Bhimakavi
Basavapurana
बसव पुराण
Kannad
Handwritten on paper (Bound)
(Originally written on palm leaves)
available in Chitradurga - Brahanmath
Sali Shaka 1852 (1930)
475 (5955 sloka)
13" x 8"
Complete

Basavapurana

C. M. V Sharma.

(ಶ್ರೀ ಮತ್ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನಾರಾಧ್ಯರ ಆಂಧ್ರ ಬಸವಪುರಾಣವನ್ನು)
ಅನುಸರಿಸಿ

ಶ್ರೀ ಭೀಮಕವಿಕೃತ
ಕನ್ನಡ

ಬಸವಪುರಾಣವು -

ಗ್ರಂಥಸಂಗ್ರಾಹಕ, ಚಿಡಿಕಿಮಠದ, ವೀರಭದ್ರಶರ್ಮ..

(ಬರಹಗಾರ, ರುದ್ರಾರಾಧ್ಯ. ಚುಂಚನಗೊಪ್ಪ-)

(ತಾ ೮-೯-೧೯೭೨,)
ಪ್ರಕಾಶಕರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷ- ಶೈವಭಾರತೀ ಭವನ, (ಸಿದ್ದಗಿರಿ, ಬನಾರಸ್)

[ಬೆಲೆ — ೫. ರೂಪಾಯಿ]

(Price Rupees Five)

ಶ್ರೀ ಶಿವಾಧವಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ಚಿದಿರೇಮಠದ ವೀರಭದ್ರಶರ್ಮರವರ

ಶೈವಭಾರತೀಭವನಶ್ಲೋಕಗಳ

ಮೈಸೂರು ಇಲಾಖಾ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಾಗಡೀ ತಾಲ್ಲೋಕು ಜುಂಬನಗುಪ್ಪೆಯ

ಶ್ರೀ ರುದ್ರಾರಾಧ್ಯಶರ್ಮರಿಂದ

ಶಾ॥ ಶಕೆ॥ ೧೮೫೨ ಪ್ರಮೋದೂತ ಸಂವತ್ಸರ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ಬಿದಿಗೆ ಮಂಗಳವಾರ

ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು

ಆಷಾಢ ಕೃಷ್ಣಪಂಚಮಿ ಬುಧವಾರದವರಿಗೆ

ಬರೆದು

॥ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು॥

C.M.V. Sharma

ಶ್ರೀ ||

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಉಮಾಧವಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಬಸವಪುರಾಣವು

C. M. V. Sharma

ಶ್ರೀ ಗುರುಮುರುಘೇಶರುದ್ರಾಯ ನಮಃ। ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ। ಶ್ರೀಮದ್ಗೌರೀವಲ್ಲಭಾಯ ನಮಃ। ಅಷ್ಟದಶೋಲತ್ತೆರಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರದ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇಗತಿ॥ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ। ಶ್ರೀ ಪಂಪೂರಸ್ವಾಮಿ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳೇಗತಿ। ಶ್ರೀಗುರುವೇಗತಿ। ಬಸವಪುರಾಣ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು। ಶೋಭನಮಸ್ತು। ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಮಸ್ತು। ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು॥

ಪಲ್ಲವಿ —

ಆದಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದನ। ಪಾದನಂದೀಶ್ವರನ ಮರ್ತ್ಯಕೆ।
ಲಾದ ಕಮ್ಮಿಗುದಯಿಸಿದ ಚರಿಯಂ ಕೇಳ್ವೆನಂತೆನಲು॥

ಪದನು —

ಶ್ರೀಗುರುವೆ ದೀಕ್ಷಾಗುರುವೆ ಶಿಕ್ಷಾಗುರುವೆ ರಕ್ಷಾಗುರುವೆ ಮೋ,
ಕ್ಷಾಗಮೋತ್ತಮಲಾ ಗುರುವೆ ಶಿವಯೋಗ ಧರ್ಮಾರ್ಥಾ॥
ಭೋಗಗುರುವೇ ತ್ಯಾಗಗುರುವೆಸು, ಧೀಗುರುವೆ ಹಾಬಾಗುರುವೆ ಭವ,
ರೋಗಹರ ಶರಣಾಗು ಬಸವ ಮಹಾಗುರುವೆ ನಮಗೆ॥ ೧॥

ಶ್ರೀಮದಗಜಾವಾಮಭಾಗೋ। ದ್ದಾಮವಪುರಭಿರಾಮನಭಿಮತ,
ಸಾಮಗಾನಸ್ತೋತ್ರಮಪರಸಕ್ರೇಮರಿಪುಭೀಮಾ॥
ಕಾಮಶಾತವಿರಾಮಪಶ್ರಮು। [illegible] ಖಾಮರೇಂದ್ರಕ್ಷೋಮನಶ್ರುತಿ।
ನಾಮ ನೊಸೆದುದ್ಧರಿಸುಗೆನ್ನನು ಸಿದ್ಧವಟಧಾಮಾ॥ ೨॥

ಶ್ರೀಗುರುವರಂ ಜ್ಯೋತಿರಂಗಂ। ನಾಗಮುಖಮುಖನಳಿನಭೃಂಗಂ।
ಭೋಗಿಶಯನಸುಹೃದಯಂ ಸರಸಿಜಷಮುದಯಶತಂಗಾ॥
ರಾಗತುಂಗ ಜಟಾಮಕುಟತಟ। ಯೋಗಗಂಗಾಭಂಗ ಮೊಲ್ದ,
ಮದಿಗೆ ಬಸವನ ಕೃತಿಯ ನೊಂದಿಪ ಸುಮತಿಯನೀವ ತೆಂಯು ನಗೂ॥ ೩॥

೨

ದೇವದೇವನುಮೇಶನೀಶನ। ಭಾವಭಾವಿತ ಜನ ಜನನಭಯ।
ಧಾವಧಾವನ…ಮರವರಸಂದಿದ್ದನಿದ್ದೇಶಾ॥
ಜೀವಜೀವ…ಶರಣಾ ಶರಣಾ। ಶೀವಕಾ ಶೀವಕ ಶರಗೇಣವು।
ಗೀರ್ವಾಣೀವರ ಬಹಿವ ಚರಿತಾಶರಿವಿ ಕೋತ್ರಿಗಳಾ॥ ೪॥
ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಿರಯಸಂಗತಾಂಗನ। ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಪ್ರಗಾಂ…ಪಾದನ।
ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗವುದಾತದಾರನ ಸಿದ್ಧವೆಟನಾಥಾ॥
ಶಾಮಕಂಧರ ಗಮನ ಜನಕಂ। ಶಾಮಕಂಧರ ರಾಜಕಟಕಂ।
ಶಾಮಕಂಧರ ನೀವನೀ ಕೃತಿಗತಿ ಚಮತ್ಪ್ರತಿಯಾ॥ ೫॥
ಗೋಳಿಯೋ ಗೋಪಾದಪಾಂವ್ರುತ। ಗೋಳವಾದನ ಗೋಳವಾದನ।
ಗೋಳವಾದನ ಗೋಳವನ ಭುಗಿ ನಾಮಲ…ಸ್ಯೇರಾ॥
ಗೋಳ ಶಶಿವನು ಗೋಳವಿಚಿತ್ರನು। ಗೋಳವತಿ ವಿಕ್ಷಮ ಗೋಚರಂವಿಧು।
ಗೋಳದಂಪಟಿ ಗೋಳನೀವನು ಗೋಳವಟುತ್ಕವನು॥ ೬॥
ಪಾರಗಾನದೊಳಂಕೃ ಜಾತಿಕ। ಟೀರದೊಳು ಕಂಪುಂತ್ರಿದ ಶಧರ।
ಣಾಲೀರುರುದೊಳೊಳು ಗಂಭೀರ ಸ್ವೋಲಖಿಳ ಭಕ್ತರೊಳು॥
ಘೋರತೂಗಿದ ನಿಂಮ್ಮ ಕೃತಿಯಂ। ಪಾರತ್ರ್ಯಿತಿವಿಕ್ಕೋಕಿವುದೆನ್ನನು।
ದಾರವು ಕಿವಲಾಗ್ಗಾರ ಬಹಿವರುವೂರ ಭವದೂರಾ॥ ೭॥
ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯಂ ಪೊಗಮ ವಿಗೆಪೇ। ಳ್ಳಂನ್ನೆವರ ನಿವಿಗಪ್ಪುದಿಂದು।
ತ್ಪುನ್ನನವರಕು ಭಾವ ಭರಿತೋಯನ್ನತ ಮತಿಯನಿತ್ತೂ॥
ಯನ್ನಸಂಕಮುಳ್ಳವೊಳಿರಿವಿಕ್ಕೊಳಿ। ಸುನ್ನತಾವುಲ ಭಕ್ತಿ ಗುಣಾಸಂ।
ಶನ್ನಕಲಯಲು ಗದಿರಪೆನಯ ಮುಕ್ತಂಗ್ಗಾ ಬಹಿವಂ ಲಾಲ್ಗಾ॥ ೮॥
ಮರವೆರಡು ಮೂರಿರಡು…। ದೆರಡು ಪಾವಿರರವನೆ ಶೇಷನಿ।
ಗರಿಮ ಪ್ಪೊಗಳಲು ನಿಂಮ್ಮ ಚರಿತೆಯ ನೊಂದು ನಾಲಗೆಯಲಿ॥
ನರನವವಣಾಲಿಕ್ತೀಕ್ಷಿಣವಡೆ ಬಹುವರಣ ನಿಂಮ್ಮಯಂ ಭಕ್ತಿಲಲನಾ।
ಪರವಶದೊಳೇನೊಂದುವರಿಯೆ ಮನುತಿಸಿ ಬದುಕುವೆನು॥ ೯॥
(ಶ3)
ಕಿಂಡಗೂಳಿಯ ಪೇಳಗಳ ಶಾರಿ…। ಪಂಡಿತರ ಶಿವಲೆಂಕ ಮಂಚಣ।
ಪಂಡಿತರ ಗುರುಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತರ ಕೃತಿಯಾ॥
ಪಂಡಿತೋತ್ತಮೊಳಗೆ ಗಳಿತು। ದ್ವಂದ ಮತಿಯಿಂ…ಳಿಗೆ ಬಸವನ।
ದಂಡನಾಥನ ಕೃತಿಯ ನೆಗಳಿಪೆನ ಖಂಡಿತೋತ್ಸವದೀ॥ ೧೦॥
ಕುಶಲ ಮೃದು ಮಧುರೋಕ್ತಿ ಮೊಗಳಂ। ಪುರಿಗೆ ವಸ್ತುಕವನರಂಗಳ।
ನಿರತ ಹರಹನಂ ಹರಗಣಂಗಳ ಸ್ಪೈದೆಸೀತಿರಸು…॥
ಧರೆಗೆ ಚೆಂಯ ರವಿಶರಭುಬಾವೇ…ಹರಸುಗಿ ಹರಿಬುಧ

ವರನ ತಪ್ಪರಸು ತಂ ರಾಘವನ ಕೃತಿಯುಂ ಚಿಸುವೆಂ ಕೃತಿಯಂ ॥ ೧೧ ॥
ಶಿವರವಿಗಳೆನಿಸುವ ಪುರಾತನ । ರವಿಗಳಂ ಶಿವಭಕ್ತನೂತನ ।
ರವಿಗಳಂ ಶಿವಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾವಿಶಾರದರಾ ॥
ಶಿವರಹಸ್ಯ ಪರಮ ಶಿವತತ್ವ ವಿದರಂಗಳಾ ಸಮಸ್ತ ।
ಪ್ರವರರಂ ಭಾವಿಸುತಿರ ಚಿಸುವೆ ಬಸವ ಚರಿತೆಯನು ॥ ೧೨ ॥
ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪೂಗಿರಲಂ ಸ್ವರವಿನಿ । ದಿಕ್ಷ್ವಿತಾರ್ಥ ಮನೋರಥವುದೆಂದು ।
ತೃಪ್ತಿ ಪುತಿಂಯಸಿ ರಸಿಗಳಂ ತಂನ್ನೋಳಾವನಿತಾ ॥
ಶ್ರೀ ಗುಪ್ತಿಸು ತ್ರಿರವೀಳಪ್ಪ ಬಾಣಾಸೋ । ತ್ರಿಸೃಷ್ಟಿವೆಂಬ ಜಗತ್ರಯದೊಳೀ ।
ರಕ್ಷೆವೇಂ ಸಾಲದೆ ವಿಜಾಂಪಿಸ ತ್ಕವೀಂದ್ರರಿಹೆ ॥ ೧೩ ॥
ಯನಿತು ಬುಧವುತಿಯುಂ ಬಸವರಾಜನಕ್ರತಿಯ ನಾನೆಂತು ಳಚಿಸುವೆ ।
ನೆಸುತೆಣಲಿನಿ ಶಿವಂತೋಗನಿ ಪ್ರಾಪುದ್ರಿತ್ರದೊಳಿರಲು ॥
ಅನುಸಂತು ದಿವಾಲ್ಪುರಿಕಿಜೋವೆ । ಶನುವುನಷ್ಟು ದೇವಾಶ್ಯನುಂ ತಾಂ ।
ರನಹಿನೊಳು ಬಂದುಂ ಕ್ರಸಾದವನಿತ್ತು ನುಡಿನಿದರು ॥ ೧೪ ॥
ಆ ಪುದತ್ರನು ಪೂನಿಸದಿರೋಲಿ । ದಾವಳ ಬ್ಬಾಧ್ಯಕಮುವು ನಾದಡೆ ।
ಭಾವಿಸಲು ನಿನಗರುವಿ ನಸ್ಸಾತ್ಮದೊಳಗಲದಿದುಕ ॥
ನಾಪುರಚಿಸುವೆ ನಿನಿವ ಬಸವರ । ತಾ ಧ್ಯಾವಿಧರವುಂ ಬರೆದುರೋಯಂ ।
ದೋವಿದವರಾಸ್ಯೆಂತು ನೆಳರದೊಳು ಧರಿನಿವುತವೆತು ॥ ೧೫ ॥
ಅಪವು ಅಂಪೈಶ್ಯನು ಭಾವ । ಕ್ರಸರವು ತಿರವಿಜೋವುನಾಥನು ।
ರಸವಸರಿವು ನ್ನರು ಬುದುಗದನೆ ರನ್ನಡಿ ನಿಕೇಳೆಂದು ॥
[illegible] ಯು ನವ ಬಸವಪುರಾಣವುಂ ಶ್ರೋಸು । ರುದುವ ನಿಮುಗಳ ಭೋಧೆಂಯುಂ ಷ್ಟುರು ।
ಣಲಿನಿದಾರಣ ವಿನಸೇವಿರಿ ದಾಂಯೂ ಸ್ವಿಕಿನಿ ತಿಲ್ಲ ॥ ೧೬ ॥
ವಿಮಲ ಸದ್ಗುರು ಜೇವೆಂಯ ಲ್ಲಜಂ । ಗಮ ಭಜನೆಂಯ ಲ್ಲಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾ ।
ಘಮತೆಂಯಲ ತನುಮನಧನಂಗಳೂ ನಿತ್ತ ಭವ ಭಕ್ತಿ ॥
ಘಮಯ ಪಾದ್ರಿಕವಿವರ್ಧನೊಜ್ವಲ । ದಿಮಸು ಶಿವರವಿ ದೇವನಾತ್ಮಜ ।
ಘುಮತಿ ಭೀವೂರ್ವನು ರವಿತ್ಯ ಸಮಧಕ ನುಡು ರುಕ್ಕೊಡೆ ॥ ೧೭ ॥
ವೈರಿವದವ ಶಬ್ದದಚವು । ತ್ವಾರಕ್ಷದ ಮೋಳವೆನಿಂಯತಿ ವದ ।
ಕ್ಷೂರರಂ ದುಸ್ಸಂಧಿ ಆನಿ ಬದ್ಧಂ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಾಕ ॥
ನೀರಸಂ ಶೈಥಿಲ್ಯ ಪರಗಾಮ್ಯ ಶಾರಕವಿರಹಿತಂ ಕ್ರಿಯಾಳಂ ।
ಶಾರಹೀನನೆ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟ ಲ್ಯಂ ತೂರಿರಳವಿಂ ತೂ ॥ ೧೮ ॥
ಪರಧ ಮೃದು ತರಯ ಮುಕ ಗಮರವಿ । ಸರಸವೂ ಪ್ರಾಸ ವೇಳೀ ।
ಪರಣಾಶ ಬ್ಬಾಘೋಗಳ ವೂ ನಾ ಚಾರ್ಯವೂ ಧುಂಯೂಕ ॥

పరశివసంయుక్తద్వాదశం తాస్య। శరణాంతు తేజోత్య నిసమా।
షరలపషణ భావమూనిరిరబిసు వేం కృతింటూ॥ ౧౯॥

దాశీగ్లో ళక్షనవివరవరివను। రాళపుంరందు బ్రిలోకం।
లాఅధువష్ఠోలు శునకి వొగెపాలం పుడిదుఖోషే॥
ఆళిగోళు తంబడివరల్లదే। లాఅను వశేషు కళింపెంటడే।
పేలదు దుకృతికు కళింపెందదవే నపుదు కడెగె॥ ౨౦॥
ప్రాణంపు తిసణాగద్యపద్యవ। పూనంపు తవస్త్రవళమొందెలి।
భాపవే తావూన్న విషణసరవితింయెందూ॥
పానిరిపదిరి బరింతుక న్నడ। భాషెంయెందెనలాంసదిళినిదు।
లేసెనిళవేదశ్రమూణావే నిశ్చదెం తెనలు॥ ౨౧॥

దకింయొళూరడింటూదకొళ్ళసదాసరింతు పేళ్ళగెనల్లదిర్పదే।
పూరవిటాష్టర తతింయొళశరిమి తార్థ రచనెయలి॥
నిరబిపువదదు రవింతు బతురతే। పురుబసవనం నెనిళె బల్లం।
పరమ్యదుమధురకోత్రింయొళమిగెరచిసువేం శృతింటూ॥ ౨౨

ఆదిఅంసరదన్యనిద్ధాం। తాదివేదపురాణపంమత।
పాదబసవర్యరాణతనరగెతార్థ మూర్త్యరదిం॥
కెంగోదవలణాణిగళళుకాత్రదంతికె। అదిగణ జరితం గళొళుసం।
కేదిపలుబసవజనచరిత్రంయు బంగాలిసువెనెలిదూ॥ ౨౩॥

ఆసకలఅంగాగెర్పకసంసదు। బసవనంతోకొంటుభావదోళ్।
ళిసెదు కె తిగసలపురదె ఇదుతక్షింటు నుడింయునిని॥
వసువుతిసెశవభక్తింతుంశరన। రసువస్తాని నారిఅశన।
దెషెంకొళి ల్లరుధన్య రావశరెందు కృతిసువెను॥ ౨౪॥

బసవశరణాతినె శాత్రవళవ్వదు ~~[illegible]~~। బసవశరణాతినె కాకవారుసు।
బసవశరణాతినెశరవుశావనభక్తిసంధిసుసగూ॥
బసవశరణాతినె భక్తిదొరకుసు। బసవశరణాతినె నాగసుసిద్ధి।
బసవశరణాతినె వచనరచనాశుద్ధివద్ధిసుసగూ॥ ౨౫॥
బసవశరణాతినె భవబడుసువృదు। బసవశరణాతినె కీర్తియొసవ్రస
బసవశరణాతినెదు:సిద్ధిగళ క్త్రకతొలెదువ్వవు॥
బసవశరణాతినె సౌఖ్యదొందుసు। బసవశరణాతినె జ్ఞానవృద్ధు।
బసవశరణాతినె పాపుతోల్నతాని దిద్దిదిద్ధసుసగూ॥ ౨౬॥

ಬಸವಶರಣಾತಿಸೆಶೀಲವಪ್ಪುಸು। ಬಸವಶರಣಾತಿನೆವಿತುಲಪುತಿರಂ।
ಜಿಸುವೃದುಪುಶೋಬಿನೆಬಸವನೆಂಬಷರತ್ರಂತುವ॥
ವಸಿದು ಚಿತ್ತದೊಳೊವ್ಹಿಂತಯುಂವರಿ। ಯುನುವನಾವವನವನವಸಾದನಾ। ನಾ
ರಪವಿನೆಲಿಂತೂನಿರ್ಣನೀಶ್ವರನೆಂದತುಂತಾನೀ॥ ೧೭॥
ಬಸವರಾಜನನಾಗಳುಂಕಿೀತ್ರಿಸುವವಂಭವಬಂಧವಂಥೇ।
ದಿಪುದಂದೇ ಬಸವನೇಂಜಾವಳನೆಭಕ್ತರೊಳಗೂ॥
ಆಸವುನೇತ್ರನೆಬಸವನಾಮುದಳೆಸಿದನಲ್ಲದೆ ಬಸವನಿಳೆಸುದ।
ಯಿುನಿವಹೂಶ್ರದೊಳಾತನಂ ನರಜಾತಲನುದಿಧ್ರುದೇ॥ ೧೮॥
ಪುರರುರಂನಿರವಂತುಕದೊಳರೆ ಬಸ। ವರಸನವಂತುದಿಂಚರಿಸುವನು।
ಪುರರುರಂಜಾರಾರದಿಂದಿರೆ ಬಸವರಸಕಿನಿಂತೂ॥
ಶರಣಾನಾಶೆರಿಲ್ಲದಿರ್ಣನು। ಶರಣಾನಾನಿಪುರಾಂಚಂದಿಲು।
ಶರವುಭಕ್ತಿಂತೊಳಾಗರು ಬಸವಂಗಾನಚಿಣಸುತಾ॥ ೧೯॥
ಶರವುಭಕ್ತಾವೃತಿಂತೊಳೀಶ್ವರನಿರೆಬಸವನಾಳಾನಿಭಜಿಸುವ।
ನರಶೆಶಿವಲಿಂಗದನೆಲೆಂತುನೀ ಬಸವಂಗಾನೆಬಲ್ಲಾ॥
ಶರವುನರಿವನು ಬಸವಹಾಮನವನುವನು। ಪುರದರನಜಾಲೋಕ್ಯದೊಳವು।
ದಿಣರಲಪ್ರುದುಜಾವಿೀಶ್ಯದಿಂಗುಂದಿಲ್ಲದಿರಲಪ್ರುದು। ೨೦॥
ಆಪವುಜಾರೂಪದವದಿವ। ದಿಣಸಲಪ್ರುದುಜಾಂತುಜನದಿಂತಾಂ।
ಶಿವಿನಿಭುಖವಿರಹಲಪ್ಪುದಲ್ಲದೆಪಶಿವನಿಂದೆನಿಶಾ॥
ಬಸವನಾಪಲುಬರುದೆಲೋಕ। ಪ್ರಸರದೊಳುಜಾವೂನ್ಪರಿಗೆಬಾ।
ವಿಸುವಪತಿನಿವಗಂಚರನುಪರಲಪ್ರವುಧರೊಳಗೆ॥ ೨೧॥
ಲಿಂಗವುೂತಿಣಗೆರೂರ್ಣಬಸವಂ। ಜಂಗವುೂಚರಣನಾದಿಬಸವನ।
ಸಂಗವ್ಯರಿಕಿಂತುಶರಣಾರೊಳುಪಲೆಸಂದವಾಪೋಧೀ॥
ತಿಂಗಳಂಪೂವಿದವನಪಪ್ರೋಣಾತ್ತುಂಗವಾದನನೀಶ್ವರನಗಣಾ।
ಪುಂಗವಗೀರುವವುಡಾನಿಂಡಾಶನಂಬಸವಾ॥ ೨೨॥
ಶೀಲವಂತರಪ್ಪಿಂತುರನ್ನದಿರಾಲರಂತನಹೂರಲಗುರರು।
ನಾಳುಬಸವಂಲಿಂಗಜಂಗವುದೊಳುದೊಬಗನೆನಿನಿ॥
ಆೀಲೆಂಯುಂನವಪುದುಮಗಂಧಪವೇಳನದೊಳಪ್ಪಿದವುಭಕ್ತಿನಿ।
ಶಾಲನಂಬಣ್ಣಿಪಲಳವೆಸುರದರುಜವುನುಜರಿನೆ॥ ೨೩॥
ಪೂಕ್ರಿಯಿುಗೆನುಚಿವತಿಗಾರನು ಲಕ್ಷ್ಮಿದುವನೇದೋಷವೆಂಬುವೊ।
ಲಪ್ರಶಲ್ಲದೆಬಸವವಂಕಿೀತೆಣನುವದ್ಯೆನ್ನಕವೀ
ಲಿಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆಬಾಳ್ಳಧನಿರನನಪ್ಪರಿಂದೀಕ್ಷೆದುಪಾವಿರಪಾ।

ದೊಶ್ಯಲಾಗಿ ಬದುಂಕು ನೀನೆಂದು ಕಿಶೋರಕುವಂತೆ। ೨೪॥

ಶ್ರೀವರಂ ಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪ ಜೆದೀಪ ವಂದಂ ಶ್ರೋತ್ರಿಪುವ ವ್ಯೋಲು।
ವೂ(ಶ್ರಾ) ನಿ ಮಿಕ ವ(ವಶ್ಬರಾ ವೃತ ತ್ರ ಶ್ರಪವವಿಷ ರವನೂ॥
ಆವರವು ಗವಿಕಪುವೆನೆಂವೆಂಬೀ ಕರಿಂಯದಲ್ಲದೆ ನು ತಿಳ ಲಾ।ನ
ನಾಳಿನೇ.ಜ ದು ಭಕ್ತಿ ಬಂಡಾರಿಂಯು ಚರಿತ್ರವನೂ॥ ೨೫॥

ಪುತ್ರಹು ದಿಂ ಪುಡಿವವರ ನಿಂದ್ರನೆ। ಸುತ್ತಲವರಂ ಶೋಗಳ ದೈನ್ಯದೊ।
ಳಕ್ತ್ರಳಿತ್ರಯ ಪುತ್ರಿಘುತ್ರಿ ದುರಾಣಿಯಂ ಶ್ರೋತ್ರೋ॥
ವೃತ್ತ ಪುದರ ವಿಶೆಂಯ ನು ವೂ ಸ್ವರಿ।ಗಿತ್ರುಶೆಂಕಂ ಗುಂಶನೆರೆವೀ।
ಗುತ್ರ ಭವನಂ ಶ್ರೋಗಳ ದಳ ವವರನೀ ನನಿ ಣಿ ಪುವೆ ನೂ॥ ~~೨೫~~॥ ೨೬॥

ಆನು ಜಾನಿಪೂ ನಂದವು ಯು ನಗ ಜೇ। ಶನವು ಡಿವೆಂಯುಂ ಕಾಣ್ಬದುಶ್ರನಿ।
ಯು ನಿವಿನಿಗ ಮೂಳಿಗಳು ರವಂಯು ಕಿಂಸ್ಕ ಪಶ್ಯಂತಿ॥
ಯುನೆ ಬಗೆಗಳೊಳುಪು ರಿಗಳಿ ನಿನು।ದಿನರಿಗುಣ ಪವತಿ ಪುಲ ಪುತಿಂಯುಲ।
ವಿನಿತಿಸುವೆ ನಾನೀಕ ಧಾತ್ಯ ತ್ರಾಂತವೆಂ ತಿನಲೂ॥ ೨೭॥

ಯುಂದು ಕು ಚಿ ಬಲ ಯು ಲ್ಲದರ ನರಸ್ಥೆ।ರಂದಿವಿ ಯುಪೂ ಳುಂ ಕಾರ ಪೂ ಯುತ್ರೋ ಪು।
ಪುಂದೆಳೆದು ದೂರ ರತ್ನ ಪುಂ ಸುಧೆ ಬೆಳೆದ ಚಳವೂ ಯುವೋ॥
ಕುಂದನ ಚಂದನ ವುಲ್ಲಾ ಡರಿ। ಚಂದನಾ ಸುರಬಿಂದು ಜಲಧಿತ।
ವೃಂದ ಮೇ ರೂಪಾಂಯೋಯುನೆ ರಂಜಿಸಿ ಪುರಜ ಕಾಂತ್ರೀ॥ ೨೮॥

ರಣ್ಣು ಯುಪೂ ಕರುಷದ ನಿಶೈಯಿಳೊ ಚಿಂತಾಪು ಣುಯುಪೂ ನಂಬನವೋದಿ ವಿಜಧಾ।
ರುಣು ರು ಡಂ ಗಳನೆ ಲೆಂಯುಪೂರಡವರದಿರಕ್ರೊ ಶೋಭನದಾ॥
ಡೊಣುತೆಂಯುಪೂ ಪಿದ್ಧರಸಂದ(ಶ)ದನವೋ।ಶ್ರಣವು ಪುಂತ್ರಾ ಗವು ರಳಿಗಳೊ।
ಶ್ರಣುತಿಸತ್ರಿಂ ತೋ(ತೋಕ್ಷ್ಮ) ಶ್ರಾಕ್ಷ್ಮ ಪಾರಲ ಪಾತಶೈಲದಲಿ॥ ೨೯

ಇಂದ್ರನೀಲ ಮರಕತ ವೈತ್ರಿಕ ವೃಂದ ಪೂ ಣು ಕೃಪ್ರಾಳದಿ।
ನೇಂದ್ರ ಕಾಂತಾನಂತ ಪು ಣು ಗಣ ಖಚಿತ ಲಾತ ಕಾಂ॥
ಶಾಂತ್ರರು ಚ್ಯಜ್ಞಾನ ಶುಂಟರ। ಚಂದ್ರಕಾಂತದರ ಟ್ಟಿಪು ದೊಳಗಿಗ।
ಜೇಂದ್ರ ನಿದ್ರ್ಧನು ರತ್ನ ಪುಂಯು ಪಿಂಡಾರ್ಪ.ನದವೇತೆ॥ ೪೦॥

ಆಯು ಪವರ ಡೊಳಂ ಬು ಜಾಂಬರ। ತೋಯು ಜಶ್ರೀಪ್ರಭವರ ಪುಧಾಶನ।
ನಾಯು ಕಾದಿ ದಿಶಾಧಿಶರುವರು ಣಾದಿ ವಪು ಗಳೂ॥
ಧೀಯುಲು ತಿರು ಸನನಾ ಥಸಿದ್ಧರು ಜೇಯು ಶಾಧ್ಯ ಶ್ರೋತ್ರರ ಪಯು ಖ್ಯಮ(
ಡಾಯುಪು ತೀಂದ್ರರು ಬಂದರೀ ಶನ ಷೋಲಂಬುಪ ಲೆಂದೂ॥ ೪೧॥

ದ್ವಾ(ದಿ)ದ ಶ್ರಾತ್ವರು ನವ ಬ್ರಂಹ್ಮಾದಿ ಬುಧ ಜನ ಪುತ್ರರುಷಿ ಮೆ।
ರಾದ [illegible] ಶೀ ಕುದ್ರ ಕು ಪನಂದ ಕು ಕಾದಿ ಪುನಿವರರೂ॥

ಆದಿತೇಯರೂದಿಗ್ರದಾವಳಿ। ಆದಿನ ಗಳುಂ ಕೇದಾರದಿ ವೈದ್ಯರು
ಬಂದರೀಶನನೋಲಯಿಸುತಿಂದೂ॥ ೪೧॥
ಸುರನಿಕರ ಧನುಜಪ್ರವರಕಿಂನರವಿಹರ ಗಾಂಧರ್ವ ಜಯುಕಿಂ।
ಪುರುಷಗಣಾರಾಕ್ಷಸಪಮೂಹದಮಯಿದಸಂದೋಹಾ॥
ಪುರಹರುಲಗರುಡೌಘ ಯಕ್ಷೋ। ತ್ಕರದಿಯ ರವೃಂದವೂನವ।
ಕರನಿಕತಿಗಳ್ ಬಂದರೀಶನನೋಲಯಿಸುತಿಂದೂ॥ ೪೨॥
ಗಜಭಜಿಸದಿರಿದಿವಿಜಲರಗು। ಜುಗುಜುವೆನುತ್ತಿರದಿರಮುನಿಗಳರ।
ಭುಜಗರಿರಸಂದಣಿಸದಿರಿ ಗರುಡರಿರ ಪೃಲಯದಿರಿ॥
ಗಜಗವುನಸಂಭ್ರಮಿಸದಿರು ನೀನಜರಳ್ಗರಳವೇನೆನುತವಿಗೆ।
ಭುಜಬಲರು ದೌವ್ವಾರಿಕರು ಕೈಯಿಂತುನುತವಾರಿಸಲೂ॥ ೪೪॥
ಆಸಮಯದೊಳು ಮಾಗಹಾಂತುನು। ಮಾಸಹೋದರ ಶೇಖರನುವುದಿ।
ಮೂಸದ ಧೃ[illegible]ಸುದಾನಗುಣಾನತಿ ವಿಗಸಂತಿವನೂ॥
ಭಾಸುರೋಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯುತ ಶೋ। ಭಾಸನಾತನಸೂತನಾಂಗನಿ।
ಭಾಸುರಾಜನ ವಾಪನಾಕ್ಯೈಲಾಸವಾಸದಲಿ॥ ೪೫॥
ಶ್ರಿಯುತ ರಸಂಮುಲಗಿವಾಣೀಶ್ವರನಮೇಲಶಿಖಣಿಯಿಂದ ಕಂಠಣಿ।
ಕರಕಮಲವುಂನೀಡಿ ಪುರಲಿಂ ಶ್ರೀಪದವನೊತ್ತೇ॥
ತರಣಿ ಶೇಖಗಳೂ ಬಾಮದವ ನಿಡುತಿರೆಕ ಬೇರಂ ಹದಶವಂಶಂ।
ಹರಿಸಿವಿದ್ವಿದಿರಲನುವಿಷ್ಣುಜಯುಜಯುಯನುತ್ತಿರಲೂ॥ ೪೬॥
ಸ್ವರಸ ಜಾತುರ್ವೇದವಾದಂ ಮೊರೆಯಿಸೆ ವ್ಯೋಂಕಾರಾದಿಮಂತ್ರ।
ಜ್ಞರಣಾರವದಿಂದ ಶ್ರೀಮುಖ್ವರದೊಂದೆ ಶಿಯುಳಿರಲೂ॥
ಶರಮತರ್ಕ ಪುರಾಣಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋ। ತ್ಕರವಿಶರಣಾರಳ್ಗಾಶ್ರಿನೀಣಾ।
ಸ್ಫುರಣಾದಿಂ ಗೌತಮಶ್ರುರೋಗಮರೊಂದೆ ಶಿಂಯೊಳಿರಲೂ॥ ೪೭॥
ತತವಿತತ ಘನಸುಪಿರವಾದ್ಯ। ಶ್ರುತಿಯುಳತಷ್ಟಡ್ಜಾದಿ ಸಪ್ತ ಶ್ರುತಿಗಳುಂ
ಶ್ರುತಿಗಳುಂ ಪುಗೆ ಶಿವಮಂದ್ರಮಧ್ಯಮ ತಾರವಿಸ್ತ್ರಮದಾ॥
ಅತಿಮಧುರ ಪ್ರಬಂಧಗೀತ ಜಾತೋಂಸ್ಕೃತ ರಸದೊಳ್ಗಾಡ ಗೂಡಿಶಾಡುತ।
ಚತುರ ತುಂಬುರ ನಾರದಾಧ್ಯರು ಮುಂದೆ ಶಿಂಯೊಳಿರಲೂ॥ ೪೮॥
ಅಂಗವಂ ನಡುಗಿಸುತ ಬಸುರಂ। ಪೊಂಗಿಸುತ ವಕ್ಷಸುತಂವಾ।
ದ್ಯಂಗಳಿಗೆ ಬೆಚ್ಚುತ್ತ ಬೆದರುತ ಬಾಂಯಮುಚ್ಚಿಸುತಾ॥
ಕಂಗಳಂ ಮೆಳ್ಕಿಸುತ ಕಲುಗಿರಿ। ದುಂಗುಟಂಗಳನೂರಿವಡಪುತ।
ಭೃಂಗಿವಗಿಮುತ್ತೋಡಿಸುತ ಶಿವನಿಧಿರೊಳಾಡುತ್ತಾ॥ ೪೯॥

ಚಾರಿವಂಡದಿಂತು ನಿಕ್ಷಿಪಯಂದರೆ। ದಾಂಕ್ರಿರಾಲ್ಪ್ರಾಂತಿಸುತರಾ।
ಊರಿನಿಂದುಬುರಾಂ ತು ಬಂತುಲಂ ಕ್ರಾಂತುಲ ಲವೃಳಾಪೀ॥
ಬೀರಿ ನವರಸವಂ ಬಭೆಗೆ ನಲವೇರಿ ತಂಸ್ವಭಿ ನವನಟ್ಟಣಾತಿಂತಂ
ತೋರಿಂತೂಡುವ ಭ್ಯಂದಿಗೊಲಡುದು ವಿಸಾಃ ಜಾಕಿಸುತಾ॥ ೩೦॥
ಕೂಡೆಂತು ನಮಿಷ್ಷರಂಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿರುಂಕರ್ದ್ವಜರೊಡನೆವೂ।
ತಾಡಿ ಲಂಭೊರುವ ಗುಡಗ್ಗಂ ವಯುದ್ವಗಳನೀಡೀ॥
ಬೇಡಿ ದಗಣಬಿವು ತವಿತತಿಂತು। ನೀಡಿ ದರುಷಂವೂತಿ ಚಂದ್ರಾ।
ಜೂಡ ವೆಲ್ಲ್ಲವುವಂ ಕಳುದಿವೇ ಕೋಲಗಂ ಪ್ರೋರೆದೂ॥ ೩೧॥
ಆರಜತಗಿರಿ ಶಿಖರದೊಳ್ಳು ಪುದ। ಸಾರಿತಯುಂಗೌರಿ ಮುಚಿತಅೀ।
ಲಾರಚಿತ ಘುಖಸಂಕಥ್ರಾಕ್ಷೌತುಕ ದೊಳ್ಳರು ತಿರಲೂ॥
ವೀರವೀರರ ನಂದಿಕೇಣುಕ ದಾರುಕರು ಪುಶಿವುಸ್ವುಬ್ಯಂಗಿಂತು।
ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಕ್ರಮ ಪ್ರಕೋಟ್ರಿತ ಸಮುಂತುದೊಳ್ಳೂ॥ ೩೨॥
ಖುಳುಕರ ನ್ನದಮುಂಡಲಂಪಿತ। ಭಪಿತಲತಿ ತಾಗಂ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರದ।
ನೊಸಲರುಣಾ ಕಮವೇರ ಜಡೆ ತೊಳ ಕಳಗು ಪ್ರಾಕವಿಕಾ॥
ಯುಳವ ನಳುನಗೆ ದವನರು ಚಿದೆ ಕಿದೆ ಕಿಗೆ ಕಿಗಿ ವಿ ಣಾಂತುಂಭಾ।
ಜಿಳುಂತ ವೆಲ್ಲ್ನೆಕಾಡು ತಾಡು ವಮುಂದಗತಿಗಳಲೀ॥ ೩೩॥
ಕ್ಷುರಿಮಿ ಕವಳವುಂತೋಚ ತವನಿವು ರವಣಕಿಗ ನುಳ ದೊಂತುನೊಂತ್ವನೆ।
ಹರನಪ್ರಕೃತ್ವೆತಂದು ನಾರದನೆಂಬ ಮುನಿರಾಂತೂ॥
ಧರಣಿಯೊಳು ಪಾಪ್ವಾಂಗವೆರನಿಂತು। ಮರಳಿ ವಂದಿನಿ ನಿಂದು ವಯುಕುಳಿಕೆ।
ಕರತುಲಗಳದಿಂದಖಿಳ ಲೋಕಾಲೋಕ ಚರಿತೆಗಳು॥ ೩೪
ಚಿನ್ನವಿಸಲೆಂದಿರ್ದ ಹದನಂ। ಮುನ್ನಿದುಕರವೋ ಕ್ಲರಂ ದು।
ಉಂನ್ನಂತುನದೊಳು ನೋಡುವವಸರದೊಳು ವುದಾ ದೇವಿ॥
ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನನುವು ತದಿ ಕ್ರೈಪನ್ನೆಕೈ। ಪನ್ನಿಂತು ಬ್ಬಂದಿಲೆ ವಾನಿವನೀ।
ಸಂನ್ನಿಂತುನೆ ವೀಕ್ಷಿಂದು ಬಂದ ಸಮಸ್ತಾರ್ಥವನೂ॥ ೩೫॥
ಒಯಂದ ದಾವು ನಿವಲ್ಲಭಂ ತರುಣಾತೆಂದು ಜೂಪಿನಪಂವು ಖದೊಕೋಲ।
ವಿಂದೆಕ್ರೈವು ನಿದಖಿಳ ಲೋಕಾಲೋಕ ಚರಿತೆಗಳೂ॥
ಯಂದಿನಂತೆ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯೊಳೋದಿ ನಡವುದು ಮತ್ಯಲೋಕದೊ।
ಳಂದು ಭಕ್ತಿ ಚರಿತ್ರ ವಿನಿತುಂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರದೂ॥ ೩೬॥
ಹರವ ಶಿವಾಚಾರ ತತ್ವರ ವರರಿದರು ಶಿರಕೊಡನೆ ನುಡಿಂತುದೆ।
ಶರಣಾರಿಪ್ಪರು ಕೆಲಕೆಲಂಬರು ಲೋಕ ಕಾಕಿದಂ॥
ಚಿರಖಂತುಂಸ್ವರಿ ಲೋಕ ಭೊಃಗೆ। ಚಿರಕ ದಿಪ್ಪೆ ಕೆಲಬರ ತಿಸುಬ।

ಪರವಶದಿ ಮರದಿಪ್ಪರೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮರೆಗೊಂಡು॥ ೫೭॥
ಸಂಮ್ಮುದಿತ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು ಸಂಮಿನಿಂದಿರುತಿರುತಿರು ಕೆಲಬರು।
ತಂಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಡಲುಗಳನಂತ್ಯಮದಂಗಿಯುತಾನಿ॥
ನಿಂಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ ತುದಿಮೊದಲಿದೆಂ। ದೆಮ್ಮಯುಂಗಲಿ ತೋರದಾಂಗೆ।
ಸಂಮ್ಮದಿಸಲರಿದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಶ್ವಯಂಗಳಲಿ॥ ೫೮॥ ॥೫೮॥
ಸಂವೇದಿಗಳನುಳಿದು ಸರತಾ। ನಂದಿತಾವುಳ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಾ॥
ಸಂವಸರಸದೊಳಾಡುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯಲೋಕದಲಿ॥
ಮುಂದೆಂಬುದು ಅಂಗಸ್ಥಲ ತಾನೆಂದಿದು ಪೆಪರಜಂಗಮಸ್ಥಳ।
ಮಿದೆಂದರುರಿ॥
ಕೆಂದು ತದ್ವಿಮುಕ್ತಸಾದದಿಸ್ಥಳ ಮನಿಸೆ। ೫೯॥
ನೀವೆಬಿಜಂಯಂಗೈದು ಕರುಣಾ ಭಾವಗುಣಾದಿಂ ನೋಡಿ ಮರ್ತ್ಯದ।
ನೋಡುವ ಮನುಜರನೆಲ್ಲರಂ ನಿಜಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯಲಿ॥
ತಾವನಕ್ಕಲ ನಿತ್ಯಶಾಲಿನಿ। ಪಾವುದೆಂನ್ನಂ ಬಿನ್ನವಿಸನೆನೆ।
ದೇವದೇವಂ ಸಂತಸದೊಳಿಂತೆಂದನಾ ಮುನಿಗೆ॥ ॥೬೦॥
ನಂದಿನಾಥಾಗ್ರೇಶ್ವರಂಗೆ ನಗೊಂದಿನಿತು। ಸಂದಿಲ್ಲದಿರದರೆ।
ಸಂದಿಡಮೆ ನಾವೀತನಂ ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹುವೆವು॥
ಮುಂದೆಂತೂ ಯರದನೆಂಯ ಶಂಕರ। ನಂದೆ ಶರಮತವಿತ್ರದುಂನ್ನತಿ।
ಸಂದೆಸೆಗಳ ಲೋಕವಮೆಲಂ ಪೋದ್ದಿ ಸಲುಕಿದೆಸೋ॥ ॥೬೧॥
ಯುಂದರು ಮೆ ನಿಜವರನ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಂದಿ ನೆಡಮಗಂ ಸಂದಿನಿತುವಿ।
ಲ್ಲೆಂದೊರೆದು ಭಕ್ತಿಶಕ್ತ್ಯಕನು ತಾನೆಂದೊರೆದವರಂತೋ॥
ಹೊಂದಿ ಯೂಕನು ನೀವೆಂಯೂಗಿ। ದಂದದ ಪೊ ಬೆಡಸಿನೆಡವೂಚಲ।
ನಂದನೆಗೆ ಶವನಾಶವು ನೀಂದ್ರನು ಕೇಳಲಿಂತೆಂದಾ॥ ॥೬೨॥
ಊಡಿಧಲು ನಾಂ ಭಕ್ತ ದೇಹಿಕ। ದೇಹ ವಡೆ ನಡೆ ನಡೆ ನವೇಂಸಂ।
ನೀಡಮೇಕೇ ಕ್ಷೇಕ್ಷೆ ನಿಸ್ಸೊಂದ ತಿವಿಶೇಷವನು॥
ದೇಹದೇಹಿ ಗಳೆಡಗೆಡಗೆದಾ ಜೋಡ ಸೋವಂಗಳೊಳ ಮದಗರೆ।
ಕೋಡಿಕೊಂಡಿಡೆ ನಾ ಕಥಾವೃತ್ತಾಂ ತವೆಂತೆನಲೂ॥ ॥೬೩॥
ಆದಿ ವಿಡಿದಯುಗಂಗಳಲ್ಲಿಶಿ। ಲಾದನು ಪ್ರತಶಿಸ್ಸನೆಸಗಿದ।
ನಾದಿಯನಿಶಿ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ನೈಋತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ॥
ಆದರಿಪಾತೆಯಂ ಕಂದ ಮೂಲಕ। ಲಾದಿಗಳ ನಿನಶರಿಃ ಕಣಾಕವ।
ನೋದರಾಹಾರಂಗಳಂ ವರ್ಷಸತ್ರಿಕೋಟಿಯನು॥ ॥೬೪॥
ಸಲಿಸಿ ತಾಂ ಶತಕೋಟಿ ವರುಷಂ। ಗಳೊಳೆ ಮೇಗ್ನಾಹುವೆಯ ಕೋರಿಕ।
ಸಲಿಗಳನೆ ಅಡು ಶಸ್ತ್ರ ತಪವಂ ಮಾಡಿವಾತಂಗೆ॥

జాలిమండియునిక్కిముందలి। దారికైవాల్యాంకిసుతహా।
లూరినిందు ఘురాంతుబంతులంఖ్యొయుచ్చలవ్లాళదిః॥
బీరినవరకువంళభైగినలవీరి తంన్ర్బినవనటణాతెంయుం।
తెూరియూడుపబృందిగెూలడు నిసాశిజాకినుతా॥ ॥౬౪॥
వలిదుళసంన్నిధియూగినాపతి। ఘులభరాదెవృబ్బేడుబేడిదు।
శలవనీవెవ్వనినగెనల్లై శిలాదవునివరనగు॥ ॥౬౫॥
ధారుణాలిత్తళవందెవందిసిపేరికైంముగిదభవభవసం।
డారఘరపర్వజ్ఞాపర్వఘ్నఘపరసర్వేశా॥
శూరిమజనమందారశివఅవ।దారువేదాంతావసవుృవు।
సేరధక్ప్రదనీలగళబిన్నశివనవధంఘలా॥ ॥౬౬॥
శ్రీ శ్రీ ॥ఇతి బసవపురాణ పల్లభ్రథముసంధిసమాప్తి॥ శ్రీ శ్రీ

బసవరాజను ముక్త్యోక్తి బందదు

రాగశాంతవంలవరి॥ ఝల్లరి॥

ఇందుధరనను ముత్తదొళాదియు నందినాథను బసవనామది।
బందలుం శివభక్తియుంపసుమతిగె శ్రీపరిఘలలా॥

॥పదను॥

యేనువంకొరతిల్లదుద్ధకె। దానినీవిరలాదజంబళి।
కావభీప్పవనొందనధిరావె నెనగె కరుణిపడె ॥
మానితోత్తమభక్తినిష్ఠ। నూనమానసనంభవప్రతి।
మానవప్పసుపుత్రసంకీర్తిపన్ననుద్ధరిసో ॥ ౧॥
యుందడూతంగబిడుతార్థవు। నొందిగుళనెందిదెగదెంయొళర।
వింద వుబి కేళనితరొళు ఘోగదె శిలాదవునీ॥
వందిఘుకర్పవుగిదుశుత్తింతెందనీనె నగిష్టవుప్పను।
నందననెూలిదిత్తుపలపృవడొందవవధ్రరిఘు॥ ౨॥
శ్రీవిమఖోత్త భక్తిరశింవులి లవవినితురుందిదకేతకను।
భవనతలెంయుంపరిదు బిసుదువె నాతనూజంగె॥
అవగడిసినీవదబిద్ధరె। శివనెకేళంకొందడాత్మో।
ధ్రువననెూలదు వేనదల్లదొదెవానొల్లనీవరహా॥ ౩॥

ನಾದಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸಿ ಚಿತ್ತ್ರವಿಳಸ ಕರುಣಾಕರೋದಯೋತ್ಕಟೋಳ್ ಸುತಮಿರ್ಪ।
ಶಿಲಾದನಂಬಿತ ಭಕ್ತಿ ದಿಷ್ಟಿಗೆ ನಾವಲಿದು ಮೆಚ್ಚೀ॥
ಆದಿಗಾದಿಯನಾದಿಯಾದಸ। ದಾದಿ ಮದ್ಧ್ಯಮಳಾದಿ ತಾರಸು।
ವೇದಿಸುವ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಂ ವಿಲಸಂನ್ನತಾಲಾಪೀ॥ ೪॥
ನಡವುದಾದಿಯು ಗಂಗಳೊಳು ನಾ। ಲ್ವಡಿಯೊಳುನ್ನತ ಧರ್ಮಪಾದಮು।
ರಡಿಯು ನಡವುದು ಧರ್ಮಪಾತ್ರ್ಯತಾಯುಗಂಗಳಲೀ॥
ನಡವುದೀರಡಿಯಿಂದೆ ಧರ್ಮಂ। ಬಿಡದೆ ದ್ವಾಪರ ನಿರಂತರದೊಳು ಕಾ।
ನಡೆವುದೊಂದಡಿಯಿಂದೆ ಧರ್ಮಂ ಕಲಿಯುಗಂಗಳೊಳು। ೫॥
ಯೀ ಪರಿಯೊಳತ್ಯಂತ ಧರ್ಮಪರ। ಳಾಪರೂಪ್ಯತಿಸಳಂಸದಿಂ ಲೋ।
ಕೋಪಕಾರಾರ್ಥ ಸತ್ರಯು ಕ್ರನಿರೂಪಿಯಲಮೆಸಿದಂ॥
ಯೀಪಶುಪನೆರಡನೆಯ ಶಂಭು ದೀಪನಾಮಂ ವಿಶ್ವಭುವನ।
ವ್ಯಾಪಿತೋನ್ನತ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತವೇದಶಿಸಳ ನೆರೆದಂ॥ ೬॥
ಯಮ ಶಿವಾದನವಾಗಿ ನಾನಾ ಪ್ರಮಥನಾಯಕನಾಗಿ ಗೋಚರ।
ರಮಣನಾಯವೃಕ್ಷಭನಾಕರವೆಸನಂದಿಯನಂ॥
ಪ್ರಮಥ ಚಿತ್ರದಿ ನೋಡಿ ವೃಕ್ಷಭೋತ್ತಮ ಜನಿಸುವೀ ನಾಶಿಲಾದಂ।
ಗಮಿತ ನಂದೀಶ್ವರನೆನಿಪ್ಪ ಸುನಾಮವೀಯಲೀ॥ ೭॥
ನೀಲ ಜನಿಪಲು ವೇಳ್ಪದಲ್ಲದೊಂ। ಡಾಪ್ಯಶೈವಿಕಲು ಶ್ರೀಗುರುಸೇಳರ।
ಭಾವಿಪಲು ನಿತ್ಯಸ್ಥಳದಿ ಮರುತ್ವದಿಂ ದೇವ॥
ಜೀವನೆನಿಪ ಪ್ರಮಥಗಣನಾ। ಥಾವಳಿಯೊಳಿಲ್ಲಂ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರ
ಸ್ತ್ರಾವಿಶೇಷಾಸುಳಿತ ಭಕ್ತಿಯನಿತ್ಯನಾತಂಗೆ॥ ೮॥
ಯದು ನಿಮಿತ್ತಂ ವಿದಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಂ। ಳಾಂದನಿಮಿತ್ತಮಂದನನುಮ।
ಲ್ಲದೆ ಶಿಲಾದನ ಮಲ್ಲಿನಂದನದಿಂ ತನಾವಿಂನ್ನ॥
ವಿವಿಧ ಪರತಂತ್ರೆಯೊಳಗಿವನ। ಪದುಳದಿಂದೆಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದೊಳು ನೀ।
ಸುದಯಿಸ್ಪ್ರೆ ಜಗದೊಳು ದ್ವಿತೀಯದ ಶಂಭುವಿಶೇಷ॥ ೯॥
ಯಂದಪಾಗಲಿಯುಂದು ಸನ್ನುತದಿಂದ ಯೋನಿಜನಾಗಿಯೊಗೆದನು।
ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದಾ ಶಿಲಾದಂಗೆ॥
ಮುಂದೆ ಜನಿಯಿಸಲೋಷನೆವದಿಯಾಖ್ಯಾನಂದ ಭಕ್ತಿಸಮುಚ್ಚಿತಾಲ।
ಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಪಯಂನ್ನವೆ ಜನಿಸಿ ಶಿವ್ರಾಮಚಿತ್ತಕೆ॥ ೧೦॥
ಪರಮ ಶಕ್ಯಾಂಮೃತವಿಸೊಲೆವಾ ಲ್ದುರು ಪರಾಬ್ಧದ್ಯಾನಗಳು ನಿರ್ಧರ।
ದಿರವೆ ಬೆಣತ್ರಿರಹಸ್ಯ ಮೃದುಸೂಕ್ತಿಗಳು ತೋರ್ದಲು ನಂದೀ॥
ಪರಿಶಿವಾಚಾರವೆ ಶನಗೆಯೂ ಚರಗಾತಿಯಾಗಿ ಶಿವದೀಯಾಖ್ಯಾತನವಂ।

ಕರುರುಹಮಂ ತಂನ್ನಾತ್ಮದೊಳು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಭಕ್ತಿಂತುಲಂ॥ ೧೧॥
ದುರಿತತೊಲಗಿಸಿಳ ನಡುವೆ ಧೃತಿಂತೊಳಕರಿಪದುರೆ ಷ್ಟಳಿಗಾಲ ವೆಲ್ಲಂ।
ನಿರುತದಿಂ ಕೆರೂರಳುದ್ದನಿಳರೊಳು ನಿಂದು ಕೊಲಹೊಂದಾ॥
ಧರಣಿಂತೊಳುರಿವ ಖತ್ರಿಯುಖಳುಂ। ಕ್ರೂರು ದುತೊಗ್ಗನಿಗುಳು ಭೆರಳನೆ।
ಸುರಿಕೆಳವರ್ಗಳಿಂತೊಳಗೆ ಶಾಂಕಂಬಿಸದೆ ನಿಂದಿದರ್ಗ॥ ೧೨॥
ಧರಣಿಂತೊಳು ಕಲಿಯುರಿತೆಳಲಕೆ। ಚರಗಾಂಯು ಸಮಂನೆ ಸಲಿಕ್ಕಲಾ।
ಪರುಣಕಂಬಾಸ್ತಿಂತು ನಡುವೆ ತಾನೆನಪಡೆದೆ ಬಿರಿಂತೆಳ॥
ಕರಮುಸುವರ್ಗಬಾಂತ್ಸಂತು ನೊಳ್ಳೆವೆ। ಯುರದು ಗರಿಮರಿಂಯುಗೆದೆಳಗಾ।
ವರಿಸುತ್ತಿರಲು ರಿಬಿದಿ ಆಲೊಳಂ ಕೆಡೆವಿಡದೆ ನಿಂದಿದರ್ಗ॥ ೧೩॥
ಪೊಡವಿನಡುಗಲು ನದಿಗಳ್ಳಿಂಸಲು। ಪೃದುಳ ಭಾಸುಗಳ್ಳಿಭ್ರಮಿಸೆ ~~ಬೆಳ~~ಸು
ನ್ನಡುಗೆರೂಪ್ಸಂ ದೆಳಿಗ ~~ಹೊ~~ ದೆಂಯುಲು ಬಿದರೆದಿ ರ್ಪ್ಪ ಗಳೂ॥
ಪೊಡಗೆಡಿಂತೆ ದಿಗ್ಪೂರಿ ಗಳುಂ ಪುದ್ಭವಡುಗೆ ಗೊಳ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಚೈನಿಗೆ
ಬಿಡದೆ ಕಣಿಂದ್ರನು ಬಾಗೆತಾರಾವೀದಿ ಬಂಕಂಲಾಗೆಳ॥ ೧೪॥
ಧರೆಗುದುಕೆಶಾರಕಿಗಳ ಜನವೆರ್ದ ಬಿರಿಂತೆಯುಕರಿಪ್ಪ ಜರಿ ದಿವಿಜರು।
ನೆರಿಂತುಭುರನಿಂಕಂಬಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಲುಗಾಡೆ॥
ನಿರುತದಿಂದ ತಿಕ್ಸ್ಪೂರ ಮುರಮಿ ಕೆಳೆತ್ರವಕೆಮುತವದಿ ~~ನಾಚರಿ~~
~~ನಾ~~ ಜಂದಿದ ಸುಂ ನಂದಿ ಖವರಿಳಯುಂನ ತಿ ಳಂಯುವಿದೆನಲು॥ ೧೫॥
ಇವಪುಂಪುದೊಳ ಜಾಬ್ಬು ಕೆಳಂದ್ರ ಭುರಾಪು ವಶುಸಂತಾರಿಸುತ್ತವಿ।
ತಾರಾಶಪ್ರಳಿದತಿಭಂಯುದಿನಾರಿವೇಡೆಗೆ ವರಿಕೆಂದು॥
ದಾಪು ಭಾವದಿ ನಮಿಸಿಕರುಗಾರಾವಾಪುದೆಳವರ ದೇವದೇವರಿ।
ಲಾಸದೆಳವರಕೇಂದ್ರ ದೇವಾರಾಧ್ಯ ಚೆಕ್ಕ್ಯಸು॥ ೧೬॥
ಪರಮಭಟ್ಟಾರಕ ಪರಾಪರ ಪರಮಪರಪರಮ ಷ್ಟಶಂಕ್ರಾ।
ಶರಿಮಿ ತಸುದಾನಂದ ಪರಪರಮೂರ್ತ ಪಶವೆಳಾ॥
ವರದ ಶಂಕರ ಭಕ್ತಶಂಕರ। ದುರಿತಹರ ನಿಖಿಲೈಕ ರಕ್ಷಕಾ।
ಸರ್ವಪ್ರಾಕರ ದಕ್ಷಶಿಕ್ಷಣ ದಕ್ಷ ಪುಮುರಕ್ಷಾ॥ ॥೧೭॥
ಎಂದು ನುತಿಸಿಂ ಮುಖ ನಾಗರಿಕೆ ಕಿಸುವನು ಮಿಷೇಂದ್ರರ ನಕಿವಂಕೊಲೋ।
ಪನದಿನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಾಲವರ್ಗಗಳಿಗ ಭಂಯುವಂ ಕೊಟ್ಟು॥
ಅಯಿದಿತುಳುಂ ತಾಪಿಸುಲದೇಶಕ್ಕ ನಪ್ಪುವೃಕಬಾಡಿಳಶಪಗೂಡುವ।
ಕ್ಷುನಕರಕೆ ಪಂಚ್ರಮಿಸುದಿರಿ ನೀವೆಲೆ ಮರುಳುಕರಾ॥ ೧೮॥
ಬಳ್ಪಿನೆರಡನೆಂಯುಳ ಸ್ವರಂ ಕೆಣಬಿತಕಲು ನಿಂನಂಕಂಬೆದವಿಂಯುಂಪಂ।
ಕಳ್ಪಿಸುವನೀ ಯೊಂಪೆನ್ನು ಬಗೆಳವೆ ಕವ್ಯ ಭವನಿಂಸ್ತ್ರಾ॥

స్వల్పకుదవింతు సమరవరనిం నల్పహదవింతువ త్రిగళ నెళం।
కల్పవెందు వికల్పవెందిద నేణాకి గొంబువనే॥ ౧౯॥
యుంన్న నల్లదెప తతముం బళ్ళకెన్నకదవి అతు నాదడా తసుకూ।
తంన్నమునదొళు నెనకుదిల్లిం న్నశ్రీముథరా నాతే॥
నంన్నింతుసు తెవరుసళ్ళ తద్మంతుమం న్నివారిఘ లెందు బగెదము।
రం నికరవాల్ప నీ బరుం తిరలల్లిగాన్నెదీ॥ ౨౦॥
నాంథినాథనరుతెసా ద్వారె। పుంచెయూ తం తంన్నమునదొళు।
గొందిదెం వ్వంకండురుంబ్రమకెత్తింహొడ సొడనే॥
వందితాపుళ్ళ బక్తిరతింయూ నందశృళ్ళకం నళ్ళు తసు విసొళ్ళు।
ఘందణుక్షిదండశ్రవణావనిక్కి వందిక్షు తా॥ ౨౧॥
యుంన్న వందీశనుపు దంష్ట్రిగె। తన్నని శ్మల భావపన్నకిలయూ.
యుంనవింది కోవుం జకంజుకి శాంగజాంగదలీ॥
వృన్నతానందా శ్రుకు అలో కృంన్న వదనాంబుజ దినకరి।
శ్లోన్న బక్షిన్న గద్గతకంఠదింవ్వె వయు గిడుకి తిళ్ళకలూ॥ ౨౨॥
వెబ్బదెంకొండు వెంతల సళ్ళ। యబ్బెయూవృదుం బేడునీనెనె।
తిబ్బకదదరదాళలిక్షిముఖాబ్బదొళు వొళ్ళంతు॥
డిబ్బిబి న్నెలినిద్ధనెవు గళా। సబ్బతింతు నిదింయురలు జలనం।
కజుగవెకెపేగాళ్ నింవ్వనొందు వెళ్ళమురుళ్ళుం తత॥ ౨౩॥
శదవిగళు గిదవి నళ్ళదేకె పుదణనదర నింవ్వజల భక్తిఘు।
కదవింతుం కృశేంతుంత్రతావిది ఘలపృనీవెనగె॥
విది శవెనలా నందింతుం ఘంపు వితగాఢా లింగనెం కృను।
వదగెంతూ తన తనువ సెంన్నంరు తసువి సొళ్ళగళ్ళి॥ ౨౪॥
నింన్నగాత్రకృళుళన సెవు కృంన్న సువిశకు భావపూగిరయో
లెంన్న వాఢనవాగు నీ సొంచా సళ్ళుంబెపనీ॥
ఘన్నకా సపు నిగవుకెను తపముస్నతశ్రవుథేంద్రవి దవింతు।
జన్నళవ్వంగట్టి సవగన్న తృవుంకొండలూ॥ ౨౫॥
వందెళింతొళ్ళరతిందసాభను। వందికింతొళ్ళరతిందపంచ్వవ।
శంబెళింయొళ్ళంద్ర సేసురావళ్ళ వందెశింతొళ్ళరలూ।
వందిసుతవురుళ్ళకరకంగళ్ళం ఘంధిగలు ఖాళన్నలంగళ్ళ।
నందిక్రీతనసంకికువకిశినవిదళ ధిగంతుయి॥ ౨౬॥
నుతిసువఘకరనతిదంయూమృతయంతు తనంతునరింనొడే।

ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖಾಂಬುಜನಾನಿಚ್ಛೇತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ್ರಾಮಿವೃಷವರಾ ॥
ವಿತತಭುಜಯುಮಂ ಪರಿಧರಿ ಪಿಘೂನ್ಯತಪಚನದಿಂ ಪುಲಕದಂತ್ರಪ್ರತುಭುಜಕ ।
ನಂದಿವಿನಪರಿಂತೊಳ್ಳಕ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನಾ ॥ ೧೭॥
ಶ್ರೀಗಿರಿಯುನ್ನೈರುತ್ಯದಿಕ್ಕಬೂ । ಭಾಗದೊಳ್ ಶಿವಶಿವ ಸಧ್ಯಾರ್ದ್ರಿಯಂ ದ್ಯವಿ ।
ಭಾಗವಾಷೇತ್ರಂ ಕರಮು ಪಾವನಮು ಖೋದಂಯುವೃ ॥
ಯೋಗಿನಾಸ್ತ್ರಾನಿ ನಂದಿವುದಿಸಿಪಂಚೋಸ ತಪಮಂ ಮುಮಸೂದಿದ ।
ನಾಗರೋಧಕೆ ನಂದಿಮಂಡಲವೆಂಬಲೆಸರಾಯಾ ॥ ೧೮॥
ಅಲ್ಲಿಪತಿಸು ತಿಸ್ತಾನ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪೊಟ್ಟೆನುಸು ಗತಿಯಂ ।
ಸಲ್ಲಭೆಂಯೆಕೇಳ್ ನಂದಿನಾಥನ ಶುಭ ಚರಿತ್ರೆಯನು ॥
ಸೊಲ್ಲದಸ್ಥನ ಕೇಳದಸ್ಥನ ಸಲ್ಲಲಿತಮತಿ ಭಕ್ತಿ ಸುಧಾರತಿ ।
ಯುಲ್ಲಯುಂದೆಬಾರಕೊಳ್ಗ ದುಷ್ಟಾದೃಷ್ಟಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ॥ ೧೯॥
ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ ತಪ್ಪಾರಣಾದಿಗಳೆಂದಿದರದಿನಾ ।
ವೇದಿಮುವಡಾನೀತನಾತಿನಿಧಿಶಿವಗೆಯೂತಂಗೇ ॥
ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬ ಶಂಭುಗೆ । ಮೋದದಿಂದಿಗದಿಗೆ ನಂದಿಯು ।
ನಾದರದಿ ತೋರುತ್ತಮುಕ್ತೆಂದಲ್ಲಜಾತೆ ॥ ೨೦॥
ಯೋಗುಪಾಚಾರತ್ವ ವೀರಗುಡ ಮೂಮಮುಸ್ಥತೆಂರೂಪ್ಯದಾಕರೆ ।
ಯೋಗಿಪರರಂಪಾಂಡಿತ್ಯವಿನಿರತರಂಕರಣಾಭಕ್ತೀ ॥
ಯುಗುಗುಣಾಗಣಾಂಯುನಿರಂತರದಾಸಭಾವನೆಮಿವಿಶದಯುಸ್ತ ।
ಮಿಭೀಮಯು ಚಿತ್ತಂಗಳೀ ಸಹಸ್ರಾರಿತಮೀಕ್ಷುವತೆ ॥ ೨೧॥
ಅರಿಗಂಣಾತಿಂತಪ್ಪಭಕ್ತಿ ವ್ರರಾಂನಿಸ್ವಂಶೋತ್ರಿರಲ್ಪಿವಿಚಾರಿಪಲು
ಚಾರಿಪಲುಮೂಜಗಕೆ ನೀನಲ್ಲದೆಳರಸ್ಥಳವೇ ॥
ಸೇರಿಯೋಗರಿಂಯುಂದ ನಿಂಸ್ನವ । ತಾರಕಾಗದವಂನ್ನವಕೆಸುಕು ।
ಮೂರನೆಂತರನೆಂಬನಲ್ಲಪುರದುವಚನವೆನು ॥ ೨೨॥
ಆಶ್ರಿತಮುತವಮುದಕೆತ್ತು ಗಂಗಾಪೌಲ್ಲಿನಾರದಮುನಿಯು ನೀಕ್ಷಿನಿ ।
ಕೇಳ್ದೈ ನಂದೀಶ್ವರನಷ್ಟುನಪುಡಿಮೆಗಳನೆನುತಾ ॥
ಬೊಳ್ಪ್ರೀತಿ ನಂದಿಯುಂ ಕರುಣಾಲಬ್ದದಮೃತದೊಳಗದಿಂತಿ ।
ಲೋಲತಾಲೋಕನದಿ ನೀಕ್ಷಿಸುವಾಗಳೆಪಗಳ್ಕೆ ॥ ೨೩॥
ಯುನಿತಿನತು ಭೆಂಯುಪನಿತು ಲಜ್ಜೆಂಯು । ದಿನಿತಿನಿತು ಮುದಲಿನತು ನಂಯುಮು
ತನಗೆ ಭೂಷಣಾವೂನಿ ತೊರಲುನನುನ ಯುಗದೊಳದೊಳು ॥
ಕ್ಷುಸುಖಾತೃತನಂಸ್ಖುತಿಲಿ, ತುಂಬಿನೊಳುವೃಳಕ್ಷಾಂಯುಗಳು
ಶೋಪರಿನೆನವಿನಹೃದಯುವಮತಟತಟವದಿವಾತಿರಲು ॥ ೨೪

ಶ್ರೀಸು ತಾ ಲಾಳದೊಳ್ ಶಿವುಷ್ಟಂ ಸ್ವಪ್ನದಷ್ಟದೊಳ್ ಗಂಧ್ರ ನಾಗಿ ಪ್ರಪುದುಷ್ಟವನ
ದುನ್ನೀವ ನವುಂಗೊಳ್ಳುಘುನ ನಂದೀಶನಂ ನೋಡಿ॥
ರುಷ್ಟಂಯುಗದಿಂ ತೆಗೆದು ವಿಶ್ವಶೋಲಗಳಲದಿ ಬಿತ್ತಿ ಇಂಯುಪ್ಪಿ।
ಶಾಶಿವಂ ಪುಷ್ಟದಿಂ ತಂಸ್ವ ಶ್ರೀಪಾದವನಿಕ್ಕಿಯಿಂ ತೆಂದಾ॥ ೨೫॥
ಯಿದು ಶಿಂಗಲಾಗವು ಪೂಲಶಿದ್ಧಿ ಇಯಿದುವೆ ಧರ್ಮಚಾರವರ್ತನ।
ಯಿದು ಶೂತ್ರಶ ರೀತಿಯುವೆ ಭಕ್ತಿ ಮಹತ್ವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ॥
ಯಿದುವೆ ಶರಣರ ತತ್ವಾನು ಭವಶುರು। ಯಿದುವೆ ಶಿವ ತಾತ್ವರ್ಥತ್ವ ಮುಂದಿರ।
ಯಿದು ಮುದಿರವದವೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಂದಲೆ ವಿಡಿ ಶರಣ್ಪುದು॥ ೨೬॥
ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ಪುದ್ಧರಣಾ ನಿಂದಿಂದೆಸ ಭಜನ ಶಕ್ತಿ ಶಿವಶಿನಿ।
ಬಂದುದೆಲ್ಲಾ ಭುವನ ಭವನೋದ್ಧಾರಕಲೆ॥
ರಂದರೇಶ್ವರಂ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಗಿರಿ ನಂದನಿಗೆ ಮುದ್ದಿ ಮುಳ್ಗತಿತ್ವಾ।
ನಂದಬ್ಲೋಧೆಯುನ ಶುಭ್ರ ವದರಂದರು ದಿವೆಸು ನಿನದೆ॥ ೨೭॥
ಶ್ರೀಕರದಳು ಶರ್ವಜ್ಞಾನಾ ಮುಂತ್ರಾಕಟ ವೆನಲ್ ದಲ್ಲುದೆಲ್ಲಾ।
ಲೋಕದೊಳಗಂ ತಾನಿ ತಾಂ ವರ ಲೋಕದೊಳು ಪೋಗಿ॥
ಯೋರ ತವೆ ನೀ ನೆರವವೆಂಯು ಶಾವ ಸಾರ್ಥಕಿಂ ಗೊಳ್ಳೋಪ್ಪಿ ಪೆದು ನಾನಾ।
ಲೋಕ ಹಿತ ಯುಂ ಭಕ್ತಲೋಕರ ಹಿತಾರ್ಥ ಮಾಗಲ್ಕೆ॥ ೨೮॥
ಯಂವ್ಯ ಕೌತುಕ ರಾಶಿ ಶಿವ ಶರ್ವರ। ನಿಂಯು ಹಿ ಶಿವಾವನನ ನ್ವೈದಿಸು।
ವಂಪ್ಪ್ರಿರಿಯುಂ ನೀಂ ಬಳವನೆಂ ಬಳಿದಾನದಿಂದೆನಯಾ॥
ಶಂವ್ಯದಂ ಬಿಡೆ ನಂದಿ ತಂನ್ನ ಶರಂ ಶಿರುದು ತಾಂ ಬಿನ್ನಹಿದನು।
ನಿಂವ್ಯರಗೂ ಸ್ವಯು ನೆಪ್ಪ ಯುಂಡೆ ಯೋಳ್ಳಾಂ ಶಿರುಗಡುವೆನು॥ ೨೯॥
ಕೊಲ್ಲಲೇಕಿ ನಿ ತೋಂದ ನಿಂ ನೆಂನಂ। ಭುವಿ ಭುಳ್ಳ ವಿದಿ ಶಿವ ಶರ್ವ ಪ್ರಜ ಗತ್ರಂವು।
ದೊಲ್ಲಭವೆ ನೀ ವಲ್ಲದೊ ಭುವರ ಶರ್ವ ನಿರ್ದಹವೆ॥
ಯಿಲ್ಲಿ ವಿಶರ್ಗಸು ತಿರ್ಧದ್ವೇಂ ಯುವ। ಗಲ್ಲವ ತಿರ್ಗಸು ತಿರ್ದಪೇಂ ನಿಂ।
ನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಯುಂ ನಿರವು ೩೦
ಯಂದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತ ಮಿಶಾರ। ನಂದಿ ವರನ ನಯೋಕ್ತಿಗಳಗಂ ಯುಂ।
ತೆಂದನ ಭವಂ ನಿಮ್ಮವಂ ಗುರು ಲಿಂಗರೂಪಾಗಿ॥
ಬಂದು ನಿಜ ತತ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶ। ನೊಂದಿ ಮುವೆ ನಾ ಶ್ರಾವಣ ಲಿಂಗಾನಂದ
ನಂದದಿಂ ಶಸ್ತ್ರ ತನು ಗಳೊಳಗಲದೊ ವಿಹಿದೆನು॥ ೩೧॥
ಕೂಡಿ ಜಂಗಮ ರಾಗ ನಂನೊಡ ನಾಡುವೆಂತನು ಮನಧನಂಗಳು।
ನಾ ದೆಳ್ಳಿ ಚರಕ್ಷೋಗದಂ ತವ ನೋಳ್ಪ ಪೋಳು ತಿಡೆ ಮಾ॥
ನೋಡುದಲೆನ್ನಸು ಗಮುತೆ ನಿನಿಶುಲಿ। ಕೂಡಿ ವೆ ಶ್ರಾತ್ರ ಮುಧರಂ ಸುಮುಗೆ॥

ವೂಡಿ ನಿತ್ಯಪ್ರಾಣಾಪಾನಿರುತ್ತಿರ್ಕೆ ಸಂತಾನಿ॥ ೪೨॥
ಯಿನಿತುವೆಳುವೆಂಬಿಬ್ಬರೊಳಗೊಂದಿನಿತುವುಂಟುಂದಿಲ್ಲದುದಱಿಂ।
ದಿನಗೆದೃಷ್ಟವಲಜಗತ್ತಾವನನೆಕೀಳೆಂದೂ॥ ~~ಘನದಂತಮತಿಯಿಂದಡೆ~~
ಘನವಂತಮತಿಯಿಂದಡೆಳ್ಳೆಳದ। ಪುನರಪಿಜಾರಿಯುಪೆಲ್ಲದಿಗಳಿಗೆ।
ತನುವಪೆಲ್ಲಂ ಕ್ಷಿಪ್ರಗಳಾಗಿರೆಪಂದಿಸುಂತನಿಂದೂ॥ ೪೩॥
ಯಿನಿತು ಬೆಸನುವ ಸುಸುರತೇಱಿಂದೆನುತವನಿತಳ್ಳರ್ತಂಬೆಪಂದಿನಿ
ಅವಘುವತ್ತಿ ನಂದೀಶ್ವರನು ಗುಣಾಸಂಸ್ಪಂದಿತಸಾನ್ನಿ॥
ವುನದೊಳಭವನನಿಲನಿರುರುಕ್ಷಂ ಜನಿಪೆ ಪಾಂಸ್ವರಲೋರವಡೆಂಬುದೆ।
ಯವನಱಿದು ನಡೆಕಂದ ನೈಸರ್ಗೊಳತಲವನಿಯುಲೀ॥ ೪೪॥
ಗುರುತಶೋಂನ್ರತಪಾಸಿಪೆವ ಶಾಂಗಾಂಯವುಶೆ ದುಪಾರಡೆಂಯು
ಧರೆಯುಲಿ ನರಸುಕಾರ್ಷ್ಟದವೆನಿನಿ। ಪಾರನಾಗುಟುದೇಶದಲೀ॥
ಶರವೆಹೆದುದಲ್ಲಿಶಿನಿದ್ದಾಪಿ। ಶಿಂಡೆನಿಶಿ ಶಾವಭಕ್ತಿ ಬೀಜಕ್ಷೇತ್ರಾಳಕನಿಸಿದಂ।
ಕ್ಷಿರವೆನಿಸುದಿಂಗಳೆಶ್ಚಬಾಗಪಾಡಿಯವುದೂ॥ ೪೫॥
ಆವುದಾಬರುಳಸ್ಗಹೊರದ। ಗ್ರಾಮಣಾಪುಣಾಶಿಶರಣಾದರಣಾ।
ಭೂಮಿದೇಪಾಸ್ತ್ರಣಾಮಿಶರಪುಶ್ವೈಪಾಂಬುರುಹಕರಣಾ॥
ನೇಮಿಸುವಕ್ಷಟ್ರರ್ಪರ್ಮಾರ್ಗಶ್ರೀಮಿರ್ಪಂತಕವರತಸಮಾಕ್ಷರ।
ಶಾಮಿವುಂಡಗೆಪೂವಿರಾಜನೆನಲ್ಸೆಸಂಸ್ವಾಮಿ॥ ೪೬॥
ಅತನುತ್ರಂವುನಿತಿವಿಶೇಷಶ್ಪ್ರನೀತೆಮೂದಾಂಬಿಕೆನತಿವಂಯೂಸ್ಮೀತೆ।
ಕುತಪ್ಸಲಜಾತೆಧಜ್ಞನಭಕ್ತಿ ನಿರ್ಣೀತೆ॥
ಶಾತರಪ್ರತಿಭೀತೆಧರ್ಮಶ್ರೋತೆವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇತ್ತಿ ಸತ್ಯಾ ~~ತೀತೆ ಗುಣಾ~~
~~ತ್ರಾತೆ ಮಿಮ್ಮಳಾ ಜಾತವಾಖ್ಯಾತೆ~~। ದೀತೆಧುಗುಣಾಪ್ರಾತೆ ವಿಮಲಾಚಾರಿವ್ಯಾಪ್ತೆ॥ ೪೭॥
ಶಾಂತೆಯಕಾಂಕ್ಷುತರಿಲ್ಲದಿರ್ದಶವಂತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತೆಯಗುತ।
ತಂತುನೋಶಿಗಳಂ ಫಲವನುರಿನೋತುಬೇಕತ್ತು॥
ಸಂತತಿಯುದೆಂತಪ್ಪುದೆವುಗಿಂ। ನಿಂತೆನು ತ್ವೆಸಿತಿಶತಿಗಳುಂ।
ವುತವಂತರಿಂದಂಶಾಸ್ತ್ರಗೆಗಳಂತೆಗಿನಿನೋಡಿಮುಕೆ॥ ೪೮॥
ಸಂದನೋಂಶಿಗಳ್ಗೊಳುತಿಬಾಂಧೆ ನಂದಿನಾಥವನೋಂಶಿ।
ವಂದದಿಂ ಶಾಪೂರ್ವಭರ್ನಿದಿಂಗೆವಿತ್ಯಪಾರಣಾವ್ರ॥
ಯುಂವುಘೂಪ್ರತನಿಂಮುತವಂಬುದರಿಂದುವು ಖಗರುಬಿದಡೆ ಶಿರವೂ।
ನಂದದಿಂ ವೂಡಾಂಮು ಶಿವವುಂದಿರಕೆನಡೆತಂದವೂ॥ ೪೯॥
ಆಪ್ರತಿಮವಂಕಾಣಾತವೆದಂಡಕ್ರಮಾವನಕ್ಕಿಸರ್ಗಾಜ್ಞಾ
ಜ್ಞಾಕೃತಮುಥವರ ನಂದಿನಾಥನ ತಾನಿವುಳಷುವೂ ಢಾ॥

ಪುತ್ರಿಪಸ್ವಂಯು ಸುತ್ತೆ ಭಂಯು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಂಸೋಕ್ತಿ ಸಳಂದೆಸೀತ್ರಿಕಸು।
ತೀಕ್ಷ್ಣಾರದಿನಂಬಿತಪ್ರತಬರ್ಗ್ಯಂಯುಲವೂಡೀ॥ ೩೦
ವೋದವಲರಲುಸೋಮವಾರವುದಿಂಯೂದೊಂಭ್ರತ್ತುದಿವಸಂ।
ಕೇದಿತೆಲೂತಪ್ಪುಬವೃತ್ತಿಯುಂಸತಿನೋಂತುಮುರುದಿನವೂ॥
ಆದಿನಂದಿಗೆಮಜ್ಜನವನಮುಳೋದಕದಿನಅಭಿಷೇಕಿಸುತ್ತಾ।
ಸೋದವೃದ್ಧುಬಂದನರುಸುಮನವಕಲೆಗಳನಿಕ್ತ॥ ೩೧॥
ಸುಕ್ತಿದಿವ್ಯಾಂಬರವಿತಾನವು। ಸುತ್ತವೂಕಭರಣಾಗಳಂತೋಡಿ।
ಘುತ್ತಘುಂಟಿಗಳಂದುಗೆಗಳುಕಣ್ಣಿಜ್ಜೆಗಳನಿತ್ರೀ॥
ಮುತ್ತೆನೊಸಲಲಬಾನಿಗವನೊಜ್ಜೊತ್ತಿದಂತೆಘುವನಕರಿಟ್ಟವ।
ನೊತ್ತಿವೆತ್ತಿಯೋಳವಂಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲವನಲಂಕರಿಸೀ॥ ೩೨॥
ಗೋಕಿಸಂಗಂಧಷ್ಟಾಚನೆ। ಧೂಪದೀಪಾರತಿಗಳಿನೆಂಪಿನೀ।
ರೂಪಿಸುತನವಲಂಬಭಕ್ಷಾವಳಿಂಯುನರ್ಪಿಸುತಾ॥
ಆಪನಿತುದ್ರೊಸದ್ವಿಗುಡವಾಜ್ಯಾಳರಿವುತಂಕಲನಿವೂಡು।
ತ್ತಾಪಿರವುವುಹೇಶ್ವರರನಾರಾಧನೆಂಗೊಳೊಲನೀ॥ ೩೩॥
ನಂದಿಕೇಶ್ವರಭರಣಾನವನಂದಿನಾಥಅನಾಥಬಂಧುವೆ।
ತಂದೆನಿಂನ್ನಪೊಲೀಶಭಕ್ತಿಯುಕಂದನೆನಿನಿದ್ದಾಗ॥
ಕಂದನಿಂನೀನಿತ್ತಪಾನೊಲವಿಂದನಿಂವುಂಯುಶೆಖರನಿಕ್ತ್ರವೆ।
ನೆಂದೆನಲುಪೂದಾಂಬಿಕಿಗೆಜನರಾಗನೋಡಿಲ್ವೇ॥ ೩೪॥
ಯುಂಡೆಂಯುಂಕರುಣುಕ್ಯೆಕೊಂಡುರದೊಳನನದೊಟುತ್ತತ।
ಮುಂಡೆಂಯುಲಕೂಡಿದಳುಪೂನಿನಿತಪ್ರಾಡವನೂ॥
ಗಂಡದೆಂಡಿರುನಂದಿಂಯುಂಬಲ। ಗೊಂಡುವಂದಿನಿವಿಂದುಳುಭವಿಥ್ಥಿ।
ಗೊಂಡಪೋಲುನಿಜಮಂದಿರಕೆನಡೆತಂದುಮುದವೆತ್ತು॥ ೩೫॥
ಯುಂದಿನಂತೆವಿಶೇಷಸಂತಸ। ವಂದಿಕತ್ತಿಂಯುಕತಿಯುಲುಮುವ್ವಾ।
ನಂದಪುಬೊಳುವರ್ಕಿಸುತ್ತಿಶಿವುನ್ನಮತೆವ್ಯೆಕ್ಕೇ॥
ಯುಂದುಬೆಳಿಗ್ಗಂಯುಬಕನದಿಂದವೆಬಂದನಂದೀಶನುದ್ಧವಂಯುದೇವುಪೂ।
ಮುಂದರಾಸಂಬೆತ್ತುತಾನ್ಯೆತಳಿಗಭರತಿಂಗೇ॥ ೩೬॥
ಶಿವಸುಣಾರೆಕಡಾಂಯುನಿನಿತಂನ್ನಂ। ತನಂಯುನಾಗ।। ನೋಂತಳೆಬು।
ಜ್ಞಾನನಿಂಯುಸುಕೃತವನೇನನೆಂಬೆನುನೆನದಕಾರ್ಯವದೂ॥
ತನಗೆನೆರೆನಿದಿಯನಿತೆನಲುವೂನಿನಿಂಯುಬಸುರಲತಾಂಕ್ರತೇಶನ।
ಲನಿತರೊಳುಕದ್ದಭರ್ಗಚಕ್ಷುಗಳಂಕುರಿಕವಾಂಯುತ್ತು॥ ೩೭॥
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೨೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ

ಬಸವರಾಜನು ಬಾಗೇವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದುದು॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ನಾಗವಂಶದ ನಾಗ್ನಿಯ ಅಭೂ। ಭಾಗವತ ಬಂದಾದಿ ವೃಕ್ಷಭನು।
ಬಾಗವಾಡಿಯೊಳುದಯವಾದನು ಬಸವನಾಮದಲಿ॥

॥ಪದನು॥

ಅವ್ಯಕ್ತ ತನು ಶಿವ ಕನಂಯ ನುಡಿದೊಳಿಮದಿರ ಲು ದಿಪು ಶಿಲ್ಲದಾಯಿತು॥
ರವೀಣು ಗುತ್ತವ ಭಕ್ತಿ ರು ಖ ತನು ಬಸುರೊಳಿರುನಾಗಿ॥
ರಮುಳ ವದನೆಗೆರು ಬಂಯ ರು ಜಿ ರು ಜಿ ಯಗು ಮುಳ್ತಾಂಯನ ವೂತ್ರಿಸನುದತಿಂಯ।
ನಿಖಿಲ ಜಠರದೊಳಿರೆ ತನೂಲತೆ ಪೊಳೆದು ಬಲಿದುದು॥ ೧॥
ಧರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಭಕ್ತಿ ಕಲೋದ್ಧರ ಶಿತರಣಾ ತವ ನೆಂ ಅಂಯದೋ।
ರಕ್ತಿಯೂದುದು ಸುತನು ಭರಿತಗೆ ಬಾಂಧಿವನ ತೆರದಂ॥
ಶತವುಸ ತಿಗಾ ಗುಳಿಕೆ ಬಂದುದು। ಧರ ಕವನ ತನುಲಲವೆಂತೊಳಗವ।
ತರಿವಲಾದುವುಸತಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯ ವಲ್ ವಧುಗೆ ನಿದ್ರೇ॥ ೨॥
ಕಾಲವಂತನ ರೂಪುದರದೊಳು। ಕೀಲಿ ಕಲು ಸುಜ ಜೂಜರಂ ಗಳು।
ನೀಲವಾಪ್ಯವು ಘುನಕಾವ ಜಠರದೊಳ ನಿಕಲೂ॥
ಸೂಲವಾದವು ಸತಿಯ ಬಸನದು। ಲೀಲೆಯಿಂ ಯೋ ಶಿಖಂಡ್ರ ಧಂತನು।
ಲೋಧಿ ನಯ ನಿಂತು ಬಸುರೊಳಿನೆಡೆ ಬೇಸವುದು ಗಿದುದು॥ ೩॥
ಯ ನೆಲಕಾಂಗಿಯ ಜಠರವದುದಿನ। ದಿನರೆ ನು ಳ್ಬುಂ ತೆಂಕು ಶಿಖ್ಯರಂ।
ಕೆಂಗನವು ಬಲಿದೊಂ ಭಕ್ತಿ ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ನಂದೀಶಾ॥
ವನುತೆಂಯು ವರವೊಳ್ಕಿ ತಿಸು ಭೋದಯು। ಶಿನಿ ಶಿಖಿದಮು ತ್ರಾಂಯ ಗಭಾಸ್ಥನೆ।
ತಂಸ್ವಯಸು ಖಗಮೂಧಿಗೆ ತ್ರಾಗ ವೂಗಿರಯೂ॥ ೪॥
ಸಿದ್ಧವದ್ಮಾಸನದೊಳ್ ಪುರ್ಣಶಿ। ಶುದ್ಧಕನು ತಾನಾ ಭೂತನ।
ವೃದ್ಧಿಸಿ ದ್ಧಾಶೆಕ್ರೋಶ್ವ ಘುಷಮಂಕಿದವು ತೋಳಗಿವಾಗ॥
ಬುದ್ಧ ಜಲಮಂಜಿಸ್ಸಿ ಜಿಲ್ಲಿತದು ಧ್ವರಾಗ್ನಿಯ ನಂದಿಕೆಡಿಸಿದ।
ಮು ದ್ಧರಿ ನಿ ಕಿಡಿಂಯ ಲ್ಲದಗೆಯದು ಬೂದಿಯದು ತಾನೂ॥ ೫॥
ವೃತ್ತಿವೂದೂ ದಿಲ್ಲಪೂ ಡರಂ। ದ್ಯೋತಿನಿವನೊಂದಂ ತ್ರೆದಿಯೊ
ದಾತ್ರ ದೀಕ ಕು ಕದೀಶ್ರೀ ತಾನ ದಾಗವುನೆಂಯ ನೆಲ್ಲಾ॥
ವತ್ರಿ ಹರಿಯದು ಬೇಯದಿಳ್ಳಂತತ್ತಲೊಳ ಗೂಳ ಗರುಡದನು ಶ್ರೀ।
ವೃತ್ರವೋಹರ ಚಿತ್ರ ಭಾಂಗನು ಕಲಿ ಮುಲಾಧರನೂ॥ ೬॥

ಧಾತ್ರಿಯೊಳು ರಾಜಾರಲಿಂ ತಂಸ। ಪುತ್ರನುಂ ಟಿ ಲೋಕದೊಳ ನೆವಿ।
ಚಿತ್ರವಿಸು ತವೆ ಶತ್ರು ಮಿತ್ರರು ತಾವ್ರ ತಮ ತಂಪ್ನ॥
ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ ಗೆರವುಳ್ಳದಂವಮುಂದೆಲ। ರಾತ್ರಿವಿಶ್ವದೆ ವಾರು ತಿರಿಲೋ।
ರತ್ರಂಯ ಕ್ಸತಮೂತಿಕ ನಂದಿಲ ತಾಂಗಿಂಯುದರದಲೀ॥ ೭॥
ನಲಿದು ಜೌವಳವಿಂರರು ರುಪುಂ। ರಲಿದು ನಡೆ ತಂದು ತ್ರಿರಂಟದ।
ನೆಲೆ ಗೆನಾಂ ಮುಕುಶ್ಮುತ್ತಿ ವಕನ ನೆಬ್ಬಿಮು ತ್ತಾರೂ॥
ದಳದ ನಳಿನ ಮುಂದೆ ಕುನೂರಿ ತದ್ದ್ವಳ। ದಳಕುರೋಜಮ ನೊಂದಿಯಂ।
ದ್ವಳ ಜಲಜ ವಂಸೋಂಕಿ ಷೋಡಶಪತ್ರಕಮಲದಲೀ॥ ೮॥
ಮೇಲೆನುರ ಚಿರ ಕೌಭ್ಯರೇಳೀ। ಲೋಲದಿಂ ಲೋಲಾಡುಂತದನತಿ।
ಆಲೆಯಿಂದಾಂ ಟಬು ತ್ತ್ಯೈರಡು ದಳದ ಬ್ಬದಲ ತಂಪ್ನಾ॥
ಕೀಲವಿದಕುಂ ಜ್ಞಾನದ ರುಕ್ಷದಿ। ನೋಲಿಂಯಿಂ ದೆಂಯು ದೋವದನದು।
ತ್ತಾಲಪ್ಷ್ಟಮರ್ಗಲಂನ ಳೂರ್ದ್ವ ವಯು ಖಂಗಳಾ ಗೆನೆ ಂವೆ॥ ೯॥
ಲಲಿತನಿಶ್ಕಲ ಜಾಲಿ ನತಿಂಯುಲಿ। ಹೊಳೆವಶ್ಯಮ ನಾಳದಿಂದೊಗೆ।
ಬಲವನಾದಕೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಬಲಂಗಳ ಕ್ಕೊಲದಿಂಯುಟ್ಟು॥
ಬಲಿದವೋನರೆ ಪುಲಿಕಿವುಂದೆಸೆ। ನಿಲಿಕಿಮೇಲಣ ಮುಖದ ಪಾವಿರ।
ಬಳದ ತಾವರೆ ತಾನಧೋಮುಖ ವಾಗಿ ವಿಂಚ್ಕಿತ್ತಿರೆ॥ ೧೦॥
ದಿವ್ಯನಾದಿಂಯು ಪ್ಪೊಳವ ಕಾಂತ್ಯುದದ। ದಿವ್ಯಮೃತ ಕರನ ವಸು ವಾರಷ।
ಭವ್ಯನಾನಾಡಾರ ಸುಖದತಿ ಡಾರವ ಶ್ಯದಲೀ॥
ಸೇವ್ಯಕರವು ಜ್ಯೋತಿ ರಾಕಾರ ವ್ಯಮುದ ಕಂನೊಂದು ತೇಜೋ
ದ್ರವ್ಯಮೇತ್ರ ಭೆಂಯೂಗ ಥಳಥಳಿ ನಿದವೃ ದೇವ್ರೊಂಗಳ್ಳೆ॥ ೧೧॥
ಸುತತಮುಂದಿ ಮುಕಿರಣಾರಾಂ ತಾಶ್ರುತಿ ವೆಂಯು ವರದೊಳುಂ ಜ್ವಾಲನುತಾ।
ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಮ ದೀಕದ ವೊಲು ನಿತಾಂಗವ ಪಕಿಂಯು ಜರರವಲೀ॥
ಅತುಳ ಶತ್ರು ಜೆ ಭೆ ವೆತ್ತು ಮತ ನೀ। ಸತಿಳಾಂಯೊಳಾ ಶಧ್ಯಾನ ತತ್ತ್ವರ।
ಮತಿಂಯೊಳಿ ದ್ವನ ಮತಾಂಯು ಬಸುವಲ ಪಕ್ಷರ ತ್ರಂಯುವ್ರಾ॥ ೧೨॥
ಕಾಲು ಬೆರಳ ಕರಂ ಸುಳಲಂಗಳ। ಕೀಲಗಂದು ನಳಿಲಿಳ।
ಗೊಳನೆ ಬಸು ರಿಘು ರಿವ ಬೇನೆಗೆ ಬಿಳಲು ತೊಂದಿನ ತಿಲು ನು ಂಯುದಾ॥
ಶೂಲಿಯಂ ಶರನಿಕರ ತಂಸ್ಕೆ ಕಾಲ ಗರ್ಭನವ ಭಾರವಂ ತಾಂ।
ತಾಳಲಾರದೆ ಮೂದಲಾಂ ಬಿಕ್ಕಿ ಶಿವ ಶಿವಾಯ ನು ಶಾಂ॥ ೧೩॥

కాలబెరళ కరంగులంగలంగళ। కీలఘంటుగళిపినెపెగెరడు।
తొలెక్కిళలు తళుకు జిగళ నరవం కిరయుసుంయుదూ॥
తోలయుం తరనిర్ఘళం న్నవి కాలగళ్భద భారవంతాం।
తాళలా వదె మొదలాంబికె తపోకాలాంయుసుతా॥ ౧౩॥
వళగొళ్ళగె బరుతిరవ బేనె గెబళలు తొండిన నందినాథన।
నిళయుమం పుత్రైదిబ న్నైనిదళుచిగె నవిలిపి॥
పలవు నోంవి గళ్ళైదవే తోళు కలనిగళ దిళేయుతింపె నంపడి।
గళ తరణాలి ప్రొక్త్రం తెళితిరిపి॥ ౧౪॥
వరదను తనకొడలెనగె లేకాంతరవృందాంసైద కతిమయుతు।
తరుణానం బెసలదరు నవమొడంపళం స్త్రోత్ర॥
నిరుతవిందిగె పిల్లనిదెమూర్తరుక్షవాంయుత్తా త్రైయమ్మనందీ।
శ్రరనేయుదరి దేవవక్త్రగెబడెనొ నావరింపే॥ ౧౫॥
యింందుదు భూరవెనిసిద భర। నిందె ధరావలయవక్షిగభవ।
మందరదగట గర్భదాయుతు నీవొడువవరవ్రొ॥
బందుదెసగెం నెపదరదయిరింయుం। నందిక్షేయుత్రపశాం బుప్పూరది।
వందెయమూతేవనిగె జీవిగలారె నేనువెను॥ ౧౬॥
యిలుల్లిందయుంకేళ్దరిచపెటింతరు। దులగభాద బరురింయురనేనుతిరు।
తల్లిగల్లిగె వందు బళలు తొడెతంన్న వునన్నైది॥
తల్లపాద్రశిబంకినుక్తె పె। తల్లనిణానిసుపుక్తేందు ఈ కుంబనవ్రత।
గల్లదొళుసైప్రారిగెడెదళు కానికెయుమేలె॥ ౧౭॥
వళగణాలి తాక్రోళిశవునకె। వులంయు గుడంకృత్వరదశాశళ।
ఘలలదింసెనిదివరనెవలింరుళ్ళనిసు రంభాబ్జ్వే॥
వలదుప్రక్షభాదివిరిద శనవొళగె జంగమలింగరూపింనుళ్ళకం
తళెదుఘతిగాంయుపనరదొళుం తెంవు బెసనిదను॥ ౧౮॥
నింన్నదళదువెతాళదురింయు। నింన్న బింపాత్రింతవెల్లని।
నింన్నశరణరిఘ త్రిబంధెనురవలదళనయునే॥
నింన్న బరురల బెళెవనుపువూరం నిఖిళళావన నెనిరజ।
గంన్నతెలం నృళ వమూతినంయుల్లదెజావళనెకెళూ॥ ౧౯॥
ఆదిగానింరునావి నంది ఇలాదనగాగను శవనబెసనది।
తేదితావుళ భక్తిసద్దనకారగాదిబందూ।
మేదినింతొళగెదం నినగె తుంపొదదింతేళదెపుప్పు।

ಭೂಸ್ಪತಪಾದನುದಿಂಯುಂಸಂ ಬಿಳಿದುಳ್ಳರು ಚಂತನದಿರಿಂನ್ಪ॥ ೨೦
ಪುಟ್ಟಿದಳಿಸುತ್ರಮರುಮೂರನು। ದೃಷ್ಟಿದಾಸಳಿ ಬಸವನಾಮವ।
ನಿಷ್ಠುರರೆನೀನೆಸಲತಳೊಳು ನಿತ್ರೆತಿಳ್ಳದಿದ್ದೊ॥
ದಿಷ್ಟಿಗಾರುವಸಲ್ಲಾವಾದಿ ನಿಷ್ಟನೀತನೆವೃಷ್ಟ ಭೈಳಿಶಿವೃಶಿ।
ಪುಟ್ಟಿಯುಂಮ್ಮನು ಫಲಫಲಲ್ಲಾಗೆಬಂದನಿದುದಿಟವ್ರಾ॥ ೨೧॥
ಯಪೇನನುಕುದರ್ಶಿಯುಂಸ್ವಜಸ್ಮಕ್ಷಿಲಾನು ಭೈಲಾರ್ಕವೃಕ್ತಿಮಿಗಿಸಂ।
ಸಾನವಾಂಯಿತುಬಡುಕಿದಿಸು ಸಾನಿಸುಕರುರುಕ್ಷವಲೀ॥
ಪೂನಿನಿಂತುರಂ ಗೋತ್ರ ಬಂಧುವಿತಾನವಜ್ಜರಿ ವಟ್ಟುರೇಳಲು।
ಕಾತಾನಿರುಳುರಂದಿದ್ದಾರನಗವಗ್ಗಿರೀಳುತ್ರಾ॥ ೨೨॥
ಯಿದರ್ಶಮೂಪಾಂ ಬಿರಿಂಯು ಜರರದೊಳರ್ಗುಜ್ಞಾನಿಂಯುಮನಾ।
ಜ್ಜದೊಳಿದರ್ಶಶರಮ ಜ್ಯೋತಿ ಯೂರಾರಾ॥
ವೃದ್ಧಿಯುವನಂ ಭೋಧಿಸುತ ಬಂದಿವರ್ಗಮುಣಾಲದವನಿಶಿದಿರೆ ಸಲಿಂಡ।
ನಿದ್ರುಮರೆಂಯುದಿತಾನೆರಗಿಶವ್ ರವನಮೆಲ್ಲದಿಗೇ॥ ೨೩॥
ತ್ರೀಕಿಂಯುಲಕೃತ್ರಸುಲ ಕರಾಂ ಭೋಜಾಂ ತಮುರುಳಿತ ನಾಗಿಪೆಲ್ಲನೆ।
ಪೂಳಿಂಯು ವರದಳ್ಳುಮಿವಂಯಿಶಲು ಅಭೋರ್ಗದಂಯುದೊಳ್ಗಾ॥
ಅತಂತುಂಸ್ವೋಳನಿವರ್ ಶಿವವಿಖ್ಯಾತ ಗುಪಾರ್ವರವುಂ ಶೋಳ್ಳುತಿ
ಳ್ಳುತನಗಂದವೇಶಿಲಿ ಅಂಗಾಸಂಗವೂವ್ಯದೀ॥ ೨೪॥
ಬಂದಬಟ್ಟಿಂಯು ನಾರುವರಿಯುದ ಜಂದದಿಂದಾವಿಡಿಂಪೊಳದಿವ್ಯ॥
ತಂದಸೊಂಯು ತಾಳಿಶೋತ್ರಮ ಯಿದುವಿಚಿತ್ರವಲಾ॥
ಯುಂದುಮನೆಂತು ವರೊಳ ಗೊಳಗೆತಾ। ವಂದ ನೋಂದಂ ನುಡಿಶ್ರಶಂಬಿರ।
ಗೊಂಡಿರುಶ್ರಿರಲಾ ನಮುಂಯುದಲ ಚಂದ್ರಶೇಖರನೂ॥ ೨೫॥
ಜಡೆಮುಡಿಯರು ನಡುವಡಿನಿ ತೋರುವ ವ್ಯಾಘ್ರನಪಜ್ಜಿನಿತಾಂಬರವಚಲು।
ಪೃಡಗಿಶೋಗಿಶರರತ್ನಗಂಬಳ ಕಾಂವ್ರುರುಂತುಲವ್ರಾ॥
ತೊಡಿಗೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿಸಳ ಬೊಳ್ಳುಗೊಡೆ। ದಿಡಿದವಂಡಂ ಭನಿತಲೀರನ।
ದೊಡಲಿಸಿಂಯು ನೋಡಿ ಯೋಳ್ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರದರೇಖೆಗಳುಮೆರೆಂಯೆ॥ ೨೬॥
ದಾಳವಿಶರುಲವಲ್ಲಗುಜ್ಞಸವೇಳಯು ಮವಮುಖಶ್ರವಸ್ವರಿ।
ನೀಳವಿವಂಯುಗಡ್ಡವಶ್ರುತಿರೆ ಜಗತ್ರಂಯುವಾ॥
ಶಾಲಿಕುವಮು ನಿಪಲ್ಲಭಂಶರು ಗಾಲಾಳು ತಾಳನ ನಾಗಿ ಪೆಯುದವನು।
ಕೋಲವಾ ವಲು ಮೂದಲಾಂಬಿಕೆ ಗಾಗಳಿಂ ತೆಂಧಾ॥ ೨೭॥
ಲಿಂಗದನುದಿನ ತಾಡಿವುರಶ್ಚಿದಿ। ಸಂಗಮೇಶ್ವರವಲ್ಲಭಗೂಡಲ।
ಸಂಗಮೇಶ್ವರನಾಶಿನರು ನಾನಿಸಲ್ಲಾತಾ ನಿರಬೂ॥

తంగిరేళివన్నింనవుగనొందంగదింవగానుక్షృభవతిః।
తంగె నింన్నెళుజనిదలాంయుతులోకరుతవాగెః॥ ౧౮॥
ఇదు నిమిత్తంనోడ బందెవు। ముపదొళా నుకవేశ గురువిః।
విదితజన్మదొళుత్తవోత్తవు సంద నంగినృ॥
ఇదరవేలెశవాసిగ్శతనల్లదెయునితనసిగ్శతవగూవదిఅదు
మకరదవెయగాతెరగూననగె నుతద్యశ్ర్యవాగత్రీ॥ ౧౯॥
భూళతోఽచన నోఽరయ నలువను నివాలన్యదిదనత్రఅత్రలు।
బాలరవికోటిప్రభెయ నెళహొదుపుక్షాందలూ॥
బాలకనక్షున తేజవయావిగయు। మేలెశ బగలుళూచి వుఖవం।
కీలనుపొవరెదె నెఱదప్త్రైనిదకవుందదలెః॥ ౨౦॥
మూనవశొళజ్ఞానతెవిఐరవదేసు ఇల్లదెరశింయులవుళ।
జ్ఞానిఅయిం బెళగా గదంతె బెళగాగదుదంకండు॥
భానువినమంగిల్లద ఖళవనూనరాగం బోత్తాదింత్తూను।
మూనదింకాంతరొతందెగళుళ తప్పత్రనంనోడిః॥ ౨౧॥
ధరమునంన్నదళ్ళూరి తాంతక్కరణారాగుతె భర్త్రరుగళం।
వరనినలినిరిభూతివీళ్యేయు వంన్నవలిదిత్తు॥
ఉరశరణచరణాలోదక్కదొళా తరుణానంవ్యదొళదువెూనలలి।
వరభవితవుంన్యూనితళాదు కుమారకనవేలతే॥ ౨౨॥
శిశదిశిగళలి బకళకావ్యశ్రీ నురపదు జోరెంతలి వృతిరే।
ఆనవువురావూ గంధ్వాశృగాళ్యేయువనానుతనా॥
బసవనామవనిట్టు శ్లోకగంతళది గతింయుంళతింయులోళ్ళరి।
గొనగ్గిగళనోలదిత్రనుఖదిందెతెకుమారకను॥ ౨౩॥
ఇంతెశమపదె తంన్నతేజవదెంతు బిందరెదావ్యమంమూర్ఖ్జి
ళ్ళంతెూళెదు విఃవిగెంవబెళగంనోడినను నగుతా॥
వంతతం లింగశ్త్రగాదద వంతశివ మరజందలక్ష్యో।
లింకు జననియ వెూలెయనం గాను ధుంవనిరుతిరనూ॥ ౨౪॥
ఆతుళకవను ఖదుదియ నాత్మనిష్ఠెతిగె శ్యశ్యయిందరిదిక్స్వళు
గుత్తెవిఘవియనోళబ్బేలు రత్నంగళంవీవాస॥
వితతలింగధ్యాన నిజేష్టిత మువస్థెయ నొందిదంతశ్రీకా
త్రితిమునందీ గావకారను బిరను నెరదిరనూ॥ ౨౫॥
వత్తరిశనంచారవుంబెం। బత్తికారతెగుళ్ళునలిదా వుత్తా।

ಉತ್ತಮಿರ್ಕವ್ಯೊಲಿಸದು ಕ್ಷೈಂಮ್ಯಂ ಬಿಜಿರ್ಯೂ ಉವನೂ॥
ವುತ್ತ ಬರವೂರು ಪ್ರಶಂಸವು। ನೊತ್ತಲೋಂರುದೆ ಬೀಳತಿಂದದಂ।
ತುತ್ತವೊತ್ತವು ನೋದನೋದನೆ ಶದಂಯುಗನಾ ಡಿಕ್ಷುವಾ॥ ೩೬॥
ಯುಳಿಗೆ ತ್ರಾಸಂದಾಂತು ಬಂದಾಕಿಲನವದು ತಳುವಾಯು ತೆಂದು।
ವೃಃಕನಿ ಧೋವರು ವೂಳ್ಗೆ ಯುಂದೊ ವೆಲ್ಲಾಂ ವೆ ಧೋವರುವನೂ॥
ವಲಿದು ಶವನಂದಾ ಉಂತಿರಯು। ಸೆಳು ಶಂಕಾಪ್ರುಗಳೋ ನವೀತೆರದಿಂ।
ದಳುವ ನಂಬರ ಯುಗಳದೊಳುರಂಬ ನಾಶಗಳೋ ಸುತಿವಲು॥ ೩೭॥
ರದು ಭವದ ಬಾಧೆಗೆ ತೋಡಃ ವೊರೆ। ಯುದುವ ಭವಿಗಳ ನಾಲದುವವ್ರೋಯು।
ವುದುಗದಾಲಿವ ವದೆಂಯುರಡಿ ಗಳವೋಲಿ ಬೀಳಲ್ಪ॥
ಹೊದಸುವಂದವಿರಲಿದು ಬೀಳುವವು। ಕೋಡಿ ವಿಂಡೋಳುಮೊರೆ ಗೊಂಡಭಕ್ತಿಯು।
ನೋದನೆ ರಲಿವಿಡಿದೆತ್ತುವಂದವಿರಲೆಂಯು ವೆತ್ತುವನೂ॥ ೩೮॥
ಉದುಳ್ಳದಿಂಲಿಕ್ಕಾಉನಾನವಾದಿತ್ಕಂ ಲಿವಂತ್ವೆಸುಳ ತಿರುಳ್ಳ। ವಿದುವೆಲ ~~ನವೊಮಾ~~
ನಿದುವೆರವನೆ ಶಂಭುವೃಷಭಂ ತ್ರಾನೆಯುಂಬವಯು॥
ವುದವಲಧರಂಬ ಳರಿಂವೊ। ದುವನುದಿ ತಶ್ವೇತಾ ಚಾರಚಕ್ರಿಯೋ।
ಯಿಭದ ಸುಕಾವಂದಾನಿ ನಿಂದವ್ರೋಲಪ್ಪಿ ನಿಂದಿರನೂ॥ ೩೯॥
ಆದಿಲೂ ಗಂ ತಪ್ಪದ ಡಿಂತೆಳದು ವಾಡಿಂಯುಲಿ ದಪ್ಪಡಿ ನಿ ದುವನಳು।
ಳ್ಲಾ ಲಿದೇವನಶ್ರೋನಲುಳ ಕೊಡ ಗೋಳಲೊಡ ನಾಂಗ ಗವ್ಣತಿ ರೆ॥
ಯರೂ ಪವ್ರೋಯು ತೆಂದಳಿನಿ ನುಡಿವನೆಂ। ವೂದಿ ಭಕ್ತರೆಘ್ನು ನವಿನಂತಕಂ।
ತೊವದಿಂ ಲಿಂದಾ ಉವಂತ ಉವನಂ ಕಲಿಂ ದೂ॥ ೪೦॥
ಕರ ಲಾಲಿ ಯೂಳ್ಳು ಶ್ರೀ ಶವನಿ ನೋದದ ಉರಿಂದು ದಲಿ ಲಿಂಗಾ ಜರನೆಯುನಾ।
ಚಂದುವಂ ಬುದ್ಧಿಂಯುನಲಿಕವಕಿ ರುಗಾಲವಾಗಿಂತು॥
ಕಿತವು ವೂ ದ್ವೆಃರರವೊಲಲಿಂ ಕರವು ನೆಂದೇಕಾ ಗ್ಗ ನಾನಳು।
ಕರಗಾ ವೂನನ ನಿಳ್ಳಯು ನೆನಿನಿದ ಬರ್ವವದು ದುವೂರ॥ ೪೧॥
ಬರಷಾ ಚರಗ ಲಿ ತ್ರ ಸ್ವ ಬಾಡಿ। ಧರರಸ ಭಾ ವ್ರೋಕ್ಷಿ ಶ್ರೀ ಗಾವೆ।
ಜರತಫಂ ದಪ್ಪರರಗಾಸಂನಿತಪಾಡಿಕ್ಲ॥
ಉರರದ ಪ್ಯಾನವು ಶ್ರುರಾಗಾತೋ। ತರರವಿಂಳ ಸೇದಾ ವಿಕಳ್ಗಳು।
ಕ್ಷಿರಾವಲೊಂಡ ನೆವಯುಕೋ ದ್ಗರಂಬವಿವಂಗದೆ ವೊಗಳ್ಗೆ॥ ೪೨॥
ಜಗದೊಳಗೆ ನವನ ಜ್ಞಾವೃಕ್ಷಭನ ಬನೆವಿರೊಳಗೆ ದವನಾ ನಿನವರ।
ಕೆಸಳುದಿರು ಜವೆನ ಲ್ಲಿಸ ಭಾಗಪ್ಟ ದೊಳೂ ಜನಾ॥
ವುಸನಿ ಸುಕನ ಯುಲವ ನೆಂದ ಜಗಲು ನೆಗಳ್ದು ಶುಭಲಕ್ಷದಲಿ ಕೊಡಗಳು।
ನಗುತ ಬರ್ವವ ನುಚ್ಛಕ್ರಿ ಯುರಿ ಲವುದ ತ್ರಂದೆ ನಿಂತೆಂಡಾ॥ ೪೩॥

మతిలిన్న
జనకేశాదీక్షాంశుల్లవర్ణనప్రభావేణ్ణం వటుంజాగతస్తవ।
మనవిదంకారయిత్వానీనవరేషి యుందచలా॥
జనవశాశల్లే ఘంసవేత్యర్థం సేనగేశ దుర్గమవాది భోదిని।
లినుకేవాల్యవాచార వాగనదోళ్ళు రివిశలదివనం॥ ౪౪॥
శారకంశారద్విజక్తృవశారవతి కవలాసి వపుల్లాం।
బారవద్గురంవి నరరాజ్జుది జన్మజాతంశే॥
ధారుణాలిఖిలరరవుర్జ న్మవుప్రారవ్వవుర్వలాను సురంభజః।
నారతం నగ్నిగేరవింతు నిక్షిదపే దోషవలా॥ ౪౫॥
శిరనవేనగి దుముం జింపేం బురువరింరదిరం॥
వంరంరిరళ్లే శంకరవన చిక్షుకరట నీవురుళ్లా నిడోదెంయులా॥
వరవు సుకు శదమంవిడదుడు। నరరవాల్లుల్లా గేరగువంగశి।
నరళవల్లు ఉర్భవహంస్రావరడంతం గే॥ ౪౬॥
వులరరాక్షర తుంత్రమంనేరికలాతు బత్రువుంత్రగళంకాం।
రలవృదుంక్రటశాతతల్లాడిత జభకృగే॥
వలవినేకృవక్యగళందు। ముఖలనరతుర్ణ జరద్విజాశ।
నలనదేతున్ వరధవుర్జావనల్లే॥ ౪౭॥
రవుక్షాశవనుశేక శరిదుదుంశ్వరవుర్ణర జుల్లుగళం తోయిరుపదశి।
రవుర్వల్లాభవి తరుంప్రాషాది వుద్రిగళం॥
నివుర్లశింబుంధరిసి బంకుత। జవుర్బువర్ద్రిగళనం శశ।
ధవుర్వవుర్గ్నగేర్ధదినూదు జరవీధొళగు॥ ౪౮॥
నీరనేధాని నభాధంబుల్లద। వీరశైవాచారదీక్షా ద్రాక్ష
ధారనసరి నిశుక్షేళోభయు రవుక్నివుర్లనా॥
ఘోరరవుర్త్రయదశారావారదుల్లు గెనువేంబి
బారవేంశిఘదు నినశెధవుణిమర్వెవొక్కునీరేళగు॥ ౪౯॥
ఖ్యాతింతోళు బ్రంధ్మన శరవనరి దాతరశ్రమక్షేంద్రవంశన।
నేశకేన్నం బ్రహ్మవంశజ నెందు బాశివేది॥
జాతిగోత్రాతిళశ నిఘ్నరం జాతనంబద్యజాతిగోత్రద।
వేతదుఃత్రిస్రి దాత్రంరు వనీనెంతుమూడదశే॥ ౫౦॥
ఆరు లద భవనదభక్త కతిగా। తరులవెందిద నీగాంశి నీశరా।
జిక్షిగె నలకువింయుని తినిరు వూసరంగళింది వాగే॥
శ్రీవటిని శోకా గావుజ్జి రరంబుదవరచవార్త వెంబ వూతిగె।

ಶಿರಛನಾಗುಕಶಂಜೆಯಿಂತೆಂದಂತನೂಜಂಗೆ॥ ೫೧॥
ಶಾದಿಸಹೆ ಬಹುವಂಗ್ಯಾಸ್ತಾ ಶೇಳ್ಪಾ। ಪೇದಿಸಾಕುರು ವಸಂಗನದಿರವಂ।
ಶೇದವುಕದಿಂಗಭ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ಮೊದಲೆನಿಪ್ಪ॥
ಆದಿರಮುಗಂಕಳವ್ರತದಿನಾ। ರಾದವವರೊಳಗೊಂದು ಪುಂಕುಂ।
ದಾದಶಾತನು ಬ್ರಹ್ಮಣಾಹೋತ್ರಮ ಸಾಗನಂಯನಲ್ಲೆ॥ ೫೨॥
ಯಿದರೊಳ್ಳಾವರಿಶೋದ ಪುಂಟ್ಯ ಯಿದಕೆರುದ್ರನೆಗಾವನಾ ಬಳ।
ಕಿದಕೆ ನಂದಿಯೆ ಪುಚ್ಛಪುಕನಂಯ ಸಾರ್ಚಕಂ ನಳಗೇ॥
ಯಿದಕ್ಕೆಬೀ ಜಂತ್ರ ಗಾವು ಪರು ಶಾ। ವಿದಕೆ ಶೈವಂ ಭಗ್ನಸೆಂಬುದು।
ವಿದಿಶಮಂತ್ರವಿರಲ್ಲಿ ದೋಷವೇಕಂ ತು ಪುಲ್ಲವೆಂಯೂ॥ ೫೩॥
ವಿದಿದಶಾತ್ರೆವಿ ಶಾವುದ ನಕ್ಷತಿ ತೋಡುವಶಗಾತ್ರವೆ ಶಾಪುಶ್ರೇಗಳ।
ವದುವಲತಿಷ್ಟಾಲಾ ಶದಂಡವೆ ವಿಷ್ಣುಕಂಠಾಳಾ॥
ಯಿದು ಪವೇದ್ಯಾವಿಂಬೆ ಭನಿತವೆದವಿದಿದೆ ಶಿವ ಚಂಡಿಕೆಗಳ್ಳಿದುಂ।
ಜಡೆಗೊರಲ ರ್ವಷ್ಟಾಂ ಜನಪೆಕರಿಂಯ ಜನವೂಗಿರಲೂ॥ ೫೪॥
ಪುರಹರಂ ಬಿಕ್ಷಾಟನಾವನಾ। ಚಂಸಲ್ಪೆದು ವಶೇಕವನಿಕಂ।
ಧರಿಸವಲ್ಲದೆ ಭೂಸುರೋತ್ತಮು ನಾಗನೆಂದೊಡಿದೂ॥
ಹರಭಕ್ತರಿಕಾಂವಿರುದ್ಧವೆ। ಶಿರನಸೆಂತಾಂತ್ಯೆತನೂ ಭವ।
ಶಿರವು ಭಕ್ತಿಂಯು ಜೀನವಹವೇಪಯಂಜಿ ಸತ್ಯದದೇ॥ ೫೫॥
ಪೂತುಸಾರತನಮೊಳ್ಳುಲವಶಲವಗುಶದೇಶಕೆ ಸಾಪುಶೇಳದ।
ಪೂಶಸಾಅನಿ ಪೂವ ಚೇಷ್ಟ ದುವುಕ್ಕಳಾದವರೂ॥
ಜಾತಿಗೋತ್ರಮು ಕುಲದೊಳ್ಗೆ ದವು। ನೀತನಾಗಿರುಮಸ್ತ್ರವನ್ನು।
ಪ್ರಾತಭೆಜೊಳಗಗ್ರಜರುಲಾತ್ರಗಾರಂಯು ನಿಸಿಬಾ ಇರದೇ॥ ೫೬
ನಾವರಿಂಯುವಿಂತಳ್ಪ ಜೋದ್ರಯು ನಾವನಾಡೋಂಳೆ ನಿಂನ್ವತಲೆಯೊಳೆ।
ಯಿಶಗಂ ಳವಭಕ್ತಿವೂದಿದುದೆ ಜಗತ್ರಯುಶ್ರೇ॥
ನೀಪುದೈನಿಲು ಬದುಕಿದೆಪ್ರಶಿಕ। ಶಾಪ್ರದಿಲ್ಲ ರ್ವಕಾಥನರಾದವ॥
ಶಾಪ್ರದೆಮ್ಮುಳ ಸುದ್ಧಾರಿ ನಿರುಲರೋಟಿಯುಲ್ಲವನೂ॥ ೫೭॥
ಇಳೆ ಗೆರುಲದೀಕಿರ ಸುಬಯಿಂದಲು ಕುಲವಜಡನೆವರಿಗಸುಪ್ರದಾಗಳು।
ಬಳ್ಳರರುಲಸಾ ಶರನೆ ಭ್ರಷ್ಟಲು ಕುಲವಳದು ಕೊಕ್ಕ॥
ಕುಲದಬೇಂಗೆ ನೀನೆ ಗುದ್ದಲಿ ಗೊಳ್ಳುಲದೇವಿನು ಕೃತ್ರನಾಗಿದ।
ಸಲಘ್ನುಲಿಕೃರುಕೇ ಳದಡೆ ಪೂರಗಾತ್ರಿರೆ ನಿಂಪ್ಪಾ॥ ೫೮॥
ರಿಯುಂಮುಪುಂಲೋಕಪ್ಪಿ ಬಾರದಸಂಚನಂ ನೀನೆಂಮ ಬದುರಲಿ।
ಬಂಮುದರುಳವಸ್ಯೆದಿಹದೆ ಶಿಂದುಂಪ್ಪ ಳಪನೆರಾನೆ॥

ಶಂಕರಕಟುಕುಲ ಗೋದಿಕ ವಹ ಶಿಶಿರಂದ ನಿಂಸ್ವಂ ವಿತಿ ದುಃಖ ಗತಿಯ।
ನೊಂದಿಬದುಂಕು ನೆ ನೆಂದಲಾ ನೆಗೆಸಂ ಬಿಕೊಂಡಿರೆಮೊ ವೋ॥ ೫೯॥
ಜಾರು ಕುಲ ವಾಕುಲ ಕೆರೆ ಕಸ್ತ್ರಾ। ಜಾರವಾ ಜಾರಕೈಶಲ ಶೃಕೃಲ್ರಾಡಿ ಜಾ
ರಿಶಾ ರಾರಿ ಭಕ್ತಿದೇಗಳಿ ಕೋಲ್ಲಾಂಯುರ ಕುರಂಸಳಿಸೆ॥
~~ಭಕ್ತರವರಂ ಖಾತೆನೆಮಾತ~~
ಭಕ್ತಾ ವಾರ ಗಾಂ ಪಂಜಾರ ದುಃಖ ನಿ। ವಾರಂಗಾಂತಾ ವಂ ನಯ ಧವರ್ಗ।
ಜಾರ ವರ್ಗದಿ ವೇವ ಶಿಶೃಗಳು ಕು ಷ್ಟರ ಪಾರೆಂಪಾ॥ ೬೦॥
ಯುಕ್ತಿಯುಂ ಪೇಳಿದೆವು ನಿನಗೆ। ಯುಕ್ತಿಯುಂ ಕಡೆಗೊಲ್ಲದಿ ದರ್ಪದೆ;
ಭಕ್ತಿಯುಂ ನೀನಿಂತು ಬಲ್ಲಂ ತಾಗು ತಿರು ನಿನ್ನಾ ॥
ಭಕ್ತಿ ತನ ಕಂಜ ವೆನಸು ತೆ ಕಠಿ। ಗೊಲ್ಲಕ್ತಿಗಳ ಸುತೆಸುದಿ ಯೆಪೆಕೆ। ಕುವಿ।
ರಕ್ತ ಕರ್ಮಂ ಬಸವನಿಂ ತೆಂದಂ ಮುಳಿಸಿ ನಿಂದಾ ॥ ೬೧॥
ತೋರ ವಿಟ್ಟವು ಬಾಹ್ಯ ಪೆಂಬುದು ಬೇರೆ ಪೆಳರಾವಿ ಲೀಳ ಭಕ್ತಿಯು।
ಬೇರೆಯುಂ ಕಿವನಿರ ಧುಮಂಬ್ಲೀರೂವಿ ನುಡಿಯು ದಿರೂ॥
ಬೇರೆ ದೈವವು ಬೇರೆ ವಂತ್ರವು। ಬೇರೆ ಗುರುವುಂ ಬೇರೆ ವೇಷವು।
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧ್ಯಾನ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ರಿಯಂಗಳಂ ಜಾರಂ॥ ೬೨॥
ಆದ ದಡಾ ನವ ವಜ್ಞಿ ಳರವಜ ನಾ ವರು ಪ್ರನೆಳ ಬಿರು ಪ್ಯದಂಯುವ।
ಜ್ಞೋಧಶಂತ್ರಾ ಣಾದಿ ವಾ ಯು ಗಳ್ಯೆದೆ ತತ್ತ್ವಜಾ॥
ಪೇದಿ ನೀಳ ಕಿಂವೂ ಗಿ ಧವಳ ತಪಾದ ವರ್ಸ್ಗಂ ಶಂಕರನವರಂದು
ಯೂ ದುಡೇ ಗಾಂ ಮ ಶ್ರೀ ನಾಂ ಖ್ಯಾಯ ಸವ ಸಗೊತ್ರವಲಾ॥ ೬೩॥
ಶರಿಕಿ ಜುವ ದಿಕ್ಷು ಸ್ಕುನಾ ಲ್ವಷ್ಟ ರವದ ವಿಮೂಲ ವಿ ಯುದರ ವಾಳ
ಶರಗುಸಳು ವ್ಯದೆಂಬುದಲ್ಲಾ ನಿ ರಸ್ಸಂಯೂ ಜ ರ ವ್ರಾ॥
ನಿರತವ ಲಕ್ಕ್ಯಳ್ವಿ ವವದು ಶಿ। ಸ್ವರೂಪ ಬೇರವುದಲ್ಲನೋ ಆದ।
ಶಿವ ಪ್ರಣಾಂ ಖ್ಯಾಂತುನವು ತವ ತ್ಯದ್ವೈವ ವೆನ ತಿಲ್ಲಾ॥ ೬೪॥
ಕಲವು ರೂಪದು ಕಾನದಕ್ಕೆ ಗುರು। ಬಲಿದು ಕರ್ಮಜದಾತ್ಮವರಕಂ।
ನೊಳ ವವುಂ ಕ್ರಂ ಕಾನಿದರಗಾ ಮು ತ್ರಿಯ ನುದಿ ವವ್ರಾ।
ಯುಳಿಯೊಳ್ ಕ್ರಿಯೆ ಕರ್ಮಬಂಧದ। ನೆತಿಯುದರ ವೇಷಂ ವಿಚಾರಿಸಿ।
ನಿಲುವ ಪಿ ವಶೀ ತರವಲಾ ಆದು ಮೋಕ್ಷ ಕಾರಣಾವೇ॥ ೬೫॥
ಯುಕ್ತಿ ಕೀಳ್ ಕ್ಷುದ್ವರ್ಗ ಪಾತಿ ತೋತ್ರವದ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಗದ।
ಯುಕ್ತವುಂ ಶ್ರುತಿ ಶಿಸ್ಮೃತ ಚ್ಛುಷುರತ ವೆಂದ ಮತಾ॥
ವತ್ತಿರೊಗಳು ವನಿಗವ ತತಿಗ। ತ್ತತ್ತ್ವ ಮೀರುವ ಖೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವು
ಪತ್ತವಂ ಕಾನಾದಿ ಯೆನು ಶ್ರವಣ ಜೊಳ್ಳತೀ॥ ೬೬॥

ಯಿಂ ತೆಶೈವಶಾಸನೆಮಗಿದ್ವೈವವಸಂತಮಙವನನೆಮ್ಮ।
ಚಿತ್ರಖ್ಯಾಂತರದೊಳಗೊಂದಿಬಿಕರಕ್ಷ್ಮಲದಿಂವಿದಿನಿಲುಖಾ॥
ಫಂತತಾಮುಳಕಿೀತ್ರಿಗಕರುಣಾಲಾವಂತವಯೂತಿರ್ಗಕ್ರತಬಿಸುವಧ।
ತ್ರ್ಯಂತತೀ ಜೋೀವತಿಗತಾವುತ್ರನಮುಯುಕಿದ್ಮರುವ್ರಾ॥ ೧೭।
ಯೋೀಚಿಸಿಲುವುಂತ್ರಂವಳಗಿವುಗಿ। ರಾಜಮುಂತ್ರವದಿಂದೆನಿಪಿ।
ಶಿಬ್ರಾಜಿಸೂದೀಮಂತ್ರವಿದನೆಷ್ಷುಡಂಗನೆನಲಿಳದೂ॥
ಮೂಜಗಕಿಲಪ್ರಾಷ್ಟಿಕತರಷ್ಟಾಜಟಾವಳನಿತ್ಯಮುಕ್ರಿಗೆ॥
ಸ್ಯಜಮುಕ್ಷ್ಪಿಸುಖಾಲಿಕೇಷಂ ಭಿವನಿವಾರಣಾವ್ರಾ॥ ೧೮।
ಸುಕ್ರತಮುಕ್ತ್ರತಮಜಮುರಾರಂಶ್ರಕಟಿಕತ್ರಿಂಯೆನಿವಿದಕ್ಷ್ಟಾಂ।
ಗರಲಕೋಸ್ನಿತಭಕ್ರಿಕುಂದಗ್ರ್ಗನಗುಣಾತ್ಲವೊಳಗೂ॥
ಛಕಲಶಾಳಿಷ್ಮಗನಾವೆನಿಖಿಕರಳುಕರಕೋೀಷ್ಟಾಂಗನೆಂಯವೊಂಬುದುಗ।
ನಿರರಥಿಲಸಂಶ್ರಾಪ್ತಿತಾನಿದುನಿ ಇವರಕಮೇಲಿಪ್ಪಿ॥ ೧೯
ಯಿಕ್ಷ್ಟಲಿಂಗಳಿದಾಬ್ಬಭಜನೋೀತ್ರ್ಯಕ್ಷ್ಟಚಿವ್ಯಮುಭವಷ್ಟೆಿಹ್ಯಾ।
ಖಿೀಕ್ಷ್ಟವಿಂತೆಷ್ಪುದೆಂದುದೂಸುರಲ್ತೆನಿನೆಂಯುಲ್ತೇ॥
ವೃಷ್ಟಿಸಲು ಶ್ರುತಿಗಳಗೆಳವಣಾತೆವಿಶಾಕ್ಷ್ಟಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯುಕಪಂ।
ಕುಕ್ಷ್ಟಿಸಿತ್ಥಾಕ್ರವಿದಪ್ಪಿಸಮಾನಮುಂದುಂಟೇ॥ ೨೦॥
ತೊಳಬದಿರುಬ್ರಂಡ್ಮವನುಭಕ್ತಿಸಿತ್ಮಿಳಕಿಚಿಳಿಯುವವಗಸಗವಳ್ಪದು।
ತಿಳಿದುನೋೀಡಲ್ಸದರ್ಗನಂಗಳೆನತ್ರಿತಾಂಕಿಲವ್ರಾ॥
ಕ್ರೊಳವಲ್ಯನಲಿಂಯುದ್ಧವುವುನುಜರುಣಕಿಲಕಬಖರಿಯುದವಿರಂಯುದವರವ।
ಕೊಳಗಿವುನ್ಗೊಂದರಲಬಿರಬಿರ್ಗಕಿರಂಯುಂತೋೀ॥ ೨೧॥
ಧರಿನಂಗಳನುಂಟುವೂಳ್ಪಿದೆದರಿಶನವೃತಾಚೇರಿತತ್ರ್ಯ।
ಕರಮುಭಕ್ತಿಸ್ಮಲವಷ್ಟೋಖ್ಯಥಿಬಪ್ರಿಾರಣಾವೇ॥
ಕಿರಿವಿಸುವಡಿದುಕರ್ಮಗವೂಗಗಕ್ರಿರವಲಾಅಂತಲ್ಲದೆರಡಂ
ಚರಪಿಒಂದೊಂದೆಂಬಗದುಮೇಳಭಕ್ತಿಂಗೆ॥ ೨೨
ಥರಿಗೆಭಕ್ತಿಂಗವ್ಯವೈವಕ್ಷರಣಾರೆಯುಕ್ಷ್ಟತ್ರಿಂಟುಕೊೀಟಿವಿ।
ಕರನರಕವರ್ಬುದೆಂಬಶ್ಯತಿಯುಂಕಿಳ್ದರಿಯರಿಲ್ಲಾ॥
ತ್ರರಣಾಲಿಂಯುಸುಖಾವರನೆಜವಂಷಂಯುನಿಂದ್ರಾದ್ಯರಮು।
ಮೂರವಧರದಿಂಯುಚರ್ಗವಿಬಿಡವಿವಂದಿಕೀಳ್ದುರಾವರ್ಗಂಗೇ ೨೩॥
ಂದೆಗೆವಂದಿಥದಿದಗನಾಡೊಡೆಕಿಡುವೃಶಾವಿರ್ಗಕಿಮುಂದೆವಂದಿದಿ।
ದಡೆಕಿಡುಸುಮ್ಯಡಭಕ್ತಿಯುಂಶತಾ ಇಂತೆರಡರಿಂದಾ॥
ಕೆದುವನಿಳಿಂಕೊಳ್ಳುಖಾವರ್ಗನಾಜ್ಞೊದಡೆವ್ಯಡನಭಕ್ತಿವಡೊಂತಯುಂತಾ।

ವೃಷಭನ ಭಕ್ತನು ಶಾರ್ವನೆಂತರು ನಂಮ್ಮ ಭಾವಿಕರೇ ॥ ೨೪॥
ಉಳಿಗೆಮಾದನ ಬೀಜವಂ ಬಿತ್ತಲದು ತಾ ಬೇರ್ವಡೆದು ಬೆಳ್ವಡೆದೆ ।
ಗಳನು ಚರಲಿಂಗದ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸ್ವಸ್ವ ಭಕ್ತರಿಯುಮಂ ॥
ಕಲವುದೇವಾಬ್ಬ ಜನ ಭ್ವಾಗುಲವಂದೇ ಮರಳಿ ಮನೆಗಾಗಿಲ್ ।
ಕುಲದ ತಿಂಮ ಪೋಲ್ ಭಕ್ತಿ ಬೆಲೆವೆಂ ನ್ನಳಮೊಲಾ ಪ್ರಂದ್ಭ ॥ ೨೫॥
ನಂದಿ ಮುಖ್ಯ ಶಿಷ್ಟರಿ ಯೊಳ್ ಬರ್ಪದಿ ಮುಂದ ದ್ವಿಲೆಂಬ ಗಣನೋವರ್ಗನೆ ।
ಉಂದ ನಿಕಮಂ ಕವನರಿದು ಕಾಂ ರುದ್ರವೀಕ್ಷದಕ್ಷೀ ॥
ಪೊಂದಿಂತುಂ ತಾ ಚರಿಕ ಬೇಡವೆ । ತಂದೆಮನೆಪ್ವೈಲಂ ನಿಮಗೆರಳು
ಕಾಣೇ ಮುಖರಗಾರಲಸ್ವಚ್ಛೈಲವ ಶೀವಿಗನ್ನ ತರವೇ ॥ ೨೬
ಕೇಳು ನೀಲಂತಾನಿ ನಿಕುಮಂಡೋಳ ಲೋಂಬಂದೇಹ ಮೆಲ್ವತ ।
ಶೈಲಸೌತ್ರಮ ಭ್ರುಗು ದಧೀಚಿ ವ್ಯಾಸಮುನಿವರರಾ ॥
ಋಗ್ವಿಲ ಸ್ವಾತಾನಲದಿ ಮರಿದತ್ತಿ ಬಾಳ್ವರಪ್ಪಲಂ ದೇಹು ರಾಳಿಗೆ ।
ಶ್ರೀಲುಮಜಿದ್ದೊಂದು ಮರದೇ ಕಜ್ಜನ ಭಕ್ತಿ ತಾಕ್ಷ್ವರರ್ಗ ॥ ೨೭॥
ಉದನುರವಗಾಲಿನ ಮೂಡಿದು ಶ್ರೀಕರ ದೊಳ್ ಕಿತಮರ್ಧ್ವ ಪನೊಳ್ಳಿದುವೇ ।
ಕ್ಷಾದನೆನಲು ವೇದಾಗಮಂಗಳ ಮೂಲವಲ್ಲದಿದೂ ॥
ಕದರವಾದಮಿದೆಂದು ನೀನುಸುರದಿಕು ಕವರ್ಗಕಥಂ ದ್ವಿಜ ಕೃಲಿ ।
ರ್ಪತಮ ಲೋಕ್ರಮ ಭಕ್ತ ನಿಷ್ಠಿತ ವಪ್ಪುದೆ ಭಾವಿಕಯೂ ॥ ೨೮॥
ಉಲೀಗಲುಂ ದ್ವಿಜಮೂರ್ಗಮನೆದಿಟವಾಗಿ ನೀವಿದಿ ಪಾಡಿದೊಡೆಯುಮ ।
ಗಾಗವೀಕರ್ವಕ್ರಿಂಯೂ ಬಾರಕ್ರವರ್ತನವ್ರಾ ॥
ಕಾಗೆಜಾಗಿಕಕಿಗೀಗಿಲಿಂಮ ಮರಿಕೂಗುವದೆ ಮುಕ್ರಸೆ ಮೊಳ್ಳದೆ ।
ಕಾಗೆಂಯುಂದದಿಕಾ ವೃಕಾಲಂದರ ಚುವದಿಶ್ವೈಕ್ಬೃ ॥ ೨೯।
ಗುರುಕವಾಂಚರ್ಗನೆಗೊಳ್ಳದು ದಾರುವಕರಮು ಶ್ವೈವ್ರೋನ್ನತಿಗೆ ದಾರುವ ।
ಶರಣಸ್ಥಾನು ಭವಕ್ಕೆ ದಾರುವ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾದವ್ರೀ ॥
ಕರದು ದಾರುವ ವೀರಭಕ್ತಿಗೆ ವಿರದುದಾರುವ ನಾನದೆಂತುಂ ।
ಬೆರಪಿದಾಕುವಕವಲಗೆ ದಾರುವ ನಲ್ಲನುತಿಂಮದಿಕೂ ॥ ೩೦॥
ತಂದೆ ಕೇಳೀ ಕೇಳು ಲೋರವ ತಂದೆಯುಂ ಭಜಿಪದೆರತೀಶನ ।
ಕಂದೆಯುಂ ವಿಧ್ಧರವಿಕಿಶಿಡಿಗಳುಂ ಭಜಿನಿರಮಗಪ್ಪೆ ।
ಕಂದೆನಿಂನ್ಸ್ರುಕಲಂ ಭವಾಳಿಗೆ ತಂದೆಂಮಕೃಟನೀನದೆಲ್ಲಂಮ ।
ತಂದೆಂಮ ನಗನ್ಷೀಶ ಭಕ್ತಶಿರಂದಕಾಂ ಉಗಳೂ ॥ ೩೧॥
ಹಿಂರ್ವ್ಯವಾಶಿನಗಕ್ವೈಂಮಗೊಳ್ಗರ ಬ್ವೈವ್ವನಾನಿನವೆಲ್ಲಂಮವನಂ ।
ನಂಮ್ಮಕನವೇ ತಕ್ಕ್ರೆಸುದು ಶಿವಭಕ್ತನೀನರಿರಾ ॥

ఇంతుల్బ సంప్పను బన్నయల్బం బప్పయ్యక ప్రయ్యన తెలుగిగా బొప్పం।
వ్యైంతు స్నైరల్బం నింబి తాంబ్ చారవునవుసనాసు॥ ౮౧॥
శార భక్తింతొ సిద్ధ తింతొళ్ళు పెసార తంశుల బవొందు తిత్తేసు।
వీరవూడేశ్వరరెగ తింతునగిదు తెనత్వంవుప్పా॥
శారు వింతవదిశగె నింవప్పు చారద అంనీ విశ్వదెవప్పు
చారదల నాతిశిగ నివింస్తా పారునీపారు॥ ౮౨॥
ంతునుతబసవం విజనఖోదరింతు నిశనాగాం బిశింయు।
కానుం తనగె అల్లార లాసదేనప్పైశంచు వురువునేంతు।
వునెగెబరుతిరె భక్తరెల్లరు వునవేగనెదివంతవ్వ వుగనెంతె।
దేనుశంతం వప్పె తావెగెదు దొంబుళు బళరలి తా॥ ౮౪॥
రుతరవూంబుతు వులం జంతు నుకం వశువుతిత్తెగురశ్శైదెదు సుతవ।
వుళుబుగళ బెరశ్శైది దెరు తవు తవ్వ వునెసళనగ॥
శ్రోళు తు తొరప్పిము త శ్వైరజన వెూనెదు కీతిగసిలాసవుంతు దొళు।
బసవనుళిసంతు నొప్పవక్తైతందు బందాతా॥ ౮౫॥
వూదలాం బెంతుషొదరను శావశాదళంక జ భక్తింయుశ్రను।
వోప్పతినీశ్వరబిజ్జళన బందాలిబలదేవా॥
ఆదిశావశి భక్తంగెము దుతింతు। నాదరది నావూఛ్చెనల్లదె।
ంయుదుకుతెంయుం భవిగెకొడె నొందెం బ భాష్కింతొళు॥ ౮౬॥
అంతుసంధి ఇప్పిశదనూ ౧౦౮ క్కె వుంగళవుడా శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ

॥పల్లవి॥

ఘునశిలాచారాంకురం। కొనరుత్తిరె బలదేవ ధృవుగాలి।
తనయుళం బసవంగె భక్తింతొళుతు శరణాతిందా॥

॥ పదనూ॥ ॥గంగాంబెవిపార॥

వీరవూశర భక్తింయుక్తార చారగేంయు దెవు తప్పతెయునిం।
స్మారగళె వెనుత్త శాంబలదేవవుంత్రీశా॥
భూరి దురుప్పదొళ్ళు బ్బి బసవరసవూర నిదేశదెగైదితంవ్వరు।
వూరింయుంబద్విరయూ నంయుశ్రూవగదింయుత్తు వోడవెన్ను॥ ౧॥
ంయుం న్నశుగళం స్నరరిని। నెంస్వవూసుత్తనుదన్ననిలవవుతిశ్వ।
జగన్నుత్రైశాం వూత్ర బిజ్జనభక్తి చారిత్రా॥
ంయుం న్నభక్తి ప్రార్థనెగళం వునిన్నెనుక్తా బసవనను తుత।
దింనగరింయుం శొభనార్థవలం కరిని శెళప్పు॥ ౨॥

ವುಕರ ತೋರಣಾರತ್ನತೋರಣಾ ಮುವುರ ತೋರಣ ಶಂಜ್ತಗಳನಕಿ।
ಘುಕರವನ ಲತಿತ್ತಿದಿದ ನಾವ್ಪುರ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯು ಅಲೀ॥
ಶ್ರೀರಟ ವಾನಿರಣ ಲಾ ದರ್ಕನ್ಸ್ತೂರಿಕೆಯು ಜಾರಣಾತೆಯಿಂದೆ ನವ।
ಮೌಕ್ತಿಕ ಕ್ವಲಂಗಳ ಆವಾಲಿ ಗಳ ಚಿ ನವಮು ತಿರಲು॥ ೨॥
ಬಂನ್ನಿಬನ್ನಿ ಮರುಂ ತರಂಕರ। ತಂನ್ನಿ ಬರ ಅಂಗ್ರೈರ್ಭ್ರಿಂದೆ ಶರ।
ಣಾತೆಂನ್ನಿ ಶರಣಾಗ್ದಾರ್ಥಪಂನಂಗಳ ನಿಕ್ರಿರುಳ್ಳಿರಿ ಪೀ॥
ಯಿಂನ್ನ ಬರ್ಕರಿ ನಿಂ ಬುಗೊಂಟ್ರಿ। ಸಂನ್ನಿಸ ನ್ನಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ತರು।
ತೆಂನ್ನಿ ಭೂತಿಂಯುಂ ವೀಳೆಂಯವನಳ ಸಳಿವೀ॥ ೩॥
ಕಾಂಡು ಶಂಗನ ಭಕ್ತರಂ ಭೂ। ವುಂತಲ ದೊಳಗೆ ಪುಳಿವ ಜಂಗಮ।
ವುಂದ ಳಿಗಳ್ಳಂಕರ ನಿದರುವಡಿ ಹಾ ಶರಂಗಳ ಗಳ್ಳುದೀ॥
~~ಕಲಾಕ್ಷಾಳೀ~~ ತಂ ಪ ತಂಡದಿ ಬಸ್ಯ ಕವಿಗ ಬಸಕವ ನ್ನಿ ಕದಿ ಗೊಂಡು ಶ್ಯರ ಜನವ್ವೆದಿಮನೆ ಹೊಡ।
ಗೊಂಡು ಬಂದು ರಿವಲೂ ತಿಗೆ ಗೊಳಿ ಸಿದು ಬಾಳು ನಂ ಸಳ ಅಲೀ॥ ೪॥
ಮುಲದು ರಾಕ್ಷ ರವ ವೆಲ್ಲದಿ ಗಳ್ಳಂ ತೋಳದು ಕರಿಮುಳ ನವ್ಯ ಳು।
ಪ್ಟಾಂ ಜುಳ್ಳಯ ನಿತ್ತು ಪುಧೂಪ ದೀಪಂ ಗಳ ನಿವಾಳಿಸುತಾ॥ ೫
ಯಿಳ್ಳೆಂತೊರಪ ವ್ಮೈಯಿಂಕ್ರಿ ಶಿವಗಣಾ। ಸಂಲ್ಕೆ ತಂದು ವಿಭೂತಿ ವೀಳ್ಯಯ।
ಗಳನೊಸಿದು ವೂಪ ಲ್ಕೆ ಕವ ತವುಗಾಂಯ ವಳಿಕದ ಅಲೀ॥ ೬॥
ಘರಲ ಭಕ್ತಾ ಜ್ಞಾನ ದಲ ಕಿ। ಳಿಕೆ ಗೊಳೊ ಗ್ನಿನ ಪೀಳವದ ನಾ।
ಟರದ ಪಾತ್ರದ ಕೀರಣಾತೆಂಯು ಜೋಳಗಳ ಜೋಕೆ ಗಳಾ॥
ಶ್ರೀ ಪ ವೆಪೆಂಯ ಲುವೀಣಾ ಲು ವೀಣಾ ನಿರರ ನಾದ ವೆಗೊತೆಗ ರರು ಶಾಭಾ।
ಕ್ಷ್ಟಕವದಿರು ತಿರೆ ಚಾಂಗು ಭಲ ಕೆಂಬಾರವಂಗಳಾಗೆ॥ ೭॥
ವೀತಿಂತೊಳ್ಳಿ ಆನಂದ ಗೀತಪ। ಪೀತ ಶಂಕರ ಗೀತ ತತಿ ಯಂತೊಳು।
ಶಾಭ್ವಕ ರುದ್ರರವು ಇಪೆಂಯುಂ ಕ್ರಿಸಿ ಪಾಡುವ ಕ್ರೈಲೂ।
ಗೀತ ಜತಿ ಗಳ್ಳ ಕೇಳವರಿಕಿಲ। ಕೋತುಕು ಣಾವ ಕು ಚಕ್ಷು ಕ್ಷಿತ್ರು।
ರಾತನಕ ತತ್ವಾರ್ಥವುಂ ವಿಸ್ತರಿಸುವರು ಕಿಲರೂ॥ ೮॥
ಶಿವವುರುಳ್ಳಿ ನಗ್ಗಳ ಕೆಂಯು ಅತ್ತಿಡುವವರುಂ ಪೊಗಿ ಪವುಡು ತಕರಮೋ॥
ಕ್ಷವದಿ ತಂಮ್ಮಂ ಶುರ ದುಂತೋಗದಿ ನಿದ್ರೆಗೈವವರೂ॥
ಶಿವರರು ಶ್ವಾ ಗವು ವುನಿಗವುದನು। ಚ್ವಾವಿಗಳೆನಿದಿ ವಿನೋದಿಸುವರುಂ।
ಶಿವಕುಣಾಕಳ್ಳಿ ಯಿಂಕುದು ಖಗೊಳ್ಳಿಂತೊಳ್ಳರಲು ಬವೀವಾ॥ ೯
ಶರಣಾಪದ ಜಲವು ಜ್ಞಪವುನಾ ಜರಿನಿ ನಿವುಗಳನವ್ಯನ ವಾವ್ಯಂ।
ಬರವನು ಟ್ಮ ಲಲಾಟದೊಳು ತ್ರೈಶುಂದ್ರ ಪ್ರಜ್ವಳಿಸೆ॥
ವರ ಭಸಿತ ವಂಶ್ಪೂನಿಮ್ಮೈಂತೊಳು। ಶರದೊಳೀಶಾ ವಿರ್ತ ಕುಸುಮುಮಂ।

ಧರಿಸಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣಾಭೂಷಿತ ವಿಳಸನ್ಮಾನೀ॥ ೧೦॥
ಆವಾಸಲಿಂಗವನಾತ್ಮವೆಂದರಿತಾ ಶೇಷರಸಾಳ್ಕರ ತಾರಾರ್ಧರುಂ ಭಂ।
ಧೃತಿ ಶಿವಾನಂದಾ ಶ್ರುತಿಲಲಂ ತೋಡಿ ಸಂಪೃತಿಕೆ॥
ಬಸವ ತನು ರೋಮವೂಂ ಚರಂ ಚುರ। ವೆಸೆದವು ಚಕ್ರರ ತಾದುರಂಗಳ।
ಕಸಗೆಯುಂಡೆಸನಾತ್ಮನು ತಲದಿ ಸದಿ ಸಿಪೊಡವುದುತಾ॥ ೧೧॥
ಕಡೆಯುಂಗೆ ತಂನ್ನದಿಸಳ್ಗಂ ಮುಂ। ಸಡೆಯ ತೋರಲ್ಪಂಜಿ ತಾಂ ದಿಂ।
ಗಡೆಗೆರು ಇದುವುದಂ ಶ್ರೀಪಾದವಿಗವ್ಹಾಂಕುವಂ ಬಸವಾ॥
ತೊಡೆಂಬೊಳ್ಗಂ ವೊಳ ಕೈಯಂತು ನೂರತೆ। ಬಿಡದೆ ಕೈಯ್ಯುಂ ವಸ್ತ್ರಗಿದು ಬಾಡಿದಿ।
ನಡುವನೊಂತ್ಯನೆ ನೆಸರಿ ವಯುಂನ್ನಿನ ತಂನ್ನ ಭಾವವಲೀ॥ ೧೨॥
ಪೇರಿಲ್ಲೆನುವಿಂತ್ತನಾಗಿ ಮಿಸೆರಂ। ಗಾಜ್ಞರಿ ನೋಡುತ ಭಕ್ತಿನಿಜ ಶ್ವಂ।
ಗಾರಸಸಂಪೂರಿ ಗೊಂಡಿರು ಬಸವ ಸಂಸ್ಥೋಡೀ॥
ದಾರವಿಬಸಾಧಂವ್ಯಸಾದೆನು। ಧಾರುಣಿಂತೊಳೆಂದ ನುತವ ಜ್ಞನ।
ಶಾರಜಾತನು ದಂಡನಾಥರ ದೇವ ಬಲದೇವಾ॥ ೧೩॥
ಭಾವರೂಪವಿಭಾಸ ಸುಗಾಶೋ। ಭಾವರಂಗಳ ನಾಲಿತಂ ನಾಸಾಲಿಧವೊಳು
ನಾಲಿಧವೊಳು ಕಲಾವಿಸು ತ್ರಿರಿ ಭಕ್ತರಂಕಿಸಯೂ॥
ದೇವ ವಿಪ್ರರುಪರಪು ತಿಳಿ ಬಲದೇವ ಮಂತ್ರಿಂಯ ವುಂದೆ ಸಂಗಾ।
ದೇವಿಂಯುಂ ಪರ್ವರ್ಥು ತೋರುಡ ನಿದರು ಪ್ರಂಗ್ಯಾಕಾಂಕೆಯುರಗಾ॥ ೧೪॥
ದಾರುಕುಮಾರನೆ ನೀತಿಂಯುಂ ಬಲ್ಲರಪು ಇನಲ್ಲಾಯೀ ಕುವರಂಯು।
ಚರಣಕಮಲವ ನಾಲಿನಿತು ಕ್ರೋಲ್ಲಶಿವಲಾಂಯುಂ ಬಾ॥
ಅರುಣಾಕುಲ್ಲವರಾಜಿಯುಂಪಂ। ಕೃಂಪಿ ಲಪ್ಪಿದನಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ।
ಶಿರಭೃತಂಗಳ ಕೇರ್ಪಿವುನಿದದತಾಂತಳಿರು ಸಳಿಗೇ॥ ೧೫॥
ಬಾಲಕಿಂಯು ಮೆಲ್ಲದಿಗಳಿಂವ್ಯಂಯು ಮೇಲೆ ಬಂದಳಿ ಕೆಂದುಳಿಂಶರು
ಕಾಳರದುನೀತೊಳ್ಗ ಸೊಕ್ಕಿಂತು ನಡೆಂಯುದುಸೀ॥
ಸೋಲದಿಂದೆಳೆದಿಳೆಗೆ ಬಾಯ್ಬಿಡು ತೇಳದಿರ್ದಪ್ರಸಂಗಲಾಂ ಬೆಂಯು।
ಲಾಲಿತ ಶ್ರೀಪದವ ನೆಂದೊಲದಿದ್ದ ಕವೆಂಯು ನುತಾ॥ ೧೬॥
ಕೊಂಪುಳಗೆಸಳಕರಂತೊಳುಂಸು। ತ್ತಂಗಳೋ ಪೃಸುನಿತುಬರ್ಕೊಸಲ।
ಬಂಪುಲಂಪಳ್ಳು ಮೆರೆವಪ್ರುದುಸಗಾ ಬೀಲುಶಿದನಡಾಭಾಳ್ಗೀ॥
ಅಂಗಶೌಚನ ತಂತು ಹಂಸಳ। ರಂಗು ಮಿಡಿಸಳೊಯು ದಂಯುಧುಗುಗು।
ಪ್ಲಂಡಿಸಳಸೆವ ಪ್ರತ್ನ ಸೆತ್ರತಿ ನವರದಲಿ ನಿಕ್ಕೆಂತಗೂ॥ ೧೭॥
ಅಲರು ಸಣ್ಣೆರೆಯು ನಡೋಗಾರಿಗಳಂದ ಸ್ನಳಿ ಶಿರು ದೊಡೆ ತೊಡೆ ಸಳ.
ಸಳಸಿವಪುಲಲನೆ ಗೊಳ್ಪುಂ ಶಾಗ ರದಳ್ಗಾಂ ದಂಯು ನ ಬಂತೇ॥

ಪೃಥಿವಿಯಂ ಗಮಂ ಕುಂಭಿ ಕುಂಭ। ದಿಗ್ಗಳಂಯ ಗಳಮಂ ಲಿಕ್ಕಿಸುದಿಕೋ।
ಮಳೆಯಂ ವೃತ್ತ ನಿತಂಬ ಬಿಂಬದ್ವಯ ಮಲದರ್ಕುದು॥ ೧೮॥
ದೇವಸಂಹಾವರ್ತದತಿ ಶೋಭಾವರ ಮನವರ ನಿಸುವದಿಂ।
ದೀವರಾಕ್ಷಿಯ ರಾಜಿಸುವ ಗಂಭೀರ ನಾಭಿ ಬಿಲಾ॥
ತ್ರೈವಳೀಯ ತರಂಗಿಗಳು ಕಾಂ। ತಾವಿಭಾಂಸಕ್ತ ದರ್ಪಣೋದಾ।
ನಾವಳಿಯ ಪೊಲ್ವ ಪುರಂಗಾ ದೇವಿ ಯೋಳ್ಗಮ ದೂರ್॥ ೧೯
ಯಿಂದುವದನೆಯ ಮಧ್ಯ ಪ್ರಂಟಿಂಲ್ಲಿಂದಿನಗೆ ಸುಂದರ ಹಾಂಯ್ಯುಂ।
ಟಿಂದು ನೋಡಲು ಹಾ ನಾ ಬದ್ಧದಲ್ಲದೊಡೆ ಪೇಳಿಂತು॥
ನಿಂದಳವು ಕಾಣಿಂದೇ ಲಾಸು ಪ್ರಂಟಿಂದರಿದೆ ನೀಗಂಗ ಲಾಂಬಿಯು।
ಫಂದ ಶಿನಿಸುವ ಬಡನಡುವ ನವನೀನವಂ ಗ್ಲ್ಯಾಪುವೇ॥ ೨೦॥
ಭಾವಜನಪ ಕಳಂದಫಂದಾ ಪ್ರಭಾವಿಪಲ ಲತೆಯಾಲ ತೆಸರಾ।
ಜೀವದಲ್ಲ ಲೋಚನೆಯ ಬಡನಡುವಿದು ಪೇರೆಡು ಪಂಗ್ಲಾ॥
ತ್ರಾವರಿಯ ವಿ ಗುಳುಗಳು ಗಂಗಾ। ದೇವಿಯೊಳ್ಗೆಗೆ ವಂತೆ ಗಂಗಾ।
ದೇವಿಯರದ ಅವೊಳ್ವ್ರ ಕಿರ್ದಪ್ರ ಮೊಲೆಗಳ ಭಾನವಿವೀ॥ ೨೧
ಕುಸುಮ ಮೂಲ ಕೆಗಳ ಸವಮಂ। ನಸುನಗುವವಂಗನೆಯ ನಿಳಿತೋ।
ಳಿಸಿದವಂಗೈಗಳಿ ಅದುಕೆಂಡಾವರಿ ಅಮವ್ಯದು ಹಾ॥
ಬಿಸಜಲೋಚನೆಯಂ ಕುಲಂಗಳು ವಸುಧ ಲಾಕೆಗಳಂದ ಮಿರವವ್ರ।
ಮಿಸುಕವ್ರಕೆ ಕಲ್ಪ ರಳ ಕಂಚಯಂತೆ ಸವಿ ದೀಪ್ತೀ॥ ೨೨
ನಳನಳಿಕ ನವರಂ ಬುರಾಂತಿಗೆ ನೆಲೆಯ ನಿಕಿ ಕಲ್ಲಾ ತ್ರಿರೇಖಾ।
ಕಲಿಕ ವಿಳನಿಕ ಕಂಧರಂ ಬಲದೇವನಾ ಕ್ಷಜೆಯ॥
ಕಲಿತ ವೃದು ತಾಂಬೂಲ ಕೆತ್ರಂಗಳ ನವಗವಿನಿರ ದವ್ವ ಗಳುವಿ।
ಮಗಳ ವದನಿ ದಾಳ್ಕ್ರೈನು ತಿರ್ಫ್ಪ್ರ ಲೋಲ ಲೋಚನೆಯ॥ ೨೩॥
ಶಿವದುರಾರುಣಾ ಬಿಂಬಕೋಯನ। ಲವು ದರ್ಪದವರಂ ದಂತ ಕಂ ಯು।
ಮಮಳ ದಾಡಿಮ ಬೀಜರಾಜಿಯ ಕ್ಷೊಲು ವಿರಾಜಿಸುಗೆ॥
ಸವುದ ಸುಖನಂಲ್ಲಾಕ ಮುಂರತಿ। ರಮಣಿಂ ಮಂಜುಳ ರಾಗಮ ನಕತಿ।
ಕ್ರಮಿಸು ತಿಮ್ರ್ದು ಗಂಗಲಾಂಬೆಯ ವಚನರಚನಾ॥ ೨೪॥
ತಿಲಕುಸುಮ ಮದಾಳಿಕಾರ ವಂತೆ ಸ್ನಿಗ್ಧ ನಿಬಂಕರ ದೃಷ್ಟಿ ತೀರವಂ।
ಕಳಿದು ಸಂಧ್ಯೋನ್ನಾಸ ನಾಶರ ಬಿಸಪ್ಷಾ ದಂಗನೆಯ॥
ಶ್ರೋಳ್ವ ಪ್ರದೊರ್ಕೆಳ ಜಲಚರಂಗಳ್ ಬೆಳ್ವಕ್ಕನರಿಯ ದ ಕಿರು ವೆನ್ನೆಳನೆ।
ದಳಿಗಳೀ ಮಂಡ ದಿಂದಂ ಕುಡುತೆ ಗಂಗಲ್ಲೆಕೆ ಡಿಂದು ಲ್ಲಾ॥ ೨೫॥
ನಳಿನನಾಭನ ಮಗ॥ ನಕಲ ಸ್ಗರಾತೆ। ಗಳ ನಮುರ ಲನಿ ತೇಳ ತೆಳೆ ಸುವವ್ರ।

ಮಲಯರುಹಗಂಧಿಯು ವಿಶಾಲವಿಲೋಚನದ್ವಯಂ ವೃ॥
ಅಲರುವಿಲು ಪಾರ್ಥನ ಶರಳ ಸರಿ। ಸಳಹೊಲವೆ ಸಳಲಸ್ಗ ರಾಮನ।
ಬಾಲನಳಂ ನಗುತಿ ಕಸ್ತೂರಿ ರಮಣಿಯು ಪೃಬುರ್ಗಸಳ ಕೊಬೂರ್॥ ೧೬
ವಿಮಳತ ಶ್ರೀಕಾರದಾಂ ರಮನೆಗಾರೆ ಗೊಳ್ಳ ವೆಮಿರುಸುಶ್ರುವು।
ಮಮುದದಳ ಲೋಚ ನೆಂಬುತನರ್ಗಂ ಸಳುಕ್ಯೊಸುತಿವೆನಿನಿ॥
ಕಮಳಮುಂ ಕೇಶಬಿಂಬಮುಂ ಮುಕುರಮುನೆಜಂ ಮುಂಸ್ನವರಬನಿಜಾ।
ಗಾಬಿಮೆ ಮೆರೆದು ಕೋಮಳೆಂಯ ವಾಬುಮು ಬಳಕಮೂಡಿದವೊ॥ ೧೭
ಕಂದದೆಂದುಂದಿ ನದಿನಕೆಳೆ ಗೊಂದದೆಂದುಂ ರಾಪ್ಯಭಾ ಧೆಂಮೊ।
ಳೊಂದದೆಂದುಂ ಕೌನರ್ಗವಿ ಲಯುದಿನದಂದು ಕರದಿಂದು॥
ಕುಂಧ ಗಂಧಿಂಯು ವದನರುಚಿ ಸೊರವಂದು ಪಂದವೆನಿಪ್ಪವೆಳೆವರೆಯು
ಲಯುಂದುವತಿಕಾಂತೆಂಯೊಳೆನವುದ ಬಲೆಂಯು ಮಿಸುಕೆ ನೊಗಲು॥ ೧೮
ಆಳಿರುಳ್ಳಂಗಳ ಕಪ್ಪನಗಾಕಿವಿ। ಕುಬ್ಬಿಗುರುಳುರಂಜಿಕುಗ ತರುಣಿಯು।
ಲಲಿತ ಕಿಲೋಮುಲ್ಲ ನೀಲರಚಭರ ವಪ್ಪಿತನಿರಿಕುಸ॥
ನಳಿನಮುಖಿ ಸಂಸಜನ ಲಿತ್ತದ ಕಲಸೆಂಬಂದಿಂ ಬಾಗಿಬಳೆದುದು।
ಚಲುವ್ಯಮಿಗೆ ಬಲದೇವಪ್ರಕಿಂಯು ಚೆನ್ನಿನ ಸ್ವತಿಕೆ॥ ೧೯
ಕ್ಷಿತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕೊಡಿಗಾಂಗೆ ಭಾರತಿಗೆ ರತಿಗೆಶ್ಯ ಲೋಮಜೆಗರುಂ।
ಧತಿಗೆ ಸೀತೆಗೆ ಜಾಹ್ನವ ಸ್ವತಿಗೆ ರತಿಸತಿಗೆ ನೂರುಮಡಿ॥
ಧೃತಿನಿತಿಶ್ರೀ ಜಭೆ ಜಾಗ್ರತೆ ರೂಪ್ಯಂ ಸ್ವತಿ ರವಿತಿ ಶ್ರೀಕದಾಚರಣೆ ಪುಂತಕಳು।
ವಿಶ್ರತೆತೆ ಜವೆಂಬವರಂದ ಸಂಗಾಯೂ॥ ೨೦
ಮದನಿಕಂ ಮಯುಷ್ಟದ ತಳಕೊಳ। ಷಷ್ಟ್ಯದಿಂರು ರಾಗದ ಅರೋಮರಂಮಯು।
ಷ್ಟದಕ್ರೊಳವೊಗರಿ ಮಯುಷ್ಟದಂ ಸಜನಂ ಶ್ಲೋತ್ರಳರುಂಪೆ॥
ಹಸ್ತ್ರಾ ರಪ್ತುಂಕೆದ ಪ್ವ್ಯಗಾಳತೊ ಕರಧಿಂಯುಕ್ಸದರ ವೊಂದದಮಗಿಂತೊಡಗಿದಿ।
ಲಯುದಸುಧಾರರಬಿಂಬ ಮೋಯ್ಯ ನಲಿಪವರನ್ನಿಗಕಿಂಯೂ॥ ೨೧
ಲಯಿಂತು ಕಾಂತಾರ ಕ್ರಮುಂ ಶವಮುಂತಿ ನಿಂಯು ಕೊಲ ಪೂರ್ಣಿಮಾಮನದೊಳೆ।
ನಂತ ಪರಿಂಯು ಅವನಿಗ ಮುತ್ತಿರೆ ಕೇಳ್ವ ಬಲದೇವಾ॥
ಪಂತರನ ದೊಳೂಡಬುಬ್ಬಿ ಪರಿಗಾಂಯು ಕಾಂತ ತನ್ನ ಕವಗಜಿಂಯುಂ ಸಗ।
ವಂಕಿಂಯುಂ ಶ್ಯಂಗರಿದವೆಳ್ಳೆನೆ ತರುಣಿಯರು ನೋಡಿ॥ ೨೨
ಆಭರಣ ತತಿ ಗೀತಳ್ಳೋದರಿ ಲಯೂ ಭರಣವ ಧಳಲ್ಲದೆ ಬಳ।
ಕಾಭರಣ ವೀರೂಶವತಿಗಾಭರಣವಲ್ಲೆಂದು॥
ಶೋಬನಾರ್ಥಕ್ವಾದದಂಕಿಲ ರಾಭರಣವಂ ತೊಡಿದವೆ ಕ್ಷ್ಯಮಾ।
ಶೇ ಭಗಮನಿಗನು ತೊಪದು ಮುಕ್ತ್ಯಪೆಂಯುವ ಬಂದು॥ ೨೩

ಅಂಗನೆಗೆ ಪಾರುಖುಚ್ಛ್ಯ ತ್ರೈಲ ಖ್ಯಾಂಗನವ ನಾ ಚರಿಸಿ ಚಕಿತರು।
ರಂಗವಂಯು ನೆಗೆ ತಂದು ಪಿಡಿದರು ಮಂಗಲವನೂ॥
ಸಂಗ ತಾಡಿತ ಕೆಗೋಮಳ್ಳ ಜರೆಗೋ। ಜಂಗಳಂ ಬಿಡಿಬಿಡಿದು ಪೋಪ ಕುಸುಮ।
ಸಂಗಳ್ಗಾ ಕುರುಬಿದರುಳಸು ತಿಗಾಂ ವೃಂಧ್ಯ ವನಿತೆಂಯರೂ॥ ೨೪॥
ಅಗಿಲು ಧೂಪ ಜವಾದಿ ಚಂದನ। ಮೃಗಮದಂ ಘನಸಾರ ಗಂಧಾ।
ದಿಗಳನೆಲ್ಲಂ ತಂದು ಕನ್ನೀರಂಜ ಮೇಳೈಸಿ॥
ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ಕೊರ ಭೃತ ಸುವಿಸ। ಮೃಗನಯನೆ ನುಲೇಪಿಸಿದರಾ।
ಪ್ರಗಧರಾ ನಂಯನೆಂಯರು ತಿಲಕವ ಕುಂಕುಮ ದೊಳಿಟ್ಟರ್॥ ೨೫॥
ಜೊಗಳಿ ಪೃಂಗಟದ ಕಾಳಿಗಳಿಂ ಪಂಲೆಗೆಗಳಂ ಬಿಲ್ಲುಗಳನಿಟ್ಟಿದ।
ಮುಗೆಗಳಂ ಮಣಿ ಪಾಣಿ ವಸ್ತ್ರಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು॥
ಬಿಗಿದು ಕಾಂಚೀಧಾಮ ಮಂಗಲ ಸಿಗೆ ಪಾದುಕ ಭುಜ ಕೀರ್ತಿ ವಳ್ಳಿಂಯ ಭಜಕೀರ್ತಿ
ತಿಗಳ ನಂಕಿಬಿ ರಡ ಸರಂಕ ಗಾಸುಗಳ ವನಿಕ್ಕೀ॥ ೨೬॥
ಪೃಂಗುರಂಗಳ ನಿಟ್ಟು ಪಮುದ್ರಿಕೆ। ಯಂಗುರದ ನಳ ವಡಿಸಿದರುಪು।
ಶೃಂಗುಲ ದೊಳು ರವಿಲ್ಲು ಬೀರಾ ವಳಿಯನಿಕ್ಕಿದರೂ॥
ಅಂಗನಾ ಮಣಿಗಂಗನೆಂಯರು ಸುರಂಗ ಪೌಕಿಕ ಹಾರ ಮಣಿ ಕದ।
ರಂಗಳಂ ನೇವಳ್ಳವನ ಸುರಂಧ್ರಿ ವಿದರ್ಜನು ಪಾದಕೆ॥ ೨೭।
ಶ್ರೀಕರ ಶ್ರೀಕಾರ ವರ್ಣನಿ ಭಾಸ್ವತಿ ಯಂಯುಕ ವರ್ಣ ದ್ವಯಾ ಶ್ರೀ ಪಾಕಲಾತ
ನಾಕಲಿತ ಪೌವರ್ಣ ವಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಸುಮುಜ್ವಲಿಸೆ॥
ಆಕಿ ವಿಗಳ ಹೋಳ್ ಶ್ರೊಸ್ವಭೂಗಳ ನಾಂಕಮುಲ ಲೋಚನೆಗೆಕೀಲಿಸಿ।
ಲಾಂಕ ಶೋಲಕ್ಷ್ಮಿಳ ಯುಗಳ ವತಿ ಥಳ ಥಳಿಸುತ್ತಿರಲೂ॥ ೨೮॥
ಚಲುವರಸ್ವದ ದೊಡೆಗಳ ಬಾರು ಳಂಕು ಮುತ್ತಿನ ಶುಂಗಾರ ಬಿಸಿನ।
ಶೋಭಿಸ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಳ್ಗಳ ರತ್ನಾ ಭರಣ ವೆಸೆಯೇ॥
ಜಲರುಹಾಸಿತ ಬಿಂಬವಂ ಪಾರ್ದಲಸುತ್ತಾರಕಿ ಯಂತೆ ಮಿರುಗಲು।
ದಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಂಕಿಂ ತೊಳಲೋ ಕ್ಷ್ಮಿರಾಂತೆಯು ಮುಕುಕಿಂಯ ಮುಕ್ತ॥ ೨೯॥
ಯಲಕೆಕೆಯವಲು ಲಿಖುಕೆ ಭಾಳಸ್ಥಳಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟರು।
ಲಲನೆಯರುಕ್ಕೊಂಬ ಪವನಿಕ್ಕಿದರು ತಳಮುಖಿ ಶೇ॥
ಲಲಿತ ಮೃದುವಿಂದೂರ ವಂಕೆಗೋ ಮಳೆಯ ಚೈತಲೆಯ ಲ್ಲುತಳವರು।
ಜ್ವಲಿಕ ಮುತ್ತಿನ ಕುಸುಮ ಸರವನಿಕ್ಕಿದರು ಮಂಡೆಯಲಿ॥ ೩೦॥
ಅಂಗನೆಯ ಮೀಶು ಅಂತ ನಲ್ವುಸುರಂಗ ಮಣಿ ಥಳಥಳಿಸಲಂತಿ।
ಸಂಗಳ್ಗಾಭರಣಂಗಳಂ ಸೃಂಗಾರಂಗ ಮೊಳ್ಳಿಸಿ॥
ಗಂಗಲಾಂ ಬೆಂಯ ಲಾಡಮಂಯುದಲಿ। ತುಂಗ ಕಲ ಚೆಂಯು ಕುಶಂದು ಚಲಿಯಂಡೆ

ವಂಶೆ ತೋಱಲು ತಂನ್ನ ಮಗಳ್ಗಂ ನೋಡಿ ಬಾಲಕನು ತಾ॥ ೪೧॥
ಕಂನ್ನೆಯುದರ ಭಾಗ್ಯ ಸುಗಾಸುಂಕೆ ನ್ನೆಯುಂ ಗುರುಲಿಂಗಭಜನಾ।
ಸಂನ್ನೆಯುಂ ಶಿಂಗಾರಜೀರಜೋತ್ಪಂನ್ನೆಯುಂ ಕೂಡಿ॥
ತಂನ್ನ ಮಗಳ್ಗಂ ಮೂಜಗಂಗಳ ಚನ್ನೆಯಂ ಗಂಗಾಂಬೆಯು ಶಿಖ।
ಪೋಂನ್ನ ತಿಂಡು ಕೊಟ ಗೊಂಡು ಬಂದು ಪೆಮರ್ಸ್ತ ಭಕ್ತರಿಗೆ॥ ೪೨॥
ಪೊಡವಡಿಸೆ ಶುಭ ಚಿನ್ನಮಿಗೊಡ ನಿಧಿಗೊಳ್ಳೆ ಕರಶುಭಾಶಿಂದು।
ನಿಡಲ ಖಳ ಭಕ್ತಾಂಗನೆಯು ರೀಶ್ವರ ಬಲಮುದ್ರಾಕರಂ॥
ಕಡುಮಿಸಲು ಶೇಡದೋಱಕ್ರ ಶಿವಪದ। ವಡಂದುತ್ತಮ ಧವರ್ಗ ತೀರ್ಥವಿಂದುಳ್ಳ।
ವಡಲು ಮಗಳ್ಗಂ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದನು ಬಸವಂಗೆ॥ ೪೩॥
ನಿರತ ನಕ್ಷತ್ರಾದಿಕಸ್ರಸ। ಕರ ನಂದುನ ನಿಧಿ ತನ್ನಯುಂ ತಂ।
ಕರಗಾಂತೋಗ ದೊಳಗೆ ವೃಕ್ಷ ಭನಾ ನಂದ ವಾರಾಸಿ॥
ವರದ ನಾಗ ನಿರಂತರಂ ಕುಸ್ಥಿರಕದ ದೊಳಗೆ ಬಸವರಾಜಂ।
ಗಿರಿಜದೆ ನಲಲಿಲ್ಲ ಜನಂಗಳು ಶುಭದಿನಂಗಳೊಳ್ಗೆ॥ ೪೪॥
ಂಬುದುವೆಯೂಗ್ರವಲಾಂಯುಗಾತಿನಿ ನೋಡಿದರೆ ಪೂರ್ವದೊಳಾ ಶಭಕ್ತರ।
ತಿದಿ ಕಪ್ಪುರು ಗಾಲಾಕರುಣದಿಂದ ಕರಿಮು ಖಾಮುರಿರೂ॥
ಮುದದೊಳ್ ಮುದ ದೊಳಗೆ ಗರಿಂದಗಳ ನವರತ್ನ ರೂಪಾರಬಲದೊಳ್।
ಗೊದರಿಂ ಬುರ್ರಾಕಿಚ್ಚ ಕುಂದುಗಳ ನೆನೆ ಯು ಶೋಕೇನೂ॥ ೪೫॥
ವರಕೃಪಾ ತಿಗಾ ಕನವಿಲಸ್ಸಂ। ಶರಗಾ ಕಿಂಳು ವೂಟವೆ ಮೂರ್ತಿತನ।
ವರವಿರಕೆಂದು ಸರ್ವಬಲವಂ ತಾನ ಬಸವಂಗೆ॥
ಶಿರವು ಭಕ್ತರ ವರುಣ ಮುಂಟೀ। ದರೆಂತೊಳ್ಗೆಂದುಂ ಕೇಳರಿಂತುಷೇ॥
ಶಿಂತು ವುದುವೆಂದು ನೆನು ತ ಲೋಕವದ್ಯದೆ ಕೀ ತರ್ಗಿಸಲೂ॥ ೪೬॥
ಶಿರಿಶಿಂತೊ ಳಂತ ಖಲವೂ। ಧೀಶ್ವರರಿಗಿಷ್ಟಾಂರ್ಥನಂ ಕಳ್ಗಂದಾ ಧಂಪಿ।
ಶಿರಿಚಂದಂ ಗಳ್ಗಂ ತಗಾ ಕೃತವರ್ಗಗಳಗೆ॥
ಧರಗಾಂತ್ಯೆಳ್ಳು ನಾಷ್ಟಾಂಗವೊಂದಿಪಿ। ಮರಳ ಮರಳಿ ನಿಸುಳ್ದವಂದಿನಿ।
ಕರಂಯು ಗಳ್ಗುಂ ವು ನಿದು ಚನವನು ಕಷ್ಟ ಭಕ್ತರಿಗೆ॥ ೪೭॥
ಮುಂಗಡೆಂಮೊಳರೆ. ಸಪ್ಪಿಸಪ್ಪಡಿ। ನಂಗಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಮದ್ದುರು।
ಅಂಗನಿರ್ದಕನ್ನೆ ನಾವವರಡಿಗಳ್ಗಂ ಕಂಡು॥
ದಿಂಗದ ಚರ್ಗದಿ ನಿಂಮ್ಮ ಕರುಣಾ। ತಿಂಗದಿಂ ಭಕ್ತಾಂಗನೆಯು ನಾ।
ಅಂಗಿ ಸುತಿನೆನು ತಾ ಮಹಾಭಕ್ತರ ನಿರೂಕ ಚಲಿ॥ ೪೮
ದೀವರಂ ನಿಜವನಿತೆ ಗಂಗಾದೇವಿಯು ಕಂನ್ನವು ಜನಗಳು।
ದೇವಿಯುಂ ತಾಪ್ಪದಿವನು ಬಲದೇವ ನಟ್ಟಿದಡೆ॥

ಮೂವನಂಬೀಳ್ವೆಂಡುಷಡ್ಗುರುದೇವನಂ ಶ್ರೀದ್ಯಾನ ಯೋಗದೊಳ್ಳೋಕಿಸ
ಳೋಲಿತತ್ಪುರದತ್ತಲಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆವೃತ್ತಾ।। ೪೯।।
ಯಿಷ್ಟಷಡ್ಗುಣಾವೀರೇಶ್ವರನದು। ದ್ರಿಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗೆ ಶೆಂಮುಲು।
ತೃಪ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ಥಂಬ್ಧಿಸುತಬಳವಾ।।
ಶಿಷ್ಟದಿಂದಾಳ್ಗಳತೆಂಡುಲಿ ನಡೆವಿಷ್ಟದೂರಂ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತೋ।
ದಷ್ಟ ಮಂತ್ರದೊಳ್ಳಿಂತು ಯೋಜನ ಮಾತ್ರವೃಕಂದೂ।। ೫೦।।
ಮೊದಲಲಾ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಂ ಭಕ್ತಂ। ಗಿದುಕ್ಷುನವೆತ್ತಾ ನಿಃಶಸಂಸೇಗ।।
ಸೋಡಿವಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಜನಂಗಳು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲು।।
ಮುದವದಗಿಡ ಷಡ್ಗುರುಪದಾಬ್ಜಕ। ನದೊಳಗಿರಲಿಡ್ಡಿತ್ತಂ ಶ್ವರವನಿಂ।
ಕದರಮುಖದೆಯು ಸೆಗಾಳದು ವಡೆಫಗಾಳತ್ತಿಗೆ ದವನಾಲ್ಗಾ।। ೫೧।।
ಶ್ವರದನದಿಗಳು ವೃಕ್ಷತೀರ್ಥಂ। ತ್ವರವೃಕ್ಷವಹೇವಾಲಂತುಂಗಳು।
ದರನಿವಾಸಂಗಳಿಸಲುಂಡಾಂ ಜನಾದ್ರಿಗಳು।।
ತ್ತರುಗಳಂ ಕುಪ್ರಾಕ್ಷೆ ತರುಗಳು। ಶಂಪ್ರಕದವನವದು ಕುದಿಂಮುವ।
ಲ್ಲಾಗಳಾಕಿಗಾಲಿಗಳು ವಿಭ್ರಮಾತಿಂತುಕೆಗಾಲುಂಮಲ್ಲಾಂಗಿಕರ್ಗ।। ೫೨।।
ಆಶಿಶುಗಳುಂಡಾಮದೇಸುಗ। ಳಿಶ್ವರದ ಸ್ಥೋಳಿಗಳು ಸಂದಿಯುರಾ
ರಾವಿಸಂಕರ ಕೋಗಾಂಗಳು ತಾಪ್ಪಸರವಿಗಳು।।
ಆಶ್ವರದ ನರರೀಶ್ವರಾಚಾರ। ಪಾಶ್ವರದ ಜ ಜೀವವಂತತಿ।
ರಾವಿಧುಲುವಕುವತಿಗೆವಾರಣಾ ಶ್ವರುಕ್ಷರಾಶ್ಯಗಳು।। ೫೩।।
ನಾರಿಯರು ಭವಗರುವೆ ತಿಪ್ರವಿಹಾರಿಯರು ಸುಡಿಸದುಗಾ ತತ್ವಲಿ।
ಹಾರ ಭಾಷೆಗಳು ಲಾಪ್ಪ ತೂಯರ್ಗತ್ರಂಮುದ ಘೋಷಣಾಪ್ತಾ।
ಕೇರಿಗಳು ಕಾರಂಗಳಾಲಿಯು। ಚಾರು ವೇದಿಕೆಗಳು ಬಿಗೆವದಾ।
ಪ್ರಾರಸೆಲಸವಮುಕ್ತಿ ನಿಧಿಯು ಶಿವಮಾನವಾಗಿರಲ್।। ೫೪।।
ಮುಕುಳನಧಮಂ ದುಜದಂನಿಸ್ಪತ್ರಸುವಾನಿನನಂ ಶಿರಳನ।
ಬ್ಧಿಶವಚನ ನಾಬಾರ ಮಾರಸುಕಾತ್ರರಂ ಬಳಸು।।
ಶಿರಧಿ ನಗ್ನನು ನಿಂದರಂ ನಿಃಕರುಗಾಲಮುದಿರಂಗಾದ ಹೊಬ್ಬವ।
ಶ್ವರದೊಳರನಿದವಿಲ್ಲಸೆಂ ಬುಂನ್ನ ಶಿಕೆ ಶಿವಡೆದು।। ೫೫।।
ಧರೆಕಪ್ಪಡಿಸಂಗಮೇಶ್ವರ। ಶ್ವರವೆಸಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದ್ವೋದ್ಧಾರದಾ
ದ್ಧರಣಾರಾಥಲದಿಂಗಮೇಳನಮಂದಿರಕೆ ಪೋದರು।।
ನೆರೆದು ಭಕ್ತರು ಶಂಸ್ವದಿ ಗೋಳ್ಳು। ತ್ರಿಕೆತದಿಯಂಬ್ಯ ದ್ವಾರದೊಳಗಿಸಿ।
ದ್ಗುರುಕ್ವರ ಕಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ಅಲ್ಲಿರ್ದುವಡಪ್ಪೆಂಬಲು।। ೫೬।।
ಆನಮಶ್ವರಾಗಾ ಧರ್ಮವಿದರಲಿ। ಬಾಗದಿಂ ತ್ರಗಳಂದೆ ಸಂಜುಳ।

ರಾಸರಪವಸದೆ ಸಿಂತು ಲಮರಾ ನಿಸಿ ನುತಿಸು ತಿರಲು॥
ಆ ಸಮಯಂ ನ್ನಿನವೇಶ ವಸ್ತಿತಲಾ ನಿಜಂಗಮದೇವ ದೇವನು।
ದೇಶುಲದ ಬಾನಿಲ ಕ್ಕೊರಸಿ ತತಿ ದೋರಿದ ಸುಬಂದುಗ॥ ೫೭॥
ಉತ್ತ್ರಸಿ ದ್ದರು ಪಯೂರಿ ನಿಂಯುಂ ಕಾಣು ತ್ತ ದಿಕ್ಕನೆ ಜಿದರಿಸಿಂ ಬ್ರಮಿ।
ಘುತ್ತ್ರ ಬಜವಂ ವಿರಿ ದು ಭಂರುವಯುವು ನ ತಿಸು ಭಕ್ತಿಂಯು ವುಂ।
ಚಿತ್ತ್ರ ಶೊಳ್ಳು ಕ್ರೀರಿ ಗೊಂಡು ದರುಕ್ಷಂ। ಚಿತ್ತು ತಾ ವೊಂದೆಗೊಂದ ದೆಗೊಂದ ಣು।
ಘುತ್ತ್ರ ಮಿರಿತು ತ್ತೊ ಡನೆ ಜಾಷ್ಟಂ ಸದೆಗೊಳ್ಳಿರ ನಿ ನ ಚಿಂತಿ॥ ೫೮।
ಪ್ರೊಂಪ ವಲ ಮೆ ದಳ ವೇರಿಸ ಲಿಕದರಿಂ ಜೆ ವುದ ದ್ದುರು ವಿ ನ ಜರಣಾ ಜಾ।
ಕಪಂಯು ಸವ ಸಾನಂದ ಜಲ ದಿಂ ತೊಳ್ಳದು ಗುರುಕ್ಕೂ ಜೇ॥
ವಪ ದೊಡನೆ ತಂ ಜೊ ದಲ ನಂ ತರಿಸಿ ದುವೆ ನೆಸು ತಿರಲ ತಿದಂ ಉವ್ಯತ।
ರಜುದಂ ಡೆಗಂಣ್ಣಿಂದೆ ಅದಿ ಸೆರ ನಿ ವು ಸ ನ ವೆ ತಿಕ್ಕಿ॥ ೫೯॥
ಪುದುನ ದಕ್ಷ್ಟಲು ಪಯುಂದೆಂತೂ ತನು ಕ್ಕೊಡವು ಅ ದು ತೆಕ್ಕೈ ವಯು ನಿ ದು ತಕ್ಷದ।
ವಿಡೆ ಲಿ ಡದೆ ನೇತ್ರಾಂ ಬುವಿ ಕ್ರಿಂಯೆಗಳಿ ತೊಡಿ ಸೆಂತೂ ಗೇ॥
ಆ ದಿ ವಕ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿರ ತಿ ನಿಂ ವಿಸ್ಮ ಡಿ ವಿ ಕೊತುನ ನಿಜಕ್ರ ಪಾದರು।
ನಡೆನಿ ಕೊಟ್ಟು ತಂಗೆ ನ ದ್ದುರುಂ ದೇವ ನಿಂ ತೆಂ ದಾ॥ ೬೦
ಬಂದ ವರ ದ್ಯೋ ದವರುಗಳ ಕೈ। ಉಬುಂಚಿ ನಿಂಸ್ವಾ ಬಾರಸ ದ್ದುಣಾ
ವ್ಯಂದ ವುಂ ಕೇಳ್ದಾ ನಳುಂ ಪರಿ ಣಾ ಬಿಡು ತಿ ಡೆ ವ್ಯಾ॥
ಇಂದೆ ಣಾಲ ಕಾಲಕ್ಷ್ಟ ವರ್ತನೆಂಯುಂದೆ ನ ಜ್ಞನ ಭಕ್ತಿಂ ತೊಳುಬಳ।
ಜಂದು ನಿಶ್ಚಲ ಭಾವದಿಂವಾ ಚರಿಸು ತಿರು ಬಸ ವಾ॥ ೬೧॥
ಖಂಡ ಶಿನಿ ಶೇ ಖರನ ಲಾಂಛನ। ವುಂಡಿ ತರ ನೊಲವಿಂದ ಸಾರಿ।
ಗಂಡ ನೆಂದೇ ನಂ ಬು ನೀ ರಿ ನವರ ವ ಗು ಣಾಂ ನಳ ನಗ॥
ಕಂಡ ಕೊಳ್ಳ ತ್ತಾ ನಿಂತು ಕೈ। ಕೊಂಡು ನ ಡೆ ಬಾಂಯ್ದ ಡೆ ಬೋ ಡಿದ ಡಂ।
ತಂದ ಲಿಂಕು ದವರ ದಿ ಸಳ ಕೆ ಗೆ ಸರ ಣಾ ತೆ ನು ತ ಬಿರು ಬಸವಾ॥ ೬೨
ಅ ನಿ ತರಾ ವಡೆ ಲಿಂಗ ಸಂಗ ದೊ। ಳ ದ ರ ನು ಡ ಕರ ಭಾವ ದಿಂ।
ಕಂಡಿ ದ್ದುದು ಕಂಡ್ಯ ದಿ ವಿದ ನೇ ವು ನ್ನಿಂ ನ್ನ ಹರ ಣಾ ಕ್ಕೈ॥
ಬಡ ದೆ ಫಲ ವುಂ ಬಿ ಪ ದಿ ಕೆಂದುಂ। ಗ ಡ ಗ ಡಿ ನಿ ಭಕ್ತ್ರ ರುಲಗಳ।
ನ ಡ ಗೆ ಉಬುರ ಸಿಂದರ ಸಿದ ದು ತ ದಿ ಶ ವ ವಲ್ಲೈ ಬಸ ವಾ॥ ೬೩॥
ಅನಿ ವು ನೇತ್ರ ನ ಭಕ್ತ್ರ ರಂ ನಿ ಜದೂ ಮುವ ವ ಸ ಳ ಕ ತ ಲೆ ಗಳಂ ಖಂತ್ರಿ
ದ್ರಿ ಮು ಕ ಬಿರು ಕೇ ದೊ ಕ್ತ ಸಂ ಶಾ ದ್ವೈರ ಭಕ್ತಿ ಯುಲಿ॥
ವಸು ಧೆಂ ವೊಳು ಮೆ ರಂಬು ನು ಕ ಲಿರು ನಿ ಜ ನಿ ಶಾಕ ಭಕ್ತಿ ನೆಲವ ನಿ ತು ವಂ।
ಜಗದೆ ಮೂ ಷು ವದು ತ್ತ ಮೋತ್ತಮ ಸುಣಾವಲಾ ಬಸವಾ॥ ೬೪॥

ದೊರಕುವುದು ಭಕ್ತಿತ್ರ ಹಾದೇ ತರ ಪರವ ಮೇಧ್ಯದ ತೆರದಿ ಭಾವಿಸು
ಶರವನು ತೆಂಬು ರನೊಳ್ ಇಪ್ಪ ಯುಂ ನೀ ನೋಡ ದಿರು ಬಸವಾ ।
ಶರಶೊವ ವೆಯ್ಯುಂ ಬಂದುಸಿದಿರು ತನು ಶರಣಾದಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾರು ತಿರದಿರು ।
ಶರವವರ್ಣವ ನೆತ್ತಿ ಸುಡಿಂಬುದಿ ರಂಗಾ ಬಸವಂಗಾ ॥ ೧೫॥
ಜಂಗಮವ ನಾನೆಂದು ಕಂಡಿರು ಹಾಂಗದಿಂ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದದ ।
ಸಂಗದೊಳ್ ಶರಿಗಾಮಿಸು ತಿರು ಭಕ್ತರಂಕಂಡಾ ॥
ಶೃಂಗಿನೀ ನಾದಿ ರೆದ್ದು ನಮಿನಿ ಶರಂಗಳುಂ ಪಯುಣಿದ ಪರಭಕ್ತಿಗೆ ।
ಗಾಂಗಳಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂದಾ ದುತ್ತ ಮಿರು ಬಸವಾ ॥ ೧೬॥
ಪರದೊಡನೋಡು ವನ ಭವವನ ಪರಶಿವೆಜ್ಞರಿಕೆ ಯೊಳಿರ್ದು ।
ಸರಿಸಲ್ಲೇಯ್ಯುಡ ರಾಗಳುಂ ನೀ ಒಸಿತ್ಯ ಭಾಷೆ ಸಳಾ ।
ಜಿರದಿ ನಾಂಕೊಡು ತಿದೆನು ನಿಂನ್ನವ ಸಿರಕೆ ಜೇರಾ ದುದನೆ ಜೇದ್ವೆ ।
ನಿರುತಿಂತ್ರಿದು ಯುಂ ವಯ್ಯುವಂ ನೀಪುರೆ ಯುದಿರು ಬಸವಾ ॥ ೧೭॥
ಯುಂದು ಮೃದುವುಧು ರಾಂಚಿತೋತ್ರಗಳಂದ ಭೋ ಇದಿ ತರ್ಕವಿನಿತಾಂ ।
ಕಂದನೀಶೋಡವುಡಿ ನಿಕೊಂಡುವೂ ಹಾಕ್ಷನಾ ಷಣಾವೇ ॥
ಯುಂದಿ ನಾಕ್ಯ ತಿಂತುಂಧರಿನಿ ನಿಜ ವುಂದಿ ಶವೊಳಿ ಕಿಡೆಂಪೊಳಜ್ಞರಿ ।
ವಂದಿ ಶ್ರೀಪ ಜನವೆಲ್ಲರುಂ ತವು ತಮಗೆ ಬಿರಗಾಗೇ ॥ ೧೮॥
ಮನವಿಜಾಂತಕ ವಲ್ಲದೀಶನು ಮನುಜನೇವೇಪಾಲಯುದೋಳ್ಕೆ ।
ಪಯುನಿಕೆತಿ ನಾಕಾ ದೊಡಂ ಕಂಡವರು ಭರ ಮುಂಸ್ತಾ ॥
ತನಗೆಯೀ ಬಸವಂಗ್ನಾನೆಂತರು ತಿವಯು ಭಕ್ತನೊಳಂಗಮೇಶನು
ಮನವೊಡೆದು ತಾ ಬಂದು ತಾಳಿದ ರೂಪವುಂಧರಿಸೀ ॥ ೧೯॥
ಅಕ್ಷರಿಂಪ್ರದಡ ಕಿಮುಗನಂ ತಕ್ಷ್ರಿಬತಂನ್ನ ಪ್ರಿನಾದವಡಿ
ನಿಕ್ಷಿಸಂಪುದವೃತ್ತಿ ಸಂಗಮುಜೀವ ನಾಗ್ರದವಾ ॥
ಹೊಸ್ರವಲ್ಲಂಪೆ ಅ ದಗಿದವು ಯೋಗ ಪ್ರಂಶುಕೃತಕೃತ್ಯ ಪಿರಾವೆಳಿ ।
ದಕ್ಷಿನಾಲಿಂನ್ನೀ ತ ಸಂಕಂ ಡಿಂವ್ಲ ಮು ತಿಡಿ ಶ್ರೀ ॥ ೨೦॥
ಭಾಪ್ಯರೇ ಬಸವಂಗ್ನಾ ಸತ್ಯಕ ಉಳಿಕಾರ್ಯರೇ ಭಾ ಪದಗನ
ಭಾಪ್ಯಕಿಂಯುಂ ಮಿಯ್ಯಂಮ್ಯ ಲೋಕ ತಮುಂದ ದರದೀಶಾ ॥
ಭಾಪ್ಯರೇ ಶಿವನಣೋಗನ ಪ್ಲೋಕಾವನಾ ಶನ ಬಸವನಲ್ಲೀ ॥
ಗೋಳತಿಂಯು ವರರೂಪನಲ್ಲೀ ಭಾವು ಬಸವೆಯ್ಯೂ ॥ ೨೧॥
ಧರಣಾಲಿಂತೊಳಸುದಂಡು ನಿದರ್ಪಲಶಿಂ ತಿರಲು ಬೇದನಾವು ಜನಿಂಯುನಿ
ದಿರವದೀ ತಪ್ಪಿ ಬಾಳದಿತೆ ತಂದೆಯು ತಲೆಯುತಂ ತರದೂ ॥
ಶರ ತನಯುನಂ ಕೊಟ್ಟು ಇವ್ಯಾಂಬರವನರ್ಗನಿ ಸತಿಂಯು ಹೊಕ್ಕಿನಿ ।

ಹರನಪ್ರಿಯರ ಶಿವದುದರಿಂದಾಪ್ಯರು ದ್ರೋಹಿಗಳ್ ಠೀನಗ॥ ೨೧॥
ಇದರಿಂದೊಳ್ಳ ಸಾವ ಶಾವಿಧಿ ಸಳಂ। ದೊರ ದಪ್ರೋಗಾಗಿಸಿದು ಪ್ರಪನ್ನಿಂದರು।
ನಡುವೆ ನಿಂದು ತ್ರಿಶಂ ಖುದದಿಶ ಲೆಗಳನರಿದು ಕಿಲಾ ಷದೇ॥
ಶ್ರೊದುರಿಂದೊಳ್ಳ ಗಿಂತೀಸ ಬಳಪಂ। ಕದದ ನವು ವು ವಿರಾಂವುಶುದೊಳ್ಳೀ।
ಮದನ ಕರು ಣಾಶಿಂದಿಶು ತಳ ಬರ್ಸರಂ ಕೀರ್ತಿನದು ತ್ರಿ ರಲು॥ ೨೨॥
ವಿವಿಧ ಭಕ್ತರುಶರದಿವುಗ ಮೋಲ್ಲಸದಿ ಸಾಡಲಸಿಂಗ ಮೇಶನ।
ಭವ ನ ಮಂಡಲಿ ದೊಳ್ಗು ಪರಾಪದ್ದ್ವೋಲಸಲಿ ತಲ್ತಾ॥
ನವರತ್ನಾಂಚಿತ ಸಾಂದದಿಂ ಪರೋರವಶರ ದೊಳ್ಳ ಚರ್ಸಿದುತ ಶ್ಲುಗವು।
ಸ್ತುತಿ ನಶ್ಶಜೆ ಯೊಳಂ ತು ಬಸವಂಜು ಬ ದೊಳ್ಳರು ತಿವಾರ್॥ ೨೩॥
ಭಕ್ತವು ಖಳಂಕಜದಿ ವಾಕರ। ಭಕ್ತನೇತ್ರ ಚಕೋರ ಡಿಮರುರ
ಭಕ್ತ ಭವನ ವಿದಶ್ನಿ ಭಕ್ತಾಳಿ ದ್ಭುನ ಅಿಸವೀರಾ॥
ಭಕ್ತಸಿದ್ಧಿಧಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಾ ಭಕ್ತ ಸೌಖ್ಯ ನಂದ ವಾರುಧಿ।
ಭಕ್ತ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ಭಕ್ತಾತ್ಮಕ ಬಸವ ಶರಣಾ॥ ೨೪॥
ಬಿದುದಿರಳ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಾವುಳ್ । ಶದವೆಂಶೋಜಶರಾಶ ಘುದಪ ಷ್ಟಾದಿಂದು।
ಷ್ಟಾಪ್ಪದಿಂದು ನಿಶಶಾಲ್ವುರಿಶಿ ಪೆಲಾಶವೇಶ್ವರನರಾರುಣ್ಯ॥
ಶದವಿದ ಖಳ್ಳರಲ್ಲಾತ್ರಿಪಾರಿತ। ಪ್ರದಂಬು ಬೀಶಂ ರವೀಂದ್ರಣಾರಾ।
ಭಸ್ಮದಂಬು ಬಸವಪ್ರಾಣಾಕಥೆ ವೊಳ್ಗುಶ್ರದ್ಧ ಮದಾ ಸ್ವಾಪಾ॥ ೨೬॥
ಅಂತೂ ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಶದನ ೧೮೨ಕ್ಕೆ ಶಂಸಳವಂದಾ। ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ—
ಶ್ರೀಪುತ್ರಪ್ರಭು ಚೆನ್ನೇಶ ಸಮ್ಮ॥ ಶಿಲ್ಪಿಕ॥
ಪುಂಡಿ ಭಕ್ತಿ ದಿವಾರ್ಥರ್ವರಾಗಿರ ಯೊಂದು ಪೆಳದಲಶಿಂಗ ಪೇಶ್ವರ
ದಿಂದ ಬಸವನು ಬಂದು ಪ್ರೊಕ್ತನು ಬಿಜ್ಜಳ ನಪ್ರರವಾ॥
ಕದನೂ

॥ಬಸವಂಣ ಗರ್ಪ್ಪೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದುದು॥

ಶನ ಶದನೂ

ವನಪಶಂ ಚಕವರ್ತ್ತಿಕಾಂತಿ ಜಿ। ತಾನರ್ಪೊದ್ಭವ ಧೈರ್ಯರ್ವಿಜಿತಸು।
ವನರ್ಭರಾಧರ ಸುಪ್ರತಾಪ ಜಿತಾರು ಗತಿ ಮಿತ್ರಾ॥
ಪ್ರಾನರ್ತೇಜೋವಿಜಿತ ದಿನಕರ। ವರ್ನಿರ್ಮುಕೆ ಸಾನೋಲಿದು ನೀರಾ।
ಕರ್ನಿಸಂಧ್ಯ ಮದೀಯ್ಯಲಿಗ್ನಪಿ ನವನೆಲೇಬಳವಾ॥ ೧॥
ಆದಿರು ಪ್ರಗಣಾದಿ ಶರ್ವಂ। ವಾದಿಗಳ ಪ್ರತ್ಸಲ್ಯ ಶರ್ವಂ।
ಶೀಲಚ ಭಕ್ತಿಗ ಬಸವ ಭಿಂದಾಭವನ ಪ ಭೂಶರ್ವಂ॥
ಶೀದ ಶದರು ಷ್ಟೋದ್ಯೋಗ ಶರ್ವಂ ಶೀದಿಸು ಶಂಗೆರಿಂ ತ್ರಿಶರ್ವಂ॥

ಮೇದಿನಿಯೊಳಖಿಳಭಕ್ತಾಂಗನಾಸ್ವರ್ಣಕನ್ನಡಿವರ್ಗವಿದಂ॥ ೧।
ಅತ್ತಲಾಕಲ್ಯಾಣಕಟಕದೊಳ್, ಉತ್ತಮಾಚಾರ್ಯರ ಭಕ್ತಿಗೆ,
ಚಿತ್ತಶಿವಭಂಡಾರಿ ಬಲದೇವಂ ಸಚಿವತಾನು॥
ಅತ್ತಲೀಬಸವಂಗೆ ತನಯಳ ನಿತ್ತು ಡೆಂಬದು ಕ್ರಮ ಭರತಿಮುದ,
ನೆತ್ತುರಕನಲು ಪೊಳೆದ ವ್ಯೋಮ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೈದಿದನು॥ ೨॥
ಬಳಿಕಲಾ ಬಲದೇವ ಮಂತ್ರಿಯು, ಬಳಗವಂ ಬಂಧುಗಳನಾತ್ಮರು,
ಗಳಿಸಲಾ ದೀಕ್ಷೆನು ಕರಪಿತಾನವರಂ ಗಿಂತೆಂದಾ॥
ವಿಳಸಿತವರ ಬಿಜ್ಜಳದ ಮಂತ್ರಿಗಳುಸಲ್ಗೆ ರಾಯ್ತ ಪಡೆಯ ತನ,
ಬಲು ನಿಂತೋಗವನೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿತಿ ಕಾಲಿಡುವರೂಳ್ಗರೇ॥ ೪॥
ಅಣುವೆಮುಂದಾರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಂಹಾ, ತನತಳಗಳ ಕ್ರಾಣನಾಥನು,
ವಿನಯವಾಕ್ಯಂ ನಿಂಪ್ರಾಜ್ಯನ ಮದ್ದಾರಿ ಗಿಲಾಳಾ॥
ಅವಕ್ಷುನತಿ ಬಳ್ಳನ ಖಿಳ್ಳಪಾಲನ, ವನದಿಯೊಳಕನ ದಿಂಕೆನಲು ಬಗ್ಗಾ,
ವಿನುತ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಂತುದು ಶ್ರೀಪನ್ನತೆಯೂ॥ ೫॥
ಜನವರಿಂತುಲಂಕಾನಿಂರೂತಂ, ವಿನಗೆ ಮಂತ್ರಿಕನತ್ತೆ ತಪ್ಪಿದ,
ನೆನಲಿವೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ಕುವುದರಿಂದು ಬ್ಬಬಿಜ್ಜಳನು॥
ಘನದಭಕ್ತ ಭವನ ಮಾಣ್ಗರ, ನನಿಭರಂ ಜಿಸಿನಿತ್ತು ಬಸವನೇ,
ಸನುನಂತದೊಳ್ಗೆ ತಗೊಂಡು ಬರಲೆಂದಟ್ಟಿ ತಿಂಡನವರೂ॥ ೬॥
ಆ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗಿ ಬರ್ದುನಸಕರಮು ಭಕ್ತಿಯು,
ಅತೀಗಸಂರ್ಕಾಣ ತಿನವಿಸಿ ಬಿಜ್ಜಳನದರು ಮುಂದೆ॥
ನಾಗವರಕುರತೋವಹುಖಮುಖ, ಭೋಗಸೈಪಾಲಮಂ ಸಳಿಂಬವಿ,
ರಾವಗಳುಂ ವಿವುಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಯದನೀವು ಚಿತ್ತ್ಯಕೀ॥ ೭।
ಶಿವನಭಕ್ತಿಸುಧಾಂಬುದನು ಭರ, ಭವನು ಬೀಸಿರು ಚಿಯುಡನಿವೃತ್ತನ,
ಕವಚ ಕಲ್ಲಪನೀವು ತೋರದಿತಾರ್ಥಗರಂತಾಸೀ॥
ಅವಧರಿಸುವ ಮತ್ತ್ರಾರ್ಥಸಂಗಳ ನವನಿತನ ಗಾತ್ರಿಯು ಮನ್ಯದಿಕೆ,
ಭವನಿಂರುಲ್ಲವ ನಾಳ್ವನೆ ನಿವರ್ತ್ಯದಿಂ ಪಾತಾ॥ ೮॥
ಧಾರುಣಾಲಿಗೆ ಶಚಿಪಾಸ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಬಂಡಾರಪ್ರೆ ಬಸುಕರಂ,
ವಾರಕಾಶಿ ಜನಸ್ತ್ರಿ ವಿಶ್ವಾಂಶಿಕ್ತೆ ಬಿಜ್ಜಳನಾ॥
ಭಗುರಿಕಾಪ್ರೂ ಜ್ಯತ್ರೆಪಕಲಭರ, ಭಾರವುಂ ತಾಳ್ದಪ್ರೆಮತಿವಿ,
ಚಾರಿವಲು ನೀವಲ್ಲದಾ ತಂಗಾವನಿದರನು॥ ೯॥
ಅರಸನಿಂತ್ಯಾಂತೋಗಳಕೆ ಕಾವರೂಡನುಖಿಸಂ ರೀತಿಕ್ಷತ್ರಗೆ,
ನಿರತವದಿನಿತಿ ನೀವೆಂಬುಲ್ಲ ಬಸವ ಮಂತ್ರಿಗಾ॥

శ్రీరశే బిజయుంశ్యె దూపతియుద్ధరణి యెంబరబి స్వవవవ।
ధరణి భక్తి రితార్థ మంనెవదత్తి గొడంబక్కు॥ ౧౦॥
తన్న నెల్లరుతాం శ్రీప్రి బరె। భిన్న లిపి భక్తా వళ్లిగె నంతు।
దిం న్నలిందిరు వరునళ్ల కరుణాలంరప దొక్కోడి॥
ప్రన్న తింతు శ్రీ తక్ష్మ బిపవజ। గంన్ను కవ నిధి గొంబ తవరది।
తంన్నరేంద్రను కెళ్ళద డంబిందె బందవెందె నలూ॥ ౧౧॥
కెరికెరి గవునెవునెగె గుడి। తొరక్కెనళ్ల నెత్తి వుణావుంయు।
తొర గాంగ్ల నళవడిమ త్రంవళ్లధర న్నడియు॥
కొరరాంగళ నళ్లిన ళ్లి నవారరజనెగళింది కత్త ద్వారశ।
ఖరంగళగొళ్ల వు జరిది నవరింతు నదలా॥ ౧౨॥
ఉన్నైర ము పావ్వ దశళ్ల తెంయు పవు న్న తింతు కల్యా గావ్వరవం।
ముంన్నవె నింగరిదె వెళ్ళంతన్నా రొభనదిం॥
చన్నెపదు బిజ్జళ్ల వు దూరిాలం న్నాంబరరత్న భూషణ।
దింన్నె గళ్లాం బకవవిభవం పాన్ఛాంక్షే యులా॥ ౧౩॥
దంత నాథ మూర్త్య లెఖ్యక వుంతళ్ళర పావంతరుంతువె।
దంవరధళరి కరరరిత శాస్త్ర మురాంగదలా॥
బంధత్త జదినడువృత్తిరలు। దద్వంత ఫదరు త్రికళె చలవెదిను।
వుంథలం శివ్రదాంగె బద్ర వాంధ్య భద్ర నిగళిందాం॥ ౧౪॥
ధారుణాంశత లుదిరెగళక్క చదూరదల కంధఫ వుబదీవరం।
శూరనం నిజభక్తి పారననత్వ్యదారననా॥
శూరజనమందార నం కరుణాకరదంమ్ముత శ్రీ తాం~~పావన~~।
ారననతుళ్లా పారశూర ననూ॥ ౧౫॥
జారు నిశ్చలదిర నంగం ఛారనంగుణం వుణాదార నంపం।
పార భుజరుతార నంపుజనొకరార ననూ॥
తారి కాండంకార నంక్షాంవార మదదిక్కార నంగళ~~పూరకవారిత~~।
తారవురవర్ణ వికార నంవిరాం వరార ననూ॥ ౧౬॥
లోకపావనకారక నన లోకకుత్ర నెంయు విళ్ళదుతాం।
లోకపాలనుకాల్పడెయోళ్ళదివర్గందెగడవె నెదుర్గ॥
ప్రారటప్రియుదినయు శూరకళ్ళివరణాను ప్రారనంతు॥
ప్రాళ లవ నంమూడి బపవననాగ బిజ్జళనా॥ ౧౭॥
వళ్లు నూరు ఫెద్ధాంథ గబిధర। రాళ్ళబంధుల కపిందురంనళ్లు॥

లాలితోత్తమరాజగళు తోంభత్తుసావిరవా॥
మూలబలవెనిపత్తిలక్షవనేలె తొంబత్తెంటుసావిరదు।
వేళెనిశబండారంగళు ఇంప్పిప్పరిపశోళగే॥ ౧౮॥
బిరియభండారంద్రిశత్త్య దొళరలమును తెనిదళలరా జోళ్ళుద్ధరణా।
శరణవంటి తుంబిజ్జళ ధరణీవల్లభనూ॥
దరుషదిం తానుం బరువద్దివరనూరుబిళ్ళనింట్యోనవోలగే।
వెరసిబరుతిర్కదెంతొళాం వ్రరవీధి వీధియలలే॥ ౧౯॥
ఆళిగళుఅళరంగళోళు శశరల్లెగళోళు ఆళరంగళోళు వృక్షలద
దళంగళోళు రంగళోళు రంబునగళోళు కోరళగళోళు॥
ఘోళవరం బన్నదిగళోళు వోగంగళోళు జలరుహంగళోళు కరతలంగళోళు।
తళిరుగళోళు పల్లవిగళోళు యుసపెరిదరబలేయురోం॥ ౨౦
బాలశశిరమబాళ తపదలెనీలరుంబి తరజభరద వల్యగ।
లోలనయనదళన వదనదశటికలాదరదా॥
పద్మలరిరాఫ్సవద బిసురువ। ఫోలతళవమళ యరూనవ।
బాలెయురుబందరుబసవనందోడువద్దియలలే॥ ౨౧
కలశకుచమసాతిదరబిమందలదమృదవోలలతాకెగళోళు।
ఉళ్ళద శంరదరబరలశదరబింబకోరభరదా॥
థళథళిసువరప్రాష్ఠలిష్టాదలస బ్రాందవమందహాస।
దలలనేయురు బందరు బసవనందోడువద్దియలలే॥ ౨౨॥
బింబడువ రాజబింబదింత్రితె। బింబిడువ ముఖబింబవర్న్యదు।
బింబళళరుచి ఇంరుంబుగెయూదరుచిద రోలంప్లవిందా॥
శంబరారిత నంబనంగూరబలవ లోలంబా రూస్తుదు।
కంబురంధరెయురు వెరరరిదెగెద్దెగె పందణితిరి॥ ౨౩॥
దంతాధరప్రోలోళలు వోగంగళ। దంయనరుబిందవింయనమునగళ।
రుచిరవదింయుపుళ్ళంయుం తొసివగంభీరనాభిగళా॥
కరకరాం బోరుగళ్ళమంన్మథ శరదబలజానునగళవుగాలవూ।
వృరద రఘ్ఘురికగారఘ్ఘుగాత దద్దనింయభుగ తినఖంయుకతియరూ॥ ౨౪॥
చారుభూతివదరవురకత।సారవంరగాకించెగాలమగాలా।
రారసూర్యరసెఖలావళయందూదిభూళిగాదా॥
భూరిఘ్షోషణాస్పూరితాళిళ। సారంయరుబందరుబసవ।
తూరనంమురుళంరుదోడువభరవదదొళిదెదూ॥ ౨౫॥

ಶಾಕಶುಂಠಮುಮುಲಯುರುರುಕಲ್ಪಸ್ತ್ರಿಕಾಸಶುಭರಪ್ಪಕರ್ದವು।
ಧಾರಿಂಯುಪುರ್ಗಳಪುಂಷ್ಪಿಕಾಪವತುಲ್ಲಿಕಾವಳಾಲಾ॥
ಬೇರಿಂಯುರು ವಿವಿಧಾಂಬರಾಲಂಕಾರಂಯುರುಗಳಾರ್ಗ ಭೇರಿಕಾಸ್ತ್ರಂ।
ಗಾರಿಂಯುರು ಬಂದರು ಬಹುವಸುಂಧ್ರಾತಿಂಯುವೀಕ್ಷಿಸಲು॥ ೧೬॥
ವುಂದರುಪಿ ತೋಲ್ಲಪ್ಪಿತೆಂಯುರು ಶರಾದಿಂದು ಬಿಂಬ ನಿಭಾನನೆಂಯುರ।
ದಿಂದಿರಾಪಿ ತವೇಳಿಯುರಳ್ಗಳಕಂಠವಾ ಗಾಲಿಂಯುಕಳ॥
ಬಿಲಂದಿರಾಜಾಸ್ತ್ರಿಷ್ಠಿಯರು ಅರವಿಂದಗಂಧಿಂಯುಕಿಂಕನೆಂಯುತ್ಸ್ರೈ।
ತಂದಕೊಲವಿಂಬಹುವಳನನಂಕಾಙ್ಕ್ಷಿತವರದಲೀ॥ ೧೭॥
ಮುಡಿದಮುಡಿಗಳ ರತ್ನಗಳುರೆ ಬಾತಿ।ನಡೆದ ತೋರಣಂ ಜಂಗಳುಉಗಲು।
ತೊಡಿಗೆಗಳು ಥಳಥಳಿಸೆ ಕಡೆಗಂಗಳ ಬೆಳ್ಗುಸುರ್ವಾಳಿಂಯು॥
ನಡ್ಡುನಡ್ಡುಗೆ ನಿಂದು ಡಿಳೆನಡೆಗಳ್ಭುದಪರಿವೆಂಅಂದುಗೆಗಳುಲಿಯಲ್॥
ಮದದಿಂಯುರು ರಂಕಶ್ಕ್ಷರದುಗುಂಬ್ರಮುವನೇನಂನಂಬೇ॥ ೧೮॥
ವಿವಿಧ ವಿಧ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳಂ ತರಂಬಿವಿತುವುಂಕೇಳಲೀಯುವ್ಯದು।
ಕಳಿಗಮುಕ ವಾದ್ಯಾದಿಜನರ್ಸಂಸ್ತವವರವಳಿತತೀ॥
ಅವನವನ ಡಿಸು ತಿರ್ರ್ಗಣಾಷ್ಟಾಕ್ಷಿವ ಬಹುವಿಭದರ್ಶನಾಗ ತೆ।
ಯಯುವತಿರಂಕಣಾಕಿಂಕಿಣಾರಭುಣಾರಭುಣಾತಘೋಷಣಾವೂ। ೧೯॥
ಪುರುಳೆಕ್ಷಟ್ಟದ ವಯುಡಿ ಕೆಳಾವಿ ಕರಕ್ಷನೆರಳುವೃಜರ್ಗಬಾಲುತು ಟಿಯಂತೆ ಕಳಿ।
ಕುರುಜಘ್ನ ಚಕ್ರವಿಪ ಚಕ್ರಪ್ರವೋಲಕ್ತೆಂಯುಕಾಣಾ॥
ಶಿರಿವುಳ್ಳ ದುಮುತೇರಂ ಬಲಮಿರ್ಗಗೆ। ಪರದವಚನವೆ ಮೂಲಮಂತ್ರಂ।
ತರುಣಾಂಯುರ ಬಲವೇಬಲಂ ಕಾಮಂಗೆ ಸರಿಗಳಾ॥ ೨೦॥
ವನಜವಯು ಣಾಂಯುರು ಶೃಂಗಾರಶೃಂಗಾರ್ಯಂ ನನೆಯುರತಿಪ್ರಿಂಗಾರ್ಯಾಗ್ನೆ ಬನೆವರ।
ಜನನಪವೆ ನಂಕಾಙ್ಕ್ಷತವರವನೇನ ವನಿಗಮವೇ॥
ವನುತೆಂಯುಂ ನಿಂ ನೆಪ್ಪುಡನೆ ಬಂದಳೆನೆನಲು ಬೇಗವೊಳ್ಧಿರ್ಗಹೆಡಿಡದೆ।
ಘನರು ಚಿಯುಕಿಂ ಬಾರೆನುತ ಕಾಲ್ಪೊದರೇಕೆ ವುಗು ಳೆನುತಾ॥ ೨೧॥
ಕೋಕಪುಚಿ ಸಾಂಬಂದದನಿನಗೇ ತರಳೆನೀ ಕೊಗೆನುತ ರಜನೀರರಾ।
ನನೆನಿಂಪುರಾಲಲಿ ನಡೆದಳೆಂಯುನಲು ತಾ॥
ಬಿಲೀಕೆಯುಂ ಗಂಡನು ಕ್ಕಿರಳದಿರನೇಕೆಳದಿ ಕ್ಕೋಪಿಸುವದಕೆ ಕಿ।
ಯೂಕೆಕೆಳಳಕೆ ನೀಬಳವಸಂ ನೋಡಿ ವೊಡೆವುತ್ತೆ॥ ೨೨॥
ಶ್ರೇಷ್ಠದಂಬಿಗವೈದಿಬಾ ಮುಡುಕಿಟ್ಟಿನುತ ವ್ರೊಡಗೊಂಡುಪೋವರೆ।
ವಟ್ಟಿವೆಸೆ ನಿಗನಜೆನುಕತಮುಂದಿಂತೊಳಗೆ ಹೋಗದಿಕೆನೆತಾ॥
ನೆಟ್ಟನೈತಂದಕ್ಷ್ಮಿ ದೆಸೆಗಳ ದಿಟ್ಟಿ ಕದೆಕಾನೆಮುತ ಪೊಂಗುದುಸು।

ದಿಟ್ಟಿಂ ಮರುಳರುಳಿದವರೆಲ್ಲಂ ಭ್ರಮವೇರಿ ನಿನಗೆ ನಮಿತಾ॥ ೩೩॥
ರಾಜಕಾಲೇ ವೇಶ್ಯ ಖಿಳ ಲೋಕತ್ರಾಣ ಬಸವ ಸನ್ನಿನ ತಹೋಮಳೆ।
ಮೂಲಭಕ್ತರ ಸೈದಿ ನೋಡಿದ ಬಳಿಕ ನೋಡುವೆವು॥
ಜ್ಞಾನಿರೆಂಬುದೆ ನೀನೆ ನಮತ ಶಾಂತುನ। ಜೂಗಾ ಕ್ರೋಧವೃದ್ಧಿ ಸುಖಂದಾಳಿ।
ಕಾಣಿ ಪೇಂದು ನಿನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ ನಿಲ್ಲದೆ ಬೇಗ ನಡೆಂದುಯು ತಾ॥ ೩೪॥
ಕಂಡಿನಾಂ ಬಸವರಸನಂ ಭೂಮಂಡಲದ ಶಂಭುವ ನೆನಲ್ ನಾಂ
ಕಂಡ ಸಂಗನೆ ನಿಂನ್ನ ಜಂಗಮಸ್ಥಳ ಪಾಂತುನ ತಾ॥
ಕಂಡೆಂತು ದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಡಿವ್ರ। ಕ್ರಂದರೀ ಕೀಷ್ಣಾರೆಂಬು ನಂತವುಂ।
ಕ್ಷೇಂದು ನೋಡು ತ್ರಿಶರದಿ ಕ್ರೋಗ ಉಷೋಗಂಯದು ವೃದೆಂತು ನಕೇ॥ ೩೫॥
ಕೂಡಿರೆಂಡ್ಯ ತಪ್ಪು ಪ್ಪರು ಸಳು। ನೋಡುವ ಪರುಷರೊಡುವ ಪರರು ಸಳು।
ದನೋಡಿ ಕ್ರೋಶ ಶೋಲದು ಕಂದು ವಿಭೂತಿ ವೀಳ್ಯ ಯುತಾ॥
ಕೂಡಿ ಬಸವಂಗರಿಸಸ್ತು ವರುಂ ನೋಡಿ ಬಲು ಪೃಷ್ಟಾಂಬುಲ ಸಳ।
ನೀಡಿದ ತಿಂಬುಳು ನವಿಲಿ ಶೋಭಾರತಿ ಎಂತು ನೆತ್ತು ವರೂ॥ ೩೬॥
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ದೀಪಾರಂತುಯ ಪ್ರಸನ್ನ ನೀಮಸೂ ಮಂಗಳವೆಂದೆ ನುತಿತ
ಪ್ರಸನ್ನ ತದವರರಿ ಸಳ ನೀವರು ಕಂಡಿ ಶೋತ್ರ ಮರೂ॥
ದಕ್ಷ ಮಯರುಳಿ ಶರಾನಿ ನವನ ಕೃತ್ಯ ವನಶ ದ್ವಷ್ಟು ತಿಸಳಂ।
ವಿದ್ಯಂರಿ ಮುವರರ ವರವಗೀರ ದಂಡಿ ನೆ ತಿಜುವರೂ॥ ೩೭॥
ಮಂದಸ ತಿಂಶೋಲ್ ನಡೆವರಾಂತುನ। ಮುಂದೆ ಪಿವ ಬಸವರಸನಂ ನಂತು।
ದಿಂದೆ ಮಂಸಳಕಾ ಕರರು ಸ್ರ್ರೈ ವಾರಿಸುವ ರೊಡಿದೂ॥
ಕಂದಗಾಂತುಕ ಶೇರಕ್ಷದ ಮಂದಿಂಯು। ಗೆಂದಗಾಂತು ನೊಲ್ಲದೆ ಕಿಲ ಬರಡ।
ವಿಂದ ಪದನೆಂತು ರುಷ್ಪರಿನೆ ಸಳ ನೇಂ ನೋಳ್ಪರರೂ॥ ೩೮॥
ಅತ್ತರೊಬ್ಬಳು ಕ್ರೋಧ ರತಿಯುರ ಪೂತ್ತ ರೊಂಡ್ಯ ನೆಷಂಪ್ಲಿಯಿಂ ತೋರೂತ
ರುತ್ತ ಮೆಂದಳು ತಂಬಿಪದ ನಿಸ್ಸಾಹ ಗಾಂದಿ ಪಳಾ॥
ಕತ್ರಿ ಭಾ ಜಿಶವಾದ್ಯ ವಿತತಿ ಸಳೆತ್ತ ಯುಂ ಇಂದುಂ ಲಿಯು ಲುದ್ದಕೆ
ಕ್ಷಿತಿ ಬಾಂಗು ಭಲಾಯು ನಲು ನಂದಿ ಧ್ವಜ ಪ್ರಜವ್ರಾ॥ ೩೯॥
ತಾವಲಿದು ತೂಗಾಡುಲಗ್ಗದ। ಭಾವ್ರಲಿಂತು ತೋದರು ಸಳ ವೀರನ।
ಜಾವತಾರದ ವೀರಭಕ್ತರು ವೀರಶೈಲನೆ ಸಳ್ಗಂ॥
ಆವಗ ಹರಹಿ ಸಡಿಗೆ ತ್ರಾಟಿಕೆ ರಾವರ ಭರದ ಬೊಬ್ಬೆ ಸಳಿಸೆದಿ।
ತಾವರರ ನಡುನ ದಿಗೆ ಜೋರನೆ ನಡೆವ ಮುಂದೆ ಶಿಂರೂ॥ ೪೦॥
ನೋಡುವು ನಸುದ್ಯೋಳೆಂನ್ನ ಬೆರಳಂ ನೀಡಿದಾ ಪಂಥವ ನಡುವೆಯೊಳಶ।
ಗೂಡಿ ನಡಪಾರ್ಥಿ ಲವ್ರರ ಥೆ ಸಳ ಸುಂದರಾಂ ಯುವಯುಂದೇ॥

ಅದು ಪಾತ್ರಿಪುರಾಂತಕನ ನೆರೆರೂಢಿವಿದ ನರ್ತನದ ರಂಗಾಕ್ಷಾಡಿಸಲು
ಕಾಣಡಿಸಲು ಪೊಂಗಿರುಗ ಟಿಂತು ಕೇಳಿಕೆಂತು ಜೋಕೆಸಳ್ಕಾ॥ ೪೧॥
ಭೂರಿಂತು ನಿಬಿದಪೊಂನ್ನಲ ಸೆಕ್ವರ। ಚಾರು ಭೋಗದ ವನಗಿತಿಸುತ್ತಿರೆ।
ಕೇರಣಾತೆಂತು ಪೌರಾಷ್ಟ್ರಸಾಧನ ಪಾಂತ್ರದಾಂತು ದೇಳ್ಳೂ॥
ಪೇರಿವಿದ ಚಂದು ನಳ ಜತಿನಳ। ಹಾರವಿಕಸುಗತಿ ಗಳೊಳ್ಳಾ ದುವ।
ಪ್ರಾರಿಸುವ ವೀಣಾದಿ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಕೆಳುಣಾಂತಸುವವರಾ॥ ೪೨॥
ಮೇಲೆರೂಡಲಪಂಗ ವೇಶನ ವೇಳ್ವರರಾ ಹರಸಿದಮು।
ಪಾಲರಂರಿ ಪಾಡಣಾಂರೊಳು ಗೋಲಾ ದುವರ ಬಿಜ್ಜಳಸಾ॥
ಪ್ರೋಲಗದ ವೆರ ಚಿತ್ರದಾಟದ। ತಾಳ್ಧರಿ ನಳ್ಕರುಳೆ ಕಾರರ।
ಸಾಲನಿಮ ವರಂಪಾಳ್ಗ ಗಾತ್ರಾಂಗುಲತ್ತ್ರ ರೊತ್ತ್ರಾರಿದೀ॥ ೪೩॥
ಕುಂಗಬಿನಿ ನೋಲಿ ನೋಲಿದು ನದವ ತುರಂಗಕರಿ ಘುಟಿಗಳ ನಿಕೀನರದ।
ರಂಗಡೆಂರು ಬಿಜ್ಜಳ ಪುರಿಃಕನ ವಲುಂಗ ಡೆಂಕೊಳ್ಳಶ್ರೀ॥
ತುಂಗನಾರೂಡ್ರ ಸಾಂರಿಟ। ಭಂಗಘ್ನನ ಕೇಜಂಪ್ರ ಭಾಂಯತ।
ದುಂಗ ದಿಂದ್ಯ ಕರ್ಕವೂ ಹೇಶ್ವರರ ಪದ್ಯ ದೊಳ್ಳು॥ ೪೪॥
ವಲಡು ಭಕ್ತರ ವೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಲೆಂಕೆ ನೋಡುತ್ತಿತಿನಯುನಿ।
ಶೈಲಭಂರು ಕಸ್ತ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಬಿ ವಂದಿಸುತ್ತವರಾ॥
ಅಲಘು ಪಂಸ್ಕರಾಂ ಕಲಕರು ಚಂರಯು। ಜ್ವಾಳಗೆ ವಯುತ್ತಿನಯುತ್ತಿ ಗಿಂಯಂತಂ।
ಸ್ವಾಳಲೊಳುತ್ತರದಾಲ ಪಟ್ಟದ ಸೊಗ ನಿಶೆಗಾಳ್ವ ಮದೂರ್॥ ೪೫॥
ನತಶಿಬವಜನ ಕೌಳಿವರ ವುಣಾ। ವಿತತಿಂಯಂ ಕೂಬಿದರ್ಪ ಪಾದಂ।
ನ್ನಿತನ ಖಂಗಳಲರ್ ಭದ್ರಾಸನ ಕರವನೇರಿ॥
ಅತಿಶಂಕೋಂಸ್ನಕ ಪತ್ತ್ರದ ಪರ್ಮ ಭ್ರತಿಂಯ ನುತ್ತ್ರವು ಭಕ್ತಿರ ತಿಂಯಂ।
ದ್ವಿತದು ದ್ವಿತಂಯಂ ರಲಮ ಲಾಕರು ಶ್ರೃಂಗಾರ್ಪದಂದಿತ್ತಿ ತಿಂಯೂ॥ ೪೬॥
ಕುರಕ ಕರುಣಾ ವಾಯೂತಿರ್ಕಂಯಂ ಶಂಕರ ಶಿರಾಕ್ರಮ ಚಕ್ರಾವರ್ತಿನಂಯ।
ಸುರತರೊಜ್ಜಳ ಕೀರ್ತಿನಂಯಂ ಪತ್ಯಶ್ರವ್ಯತಿನಂಯನೂ॥
ಪರಮ ಮದಿ ವೇಂ ನಿದರ್ಪ ನಂದ್ಬುತಿತರಗಾ ಸುಗಾಮುಣಾ ಗಣಾದವುದ್ರನ।
ನರಿದಿನ ತಿಬಲ ವೀರಭದ್ರನ ಸಾದಿರುದ್ರನನೂ॥ ೪೭॥
ಧೀರನಂ ವಿಜುಲ ದೃಷ್ಟಿ ನಿಜ ಶ್ರೃಂಗಾರನಂ ಜೋತಿದರೆ ಲಪಿಪಕು।
ವೂರನಂ ನೀಲವೆನಲು ಬಿಬರ್ರು ಕಂಡು ತಾಪಾಗಾ॥
ದಾರವಿನಿ ಶ್ರೀಡವಟ್ಟಿ ನಾಂ ತಿಗ ನಾರಿಯೋವರ್ಗ ಳುದರುಷ್ಪಿ ನೆಂದ ಯೂ।
ವಾರಿಜಾನನೆಂಕೊಗೂರನೆ ~~[illegible]~~ ನಂದೀಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿ॥ ೪೮॥
ಕುವಲಂಕೇ ಪ್ಷಗಾರೆ ಯೀತನೇ ತ್ರ್ಯೈಬಿಲ ವನರಾಪ್ನನ ಕ್ಷೈಯಿ ತನೆ॥

ಅವನಿಂತೊಳ್ತು ಮರದಿಂ ಸುಳ್ಳೇಶ್ವರ ಬಾಗವಾಡಿಂತುಯೀ॥
ಯುವತಿ ಮೂದಲೆ ನೋತು ಕಡ ದೊರ್ಕ್ಷರದು ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಸಂ ಪುದವಿಂತು ತ್ರಸೆ।
ಪತಿ ನಂತುದಿ ಬಲದೇವನಿತ್ತಾ ಕ್ಷ ಜೆಂತುವಲ್ಲುಭೆ ನೂ॥ ೪೯।
ರಾಣಿ ತೆರಿಯಿ ಕನೆ ಹಂಸ ವೇಶನ। ಮನವ ಅದು ಸುಡಿಸಿದ ವುಹಾಕ್ಷನು।
ವನಜ ಲೋಚನೆಯಿ ಕನೇ ಮನು ಜಳೆ ತಿಂಯುಂದೇ॥
ಘನದ ಮನ್ಪ ಗಾರೆ ಕೆತ್ರ ವೂ ಕ್ಯಂ। ತಿನು ತಿವು ಜಂಪ್ಪೆ ಗಳ ಕೆ ಬಸವ್ರ।
ಆನಘನಂ ನೋಡಿದ ಕೆ ವಂಗಳ ಕೆ ಬಸವಾಂತ್ರ್ಯ ಮನೇ॥ ೫೦।
ಯುನಿತ್ರು ಶೃಂಗ್ಯಾಂ ಗೈದೆ ಪೋ ಮಜ್ಜನ ಶಾಖಲ್ಯಕ್ಷ್ಯಾಂರ್ತ್ರಾಂಗೆ
ದೆಸು ತ್ರ ದೇಳ್ತುಂ ಕ ಚೆವ ಸೆಳ್ತುಂ ತೆ ಜನರ್ಕ್ಯೆ ದೆ ಕೀ ತೆರವಲೂ॥
ಮನು ಜಕೆ ತಿ ಕಲ್ಯಾಗಾ ವುಂ ಜ್ಜೋ। ರವೆ ಪೋಗು ತೆನ ಕರೋ ಕೆ ರಂಥದೊ।
ಳ ನು ನಂತುದಿ ತಾಂ ಬಸವ ದಂ ಡಾದಿ ಕನ ನೂದ ಗೂಂಡೂ॥ ೫೧॥
ಕೆಂತಿ ತಕೃ ರೋ ದಿ ಕ ಕರರಾವ್ಯಕ ನಾಗ ನಕ ಕಂಗುರುರಡುವಾಘೂದ
ದರಕ ನಾ ಭೂ ವ ನಾ ಶ್ರೀ ರೂ ಬ್ಯಾಂತ ವೇಗಳ ವಾರ್ಗಾ॥
ಹರಲ ಖಿತ ವಶ್ಪೋ ಲೆಂಯೊಂದುಂ। ಬರದೊಳ ದಾರ್ದ್ಧಾ ಕ್ಷ್ಯಂ ಭೂ।
ವರ ಸ ಸಿಂ ವಸ್ಸು ಖ ದಲ್ಲು ಬೀಳಲು ಭೂವರ ನಂರಂಡೂ॥ ೫೨
ತೆಲುಗು ಅತಿ ನಾಗರದ ಲತಿ ಕ್ರಂ। ಕಲತಿ ರ ಳೆ ಗಂಪ್ಪಿದ ದಲ ವಿಪ್ರಾ।
ವಿಳ ಅತಿಂಯು ಶಾವರಿಸ ಅತಿಂಯು ಲಾಳ್ಕಲತಿ ಗಳುಂ ಶೊದಲೂ॥
ಹಲವು ಅತಿ ಗಳ ಸೋದ ಬಲ್ಲುಗಳ ದ ಕರ ಗಾ ಕ ಕಂರತಿ ಬಾಜ್ಜ್ಯಳ
ಜ್ಜಳ ಮ ಡೀ ಕ ತಿ ಯೂ ಗಳುಂ ತಾ ವಿಡಿ ದಿದ ಲೇ ಖಿಂಯುನೂ॥ ೫೩॥
ಅವರ ಕ್ಯೆಂಯು ಲುಸಿ ಗಟ್ಟಿ ಲೇ ಹಾರ್ಥ ವನಂದು ನೀವ ನಿಬರುಂ।
ಕ್ರೋವವೆನಲು ತೆಪ್ರೋಂದು ತಾವಾವಾ ಲೆಂಯುಂ ನೋಡೀ॥
ಶಿವ ಅ ಖಿತ ವದ ನೋದಲ ತಿಂಯುದೆ. ತನು ಕ ಮನೆ ಬೆರ ಗಾಗಿ ಕೆತ್ರವ।
ನವ ಶಿ ಕನ ಮುಂದಿ ಹಿ ಬಿಂ ಸ್ಪ್ರಶಿ ದರು ಕರಗಾ ಕರೂ॥ ೫೪॥
ಯಿ ಅತಿಗಳಂ ತಿ ಳದುಂ ತೋ ಚಿನಿ ಕೇ ಳುವಡೆ ಸುಹ ಗಾ ಕರ ಜವನ।
ಕೂ ಅ ಮು ಖ್ಯ ಗ್ಗ ಲ್ಲ ದೀ ಮೂನವರ ಗಂ ದಿನ ಖಾ॥
ಕೇಳ ವ್ಯ ಕ ನಾರ ದ ವಡಿಂ ತೀ ವಾ ಲೆಯುಂ ತಿಳದಗ್ಗ ಕೊಡುವೆಂ।
ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ ದ ವೂ ತ್ಯಾದಿ ರುಕ ಲ ನಿಂತೆ ಗಾ ಗದೊಡೆ ಕನವ್ರಾ॥ ೫೫॥
ಯುವ ಲೋ ಡನೆ ಬಸವಂಗಾ ನಾಭೂ। ಕ ನ ರ ರ ದೊ ಅ ದ್ವೋ ಲೆಂಯುಂ ರರ।
ದ ನು ನಂತುದಿ ತಾವೀ ಶ ಕೊಂಡ ಭಾ ವಂ ದಿ ಹು ತ ತೆಸಿದೂ॥
ಜನ ಕ ತಿ ಕಂಯುಂ ಬಟ್ಟು ಕ್ರೋ ಗಲ್ಲು। ಘ್ನ ವ ಮು ಹುವ ನೋಡಿದ ನು ಗಾ ಅ।
ಕನ ಅ ಖಿತ ಲೇ ಶಾ ಶಾ ಕ್ಷ ವಂಗಳ ಗಳನೆ ನಿ ಮುಕ್ಷ ದ ಲೀ॥ ೫೬॥

ನಂದಿಯು ನಿಶೇಳು ನಿಸರಸಲೇ। ಳಾಂನ್ನ ಬಾಳೋಂಗ್ಯಂ ಸ್ವಂಯುದವ।
ತಮಳಂನ್ನನಿಷೇಧಿನಿದ ಶಿಂಬತ್ರಂಬ್ಬ ಕಿಗೋಬಂಧನಾ॥
ನಿಂನ್ನದಿಂಡಾಂಕ ನದಿಳ್ಳ ಗಾದಿ ಪ್ರೊಗಳ್ತ॥ ಯಂವನುದಿಂಶಯ ಶೇಕಳಗಮನಾ।
ನಿಂನ್ನಕಂಗಾನ ವೈದಿತಗಾಂಯುಲು ತೋರದಳಿನಿನಲು॥ ೭೬॥
ಜನಿತರುರುಷಿತವದನನಾಗುತ ಜನಕನಾಕಗಾವಗನಿವುಜ್ಜಳ।
ದನಿತತಿಗಂಯುಕುಲ ದರಶಕ್ತ್ರಾಶವನದೇಪ್ರೊಗಳ್ತೆ॥
ದಿನಕರಂಬಂದುದಯವಾದನೆಗೋ। ಧನವರಂಬೈಬಿಟ್ಟ ನಿಧಿಂಗೋ।
ಕನಕಗಾದಿ ಪೂಡಿದು ದೊಂಯುನಲು ಜ್ಜಳತವಾಗಿಕಲು॥ ೭೭॥
ಅರವಿನೀಕ್ಷಿನುತದಬಿಚ್ಚ ತಾಂತಂಕರಣಾಸಾಗಂತಿಧ ಬೆಂಯು ಮುಕುಳಿತ।
ಕರವಲರಾಸುತ್ತೆ ಸೋದುತ್ತಿ ಕಿ ಶಂಯು ತುದಿನುತಾ॥
ಪುರಪವೃದುವು ಮಧುರ ಶೋಕಿತ್ರಿಗಳ। ಸೆಲ್ಲರು ನಂತಿಕುತಿರಿಸುನ್ನಿ ಶಾವನ।
ಧರನಿರುರುಸಾಗುತ್ತೆ ಬಕುವಂತ ತ್ತ್ಯವಂಯುದಲ್ಲಿ॥ ೭೮॥
ಭೂವರನಿಂದಾಡಿನದ ಕಿಳ್ಳಗೋಳಿ ತ್ತೀ ಶಿದ ಕರ್ಮತ್ರ ವಂತಿಗ।
ದೀವಿಜಿಂತೊಳಾ ಬಕವನ ಕರಲ್ಪ ಶಿಂವೂತ್ರದಲೀ॥
ಶೀವ ಲಿಖಿತಂರೋಳ್ ಬಂದ ಪೀಠಿಂತೊಳು ದಶಂಶಿಂಯು ಶಿತ್ರವದಂ।
ಭಾವಿಸಿ ಲ್ ನೂರ್ವದಿ ಯುನಿಸಿಧ ನರಾ ವಿಂತಾಗಿ ರಾ॥ ೮೦॥
ಲಕ್ಷ ಶಂಕಿಂಯ ಶೋನ್ನರಾಸಿಗ। ಲ್ಯಂಕ್ರ ತಿಕಿ ಬಾಜ್ಜಳನುನೋಡುತ।
ಚೆಪ್ಪಿಸಂಬಟ್ಟಪ್ಪಜಂಯುಕ್ತಲು ಗಿಡುತಂರಾರವಾ।
ಅಪ್ಪಿಂದಿದಿ ಕೇಳ್ಳದಮಂತ್ರಿಗ ಅಕ್ಷತ್ರೈಲದೋಳಿರೆ ಬಕ್ಷವವಿಭವಂ।
ಕರಕ ನಿನಿವುಂಡಾ ದಿಕ ಲಿಕಿಂಡಾ ದಿಕ್ರೈವುಗಿದು॥ ೮೧॥
ಯುಕ್ತ್ಯರುಷ್ಟ ನಲ್ಲಾಯು ಶಾದಿಮ। ಪಾಪ್ಯರುಷಂತಿ ವೊದಲಪ್ಯರುಕ್ತನ।
ಯುಕ್ತ್ಯರುಷ ನಲ್ಲಾತ್ರಿಷ್ಯರುಷ ಗುಣ ತ್ರಂಯುದಶ್ಯರುಷಾ॥
ಯುಕ್ತ್ಯರುಷನಲ್ಲಾತ್ರಿಭುವನಪ್ಪಾಳಿನಾಬಾಂಯುಕ್ತ್ರಿಶ್ಯರುಷನ।
ಯುಕ್ತ್ಯರುಷ ನೈಕಂದ ನಿಂದೆಂದು ಸ್ವಲಪಿಲಿಂದೂ॥ ೮೨॥
ತಂನ್ನತಾ ವ್ಯಸ್ತಿರು ಶದಿಂದುಕ್ತಂನ್ನ ಶಕ್ತಿವಖಿಳ ಜಗಗಳು।
ತಂನ್ನದೃಷ್ಟಿ ಸ್ಪಿರುಶದಿಂ ಬೆಳವೃದುತಭುವನವಿತತಿ॥
ತಂನ್ನ ತತ್ವ ಸ್ಪಿರುಶದಿಂ ದುಂತಿ ಪ್ರಾಯವ ಜೀಯುವುರುದು
ತಂನ್ನವಾ ಜಾಸ್ಪಿರು ಶದಿಂ ನಕ್ರಬಾಗಮತ್ರೆ ಗಾಲೀ॥ ೮೩॥
ಯುರದು ತಯೂರು ವಯೂರು ನಾ ಶ್ರಾಂ ಶಂತಿ ದಿದು ಸೌ ಶ್ರೈದುಪದಾ।
ವೆರಸುತಿ ತರಣಾ ಶೈಲರ್ಭ ವಿದ್ಯಾಸೌರ ವಂಗಳಲೀ॥
ಪುರವಾಪಿ ಜನಾಗಾ ಬುರುದ್ರ ಬಂಗಳಾವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿನಿತ ತತ್ವಾತ್ಮ

ತಪ್ಪರುಕ್ಷನಿಲ್ಲನೆರೆ ಲರಬಂದವನು ಬಸವವಿಭುವೆಸುತಾ॥ ೬೪
ಧರಗಾವರವಕಲಾವಿಂತೆೞ ಸಂಕ್ರುರಜನಂಗಳುಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಂ।
ಪರಮತಿಶಯುವೆನು ತೆರಂಯುಂ ಬಸವವೆಂತಂಯುನಂ॥
ಪರದಮನ್ನಿಗಾವೆವೆತ್ರವಂನ್ನೀ ವರ್ದರವುದಾಮತ್ಸ್ಯರೊಳಗತಾಸ್ತ್ರೇ।
ಸ್ತೈರನೆನಲು ವಿಗೆ ವಿಲಿಂಯುಗವ್ವನೆಂಯುಲ್ಲುವುಳ್ಳಲಿವೀ॥ ೬೫
ಕುರಚರಾಂಬರನಂ ಕ್ತರಕ್ಕಾ। ಭರಣಾಕರಗಾಲಂಪರಣಾದಂ।
ಧರಗಾದಿಂಧಾಧರಿವಿ ಬಸವಂಗಾತನಿಂ ತೆಂದಾ॥
ಧರೆಗಳುಖಿಳದಾಮ್ರಾಜ್ಯವೂಜ್ಯಪ್ರರಸು ನೀನೆಂತುವುಲ್ಲದೆ।
ಪರಗಾವೆಸ್ವರ್ಗರೆಕತುಗಂನೋದಿಯಯುದ್ದಾಕುಲ॥ ೬೬
ಬಸವರಾಜಾನಿಂನ್ನನೆಲ್ಲದೆ ಶಿಗೆನಂಬದೆನೆನು ತವುನ್ನಗಾತೆ।
ಶಸಂಪಲು ಬಿಜ್ಜಳರುಕಕೀಕವಿಯುಂದನು ದಿಸಳಗೇ॥
ಯುದವಖಿಳಲೋಕಂಗಳಂತಕ್ಷಿದುವರ ಶಂಭುವೆ ನಿಂನ್ನ ಮೊಬ್ಬನ।
ನೊಡದುರಕ್ಷಿಕುವ್ಯದುಷ್ಟವನೇನೀ ನಿಂನ್ನರ್ಕೆ ಳೊಂದಾ॥ ೬೭
ಸ್ಥೈರವಿಲ್ಲದೆಭಕ್ತ್ರಾತ್ಕೃತಿಗೆ। ಕೇಳಿಂತೆಂಬೆರುದಾಕುಬಲ್ಲಕೀ।
ಧಾರುಣಿಂಲುದಾಳುದುವ್ಯದೊಂದೇ ನರದುವಾನಿಂನ್ನಾ॥
ವೀರಧಿಂತುಕರಿಂತುಂತಭೂವಿದಾರಕಂಷೋರಂಬುಭುವೆ ನೆಂದವನು।
ಕಾರಿಂಯೂಗಿಂತುಕಿಸುಲಿವಿ ನುಡಿಂಯುಶ್ರೀ ಬಿಜ್ಜಳನೂ॥ ೬೮
ತರುಗಾಳೊಳುಕಲ್ಲಾವಳ್ಕೆನಿಜ। ಗಿರಿಗಳೊಳುಕನಕಾದ್ರಿಕೆಸ್ನನಿ।
ಸರದೊಳುಂಬಿಂತಾವುಗಾಲಿಯುಧೇನುಗಳೊಳುಸುರಧುಷ್ಟಾ॥
ರುಲಿಮುಖಾಖಿಲದೇವರೊಳುಶಂಕರನನುವಿಂಧ್ಯರೊಳಪ್ಪಿದಮುಬಸ।
ಬಸವರಸನೀವುಂತ್ರಿಗಳವುದ್ಯದೊಳೆನುತೆಕೊಂಡಾದಿ॥ ೬೯
ಮತ್ತೆಂಯುಂ ಶುಗಾಲಿಭೂಷಣಂಗಳ। ವಿಸ್ತುರಿತಕಾನಂದಪುರುಷಿತ।
ಚಿತ್ರವಿಂದಂಗಳುದಿದವುಗಳುದದದೆ ಬಸರಂಗಾಲ್ಲ॥
ಯುಕ್ತ್ರಾವಗರಾದುದತನಂವುದ। ನೆತ್ತುವಾಮ್ಯತಂದುಬಲದೇಕ್ಕೋ।
ಸ್ತೋತ್ರವುನವಿರಿಯುರವುನೆಂತುತಂನರವುನೆ ಯುದಾನೇ॥ ೭೦
ಬಂದು ತಂನ್ನನಿಂತೆಗಾಗದೋಲಗದಿಂದ ಕಾವನೀ ಳೀವಿನೋಡಾವಾದಿ।
ನಂದದು ಖದಿಂ ವದರ್ಗ ಮಾನ್ಯೈಶ್ವರ್ಯ ನಾಗಂತು॥
ಮುಂದೆ ಬಿಜ್ಜಳನಖಿಳರಾಜ್ಯವು ನಂದದಿಂ ಕರಿಕಾಲಿಸುತ್ತವು।
ಪುಂದಕೀ ಕಂಠೆಂತೊಳ್ಳೆ ಶಿವಬಸವದ ಬಾಷ್ಪಿಂಯುಂತೆನಲು॥ ೭೧
ಅಂತುಽ ಸಂಧಿ ಕ್ಕೆಂ ಪದನು ೭೫೫ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ

॥ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ ॥

ಧವಳ ನವವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾವಾ। ಘನನಿಜಯ ಮಂಲಿಂಗ ಜಂಗಮ।
ತನತರ ತಪಾರಾಧಿಷ್ಟುತ್ತಂ ಭಜಿಸುವಂ ಬಸವಾ॥

॥ ಪದವು ॥

ನಿಚ್ಚಲುಂ ಶಿವರಾತ್ರಿಯುಂ ಮಾಳ್ಪಚ್ಚರಿಯು ನಿಜ ಭಾಷೆ ಭಕ್ತರ।
ನಚ್ಚಿ ಶಿವನಿಂತೆಂಬ ಭಾಷೆ ಶಿವೈಕ್ಯರ ಕಿಸ್ಸುಗಳಾ॥
ಯಚ್ಚರಿಪದಿರ ಭಾಷೆ ಶರಣರ। ಹೆಚ್ಚುರುಂದು ನಳಂ ಸುಡಿಂಯುದಿರ॥
ಪಚ್ಚರಿತ್ರದ ಭಾಷೆಂತೇ ನುಡಿವಂ ಚಿಕ್ಕದ ಭಾಷೇ॥ ೧॥
ಮೃಡನ ಪಾದಕೆ ವಂದು ಬಾಗಿ। ರಡಿಗೆ ಬೇಡದ ಭಾಷೆಂತೇಣಾ॥
ತೊಡೆ ಬಂದು ಬಿಡೊಡ ಪೆಸಳ್ವ ನಡಿಂಯು ಡದೀ ವ್ರತದ ಭಾಷೇ॥
ನುಡಿದು ಶೃಪಿಂತುದ ಭಾಷೆ ನೆನವಿನ। ಗಡಣಾರೆಂಯುಂ ತಂತೆಗೇ ಲಿಂಯಿಲ್ಲದೆ
ನುಡಿವ ಭಾಷೆಂಯುಂ ನುಡಿದ ಹಾಗೆ ತಾನಡುವ್ರದ ಭಾಷೇ॥ ೨॥
ಫಲವನಿಳ್ಳಂಯುದ ಭಾಷೆ ಭಕ್ತರ। ಫಲಪೆಂಯುಂ ಸಲಿಸುವದು ಭಾಷೆಂಯು।
ಚಲಿಪ ಪಾಪೋರ ವನ ವಿರತೆಂ ಮಾಳ್ಪದು ಭಾಷೇ॥
ನಲಿಪುರ ಸಪಿ ನೊಳ್ಳಂ ರಿಸಾಕ್ಷಿ। ಗೆಲವನೇಂಯ್ಯದೆ ಭಾಷೆ ಭಕ್ತರು।
ಗಳಿಗೆ ಶಿಲವಂ ಹೊಟ್ಟು ತಾ ಶರಣರೆಂ ಬುದದು ಭಾಷೇ॥ ೩॥
ಶರಪ ಮುಂದು ಸಳ್ವ ವರ್ಗ ವಂಸಂ ಹರಿವ ಭಾಷೆ ಪತರದಿಂ ಮುಕ್ತಂಲಿ।
ಶಿರ ಪಾದಿ ಗಳ ನೊಂದ ವೆಂಯು ಸೋ ಲಿಪುವ ಭಾಷೇ॥
ಶರಮ ನಂ ನಿಂದಿಸುವ ವಂಥಿರ ನೂರ ನಿರಳ್ವ್ರದ ಭಾಷೆ
ಹರಭಕ್ತರ ನುಡಾನಿವದಿಂ ನುಡಿವ ನುಡಿ ಸೇಳದಿರು ಭಾಷೇ॥ ೪॥
ಹರ ಶ್ವರ ಗಾ ಶರ ತಂತ್ರ ಭಾವದಿ। ಬೆರನಿ ಚಂದುವ ಬಾಷೆಂತೊಂದಂ।
ಹರ ಗಣಾರಿ ತವಲ್ಲದೇ ನುವ ವಟ್ಟದಿರು ಭಾಷೇ॥
ಹರ ಶ್ವರ ಗಾರೇ ನಂಡದೆ ಅವರಿ ಗು। ತ್ರ ರ ವನೇಂಯ್ಯದ ಭಾಷೆ।
ಜಂಗಮವರರ ಭಾಷೆ ನಾನಳು ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವೆ ನಿಶ್ಚದದು ಭಾಷೇ॥ ೫॥
ನರರಮುಂದರಾ ಚಿಕ್ಕದ ಭಾಷೆಯು। ಶರಜನರಿ ವೃಷುಗಿದದುನಿ।
ಭಕ್ತರದ ಭಾಷೆ ಭಕೌಕ್ಷ ಭಾಧೆಗೆ ಸಿಲ್ಕದಿರ ಭಾಷೇ॥
ವರಗಾವಿಷಯುಕ್ತಿಂ ಬುಗೆಹದ ಚ್ಚರಿಯು ಬಾಷೆ ಪಡಂಗಳಂದಂ।
ಹರಿಸ ಬಾಷೆ ಶಿವೈಕ್ಯ ಭಾಷೆ ಶಿವೈಕ್ಯ ಭಕ್ತಿಯು ನಲಿಸುವ ಭಾಷೇ॥ ೬॥
ನೆಟ್ಟನೀ ಶಾ ಚಾರ ಪಂವಯುಂ ದಿಟ್ಟ ಬೆಳಯು ಶಿಬಾಷೆ ತಲೆಕೆ।

ದಟ್ಟಿಂತಯುಳ್ಳ ದೇಶ್ವರ ನಾತಿ ನುತಿಪ ಬಾಷೆ ಕ್ಷತ ಲೆಸಟ್ಟಿ॥
ಬಿಟ್ಟುದಂ ಪಂದಿಭುವ ಭಾಷೆಯು ಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಗಮ್ಮೆಟ್ಟದಕ್ಷದ।
ಘಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯಿಂತೆಲ್ಲವಂ ತುದಿ ಮುಟ್ಟಿಭುವ ಭಾಷೆ॥ ೭॥
ಬಸವರಾಜನ ಘನ ಮಹಿಂತವಂ। ಬಸವರಾಜನೆ ಬಲ್ಲ ನಲ್ಲದೆ।
ಪ್ರಸರೆಯೊಳಗಿನ ಗಣಂ ದಿವ್ಯ ಲುಪಾಂಗ್ನಮ ನಸೆಗೋಚರವು॥
ಅಸಮಲೀಲದವೇ ವೃದ್ವೈಭವದ। ವಸವದಸೊಂಪು ವಿವೇಕದಿಂಪು ರಿರು।
ಪಸಿತ ಕುಸುಮತ್ರಿಯ ಲಂಪ್ರ ಶಾಂತಿ ಕೆಂಪು ರಲ್ಲ ಪ್ರೊಸ ಸಂಪ್ರ॥ ೮॥
ಜ್ಞಾನವಂ ಸ್ಥಿರ ಭಾಸುರಾರಾ। ಮಾನ ಭಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯ ಲರುದಾ ಸುದು।
ಮಾನ ದೀಪ್ತಿ ತಿಗಳ್ತೆ ಗೆಲಾ ಸುಂದ। ಧೃತಿ ನೆಮ್ಮನೋ ಸು॥
ದಾನ ಧರ್ಮ ಖ್ಯಾತಿ ಭಕ್ತ ಧ್ಯಾನ ಮಧ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ ಸಂತತ।
ಘೂನ್ಯ ತಿಂಗಳ್ ಭಕ್ತಿ ಶೈವಾಚಾರ ಸಂಪ್ರೀತಿ॥ ೯॥
ಪರಿನಂತಂಗಳ ಮೆಟ್ಟಿ ದಾಷೋಕರ ವ ನಲಭ್ಯ ವ ಜಿಟ್ಟಿ ಮೃತ್ಯುವ।
ಜನನ ಮೂರಿಂತು ದಾಹವೇದಾಂತಾದಿ ನಳ್ ಶಾಟ॥
ಶಿವನ ಶ್ರೋತ್ರ ವರ ತಾಳು ಘುದನು। ಭವದಾಂಬಾ ಭೂಮಿ ವೇದ ತತ್ತ್ವ।
ತ್ರಿಪುರ ಸೂಳು ದಂತೂಳು ಶಂಕರ ನೋಲ್ಕಿಂಯುಳ್ಳಾಳು॥ ೧೦॥
ವಸುಧೆಯೊಳುಪಾವೂಂನ್ಯ ಭಕ್ತನೆ। ಬಸವನೆಂದೆಲ್ಲಾ ಜನಂಕಿ।
ತ್ರಿದಶ ತ್ರಿರ ಲುಪಂದೊಂದು ನಿಂತು ಮೂಜಗ ಗಾರೆಂ ಬರುದಾನೆ॥
ಪ್ಪಸಿನೆ ಬೋಕಿಂದಾತನಂ ನಟ್ಟುವ ತನ್ನ ವರದಿ ಬಸವ ವರನಿಷ್ಠೆ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವ ನಿಜನಾಮಂಗಳಂ ಭಲೆಗಲ ವಿದವೆ ನೆಂದೂ॥ ೧೧॥
ಅರ್ಥದಿಂ ನಡೆ ತರ್ಕ ಶಗ್ಗ ನಳು। ಕೀರ್ತಿ ಶರ ನೋ ಭಕ್ತಿ ರದದಿನ।
ವರ್ತಿಂತೊಲ್ಲ ಅಶ್ವದು ನೋಡು ನಿವೆನು ತ ಬಸವ ವರರ॥
ಪರ್ತ ಬೃತ್ಯಾಚಾರ ಶಿಷ್ಯುಕೆತಿ। ಮೂರ್ತಿ ಬಸವ ತಾ ಮೂರ್ತಿ ನಿಂದಿ।
ಶ್ರೂರ ಕಿಂಯೊಳು ಶ್ರೂಜೆ ವಡವಲೆ ನುತ ಬಸವ ವರನ॥ ೧೨॥
ಅತನಂ ನೋಡಿದರೆ ಪಾಪ ವೃಂದ ನೀತ ಭಕ್ತಿ ನುಡಿ ತನ್ನುರೆ।
ದಾತುರದೊಳ್ಳೆ ತಪ ವರಗಳು ಬಸವ ವೇದ ತೃಪ್ತೆ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ್ಯೆದು ಮನೆ ರಷೆಯ ನೆ ಭೂತಳಂ ಚರಲಾ ದುದೆಂಬಲಿ।
ಖ್ಯಾತಿಯುಲ ನೆರೆ ತ್ರೀವಿಧಂದ ಚಂದ ಗಳ್ತು ತ್ರ ಬಸವ ಯು ವರನ॥ ೧೩॥
ಸರಿತು ಶಂಗಾಂಗದೊಳ್ ಸಂಪತಿ। ಪರತತ್ತ್ವಾಂಗ ರೂಧರಾಗಿ।
ಘನದಿ ಬಸವ ವರ ಪ್ರತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಲಕ್ಷ ನಾದಾ॥
ಗುರು ಮಹಾ ಪರ್ಗ ನರಂಮಂಗಳ। ಶರ ಭಕ್ತಿ ತನ ಪಾಂಸಳಾಕನ।
ಧರರು ನವ ಮನ ಶ್ರೀ ಪ್ರವೇಕ್ಷರ ಘನ ಜರಾ ಧರರು॥ ೧೪॥

ವೃತ್ತಮೂಂಗಾಭರಣಾ ಶಾಸನ, ಚಿತ್ರಂ ಪೇರರ ದ್ವಲಗ್ರೇ।
ಶ್ರೋತ್ರಮುಂ ಸೋರಧ್ವಲಾಂಧಿರ ಅಂಗದ್ವಾರ ಧರಗು॥
ಪ್ರತ್ರಮೋಕ್ತ್ರಮುಂಡರು ತಿನಳ್ಗುಂಡು। ಚಿತ್ರಪುತ್ರಿ ತಿನಳ್ ಧುವಾಳೋ॥
ದಾತ್ರ ಚಂತರನಗಲತರ ಪಾಂದಿ ಮಜ್ಞಶರಗು॥ ೧೫॥
ಕರಮು ಅಂಗ ಧ್ಯಾನವಂತರು। ವರ ಶಿವೈಶ್ವರು ಭಜಿಜನದಗು।
ಚರಣಾಪಂ ಭಾಷ್ಣ ಗಾಪದಾರ್ಥಂಪಿ ನರ್ದಗು ರಕರಗು॥
ನಿರವಧಿ ನಿಷ್ಠಿತ ಅಂಗ ನಿಷ್ಠಿತ। ನಿಬರ ಚಿರೆಂದಿಂದು ರ ತುಳ್ಳಿ ಚದಮಳ್ಗ।
ನಿರತರಂಪ್ರಚ್ಛಿನ್ನ ಲಾಂಛನರುಂ ಸಲಾಂಛನರಗು॥ ~~ಶಿವಸಮಾಧಿಗಳು ಪಾದಿಪಾನ್ವಗು~~॥ ೧೬॥
ಮೂನಿಗಳು ಪೆನಿಳು ಸ್ವಕ್ಷಿ ಶಾ। ಪಾಸು ಭಾವಿ ಜ್ಞಾತ್ವರು ಖಗಳ್।
ದಾನಿಗಳ್ ಗಾಂಯು ರರು ನಮ ತಟು ನವರಪಾಂರು ತರಗು॥
ದೀನರಾರ್ಶ್ವರು ಶೋಧಿ ವಿಶ್ವರ ಮೂನ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವರು ದರ ಲವಿ।
ಧ್ಯಾನಿ ಪ್ರಕರ್ಣಾರುಂ ರವಿ ನಮುಕಿ ನಳು ದಿ ಪಾಂದಿ ಲಾಸ್ತ್ರಿ ಗಳ್ಗು॥ ೧೭॥
ಲಾಳ ಮೂಳ ದಾಂದು ಬಿಂದ್ರ ಳ್ಯ ಗಳ। ಶೌಳ ಗುಜನರ ಮುರುಮ ನಧರಿಂ।
ಬಾಲಕ ಸ್ವಲ್ಪರು ರುರಂಗ ಮಂಗ ಳಂಗ ನಾಗಾಂಗಾ॥
ಶಾಲ ವಾಂಧ್ರ ತುರುಕ್ಷ್ಯ ರುರು ನೇಶಾ ಳ ಪುಂತ್ರ ಳ ರು ಶುರ ಬಬ್ಬರ।
ಜೋಳ ಶಾಂಧ್ಯಾಂ ತುಳ್ಳವ ಮ ಲೆ ಮಲೆಂತಾಳ ರ ನಾಟಾ॥ ೧೮॥
ಚೇರ ಕೊಂಕಣ ಆ ವಿಲ್ಲ ವರರುಂ ದ್ವಿರ ಜಾಳಾಂಧ್ರ ದ್ರವಿಡಾ।
ಶೈರ ಬಾಹ್ಲೀರ ಚೋಳ ಭಗಾ ಂ ಭೋಜ ಪಂಪ್ತ ಜಾ॥
ಸೂರಸೇನ ಮರಾಳ ರ ರ್ಗ ರ ವಾಣಿಂ ಯಾತ್ರ ರ ಕೇರಳ ಮು ಖಾಂಡಾ
ಕಾರ ~~ಸಿಳ್ಕೊಳ್ಳ~~ ದೇಶಂ ಗಳೊಳ್ ಶಿವ ಜಂಗಮ ರು ಖ ಚೈತ್ರಾಳು॥ ೧೯॥
ಯು ಡೆಂಬುದೆಂಬೋ ಸ್ಧ ಡಗಾಲೆಂಯುಂದದೆ ವಿಡದೆ ನಡೆವೃತ್ತಿರಲು।
ಶ್ರೀದವಿಂಬೊ ಗುಹ್ಯದಿ ನಿರನೆಮ್ಮ ಡ ಭಕ್ತ ಗಣ ತತಿ ಕಂಡ ಕಂಡ ದಲೆ॥
ಘಡಗರಡೊ ಳ್ಸೈ ತರಲು ವ್ಯಸನಮು ದಷ್ಕ ದುಪವಾ ಜನನೆ ಮಾರ್ಗ ದೊಳುಮುದ।
ಬೆದಗ ದರೆ ಮುಲ್ಕಾಕ್ಷ ಳ ನಮು ಜ್ವಲ ರಂಗ ಪಾಲ ನಳಗು॥ ೨೦॥
ಚೂತ ವಲ್ಲ ವಮು ಪುರ ಪರಿಕಿತ್ರ। ಜಾತಿ ಮು ಗಾ ನಳ ನಾಮು ರ ರ ತೋರಣ।
ಭಾತಿ ಮಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತ್ರಂ ಪವ್ರಷ್ಣ ಭ ರಮೇ ಕಪಾಗೆಸಿಪಾ॥
ಕೇತನಾನೀರಂತ್ರಕೀನಗದೊಳ್ ಘಂತ ತೋರವ್ಯಾಪಿ ಮಹಸ್ರ।
ಶೀತ ಶ್ರೂರಗಾ ಪಾತ ಶ್ರೂರಣಾ ಜರಾಜಿ ಪೆಲು॥ ೨೧॥
ಅಂಬರ ಸ್ಥ ಳ ಮುಂ ಮುಚ್ಚುಂದಾ। ಡಂಬರದ ನಡೆ ಚಪ್ಪರಂಗಳ।
ಬಿಂಬಿಸುವ ಧವಳಾಂತ ಪತ್ರ ಚಮರ ರು ಪಾದಿ ಪಳ್ಗು॥
ತುಂಬಿರತ ವಿತತಾದಿ ವಾದ್ಯಂ। ದುಂಬದಸ್ತ ದ ಕೇಳಿಂಗಳುಲು।

ವಿಬುಧಿರಮಾಗಲು ದಿ ಶಾವಳ್ಗಾಂತುಂ ಜಗಳ್ಗೊರಂತೆ॥ ೧೧
ರಭಸದಿಂದೆಂತು ವೃಷ್ಟಿವೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಂ।ಸುಬಲವೆಂಬ ಮಡಾನಿವಹವದು।
ನಭವದಿಂ ಘೂರ್ಮಿಸಲು ಭರದಂಭಕ್ತಿ ಭಂದಾರಿ॥
ಶುಭಗರ್ದಜ್ಞ ನಭಕ್ತಿಂತುಕ್ತಿ।ಶ್ರಭವಿಷಯುಕ್ತ ತಿದಿನವತುಳ್ಯಶವ।
ವಿಭವಮೆಸೆಂತುಲ್ ಭಕ್ತಗೋಚರಂತು ನಿಂತಿದಿ ಸರ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ॥ ೧೨
ವಂಸಳ್ಗತ್ರಮದೂರದಿ ತಾ ಪಲಗಾಂಶ ವಿಕ್ರಮುಗಳ್ಗಳಿ ತನುಮಿಗೆ।
ಪೊಂದಿ ಪೊಂದಿ ಪವಿನಂತು ಭ್ರಂತು ಭಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಲು ಕ್ರಿಂತುಲು॥
ಅಂಗಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿಗಳ್ ಮೇಲ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿಂತು ನಮಿ ನಿ ಗುರುವರ॥
ಜಂಗಮದಕ್ಷ ಚರಣಾರಜ ಸ್ಥಂತು ನದೊಳ್ಳುತ್ತಾಂಪೊರಳ್ಗೆ॥ ೧೪
ಉರಶರಣಾವರುಣಾಮೃತದಮುಳ್ಗನುರಿಯು ತೆಪ್ಪನೆ ತೋರದು ತೋರದಿ॥
ಶರಗಣಾಂಘ್ರಿಗೆ ಜಲದರದರೊಳ್ಗೊಲಾಡಿಪೋಲಾಡಿ॥
ಶರಮುಭಕ್ತಿಕ್ರಮದತಾ ಕಷ್ಟಾಕ್ತರ ಬರಳ್ಗನಿಳ್ಗಲಪರಿಂತೂರ॥
ವಿರತಪಂಪದಿಂದೊಡಲು ಶರವುಬ್ಬಿರರವುಬ್ಬಿ॥ ೧೫
ವೀರಭಕ್ತಗಪಮು ಚತಪರ ತಂಶ್ರೋರುಪ್ಪಾ ಜಿಂಪೆ ಳ್ಗೊಳ್ಗಿದೆಲದುಬೂ।
ಶಾರಿಗಣನಿತ್ಯಕ್ರಪಾದನು ಬ್ರಾಪನಾ ಬ್ಯವನೆ॥
ದಾರಿದಾರಿಪ ಜೋಕ್ಯಂತುಲಯುನಬಾ।ರರೂಂ ನುತಿದಿಂಕು ನುತತಿನ।
ವರನತಿಜಾರಮೃದುಗಾಂಧವದಿಂಜಾಡುಕ್ಕೆ ಪಾಡುತ್ತೆ॥ ೧೬
ಧರದನಿಕಮುಬವಲರಿನೊ।ಮುಕ್ತಿರಿತದಾಪ್ತಾನದೊಳಿನಲನಲ।
ದುರಿತಕ್ಷತರಕ್ರಿಂತು ಶರಶಪದಿ ತಂಪ್ಪಮರದುಮರದು॥
ಪಂಪರಿಯೊಳ್ಗೆಷ್ಟಾರ್ಥರಾಸೆ ವಿ।ಪರಿಸಿತನು ಮೂನಳು ಧನಂಗಳ್।
ನರಿದೆಸತ್ರಾಶಿಂತು ತಾಂ ಪೊದವಂಟ್ಟೂಪೊದವುಟ್ಟು॥ ೧೭
ಅರ್ಥಿಯೊಳ್ಳುಶರತತ್ತ್ವಸಾಸುಭವಾದ್ರಿಗ।ಗಳ್ಗೆಮುರತ್ತ ಶತ್ತಮು।
ನರ್ಥಶಿಸಿ ಅರ್ಥವಿಸಿ ತತ್ಸುಖರಸಮುನೆರಿದೆರಿದು॥
ಪಾರ್ಥಿಶಕ್ತಿ ವಿಧ್ಯೆರ ಭಕ್ತಿಸುಬಾದ್ರಿಗಳನಾತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿದ।
ದರ್ಥಸುಬರಶರ ಕರ್ತಿಯೊಳ್ನೆರೆಯಟ್ಟಿನೆರೆಯಟ್ಟಿ॥ ೧೮
ದ್ರೋಮುನವನವ (ರಸ)(ಷ್ಟ) ಪತ್ತಾ ಇ ಪಪ್ತಾರಸೋಮುದಾ ಪಾರ್ಥಿಗಳನಂಬರ
ದ್ರೋಮುಮುಣಿಗಳಭೂಷೆಣಾಪಳಿ ಯುಂತರಾವಿತಣರಿ॥
ಶಾಮುಭೋಗಾಷ್ಟಕತರ್ಗಂ ರಾಮನೀರತ್ನರಗಳ್ಗಂಪಪ್ರೇಮದಿಂದೂ
ಪ್ರೇಮದಿಂಪೂಜಿಡು ತಿಪ್ಪೂಜಿಡು ತಮಳ್ಗ ಬುದ್ಧಿಯುಳ॥ ೧೯
ರಾಜಪಧುಪಚರಣನಿಂತುಮ ಭಂಪೂಜಿ ತಾ ಪಾರ್ಥಿಗಳಂ ನಿರಂತರ।
ರಾಜಪಧುಪಚರಣಾವಿಂತುಮದಿಂದಂ ಭಜಿಸಿ ಭಜಿಸಿ॥

ಶ್ರೋಣಿಜಯಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಪೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಕನೆಲ್ಲಂ।
ಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದಷ್ಟಾಂಗ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲಿದೊಲಿಸಲಿ॥ ೨೦
ಶೀಲಸಂಬಂಧ ಪ್ರತಿಸಲ್ವಂ ಶೀಲಸಂಬಂಧಸಿದ್ಧಿ ತಿಂಬೊಳ್ವನು।
ಕೂಲ ಭಾವದೊಳಿರಿದಿಂತಿರಿದಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಶೀಲರನು॥
ಸ್ಥೂಲವಸ್ತುಗಳಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ। ಲಾಲಸಂತ ಲಾಲಸುತ ಬಹವನು।
ಶೀಲಚಿತ್ತದಿ ಭಕ್ತಿರಾಜ್ಯವನಿಂತು ಪೂಡುತ್ತಾ॥ ೨೧
ಪುರವರದೊಳ್ ಗೋಸರಂಗಳ್। ನಾರು ರಸ ವರ ಸಾಂಯುವಂಗಳ್।
ಸೂರಿ ದಶಿದಾ ಧರೆಂನಳ್ ಬಾಧೆಗಾಲಿ ವಮವರದಲೀ॥
ಬೇರೆ ಬೇರುರಕಂಬಿ ಸಲ್ಗೊಳ್ಳನೆ ನೇರಿ ತಪ್ಪದೆ ಸಲ್ಲುವುದ ನುಡಿದ।
ಶೇರಿ ಜಂಗಮ ವಿವೇಕದೆ ಶಿವ ಭಕ್ತಿ ಬಂಧಾರಿ॥ ೨೨
ಹರಿಹರಂಯ ವೇಷಾಂತರ ಮನೆಗಳೋ। ಹರಿವಿವಲಿ ಭೋಗಿಸುವವರು।
ಹನ್ನೆರಡು ಬಾರಿರ ಮಿಂಚ ಜಂಗಮ ವಿಂದ ತಿಂದಿರಾ॥
ಶರಣಾಸಂಚಯವೇನಾದಿ ನೋಡುವ ದರಿದು ಭಕ್ತರ್ಗಂ ಗಾದದಿನುತ।
ಜ್ಞರಂತೊಳಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರುರಂಗಾ ವಿಡುತ್ತಿರಲೂ॥ ೨೩
ನಿರವದ್ಯರದಿಂ ಭೂತಿ ಶಾಂತನ। ಭರಗಾದಿಪ ಪುಣ್ಯ ಪೂರ್ಣೋತ್ತರಾ
ಶರರಿ ಗಷ್ಟಾಂಗದಳಂಸಯುದು ತ್ರಿಬಿರು ತಿರಲೂ॥
ಶಿರವು ಭಕ್ತಿಯಂತೆ ತವಶಿಸು ತತ್ತ್ವಂ। ಹರಗಾ ಪಾನಿರ ಸಾಂಸಲಾಂಬೆಯ।
ವರತನಂ ಭವ ನಿಶಗತ್ತೋ ಭಯ ತ್ರಿಪುರದ ಭಕ್ತನವನೂ॥ ೨೪
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಂಬರ ವ ಹರಿಗಾರಸ್ಸ ಸಂ ಭೂತ ಕ್ರಿಯಾವಂಯ।
ಪ್ರಸ್ತ್ರ ದೇಹಂ ಜಂಗ್ಮ ಬದಿವಂ ಭಕ್ತಿರಂಜಿಸುವಾ॥
ಅಸ್ತಮಿತ ಲಾಂಛನ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಯುಕ್ತ ವನಜಾ ತ್ರೋತ್ರ ಮಂಪಾ।
ತ್ರೈಸ್ತ ವಸ್ತು ಸ್ವಾರ್ಜಿತಂ ನಿಧೂರ್ತ ತಪ್ತದ್ವಿಗೇ॥ ೨೫
ಮಂಗಳದ ಪಾಂಗದಲಿಂನಿ ಭಂಗಿ ತಾನಂಗತ್ರ ವಂಗಿ ಸುಖಂ
ರಂಗಿ ತತ್ತ್ವಂ ಲಾ ವಿದ್ವಂದಂ ಸಾರ ನಿಸ್ಸಂಗೀ॥
ಸಾಂಗ ಶುಚಿದನು ಭಾವಿ ಜಂಗಮ। ಪಾಲಿಂಗ ಸಂಪೇವಿ ತ್ರಿವಾದ।
ಭಂಗುರಾ ಮುಳ್ಳ ಜೀವಿ ಲೋಕ ವಿಸರ ನಿರುಪದಾಗೀ॥ ೨೬
ವಿರತಿ ಕೇಂದ್ರಿಯ ಪರಿಗ್ರಹ ನಿಸ್ಸ್ರಹ್ಯ ಶರಶರ ಮಲಿಂಗ ನಿಧಿ ಪರಿಗ್ರಹರುಗಳು।
ಭರಿತ ಶರಧಿ ಶಿವಪೂರ್ಣ ವೃದ್ಧ ಭಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಾ ವಿಪರೀ॥
ನಿರುಪಮಗುಣಾ ಪೇಕ್ಷಿ ಅಚಳೀಕೃತ। ಸರಸ ಪೂರ್ವತ ಬಾಹ್ಯ ಕ್ಷಿತ ತತಂ।
ಶರಣಜನ ಪರಿವಿಕ್ರೋಶಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿಪೋಷಿ॥ ೨೭
ಅಂಗಳುಂ ಲಿಂಗ ಸಾಂಭವ ಪೂಜಾ ಯೋಗ ತನು ವಿಧಾನಿ ಭಕ್ತಿ॥

ಭಾಗವತ ಧನಧಾನಿ ನಿಗಮೋದ್ಧರ ವಿರತದಾನೀ॥
ಆಗಮೋಕ್ತ ತ್ಯಾಗಿ ಸಂಸ್ತೃದಮು। ರಾಗಿತಿ ಧತ್ರಸಾದ ಪು।
ಭೋಗಿ ವಿಮಲ ಗ್ನಾನ ಯೋಗಿ ಜನಕ್ತಿ ತಾನಾಗೀ॥ ೩೮॥
ಅರ್ಥ್ಯ ಸುಗಂಧಿಂ ವರ್ಧನವೂ ಸ್ವೈ ಶ್ಯರ್ಯ ಸಾಗು ತ್ರೀ ತೆರೆದೊಳಗೆ ಕೆನೆ।
ಕಂಡುನಂತು ಅ ಬಸವಾಂಘ್ರಿ ರತು ಲವ ಪಚಿಕಮುತ ಭಕ್ತೀ॥
ಪ್ರಿಯರ್ತ ನುರೋವೂಂ ಚಕಂಚುಕ ಬಾಂಡುರ್ ನಡ್ಡ ದ ರಂತ।
ವಿಸೆಂಯು ಉಶ್ಯಾಂಡುರ್ ದ ರುಕ್ಷ ನವುದ್ಧ ಕಾಶ್ರು ಗಳಕ್ಷಿ ಗಳೊಳ್ಳು ಗಲೂ॥ ೩೯॥
ಜೀವಸಂಭ್ರಿತ ಅಂಗ ಲಿಂಗೋ। ಜೀವನಂ ಜನಿತ ಶ್ರವಿಂಸ್ಸಾ॥
ಜೀವನಾಂದ ಕಾಸು ಭವಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಂತು ಅ ಶ್ಯೊಂದೀ॥
ಉವೋಪ್ರತ ರಲಿ ಸ್ವಾಂತು ದೊಳ್ಳು ನಿ ತ್ಯಾ ವಿರತ ಫಲ ವಂದು ವಂಕ।
ಧ್ಯಾನಿಸೋ ಕಾನವ ವನು ದನಿ ಕಾಂತು ಪಕ್ಷಿ ಲೋಕ್ತಿಂತು ಲೀ॥ ೪೦॥
ನೆರೆಂತು ಉಳ್ಳ ಕೃತಾರ್ಥ ಭಾವದಿ। ವರದ ದಸ್ದ್ಲರು ಭಕ್ತ್ರಿಜ ಕ್ಷ್ಲಲ।
ಪೂರವು ಪಂಚುಕೃಕ್ತ್ರಾಂದಾ ಜೀವನಾಸು ಖದಾ॥
ಪರಪ್ರದಿ ಅಂಗವಿಡರಗಾ ಕಾ। ಪರತನುವಿ ಭರತತ್ರಸಾದಂ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಂದು ಚಿತ್ರವತ್ರನಂ ಪರಗಾನಿಗೋಕ್ತಿ ಸುಖಾ॥ ೪೧॥
ಆನಿಕೂಡಿವನೆಲ್ಲಾ ವಿತೋಂದಾನಿಂತು ಲ್ಲಾ ಜಂಗ್ನ ಬಸವಂಗಾ॥
ನಾನಿ ಕೆಟ್ಟಿ ದನಮಿತ ಅಂಗವಿ ಜೀವ ಸಾಗು ಕಾ॥
ಯೋಗ ನಿರ್ವರ್ ಲಿ ತತ್ರಸಾದರೆ। ಭೋಗಿ ನಾಕು ವರು ಚಿಂತಾನುತ
ಯೋಗ ಕುಂಸಿ ಲಿಂಯೂಗು ತಂ ಜರಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿ ವಿಭವಸ್ತೈ॥ ೪೨॥
ಮಂಗಳಶ್ರೀ ಪ್ರಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಗವಾಗು ತವಾಕಿ ಸಂವಸ್ಥನ।
ಲಿಂಗಿಗಳಾ ನಾತೀತ ನಾಸು ತನರವ ಶ್ರೀವಿಂತು ಲೀ॥
ಶೃಂಗಿ ಕೇಶ್ಲಾಲ ಭೃವಿಂಬುದ। ಡಂಗಿಸು ತ ವಿನಿತಿ ನಿತುನನಶ್ಯ।
ಳಂಗ ವಿಶತಮ ತಂಶ್ಯದವಗಾಲ ನನುದಿಗ ವಣಂಯುಂದಾ॥ ೪೩॥
ವಿಸುತಿಸು ಸ್ತವದ ದು ಕೆಲರ ತೆಂತು ಲ್ಲಾ ಘುನವುದ ವುನದ।
ಜನ್ನ ಬಸಂ ವಾಂರವನೆಲಿಂಯು ಸಂತಾನಿ ಬದವನೆಗಳ ಸದಿಕ ಬಚಲ್ಲಾ॥
ಆನಮು ಬಸವನ ನಿಜ ಚರಿತ್ರವ। ನನು ನಯದೊಳಾಂ ಜಂಗ್ನ ಬಸವನೇ॥
ನೆನದುಕೀರ್ತಿ ಕಲರಿ ವನೆಸು ಕೆಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗಳು ತಿರಯೂ॥ ೪೪॥
ಗುರುದೀಕ್ಷಾ ~~ಗುರುದೀಕ್ಷಾ~~ ಯೂನಿ ತದ್ಭವ ಕೀರ್ತಿ ಪವರ ಜ್ಞಾನ ಶಾಶ್ವದ್ಧ ಗಾಗಲಾಂತರಿ।
ಮೂನ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರವು ಪಾತ್ರ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಜಯತು ತೂ।
ಜ್ಞಾನ ನಿಧಿಸ ಧೃಕ್ಷೃಕಂನ್ನ ವಿದಾನ ತಥ್ಯಾ ಗಮರವಾಸ್ಯ ನಿ।
ದಾನ ತತ್ವ ಫಳಾದಿ ವೆತ್ತ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ಜಯತು ತೂ॥ ೪೫

సత్త్రమురుదళపర్ణ మందారపోదా త్రిపద్మక్షిప్రపూరితకు।
చిత్రసారు దంయు సాధు సాధు శ్రీగురుంశరణా॥
వృత్తమ జ్యోతిమర్ణంయూ ప్రవృత్తత్రి ధుత్త చిళ త్రిరధితజ।
సత్త్రిలిరరుర దాత్రదీళ శ్రీగురువేశరణా॥ ౪౬॥
బిరవిరళ నిష్ప్రళ జరా జర। శరమురూళ సిరుగూళ తత్త్వర।
శరవిసతవిశ్వతాంస నిత్య శ్రీగురువేశరణా॥
నిరువిమిత శివదఆది మధ్యాంతరరహిత తత్త్వరమోరుతేజ
స్ఫురణావిద్యాత్మ త్రినల్ల శ్రీగురువేశరణా॥ ౪౭॥
అక్షరాక్షరమంత్రరూషి ముముక్షరక్షణ దక్షపరశివ।
మోక్ష విషయాభరిక్ష శ్రీగురువే జయతు॥
సకల శివదీక్షార్థి జనతంన్య సదా భయమరద పరరుణా।
ఉత్త విశ్వభక్త భావ శ్రీగురువే జయతు॥ ౪౮॥
షామదామర ఖంతు నిహారణా నేమ భక్తమనోంన్నళనివి
శ్రావుసాము ఖర్వదర్వనుకర్వనత చరణా॥
శ్రీమదాద్యరువో సనమోనమో త్వామిహద్యరువే నమోనమః
శ్రీమిమదూచేనమో మద్గురనమోలినుతే॥ ౪౯॥
యిత్ర్రారదోళలోళుద్ద గురు బసవ పత్ర భవానీ చంన్న బసవన।
శ్రీత్రియోరక్తసళంచేశిర్తకుంతం త్రిసంధ్యయరుల॥
సుత్రవిద్యాచారదిం సర్వత్రయుత్త దొళజీకను తెదంమత్రె।
దత్రణా పవనిత్యనయిసుతె భజిశశంయుదోళా॥ ౫౦॥
అంతూపంధిః ౭ నిత్త్రి శదనగ ౪౦౬ త్రింమంగళవగుదా। శ్రీగురువేనమః॥

॥ శ్రీప్రభుదేవరకథె॥

॥ చంన్నబసవేశ్వరన పదంగళు॥

॥ పల్లవి॥

బసవరాజన భక్తియింతేగాద్దిరె। పసరిదలోరయూదల్లి మూర్తి భూ।
పశిమనోహిద్యత్తం దవాబంధా యిందిదేదేశ॥

॥ చరణ॥

ఒల్లమూర్తి భుశెంబ నంయమివల్లభం లోకరక్షకం చర।
దుర్లభం చరలింగమూర్తి సమయిజ్వలిత కీర్తి॥
బల్లదర బల్లదన విరతోత్తుల్లప బళములం జవంగెరె।
చల్లిదను భంయప గుర్కర్యంత్ర సరమగ్రమగశను॥ ౧॥

ఘోరభవమాంబువిరఱి తను। దూరదృష్టిదృఢుక్షటారాటాకారం
టారకందాపశ్రితప్రదదీనవర్తనభుజం॥
టారువమూనామూనాభందానారకత్రుకరతగనంభంటార
టారవైరాపృక్రశంబదివర్జితాంత్మకనమూ॥ ౨॥
ఘవంఘతాఱతనమనుఖాంఘుఖనమకనరరోక్ష్ప్రాదిపద్మా।
తమఘతాత్మనుపళ్ళధాతుమదాదిళద్వర్గా॥
గమనరవాంగనంలు రిశ్రవంత తత్త్వంతృళింపెదూరం।
దశితరాలారాలభంకల్పితనిరల్పితనమూ॥ ౩॥
ఖాంద్రవమాయురవయురనుమోక్షేంద్రవరనఖిళ్ళశ్రశంబ।
మహేంద్రజాలద్వంది నిజసుఖపరవతిళభూతం॥
చంద్రధ్వనరూవతారం రుంద్రసాంధ్రవర్గ వృద్ధిని విజి।
తేంద్రియోత్కరనను విషాంవ్యతవ్యక్తిభావనమూ॥ ౪॥
వుక్తిరేశంయు తేజత్క్రవమాంగను। వ్యక్తనానాలేదలేదాం।
సోక్రనం తర్వగతనిరంతరపంతోగపరరం॥
భక్తనిధానదోదదేఱవి। రక్తగతినిసాగవసామిబ।
ముక్తమతినిళ్ళబద్ధతో బాంధిభావభావితనమూ॥ ౫॥
వృత్తతంతోగపద్మైతయోగనం। స్వీతతనూ తనపత్రింయూ విజ్ఞాతత
ఖ్యాతనంచినవమూరు తేజరంగళరిరంయూని॥
వృనభక్తిగల వృవమాఖగు। సాధనాభ్యోఖాగలనదోళ్ళం।
వీతరవ్యత్వదోళ్ళనవరతదానందవృత్తియోళ్ళు॥ ౬॥
వరవరనధిళఅంగదత్వభ్పూరి తలగోలాలోకనానందు
దరభరోళిభుపఖదోళ్ళాళ్ళుతతంవ్నవంపురదూ॥
తరువిడదది బడు బేష్టఘ్ట్రవి। దిరుఅదవి తూరిరుళ్ళనంబవి।
వరవుదనినదవృత్తిరలు రజ్జింయునేళలులిల్లు॥ ౭॥
పరరుతమతమగల్లిగల్లిసే। భరభరనే తత్వధవనితో।
పుంపలరిదందేనుతతోరంక్షోగళుతిరలంతూ॥
ధరిగె బరువనభక్తిరనఘినా, భరదింరుదు వగలంక్రిషె
నిరదుళ్ళనిబందనరునల్లిప్రైభువాది శివంతోగని॥ ౮॥
తరతరదతిరినడువ భరవలతిరళ్ళునడల బఘత్రదంతె।
భుల్పురి తరవ్రతరతిషేయం తానరిదువ్యైసోంబా॥
ఘరదనందనబళవనం శ్రభుశిరినుఖావంసంపదేశన।

వరతనువినొళు శుళిదు బ్రొళగింతు యికండు పందిశుత్తా॥ ౯॥
శు.చరమూర్తిగళ శ్రీభావమంతు। నిజతత్త్వానిదర చలకాంచన।
రజతఘనసింహాసనవనెత్తిరందు తావేరి॥
శుచిదనువంస్త్ర బళవిరలు తనువినొళు ముళుదు రుచిశరదిందావందిదసుత్త్రి
త్రిజరదొళు థళథళనిచెళగితచేనవంగాలుసువే॥ ౧౦॥
పడలలతిపుపుంటూగియుల్లదచెదగినక్షత్రవలనరూళం।
బిడదేనదేంయుంటూగి వత్తనవిల్లదనవగా॥
పడగిరణారరుల్లూగియుళ్ళతి। గడవురం తను మున్నలంచవే
యుడవిడదెథత్త్రోగావారు తిరెళరవంరెగాగి॥ ౧౧॥
జేశనంతానాగియుంనిశ్శేశనదళ విగూవిభువన।
ఖ్యాతియుంల్లదేంయున్నతిరలితంద నిశాంతా॥
మూరుసగళనెరెమురిదసద మూతివార్యనునెసభ్రగళగె।
అతీతసత్త్వము తాను భావత్రిస్ఫురూనవు నగు॥ ౧౨॥
శోభిసిగురుచరణగెడుగురావునీవనంత్రగాలాత్మవాగిర।
దావంరువదిందొందిదవనంకండు నరగొసుత్తా॥
దేవముము గురు లింగజంగమవు। దేవంయుముతుంబసివ నాత్రిభు।
దేవర శ్రీపాదకె ద్వాత్త్యా జగనె యుంమూడి॥ ౧౩॥
విముళ్ళాదం బుపధరిశి యూగను విధియింరెళ్లాంనెల్ల్యంయుల్య గంతం।
శరుసతాత్వాంయు కరగణగళా ళగెలెదు బ్రహ్మాంయులి॥
క్రమవెరనిజెనశ్రోంన్నరంయూ। గావున ళవదివి శంచరత్నాం।
న్నమనముళదేవాన్నదివ్యాంన్నగళంబచివి॥ ౧౪॥
చిత్రవలరిని శోరశోరద తుత్తు సళసొదనొదనె తాంతూ।
దత్తెరిదిదు శివంగెసురగణయు జపృధరన నందు॥
అద్భుతంయు లినీడువ తెరదినీడుత్త్రిరలు బసవంగాసాంత్రియు।
చిత్రిశల్లవు దేవనింతానీరిగెగెనిసు త్త్రిరలు॥ ౧౫॥
వందులక్షద వొరెలె తొంబత్తారు సావిర వీర జంగమ కెందు
కిందుమూడి దశదరదార్థవళగళెల్లవను॥
వందువిఘ్నళాసంయొళగెసవెంయులు కండదేగువెనెన్నదుల్లుత్త।
నిందు నిము నింన్స్త్రోగరవ్యతావెందొతలనీయన్య॥ ౧౬॥
తమవనిత్రవుదాత్మబసవం। గని వళ ళుత్రభువెజ్జవూతూ।
శుసను త్రె భక్తానీశవతి శంయువెను తశీతగపలు॥

ఘనభయంవంతి యుంచె ఘోఘో। యంమత భావ్యరె భక్తి దీళక।
శివరు భక్తి ధురీణ బావ్యరె బసవా॥ ౧౭॥
మిక్కిలి శరణర దొళగె దీపికె। వసు విసొళు కంపికృ దంతదెం।
శివవశం గామృత దొళు కల్పవులంతు జవృక్ష దొళు॥
మమమణిగళ నవ చిత్రరూపి నొళమువృద్ధి లింగాళ్గె జీవం।
వదిదెగెద పోలా నదితుగెనె భక్తి నింబాశి॥ ౧౮॥
రండ సాంతర బసవ విద్యాశంధి తెత్తమ బసవ కళుపతి।
శింద బసవా త్రి జగరు దధర గాంభరణం బసవా॥
కందితాముళ భక్తిరక్షరంద బసవ షమమమయదవే।
దందరంధి తీరవ బసవ బండారి బసవంగా॥ ౧౯॥
ఆది బసవాత్రమ ధరుద్రగణాది బసవ ముదాది బసవత।
నాది బసవంతయు గాది బసవ కృతశనసర బసవా॥
నాద బిందురళాది బసవ శిలాది తత్వముద త్వదనుబాం।
వాదిబసవ మహాత్రివిధ భక్త్యాది పరబసవా॥ ౨౦॥
బసవ ఆద్వర బసవవేద్వర। బసవ నిత్వర బసవతత్వర।
బసవనిద్ధర బసవ వృద్ధర బసవ రగ్గా॥
బసవ భక్తర బసవ జంగమ బసవ వద్దుకు।
బసవస జ్ఞాన ముళ శివ బసవేశ ముక్తిశా॥ ౨౧॥
రంజలకొంద లల్లవ దిగళు। వృందశిమగొంద లిల్లవ్యం బాంయి।
భరది బీసుమ మాశు తంగొండ లల్లివ్యం శరణ॥
నిరతద లశండుమ బసవ విభగళలి తన్నొడల్యదె భక్తిరయ।
వంకిశదింయింన్నారుళరు నివగంబరత్వదలి॥ ౨౨॥
బసవనెందుదు రదెగడెకాలడె। వశువిగాందడె భక్తి దొరకుగు।
బసవయం దుకుం రదెగడె సాలదె శాశునద్యదు భక్తి॥
బసవ బసవాంయుంబ భక్తర। దెశంయునీఘ్నను కిరణ ఘశిష్మక్రనరకాడవె।
యశెంతు దెశిశ భక్తి వమజ్ఞంమొళు॥ ౨౩॥
బసవ సంకీర్తనమ కచెదంయ లు। వనినిజా ప్రాణగళగావెడె।
యుశంతుడే శివభక్తి బసవ బసవాంయు ను శిరాగ॥
ఆశ వునంతు నంగాండ తంరం జాడదెళ్ళు రె డదా భక్తి బసవా।
బసవంయుందుకురి మాడె జాలదె విషమమృత వద్యదు॥ ౨౪
బసవ బసవాంయుంద ద్వైదదె। నిశితరుల శంకధుముపవ్వమ।

ಬರುವ ಬರುವಾಂತುಂ ದಪ್ಪೈದ ದೆರಲ ವೃಸುರ ಲೇಸಲೂ॥
ಮರ ದರ ಸೆಗಳು ಸಂಪ ರಪ್ಪರು ಬರುವ ಬರುವಾಂತುಂ ದಪ್ಪೈಂತುದೆ।
ದೆಶೆಂತೊಳುರು ಕೃವದಾವ ಶಾಖ ಚೆಳ್ಳ ದಿಂಸಳಾಂ ನರಗ್ರ॥ ೧೫॥
ಲಂಗಸು ಖಸೇಳವಿ ಲಯೋಲಾ, ಧಂಗ ತಪ್ಪರ ದರಯುಕ್ತಿ ಸ್ವ ಬ್ರತ।
ಜಂಗರುಪ್ರಾ ಣಾಲಾಸು ಸಂಧಾ ಸೈರ ನಿ ಜ ಭಕ್ತಿ॥
ಬಂಗದಿಂ ತು ಭಂತುಪ್ರ ಸಾದ ಸು, ರಂಗಸಂ ದಯೋಗಸೋಳ ಭಕ್ತಿ ಜ।
ಜಗಂಗಳೊಳು ಶಂ ಭಾವಿಸುವ ದಿಂಸಂ ಬೆ ಶೆ ರಳ್ಳ ಖಸೆ॥ ೧೬॥
ಯುಂದು ಪಯುಂಡಾಡುತ್ತಸಾನಾ ಫಂದ ದಲ ಕೊಂಡಾದೆ ಬರವಂ।
ವಂದಿಸುತ್ತ ಕಿ ಭಕ್ತಿಂತುಲ ವಸುನವ ಲ ದುಕ್ಕೈಮು ನದೂ॥
ನಿಂದು ಶಾಂ ಕ್ಷ ಕವೂ ತಿ ಸ ಶರವೂ, ನಂದ ಶರಶರ ವೊಳ ಶಸದುಗ್ಗ।
ವೃಂದ ಭಕ್ತಿ ಸವೂನ ಮುಕ್ತಿ ನಿ ಧಾಂಸಪನ ಸ್ವಾ॥ ೧೭॥
ತ್ರಭು ವೆ ಜಂಗಸು ಲಂಗ ಭಕ್ತಾತ್ರ ಭುವೆಸಂಗ ಮುದೇವ ವಿ ಶ್ಚ।
ತ್ರಭುವೆಸತ್ರ ಯುಧಾತ್ರ ಗ ಗ್ಯ ಅ ಗದ್ಯ ವೃದ್ಯಂಗಾ॥
ವಿಭುವೆ ಬಸ್ವ ಕವವ ಧರಿಸು ನಿ ಮುಸಬಿ ಮು ತಾ ಶೋಗ ತೆಂತು ಸ್ಯೆದಿ ವಿಗ।
ಸಿ ಭರಿತಾ ಥ ದಿ ಮಾ ದುವಂ ತರ ಭಕ್ತಸೇ ಸಾಸೂ॥ ೧೮॥
ರಾಜ ತಾಚಲ ದಿ ಖರವೊಳು ಗಿರಿರಾ ಜ ನಂದವೆ ವುಲಂಪ್ರ ಭವನಂ।
ಕೃಪೆಯುಂ ಮಾಡಿದಶೆ ನಂಪೈ ತಸೆ ಸ ತುಂತುಂದಲು॥
ರಾಜಧರ ಸ ತೆತ್ರ ಮಧ ಸಭಾರಾ ರಾ ಜ ಸಾರು ಕೃ ದೊಳ ವುದುರ್ಗ ಲಿ।
ರಾ ಜಿಸು ತ್ತಾರೆ ಸಾ ದುಸ ನೋ ದಿ ತದುಂ ಬರಾ ದೇವಿ॥ ೧೯॥
ಶ್ರಮ ಧರಾ ರೋ ಯುದ ಶೊಳಸೆ ಪ್ರಮ ಗಾ ನಾವ ನೋ ಯ ಮು ಕತಿ ಳಂಯು ದೆ।
ದಿಮುನಗಾ ತ್ಯ ಜೆ ಸಂದೊ ಶಾ ಕಂ ಶ ಮುಸರಿ ದಾ ನೀ ಸಾ॥
ಪ್ರಶೆಂರುರನ ತಾಮುಳಂತುಲ ವಸಗಳು ತ್ರಮುದಿ ನಿ ಜರೇಷಂ ಗಳದನಿ।
ತಮ ತ ಮುಸೆ ಬಂದೊಂದುರೂಪ್ಯಗಳ ಜ್ಞಾ ರಿಂತು ಮೂ ಶೆ॥ ೨೦
ರಶಮುದಿಷ ಗೋ ಶೆ ಷ ಮುಖರಂ, ರಂ ಗಾ ರುಪ್ಪುಟ ಕೀ ಕ ಮು ಖರಂ।
ರಂ ಶರಭ ಶಾದೊ ಗ ಮು ಖರೂರು ಪೃವೃಷ ಮು ಖರೂ॥
ತುರಗ ಭೇರುಂಡು ಪ್ರಷ್ಟು ಮು ಖರುಂ, ಶರಶು ಮು ಖ ಶೂಜಾಲ ಮು ಖರುಂ।
ಗರು ಡದ ಭಲ್ಲೂಕಾಂ ದಿ ಮು ಖರುಂ ರಂಗ ಬರ ಮು ಖರೂ॥ ೨೧॥
ಅಮು ಖರೇ ಡಾರ ಮು ಖಾ ದ್ವಿ ಮು ಖ ರುಂ ತಿ ಮು ಖರುಂ ಚಾ ತು ರ್ಮುಖ ರುಂ।
ಚಮು ಖ ಷಣ್ಮು ಖ ಸ ಪ್ತ ಮು ಖ ಅಷ್ಟ ನವ ಮು ಖರೂ॥
ತ್ರಮುದಿರದ ಶ ಮು ಖ ಶತ ಮು ಖ ಸ ದಸ್ರ ಮು ಖರುಂ ಮು ಖ ತಾಕ ಮು ಖರುದ
ರ ಮು ಖ ಕೋ ರ ರ ರುಂ ರುಷ್ಮೋ ಧರರ ರೂ॥ ೨೨

ಲಂಬನಾಸಿಕರ ಲಂಬಕರ್ಣರು। ಲಂಬನಿಜಹಸ್ತ ಲಂಬನೇತ್ರರು।
ಲಂಬಜಠರರ ಜತ್ರುವರ್ಣರುಂ ಪಾರದಾ ಶ್ರುತರು॥
ಜಂಬುಕ ವಕ್ತ್ರರುಂ ಕಿರಿ ವಕ್ತ್ರರುಂ ಬಿಡಾಲ ವಕ್ತ್ರ ಉಷ್ಟ್ರಂ ಪಾ।
ಡಿಂಬರ ವಕ್ತ್ರ ವೃಕ ಹರಿಣ ತುರಂಗಮ ವಕ್ತ್ರರು॥ ೨೨
ಹಸ್ತಿಮುಖ ಖರಮುಖ ಹಸ್ತಿಜಂಘಾ। ಹಸ್ತಿದಂತ ಜಂಘಾ।
ಹಸ್ತಿಕದಳದರ ಹಸ್ತ ಹಸ್ತಿ ವಿರಕ್ತ ಶರೀರ ಹಸ್ತಾ॥
ಹಸ್ತಿ ದೇಹರು ದೇಹ ಹಸ್ತರು। ನಾಸ್ತಿ ಹಸ್ತರ ನೇಹರ ಹಸ್ತರು।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸ ನೆರರುಂ ಬಣ್ಣರಿಸ ಧರರಾದಾ॥ ೨೪
ಅತಿಶಯಂ ತುಂಬ್ರ ಮಹೇಂದ್ರ ಕೋಟಿ। ಪ್ರತತಿಗಳ ನುಡಿ ನೋಡಿ ಆತ್ಮ।
ಬಣ್ಣಿಸ ಹೃದಯ ಸತ್ತಿಂತೂ ಸುಕ ಕುಲ ನಿಜಾಶ್ರ ಕಿಂತೊಳು ಕಾರ॥
ಕ್ಷತಿಗೆ ಪಂದಿ ವಿಹರು ಪ್ರಕೃತಿಯ। ಸತಿಗಳಂ ಸಹಾಯ ಕೇಳು।
ಕ್ರಿತಿ ಮರಿ ಪರಿಂಬಳಯ ಮನೋಧರ್ಮವ ನರಿದು ತಾವೂ॥ ೨೫
ಕಾಮರೂಪಿಗಳಾದ ದರ್ಶಿ ಕಾಮಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಿಮುಕ್ಷ ದೊಳಗಾನಾ
ನೀ ಮಹಾಗಣ ಕೋಟಿ ಸಾರೋಕ ಸಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕಿ ಪಟೀ॥
ಸೋಮನೇ ಮಾಡುಹ ಭಕ್ತಿ ಕ್ರೀಮ ಪಾದ ಶೃದಿವ ಸಿನುಕ।
ಹೋಮವ ತಿಂತು ವರಿಸಿ ವಿಭೂತಿಗಳಂ ಕೊಡಿ ನಿಬಂದು॥ ೨೬
ಮುಲ ಲತೆ ಕುಡಾ ಕಾಕತಂಬ ಬಂತು ಲೋಳಗಿಲ ತತ್ವಗಳಂಬ ವಿ।
ಕ್ಷೀಳ ಕರದ ಕೈಗಳ ಚಪ್ಪರಂಗಳನ ಳವಡಿ ವಿಕಾರಿ॥
ನಳಿನಸಖಾಂಡಂಗಳೆಂಬ ಸ್ತಳದಕ್ಷು ಟಿ ಕಲಶಾದಿಗಳೊಳಗೆ।
ಕಲಶೆರೆದರ್ಪಣಂ ಸ್ನದಿಲ್ಯಾಪ್ಸುಗಳಂ ತೀವಿ॥ ೨೭
ಭವ್ಯರಲ್ಪದ್ರುಮಕೈಲಂಗಳ ನವ್ಯಂಜೂಪ್ಯರದಿಂದೆ ಕಾಳಿವಿ
ದಿವ್ಯಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರದ ಘುದಧಿ ಘೃತ ಜಲಧಿಗಳೊಳು॥
ನವ್ಯಮುಕ್ತೀಕ್ಷೀರ ಕ್ಷೀರದ ದಧಿ ಘೃತ ಘೃತತತಿಗಳ ನಿಳುಹಿ ಕಂ।
ಭಾವ್ಯ ಪುರಹರಪಾಲು ಪಂಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತುಂಬೀ॥ ೨೮
ಆವಿರದ ನದಿಗಳ ಕಿ. ಪಾನಕೀ। ತೀವಿ ಬದ್ಧ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸ್ತಾನಿ।
ಭಾವಿ ಭಾನುರರ ಚಿತವಂದಿರವ್ಯಂದಕಿದೊಳು ಮತ್ತೇ॥
ಭಾವಿಸುತ ಮನದೊಳು ಶಿವದರ್ಪಣ ವಳಿಗಳಂ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ॥
ದೇವಿ ಪುರಭಿದ ಹಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವ ದಿವಿಸುತಾ॥ ೨೯
ತಂಪುದಿವ್ಯ ರಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣಾದಿಂ ನಿಖಿಳ ಭೋಜ್ಯಾದಿ ಭೋಗಿ ಸೃತ್ತ್ವ
ತ್ತಂ ಸ್ವನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳನ ಭಿಮತ ಕಳಂದಿಗಳಂ॥
ಮುಂಸ್ವ ವಡ ನೋಡ ನೊಂದವಿನುತ ಶಿವಂ ಸ್ವಗಜ್ಜೆಯುರಾತ್ರ ಧರು।

ವಿಂಪ್ಪಾಶೋ ಗಣಾತಿಯುಷವಂಚಯವಾಂಚ್ರಗದೊಂದುನುತೇ॥ ೪೦
ಶ್ರೀಮಥಕುಬಹೂರಕನನೋರ್ದನ। ನುವೆಂಚುನಿಳ್ಳೆಂದುಕಿರಳ್ಳುಕಲಾಶಂ।
ನಿಮುಕ್ತಕಲ್ಲಿಗಿಳರಿದುಶ್ಚೋನಿಭವಾನಿಂಯುಂರಂಡೂ॥
ಪವುಯುವ್ಯೆಅಕೋಪಗಾವಿಗಿತಾವರವುಗಾಂಚುಕನಿದಕೆ ಗಣಾಂಗಳ್।
ನ್ವಿಶಿಂತ್ರಲ್ಲಲೆಂಪೆಂದಿವಲುಗಂಭ್ರಮಿಪಿನವಾರ್ಗಾಳ॥ ೪೧॥
ಆಗಣಾಂಗಳನೆಲ್ಲರುವುನಃ। ನೇಗದಿಂದೊಡ ಗೊಂಡು ಚಾರ್ಥ್ಯ।
ಕ್ಕೊಗೆಸಲ್ ಶ್ರೀಮಧ್ಭೇಂದ್ರಕುಕ ನಿಂತೆಂದ ನಗವುತನೇ॥
ತಾಗರವನೆನಗಿ ನಿವನಿಪ್ಪಾರೋನಿವಿದ ಕಂಬಳರ ವರ್ಗಗಳ।
ನೀಗಭಿಜಂಚಲಂ ಶ್ಯನಿಕರ್ಗೆಂದೂರ ಶ್ರ್ಯತಂದೂ॥ ೪೨॥
ಕಪಿದೆ ಸಾಪ್ಪಾಂಲುನಲು ಅಂಗಾ। ವರರವುಂವರರರನೆವೂದಿನಿ।
ರನರಗಾಂನ್ನಗಳನಗಜೆಗವಗಾಳಕುಲುಗದಬುಕಲೂ॥
ಕ್ಕೊಪತುಶ್ಕೊಗತೀ ಕಳಿಂಚುನಲ್ಕೈರ। ಲವಿ ಸುರಾದ್ರಿಗಳ್ಳೈಕುತೋರದೊ।
ಳಿಸಿವತುತ್ಸುಗಳ್ಂ ಪಿಡಿವ್ಯತಾರೋನಿಕುತ್ರಿರಲೂ॥ ೪೩॥
ಜಾಂಗದಿಂವೂದಿದ ಬಯ್ರವದಾರ್ಥಂಗಳ್ಂ ವಿಂದೋರಗಂಗಳ।
ಡಾಂಗೆಪವೆಯುಲುಗೌರಿಂಚುಚ್ಛಿಂಯೂನಿಚೆರಗೊಂದೀ॥
ಜಿಂಗದೆಲ್ಲಾಶ್ರೀಮಥರಿಸೆಕ್ಕುಲ। ವಂಗದಿಂವೂದಿದುದ ನೆಲ್ಜವ।
ಕ್ಕೊಂಗಿಂರೋವರ್ಗನೆ ಚಕ್ರ್ಯಗಣಾವಾಕೋನಿವಿದ್ಧನೀನಾ॥ ೪೪॥
ಅತಿಶ್ರಂಯುವಿದೋಕುವೆನೆನುಕೆಕಾ। ವರ್ಗಕಿನಿರೀಶನಸ್ವೈದೆವಂನಿಪಿ।
ವುತಿಂಯೊಳ್ಳತಿಚಂತಾಪುಲದಿಕಲೆವಾನಿಜ್ಞಾನಾಚರಲೂ॥
ನಿಕಮುಖಾಂಬುಜದಿಂ ಶ್ರೀಮಥರಿ। ಕನ್ಯಕಿನ್ಯುತಂತವನೆಃಂಯುಗಣಾ।
ವುಕ್ರ್ಪ್ಪಾಳತ ವುರಂಕರ ವುಡಾಗೌರವವುದೆಂಕರುದೊ॥ ೪೫॥
ಭಾಕುರಾಂನಿಂಚುಳಿ ಕೀಳ್ಳಕಂಬ್ಯಾವಾದರುಗ್ರಾಬುಂಚುಯುನು ಕೆಂಯು।
ಲ್ಲಾವದೆಂವಿಪೆವೂನಿದು ದೇವಾಂರುವುತುವಾಶ್ರ್ಯಾತ್ರಗ್॥
ಆನರಲವೇಬಂಗಳ ತಾಂಗ್ಯಂಚೂಕ್ತಸೊಂಬವ್ಯನುತಿಕಲಾರದೆ।
ರಾಜಿಕವುಥರ್ಗಗಣಾಂಗ ರ್ಗರವತಿ ಚಿತ್ರವಂತಾಗೀ॥ ೪೬॥
ಶ್ರೀಮಥರತ್ಯರವಾಂರುರಷರ। ರವುಳರಾದಿ ಜರ ಭವರವ್ಯಂಯು।
ರಜಿತವುಗವುರ ಚಿಂತ್ಯರಷಂಯುರಾಧ್ಯರನುಶಿವುರಗ॥
ಅಪ್ಯತರಾಂಚುರ ಜ್ಞೇಯುರ ಚಲತ। ರವುರರನಿಶಾನಂದಯುಕರು।
ತವುರತೀತರ ಗಣ್ಯಾರೂಜಿಗತಶ್ಯಂಗ್ಯಾವತೆಗನರೂ॥ ೪೭
ವೇದವೇದಾಂತಾದಿಕೊವಿದ। ಶಾವಿಕಾರಗಾವಾಕಗಾರರಗು।
ಶೂದಿಕುದ್ಧಗಾವ್ಯಂವರಾಂರುಗಕುಗ್ರುಭಧರತಿಬಲಕೂ॥

ಆದಿಲಿಂಗಾಂಗಾಂಗರು ಲಿಂಗ ಸುಭೋಗದಯ ಲಿಂಗ ಸ್ಥಿರರು ಲಿಂಗಸೋ।
ಸೋಧರರು ಲಿಂಗೈಶ್ವರ್ಯ ಭರಿತರು ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಗಳು॥ ೪೮॥
ಲಿಂಗ ಭಾವರು ಲಿಂಗ ಜೀವರು ಲಿಂಗ ಮಂತ್ರರು ಲಿಂಗ ಶಾಂತರು।
ಲಿಂಗ ಗಂಭೀರರು ಮಹಾ ಲಿಂಗ ಪ್ರೇಮಾನ್ವಿತರು॥
ಲಿಂಗ ವೈದ್ಯರು ಲಿಂಗ ವೇದ್ಯರು ಲಿಂಗ ಚರಿತರು ಲಿಂಗ ಸೌಖ್ಯರು।
ಲಿಂಗ ಶಾಖ್ಯರು ಲಿಂಗ ಸಂಗಿಗಳು॥ ೪೯॥
ಆಯುವಿನ ಸಾತ್ರಮು ಧರವರಿಂ ಸಾಂದ್ರರು ವಾ ಸಾತ್ರ ವೆಂಧ ಸಾಧರ।
ರಾಂಯವೇಮ ಕ್ರಾಂಯ ವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಂದೂ॥
ರಾಯವ್ಯಂಟೆ ಸೌರಿಂಯ ಲ್ಲಿಂಯ ಜೇಂಯ ನೊಬ್ಬಾ ವೆಧ ಮಧ।
ರಾಂಯ ಬ್ರಾಂಧ ನಿರಾಂಯವಳ್ಳಿ ಗುಪಿರಲು ಕುಗು ಬಾಳುವ್ಯದೂ॥ ೫೦॥
ಯದುವ್ಯವುಲ್ಲದೆ ರಂಯ ಜೇಂದ್ರ ತ್ರಿಪುರಹರಂ ನಿಜ್ಞಾದಿ ಸುವದೆಂಬುದು
ಬುದು ವಿಚಿತ್ರವೆಂಬ ನಿಲ್ಲಿಂತೆವೆಯ ನಿಶ್ಚಯವೇ॥
ಯದರೊಳು ಬಿಳಿ ಕ್ರಳಿಂಯ ವಧುದೆನೆ ಯದು ನಿಮಿತ್ತ ಗೋಚರಂ ಬಾ।
ರದುವ ತಿಗೆ ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವು ಧರ ಪುರ ತ್ರಯವನೂ॥ ೫೧॥
ಯವು ತಕೀ ತರ್ಕಸು ತಿರಿಜ ಮೂಚಲ। ತನಂಯ ಸುಂಚಿ ತಮೂ ನಪಾದ್ಭುತೆ।
ಯನಿಸಿತಾನಿರು ತಿರ್ಥ ಳಂತಾ ದೇವಿ ಯರುವು ಮುಂಸ್ವಾ॥
ಘನವೆನಿಪ್ಪಾ ರೋಗ ಗತಿಂಯ ನೊಬ್ಬನಿತು ಬಾಲಂಗಿ ಕ್ರಲಾರದೆ।
ಮನವಿಳಿದ ಳಿಂದೊಡೆ ದಂರಗೂ ರಪುಸುಂ ಭರಿತ ಚಿತ್ತಾ॥ ೫೨॥
ದೇವದೇವ ಪ್ರಸುತ್ತ ವಿತ್ತ್ಯದಂರೂಪ ಲೋಕನ ಲೋಕ ಪಾವನ।
ಭಾವಭಾಹಿತ ಚಿನ್ಮಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ಶ್ರೋತ್ರ ಭಾರೂಪಾ॥
ಭಾವನಾತೀತ ಪ್ರಭುವೆಸ ಧ್ಯಾವಸಂಸ್ಥಿತ ಷಮೂಮಯ।
ಭಾವಭಾಷಾ ತ್ಸಂಗ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೂ॥ ೫೩॥
ಮಣಾಲಿಂಯ ದಂಜದೆನಿ ಮುಗಿಂರೂಶೋ। ಗದಾತೆಂಯ ನ್ಯೈದಿ ವಿನಾಶ ರೆಂಸ್ವಧ।
ವಗಾತೆ ಗುಣಾನಿಧಿಂಯನು ತಕೀ ತರ್ಕ ಪಲಲ್ಲ ಮಂಪೆ ಜ್ಞೀ॥
ಪ್ರಣಾಂಯ ಪರು ಧಾಮ ನೋಡಿ ಚಿಂತಾ। ಮಗಾಂಬುರ ಭಿನ್ನಂತಾನ ತ ತಿಂಯಂ।
ಗಣಾ ವೊಳಿರೆ ತಂಪ್ನ ಶ್ರಿಸಾದವ ನಿಕ್ಷಿವಲಂಡಾ ಡೀ॥ ೫೪॥
ಶಿವನೆನದ ಜಾವಶಿಪಾ ರ್ಧವಾದಪೆ ವುನೆಂಯೊ ಳರ ಚೇಕೆಂಬ ವಪ್ಪುಗ।
ಳನಿ ತುಕ್ಕೊಂಡ ವೆನುಡಿದ ಭಾಷೆಂಯ ಭಾಷೆಂಯೂ ನಿರಲೂ॥
ಅನವರತ ಮುಂನ್ನಿರ್ದ ಮೂರ್ಗವೇ ತನಗೆನೆ ಲಿಂಯೂ ನಿರು ತಿರಲು ಸುಂ।
ವ್ಯನೆನ್ವು ಶಿವ ಮಂಗಳಾದ ಶಂತು ಶುಭವನ ಮೂಡಿ ನಿರಲೂ॥ ೫೫॥
ಮುಟ್ಟಿದದೆಬಂಯಲಾದ ದಾಕ್ಷ್ಯತಿ। ಗೊಟ್ಟಿವಲು ತೊಂಡು ರಿದರೆ ತಾನ್ಪ್ರೈ।

ಸಟ್ಟಮೃಡಸೋದ ನಾದದಂಜದೆಗೆಲಲು ಜಂಗಮದಾ॥
ದಟ್ಟಲಾತಿಗೆಪೈರಿಸದ ವಸವಳ್ಳ। ವಟ್ಟಿರಲು ನಿಜಲಿಂಗಸುಭಗಂ।
ಕೊಟ್ಟ ತತ್ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಾನು ಭವಸಂಪೋಳ್ಳನವನಿತ್ತು॥ ೫೬॥
ನೋಡಲೊಂದು ದಿತಮಂದಸ ಮಾದ ಮಂಸಂಕಂಸಿ ದೇಹಯು।
ತಾಡಿತೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸವಸಮಂಮದಿರ್ಗೆ ಸಿಕಿಸದಾಸಂಗಾ॥
ಸೋಡದಿಂ ತಂನ್ನನು ಮರಿದು ವಾಸೋಹ ಭಾವನಸತ್ತ್ರಿಂಯತ್ತ।
ಗ್ರಾಹಕಮನೊಂದಿಸಿ ಅಯಜಿ ಪ್ರೋದಾತ್ತಚಿತ್ತದಲಾ॥ ೫೭॥
ಅರೋಹರೀ ಅನಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗವಿಭೋಗದೊಳು ಪೊಂದಿಕೆಪದಾದಂಡಾ
ದಾಗಣಾತಿತ ಸುಖದಿಂದಿಹಾರಾತ್ರೌ ಚವಜರ್ಗಯನೇ॥
ಭಾವಿಸಲು ಷಟ್ಪ್ರಾಕದಾಂತ ಅತೋರ್ಗ ಭಾತಿಖ್ಯಾತಿಯಂಪೆಯಲು।
ಕೈಗೊಳಿಸಿ ಬಹಿರಂಗ ಶೃಂಗಾರಾರ್ತರಂಗದಲೀ॥ ೫೮॥
ನುತಮದನಪಂಚತ್ವ ಭೈರಾಮೃತರಪಾನು ಭವಾಂಬುರಾಸಿಂಯೊ।
ಳತಿಶಯದಿ ತೋಹೋಲಾಡಿಸಲು ಬಂಡಾರಿ ಬಸವಂಣಾ॥
ಅತುಳಿತಾವುಳ್ಳ ಅಂದತತ್ತ್ವಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವನರಿದು ಸಂತೋ।
ಷಿತಹೃದಯದಿಂದಲ್ಲವನದಿವ್ಯಾನಭಾವದೊಳು॥ ೫೯॥
ಪದದೊಳುಪ್ಪಿನ ಪ್ರೌಟ್ಟಣಾವನಿಂಸಿದತೆರದಿ ಶರ್ವರವನುಂತು।
ಪ್ಪಿದವಲಂಬುಧಿಯೊಳು ಘನೋಕಿಲ ವೃಷ್ಟಿಹರದಂತೇ॥
ವಿಯದದಿ ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಸುವಂಸದಮುಳ ಶ್ರಭು ಚರಿತವುಂಕೇಳದಂತೆ
ಗೋದಿದವರ್ಗಭೀಕ್ಷ್ಣಸು ಖಂಗಳೊಂದುವವೂ॥ ೬೦॥
ಅಂತೂ ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದನು ೪೬೬ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥

॥ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾದೇವನುಂಟು ಮಾಡಿದ ಸಂಧಿ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಭಕ್ತರಾದರು ಬಂಧಿವಾರರು ಕೌಶಿಕ್ರಾವಳ್ಳಯೂ ಯಯ್ಯ ಜೋಳವ್ವ।
ಭಕ್ತ ಬಸವನ ಭಾವಶುದ್ಧವ ನೋಡಿದನು ಮೃಡನು॥

॥ಪದನು॥

ಅಂದು ದಿನಾ ಬಸವರಸ ನೋಲ। ಅಂದಸ ಮಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವದೊ।
ಳೊಂದಿ ಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ತತ್ಪರರು॥
ಬಂಧಿಯುಂ ಇಂಯಲು ಬಂಯಸಿ ಬರದಿಂದೆ ಭಕ್ತಗಲ್ಲದೀತನ।
ಮುಂದಿರದೊಳು ವೃದ್ಧೆ ವರ್ತಿಸ ಬಾರದೆಂದೆನುತಾ॥ ೧॥
ಅಂತು ಬದಗಾಲಿಂಯ ಕಾಯಿಪಳ್ಳನಂ। ಬರದುಭರದಿಂ ಪ್ರದಿದು ಬಿಗಿವೀ।
ಕ್ಷರನ ಭಕ್ತರ ತೆರದಿ ಬಂದಾ ಬಸವನಂ ಕಂಡೂ॥

ಬರಿದು ಭಂಯುದಿಂ ನಮಿಸಿ ರಂಗಳ ನರಳಿ ಲಂಪ್ಯೆಶ್ಯರು ಗಳಲ್ಲದ
ನರಿ ಗಭವನ ಭವನದೊಳು ತಾವೆಂತುಶ್ಯೋಗ ಬರುದೂ॥ ೧॥
ಯುವರು ಶಾವಷಂನ್ನರಿ ತರಲ್ಲದೆ। ಭವಿಗಳಲ್ಲಿಂನ್ನೀಶ್ವರಾಜಗನೆ।
ಯುವಳುರವನಂ ಜದೆಪ ಅಸಿರೇ ಪುಳ್ಳರೆಂದೆನಲೂ॥
ಯುವೆಂಯು ನಿಶ್ರದೆ ನೊಡು ತುಂಬ್ರಮೆ। ಗವಿದೆದೆಗಳುರೆಜಪ್ಪೆ ಸುತ್ತೆ॥ ಗೂಳೆ
ಗುವೆನೆಸುತ್ತೆಂ ತನು ಗಳಸು ಗಳು ಧಿಗಿ ಲುಧಿಗಿ ಲೆಸುತಾ॥ ೩॥
ಬಂದುಸಿಕ್ಕಿದೆಅವಿಲ್ಲಿನಾವಡ। ಭಂಧಿಯುಲ ಮುಸುಳ್ಳುಶಲನರಿದಾ।
ವಂದದಿಂದಂ ದೇವರುಳ್ಳರೆಜಾಪು ತಪ್ಪುವುದೂ॥
ಯುಂದುಶ್ರತನಿಶ್ಯಂಯುವನಂ ಗಳ। ನಿಂದವಳು ರುಳ್ಳಿದಗ ಭತ್ರರ।
ಮುಂದಿಂಯೊಳಗೊಬ್ಬನ ಮುಸುದನಂ ಕೊಬ್ಬನೀ ಷ್ಟಿಸುತಾ॥ ೪॥
ಅಂಗವಂತರಮಾರ್ಗದಿಂ ರುಸ್ತ್ರಂಗಳಂಪತಿ ನೀಡ ಲುಷ್ಟವ।
ರಂಗಿನಲ ರಷ್ಟಿದಗ ಬದಣಾರೆಂಯುರ॥ ಯುನಿಮುಷುದಲ॥
ಘಂಗಮೇಶ್ವರ ಬಸವರಾಜನ। ಘಂಗ ಭಾವದಿ ಬಾಣ ಅಂಗಮುರಂಗ
ರಂಗಮಾಡೆ ಕರಮು ಭತ್ರರಿಗಾವ ಗರು ನವಿದೂ॥ ೫॥
ಧೀವರಂಬೆವ ಡಾರತ್ಯದಿದ ರಾವಿನ ಅರಣ್ಯೇನೆಂಯೂ ನಿರಳಾ
ಲಾವಗಂ ಶವ ಲಂಗದರ್ಶನ ನಾಂಯು ತಿತಪ್ಪಿದ ಡೇ॥
ಜೀವವಂ ತಾಂಶ್ಯ ಜಾಸುವಂಗಡ। ಭಾವನೆಂದ ತಿರುಬಲ ಜತ್ರದ।
ಗಾವಿಗ ಅರುಪ್ರುಲು ದೇಗುಲ ವನೊಂದಂರ ಬಪಿಯುಲ್ಲಾ॥ ೬॥
ಬಳ್ಳವಂ ತಂಡಾರಿಪಿ ಅಡವಿಂಯು। ಮುಲ್ಲಿಗೆಗಳಂ ಕೊಂಯ್ದುವಶ್ಯಾಜಿಪಿ।
ಯುಲ್ಲಿಯುದೆಶಾವ ಭವನ ವೆಂದಾ ತಂಗೆ ತೋರಿದಡೇ॥
ಅಲ್ಲಿಗ್ಯದಿ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಸ। ಮುಲ್ಲುಸನವಿ ಶ್ಯಾಂಯುಗಾರೀ।
ವಲ್ಲಭಾಂಯುನವೋಂಯುನುತ ಮೂಸೂರ್ಗಳುಶ್ಯಿಮುಷ್ಟೀ॥ ೭॥
ರುಶನವನಾ ಚರಿಪಿ ವಂದಿಪಿ। ಮುರಳಿ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ರಾನುಂ।
ತಿರಲು ಶ್ಯೋರಿನ ಶೆಷ್ಟಿಗಳು ತಾವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರನೂ॥
ಠರದು ಮ್ಯೋಶ್ಯೋ ಶುಲ್ಲಭಾವನು। ಧರೆಗೆ ಅಂಗವಬೆಂದು ಬಳ್ಳರೆ।
ಪರಸರ ನೆಪ್ಯೋ ದವಂಬನುಂಡನು ಡ್ಯೊಟ್ಟಿ ಬಿರವನಾ॥ ೮॥
ಘುಲ್ಲಗು ಡಾಪಿ ಲೆಗೊಳ್ಳಾಗ ರುಡನಿದ ಬಳ್ಳವಂ ತೆಗ ತೆಂನಿ ಅಳೆಂಯುಲ ।
ಕಿಲ್ಲಿಘುವೆ ತಾ ದಪಿವಿಗಾಳ ತಿಗಾಂದು ದೇವ್ಯರಾ॥
ವಳ್ಳತಾ ಯೆಶ್ಯವಲಾಂಷ ತನು ಜೆಯು। ನಲ್ಲವಂ ನಗುತಿಶಿಗ ವಂದಿರ।
ಸೊಲ್ಲುಸಾ ಅಪ ಲಾಂಗದೆ ನು ತವೆಶಿವಿಗಳಂ ಮುಟ್ಟೀ॥ ೯॥
ಪೊಂಗಿ ಜರವೃತ್ತೆಲ ಮ್ಯೋಶಾಷಾತ್। ಅಂಗವಲ್ಲನೆ ಬಳ್ಳವೇಂಯುಮು।

ಅಂಗಿಗಳಿರಾ ಸಂಡುಸಂಡಿದಿನೇಕೆ ಗಳರಳ್ಳುದೀ॥
ಮುಂಗಡೆಂಯೊಳ್ಳದೆ ನಂಬದಿರ್ದಪ। ನಂಸರುರಸಂ ತೋರಿ ದಶೆದಾ।
ಸಂಗದಿಂ ನಡೆಂಯುಮ ತನದೆ ತರಲಂದಿ ನಿಕ್ರಿಂಯುಲೀ॥ ೧೦
ಪ್ರಾರಟಪ್ರಾಕಾರಮುಖ ಬಪ್ರಾರಲಿಕ ಮುಂಟಪ ಕನರ ಶೋ।
ಭಾರಲಕ್ಷ ಕವನಿಳಿಂಯುದಿದಿಶೆಯೊಳ್ಳು ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೂ॥
ಶ್ರೀಶರಂಬಿಗೆಬಳ್ಳವಮುಲಿಂ। ಗಾರ್ಶ್ವತಿಂಯೊಳ್ಳಿಪ ವಿದುರ್ದದಿಲ್ಲಾ।
ಲೋಕದೊಳ್ಳು ಬಳ್ಳೀಶ್ವರನಮ ಕ್ಷೇಂದ್ರ್ಯ ವೆನಿಸಿದನೂ॥ ೧೧॥
ಕಾಟಕೆಂಗೋಟವೆನಿಪ್ಪ ಗೊಲ್ಲಿಪ। ಸೇಟಿ ಬಿಡಿನ ದಿಕ್ರಿಂಯುಂ ಶಳ।
ಜೂಟನೀಶ್ವರನೆಂದು ಕಾಲಂ ತಾ ನಡರವೆಲೇ॥
ಶಾಟಿಸುಂಜ್ಞದಿ ಸರೆದಶೆದು ಕಾ। ಲಾಟಿ ದಿಂಬು ಬು ಬೆಂದು ರುಗಾಂಪುತ।
ನೋಟಕಾ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳ್ಗಿದ ಲಿಪಿಯು ಕಿ ಭಜಮ ತ್ರಿಶೆ॥ ೧೨॥
ಡಾಲನೆಲ್ಲಿವ ನಂತು ದಿಕ್ಕಿಂಯು ಮೇಲೆಕೆ ದಪ್ರಕಟಿಸಿದಪೆನೀ।
ಕಾಳುಮೊಳ್ಳನೆಮ ಕ್ಷೇತ್ರಾಲಯ ಗೊದೆದು ಬಾಂಯಚು ತಿರೇ॥
ಕೇಳಕರರ ರಂಯುಮ ತ್ರೈ ಕ್ರಿಂಯ್ಯ। ಕೇಳಹರ ಳುವನ ತ್ರಿನೆಲದಲಿ।
ಬೀಳಕೊಡದನು ಪಿತನತಲಿಂಯುಮ ದ್ರೋಣಿಕೆಡೆಯುಮತಾ॥ ೧೩॥
ಕೊಡ ಅರು ಜನಮದೀ ಜರಾ ಜಿಗೆ। ಕೊಡಲ ಬಾಳ್ಗಂಬರನ ದಸ್ತದ।
ಕೊಡಲಾಂದಗಜೇಶ್ವರಂ ಚಂಡೇಶ್ವರಂ ನಿತ್ರಾ॥
ಕೊಡಲಿ ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಕಡವುಂ। ಕೊಡಲವೀರಭನೆಸುತ ಶಾಸನ।
ಕೊಡಲಿಯುಂ ಕೊಂಡಾಡಿದರು ರುದ್ರಪ್ರಮುಖರೊಲಿದೂ॥ ೧೪॥
ಜ್ಞವವಿಶೇಷನಿ ಕಾಪೇಬುಸುಲಿಂತು ಶರಪುಷ್ಪವನರಿದ ವಲತ್ತ ಲೀಕನು।
ತವೆಂತೊಡಲಂ ಕತ್ತಲಾ ಶಿವಪ್ರಸರದ ಸದಪುಸಳ್ಗ॥
ತವ ತವಸೆ ಝುಳ್ಳ ಝುಲ್ಲಂಯುಮತ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ವಿಚಿತ್ರಂ ಗೊಲ್ಲಿಳನಶರ।
ಶುವಿನ ಧಾರೆಂಯುಕೀಲಲಾಕ್ರೈಲಾಪ ಶ್ರೈಲಕ್ರೈ॥ ೧೫॥
ಯುಮತಲೋಕಂಖೊಗಳೆ ದಿಕ್ಕಿಂಯು। ವನಿಯತೊಳ್ಗೆ ಶಿವಲಿಂಗವಾಂಲು।
ತ್ರಿನಘುಗೊಲ್ಲಿಳರಾಂಯು ನಿಂಮ್ಮಂ ಶಂತಪ್ರಮಲ್ಲಿದೆಂಯೂ॥
ಜನವರಿಂಯ ಬಾಧುರ ಬೊಂಮ್ಮೈಂಯು ಸವುನೋ ಭಾವದೊಳಿಲಾ ಕ್ರಭು।
ವನರೆ ಜೋಳವ್ಯ ಲಿಂಗವೂನಿಂಯು ವೆಗಳ್ದುದಂ ತಾನೀ॥ ೧೬॥
ಶರವುಭಕ್ತರ ಭಾವವೇಶಂ। ಕರನ ಜಂಸ್ಮನಿವಾಪ ವಾಂಗಂ।
ತಿರೆ ಬಸವಣ್ಣಪು ಭಕ್ತಿಸೌ ಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಭಾವವದೂ॥
ವರಿಕವಡವೇತರಘು ನಂದುಘರ್ಗರಸಶಿಟರುಂ ಲಿಂಗಲಾಂಛನ।
ಧರಣಿರಾವಡೆವೊಗೋಷಾರಗಾರ ಕ್ಷತ್ರಂ ತಾನೀ॥ ೧೭।

ಆದಿದೇವರದೇವನಾ ಶ್ರೀಪಾದಪಂಕಜ ಭಕ್ತಿಗೆರಗುವ।
ಸಾಧಕರಾರೆಂಬುದನು ತವಿಲದ ಶಾರ್ಸ್ತ್ಯವಯನು ತಿಳಿ॥
ಕ್ರೋಧಮತ್ಸರ ಜವಲಾ ಶಿವಂಗೆ ವಿಭೇದವೇ ತನ್ನವರೊಳೆನುತಾ।
ಧ್ಯಾನವನು ಸಪುರಾನಿ ಭಕ್ತರು ಪರಿಣಾಮಿಸುತ್ತಿರಲು॥ ೧೮॥
ಕಳ್ಳರಂಕರು ದಾಲಂಕಟಾಕ್ಷದಿ। ಬೆಳ್ಳರಾಗಿರೆ ನೋಡಿ ಬಳಿಪಂ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಕಾಮಿತ ಫಲಂಗಳ ನಿತ್ಯ ವರ್ಗಳನು॥
ನಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಸಂದು ಮೂಡಿದ। ನಿಲ್ಲಕಂಠೋಂದಾಡುತಿರಲುಂ।
ತಲ್ಲಣದೆಯು ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂದಂಡನಾಂಯುಕನು॥ ೧೯॥
ಸಂಗಮೇಶಾರ್ಚಿತದ ತೈಲಭ್ಯಾಂಗ ಸಂತೂಷ ವಸುಮಯದೊಳ್॥
ಜಂಗಮೈಯ್ಯಂ ಬಂದು ಮುಕ್ತಿ ಸ ಜಗನ್ನ ದಿನದಿ ನಂಗೆ॥
ಪಿಂಗದೊತ್ತಿಳ ನಿತ್ಯನೇಮದ। ಶಂಗವಾಲಂಯುಪ ಲಪ ಬೇಕಾಮದ
ವಂಗದಿಂದೆಗೊಸಂಪ ಬಾ ನಿ ಮಿಕ್ಷವೂತ್ರದೊಳು॥ ೨೦
ದತ್ತೂರ ಖಂಡುಗ ಮುಕ್ತನೆಪಬಿಂ, ತೊಂದಲ್ಲದೆ ಬಸವಯೋಗನೆ।
ಸುಕ್ತಿಮಿಕ ಲಿಂಗದಕಪಾಯಕ ಶ್ರಸ್ತ್ರಕರನಾಗೀ॥
ಆಕ್ತ ನೋಡಲು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ನೆತ್ತ ಜೋಳದ ರಾಸಿರು ಚೆರಾ।
ಯುಕ್ತಿಪೆಕ್ಕುರ ಸ್ವಂಜ ಪುಂಸ್ಕರವಾಗಿರಲು ನಗುತಾ॥ ೨೧॥
ಅನಘ ನಿಮಗೀ ದತ್ತೂರ ಖಂಡುಗವನಿಪ ಶಂಬೆಂಯು ದೇಕೆ ಬೇಕಾದುದನಿತು
ದನಿತು ಮಂತ್ರೆಕೊಂಡು ನೀ ಪಿಂ ತತ್ತೂಗಳು ದನ್ನರಿಸು॥
ಯುವನಲು ಜಂಗಮನು ದೇವನಾಗಲಿ। ಯುವನು ತಪ್ಪೊಪ್ಪ ಮುತ್ತುಗಳ ನಾಗಳು।
ತನಗೆ ಹೋರುಗಳೋಳ್ಳದಿಪಿ ಕೊಂಡ್ಯೊದನಾ ಯ್ಯಂಯಾ॥ ೨೨॥
ಅಂದು ಮೊರಪದ ಬಂಗಿ ದೇವನ। ದೊಂದು ದಿನ ನಡುವಿರುಳ್ಳು ಬೋಂಕವೆ।
ಬಂದಲಿಂಗೈಕ್ಯಂಗೆ ರಾಗಿಂಯು ವರದಿಗಳ್ಗಂ ತೋಳ್ದರು॥
ತಂದು ಭಸಿತವ ನಿಟ್ಟು ಪವಿತ್ರ। ದಿಂದ ಲಿಂಗಾವಸರ ಮಂಪಲ।
ಲಿಂದು ಭಿಕ್ಷೆಪತ್ರೆ ತನಗಾ ಶರಣಾನಂ ಕೆಂದಾ॥ ೨೩॥
ಕೀಳು ಬಂಕಾಂಯುಂಮ ಲಿಂಗದವೇಳೆಗದು ತಾವೊಂದು ಗೊಡವಿನ।
ಪಾಲು ಮಂಕ್ಪೊನು ಬಳ್ಳಪಕ್ರಿಯು ಬೇಕದಿಲ್ಲದೊಡೆ॥
ಮೇಲಿಲಿಂಗಾವಸರ ವಾಂಗದು। ಲೀ ಲಿಂಯುಂ ನೀಡ ಅನಿದ ಕೆಂತುಂ।
ಬೇಳಗೆಯೊಳ್ಳೆ ತಂದಿ ನೀಗಳಿಗ ಳಪ ಲಾರದೊಡೆ॥ ೨೪॥
ಯುಂ ನಪ್ರವಂ ನೀ ಕಾಣಲರಿಂಕ್ಯ ನಂ ನ್ನಿಂಯುನೆ ಬೇರೂರು ದೂರವ।
ಡೆಂನ್ನದಾರಂ ಬೇಡೆನಗುರೊಳು ಭಕ್ತರು ನಳ್ಳಿಲ್ಲ॥
ಯುಂ ನ್ನಿದಕೆನಾನೀನ ವೊಳ್ಳಿಮ। ಮೆಂನ್ನದಾತ್ಮ ದೊಳಿ ನಿಮು ಕೊಂಪದಿ।

ಬಿನ್ನಣಾಸದೆ ಗೆಲಿದ್ದ ನಾಗಳ ಶಿವಯೋಗಿ ಶೋಧ ತಂದುಂ॥ ೧೫॥
ವಂದು ಸೂಟದೊಳ್ ದನು ಬಂಧಿಸಿ। ಉಳಿಂದು ಮೇಳ್ದು ಭಕ್ತರಂ ಮುದ
ದಿಂದೆ ಪೆಸದೀ ಕೋರದಿ ನಿಂದವೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಂಯುಮಂ॥
ಮುಂದೆ ರಟ್ಟಿದಾರ ಬರದು ಪಸು। ಪಿಂದೆ ಪಾಲಂ ಮಿಡಿಸಿ ಪದವೆಸಾ।
ನೆಂದು ಸದಿ ಗೆಂಯು ಸಾಷಣಾಂ ತೊಳ ತಂದು ಸರಿಯರ್ಶ್ಯೇ॥ ೧೬॥
ಬರಡು ಕುಂಬದ ಕುಂಬ ಪರೆಂಯು ಉ। ಕೊರದು ಹೊವೆರಲ್ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಮು।
ನರಕೆ ಭರದಿಂ ಕೊಂಡ್ಯುವಾಲಂ ತಂದು ತಾನಿರ್ತ್ತಾ॥
ಶರಣ ನಂಸದವೇವುಮುಂ ಭರಭರಿ ತವೂಗಿಕಿಸ ಅಪಿದಂ ಶಂ।
ಕರವ ಕಿಂತ್ರರ ನಂದು ವೊರಟದ ಬಂಕಿ ತಂದೆ ಸಳು॥ ೧೭॥
ಯುವೆಪ್ಪೂರಾ ತನರ ಲಕ್ಷ್ಕೇಳ್ದವು। ಜನವಂಯೆ ನಾಂಗಂದು ರಂಡೆವು।
ಷೈ ನರ ಬುಟಕ ದೊಳು ಬಸವರಾ ಜನದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರದಲಿ॥
ಮನೆಂಯು ವುಂದೊದ ವಿಸಿದಜೋಳ ವಸನಿಂಯೊಳೆಲ್ಲರು ನೆರದೂನೆ
ದುನೋಡಲ ಬನಲಿಜು ತವುಕ್ಕಾತ್ಕೆ ಲಂಕಳ ರಾಜಿಂತೂಂತ್ಯುಂದು॥ ೧೮॥
ಪ್ಸಾರ್ಕವಿಷಕು ಭಕ್ತಮುಕ್ತಿ ಸುಧತರ ಲೋಕ ಲೋಕರಿ ಗೆಪಾವ್ಯುರ್ಥ ತಿತಿಂಯುವ।
ಪೂರ್ವಭಕ್ತಿಂಯೊಳಿಂ ತನ್ನ ಬಸವಂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲ್ ನೋಡಿ॥
ಶಾರ್ವತೀಶಶಿಸಂಪಸೋಶನ। ಲರ್ವಮುನದೊಳ್ಳು ಬೇಡಲರ್ಥಿಸಿ।
ಪೂರ್ವಕೂಪವನುಳಿದು ಜಂಗಮವೇಷವಂ ತಳೆದು॥ ೧೯॥
ಶಿಬಿರತನದೊಳ್ ಬಂದುದ್ಧಿಕ್ಕನೆ। ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಿಂ ಬೇಡಲೊಡವಂ।
ತ್ಸಪ ಅಂಸರಶಾಂಯುತದವೋಸುಳ ಕಶ್ಯೆದು ಡುಕೀ॥
ಪೂಸತೆನಿರುಗದು ನಿಂಮ್ಮ ವೂಂಯೆಂಯು। ಶ್ಯೂಸರವುಂ ಸಾಬಳ್ಲನೆನುಶುಂ।
ಬಸವನಾ ಶಿವಮೊಗಕೆವು ಸುರವ ಸಾಗತೋರು ತ್ರೇ॥ ೨೦॥
ವೂರುಕಂಗಾವೆ ನಿವುಗ್ಗೆಸ ಸಹಜಂ। ಜಾರದೀ ಶ್ಲರ ನೋಡುನಾನೆ।
ತೋರಿದಾರಂ ಸ್ಪುಡಿಂಯೊಳ್ಳೆ ಬಾಳ್ಲುಪ್ತಮುಂಕಂಡು॥
ವೋಕಿಂಯುಂ ಬಾಗಿಸ್ಟುಂ ತೆ ಬಸವನ। ವೂರಿಸೊಳ್ಳಸಾದೆನೆಂಯು ವು ಶಶಲಿ।
ದೋಕದತ್ತಲೆಸುಂ ಪ್ರ ತಿರೆನೊಷೆ ಲೆಲೆ ನಿಲುನಿಲ್ಲು॥ ೨೧॥
ಪೊಡದಿರು ಶಂಸ್ಸೆಂಯ್ಯನಿಲು ನಿಲ್ಲೋಡದಿರು ಸಾನಿಂಮ್ಮನೊಂದಂ।
ಬೇಡೆನೆನ್ನಂ ಬೇಡು ಬೇಡಿದು ದೀವೆನಡಿಂಯುದಜೇ॥
ಬೇಡಬಾಗದಿತ್ತಲೆಂಗೂ ನ್ನಂ। ನೋಡುನಿಜಭಕ್ತರಮನೆಸಳೊಳು।
ರೂಢಿನಿದನೆಕೆಂಯು ಕಂಶ್ಕಾರ ನನೆಂನ್ನನೀನರಿಂರು॥ ೨೨॥
ದಾಕ್ಷಿಪ್ಯೆಂಯ್ಯಷತೆರದಿ ತವನಿಧಿ। ಗಾಪಿ ಮೂಷಂನಂಬಿಂಯುಂತೆ ನಿಶ್ಚಾ।
ಹ್ಯಾಪಿನಿಂಯೊಳಿಪೆಂಯೂದಿಪೆಂಪಿಸಿಂಯೊಳ್ಳನಂದ ದೊಳು॥

ಆಹುತವನತಿರ್ಗಾಡೆನು ಪೊಂಘು ಳಿಹೂಡುವೇಳಂ ಜೋಳವನಂತಿದು।
ಘಾಸಿಬೇಡೆನು ಮುಂದ್ಯೈಂರ್ಯುವಹೊಲ್ಗಂಡರುಕೆಯುವನು॥ ೩೩॥
ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಾದಿಗಳ ನಾನಪು। ವರ್ಗಸೌಖ್ಯಾದಿಗಳನೊಲ್ಲೆಂ।
ಭರ್ಗನಿಂಮ್ಮಂಘ್ರಿಮಥರಾರೋಗಿಸಲು ಡುಗಿದೊಕ್ಕಾ॥
ವರ್ಗವರ್ಗದ ತತ್ತ್ವಾದನಿರರ್ಗಳಾನು ಭವೈರಹು ಖಸಂ।
ಜರ್ಗಪುಂತ್ರೈಸ್ಥೆಂನ್ನಬಾಳುವ ರಾಲವುಳ್ಳಂನ್ಯಾ॥ ೩೪॥
ಭವನವಲ್ಲಭ ನಿಂಮ್ಮ ಮಜ್ಜನದವನುಗೊಲ್ಲಳರಾಂಯುವನಗಜಾ।
ಪ್ರವರಕೇಳಾಪುಷ್ಪಪತ್ರಂ ನಿಂಮ್ಮ ರುಪ್ಪಡಿಗಂ॥
ಭವಹರಗಾ ನಿಮಗಿಂಡಿಂಯುಂ ರಪ್ಟುವಳಿತಾರ್ಕೆಗೌಪ್ಯೈವೇದ।
ಛುವನನಿಧಿ ಕಂಡಾಪ್ಪದೇವಂ ನಿಂಮ್ಮ ಪೂಜಾರೀ॥ ೩೫॥
ಚಿತ್ರಜಾರಿಂಯು ಖಂಡದೀಶಿವನಿತ್ತುವಂದೀಪದಹದಲಿಯೊರಲ।
ಚಿತ್ರನಿಂಮ್ಮರಮನೆಗೆಡಬಳ್ಳವಂಭದೀವಟಿಗಾ॥
ಮುಕ್ತಿನಾರತಿಯುಂರ ಚಿಬಿರಾಡು ತ್ರಿರುಂಜ್ಯೋವಂಗ್ಲಾಭೂತಿಂಯು।
ನಿತ್ಯಹರಹುಂವನೀಕನಿಂಮ್ಮಗ್ಣಾನಸುಂಪ್ಪಂಧೀ॥ ೩೬॥
ಪರ್ವರಂಕಣಾ ನಿಮಗೆ ಗಂಡವ। ನರ್ವಪುವನಜಾಲ ಮೂರ್ತಿ ಧೂಳಪ।
ನಾರ್ವನಿ ತುಪಂಕೊಡುವವಂ ಮಾಚ್ಯೈಂಯ್ಯನೋಕೊಳ್ಳನು॥
ಹೂರ್ವಕ್ಷುಂಟಿಂಯುವಂಶಿಚ ಕರಂ। ದರ್ವಪುಡಿಂಯುಂಕೊಡುವನರಿರಾ।
ಕೃರ್ಪುರದವೀಳೆಂಯುವನಿಕ್ಕುವನಂಮ್ಮಕೇಚ್ಛೈಂಯ್ಯ॥ ೩೭॥
ಲೇಸಿನಿಳಪಾಲಂಕರವಂ ಭಾಷೆವಂತನು ಬಂಕಿದೇವನು।
ಘಾಸಿಚಿಲುಪಾಲಂಕೊಡುವವಳು ನಿಮಗೆಕೊಡಗೂಡು॥
ಆಸುರದವಂಷ್ಟಾಳು ಶಂಕರದಾಂಯಿಮ್ಯೈಂಯ್ಯಮುದೇವದೇವರ।
ಘಾಸಿಬರ್ರುದಾಂನಂ ~~ಗೆರಾನರ್ಗನಾಂಕಿಕಂಶಿವರಾತ್ರಿ~~ ಡೆ. ಗಳಂಕುಂತ್ರದಿಸಿನಡಕುವನು॥ ೩೮॥
ಲೆಂಕನಪ್ಪುಂ ಮುಂಚಿದೇವನು। ಘುಂಕಿಗಂಬುಂ ಪೈಂಯ್ಯಶವನಿವು।
ಗಂಕರಾರನು ವಯೂಜಗವೊಳೇಣಾಡಿವಾಂಯುನು॥
ಶಂಕರ್ರೈಂಯುಂ ನಿಮ್ಮಗೆರಾಗರ। ಘಾಂಕಿತಂ ಶಿವರಾತ್ರಿನೇಪುದ।
ಶಂಕಿದೇವನು ನಿಂವುನನ ದಪೊಳಿಹುಳುದಳಪಾರಾ॥ ೩೯
ಶೂಲಧರನಿಂಮಡ ಬಳ್ಳಂಬಿರಿಯೂಳ ಬಾಗಾಡ ನಿತ್ತಿ ಬಾಪಳೆ।
ಜೋಳರಾಂಯುಂ ನಿಮಗೆಪರಿಯೂಜಾವನವುಚರ್ವವನು॥
ಅೀಲೆಂಖಂದೋಗರದಪಡಿಪಡಾಳು ಚನ್ನೆಂಯ್ಯಂ ಜಗತ್ರಂಯು।
ಶಾಲವಿವುಗಂಪ್ಪಾಬಡಿಹುವಳು ಕೀರಬೋಳವ್ವೆಂ॥ ೪೦
ನಂಬಿಕೆಳೆಬಲ್ಲಿದನೆಕಂಟಲಾ। ಘಾಂಬನಿಂಪ್ಪಂ ನಡಿಪುವಂಕಲಿ।

యుంబనార్కాటకసు తాంతా గీశ నందు సారూ॥
కంబితారకంఫ్రోన్నిదేవం। నింబిహామూ జర్గనేందు వళునిమ।
లాంబకనేమూర్త్యంత్య నడుపబ్జుగళ నేడకువమ॥ ౪౧॥
దేవసగానాథం శ్రద్ధానింతను, మూవరందండా ధిశుం జగ।
క్షేరధీమునాం తానభావంశీ తారా జ్యేరగ్వ॥
అంగవం గంహొట్టాం షూద్వాశ దేవమూజ్యేయ్యంధరిగిరిం బాలింతులు।
బోసంత్య నీశ్వర నింవ్మ వి శ్వాసిం॥ ౪౨॥
పంది త్రైంత్య నం నింవ్మ వోవేదు। కండితం శవంతుం వ్సిశీలివతి।
శింది కంత్యమ నింవ్మ కవింతూ హావు వేదిగళ్గూ॥
ఖాండురం పశ్యరోఢ తరు భూమండల క్షౌరానాల వరుశశ।
ఖండజాశా బకర వూంయు ఛేత్తరు త్ర్యభువేమ త్ర్యక్షువు॥ ౪౩॥
హాది ఆంతకావే ఆంక మూలేంయు వోదువాను ద్ఛకను ఖవనం।
స్థిది వ్రైవ్యరం నిమునేనాత్య నవి తడింతు నారూ॥
లూదివీళ్ళసళుందకే ళుకే మూదిరాజను స్తాదిసవక్షు
క్షేధరా జటాతనే ళుద్ధాంవిన హాళరం క్ష్నేంత్యూ॥ ౪౪॥
రుద్రశ్వేతశితి వంక్రహాది జసంద్రముణా నింవ్మ శ్రీనాదిమ।
హాద్రమూకర బజ్జి బాజ్యేంత్య సళళ కిన్నరనూ॥
ముద్రేంతుం విదిహా కేంత్రవం శివాభద్రనాళంభర్య జనపళ్ల
ల్పద్రుమూవే బారంతూమ వీశను నింవ్మ దళరాంయిః॥ ౪౫॥
శరదింత్యకేళ్ళ బళ్ళ్రీశ్వర నవమళ్ళేయ్య హోట్టగేంతువను తంకేడే
శంత్యః లాంరక్త్రిదే ంతు నిళహాళ భోంవ్మంత్య॥
హేంత్య బళ్ళ దకవ్మ తి ఆగనల్లయ్యవతి ధుయిద్ధానితార।
త్ర్యంత్య నం శ ఆవర్తిక హావు తంవులంయు రాజం॥ ౪౬॥
ఘురగి నారను కాం దహాంతుం తురుషసజహాంద గాణిగళ్యం తశ।
ఉరగాతిరం వారూరనాంత్య శ్రీవదండారిః॥
వరదనింవ్మే రాంతవం తంధరిపరాంతేళ్ళంయువ్మ దివపం।
శరణవూజ్యేంత్యం కులాలం నివునేగుం ధ్యేయమ్యంత్యూ॥ ౪౭॥
మూరకరపెర్గదేకుల జ్జర్షింతూరు బళ్ళవ బేటిరాజతాంకారం
శౌరగాశిక జావేత్యయ్య నెల్లిశ్రీనదకే తంత్యం॥
ద్వారకాలం శివనివుశివది। హాది బళ్ళ వంత్యం వునేంయువంతాం।
దారిబలదేవం మధువరసనాలనస్ర్తదహా॥ ౪౮॥

ಯಿಂತು ಪಲ ನಿಂರ್ತ್ಯಾಗವೆಂಮ್ಮ ಮಹಂತ ರಾಶಿರ ಲಾವ ಹೊರತೆಳಂ
ಮಂತುದಾಂಂತುವೆಂತು ನ್ನುಮಂ ಶಿನೀ ಬೇಡು ಬೇಡಿದುದಂ॥
ಅಂತರಿಪದೀವೆಂಮ್ಮ ಸೋದರರಾಂತಯಿದರಂ ಜಿದಡಿ ಮನದೊಳ್ಳೆ॥
ಬಿಂತಿದಿ ದೊಡಿ ನ್ನಂಪ್ರಮ ಧವರರಾ ಣಾತೆನಿಂವಣ್ನ ಣಾತೇ॥ ೪೯॥
ನಿಂನ್ನ ಹೊರಳ ಸೆರಪ್ಪು ಬಾರದೆ ಮುಂನ್ನೆ ವಾತ್ರಿವೃರಂಸಳ್ಳುರಿಯುದ।
ಮುಂನ್ನ ಕೌರಿಂತು ಮದುವೆಂಠಂಸದ ಮುನ್ನುಭಂಗಸಗವಾಂ॥
ದಿಂನಿಜಂಠುಮುಂ ಜಗಕಿರಜಿಸಿದ ಮುಂನ್ನ ಮೂತಿಗಳಿಂತು ಇಲ್ಲದ।
ಮುಂನ್ನವಜ ಹರಿಸಳ್ ಜನಿಸುವತ್ರತ್ರಿಲಿಂಮುನ್ನೆ॥ ೫೦॥
ಆತ್ರಲಿಂ ಮುನ್ನ ತ್ರಲಿಂ ಮುನ್ನ ತ್ರನೀನೆನ್ನಾಳ್ದ ನಾನಾಳ್। ಚಿತ್ರ ಜಾರಿ
ಚಿತ್ರ ಜಾರಿ ಆದಕ್ಕೆಂಳವಳ ಪದವೆಂತುನೆನ್ನುಡನೇ॥
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ನೀಭೋದಖರ್ಜವೆಮತ್ರೆಶವನೊಳ್ ಗೆಲ್ಲನಂಕಮು।
ಳುತ್ತ ಮತ್ರಮ ಭಕ್ತಿಂಯಲಿ ಬಂದಾರಿ ಬಪವಣಾಣ್ಣಾ॥ ೫೧॥
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದನ ೫೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ॥

॥ಗೋಲ್ಲತಿರಂಧಿ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಅಂಗದಿಂಯೊಳ ಶಿವತತ್ವ ಬರುತಿರೆ ಮುಂಗಡಿ ಗೋಳದಿ ಜರಿಕಿದೆಯುದ।
ರಾಂಶಿಪಿಡಿದನು ಬಸವನಾಸಲ್ಲತ್ರಿಂಯಷ್ಟರವಿಯು ನಗಾ॥

॥ಪದನು॥

~~ಗೊಲ್ಲತಿಂಯುಹರ~~

ದಂಡನಾಥಾಗ್ರೇಶರಂ ಜಗದಂಡಮಂಡಿತ ಶಕಂಯುತ್ತಂಶಳ।
ಖಂಡ ಚೂಡಾ ಮಂಡಿತಾಮಳ ಭಕ್ತಿನಿತ್ಯಲನಿಗಾ॥
ಚಂಡ ನರಬಲ ಮದಜಲಜವೇದಂಡ ನೊಂದುಡಿನಂ ಬಸಿವನಾ।
ಮಂಡಲಾಧಿಶಿನೋಲಗದೊಳಲವಿಂದರು ಳ್ಳಿದಗ್ಗ॥ ೧॥
ಪರಮದಂಜಡಿರೊಡ್ಡೋಯುನು ತಮಿಕಾಣ್ವ ಮಿಖಡಿಂದೆಗರೆದು।
ಉರವಿಂಯನಾ ಶಮಂಯ ದಿಂಶಿತತ್ವ ಬಂದ ದಿಕ್ಕೈಗಳನ್ನಿಡೇ॥
ತೇಪಂ ಬುಟ್ಟಿನನಿತು ಭರಿಸಿ ತಮಂಘೋಸಿದಾಶಂ ಬೆಟ್ಟವೆಂತು ಟಿಡಿ
ದೈಶುಮರುಳರನೆಂಬುದದು ನೆಲೆಂಯನು ತಬಿಜ್ಜಳನೂ। ೨॥
ಸಖುನಸುಕ ಬಸವಂಯ್ಯ ಆಕ್ರಪಮಯುಕುಂಕಿ ಕೇ ತಾವಮರುಳನಿಂನ್ನಂ।
ಅಪಮ ಭಕ್ತಿಸುಧಾರಸಂ ತಲೆಶೇರಿತೇ ಭ್ರಮಿಸಿ॥
ಪುಶಿನ ಶಿದರ್ಕಂಬಿದುಕ್ಕರುಂಬಿಶರಸಮೂಪ ಭಂಮೊಳ್ಳು ಅಂಜದಿರು ಯಮಾತ
ತಾಶದು ತೋಳ್ನಳನೆತ್ತಿ ನೀಡುಂತೆರಿದಿ ದುದೆನಲು॥ ೩॥

ಪೇಳಲಾಪದು ತಂಪ್ಪನದ್ಭ್ಗಣಾ ಜಾಲವುಂ ತನ ತನಪದಂ ತಾ।
ಪೇಳದಿರ್ದೆಡೆಸುಖಿಸ ಸುವೃದೆಂದಾ ಬಸವರಾಜಂ॥
ಪೇಳದಂ ಬಜ್ಜ್ಹದರಾಧಿಪ ಕೇಳು ತಾ ತ್ರಿಪುರಾಂತರ ನದೆ। ~~[illegible]~~
ಪಾಲಂಬುದ ಮೂಡಣ ರಡೆಯೊಳ್ಗರೆ ಗಾವೃದ ದೊಳ್ಗುಂಟು॥ ೪॥
ಭೂತಿಸು ತರಳಿ ತೇಶ್ವರಂ ಸಲದೇವದೇವಂ ಸೊಬ್ಬ ತಾವಶಿ।
ಪಾವಿರರು ನೂರ್ಬಂಡು ಗಷೀರಾ ಬಷೀ ಠವನೂ॥
ಪೋಲಿವೂಡಲು ಬೀದಿ ಬೀದಿಗೆ ತೇವಿರಾಲುವೆರಟ್ಟು ಡಂಯುಗ।
ಜಾವಳ್ಗಿಂರುಳ ದಗಟ್ಟಿಣಾದಿ ಜೊಂಗೆದ್ವಿಪ ರಗೊಳ್ಗಗೇ॥ ೫॥
ಪ್ರೊತ್ತುರ ಳ್ಗೆಂರು ಬೀದಿಂರುಲ ಮಾ। ರಂತುರ್ಕಾಟ್ಟಕ್ಕೆ ನೆಂಬವಳುನಡೆ।
ಪ್ರತ್ರಹೊಸ್ಗೆ ಪರಲ್ಲ ಕಾಲ್ಗಳು ಜಾಂ ನಡನಡುಲದೀ॥
ಯುತ್ರಲೀಕ್ಷಿಪಿಕೆಡುವ ಮುಡಕೆಯು। ನೆತ್ತುಬಪತಾಂರು ನಕರವಿಂತು।
ನತ್ರವೈಯ್ಯಂ ನೀಡಿ ಬೀಳದವುಂಪ್ಪನೆಗರುದನು॥ ೬॥
ಯನು ತಗೆಲ್ಲ್ಪೆಯೊಪ್ಪ ತಿಯುನ ಮನೆಂಯು ನಾಪತಿಯು ಕೀಕಾವಂ।
ಕಸನೆ ಬಸವಂಕೇಳದಡೆ ತಾ ನಾಕೆಂಯುಂ ಬರಿಯುದೀ॥
ಯುನಿತುಮುಂಗೆಡು ಸೊಳ್ಗು ತಿರಲ್ರಜ ನಕತಿಸೆ ಭಂಡಾಂಕೇಳದು।
ಡನಿಕುವಂ ಶಂಚಿಪದೆವಿವರಿಪಿ ಗೋಪಕೇಳು ತ್ರೀ॥ ೭॥
ಜಾರಲಂಬಾದ ಕಾಲರೊಂವಿಯ ನೂರಿ ಬಿದ್ದಾಂ ಪೈಯ್ಯಕೆಪರಂ।
ತೋರುತಂಜು ಭೂನಾಥ ನೀನರಿಂಯೂ ಜಗತ್ರಂಯುಕೇ॥
ಬೀರುವೀಕನಷ್ಟು ನವು ಡಿವಪೆಯುಂ ವಿಬೀರಿದುದನೆಪೊಗಳ್ಗೆ ನಭವಂ।
ಗೇರಿದು ತ್ರಮು ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳರು ಪ್ರೊತ್ತುವೂ ವರಗೊಳು॥ ೮॥
ತ್ರ್ಯಂಬರಾ ಜನನಿಸೆಂದು ಚತಿರುಚ। ಬಂ ಬಲಂ ಕಿಂಡೊಂದುದಿವಪಾ।
ಡಂಬರದ ಮುಳ್ಗಿಂತೋಳ್ಗರುಪು ವಂತ ತಿಂಯರಿ ತಿರಿದು ಕೊಂಡ್ರೂ॥
ತ್ರಾಂ ಬರು ತ್ರಿರಜಾರಿ ಬೀಳು ತ್ರಂ ಬುದ್ಧಿ ಯುತಟದಲ್ಲ ಪ್ರಷ್ಟ।
ದಂಬಲು ~~[illegible]~~ ದಂ ತ ಚಲಭರ್ತ್ರ ನುನಿವು ಷವೂತ್ರದಲೀ॥ ೯॥
ಪರದತಿರು ಜಿಷ್ಟಾಂಬಲಾಧೀಶ್ವರಂರುವಲ್ಲಾ ಭರ್ತ್ರ ನಂಕತಿ।
ರರಿಪಿ ಕಿರವಂ ಬೀಳದಂತೆತ್ರಿವ ವಲಂ ಕೆಂಪ್ಪ॥
ಕರುಣಾದಿಂಡೆತ್ತಿದನು ಬಸವೇಶ್ವರನು ಮುಮರೀಗಾಂ ಕುತುಲ್ಲಮೇ।
ಧರಣಾಲಪತಿ ಕೇಳ್ ಕಿಂತೆ ಸಾಷ್ಟನ್ನಲಿ ಗೆಳುರಕ್ಕೈದೀ॥ ೧೦॥
~~ಭಕ್ತ್ಯವಂಪ್ರೊಕೆ ರಿದಿ ಪರವುಂ ಬೀಳದಿಂತೆತೆತ್ತಿದವ~~

ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ಸರ್ವಲೋಕ ಸಮುದ್ಧರಣ ಗಣಾಧಾರ ಸೌಮಂ।
ಶುದ್ಧತತ್ವಾತ್ಮಪ್ರಬುದ್ಧಂ ಶ್ರೀಸಾದಿ ವಿಖ್ಯಾತಮಂ॥
ಸಿದ್ಧರಾಮು ನಿಪುಲ ಮುಖಿಲ ಲಾವಮಂ। ಬುದ್ಧ ಬೋಧ ಸುಪ್ರಕಾಶಮಂ।
ಶುದ್ಧ ಜನಸಂತಾನ ನಾಮಂ ಚಿಂತ ಮದರಾನಂ॥ ೧೧॥
ಆ ಪುರದೊಳ್ ತಿ ಭಕ್ತಿ ಸುಖ ಗೋಷ್ಠಿ ಪರಾಯಣ ಶೊಲ್ಲು ಸುಖ ಯೊಳು
ಮಾಳನಿವಾಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಮಂ ತುತಿ ಸಂದ್ರ ನಂದೋದಿ॥
ಆಶರಮು ಭಕ್ತಾಳಿ ಮಧುರಾಲಾಪದಿಂ ಬಿಸಗೊಂಡಶರಮು ಳೋ।
ದೀಶರೂಪರ ಳಾರ ಳಾಂತ ವಿಭೂತಿ ಸಂತಾಪ॥ ೧೨॥
ಪ್ರಶಸ್ತೋಕ್ತ ಮಹುಂನ್ನತಶ್ರೀ ನಿರಿಗೆ ನಾತಿಂರುವಲ್।
ಸತ್ಯಪುರಮಂ ರಚಿಸಿ ಸರ್ವರ ಸಾಧನಂ ತಂದೂ॥
ಉತ್ತಸೊಂನ್ನಲ ಸಿಂಸೊಳರಿಸಿ ದ್ವದ ಚಿತ್ರದ ಲಮಿಸಿಲ ಷ್ಟಪತೊಂ।
ಬತ್ತ ಪಾತಿರದ ಬಲ ಸಾರಲಿಂ ಸಂಸಳಂ ವಿಲಸಿ॥ ೧೩॥
ನೆಗಳ್ಳಂ ಮರ್ತ್ಯದೊಳಂನ್ನರಾ ನಾದಿಸ ಳರಂಗಿಲ್ಲದೆ ತನಗೆ ತಾನೊಸೆದ
ನೊಸೆದ ಮಹುಟಂವೊಸಲಕಂಗಾಳಿಸಾ ಳಿಂಯಂಯೋನದೊಳು॥
ಬಸಿವದಾನಂದ ಶ್ರೀಪೂರ್ವಕ। ಮುಸಿನೆಳಲು ನೆರದಾಡಿವ ಡಿಸೆ।
ಜ್ಞಸಿಗಳಿಂಗಿಂರ ಲಜ್ಜಿಸಲು ಬಿಂಬಿಸು ಮಾದಿ ಂರುಂತ್ಯದೊಳು॥ ೧೪॥
ಪ್ರಮಥ ಲೋಕತ್ರ್ಯದಿ ಶತ್ರಾ। ಧರ್ಮ ಸಂದು ಮಿಪದ್ಮೋಷ್ಟಿ ಯೊಳ್ಸತ।
ಪ್ರಮಥ ರೊಡ ನಿರ್ವಿಧತಿಸಿ ಬಂದಿರಿನೀ ದಲ್ಲಿ॥
ಪ್ರಮಥ ಶ್ರೇಂಗನ ಸನಿಸಿ ಬಸಿಸನ। ನಮಳ ನಂರಂದಿರಿ ಸುಂ ಭಕ್ತಿಂರು।
ಶಮ ತೆಂಯಲ್ಲು ಪೃದಲ್ಲ್ ತಾನಿರ ನೆಂದು ಕೇಳಿದಿನ್ನೂ॥ ೧೫॥
ಯುವಲು ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿರತಿಯಿಂ, ದನು ನಯದಿ ಭಜಿ ಸುತ್ತ ನಾನಾ।
ತನನೆಳಿಂರು ನಾಶ್ಯದು। ಕೇಳ್ವುದೆ ನೆಂದು ತಾ ಪೋದಿ॥
ಘನರಜತ ಶೈಲಾಗ್ರ ಲೋಲತ। ಕನರ ರಮ್ಯ ಪಿಥ್ವದೊಳ್ ತಿದಿ।
ವನವು ಪತ್ರದೊಳೊಪ್ಪಿರದ ತೋರ್ಪದ್ಮಾನದ ಲಮಿರಿ ಪಾ॥ ೧೬॥
ಕಿಂಗಳಾಂಷ ಮುರಂದರ ರವೂ ತಂಗರದ ಮ್ಯ ಸರಾಜ ರುರಿಧೂತೂ
ಪೊಂಗಸು ಪರ್ಜನ್ಯ ಸಿರಾಶ ವಿರಿಂಬಿ ಮದ ರರಬಾ॥
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಭರ್ಗ ಭದ್ರ ವಿರಂಗ ಪರರ ಪಷ್ಟ ರು ರರ ಶಖ।
ಭಂಗಧಾತ್ರ ವಿಧಾತ್ರ ಶಾವರ ರರ ಪುರಾ ಶೇಜಾ॥ ೧೭॥
ಕಾಲಘುಸ್ಮರ ದುಸ್ತರಸ್ಮರ। ಕಾಲ ಭೈರವ ಕಾಲ ತೋದಿತ।
ಕಾಲರುದ್ರಮಂ ರೂಪರು ಭದ್ರಿ ಶದಮು ಸರುದ್ರಾ॥
ಕಾಳ ರುದ್ರ ವಿನಾಕಿ ರುದ್ರ ಕಪಾಲರುದ್ರ ವಿನಾಕಿ ರುದ್ರ।

కాలరుద్రకాళరుద్రమహాకృత్యేంతురుద్రా॥ ౮॥
ఋష్యాదిమర్త్యనిత్యనిష్ఠాళరాశ్యభయంకరభీమభుజగౌరీశా।
మరీశపావనదీర్ఘకలోచన।దీర్ఘదోర్దండా॥
కాశరుద్రకాలరుద్రభూతాశనాశనవజ్రరుద్రని
ధీశవాస్వప్నపుష్పాణామయరుద్రక్రోధదితా॥ ౯॥
నందికేశ్వర నందినాథం। నందివృషభమహోగ్రరజా।
నందగోపముఖతురగముఖరథముఖరథంగముఖా॥
మండ్లకాధరరౌద్రాంరుష్యందశముఖచండేశ దూజనటా।
నందికాంరుద్ర శాంతకా వ్యక్తపర్వతా భరణా॥ ౧౦॥
దండధరముండాభరణ చేరుండవదనఖండాభరణాదో।
దండ బలదారుణమహాబలశీలారోగోద్ధరా॥
పుండరీకముఖాం కృష్ణరదండకరపత్కేశశర్మభ।
కాండఖండనపర్వతపర్వతపర్వతదంహారా॥ ౧౧॥
ఘోరపాతన వజ్రపాతన। కాంతపాతన శక్తిపాతన।
శూరపాతన చంద్రపాతన తారకోత్పాతా॥
వీరపాతన్న మృత్యుపాతన
పూరపాతన యమపాతన। ~~ఘోరపాత ధాతపాతన~~
ఘోరపాతనధాతపాతన పాతనిష్ఫలకా॥ ౧౨॥
వీరవీరకవీరభద్రవ్రగ్రరగిరికంతురమురుక్షం।
దారక్షోణ్వా కన్నవీరజకనజాతురసా॥
మురుత్రాసనమందహాసన। త్రాసనవృషభవిక్షధర।
ధారుణారంభనభః కంబనజయకసా॥ ౧౩॥
లంబముఖముఖలంబనిశ్చల। లంబనాశరలంబలోచన।
లంబకర్ణలంబకంధర లంబకలలాటా॥
లంబదంతాంబర జటాధర। లంబకభగవిలంబవిక్రమ।
లంబనాభవిలంబ విగ్రహలంబ నైశంబా॥ ౧౪॥
షుఖ శష్టంయుభవ్యదివ్యాంగకరముఖదిముబ్యైరముఖదశ।
ముఖశతముఖసహస్రముఖపంచముఖషత్రముఖా॥
ముఖచరణాముఖ బాధువక్షోముఖముభోధరబాధువుఖదా।
ముఖవిరూపసురూపనారూపవిద్రూపా॥ ౧౫॥
పురవిలోచనలోచనత్రయ। తరళలోచనవివిధలోచన।
శరజలోచనహృదరస్థేత్రాక్షనిష్ఠంకా॥

గరుడవిష్వక్సేద ఖేచరరు చక్రాయుధవరం తేజోధరష్టు!సో॥
ధరపింగళాది ప్రమథరోత్యసే॥ ౧౬॥
శ్వేత మార్కండేయర శ్వప! సూత రవిలాంగిరస భల్లుర!
గౌతమ బ్రంహ్మన్యా శక్తి వసిష్ఠ కౌశిక్వల్యా॥
శౌక భక్షణ కంణ్వ బృహస్పతి ఉ జాతవత్సవ్యల శ్రీ వృషశ్వాగు।
సాధనందం గౌతమ ముంన్య పాలాదనుం న్నదా॥ ౧౭॥
అత్రి భారద్వాజమ విశ్వామిత్ర సుమరుసుమంత పైలద సుమిత్ర।
మైత్రావరణ నారద శైబ్య రబ్రంహ్మా॥
వృత్ర సుంరణ వామదేవ రనిత్రతోగావ్య ఘ్రుపాదసు।
సూత్రవర్గ సుందర లవ్యాస ధూర్వాసా॥ ౧౮॥
సనక భర్గన భాండ శుక జైమిని శిలాదతిరా శర రణాం।సనా।
సనదధీచి జవనజాతన్నద మృకండు జమదగ్ని॥
సనదశ శృంగ పత్య శౌనకశ నర గా కబ్వల తంగ గురు ముఖ।
మునివశేణ్యరు వేదవాదవినోదరు కేశికరు॥ ౧౯॥
తేజదింది నరాజ తారక। రాజరు జబ జీవదానవ।
రాజ్యమంత్రి విరతనోద్భవ రాద్రు రే తు గళు॥
వాజేంద్రోళు సుర రాజ రాజుంయమ రాజ రాక్షస రాజ వారిధి।
రాజ వూరుత రాజ రాజో శనసువాల్యసే॥ ౨౦॥
సురశ్రీ జాంబవ పద్మభవరా ఋరద సురర క్షిత శీలగళ్।
పంన్నేరడి నరుకన్నొందు రుద్రరు ప్రద్యరాంబత్రా॥
నెరెదు భజపల సత్యమూర్త్యకింయురది విజయరప్ప దధరంచిరె।
ఎయరవరా శక్తి గళవంనద వాల్మైసు త్తిరలు॥ ౨౧॥
సుర నరోరుగ కంపురుష కిన్నర గరుడ గాంధర్వ విద్యా।
ధరరు యుంయూరరు సుర విజయ చరశిష్ట రాష్ట పరరు॥
ధరధరది వరివేష్టిసుత మిరి। సరిగమ తప నియం బసత్త।
స్వర నియమదిం పాడె తుంబుర నారదాదిగళు॥ ౨౨॥
శైలరాజ తనూజ వెరసి। హాలమండిమ శ్మశి భవనదొళ్
తోలగంధసిషసివ భవనం సిద్ధి భూరండు॥
బాళ్ సదొళు పైంయిష్టవమిసిరసు పిలభక్తా లోల నిమవల।
దాలశ్రుదు బింన్న తవనళియొళు భక్తశం నప్రుదవే॥ ౨౩॥
ప్రమథ లోకద వొళ్ళుంటె బహవం క్రమధవరనొళలనదొళెందరు॥

ప్రమథ నిజసుఖ బసవ పదముఖ బసరజ వాణిదాన॥
ప్రమథనెనెసోరింయ నలి బెసపిద। సువెంయ రద నాలోల్గరవిలోళ
రవిేంయునలోకింత్రావలోకదొళ్ళెం బసవనిల్లా॥ ౩౪॥
ప్రమథరొళ్ళు సద్భక్తరొళు జంగమదొళ్ళొన్నమనం బురుణ
సమర్థ్యదొళ్ళల్లవెంది బసవం నేసెమత శివనా॥
ప్రమథ వెసెంయులు తం న్న హృదంతర్బ్జమనల చరలు రర తలదొళ్ళకు
శరమళ్ళ లింగం జంగమకె శరణాతం బస్సివెరసి॥ ౩౫॥
నిరత దనుమిష వాణి నొల్ల్ కళ్ళరవ వేళనాదృష్టి గళు షువనతు
తరసు బ్రహ్మరణాం గళు ందరద నిత్యముఖ వెసెంయే॥
ఉర శివధ్యానాధిరత తత్వరవ్యదెశ ద్యాసన విషుధితాదొళ
షిరదొళ భవన చిత దొళ్ళు యురబసవనం స్తోది॥ ౩౬॥
బసవరాజ భక్తి విాణ బీజా బసవదేవా సకల భావా।
బసవలింగాలింగ పుంగవ స్వచ్ఛ దయ్యాళ్ళంగా॥
బసవ శివళత శరణు శరణర సుతెసిదు రంయుజ వాసరరు।
కీర్తిసు తెళి భువనమయుం చెవుకళ్ళెత రత్నరానిరలూ॥ ౩౭॥
శ్రీమహానందిశ నిల్లంభరు। నవిర్కలుమె చరణాను తిరలా।
విమళ్ళమూర్తి కరుణాకరా గుణ తెసి వ్ధారా వళ్ళంత్యా॥
శ్రీమదితాతః శరణా భరణా షువెంయొళ్ళరి శివనత్రిపుత్రయ।
నమృత పరవాం బరదొళ్ళది నది గింత్వ నోలిదు కొ॥ ౩౮॥
పరజిజాననసోదిదో బసవరదవతి పుంన్నతియునిచ।
అర్థవదాసర్వంకాది వృక్షభేకర్తృమమెనలావే॥
యురదుమయూర్తి కళ్ళం ధరిసిదేంవం విలాదం సోదెద సావే।
నిరుత నిదుత్ర్రిశ్రోత్ర్రి విశ్వ్రాభియురు మతిరలూ॥ ౩౯॥
అపవు భక్తిరాశాధకమాగల్। బసవనెనలావేజనిదిదెం।
వసుధెంశోభనం తానివావనావే బసవనెంబా॥
పెపరవ జ్ఞాన భక్త నావే। కుసుమగంధియయుం న్నవే నిజ।
బసవనం చిత గుణమనంయరూ లింగసమ్మిల్లదెంయుం॥ ౪౦॥
లోకసర్గం నానెయింతం। లోకశావనమూర్తికారణా।
లోకపిష్టం నానెయింతం లోకరక్షకనూ॥
లోక సుబెరుం భక్త వత్సల। నివరుణాంతాం భక్త నిధి భ।
త్రిలక తేమ హాం భక్త లోకత్రాణ బసవం గార్హ॥ ౪౧॥

గరుడశేషవ్యాఘ్రపాద భీమవరజా చక్రాంకుధరవరం తోంధరప్పుడు॥
ధరపింగళాదిప్రమథరోళ్ ప్యైసే॥ ౧౬॥
శ్వేతమార్కండేయ కశ్యప। పుళకరిలాంగిరస భల్లక।
గౌతమ బ్రహ్మన్యాస శక్తి వసిష్ఠ కౌశ్యల్య॥
పాకభక్షణ కణ్వాభ్యసుఖి ఏజాతశేషప్పుల శిష్యరిష్టరు।
సాధనందంగారవపుంస్య సాలాదవం స్వాదా॥ ౧౭॥
అత్రి భారద్వాజ విశ్వామిత్ర సుమరు సుమంతవ్యలరు సుమిత్ర।
మైత్రావరుణ నారదశ్యభ్యర బ్రహ్మా॥
వృత్ర సుంరగ కాముదేవరనిత్రకాలాప్పుణ్ణపాదప।
పుత్రకర్మకపుందరాలవ్యాస ధూర్వాసా॥ ౧౮॥
సనక భగన్ సభాండ శుక జైమిని శీలాదపీఠాశరదవపా।శూచా
శనదధిచి జవేసజా తన్య మృకండుజమదగ్ని॥
సనదశ కృపులకృత్య శౌనకప నవగాపచ్యలు తంగ గురుముఖ।
మునివరేణ్యరు వేదవాదదినోలాదు కేళి శిరదీలు॥ ౧౯॥
కేజదిందిన రాజ కారక। రాజరుజ భజేవపానవ।
రాజ్యమంత్రి వికర్ణనోధ్భవ రాష్ట్రకేతుగళు॥
రాజేంద్రోళ్లు పుర రాజశాఖంతు మరాజ రాష్ట్ర రాజపారిధి।
రాజ పూరుత రాజ రాజేశనను పాల్యేసే॥ ౨౦॥
సురశ్రేష్ఠ జాంబవ పద్మభవరా ఖురద సురరక్షిత శృంగళ్।
పంన్నేరడ నరుళనెల్లందు రుద్రరు ప్రద్యరోంబత్తా॥
నెరెదు భజిసలు పత్తమూవ్యరింతురది విజయరప్పదహంనిరె।
యురవరా శక్తిసహ్యవంనడ పాల్యేసుత్తిరలు॥ ౨౧॥
సుర నరోరుగ కింపురుష కిన్నర గరుడగాంధర్వ విద్యా।
ధరరు యంయూరరుసురవిజయ చరశేషరాష్ట్రపరలు॥
ధరధర దివరిపేక్షిసుత మిరె। సరిగమపధని యం బసక్త।
స్వరనింతు మదింశాడె తుంబుర నారదాదిగళు॥ ౨౨॥
శ్రైలరాజ తనూజ వెరసి శివ। శాలవందిమ శాస్త్రి భవనదొళ్
శోలగం పెంచిసిద భవనం సిద్ధిభారం దులు॥
బాళదొళు శైయిష్టు నమినిరసు సీలభక్తా లోలనిమవల।
దాలవృదు బింన్నశవనళియొళు భక్తశంనస్తుద వీ॥ ౨౩॥
ప్రమథ తోరద వొళ్ళుండె బసవం క్రముధ వరనొళలగదొళొందరు।

ಪ್ರಮಥನಿಜಮುಖ ಬಸವಪಮುಖಮುಖ ಪರುಜಪಾಂಗದಾಸ॥
ಪ್ರಮಥನೆನೆಸೋರೆಂಬುವಲು ಚೆಲ್ಪಿಸಿದ। ಮಮೆಯುರದ ಸಾಲೋರವಿಲೋಕ
ನಮೆಂಬುವಲೋಕಿಂತ್ರಾವಲೋಕದೊಳೆಂ ಬಸವನಿಲ್ಲ॥ ೩೪॥
ಪ್ರಮಥರೊಳು ಪದ್ಮ್ರರೊಳು ಜಂಗಮದೊಳೆಂನ್ನ ಮನಂ ಬುರುಕ
ಡಮರ್ಥ್ಯಮದೊಳಲ್ಲದೆ ಬಸವಂನೋಡೆಮತ ಶಿವನಾ॥
ಪ್ರಮಥ ನಿಸೆಂಬುಲ ತಂನ್ನ ಹೃದಂತಂಬ್ಜಮನಲ ಚರ್ಲು ಕರತಲದೊಳು ಕೂ
ಡೆಮಳ್ಳ ಅಂಗಂ ಜಂಗಮಕೆ ಶರಣಾಲೆಂಬ ಬಸವೆರಸಿ॥ ೩೫॥
ನಿರತದನು ಮಿಷ ಪಾದಸೋಳ್ಕ್ಕ ಶ್ಕರವಸೇಲಡಾದೃಷ್ಟಿ ಗಳುಪೂನತೂ
ಕರಸುಬ ಶುರಣಂಗಳುಂದರದನಿತ್ತಮುಖನೆಸೆಂಬೆ॥
ಪುರಶಿವಧ್ಯಾನಾವಿರತ ತತ್ವರ ವಸ್ವದೆಶ ದ್ಯಾಸನ ವಿಮುಧಿ ~~ಥಾಳದೊಳ~~
ಸ್ಥಿರದೊಳ ಭವನ ಚಿತದೊಳು ಯಿರ ಬಸವನಂನ್ನೊಡೆ॥ ೩೬॥
ಬಸವರಾಜ ಭಕ್ತಿ ಶಿಲಾ ಬಾಜೂ ಬಸವದೇವಾಸುವಲ ಭಾವಾ।
ಬಸವಲಿಂಗಾ ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಪಟ್ಟದಮಲಾಂಗಾ॥
ಬಸವ ಶಿವಭವಶರಣ ಶರಣರ ನುತಸಿದು ರಂಯು ಜಪಾಪುಸರು।
ಕೀರ್ತಿ ನಿಮ ತೆಕೆ ಭುವನವೆಯುಂ ದೆವು ಕುಳಿತ ರತ್ನರಾಗಿರಲು॥ ೩೭॥
ಶ್ರೀಮಹಾನಂದಿ ವೃಷಭಾಂಶರು। ಸಲಿಂಗಯುವ ಚರಣಾನು ತಿರಲು।
ವಿಮಳ ವಯುಗ ತಿಸಂಬುನಾಸರಾಗಾತಿ ಸಿದ್ಧರಾವಸ್ಥೆಂಯಾ॥
ಶ್ರೀಮುದಿತಾತಃ ಕರಗ ಭರಗಾ ಷಮೆಯೊಳು ಕಿ ಶಿವನ ಪ್ರೀತ್ರೆಯು।
ನಮ್ಯತ ಪರಪಾಂಬರದೊಳಡಿ ನಡಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತ॥ ೩೮॥
ಪರಜಿಜಾನನೆನೋಡಿದೊ ಬಸವರಸನೆ ವೃಂತ್ನ ತಿಂಬುನೀಚ।
ಅರ್ಕವದಾ ಸುರಂಭಾದಿ ವೃಕ್ಷ ಭೇಶ್ಕರನು ಮೆನಲಾನೆ॥
ಯುರಡು ವಯುತ್ತಿಸ ಗಳುಂ ಭರಿವಿ ದೇಂವಂ ವಿಲಾದಂ ಸೊಡೆದ ಸಾನೆ।
ನಿರುತ ವಿದುಪತ್ರೋಕ್ತವಿದ್ಯಾವಿಬಂಬುನುತಿರಲು॥ ೩೯॥
ಆಪಮ ಭಕ್ತಿರಿ ಶಾಥ್ರವಗಲ್, ಬಸವನೆನಲಾನೆ ಜನಿವಿದೆಂ।
ವಸುಧೆಂಬೊಳಗಂ ತಾನಿ ಶಿವನಾನೆ ಬಸವನೆಂಬಾ॥
ಪಿಪುರಪ ಜ್ಞನ ಭಕ್ತ ನಾನೆ। ಕುಸುಮಗಂಧಿಂಬುವಯುಂನ್ನನೆ ನಿಜ।
ಬಸವನಂಚಿತ ಸುಗಮನದಂಬು ಅಂತು ಮೆಲ್ಲದೆಂಬುಂ॥ ೪೦॥
ಲೋಕರತನಂ ನಾನೆ ಯುಕ್ತಂ। ಲೋಕಶಾವನಮೂರ್ತಿ ಕಾರಣ।
ಲೋಕಸಿದ್ಧಿಂ ನಾನೆಯುಕ್ತಂ ಲೋಕರಕ್ಷಣಗ॥
ಹೋಕಪ ಚೆಂದುಂ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ। ನೀ ಶರಣಂ ಶಾಂ ಭಕ್ತನಿಧಿ ಭ।
ಶ್ರೀಲೋಕ ತೆಮ ಡಾಂ ಭಕ್ತ ಲೋಕ ತ್ರಾಣ ಬಸವಂಗಾಲ್ಲ॥ ೪೧॥

ముక్తిగరపం నానెబసవం నానెబసవం భక్తి పరపం తానెంబూను।
వ్యక్తలింగపం ళుష్టిబద్ధం బసవలింగ్యైక్యా॥
శక్తభక్తపుళుష్టబద్ధం వ్యక్తదింజానలింగం।యుం
యుక్తిపల్ప చరాచరద చరలింగలీ బసవం॥ ౪౧॥
ళుపరిసు వృదెల్లెడెంటు శివునీ। శిపరు శంభు వేనల్తైంయుతన।
శివరిప వృదెరదనెయు శంభువెనల్ జగత్రంరంరే॥
వసిదు భూమిపు కెవలువంళూ జిపిదొడల్లదె భక్తి దొరకదు।
బసవనంబ జిపిదొడనితరెం ళు భక్తిదొరకువదు॥ ౪౨॥
కొడువరెల్లా భక్తరుగళోం। దెడెంటొళు ధర్మ శ్రాణాతను గళ।
నొడలపవంధ నవనొడెయు రిగెడెంటొళు శ్రూ॥
వుదుస దజ్ఞవనెంవ్మ శివనం। బదరె బసవాక్షరవనావం।
పుడివ వనవదన శెపదనరేళ్లేశ్రుమధురినెనవుగే॥ ౪౪॥
వృదయదవృదు సద్భక్తి యరూపనొ। ళదు శెబనెవపురక్ష వల్లా।
యుదదొళూ వంశదవం త్రివిధప్రసాదవనూ॥
అదుశెబసవనజ్ఞశేయుల్లా। యుదెంటొళూవం దెనవనెమ్మవ।
అదువేతాం బసవాంశవల్లా యులి జంగం గళొళూ॥ ౪౫॥
యుళువ జంగమ భక్తియూవం శిపరిసువ తావదుబసవరాజన।
జగవలా నిజభక్తి పుట్టవనొలదు ధరిసువదే॥
బసవనల్లదె భక్తియుక్తరు। వపువు తింటొళూరురెటు నోళ్పరే।
బసవని శ్వనుసకలభక్తరొళూం నెవ్వుళళ్ళంతే॥ ౪౬॥
యుదు కొండాడుత్త బళిక। నందవం బసవంగా నొంవెనం।
కెందనిళంటొళు భక్తరుళరేయు బళెయంబారా॥
యురుందు బిడిగొళలాతనాతరు। బొందు తెపిలిరుచిత్తళుద్దమె।
ళొందిబెళగుకె బింద్విదదనుతం నృత్యేయునిదూ॥ ౪౭॥
శీవను తక్కదొళిల్లి భక్తన। దావనుం నావొబ్బనల్లదె।
భూమిపలు శైవభక్తరెల్లరు నిందుకూపానీ॥
భావ బూంతర చిత్తవిళుల్లి ఆపాద ఖ భవనవగాందదెంళుత్క్రాపసం
త్రావసం త్రివిధప్రసాదవి భోగ నవేనారగే॥ ౪౮॥
వివిధ వోషను బావహు విదిం। పువినగెళువర్య్య భల జగయుళు।
జ్ఞవభవంగళొళులాదడం నిజజంగమ ప్రశ్నతతిలె॥
ళువిదు విష్ణ్వ విత ప్రసాదవపవిదురువిదే। లాదం తివాగ॥

శివ మొరకిదదే పాంరపంభార న్నిరియె తోలు॥ ౪౯
యునలు మేశ్వర నతిదంతు లోకనది వెంతు తపిద్దాముం।
గనునంతుది బసవరాజనం తోలరలు కుల్వ్యాశవంనెరతె॥
మనుజులోకక్కిళిదు బసవన, ఘనమర్త్యము నాంరు తిఅంద్రను।
తనగెభకక్కను తోంరిదంతెప మర్త్య భర్త్రరిగే॥ ౫౦
తంన్నొదరవంబగిదు తోలరలు ముంగిలు నందది శరణు శరణాతెను।
కంన్కలిరుమ వబసవనంకందు జ్ఞశరణాతెమతే॥
జంన్నెపిదు కిలికిరుమవ భక్తరు పంన్నిధియొళా పిద్దాము జా।
గన్నతంపురదొళగెశేళల్ కిళిపావెనలు॥ ౫౧
తప్పదిలోకప్పెన్నష్టిదుర్ప్పదెందా బిజ్జళంముద।
వప్పుగొళ్ళతి సభెవంపాబర భూళ్ళణామ నిత్యా॥
ఉప్పరకపంతుం తాను మజ్ఞరింరుప్పరిపె శివభక్తివనిదెంతు
నప్పరంజిళి బసవరా జనఘనతెంతుం తెనలు॥ ౫౨
అఖిల బ్రహ్మాండ తత్త్వతవర నిత్యాత్మర వెనివశరళ
శివనొపిదు బ్రహ్మాంబుజదొళాశుళ్ళదంతిరలు॥
తకెపరలపంగతకెనిశశంభువిన భక్తంగఖిళపంగత।
నివరణాతెంపె త్రాంన్నై జవల్లభెపరవెళంకిపలు॥ ౫౩
పవరవుంరునణి గంగవెంతుం, పవరవుంరు వెంప రుజవల్లా।
పవరనితి భక్తంగపంతుం భవరపు తింతుగానిలె॥
నిరకిదురవవెంవిచిత్రమే, పవరరక్షర ఘూజరందు।
పవరరక్షవరోవిద త్త్వము దేవపూర్వరవే॥ ౫౪
మూరవిందశివనొళ్ళనాటవ్వ, మూరదింగతిరెళ్ళాంనవ్వ।
మూతిబందతిదరివ్వ వొదలాద ఖళపవిధిగళూ॥
మూరవెశివనాద భక్తం, గారెణాత్త లెణాంతుంవుదభెగి।
నిపారిపులబసవంగరదుల దతిత్త్వ కైవు నిదూ॥ ౫౫
పత్రాంరననేత్ర, దశరవపత్ర, పంబంరువి త్రవుండలు।
పత్రారనవృత్ర విదద గోత్రశతరొంటెం॥
పత్రాంరనవృత్ర పుత్ర నొత్ర పాత్రశవిత్ర గోత్రరా।
నిజచిత్ర ఘనచారిత్ర గురునిదెగె శమంత్రాతె॥ ౫౬
అఖిదునిరలమూడా కృరామళ పదపంతోజనిరాగ
మదష్టద్విదింతు నిశిలాబ్రురికెపొమెశ్వరశవారు గాల్య॥

ವದನದ ಬಳರ ಲೋಕ್ರ ಕ್ರೋಂತ, ಹೃದಯದ ಇನು ರತಿಪ್ರಭಾಂತಾ,
ಶುಭ್ರದಯ ಬಸ ವಕ್ತ್ರಾಂಗ ರಥೈಂತೆಳು ಯುರದವೆಂದುಕಾಂತಾ॥ ೫೨೨

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದನು ೫೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ॥

ಗಂಗಾಂಬಿಕೆ ಅಂಬರದ ನಿತ್ತರಥೆ॥

॥ ಶಿಷ್ಟಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಾರನೇ ಕಾಂಡ ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಕೊಟ್ಟು ವಿಟ ಜಂಗಮರಿಗಾಯನೆ, ಶಿಷ್ಟ ಗೆಂಡು ಕೊಟ್ಟಂ ಬಳದಿ ವರಿ,
ಯುಟ್ಟದಂಥ ಗಾದಿ ತತ್ತ್ವ ಮಿಲಿದ ಮರಟರ ದೊಳು ಬರೆ ॥

॥ಪದನು॥

ದುಷ್ಟ ಶಿವಂಗಾಂಕ್ಷ ಸದಾಶೋಕ್ಷೈಕ್ಷ ಕರುಣಾ ದ್ರಿಕ್ಷ ಮಕ್ಷ
ಇಕ್ಷ ಕಾಂತರ ಶಿಕ್ಷ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಭಕ್ತ ಸ್ವಾಂತಾ॥
ಅಷ್ಟವಿಧ ಪೂಜೆ ಸ್ತ್ರ ನಿಷ್ಠಾ ತುಷ್ಟ ಮಾನಸ ಸಂರಕ್ಷ ಭಂಕ್ತ ತಿನಷ್ಟ,
ದೃಷ್ಟ ಸುಗತಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಬ ಸವೇಶಾ॥ ೧॥
ಚಂದನಾದವೆಸರದಿ ಬಸಿಸಿದ, ದಂಡಮಾಥಾ ಸ್ರೀ ಪರಂಭಿಗ॥
ಮಂಡಲಾದಿಕ ನನು ಮತದ ಮತೆಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ॥
ತಂಡತಂಡದಿ ಕೇಬರಲೆ ಪಯಿಕೊಂಡು ಜಾತಿತಂಡಂ ಗೊಡು,
ಪೆಡಗೆ ಮಂಡ ಜಂಗಮ ದಾಸ ಲೈಕಂಡು ಕಮಲಾನಿ ನಿಂದಗ॥ ೨॥
ದಟ್ಟಸುತ್ತೆ ಲೆಕೊಡು ಕೊಡು, ಶಿಷ್ಟ ಗೆಂಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಪಂ ದಿಂ,
ಶಿಷ್ಟ ದಿಂಗಳೆಂದುಂಬ ಕೂತಿಂಗೊಲದು ನಡುನಗು ತಾ॥
ಕೊಟ್ಟ ನಾಗಳೆ ಕೊಡೆ ಲೊಡನೆ ಮುಕವಟ್ಟು ಮಂತಿಗಳೈದಿ ಭಗಳಿವ,
ರಷ್ಟ ವಿಕೊಳ ಬಾ ವಂದಿದು ತಂಕೈ ಗಲಂ ಮಗಿದೊ॥ ೩॥
ವಾಳಾ ಮರಚಂರದಿಂದು ಕೇಶವ, ಜೋಳ ಗಂಧುಂಗಂ ಕುಂಪ ಕರಿಭಿಗ,
ವಾಳ ಜೊಂಮ್ಮ ಹಿಯುಗ್ರ ಬಂಡಿಯು ರಷ್ಷತ್ರ ಮಂತ್ರಿ ಗಳು॥
ಮೇಳಗರಕ ಮದಿಪ ತಂವೆಶ್ವ ಳು ಮೇಳಳವಿ ದಿಬಾಜ್ಜಳ ಮದೀಪಶೆ,
ಕೋಳದರು ದೂರದರು ಬಧವನ ದಂಡ ನಾಂದುರ ನಾ॥ ೪॥
ಪೇಳುವಡೆ ಕೊಂಡೆಂದುಪ್ಪುದು ಹೇಳಲಡೆ ತಪ್ಪೆಪ್ಪುದಾ ಗಂತಲೆ,
ಕೇಳಲೆ ಮೇಳ್ಕ್ರೀಕ ಬಂಡಾರದ ಧನವು ನೈದಿಲೆ॥
ಕೈಳರನ
ಸುಮಿಂಡ ಗೆರೆಯಿಟ್ಟು ಗೆರೆಯಿಟ್ಟ ನಾ ಬಾಳ ಮೇಳ ತ್ರನು ಬಧವರನ ಮೊಢ,
ನಾಳು ತಮನ ಶೆಯ ನಾಗದಂ ಜಾವ ವೆನು ತರೀ ಶರಕಿ ಲೂ॥ ೫॥
ಮುಳಿದು ಭರದಿಂ ಬಂದಿ ಕಾಗಾಲ ತಳ ವಿಂತಲಿ ಬಸವಣ್ಣ ನಬಾ,
ಜ್ವಳನಿ ದೇನೈ ನಜ್ಜ ನವಕೊಡ ವೆಂಟ ನಿಶಾಳೈದೇ॥

ఘల్లని తంధిమ సధన వీవృద ముళ్లరు బందార వసి ఖండ।
గేళని జలవృదు జితవేయుందా ప్రవిని నుతిదూ॥ ౬॥
తల్పినీవదు సంవర్మ ధనవంతల్ప దీవ్పిసి ధ్యేగుడాకిం।
నేర్పదీ భంతార దీడితన వృంశృధానికియూ॥
తల్పి నంవృధ నర్పినీ నేం జీర్పవే సాంత్వరటరసాతృష్టి
పర్పదన్వ రల్పవృధా లాలంవ ళ్లేశ్రీమగే। ౭॥
దండితుతరారంన్న నేంబు। దండదరింయెళ్లింతర్మ ధ్ర వంనిం।
రాండెంతుల్లద మిర్కి నవరారాదడేనవరాం॥
దండిసది బిడువేని జవవమరి। సొండదంరేళినలు బసవంగా।
దండనాథం నసునగు తంయుంతేంద నరసుంగే॥ ౮॥
అతివరయుదశావ భక్తి యరుం బర్త్రతమయు జంతామ గాలింయుతుమర।
షితి జయుంసురక్షే సువృంశనా చలవృవిరలు॥
మతింతళ్ళిం దం భక్త సాదవ నితరధనవుం బంరు విదశివే।
అతివివేకవనుడూ నుడి వృదు నీతింరేభగా॥ ౯॥
వారి జప్పు లాడిరసుతళ్ళాద త్రసరపసుమర్పిరసువదివర।
వృారతాంవర్యత కిరగారు జయుంరు జసువ జరోరా॥
సేరివు బగం నెల్లసువదేవిప్వారగాదవుంయుంబు దేబం।
ధగరశం దింరువేలినేలి బిజ్జళ వంది రాలా॥ ౧౦॥
క్షీర వరద్విం తెళ్ళతర్గ హంసం। తార నీరంపేవిశృదేవం। [struck]।
రారవం శృత్వే వృదే వావర్గళం వీవాన్॥
కీరవిష్ఠయుశంగాల్లి జిత్రం। హాం దర్పదే వరర వ్యాల్మ।
రాం భక్త రంతరధనవి వృదుడు పవరి భగవా॥ ౧౧॥
వ్రాతలినడుగిద మురగరాజన। శివి బళ్ళంశి దేంది బటది బర్తేగవి।
వడబశఖనందిదడిసులశ్చైలంగళ లుగిద దే॥
వృడుతరంజవు వృడు గిడేదిరవివ్వరువలు వృదంయుంగ్వై।
దడంరేళ్ళ్వర్యదన భక్తదు వరధనర్వైదుదుసరిత భగవా॥ ౧౨॥
వావన జ్యోతిమర్గంతగం నిదీ శిసేంయు హింసంటిరుర।
జివఖో నావ్యుత దను భవానివుధరదరుంసుంవే॥
యువదగాలి వూదిగళనగాలి వేందీవలింగ శివధర్గరోత్థవ
గావధనవుంచరణ నిష్ణయుధనదదంసుంవే॥ ౧౩॥
బిడు బిడావం దేరువం నిర్వాద వియుల్లదునం ర్మోడేయురుగ

ఓడవేయు నేవడే వర్గ కొట్టినదల్లదె నింన్నా॥
వడవేంటొళగనకాగాలు యుంటవే వడె బళీర నాభక్తనల్తె।
మొదులినేలుకె కేరుందదంతె ఎచారిత్ర్యంయుమతే॥ ౧౪॥
పెట్టి నగళంతె నెతరిని వయుంది ట్టు జనవీనకుం ఖందలవ బేడ।
కొట్టిలిదికిళ్ళంకేన నుతఅం కిల్ల ళంకళంటు॥
దిట్టికరదిట్టి నళనట్టరి పుట్టి కొంబ్బు క్రొదతె రురుళం।
బిట్టు భంగరం బళనవరనంకి కిన్నునుతఅరలు॥ ౧౫॥
మధురకాంత్యమ తంన్నవుం త్రిందుల నధిరథ్ధముంకొంట్టు నిందుమేన।
కుధంటొళగె వృత్తమరంరుప్రజమ కరల్లాళుడే॥
బుధవరం తానోయుం క్యోన్నం। వధంరళాధర భక్తంరి నిబర్య।
వధదొళు రాధానిసదధి త్తన్నె బింతిపదే॥ ౧౬॥
నరిసళఅంపిడి కరిని నాంయురరంనభుందొశ్శినివేరెదనం।
దరకాంత్యమబీ భుం జం గా బోత్ర నందు నారూ॥
దరగ గాంగళమబి తెలంతుం విని ంవలదుల విన్నంయుధరగాలయు।
ఖరదళొళందుళిళ భక్తరు నలదుల వృక్షరలూ॥ ౧౭॥
భంగళాధిప నధిర విస్మంరు బేళ నానిరంగళంవు గి।
వీళ నీకర వల్లదేమను జాళనేయునతే॥
శ్రీకింయుందం బుధిగె మగాలంరలంపిలెరుజ నళయుంకొడువ వొలు।
రూతునవరక్ట బరగాంగళం ని క్షేత్రావినంయు వలూ॥ ౧౮॥
బసవరాజనానమ్ముంకొందిదదవీకన జంతి నుంన్నుంయు।
రళనేంయుంతవే తోర్లారుళ్ళమం లావనోరమ నెర్వురిదా॥
బదిరంలు వళలం తరిని బాంయుంబిదవంతావనుతె బాజ్జళి।
నొదెదుం శ్రుళక్ దంద వాథం బంద వరలు నినే॥ ౧౯॥
వందుల దినదొళ్ మత్త వేద్యా మందిరదొళొ బయ్యనిబెగలు।
విందదా విలంయు నోళ్ళంర ~~ఊ~~ రదా బసవరసా॥
మందిరనే నీళోనిదనునొందొందుదివదేగా ళోడువవతియుం।
తందురొడుమనిగె బలు శిష్టమొళల్లి నలళ్యెదా॥ ౨౦॥
బసవరాజవళట్టదరవింతల బదిగెళోలా తదీంబర్యపతియుళ్టి
ట్టవమదిన్వ దురాలమంకానలుత్త కలిదుగాని॥
వృషుదకదీంయుం బేడులొల్లదెభుసనేతనేన్నదతెంయు వబనేళ్లగ।
~~వ~~ మోరొళ్ళ క్రంబిందల మిభిగింతేంద ళావానీ॥ ౨౧॥

ಅಕ್ರದೇಳ್ಕಲಸೋಚರವ್ರವಜನಸ್ಕೃತಂದೆಸಳಾಗಾಸೆ ಪೇಳ್ಕೋಂ।
ಬದೊರ್ಕ ಜನನಾರಂಡೆನಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿ ಬಂದೀಗಾ॥
ಶಕ್ತಿಕುಲುಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯುವಸ್ತ್ರ ಕೈಮೇಗಾಮಂಬರಂಪುರಿಯೊಳ್
ರಚರ್ಕ ಬಾರದುವುಜನದೊಳದನೀಶ್ವರನೆಬಲ್ಲಾ॥ ೧೨॥
ಭಾವನೀನಲ್ಲಿಪೋಗಿ ಬೇಡಿದೊ। ದೇವನಾನಳಿಬಿದವರಾಜಂ।
ದೇವಿಯುಟ್ಟರ್ದಮುಳ್ಳವಸ್ತ್ರವನಂದುನಮ್ಮವರಂ॥
ನಾವುಳದದೇವ್ರಮಂಡಜಾನಮದೇವಕೆಮಗೋಲಾದಿತತ್ತ್ರ।
ನವ್ಯವಸ್ತ್ರವಳಿಸಳಂದಿನದಿನದೊಳಂ ಕುಟ್ಟಿ ಪೋಗಿದೆಂಬಾ॥ ೧೩॥
ವಲಂಯುಜಂತ್ರೀಗೌರಿ ನೀಲಾಂಬಿಯುಂ ಕೆಂಪುನವೇಷುಂ ಚಿನ್ನಿಯು ಭಾವಜ।
ತಿಲವವಂಜಂಯುಕಂ ಜಿಂಯುಂ ರಾಂ ಬಿಳೇ ಜಿಂಯುಂ ರುದ್ರಾ॥
ತಿಲರವುಂ ಚಂದ್ರಾಕವಿಂ ಭೂತಿಲಕಮುಂ ವುಗಿಲ ಪೆಟ್ಟುಲಿಂಜಾ।
ವಳಿಂಯುಹಂ ದ್ಯಾರಾಕವಂಕ್ಯದೊಡರುದಂಯರಾಗಾ॥ ೧೪॥
ಪಳಿಂಯು ಕುಟ್ಟವಳಿಂಯು ನೇತ್ರಾವಳಿಂಯು ಹಂಪಾವಳಿಂಯು ಪುನುಜಾ।
ವಳಿಂಯು ತುರಗಾವಳಿಂಯು ಸಾಗಾವಳಿಂಯು ಗಜದಾಳಾ॥
ಪ್ರಲಿಂಯು ಗುರವಿಟ್ಟೀಂದ್ರರಾಗಂ। ಲಲಿತಪೀಗಾಲಾ ವಳಿಂಯು ಚಿತ್ರಾ।
ವಳಿಂಯು ಶರದ್ದಿನಿರಾಜವಲ್ಲಭೆರಾಂಯು ಶೋಭರಪ್ಪಾ॥ ೧೫॥
ಕಟ್ಟುವಂಗಾದಪಟ್ಟಿ ಬಲ್ಲಳ। ದಟ್ಟಿ ಭೂಪಲಿಮೇಘವಂಗಾದ।
ಕುಪ್ಟಿ ತವರಾಜಂ ಮರಕತವರಪಟ್ಟಿ ಪೊಂದಳರಾ॥
ಕುಟ್ಟಿಖಂಗಾವಹಂ ಜಿಂಯುಂ ಪೊಂಬಟ್ಟಿ ಸಿಂಗನಾಗುಜ್ಜರಾಪ್ತದ।
ಕುಟ್ಟಿಪಾಕ ನಿಂಯ್ಯದಳುರಿಂಯುಕಟ್ಟಿಪುರಿವಂಗಾಳ್ಗಾ॥ ೧೬॥
ಯಿಸುಮೊದಲು ಧರಫರದೊಳಂದೆ। ಪರುಗಳುಪ್ರೋಷದೊದವಿಪದಂಬೀ।
ತಿಧಿಕಟ್ಟವಳಿಗಳುಂ ಟಾರಾಗಿಲಿಂಯುಟ್ಟದಾರ್॥
ನವದುಕೋಲದರ್ಪಣಗೆ ಭಾರವ್ರ। ಭುವನದೊಳುದಿಟವೆಂದುಪೇಳಲು।
ಯುವತಿದಾಪ್ಸಿಂಯುನುಡಿಂಯು ನಾಲಿಪಿಮಿಂಡನಂನ್ಕೋಟಿ॥ ೧೭॥
ಸುರಸುಮಧುರಾಳಾಪದಂ ಭೋ। ಸುರಿಸುನೀವೆಮಗೊಲಿವೆಂಯು ಶಿಕ್ಷಿದೆ।
ಸುರಪುರನೆ ಬಸವರಸನಿದೇಡೆ ಕೈವಿಡಿಯುವದಿಂದಾ॥
ಅರಸಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯುಟ್ಟಂ ಬರವನರ್ತಿನಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟು।
ವ್ಧರಿಸುವಮತ್ರೀತಿಯು ನಿಪಲಕ್ಷ್ಯಾಗಲಿಂಯುಮ ಕವಿಟನೂ॥ ೧೮॥
ನಿಮಿಷದೊಳುಂ ತಾನೈದಿ ಬಸವಾಂಯುಳಿಗೆ ಪೊಡಮೊಡು ನಿನ್ನಗಕಿಂಯು।
ಟ್ಟಮುಳ್ಳ ಶಸ್ತ್ರವಸಿಂದು ಬೇಡಿದವಾಗಲಿಂದ ತಂದೆನೆ॥
ನಮಿಸಿಕೇವಳ ಹಸಾದವೆನುತಂರವಗಾಂಯುಂ ಬಕಕೆಳ್ಳ ನಳುದಿದ।

ನವುವುತಂ ನ್ನಾ ಪ್ರಾಥನ ಭವನ ದೇವ ನಮುರ್ದಶಿನೂ॥ ೧೯॥
ಮೀನಶೀಕನ ನಿಶಾತಲಿಜ ಖಳಬವೂನ ನಯುದಮಣಾಂ ಖಚಿತ ಕಾಂಚ
ಚಿನ ಕಿ ಬದ್ಧನಿಶಂಬ ಬಿಂಬದ ಶಿಲ್ಲಾಧರದಾ॥
ಪೀನರತಿಗಾರ್ಷ್ಮನದ ವಾರದಾಂತರೂನದುದುವರವುಂಡ ಲಾವ್ಯದ,
ವೂನಿನಿಂದು ನಿಬ್ಬರ ನಿಕರಪಿ ತಂನೋಡನೆ ಬರುತಿರಲೂ॥ ೨೦॥
ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ತನುಮುಖಯುತ ಶೀಲಾ ಶಾಶಕ್ರೂ ಜಾದಿರ ಚನಾ,
ಶಾಲಾ ಕಜಳ ತಿಭಕ್ತಿರತಿ ಕಲ್ಯಾಣಾದ್ಯದಳ ತ್ವಾ॥
ವಾಣಾಂಪ ಷ್ಟ್ವಿರಿತಾಂಸ ನಾಪ ತ್ರಾಣ ಲಕ್ಷ್ಯದುಳ ಶ್ರೀಗಾಲುಕುಸುಬಾ,
ಶ್ರೀಗಾಲು ಬಳವನರಾಣಾ ಬಂದ ಳುತಕ್ಷಭಾಂತರ ಶೀ॥ ೨೧॥
ಬಂದ ಪುದ ತಿಂಯು ನವುಳ ಭೋಧಾನಂದವು ತಿಂಯುನ ನೂನಧ್ಯತಿಂಬನ,
ವುಂದ ಪುವು ತೆಂಯು ನನವು ಶ್ರೈವಾ ಜಾರಪುದ್ರತೆಂಬುಂ॥
ಪೊಂದರೀ ಲೋಕಾರ ತಿಂಯು ನರವಿಂದ ಗಂಧ ತನೂ ಲತೆಂಯು ಸೋಲಜ
ವಾಂದಬಳ ವಂತಂನ್ನ ಧತಿಂಯುಂಕಾ ಗಾಬ ತಿಂತೆಂಬಾ॥ ೨೨॥
ಧೃಷ್ಟಿಗೆಂಯು ನಿದಲಂತೆ ಕೊಡುಕೊಡು, ಧೃಷ್ಟಿಗೆಂಯುದ್ರೈಂಯ್ಯಂಗಿ ಕೊಟ್ಟತಿ,
ಧೃಷ್ಟಿ ನಿಸ್ತಾವೆಂಬ ಧ್ರೈಲುಲಜ್ಜಾ ಭಿವೂನವನೂ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಳವಂ ತಂನ್ನ ಧ್ರೋಟ್ಟುಗೆ, ಂಯುಟ್ಟು ದಂಖುಗಿ ಧೃತ್ತ ಮಿರಲಾ,
ಧೃಷ್ಟಿಗೆಂಯು ದೊಂದು ದಿಂತೊಳಗಲದಿ ಮಿಗೆ ಬೆಳವು ತಿರಲೂ॥ ೨೩॥
ಂಬುಂಗ ಪಲನಿ ಧುದೆರೆಗಳೊ ಬೆಳ್ಪು, ದಿಂಗಳೊಳು ನಿರು ಳುನ ಳೋ ಶರದ,
ಭ್ರಂನಗಳೊ ವೆಷ್ಣ ಬಳ್ಕಿ ಮಿಂ ಬಿಂನಗೊಂಚ ಲೋಕವುನಲೂ॥
ವುಂಗ ಪೆಂಲೊಳಂ ತುನಿ ವನ ನೃ ಶರಂಗುಗಳ ವಸ್ತ್ರಿಂಗ ಭುನ್ನತ,
ರಂಗೆವುಂಗಳ ತಾಂಯು ಬನವನರತ್ತ ಶರು ಸಚೊಳೂ॥ ೨೪॥
ರೂಪೆ ನಿಷ್ಮಂಯು ವಾಸು ತುಂ ಕೊಂಡಾ ಮು ತಿಶೆಗಳ ಪುತ್ತುಖವರಂ,
ಸೋಡಿನಾಸು ಕೆಂಕೆಂದ ನಾಗಳ್ಕಿಂಂಡ ಖಂಗವು ವ್ರಾ॥
ರೂಧಿಂಯೋಳ್ಕೊ ದುತಿಶೆ ಭಕ್ತ ಶಿಶೂಖದಿನಿದು ತಾನಾವವರವಂ,
ಜೇಡಿದ ಶೆಮುಂನ್ನಿಂಯು ವರು ಳರೇಳುರಾ ತಶೊಳೂ॥ ೨೫॥
ಯುದುಂ ಗುಡಿಂಯು ನಯುನಾರು ತಂನ್ನಂಯು, ಮದದಿಂಯುಂಬಳವಂಕು ನಿದು ಕಾಂ,
ಕೊಡನೆಂಬೂರಾ ವರ್ಕೃರಂಗಳು ಜಾಗಾರ್ಶಿಂಯು ಲನ್ನೈದೂ॥
ಮದಗಿ ದುತ್ತ ಳುವಸ್ತ್ರವುಂಶ್ರಿಂಯು, ವದರಿ ಜೇಡಿ ಜೊ ಡೆಬ್ಬು ಶನ ನಿಗೆ,
ಕೊಡನೆ ಜಾದರದಾದ ನಿಂತಂ ಮುತಂಕೊಡು ವ್ರದರಿಡೆ॥ ೨೬॥
ಶ್ರೀಂಯು ನೀಂಯ್ಯಪಸಿಂಧು ಬಲ್ಲಳ, ರಾಂಯುವೂ ಬ್ರೈಲಂಯ್ಯಂಗಿ ಮೊನೆಂಯುದ,
ನಾಂಯು ನಾರ್ಗಾ ವೃತಿಂಯ್ಯನೆ ತಳಪಿ ಜೇಡಿ ದೊಡೆ॥

ಯಿಯಂಯ್ಯನೇಯಿಂ ಪ್ರದಿಪ್ಪಧನವನ ಜೋಂಯವ ತಿಯೊಳು ಮಿಂಡಭಕ್ತಂ॥
ಗೀಯವನಿಂದುರಿಂತು ಲೇ ಪೋಸೆಂತುಧವನೆಂ ಬಸಗಾಸಾಸ್ತಾ॥ ೩೭
ಗರುಸದುಬಿಕಷ್ಣವಕರದೊಳು। ದರುಸಲೋಜನ ಭಕ್ತ್ಯತಿತಿಸೆ।
ಬರುಳವತ್ತ್ಯವನ ವಿಕರನೆಂಬುದು ಗುಡಿಂಯ ಕೀರ್ತಿಯಿಂ॥
ಮಹಿಂತೊಳಗೆತಾಳವಿಸೆವಾಂಗಾಪ್ರರುಗಾರಾಲದಿ ತನೆಂಯಳಳರೋ।
ರುದುನಿಜಂಯವಂಂರಾಂಯ್ಯಾದೋವನೇವೂನ ಕಂಜರನೂ॥ ೩೮
ಯಸುತಿವಂತಾಕಿಲವವೆಗಾಡುಮತೆ। ಖುಸವತಿಶ್ವಂತುಂ ಚೋಪ್ಪುಪ್ರೊಗಳಯು।
ವುನಿವಳೋಕಳುವಿದದಿವೇನಿಂಯುಮುಕ್ತ್ಯಲಾವಿಪನೂ॥
ತನಸೆಬಗವಾಕೂ ಪಂಶಾಕಿಂನೆನುತ ತವನಿಂಯಲಸುಡಿಪಿದೀವಿಕು।
ಪನಿಕುದಿವ್ಯಾಂಬರವಿತಾನ ಮನೋಂಯ್ಯಬರಿಗಿತ್ತಾ॥ ೩೯
ಧರದಾಂಧ್ಯತಿಂಯಂ ಕಡಿದಳೀಕಿಂಯ। ಚರಗಾದತಿಂ ಯಿಂದನಲದಿದಿರ್ಗಂ।
ದಿರೆಸೊಬಸುಪತ್ರ್ಯಳುಸತಿಂಯ ಕಂಗಾಳಾಂಗಸ್ತಿಂಯ ಲವಡುದೂ॥
ಪರಷ್ಟ್ಯತಿಂಯುಮಿತಿಜದುಲಿಂಯೂದಳು। ತರುಗಾಂತೊಳು ಮುದಿಸಲಾತರುಂಧರಿ।
ಜಶ್ರುರುಕಭಕ್ತ್ಯಯನಿಕ್ಕಳು ಪಂಸಾಂ ಬರೆಂಯವುನವಂದೂ॥ ೪೦
ಸಡೆಂಯರಲತಿತು ಡಂಕೆಮದದಿಂಯು। ನೆಡೆಂಯನೀಕ್ಷಿಪಿರಾಜಕೀರಂ।
ಸುಡಿಂಯುಕಲತಿಕು ಮೂನವತಿಂರೊಳು ಸುಡಿಸಳಂಕೀಳೀ॥
ಕಡುವಿದುವಕರ್ಪ್ಪಂತತವವಾರಡಿಸಳೀಕಿಂಯವುಡಿಸಿಪುಳದುಳೀ।
ದುಡುಗಳುಜ್ಜಳಿಸಿದವೃರಾಂತಿಂಯವಾರಟಾಷ್ಪರೋಳೂ॥ ೪೧
ಯಿಂದು ಬಕವನ ಭಕ್ತಿ ಬಾಕನೆ। ಯಿಂದೆ ಭಕ್ತನ ಭಾಂತರದೊಳರ।
ವಿಂದಗಂಧಿಯ ಮೂನವರು ಕಂದಾಸದಾಂಯುತ್ತು॥
ಯಿಂದುಂ ತಮ ತಮಗೆಲ್ಲರಂ ಬರೆ। ಸೊಂದಿಕೀತಿಕಲು ತಿರೆನಿಜಾಂತ।
ಕಂದಿರಕೆನಡೆ ತಂದಳಾ ದಂಡಾಧಿಕನರಾ ಗಾಂತೀ॥ ೪೨
ಪುತ್ತ್ರಿವಂ ಚ್ಯೆಂಯ್ಯಂ ಬಸವ ವಜಪ್ರೋತ್ರಮ ನಫೂರಿಸ್ತದ್ವಿತಿಕನು।
ಪುತ್ರ್ಯಗಜಗವನೆಂಯಕಿ ವಿಂಯವೃನಸ್ಸೀಲೆಯಂ ಕಂಡೂ॥
ಪತ್ರಿಜೀಕಲು ಮೂಂಬುದೀವಿಂಯ। ಮುಕ್ತಿನೋಲೆಂಯವೀನಿರಿಂಗಂಡೊಲಿ।
ದಿಕ್ಕ್ಯನಮಿಕಲು ಮಿಂಡಮೂಂಗವುವಿಕ್ತಲ್ಯೆಕಂದಾ॥ ೪೩
ತೀವಿಬಕವನ ಭಕ್ತಿಸತ್ತ್ರಪ್ಪಿ। ಭಗಮಿಯುತ್ತ ಳದಶಾದಿವೆಸಳೊಳ।
ಗಾವಂಡೆನಖತೇ ಖವರಕುಕಿಸಾಖಿಸ್ಯಿದವರಾ॥
ಜೀಕನಿಧಿಂಯೊಳು ಬಿದರ್ಗನೋಯನಲಾವಿಭಾರರನ್ನ್ಯಮಿದಿದಮ।
ತಾಂವರೆಸಳ ಮೊಗಂಗಳಾ ಗಯ್ಯಳು ತಾವರೆಗಳಾ ಗೆ॥ ೪೪
ಬಲದರೆಂಗಾರೊಂದಿದಶದರೆಂಗಾಪೊದಿಲೆಯ ಭವಸರಿಯಿಂಮುಸೋದಡೆ।

ತಲೆಯನೇರಿದಿಕೊಂಡೆ ದೋಷಾಕರನನ್ನೆ ನಿಂತೆಗಸ್ಸಾ॥
ಲಲನನಂಕ ಕ್ಷಿಪುಡಪುದ, ಕ್ಷಿಖುರದಿರಿಸೀವೆನು ತಡಿನಗತಿ।
ಫಲೀಕರಂಮುಖದಿಶೆಗಣ್ಣೋಲೌಕರವಮುಖದವಬ್ಬೃತಿ॥ ೪೫॥
ಪ್ರದಧಿಂದೊಳು ಕೃಷ್ಟಿದೆನು ಪಡಕೃಷ್ಟಿದಳಿದಿರಿಕರಿಂಯಂಪ್ರಭಾವಂ।
ಮದನಕರತಾಂಥರಿನಿದು ದುಕತಿ ಗಿರಿಯನೆನಗೆಂದೂ॥
ಯದನಂದು ವಿಡಿದಂಧ ಕಂಕಟಕದಳಿಸಿಂದೀಶಂಗೆ ಪ್ರಂಯ್ಯಲ।
ನೊದರಿಡುವವ್ವೋಲಾದುಗದಸ್ಸದ ಶಂಖಘೋಷಗಾಪ್ಪೂ॥ ೪೬॥
ಘನತೊಡೆಂಬದನಸವಿಬಿತೆವಿನಂಬನ, ನಗಲ್ದಶದ್ಯಿ ವಿಂಯಿರತವೀಕ್ಷಿವಿ।
ನಗುವವೆಲು ನ್ಯೆದಲು ನಳ್ಯೆದೆವಿಕಾಶನ್ಯೆದಿದಪ್ಪೂ॥
ದುಗುಡವಾಂಯ್ಯುರಘಾಂಗ ವಿಧುವಶವಿಗತಿಗಳಸಳಮೊರಪ್ರನಿಂದಿತು।
ಖಗಫಿತಾನಂಕೊಟ್ಟಿರಂಶಳನೆಲೆಗೆಸೇದಪ್ಪೂ॥ ೪೭॥
ವಿತತ ನಾನಾ ದೂಶದೂಂಪ್ರಜ, ನಿತಘ ನಾವಳಿ ಮುಖುಕಿದಂದದೊ।
ಳತಿತವಂಕಿಬ್ಬಿದುದು ಪುತ್ರವಧೂಟಿ ಬಪವಂಗೆ॥
ರತಿಯೊಳಿತ್ತ್ರವಬಹಳದೀಕಾರತಿಸಳ್ಗೋಯುವೆಳರಿವಿದಿಂದೊಳ್ಳುದು।
ವಿತತಿ ದಿವಿಂದೊಳು ತೀವಿಯುಜ್ವಳತಾಂ ತಿರಂಜಿಸಿತೂ॥ ೪೮॥
ಭೇರಿಗಳ ನಿನದಾಳಿ ಮಿಂಯು ಜಂಕಾರವಾಳಿಂಯು ಶಂಖಘೋಷಗಾ।
ಪ್ರಕರಾಂ ಜೋಕಿಶಲ ಛವಛವಾಂಕರಂಗಳೊಳ್ಳೂ॥
ಮೂಕಮುಥನ ಛತ್ರಲೋಚಳಾ, ಗಾರನಿಕರದೊಳ್ಯೆದೆ ಪಂಚವು॥
ಹೋರು ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಗಳು ಅಂಯುಲು ತಪ್ಪಸು ಅಯುದಲ್ಲಿ॥ ೪೯
ಬಸವದಂಡಾದೀಶ್ವರಂ ಮನವಪಿದುಕಳುಹಲು ಮಿಂಡಮಿಂಗವು।
ತಿಪಕವಾಭರಣಾಂಬರಾಂಗರುಗಂಧಕರ್ಪೂರಾ॥
ಕಪುವುತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳ ನೆಂಡವಿಕೆಗೊಳುತ್ತ ಪಂಡದಿಂರರ।
ಮೆಪಿದು ಕ್ಷೋಣಿ ಪ್ರಭೂಳಿಗೈಂಯ್ಯಲೆನಿತ್ತು ಸುಮಂಗಲದಲೀ॥ ೫೦
ಕಡುಪ್ರಗಳ್ಭಸುಖಾದಕಿಗನುಂ, ಗದಗಾಳೆ ಗೈಂಯ್ಯರಿಗೂಪ್ರಾಪುಲ।
ಗೆ ಡಿಕನಡಕೀಜಕನು ನಿಕಿಡಿವಡೆದ ವಂದರಿಮೂ॥
ಪ್ರೋಡವಿಯೊಳಗಣಾ ಚೋರಜಾರರ ಜಡರನೇಗಾಳಿಸುವರವಿಂಯು ಖೋನ್ನೆಯು।
ನುಡುಗೆನುತ ಛತ್ತ್ರರು ಶಿವಾಚಕನೆಗೈಂಯ್ಯಸುಂಜೆಯುಲೀ॥ ೫೧॥
ಅಂತೂ ಶುಂಧಿಗಂಕ್ಷ್ಟಿಪದನೂ ೭ ೪ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವುಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ——

"ಮುದ್ದುಸಂಗೈಂಯ್ಯವರಥೆ॥"

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಸೂಳಿಗೈಂಯ್ಯಲು ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯುಪಮೇಳವು ಳದಿರು ಆಶ್ವರಾಚನೆ।

ಪೇಳ್ತಿಂತೊಳು ಬೆಳಗಂಕದಕನುಮುದ್ಧಸಂಪ್ರೆಯ್ಯು||

ಪದನೂ||

ಅಂಗಪರೇಂದ್ರಿಯ ವಿಲೀನವೃದಂಗ ನಾಶ್ರಮುವುಗಧಸಂಸ್ಥೆ।
ಲಯಂಗತಾಂಗ ಖಭ್ರೋಣಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಗಳಂತೆಂದಾ||
ಶಾಂಗದಿಂ ಬಳಸವಂಕಳು ಧ್ರುವಂ ಖಂಗವುಂಫ್ರೋಕ್ಷ ನಕ್ಕಳೊಂದ್ವಪೆ।
ನಂಗಲೇಶಿನವೂಲ್ಯ ತಾಂಬೂಲಂಗಳನೆಲ್ಲವನೂ|| ||೧||
ಪೋಳಿಯಿಂದಿವ್ರ ಲಿಂಗದವಪರ, ಪೇಳ್ತಿಸ್ವದುವ ಘಂದವಲ್ಲದೆ,
ರಾಳಗೆಲಸಸಿಪ್ರೋಶಿವಿರಂಯ ಲ್ಲಿನುತ ಅದುವಂದೂ||
ಶೂಲ ಪ್ರೊಖವೆಂಯಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸೂಳೆಳಿಸ್ವದಳಿವೆಂಬವೂತಂ।
ಕೀಳಿಯೊಂದುಮವರಿಂಯ ಪಾತಂಬಳವವಂಪ್ಸೋಡಿ|| ೨||
ಪೋಶಿನಾವಂ ಸೂಳೆಸ್ವೆಂಯ್ಯಲು, ಫ್ರೋಶಖಂಗವುದೇವರೊಡವನಿತೂ
ರೂವಿಪ್ವೆಂಯ್ಯನೆನಪುವ ದುತಂ ಡ್ರೋಸುಡ್ರೋಸ್ವೆಂಯ್ಯ||
ತಾಳಪೋತ್ತ್ರವುಪಂಗವೇಶ್ವರ ರೂಪ ಡ್ರೋಕೆಂದೆನುತ ಸರಪಾ।
ಶಾಳದಿಂಬಂಡಾರಿವಿ ಗೆಶೊಂಡಾಡಿಮುಂಡಾಡಿ|| ೩||
ಭೂರಿವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾ ರುಪುವುಳ ಪ್ರೇರಕ್ಷುನಪಾರಂಗ ಲಾದಿಂಯ।
ಪಾರವಿತ್ತಾಂಶ್ಯೆಂಯ್ಯನಂ ಶ್ರ್ಯಂಗಾರವಂ ವೂಡಿ||
ಡಾರ್ಶ್ಯಶಿಮನದಲ್ಲಿ ನಿಖಶಿ ಚಾರರಂರೆದ ಚಲಭಕ್ತಿ।
ಜಾರನಾರಿಂಯ ವುಸೆಸೆಳ್ಳಂದಿದ ಡಾಪಳೇ॥ವ್ರೋಗಳ್ತೆ|| ೪||
ಶಶಿಯುಖದ ಪು'ಬಲಾಳರಂಗಳ। ಪುಶ್ರ ಖನಯ ನಂಗಳಪಯುತ್ಳ।
ದಶನಕೆಜ್ಯಾಂಯಪ್ರ ಬಿಂಬಾಧರದವಪುನದೆಂಯೂ||
ವಿಶದ ಗಂಡಂ ಗಳ ಪ್ರೃಥುಲ ಕರ್ಣ ಶರು ಚಂಗಳ ನಿಂವ್ವನಾಭಿಯು।
ಶ್ರಶವಿಮಧ್ಯದ ತನು ಲತೆಂಯ ಗಖ ಗವುನೆಂಯಂವೋಡಿ|| ೫||
ಪಂರಿಪಲ್ಪ್ರಮುಖೆಂದ್ರ ರಂಪ್ನೆಯೋ। ಗುರುಶಂತೋಧರ ರುದ್ರಕೆನ್ನೆಯೋ।
ಸರಭಿ ಜಾರುವ ಚಿತ್ರರೂಳ ಪ್ರೋ ಪೊಂಪ್ನವೃದ್ಧಾಳಂತೋ||
ತರಳೆವು ನ್ಯಧು ವಂರಕಾ ತ್ರಿನಯೋ। ಅರಶಿಯುವಲಾ ವುಯುಗ್ಧವಿಂಡವ।
ಚರಲಾಲಯುಗಳ ಕ್ರೈರಣ ತಂಪ್ವವಿವಗ್ಧ ತನವೆಸಿದೂ|| ೬||
ಪಡಿಗವಸು ಕರವೇಳ್ದುಯುಂದಿಟ್ಟಡಿ ಗಳಂತೊಳೆದಧಿಕ ನಯವಿಂ।
ಪ್ಪಟಿಪಿಪಾದೋಧರವನಿಂಲುವಿ ಭೂತಿಶೀಳಂತವಾ||
ವುಡಿದಿಂಯವಿಕಪಿಡರ ಳುರು ಬಂದರ। ನೋಡವರಿಂದ ಕರಳುರುಕಂತಂ।
ನಪ್ಪು ಡೆಯ ನಂಪ್ರೆ ಪೊಟ್ಟು ವುನೆಗೆದ ವಿಂವಲ(ಪ್ರೋಡಾ)ಸಾ|| ೭||
ಮುಗಿಲು ಬಾಗಿಲು ವಾಡ ದೊಳ್ಳ ಗಾಜ ಗಲಿ ಚಪ್ಪರದುಪ್ಪರಿಗೆ ಬ್ರಾ।

ಕಿಸೆವಿಸೋದಾಲಂತುದವೃತತಾಂಬಾರ ದುಳವವದಾ॥
ಪೊಸಯಿಸುವ ಶುಕಶಿರ ಮಯೂರಾದಿಗಳ ಮೃದುನಾದಕ್ಕೆ ಹರುಷಂ।
ಬಸೆವಸಲಾಕಿಂತು ಶೋಭ್ನಿ ನಲಿವೆಸೆದು ದುಹತಿಂತು ಬವನಾ॥ ೮॥
ಹಾಸುವುಂ ಚವರಕ್ಕಳುಯಲ್ಲಿಯು। ಹಾಸುಪುಲಾಚಿತ್ರ ಅಗಿಂಬುಹೆಲ್ಲದಿ।
ಹಾಸುಕದುಗ್ಧಸಮಲಸುಗಂಸ್ಸಡಿ ಪಂಚಕಾಳ್ಯಂಜೀ॥
ಬೀಸಲಾಗೆತೆರೆಗಿಂಡಿ ತಂಬಾಸೆ ಬುಸೆ। ಹಾಬಿಸುವ ಹಾಂ ನಾಂಬುವಕ್ಷಿವಿ।
ಳಾಂಕ ವಿಭ್ರಮ ದಂಗವಗಾಂತು ವಿಳಾಡಿನೀಹಾಪಾ॥ ೯॥
ರಾಗಾದೀವಿಸೆ ಮಂಗಳಾರತಿ। ಪಾಲಾಶಿಲ್ಪನ ಲೇಖನದವಾಖಾ
ಷಾಗಾ ವಡರೆಲಿಯು ಡರೆಸತ್ರಿಸೆ ರುಡಳಪಂಬಳಿಸೇ॥
ವೀಣಾತಿವಸ್ತ್ರಾ ಭರಣಾ ದಡರದರೆಗೋಗಾಬೀಂಲ್ಯಸ ಪ್ರಚತವಸ್ತ್ರ।
ಶ್ರೀಗಾಂಯುಂದೊಪ್ಪಿದುದು ವಾರನಿತಂಬಾನೀನಿದನಾ॥ ೧೦
ತಿಹುಕನಿಸ್ತೃವ ಲೇವಿಪುವ ತಷ್ಟಿಗಳ ತಿಲುಕಾಂಬಾನ ಕರಂಡದ।
ಘುಟವಳ ಲಪ್ಪಂಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾನಾ ಭಕ್ಷ್ಯಗಾಂದಿಗಳಾ॥
ವಸ್ತ್ರಚವುದದ ಚಂದನದ ಕರ್ಪೂರ। ವಗಿಲುಹಾದು ಜಪ್ಯಾದಿಗಳ ಸಿಂ।
ಕೃಗಳ್ನಿನೀಪಿದುದು ನೊಡೆವಾಚವಧೂಟಿವಾನಿಲಂತಗಾ॥ ೧೧॥
ಅರಳ್ವಡಲಗೆದಾರಿವಟ್ಟಲುಬರಗಾಂಕುಮ್ಮಾ ದಂಡಿರೆ ವುಗಾಂ ವೃಕ।
ಕರಗಾತತಿಬಟ್ಟುಲುಕಡಿನವಡ್ಡಾಂಗೆವುರಂತಗಾ ಗಾಂಗಾ॥
ಸೊರೆವಡಾವೃಗೆ ಮಟ್ಟುವರೆನಿಳ್ಳಿ ಹಿರಂತು ಚಿತ್ರದ ಬಿತ್ತ್ರಯಿಂಭೊಡ।
ಪುರಿಂತುನಿಜರಾಜಹಿದಪ್ಪುದುಗಗಾರಾನಿರೇತನವ್ರಾ॥ ೧೨॥
ಘಂಗಡಿಳ ಆಳಿಕಾಂತ ಪೆಗೋರಾ ನಂಗಳಂವಸು ಪುಷ್ಟಿ ವುಂಗಳ।
ತುಂಗಳಂತುಗಸ್ಥಳ ದರಪುರ್ರಾರಿಂತು ಬಳ್ಳಯುದಲೀ॥
ಮಂಗಳೋದಂತುಪತ್ರ ಪುತ್ರ್ರನ। ಕಂಗವಾಲಿ ಗಳಂದೆರಂಗೆಸು।
ಕಂಗವಿನಿಪಿದರಂಬಸಟ್ಟಿನ ಮೇಲುಕಟ್ಟಿಗಳಂ॥ ೧೩॥
ಲಲನೆಳಂತುನಿಸುಕಮಳ ಪುಷ್ಟರ। ನಿಳ್ಳಂತುಲಂಬಿತ ರತ್ನಮಾಲಾ।
ಕಲಿತಮಣಿಗಣದೀಪವಿಭ್ರಮ ಕಾಂತಿಂತುಸ್ನಳರೇ॥
ಲಲಿತಮೃದುತರಹಂಸತೂಲದ। ತಳಿತಮಂಚದತಂಬಿಲ ಕನಕು।
ಸುಳಿಸನಲಿ ಘಳಧ್ಧಳಕ ಖಾಳಕಶಂತ್ರಿರಂಜಿಪಲು॥ ೧೪॥
ಗೌರಿಯುಕಪಂನಿವಿರಹಿದ ಶೃಂಗಾರಹಿಂ ಡಾಪನವ್ರೊ ಕಾವನವಿ।
ಡಾರಧವಳಾಂತು ತವ್ರೋ ಇಂಕರರ ಚಿತವುಂಟುಕವ್ರೀ॥
ಮಾರಹರನವಿನೋದ ಕಂತ್ಪ್ರ। ಗಾರವ್ರೋ ಗಂಗಾವಪಂತನ।
ಜಾರುಪುಷ್ಟರ ಹೊಂಪನೆಲ್ರತಿರಂಪ್ಯವಾಂಬಿದಾಂಕ॥ ೧೫

ಘುಟಿತಿಶಯುನಿಶವುಂ ಜವುಂ ಕಂಠದಿರ ವಿಸ್ಮಯುನಾ ನಿಬಿಸಿತಿ।
ನಿದು ಶಿವಾಜನನೆಶ್ರೈವುನೆಂಪಿಂಚಾ ಶ್ರದೊಳ್ಳುನೆನವೂ॥
ವಿದಿತವುಂ ಜವನುಳ್ಳದುನೆಲದಲಿ ಶಿದುಳ್ಳದಿಂಕಂಬಳ್ಳಯುನಿಶ್ರಿಪಿ।
ಆದರವೋಲಿ ಶ್ವರನಪವೂ ರಾಧನೆಗೆರುಳ್ಳದಾರ॥ ೧೬॥
ಭುಪಿತವಂಶ್ರೈದುಂಬುಲುಂಧೂಳಿಸಿತ ಭುಪಿತವನೇರಿಂಯುಂಧಗ।
ಳಿಪೆತಳ್ಳೋದರನೀನೆಲನಲುಮುಸ್ಸಿಂ ವೃನಿರಿಖಾಶೇ॥
ವಪಿದುಶ್ರೂಮುವರುಳ್ಳದಿಕಂಗಾದ ಭುಪಿತವಂಶ್ರೂನಿದೆವೂದಲೊಳ್ಳದೆ।
ಕಪಿಕನೋಡಂದೆನುತತೋರಿದಲ್ಲರವಿನವನಬಲೇ॥ ೧೭॥
ಜಡೆಗಳ್ಳಬಿನಿಬಿನಿದುಂಪು ಶ್ರುತ। ಜಡೆಯುನೇಕೆ ಧರಿಪೆನೀನೆನೆ।
ವೃಡಪುಮುವಿರಕ್ತವುಪುಮುವಿಪ್ಸರಕೆ ಮುಡಿನಿ ಆಧರ್ಮವನೂ॥
ಜಡೆಗಳ್ಳಂನಾಂತಳ್ಳದೆನಧರ್ಮಧ್ಯೂ। ಜಡನಿಜಂಪ್ಪೊಳ್ಳುನೋಡೆನುತವಳ।
ದೊಡಿಗೆಯುರುಕಿದ್ವಳಯುದೊಂಗಲನಾಕೆ ತೋರಿದಳ್ಳೂ॥ ೧೮॥
ಯುಡೆಪಡೆಗೆರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನಳ। ವಡಿನಿಕೊಳ್ಳುತಂವಯುಗಧಿಂಡನು।
ತೊಡುವ್ರದಿಲ್ಲಾನೀನವೇಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿವೂಲಿಗಳ್ಳಾಂ॥
ಮುಡದಿಶೇಳೆನೆನವುತ ಪ್ರಶ್ನಿಸೆ। ಕಡಲತದಿಂಯುಲಿಶ್ರೃಷ್ಟಿಕಂಕಶ।
ಪಡೆದರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳನೊಡಲಲಿ ಧರಿಪುವ್ರದನುಳ್ಳದೂ॥ ೧೯॥
ಕ್ಷೀರಶರಧಿಂಯೊಳ್ಳಗೆದಪೆಳ್ಳಿಪನ। ತೋರರುದ್ರಾಕ್ಷಂಗಳಂ ವಿಪ।
ಜಾರನೊಬ್ಬಂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟನೆನುತ್ತ ಕೆಪಿಕ್ಕಿರದಾ॥
ಹಾರವುಂ ತೋರಕ್ಷೆವುನದೊಳ್ಳುಹಾರವಿಸಿಸೂರ್ಧರದ ವುತ್ತಂ।
ನಾರಿಧರಿಸಿದ ವೂಕಂ ತಿಯುನಾಂಶೈಂಶ್ಯನೀಕ್ಷಿಸುತಾ॥ ೨೦॥
ವೃತ್ತವೂಂಗದವೇಲಿಧರಿಸುವುದುತ್ರವುಂ ಭಕ್ತ್ರಗೆಶ್ರೂಂಪಿಕವು।
ಗಿಕ್ತಲುಂಕೇಳ್ಳದ್ರಿಂಪುವೀ ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿವೂನಿನಲೀ॥
ತಿತ್ರಿಸೂದಾಪ್ರದುವಿಶೇಷಂ। ವೃತ್ತರುಜನೀಂ ಶೀಳಿವಲದಂ।
ಚಿತ್ತಜಾರಿಂಪೆ ಬಲ್ಲವೇವೆಂಬಂ ಶ್ರುತಿಗತೀತಾ॥ ೨೧॥
ಭುವಿಂಯೊಳ್ಳಿಂ ತರುಶ್ರಕ್ತಿರತಿಂಯುಳ್ಳಳ್ಳದೇ ನೌಕೌಶನುಡೆಯುನೆ।
ಭಿವಿಂಯುದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂಸ್ನವೇಲೆಂದುಶರಿಂಯುದಂತೇ॥
ಆವಧರಿಪುಂಪುವಾಕಂಗ ಕೌಶೀನವನಮುಚಿಕದೆ ನಿವೆಂಯುಮುಶ್ರಂ।
ಯುವತಿತಾನುಷ್ಟಿಂಬರವನಾತಂಗೆ ತೋರಿದಳ್ಳೂ॥ ೨೨॥
ಕಾರಿಜಾಸ್ಯಂಯುಶ್ರೂವಕಲಾಂಛನಧಾರಿಯೂಗಲು ತಂನ್ನಮನದೊಳ್ಳು।
ಹಾರವಿಸಿಶ್ರೂಡವಪ್ಪು ಮುಕ್ಷಸ್ಥರದೇವಂಯುತಂದಾ॥
ನಾರಿನಿಂನ್ನವಿಶೇಷವೇಕ್ಷಸ್ಥಿರುಕುದ್ಭರುಬಳ್ಳರನಿಸ್ವಾ॥

ಚಾರವಾವುದು ನಿನ್ನ ಶುಭ್ರತ ನಿಯಮವಾವುದದು॥ ೧೩
ಯುವತಿ ನಿನ್ನಾರಾಧ್ಯಬಂಧತಿ। ಯುವರು ತಪವನದೆಲ್ಲಿ ಪೇಳುವ।
ರವನಿಂದೊಳು ನೀ ನಾರಕುವೆಗ್ಗಳಿತ್ತೊಂದೊಳಕಲದಿರ್ಪೆ॥
ಪ್ರಲಿವುಳಾದಾಶೋಕನಿಂದುದಾವುದು। ನವರತವು ಪೂದ್ಯಾಂತ ಯಂಠೆ।
ಕ್ಲಿವರವಾಗಿಂದೆವುಗಿನಲುವೇಳುದಳುಪುತಿನಸುತಾ॥ ೧೪॥
ಆಗವೋತ್ರದಿ ವಾಮದೇವಪುಯೋಗಿ ಪೂಜಿದ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂ ತಳೆ।
ದಾಗಿರಿ ಜಾತಕದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿರಾಜು ತಾದ್ರಿರುಲೀ॥
ನಾಶರಂಕರ ನಿಂತದೆದ ಸಂರಾಗದಿಂದೀ ಲಾಂಛನವಸಂತಾಗಿ।
ಪೂರ್ವಜಾರಿತಿಕ್ಯತ ಸಮುದ್ಧರಿಕೆ ಸೌರೀ॥ ೧೫॥
ಚಿತ್ರಭವಸಂಗಲಿದು ನಲಿವಿಂ। ಚಿತ್ರ ಖಾರಿಯಮೊಲಿಸಿ ನಿಶ್ಚಾ।
ಚಿತ್ರದಿಂದಂ ತಾತನುತಿವೊಳ್ಳ ಸಧರ್ಮಂ ಕೊಂಡರು॥
ಪುತ್ರಪಿಂತುವಂಶಜಲು ಇಳಿಸದು। ಕ್ಷತ್ರಿಯಾರಣಿಯ ನಿಶಿಪಿದಂಬಿಕೆ।
ಯುಕ್ತ ಇವನವೋರುನದ ಲಾಂಛನ ಧಾರಿಯರೂ ನಾವೂ॥ ೧೬॥
ಶಿವರರಪ್ಪುರಾ ರಥಿಗಳ। ತಿವರವನು ಪುಂಖ್ರಾನವಾಗಲು।
ಶಿವಸಖ್ಯಂತಿಯಂದರಿ ಪೊರೆದ ಸೌಭಾಗ್ಯಯರವುನಿಂದೂ॥
ಯುವತ್ತಿಯರು ನಾವಿಲ್ಲ ಭಂವ ನಕ್ಷತ್ರ ಭವನಿಯನಿಕ್ಟ ಸೌರಿಯ।
ಶಿವೆಯ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯು ಬಹಳಿಯು ಪುಂತತಿಸಳದೆವೂ॥ ೧೭॥
ಆತಗುಜೆಂನ್ನಿಗೆಯ ಪಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಿಕ್ಷೆಯದ ಪಾರವಾಗಿರೆ। ತೀವಿರಚ್ಚಿನ
ತೀವಿರಚ್ಚಿನರತ್ತಿಗೆಯ ಪ್ರತಿವಂದು ಖಾರೆಯಸೂ॥
ದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಿಯಾದಾ ಶೇವನೆಮೆ ಜೀವನವೆಮಗೆ ಪರಾ
ತಾಪ್ಯಮಂ ವೇರಸಕಿಸಿನೊಳು ನಾವರಿಂಪೆ ವಾಗರವಾ॥ ೧೮॥
ಕಂದವೂಲಾದಿ ಸಳತಪ್ಪಿ ವೃಂದಮಂ ಶಿವಭಕ್ತರೊಲವಿಂದಿಡು
ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಡವಂ ಶಿವಂಗಿ ಕಾಪ್ರಸಾದವನೂ॥
ಕಂಬದಾ ಶೋಗಿಳುಕಲಾಪೋಸೆನೆಂದು ಹೇಳುವೆ ವೈಯ್ಯಿಯ ಪುಗಾ।
ವಂದದಿಂ ನೀವರೆದು ವೋಹುವಡಿದು ತಪನ್ನ ಕಗಾಲೇ॥ ೧೯॥
ತ್ರಸುಮವಂಧನವೆಂಬರಿಂದವಂ ಜನಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟರನಿಕದಿ।
ವುನಿಕರಾಗಿವೇಳರಾಗಿ ವಿಮಸ್ತ್ರಸೋ ಕ್ಷಿಂಯುಲೀ॥
ಆನುನಂದುದೋ ಭೋಂದಿರ್ಪ ಜಂಗಮದನುಭವಂಸಳ್ಳಿ ಪೆರ್ವಸಲದೆ।
ಆವಘೂ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯದಲ್ಲದೆ ಕಿಲನಿವಂದುಂಟೇ॥ ೨೦॥
ಸತಿಮತಿಗೆ ಬೇಕುಂಬಿ ನಾನಾ। ರತಿಗಳೊಳುವರಜಂಗವುವೆತಾರಿ।
ಗತಿಮನೋವಸ್ತ್ರಾಯ ಕಮಗಂಸಳೊರಿಳುಡನಲೂ॥

ಘತತತಿಂತರುವೆಂವ್ಮ ಪದ್ಮರು। ವುತ್ತವೆವೂರ್ವ್ರಾನಿದೇವಿಶು।
ಶ್ರುತವಿದುವೆ ಶಾಂತ್ರವೆವುನಿದು ಪುರು ಖಲಾಂಛನವ್ರೂ॥ ೨೧॥
ಜ್ಞಾಮಿನ ದ್ಮರುಶಾಂತ್ರದಾಂರುದ। ಭಾವೆಂತುರು ಶ್ರೀಶರ್ವ ತಂಮೊದ।
ಆ೯ವುಬಮೆಬಯೆಂತೊಳುಳ ರಧಿರ ಶಾಷ್ಟಾತ್ ಶಾವಗ ತಿಯುನಂಠಿಗೂ॥
ಶಾಮೆಯು ರಕ್ಷಲರುಂಪು ಪ್ರಾಷ್ಠಾ ರಾವು ದೊಳ್ಳ ನಂಧ ತಿ ಜದುಂನಿಂ।
ಶಾವುಲೊ೯ ಚನೆ ದೇಳುತಿರೆ ಬೆಶಶಾನಿಷಂಸ್ಥೆಂರುರ್ವ್ರ॥ ೨೨॥
ಆಪುತಿಂತುಮುಂಜವ್ರ ಅವಜಿಂಥ್ಲಾಪ ನವಲಂಯುಂದು ಭಾವಿಸಿ।
ಶಾಪನದ್ರಶ್ವಾದಿ ನಳ ನೊಂದೊಂದ ಶೋ೯ಧಿಪುತಾ॥
ಬಾಪನಾಬಿದ ಸ್ಗವಗಾಲಿಂರುವಿದಿ। ಂತಪೆಬುದತಿಯು ನಲಶರವುನರು।
ಲ್ಲಾಪವಂಶೂದುವಜೆ ತಂನ್ನವಿವೇರ ಶಿಂದೆ ನುತಾ॥ ೨೩॥
ಬೆಳ್ಳಿಕಿ ನಿಂದ ಸ್ವವ ಲಾಂರುಕಂಸಳೂಳ್ಗಿ ತುಂಬಿದ ಪೊಂವ್ರ ಬಂದಾ ಸೆಸಳ್ಳ
ಸಳ ನಿಂಪಿಲ ಲತಿ ತಾಂಗಿ ವುಜ್ಞನ ಪಾಲೆ ಸಳನಿಟ್ಟು॥
ಬೆಳ್ಳಿ ನಿದು ಶಿರರಲಾಂ ನಳಂ ವುಂ। ದಿಳುಜ ನಂಟರಂ। ಶಾ
ಶಾಳಾವಳಿಂರು ಕ್ಷೊ೯ಳ್ಳ ಗಾವೆಪ್ಸೆರು ಲಾಧಗಾರ ತಿಂರು ನಿಂರ್ಪ್ಯೆ॥ ೨೪॥
ಸುರು ಕುಜೆಂರು ಲೋ೯ಚನ ಕುಜ ನಳಾ ಕಹೊಳ್ಳಹಾರ। ವುರಿ೯ಜಿಸಳು
ವುರಿ೯ಜಿಸಳು ಶತ್ಸ್ವರವರತಂರಗಾಕಿರಗಾ ನಗಾವಂದರೊಂದರಲ೯॥
ಬೆಶಪಿನೋ೯ದುವಶಜ್ಞಾರೆ ಬೆಳಗಾ। ಪ್ರೊಂಪೆ ಪೊಂಪ್ನಾರ ಕಿನ ಳಂ ಧರ।
ಧರದ ಳುಂತಿಂರುಗಾಗಾ ಸಳಂ ನೀ೯ದುವಪ ವುಯುದಳ್ಳ॥ ೨೫॥
ವುಲಕರನು ಶಂಸ್ಥವ ವೂಂನದರೆ ಲದೊಳಟ್ಟಂದೆನ್ನ ಕಳ್ಳೂ।
ಕಳ್ಗಿಯು ಲಾರನು ಛಕ್ತ ಪುದಪಂಸ್ಥ ಶನ ನದೊ ಳಂರೂ॥
ಜಲುವನಾನಿ ಶಂ೯ರ ದೊಳು ನಿರ್ಮಲವನ್ನೈದುವೆನೆಂದು ಬಂಧವ್ರೊ।
ತೊಲಿದುಸ್ರೈರವ ಭ್ರಾಂಥವಂ ಮೂಢಗಾ ಕಡೆಂರೊಳಗೆವಂ॥ ೨೬॥
ಬಿಪುವನಪುದ್ರುಶಕಿ೯ತ್ರಕಬಿರ ತ್ರೊಪೆ ಶಾವೆ ಕಾಂರೊಳಾ ವಿಶ್ವ ಮನಯುನವ।
ಲಪಿಕಪಿತ ಛಪಿತಾಂಪ ರಾಂಸಳ್ಳ ಭೆಮುಪುಕ್ಕಿ ತೆನಲೂ॥
ಬಪನವೀಧಿ ತಿಬಿನೆರಭು ತನಿರ। ವಪುಸಳ ಭಿನವಾಯು ತೆನಲೂ॥
ಕಪುದೊಳ್ಗೆಲ್ಲ ಪೆವೆಳು ಬಿಡಿದು ಬೆಳುದಿಂಸಳ ಸ್ಥಳಾಪೆ॥ ೨೭॥
ತುಂನಕುಂಜೆತಾಂ ವುಸ್ಥಳಪಂಸ್ಥೆಂರ್ಯ್ಯಂನವೂದುವ ಪ್ರಸ್ತ್ರಿಂರೂ ಲಾಕಾ।
ಶ್ರೀ ಸಳಿಂ ವಡಲುಬ್ಬಿಂರೂ ತನು ತಂನ್ನ ಮೂಪವಲಕೆ೯॥
ಅಂಸಳ್ಳ ಜಾವಪರ ದೊಳುಥಲ। ವಂನದಿಂ ನಟಿದು ವವಿಮೇ೯ಳನ।
ಭಂನನೆಂರುರಂಪ ಖಿಂರು ಕಂ ಕಂಖಾಸ್ತ್ರೈ ರರನಿವಳ್ಳೂ॥ ೨೮॥
ತಿಂಸಳ ಕ್ಕೈಲಧ್ಗ ಕಂನಳ ಕಾರಳ। ಭ್ರಂನಳ ಪ್ರೊಲಿಳ ಕಂವಳ ತನುಶಾ।

ಠಂಸಳವ್ರೊಲಲಗಸಂಗಳುಂ ಮುಕುರಂಗಳವು ಕ್ಷತೆಂರೂ॥
ದಂಗಿಪುವವದನಂಗಳ ಭುಖಾಂ ತಂಸಳುಂ ತ್ರಿ ಗಳಂಗಳುಂ ಸ್ಸ.ತ।
ಸಂಸಲ್ಪತ್ರಂ ಬಿಂಸ ಳೋಕ್ಷ್ಮಿವಪೆಂಗ್ದಾಳ್ರೈತರ ಲೂ॥ ೩೯॥
~~ರಾಜತಾಳೀಲಿಲವಭಂಸ ಖಶೋಕ್ಷೆಂಯುರುಶೋವುಳೆಯುತಂ।~~
~~ಗಖನಂಶಕಾಂತೆಂಯುರುವಮುರ ಖುತ್ರದ್ಯ ಶೋಕೋಜೆಂಯುರುಶೋವುಳೆಯುರಂ॥~~
~~ಸಖನಂಕಾಂತಿಯುರುರಾಜಬಿಂಬನಿಭಾನನೆಂಯುರಂ~~
ರಾಜತಾಳೀವಿಲಸಭಂಗಶರೋಕ್ಷೆಂತುರು ವಮುರ ಖುತ್ರದ್ಯ ಶೋ।
ಶೋಕ್ಷೆಯುರುಕಿೋವುಳೆಯುರಂಸಖ ಸಂಶಕಾಂತಿಯರೂ॥
ರಾಜಬಿಂಬನಿಭಾನನೆಂಯರಂ। ಝೋಜವಳವಂತಂವೆಂಯರುದಾಡಿಮ।
ಬೀಜಕಾಂತಿಂರುದಂತಶಂಕ್ತಿಂಯರು ಕಾಂತೆಂಯರು ಬರಲೂ॥ ೪೦
ಝೋರಠಿಪಿಮದ್ದಾಳೆಂಸಳಂ ತ್ಯತಿಶೋಭಿಮಂಥಿಪಿಸೊಂದು ನಿಲ್ಲಿರಿ।
ಬೇರುವರು ನೀವಿವರೆಗು ಡ್ಡಾದೇವಿ ಮರದೇವೀ॥
ಕರಳಿಸಳನುಂಪಿ ವಿಪಮೇಳ ಪ್ರಾಕರ ನರಿದೊಡನೊಡನದಾ।
ಕೊರದಲ್ಲ ಮದೇವಿ ಗೌರಾದೇವಿಂಯರು ಬಾಫೂ॥ ೪೧॥
ಅದಿಗದಿಗದುರುಳದವನೊಂದ್ಯನೆ। ನುಡಿರು ಅಂಗಾದೇವಿ ರೆಂಳಲಂ।
ನುಡಿಸಿಂ ಚಂಸಳಶಾಳ್ವದಂ ನೀನಾಕು ಬೋಗಾಂಯು॥
ಮಡದಿಗೆ ಪುರಾತರಿಂವರಿ ಕಿಡೆದಂಯರುದಾ ಭವ್ರಿದುಗ್ಗಳೆ।
ವಡಿಜೂದಂತೇಳೆಂಯರು ನೀನತ್ತ ಮೋಚತರೇ॥ ೪೨॥
ಯಿಟ್ಟು ಜಡೆ ಜೊಲ್ಲೀರವ ಮದಿರರೆ। ತೊಟ್ಟು ಕಂಚುಕ ಮಂದುಕೂಲರು।
ನುಟ್ಟು ಜಲ್ಲಗಮ ಖಚನಿಮಣಿರ ಚತಸಿಂಣಿನಿಂಯೂ॥
ಕಟ್ಟಿರೆೊಡು ಬೆಡಂಗದ ಕನರೆದಿಟ್ಟಿನೀನೀನಾಟ ರತ್ನಳ।
ಪಟ್ಟು ಶೀತಿಂರೊಳೊಪ್ಪಿಸೋವಲದೇವಿನಡ ತಾರಾ॥ ೪೩॥
ಡೇಳ ರಂಜಾಳಂಸಳಂಪಿಡಿದೋಳಾಯಂದಂ ತಾರವಿಸು ತಿರಿ।
ಅಳತೆಯ ಪೇಳೆಂಯೊಳು ನೀತಲಂತಾ ಭರ್ಟಂಸಂಟ್ಟೊ॥
ಪೇಳ ಜವನಿರೆಯಂ ಪಿಡಿದು ನಂವ್ಯೇಳನದೊಳ್ವೆ ಕಂದುದಾಂದುಕು।
ಲಾಡಿತಂವಿಸರಚವಿಶ್ವಕ್ಷ್ಮಾಂಜು ಅಂಯ ನಿಂತೆನಿದೂ॥ ೪೪॥
ಪುಲಲತದ ಮುಖರಪದಪೌಶ್ಕರ। ದಲಶುಭಾವದ ವಿಭ್ರಮದನಿ।
ಶ್ಯಲದನೋಟ ಸದ್ಯಥದರಘುಂಳಿಯು ಬಂಸದಂಕಿತದಾ॥
ಲಳಿಂಯು ಶೀತಿಂಯ ನಿಜಮಶೀ ಖೆಂಯಲಲನೆಯಶಿಂಯಂದ ನ್ಯತ್ಯವ।
ಸಲಿಸಿಕವ ಅಂಗಾಚನೆಂಯ ಮೊಲವ್ಯಂ ಗಾಡ್ರಿ ಮೂಡುತಿರೆ॥ ೪೫॥
ಮಂಗಳೋದಯ ಘೋಷಂಗಳು ಘಂಟನಾದೊಳು ಅಯಲುಮುಚತನು।

ಸಂಗದಿಂ ಬೆಳಗಸಂಸ್ಕರಿಂ ತಾವಿಂದುಪಂಕ್ತಿಯೊಳ್॥
ಲಿಂಗನಾಮಗಳು ರುತುರ್ಗವರಿಚರಿ। ಯಂಗಳಂ ಮೂಡುತ್ತಿರಲು ತನು।
ಪ್ಪೊಂಗಿ ಲಿಂಗಾಂಗಸುರಮಂಪುಲಿಪತ್ರಿಪ್ರವರ್ತದಲೀ॥ ೪೬॥
ಶೂರಿ ಸುತ ಪ್ರಮಸೋರುರ ಸಲದ। ಪಾರಿಂಯುಂಸು ನಿಮ್ಮಡಿ ಬ್ಯಸ।
ರೀಕೆ ಯೊದೆಸು ನಿಖಿಳಮೋಕ್ಷ ಸ್ವಪ್ರಸಾದ ಸುಖಾ॥
ಸೇರಿದಡೆ ಸಾಂಗಾಲು ನಿಲ್ಲದ। ನಾರತಂ ತೊಳಲುವ ಬಳಲ್ತೆನಿ।
ಪಾರವಪ್ಪುದಿಂ ಸ್ವೆಂಬ ಪ್ರಾಲು ಬಂದಿ ನೆಸು ದಂಯುಪಾದಾ॥ ೪೭॥
ಚಕ್ರವಕ್ತ್ರಿಗಳಿಕ್ಕೆ ಗೊಂಡವ್ವ। ಪಕ್ಷಿಗಳುಂ ಗಗನಕ್ಕೆ ನೆಗದವ್ವ।
ಪುಕ್ಕಿದಳಿ ಪೂರವಂತ ವಬ್ಜಂಗಳ ಬಸುರೊಳಿದು॥
ಪ್ರಕ್ರ ಬರುತುದು ಚಂದ್ರಮನ ಮುಕು। ಕಕ್ಕಿದವ್ಪ ನೈದಿಲುಗಳುಂ ದುಂಗಳುಂ।
ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟವ್ವ ಪಡೆಕೆನೆ ಕದ್ಯೋಗಳರಳಿದವ್ವ॥ ೪೮॥
ಬಸವರಾಜನ ಶೂನ್ಯ ಸದಕ್ರಿಂ ಶಿಸೆಂತು ಬಿಂದರ ದೇವನತಿಚರ।
ಪಸುದೊಳ್ಕ ತಂದು ಬ್ಜತಾಸಿಂ ತೆಂದ ನಧಿಕಯುಲೀ॥
ಬಸವನಾ ನೇನೆಂದು ಹೇಳುವೆ। ನಸುಮನೇತ್ರನ ಬಲ್ಲನೀಯುರು।
ಳೊಸೆದು ಪುಲ್ಲರಸ ವಸ್ರಿಕೆ ತತಿ ವಿಂಗಿಸೊಳಗೈದುದನೂ॥ ೪೯॥
ಯುಂನ್ನೊಡನೆನೀ ಬಾಡದಾಂದ್ರೈ। ನಿಂನ್ನರುಳ ನೇನೆಂದ ಪೆಂಬಳಗಂ
ಗಂನ್ನರಂ ಪೊಂದಿದೆನದೊಂದೇ ಘಂದದುರು ಸುಖವಾ॥
ಮುನ್ನವಲ್ಲಿಂ ಪೊಳೆಗೈವುತ। ನಿಂನ್ನ ವಂದನೆ ನೆದೆ ಸುರಗಾತ್ರಿವಾ।
ಗಂನ್ನತೋನ್ನತ ಬಸವರಾಜಾ ಭಕ್ತಿ ಸುಖಾಬೀಜಾ॥ ೫೦
ಜನಿಂಯಿಂದಿದೆ ವಲ್ಲದೆ ಧರಿತ್ರಿಂಯೊ। ಳಾನಿತು ಕ್ರಿಯಾನಿ ಜ್ಯೋತ್ಯಪೊಖ್ಯತ।
ದಿನಿತು ಪೋಬಗನಪೊಳೆಗೈವುದ ನರಿಂಯೆ ನಾನೆಂದೂ॥
ಜನನರದಿ ಕನರರು ಜಾವಿಲ್ಲದ। ಮನುಜರಿಗೆ ಪೊರಳೊದೆ ತಾನಿಂ।
ತನವರತ ವಯುಂಪೊಳಗೈವುದ ನಿರಲು ಳುವ್ವಂ ರುಗಳೂ॥ ೫೧॥
ಸಾಂಗದಿಂ ಪಾವಯುಗಂ ಲಿಂಗಳಿಳ್ಳು ನೆರೆ ಪೊಳಗೈದಳ।
ಕ್ಷಲಿಂಗಳುಂ ನೀಲವಡಿದೇಳ್ಪೆ ಶಿವನಕ್ಕೆಯಿಂದಾ॥
ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವನ್ನು ಪದದ ಮುತ್ತುಂಗಪದು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವನೆ।
ಇಂಗದೊಡೆ ಸೂಡೂದೆ ಪು ಕೆಲ್ಲಾಂದನ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲೀ॥ ೫೨॥
ಇಂದ ಜಾಲರು ಳುಂಕ್ಪೊಳಗೈದುದು ಪಂಥಿ ಪಿತಲಾ ನಿಂನ್ನರಗ।
ದಿಂದ ವಾವಿ ವಶಂ ಬಸವನಾಂಕರು ವರೆಯರುಜಿಂ ತೊಡವೀ॥
ಬಂದಿಹೆನು ಶ್ರೀ ನಿರಿಯೊಳಲ್ಲಿಯು। ಮಂದಕ್ಕೆಮಿತಮ ಬಲ್ಲಂದಳಿಲೀ॥
ವ್ಯಂದವಸಪಾದ್ವಂಗಳೊಳಗೆ ರಂಕಪಾಪೆ ಕೊಳ್ಳಲೂ॥ ೫೩॥

೯೨

ನೊಸಲಕಂಗಾಂಗಾಲಕಂಣುಗ, ಳಸವುವೀರ ಸಗಾಂಸಳೊಳ್ಳಿರೀ।
ಷಿಸುವೆವಲ್ಲವೆಕಾಣಿತೆ ವಿಂತ್ರಿರಲಾಂಫನವರು ಶ್ರೀಂಯೂ॥
ವಿಚಸುವೆನುಂಗ್ಲೆನರಳದಿವಂಗಾದ। ಭಕ್ತಿತ ಲೇಕಿದಕಿಂ ಜೆಂಯ ಜೆ।
ಕ್ಲೈಸೆದಕುದ್ರಾಕ್ಷಾವಳಿಯುಸವಾಗಂಸರ ಜ್ಞುಟದಾ॥ ೫೪॥
ಸತಿಯ ಲೇಕ್ಷಂ ಪ್ರೊಸತೆನಿಕಿ ತಿಲೀ। ಷಿ ತಿಂತಿಗ ಳಂತ್ರಾ ಸವುತೆಯುಂಕ್ರ್ಹ॥
ಪ್ರತಿಯುದಂತಾ ಲಾಂಫನದವ್ರೈರಾಸ್ಯದನುಭಾವೀ॥
ಸ ತಿಯನೊಬ್ಬಳ ನುಸುರಲೀಕಾ। ಸತಿಗೆವಂಜರಿ ಯುಂಸಳಂವೂಡಂಕಾ
ಡುಕವಿರುತ್ರಿರಸು ತಿಂಯುರುಂ ಶಾವಶಾಣನಾಂತಿತರಗು॥ ೫೫॥
ಕೆರುಗಾಂರುವುಜಕೊಸಳಸಂಬಾವರಸೆಬಲ್ಲನೆನುತ್ತ್ರಾ ವಿಕರ।
ಘಿರುರವುಖಂರುರಲಾಂಫನಂಸಳ ನಲ್ಲಿ ತಾವೆಳಾ॥
ವರವಿಟವ್ಯವುನಂ ತುತಿಕ್ಲೈದು। ಸುರಲಜಿಸಡಿಗೆ ಜಿಸ ಜೊಳ್ಳುತ್ತುಂ।
ನೆರದ ಖಂಗವು ವಬ್ಬರೊಬ್ಬರುಕ್ಲೈದೆನಗಊ॥ ೫೬॥
ಬಸವದಂಡಾಧೀಶನುಂದರ। ರುಸಿತವದವದಿ ಜಂನ್ನಬಸವನ।
ವುಖುಡನೀಷ್ಕಿಸಿ ಮಿಂಡಪಂಕ್ತ್ರೈರ್ವ್ರಸಳ ನಂಕಿಮುತಾ॥
ವುಳುದಗನಾಂತರಲಂಗ ನಿಕ್ಷ್ರಾನಾಸಿತ ಭಕ್ತಿ ಮರಕ್ಷ್ಮುಂರಂಜಾಗುತ
ಜಾಸುವ ನಿಖವುಗ್ಧಕ್ಷ್ಯಭಾವಂ ಸರುಖವಾಂಯುತಗ್ರಾ॥ ೫೭॥
ಂತುಂದುವ್ರಂ ವುವರಜನಕಾಂರುರ। ಜಿಂದಲೀಶನನಲ್ಲದಂನ್ನಮ।
ನೊಂದು ಮರಿಂಯುದಕರವು ಭಕ್ತ್ರರುರುಗ್ಧರುಗಳಲ್ಲಾ॥
ಯುಂದುಗೊಂ ಪಾರುಕ್ತ್ತ ಖಿರಲಾ ನಂದದಿಂದಂ ಜಂನ್ನಬಸವಂ।
ವಂದಿಸುತ್ತಂ ತಂನ್ನ ಕರಕವುಲಂಸಳಂ ವುಲಿನಿದೂ॥ ೫೮॥
ಕರವಿಂಡಿವನೂತನವುರಾತನವರಸಗಾಂಸಳೊಳೆಗಾಲಿಸಿ ತೋಳರಯ।
ಧರೆಂಯೊಳಂತರು ವಿಯುಸ್ಧರುಳರೀ ಂಯುಂದುಬಿ ಸ್ತ್ರೈಲಕೀ॥
ಕರವುಕರುಕ್ಷದಿ ವುಗ್ಧಭಕ್ತರ। ಜಂತೆನಳನೊರವಲಿ ವೆನುತ್ತಂ।
ಶಿರಜಿವಲು ತೊಡನಿದನು ಬಸವಂ ಜಂನ್ನಬಸವಂಗೇ॥ ೫೯॥
ಶ್ರೀ ಅಂಕುಶಂಧಿ ಗಿಗ್ರೈಕದನೂ ಲರ ೨ಕ್ರೈ ಮಂಸಳವುದಾ॥ ಶ್ರೀ ದುರುವೇಸತಿ॥

ಶುಲ್ಲವೀ

ಕರನನೊಂತಿರದ ವುಗ್ಧಭಕ್ತ್ರರಜರಿತೆಸಳನಂವಾಬಿಸುರ ಶಿ।
ಸ್ತುತಿಸಿಕೇಳ್ದನು ಬಸವರಾಜನು ಜಂನ್ನಬಸವಂಜೇ॥

॥ವದನೂ।

ವ್ರಧುವಿನಲವಲಿವ್ರ ಕಿಂಳಗೆವುನ್ನಧ ರರಾಜನರನ ಜಲಭಕ್ತಿಸು।
ವಧವೊ ಖಿಕೆಣ ಮರುದ್ರವ ಕುಳ್ಳಿಂಯುಂ ಬಸಲನಾಥಾ॥

ಪ್ರಥಮ ಶಿವಮಂದಿರದೊಳೊಂದು ಶ್ರೀಶಿವಪಾದಪುರಾಣದೊಳ್ ವ್ಯಕ್ತ।
ಮಥನ ಕಥನವನೊಬ್ಬ ಕಥಿಕನು ಕಥಿಸುತಿರಲೊಡನೆ॥ ೧॥
ದಿವಿಜದನುಜರು ಕಡವುತಿರ್ದರ್। ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯ ಕಡೆಯಲ್ಕೊಡಲಾಗ।
ಘೋರವಿಷನಳನಭಯಾಂಡನಿಚಯವನು ಸುಡುತುರವಣಿಸಿ।
ಕವಿವ ವಿಷವನು ಸುಂದದನುವಿಂ ಪ್ರವರನಸವಲಾರುದ್ರಸೇವಿತ।
ಯುವರಸದಿಹಳ ಸಾಲಯುತೆ ಬೆರಗಾಗುತಿಂತೆಂದಾ॥ ೨॥
ಅಪಮನೇತ್ರಂ ವಿಷವುನಾರೋಗಿಸಿದುದುಂ ಪೇಳ್ ಪೇಳು ಪೇಳಸ।
ಲಪಮನೇತ್ರಂ ವಿಷಮುನಾರೋಗಿಸಿದುದುಂ ಪುಸಿಯಲ್ಲ॥
ಯುಸವವೇಲಗಾ ಕಾರ್ಯಮಂ ಪೇಳ್ಗುಸುರಲಿಂಯವ್ರ ಸಾವಿಸಲುರೆ।
ಶ್ವಪಚ್ದೋದರಿ ದಾಕ್ಷಿಣಿಸುತಂ ರುಂಮೃಡಿಬೇಳ್ಗೂ॥ ೩॥
ಪ್ರೀರ ಶಿಶ್ರೋತ್ರೆಳ್ಯುತ್ರೆ ನಿಂಮ್ಮಂ। ಮರಳ್ದು ಮೂದಿ ದರಲ್ಲದೇತರ।
ಮರುಳರಾದೊಡೆ ವಿಷವು ಸುಂಬರೆ ವಿಷಮನುಂಡವರು॥
ಉರಗಾಪ್ಯದವ ಸಾವನೇ ಪೆನುಳರಿ ಉರವಿದಪ್ಪು ದೀದುಂಡು
ದರ್ಶವಷ್ಪ ಸಿರ್ಕ್ಷ ಪದೆಂತಾಂದಪ್ಪುದೊ ಶುಡದೇಪಾ॥ ೪॥
ಆವಶಿರಂತೊಳು ನಿಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಭಾವದೊಳ್ಗುಂಮ ತ್ರೈಣ್ಯದ ಸರಿಂತುನು।
ದೇವದಿವ್ರಾರುಂಟೆನಗೆ ಹಿತರಾಣಿಂಪೂದಡೆಂಯೂ॥
ಯೋವಿಷಮನಿಂತು ಸುಳ್ಳುರಷ್ಪಶುದೇವಿ ಯಲರೆನಾವರ್ಥದೇರುದೊ।
ಜಾವ ಸಂಬಿಡದಿರ್ದದೆಲ್ಲನೆಶ್ರೋತದೆಂಯು ಲೆ ತ್ರಾಂಯೆ॥ ೫॥
ಪ್ರಮಥ ಶೈಶಿರಾ ರುದ್ರಾದಿಗಳ್ಗಿರಾ। ದಿವುಶ್ರಿರಾ ಕ ಸಲಾಂಸಳರನೆ।
ಪವಿತ್ರ ಸಂಸಾರಾಳು ಕಾರಪಂಬ್ಯಾತ ರರರಯುಂ ಪಡ್ನಾ॥
ಪ್ರಮೆಂಯುನಲ್ಲಾವಿಷವುನುಂಡ ಬ್ರಮಿಸಿ ಬೀಳ ಬಳಿಶ್ರಾವಡೆ।
ನಿಪೂಗಿ ಶಿವ್ಯಮಿಂಯುದರವಾಂಯುವದಾಪ್ಪದರ ಪರಪಾ॥ ೬॥
ಯೋವಿಷವ ಸಾರೋಗಿಸಿದನಿಂ। ಸ್ವೀಕರಿಸೆನ್ನುಂಯು ಜೀವಿತೇಶಂ।
ಜೀವಿಸುಪ್ರಪಂದರಿದಲಾಂಯುಲೆ ವೀರಭದ್ರೆಂಯ್ಯ॥
ಸಾವತಪ್ಪಿಸಿ ನಿಖಿಲರಂರಸ ಜೀವರುಂಬದುಕಿಪಿರೆಪೆದ್ದುರು।
ದೇವಭಕ್ತರದರಕೆ ನಿಂಬದು ಶೋಷಂ ಲೋಪ್ಯೆಯಸ್ಸು॥ ೭॥
ಪೂರೆವತಾಂಯುಗಳಲ್ಲದವರಂ ಪರರುಸೆಗಂಬರೆ ತಾಂಯುಯುಳ್ಳಡೆ।
ಮರಳ ಪರಳ್ಳವನ್ನೇರ್ಪುತರಂ ರುಡಿಂಯು ಲೀಪುವಳ್ಗೂ॥
ಶರಮನೀಭಾರಿಸಿ ಬದುಂಕಿದೊಡೆ। ಮರಣವಿಲ್ಲಂನೆಂದಿಗೆಂದಿಗೆ।
ನಿರತವಿಮಂತಪರುದ್ರಪಸುಂಪತಿ ತಾಂತ್ರೆ ಳಾವಿಪುಂತಾ॥ ೮॥
ಯುಯೋವಿಷದ ಸುಡಿನೆಳಲಾರೆಮ। ಜೀವಪಾಂಕ್ಷ್ಯಜಾಸುವೆನೆ ಸುರಂ।

ಭಾವಿಂತೋಳ್ ಧುತ್ತಿಕ್ರಿ ಶಿವಂ ಶಾಂತನಂ ಪಿಡಿದು॥
ದೇವಿಯುರುಸುರಿತಂ ಶ್ರೀಮಥ ರುದ್ರಾವಳಿಯು ಮುಜರುರಿ ಮಯ ಖಾ ಖಿಳ।
ದೇವರೋಲ್ಲೈಸಲು ಶಿವಶ್ರೀತ್ಯಷ್ಟ ವೂಗಿದರ್॥ ೯॥
ಆ ವೃದ್ಧ ನಿನಗಭಿಮುಖಾ ಶಾರ್ಧವ, ನೀವೆ ನೀವೆನು ಬೇಡು ಬೇಡೆನ।
ಲಾವಿಮುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿ ರುದ್ರಶಿ ಭುಕ್ತಿ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಾಗಾ॥
ದೇವನಡಿಗಳಿಗೆ ಶೈಮುಗಿದಾ ವೃದ್ಧಾಪ್ರದು ಪಾದೊಲ್ಲಿನೀ ವಿಷ್ಣ।
ಜೀವೆಂಟುಂದೇ ನಶ್ರುದೊ ಮೋಗ್ ನಾರಕೀಳ ಸಾರವಿದಾ॥ ೧೦॥
ಯೋ ವಿಶ್ವ ನಿಂತು ಸುಳು ಸುಳು ನೀ ನೀ ಪಾಪವಿರ ವರವದಾ ಮೊದೆ।
ರೂಪಕಂ ಬಂದೀ ಕೆನಗೆ ಖಾರ ವಧುರಿವ್ರುದೆನಲು॥
ಖಾವದೊ ಳುರರಜಾರ ಸಂಪುಗೆ ತೀವಿದರರುನಿಶಾನ ನಾಬ್ಜದೊ।
ಶೋವಿ ಸುಡಿದಾ ರುದ್ರಶಿ ಭುಕ್ತಿ ನೀಶ ನಿಂತೆಂದಾ॥ ೧೧
ಯಿಂತು ಲೋಕದೊಳಿಜಾಸ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂತು ಸುಂಸುವ ಭುಗಳು ವಡಿಕಾ।
ನಂತುಟ್ರೈಗಳು ವಂತ್ರವೆಂಸ್ವಂರು ಮೂರಂತದೊಳಿ ಪಿತ್ರೀ॥
ತ್ರುಂತುಕಂ ಕದಡೆ ಳಲಲ್ಲೋಕಂತೆ ಪಂಶಾವಿವದಿಕೇ ನುಂ।
ಬಂತಿಕದಿರಿಂದು ಬಿಶಾರಿ ತಿಳುಂತ ವಿಸು ತಿರಲು॥ ೧೨
ಪರಮಪರವಾಗಸಂ ಬಲಾರಿ ಸು, ಶಿರಳ ಪರಳ ವದಿ ನಿತಿನಿ ಶುಭ।
ಕಂಧಿ ನಿಂ ಪುದರದೊಳ್ಗಿಳ ರಹ ತಿ ಶ್ರೀ ಪಾದವಲಾ॥
ಪುರುಳ ನೇನಾ ನಿಂಮ್ಮ ಕರ ಗಾರಿ, ಪುರಗಾ ವಂಕ್ಷ್ಮೈ ಪನೆಂಯುಂಸ್ವಯ।
ಕರಗಾಮುಂ ಕೆಂಪ್ಪಾದದಂ ನಿಪ್ಮ ನೆಬದಿಂ: ಕಿನು॥ ೧೩॥
ಖಾಂರುಲರುರ್ಭ್ಯಂರುಪ್ಪ ನಿಂಶುಂ, ಖಾಂರು ಅಂಯತ್ಯದದುಗಳು ವಿಕ್ಷವನು।
ಶಾಯುಕೇ ಸುಖ ಸುಖುರ ವಿರು ಮುಕ್ತಿವ ಮುಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ॥
ಪಾಯುವಪ್ರವೇನದ ಕ್ರೈಯುಂನ್ನನೆ, ಕಾಯುವಂತೊರಿದಲ್ಲಿದಿರಿನಿಂ।
ಧ್ರಾಂರುಧವಿಡಿ ಕೆಂಧು ತಾನಿಂತಿ ಪರ್ನನು ಪಾಕೀ॥ ೧೪॥
ಪ್ರುಸುಳ ವಿದರ್ ಡಿಪಾಯುನೋರಿಯು ವಿಗಪವೆಂದುಂಮ್ಮ ಳಿನಿ ವಿಕ್ಷಶಾ।
ಸುಗಳ ತೊಡ ನರಿಂಯುಟ್ಟಿ ಪುಡುವ್ರದು ತಮ್ಮ ವೆಂದೆ ನುಶಾ॥
ಅಗಧರಾ ಜಂದ್ರಾದಿ ವೇಪರು, ಬಿಗಡುಕು ಶ್ರೀಲು ಶ್ರೀ ಮುಧ ರಾತನ।
ಬಹಿವ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪೆ ಬ್ಬಿಯು ಬ್ಬರಿಯಾಗಿ ನೋಡು ತಿರೇ॥ ೧೫॥
ನಸುನಗುತ ಶಿವಸತ್ತ್ರಿ ಲಿಂಗಪುತ ಲೆಂದುಂಪಾಂಯೆ ನಾನೀ।
ವಿಷದರ್ಶ್ವಂಯುಂದ ಪ್ರಮಥವರ ರಾಜಿ ನಿಂನ್ನಾಗಾಳೆ॥
ರುಷಿವೃದಿಲ್ಲೈ ರುದ್ರಳ ಭುಕ್ತಿ, ಬಸವಳಿಂಪುದಿರು ನಂಬದಿಚೋಗದೆ।
ಆಶಿವಸರಳ ವಮೋಧುಯು ವಮ್ಮಯುಬಲದೊಡೆಂಯಾವೇರೀ॥ ೧೬

ಯೆಂದು ತನ್ನ ತ್ರುಂಗವಿೀತದೊ। ಳಂದಿರಿಪಿದ ಮಹಾಸ್ಥಳವನವೇ।
ನೆಂದೆಣಿಪಿದನು ಶಿವನನಲ್ಲದೆ ಪೆರತವರಿಯದದೊ॥
ಮುಂದೆ ಮತ್ರಂ ಶಂಕರನ ಕೊರ। ಳಂದ ಮೆರಗುವ ಕಾಳಕೂಟವ।
ಹೊಂದಿ ನಿತು ಮಿಸು ಃ ಹೊಡೆಪಾವೆನೆ ಸುತನಿಶ್ಚೈಪಿ॥ ೧೭॥
ಪೆದರದಂ ಜಿದೆ ಕಿ ತ್ರಿಕ್ರೈದುವ। ನದೆಯೊಳಾ ನಿಪಿ ಕೊಂಡೆನೆಯುವಿ।
ಕ್ರದೆ ಕೊರಳ ನೀಷೋಪು ತಳು ಶಿವನ ಬಲದೊಡೆಂವುಮೇಲೇ॥
ಪದುಳದಿಂಪುಳ್ಳ ದಗಾವಂ ತೊಲಘ ಗದೆಸತತನಯಂ ರುದ್ರವೆಶಿಲ ತಿ।
ಪದಗಿಪುವ ನೀರಥೆಂಯ ಪೇಳಿಗನ್ನೆ ದುವರಂಗ ಭಿಮ ಕತಾ॥ ೧೮॥

॥ನಕ್ರನಂಯ ನಾರಿಕಥೆ॥

ಯಿಲ ಳಂಯೊ ಳೊಕ್ರುವ ಕಾಂತಮಂಡಲ। ದೊಳಗೆ ಮತ್ರಂ ಶಂಭುಪೂಜಾ।
ಜಂತಭಕ್ತ ಮನಕ್ರ ನಂಯನಾರೆಂಬ ಗಣಾನೋರ್॥
ಲಲನೆಯುಂ ತಾನೊಂದಿನ ಕ್ರತಿ। ವಳಿದು ಶಿವನಂ ಪೂಜಿಪ ಡೆಯಳಿ।
ಸಿಲದಿಪ್ರಳು ತಾ ಲಂಗ ತನುವಂ ಪ ಬುಗತಿರ ಲೊಡನೇ॥ ೧೯॥
ಶಿವ ಶಿವೇ ಗುವೆ ನಿಂನ್ನು ರ್ರಗಳೇಳು ವವಲಾ ಶಿವನಂಗವೆನುತಂ।
ಶಿವನತನುವಂ ಸೋಂಕಿ ತೊಡೆಂದು ತೂವಿರಿದಾ॥
ಯುವತಿ ಕಂಡಿ ನಿಂಯ ನಾ ಪ್ರಹ। ವವಟ್ಟು ಬಿಟ ತಿ ತ್ರಿಂದ ನಿದುಳಾ।
ಕಿವಪ್ರದಿಂ ಬವಿ ಜಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕಾವಿ ನೀನೆಂನ್ಸಾ॥ ೨೦॥
ಕೊಳಗನಲ್ಲನ ತೆ ಪುವಿ ನೆಲ್ಲು ತಂತೂಶಿಗನಿ ನಳು ಗೆತೂವಿರವರೇ।
ಹಾವಿ ಶಾ ಚಿಂಯನು ಶ್ರಿಪುತಿ ಯುಂತ ಸುಳ್ಳು ತಾನಿಶುಳೂ॥
ಆರ್ಪಿನಿತು ಶಿವನಂಭ ಜಾಪಿ ಕಂ। ದರ್ಶದರ್ಶ ಶ್ರೀ ವುರ ನೋಡಲಲಿ।
ಕರ್ಪುರದ ವಣಾಲ ದಳ ನನು ಕಂಪವೃಸುಳು ಗಳುವೊಳೆಯೇ॥ ೨೧॥
ಆಗಳಂಗನೆ ತ್ರೂಶಿರದ ತ್ರನು ಭಾಗವುಳಂಯ ಯು ಶಿರ ನಶಿಂತ್ರಿನ।
ಭಾಗದೊಳು ಕ್ರಸು ಳೇಳೆನಿಬ್ಬರ ಕಾಶಿ ಶುನ ಕುಂದೀ॥
ಬೇಗದಲಿಕ ತಿಯುದಗತಾ ವಿಸಿ ಕ್ರೋನಿ ನಲ್ಲನುನಲ್ಲಳಿಗೆ ತಲೆ।
ವಾಗಿ ವಂದಿಪಿ ವಿನಯದಿಂ ದಿಂತೆಂದು ಭೋಧಿಪಿದಾ॥ ೨೨॥
ಕಾಪಿ ಹೋಗೆಂದೆನುತ ನಿಂನ್ನಂ ಕೊಗಳವದಿಂದಂ ನಾನು ದಿದುಲ ತಿ ಗುಳಿವ।
ಕಾಪವಂಸ್ರಿರಿಪುವುದ ಜಲಿ ತಿಬ್ರಿತ್ರಿಯು ತಿನೀವೂ॥
ತೂವಿರಿದ ಕಾವ್ರಳಿಂಯ ಬಳಂಬಾ ವೆತಿಯಲ ಪ್ರೈಯಶ್ವಳು ರ್ರಗಳು ಗಳು।
ಕಾಶಿಖ ದವತೆಪಾರಿಪಿಂಯೂದೆ ನಿದರ್ಪ ವಧಿಂಯೇವಾ॥ ೨೩॥
ಅಕ್ಷರಿಂ ಬಂದೆನ್ನದೆಂ:ವನ, ವಿಂಕ್ರ ತಮುವಂ ತೂವಿಂದುಂ ಪೆಕ್ಕೆ:
ಪ್ರೈಕ್ರನು ಗಾದಿಂಮೊಗಾಂಬೆನುತ್ತಂ ಮತ್ತೆ ಪೊಡಮಡಲು॥

ವಿತ್ತನ್ನೈ ತಂದಾ ಲಲನೆ ಕಂಡುಕ್ಕೃ ಟಕಟ ಮದೀಶ್ವರ ನವೇ।
ಡಕ್ಕೆ ಸಂಕಟ ವಾಂಯ್ತು ಲಾಂಯಿರ್ದು ಗುಳುಗುಳು ನೆಪೆದೂ॥ ೧೪॥
ಯಂದು ತಗ್ಗುಳ ವಿಪ್ರ ಶಿವಂಗೇನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೆಂನ್ನುವಂತು ತಿ।
ಹೊಂಡಡಂಗೂಲಲೀಂರುಸು ತ ತೂಪಿ ಶಿಯುದ್ವೈದಿದೆನೂ॥
ವುಂದವು ತಿಂತೂದೆಂನ್ನ ತಪ್ಪಿ ನೊಳ್ಗಂದುವ್ರುಗುಳು ಸಳೆದ್ದಾ ಬಾಂ।
ಲೇಂದು ಧರನಪ್ಪಿಂನ್ನ ಜೀವಿತನಾಥ ನೊಡಲಲ್ಲೀ॥ ೧೫॥
ಯಿದನರಿದುಸ್ವೈರಿ ಸುವನೆಂಯಿಂ। ನ್ನಿದರೆ ಪುಧ್ದಂಗಾಳಿ ನೆಂದುಂ।
ಮದನರ ದಹನಂ ಗಾದುದೆಂನ್ನನಿ ಮಿತ್ತ್ರದಿಂದೀಗಾ॥
ಯಿದರು ಪ್ರವನೆಂತು ನೋಡುವೆ। ನಿದರೆ ವುನ್ನ ಶಿವಾವನೆನುತಂ।
ಘುದ ತಿ ತಂನ್ನ ಶಿರ ಕ್ರೈಮು ನಿಂರು ಲ್ತಾಳ ವುಂರುದಲ್ಲೀ॥ ೧೬॥
ಉರವು ಭಕ್ತಿಂರುಮುಗ್ಧತನವಂ। ಧರಗುಂಂತೊಳು ಪೆರವಳಿ ನೆನುತ್ರ್ತಂ।
ಹರನನುಪವುಂ ಪೆಜ್ಜಿತಾಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದೂರ॥
ನೆರೆದರುದ್ರಪ್ರಮಥಮುಖ್ಯಾಮರ ನಿಕರವಾಲ್ಯೈ ಪೆರುಗುಳು।
ಪರಸು ಭರಿತಾಂಘ್ರಿ ದಿಂಪೊಲೀ ಲೋಲಾಡಿಸುತ ಮಿಬ್ಬರನೂ॥ ೧೭॥
ನಿಮಗೆ ಬೇಡಿದವರವನೀವೆನು। ಸುಮತಿಗಳಿರಾ ಬೇಡು ನೀವೆನೆ।
ರಮಣಿಯುಂ ರಮಣನು ಮಲದೇಕ್ಷಾಂಪದಲಿ ನಮಿಸೀ॥
ಶ್ರಮಪ್ರಥನಾಥ ಹಿಮಾದ್ರಿ ಜಾವಿದ್ರಮಲತಾಪ್ರೃತಫಲ ತರ ಲ್ಪಾದ್ವಾಮ
ಧ್ರುಮ ಆವಧರಿಸು ನೀವೇ ಸಂನ್ನಿಧಿಂರಾಗಿ ರಲ್ಲಿಂದೀ॥ ೧೮॥
ಯಿಂನ್ನು ಮತ್ತೊಂದಂ ಬಯಸಿ ದೊಡೆ। ನಿಂನ್ನ ಸಾವಳ್ಳದು ದಲಾಯಿ।
ಬಿನ್ನಹಾದ ಸುಡಿಂರುಂನು ಡಿರುದೆ ಚಿತ್ತ ವಿಶ್ರುದೆಂಮ್ಹಾ॥
ಬಿಂನ್ನಪವ ಸೊಲಿದೀಗಳಂ ಭವದುಂನ್ನತಾಂ ಪ್ರಿಯು ವಸ್ಮರ ಗಾಪಂ।
ರುಂನ್ನತೆಂರು ನುದ್ಧರಿಸು ದಪುಗಾಂ ತಿದುವೆ ಹಾಂ ಪಲೂ॥ ೧೯॥
ಆ ತು ಶಿತ ಮಹಾದಾನಿಳ ಶುಳು ತಿ। ಯುತಿ ಜಾನಂದರಳನ ಭವಂ।
ಷಿತಿ ಧರೇಂದ್ರಸು ಕಾರ್ಸ್ಯ ಶತದಳ ಮದ ಮಧೂಪ್ರ ರನೂ॥
ಕು ತಿಳು ತಿ ಸಳಿ ಬ್ಬರನ ನಾರತ। ಯುತಿದಯೂ ಲೋಕ ನದಿ ನೀಷ್ಟಿಪಿ।
ವಿತತ ವೋಕ್ಷಾನುಭವಶೌಖ್ಯವ ನಿತ್ತು ಸಲಹಿದನೂ॥ 20॥
ಶ್ರೀ ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದನು ೭೧೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ ॥

ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಕಂನ್ನೆ ತಂದಿತ್ತಂಗ್ಲಾಲಂ। ಮುಂನ್ನಲೀಂಪು ತರಲ್ಲನಾಥಂ।
ತಂನ್ನುದವ ದೊಳ ಗಾರಿಸಿದಂ ಹೊಳ್ಳು ರಹೊಡ ಗೂಡಾ॥

"ಕೋಳೂರ ಕೊಡಗೂಸಿನ ಕಥೆ"

॥ಪದನೂ॥

ಧಾರುಣೀವಳಯದೊಳೆಸೆವ ಕೋಳೂರ ಕಾಳ್ಗೊಪ್ಪುವ ಶೈವದವರ್ಗ,
ಜಾರನೊಬ್ಬ ಶಿವಾರ್ಚಕಂ ಶಿವದೇವನೆಂಬಾತಂ॥
ನಾರಿಯುಂ ತಾನುಂ ಕಪಿಲಗೋಕ್ಷೀರದಬ್ಬಳಂ ಶಿವಂಗೆ,
ದಾರಿನುತ್ತ ಸಿರಿಸಿದಿವಂತ್ರ್ಯದಿಂದೆ ಖಾಸುತ್ತೆ॥ ೧॥
ಕಂದು ದಿವಸಂ ದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದು ನೆರೆಯೂರಿಂಗೆ ಪೋಗುತ,
ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮನಗೊಂಡರದುವೈದದರೀ,
ಮಂದಿರದರಾನಿ ಸಾಸಿ ಮತ್ತಿಂ। ತೆಂದವಲ್ಲಿ ಮಿಸುರಂ ದಿಕುವನೆ,
ಯಿಂದಗಲ ದಿನಂ ತರುವಲ ನಗಳೆಂದವಾ ಕದಿರು ತಾಂ ಸೋ॥ ೨॥
ನಿರುತವಾದೆಂವ್ರ್ರತವನಂತರಿಸ ದೊಬ್ಬಳ ದಾಲನಗಸೂದರು
ವರನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಯಿಂರಷ್ಠ ಕೆಂಬು ನಿಗುಳ ಬಂದಾರುವರಂದಾ॥
ಕುರಿಬಿಡಿಂದಿನಕ್ಕೆಳೆ ತಳ್ಳಿಸು। ದಿರುಮಾಂಯದಿರು ಪ್ರಲಯ ದಿರುತಿರು,
ತರಳೆ ನಿಂನ್ನ ನಂಬಿ ಕ್ಷೋದಪೆ ವಪ್ರಬನ್ನನ್ನಾ॥ ೩॥
ಕಾಲಿ ಜಾಮಳರ ಬರುವಯೂಗು ತೆ। ತಾಳಿದ ಸಂಬಂಧಾದರವಂ,
ತೋಳೆ ಬಂಧಾಯು ನಿಷ್ಪಲವಲು ನಿನ ಬಾಲದೊಡೆ ಸೆಗಳಾ॥
ಬಾಲೆಯುರುಬಿಡಿದಾಡುವ ಕ್ಕಾರ। ಸೀಲುಛೊಂ ಬೆಯು ನವರುಡಿ ಸೆಂಯುಂ,
ಬಾಲೆ ತಂದಪೆನೆನುತ ಮನೆಯಿಂದಳ್ಪ್ಪಯುಸಿ ಪೋಗೆ॥ ೪॥
ಯಿಂತವರ ಕೊಡಗೂಸು ಸಿಸಗಳೆ। ಕಂತ ಧಾವಸ್ಯೆದುಮಿಂದೊಳ,
ಕಾಂತುದಗಾಳಿಭವನುಷ್ಟು ಭಸಿತನ ನಿಷ್ಟು ಬಾಳದಲಿ॥
ಕಾಂತೆಮಡಗಿದ ಖಂನಿಸೆಯಸಾ। ಲಂಕೆಗದು ಜಂನ್ನಾಗಿಕಾಸಿದ,
ಸಂತರದೊಳಾ ತರುಣಿ ಯೊಬ್ಬಳ ವಳದು ಬಿಟ್ಟಲಲೀ॥ ೫॥
ಶಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಶರಂನಿ ನಿಂದಿಂ। ಪ್ನಡಿಸಿ ಮುಬ್ಬರದಂನಿ ಬೋರನೆ,
ನಡದು ಪೂರ್ಸ್ಷಾದೆ ಕುಲದೊಳಿರ್ಪ ಭವನಂ ಪುಡೂ॥
ಪಡವದು ತೆಪ್ಪಂ ಬಟ್ಟಲುಂಮಂ। ಗಡೆಯೊಳಿಟ್ಟಾ ಕೋನಿಸ್ಪ್ಯೆಯ್ಯಂ,
ಸೊಡೆಯು ನೇಗುರುಕಲ್ಪ ನಾಥಾ ಯುಂದು ಬಿನ್ನೈಸೀ॥ ೬॥
ಕಂದಿನಿ ತುಡಿವನ್ನಟ್ಟಿ ಮರೆಯುಳ। ನಿಂದು ಮುತ್ತೈವಕೆಂದು ನೋಡುಲು,
ಮುಂದೆ ಬಟ್ಟಲು ತರುಗಾಂತಾ ಮುಂನ್ನಿರಿಸಿ ಕಂತಿರಲೂ॥
ಕಂದಿ ಮನದೊಳು ತಾವೆ ದಿಂತನು। ಕಂದಿಯಲೆ ನಾ ತಂದಪಾಲಂ,
ನಿತಂದೆ ನೀನಾ ಕೊಂಗಿಸಿದ ದಾರಗಾವದೇನಯ್ಯ॥ ೭॥
ದಾಲುಕಾಂಯುಕ್ಕೋಳ್ಪನಿಮಳಸುಪ್ಪೋ। ದಾಲಕಡು ಬಾಸಿಂಯೂ ದಪ್ಪೊಬಿಯು,

ಪಾಲಿವಲ್ಲಭೋ ತಡದವ್ವೇ ಆರೋಗಿಸುವ ದಿಂಮ್ಮ॥
ಕೇಳ್ದಿಂತಾಗದೊ ನಿಂನ್ನ ಮಿಸಲ। ಪಾಲು ಬೀಸರವಾಯ್ತು ತೋಸಾ।
ಬಾಲೆಯಿಂದೊಲ್ಲಿಗೋ ತರಲ್ವಾರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೋ॥ ೮॥ ೮॥
ಬಟ್ಟಲಂ ಬೆಳಗಿನೋ ಮನಲಸಾನಿಟ್ಟು ಸೋಕಾಲಂ ಪೆಪಾಲ್ಲಿನೆ।
ಗಟ್ಟಿವ್ರೊ ನೀವೆರಸಿದವ್ವೋ ಆರೋಗಿಸುವಬುದ್ಧಿ॥
ಕೃಷ್ಟದೊ ಸೀ ಯಿತ್ತೂ ತುಕ್ಷ್ಪವ। ನಷ್ಟಿನೆಂದೊ ಪದಿಂಪಲರಿಯೋ।
ಕೊಟ್ಟಿ ಕ್ಕೈದವ್ವೆ ಮಧುರವಿಲ್ಲವ್ವೋ ಕೊತ್ತು ಕೋಯಿತ್ತು॥ ೯॥
ಜೇಪು ಬೇಡೆಂದು ಮಧುರತೊಲ್ಲಿಂತು ದೇಪಾಲಂ ಪಡಿಂ ಪರೆಯುಲು।
ಮೂಕನೆ ಮೂರ್ನ ಡಿ ಯಿದುದಂದಿ ಟ ವಾಗಿ ಹಸಿಯದೊಡೆ॥
ಕೊರಿಪದೊಪ್ಪಡಿ ತೆಗೊಂಡ ಪೆಸಾಸು ಮಿಕ್ಕಿನಲಾಲ ನಿಕಾಯ ವಿ
ನಾಕಿ ತರನೇವ್ವಂ ಬಡಪ್ಪಿಂ ಗರಡೊಳ್ಳಂದಿ ಕಿಕಾ॥ ೧೦
ಮನೆಯ ಭೋನದ ಭಾಜನದೊಳು ನಿ।ದಿನಿಳು ಧ್ವಾರಿಗೆ ಗಾಂಠಿಗೆ ಹಳ್ಳಂ।
ದಿನಗಿಮಿ ಲುವಷೆ ತಂದು ಕೊಡುವೆ ಸುಳ್ಳು ಕೈ ನೀಸೆಂನ್ನಾ॥
ಮನಕೆ ಬಂದಡೆ ತುಕ್ಕ್ಯ ವೃದಿನೆನಲಿ ನಿಪಡಿಗೆಂಯಲ ಮಡನ ಬೇಕಾದ
ದನಿಶುನಾದಡೆ ತಂದಳೆಂನವನಿ ಷ್ಟ ವಂಪೇಳು॥ ೧೧
ರರವಿಂಯಲಿ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕೊಸಸು। ಕ್ಷೀಯ ನಾದಡೆ ಕ್ಕೋನಿ ತರನೆ।
ಗುರು ಮರದೊಳಿವಕ್ಕೈ ಯಪ್ಪ ಗಳ ಪಬಕ್ಕೈ ಕಾನಿ ದೊರ್॥
ಕರೆಯ ಬಡೆ ನಾನಿಂನ್ನಾ ನಾಂಯು ವಸರಕೆ ತರಸು ವೀರ ಪೋದತ್ರ।
ವರಗಣಾಂಚರ್ ವಿಗ್ಗೈದು ನೋಡುವವ ಧರಿಸು ಕಾಲಾ॥ ೧೨॥
ಯುಂನ್ನ ಪಿ ವಪೋದರಿಂಯು ಮರದಲಿ ಜಂನ್ನವಾಂಯುಪ್ಪ ವೃಂವು ಬೇಕೆಂ।
ದೆಂನ್ನ ನಿನಗಾನ್ನೈದಿ ತಂದಪ್ಪೆ ನೆಲಿಪುದಾದೇವಾ॥
ಮುಂನ್ನ ನೀ ನೀ ಕಾಲ ನಿಂಕ್ಕೈ ಟ್ಟಿಲ್ಲ। ನಿಂನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ವಿಪೊದರ ವೃಗ್ಗಾಂಯ।
ದಂನಿರೂ ದಿಶು ಮರ ಮನೆಂತೊಳ್ಗದೆ ಕೊಡುವನೆಂತಂದೂ॥ ೧೩
ವೀರಭದ್ರನ ಕಲನೆ ಪೆರವುದು। ವೀರಭದ್ರರ ತಿಂದ್ಧಿಗಾಲಂತೊಳ್ತ।
ವೀರಮಂತೋರಿದಶಿನೇಲಾರೋಗಿಸ್ಯ ಕಾಲಾ॥
ಕ್ಷೀರದೊಳ್ಗಂ ಯಿಂ ಕಳ ನಾದೊಡೆ। ತಾರಿನೇ ಬೇಕೆಂದೊಡಂ ತ್ರಿಶು।
ಹಾರಿಯುವಳೆಂದೆಂನ್ನ ದಿರುನಾವೃಸುರಿ ಶಂದಾನೀ॥ ೧೪
ಜಗುಳಿ ಚಕ್ಕುಲಿ ಕಾಲವೃಷು ಮಂಡಿಗೆ ತರಸು ಲಡು ಲಗೆಯುಂಲ।
ಡ್ಡಿಪೆಕಳ್ಳ ವೆಂತುವ ಲಾದಿಂತೂ ದಕ್ಕೆ ಲಾಕ್ಕೆ ಲಂಗಳನೂ॥
ನಗಳವುಂಗುರಗಿಷ್ಟೆ ಕ್ಕೊನ್ನಂದುಗೆ ಪುವಳ್ಳ ವಂಮುತ್ತು ಕೊಪರವ।
ಶಿಗೆಶಿಗೆಯುಂ ಜಿಲೆಬಿದೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಮೆಲ್ಲನವ॥ ೧೫

ತಂದುಕೊಡುವರು ನಾಳೆಯುಂವುಯು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಜಳ್ಳಿನಗವೆಲ್ಲವ।
ತಂದುಕೊಡುವೆನು ನಾನಿವಗೆಳ್ಪುಚಿಂಯುಲ್ಲನಿಂವ್ಹಾಗಾಲೇ॥
ಮುಂದೆ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ಪರ್ಗ್ಯಾಲಂ। ಧಂದವಳ್ಳಿಯುದ ಮುಂನ್ನಗುಡಿಯೆೃ।
ಇಂದು ಧರಂಯುಂವ್ಹಡೆಂಯು ಸುಡಿಂಯು ದೆಂಡಲೇಂಸುತಾ॥ ೧೬॥
ಪ್ರ ದಳುಳ್ಳಿ ಕೊಡವುದು ತಡಿ ಪಡಿ ಜಿಗೋಳಿಕು ಸುಳುಂತಾಳಿಕು ಸುಳ್ಳು ಸುವಿ।
ಪಿಕು ಸುಮ್ಮುಡ ನೊಡ ನೆರಡುಕ್ಕೆಂವ್ಯುಂ ಜಡಿಲಯು ರಘು ಡಿರು ಬದು ಸರ್ಗ॥
ಹಸಿದು ಬಳುರು ಪ ತಪತಪನೆ ತಾಟಕು ತಡಿ ಸಳ್ಗೆಂಕ್ಕೊಡ ಣಿಯೊಳ್ಗೆ ಕ್ಕೊಸ।
ಕ್ಕೊಸದು ಪೊಳು ಸಢೂಂ ತಿಸಿಯು ಬಸುರಂ ಬಸ ವಳ್ಳಿ ಸುಸುಂಯಿಸು॥ ೧೭॥
ಬಟ್ಟಲಂ ನೋಡು ಸುಮು ಭವನಂ। ದಿಟ್ಟಿಗು ನೆರೆನಂ ಬಾಳು ಗುವುರ।
ವಟ್ಟು ನಿಖಿಲಿಯ ತೆರದೊಳ್ಗಿ ದರ್ಗಂ ತುಮುಂತ ಳುಸೂ॥
ದಟ್ಟಿಪಿ ಸುದೊಳ್ಪ ನೆಕಿಡೆ ಸುಧನಿ। ಗೊಟ್ಟು ಳರಿ ಸುಕರಂ ಮುಗ್ಗಿದು ವೊಡ॥
ಮಟ್ಟು ದಿಂಜಾಲಸಂ ತುಹೂಸುರು ವುತ್ತ್ರೆವುಂದಿದು ಗೂ॥ ೧೮॥
ಮ್ಯಡನಡಿಗೆ ಕ್ಕೊಡಮುದು ಸಾಲಂ ಪಡಿಯು ದಿಡೂಡೆ ನೋಡಿ ಪಡುಳಿಡಿ।
ಮಿಡಿ ಗೊಳ್ಳುಂ ತ್ರೋಳಂತೆ ಜಿಂ ತಿಸು ತಿರುಗೊಂಡಗೂಪ್ಪು॥
ಬಡಮು ಸುಪ್ತ ನಾನೆಂದು ಕಾಡುವ ವಡೆಂಯು ನಿಂವ್ಮ ಳನೇವ ನಂಬಿಸು।
ಕಡಿಗೆಯಳೋಳಿಸಿ ಮೊದಲ್ಲದೆ ಬಿಡೆನು ನಿಂವ್ಮ ಲಾಲೇ॥ ೧೯॥
ಬಾಲಸೀ ಪಳ್ಳು ಪಡಿಯು ದಿದೊರಡೆ। ಕೇಳ್ಳಿಯುಂ ವಶ್ವಳಂ ವ್ಯನಾ ಪಳ್ಳೆ।
ಬೀಳ್ಳಸಿ ದೆಪಳುವಂ ಕಳ್ಳೆವರವರಿಂದ ಮಿಂದೆ ವಗೇ॥
ವೇಲದೆಂ ಕುಬಾಪ್ತ ಕಪ್ಪದು। ಕೂಲ ಚಿತ್ರೈಸ್ವೈಂವ್ಯ ಬಂದಂ।
ಕಾಲ ನಿಪ್ರವ ಳಲ್ಲಂಯಿಲ್ಲಿಯಸಿಳ ತ್ತುಳಿಂಯು ದೆನೂ॥ ೨೦॥
ಯುಂದು ಶಿವನೊಳು ತಂವ್ಹ ತಲೆಂಯುಂ। ನಿಂದು ತಾ ಪಸಿಗೊಳುಂ ವನಿ ತರೊಳು।
ನಂದನೆಯ ನಾಗಳೆಳಿಡಿದು ದರದಪಿ ಕವು ಖನಾಗೇ॥
ಇಂದು ವತ್ತಾಳ್ಳಿದಯೊಳು ಭೃತ್ತ। ನಂದರರನ ಸಕ್ರೈರಿ ಬಾಲಕಿ।
ತಂದ ಬಟ್ಟಲ ಪಾಲನೀಂಟಲ್ ತತ್ತ್ರರುಗಾನಸು ತಾ॥ ೨೧॥
ಕಿರಿಯ್ಳ ವಳ್ಗೆಂದನ್ನ ವಂನೀ। ಬರಿದೆ ದಿದಿ ಕ್ರೈಂವ್ಯ ಭೋಪ್ಪಂ।
ಸರು ಜಂಯುಲ್ಲಾನಿನಗೆಂಯನಸಂ ವುತ್ತ್ರೆಸಂ ಪಾಂದ॥
ಮರೆಯದಿಳು ಕರೆ ಕಂ ಕಯಸು ತಿಂ। ತ್ರೋಕಲ ಬಟ್ಟಲನೀ ಸಿಕೊಂಡೆ ಪಾಲನೀಂಟಲ್ತ।
ಕ್ರಮನಾ ಜ್ಞರಪಿ ನಿಜ್ಞಂ ಪಾಲನೀಂವ್ಯಲು ಶಿವನವಧರಿಸಲು॥ ೨೨॥
ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಿ ಮನಿಶ್ಚೋದಿ। ನಪ್ಪಿ ತಿಂಗೊಳ್ಗೊ ಬಾಲೆಂಯು ನ್ಯಾಕ
ತಪ್ಪಂಯ ತ್ನದಿ ಖಂನ್ನಿಗೆಂವು ಪಾಲಂ ಕರದು ಕಾಸೀ॥
ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂದಂ ತಂದುಕೊಡಲಂ ಬಾಸ್ತ್ರವರ ನಂಹೊಳು ತಿರಳು ಚ।

ತ್ತಶ್ರೀಯದೊಳ್ ಬರಿಂತು ಬಟ್ಟಲ ನಬೞಿಕೆ ಹಿಡಿದು ತರಲು॥ ೨೩
ಕಿತ್ತಂ ಪೂರಿಗೆ ಪೋದವರು ತಾ। ನಿತ್ತ ಮನೆಸ್ವೈ ತರುತಲದಿರೆ ಗೊಳು।
ತತ್ತರು ಬುರುಂಕಂಡು ಖರನಿಂತೆಂದ ನಾ ಪ್ರಿಡಿಸಿ॥
ಉತ್ತಲಯ್ಯಿದೆ ಕಾಲನಿಂ ತಾಗಿ ಕತ್ತೈದಲಿ ಬರಿಂತು ಬಟ್ಟಲ।
ನೆತ್ತಿ ಹೊಂದೆಲ್ಲ ದುರ್ಗ ಬಂದಳೆವೇ ಳುಪೇ ಳಿನಲು॥ ೨೪
ನೀವು ಶೇಳದಹಾ ಗೆಮನೆಯಿಂ। ದಾವಗಂ ತಂದಂಜನೈವಾಲಂ।
ತೀವಿ ಬಟ್ಟಲೊಳು ಹೆಬ್ಬೞಿವ ನಿಂತ ಳದು ಹೊಂದೊಂದಯ್ದು॥
ಯೀವೆನೀಯಬ್ಬಲೊಡಂ ಮೃದಂಕಲ। ದೇವನಾ ಕೋಗಿಟೆ ನಮಿಬಿ ನಲಕ್ಕೋ।
ಕೋವಿ ಗಿಂಡ್ಲಾ ನೀಬಿ ಹೊಂಡ್ಯೆ ತರ್ಪೆ ನಾನೆಸಲು॥ ೨೫
ಷೀರವಂಸೇ ವಿಖುವ ನಾಮದ ನಾರಿಂಯಂದುಂ ಕಾಳ್ಗು ಮಡಿದವಿ।
ಕಾರಿ ತರುವಲನೀನೆ ಪಡಿದೆಂತೋ ನಿಂಪ್ಪಪಂಪದಡಾ॥
ಕಾರಿ ಗೆಯ ಮಪ್ಪಳ ಗೆ ಹೆಟ್ಟಿಯೋ। ಅರು ಕೊಂಡರು ಪೇಳು ನದವುರ।
ದಾಂಯ ಲಿಕೆದ ಡಿದೆಂದೋ ಮೈ ಮರೆದೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲದೆಂದೊ॥ ೨೬
ಆಖಮ ಮಾರ್ಕೆ ಕ್ಷರರ ಮದ್ವೇ ಶಡಿ ಮಹಾ ಜ್ಞವಲಂಪ ವಾಕಗೋಗಿಡಿ
ಗಾಡಿಯ ಮತಲತಿ ಭಕ್ತಿಯರು ಲಿಕಾರ್ದಿಗಳು ತವಂದಿಪಲು।
ವಪೆ ತಾನಿಂಕ ಭವ ನಾಕೋಗಿ ಮಿವದತಿ ದುಲರ್ಗ ಭವೆವಲ್ಲ॥
ಶಿಖವವಿ ನಿಂದಾ ಕೋಗಿ ಕನೆಂಯ ದುರ್ಬಿ ಯ ಮತ ಹೋಂತಿಲ್ಲ ೨೭
ನಾವಿ ದಂಮೋ ಡುವೆ ನೆನುತ ಶಿವದೇವ ನಾಮರು ದಿವಖವ ಬ್ಬಳೆಂಯ।
ನಾವಿಧದೊಳು ಹೆಬ್ಬಳವಳದು ಕಾಲ್ಬಡಿಟ್ಟ ಲಂಕೊಮಿಲ್ಲ॥
ದೇವನಿ ಳಿಯು ಕೆ ಳುಲ್ಮಿತಂ ಮ್ಮೆಗ್ರಾಮ ಪುರಿಂದೆ ತಮೂಶಿ ವಯಿಂದೆಂಯ।
ಮೂವರ ನರುಪಂ ಮಖಕೆ ನಡೆ ತಂದಾಗ ನೀಡರ್ಲ್ವ॥ ೨೮
ಹೊಟ್ಟು ಕಾಲಂಗಲ್ಲಿ ನಾಥಂ ಮುಟ್ಟಿದಾದನ ಪೇಕೆ ಬಾಲೆಯು।
ಗಟ್ಟಿಯರು ಡಮು ಸ್ವಲ್ಪ ಬ್ಬಾ ವವನ ಚೆಳ ಭಕ್ತಿಯ ನಂ॥
ನೆಟ್ಟನೀ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೋರಲು ಶುಷ್ಟರಲ್ ಬಗೆವ ನಿ ತಶೋಳ್ ಕಂಯು।
ಬಿಟ್ಟುಮೋಡು ತಗ್ರಹಮು ಕಂಕದೆಯುಂ ಕೆಂದಾ॥ ೨೯
ಯುಲಗೆ ತರುವಲಿ ಮೂಲಕಾಲಂ ಪುಲೆಯ ಭವ ನಿಂದೇಕೆ ವಲ್ಲನು
ಕುಲಕಗಳ ಕಿಡಿದೆ ಮುಟ್ಟಿದನೆ ಕಾಲ್ಮುಡಿ ನೋಡಿದವಂ॥
ಮಲಕರಂ ಮುನ್ನಿಸಿ ದೂವಾಲಂ। ನಲಿದು ನಿಷ್ಟಂ ಮಡಿದ ಕಾತಕಿ।
ತಲೆಯರು ನಟ್ಟೆಂಯೊಳ್ ಟ್ಟು ಬಿಖುಮದೆ ಮೂಲ್ವೆನೇ ನಿಂಪ್ಪಾ॥ ೩೦
ಯುಂನ್ನ ಭಾರ್ಥೆಯೊಳ್ ಮಬದುಕುವೆ। ಬಿಪ್ಪ ಜಿಪ್ಪಂಟಿ ಮಾಡುವೆನು ನಾ।
ನಿಂಪ್ಪನೆಮ ತತಿ ಕೋ ವರಿಂದರೆ ಲಪಟ್ಟಿ ಬರಿಮುಡಿಪ್ಪಾ॥

ಕಂಜ್ಞೆಂಬೊರಲು ತರಾ ವಿಶಾರದಾ। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಹಾರಕರಂಬುವ।
ಗಿಂಜ್ಞೆ ದತ್ತಿ ವೀನೋರ್ವನೆ ಮತ್ತುಂ ಹಾದಿಗರಲುವಮುಂದೇ॥ ೨೧॥
ಕೈಯ್ಯ ಬಟ್ಟಲ ಹಾಲಂದಂ ತಾಂ। ಕೈಯ್ಯ ನೀಡುತ್ತಿರ್ಪಂತೆ ಬಾಲಕಿ।
ಅಯ್ಯ ನಂಬಿಟ್ಟದರು ತಾರ್ಪೇಕ್ಷಂ ಜ ಚೇಡದೆ ಮತಾ॥
ಮೈಯ್ಯ ನೋರಚುತ ತಪ್ಪಿಲಿ ಭಯದ। ಕೈಯ್ಯ ನೀಡುತ್ತು ದರವಂಬಗ।
ಬೊಂಬ್ಯ ನೊಂಬ್ಯನೆ ತತ್ತ್ರರಂಗಾಲಿಯಂ ಕ್ಷ್ರೋರಿ ಗಿಡು ತಿರ ಹೊಡವೇ॥ ೨೨
ಆ ಕೃಗುವಳೀ ಕೃಗುವಳದೆಂಬುದೆ। ಕ್ರೋರಳೆಂದ ತಿಪ್ಪೀಷ್ಟ್ರದಿಂದ।
ಮೊಗದಿಂ ಕಿ ತನ್ನೆದಿ ಚಂಡಿಕೆಯಂ ಪಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು॥
ಆದ ಕಿ ಖಿಪ್ರರ ಹುಳದು ಬಲೆಯು। ದೇರ ವಾಲಂವ ದೊಳ್ಳಿಪಿಲ್ಲಿದು।
ದೀರದ ನನರಿ ಚೆಲ್ಲರಂನುಡಿ ಗಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಡೇ॥ ೨೩॥
ಪ್ರಕಟವಾದು ಮಂಕ್ಯೆಯ್ಯ ಕಡಕೆ। ಮುಪುರವೇಶಕೆ ಬೆಳವು ತಿರ ಚಂಡಿ
ಡಿಕೆಯಂಹೊದಲ ನಾರು ಕಂಪಳ ಗೊಮ್ಮ ಕ ಕ್ಷತ್ರಿಪೀ॥
ಆಕೆ ಬಿಲಕ್ಷ್ಮೆಲ ಮುನ್ಧ ಭಕ್ತಿ ಕ್ರರ ವೆನೆ ಕೊಡಹಗೂಪು ನಿಸ್ಸಳದ।
ಪುರಧ್ವಂಸಂಕೇಳ್ವದ ವರಿಗಳಿ ಮ ಕಪೌ ಬ್ಬಕ್ಕೊಂಡುವದು॥ ೨೪॥
ಶ್ರೀ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದನು ೭೪೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ॥

ಅಂಮವ್ವೆಕಥೆ

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದರಿಧು ತಂ ನ್ನಂ ತಾ ಯಪ್ಪಾಶಾದಿಯಲಿ ಹಾಕಿದ।
ತಾಯಿ ಯಾದಂಮ್ಮನ್ನೆ ಯಂ ಪೆರೆದನು ಮಹೇಶ್ವರನು॥

ಪದವು॥

ಚರಣ
ಧರಣಿಯೊಳ್ ಕೇಳ್ ಮರ್ತ್ಯಯಂ ಶಿವಕರುಣಾ ಸಂಪೂರ್ಣಾಂಬ ತಾಂತಂ।
ಕರಣಿಯಿಂ ಪೆಂಪೆ ನಿಲ್ವ ನಿರಂತರ ಬಿಜ್ಜಮಹಾದೇವಿ॥
ಪುರಹರ ಕಿಂಕರ ತಾವ [illegible] ತರು [illegible] ಬಾಂಧವರ್ಗಳು।
ಪರಿಕರಿಯೊಳಿಲ್ಲಾನಿಂತೋ ಪದವರ್ಗಳುಂಟಾಗಿ॥ ೧॥
ಜನನಿಯಿಲ್ಲದು ದದು ವಿಚಿತ್ರಾ। ಜನನಿಯಿಲ್ಲದಡೆಂತು ಸಗೆಬನೆ।
ಜನನಿ ಪುತ್ರ್ರಳೊ ತಾಂ ಪಿ ನಾಕಿ ಸದೇವ ಪೂಡುವೆನು॥
ಜನನಿ ಪುತ್ರಬಳ್ಳಲಾ ತಾ ನಿ ತುಬಡ ವಾಗಿ ದಗನ್ನೈಯ್ಯ।
ಜನನಿ ಪುತ್ರಡೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲದವರಾರು ಲೋಕದಲಿ॥ ೨॥
ತಾಯಿ ಮಕನಂ ತಿರಿಯಲಿ ವಳೆ। ತಾಯಿ ಮರುಳ್ದಡೆ ಕೊಡಲಿ ವಳ್ಳೆ।
ತಾಯಿ ಮಬುದ್ದಡೆ ಪುಷ್ಪಗಾಡಿ ಸಕಳು ಪ್ರವಳೆ ಮಗನ॥
ತಾಯಿ ಯುಲುವಂಧರಿಪಲೀವಳೆ। ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ತನಯನಾಗಿ

ಶಾಯದಿಂ ಧವರರೊಳೊಂದು ಷ್ಟು ವೀಧಿಗೆ ಬಂದ್ದಾ॥ ೨
ತಾಯಿ ತಳುಪಿಸ ನಾಗಲೀವಳೆ। ತಾಯಿ ತಲೆ ಜಡೆ ಸಟ್ಟಿ ಲೀವಳೆ।
ತಾಯಿ ವಸನ ವನದೇರಿ ಶಿಕ್ಷಿ ಮಂಪುಡಿಂಯ ಲೀಸುವಳೇ॥
ತಾಯಿ ಯುದಲೀಸುವಳಿ ತೊಸಲಂ। ತಾಯಿ ತೊಡಲೀಸುವಳಿ ಥಳಿಯಂ।
ತಾಯಿ ಯುಳ್ಳರೆ ಭಸ್ಮ ಖಲದೊಳ್ಗಿರಲೀಸುವಳೆ ಶಂಸ್ನಾ॥ ೪
ವಡವೊಡನೆ ಮೊಲೆಂಯೂಡಿ ನಿಜ್ಜಂ। ಕಡದ ಬೆಂಗಾರೆಯ ನಿಶ್ರಿ ಲಾಲಂ।
ಪುಡಿಂಯ ಲೆರೆದು ಶಿಪಿಡಿಂಯ ದಂತರೆಷ್ಟೊಪಿ ಯಂಪ್ಪೋ ದೀ॥
ಬಿಡದೆ ಪೊಗಳು ತಿರಲ ಖನನಿಯ ಲ್ಕೃದೆಸು ತಂತಾನೆಂತು ಬೆಳವನೋ।
ಧೃಢುಗನಾಗಿ ನಿತುದ್ಭಾದನು ಮೂತೆಂಯುಲ್ಲದೆಂಯೂ॥ ೫
ಪದುವೆಂಯೊಳು ನೋಡಿ ಸಳಸೊಳಂಪ ಬಡದೊಳು ಚಿತ್ರ ಶೋಭನ ದಿನಂಗಳೋ।
ಳೊಡಗಿ ಬಂದರೆ ಮಿಂಯ್ಯ ಮೆರೆದು ಡಲಿ ತ್ತುಪ್ರಾಲಕ್ಷ್ಮೀ॥
ಪುದವನ್ನೈದಿಸುವಡೆ ಖನನಿಯುಲ್ಲದಡೆ ಯಂ ಶಾಸ್ತು ತರು ಪ್ರಂಪ್ಯಳಿ
ಪದೆಯಿ ಡರೆ ಮೇಗಾಂತಲ್ತ ಪೇಕ್ಷಿದಿ ಪುಂಪ್ಸನಿರಲಕೃದೇ॥ ೬
ಭೂತಪತಿಪಾದನಾದ ಡಂಬಡ। ಮೂತೆಯೂಗಿಸು ಮುದ್ದರಿಸುತಿಸು।
ಪ್ರಿತಿಂಯಿಂಶರೆ ಮರೆಗಳಲ್ಲದೆ ಪ್ರೊರೆವ ಕುತಿ ತಾವೇ॥
ವೂಕೆಯ ಲ್ಲಾಂರು ನುತ ನಿಖಿ ತನು। ಖಾತನಂ ವೂಡುತ್ತಿಭವನಂ।
ವೂತೆಂಯೂಗಿಪುದಾಶ್ರಾವಂ ಸಾಬಜ್ಜವು ಹಾದೇಶೀ॥ ೭
ಯುರಡು ತೊಡಿ ಸಳವೇ ಲೀಳಿ ಪರವು ವನಿಂ ಪಿಸು ತಿಯ ಖಾಜ್ಯಾಂಗ ನವನಾ।
ಜರಿಸು ತೊಂರ್ಯ್ಯನೆ ವೂಗನೊತ್ತು ತಕಿ ವಿರಿಯನೊತ್ತು ತ್ತಾ॥
ವರಸು ತಂಮುಕ್ಕ್ರಂಪ ಳಂ ಶೀಲುರವ ನುದರವನೊತ್ತು ತೊತ್ತುವೆ।
ಶರವನಿಶ್ಚೈಲ ಯಿಂದೆ ಬೊಟ್ಟು ತ್ತಾಗಲೊತ್ತು ತ್ತಾ॥ ೮
ಬೆಳೆಯ ಬೇರೆಂದೆನು ಚತ್ಸೈರಾಲ್ಲಳ ನೊಡವೆ ಪಾನಿ ಗುರದೆ ಸಳಳು।
ವಲಿದು ತಿಸುರಿಶ್ರ ವಳು ಮೊಮಲತನುವ ನೊರಸುವಳೂ॥
ಲಲನೆಯಂ ಖಳಿಪ ಲಿಲದಿಂಬ। ಪ್ಪಳಿಕೆ ತುಂ ಬೆಂನ್ಸೊಳು।
ಖಲವನೊತ್ತುವಳಾಂತ ಬಿಂಬೆಸದೊಂದಡಂ ತೋವೀ॥ ೯
ಬಾಂಲೆ ಳುದಕ ವೃಕ್ಷೋ ಗದ ಡಂಗೊ। ಪ್ರಿಯ್ಯ ನಡ್ಡಾಂ ಜಾಬಿ ವೇಗಾರೆ ಶ್ರೂರ।
ಶ್ರೈಯ್ಯ ಳು ದಶವನೊಯ್ಯ ಸೊಂಯ್ಯ ನವುಂಃ ತಿರುಕ್ಕೈ ವಳೂ॥
ಮೈಯ್ಯ ಳಾಂಪಿ ನವರ ಮೊರದು ತಾ। ಮಿಂರ್ಯ್ಯಲೆರೆಳು ಮೃಡಶಿಸುಗಿಖಿ।
ಖ್ಜಾ ಯಿತ್ನಿಗ ಳ ವಷ್ಟಿಗಳ ಸುಂನೆಟ್ಟು ವಂದು ವಳೂ॥ ೧೦
ಅಂಗು ಲಿಂಯ ಮುಳ್ಳಂ ಸುದತಿ ತಂ। ಸ್ವಂಗುಲದೊತ್ತು ವಳು ತುಂಗೋ।
ತಪ್ಸಿಂ ಪಶಿ ದಿಂಬುರಿವೆಂಬು ವಿನಿ ತಂನೆರೆಯೊಳ್ಗೆ ಪುರಿದೂ॥

ಕಾಂಗರೂಪಿಂದೆಸೆವಳು ಕುಮಾರಂಗೆ ನೀರಂ ತುಳುಕಿದುಕಾಂಚನ
ಉಗುಪದ ಪ್ರುಕ್ಷ್ಮಿತ್ರಿಕೆಯು ತಿಲುಕವನಿಡುವಳೊಲವಿಂದಾ॥ ೧೧
ಪುತ್ರಪೌತ್ರವಳಪತಿದರ ವಿಂಯಲ। ಕುತ್ತ್ರದಾ ಬೆರಳಾಲಿಯು ಭಖಿರ।
ವಂತತನೂಬುನ ನಿಪಿಲತಪದಲ ತುಂಬಿಬೂಳುವಳು॥
ನೆತ್ತಿ ಬದ್ದಿಪ್ಪುದೆಂದಿರುಳ್ಗುರುಗ। ತೆತ್ತಲಂ ಬುತ್ತುರ ದೊಳ್ಗುದರ ದೆ।
ಳೊತ್ತಿಕೊಂಬಳ್ಳು ಕಂಗಾನ್ಗೆರಿಂಕಂ ಜನವನಿರ್ಪ್ಪವಳು॥ ೧೨॥
ಕೊಳಿಯು ನೀವಳು ಮೇಲೆ ಬೆರ್ಪ್ಪಂಬುಳಯು ಅೀಯ್ಯಳು ಬೆಳಕಿನಿಂದಂ।
ಕೊಳದ ಬೆಂಗಾಲೆಂಯು ನಿರ್ಪ್ಪವಳು ಗಲ್ಲವನೊಡನೆ ವಿಂಡಿದು॥
ಕಳಕಳನೆಂಯುಳು ತಿರಲುವಂದಂ ಗುಲಮನಿಟ್ಟಿನಿತಿ ನಿತುಳಾಲು।
ನೊಳಲೆಂಬುಂದೆರವಳು ಭುತಂಗಾ ಬಿಜ್ಜಮದಾದೇವಿ॥ ೧೩॥
ಪುಗ್ಗು ಗಳನಾಗಾಂಗ ಬಂಯುಪಲು। ದಿಸ್ಗವಳು ಮುದ್ದಾದುವಳುವು।
ಡೊಗ್ಗಿವುದ್ದಂ ಬೇಡುವಳು ಖರ್ಪ್ಪಲಪಿನಗಿಳುವಳು॥
ಮಗ್ಗುಲಂದಗಲಪ್ಪಳು ಜೋಗುಳ ಯುಗ್ಗಳಿದಿದಾಡುಕಳು ತನಪೊಷ
ಪ್ಪುಗ್ಗದಾಂಗಳ ನಂಕಿಪಳು ತಂನ್ನುದರದಿಂದಪ್ಪೀ॥ ೧೪॥
ಯೀಪರಿಯೊಳ್ಗನವರತ್ನ ಪುಂಗ ತಿಂತೊಳ್ಪ ಸಾವನಂತನಯನೆಂದೆ।
ರೂಪಿಳು ತ್ತುಳಪ ಲಾಲಿಸುತ ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲಾನೀ॥
ಆಕುಳುಳುನಂಗನೆಯ ವಿದ್ದಾಳಾಂಪದಿಂವೂಡುತ್ತ ಮಿರುಬಾಲ್ಯೋ।
ಲ್ಯೋಳ ಬಾರಂಗಳ ಗೆಪೆಟ್ಟಿವಡಂ ಬಡುತವಿದ್ದಾರ್॥ ೧೫
ವಿನುತಿಪಲು ಸ್ತ್ರುತಿಂಪೆನಂಪೆನಲ। ಯನು ತಿರಲರೂಳೇ ನಯನುತಿಕೆ।
ಪ್ಪನರಪಿಸ್ಸ್ರುತಿಕಾದುಕೆಳಂಸ್ಕರಿಸ್ಥಿಥಾಂಯನಲು॥
ಅನುನಂಯದೆವಿಗೆ ತಪ್ಪು ತಂನ್ನಯ। ಮೆನಲುನಿಬು ಶ್ರುತಿಂಯೂತಿ।
ಯನುತಿಕೆ ಮನಸಿಖಾರಿಂಯ ವಾರ್ಪ್ಪವಾಗಿಂಯದೇಕೆ ತಪ್ಪುವದು॥ ೧೬
ಯುಕಗೆ ಭಕ್ತಂತು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರ ನರಗೆ ಶಿವನಸಾರೂಪ್ಯ ಗೊಂಡೊಲಿ।
ದಿರ್ಪುದು ಜೋದ್ಯಮೆಂನ್ನುತ ಭಕ್ತರುಪುರಿಗಾವಿಪುತಿರಲು।
ಮರಿಂತೊಳೋವಿಕಲ ವ್ರದಿವಂಗಳು। ಯುರೆಗಿನಡೆಂಯು ಉಪಾದಾಕಾಶ ಪರಿಕಭಕ್ತಿಯ।
ಮಾತ್ರರುರಬಿ ಮುಗ್ಧಯ ನೀಳ್ಕಳ್ಕೇಳ್ಕರ ಮರೆಯಿಸುವೆನೆಂದು॥ ೧೭॥
ಕಂಗಾಲಮುಸುದಂ ಬೆಕೆಂಯುವೊಡನೆಗಳ್ಗು ನುಂಗಾದರ್ಕ್ಕೆಯ ಮಳ್ಳಿದು ವಂಮ್ಮೆಯು।
ಬೆಂಡಾತಿಗಂಬ್ನೆಯ್ದುರಿಯದಿರೆಕಂಡಾಗ ನಿಪುಳ್ಕದಲೀ॥
ಕಿಬ್ಬುರುವ್ವನೆ ಕಾರಿ ಬಿದ್ದಿಂ ವಲಂಗಾಯದಿವ್ಸ್ಯಯ್ಪುಕ ಟಕಟವಲು।
ಕ್ರೂರ ಚಿಂಗಾಲಾಂಯುಂನ್ನು ಚಿನ್ನಿಸವೊಲೆಂಯನೇರುಂಬಾ॥ ೧೮
ಚಿತ್ರದಲವಾವಿಂನ್ನು ಬೆಮಳಂ। ನೆತ್ರಕೆಂದೀಕಾರ್ಣ್ಣೆ ನೀಬಲು

ಗುತ್ತಿಶಿದ್ದಂತಿರುದ್ದನಿವಹಂ ತಾಂಯಿತಲೇಂಬಾ ॥
ಪೆತ್ತ ತಾಂಯಿಂದಧಿಕವಲ್ಲಾ । ಯುತ್ತಿಸಾಕಿದ ತಾಂಯಿ ನಾನೋ
ಡುತ್ತ ಮಿಂತಿರಲಾರೆನರಟ ದಿಂದಾದ ಜಂಟಟವಾ ॥ ೧೯ ॥
ಆವೆಡೆಂಗೊಳ್ಳನ್ಯ ಕವನರಿಯನು । ನೀವೆಂದುಲ್ಲದೆಯುಂನ್ನ ಜೀವದ ।
ಜೀವವೇಯುಂಟಿಲ್ಲವಾಂಗಿಯು ನೀವೆ ಮತ್ತೆ ಮಗೆ ।
ನೀವುಪುರುವಿನ ಜೀನ ಜರ್ತೆಯೋ ಕೋವೆಂದೋ ಅಂಗುಳ್ಯ ಮುಳ್ಳೆ ।
ಭಾವಿಸಲು ನಾವುದುದ್ಧುಗರವೆಂಬಾವುದು ವುನರಿಂಯೇ ॥ ೨೦ ॥
ಯುಂದಳುತ್ತಂಕುಳುಬಕತ್ತಾಕ್ರಂದ ನಧವಿವೇಕಪಿರಕಂರಯುಗ ।
ದಿಂದ ತಡವುತವೇಲೆಕ್ಕಡದುರುಳ್ಳುತ್ತ ಬಳಲುತ್ತಾ ॥
ಕಂದನಂ ನೋಡುತ್ತ ಕಂಕುಳ್ಳಿಂಯಿಂದಲಪ್ಪುತ್ತ ತಾಂಯಿ ಪೇಳ್ಸಿರ ।
ಗಂದಕ್ಕೊದಿಸುತ ಕೆರವುಕಂಪೊದಿಸುತ್ತ ಕೆರವುತ್ತಾ ॥ ೨೧ ॥
ದಿಷ್ಟಿಸುತ್ತಂ ಮತ್ತೆಯುಂ ಬಾಯಿ । ವಿಷ್ಟಾರಲುವಳುತಲ್ಲಾಲಿಸುವಳು ।
ಕೊಟ್ಟಿಯುಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಮಿಡಿಪಯುಪ್ಪನಲಿ ಜೋಪ್ಪೊಗೇ ॥
ಚಿಟ್ಟಿ ತಂಗುಳಿ ಮುಳ್ಳದಾಯಿತು । ಕಿಟ್ಟಿ ನಿಂನ್ನೇಗುವೆನೆ ಸುತ್ತಳ ।
ಲ್ಮಷ್ಟಿಸಲೆಸುಸುಮಾರ ನಿಜಾರ್ಜ ಬಾಷ್ಪೆಯುಂ ಸ್ಪೋಡೇ ॥ ೨೨ ॥
ಬಸುರದುಂಬದಿರತ್ತಿನಂಬಿಂಯು । ಬೆಸುದಿಂದಡೆರೂದಿಯೂಕನೆ ।
ದೆಸೆಂಯೊಳ್ಗಾ ಕಿಲ್ಲದೆ ಮಗಳ್ಗೆ ಸುಂದ್ರೆಯುವ ಲಾದ್ಯಕ್ಕೆ ॥
ವಸುಧುಸಲಾಗಿ ಕುಗಾಲಿದಾಡಿಅಲ್ಲಿಂಯು । ಕುಸಿದು ಬಂದಾ ಬಾಲವುಂಬಾ ।
ರಿಸುತಿರಲು ನಲಿದಾಡಿ ಪ್ರೊಟಕ್ಕೇನು ಮಿಲ್ಲದೆಯೂ ॥ ೨೩
ಯುಂನ್ನಬರಿಂಯೂಟಂಗಳ್ಗಂ ಬೆಳ । ಸಂನ್ನಾಡಿಚಡೆಂನ್ನ ಜಕರವ ।
ದಿಂನ್ನು ತುಂಬದೆ ಸುತ್ತಪಿಟ್ಟ ವ್ರೆಂಯು ಮನೆಗೆ ಬಂದೂ ॥
ಜಂನ್ನ ಶಿಷ್ಟಂಮೆಲಿದು ಕರಿಸಾ । ಲಂ ನಿರೂಕಿಸೆ ಬಿಡ್ಡಂಯುಂ ತಾಂ ।
ಬಿಂನ್ನನಾದಿ ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದಾಂಕ್ರೊತ್ತು ಬಸುವಳಿದೂ ॥ ೨೪ ॥
ಯುತ್ತರೇಳ್ಳಿ ಕಾಮವೇದಿಂಯು । ಸತ್ತ್ವರುವಂ ವೂದಿನೀಡಲು ।
ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೆ ಪವಿದುತಗಾಲಿಂಯುದೆಕಾರಿಕಾಲಂಮ್ಮೇ ॥
ಮುತ್ತವೂವಿನಪುಂಗಾ ನೀಲ್ಬ್ಯಲು । ಮತ್ತೆ ಮೆಲಿದಾವೀಕ ಜೋಳ್ಕ್ವೆ ।
ಯುತ್ತ ರುದ್ರಿಂಯು ಸುಂದುಬಸುಕಿಂದ್ರೈದದಿಕೆ ಬಂದೂ ॥ ೨೫
ವೂದರವನಿಳೆಯಕ್ರೈ ನಡೆತಂಬಾ ದರದಿರುಳ್ಳಂಯುಂ ಬಕವಳಂ ।
ಕ್ಕೆದೆಗೆಂಯುದುಕೆಸುರಿಸುರಿದುಸಿರಿಂಯೂಳ್ಳ ನಾತ್ಮಜನಾ ॥
ಸೂದನಂಮ್ಮಡಿಪಿದ ಮಾಂಪುಜ್ಜಾದುಖಂಡನ । ನಿಕ್ರ ಉಂಡು ನಿ ।
ಶಾದದಿಂ ನಿಂಬಿಯುವುನಿಗೆ ಬಂದು ದರವಂಪ್ಪೂರದೂ ॥ ೨೬

ಸುರಗಿ ಸೌಡನು ಮಾಡಿ ನೀಡುವ ಕರದು ತ್ತು ತ್ರಿಂಶದ್ವರ್ಗಂ ಹೊದೆಂದೋ।
ತಿರಿಗಿ ತಿರಿದು ಗಾಳೀಕೆ ನಿನಗಾಂ ಮಾಡುವದು ಹೊರತೇ॥
ತರುಣಾಯುಷ್ಯಂ ದೂರಲಪ್ಪುದೆ ತರುಜಾತಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಿಂದುದ್ಯೋಳಿದ
ಳಿರುಳಿನಿತು ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲಂ ನಿಂನ್ನವೇ ನೆಂಬೇ॥ ೧೭॥
ಮಲಮಲನೆ ಮರುಗು ಪುತ್ರವನಿಂತೊಳು। ತೊಳಲಲೇಕಾಪ್ಯಾದದೂಟವ।
ನೆಲೆಮುಸನೆಲುಗಾಲೇ ತಕ್ಕೀ ಹಪು ವಿಲ್ಲದೂಟದಲ್ಲೀ॥
ಖಿಲುಕಿ ಜೊಡೆ ಬದುಕುಂ ಟಿಕೋಸಂ। ಬಲಿದು ಬರವೂದು ತ್ರಾಣಿದೆನಾಂ।
ಹೊಲೆಂಯುನೀವೆನು ದಾಲನೆತವಿನು ಬೆಂಬಾಳಿಯುಂ ಹೊಡುವೇ॥ ೧೮॥
ಬೇಡಿಕೊಂಡುಗಾಭ್ಯೋದೆ ನಿನಗೆ ನೋಡಿ ಮಾಡಿದುದೈವದೆ ಭವ।
ಗೇಡಿ ಮಹನೇಯು ನಿತುದಿನವೆಂತ್ಯೈಂಯ್ಯ ಸಾಕಾಂರ್ಯ॥
ನಾಡೆ ಪ್ರೋಕ್ಷೈ ನಿಂಸ್ಸೈಯ ತನೆ। ನೋಡೆ ನಿಂನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿ ಚುಂಬದು।
ಕಾಡಿದಳೆ ನೀನೆಂದು ಬೇಸರೆ ಪಾಕದಲಿಪ್ಪಿದವೇ॥ ೧೯॥
ಯಡೆ ಹಿಡಿ ಹಿಂಬಿಸಿ ನಿರುಳ್ಗುರುಸ। ಲಡರಿಸಿ ಕೈಂಬಂದಿಳಿಂಯ ನಿಂತರು।
ಕಡಿಸಿ ತನಪ್ಪಂತೇ ಯಮನ ತ್ತುಂ ತಾಯಿಷಾನಾನೆಂಬಾ॥
ನುಡಿಸಲುಗೆಯುಂಚೊಂಚನೆನ್ನೆನು। ಪೊಡವಿಯರಿಯು ಲುತಾಂಯಿನಾವೆ।
ವಿಡೆಂಯೊಳುಂ ನಿನಗೆಸ್ನ ಘಂಟದೊಳುಂಟಿ ತಾಂಯಿಗಳೂ॥ ೨೦
ತರುಣಾಸುಂತತವೆಂನ್ನ ಹರಣಾದರರಣ ವಾಗಿಡೆ ನಿಂನ್ನು ಶಂಬೋ।
ಸಂಅಖಿ ಕೊಂಡಾಡುವೆ ನಿಧರ್ಮ್ಯಂ ನೀನೆಸಾಕ್ಷಿಯಲಾ॥
ಯಿರಿಸಿದಂತಿದ್ಪಿಕ್ಕಿದಂತುಂಡಿರು ತಮಿದರ್ಕಡೆ ಬಳಿರವೇತರೆ।
ನಿರತವಾದಿ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಬಂಜೊಂದುವವೆ ನಿನಗೇ॥ ೨೧
ಕಿಂಡವಂಗೆದಲೊಂದು ಪುದವುಂ। ಕೈಗ್ರಂಡು ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ ನಿಮಿಗಪಿ।
ಕೊಂಡಡೀರು ಖಿಲಗೊಂಯ ತಲ್ಲದೆ ಸಂಕಟಂಬಳಿರಾ।
ಅಂಡಲೆವುದೇ ನಿನ್ನು ವಂಮರು। ಳುಂಡದೊಳ ಗಾಡುವ ನರಿಯದ।
ಗಂಡಿಗನನೇನೆಂದು ನುಡಿವೆನು ಕಲವದೇಕಿಂವ್ಯು॥ ೨೨
ಪುತ್ರಿಬಳಲಪ ಕುತ್ತವಂ ನೋಡುತ್ತಲಿಂತಿರಲಾರೆನಳಲಂ
ಜೊತ್ತುಖೀವವ ನಾಂಶ್ಯಜಿಸುವೆಂ ನಿಂನ್ನವೇ ಲೆಸುತಾ॥
ಪುತ್ರಮಾಂಗನೆತಂನ್ನ ಶರರವಂ। ಶತ್ರುರಿಪಿ ಕೊಳುವಿಡೆಂಯೊಳ್ತಿಮುರ।
ಸತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ತತ್ಸಣಾಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಗಿದರ್॥ ೨೩
ನಿನಗಭೀಷ್ಟವದಾವುದೀವೆನು। ಖನನಿಯೋ ಕೋಕೊಂಯ ಮತ್ತಿರ।
ತನಯ ವೀನೀವಭಿ ಮತಂಗಳು ಢಾರುಪಿರಿಚೆ ವಸೇ॥
ಅಶಘ ನೀವೃ ನಿಕೋ ಇಂತಗಿಳು। ಮನದಸು ಖನಿಧಿಯಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ।

ತನು ಶುಭಸ್ಥಿತ ಮಾಗಿರಸುದಿನವಂನ್ಯತವನೊಳ್ಪೇ॥ ೨೪॥
ಧ್ರೊತ್ರಮೋದಸ್ಪೃಧಿಕವಲ್ಲ ಯೆತ್ತಿಹಾಕಿದಮೋರವಿದರನಿ।
ಉತ್ತರಾ ಶಳು ನಿಸ್ಸವಂಶಂಗಾಂಶನೋಡುತ್ತಾ॥
ಚಿತ್ತದೊಳು ನೆನವುದನೇನೆನವಿತ್ತವರವದುಹಾಕಿನಲು ಸಜ।
ಕೃತ್ತಿಕೃತವಸ್ತ್ರಂ ಮುಪಲ್ಲಗನೊಳ್ಗಿಂಪಿ ಜನನಿಂರುನಗು॥ ೨೫
ತೆಗೆದು ಬಿಸಿದಾಲಿಂಗಿಪುತ್ತುಂಬೊಗಸುವಿಗೆಡಿತ್ತವ್ಯೆನೀನೀ।
ಜಗದ ನಿಂರಕ್ಷೈನಗೆತ್ರಾಂಕೇಳಾಂಯು ನಿಂಸ್ನಂತಾ॥
ಬಗೆವತಾಂಯುಗಳಾರುತಿರಲ್ವ್ಯಾಧಿಗಳ ವೇಗಂಯುದಪಿವೆನುತವ।
ನಿಗಪೆಳೆಂಯುಲಂ ವೆಪ್ಲೆಗಂನಿತ್ಯವ್ಲಮುಂಕೊಟ್ಟಾ ೨೬
ಈತನಸಖಾಮಾತನಿಭಮು ಖತಾತನಮುಳ್ಳಪಮೇತ್ರ ಸಜ್ಜುತದಾತ
ದಾತಪ್ಪುರುಪ್ಪೊತಾದಿಸುರಮುನಿ। ಜಾತಪ್ರೊಜಿತನು॥
ಮಾತಿಂತೂಗಿ ಆ ಜಾತನುಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಂಯು ಅರೊಂಡಾಡುತಿರೆವಿ।
ಖ್ಯಾತಿಂಯುಂ ಕ್ರಮದ್ವೆಂಯುಂ ಬಳಿಸರುಪ್ರಜುರಮಾಂಶಯ್ಯಾ॥ ೨೭॥
ಭೂತಳದೊಳಮ್ಮನ್ಸೆಂಮರಳಿರಿಪ್ಪೊತಕಥೆಯುಂ ಹಾರವಿಪಿಕೇ।ಜ್ಞಾ
ಕ್ಷಾತನುಂಬಿಡದೋದುವಾತನು ಬರದುಕೊಂಬಾತಾ॥
ಭೂತನಾಥ ಮರುಣಾದಿಂಪ್ರಖ್ಯಾತಮುಪ್ತಪದಾಂಯುರಾರೊ।
ಗ್ಯಾತಿ ಶಂಯುಳಂಭಿಶ್ಸಮೃದ್ಧಿಂಯೊಳ್ಳರ್ಧರನವರತಾ॥ ೨೮॥

ಶ್ರೀ ಇಂತೂಪಂಧಿಗಳಕ್ಕೆ ಕಿರದನೂ ೭೮ ಇಕ್ಕೆ ವಿಂಸಳವಾಹಾ ಶ್ರೀಗುರುವೇಗತಿ

॥ದೀಪದರಲಿಂಯೂರಿಕಥೆ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಜಡೆಯದೀಪವನಿತ್ತುವೆಚ್ಚಂಪುದುಪ್ಯೆಹಾಸ್ವಿಮ್ಯದನಂ।
ಗುಡಿಕೆರಪಿಕೊಂಡೊಂರ್ಯ್ದನಾ ದೀಪದರಲಿಯು ನಾರೂ॥

ಪದನು

ಚೋಳದೇಶದೊಳುಂಪ್ಪಿ ತೋರ್ಪ। ವಿಶಾಲರಾಂಚೀಪುರದೊಳಿರ್ಪನು।
ಕೇಳದೀಪದರಲಿಯನಿಪ್ಪ ಶಿವೈಕ್ಯನ ಕಿಧಮಾರ॥
ಕಾಲನರಿಂಯೂರಿಂಗೆ ಪೋಗುತ। ಶೈಲಬಾಧಿಪ ಮೋವರನುಂಜಿ।
ಜ್ಞಾನಾರ್ಗಲಂಮದೊಳರೆನೋಡಿ ತಂನ್ನೊಳು ಪೊದರು ತಿಂತ್ತೆಂದಾ॥ ೧॥
ಡೆಚ್ಚಿದಡವಿಂಯೊಳೊಬ್ಬನುಂ ಶಿವ। ನಚ್ಚಿಗದೊಳಾದವರಟಪಟಮನ।
ಬೆಚ್ಚು ತುಂಬಿದರುತ್ತಲೆಂತಿರುನಿಲ್ಲದಗೆಪ್ಪು ನವ್ಯಾ॥
ಮುಜ್ಜರಿಪದಷ್ಟವಮು ಖತ್ರ್ಯರಿ। ಗಿಚ್ಚನಿಕ್ಕಿದನಾದಿ ತಿಂಯುಪಮು।
ದಜ್ಜಂಯುವನೊಜ್ಜಯವನ್ಸೈದಿಪಿ ಬಾಧಿಪಿದನಂಕಚೂ॥ ೨॥

ರೂಪನಳಿದನು ರತಿಪತಿಯವನಾ। ಗೋಪಿಪತಿಯನುಶರವನಳಿದಂ
ಕೋಪದಿಂ ಮದಗಜದನುಜನಂ ಮೆಟ್ಟಿಸೀಳಿದನೂ॥
ತ್ರೈಪುರಂಗಳನುರುಹಿದನು ವ। ಧ್ವೀಪಿದಿತಿಜನ ತಿದಿಯನುಚರ್ಮದ।
ನೀಪರಿಂ ತೊಳ್ಳಭಿಯಾತಿಗಳನಪಹರಿಸಿದನು ಮುಳ್ಳಿದೂ॥ ೩

ಶರಣ್ಯಪಾಂಶರವೆನಿಸಿ ತಂನ್ನಂ। ಶರಣರಿಂ ಪ್ರೊಚ್ಛ್ರ ಸಮುದ್ಧರಿಸಿಬಲು।
ಬಿರಿದುಪಿರಿದರ ಹಿರಿಯ ಶಿಂದೆಲ್ಲರು ನುತಿಸುತಿರಲೂ॥
ಅರಿವರಿದೆ ನಲುವಿಶ್ವವುಂಪಂ। ಹೃನ್ನಾಸುವಂತ್ನಾನಿ ಹಗೆಷುನ।
ಪುರಶರಾಟವಿಂದೊಳುಮಹೇಶ್ವರನೊಬ್ಬದಿರಬಲ್ಲದೇ॥ ೪॥
ದೇಗುಲಂ ಜರಿ ಜರಿದು ಬೀಳ್ವದೆ। ಬಾಗಿಲೊಳು ಸದಲ್ಗಳುನೆರೆದಿರುಳು।
ದಾಗಿ ಬಿದ್ದಪ್ಪ ಮುಂಟಪಂ ಬಿರಿ ಬಿರಿದು ಬಯಲಾಯ್ತು॥
ಬಾಗಿ ಬೀಳ್ವಪುರಗೋಪುರಿಗಲ್ಲಾಗ। ಶ್ರೀಗುರುವಂತವನದ್ಧರಿತನುವಿ।
ಲಾಗಿನಿಜ ಶಿವನಂ ಬೆರಸಿದ ಶೂರರುಪ್ಪಗಾಣಿಸದೂ॥ ೫॥
ಯೆತ್ತು ತಾನೊಂದೇಳಲಾರದೆ। ನೆತ್ತಿಯುಳಿ ತಳ್ಳಂಬ್ಬಿಕೊಂ।
ಡೆತ್ತುವವರಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುತಿದ್ದುದು ಶಿವನ ಮುಂದೇ॥
ಚಿತ್ರಭವರಿಪ್ರವೃತ್ತಿದುದು ಮೊದ। ಲತ್ತಲೆಂದು ಮನಸ್ಸಗಳಗಾರು।
ಪ್ರೋತ್ತು ತಂದು ತಪ್ಪೋಧನಂಪೂಜಿಸಿದ ಪುರುಷರಿಲ್ಲಾ॥ ೬
ಶಾವಿರವನಂತ್ರೆ ಗಾಪಲೋಕ। ದಾವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದೇಶಪ್ರಗಳವು।
ದಾವಿಷ್ಣುಗಳ ಹವಲಾಲಿಪರಾಯನಾರಿರಲೂ॥
ದೇವನಪ್ರಷ್ಟಿ ವೀರನಪ್ರದರ್ಪ್ರು। ದೀವಿಪಿನದೊಳೊಬ್ಬನುಂ ಬಿಡ।
ದಾವಗಂ ತಾನಿರ್ಪನಾಗಿ ವಿಚಾರವಿಂಪ್ಪುಳಿದೂ॥ ೭
ಅಲ್ಲದೀಪದರಲಂತರಗ ಜೆಯು। ನಲ್ಲನಂ ಬಿಡದಿದ್ದುತಂಡ್ಪಳು।
ತಾಸ್ನಕೆಲುಳ್ಳನಿತು ಧನವನ ಕತ್ತಾಭರಣವಸ್ತ್ರಾಳೀ॥
ಬೆಳ್ಳಿಮೂಕುತಿಮುಕುರ್ಪ ತಾಂಬ್ರ। ನಲ್ಲಲೋಹಂ ಕಂಚುಮೊದಲಾ।
ದೆಲ್ಲವಂ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ತರಿಸಿಯೂ ಪಂಚಕತ್ರ್ಯದಲೀ॥ ೮
ಶಿವಭವನವುಂ ಮುಂಟಪವನಭಿನವವೆನಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರಸು।
ತ್ತುವರಿಕೋಟೆಯನಿಕ್ಕಿಸಿದ ನಸುಳುಗಳ ನಿಶಯಿಸಿದಾ॥
ಜವಳಿಗದವಂಢ್ವಾರ ಬಂದದ। ಹವಳಗಳ್ಳ ಬಾಗಿಲೊಳಗಾಮಚರ್ಮಿಸಿ।
ವಿವರದಿಂದ ಗರ್ಭಾಯನಿಲಯದನವನಿಧವಾಗದಾರಿಂಯಲೀ॥ ೯
ರಚಿತ್ರರಚೆಂಳೂಧರ್ನಕ್ಕೆ ಕೊಟಿಯು। ನಿಮಿತ್ರಲಂಗಳ ಪಂಥಿಪಂಥಯೊ।
ಳೆತ್ತರಿಸಿದ ನಷ್ಟ ಗಾತಿಗಳ್ಳಂ ಹೆಂಕಣಗಳಂಲವಾ॥

ವುತ್ತ್ರಾಗೆಗೆಳಗಾಂ ಪದಂತದ। ರೊತ್ತ್ರಾಸೋಳ್‌ರಲು ಸುಂಡುಪಳ್ಳ ನಪು।
ಳ್ಸತ್ರ ವರಶಾಂಕಿಪಿದ ನವಪಚವಾಷಿದಾರಿಯಲೀ॥ ೧೦
ಯುಸಿವರೋಟಿ ಯುತೆನಿಗಳ್ಳ ಅರ। ಪ್ಟಿರಿಪ್ಪತಾಂರೆಪಳ್ಳಂ ಬಸಿದ ಬಲು।
ದಪಿಪಳ್ಳಂ ವುಲಕಿಪಿಮರಂಪಳ್ಳ ನಿಅಪಿಂರುಡೆಪಿಡೆಗೇ॥
ಅಪವುಪದ್ಭ್ಯಲ್ಲರೆನಿಬರೋ ಯುಂದುಪುರು ತಿರೆಪ್ಪೊಪದುಸ್ಗವಂಪಾ।
ಮಿಪಿಪಿ ರಿಯುನಡೆಭ್ಯಾವಿಪಳ್ಳ ನಪುಳ್ಳಾಪಿದ ವದರೊಳ್ಳಗೇ॥ ೧೧
ನೆಲ್ಲು ಜೋಳವುವೊದಲುದವಪವ। ನೆಲ್ಲವಂಪಂಪ್ರಿಲಿಪ್ಪಿ ಗೆರೀ।
ವಲ್ಲಭವವೇಗುಲದಪುತ್ತ್ರಂ ದೀಪ್ಪದಂಕಲಿ ಯೂರೂ॥
ವುಲ್ಲಾರಾ ನವ ವುಗುಅರಾವವ। ವಲ್ಲಾಂಪಾಟಲಿವರುಳ್ಳರಂ।
ನೆಲ್ಲಿ ಜಂಕುಂವುಖ್ಯತರುಪಳ್ಳ ಬತ್ತ್ರಪಿದನಲ್ಲೀ॥ ೧೨
ರಲುಕುಟಿರರಂ ಬದಿಂಯು ರನಾಬಳ್ಳಗೆಪವಂವುಳ್ಳುತಂತರ।
ವಳ್ಳರವಜ್ಞಾಳು ಪಳ್ಳನೆಪ್ಪ್ರಪಿ ಪರನುರುಬಳ್ಳಗರಂ॥
ಕುಲಗಿರಾರರ ನಾಪ್ತ್ರರಂದೇವಲರರಂಪ್ರ್ರ್ಯವ್ರಡಿಪರಂಬಾ।
ಇಲವರಂಯು ಯುದ್ಧಾವರಂಪುಲವಾಳುಪಳ್ಳನಾಳ್ಳು॥ ೧೩
ತ್ರಾಂನುವವರುಂ ರಪ್ಪಿ ಬಿ ಇದುರುಪು ವೂನವಿಂದ ನುತಾಇವಿರೆಪುಂಯುದ್ಧಾನ।
ವೆನು ತಾರುತ್ತ್ರರೋಟಿ ಯೊಳ್ಳಾ ಳ್ಯೀರಿ ಯುವೇ ಲೇ॥
ಶೇನೆಯುಂವರೆಯುರ್ಪಿ ಬಿಳ್ಳರುವುರಪು। ವೂನವಿಶ್ರವುದಿಂದೆಳಂ ಚವು।
ರಾನಿ ನದ ವಾತ್ರಮಿಪು ತಿರೆಬಲುದುಗರ್ವಂ ಬಲದೂ॥ ೧೪
ಕ್ಯೋಟರಪ್ಪಜು ಕರಿಸುರೇಂದ್ರರಿ। ಗಾಪಿವಿರದಿರೆಪುತವಿತರಿ ಇ।
ರೋಟಿ ಯುಂಪಾ ಧಿಮುವಪಪದಳ್ಳ ವೆನುತೆಜನವೆಲ್ಲಾ॥
ರೋಟಿಲರಿ ಯುಲಿ ಧೂಪಳ್ಳು ತಿರಲುಲಲಾಟ ಲೋ ಜವನಣುಪನಿಳ್ಳೆಂಬೊಳು
ವೇಟಿಕೀತಿರ್ರರೊ ಳ್ಳಂತುದಿನವಂ ರಿಲವ್ಯನಡಿಪುತಿರೇ॥ ೧೫
ಧವವೆನೆಲ್ಲಂ ತನ್ನಿ ಮಿತ್ರದೊ। ಳ್ಳವಿಕುಪ್ರಳ್ಳಂಯು ದೆಪವದದಂಯುರಾಜನರಿ
ಜನರಿ ಜೀವಿತವಿಶ್ರ ಅಲ್ಲದವರುಪರದುಪ್ಯೋಗೇ॥
ವುನದೊಳ್ಳುವದೆಪಾರುಪದಕುಡಿ ಗಂವರುತಿರಲಾಳ್ಳರಿಪುತ್ತ್ರಂ।
ಕ್ಷುನಭುಜಂಕುಂಯುಧಾನವೆನುತಾರುತ್ತ್ರತೊಳ್ಳಲುತ್ತಾ॥ ೧೬
ಯುಡೆಗಡೆಗೆಪ್ರದೀವಿಜಗಳ್ಳಂ। ನಡೆಪಿಬೆಳ್ಳಸುತ್ತ್ರಂದಿವಂದಂ।
ರದುರ್ಪ್ರವಿಗೆಪ್ರಡಿಕ್ಷುಂಟಿಕ್ಷು ಗಾಕ್ಷು ಣಂಯುಂದುಲಿ ವೃತಿರಲೂ॥
ನಡೆನಡೆಪಿ ಬಾಪ್ರಲಂಯುಪಿಂಡಂಯು, ತೊದರುಗಳುಪು ಳ್ಳಪ್ಪುಳ್ಳನೆಮೆರೆಯಲು।
ಬಿಡ ಘರೆತಾಟಿಪಹಲಗೆಗಂಘ ಲಿಘ ಲಿಕುರಿನಲೂ॥ ೧೭
ಬಿಂರವಿಂದರಿಪಯುಂ ರಘು ಡಿದುರಘುಡಿ। ಅಂಪಕಾರವನ್ನೋಲ್ ವಿರೋಧಿ ಭವ।

ರುಂಕರಂಘುಂಬುದ್ಧಾನವತಿಘಂರ್ಮ್ಡುವಿಷೆಂದೆನುತಾ॥
ಭೋಂಕಿಪಲು ತೆನೆತೆನೆಗೆ ತಪ್ಪದಪ್ರಂಶಿಖಲವಾಳಿಪ್ಪವೋಲ್ ನ।
ಶ್ಯಂಕ ತೆಂಡೊಳೊಬ್ಬನೆ ಬಳಪುತಾ ಳ್ಕೇರಿಯವೆಲ್ಲ ಅದೂರ್ ॥ ೧೮॥
ಡಲವ್ರವು ಬದಲಿಘುಳಿದುದಿಳಿದ। ಕಲಿಂದು ವಾಕ್ಕಲ ಯೂಗುತುಂಗಳ।
ಬಳಕವೈದಿಘುತಿಂತುಳಿರಿದಿರು। ಳಂಕಳಿವೃತಿರಲೂ॥
ಬಳಕವೈದೀವಿಗೆಸಳಗಿಘತೆ। ಬಲ್ಲಬಿದೆಂ ಜಾತೆಯುವೃದುತಿರಲು।
ಜ್ವಲಿಬಿದಾತಮ ತೆಂಪ್ನವುನದೊಳು ಭಾವಿಘುತವುಂದೇ॥ ೧೯॥
ತಬ್ಬಿತೆಂದಡುಘು ನಬ್ಬ ಸಳಸುರಿ। ರಬ್ಬಿಘುತವೈದೀವಿಗೆಗಳಂ।
ಕಬ್ಬಿಘಲ್ಪ್ರಭೆದೆಳೆಂದೊಳಾ ವರಿಘಲ್ಪೆ ನಿಬ್ಬರದಾ॥
ಜೊಳ್ಪೆಗೊಪ್ಪಾರುತ್ತ ತೆಂವಪ್ಪಡ। ವೃಬ್ಬುತಬ್ಬಿರಿಘುತ್ತ ರಲತಾ।
ನೊಬ್ಬನೆಂದಾ ಳ್ಕೇರಿಯಘುತ್ತಂ ಘುತ್ತಿ ಬರುತಿರಲೂ॥ ೨೦
ಕಿರಡುವರನದೂ ಸಬ್ಬುರಿಲ್ ಬುಬಿ। ದಿರುಬಡಿಸೆಯುಂಬೆಂ ಬದೊಂದುಂ।
ಕೊರಳ್ಳದಿದರ್ಕದೆಶ್ರುಲುಘರಶಿ ಸಳವೈವೆಪ್ಪೂಪಪ್ಪೂಪರೂ॥
ಪರಶುಘವೈದೀವಿಗೆಸಳಂ। ತ್ರಿರಿಶಿದಿಮುಳವನತ್ರಂತದಿಂ।
ತಿರುಸುತಾ ಳ್ಕೇರಿಯುಲಿ ಕಿರುದಿಶವುಂಸಳಂ ಸಿಲಿಪೀ॥ ೨೧
ಆಘಮಬಲುರು ಲುರಡ್ವಿತೊದಲರುಕಘ ಪ್ರಘದೆಂಯು ಲೆಘಗೊಪ್ಪುಘೋಸಡುವಿ।
ನಿಘುವರಿದಿವಾಜದೆ ವಿಚಾರಿಘಿಕಾಪ್ಯ ಮೊದಲಾವಾ॥
ವಘನವಿಘರವ ನಿಸುಳುವಂಘ್ರೊಸ ಪ್ಪೊಘವನಲ ವುಂಪ್ರೊಕ್ರಿಘುವಾ।
ಸಳಘದೊಳೆಸೆದುಳಿ ವಿರುಳಿವಿಂ ಜನ ಬಳ್ಳಯೊಳಯುವಲೂ॥ ೨೨
ಲೋಸೆವಿಶ್ವವಿಷೆ ಸಳ ವಿಭಾಶದಿಂ ವಿಂಗಿಳಿವಿದುಕೊಂಡುಲ್ಲಾಸ
ಲ್ಲಾಸಿವೇತ್ರಾ ಳ್ಕೇರಿಯುವೆಲ್ಲ ಆಳರು ಳೂಳವಿ ತಿರುಗುತಿರೇ॥
ಆಘರವಿಸಳು ಘವೆಂರುಫರಿಶಂ। ದಾಘುರದ ಬಲುಪತ್ರಲೆಂಯು ವುರಿ।
ಯುಘಂಯು ಲಿರುಪಿಡುಸಳು ಪ್ಪೊಸುವರೊ ಅರಿದುವರಿಕಿಕಿಡೇ॥ ೨೩
ಅಶಿತರರಿದಡ ತಿಪ್ರುಪೂವಂ। ಬಶ್ರುದಲಾಯುಂದಾ ತ್ರೈ ದೊಳುಘುಂ।
ವೇದ ಪ್ರುಳಿದು ತಲೆಗೂಡಲಲಿಜಡಿಂಯುಂ ರಭೂದುಕೊಂಡುರಾ॥
ವರಿಲದಿಂಜಪ್ರೊತ್ರಿಸಿಪ್ಪಿರಿದುಗರುಸರಿಘುತುಂ ಕೈಳ್ಳೆಘರೊಳ್ ವೆಳ +
ಈಗರುಬೆನುತ್ತಾ ಳ್ಕೇರಿಯೊಳೆಂದಿವತೆಳದಿ ಬಳಸುತಿರೇ॥ ೨೪
ಪ್ರೊತ್ತಿರಿಪಿದ ಜಡೆಬೆಂದು ಡಳ್ಳುರಿ। ರತ್ತಿಧ ಸಧಸಂಯು ಮುತಲಾತನ।
ಪ್ರತ್ತವೊಂಸಂಬೇವುತಿಳಲಿತ್ರತ್ತಲಿಂ ವುಂನ್ವಾ॥
ವುತ್ರವಾರಣ ಚರ್ಮಧಾರಿವಿರ್ಪತ್ರಪ್ರೋ। ವಾಘರವಮುಣಾನು।
ಸ್ವತ್ರೆಚಿತ್ರಭವಾರಿನಾರಿ ಜತ್ರರಿ ತ್ರಿಶೌರಿ॥ ೨೫॥

ಶತದಳಾಂಬಕ ಶತದಳಾಪನ। ಶತಮುಖಾಮರನತಚರಣಾ ದಶ।
ಶತದಳಂ ದಶ ಶತದಳಾದಿ ತಂಯುತಜಟಾಜೂಟಾ॥
ಶತಶರಾಶನನತುಳತೇಜೋ। ಜಿತಶತಪಶದ್ಯುತಿಪತತಿಭಿಂ।
ಸ್ಥಿತಪದವರಶಶತದಳಂ ಪ್ರತ್ಯಷ್ಟಮೂತಿದಾರ್॥ ೧೬॥
ಅಲಘುಬುಧಿಕೋದ್ಧಾರಸಂ ನಿಶ್ಚಲಿತಮತಿಯುಂ ನಿಪ್ಪೀಡಿದೀಪಿಪ।
ಕಲಿಯುನಾರುಂಬರುಳ್ಕರುಣಾಕರನಿಧಿಯೊಳ್ದಿರ್ಧೀ॥
ಯುಲಿನಿನಗಿಪೆಚ್ಚಿದನಭೀಪ್ಸಿತಫಲವನೀವೆನು ಬೇಡುನೀವೆನೆ।
ಯುಳಿವನೆಂಬುದು ಖರೆಫಲಂಯಿಬಾಷ್ಪಾಂಗದೊಳ್ಕರಿನಮಿನೀ॥ ೧೭
ಯುಗಾಸಿದಿರುಹಾಸಿಕವಕಂಗಳ, ಗಗನೆಬಂದಿತ್ತೆಂ ಲೆನೊಂದುವ।
ಅಗಾರವಲ್ಲಿಮುಚಿತ್ರವಿಸುನೀನೆಂನ್ನಬಿನ್ನವಿಪಾ॥
ಫಣಾಳಿಪಕಂಕಣಾಕೃತಿಷ್ಠೆಮಣಾಳಿಯಿಂ ಯೋಗಾಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿಂದು।
ಬಗಾಸಂದೇಹರುವಬ್ಬನಿದ್ರಗಡನೆಮಲು ಚಿತವಲ್ಲಾ॥ ೧೮
ಕೇಳುಭವಕ್ಕೆಲಾಸದಂತಾಮೋಲುದುರ್ಗಮನೆಗೆಮುಗಿಕಲ್ಲೀ।
ಕೇಳುಮುಂನ್ನೆಯುರಾಗಿವವದುರ್ಗಚೊಳ್ಕರಲೀಕೆ॥
ಯೋಳುನಡೆನಡೆಯುಸತಚಿಛತ್ರವಿತೋಲದೀಪದಕಲಿಂಯುನಾರುವಿ।
ಕಾಲಷುನವೃಷ್ಟಕಪಿಶೂನಂಮಯುಂಜೆಬಂದಿರಲೂ॥ ೧೯॥
ಆಪಿಶೂನವವನೇರಿವೇಶರದೇಪಸಂತಾಸಂಮರಾಕೋ।
ಭಾವರುಕಪ್ರಸಾದವಂಟಳಪತ್ರ್ಯಮುಖಕದಿತಾ॥
ಘೂವಿಯಕಳದೆಶೆದೆಶೆಗಳೊಳ್ಪ್ರಭೆಯೂವರಿಪದೀಪದಕಲಿಯುವಾ।
ಕೋವಿಘುರರುಷೆಯುನತಿರಲುಕರಗಿಕಿಶೆಗೊಂಡೊಂಯ್ವಾ॥ ೨೦
ಪುರಹರನನಂಬೊಂಡಿಗಾಯುಂಬೆಕನಿಮುಕ್ತಿ, ಗೆಪ್ಪೋಪಮಾಡೇಶ್ವರ
ಶ್ವರರುಳ್ಕರುಲೋಕಂಗಳೊಳ್ಗನೀವೇಘುಲಂಪರಿತಾ॥
ಪುರಮಸಂಕೊಂಡೊಂಪ್ಪರ್ಜ್ಞನಕರಣರುಂಪಿಜನಂಗಳೊಳುಳು।
ಜ್ವರಿಯಲಾಧಕಿಯೊಳ್ಗೆ ಪ್ರಪಷ್ಟದಭಕ್ತಿಪ್ರಷ್ಟಿದುದೂ॥ ೨೧
ಯಂದುಘುರಶಲನಿಮಿಸುಖದಸುಖಕರು।ಸುಂದರಾಚಿಸಿಕೊಂಡಾಡಿಪೀರಾ
ಸಂದಭಕ್ತಿಯುಕಂದನರುದೀಕ್ಷದಕಲಿಯುನಾಕಾ॥
ಕುಂದಚಳವುಸ್ವರ್ಗಭಾವಂಘಂದವಾಂಕ್ತ್ರತನಚರಿತೆಯುಂ।
ಬಂದುರಿಕೇಳ್ದರಿವೊದಿದರಿಷ್ಟಾರ್ಥಕೊಂದುವದೂ॥ ೨೨
ಶ್ರೀ ಅಂಕರೂಸಂಧಿ ೧ ಆಕ್ಕೆಪದನೂರ ೧ ಕ್ಕೆ ಪೈಮೂಳಕರೂದಾ। ಶ್ರೀಗುರುವೀಶ
ನಾಂಟ್ಯನಮಿತ್ತಾಂದಿರಂಥ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

೧೧೦

- ಸಾಂಖ್ಯ ನಮಿಲಾಂಬಿಕೆ -

ವೃತ್ತಮಾದರವು ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೆ, ಚಿತ್ತ ಕಲಿದು ಕರೆದಿರ್ದ ಸಾಂಖ್ಯನ।
ಮಿತ್ರದಿಂ ಬರಿಸೆ ತಂಪ್ಪ ಸಾಂಖ್ಯನ ನಾಡಿ ಕೇಳಿರಿದ ನು॥

॥ಪದವು॥

ವುತ್ತೆಂಬ ಯುಗಾಂಬಿ ಯೊಳು ಸಾಂಖ್ಯನಿವಿಂ ತ್ತ ಡಿಂಬ ನಾಕೊಂಡು ದಿವಪಂ।
ಚಿತ್ತವನಪಿದೇ ಕಾಂತ್ರು ಸಾಧನವೇ ಹುಲಕಿ ಫೋಗಿದೀ॥
ಅತ್ತ ಲಾಹೂತಾದಿ ದೇವರ, ಕೃತ್ತ ಕಾಂಡವ ವಹೂತ್ತಿ ಕಂಬಂಕಾ।
ಗಾತ್ತ ನಿಜ್ಜರ ಸಾಂಗು ತಂ ಪೂಜಾರಿಗಿಂತೆಂದಾ॥ ೧॥
ಕುಲಕರನವ ಜುವಂದೆ ಕೆಗಬ ಅ। ದೊಂತಿದು ಕೊಂಡಿ ಬೆಸ್ಯ ಸಳಂ ಕೆಲ।
ಕಿಲಕಿ ನೆಪಿದು ಕುಗಿದ ಪ್ರವಯೂ ಡೊಂಕಾಗಿ ಕಾಲೊಂದು॥
ನೆಲವನೂರು ತ್ತೆಗೂಡಲ ಸಾಂ ತುದು। ಪ್ರಳಿದವೆಲ್ಲ ದಿನೆಗೆದು ಕೊಂಕಿತು।
ಶ್ರೂಳಿವಮೋನೆಂಬು ಬೆರತು ಕೊರಲಂ ನು ಆದು ಬಿಗಿಂಬಿ ತ್ತಾ ೨॥
ಶೂಲಕಾಗಾಂತು ಕಂಗಳುಂ ನಷ್ಟಾಲಿ ಬಿಷ್ಟಿ ನೆಗಳಲ ವೊಂದುವು।
ಶೀಲ ಕಾಠವುಂ ನಿಲ್ಲದೊಂದೆ ಕೆಗಾಣಿ ಬಾಣಿ ಕವು॥
ಕೀಲವಿದ ಜಡೆ ವುಡಿಂಬು ಷಡಿಲ್ಲುದರೆ, ನೇಲು ತಿದುರ್ಗದು ಕಾರಗಾವಿದೇಂ।
ಕೇಳು ನೀನೆನಲಾ ಕಿವ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣನು ನಪು ನ ಹು ತಾ॥ ೩॥
ಅಂಬುತಿರಂತು ಭವಂ ಗೆಕೂನವು। ಕಾಯ ದೋಷ ವಿದಂಕೆ ಡಿನಿ ಮೊಡೆ।
ಕಾಂಕಂ ಜಾರಿನ ತಿತ್ರ ಮಾದಂ ತಳು ವವೂದಿದಡೇ॥
ಋನವಜಲುಕ್ರಕಾಲು ಶಾರನೃಂಪ್ಯೊಯು ವರ್ಗ ಕೊಂಕುಪ್ಪೋಕಿವು।
ಕಾಯುವಲ್ಲದ ಕೌಶು ದ್ಧಿ ಸಳಂ ಬಲ್ಲ ಸಾಂಕೆಲವಾ॥ ೪
ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಿತು ಮಾಡಿರು ಬೆಂತು ಂ। ಹೂಣಾನು ಕೆನೆಂದ ಗಾಂ ಧುತ್ತಂ।
ಮೇಗಾಲಿ ಭುದರ್ಗ ನುಡಿನವ ಗಾತೆ ಬಿಬಂದಿಪ ವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು॥
ಪೀಠಾಕ ಮರ್ಗಂ ಮುಗ್ಧ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿ ತನಗುಳ್ಳ ಭ್ಯ ಧನವೆಲ್ಲವಂ।
ಕೀಗಾವಿಲ್ಲದೆ ತಂದು ಕಪ್ರಾಣ ನಮುಂದಿರಿಸೀ॥ ೫।
ವಡೆವೆ ಯುಂ ಕೊಂಡಾದೆಗಾ ಡೆಂ ನ್ನರು। ವೃದ್ದನ ರು ಬೆಂದು ಮಾಗೂ ನಿದೆಯಾ।
ದೊಡೆನಿ ನನೆನಾ ನೆಂನ್ನ ವಡ ದಿಯು ಮೆಂನ್ನನಂದ ನರು॥
ಬಿಡ ವೆದಾ ನಿಂತು ರಾಣಿ ನ ಪ ವೆವು ತಡೆಂ ಮದೆಂ ತಾಂ ವಂದದಿಂದಾ।
ಕೊಡೆಯು ನಿ ತು ಶೃಗಾಂ ನಳಂ ನೀಂ ಕಷ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳಿನಲು॥ ೬
ಬುತ್ತ ನಿತ್ಯ ವವೆಲ್ಲ ವಂ ಕೊಂಡತ್ತ ಕಾ ಬರ್ಗ ವಿವುದ್ರೋಗಿಯ ಳಿಯುಂ।
ನುತ್ತವೆ ಲೆಕೆಂ ಗಾಪೈ ಯು ತೆ ಬಿಕೆಡ ಲಾಕೆ ಯು ಳೆನಳನು॥
ಮುತ್ತೆ ಕಿರಿದೌಷಧಿ ನಳಂ ಕಾಡುತ್ತ ಅಟ್ಟುದು ದುವಾಂಬು ತೈಲವ।
ನುತ್ತ ದಂ ತಂದೀ ಕೃಕನ ದವಾರ್ಗಂಗ ಮೊಳು ಶ್ರಾಪಿ॥ ೭।

ದಿಟ್ಟಿ ಕಾರ್ವರಂ ಕಾಣಿ ಕೆಸೆವು ಕೆಪ್ಪೆಟ್ಟಣ ಮಾವಂ ಸೈಂಯ್ಯಪ್ಪುಳಿಯಿಂಯ್ಪುವೆ।
ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಶರೀರದೊಳ್ ನಮ ಕಾಂಖವಂ ಮಾಡಿ॥
ಅಟ್ಟಿಪ್ಪಾದ ತೈಲಮಂ ತೋರ ಜೊಟ್ಟಿದಿವಿ ಲೇಪಿಸು ತೆಳೆ ಧೃಲಂ।
ಗೊಟ್ಟಿದರ್ಕೆ ತಪ್ಪನಿತು ಜೋಭಾಂಪನಮ ನಾಚರಿಪೆ॥ ೮
ಯಿಂತು ಕೆಲವುದಿನಂಗಳೈದಲು। ಕಂತು ಹರನಂ ಪ್ಪೋಡಿ ಭಕ್ತರ್ಗೆ।
ಬೆಂತಿಪು ತ್ರಕಟ ಕಪಿ ನಿತು ಬಿವಳಿಪಂಗಳಾಂಯಿತ್ತು॥
ಯಿಂತು ಪಾದರಕೆ ಸಾಣವ ನೀಂಯ್ದುದು ವಯಿಂತೆ ಸೌರೀ ಶವ ಶರೀರದೊ।
ಯಿಯಂತು ವೂಡಿದ ದಂ ತ ಲಾನಾಂ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿ ವೂರ್ಗ॥ ೯
ರಾಯ ಯಿದವಿಂತು ಲೆ ಪುದ್ದು ಪುರ ನಂ ಸಾಂಯಿ ನಾ ಕಂಜೀರು ಮ ಭವನ।
ಕಾಯಶು ಜೆಂಯುಂಕದೆ ಗೆ ಮಾಗಾಳಿಸ ಲಾಕವೆಂಯಿ ಸ್ಸು॥
ವಾಂಯುಕೌತದೆಯುದೆ ಪುದೀಶನ। ಕಾಂಯುವೋಲಿಕೆ ವೈದ್ಯನಾವೆಂಯು।
ಲಾಂಯುನು ತ ಲಾಂಯ್ಯಿಂಯ್ಯನ ಜಲ ತಧ್ಯೆರ್ಭ್ಯಂಯು ತನಾಂಕಿ॥ ೧೦
ಆಳುಕದಂಜದೆ ತಂ ಸ್ವರೂಪಕಿಳಂ ಗಲಗನಾಂ ಲಿಪಿಕೊಳ್ಳ ಲೋಡನೆ ವೈ।
ನಿಲುನಿಲಿಸು ತಾ ಗಳಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಸಂ ಸ್ವತನಾಂಕಿ ಶಂಕರಮಾ॥
ಯು ಳಿವೆ ಕಿಂಯು ಬಾಂದೊರೆಂಯು ಕಿಂಜೆ ಡೆಗಳ ನಿಟಲನಂಯ್ನದವು ಸುಳ್ಳಗಿ।
ಸಳವೊಸ ದಂಕರೆ ಗೊರಲ ಕ್ಪ ಲಾಲ ಸಂಜದಲದ ಭಯುಂಕರದಾ॥ ೧೧
ಕೂಲ ಬಪ್ಣ ಕಪಾಲ ಹಸ್ತ ಕಾಪ್ಯಲ ಜೆಮಾರಂಬರಧರನವು ಕ್ಕೆ ಜ್ವಾ
ಜ್ವಾಲಂತಾರ್ಕ್ಷ ಮುಖ ವರ್ಗ ನಿಗಮೂಪ್ಪು ತ್ಯನನು ಕೆಮನಾ॥
ಶೈಲ ಬದಜ ಜ ಮುರಾರಿ ವು ಖರಸುರ। ಜಾಲ ಪೂಜಿತ ಪದ ನಯು ಸಂಕರು।
ಭಾಳ ಳು ಸಾಂಕ್ಷ ನಿಮಿತ್ತ ದಿಂಯು ನಾಂ ಲಿಂಗನಂ ಸೈರದೂ॥ ೧೨
ನಿನ ಗೆಮೆ ಜ್ಜದೆ ನೀ ವೆನೀ ವೆನು। ಮನದ ಬಂಯುಕೆ ಸಳಾಂ ವೃದ್ಧಿ ಬೇಡಿದೆನ ಲಾಭ
ಡೆನಲ ಭವ ವಾನೊಲ್ಲೆ ನೊಂದುವ ನವಧರಿ ಕುಬಿಂ ವ್ಮಾ॥
ತನುವ್ವ ಬೇರೊಂದುಬಿದಂ ವಾಯಿತ್ತ ನುವಳಿದು ಬಿದ್ರೂಪ್ಪು ಗೊಂಡುದಿ।
ದಿನಿತು ಮೋಡುವ ದೊಪ್ಪದಿದೆ ರುದ ಡೊಂಪು ವೆಲೆ ಗೊಂಡೂ॥ ೧೩
ಯಿಂದು ಪರ ಜವೊ ಕೋಜ ವೋ ಮೂಜ ದೆಯಿದಂಪೇ ಳೆನಲಿಡೆಲ್ಲ।
ವು ದಿತ ಕಾಂಡವರೂ ವಿವೆಂ ತೆ ವೆ ಮೋ ಡುವೀನೆನು ತಾ॥
ಪುದನರಿ ಖ್ಯನಾ ಟ್ಯಕ್ತಿ ನಿಂದುಂ। ಸ್ವರದ ಪ್ರೋಯಿಂದೊವ್ವ ಡವರುನ ನಿ।
ನರದ ನಿಂಯ್ಯುಲು ಪುವರ್ಗಮಂಪಂಡಾ ಕವೈದಿಪಲೂ॥ ೧೪
ಚರಣಾಸತಿ ಗಳಪಂ ಚಲತೆಂಯುಂ। ನೆಕಿಚ ನಷ್ತಂ ಸ್ಯಳುದರಲು।
ಭರಿತ ಕಾದೊಂದ್ರೇ ಕ ವಿಕಚಾ ಲೋಕನೋ ತ್ರರದೆ।
ಘುಕಶಿರಜ ಹರಿವು ಖ್ಯರಳು ಕಲು ಹರಿದು ನಿಸಳದ ಗೆಜ್ಜೆ ಸಳದ ಗೆಜ್ಜೆ ಗಳಕೆ।

ಶೋಣರಾಗ ಸಂಜೆ ಭಾನುವಿನುದಯಂ ತನುವನಂ ಬೆರಸೆ॥ ೧೫॥
ಭಾಸುರೋನ್ನತ ಬಲಕ್ಕೆ ಶೆಟಂ ಸ್ಫುಟಾಸುರಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ದಿಷ್ಪ್ರಜ।
ಳೋಪರಿಸೆ ಪ್ರಹ್ಲಾಷನಿಹ್ಲಾ ಪೋಳ್ವರ ತ್ರಯಿಂದಾ।
ಆಪವುದ್ರಜ್ವಲನವಾರಲು। ಲೆಸಿನಿಳ ಭೀಕರರಬುಸತಿಗುಳ್ಳ
ಲ್ಲಾಸದಿಂ ಪೆಟ್ಟು ವಳದದಿನಿಳೆ ಧೂಳಿಪಟವಾಗೇ॥ ೧೬
ತ್ವರಿತದಿಂದಿರ್ದನ ತಿರುಗಿನಿಂದುರವಣಿಸಿ ದಿಕ್ಪಾರಿಸಲುದುಗಲು।
ನಿಂತವೆಸೆಂಯುಲುಜ್ಜಾರಿ ಟಂಕಾರಧ್ವನಿಯವೋಲೇ॥
ಭರದಿ ಶೆಟ್ಟಲು ಕುಲನಗಂಗಳು। ಬಿರಿಂತು ಚರಣಾಂಗುಷ್ಟದಿಂ ನಿ।
ಷ್ಠುರದಿ ಪೂರಿಸಪಿ ಶಿವದೆ ಸಜನಿಜಿ ದಯಾಯು ತಕ್ರವುಲಾ॥ ೧೭॥
ಮಂಡಿತೋರು ಜಟಾ ಘಟಾಘೋರದ್ಗಂಡರು ತಿಂಯಿಂದುಂ ಬುರುದಗ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡರಂಟಪಕಟಾರವುಡೆಯಲು ಶ್ರೃಥುಳಿತವು ತತ್ತಂತಾ॥
ಚಂಡಚಂಡಾಕಾಂಡದಿಂದಲು। ಖಂಡತತ್ವಂಗಳು ತೆರಳುತಿರೆ।
ತಾಂಡವದ್ಧತಿ ಯಿಂದ ರಾಜಿಪರಿ ಭುಜುನ್ಮ ಭುಜಕ್ಷಿನಲು॥ ೧೮॥
ಬಿಡದೆ ಭುಜಕ್ಷನ ತಿವಗನೆ ಗಾಳಿನ ನಾಡಿ ನಿಡಿಳ ಯಂಲುನಳಿಂದ್ರ ಸುಶಾ।
ಕಿಡಿಗಳುಕೆ ಬಳನಿ ಭಂನಿಲು ಘೇಖಪಿಟಾಯುವ ತವೀಳಿನ ಸಿಂಯು॥
ಕಡುವಿಗದ ದ್ರುಸುಲಾಖಯುಲಿಕಿಂಯಿಂ। ಜಡೆಗಳಿಡೆಯುಡುವಳಿರರಂಗಲು।
ವಡವಿಳ ಚಿರರವಿ ದಡೆಸುಧೆ ಕಲೆಯಿಂದಿಳ್ದುರುವಿಂತೆಲು॥ ೧೯॥
ಶಿರದಮೇಲಿಂದಿಳಿದು ಶಿರಿವೃತ ನೆರದ ವ್ಯಕರವಪೂರ ವಂಕಾವಂಪು।
ತಿರೆ ಜೀವಂಗಳಾಗಲೆ ಬಂದು ನಿವುಳ ಪದಲಾ॥
ಕರದೊಳುರದೊಳು ವುಂಡೆಯೊಳು ಕಂಧರದೊಳಾಂ ಭರಣಾಂಗಳಾಗಿ ಡ
ಘುರರ ಘುರರ ರವಾಲ ವಾಲೆಸಲೆ ಧುಯವೆನುತಿರಲು॥ ೨೦
ಬೇಡಿರರುಣಾವನೀಯುವುತ್ತಂ ಕೂಡಿ ಬೋಜರಿ ರಾರು ತಾರು ತಲತೆ।
ಗೂಡಿ ಕಾರ್ಶೃಪುತ್ರಲು ಬ್ಬ ತವೀ ತಪತಿಗಳಿಸೇ॥
ಕಾಡುತುಂಬುನ ತಿಷೆ ವಿವೋದ ಕ್ರೀಡೆಯ ಜಿಂಯು ಲ್ ಶ್ರುವುಧ ನಾಧರು।
ನೋಡುತಿರೆ ತಾಂಡವವ ನಾಡುವ ನಿಳೆಯೊಳಂತಾಗಿ॥ ೨೧॥
ಯುಪಿವ ತಾಂಡವವೊತಿರ ಯುಂಭಾವಿಧಿಭ ಜಿಧುವರು ಭಕ್ತರುಗಳಿಂ।
ದೆಗಳಿದು ಬೆಸನಿದ ನಾದಿದೇವನು ಮುಕ್ತಭಕ್ತಂಗೆ॥
ಅರುವು ನಾಟ್ಯ ನಿಮಿತ್ತದಿ ಯುರುಂ ಶ್ರುವುವುಯಾಂ ಚಿತಪೃಷ್ಠ ಕವನೇ।
ರಿಪಿರಜಕ ಶೈಲಪ್ರಿಂಗೊಂಡೆಯಾಂತು ಮವರಾದೇವಾ॥ ೨೨॥
ವುಗಧಿ ನಾಟ್ಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ಕುಳು ತ್ಯಗಧ ಭಕ್ತ ಚರಿತವ ನೊಲ್ವಾ।
ದುಗಧ ತನಂದಿಂ ದೋಡಿದವರುಂ ಕೇಳಿದವರುಗಳು॥

ದಗ್ಧಾಂಗಲ್ಲಕ್ಷರಾಶಿ ವಿಶ್ರುತವಾಸ್ಥ ನಿರತೆಂಬವಿದ್ರಿ ನಿಜಪದಂ।
ಪುಷ್ಪಗಂಧದೊಳ ಕೀರ್ತಿಸ್ತ್ರೀ ಭಾವಿ ಭವಂಪಳಿಂ ದಿರದರೂ॥ ೧೭।

ಶ್ರೀ ಅಂತೂರುಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದವೂ ೮೪ಂಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ।

ಕಂಸ್ಥಪ್ಪದರಥೆ

ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶಂಕಾಕ್ಷಿವರ್ಣನಿ ತಂಸ್ಥನೋ ಆಡಿದ। ಕಂಸ್ಥಪ್ಪವ ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯಶಿವ॥
ಪ್ರಂ ಕಾಣಾದೇವಮಶಿವ ಚ್ಛಾವರದ ಮಾಳದವ್ರಿಂಯ ಅ॥

ಪದವೂ

ಶಾಳದುಪ್ಪಿ ಗಿರಿಪ್ರವೇಶವಿ। ಶಾಲವನದೊಳು ಜರಿಯು ತಿರ್ವನು।
ಆಲೋಲವಯ ಸ್ಥಾಗವೈಭವನಪ್ಪಡು ಪೂರಕಂಜಾಕ್ಷಿ॥
ನೀಲದೀರ್ಘ ಕಶರೀರ ದುಃಕಲಿ। ಶಾಲವ್ರೆಂಕಿರಾ ತರುವ್ರಾ।
ಭೀಳಕಾರ ಗಾಮೂತ್ರನಿರಚಿತ ಕರಗಾ ಸುಗಾವ ತ್ರನೀ॥ ೧
ಕ್ರೋಳಿವದೀಲಿಪಿ ಯದಂಡೆಮಂಡೆಯೆ। ಳೂಲಿವಚಮರಂಬೆನ್ನಿವಆಧಿ।
ದರ್ಭಳಿ ಪತ್ರ್ಪದ ಮೊಡಿಪೆ ಸುಂಜಾಭರಗಾ ವಿಡೆಗೈರಿರಳ್ಯ॥
ಬಿಲುಬಲದಕ್ಕೈಯ್ಯೊಂ ಬುಟ್ಟಿ ಶಂದೋ। ಳಲೆಸಿಸಿಂಯ ವಡಕಳವ್ರೆಳಿಂದ ರು।
ಬಳವಿ ಬೀಂಸೆಂಯನ್ನೈದಿ ಭರದೋಳ್ ತಲೋಡಿನ ಲ್ಲಿದ್ದೂರ್॥ ೨॥
ಕಿರಿದುನಿದ್ರಿಸಲಲ್ಲಿ ಸುದ್ರೂ। ಸುರು ದವರಸಿ ತಲೆನ್ನಿವೇಷಂ।
ವೆರೆಂಸಿ ಶಿವನೇಳಂದು ಚೌಕದೊಳಿರಿದಿ ನೋಡಲಲ್ಲಿ॥
ನರಿಭದ್ರಿ ತವಂ ಕ್ರೂಡಿಯೂ ತಂ ಸಿರಿದವುಳ ಶಿವತೀರ್ಥಕಳನಿವು।
ನರುವಿವಿಂಜಾ ಷರಿಯುನ ಭಯುರರಂ ಶಿರದೊಳಿಪಟ್ಟ॥ ೨॥
ಕ್ರೋಸುಕ್ರೋಸಲುಶಾಗಿ ಚ್ಚೆಯುಂದ ಜಾಭಾ ಸದಲಿ ಶಿವಲಿಂಗಮಂ ನೀ।
ಕ್ರೋಸುನಿಂಸ್ಥಣಾ ಅಂಸಂ ತಾನದು ವೆಂಯ ಶದೋ॥
ಶಾಸದಿಂದುಳಿದೇ ಶಿಶ ಲು ಶಾನಾಸ್ತನಕಿಂಕಂಡು ಸಾದ್ರಾ।
ಂಶೋಸರಿಂ ತಿಳಿ ವಿದ್ಧ ತಾದೆ ಶಿದಿಶೆಂಯು ಶೀಕ್ಷಿಸಿದ ತಾ॥ ೪॥
ಂಯಂದುವಿಲ್ಲದದೊಂದು ಮಾರ್ಗಂ। ಮುಂದೆ ಶೆಂಹೊಳಶಿನೋಡಿ ಬೋದ್ಯಮ।
ನೊಂಬಿದಶಿ ಗವಿದು ನಿದರ್ಶನವಾಯ್ತು ಲಾಯುವಸೀ॥
ಂಯಂದು ತಂನ್ನೊಡತಣಾಪ್ರಳಿಂದರಗಿಂದಿರಿಸಿ ವಚ್ಚನೆಬರು ತರಂ।
ಇಂದನಿಬಿರ ಲಿದಿವ್ಯಲಿಂಗವಿರಲ್ಕೆ ಕಂಡು ಬ್ಬಿ॥ ೫
ಪೊಡವಡು ತ್ರ್ತಂ ಕನಪುವಂಕಂಡಿಡಿಗೆಸೋಣಾಂತು ನೊಂಶೊಡದಕೂಳ।
ಗೊಡನೋಡನೆಪ್ಪಲಿಬಿದ್ದಿರಿದಾ ಗಿರ್ಯುದು ಭಾಗ್ಯವಲಾ॥
ಜಡೆಂಯು ತಾಪವಿ ಮುಂನ್ನ ಶೇಳಿದ। ಮೃಡನೆ ತಂನ್ನಯುತ್ರಾಣವಲ್ಲಭ।

ನೋಡೆಂಬುವರನೆಂತಾಕ್ಷದೋಳ್ ದಾಕ್ಷ್ರಿಣಿ ನಿಕ್ಷ್ರಿಪಿಸೀ॥ ೬
ಲೇಪನಿಸಿದಿಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ. ನೋಡಿರಿಸಿದೊಡೆ ಪೂಜನವಲ್ಲದು।
ಭಾಷೆಯಂನ್ನಂಬುಪಳ್ಳಿಗೀತನನೀಗಹೊಂದೊಯ್ದು॥
ಬೇಡುರದೆಪ್ರಲುಡಿಲ ನಿಶ್ಚಾತೆ. ನಾಡುಕದೆಡೆಂಬೊಳ್ಗರಿದಿ ಬಾರದು।
ಬೋಡರಿಸಿ ನಂಬಿಸಿಪಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡೀ॥ ೭
ಬೇಕಿನಿಳವಸ್ತುಗಳನಾದೊಡೆ। ನೋಡಚೊಳಗಾವರಿಸಿಕೊಷ್ಟುವಿ।
ತೇಕದಿಂದಾವಲಿಸಿಕೊಂಡೊಂಬ್ದುಪಿವೆನುತ ನೆವದೂ॥
ಯೇಕಶಿವನಿಷ್ಠಾಪರಂಪುಗಿದ್ಧಾಕರರುಕ್ಷಿತ ಬಾವನಿಂದೂರ್ಕಳ್
ದುಕಳ್ಗಿರೀಟಂಗತರ್ಗಂತೊಳು ಕಂನ್ನಪ್ಪನಿಂತೆಂದಾ॥ ೮
ಕಟಕಟಾಪ್ಪೀಕಡವಿಂತೊಳಗೆ ಕ್ರಟಿಂಬುಶೀತಕೆ ನವಪ್ರತಿದರ್ಗಕ।
ಘಟಿಸಿದಾವಾಪ್ರಾಕಗೂರವರೊಡನೆ ಮುನಿದು ಬಂದ್ರೈ॥
ದಿಟವೃಷುಕಪುನಿಸಂತಿಳದ್ರುವೆಂ। ನಿಟಲಲೋಚನ ಬಪ್ಪುಕಿರುಂಬು।
ತ್ರಟದಗೊಂದಣಾಕಲಶಿಬಾದ್ರಿತ್ರೈಗಿರಿಂತೊಳ್ಗಿಕವೇ॥ ೯
ಜಂನ್ನನಂಕೂಡಿದಡೆಕಿತ್ತಿತು ಜಂನ್ನಹುಲವೆಂದ್ರೈವೆ ಲೋಕಂ।
ನಿನ್ನವಂಭ್ರೂರವಿಕ್ಕಿದಡೆ ಭಿಕ್ಷಾಗಿಬಂದಿದರ್ಗೇ॥
ಮುನ್ನಿನಂತಜನಿಂನ್ನ ಕಾವೋಕ್ಷ್ಮನ್ನದಿಂ ಪುರಾಭ್ಯದೆ ತಳ್ಪಿಲು।
ತಂನ್ನಬೇಂಬೆಂದು ನಾಡಲೆಂದೀಂಬುಡವಿಕ್ಷೈತಂದ್ರೈ॥ ೧೦
ಬಲದಕಡೆಗಿಂನೊಬ್ಬು ಪ್ರೊಷಹೋಮುಳ್ಗಿಂಬು ನರ್ತಿಗಸಿ ಮುಂನ್ನಿನಂದದೊ।
ಳೊಲಿದು ತಪುವಂಮೂಡ ಬಂದ್ರೈ ಪ್ರಪ್ರಾನಕೇ॥
ಮುಳಿದುಪವ ತಿಂಬುರಿಬ್ಬುರುಂಜಡೆ। ಪಳ್ಗಿವಚಲಗಿಹ್ರೋಕಲವರಂ।
ನಿಲಿಪಲಾರದೆ ಬಂದುಘ್ರೋಕಾರಂ ಣ್ಯಾಪುಂಪ್ರೊಕ್ಷೀ॥ ೧೧
ಕುಲವ್ರಷೂಲೋಕಂತೆನಂಬಿಂಬು। ಬುಳಗಿಲಸುವಂಪೂದುಲಾಕಚೆ।
ಬಳಲಿಕೆಂಬುನಾರಿಪಿಕೊಳಲು ಬಂದಡವಿಂಪೊಳಗಿದರ್ಗೇ॥
ಪ್ರೊಲದೊಳಗಣಾಲಿಂನ್ನತ್ತದೆ ಲಿಗಳ। ನೆಳಬಿಹೊರವರು ತಂದುಪ್ರೂಜಿಸಿ।
ಲಿಲಿಪುರುಳ್ಗುತಲೆಗೇರಿ ಬಂದೀಂಬುಡವಿಯುಂಪ್ರೊಕ್ಷೈ॥ ೧೨
ರಿಯುಂನ್ನವೇಲಣಾವೋಕಭ್ರಾವದೊಳಿಂನ್ನವಂಕಲಕುಲ್ತೈ ಬಂದಿಕೊ।
ಬಿನ್ನಕುಂಶಿವಲಿಂಗಬಿಜಂಬುಂಗೈದಿಕಲ್ಲದರ್ಗ॥
ನಿಂನ್ನಜೀವನವೆಂತ್ತು ನೀವಾಸಂನ್ನವತಿಕಂಬೊಳ್ಗುರ್ಗದಾವೆಡೆ।
ಬುಂನ್ನೊಡನೆಪೀಳೇಕುವತ್ಸರವಿತ್ತಲರುಹೊದನೀ॥ ೧೩
ಜ್ರೊತ್ತು ಬಧ್ರುವುದಿಂಬುತ್ತು ನಿಂನ್ನುವ। ನಿತ್ತಹಾಂಪ್ರುಂಬುದೆತ್ತ ಹ್ರೋಯುಂತು।
ಕೃತ್ತಿಂಬುಡಿಗೆಂಬು ನಿತ್ತಪೆಂನೀ ಬತ್ತಲಿರಲೇಕೇ॥

ಅರ್ಥಿಯಿಂತನು ಹುತ್ತ ಹೊಂಡಿರು। ವೃತ್ತ ಸುಚಿಗಿರಿ ಜಿತ್ತಸರಿದಳೊ।
ವೃತ್ತಮರಿಗಾಳುತ್ತು ಬಂದಾರ್ಥೋತ್ತಿ ಗಾಳುಂಟು॥ ೧೪॥
ಘಟ್ಟದೊಳು ಬೆಟ್ಟಂಗಳೊಳಗನು। ಗೆಟ್ಟು ನೀವಿಲ್ಲದರ್ದಡಂಜಿಸೆ।
ಕುಟ್ಟದಿರುದೇಕಾಲ್ಕೂಗೋರಗ। ಬಾಧೆ ಗಳು ಘನವು॥
ಧಿಟ್ಟ ಜಂಜರು ಬಂದು ಜಪ್ಪಳಿಗುಟ್ಟಿಯೋಡಿಸಿಹಾದಿವಲ್ಲದೆ।
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗರು ನಿಂನ್ನ ನೆಂನ್ನೆಯುಳ್ಳ ಸೈತಂದು॥ ೧೫
ತಂಣಗಿರುವೆಲುವಡೆ ಜೆಳ್ತನಿವಂಣ ವೂವಿನರುಂಣ ನೀರಿಲ।
ರುಂಣ್ಣಾಂಳವೆಂಯ ರುಂಣಾತೆನ್ನಿಪ್ಪರದ ರುಂಣ ತುಂಬುರದಾ॥
ರುಂಣ ನಿಂಬೆಂಯು ರುಂಣ ಅತ್ತಿಂಯು ರುಂಣ ಕುಣಾಂಶೆಯ ರುಂಣ್ಣಾ ಜಾನೆಯ।
ರುಂಣ ಯಿಪ್ಪೆಂಯ ರುಂಣಾದರದು ಮಧುರವಮಧು ವೃಂದ॥ ೧೬
ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಂವ್ಯಕರಿಕಾಲುಮಂ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದುಂಯ್ಯಲುವಾಂಯ್ಯಯಿದಬಿದ।
ರತ್ತಿಯೋಗರವ್ಯೊಲವಡು ಡುವಿನ ತುಳ್ಳವ್ಯಂಟಲ್ಲಿ॥
ರುತ್ತಿಗಳ ಫಲಂಗಳುಂಟೀಸತ್ತಿವೃಗವಂಶಂಗಳುಂಟೀ।
ಸತ್ತಿಪುಸಿದರ ತೆಂವ್ಯತ್ರಾಣಾಕೆ ಬಂದುಳುಖದೋಳರೂ॥ ೧೭
ಯುಂದುಮಿದೆ ಭೋಗಧಿಪಲ ಭವನೇನೆಂದು ವಯುತ್ತರವಿಂಯ್ಯದಿರಿಸಂಣಾಂ
ಣಂದನೀಶವನೇಳುದಿನದಿಂದುಣದಿರ್ದಳನೆ॥
ಯಿಂದು ನೆರಳ್ಪಿದು ನೆರಳ್ಪಿದು ಸುರಲಾರನೊಯಿಂದು ನೋಡದೆಕಿವೃದರಂರಿ
ಶಂದದಿಂ ನಾಕರಿಂಯ ತೇನೇನೋ ದೊಡೀತಂಗೇ॥ ೧೮
ತಂದುಳುಹುವೆನೆನುತ್ತ ರಮನಿಸಿ ಕಂದವಯಾಲ ಫಲಂಗಳಂ ವೃಗ।
ವೃಂದವಂ ನಿಜದೃಷ್ಟಿ ವೂತ್ರದೆ ತಾಂಳರೀಕ್ಷಿಸಲೂ॥
ವುಂದೆಂಯದರಿಂ ವಿಯುಂನ್ನ ಧರೆಂಯೋಳ್ ಸಂದರವಿಸುತರ್ಶಿ ಕಿರಣಮುಖಸಿಖಿ।
ಸಂದವಾರುನರೀಶ್ವರಂ ಗಸ್ಪಿಸಲರಿಂಯದೆಂತು॥ ೧೯
ಪುರರುತಾರ್ಥನದಿ ತಂವ್ಯ ತನುವುನೆಹುರಣಾವಸ್ತುಗಳಂ ಸುವರ್ಸಿಸುರುಜಿ
ಚರಿಯ ಶೋಧಿತರಾದರಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯಲಿಂಗಕ್ಕೇ॥
ಪುರವು ಭಾಜರಾಗರೆಂದುತ್ತರಿಸಿ ದುತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯುಲ ಸೌಂದರ
ದರವುದಾರಾಯುರು ಮೆನಿಳದನು ಜೇಂದ್ರವೃಂಗವರೂ॥ ೨೦
ಘೋರತರುವಂವ್ಯದು ತಿರೆಮಾರಾರಿರುರುಷಿತನಾಗಿದನು।
ಜರವೀರಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕಾನಿಂತೆಂದು ಬೆಸಸಿದನೂ॥
ಶೌರಿಬದ್ಧಭವೇಂದ್ರಭೋಗಾಕಾರಪದವಿಗಳಂ ಕೊಡುವೆ ದತಿ।
ಧೀರರಿರ ಬೇಡೆನಲ್ಲಬಿವಂದಿಳುತ್ತವರೂ॥ ೨೧
ದುಂದೆಂಯುಂವ್ಯಜಲಂಧರಾಸುರನಿಂದೆ ತಂನ್ನಬಿಮಾನವುಳಿದ ವುಗ

ಸುಂದಪದವಿಯತುದೇಶಿಂಯಂಮ್ಮನತ್ತಂಗಜಾಸುರನೂ॥
ಮುಂದುಗೆಡಪಿಡಜತ್ತ್ಲವೇತರೆ।ಯುಂದುಶೇಖರಂಯಂಮ್ಮಶಾರದ।
ನಿಂದಭಂಗಬಟ್ಟಿದೇವೇಂದ್ರತ್ತ್ಲವೇಶಿವಗೇ॥ ೨೨॥
ಅಂತ್ತುಮಲ್ಲದೆನಿಮ್ಮನಚರ್ಸಿಸಂತತಂವ್ಯಾಘ್ರಂಧರಾದಿಮ।
ಹಿಂತದಾನವರೆಂದುಪಡದರನಂತಮುಕ್ತಿಗಳ್ಗಾ॥
ಅಂತರಾಂತರಭಕ್ತರಾಗಿನಿತಾಂತಭಕ್ತಿಯೊಳೋಲಿಪಿಪಡೆವುದು।
ದೆಂತರಿದುನಿಂವಿನ್ಮಂದಳುಡೆಂತುದದಾವುದೊಂದುಟೇ॥ ೨೩॥
ದೇವನಿತ್ಯಾನಂದರಾರುಣ್ಯಾತಲೋಕನಲೋಕಜೀವವ।
ಜೀವಭಾವನರೂಪವಿಶ್ವಭುವನಭವನದೀಶಾ॥
ದೇವನಿಜಪದವಿಗಳನೆಲ್ಲವದೇವಭೋಗಪುಖಂಗಳೆಲ್ಲವ।
ನಾವುಬಲ್ಲೆವುಬಲ್ಲೆವೇನುವನೊಲ್ಲೆವವಧರಿಪೂ॥ ೨೪॥
ಅಂಗಯುಂಶ್ಮಪುಸೌಖ್ಯಮುಂರುದೇಹಂಗಳ್ಗಂನಿಮಗಿಷ್ಟದಾಡಾ।
ರಂಗಳ್ಗಾಗಿರಲಂತುಶಾಲಪುಜಾರುನೀಶೆನಲೂ॥
ಅಂಗಜಾರಿಯುವರ್ನಚೇಡಿದಹಂಗೆಮಾಡುವೆನೆಂದುಪರುಣಾ।
ಪಾಂಗದಿಂದಾಲೋಕಿಪುತಲಂತೆಂದನಪುರರಿಗೇ॥ ೨೫॥
ಬುಳಿಸಿಸಿವತಿರುರಾಳರುಪ್ತಿಯಮೆಳ್ಗಂತೊಳಸಿಪ್ಪೋನಿಮ್ಮಗಾಪ್ರತಿ।
ಗಳ್ಗಂತಳೆದುಜನ್ಮಿಪಿನೀವುಚರಿಸಲುನಿಂಮ್ಮವಂಧಿಪೀ॥
ಫಲವುಶಾಪಂಮಾಡಿನೀಡಲು।ತೊಲಗದಾರೋಗಿಪುವೆನಾದಿಂ।
ಕಲಿನಳಿರ್ಸಬಲ್ಲನಾಪಂನ್ನಪ್ಪನಂತಾಗೀ॥ ೨೬॥
ಯುಂದುಬೆಸಪಿದದಪುರಾಗಳಿ।ಬಂದುಳುತೆಪುತಚಿತರುಪದಿತಾಂ।
ನಂದಮೊಂದಿಮ್ರುಗಂಗಳ್ಗಾದೀಶ್ವರಪಮೀಳದಲ್ಲೀ॥
ವಂದಿಜನ್ಮಿಪಿದನುಖರವರಿವ।ರೆಂದುಶಮ್ಮವಾಂರುವರಿಯುದ।
ಫಂದದಲಿವತಿರ್ಪುತ್ತರಲುಮೇಣಾರಿತ್ತಂನ್ನಶಾಪ್ಪ॥ ೨೭॥
ಮುಂದೆಶಾರುತಳುರಿವವರಮೃಗನ್ಯಂದಮಂಶಾಣಾತ್ತನಲದೊಂ।
ದೊಂದುಪರಳ್ಗಂದಮ್ಯಹವನೊಂದೊಂದನುರೆಂಡಗೀ॥
ತಂದುಶಿಷ್ಟಿರಂದವಹೋಲಂ।ಸಂಧಿಪುತಪ್ಪೊಪಪ್ಪೊರುದುಸಂಭ್ರಮ।
ದಿಂದೆಬಿರಿದುರಿಗಳೊಲಿಪಿ।ಶಿಲವದುಗಬ್ಬವಾಂಪೊಪ್ಪೀ॥ ೨೮
ಫಲಲಮಂಖಂಡ್ರಿಪುತಶೋಧಿಸುವಲೆಯಮೇಲೊಳ್ಕತ್ತನಿರಿಪು।
ತ್ತಳವಡಿಪಿಪುಂಪಗಿಂಯುಪೊಲಲಪ್ಪೊರಳ್ಗಾಪುತ್ತೊ॥
ಚಲುವವರುಮೃದುತರವೆನಿಪಪರಿಮಳಪಪ್ಪೊಪಖಂಡಂಗಳ್ಗಂಪುವಿ।
ಗೊಳುತೆಪ್ಪೊಳುಃಪಿಪ್ಪೊಲದಮೊನ್ನೆಯೊಳ್ಗರಿಪಿಬಾವನಾಪಿ॥ ೨೯

ಕುಸುರಗಳುರು ಚಿತ್ರದ ಕ್ಷಿತಿಯುದಿರಿಸಿದ ಪರಿಣಾದದಿಂದ ಪೊಳಂ ।
ಬೆಳಗುವುರು ಪದಕಿಂಗನೆಂತು ಮರಿಯುದೆ ಮುತ್ತದಂ ತೋಳದೂ ॥
ಪೊಳೆಯುಳ್ಳಿಂಯ ಕೋಮಲದ ಪವಕಂಪಿಸು ವನುನ್ನವನಾ ಮಹೋದಿಮ ।
ವಿಳಸ ಜೊಂಪಿನ ಬಿಲ್ಲ ಛತ್ರಂಯ ನಾಗಕೋಯಪ್ರಂದೂ ॥ ೨೦
ಅಲರ್ದ ಜುಂಜುರುದ ಲಿಂಯ ಜಿಜ್ಜಿಯೋ ಅಳ್ಳವದಿಪಿಕೇದ ಪಿಡೋರಿಂಯ ನಿರ್ಮಳ ।
ಪಲಿಲವಂಪು ಪ್ರಳನಿಕಂಗಾಂದವೋಲವಿಂದೇ ॥
ಬಿಲುವರಳ್ಗಳು ಯುಡದರ್ಪಂಯ ಅ ಬಲದರ್ಪಂಯ ಅವುಂಸ ವಿಳರೇ ।
ಲಿಂಯ ದೊಂನ್ಗಂಯ ನಾಳವೈರ್ಭಂವಿಡಿದು ನಡೆತಂದೂ ॥ ೨೧
ಹರವವಯುಂನ್ನವಳ್ಪೂಜೆಂಯಂ ಬಲಕೆಳಗಾಲಲನೊಂಕವದನಾಂ ।
ಬರುರ ದೊಳ್ಗು ತುಂಬಿದು ಗದರದಿಂ ಪುಜ್ಜನಪ್ಪಿರದೂ ॥
ಶರದ ಛತ್ರಂಯನು ಶುಭ್ರದೊಂನ್ಗಂಯೊಳ್ ಶರದೆ ತಂದಾ ವೊಂಶವವಿಗನಿ ।
ನಿರತದಿಂ ಕಂಪ್ಪಳ್ಪವೇಶಂ ಭಜಿಸುತ ರಳಿಲಂ ಶಸ್ತ್ರಾ ॥ ೨೨
ಅಂದು ಭಜಿಸುವ ತಾವಕಂಪಡೆ । ತಂದು ತಂ ಶಾವಲಂಗಪ್ಪೂಜೆಂಯ ಮೂರ್ತಿಂಯ ।
ಕೆಮುಂದಿಕಿಂಯೊಳ್ ಕ್ಷೀರಿಂಯನೆಲ್ಲಾಕಂಡು ಬತಿಗೊಂದೂ ॥
ನೊಂದುವ ನದೊಳ್ಗು ಶಾರವಿಲ್ಲಪೆ । ಬಂದ ನೆಂತರು ಶಿಪ್ಪೀ ಪ್ಷಸೋಯಂ ।
ದಿಂದ ಅೀಯಂ ನ್ಯಾಂಯ ಶಂ ಶಗಾದಿ ದದನೆಂದೆಸಂ ತಾ ॥ ೨೩
ತತ್ರ ಶ್ಲೋಕ ಥವನೇಸವಳ್ಪನೆ । ಮುತ್ತಪ್ಪೋಳ್ಪುತ ಮೊಂಡವು ಪ್ರೊರ ।
ಗತ್ರಸೂಂಃಪಿವಾಲಂಯ ವಿಧಳ ಚಿತ್ರ ವಾಂಶೆತ್ರಂದೂ ॥
ಮತ್ರೆ ವಿಂದವಳ್ಗಾಂ ಬುವಂತಾಂ । ಪ್ರೊತ್ತು ತಂದು ಪಗೋ ಮಂಯದಿ ಬೆಕ ।
ಗುತ್ರಸಾಧಿಪಿವಾರಿಪಿದ ನಾದೇಪುಲವನೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೪
ಮಂಗಳ್ಗಾಗವುವುಂತ್ರಪ್ಪೂಕಜೀ ಲಂಗಳ್ಗಂ ಕ್ಷಳದೊಳ್ಗ ಗಿಪಾಂಗಗೋ ।
ಶಾಂಗದಿಂ ಶಂ ಚಾಮ್ರತಸ್ತ್ರಶನಂಗಳ್ಗಂ ಪೂಡಿ ॥
ಅಂಗವಂಶ್ರೂಜಿನಿ ತದೀಶನ । ರಿಂಗಡೆಂಯೊಳ್ಗರು ತಿದುರ್ಗಕ್ಷಬರಾ ।
ಶೃಂಗವನಫಂದವನರಿದು ಬೆಳಗಾಗಲ್ತ್ರ ತಂದೂ ॥ ೨೫
ಅಪ್ಪ ವಿಂಜಲ ವೊಂಗಲಾತನವುಪ್ಪ ಳಂದು ಪಂಗಿರಪ್ಪಾಲಂ ।
ದುಪ್ಪಿ ನೂಂಪವಭಕ್ತಿಯುಂ ಪಿಂಯುದಾರುವಿಚ್ಛುವರೂ ॥
ಕಸೊತ್ತಿ ನಡೆವನವೆಂತು ಪ್ಪರಿ ವಲಕ್ಷ್ಯಣ ವಂ ಬಲವಂತ ನಾನೇ ।
ಲಪ್ರಿದು ಬರ್ನವರವು ವಿಕ್ರಮನೆಂದಿರಯುಬರುದೇ ॥ ೨೬
ಬಲ್ಲದಂತಾ ನಾದದಾಗಲಿ । ಖುಲ್ಲ ಬೇಡನ ನಾವತೆರದಿಂ
ಕೊಲ್ಲದೆಂತ್ರಿ ಹಿನೀ ಶಿವದ್ರೋಹವನಿದಂ ನೋಡೀ ॥
ಬಲ್ಲಿ ನಾಂಗಜವಂದು ಕಲದಿಂಯು । ಖುಲ್ಲದ್ರೋಣಾದಿದರೆಂತೆನಲುಪೂ

ವಲ್ಲಭಂ ಬಿಡಿ ಲೊಳ್ ಸೊಗ ದಿರ ದನೆ ಮತಲಾ ಜಾಂಡಾ॥ ೩೭
ಶರಿವಿಡಿ ಗಳಿಂ ತಂನ್ನ ನೂಲಲಿ। ತಿರೆಯ ವ್ರೋಲ್ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ನಂದದಿ।
ಶರಿವೃತ್ತೋಂನ್ನತ ವೃಷ್ಟಹುಲ್ಲ ಲ ತಾಂತ್ರ್ಯಣಾಂ ಗಳ ಲಿ॥
ಪುರಿಗೊಳ್ ಬಿವೇಲಕಿ ರವ್ರೋ ತವ। ನಿರೆರ ಚಿಪಿ ರಶು ವಿಟ್ಟ ದರೊಳ್ಗಂ।
ನಿರಿಪಿ ಘಂಟಿ ಂಯುವಿ ಪಿಂತೆ ತಂತ್ರಿ ಮಿಗೆ ಶಿಖರವಂ ನಿಲಪೀ॥ ೩೮
ದ್ವಾರಬಂಧ ರಲಾಪರ ನಲದ್ವಾರ ಗ ಭಾರ್ಗಾರ ಯುತಶರ।
ವೀರಜ್ಯೋತಿ ವರಲ್ಲ ಮೂರಲ್ಗರೋ ಳಾರಳ ವಿಭಾತಿಯ ಲೀ॥
ಚಾರು ತ್ರರ ದಶ ವ ತೆಸದಸ್ಸದ। ಳಾರ ವಿಂದಾ ಕಾರಬಂಧಾ।
ರಾರಪೂಜಾ ವಿರಚ ನಾ ಳಂರಾರ ಮೂನಿರಲೂ॥ ೩೯
ಕಲದಿಂ ಯೀ ಪರಿಂತು ಲಿ ತ್ರಿರಾಲದೊಳ್ ದು ಭ ಜಿಮತ ಮಿಕ
ರಲನಿತರಲಿ ಬಲವದಿ ಭಕ್ತಿ ತಂದದಂತೆರ ವೆಲ್ಲವಂರಂಡೂ॥
ಮುಳ್ದು ಘುಳ ಘುಳ ಘುತ್ರಿದೇಕರ। ಪುಳುವ ಲಂಛ ಸದಮೇ ಲೆನಿ ಜ್ಞಂ
ಬಳಸಿ ಪ್ರೊಲ್ಲದ ನೂಲನಡರಿ ಪಿಡ್ರೋ ಸುತ್ತಿದೆಯಂದೂ॥ ೪೦
ತ್ರಿಶಲಾ ಘಂಜಲಿ ತಾರಲಿಕ ಭಶವವ ನದಿಂದ ದನಳ ಮುಪ್ಪಷ್ಟರ।
ವಿವರದಲಿ ಕುಂಬ ದರ್ರೇದ ಕ್ಕಿಗೆ ದೂರಿಯು ವ ಲಿಲದೊಳ್ಗೂ॥
ಶಿವನಿಷಭ ಷೇರವ ನೆರದುವೂ। ದ್ರವದ ರುಂಭ ಪುಳ್ ದಮೇಲಾಂ।
ತವಖರರೆ ತಂದಜ್ಜ ತತಿಯ ಲಿಪ್ರೊ ಜೆಂಯಂ ಮಾಡಾ॥ ೪೧
ಮತ್ತ್ರಸಜವಂತ ಚವನಂಭಜ। ಹುತ್ತ ಮಿರೆ ಮೂರವ ಕರ ದೊಳುಂ।
ಮತ್ತೆ ಜಾಡನು ಬಂದದರ ವೃತ್ತಾಂತ ವಂವ್ಸೇಡೀ॥
ಚಿತ್ರದೋಳ್ ರೂಪಿ ರಸುತ ನಾವಲ। ವತ್ತು ಮಾಡಿದ ದೇಗುಲವ ನೀ।
ಪ್ರತ್ರ ಶೂಚ ನೆಯುಂ ವಳ್ದು ಕ್ರೋದಪ್ರ ದಧಿರ ಖ ವಿರ್ಣ॥ ೪೨
ಶಿವಳಾ ಯಿಂತರ ಶಾವದ್ರೋ ರವನೆ ಪ್ರೋಂನೆ ಪ್ಸ್ರಿರಿಮುನೆ ನಂವ್ಸೆ।
ಗುವೆಶೆನು ತಲೊಂದೆ ದೆಂರೊಳ್ ದ ನಿ ರಿಲ್ ನೆಂಯ್ರ ತಂದೂ॥
ಅವಘಡಿದಿ ಮೂಡು ಪರಿಂಯು ಶಿಲ್ಲವ ನರಿದು ಮಳ್ ನಿಂಧು ಶಾಂಯದ
ತವರದಿಂ ತವ್ಸಂತರಾಂತರವಂ ವಿಚಾರಿಸದೇ॥ ೪೩
ರಾಲಿ ನೂಶು ತ್ರದರಪುಂಡಿಲ। ನಾಳ್ದೊಳು ಕ್ರೋತ್ರಿ ರಿದಿರಿದು ಶುಂ।
ಡಾಲದಿಂ ತಲೆಗೇರಿ ಪೊಂದಿತು ಮುಂನ್ನವಂತಾನೀ॥
ರಾಳುವೂಸರ್ವ ವಲ್ಲಮೂಳಾ ಭೀಳ ವಿಪ್ರಮ ನಾದಡಾ ಗಲಿ।
ಬೀಳ ಕ್ರೋಧದು ಶಿಶಿದ ದದಲ್ಲದೆ ಡ್ರೋಗೆ ನಾನೆ ನುತಾ॥ ೪೪
ಶಿವನಮರೆಂಪೊಳು ತಶನಿಂತು ಡನಿದರ್ಗವಗುರದೊಳ್ಗಾಪಂನ್ನಿ ಶ್ಪ ನಖುನ।
ದವಿರ ಳತ್ರಿಂತು ಭಕ್ತಿಯುಂ ಮುಗ್ಧನ್ನ ಭಾವವನೂ॥

ಭವದುರಂತಾಂತಂ ಮೃಡನಿತ್ತೋ। ರುವನೆನುತ ತತ್ಕ್ಷಣಂ ದೊಳ್ ಪಿನೋ।
ದುವಿದವಿಳಿಂತ ತ್ರಿಣೇತ್ರಂ ಶ್ರೀನರ್ತವಾಗಿದಾರ್॥ ೪೫
ಒಂದುಮುಖವಂ ಧರಿಸಿ ಬಲಸಂಘದಿಂದೆ ಪ್ರದಂಸಿರಿ ಪ್ರತಿದಿನಂ।
ನಂದವೆಂದಿನ ಘಂಟದಲ ಭರದಿಂದೆ ವಡೆತಂದೂ।
ಮುಂದೆ ಲಿಂಗದರಂಬನಿಸಲು ಸುವಂದವಂ ಕಂಡಾಗ ನಿಪ್ಪರ।
ಸಿಗಂದಿ ಭಯವಿಭ್ರಾಂತಿ ಸೊಂದುಮುವಂ ನಿಬರಿ ಪ್ರೊದರೀ॥ ೪೬
ಹರನಮುಂನ್ನಿನ ಪ್ರೋಜೆಂಯುನಿತಂ। ಕರಪ್ರಾಲಲ ಸೂಂಕ ಕಳದು।
ಬ್ಬರಿಸಿ ಮರ್ತ್ಯಳೋಳ್ ರಿನಿತಂದುದಕ ವನುಗುಳ್ಳ ಕಂಪ್ನಾ॥
ತಿರದಲಿರಿದಿದ ಪತ್ರೆಂಯುಲ್ಲ ಶಂಕರನ ವಜ್ರನಿ ಕರದೊಳ್ ಹೊದದಿದ।
ಪುರಹಮಾಂಶದ ನರ್ತಿಸುತ ಬಿಳಿಂಯೊಂತುವ ಪುರದೊಳ್॥ ೪೭
ಸೌರಿಯುರಶ್ಚಂತಷಿ ಜಲಶರಿ ಹಾರವಾಗಲ್ಪೆಂದು ಪತತಂ।
ಧ್ವಾರ ಪಳನೆ ತ್ರ್ಯಂಬಕ ವ್ರೋಲು ಪರಂ ಪತ್ರೆಂಯುಲ ಮುಸುರೀ॥
ವೀರಭಕ್ತ ನಪದ ರತಿನೆ ಶರಗೋರು ನಂಗಾವಾರಿತು ಳ್ಳುಕಿಂಯು।
ಶಾರಶಾದೋದಕವೆ ನಿನಿವೋಲ್ಬರಿದು ಪ್ರೊರಿಸಲೂ। ೪೮
ಅಕಟಲಾಕ್ಷ್ಯನ ಮುಕ್ತ್ಯಳುದುರಂ। ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಭಕ್ತ್ಯಾದೋ।
ದಕವೆನಿನಿತುತೆ ದೀಯ್ಯಲಿಂಗಾವಾಂಕದ ಲಿಲವೆದೂ॥
ಶಂಕರಲಿಂಗೋ ಧರವುದಾಗಿಯುದ್ಧಿ ಕಪ್ರಕಲು ತ್ರಿವಿದೊ।
ದಕಪ್ರಶಾಪಕ ನಯುನನೋಡಲಲ್ಲ ನಿರ್ಮಲ ವಾಗಿರಂಜಿನಿತೂ॥ ೪೯
ವಿವರಿಸುವಡಾಡಿತ್ರಪ್ರಾದಿಂಯೊ। ಳವಿರತಂತ್ರವಿದೋದ್ಧರಂದಂ।
ಭವಿಸುವದು ಮರಿಂಯೊದೆಂಯುಂಬ ಪ್ರೋಲಕಂಬುವಂ ಸಳ್ಳಲೀ॥
ಶ್ರವಿಮುಳಾಂಬುಸಳ್ ಪಕಪರಿನಿ। ತವಕದಿಂಕಂ ಪ್ನಶ್ಬನಜ್ವರಿನಿ।
ಕವಿದಪ್ರಾಂತಸ್ರಸ್ತ ಸಳಧಿಕ ವಾಂಯ್ಯನುತ ಬೆರಗಾಣೀ॥ ೫೦
ರುತ್ರೈ ತಂದಷಿಯುಂನೋ। ದುಂತ್ರ ವಂಯೊಳ್ಯೀವಂಯ್ಯದೆ। ಳುನಿ।
ಮಿತ್ರ ವಾಪ್ರದು ನಿಂನ್ನ ಕಂಗಂನೀರ ಸುರಿಸುತಿರೆ॥
ವಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಕಿಂಯುವೆರಪ್ರೊತ್ತಭಾರದಿನೆ ತ್ರಿಂಯೊತ್ತಿದಡ ಳುಕಿ। ನೀಬೇ।
ಪಶ್ರೆಡಿಯೊಳ್ ದಡೆಂಯುಶಾಗೋದಕವಿನಿತು ವಿಲ್ಲ॥ ೫೧
ನಿಂನ್ನನಿಂದಿಯು ನೆಂದುಕೇಳ್ದವು। ತಂನ್ನೊಳುರಿದುಲ್ಲಲ್ಲಕಂಬನಿ।
ಮುಂನ್ನಕಲ್ಲಿಲಿದುಕೆ ಲ್ಪೆಮೋ ವಂದಿಲ್ಲಕಂಗಾಲೀರೂ॥
ಜಂನ್ನಮಾಗ ಸಂಖಿತ ನಪ್ರೈಂಯುಲಿ। ಜಂನ್ನ ಜಂನ್ನಂ ಕಾಯಿನಿದೆದೆಯೊಳ್।
ಕಂನ್ನಗೇಂದ್ರ ಭರಣ ಕರುಣಾದಿನ ಶ್ರುಜಲವಿಲ್ಲ॥ ೫೨
ಬಂದೆಪ್ಪರವತ್ತಿ ಗಾಗಿಹಡಿವಡು। ದುಂದುಭಂನಿಸುವಲ್ಲದ್ರುಗುಜಲ।

ಬಿಂದುವಂದುಂ ವರತಡದುಳರಿಳರಿದುಶ್ರೀರಿಯುವೂ॥
ಶುಂದೆಬಿಹುಡಲು ಭೋಮುರರುವುಳ್ಳಿಂದ ರಾಡಿದಡಿಲಕ್ಷಂಬನಿ।
ಯುಂದದಾವ ನಿಮಿತ್ತ ಫಲಿಲಂನಿಂಸ್ವನಂಯುವದಲಿ॥ ೫೩
ವುಕ್ಕಳಂ ಡಂಡರು ಸಳಂ ತೋರದು ಕ್ರಿಖಪವುೃಷ ನಿರರವೊಳ್ಳುವರೆ।
ಧಿಕ್ಕಿದೆನು ನಾನೆಂದು ಶಿಳಲುವವರಿಂತೋ ಪುರುವುರುವಿ॥
ಅಕ್ಕ್ವಪರಟಿ ರಾಕಿಯೂದೆನು। ಮಿಕ್ಕಲೋರಾ ವಳಿಂಯು ನೀನೆಂ।
ತಕ್ಕುಶಿವ ಲಕ್ಷ್ಯವೆನೆನು ತೆಧ್ಯತಿಸೆಟ್ಟಳಲುತಿದ್ದೆ॥ ೫೪
ಬಲಿದುದರದುರಿಯುಂದೆ ಶಿವಿಶಿಂ ನಿಲಲರಿಯು ನೆಂಪ್ಪಾಳಿ
ಸ್ವಾಳುಬಾರದೆ ತಳುವಿದಂ ತ್ರಾ ಶಾವೇಶಕಿಂದೆಂದಳುತಮಿದೞಿಯೋ॥
ಕಿಲನಿವೆಷ್ಣ ಳವೂಡಲಾರದೆ ಬಳಲಂತನೆಗ್ರಂತೋರದು ತಂಸ್ವಂತ।
ನಿಳೆಯಕ್ಕದಿದವೆಂದು ಚಿಂತಿನಿ ನೀಸೆಳುವರಿ ರಿಂಯೋ॥ ೫೫
ಜಂಡವುೃಸಕುಲವಲ್ಲಂಯುಂ ಸ್ವವು।ನಂಡಲೆವವೆಂದಳುತಮಿದೆಂಯೋ।
ಜಂಡಿಕುಗ್ಗು ದ್ರೋಟ್ಟಸಳಡಿ ಪಡಿಜೆನಿಂಸ್ವನಡರಿದಡೆ॥
ಕಂದುರರಗಾಕ್ಕಂಜಿ ನರೆಛಯು ಗೊಂಡುಕೆನೀಸೊಸ್ಳುತಿದ್ದೆಯೋವು।
ಕ್ರಿಂಡೂ ಖಂಡಾಶ್ರುಳಾಮತ್ತಿರಲಳುವ್ರತಿರಲೇನೂ॥ ೫೬
ಅಕ್ಕದೇವರಕೆಳೆನುತೆ ಬಿಸಿಯುಕ್ಷಿಶಂವುದ್ವಿಕುವನೆಂಸ್ವಂ।
ಕ್ಷಿಪ್ಪಶುಪನಿರಲಕ್ಷ್ಯಪಳಿ ನೀನವೆಂಯುಲೋಕೆನುವಾ॥
ಸರಿಕ್ಕಿಂರುಂ ನೆಸಶೀಷಿ ಶಿಂಕರಂ। ನಕ್ಕವಂ ಕ್ಷೂಡೆವನು ಬಿಡದೆಸಂ।
ಸ್ವಕ್ಷಿದೇವನು ತಂಸ್ವವುವದೊಳಗೆ ಯೆದ್ದುಬಿಕುಕುಂಯುದೂ॥ ೫೭
ಜಿಂಶಿಂಯುಂ ವೆರಡಿಂಪದಿ ಖ್ಯಾಪಂಪ ವಂರಗ್ಯೆಯುನುತಳಿವಂ।
ಕುಂಶಿಕುವನೀಶರಿಂಯು ದೇವರುಶಿಂಮ್ರವಂನಸಶೇ॥
ಲಂಪವ್ರಡುಪುಡುಗುಡುಪುತಂದೆಳಿ। ಪಂಪರುರರರಯುಮುತನೇತ್ರಜ।
ಲಂಸಳಂಶೀರುರದೊಳಗೊತ್ತುವನಳಿಲ ಬೇಡೆಂದೂ॥ ೫೮
ಚಿತ್ರವೆಂಸ್ವಂಯು ಮುಗ್ಧತನವೀ। ನೇತ್ರದೊಳಸಗಾಕನಿವಿಂಬವ್ರೆ।
ಲಾತ್ರಿನೇತ್ರನವೇತ್ರಪಂ ಶೋಧಿ ಮುವನಾವಿರದೇ॥
ಮಿತ್ರದಿಂಕ್ಕೆ ಬರಳಳಿಂ ನಿತರಗಾತ್ರನಂಬರದೆಶೆಸಳಂ ಸಳ
ಕ್ಷಾತ್ರನೊತ್ತುತ್ತರವೆ ದಿಲ್ಲದೊಲಡುಗದೂದುವನೂ॥ ೫೯
ನೀಳನಾಲಸೆಂಯುಂದ ಅಲಿಯುವಂ ಲತಿರುತ್ತಿಲ್ಲೋರೆದೊರೆದುಶರ।
ನಾಳುನೋರುವೆಸುಟ್ಟಿ ಶಿರಿಯು ಶ್ರೊಟ್ಟಿಗಾಂ ಸಟ್ಟೀ॥
ಶೂಲಂಯುಷಿಸಿ ಬಾಂಯಿ ಶೇಖರನೋಳಂಯುಂಸ್ವಮುರತ್ತಿಮುತ್ತಿರೆ
ಶಾಲೆಯುಲ್ಲಂ ನೆನೆಂಯುಲಚ್ಛವಿ ಕ್ರಮುತನೋದುತ್ಪಸೂ॥ ೬೦

ಮತ್ತಮಿಱದ ಗಂಣಾಳೊಳ್ ಗುಲ। ವತ್ತಲಾಱದೆ ಗಂಣಾಳೊಳ್ ಕ್ಷೆಪ್ತ।
ಳೊತ್ತರಿಸುತಿರುತಿರ್ದ್ದ ಱಿಱದೆ ಗಂಣಾವಂಗುಲದಿಂ॥
ವತ್ತಲಾಱದೆ ಗಂಣಾಳೊಳ್ ವರ್ಪ। ಗುತ್ತಮಿರ್ದ್ದ ಪದಕ್ಕೆ ಶಿವನಂ।
ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಬರುತ್ತ ನೋಡುತ ಹುತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಂದೂ॥ ೬೧
ಯುರಡು ಱಂಣಾ ನವುಣಾಳೆಗಳ ತಾ। ಬೆರಳುಗಳಿಂ ದೊತ್ತೊತ್ತಲು।
ನೆರೆನೆರೆದುರಂಣಾಳ್ಪಳೆಂಗಳಾನಿ ನೋಲರಿಂತೆ॥
ಸುರಿವಱಂಣಾಳುಣಾಳೆಗಳ ನಾಱರ ತಳದಿ ನೆರೆವುಚ್ಚಲೊಡನೆ।
ತ್ತರದೊಳೊಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಬಿಂಮಿನಿರಾರುವಂಬುಗಳೂ॥ ೬೨
ಯುಡಿವಿಡದೆ ನೇತ್ರಾಶ್ರುಗಳು ಧರೆಯಿಂ ಪೊಡವೊಸುತಿರೆ ಯೂವ ತೆರದಿಂ।
ದುಡುಗದೇ ಗುವೆನೆನುತ ಶಿವಂ ತಾವಿಸುವ ನರ ಜುವನೂ॥
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಶ್ವೊಡಮಡುವನಂ ಜುಳ್ಳಿ। ನೊಡುವ ವಳ್ಳು ವಮ ಬಿಳ್ಳ ನೇಳುವ।
ನೊಡನೆ ಶಿವನಂ ನೋಡುವಂತಾ ತಂನ್ನೊಳಿಂ ತೆಂಬಾ॥ ೬೩
ಶುಱರರು ಶಿಷ್ಟೋಶ್ರುಗಳ ವೆಂಚಿನೆ। ಸುಱರದರು ಕವದಿಲ್ಲು ಪಯುಬದಲಿ।
ಘೊಱರು ದಾಂಬುಗಳಿಂ ಬೆನೇಱರುಬಾಂಬುಗಳವಲ್ಲ॥
ಅಂಪವೃಷ್ಟಿ ದವಾರ ಘುರ್ಹೋರ್ದ। ದಱವಿಡೆಂ ವೂಡಿತೆನೆ ಘೋರ್ದರ।
ದರವುಳ್ಳವನೇ ತ್ರಂಗಳೊಳ್ಗೆ ದೂವಿಬಾರಿಶದೇ॥ ೬೪
ವಂದು ದುಂಮ್ಮಿ ಬದನೆವ ದೊಳ್ಳಳುತಿ ಹೆನಂ ಪದಂ ತಾ ನೆರಡು ಜಿಷ್ಟುಗ।
ಳಿಂದುಕ್ಷೆಪೃಗವಿರ್ದನೇ ಮೇಗಾತೊಂದೆನಂಮನದಲಾ॥
ಮುಂದುಗಡಿವಿತು ನೀರಧಾರೆಗಳಿಂದ ತೊಪ್ಪನೆ ಹೋಮನೋಮುದೊಡಲದ।
ಪೊಂದು ಶಾಂತುವ ನರಿಂತೆ ನಷಿಗೆ ರೋಗ ವಾದು ಪ್ರದೋ॥ ೬೫
ಅಲನೊಂದು ದೊಱಂಗಾಬೇನೆಂತೋ। ಪ್ರಲಾಪ್ನಿಂತೊ ಪೂರ್ಪ್ರಷ್ಟಿ ಹದೊಱಂಗಾ।
ಶೂತಿಂತೊ ಅಳಿಗಂಬಾಸೊಕಿಮಿರಪ್ರೊ ಮೊಳ್ಳೆ ಪ್ರೋದುವದೊ॥
ಬಿಳದುದೋರರೆ ಗತಿದು ದೋರವೆಂಲದಿ ಪೋದು ಪಲ್ಗಂವ ದೋಷಪ್ರೊ।
ನಿಲಿಱಂಬಾಸೊ ಮರವೆಯೊಱಂಬಾ ಱಂಬಲವ್ರೊ ಅರಿಂತೆ॥ ೬೬
ಯುಂನ್ನಿದಕ್ಕೆ ನಾವುದ್ದ ಮರನಂ। ಪುಂನ್ನರಿಂತು ವೀಕ್ಷ್ರಿವೆನೇ ಶಿವಶಿವ।
ಶಿವ ಯುಂನ್ನ ಗುರುವೆ ಯುಂನ್ನರನೆ ಯುಂನ್ನ ಶಿವರತರುವೇ॥
ಯುಂನ್ನ ಮತಿಯೆ ಯುಂನ್ನ ಗತಿಯೆ ಯುಂನ್ನವವೆಸವಾರ್ದಂನ ಕ್ಷೆಂದರ।
ನಿಂನ್ನಱಂದಾಂಗಾದನೋವಂತುಂ ಶುಶ್ರೂಷಿಸುವೇ॥ ೬೭
ಱಂದುಮೂರುಳ್ಳಕ್ಕೆ ನೆಂದುರಿ। ಗಂಗಾಕ್ಷೆಳ್ ಮೂಲೋಱವಂಜುವ।
ದಂಗಾರಿ ಭಂಗಂಗಳಿಂದುವಿಲ್ಲದಿದನಿಂನ್ನಾ।
ಱಂಗಾ ನೀಕ್ಷಿಪಿದವರು ಬಗ್ಗೆ ವರೆ। ಱಂಗಾಕ್ಷಿಂದುರಿದವವರುಂ।

ಸಂಗಾಪಾತ್ರಗನಿಸಲದಿರು ಕೇವುಷುಳಿ ತಾಂಡಿಂಪ್ಪ॥ ೧೮
ಯಂತೊಲಿವರೀಸಂಗಾಸಂಡಾ ಕಾಂತ್ರೆಯರು ತಾಂವಂನರೀವಂ।
ಗಿಂತು ದಿಕ್ಸ್ರ ವರ್ರ್ಯಯ್ಯ ಬಳಿಸಸಜಾ ವಿಂಯೂಗಿರಲೂ॥
ಅಂತರಾಂ ಕಕದೇವ ನಿಂಪ್ಪನಸಂತಕ್ಷತ್ರಿಕ ಸಂತರ್ವರಿಯಲಿ।
ಘತಕಂನ್ನಿರದೊ ಪ್ಪೋಹ್ಪೋ ಪ್ಪೋಯುಂದು ನಘುವರಲಾ॥ ೧೯
ಯುಂಚದೆಲ್ಲ ಹಿಪ್ಪೋಯಿ ಕಂಬಸ। ವಂದಾರರಿನಿತ್ಯಂ ನ ತಿಂವಲನೆಲೆ।
ಕಂದೆಪ್ಪೊಲದಲಿ ಘೋ ಳಿಂವು ಪ್ಪಲಿಸಂದು ನೆರಿನಾಯ್ಯೂ॥
ನಿಂದವಕೆ ಧ್ಯಾಂವುನೆಂತು ನೋಡುವೆನೆಂದು ಮಾಗ್ಸುದು ನಿಂಪ್ಪಸಂಬನಿ।
ಇವಯಂದಿಯಗರಿಗೆ ತೋರಿದಳೆ ನಾನಾರಿಸರು ಪ್ಪವೆನಗೂ॥ ೨೦
ಯುಂನ್ನಸಂಗಾಂ ದೃಷ್ಟಿವದು ನೋದ ಲಿಂವಸ್ರವರರು ಜಿಯುಂದು ಮಾಗದು।
ನಿಂನ್ನ ನಂವುನದೊಳಿಂನ್ನ ಜಂನ್ನ ಷ್ಟಿಯುನವು ಜುಗವೆನಗೂ॥
ಬಿನ್ನಕಿಂಶಿವ ನಿಂನ್ನಸಂಗಾಗಿಂನ್ನ ಸಂಗಾಲೀಮೊ ಪ್ಪಿನುತ ಜಿತ್ರ
ತ್ರಿಂನ್ನ ಅದು ತಂನ್ನೀತ್ರಕಂ ತಂನಂಬನಿಂ ತೆಗಡಗಾ॥ ೨೧
ಕಪ್ಪ ಜೊರಳನಸಂಗಾಗೊಳನೆ। ಸಂನ್ನಪ್ಪ ದೇವನು ತಂನ್ನ ನೇತ್ರನ।
ನೊಪ್ಪಿಲೊಪ್ಪಿದ ಲೊದನೆತಲ್ಲೋ ಜನದೊಳಗೆ ಘುತಿಕಿರ್॥
ಅಪ್ಪನಿವುಷದೊಳ್ಳುದ ನಿಂಯುಚ ಸಂಗಾಂಪ್ಪ ಭೋರನೆ।
ಸುಪ್ಪಳಿದಂಘುಪ್ಪರಿದು ತರೆ। ದನ್ನಿ ತಾನನ ಪ್ರಾವುರದ ನಾಗೀ॥ ೨೨
ತಿಂನ್ನ ನಂವು ನಾಂಬುಜವಲಭ ಸರನ। ಜಂನಂವನವೂಗೆ ವಿನಿವರುಘೋ।
ತ್ರಿಂನ್ನವೂವದದಿಂ ರಾವನ ವಾವಗೂ ಷ್ಟಿಯುಂ ನ್ನೋಡೀ॥
ತಂನ್ನಂವುಕೀನಯು ನಕವುದಿಗರ ಲಿಂಪ್ಪವೇಕ ನು ವೂನವೆನು ತುಂ।
ತಂನ್ನಂವು ನಜನಿಕಾರಿಬುದ್ಧಾರೆ ಗಕ್ಕೈದಪು ರಿಪ್ಪ ಕಿರೇ॥ ೨೩
ಸಂಘುದನಿಷ್ಟಾಕ್ಕಿ ಕರ್ರ ಗಾಲುಂಸಟವ ನಾತಂಮುನನಿ ದೊಳು।
ಲಿಂಸಂದಿದ ಸ್ವಾಂ ತೆಗೆಯಲನುಸ್ಸ್ಯಯ್ಯಲನಿತರೊಳೂ॥
ಅಂಸ ಜಾರುತ ನಾನ ವಿಜ್ಜಿ ಅಂಭಂ ಸದರಸಂಗಾಪ್ಪ ದೇವನೆ
ಮಂದ ಕರಯುಗಳ ಪ್ರಸ್ಥಯುಗ ನಾನಿ ಮುಂದಿರಯೂ॥ ೨೪
ಸಲಿತದಿಮುಸ ಮುಜಾಳ ತೋಸನವಲರಿದುರು ಸಂಗಾಪ್ಪ ದೇವನ।
ಬಲದನೇತ್ರಪೃಅವ ನಿಂಸೊಂಡಾಕವಲೋಚನವಾ॥
ವಲದುಸೊಪ್ಪನು ತಂನ್ನಸಂಗಾಂ ಮಲದರು ಸೊಟ್ಟನೂಯುನುತ।
ಲಲಿತಪಾವೂಂ ಬಸಜನಿತ ಘನ ಬಾಷ್ಪ ಜಲಮುದುಸೇಂ ೨೫
ಅರಸಕಂಗಾಪ್ಪನ ವಿಮಳ ವಿನ್ನಪರದ ಲೋಚನಯುಗಳ [illegible]ನೇಶಂ।
ಕರನಸಂಸಳಿಸುಗಾಂನೆ ನಳ್ಳಿಳೊಂದಾಗಿ ಪರನಿದಾರ್॥

ಶಿವಲಿಂಗೊಳ್ ಗಾತ್ಮನ ಪಕ್ಷ ಸಳಿಗೊಳ್ಗಾಂ ವರಿವಿ ತತ್ತ್ವಮಯ ದೊಳ್ ವಿತವಂ
ಭರಿತ ಜ್ಞಾನಂದಾ ತ್ಯಲ್ಪಜ್ಞಾರ ಪಳ್ಳೈದೆಂಬಂರಿ ಪ್ರತಿರೇ। ೨೬
ಶೈಲ ಧರನಪ್ಪಂಬೊಳ್ಳು ತ್ರಿಪ್ಪರ ವೀ। ಷಗಾದಿನಂದು ಸುವಂ ಬುಸಳ್ಳೆ ಭಗೂ।
ಷ್ಟನಾಮ ದಾಂತ್ರಿಂ ಬಪ್ಪೋ। ಲ್ ಕರುಣಾಂ ನಿರೀ ಷ್ಟನಾದಾ॥
ಪ್ರಾಣಕ ತಕಂಕಣ ನಿಕರವದು ಪ್ರಾಂಪನಾ ದಿಪುವದಾ ನಂದ ಕರಾಳ
ರಣಾಮನಿಪ ದುದು ಜೋದೃಮೇಮೇಗಾಂತು ವಪ್ಪರದ ಲಿ॥ ೨೭
ದೇವದವು ಜತ್ರಮು ಖರಿಲ್ಲರು। ತಾಪ್ರವಂದಿವು ತ ಭಂವವೆನುತಾರೆ।
ದೇವರು ಕ್ಷಿವು ಖ್ಯರು ನವ ಸ್ತ್ರರಂಕ್ರೈವು ಗಿದು ಕ್ರಿಸ್ತ್ರಾಷಿಪೇ।
ದೇವದುಂಬು ಭಾವ್ಯಂದಪ್ರಲಿಂಯುಲು ತಾವಿರವಂಳ್ಳೆ ಗರಿಯೆ ವುಗಾಲ ದಿಲಿ
ಶಾವಳ್ಗಾಂತು ನವುರಿಂಯರು ವಿದಿಯು ಲ್ ಕ್ಷ್ಮಿ ವು ಧರು ತ್ಸ್ನು ವಿವೇ॥ ೨೮॥
ಪ್ರೋಶಕಂವ್ಯ ಕ್ಪ್ಟವ ವಿವು ಗದ್ಧಳ್ಗಾವೆ ವಂಶರು ಜ್ಯೈಕಭಕ್ತಿಂಯ ನಾಶಕಾರ
ರಾಶಗ ನೊಲುವೆಂಯುಂ ಸಂಡತಿ ಶಂಯುಂ ಬ'ಲ್ಸ್ಟಾ॥
ಶಿಲೋಶದ ಲಿವುಂ ಪ್ಪದಗಿ ಶಿಂಗೊಂದಿರ ತಾಂಶಿಸಿಂ ವಡಿತಂದು ವು ಸದ ನು।
ಶಾಶವೃಳ್ಡದ ಷ್ಟಾಂಗವೆರಗುತ ನವುಡಿಕ್ರೈವು ಗಿದೂ॥ ೨೯
ದಿಂಪ್ಪ ವು ಗದ್ಧ ಶ್ಲವುವ ನರಿಂಯ ದೆ ಮುಂಪ್ಪರಶವಂ ನೆಸದೆ ನಾವಿ ನಗೆಂಪ್ಪ
ಗೆಂಪ್ಪತಪ್ಪಿಂ ಷ್ಟುಮಿಡುಶಾರು ಬಾಶ್ಯಕ್ಕರಂಪ್ಪರ್ವ್ಟಾ॥
ಯುಂಪ್ಪ ನೀವೆ ಶಿವ ನಶಾಂಯು ದುನನ್ನಿಯಂ ತರುವೀರ ಭಕ್ತಿ ದೆ।
ವುಂಪ್ಪ ಶರಿಯಂ ತರುವು ರತ್ತ ಮದುಂಟಶೆ ಲೋಕದೊಳ್ಗೂ॥ ೩೦
ಶಾಗಾಶಿವಿಕಳ್ಳ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃಪಾಣಾ ಪಢಿ ಗಳ್ಗೊಳ್ಳರ ವಿಭುವವ।
ತ್ರೀಗಾಲ ಯೆಬ್ಬು ಕೈಳ್ಳರಿಂಯ ಶಂಬುಮನೀ ಚರಿತ್ರಂಯ ನೂ॥
ಷ್ಟೀಗಾಕಲ್ಕ ಷ್ಟಭಾಪ್ರಮು ಗದ್ದಜಾಣ ಜಾಪ್ರರೆ ಭಾಪ್ರಲಿಂಪ್ರಾಣಾ
ಪ್ರಾಣಾ ಶಿವನೊಂದೆಗೊಪ್ಪಿ ಯರುಂಪ್ಪಯ ಖ್ಯೋ ಪ್ರಿಸ್ಕಂಪ್ಪರ್ವ್ಟಾ॥ ೩೧
ಯರು ನುತ ಖಂತಾತ್ರಾಶಿವಂ ನಂಯು ವಿನಯದಿಂಕೀ ಕಿರ್ಗದು ತ ಮಿರಲುಮ।
ವುನದೊಳ್ಳ ದಿ ಶಿಂಯುದಿಂದ ಲಾಕಂಪ್ಪರ್ಪ ನುಂ ಶಿವ ವೂ॥
ತನತನಗೆ ತಾವೋ ವಗಶೋಣರ್ವರ ಕನದಗವುಳ್ಳ ನಯು ನಂಪಳ್ಗಂಪ್ಪ।
ಪ್ಟವೆಪತತರುನ್ನಿಂದು ನೋಡು ಶಿರ್ಗನವುಯು ದೊಳ್ಗೂ॥ ೩೨
ಶಿಕ್ರಿಯೊಂದುಂ ದಕ್ರೈ ಶಾನಿವ್ರಾ। ತಕ್ರವಂ ದೊರೆಂಯೊಂ ದಶೊಂದರೊಳ್ಗು ಕ್ರಿ
ಕಕ್ರ ಶಮವೆನಿಪ ಶಿಖನೆಶಿಖ ರಿತ ಶಿಚೆರಪೀ॥
ಮಿಕ್ಕನೋ ಟಂ ನೋ ಟ ಚೊಳ್ಗು ಪಲಿರ್ವೊಪ್ಪಲಿ ಬ್ಬರಕಂಗಳಿರದರ।
ದಪ್ಪಜಂಖಿ ಸಿಂಯೇಕವಾಗಿಂತ್ರೈದೆ ಚೆಲುವೆತ್ತು॥ ೩೩
ಕ್ರೊಳ್ಗವಕಂಪ್ಪರ್ಪನಷ್ಟಿ ಸಳ್ಗಸುಕ ಷ್ಟಶ್ಲೊ ಗರಳ್ಗ ಕಂದ್ಧರನ ನಯುನಂ।

ಗಳ ಕಂಪುಗಳೊ ವಟೊ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಸಂಗಳದ ದರ್ಕ ಧಾದ್ಲ ಯುವೆಲೋ ।
ಮಲದರ ನಟೋ ಜ ನದ ಯು ಗಳುಂಜ್ವಲ ದಿ ವಾತ್ರ ತಿ ಬಿಂಬ ಯು ನಮೋ ।
ಜಲುವ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತ ನಂಬು ಸಂ ಗಳ ಲವರ್ಗಲ ತಿಕೆ ಗಳಿಗೋ ॥ ೮೪ ॥
ಸ್ಪುರ ದರ ನದ್ರು ಹುಂರಯು ಗದ ಗುಪ್ತಾಂ ಪುರಯು ಗಳ ವೋ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಕಘುವ ।
ಜರ ನಂಯು ನಬೀಜಂ ದ ಳೊ ಶಿ ತಾಂ ಶು ಶೇಶ್ವರ ನಾ ॥
ಸ್ಫುರಿತ ನೇತ್ರ ಫಲಂ ಗಳೊಯು ನಿಶರಿವಡಿ ದುಸಂಸ್ಕೃಪ್ತ ದೇವನ ।
ವರತ್ರಿ ಲೋಚನ ಯು ಸ್ವಶೇ ಶಿವ ನಷ್ಟಿಯು ಗವ ನೀ ॥ ೮೫
ಬಿದದ ಭವ ನಷ್ಟಿ ಗಳಿವ ಸ್ಕೃಪ್ತ । ನ ಧರ್ಕ ಜ ಷ್ಟುಂ ಗಳಾ ನೆ ಸಾಲ್ಯುಂ ।
ಕಡೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಷ್ಟಿ ಗಳು । ನಾ ಲ್ಯುಂ ಬ ಕದಾ ಶಿವ ನಾ ।
ಕಡುದಿ ನಷ್ಟಿ ಗಳೋ ಯು ಶಲ್ಯಾ । ವ್ಯಡ ನಮು ಚ್ಛಿದ ಸಂಗ ಕೆಳ ನೆರ
ಡೆದೆಯೊ ಳೆರ ಡುಂ ವೆರ ನಿ ಕಡು ಧಳ ಧಳ ಧಳ ಳ ಧುತಿರ ಲೂ ॥ ೮೬
ಘೋಳಿ ಕೋರುವ ನೋಳ್ಪರೂ ಶಂ ತಾ ಪ್ರವಯೂ ವಿ ನದ ವೇಷ ವಾಗಿ ಶಿ ।
ತಾಪ್ರ ತಮ್ಯ ಷ್ಟಿ ಗಳೆ ತ್ರಮ್ಯೋ ಳುಂ ತಾ ವೆಯುಳ ಷ್ಟು ವಾ ॥
ಭಾವ ವಾಯು ಭವ ವಂಗೆ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತ ದೇವ ನೊಳ್ಳು ಜಿ ನು ರಷ್ಟಿ ಗಳ ಬೆಳ ।
ಗಾವ ರಿಶೆ ಶಕಿವುಯುದು ಕಿ ದಂತಿ ದುರ್ದು ನಿ ಪ ಲ ನಯ ನಾ ॥ ೮೭
ಆವ ಸಂಗಳೊ ಳುಂ ನೋಡ ದೆ ವೊ ದೆ ಯು ನ ಜೇ ಪ್ರದೇಶ್ವ ರತ್ರ ಯಂತ ಪ್ರ ದಿರ್ಬ ದೊ ।
ಶ್ರೀ ಡಾವ ಸಂಗಳೊ ಳು ನೋಡೊ ದಿ ದೊ ದೆ ಪ್ರಂ ಸ್ವತ್ರ ಚಿತ್ರ ಜ ನೂ ॥
ಜೀವ ನೇಂ ಬಿಂ ಸ್ವೊ ಡ ಲು ಗೆ ಯಂ ಡದೆ ಯಾವ ಸಂಗಳೋ ನೋ ಡಿ ದ ಡೆ ಯು ನ
ಜೀವ ನೆಂಯು ವರಾ ಜ ನು ಂಮ ರಿ ನ ದೆ ತಪ್ಪಿ ದೊ ಡೇ ॥ ೮೮
ವು ಸ್ಥೆ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಸ ಕರು ಗಾ ಧಂ ಸ್ಮ ತಾಂ ಬಿ ಕ ವಿ ದೆ ರ್ಗ ದೀ ರಿ ಮ ।
ವಂ ಸ್ಕನೇಂದ್ರ ಸು ತಾರ ಮು ಣಾ ನು ಗ್ರಾಂಷ ನೆ ನಿ ಸು ವ ನೇ ॥
ವು ಂಸ್ಕ ಸಂ ಣಾಪ್ತ ನಷ್ಟಿ ಯು ಶಿ ಪ್ರ ತ ಶಂ ಸ್ಕ ಸಂ ಚ ರು ತ ಲೊಂ ದ ನಂ ಬ ದ ।
ಜಂಸ್ಕ ಶಿ ಕು ವಂ ಬೇ ಡಿ ಆ ರೋ ಗಿ ಸು ವ ನೇ ಬಂ ದು ॥ ೮೯
ಅಂದು ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ನಯು ನ ಮಿ ರ । ಅಂದು ಜೂ ಟಂ ಭ್ರೂ ಣಾ ದ ಕ್ಷ್ಯ ಶಿ ।
ಬಂದು ನಿಲುವ ನೆ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಲೋ ಜ ನ ವಿ ರು ತ್ತಿ ರ ಲೂ ॥
ಅಂದು ನಿಂಬಿಯು ಶಿ ಶು ವೆ ದೆ ಗೆ ಮ ವ । ವಂ ದಿ ರು ವೆ ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತನ ಸಂ ಣಾ ಲ ಶಿ ।
ಅಂದು ನಂಬಿಯು ಸಂ ಣಾ ವೇ ತ ರಿ ರೆ ಡ ಪಿ ನೊ ಡು ವ ನೂ ॥ ೯೦
ಸಂ ಣಾಪ್ತ ನ ಸಂ ಣಾ ಲ ದರ್ದಿ ಮು ಕ್ರಂ ಣಾ ದೇ ವ ಗು ರು ಂ ಗೆ ನೊ ಡು ತ ।
ಜಂ ಣಾ ನಂ ಶ್ರೈ ರು ದು ಕ ಅ ವ ನೆ ಥ ಗಾ ಯು ಶ್ರು ತ್ತ ದೊ ಳೂ ॥
ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತ ನ ಶಂ ಗಾ ದರ್ದ ದೆಂ ಶ ದ । ಜಿಂ ಣು ದ ಳ್ಳ ರು ಳಾ ನಿ ಘೋ ಶಿ ರಿ
ಸಂಸ್ಕೃಪ್ತ ನ ಸಂ ಣಾ ಲ ಲ ಭ ವ ನ ತಿ ಕ ರು ಗಾ ಯು ಗಿ ರ ನೇ ॥ ೯೧

ಯೀತನಮೃತಾಂಬರ ವಿಶ್ರುತ್ತಿತೆ। ಭೂಧವಾ ಧಂ ರೂಪದಿಂದ।
ಯೋಗಿ ಶಿಶಂಕು ನಾಂ ದಿರ ನೆಯೀತನಂತು ನಮಿರೆ ನಾವನು॥
ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಭವಭಕ್ತ ಜನಾವಳಿ। ಪ್ರಾಕ್ತನಾಂ ನಿಕರೆಯೀತ ನಷಿ।
ಜ್ಯೋತಿಂತೋಳಗೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜೂದಾವು ಗಾಂತು ನಿಬಿದ ನಲಾ॥ ೯೨
ಆದಿದೇವ ಮಹಾಂಕ್ಷ್ವಷ್ಟಪಿ ಎಂತ್ಯು ಕಾಂಭ ಈರ ಷ್ಟ ಪ್ಪುರುಷ ಮಾತ್ರದೆ।
ವೇದಿತೋತ್ಸುಖ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನಾ ನಿಮತಿವಿತ್ತ್ರಂ॥
ಆದಯಾತ್ಮಕ ಕಂಸ್ಕೃತಿಂತ್ತು ನಶಾಂದರ ಷೆಯ ನೋದಿ ಜಂದ್ರಂ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳ ಭಿವಂದ್ಯನೆನಿಸಿ ಕಳಾಭರಿತನಾದಂ॥ ೯೩
ಗಂಗೆಯೀತನ ಕೆರಹಜೋಂಕಿ ಜಂಗಮಗಳೊಳ್ಗುನ ಲೆಕೆ ಧರ್ಮ ತೂನಿಸುವ್ರ।
ಮೂಕರಂದಿಸ್ಟಿದ ಳೀ ಕೆರಕೃತಾವಾದದೆಂರು ಜನುಸ್ತಾವನಾ॥
ತುಂಗ ಶಿರವಂಗಾ ದಿರ ವಿರಧಾಂಗಧರ ನಂಗಾಬಂಗ ಭಾವಂಗ
ವಂಗವಾ ಶನರಾದ ಭಕ್ತರ ಪಾದರಷಿಯನಲಾ॥ ೯೪
ಪುರಪಿಜಾಪನವೆರದಿ ರಾಜಾದಪೆರ ವುಸುರು ತರಲಾಂಗ ಶೂಲಿ ಗಂಉ।
ಶಿರದೊಳೆ ಧರವಿ ಕೇಷ್ಟ ಭೂಷ್ಣಗಾದೇವನು ಮುದ್ಗಳೆ ನೂ॥
ಕರಗಾ ಪಂಷ್ಟ ಪ್ಪದೇವನಾತ್ರಿ। ಜರಗಾ ರಷಿಯುಮು ರುಮೆಯುಂತಿ।
ಸ್ತ್ರಿಂಧಲಂದರಿದರಿದು ಕಾವಿರವೆಡೆಸಳರುಕ ತಿಸೇ॥ ೯೫
ಂಯೀತನಂತ್ಪ್ರುಂಯು ಕಿರಯುಪವೇತ ವ್ರನೀಶದಿಂದಾರೂಧಿ ವೆತ್ತ್ರನ।
ಜ್ಞಾತನೀನಿಪರ್ಗಲ್ಪ ಪಿಂಷ ತಿಂಕಮಂದಲಾ ಸ್ವಿವನೂ॥
ಖ್ಯಾತಿಪವರ್ಗಲದೇಹ ನಾದನು ನೀತ ಕರಲಷ್ಟಾಕಶ ದಿರ್ಗಧ।
ದಾತಿ ಲೋಕನನೆನಿಸಿದ ಮುಗಂಡೂಡಿ ವಾರಿಂತೊಳ್ಗೂ॥ ೯೬
ರಕ್ತಿಂಯುಲಿ ಶಿವಲಿಂಗನೀತನ। ಭುಕ್ತಿ ಶೇಷವ ಮುಂಡಲಾ ಬುಧ।
ರುಕ್ತಿಫಲು ಸ್ಥಾಕ್ಷ್ಯ ತನೆ ನಿಬಿದ ನುಶಾವರ್ಗತೀಕ್ಷ್ಯರನೂ॥
ವ್ಯಕ್ತಂ ವೀತನ ಸ್ಫುತ್ರಸಾದಂ। ಪ್ರಕ್ತ ಜೀವನೆಂಬುಂದಲಾವೇ।
ದೋತ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಧಿಕ್ಯ ಜತು ರೋಕ್ತಿಗಳ ನತಿ ಗಳ್ಳದಾ॥ ೯೭
ಯೀತನು ಜ್ಞೆಷ್ಟ ವನೆಕೊಂದೀ। ಭಗತನಾಧ ಮತಿಧಿನಿಷಾದ್ಯಾ।
ತೀತನಾದನು ಲಿಂಗ ವೀತನ ತಿಂದಿತಾವಾಗೀ॥
ಪ್ರೀತ ಪೂತಕ ಜಾತ ವಿರರಾತನಾಗಿ ದಿವಿ ಜಾಬ್ರಾತದೊಳುತಾ।
ಮುಕ್ತಮೂಂಗವ ದಾಯ್ಯುಪ ವರ್ಗಂ ನಾ॥ ೯೮
ಪುರಮಲಂಗ ಭವೀತನಾದನು। ವಿರುತವಾಂಗ ನಾಥ ನಿಂದವೆ।
ಧರಣಿಯು ಅಿಂಯುಲು ಭಕ್ತನಾದನು ನಂಬಿಯಂದಂದೂ॥
ಶರಣನಹಂಗಾಪ್ತೆ ನಿಂದವೆ ಪ್ರುಶರಕಮು ಧವನಕ್ತ್ರನಾವಾ। ~~ಶಾವಾವಾ~~

ಪರಿಮಿತಾನಂದಂಗಳಾದನೆನುತ್ತರುರುಕ್ಷದಲಾ॥ ೯೯
ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರರು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರೆ । ಸರ್ವರುಂ ಕೀರ್ತಿಸಲಿತರಲಿ।
ಶಾರ್ವತೀರ್ಥ ಲಿಂಗಾಕ್ಷನ ನೋಡ ನೋಡನೆ ಬಾರಿಯುಪ್ಪಿ॥
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಾಕಲ್ಪಕೇಳುಂ ಚತುರ್ವಿಧದಶಿದವಿನಳುಂ ಮೊದಲದ
ಸರ್ವಭೋಗಸುಖಂಗಳಂ ಪೊಡುವೆನು ಬಯಸು ನಿನಗೇ। ೧೦೦
ಯತಿನಿಮುಸುಳ್ಳಿಹಿ ವೊಸದೊಳ್ಳೆ ನಿಯಲು । ನಿನಂದುದಿಂ ಕ್ರಿಮುನಿದುಂ ವಂದಿಸಿ।
ಅನಘ ಶೋಕ್ಷಂಗಳ ಶಿವಸರ ಸಾಸ್ತರಿಂತೆ ನ ಭವ ತವಾ॥
ಮನದೊಳರಿಯೆನು ಜ್ಞೇಡಿದ ಶಿವೆನೆಂಬ ಮನವನರಿಂತನ ನೀನರಿಪ್ರತಿರೆ।
ಯಿನಿತು ಪರಿಯೆನು ಅರಿಯೆ ನರಿಯನು ವೂರು ವೂಳ್ಗೆಂಗೇ ೧೦೧
ಯೀ ಶಿವಪರ ಶಿನಿನ ಸಿಗ್ಗಿರ ತೆಂಯೆ, ದೇವ ಮೂಲಸ್ತಂಭ ಶಂಭುವೆ।
ನೀವ್ರ ನಿಂಮ ತುಳ್ಳಿತದಂತೂ ದೃಷ್ಟಿಯು ವೈಶಾಲೆಯುಂ ನಲ್ಲೀ॥
ತ್ರೀವಿಶಿಸರಿನಿಲಿಂನ್ನ ಸಂದಪ್ಪುದು ತಾವಲೋಕನ ವಿತ್ತಗ್ರಾನಿಂಮದು।
ದಾವಲೋಕನದೊಳು ನಿಲವಿ ಶ್ರೀರಿಮಿಕ್ಕ ಪದವು ಸೊಲ್ಲೇ॥ ೧೦೨
ಯಂದು ಬಿನ್ನವಿ ಸ್ವಿಶಿರ ಮಾನಂದ ಕೈವಾಲ್ಪತ್ರಿದಂಮುದ।
ಕ್ರೊಂದಿಕಂಣಾಕ್ಷಂಗೆ ಬಂವುಖವಾಗಿ ನಿಲಲೊಡನೇ॥
ಅಂದದಿಂದಂ ಸೊಬಗಿನ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ನಾರತ ವಿ ಬರುಸಿಳ ತ್ರಿ।ಶೌ
ಶೌಂದರಾಕ್ರತರಾಗಿ ತಿರುವಾಳೊಶ ತಿಯ ಪ್ರಕದೀ॥ ೧೦೩
ಯೀಗಳುಂ ಕಂಣಾಕ್ಷದೇವನು ಪೂರಿನೀ ಶನು ತಂನಿಶೀಷ್ಯಗೆ।
ಯೋಗದಿಂದಿ ದರ್ಶರು ಮಾತನ ಮುಕ್ರ್ತ್ರಳು ಜೂಕಿದಲೀ॥
ನಾಗಕಟಕವ ನಮಜ್ಞ ಸಂಕುಲ । ನಾಗರಾಜ ಸುತಾಧಿಶಂ ನಿಂದಾನಗಳುಂ
ತಾಗಳುಂ ಕಂಣಾಕ್ಷನ ನಿರ್ಮಲ್ಯವನೆಪ್ರಾಜಿಶರು॥ ೧೦೪
ಆದಿಮನೇತ್ರಂ ಕಂಣಾಶಂಗರ್ವಿನಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಪುಂಜಿಯೂಶೋ।
ಗಿಳಿನ ವೂಶಿತಿ ಸೊಲ್ಲುದ್ದ ಕಂಣಾಂಕೊಟ್ಟಾರಣಾವ್ರಾ॥
ಸದ್ಧಿಯೊಳು ಕಂಣಾಕ್ಷನಿಂ ಚೀವಿಸಶಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ರದೊಳಿಂತಲಂ।
ಶವಿದು ಕಂಣಾಕ್ಷ ಮಂಶು ಭಕ್ತನುಂ ಚತತ್ತ ವಿರುತಿಕರು॥ ೧೦೫
ಧರೆಂಯೊಳೀ ಕಂಣಾಕ್ಷದೇವನ । ಚರಿತೆಯುಂ ಕೇಳೊಂಡಿದರೆ ವಿ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆ ಶರಿಸಿದೊಡೆ ಬರೆದೊಡೆ ಹರಸರಂದೊಳು॥
ಚರತರಾಂಬು ವೃದ್ಧಿ ಪಂಶತ್ರ್ರ ಸಮೃದ್ಧಿ ವಿ ವೀರ ಬುದ್ಧಿ।
ಸ್ಥಿರ ಮನೋರಥ ಸಿದ್ಧಿ ಮೊರಪುಸು ನರರಿ ಸಂತಾನಿ॥ ೧೦೬
ಜಂಪವನಿ ಜಮುಕ್ಥ ಭಾವ । ಗರ್ವಮನಯ ನಂಕುರಾಗಿನ ವೃದೇ।
ಕ್ರೊಧಕಿತಾನಿದು ದೃಷ್ಟವಲ್ಲಾಂತಮತಿ ವರ್ತಿಸ ಬೆಳ್ಳ॥

ಬಳಿವರಾಜಂ ಮುಸ್ಥ ಛತ್ರ ರವಿವಿರದು ತ್ರಮ ಕಥೆ ಸಳ್ಳಂ ವಿ ನಿ~~ಕಿಡು~~
ರನಿದನಾಗಳು ಜಂನ್ನ ಬಳಿವಂಕ ತುರ್ಗಾಳ್ಳುಂ ತಿರೇ॥ ೧೦೭॥
ವೃದ್ಧಿವಿಂತೊಳ್ಗಿ ಮುಕಸ್ಥ ಛತ್ರರಕ ಧಿಸಳ್ಳಂ ಕಂವು ಧಿನಿ ಶೇಳಲು
ಕಥೆ ಸಳ್ಳಾಂದ ವಿ ಮತ್ರೆ ವಗಸಳ್ಳುಂ ಕಥೆಂ ಧಿಗೆ ನಸಗಂ ತಾ॥
ಶ್ರೀ ಕತಿ ದರುಕ್ಷಿತ ಚಿತ್ರ ರಕ ಮನ್ನ ಥವು ಥ ನವಿದ ಛತ್ರ ವಿ ತ ನಿಗೆ।
ವೃಥುಳ ಛತ್ರಿಂಮೊಳ್ಗಾಗವಂದಿ ನಿ ಬಳಿವನಿಂತ್ರೆಂದಾ॥ ೧೦೮
ಕೇಳಿರೆವುಂನ್ನಿ ನವ್ರಾ ತವ ಕೊಳ್ಳಂಯೋಳ್ಗೆ ಅಂವುಂ ಬನೆರಿ ಬಾ।
ಲೋಲಛತ್ರಂ ನಿಂಮ್ಮ ನೆಗಂವ್ಮ ಯು ವನಿ ಕವೇ ಕಂದಲಾ॥
ಕಗಲಂಯುಂ ವೆಂಬ್ಬ ನಿದ ನಾ ತಂ ಅೀ ಲೆಯೊಳ್ಗ ಪಾವಂವು ಸಕ್ಕನೆ।
ಕಾಲದೇಂಯುನ್ನಂ ಬದುಕಿನ್ನೊ ದೇಯು ಸಂತೆವನಿ ದುತ್ರೇ॥ ೧೦೯॥
ಆ ನಂಕಿಲ ತಂಯುತ ಛತ್ರ ಧೃಢ ದಂ ಜನಿತ ದರುಷಾಂಮಲ ತರವಿದಗೆ।
ಳನರಿ ನದೆಳ್ಳಾದುತೆ ಬಳಿವನೀಸಳಿ ಜಂಗವೂ ವಳ್ಳಂಯು॥
ಘನತೆಲಿಗೆ ನಾನಾ ಜನಂಗಳು ವಿನು ವಿಪಲ್ಲಾದ್ಯೋಲ ಸವ ನಿತ್ರಮ
ತ್ರನು ಭವದ ಗೋಪ್ಪ್ರ ಸಳೊಳ್ಪ್ರ ದೊಳ್ಳರ್ಗವಿ ಮುಯು ದಲೀ॥ ೧೧೦
ಶ್ರೀ ಅಂ ತಂ ಕಂಧಿ ೧೨ ಕ್ಕೆರ ದ ವೂಗ ಇಗ ಕ್ರಿಮಂ ಸಳಮದಾ। ಶಿ ಗುರುವೇ ಗತಿ॥
। ಘಸ್ಳೇ ಶ್ರ ವೂದಿ ರಾ ಜ್ಯೆಂಮ್ಯ ಗಳ್ಳ ಕಥೆ॥

ಪಲ್ಲವಿ

ಶ್ರೀಗಿರೀಂದ್ರಕೆ ಕ್ರೋಗಿಂಯುದ ವುದಾಗದವ ಗುರಿಪಳ್ಳೊಳ್ಳರ ನಿ ಶವ।
ಯೋಗಿ ಮಲ್ಲರವನು ಕಂಡನು ಮಾದಿ ರಾ ಜ್ಯೆಂಯ್ಯ॥

॥ಪದನು॥

ಕುರವು ಛತ್ರ ರಳುರವು ಛತ್ರ ಶರಣಾರಿಗೆ ಶರಣಾಂವಿ ರಿಂಯುರಿಗೆ।
ಶಿರಿಂಯುವರ ಪೆರಿಸರವಿ ನಂವೊದಲ ಸರ ವೊದಲ ಸನು॥
ಘಂಪುರಿಗೆ ಪರವಿಂ ವಿದಿರಿ ಗೆವಿರವಿ ನಿತ್ತರರ ಬೆರನಿ ದವಂ।
ಯೆರವಿನೀ ಶ್ವರ ವಿರಡಿತರ। ವಿರಡಿತ ಆ ತು ಳ್ಳ ಧುಮುತೀ॥ ೧
ನಾದರಿದ್ವಾಳುಂವಿ ತನು ವಿಣಾವಾದಿ ಕಾಗಿಕಲಕ ಲಾವಿಧಂ ಬರ।
ತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಷ್ಟ ಕಾಂವಿ ದ್ವಗಾಗಳು ನ್ವಿತನು॥
ವೇದವೇದಾಂ ತಾದಿ ಕದ ನಾಶಾದಿ ತೋವಿರಿ ತತ್ವನಿಷ್ಠೆ ಂಯ।
ಕಾದಿ ಘನ ಸಂಧಾರ ದು ವಾರ್ಭಾರ ಧಂ ದಾರಿ॥ ೨
ಯುಗ ನಿಯುಮುಯೋ ಗವ್ರತಾಯತ ಕ್ರಮದ ವೂತ್ರಯು ದಿಚ್ಚರಿತನು
ತ್ರಮ ವಿವಾ ಚಾರನ್ರವತರ ನಿರವ್ರಪುಳ ಲಾ ತಿಗೀ॥
ಆ ಮಿತಕರು ಣಾವು ತಿಗವೆ ಗುರಿದ ಕ್ರಮಿತ ಕಿ ವಿಗವ್ರದಾ ಶಧೀರನು।

ನಲಿವ ತಲೆಗೆ ಕೆನೆಸಿಕ್ಕುವಂ ಪಕ್ಕಳೆಗೆ ಕವಗೂದರದಾ॥ ೩
ಅಮರೇಂತಂ ನಿರುತಭಕ್ತಿ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದಂ ಜೇವಂ ಬಳಿ
ರಾಮಪುರವೇರಾಜಧಾನಿಯಂ ಪ್ರೈಸುತಿರ್ಪೆ ತನ್ನ॥
ಭೂಮಿಯುಂ ಪರಿಕರಿಂ ಲಸಂ ತ್ರ್ಯದ್ದಾಮ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ವಿತರಣಾ।
ನೇಮರೂಪ ವಿವೇಕದಿಂ ದಾಳ್ದುತ್ತ ರಾಜ್ಯವನು॥ ೪
ಚಾರು ಗೌರವ ಲಿಂಗಭಕ್ತಾ। ಚಾರದಿಂದ ಚರಿಸುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿ ವಿ
ಚಾರದೊಳ್ ವಿವಿಧಗೋಳ್ ಚಾರಂಗಳ ನೊಡಂಬಡಲು॥
ಕೂರಿಲೋಲಂ ಘಳಿಗೆ ಘಳಿಗೆ ಸನ್ನಾರತಂ ಭಜಿಸುತ್ತ ನಾನಾ।
ಚಾರುಪುಷ್ಪಗಂಧಿ ತಳ ಕ್ರಿದಂತಯುತ ನಿವಾಸದಲಿ॥ ೫॥
ಆದಿಶೈವ ಸಂಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಪರಿಂಪೂಡಿ ರಾಜನ ಮತ್ತೆ ಬಳಿ।
ಸಾದಿ ರಾಜಂಗಳ ನಿನಿತು ದಂಡಿಗೆ ಗಳಂ ಕಟ್ಟಿ॥
ವೇದಿಸಲು ತಾನಾಸ್ಸ ಕರಾಗ ನಿನಾದ ಪಾಠವಿಕ ಳೇ ತವೊಳು ತ್ರಿಯು।
ಪಾದರಾಗದ ವೀಣೆ ಮೊರೆಯಲ್ ಕ್ರಿಸ್ತುತ ವದರಿಯು॥ ೬
ಪೂಗಾಯ ತೊಳಗು ವಿಪರುಳ್ಳ ರಾವಳ ವೀಣೆ ರಾವಳ ವಸ್ತ್ರ ಗೌರಿ।
ವೀಣೆ ಕಿಂನ್ನರ ವೀಣೆ ಷಟ್ಪದ ವೀಣೆ ಕೈಲಾಸ॥
ವೀಣೆ ತುಂಬುರ ವೀಣೆ ವಿದ್ಯಜ। ವೀಣೆಯುಂ ಸ್ವರ್ಣತುಂಬು ವೀಣೆಯು।
ಕೂಣೆ ವಿವಿಧ ಶಾರಂಗ ವೀಣೆ ವಿನಾಕಿ ವೀಣೆಗಳು॥ ೭
ತಾನಿಪ್ಪ ಪೊಡಲು ಕಯ್ಯನ್ನವರೊಳು। ಗಾನದ ಸ್ವರ್ಪವ ದಂಡಿಗೆಯು ನವ।
ಕ್ವಾನಿಸುತ ಮಿಂಚೆ ಮೇಘ ಬಾಳನ ವಡನೆಯ್ವರಾಗಂ॥
ಮಾನಿತಂನ್ನಕರಾ ಗಾಯಂ ಘಂಡ್ಡಾನ ಮಮರಂ ತಾಳವಿಪ್ಪು ಮ।
ಮಾನಖತ್ರಂ ಪ್ರೌಢವಾಗ ಪಾರಗಾಮಲದಿರ್ಕರಲು॥ ೮
ದೇವತೆಗಳೇಶ್ವರ ಸುಭಾವರ। ಜೀವಿತೇಶ್ವನಾದ ಮೂರ್ತಿರ್ದರ್ಥ
ಯಾವಲೋಕನ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತದಿಂಜೀವಾ॥
ನೀಪ್ರಖ್ಯಾತನು ತೆಭಾಜಿಸುತಾವಿಮಳರಾಗದೊಳ್ ಕೆಣವಿ।
ಶ್ರೀವಿಶ್ವ ಮುಖನಾಗು ತುಂ ತತ್ವಾನು ಭಾವದೊಳು॥ ೯
ಪೊಗಳುತ್ತವ ಸತ್ಪಿತ್ಸರಂ ವಳೆ। ಳೆಸವ ವಿಪ್ತತ್ರೆರಡು ಶ್ರುತಿಗಳು।
ನೆಗಳುತಿರೆ ನಾ[illegible] ಭಾವ್ರಳಯಂ ಬದ್ಧನಿಸೂದಿ॥
ನಿಮಿಷಕರ್ಧ ಚಕ್ಕಳೆವೆಂಬ ಶಾರಿರ ಸುಗತಿಯಿಂದ ನಿಬದ್ಧ ಸೂಟಿ।
ಪ್ರತಿಗಾಬತಾನತಿಯಮೆಸೆಯೆ ಸಂಧಿನಿ ಸಮಸ್ತಕ ಪ್ರಾ॥ ೧೦
ಸಾಕಮೂಡ್ರವ ಮಂದ್ರ ಮಧ್ಯಮ ತಾರವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧವಂದಯು।
ಬಾಕುತ್ತರಲಯ ಲಂಕೆ ಕಂಠಗಳು ನಿಮುದಗ ಮಾದಿಸರಲು॥

ಸೇರಿಲಾಲಿತ ಶುದ್ಧ ಪಾಳ್ಯಕ। ಸ್ಫುರದೇಶವಗ ಸರವಿಪಿಯಲು।
ಪಾರಲಳ್ಧ್ಯತ್ರ ಮಧ್ಯಲಲತಾ ವಿಲಂಬ ತಂಪಳ್ಲಿ॥ ೧೧
ಜಾಂತಿ ತಾಳ್ದ ದಮಾನದಿಂ ವಿನದಾತುವಂಪಂವಾ ತುರೀತಿದ।
ಮೇಕವಾನ ಲೆಂದ ಚರಸಿದ್ಧ ವಿಬುದ್ಧರೂಪದಲಿ॥
ಭಾತಿವರಿಳ್ಗಂ ತಾಳ್ದ ಪಾಲಿವಿರೀತವೀಳ್ಗಾವೇಳ್ಗಯುಂಪಂ।
ಜಾತ ಜಾಂಯುನ ಜಾಂಯು ಚಿತ್ರ ಮೊಯೆಗ್ಗ್ಯರಮೊದ ಗೂಡೀ॥ ೧೨
~~ಗಮಿಲಿಶಂಜರವ ಚರಲಿಷ ಮಾತ್ರಮವಿಶೋಷ ಭಾಜವಗಾಲಿವಗಾಬೆಗಳ್।~~
~~ಮಮಭರಗಾ ಮಿಶಾಲು ನಿಜವಗಾಲಿ ಮಷ್ಟೋನ್ನತಿಯು॥~~
~~ಅವರ ಶಾವತತ್ತ್ವ ಮಭವಷಂ। ಭವವಮರುತ್ತ್ಲ ಭಮಪ್ರತಿಯುವಯಿಂ।~~
~~ಶಾವಮಾಂಪಳ್ಲದೀ~~
ಗಮಿಲಿಶಂಜರವ ಚರಲಿಷವಾತ್ರಮವಿಶೋಷಭಾಜವಗಾಲಿರವಗಾಬೆಗಳ್।
ಮಮಜರಗಾ ವಿರಾಂಯು ನಿಜವಗಾಲಿವಳ್ಗಯುವಯುಂಚಿಯುಮಂ॥
ಪ್ರಮದನಿಂಬೆಂಯು ಮೃವವಿಮುಶಕ್ತ್ರಮಿಷ್ವಿವೆಗತಿಪುರಾಂಯುಂಫವಗಾವ।
ಮವಮರ್ಗಮಿಶ್ರಮ ಗಸ್ರದ ಕೃತಯಲಗಳ್ಗಂ ಶರವೃ॥ ೧೩
ಲಲಿತಗಾಂಡಂಗಳುವರಪತಂ। ತಳ್ವರ್ಗದನೆಲಳ್ಳರಾಂಗ ಶಾಂಪಂ।
ವೃಳ್ಗತವಾಗಿರೆ ಪ್ರೊಜ್ಞ ಗಾಂಡಂ ಉಳ್ಗಯುಫರಿವಡೆಮಾ॥
ಬಳ್ಗಕ ಭಾಪುರದೇಕಶಾಪಂ। ಕಲಿತ ಬಿಂದುವನಿವೃದೊಕ್ಟಲು।
ಪುಲಲಿ ತಾಳ್ವದ ವಪ್ಪಕರಗಾ ರಾಶಂಕಕ್ಕರಿಯಾ॥ ೧೪
ಅಂಯುತರರಳುವಾಯು ಗಂಡಾ ಕಂಡ ವಗಾನಪ। ~~ಜೋಯಾವೆನಿ ಕುಟ್ರಮರ ಲ್ಲಾಲೆಯು~~
ಜೋಯುವೆನಿತು ಪ್ರವರ ಲೀಲೆಯು ಕರು ಳುರಂಜಿದಲು॥
ಶ್ರೀಯುವೆಂದಾಂ ವೊದಿಪರಭೋಗಾವಂಯು ವಿದು ಶಾಂಯುಂ ಮಿಶಿಂಪಿ ತಿ।
ಶಾಬ್ಯಲು ಹೊಂಯು ಲಾರಕ್ತಿ ವೈದರಿರಂಗ ಜಿಗಾತ್ರಾಂಯುಲೀ॥ ೧೫
ಧರೆಯೊಳ್ಗವ್ರ ಕೊಡಲಾಗಿ ಪೊಗಮವ। ವಿಲಿದುರಾಪಂಗಳು ಮಿರವಮಲ।
ರಲಿಲ್ಗತೆಧನ್ವಿ ನಿ ಮಂಗಳ್ಗಕಂಪಿಪದೀಶಾಷೀ॥
ಕಲಶಂಜಿ ಸುಜ್ಞಾನದೇಶವೀಳ್ಗಾ। ವೃಲಿಯುಕಂಬಾವತ್ತಿಯು ವಾರ್ಧಿ
ಲಿಲಿಂಯು ಕೊಂಡಿಯು ಚತ್ರವೀಳ್ಗಾ ರಾಮ ಶಾಂಭೋಜೀ॥ ೧೬
ವಾಳ್ಗವಶ್ರೀ ಕೋಷ್ಠರಂಜಿಕ। ರಾಳ್ಗನಿಂಥುವರಾಳ್ಗ ನಾಗವರಾಳ್ಗ
ರಾಳ್ಗಕೀವಕ್ತ್ರಿಯೆಂಯು ಪಾಳ್ಗನಾಟಿ ಭೂಪಾಳ್ಗೀ॥
ಗೌಳ್ಗಶಂಚರ ಮುಂಬರ್ಯಳ್ಗ ಬಂಗಾಳ್ಗ ಮುಂಸುಂಚಕ್ರಿಯೆ ಂಯುಕಿ।
ಗಾಪೋಳ್ಗಯುಂಪೆ ಳ್ಗಶಂ ಜರಿ ಯುಶಾಮಕ್ರಿಯೆ ಗಳ್ಗಿಲ್ಲ॥ ೧೭
ಬೇನಸುತ್ರಿಂಯು ಛ್ಯೈವರಿದ್ಯಂಯು ಮಾಳವಿಂತೆಯು ವಾದಿಂಯಾದನು।

భాంవికులక్ష్మీరాజపురుషాంరాజవితతిగళు॥
భావదరూపలక్ష్యలక్షణా। జీవవేశల్లవనిర్వికారక।
శాంభవీశనినాదనంతననీతజాంతదళా॥ ౧౮
శ్రోందిందుమౌండువతవతవరెవా। ద్వంశళులు అంలు లుశీళశిళనసు।
శంకగతినళిగాడుతవరవరగిశరిగా విపలూ॥
ఉజంజవలవనజిరమతలంగా। షంకవ్వజారతి ఇరొశరుతుం।
శాంకదింథాం వ్రాజ్యభోగకి తాంబొగఉవదిరలూ॥ ౧౯
మల్లకపనెందమొబ్బ ధరణాలీవల్లభుంమలునిరీగిరాజ్యవ
నెల్లదెల్లంతవ్వ జిదితాం శ్రీశర్వశశిద్వోగీ॥
అల్లనిల్లంతదభవమాదిపి। ముల్లపనదిందాదిరీంద్రద।
పల్లలతఘినబిల్లవిపినాంతరదొళిరదెందూ॥ ౨౦
అవనపురంతరభక్తిజేరితథవ। నవరథద్యగావిజితరథనవ।
నవరరూపాన్వంతోగవనిజమష్టిష్టంన్నతింయా॥
ఆరరశవతత్వానుభవశంభవమలకల్పమస్త్రశెయమలు।
శివగణంగళు బేళుతిరలంతాంగళుం శీళ్ళ॥ ౨౧
అమరాశతంతోగివరవం। శ్రీమదింనానెందురాగెట్టినా।
అమరాత్మవమెల్లజింతునెందజిగళువెనెనుతాం॥
అమరాశరణత శఖరదుద్దామ మంకండానిరీంద్రమ
దామదవెం ఎయుంవగాదిరాజనుస్తుతిపుతింతెందా॥ ౨౨
మారవైరిదిదిశమాంబువంశీ। తారదలదేవిపువరశంతేశ।
శీరవంబడవేళ్ళుగడతత్రిదిరతులవమయుల్వా॥
ఘోరశంత్రిత్రళ్ళవజ్జిగే। శ్వేరిమవరారీనిరీంద్రద।
జారుశఖరవనొంవ్మకండడవంశకృదువమక్తీ॥ ౨౩
యోనగేంద్రవమొంవ్మనోడిద। మావశంకర్వవగర్వరుదను।
మానవిల్లదినడిగి నోడుతనోడుత్యైతశ్రీ॥
మానసనచతప్పం న్యాఫలకవ। జ్ఞానవయంటిరి ఆనవరతవా।
జ్ఞానదల్లంతెపర్సిదిరొండిదాన తమంశవమా॥ ౨౪
సర్వతీర్థంగళనివాసం। సర్వదేవఋషిగళనెలెయరనె।
సర్వసాధర్మదుర్గతిపాపహృది వృద్ధికరా॥
సర్వదృష్టాదృష్టభోగా। సర్వసౌఖ్యప్రతతిగే శ్రీ।
సర్వతేంద్రం మెరెవృదిదర మదివెఘనశోభనవో॥ ౨౫

ಮುಳಿದಸಪ್ಪನು ಮೆಟ್ಟಿದೊಡೆ ಭೂತಳಕೆ ಕುಸಿದ ವಿಂಧ್ಯನಸದ,
ಘೆಳಕೆಯುಂ ತುಟುಕುರುಳಿನೆಸರುದದೆ ನೆಸದವುಂದರದಾ॥
ಬಲುಂಬೆನಿತುದ ಶವಯ ಖನಲುಕಿದ ವುಲರುರಾದ್ರಿಯು ಸುಂಕೆನಿತುಘುನ
ವೃಳಿದಲಘು ಧನವಾದವೆ ರುಳಿನಂ ನ್ನತಕೆಯುನಿತೂ॥ ೧೬
ಶಿಖಿಧರನಳ ಯುರಂಜಿ ಶ್ರೋಸ್ತಾವರ್ಣವದೊಳಿರುವೈನಾಂಕದ ಒಳಾಂಲು
ಲವದೆನಿತು ತಾನೆಡೆಗೆಡೆಗೆಸಂ ಪಾಖಲೋದ್ಧತಿಸ್ಥೆ॥
ತವೆಶವೆವೃತಿರುವೂಲ್ಪವಂತದ, ಶಿವಗಾವೆನುತುರ ವಿಾರಕ್ಷಿಕಾರದೆ,
ಜಳಸೆಡುತ ಜಿವುವಾನಸ್ಲೇಂದ್ರದಷ್ಟೂನ ತರವಡೆನಿಕರೂ॥ ೧೭
ದಿ ನವರೋದಂತುಶುವಂತು ಕಲ್ಲದು, ವನಿಂವೆಗೂಳ್ಗೂವ್ವವ ದುದಯು ಸುದರದೆ,
ಕೆನಿಕು ಬಹುರೊಳು ಕ್ರೊಕೃಮಿತ್ರನ ತೇವಂಕಿದವಿ॥
ಕವಕುವವ್ಯಾಳ ಜಿಳಿದಕೌಶವ, ಕೆಎನಿಕುಚಂದವವಲ್ಲವೇಲಿ,
ಕ್ರಿನ ತರುಸಳಿಲ್ಲದೆಮಲಂಯು ಭೂಧರದವೆಂಕೆನಿತೂ॥ ೧೮
ಹರನಸೊಂದಿನವಾಡುಡಂ ತಾಂ, ಧರಿದ ಲಾರದ ವೂನಪೋ<u>ತ್ರ</u>ವು,
ಇರಿಯು ಪಿಲಕೆನಿ ತೀ ಕ್ಷರಂತಂ ಸ್ಸವವಗಲಿಪ್ರೋದಾ॥
ಕುರಶಿಕೀಲದ ಧೈರ್ಯವೆನಿತಾ, ಸ್ವುರದರು ಗಾವಾಪ್ತಾಗಾವ ನೆರ್ಗ,
ತ್ರರದೆನಟಿಹುವ ರೋಕ್ಷಗಾದ್ರಿಯು ಷ್ಥುನ ತೆಯೂತರದೂ॥ ೧೯
ಕ್ರೊಡಲಿಕೆತರಾಘುವವಧ ನುಲಿಂ, ಕದಿವಡೆ ದುಳಿದಗಂಧ ವೂಧವ,
ವಡರುವಿಕೆ ತಾನೆನಿತು ಭೂಭಾರಕ ಕನದ ವೂತೂ॥
ಬಿಡದೆಕುಲಶೈಲಂಗಳ ಗ್ಗದ, ಕಡುಪೆನಿತು ವಾನರರು ಶ್ರೊರವಡೆ,
ಗಿಡೆಗೆ ಜಿರಿವಾಮುಂಣ್ಣಬೆಟ್ಟಂಗಳ ಬಿಸುರುದೆನಿತೂ॥ ೨೦
ಶ್ರೀ ~~ನಿರೀ~~ಂದ್ರಷ್ಟೆ ಅಂದುಯಿಂದಾವಾವಾಲದೊ, ಳಿಂದುವ್ರಂತಾಂಸುಂದು ನಿಂದೆಸ,
ಳೊಂದುಬಿಲ್ಲದವುಂದ ವುರುವೂವಂದರಿಂದಿಶಾರ್॥
ಓಂದದುದ್ದ ಶ್ರೀನಸ್ಲೇಂದ್ರವು, ನಂದದಿಂಕೀತ್ರಿಸಹುತ ಪಿಸಡಿಸೆ,
ವಂದಿಸುತ ಮಾದರವಿನಾನಿರಿವನಶವಿಪೇವದಲಿ॥ ೨೧
ಶ್ರೀ ನಿರೀಂದ್ರಕೆ ಬಂದನಾಶಿವ, ವುಲ್ಲಿಂರ್ಯ್ಯಂಗಳಂತಾ,
ನಾಸರಂಡಶೆನೆಂಬ ಭಕದಿಂಭೂದಿರಾ ಜ್ಯಯ್ಯೂ॥
ಆ ನಿರೀಂದ್ರವನಾತರದವ್ರಂಜಾರ್ಯ್ಯಗಜಿಳಿತತೀ ಧ್ವರ್ಂಸ ಳೊಳು ತವು,
ಭಾಸಕೃಜಾರ್ಯ್ಯಂತು ತನಶ್ರಂಜ್ಯಾವಾಥನ ಭೂಮಿಂವೆಳೂ॥ ೨೨
ಮಂಸಳತ್ರದರೀಫ್ಟಿರ್ಣಾತೀ, ಶಂಸಳೊಳುಪಟವಿವಿಧನಿರಿದು,
ಗರ್ಂಸಳೊಳುವಶೆದುಗರ್ಜಲದುಗರಂಗಳೊಳು ಬಡದೇ॥
ಶಿಂಗದತಿಗಶ್ರರನೂಡಾದಿ ಬಾಲಂಸಳೊಳುಶ್ಯಾಟಿಪ್ತ ಸುದರಶ್ರೇ

ಗಂಗಳೊಳು ಪುರವರ್ಗವಜ್ರಕುಂತೋಳು ನಿರಿಗಳೊಳು॥ ೩೩
ಭೂತಳತ್ರಿಪ್ರಪ್ನಪ್ರವರ, ಜಾತದೆಂಗಳ್ದಾತಾಳಗುರಿಗಳೊ,
ಳಾತರಾಂ ಪೃಂಕಷ್ಟ ಪಿಲಿಗಳೊಳು ತತಿಕ್ತ್ವನಿರಿಗಳೊಳು॥
ಪ್ರೀತಕಳಕಟಕ್ಷಪುರುಷವೇದಿ, ಪ್ರಾತಮೊಳುರ್ಕರ್ಣನವೆವಲು,
ಖ್ಯಾತಕುಸಿದ್ಧಾವಂಗಳೊಳು ನಂದನವಸಂಗಳೊಳು॥ ೩೪
ಪಂಗತೋಕಗಮನವ್ಯಾಪಾ, ಥಂಗಳೊಳು ನಿರಿಶಾಖರನಿಕತತ,
ತುಂಗದಾಕೊಡಾವಿಕಲೋಕವರ್ಗತಳ್ಗಂಗಳೊಳು॥
ಪ್ಪೊಂಗಿನದಪ್ಪತೆ ಕಿರಿಮಿತಾ ಪಾದಂಗಳೊಳ್ ಬುಡಿಸಿಡೆಗನಿಲುತವೆ,
ಅಂಗಶೃಜೆಗಳ್ಗಂ ಪಲಿ ಕುತುಂಬರ ಬರಲ್ಕುಂದೇ॥ ೩೫
ಸಿದುತಬಲ್ಲವನಪ್ರದೇಶಾ, ನನಿವಿಮೀಕದೊಳ್ ಶಿವರುದ್ರಾಕ್ಷ
ಷನಘರುದ್ರಾಕ್ಷನಘರುದ್ರಾಕ್ಷವವರುದ್ರಾಕ್ಷಾ॥
ಘನವರ್ಗಾಗಳೊಳು ಖನಿತನಿರಿಗಳೊ, ಘನತಭನಿಕಮಂಜಂಗಳೊಳು ಶಾ,
ಕನಫಸಿತಸಿಂಧುಗಳೊಳು ತ್ರವಭಸಿಕರಗಾಗಳೊಳು॥ ೩೬
ಅಂಗಶೈಲಂಗಳೊಳು ಅಂಗಕುಂಜಂಗಳೊಳು ಅಂಗಾಪೆಗೆಗಳೊಳು
ಅಂಗತೀರ್ಥನಂಗಳೊಳು ಜಂಗವಲಭೂಧರಂಗಳೊಳು॥
ಜಂಗಮಸಿದ್ಧಿತಿರುಕನಿವರದೊಳು, ಜಂಗಮೂಂಯುತಸುಲ್ಲತತಿಯೊಳು,
ಜಂಗಮೂಲತಕ್ಷೇತ್ರಗಾಗಳೊಳು ಪಕ್ಷಿಕ್ಷೇತ್ರವೂದರಕಾ॥ ೩೭
ಶ್ಯಾಮಿಕುತಪಲ್ಲಾಪನಿರಿಪಲ್ಲಾಕತರು, ಪಲ್ಲಾಪಲತೆಪಲ್ಲಾಕವಲ್ಲ,
ಶೀಶಿಶಿಕುವಘನಗರನವಮಧ್ಯದಲಿ॥
ಕುಳಿಸುವಗಾಂಯುಕನಿರಿಗಳೊಳು ಪ್ರಾಂಬಿಸುವನಾಯುಕತರುಗಳೊಳು,
ಯುಕ್ತಿಶಯಪಾಂಠುಕಬರುಳ್ ಸುಲತ್ರಿಶಾನದೊಳು॥ ೩೮
ಸಾಂಯುಕದಲತಿಕಾಶ್ರಿಕತಿಯೊಳು ಸಾಂಯುಕದಪೃಗಪಂತತಿಗಳೊಳು,
ಸಾಂಯುಕದಮಧುವಿತತಿಯೊಳ್ ಸಾಂಯುಕದಕ್ಷಿರಾಗಳೊಳು॥
ಸಾಂಯುಕದವಾನರನಿಕರದೊಳು, ಸಾಂಯುಕದಪಿಂಛ್ಯಾಕವಳಿಗಳೊಳು,
ಸಾಂಯುಕದಕರಿಗಳೊಳು ಸಾಂಯುಕದಂಡಜಂಗಳೊಳು॥ ೩೯
ಸಾಂಖ್ಯಧರಣೀಧರನಿಕರದೊಳು ಸಾಂಖ್ಯಭುಗಜಾತಕ್ರಿಕತಿಂಯೊಳು
ಸಾಂಖ್ಯಪುಲ್ಮನಿಕರದೊಳು ನವಸಾಂಖ್ಯಲತೆಗಳೊಳು॥
ಸಾಂಖ್ಯಪ್ರಭದಲಿಯೂದಂಗಳೊಳು ನವಸಾಂಖ್ಯಪಕ್ಷಿವಿತಾನದೊಳು ಕಲೆ,
ಸಾಂಖ್ಯಪಾವನರ ಪೃಂದದೊಳು ಸಾಂಖ್ಯರಗಂಗಳೊಳು॥ ೪೦
ಪ್ರೋಳಿಕಪಾಷ್ಪಜ್ಯೋತಿಗಳೊಳು, ಜ್ವಲದ್ರುಪಾಶ್ವಲೆಜ್ಯೋತಿಗಳೊಳುಂ,
ಚೆಳ್ಳಸುಪಾತ್ರಗಜ್ಯೋತಿಗಳೊಳುಂ ಪಾಲುಂಜ್ಯೋತಿ॥

ಗಳೊಳ ಸಜ್ಜೊಪ್ಪೀ ತಿವರ್ಣದಿ ಸಳ್ಗೊಳ್ಳು। ಜಲನಿಧಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ಜಲತರು ಸಳ್ಗೊಳ್ಳು।
ಜಲವಿಹಂಗಮ ತತಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ಜಲಮೃಗಸಮೂಹದೊಳ್ಗೂ॥ ೪೧
ಫಲವೃವರ್ಣಧೃಮಸಮಿತಿಯೊಳ್ಳು। ಫಲವೃವರ್ಣಶಿಲಾವಳಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು।
ಫಲವೃವರ್ಣದ ಗುಲ್ಮಲತಿಕಾಸಂಕುಲಂಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥
ಫಲವೃರೂಪ ಮಹಾತರುಸಳ್ಗೊಳ್ಳು। ಫಲವೃರೂಪ ಮಹಾ ಶಿಲೆಸಳ್ಗೊಳ್ಳು।
ಫಲರೂಪಮಹಾಲತಾಗುಲ್ಮೋತ್ಕರಂಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥ ೪೨
ಭೂತ ತಳೀಚರ ತರುಸಳ್ಗೊಳ್ಳು। ಕೀಚರಶಿಲೆಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ಕೀಚರದವ~~ಲ್ಲರಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು~~
ಲ್ಲರಿ ಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ಕೀಚರ ವಿಪುಲ ಗುಲ್ಮಂಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ರಮ್ಯ॥
ಇಂತು ಗಳ್ಗೊಳ್ಳುರ ಮಮ್ಯವಿಜನಿಕರದೊಳ್ಳುಂ ಫಲಿವಿಂಯ ಗುಲ್ಮೋತ್ಕ
ತ್ಕರದೊಳ್ಗುಂ ರಮ್ಯಪ್ರಭಿತ ವಲ್ಲೀ ನಿಕಾಯದೊಳ್ಗೂ॥ ೪೩॥
ಪುಲಕಿತದ ಮೃಗರೂಪ ವೃಕ್ಷಾವಳಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ಮೃಗರೂಪ ಶೈಲಾ।
ವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ಖಗರೂಪ ವೃಕ್ಷಾವಳಿಯೊಳ್ಗರ ಪಂಕ್ತಿ॥
ಸಳ್ಗವಳಿ ಖಗರೂಪದುಮಲತಾವಳಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ನರರೂಪ ವೃಕ್ಷಾ।
ವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ನರರೂಪದುಮಲತಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ಬಳ್ಳಿಗಾ॥ ೪೪
ದೇವರೂಪಿರು ಜಾವಳಿಸಳ್ಗೊಳ್ಳು ದೇವರೂಪ ಶೈಲಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು
ಧೀವರಂ ಭೂತಪ್ರಸೂತದ್ರುಮ ಸಮೂಹದೊಳ್ಗೂ॥
~~ನೆಳಲು ತಿರುಗದ ನಿತ್ಯ ಶೈಲಾವಳಿಗ~~
ಭೂವಿನುತ ಭೂತಪ್ರಸೂತ ಸಸ್ಯಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ಮಹಿತ ಗಂಧ~~ರ್ವ~~
ರ್ವನಿಜಪ್ರಾಪಂಜದೊಳ್ಳುಂ ಗಂಧರ್ವ ಶಿಲೆಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥ ೪೫
ಲಲಿತತರ ಗಂಧರ್ವ ಗುಲ್ಮ ವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ಗಂಧರ್ವಲತಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು।
ನೆಳಲು ಸಳ್ಗು ತಿರುಗದ ನಿತ್ಯ ತರುಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥
ನೆಳಲು ತಿರುಗದ ನಿತ್ಯ ಶೈಲಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು ನೆಳಲಲ್ಲದ ಘನ ಪಂಕಜದೊಳ್ಗುಂ।
ನೆಳಲಿಲ್ಲದಿಹ ಪ್ರಾಂಶುದ್ರುಮ ತರುಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥ ೪೬
ದೂರದೊಳ್ಳು ನೆಳಲೊಪ್ಪಿತೋರುವ ಛಾಯಾ ಭೂಜಾತಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು।
ದೂರದೊಳ್ಳು ನೆಳಲೊಪ್ಪಿ ತೋರುವ ಭೂಧರಂಗಳ್ಗೊಳ್ಳು॥
ಆರಿಸಿಯು ಹ್ರೋತ್ತೊಂದು ಘಾಯದ। ಧಾರು ಭೂಜಾತಾವಳಿಗಳ್ಗೊಳ್ಳು
ಗಾರಯಲ್ ಹ್ರೋತ್ತೊಂದು ಘಾಯದ ಭೂಧರಂಗಳ್ಗೊಳ್ಗೂ॥ ೪೭
ತರುತರುಗಳ್ಗೊಡನೆರೆಂಯಲಾಗಳ್ ಧರೆಯೊಳ್ಗುದಯಿಪ ಬಾಲತರುಗಳು।
ಗಿರಿಗಳ್ಗೊಳು ಗಿರಿನೆರೆಯಲುದಯಿಪ ಬಾಲಗಿರಿತತಿಯಂತೆ
ತರುಗಳ್ಗೊಳ್ಳೈದೆ ಪ್ರೆ ತರುಗಳ್ ಪರಮ ತನದಿಂದೇರಿ ವಿಹರಿಪ।
ಪರಮ ತರುಗಳ ನಿಕರಕೆ ಹರಿಪ ಪರಮ ವಗಳಿಂತಿಂಯೂ॥ ೪೮

ಯೇರಿ ನೋಡಲು ತೋರ್ಪವೆಲ್ಲಂ। ತೋರಲಾಂತವು ದೇವರುಂಗಳ।
ನೇರಿ ನೋಡಲು ತೋರ್ಪವೆಲ್ಲಂ ತೋರುವಾದ್ರಿಗಳಾ॥
ಯೇರಿಯುಂ ಕಿವಿತಲ್ಲಿಗಾದೊಡೆ। ಜಾರಯುಂ ವರುದೇರುರುಂಗಳ।
ನೇರಿಯುಂ ಕಿವಿತಲ್ಲಿಗಾದಡೆಂತೊಂತ್ಸು ನಕ್ಷತ್ರಯಗು॥ ೪೯
ರೂಪಿಸುತೆ ಬಂದೇರ ಲೋಕನಿಸೆ। ರೂಪವಾಗಳೆ ಮೂರ್ತ್ತರುಗಳು।
ರೂಪಿಸುತೆ ಬಂದೇರ ಲೋಕನಿಸೆ ರೂಪನಾದೊಡೆಂಯೂ॥
ಯೇರಿರಂತೊಳ್ಗುಂ ಮೂರ್ತ್ತಿಗಳ। ತಾವಿಸುವ ಬವಿಲಾದೊಡೇರಿವ।
ರೋರಕಾರದೆ ಚಂದ್ರಕಿಂತು ನೋಡಿ ಸುವ ಶಾಖೆಗಳಾ॥ ೫೦
ಶ್ರೈಲವರ್ಧನಂ ವೃಷವರ್ಧನಂ ವಿಕಸವರ್ಧನಂ ಶೇಲೆಸ್ಸುಕ್ಷ್ಮ ~~ಲವಾದಕರು~~
ಕ್ಷ್ಮಲವಾದಕರುಗಳ ಘಂದದ್ರಿಗಳಾ॥
ಬಿಡದೆ ಶೋಭಲಂ ತರೆಯೆ ಪತ್ರ್ರವ। ನಿಡುಲ ತಿರೆದಳ್ರಾಂಬ್ರುದದೆ।
ಬಂದೊಡನೆ ಮುಂನ್ನಿವ ತಾಳದೊಳ್ಗೆಸೆ ಗೆಂಬಕಲ್ಗಳಾ॥ ೫೧
ರವಿಂರುಗುಡುದರುನಿವ ಭಂಬರೆ। ತವೆ ಬೆಳ್ಗದುರಿತಿ ಂತೊದನಿಳಿಂಪೆ ಬೆಳೆ।
ದವನಿತಳದೊಳ್ಗು ಬೆರಸು ವೃಂನ್ಮತ ಭೂಧರಾಜಿಗಳಾ॥
ರವಿಯುಗುಡುದಂಬಿವ ಭಂಬರ। ತವೆ ಬೆಳ್ಗದುರವಿಯೊದನಿಳಿಯ ಬೆಳ್ಗದೊ
~~ದವಕಾ~~ ದವನಿತಳದೊಳು ಬೆರಸಿ ವೃಂನ್ನತ ಭೂಧರಾವಳಿಯಂ॥ ೫೨
ನಾಲ್ಕುಶಾಖೆಯು ನೇರಿ ನೋಡಲು। ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಕಾಣುತಿರುವುದೆಗಾ।
ಪಲ್ಕೆಸ್ರುರವಂ ಕಾಣುತುಗುಸುತ್ರಿಗಿರಿಂತು ನಿಕೆತ್ತರುವ್ರಾ।
ನಾಲ್ಕು ಶಿಖರವನೇರಿ ನೋಡಲು। ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಕಾಣುತಿರುವುದೆಗಾ।
ಕಲ್ಕೆಸ್ರುರವಂ ಕಾಣುತನುಗುಧಿರಿಗಿರಿಂತು ನಿಕೆತ್ತರುವ್ರಾ॥ ೫೪
ಪೇಲನೇರಿದ ಮನುಜರಂ ಕಾತ್ರಾಳ ಸಂಸೆಂತೊಳ್ಗಾಡಿ ಕುಂತ್ರನು
ಕೂಲಮೂಗಿರ ತುಂಗಗಂಗಾ ವೃಷ ಕಂಕ್ತಿಗಳಾ॥
ಮೇಲನೇರಿದ ಮನುಜರಂ ಕಾತ್ರಾಳ ಸಂಸೆಂತೊಳ್ಗಾಡಿ ಕುಂತ್ರನು
ಕೂಲಮೂಗಿರ ತುಂಗಗಂಗಾ ಶ್ರೈಲಕಂಕ್ತಿಗಳಾ॥ ೫೫
ಅರ್ಧಸೇರಿದರಷ್ಟಷಷ್ಠಿ ತೀರ್ಥತತಿಯುಂ ತೋರಲಾಕ ವಮೂರ್ಧಿಗಂ
ಮರ್ಧಿಸೆಯು ನುಳ್ಗಷ್ಟಷಷ್ಠಿ ವೃಷಭಂ ತತಿಯೋ॥
ಅರ್ಧಸೇರಿದರಷ್ಟಷಷ್ಠಿ ತೀರ್ಥತತಿಯುಂ ತೋರಲಾಕನ।
ಮರ್ಧಿಸಿಯು ನುಳ್ಗಷ್ಟಷಷ್ಠಿ ಶ್ರೈಲಭಂತತಿಯಂ॥ ೫೬
ವೃಂದಕೊಂಡ ಕೊಳ್ಕರದ ಬಾರಿವು। ಮುಂದೆ ಕ್ಷೋರುರಿ ವಸಿಯ ಬೇಯುಲ।
ಮುಂದವಾಗಿಂಯ ನೆಸಲ್ಪಧಾತ್ರೀ ಜಾತಜಾತಿಗಳಾ॥
ವೃಂದಕೊಂದ ಕೊಳ್ಗೊರವ ವೊರವು। ಮುಂದೆ ಕ್ಷೇರುರಿ ಯೊಸೆದು ಬೇಯುಲ।

ಮಂದವಾಗಾಂಶು ನಕಳ ಧಾತ್ರೀಧರ ಶಿವಮುಜ್ಜಂತಂವಾ॥ ೫೭
ಖೀತವಾದಡೆ ನಡುವಿರುಳು ಬಂದಿಗೀತು ತಷ್ಟಗಾ ವೇರಲೊಡೆ ನಿಂದಿಹುದು।
ನಿಂತಾತಶಿವವ ಧಾತ್ರೀ ಜಾತ ಜಾತಿನಳಾ॥
ಧೀತವಾದಡೆ ನಡುವಿರುಳು ಬಂದೀಗೀಶು ತ್ತಷ್ಟಗಾ ವೇರಲೊಡೆ ನಿಂ
ತಾತಶಿವನೊಂದಿರುವ ಧಾತ್ರೀಧರದ ಶಿಖರವುಜ್ಜಯುವ್ರಾ॥ ೫೮
ಅಕಶಂವಿರಿದಾಗೊಡಂ ಧಂತ್ರೀತಿಂತೊಳು ಬಂದೇರಿದೊಡೆ ಜಂ।
ದ್ರಾತಶಿದೊಳಿರಿಮುವ ಧರಿತ್ರೀ ಜಾತ ಜಾತಿನಳಾ॥
ಅಕಶಂವಿರಿದಾಡೊಡಂ ಧಂತ್ರೀತಿಂತೊಳು ಬಂದೇರಿದೊಡೆ ಜಂ।
ದ್ರಾತಶಿದೊಳಿರುವ ಧರಿತ್ರೀಧರದ ಶಿವಮುಜ್ಜಯುವ್ರಾ॥ ೫೯
ಷೀರಧಾತ್ರೀಧರದ ಶಿವಮೂರು। ಷೀರದಾತ್ರೀರುರು ವಿತಾನ।
ಷೀರವ್ರಾವರ್ಣತಟಾಕ ಧಂ ಜಂಯು ದೀಪ್ತಿಗಾವಳಿಯಯು॥
ಕ್ಷೀರದಧಿ ನಖು ಕ್ಷೀರದದಿ ಮಜ। ಕ್ಷೀರದಧಿಕು ಜಕ್ಷೋತ್ರರಂಗಳ।
ಕ್ಷೀರದಧಿ ತಟ ನಕಿಷ್ಟಲ ದಧಿ ದೀಪ್ತಿರ್ಗಾವಳಿಂಯು॥ ೬೦
ಘೃತವಮಾಧೀಧರ ಘೃತವಮಾರುರು ಘೃತತಟಾಕ ಘೃತಾಂಬುಜಾಕರ
ಶತತತಿನಳವೇಗಮೃತಶೈಲಾಂಮೃತಮಜಜ್ರ ಜವಾ॥
ಅತಿಶಯೊಂಮೃತದೀಪ್ತಿರ್ಗಾಮೃತ। ಶತದಳಾಂಕರಕದರ್ಕಗರವ।
ಷಿತ ಜರಸುಹಾದಾರ ವೃಂದದ ಬಲ್ಲವನದೊಳ್ಳನೇ॥ ೬೧
ನವರತ್ನವರ್ಣಶಕ ನವ ಶಾದಳ। ನವಕಮಲ್ಲಾಕುರ ನವವಲ್ಲಿ।
ನವಕವಿಪ್ರುಲಕಟಾಕ ನವದಶರೊ ವರಾವಳಿಯಯು॥
ನವಮೃಷಕುಲ ನವಸ್ವಕುಲ। ನವಕೀರಕುಲ ನವಕವಮಧುಕರ।
ನವರೇಗಾಬುವವರ್ಣವುಯು ವರವಾಳಂವಾನೀರಾ॥ ೬೨
ನವನಗರೀ ನವರವರ್ಣ್ಣಮುಕ ನವ ವತ್ರ ನವ ಕುರಾಲಯು।
ವಿನುತ ಮಣಿ ನವ ಮಣಿ ಮುಕುರ ಮಣಿಲತಾಂಗುಲಾ॥
ಘನರತ್ನಾದ್ರಿಗಳರತ್ನಾ। ವನಿರುರುಂಗಳ ರತ್ನಮಂಯುಷು।
ಲ್ಯನಿರರಂಗಳರತ್ನಲತೆಗಳ ಬಲ್ಲವನದಲ್ಲೀ॥ ೬೩
ಒಂದುಹೊಂಬಶ್ಚದ್ರುಮುಂಕಟ ವಂದುಹೊಂಬು ಕ್ರಮುಖಶಾಖಾ।
ದೊಂದು ನೇರಿಲದೊಂದು ಶಾಖವ ಶಗೇಕಿವಹ್ವೊಂಬು॥
ಒಂದು ಶಾಖೆಂಯು ನಾಗಕೇಸರ। ವಂದು ಶಾಖೆಂಯ ನಾರಿಕೇಳವ
ದೊಂದು ಶಾಖೆಂಯ ಚಂದನಂ ಘನಸಾರವಪ್ಪೊಂಬು॥ ೬೪
ವಂದರೊಳು ಂಬುಕುವತಿ ಶಿವದ್ವಳ। ವಂದರೊಳು ಶಾವತಿಗೆ ವಂದರೊ
ಳೊಂದರೊಳು ಷುಕಪ್ರೊಂಮ್ನೆ ಬಂಧುಗೆ। ವಂದವೊಳು ಜಾಜೀ॥

ಒಂದು ಪೂವಂದರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು। ಪೂಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷಲ।
ಒಂದು ಚಂಪ್ಪೈದಿಲು ಅವಕುಳ ಒಂದೊಂದು ಪರಿವಿಂದಾ॥ ೬೫
ಒಂದು ಜಂಬುಫಲಂ ವರುಣಫಲವೊಂದು ಬದರೀಫಲಂ ಬಳಿಕ ತಾ।
ನೊಂದು ಕದಳೀಫಲಂ ಕಪಿತ್ಥಫಲಂಗಳೊಂದೊಂದುಂ॥
ಒಂದು ಫಲವದು ಮಾತುಳುಂಗವದೊಂದು ಫಲವದು ತಿಂತ್ರಿಣೀಕವು,
ತ್ತೊಂದು ಫಲವದು ಫಲದುವೋನ್ನಾರಂಗ ಫಲವಂದು॥ ೬೬
ಒಂದು ಮೊದಲಾದ ಕಸ್ತೂರಿನೋಡಲು। ಮುಂದೆ ಬಳ್ಳು ತನರ್ದ್ದವಾವಳಿ
ಒಂದು ಕಡೆ ಬಳ್ಳದೊಂದು ಕಡೆ ಕರಿದೊಂದು ಕಡೆ ಸಿಂಧೂ॥
ಒಂದು ಕಡೆ ಕ್ರೌಂಚ ಪಕ್ಷಿ ತವದೊಂದು ಕಡೆ ಮೂಂಜಿ ಪ್ರವಂದೆಳೆ।
ಒಂದರ ಅತೀರತ್ರ ಬಳ್ಳು ವನರ್ದವು ರಂಗಳಲೀ॥ ೬೭
ಫಲಪುವನಂಗಳ ವನಂಗಳ। ಫಲತ ವಿದ್ರುಮ ವಿನುತ ನಿತುಕಿಗೀ
ಮಳ್ಳ ಮರೀಚ ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಒಂದಿ ನಿತ ನಿತು ತಾಂಬೂಲೀ॥
ಸಿಲೆ ಕ್ಷಿಮೊದಲೊಂದಾ ಪಕ್ಷಿ ಭಿತ ಕವಲವ್ರರೂ ಕಂಗಳಲ ತಿಪಿಸಳ।
ಮುಳ್ಳು ಮುಳ್ಳು ಅಂಗಾಂಗನಾದರ ಜತಂಘುದಿ ಮುವನಿಲಾ॥ ೬೮
ಯಕ್ಷಿವ ಅಂಗಾಂಗನಾಕಿಭಂವಾರ್ಜನ ಮುವಃ ರುವಳ್ಳಿ ಅಂಗ ಧವನದೊ।
ಳ್ಳಿನಿದು ಪಾಂಗದಿ ಕಂಗವಾ ಅಂತು ವಿಕ್ಕಿ ನಡೆ ಕವ್ವಾ॥
ಪೂವಿವಿರಿಂತು ಪರ್ವಂಗಳಂ ಬಂದವನು ಅಂಗಕಿ ಮಜ್ಜನವವಾದಿ
ಡಿಮುವ ಬಳ್ಳು ತೀರ್ಥಂಗಳುಂ ವಿಬ್ರಾ ಜದಲು ನಿಜ್ಞಾಂ॥ ೬೯
ಒಂದು ಸಾವಲಂಗಂಗಳ್ಳಿ ನೆಮ್ಮದು ಚಂದನವ ನನುತೀವಿ ಮುವ ಬರು।
ಚಂದನಷ್ಟಾಂಗಂಗಳಂ ಅಂಗಂಗಳಿಗೆ ಕಾತರ್ಗ॥
ಒಂದು ಪೂಜಿವ ವೃಷ್ಟಿ ವಾವಿರ ವೃಂದ ಮುಂ ಅಂಗಂಗಳ್ಳಿ ನಿನಂತ॥
ಒಂದೆ ಧೂಪವ ನೀವ ಸಂಘಳ ಕರು ಕಮುಜ್ಜ ಲಮುವ್ರಾ॥ ೭೦
ಶ್ರೀ ತಿಂಮ ಅ ಅಂಗಾಂಗಳ್ಳಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಜ್ಯೋತಿಗಳ ನಿತ್ರಾವ ಬಹಳ ಕೃಗಾ।
ಜ್ಯೋತಿರಾಷ್ಟ್ರಂ ಜ್ಯೋತಿಗಳು ಅಂಗಂಗಳಿಗೆ ಬಂದು॥
ಜ್ಯೋತಿ ಕಿರ್ಣ್ಣಾ ಳನವಿಗನುವ ಭೂಜಾತ ಜಾತಂ ಅಂಗಕ ಸುದಿನ
ಪ್ರೇಮ ವೀಳ್ಯಂಯು ಮಂಕಿಯೊಡು ವಕ್ಷ್ಯಾದಿ ವಿ ಪತಿ ವಿಶಳಗ॥ ೭೧
ಧರ ಗಾಲಿಂ ತೊಳ್ಳು ವೇನಗಾರ್ ತ್ರಂವಸ್ತ್ರತಂ ವಸ್ತ್ರ ಕಿವರು ಸಳಿಗಳು।
ಹರನಾವುವಂಕ ತಿ ಧರಿವಿ ಭಜನು ವವ ಖಳ್ಳಿ ರಿಂ ಕರು ಖಗವ್ರ ಸಾದಿಸಳ।
ಇರಿವರೆ ನ್ಯಾಶರೆನ್ಯ ವೆನು ತುಂ ಗರಿನಿ ಪೂರದೊಳವ ವರತ ಮುಂ।
ಚರನಿ ಗಿರಿಲಾಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸುವ ಸಿಂ ಶ್ರೀಕರಾ॥ ೭೨
ವೃಷವಲ್ಲಭ ಶರಣನೆನುತ್ತಂ। ವೃಷ ದಂಷ್ಟ್ರ ತಂಗಳೊಳು ಘನ।

ವೃಷಲಿಂಗವನೋಲಯಿಸುತಿರು ವೃಷಭಸಂಬೋಧಾ॥
ಋಷಿವಲ್ಲಭ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ಋಷಿಮಂಡಲದೊಳ್ ನೆಲಸುತತಂ
ಋಷಿಲಿಂಗವನೊಲಯಿಸುತ್ತಿರು ಋಷಿಗಂಜಯವ್ರಾ॥ ೭೩
ವರವೃಷೇಶನ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ವರವೃಷಾದಿ ಶರಣಗಳೊಳ್ಳು ಶುವ।
ವಿರಚಿವೃಷಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸುವ ವೃಷನಿಸ್ತೋತ್ರವಗ॥
ಪುರಗವಲ್ಲಭ ಶರಣು ಶರಣಾತಿನು। ತುರಗಸಂದೋಹದೊಳ್ ಸಾರಸ।
ಪುರಗಲಿಂಗವನೊಲಯಿಸು ತಿರ್ಪ್ಪುರಗಸಂತಾನಾ॥ ೭೪
ಅಳಿಪತೀಶ್ವರ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ಅಳಿಕುಲಪ್ರಕರಂಗಳೊಳ್ಳುನೆರೆ।
ವಲವಿನಲಿಂಗಂಗಳಂ ಪತಿಭಜಿಸುವಳಿಪಲವ್ರಾ॥
ಜಲವರೇಶ್ವರನೆ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ಜಲರುಹಾಕರ ನಿಕರದೊಳ್ಳುಮನ।
ನಲದು ಜಲಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸುವ ನಿಳಂಗಳೋ॥ ೭೫
ತೀರ್ಥವಲ್ಲಭ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ತೀರ್ಥನಿಯೂಥಂಗಳೊಳ್ ಜವ್ರಾ।
ತೀರ್ಥಲಿಂಗವನೋಲಯಿಸುತಿರು ತೀರ್ಥಸಂದೋಹಾ॥
ಅಬ್ಧಿನಿಯಲ ಮುನಿನಾಥ ಶರಣಾತೆಂ। ಅಬ್ಧಿನಿಯಲ ಮುನಿಸಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ಳುಸ।
ಮೃದ್ಧ್ನಿಯಮಿ ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭಜಿಸುವ ಮುನಿಪ್ರಕರಂ॥ ೭೬
ಶಬರನಾಥಂ ಶರಣಾತಿನುತ್ತುಂ। ಶಬರರಾಜಸಂಗಳೊಳ್ಳು ನಿಜ।
ಶಬರಲಿಂಗವನೋಲಯಿಸುತಿರು ಶಬರಮಂಡಲವ್ರಾ॥
ವಿಭುಧ ಮುಖ್ಯರು ಸಂಭಜಿಸುತಿರು ನಿಜದವೆಟು ತರ ಘೋರವೀರಾ।
ಶ್ರಬಲತರವಂಮೂಡು ಪುತ್ತ್ರವ ತಾವಿಶ್ರ ಜಂಯು॥ ೭೭
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲೆಂಬುದು ಶಿವಾಜ್ಞೆ। ಲಿಂಗಳುದ್ಧರಿಸಿ ಬೆಳ್ಳವೃತಿಹರಿಜೆ।
ಪ್ಲಿಂಗಳೊಳಮುಂದೆಂಬ ಪ್ರೋಲಿಹಸಂಖ್ಯವಿಪ್ರಹರಾ॥
ನಾಂಚವೂಗಲುಮೇ ಲಿಲಿಲವೃವುಕಂಗಳೊಳಿದಾಪ್ಪರಿಸಲ ತಿರಿವ್ರ।
ಷ್ಠಂಗಳಂ ತ್ರಿರು ತಿರ್ಥದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರಸಂದೋಹಾ॥ ೭೮
ಕುಲಿಗಳೊಡನೆ ಬೆರಸಿ ಬೆಳತತ್ತಾಪಿ ಲಿಸ್ಕಾರಪ್ರಕಾರದಿ।
ಬಲಿಪಡಾಗಳುಂತೋಗದಿಂದಿರು ವರತಪೋಧನರು॥
ನಳನಳವನೆರೆ ಮುಕ್ತಿಕೇಶಂಗಳ ನೊದಲನಾವರಿದಿ ಬೆಳೆಂದುಲು
ಲಲಿತನೀಲಾದ್ರಿಗಳ ಪ್ರೋಲಿರು ಸಂನ್ಯಸೀಶ್ವರರು॥ ೭೯
ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರೀಭೂತಭಾವನ। ನಿರುತದಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ತಿರು।
ಪರಮುನಿಗಳಂ ಶರವನಿಳಿಸಾಂ ತಮೂದ ಸಂರರಾಶೀ॥
ಪುರುತಪೋವನಾಚರಿತ ಮುನಿಗಳು। ಚರರ ಪುಂಸು ಪದ ಪ್ರವಂದನೆ।
ಧರಿಂತೊಳೂ ಶಿವಶೇಷ ತಪವಂಮಾಳ್ಪನಾ ಶಿವರಲಾ ೮೦

ಜ್ವಲಿತತಪಂಬಾಗ್ನಿಂತಾನಡುವೆನಿ। ಶ್ವಲದಿ ಬಂದುಲಲಾಮ ಸುಃಪ್ಪೀದಾಶರೆ।
ಗಳುವರಿಯೆಳ್ಪು ತ್ರಪವನಾಂಜರಿಸುವ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ॥
ಸಲಿಲಕಣಾಂಕಿತಾಳುತಾ ತೃಣಾ। ದಳತಲಾನಿಲ ಸಂಚವಾಲಂ।
ಗಳನೆಮೆಲಿದು ತ್ರಶಿಂ ಸಳಂ ಮಾಡುವ ಮುನೀಶ್ವರರೂ॥ ೮೧
ತರುಗಳೆಯ್ಯಲು ಭಿಪ್ಪಮುಂ ಕೊಂಡಿರವಿ ಸಲ್ಲಿಹ ಮುನಿವರರೇಗ್ಯಾರು
ಗಿರಿಗಳೆಯ್ಯಲು ಭಿಪ್ಷಮುಂ ಕೊಂಡಿರುವ ವಮುನಿವರರೂ॥
ಸ್ಥಿರಜಲಕ್ರೀಡಾವಿನೋದದೆ ಸುರವನಕ್ರೀಡಾವಿನೋದದೆ।
ಪರಿಣಾಮಿಪ ಗಾಂಧರ್ವ ಸಂತತಿ ಗಳಿಸುವ ಜ್ಞಾನವೃ॥ ೮೨
ಅಮಿತಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ। ಸಂಭ್ರಮ ಸಲಿತವಾ ಪದದೊಳ್ರತ।
ಪ್ರವರಿಯ ಕುಮಾರರು ದಿಗಾರಮ ನಾಯಕರು ದಿಗ್ವರರೂ॥
ವಿಮಲ ಜಲಸಂಪ್ರಯುಕ ಕೊತ್ತದಿ ಸಮರ್ದ ಬಿಲಸಂಪ್ರಯುಕ ಕೊತ್ತಂ।
ಪ್ರಮದಿ ಜಲಪ್ರರುಷರುಗಳಂದೋ ಪ್ರವಶ್ರರುಷರುಗಳೂ॥ ೮೩
ದಂಡಮೃಗ ಮೃಗರಾಜ ಹರಿಣಂ ದಂಡಶೂಕರ ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳ
ಜಂಡಭಲ್ಲೂಕ ವೃಕರು ಸಾರಂಗವಾ ಜಾಂಗಲಂ॥
ಪುಂಡರೀಕೇಶ್ವರ ಭಂಮರಿಪ್ಷ ಜೀರುಂಡ ಜಮುರಿಯ ಮೃಗತತಿಗಳ।
ತಂಡವಿಂತಂ ಸ್ನೇಹಸ್ವೈರ ಮನ್ನುಳ ಜೀ ಕುತಿರಾ॥ ೮೪
ಘನದ ಬಲ್ಲಾಪವನ ವರಸುಮಿಂತು। ವಿನುತಿಸುತ ನೋಡುತ್ತ ಸುಂದರಲಿ।
ವಿನಯದಿಂ ತಂದ ದಿಗಳ ಮುನ್ನರಹ ತ್ರೈತಪ್ಪು॥
ಅನಘ ಸರ್ವಾಪಾದಿರಾಜ ನಮನದ ಬಲ್ಪಂ ನೋಡಿದ ದರಿನಾ
ಜಿನುತೆಸಿದ್ಧನಾ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಸಂಕೀರ್ತನಾ॥ ೮೫
ಶ್ರೀ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದನ ೧೦೨೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಜತಿ।

ಪಲ್ಲವಿ

ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವ ಚೆನ್ನನಿದ। ಶೋಲ್ಲಾನಾ ಲಿಪಿ ಬರೆವರರ ನಿ।
ದರ್ಲ್ಲಿ ಕ್ರೈತಂದಿರುತ್ತಮ ದರ್ಶನ ಮಾದಿರಾಜೈಯ್ಯಾ॥
ಷಟ್ಶೀಲಶವಾದಕಪ್ಪಂತವ್ಯ। ಪದನು ಕಟ್ಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದುದು॥
ಸುರುಚಿ ಕೋಂನ್ನತವಿಪುಳ ತನವಂ। ಧರಿಣಿ ಬಟ್ಟಿಂತೊಳ ದ್ದಾನಿಂತು।
ಧರೆಗೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ನೀಳಕೆ ಬದ್ದರಲು ನೋಡಿ।
ಪರಮಯೋಗೀಂದ್ರ ನೋಡಿ ಭೂತಿಯ। ಸಿರಿಯೊಬರುಳ ಜ್ಯೋತಿ ರಂಗವೋ।
ಧರಣಿಯೊಳು ಸದವಿದರ್ಶ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲರು ರುವೋ॥ ೧
ಘೋರ ಭೀಕರ ಶರಭ ಮಾವ ನಪಾಂರವೋತಾ ನಿಲ್ಲಿ ಪೋಗಲು।
ಬಾಲವಿಂ ನೋಡು ತಿಜೆಸುತ ಮಾವರಸ ನೀಪ್ರಮಾ॥

ಪೇರಿ ನೋಡುವೆನಿದನೆನುತ್ತಾ । ಶಂರಿ ಶರಬಿನದೆಶೆಶಿನಪೆದು ।
ತಾರಬಿಲ್ಲದೆಮೂರುವರ್ಷಗಂ ಹಮಿನಿರ್ಾಣಾದಿರೆ ॥ ॥೨॥
ಅಕ್ಕಲಡಿಗಳವೋಲೆ ಪ್ರೊಡವಡು । ದಿಕ್ಕಬರ್ಬುದಿದು ಕಪ್ಪೆಲಾಂಯುನು ।
ರುಕ್ಕವೂಂಗದದೆ ಶಿಂಯೊಳದಾರ್ಪದಯು ಪದಕದೆಶೀ ॥
ಮತ್ತವರು ಷಾಷ್ಟಕವನೆಂಯಂ । ಚಿತ್ತಲೆಂದರಿಯದೆ ಭಂಪುಬ್ರವೆ ।
ನತ್ತುವಿಂಮಯರೂಪ್ರದೋರದೆ ಾಡಲೇರಿಂ ಪ್ರಾ ॥ ॥೩॥
ಯೂಕರವನಾನಿಂಪ್ಷಫುವರೂ । ಶಾಂತಿಶಂಯುವಂ ಬಲ್ಲಿನೆಪಾಂ ।
ಕೃಾತಪಾನಂದಾಕ್ಷನಿಂವುಶಿದಾಬ್ಬ ಪಂತೋರಿ ॥
ಶ್ರೀತಿಯಿಂ ಪ್ರಶಿವೂಡಿಮತವ್ಯುದು ರೀತಿಮೊಳೆಯುಲು ಕೀರ್ತಿಸ್ತುತ್ಯಂ
ಖೀತಿಂವೊಳುಶಿಷ್ಟ ದ್ವಂಯುಂ ಸ್ಪೈಸಿಡದಿರಲ್ಪೋಡೀ ॥ ॥೪॥
ವೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಘುತಕರುಣಂ ಕೃಲ್ಲಲೋಜನಪಾನಿಪದುಬ್ಬರು ।
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯೋಗಿ ಭೀಕರವಕ್ಷ ತನುವೃದವಿ ॥
ಪಲ್ಲಲಕವರುತಂಪ್ರವುಂ ನ್ನಿನ । ನಲ್ಲರೂಶಿನೆ ತಾಳುದನಿಂವೊಳು ।
ಬಲ್ಲಿತನವುಂವೋದಲೆಂದಿಂ ತಾದಿನಾನೆನುತಾ ॥ ॥೫॥
ಶರಣಾನಿಂನ್ನೋಳೋಳೆ ನುತಿಪಾ । ದರದಿ ನಾಗಳೆ ಪ್ರೈಗೆದ ವಗಾದರಪ
ದರದನಂ ನಿಜಕರಕಮಳದಿಂ ಕೆಗೆದುಬಾನಿಯುಪ್ಪೀ ॥
ಪರಮಪಾರದನಾನಿಯಿಂತ್ರಪ । ನಿರೆಂವೊಳಂವ್ಸಂವೋಡಲೆಂತ್ರೆ ।
ಭರವನದೊಳ್ಪಿತಂದಿಶಿಂಕಿನು ತಾಮಪಾಪ್ರರುಷಾ ॥ ॥೬॥
ಘುಸಿನಿತಂಪ್ರಾಸ್ತ್ರಮಕಿಸಿಗೊಂಡೊದಪೆಮಲಂ ಪಾವದರವುಂ ಪಾಡಿದಿ
ಡಿಬಿನಂಯದಿ ಕಂಪ್ರಶ್ರಿಪಾದವ ವಿಕ್ಕಿಯನಿತರಲೀ ॥
ರವಿಕಶಾವತತ್ತ್ವನು ಜವಘುಬರಸಿದೊಳೋ ಲಾಡಿಸುಕೆವಿಂಸಿಸಂ ।
ತ್ತವದಿನಾಕ್ತನ ಪೊಂದಿ ನಿಸ್ಪುಸ್ತ್ರೋತ್ರ ರಿವಿಗೊಂಡಿದೂರ್ ॥ ॥೭॥
ಯಿಳಿಂವೊಳಂಪ್ರಂಶಿರದು ನಾಲವ ಬಳಸಿಬೇಶ್ರುದದಲ್ಲಿ
ರಿಲ್ಲಿರಲಳವಶಡದು ಪ್ರೊಸೆಂದು ಸದ್ಗುರು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನವೂ ॥
ಅಲಘುಮತಿ ಚಿಪಪಿಲುವುವದೊಳುಂ । ಪ್ಸಳಘುತಂ ಪೂದರಶ್ಸನೆಂದನು ।
ಮತಿಲೆಕ್ಕರುಗಾಘುಲಭಪ್ರೋಗಲದೆಂ ತುನಾಂಬಲ್ಲೀ ॥ ॥೮॥
ಬದವನಿಂಕುನಿದ್ರಾನವುಂಗಂ । ಉಡಿಬಿಡುವನೇಕೊರ್ಮಂಯುಂದಡೆ ।
ವಡೆಂಯುಕೀಳ್ನಿಂಪ್ಸಡಿಸಳಂಗಂಡಿವುಬದುಂಕ್ರಿಚಿನೂ ॥
ಬಿಡಿನದೇತಕೆವುರಳಶ್ರೋಕಿನಿಪ್ರೊಡವಿಘಟಲಿಂಯುನೊಲ್ಲಿ ನೆನುತಿರ
ಲೊಡ್ಡನೆನನು ನಘುತಾದದೇ ನಿದುಲೇಯುಲೀಪಿನುತಂ ॥ ॥೯॥
ಪರಮಗನಿಧಿ ಮಲ್ಲೀಂಯ್ಯನಾವಾದರಪಿನಂ ಶ್ರಕ್ಷ್ಯರುದೆಂಳಿಂಡಬದ ।

ತೊಳೆಯ ಬೇಕೆಂದಾದೊಡೆಂ ನ್ನೊಡನೀಗ ಬಾರೆನುತೇ॥
ಪಿಳ್ಳಿರಿಯ ಬೊಬ್ಬುಳಿ ಮರಳವಳ್ಳಲಿದು। ವರಿವು ತಂಕುಳ್ಳಿಳ್ಳಂತಾಮುಕ್ತಾಂ।
ಪರಿದುಹಾಡಿಲಾ ಶಾರವಿಂದಂ ಗೊಲ್ಲ್ನವಂದದಲಾ॥ ॥೧೦॥
ಬಿರಿದ ಬೆರಳ್ಳಳ ಬಾಟೆಯ ಡಿಗಳ್ಳ। ಮುಂದ ತೊಡೆಗಳ್ಳ ಪನಿದವಹುವಿವ।
ಕ್ಕೊರಹ ಬೆಂನ್ನಿದ ಬಾಹು ಸ್ಥೈಸಳ್ಳ ಡೊಂಕಾಲು ಪಳಾಂ॥
ಪರಿಗೊಳರ್ಳ ನೊರೆಶಾಯು ಹಾವಪೆ। ವರಿದರುಲು ಪಳ್ಳ ಜೊಲ್ಲುಹಾಂತು ವಹು।
ಮುಳು ಟುಕಿ ವಿಗಳ್ಳ ರರಿಃ ಸಡ್ಡಿದ ಕೆಂಪ್ಯವಿಃ ಪೆಗಳಾಂ॥ ॥೧೧॥
ಬೆರಳವೊಳೆಂತ। ಸಂಟುಪ್ಟು ಬಾರ್ನ। ತರಹು ಮಂಡೆಯ ದೊಡ್ಡವಯಾವಿವ
ಬರಸೆದೆಯ ಕ್ಕೊರ ಸರತ ಬದಿಗಸ್ಯೋರಶಾಳೆಂತಲಾ॥
ಕುರುಬ ಮುಕೆಮುಳ್ಳು ಮುತ್ತ್ರಾಂತುಂತರಿ। ಯುರುವೆಗಳು ಬರಿಸುಡುಂಪ್ಯ ವುಡವಿದ।
ಕುರಿದೊಗಲ ತಿ ದಿಂತುಜೆಂತು ಪೊಂಕದ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟೆಯ ಮಾ॥ ೧೨
ಘಾಳಿಯಿಂತಲೆ ಪೂದಲಲುಗಲು। ಪೀಳದು ತರ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟ ನೋತು।
ತ್ರಾಲಸಃ ತಃಕ್ಕ್ರಿ ರುಪ್ಯತಂಸಾಂತುಂಕರವ್ಯ ತೊಡನೇ॥
ಶಾಲನೊಡ್ಡವನೆಗಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತ। ಜೋಲಿನ ಡಾಪ್ಯತ ಕಿಡಲಿಪಡಿಸೆಯ
ಕೋಲುವಿಡಿ ದಾಡಿ ನಮರಿಸಳಂ ಕೊಂಕಿ ಳೊಳ್ಳಪವಚೀ॥ ॥೧೩॥
ಕೊಪ್ಪಿದೊಪ್ಪ ನೆವಿರಿಂಯ ಕಲ್ಲ್ನಲ ತಪ್ಪಲಡು ತಂಸೋಪ್ಯವಂದರಿ।
ತಪ್ಪ್ಯುಕೆಲ ವಾಡುಸಳ್ಳ ನಾಂ ಬೊಬ್ಬುಳಿಯ ಮರ ನಿಶ್ಪಾ॥
ನೆಪ್ಪಿಗಾತನು ಕ್ಕೊಡದದರ ಶಾಂಯಿ। ನೆಂಪ್ಪುವಂ ತರಿಪ್ಯತೆ ತನಸೆನೆಳ್ಳ
ಲಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ನೆಳಡಿಯ ತೊಡನಾಸ್ರದಿನಿ ನೋಡುತ್ತ॥ ೧೪
ಯಿಲ್ಲ್ನನವುನಿರ ವಲ್ಪ ವುರನಂ। ಖುಲ್ಲ್ನತನದಿಂದೇಳೆತರಿದವೆ।
ಗೊಲ್ಲ್ನಯ ದ್ವಂಕಾಣಾತೆಂತೊ ನಾ ವಿಂತುತ್ತ ನೆಳಲಲ್ಲಿ॥
ಪಳ್ಳಿಳಿ ವಿರ್ಗ ಬೊಬ್ಬುಳಿಯ ಮರ। ನಲ್ಲದೇ ವಿಪ್ಪಡ ವಿಕಿರೊಳಗೇ।
ನಿಲ್ಲ ನೆಕಡಿಂತುಲು ಪುರಂಸಳುಲ ಕೆಬ್ಬಿದದಷೀನಾ। ೧೫
ಶಾಳಿಕುರು ಬಾಯುಲ ಪ್ರಾಸಿಂನ್ನಂ। ಶಾಶಿಕದೆ ನಾಂಬಿಡೆ ನೆಸುತ್ತ।
ಕೋವದಿಂ ಬಯ್ಯುಲ್ತೆ ಗೊಲ್ಲ್ನಂಸರ ಸಡಿವಿನಸುತ್ತಾ॥
ಛಾಪ್ಯಕೇವಿ ಶಾರ್ಗಾಬಿ ತಾಳವಿ। ಛಾಪ್ಯ ಛಾಪ್ಯರೆ ಕೋಳಿಪ್ಯಂ ಜವೆ।
ಕೋವಿಪುವನೇ ಶಾಳಿಯಲ್ಲದೆ ಶಾವಿಂತು ನರನೇ॥ ೧೬
ಪ್ರುದಿದಕೆಗೋ ಶಾಂ ಬುದ್ಧಿಯ ತೆಕೆಯಿಂಕದದದೇಮಾ ನಶಿಸುರೋವರ
ಪ್ರಥದಿ ಕೋವದಕಿಜ್ಜನಿಂದವೆ ಬತ್ತ ದೆಂತ್ರಿಪ್ರುದಾ।
ಪ್ರುದಂತು ವೆಂಬರ ವಿಂದವಾರಂ। ದದತೆ ವಿರುಕೆಗಿಪಾಕ್ಷಿಯಿಂಕಂ
ದದೆನಿಶಾ ಶವ ನ್ಯೈದು ಪ್ರುದೆ ಜಾನಂದ ಶು ಚಿದಾ ಬ್ಜಾ॥ ೧೭

ಜ್ಞಾನದೊಂದಗ್ಗಳಿಕೆಯೊ ಅವಧಾನದೊಂದು ವಿಚಾರವೊ ತ।
ಧ್ಯಾನದೊಂದರ ಫಲವೊ ಯದು ತಾಳ್ದ ಸಹುಗಾವೊ ನಿಂನ್ನಾ॥
ಆಪೇನನೆಂಬೆನು ಮನದ ಘನವಂ ನೀನು ಸುಕಲ್ಪೇಕಿನಶಿಸೀಳೆ।
ತಾನದದೊಳಲ್ಲಾಮರಂಗಳು ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲಳಲೂ॥ ೧೮
ಛಲಕೆ ನಿನ್ನಂ ತಪ್ಪ ಶಾಂತಿಕ। ರೊಳ್ಳಕೆಯಿಂತರದು ನಿನಗಳುಂಟೆ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿಂತಿರು ತಿರ್ಕಸಾಧುಗಳೆಲ್ಲರು ಬಿಟ್ಟವರೂ॥
ತಿಳಿಯಲರಿದು ಸಮಸ್ತ ಭೋಗಂಗಳನುಳಿದು ತಾನಾಶ್ರಯಿಸಿದ।
ತ್ರಿಳಸು ತಿರ್ಥ ತಪೋಧನ ನಮನದಂದವಾಂಬು ತಪ್ಪಾ॥ ೧೯
ಆಸೆಗಳನೆಲ್ಲಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಂ। ವ್ಯಾಪವಂ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಹೋಗುತ।
ವಾಂಛವಂ ತಾನಪ್ಪಲಿಸುವ ವಿವೇಕಿ ಯುಂದದಲೀ॥
ಲೇಪಮು ತಿಕೆ ಕಿಜ್ಞಸೊಳು ಸುಲ್ಲಾಸರಿಂ ಬೀಳ್ಳುಂ ಕಳಸನಂ।
ತ್ಯೋಪರಿಸುವ ವೈಸಿಕದ ಪೊಂಗೂಸಿ ನಂದರಲೀ॥ ೨೦
ಹರಣವಂ ತ್ಯಜಿಸುವೆ ನೆನುತ ಬಂದು ರವಣಿಸಿ ಭಾವಿಯೊಳ್ಳುಂ ಬೀಳ್ಳುತ।
ಸುರಸುರವಿಷ ಅಷ್ಟಿಗಿಂಯು ನರಸುವ ವಾಖ್ಯನಂದದಲೀ॥
ಮರುಳು ತಿಳಿಯು ತ್ರಿತ್ವನೆಂಬಿರುಂತಾ। ಸರದೊಳಾಂಸು ತ್ರಿದಶ್ಮಪಿನೆಂಬಾ
ನರನ ಪೋಲಾಯಿತ್ತು ನಿಂನ್ನಯ ಸುಮತಿ ಸ್ವೈರಣಾತಿಯೂ॥ ೨೧
ತ್ಯೊರಿಯಲ್ಪೊನ ಲಲಿ ಪೋಲ್ಪಕರಡಿಯು। ನರಿಯು ದಡುಕಂಬಳಿಯನುತ್ತಾ।
ಸರದಿಪಂ ಬಿಗನಯ್ದಿಪಿಡಿಯಲು ಸರಳಿಯವನನದೂ॥
ನೆರೆಪಿಡಿಯು ಲಾ ತಡಿಯಲದರ್ಶವ। ನೊರವೃತ್ತಿಲವ್ರೊ ಬಿಡು ಬಿಡೆನುತಿರ।
ಲರಿ ಬಿಕುಂ ನಾಂ ಬಿಟ್ಟೆ ನೆನ್ನಂ ಬಿಡದಿದೆಂಬವೊಲೂ॥ ೨೨
ಬಿಟ್ಟಡಂತಾನೇಕೆ ಬಿಡುವ್ರುದು। ಮುಷ್ಟಿದಾ ಶಾಪಾಶ್ವದಿಂದಂ।
ಪಟ್ಟವಡವನಿಂತು ಫಲವಂ ದೇಳುತಿರಲೇನೂ॥
ಯಿಟ್ಟಿಕಬ್ಬಿನ ಜೂಜನೊಳೆ ಗೆಬ್ಬಿಸಿ ನದರ್ದನಿ ತುಪ್ಪುಳದಡಂ।
ಕಿದಿಟ್ಟಿ ಸಲ್ಪದು ಸೋಲವಲ್ಲಾ ಕೇಳ್ಳಿರಾ ಭಾರೀ॥ ೨೩
ಪೋಷಿಸುಂ ಶಾರವ ನುಡುಗಿಯು ವಿತಾಸಿ ಮಾಡಿದಡವ ಮಭವದಿಂ।
ಘಾಸಿಯೂ ಸನೆಯುಂಟೆ ನುಕ ಮೂಕಲಿಸು ವಾಂಛೆ ಯ್ಯಾ॥
ಲೇಸು ಮತ್ಸುರುತ ತಂನ್ನ ಮುಂ ನ್ನಿನ ವೇಷವುಂ ತೋರಲ್ಕೆ ನೋಡುತ।
ಶೋಷವತು ಮವಂಗದ ಡಿಲಜ್ಜಿಸುತ ತಲೆವಾಗೀ। ೨೪
ಬಲಿದು ಘನ ಶೋಕಾಶ್ರುಕಣಂಗಳ। ಸಲಿತಮು ಖನಾಸುತ್ತ ಮನದೊಳು।
ಕಳವಳಿಸುತಿವ ಗೆಲ್ಲಿಯದು ಪೆದ್ದತ್ರಿಯಾಲ್ಲೆ ಮುದೂ॥
ಅಲವಗಯುಕ್ತಿ ಯದೆಲ್ಲಿಯದು ನಿಶ್ಚಲಿತ ಶಾಂತಿ ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ್ಪದಿ।

ತೊಲಗುವದೆಷ್ಟಂ ಛೇಕನೀಮಾಡಿದ ಮಹಾಮಾಂತ್ರೇ॥ ॥೧೫॥
ಗತಿಯುಮತಿಚಿತ್ರತಂದ್ರ್ಯ ಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿಗಳುಳ್ಳಂ ನಂಬಿರಲುತಂ।
ಸ್ಥಿತಿಕರ್ಯಕ್ರಿಯೆಂತೆಹಗಿಹಗಿನ ತರ್ಕದಡೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ॥
ಕ್ಷಿತಿಂಹೊಳಾರಿಂ ಸಾಧಿಸಂ ಕಳುಕತಿಂತು ಕರುಣಾವಚಿಂತ ಹದುರಾಂ।
ಕ್ಷಿತಿ ಪಿಸುಣಾಂತುಂ ತೊಂತುದ್ವಂಗರುಡಿತ್ರನಿವಂ ನಾಲಾ॥ ॥೧೬॥
ಕರಪಿನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತಿಸಲ ಛೇಶ್ವರನಸ್ವಕಿಂಯಿಂದಲ್ಲದವೃಡೇ।
ಡೊರಪುವದೆ ನಿಪ್ರೃಹತ್ತೆಯ ನಸತಿಕ ಮರ್ಗಸಕುಪರ್ಗಟೆ॥
ಕರದಹರಣಾಲಾ ಭರಣಾ ಶಾಶ್ವತ। ಶರಣು ಶರಣಾ ಗಿನುತ ಮಿರುಮಾ।
ದರದಿನಂತೆಸದಪ್ಪಿಮಲ್ಲರದ ಕುವಂಯುನೋಕ್ರಿಯಲಾ॥ ॥೧೭॥
ಸ್ತೋತ್ರಿ ವಿರಮರ್ಗವಿದೂರ ನೀದಶ್ವಾವರವನ ದುಸುದುಸ ನಿವರ್ಗಲ।
ಭಾವವಯುತಕವಿರ್ಗಗಳಿಸಂಸೆಡೆ ಚಿಂತ್ಯಾ ಬರವಪ್ಪುದೂ॥
ನೀವೃಮತರ್ಕ್ಯೆಕ್ಕೆ ದ್ಯೋತಿಸಿನಂದಡೆ। ಯೀವಿಕಲ್ಪವಸಾಪ್ಪಮಾಡಿದೆ
ಸಾವಕಾರಣವೆಂದು ಕೇಳಡಿಪೇಳೆನೆಂತೆನಲೂ॥ ॥೧೮॥
ಅಹಮನೇತ್ರನಬೆಸನದಿಂದಂ। ಬಹವನೆಂಬಾತ್ರಮುಥನೊಬ್ಬನು।
ನಿನಿತವದು ಭಕ್ತಿಪ್ರವರ್ಧನ ವಾರಣಾಂಥಕದಲಿ॥
ವಹುವತಿಸಿಬಂದಿದರ್ಕಹನು ನೀನೊಪಿದುದಿತ್ತಜ್ಞಾನು ಭಂಯ ಗೋಪ್ತಿ।
ರಹಸುಂಧಾಸರ ನಿಧಿಯೊಳ್ಳೋಲಾಡಿಸುತ ಪಾತನನೂ॥ ॥೧೯॥
ವರಶಿವಾಚಾರಾಬ್ಧಿವರ್ಧನು। ತಿರೆ ಚರಿಪಂವೇಳ್ಕಳೆಯೊಳಿತ್ರಲು।
ನಿರುತದಿಂದ್ಯವತ್ರಿಪ್ರ ವರುಷಂಗಳಿಸಿನ ನಗಿಂನ್ನು।
ಬರವಿದೇಳ್ವುವರತ್ಸರಂಗಳು। ಚರಿವಿದಪ್ಪುಬಳಿಕಿಂನ್ನು ಸಾವೇ।
ಬರಿನಿಕೆಂಬೆವ್ಪನಿಂನ್ನನೊಡಿದ್ವ್ಯವತ್ಸ್ರವರುಷಕ್ಕೆ॥ ॥೨೦॥
ಅಂತುವೊದಲಾರ್ಕೆಳು। ಮೂವರ್ಗರು ಶಾಂತಕಲ್ಲದೆನಿವವಿರಲು ನಿ।
ಶ್ಚಿಂತವಲ್ಲಲ್ಲೀಗಳೆಭಾವುತವೀನಸಾದೊಡೆಯೂ॥
ಮುಂತೆಕೆಗಾಡುವೆವ್ಪುಬೇಡೆನಲುಮನಕಂತವಿಭುವಂಮಾದಿರಾಜನು।
ಹಂತನಾಳಿವಂತೋನಿವಲ್ಲರಶರಿಗೆಕ್ರ್ಯಮಲನಿಮೂ॥ ॥೨೧॥
ಶ್ರೀಗುರುನರ್ಚನಿಕೆ ನೆಂಬೊಡಂನ್ವ। ಶ್ರೀಯುದಾಂತುವನದೆಂಬೆನೆಬಲು।
ಮಾಂತಿಸಾಗರವಮಠಭೋಗವದೆಂಬಹದ್ರುವವೂ।
ಅಂತುತದಕ್ಕೈವಾಲ್ಯವೆಂಬೆನೆ। ಸಾಯಂ ಜಾರಿಯುಕದವಿಯಂದುತಾ।
ನೀಯುನುವಸಾನ್ನೊಲ್ಲೆನೊಲ್ಲೆನು ನೀನೆಬಲ್ಲಿರದಂ॥ ॥೨೨॥
ಶ್ಲಾಲಿಪವರ್ಗಾದಂತೂವಿಶ್ರಾವುಮತ್ಸರಕ್ಕಳೇಕಂತುನುತೂಂ।
ಭಾಮಿಂತೊಳ್ಪುಕ್ಕೈಗೆಡೆದು ವಂದಿಸಲನಿತಕೊಳ್ಳುವಮೂಡಿ॥

శ్రీమదితరకల్యాణమొళ్గభి, రామభద్రవమందెనిందిర,
రామదాశ్వమమాదిరాజమురూళ సాష్టాగావే॥ "౨౩"
శంగమేశ్వరనల్లోరంద ప్రాశ పరిరవి నవిధువనమాత్రదిశుమ
ముంగ డెంబొళ్గరి బధవనాశ్వరిశథ తళెదవడెలు॥
శింవర్ధబళ్లతవ ప్పళక్తరం, సాంసవాశరలకుళ్లకేతోతప్పవు,
కుంశలీలా లోలవగవద సాశివయెంస్య యప్పా॥ "౨౪"
చారుతరళవలంపదౌ శ్యారాలకారరత్నాపత్య తాపహారా
రారదొళ్గు నలదద్దియుక్తుత మాదిరాజ్యెయప్పా॥
చారుశౌరత్వెయగ్య భక్త్యా చారియుయర్భ శివంగా నిందవ,
సారతంవ చర్ నితోళ్గుత్తుంగు బదొళ్గరు బరిదార్॥ "౨౫"
ధరెయొళ్గుండుశ్వేశ మాదరదర పంత్రవ నోలదుకేశ్వదే,
బరదడంబిరి బిదడె వైశ్ర్రిబదతె వమజరిసే॥
శరవాభక్తియు శృంగ్యా యయుక్తియు చిరతరాయుపజియ సౌఖ్యం
శరదవిద్యెయు బుద్ధియు దొరకొళ్గుమనజరిసే॥ "౨౬"
నయనకనార్ హారకారన, నంశ, నభువనే శయువనభువన,
నయునవయనత్రయ ననయరనార్గల తరనార్॥
నయునర నార్ శ నవరత్న జనయునభువనే జాలీతప్పను,
నయునరనర్ విశేష లక్షణ జయుతుమవిద్దీశా॥ "౨౭"
అయిదు వర లపూర్వేశ్వరాపళ్గ వివర యొజశరాసమదష,
ష్పరియనివశిల్లురికి శేమేశ్వరనవారుండాప్పా॥
పదవినవుళ్గరలాంత్ర్యపూరిత హృదయభీమకవి శ్రీనాథా,
భూదయబసవపురాణపద్ధిరొళ్గు మూరనెయకాండా॥ "౨౮"
శ్రీ అంతూభంధి గర్ క్రైవరనూ ౧౦౨ ౧ క్రైమంగళమదా శ్రీ సంపూర్ణతి॥

నాల్కనెయకాండా

మడివాళ్గెయ్యన కథె

పల్లవి

మత్తగజవం హొందదర అడు, వెత్తిమున్నిరిదవనదరణావ,
నెత్తిపురదంక బిరదొళ్గు మడివాళమాచ్యెయప్పా॥

పదము

విష్ణుధరా ఇశగమనబంధువే, విష్ణుధరారిత నవునసురువే,
విష్ణుధరారితమిత్ర వశరుదేవోత్తేష్టుభూయునవో॥

ವಿಷಧರಾಂಯುತನೆನೀ ನವೋದ್ಧೃತ। ವಿಷಧರಾಂತನೆನೀ ನವೋನತ।
ವಿಷಧರಾಂಕದ ಧಾಮದ ಪುಷ್ಪರದಿ ದಧಿನಾ ಹಾಂಗೂ॥ ॥೧॥
ಜ್ವಾಲಿನಾಬ್ಜವಿಲೋಚನನೆ ತಿ। ಕಾಲಕಾರನ ಲೋಕವೀರನ।
ಶೀಲಭಕ್ತಿಗೆ ರಿಂದಿ ತೋಲಾ ವಿಧಾಂತ ಭವಜಾಲಾ॥
ಕಾಲಕಮೂರ್ಕರಂಗ್ಬುದರನ ಜ್ವಾಲವಾಂತೂ ಮೂಲಶಿವ ಹ।
ದ್ದಾಲ ನಿಜದ ಮುಯೂ ಮಹಾಲಾಬಧವ ಶರಣಾಗ॥ ॥೨॥
ಶೀಘ್ರಮತ್ತೆಯು ಮನನಿಂತೊಳ್ಳು ವಾಡಿ। ವಾಳ್ವ ಮಾಚ್ಯೆಯ್ಯುಂ ಶವಸ್ಸ।
ಲೋಲನತಿ ವೀರವ್ರತಾಚಾರತ್ವಯು ಕಚರ್‍ಯ॥
ಕಾಲಕವರ್ಗವಿಶದಿಕನು ತ್ತವು, ಶೀಲನಿಜಭಾಷಾ ಸುಶಾಲವ।
ಶಾಲಿಭವಿಷಂಭವರ್ಗ ವಧವಂತಕಶರಿ ಶಾಲ್ಯವೀ॥ ॥೩॥
ಶ್ರೀಪ್ರಸನ್ನ ಷಂಡ್ವಾರಿ ಭಕ್ತರ್ಪುಷ್ಟವರಿ ಪ್ಲುಷ್ಯವರ್ಗದೂರನು।
ನಿಷ್ಠಿತೇಂದ್ರಿಯ ಲಿಂಗದು ಖನಿಷ್ಠಾಶರಂವ್ಯಾಯೂ॥
ನಿಷ್ಠುರಾಲ್ಗಾಂಶ್ರಕ ಪಠ ಮರಿ ಷ್ಟ ವುಂಡ ನವವುಳ ತತ್ವಲಾ।
ರಿಷ್ಟಿ ಗೋಷ್ಠೀ ಶಾಸ್ತರಿ ಷ್ಟಯ। ಕಂಪ್ರಕಿಷ್ಠಿತ ನೂ॥ ॥೪॥
ವಿಜಿತಶಾದಿಂಮು ಧ್ವಾರದೀರನು। ವಂಜನಭಂಗನುಜಂಗನು।
ಭುಜಬಲಂದಿಕ್ಕರಿ ಗೆಯಂಬಾರ್ಪುರವದೊಳ್ಳಿರಲು॥
ರಜಕಂಬಾಂಕ್ಯವೃತಪ್ರರಂತರ್ಕನಜರನ ಮಲಿವಯೋ ನಿಜಂಶವ।
ಭಜನತಾತ್ವನು ಶರಗಾನಿಧಿಯ ಹಾದ್ಧಿ ನ ಧಂ ಜ್ಯೋತೀ॥ ॥೫॥
ಬಸವರಾಜನ ಭಕ್ತಿ ಪರನಿಧಿದೆ ಕವಿದೆಳ್ಗೆನೆರೆದೊತ್ತಿಕಳವರಿಸಿ।
ವಸಿದುರುರುಕ್ಷಿತ ಚಿತ್ತನಾಗತವೂ ಚಿದೇವೈಯ್ಯ॥
ವಸಿಂಗೆಯೀಯತ್ತೆಂನ್ನ ದಾನಿಸೆ ಸ್ಥಲವೆ ನಾಬದುರ್ಗಿದೆನೆನುತಾ।
ವಸಿಮಜಂಗಮದರು ಕನಾಂವೀಕ್ಷಿತ ದೊಳ್ಗೆತಂದೂ॥ ॥೬॥
ಯತ್ತಲೀ ಬಸವಂಣ ನಿಂಪ್ರಣವೆ। ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಕ್ಯಹೊಳು ಕಲುತಾರ್ಗ।
ಪ್ರತ್ತುಭಕ್ತರಿಗೆಂನ್ನ ಕೈಗಳ್। ತೀನಿಪ್ಪೋಗಳ್ವೇ॥
ತೊತ್ತುಗೆಲಸಂಗೈಯ್ಯಲನುವಾಂಯತ್ತನುತ ಜಂಗಮವ ಪೋತ್ರೈ।
ಕುತ್ತಕ್ಸಜ್ಞನ ಭಕ್ತಿಯಂ ದೃಢಭಾಷೆ ವಧಿಸಲೂ॥ ॥೭॥
ತಂದು ಭಕ್ತರ ಪೂಜಿವಂ ಬರವೃಂದ ಪಂಘೊರೆಗಟ್ಟಿ ತಂದರ
ಶಿಂದರಿತ್ವನು ದಂಡುಕ್ಕೆ ಮುಂನ್ನವೆ ಹೋದಿತಾ ಚೇರೆ॥
ವಂದು ಪ್ರೊಳಿಯಂ ಹೋದಿ ಪ್ರೋಕದೊಗ। ದೊಂದಮೊಂದಂ ವರಡಿ ಸಳ್ಗೆ
ಸೊಂದಿಸು ಶ್ರಾವುಡಿಸ ಳಂತೆ ಸದೊಷ್ಟಿ ಮಿಸೆ ಬಿಸಿ ದೂ॥ ॥೮॥
ಹೊಂದಿ ವಸ್ತ್ರ ಕುವೋಕನಾಗಿ ಬೆಡಂಗದರೆ ಪುಡೀ ಸ್ವರರವಸ್ತ್ರಾ

ಸ್ತ್ರೀಂಗಳಂ ರಜತಾದ್ರಿಯಂ ಬದಿ ಶೈತ್ರ ನಡವ್ಯತ್ತಾ॥
ಮುಂಗಡೆಯ ವೀಥಿಯಲಿ ಭವಿಗಳು। ಅಂಗವಂತರ ಡೊಳ್ಳ ಮಾಡಿಯುವ।
ಸ್ತ್ರೀಂಗಳಂ ಸಂದಿಸಿ ದರಾದ ಡೆಯಿರದು ಕಿದಶ್ಯ ವೆಸೂ॥ ॥೯॥
ಜಡರುದಳರಾ ತೊಲದಿ ಬೋಯಮ। ತಡಿ ಗಡಿಗೆ ಜಯಘಂಟೆ ಯಮ ದ್ರೊಯಿ।
ಬಿಡೆ ಗಿಡೆಗೆ ಬಾರುತ್ತ ಶರಣನು ಮರಕೆ ನಡೆ ತಂದೂ॥
ಮಡಿಗಳಂ ವೃದು ವಾಗಿ ಘಟ್ಟಿಸಿ। ಮಡಿಯ ಜಂಗಮ ಬಂದು ಬೇಡಲು।
ಕೊಡುವನೆಂತರು ವಸ್ತ್ರವಾದ ಡೆನವಿಲಿಸಿ ಮೂಜ್ಯೆಯ್ಯೂ॥ ॥೧೦॥
ಶಾಲೆಯೊಡೆಯ ಬಕ್ಕ ಬೇಡಿದ ಡೊಳ್ಳ ಯಿಂದಿಲ್ಲೆಂನ್ನದೀವನು
ಬಾಳ ನೇತ್ರತ್ರಿತಮನ ಭರ್ಗರ ಚಿತ್ತ ನಾಗಿಯಿದಂ॥
ಕೇಳಿ ಬಸವಂ ಸಂತಸಂ ಸಲ್ಲೀ ತೆಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿರೆ ಭ।
ಕ್ತಾಳಿ ಸಂತಸ ವೆತ್ತು ತಾವಿಂತೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ॥ ॥೧೧॥
ಪೃಥಿಯಡು ಗವೆಂಬ ಸಗನೊಬ್ಬನ ಲಲಿತ ಭಕ್ತಿಯ ಹೊಳ್ಳತಾಯಿ।
ತ್ರಿಳೆಯೊಳಂದೆ ಕಾಳಿಯಂ ಬಾಮಡಿವಳನ ಭಕ್ತೀ॥
ಫಲದ ಭಾಷೆಯು ಪೊಲ್ಲಿತಲ್ಲದೆ। ಬಳಿರ ಲೇಖಾವ ಮೂರ್ಧಕ್ಯ ವೀನಿ।
ಶ್ಯಲಿತ ಭಕ್ತಿಯುವಿವರಕ್ತ ತೆನಾವರಿಯೆ ವೆಸುತಾ॥ ॥೧೨॥
ಸಂತತಂ ಭಕ್ತರು ಹೊಗಳುತಿರೆ। ಯಿಂತ್ತು ಕಿಲವೃದಿ ವಂಗಳೊಳುವಯಂ।
ನ್ನೆಂತರು ಕೆತ್ತಿಪೆಡೆಯೊಳಿಡು ಮುಡುಃ ನಿಂದೊಬ್ಬ॥
ಮುಂತೆ ಸಂದಿಸಿ ತೊಡನವನ ತಲೆ। ಯಂತರಿದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಬಿಸುಟುವ।
ರಂತನಾಮಡಿವಾಳ ಮಾಚೈಯ್ಯ ನಿಪ್ಪವಮಯದಲೀ॥ ೧೩।
ಅಲ್ಲಯಿವರವರೆಂನ್ನದೂರುವ। ಕಿಲ್ಲ ಶಂವೆರೆ ದಾಧರಿತ್ರೀ।
ವಲ್ಲಭನ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ವಂದಿಸಿ ಸ್ಯಗಳಂ ಮುನಿದೂ॥
ಬಲ್ಲರನೆ ಕೇಳ್ ನಿಂನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಡಾವಲ್ಲ ಡೊಲ್ಲರನದಗ ನೊಬ್ಬನು।
ಬಲ್ಲ ಭಕ್ತನೆನುತ್ತ ಗರ್ವದಿ ತೊಲಗದಾರಿ ಕೆಯಲೂ॥ ॥೧೪॥
ಬೊಂಕದಲ್ಲಿರ ಶಾರವಂದಿರೆ। ಬಿಂಕದಲಿ ಮಾಮಸಲತು ನಡವಂ।
ಕೊಂಕ ನಳುಕನು ಬಾರುತಂಬೀಕೆ ಗಳ್ಳ ಪೊಟ್ಟೆಯನು॥
ಕೊಂಕಿದವದಿರ ನಿರವೆ ನೆನುತುಂ। ಝುಂಕಿಸು ತಪುರವೀಥಿಯಲದಿ।
ಶ್ಯಂಕನೆಂತರು ಬಲ್ಲಿದರ ನರೆಯ ಪಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟುವನೂ॥ ॥೧೫॥
ಅಂಗಡಿಗಳುಡಗಿದವ್ಯ ಕೆವರಾರಂಗಳಾ ಟವ್ಯ ಮಾದವಾರುಂ।
ಸಂಗದೊಳ ತ್ರಿತ್ರ ಳತ್ತಲು ಸುಳಿಯಲಂಜುವರೂ॥
ಮುಂಗಡೆಯೊಳೆಂತಿಪ್ಪ ಬಂದಿತು ರಕ್ಕಸವಾನೆಯ ದೇನು ಜೋದ್ಯವ
ರಂಗೆಮೂಕಕೆ ಕೆದರಿದೆ ಕೆಡೆ ಕೆಸೋ ಮುಪ್ಪುರಲನ್ನ॥ ॥೧೬॥

ಯಿಂದುಧ್ರೂಪಬನದೊಬ್ಬನೀಶರಿ। ಮಂದರಿಂದುದಂಗಡಿಗೆ ಪೋಗುತ।
ಬಂಧಿಸಿದಡಿರಿಸೆತ್ತಿ ಜಂವಿಂದ ನಾಗವೆಂಲಕ್ಷ್ಮೀ॥
ಹಿಂದದೆಣಾವಂತಾಗಾರಿವಾಕಂ। ತಿಂದನೊದಿವಿಸುಂದಿದು ದೋಲದ।
ರಂದವರಿಯೆವೃ ನಿವುಹೆರೆಳಲು ಬಂದೆವಾವೆನಲು॥ ॥೧೭॥
ಬಪವರಾಜನವೊಗವನೀಕ್ಷಿಸಿಮುಸುಡಕಿಜ್ಜನೆವಾಡಿಕೊಲ್ವಂ।
ಮಪಗೆ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನೆಂದನಿದೇನು ವಿಪರೀತಾ॥
ವಿಪುಳ ಚಾರದು ನಿಂವಕ್ಷತ್ರ, ದೆಶೆಯೊಳಾರಿಗೆ ಬದುಕಬಲ್ಪುದಿಂ
ನಪಗನಿಂಪೇತರ್ಕಿಸಹಿತ ಕ್ಷೆ ಜನರನೋಗೆದರನಲು॥ ॥೧೮॥
ಯಿಳಿದು ಜೋದ್ಯವನಾವರಿಂಪೆವೀದೇಶದೊಳ ಗಿಂದುಂಗಡೆಗೆಳರ
ದೇಶಿಗಳು ಯಿಬಂನ್ನಾರುಯುಂಮ್ಮ ಕೃಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾ॥
ವೂಪಿದರಿವೆಗಳ್ಗಂ ಬಡಿವೃದಕೆ ಕ್ರೋಧವಪನು ಕೊಬ್ಬಿಮನುಜರ।
ನಾಪುರದಿಶಾಗಾರದಾಗಳಂವೂಡುತಿರ್ದರವನಾ॥ ॥೧೯॥
~~ಗಗನವಂ ಬಯ್ಯುಲು ವೃಥಾಂಬೀರೆಗಳ ನಷ್ಟದಡಿಂತುಕೊಲುವೃದು~~
~~ಹುಗತಿಯೆಬಿಜ್ಜಳಾಡವುಯರ್ಗದಿಯಲ ನರಿಯನೆನುತಾ॥~~
ಜಾಲ ಪಟ್ಟರಪು ನಾನೆಂದು ನೋಡದೆ। ದಿಟ್ಟನಪನನು ಭರ್ತ್ಸನೆಸುತ್ತಿ।
ಪುಟ್ಟಿದ ಜನರಂ ಜರಿದಲೀಯ್ಯದೆ ತೆಗುಳ್ದವನೂ।
ಮುಟ್ಟಿದೆ ಡೆಮುರು ಪುವದೆಪಿಳಿಯು। ವೊಟ್ಟಿವಬ್ಬನು ಧೋಪಬನಂಗಡಿ
ಮುಟ್ಟಿದ್ರೋಹಾತ್ರಿರಲಿ ರೊಂದನು ಅವನರಿಣಾ ನಿಲ್ಲಾ॥ ॥೨೦॥
ಗಗನಭಾಗಕೆನೆಗೆದು ದ್ರೊಬ್ಬಟ್ಟಿಗಳೊಳ ಪರಸ್ಪರನವರಿಂತೊಳ~~ದಗಮ~~
ಹಗನುನೆರೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜನರಂ ನುಂಗುತಿರ್ದರವನೂ॥
ಗಗನವಂ ಬಯ್ಯುಲು ವೃಥಾ ಬೀರೆಗಳ ನಷ್ಟದಡಿಂತು ಕೊಲುವೃದು।
ಹುಗತಿಯೆ ಬಿಜ್ಜಳಾಡವುಯರ್ಗದಿಯುನರಿಯೆನೆನುತಾ॥ ॥೨೧॥
ಬಲ್ಲರಂತನ್ನವರನೀಕ್ಷಿಸಿ। ಖುಲ್ಲನಪನನದ್ರೋಹಿ ಅಲ್ಲಯೆ।
ಕೊಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ ಮುಂದಿದವನಂ ಕಾರಿದಡೆ ಬಂನ್ನೀ।
ಯಲ್ಲರನುಮತವೆಂಬಹೋತಿಗೆ ಪೆಲ್ಲನದು ತುಂಬಿದವನವನೀ।
ವಲ್ಲಭಂ ನಿಂತೆಂದನೆಲೆ ಬಿಜ್ಜಳ ಧರಾಧೀಶಾ॥ ॥೨೨॥
ಮೇಲನರಿಯದೆ ನಿಕ್ಕು ನುಡಿದಕೆ। ಕಾಳ ವೂಳರ ಖಳರ ಕಾಂಕರ।
ಖೂಳರ ಧಮರ ಕೀಳುಂ ಮಾತಿಂಗೆ ಕಿಮರುಳಾದ್ಯೆ॥
ಕೇಳು ಪಗನಹಗನು ಪೆಸುತ ಬಿದಾಳಿಪುತ್ರ ಕೆ ಯಿತನಪಗನೆ।
ಕಾಳನೇತ್ರನ ತನುಸಣಾ ನೀಯುಂನ್ನಕಾರದದಿರಲು॥ ॥೨೩॥
ಅತನೆಪಲಜ್ಞಾತನುಂ ಕಾ। ನಾತನೇಪಲ ಕಲ್ಲುದಾತನ॥

ಆತನೆ ಕುಲವಿಲ್ಲದಖಿಳಕುಲಂಗಳಾಧಾರಾ॥
ಆತನೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಸದಾಶಿವ। ಆತನೆಂ ತತ್ಪ್ರಾತನುತ್ತದಾಂತ।
ನಾತನೊಪವರ್ಗಪತನೆಂಬಾತನಂತೆನಲು॥ ॥೧೪॥
ಮುಂನ್ನಪಂಕಜಭವನ ಜಡೆಗಳ್। ಜಂನ್ನಿವಾರವನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡುಜ।
ಗಂನ್ನಿಕರದೊಳು ಬಿಷಿಸುದಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನೇ॥
ಘುಂನ್ನತಾನಂದೋರ್ವವಶೋರ್ಗೆ। ಕ್ಷಂನ್ನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಪಟ್ಟವ।
ನುಂನ್ನತೆರೆಯಿಂಕಾಲಪುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೧೫॥
ಜಟಿಲದುರ್ಭವಭೂರಿಕರ್ಮಗೆ ತ್ರ್ಯಟಘಟವ ಬರುತ್ತ್ರವ ನಳ್ಕವಡಿಸಿ।
ಘಟಭವಾಂಬುಧಿಯೊಳು ತಿರುಗಿಸುವ ವೈಶ್ಯನುಂ ತಾನೇ॥
ಘೃಷ್ಟಿಸಿ ವಿಳೆಯೊಳ್ ಶುಕ್ರಿಯಗಾವಿಸ್ಫುಟಪದಾರಂ ಬೋಧದಂಚುಕ್ರ।
ಪ್ಪಟಕೆಲಂಗಳಹಿಯ್ಯುವತ್ಪ್ರವ ಶೂದ್ರನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೧೬॥
ನಾದಬಂದುಗಳೆಡ್ಡವಲಪೆಗಳಾದಿ ಶಕ್ತ್ಯಂಯುತಿ ಜುರಿ ಪೂರ।
ಸ್ವಾದಿಯಾದದು ಪಾದವಾನಾಳ್ಪುರಕಳೆಂಬುದಿರೋಲು॥
ವೇದಿಸಲ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡನಿಷ್ಪಾಂಡ ಬಾಂಡಾವಳಿಗಳಂ ಸಂ।
ಮ್ಮೋದದಿಂ ದಂವಿರಚಿಸುವ ಕುಂಬಾರನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೧೭॥
ಪುರಹರನಪಟ್ಟಿಲುವೆಪ್ಪಿಗೆ। ವೃಷಭರಾಜನೆನೇಗನಳಿಗೆ।
ಪುರಿಂಯನಬಿವೇಕಿಗಂ ಆದವರಾಕನೆರೆಯಾನೇ॥
ವರಕವುರವಕ್ರಂಗಳಂ ನಿಜಪ್ಪರದಿವೇಶೋಧದಪ್ಪದೊಳ್ ದರಿಬ।
ಪಿರಿಯಗಾಣವನಿಪ್ಪ್ರಾಬಲೆಗಾರನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೧೮॥
ಅಮಿತಪಂಕ್ತಿ ಜೀವಘಟಚಕ್ರಮಲಕರ್ಮಭವಿಪ್ರವರ್ಧನ।
ಭ್ರಮಣಿಕಾವೊಡಗೂಡಿ ತ್ರಿಸೂತ್ರಪಾಶಂಗಳ್ಗಳಂ ಬಲಿದೂ॥
ಕ್ರಮದಿನಾಡಿಪ ಬಡಗಿ ತಾನೇ। ಸವಿಲಸು ವಸುವಿನ ಲೋಹಮಂಚ।
ದ್ಭುತನವಿಂ ಪದಗೊಳಿಸು ಪಾಕವರ್ಗರನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೧೯॥
ಹೊಳೆವ ಕೊಡುವೆದೆಂತುಲ್ಲಾರಿದಡೆ ಮೊಳೆಗಳಂ ಭ್ರೋಕಮೂಃವಳ್ಗ।
ತೊಳೆಯ ನೊರೆಗೆಂಬಪ್ರಕಾಲೆಯ ತಾನೆರೆಳರಹಾ॥
ಬಲದವುದಗಿಂ ದುರಿತಾಕ್ಷೇಪಂ ದಳ್ದೆದು ರವಿಜುವವಿಧಿಯ ಕಲೆಯಂ।
ಮುಳ್ಳಿದು ಕರದಿಂ ವರಿಯ ತೆಚ್ಚಕಿರಾತನುಂ ತಾನೇ॥ ॥೨೦॥
ವೃತ್ತಶಾಸ್ತ್ರವ ಧಾತ್ರವಂಪಜ। ನೇತ್ರವನು ಖ್ಯಾತಿಳಳ ಪ್ರಸಂಗಳಂ।
ವೈತ್ರದಿಂ ಲರಿಕಾಲಪುವ ತುರಗಾರವನುಂ ತಾನೇ॥
ಚುತ್ರವಾಚಲು ಕಲ್ಪಿತನಾಟಕ। ಸೂತ್ರದಿಂ ವಿಶ್ವಕೀ ನೃತ್ಯವಿಭಾ।
ರಾತ್ರಗಳನಾಡಿಸುವ ವಿಂಗತೆ ತಸ್ಮಾತ್ತ್ರಕಂ ತಾನೇ॥ ॥೨೧॥

ನೆರೆದು ಪಿಂದೇ ಪಾರ್ವರ್ಪಾಂದವ ಸುರದೊಳ್ ಜಡರಿ ಮುಖ್ಯದೇವನ।
ಸರಮನೆಲ್ಲಂ ಸರವೆಸಗಿಯು ತೊಡವಸಸನುಂ ತಾನೆ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತಾಳಿಗೆ ಮಡಿಸಳ್ಕಂ। ಸುರ ಖರಂ ಬಿಡಿವೂ ದಿನೀಡುವ।
ಧರೆಯೊಳ್ ಗೆಳ್ಕು ತಾನೆ ಲಿಂಗ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯಂ ನ್ಯಾ॥ ॥೨೨॥
ಲಿಂಗತ್ತಿಪೆಲ್ಲಂ ತಾನೆಂದು ಮದಮು। ಡಂ ತ್ರಸಂ ನೀಡಂ ದುಕುಲವೆಂದಾ
ದಂತರ ಪವರಿಂದುದೆ ಮಡಿವಮಡಿ ಸೆಲ್ಲದಾ ಯ್ಯೆಂಯ್ಯಾ॥
ಸಂತ್ರುವಾದರ್ಶನ ಮೂರ್ತಿ ಸಯೂತನ। ಘಂ ತತಾ ಜರಜಾಗಳನೆಣಿಸುವ।
ಪಂತಸಂತನ ಸೇಂತ ಬಸ್ಸೆ ಸಲ್ಲಿಯದುವೆಂತೆನಲಾ॥ ॥೨೩॥
ಸರಮಿ ಬಿಂದ್ಲಾಂ ಪ್ರಸ್ತು ಜವಾಸಂ ಬರಧರವಸಿ ದ್ಭಕ್ತರುಗಳ್ಗಂ।
ಬರವಿತಾನವು ನಲ್ಲ ದೊಂದು ವನೊಸೆಂದು ನನವರತಾ॥
ನರರ ನಾರಂಭ ಮುಷ್ಟಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನು। ಶರಣರುಗಳ್ಗಂ ಬರವಿಜಂಯುವುಂ।
ಶರಣಾರಿ ಸೆಳೆಯಿಂದುವಂ ವಿನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಂ ರಯುಕ್ತಿಯುಲಾ॥ ॥೨೪॥
ಜಂಗಮಂ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತೊದ ವಸ್ತ್ರಂಗಳ್ಗಂ ಕೊಡುವನು ನಿರಂತರ।
ಅಂಗ ಸಂಬಂಧ ಸೆದವಿ ಡಾಂಯ್ಯದ ಬೀರಿಗಳ ನವದಿನ॥
ಲಿಂಗದಾಸೀರೆಗಳ್ಗ ನೀವನ। ಘಂಗಸಾಂಯ್ಯ ಯ್ಯವಸುಚಾರಿ।
ತ್ರಿಂಗಳ್ಗಂ ಸೇಳಲ್ಕೆ ಸುಟ್ಟು ಲಂತ್ರಿ ಗದಂ ತರುವದಂ॥ ॥೨೫॥
ಬೀರೆಮುರುಪಿದ ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಬಿಂದ್ಲಾರಿಬಿಚ ಭಕ್ತನಕೊಲವ।
ಶಾರು ಪ್ರೋದಡೆ ಮುಂನ್ನುದುವನೇಮಾಣಾದೇಕತ್ಸೈ॥
ಕ್ರೋರಮಾನಂ ಸಿಡಿಸಿ ಕೊಳದಿರು। ಭೂರಮಣಾ ಯವರೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಸಿ।
ಚಾರದಿಂ ನೀನವರಮೇಲಂನ್ನೆ ತ್ತಿ ಪೋದವೆಯಾ॥ ॥೨೬॥
ಪರಿಸಿ ನೆಬಟ್ಟಂಕೋರ ಲಾಪ್ತ। ಅವರು ಬಲ ನೊಡುವೇರಿ ಮಲುಕೊ।
ಬಿಸುತವಾರ ಣಾರಥಿಗಳ್ಗಂ ಕಲ್ಪಿ ಸಿದೆ ನೀನಿಲ್ಲ॥
ವೃಷಿಸನೇನೊಡುತ್ತಿರೆ ನಂತಾ। ಬವವದಂ ಪಾರಿಕೆ ಕುಪಿಲ ಮಾ।
ಪೆನ್ನ ದರಪ ಪಾಷಣಾ ನಿಜವಾವಂತರಂ ನೋಡಿ॥ ॥೨೭॥
ವಕುಲದಿಂ ನೀವೈದಿ ಯಾತನು। ಬಕವಧದೊಳ್ ದುರಾಂತು ನಿಂದಾ।
ಸ್ವರದ ಮೊಳಗಲ ಗಲೆನುತ. ಬೇರೊಂದುವಾಯುದಲಾ॥
ಬರುಳ್ವುದ ಗಂಧೇ ಭವಂಗಿ। ಪ್ರಾಡುವ ನವೋಲಕಿರುರಿಸಿನೇ।
ಗ್ರಹಿ ಕೊಲ್ಲಿನಲಾ ಪುರದ ಜನ ವೃಕ್ಷ ಘುತರಲಾ॥ ॥೨೮॥
ಮುಂಗಡೆ ಗಮಾವಂಶರಾವಾಗ ತಂಗ ವಂತ ಪರಾಂಬ್ಯ ನೋಡುತ।
ಅಂಗವಂತನ ಭರವಿಗವರು ಗಳದಗಟ್ಟರಲಾ॥
ಮಂಗವಿಪ್ರಮ ನೈವರ ಅವಸ್ತ್ರಂಗಳಂ ಪ್ರೊತ್ರೈ ತರುತನೆರ

ವಂಗವಿಸಿ ಬಪ್ಪವರ ನಾಮದವಾಂ ನೆಯಂ ಪಂಡೂ॥ ॥೩೯॥
ನಿಲ್ಲುನಿತ್ತೆನು ತುಬ್ಬುತ್ತಾಳುತ, ಪಲ್ಲಿನಾ ಧನ ಪ್ರಪ್ರವಾಹದ
ಇಲ್ಲಪ್ಪುಲುಮಂಡಳ ಧನಾನೆ ಗದೇಶಿ ತೆಪ್ಪತದೂ॥
ಯಿಲ್ಲ ಬಂದಿದಿರಾಂತು ಪಾಯದೇ, ಪ್ರೊಳ್ಳುಗಳರಾದಾರಿನುತ್ತಾ,
ಬಲ್ಲದಂಜಯುಘಂ ಟಿಂಯೊಳು ಪಡುಪ್ಪೊಂದಿಸಿದ ದೊಡನೇ॥ ॥೪೦॥
ಪರಿಘ ಟಿಗಳಂ ಮಧಿಸಲಾರದೆ, ಉರದು ದೆಶೆದೆ ಶೆಸೋಡಲ್ಲೈನರೊ
ಳರದವೇಗಾಗ್ರಂತರಿ ಭರಂ ನೂಂಕಿ ವಯುಂದೆ ಶೆಗೇ॥
ಬರತುಮುಷ್ಟಿದ ಮುಂನ್ನ ಬೆಂನ್ನಿಂ, ಧರಿಸಿತ ಉವಪ್ರಾವಳಿಯ ನಂ,
ಭರದೊಳಂಕಿಸಿ ದಾರ್ಶ್ವಘಂ ಟೆಯ ಬನಲ್ಲಿಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ॥ ॥೪೧॥
ಯರದು ಕೈಗಳನುದ್ದಿ ಹೊಳ ತುಬ್ಬರಿಸಿ ಚೆಳದ್ವೈತಂದು ಪುಟನೆಸಹ
ದುರತಗಾಬಿಸಿ ನೂವಂ ತರುಗಳಂ ಕೆ ದರಾಶರಿಂದೂ॥
ಶರವ ಮರಿಬಿಡಿ ವೆತ್ತಿ ನೂಕುತ, ಬರಸಿ ಳೆದು ರ್ಪ್ರೊಡದಪ್ಪಳಿಸುತಂ,
ಶರಗಾನೊಗೆವ ನಿಶಾಂಬರದ ಉಾನಿಗತಳಾ ಪ್ರದದೊಳೂ॥ ॥೪೨॥
ನರಹರಿಯ ನಾಶೀರಗಣ ನಂಬರ ಕಿಡಾಯ್ತುವ ತೆರದಿ ಡಾಯ್ತುವ,
ಭರದೊಳಳ ಕೈಯಿಂದೆ ದ್ರೊರ ಕ್ಯೆಯಿಂದೆ ಪ್ರೊಡ ದ್ರೊಡದೂ॥
ಧರೆಗೆ ಬೀಳದ ದಾಂಗಡಾಯ್ತುನೆ, ನರರೆ ಗುರ ವಿಭವೈತೃ ನಂಪಂ,
ಹರಿಸಿ ಬೀಳುವ ವಗ್ಗದಿಂದೊಡೆ ಸೀಳ್ದು ನುಬ್ಬಿನಲೀ॥ ೪೩
ಆಳರವೇತ್ರನು ರಿಷ್ಟ್ಲುವಿನನಿಷ್ಟಿಲುವ ನುಗ್ರರೆಯಿಂದ ವರುರಿವೆ ಪ್ರೊ,
ರಿಲುವನಾಯ್ದ ನುಶ್ಗೊಲೆಯ ಪಂಮೂಂ ಛವನುವ ಜ್ಜಿಸವೇ॥
ಬಳರ ತೊವಲಂ ಬಂತೆ ವಳ ದಿಂಪಿಲರಿ ಬಿಡು ದುವ ನಂನ್ನರಿನೆ ತ್ತಾಂ,
ಕೊಲಗವಸ್ಯದ ಭಾಷೆಯದು ವಾರ ಗಾವ ತುಳ ಬಳನೂ॥ ॥೪೪॥
ಬಂನ್ನ ಮಡಿವ ಳನವುಳ ಜಾಂರಿ, ತ್ರೆಂನ್ನತಿಗೆ ಭತ್ರರು ದರಿಗಾ ಮಿಪೆ,
ಛಿನ್ನಛಿದ್ರಂ ವಾಡಿ ವುರಂರಿಯಂ ಷ್ಟುಗಾ ಧರ್ಗದಲೀ॥
ಯುಂನ್ನಮೇ ಲಾವೆಯ ನೊಡ ಚಿಗದ ತಂನ್ನರಸು ತನ ದವನನವರ್ಗವ,
ನಿಂನ್ನ ವುರಿಂತು ದೆ ಬಿಡುವೆ ಸೇಯಂದಾರಿವು ತಿರಲೂ॥ ॥೪೫॥
ಯುನಿತು ವೃತ್ತಾಂತವನರಿದು ತಜ್ಜನಕ ನದರಿ ಮುಂನ್ನ ತೆಂನ್ನಾ,
ವನದ ಹಾಸ್ಯದ ರಪ ಬರತು ನೆರೆ ನಾಚಿ ತಲೆ ಶಾಗೀ॥
ಅನಘ ಬರದವನ ಮುಖವ ನೀಕ್ಷಿಪೆ, ಮನದೊಳ ನುರಾಗಿ ಸುತನಲದೊ,
ಪ್ಪುನೆವ ಸುತ ಬಂಡಾರಿಯಿಂತೆನುತಾ ವೃಶಾಲಂಗೆ॥ ॥೪೬॥
ನಾನೆಗರೆ ದೂರೆದು ಬೇಡ ಬೇಡೆನ, ಲಾನು ಡಿಯನಾ ಲಿಸದೆ ನೀವೀ,
ಮಾನವರ ವಾತ್ರಂಗೆ ಳುರಿವೆ ಮತ್ಸನದೊಳಿಂತೂ॥

ಆನೆಯಿಂದ್ಲೋಗಾಡಿಸಟ ಭಾ. ಮಾನವರಂ ವಿನೀತಶೆ ಬಲುಕ ಸುಳಿ।
ಚೇನಸಂ ಬಿಡು ನಿನಗತೀ ಶಿವ ದ್ರೋಹಿ ವಾಯಿತ್ತು॥ ॥೪೨॥
ಅಂತೂ ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಪದಮೂ ೧೧೨೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ।

೦೩೦ರ ಭಕ್ತನ ಕಥೆ

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಮದರಿ ಗಳಂ ಹೊಂದದರ ಅನುವದ ವಿದುತ ವಬು ಹುಳಿ ಕ್ರಮವೆ ನಿದಗ।
ಪದಯುದಿಂ ವಿರಿ ವಕ್ತ್ರನಂ ಬಾಕೂರ ಬೊಂಪ್ರಯ್ಯ॥

॥ಪದನು॥

ಶ್ರವಿಳ ದೇಶದೊಳ್ ರಕ್ಷಿ ಕೀರ್ತಿಯಬ್ಬರ ನಿಪಂಕರ ಪ್ರಾರ ಜೆಗಾಳ।
ಶ್ರವರ ನಾಳುವ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ಪರವಕ್ತ್ರ ಮೂವರೊಳಗ।
ಭವರಹಿತ ನಿರವಕ್ತ್ರನೊಬ್ಬನು। ಶಿವನ ಗಾಂಪ್ರಗಳಿ ವಿತರಣಾದರಗಳು।
ಶ್ರೀವಮಳನ ದಾ ಚಾರ ಮಾರ್ಗ ಪದಾನು ಪಾಲಕನು॥ ॥೧॥
ಪರಿಶ್ಯತಾಖಿಳ ಸಂಗ ಭರಿತನು। ಗುರಿಮಿತೋದ್ವಿಗುಪ್ತ ತಾಂತನು।
ಕ್ಷಿರವಿಷ ವಂಶುಕನಮಳ ಸುದ್ದುಣಾಮಣಿ ಗೆಣಾಭರಣಾ॥
ಧುರದೊಳತಿ ಬಲವೀರಭದ್ರನು। ಪರಮಪಾರಪಿಗಂ ಶಿವದ್ರೋಹ
ಹರಿಗೆ ಸಂತಸು ಜಂಡಕ್ರೀ ಜೋವಿದಿತ್ತ ಮಾತಾರ್ಗಂದಾ॥ ॥೨॥
ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭ್ಯಾಸ ಶೌರ್ಯತ್ರಕಟಿತಂ ಲೋಕ ಪ್ರಶಂಬಾಧಿಕನಿ।
ಶಕ್ತ ಸುಪಾಲಕ ಮುಕ್ತಿ ವಿಮುಕ್ತ ನತಿ ಭರ್ತ॥
ಆ ಪಟಲಾತ್ಮನು ಶ್ರೀವದರು ಶನ। ಮುಖರನವ ಹತ ದೃಷ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರವ।
ನಿಕರ ನೆಂದೆನಲೊಪ್ಪಿ ಮೆರೆ ವಿರಿವಕ್ತ್ರನಾರಿಂತ್ತು॥ ॥೩॥
ಯುಕ್ತನಪ್ರಿಯದೊಳು ಮಹೇಶ್ವರ ಸೇವನಾಂಚಿತ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠಾಧಿಕಾ.
ಭಾವನತ್ಯೆಂಯಿಂ ಲೋಕ ವಿಭ್ರಾಂತಿ ಸಳ್ಳನತಿ ಸಳ್ಳದಗ॥
ಶಾವನ ಶ್ರೀ ಭಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾವಳಿಯುತ ದೇಹ ರವಾನಿಸ।
ದಾವಿನೆಯಿಂದಿಂ ಶರಣಶಿರಿಚರ ಜಾಕ್ರಿಯೆಸಗಿದಿಯೇ॥ ॥೪॥
ಮಾರಹರ ಭಕ್ತರ್ಗಳಿಂತೊಳ್ಳೆ ರಾಶಿ ಕಂಪೂದುವ ವದಿಕನಿ।
ಚಾರದಿಂ ಹೊಲುವದು ತನನೆ ನಿಜ ನೇಮವಾಗಿರಲು॥
ನಾರ ಶ್ರೀ ಶಾಂತ ಮುಖ್ಯರಾಗಾಲಿ। ಶಾರದಂತಾ ವೆನಿವಿ ವಿಹಡುಪ್ರತಿ।
ನೀರವೂ ಹೇಶ್ವರ ನಿರವದಂಡಾರಿಂದಿದುದಿನಾ॥ ॥೫॥
ಜೋಳ ಭೂನಾಥನಪ್ರಿಯ ಶರಿ। ಕಾಲ ಪಂಕಲಿಯುಂ ಪರಿದು ಕೊಳು।
ಕಾಲಕೌಶಾದ್ರಾವಾಲಿ ತೋದ್ಭತ ಬಹಳವೇಗದಲಿ॥
ಕಾಲ ಗಹ್ವಿ ಮದಾಂಬು ಧಾರಾ। ಜಾಳವೃಕ್ಷ ಶ್ರೀರ ವೀಧಿದಾ।

ಭಾಗಲದಿಂದ್ಯೆ ತಲ್ಪ ನಿಮಾದೊಳೊಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತ॥ ॥೫॥
ಬೆಳಗುಜಾವದ ತಿದ್ದು ಗುಜ್ಜೆಯ ನಳವಡಿಸಿ ಕೈಗೊಂಡೈಯ್ಯ ಸಂಮ್ಮನೆ।
ಬೆಳಗಳು ದೊಡ್ಡೊತ್ತಿನ ತಪ್ಪೊದೊ ಸಹನೆಲ್ಲ ಸುರಿಪೊರ್ಪ್ಪ॥ ೬
ಚಲುವ ಪಾದಿವರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂ। ಸುಳ್ಳ ದುಪಾಳಂ ಸೊದ ದೆಸೆಳ ವಂತು।
ತಳದ ತ ಜ್ಞ್ ದ್ರುದಪ್ರ ದೂ ಪಾವಳ ಸಳಂ ತೃ ಜಿವೀ॥ ॥೭॥
ಹೊಡವ ಘೌಳ ತೆನೊಂದು ಮುಂನ್ನಡೆ ಗೆಡೆ ಸಿಕಂದಿದ ವೋಗ್ಗಂಯುರಳ ಳ।
ಸುದುಗಿ ಬರುಘೌಳಂ ಪಿಂಡಿದ ರ್ಪ್ಪಿನಿಂತು ರ್ಹೂಸಳನೂ॥
ಬಿಡಿ ವಿದಸ್ನವ ಪೌಳ ಯಿಂ ದೊಡ ನೊಡ ನೆ ಭೀತು ತಗೂಡಿಂ ಬೆಳಳ್ಳ ನು।
ಕುಡಿ ಅಲ ತವು ತಮ ಸಕಲ ಯುಲ ಬೀಳ್ಳ ಕಳ್ಳುಸಳ್ಳ ನು ಬಿಡು॥ ॥೮॥
ವಿವಿಧ ಕೀಪವ ನಿಡತಿಂಯುಂ ಶಂಭು ವಿಸಪ್ಪೂಜೆಗೆ ದಿಲ್ಲದಿ ದೆ ಸ ಕು।
ಮವಿತಕೆಂತು ನಲ್ಲಿಂದು ವಜಿರ ವಿ ಲಲಿತ ರ್ಕೆಗೆ ಮುಖದಾ॥
ನವಪುರಿ ವು ಳದಂ ಬರಿವ ಸುಳ್ಳ ಳ। ಸವಿಸಲಾತ್ಮ ಮುಖಜ್ಜಿಯ ಬಲು।
ತವಸದಿಂತ ವೆಗಿಯಿದು ಹೊಂಡಾ ವುದ ಸ ಲಿಂತು ಮುಂದೇ॥ ॥೯॥
ಘುರ ಘುರ ದುರ ಪೂಜೆ ನೋತ್ಸವ। ಪುರವಶದೊಳ್ಳೈ ತವೆ ರ ದೆಯೊಳ್ಗಂ।
ಸರಿಂಯುರವ ಗೌಲಿ ಬಂದುಂದೀಕ್ಷ್ಣ ರ ರಾಪ್ರದಿಂ ಬಿಡಿ ದೂ॥
ಭರದೊಳು ವರಿಸೆ ರಾಯ್ಲ ರೆಗೊಂಬುಸ। ಳೆದು ಸೊಸ್ನಲು ದೇವವದುನೆ।
ತ್ತರುಡುರಿಯ ತಪ ವೃಕ್ಷ ಜೀವ ವಿಂಯೋಗ ತಾ ಕಿದಲೀ॥ ॥೧೦॥
ಶರಣಾ ನಾಷ್ಣ ನಾ ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವ ಶಿವ। ದರ ದರಾಪ್ತ್ರಾನರೇಶ ಶಂಕರ।
ವರದ ನೆಂಬಾದ್ಯ ನಿಯ ನಾಲವಿರೆದರಿ ತಾ ಬೀಳ್ವ॥
ಪರಮಭಕ್ತ ಸಮುದಿ ಸಳ ರವಿಪ್ರನಿರುತ್ತ ಕೆಂದಾ ಪ್ರವಿಸುತಾ ಧನ।
ಸ್ಮರವಿದೇವನೆ ಸುತ ವರಿ ಕಂದರಿವ ದಾಂಡಾರೀ॥ ॥೧೧॥
ಧ್ವಾರು ಬಾಲಿಂಯೆ ಘೋರ ನಿದನ ಶರಣಾಶರೀರ ವಂ ಮೋಡುತ್ತ ಸಾರಣ।
ವಾರಣಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ರಸ ಮಷ್ಟ ದೊಳನಿ ತು ದೂರದಲೀ॥
ವೀರಮಹೇಶ್ವರ ಸು ದಾತ್ರ ರಂ ತಾರ ಯುತ ಸರನಾ ನಿಲು ನಿಲು।
ದಾರಿ ಘು ಶಿ ನೋ ಕದಿರೆ ಸುತ ಮಾರ್ಗಲ ತುಂ ಬರುತಿರಲೂ॥ ॥೧೨॥
ಮಲ ಪ್ರತಾತವ ಸಟ್ಟಿದಿರ ಶಿಳತ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಗಜ ವೃಕ್ಷದ ಪೊದಣ ಭುಂಜ.
ಬಲನಿ ಭಾಸುರ ನೀಶ್ವರ ನವಿ ಲೆತ್ತಿ ಬರ್ಪಂತೆ॥
ಮುಳಿದು ಪುರಿತ ತರೆ ಸಂಡು ರೌದ್ರಾ ಕಲಿತ ಪತ್ಯ ವಿಜೃಂಭಿತಾಸಂ।
ಚಳಿತ ಘೋರಾಕಾರ ನಾ ನಿ ಪುಡಾಪ್ರ ತಾವಿದಲೀ॥ ॥೧೩॥
ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರ ವಮೂರ್ತಿಯಿರದ ತಿ। ಸಲು ಷ್ಪುರಿತ್ವ ಳನಾದಿ ಸೋಗಂ।
ಕಳದ ಪಿಂಡ ದ್ವ ವಿಯನೀಂಯುಳ್ವಲು। ನೋಡುವ ವವರಿಲ್ಲ॥

ತಿಳಿಃ ಲಿಪಲಿಕೆ ಕದಲಿಯೋಡಲು, ನಿಲಿವಿಸ ಜವಂ ಕಾದಿ ಬಂದಿನಿ।
ಪೊಲುವೆನೆನೆ ಮತಾರುತ್ತೋ ಜೊಬ್ಬರಿದುಬ್ಬಿ ಪರಿತಂದುಲ॥ ॥೧೪॥
ಛತ್ರದಾನೆಯ ಸಮ್ಮುಂದಿಲಿಂ ರುಪ್ಪಾ ಪ್ರದಿಂ ವಿಡಿಬೊರಿತ್ತು ಬರ ಪೆಳ।
ಶ್ರಾಪ್ಪ, ಕದಿರಿಂ ಚಕ್ರಿ ತೆಕದುಮೆ ಪಡೆ ನಿರಾಂಯೂ॥
ವೃಪ್ರರೂಪಮ ಮೂವತ್ತಿ ಕನಂದಿ ಪ್ರದಿಪ್ಪಿ ಕಡೆ ಸೂಂಕ್ಕಿ ಕಾಲಲು।
ದಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ತೊಳ್ಳದರ ಕೊರಳ್ಳಂ ಮೆಟ್ಟಿ ಬೊಬ್ಬಿಡು ತಾ॥ ॥೧೫॥
ಭಾಳ ಕುಂಭದ್ವಿಳಯಲು ಪಳಮಂ ತೂಲ ರುಧ್ವ ಪರಾರದಿಂ ಬೊಡೆ।
ಪೀಳ ತೊಡ ಸದು ಷ್ಠೀ ಳಿನುತ್ತ ಕಿಡದು ದುಶ್ಯೋಢವಿಯಲ್ಲೀ॥
ಶೈಲವ ಶನಿ ವಿಹಿತ್ತ ಪಾತದಿ, ಬೀಳ್ಳು ವಂದ ದೊಳಾ ದಮ ದಯದೆಳೆಳು।
ಜೋಳ್ಳ ಭೂವರ ನೀರ ಭವ ಧಮ ನರಿದತ್ತ ತಾ ನೈದಿ॥ ॥೧೬॥
ಯುರಿವದಂಡಾರಿಯ ಪದಾಬ್ಬ ಕ್ಷ್ರೆರ ನಿನಿಂದು ಕರಂ ಪಳಂ ಮಾನಿ।
ಮರಿಯ ಕಪೆ ಹೂ ಛತ್ರನಂ ಪೋಯಿಡಿತ್ತು ಪ ಜವೆನುತ್ತೇ॥
ಮರು ನಿವು ಪದೊಳು ಮೇಳ ಛತ್ರ ಗರದ ಅ ಜರರಿವು ಖ್ಯರಿಗೆ ನಿಯೊಗ
ಲರಿಯುಕಿಂದರೆ ಶು ತ್ತೆ ಯೀ ಬಡ ಕರಿಯ ಪಾಕೆ ಳಾನಿಯೇ॥ ॥೧೭॥
ಅನೆಂಯದು ಶಿ ಳುವೇ ನದರಿ ದೂಶಿ ದಾನೆಂಯ ಮ ಬಿಡದಾಳ್ಕ ಶಾಕರ
ನಾನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾವೆಂಲು ಂಶ್ನಂವ ಭಾವ್ರ ನಿರಿಯಂದು॥
ನಾನ್ಯೆನಿ ಬಡೆ ಬಾಯ್ಯು ಳಿಳ್ಳುದ ನು ಸೂವಪೆನೊಂ ಪತ್ತು ಪಂಧಾನ।
ತಾನೆ ಮತ್ತಿರಿ ಕತ್ತ ನಿಧಿ ಕೊಳ್ಳು ಜೋಳ್ಳ ಭೂಭುಜ ದೂ॥ ॥೧೮॥
ಅಂಪತನ್ನವ ಳಾರವ ವರಿಂಲು ರೊಡು ನಾಸ ಳಾಗ ಜಕ್ರೇಖ ಸಂನ್ನಿಧಿ।
ಯೂನಿ ಭೂಳವ ಕದು ನಿವಂಲ ಬಂಯ ಚಕ್ರಿ ಸತ್ತ್ರಮು ಗೆ॥
ರಾಸ ನಿಧಿ ಯುರಿವತ್ತ ಪ ಜಳದ, ದಾಸ ರಿಳ ನಿಜ ಚಕ್ರಿ ಸಂತಂ।
ನಾವರಂರಜಾ ವಛವ ನಷ್ಟಂಯ ನಮುಶ ವುಂ ಪೆಚ್ಚೀ॥ ॥೧೯॥
ಮತ್ತೆ ಛತ್ರನ ಜೀವವಂ ಕೊ, ಪ್ಪಿತ್ತ ಮೂವತಿಸ ನದರ ಭಾವಂ।
ರತ್ತ ಮತ್ತ ಮದಾಂ ಗಜಾಂತ ಮನೆ ತ್ತಿ ಕರು ಗಾದಲೀ॥
ಚತ್ರ ವಲರಿ ಪಾ ದಾ ವರಿ ಮ ನಿರಿ ವತ್ತ ವಂತ ಜೋಳ ಸಂಪ್ರಭೆ
ಕೆತ್ತು ನಿಜ ಶೈಲಾ ಪ ವಾಪ ದೊಳ ರಿನಿ ಹುಲ ದಿದ ಸೂ॥ ॥೨೦॥
ಮಧಿ ಜಿರಾನೆ ಛತ್ರ ವಂ ಮ ದುರಿದ, ಸಜೇಂದ್ರಂ ಹಿಯಿಂತ್ತು ದಾ ಸಳೆ
ವಿದಿನ ವಿದು ಛ್ರ ನಾಪ ರಾಥಃ [illegible] ಮೊಳೆ ಡೆಂದಾ॥
ಅದು ವಿ ನೆತ್ತಿ ಶಿ ತಂ ಪ್ಲ ಕರಿ ಮಾಡಿ ದಳ ರಾದಂ ತಂನ್ನದೆ ಮ ಶಂ।
ಸಿದರಿ ಜೋಳ್ಳ ಮ ತಂನ್ನ ಜೀವಕಿ ಮು ನಿದ ಸಂತಾ ನೇ॥ ॥೨೧॥
ನಾರನಾರಲುಂಯಂ ಮ್ಮ ಮಾತಂ ಮ್ಮಿರಿ ಕಳ್ಳುಂ ದಿದೆ ಪತ್ರ ಳಂಯಾ

ಗಾರುಭುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಶಿವಪ್ರೇಮಕೃಪಾಧಿಯಿಂ ನಿಷ್ಠ
ತೋರಲುಂಟೀ ನೀ ಪಿತಾಪುಸ್ತಾರಿಸೆಂನ್ನದೆ ರಾಜ್ಯಪರ್ವ।
ನೇರಿಮಾಡಿದ ತೃಪ್ತಿಗಾವುದು ಹೇಳು ಭಗಾಲಾ॥ ೨೨॥

॥ ಬಾರ್ಕೂರ ಬೊಂತೆಯ್ಯನ ಕಥೆ ॥

ಚಾರುಚರಿತಂ ಮತ್ತಮಿಂ ಬಾರ್ಕೂರ ಬೊಂತೆಯ್ಯನೆಂಬ ಭಕ್ತನು।
ದಾರಕೀರ್ತಿನಿರೂಢ ಗಾಢ ಮಹತ್ತ್ವ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಿಗಳ್॥
ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಶುಭ್ರಕರಾರಿ ಭೂರಿಜನೋಪಕಾರಿ।
ಕಾರದೂರನು ಸಾರಭಕ್ತಿ ಶರೀರ ದುರಿತಾರಿ॥ ೨೩॥
ಸ್ಥೈರ್ಯ ಶೌರ್ಯಂ ಪರಕೃಪಾನಿಧಿ ಧೈರ್ಯದರ್ಯಂ ಶರಣಜನಪತಿ।
ಚರ್ಯಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ವಿಮಳಮತಿ ಅತಿಕಾರ್ಯ ಪಿಂತವನು॥
ಆರ್ಯರಾಯರ್ಗಂ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯನೆ ವಾರ್ಯ ವೀರ್ಯಂ ಪೆಜ್ಜನರ್ಗಾ।
ಕಾರ್ಯಧುರ್ಯಂ ಭೂಜನಸ್ತವ ಪಾತ್ರನೆನಿಸಿದನು॥ ೨೪॥
ನಲಿದು ಜಂಗಮಲಿಂಗಕೆ ಸುಕುರುಳಿದ। ಜಲಜಪತಿ ಜಯರ್ಗ್ರಿಂನೂಪಂ,
ಕಲಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಲಪಿದಾಗಳು ನೂಡಚೇರ್ಕಿಂಡೂ॥
ಹಲವು ಪ್ರಭಾದೊಂಟ ಪಳ್ಳನಾ ಜಗಸಿ ಬೆಳ್ಳಡುಸು ಜಾತನೆ ತಾಡ್ಯದಂಕ್ಕಿಸು।
ವುಲಿಂತು ತೊಡನಂತ್ಯದಿಪ್ರಾಪಳ್ಳನೈಯ್ಯದಿಗೊಯ್ಯರದೂ॥ ೨೫॥
ಪರುಸುಮಾಲೆ ಸತ್ತಿಂರಚನಿತಂ। ದಳಿಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತೃಪ್ತನಾ।
ಜೈನನ ನಾಯಕಲಬ್ದಯುಳ ಜಂಗಮಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ॥
ಪೆಸರುಳ್ಳ ನಿರಿಸಿ ಪರ್ತಿಗಳು ಕಿರ್ಗೆ ಪಳುದ್ಧೆಯೊಳು ಮತ್ತೊಂದು ವಾದದೊ।
ಳ್ದೆಸೆವ ಭಕ್ತರ್ಗನೆಂಬುದದಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಪುತಾ॥ ೨೬॥
ಕಲ್ಲನಂದಿ ನೆಟ್ಟಿಸ್ಸುತ್ತ ಬೃಲ್ಲ್ಹಾಲತನಿಸ್ಸಿ ಮೆಯ್ಸದ।
ನೆಲ್ಲರರಿಂತುಲು ಜೋಳವಂ ಶಿವಲಿಂಗಮೂರ್ತ್ಯದಿ॥
ಕಲ್ಲಿ ತದಿಂದೋಡು ವಿಪದನು। ಬಲ್ಲಿದಂ ಬೊಂತೆಯ್ಯನತ್ಯು।
ತ್ಪುಲ್ಲ್ಹಾಳುರ ಭಕ್ತಿನಾಸನೆಯಿಂದಿರಲು ಮತ್ತೆ॥ ೨೭॥
ವಂದು ದಿನವರವೀರಶನೊಬ್ಬನು ಮಂದಸೇನಾಪರಿತವಾಗ್ನಿ
ತಂದು ಘನಮಂಡಲಕೆ ತಿಂಯುವೇಲೆ ತಿತ್ತಿ ಪ್ರೋಸುತ್ತೆ॥
ಮುಂದೆ ಕೆಯು ಬಂರ್ಕೂರು ಮಾಡಲು। ಕ್ರೊಂದಿರಂಜಿಕಪ್ರಷ್ಟಿನಾಪಿಂ।
ವೃಂಧದೊತ್ತಿ ಮೊಳ್ಳದೆ ಭೂರ್ಪತಿ ದಂಡು ಬಿಟ್ಟಿರಲೂ॥ ೨೮॥
ತಂನ್ನಶೋಂದ್ರವಸಿಂದುಕೇಂದ್ರಂ। ತಂನ್ನರ್ಪಂಗಲೆಯುಂಪರಿದುಮುದ।
ದಂನ್ನಿವಾರಿಸು ತರ್ಕಬಲುಮಾಸತ್ತಿ ಹರಂಸಿದರಿ॥
ತಂನ್ನನೆಳ ಲಿಗೆತಾನೆಮು ನಿಪ್ರಕ್ಷ। ತಂನ್ನನಾ ಪರಿಯು ಬೆಮುದೊದ್ದರ

ದಿಂನೆರವಿಗಳ ಸೋದಿಳುತ ಶೋಲುವೃತ್ತಮನುಜರವೂ॥ ॥೧೯॥
ಘೋರ ಹೋರಾ ತ್ರೋಪ್ರದಿಂದುವುದ। ವಾರಗಂಬರೆನಾ ಗಾುತಂಬಾಶ್ರು
ಶ್ರುರ ಜೋಂವ್ಯಯ್ಯಂಬ ಗೆಯುದಂಜದೆ ತೋಲಗದಿಂತ್ರೂ॥
ದಾರಿ ಹೊಂದ್ರೈ ತಗಲದುಸ್ರಾ ವಾರದಿಂ ಪೆಲ್ಲರಿಂತೆ ಹ್ರೊಹ್ರೋ।
ಬಾರದಿರು ಕಿಡೆ ಕಿಡೆಯು ನುತ್ತೃವ್ಯಾಪಗಂಗ್ರೈದೂ॥ ॥೨೦॥
ಘಡಿ ಘಡಾಂಪೆಂದೊದರೆಸ್ವಿರಾತ್ತೋಡರಿ ಕೊಳ್ಳು ತುಂಬಿಂದ ಬಿಂದಕಿ।
ಅಡಿಯಿಡು ತಘೀಳೆನು ತಸುಂಡಿಲ ತಲೆಯೊಳ್ಗೊಂದಿ ಧುಂತಾ॥
ನಡು ನಡುರಿವು ದಪಾವೆ ತಪುನಿಡಿತ ತಲೆಯೊಳ್ಗಾಗ ಲೆಕಿಡುಮಡಿಂತು।
ಅ್ರಡವೆವೂವ ತಿಪಳು ವುರೀಪತಿವತಿ ಪೈದಿಕೇಳ್ದರೂ॥ ॥೨೧॥
ವುಂಡಲಾಕಿಪ್ರಕೇಳುಮದವೇದಂಡವದುಪಂಕ ಲೆಪುರಿದು ಪ್ರ।
ದ್ಧಂಡ ದಿಂವರಿತಪ್ಪಿದೆ ಯೊಳ್ಳೀ ವ್ರಾರೋಳಿಲೆ ಜೈಯ್ಯಾ॥
ಯಿಂಡೆ ದಂಡೆಯು ಕಿದೂವ್ರ ನೊದವಿಪಿ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಂ ಭೃತ್ಯಿಪರನಂ।
ಕಂಡು ಕಾಸ್ರೋದ್ರೇಕಪದಿಂದಂಪಿಡಿವ ಪಿಪುಂಯುದಲಾ॥ ॥೨೨॥
ಜಿಜ್ಜದಸ್ಗಲದೆ ಲಿಕ್ಕ್ರಿಪದೆ ದ್ರಿತಬಾಜ್ದದತಿ ಬಲಬೋಂಬ್ಯದೇವಂ।
ಕಿಜ್ಜಿಕ್ಟ್ರೋಕ್ಟ್ರೋ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಂಬೆವುತಂಯ್ಯುಂಕಿಳು ಲಾ॥
ಕಿಜ್ಜುಪಡಿಲಿ ವುನಂಗದಡಿಕ ಜ್ಞಾವು ಜ್ಜಿಡಿಂವ್ಯಪಪ್ಪ ಭಯುದಿಂ।
ಬೆಜ್ಜುಮದಕರಿ ಕಿಡದುಮಡಿಂಬಾತ। ನದಿಂಯು ತೀರದಲಾ॥ ॥೨೩॥
ಯುಂದುಪೀಳಡೆಕೀಳ್ದಮನವೊಳ್ಳು। ನೆಗೊಂದು ಜಂತಿಪು ತ್ಕಲೆನೀಕೆನ।
ವುಂಬಪಜಪಾಯ್ಯಂಯ್ಯನಂಪಾಂಯ್ಯಂತುನಾಡಿದ। ದೇ॥
ಯುಂದು ಜೂಭುಂಜನಂಜು ಕಿಂಯ್ಯವೆ ಬಂದು ಭ್ರಕ್ರಂಗೆರವಿವುಡರಿ।
ಬುಂದು ನವುಗಿದಿರಾದ ತಪ್ಪಂಪ್ರೈರಿಪೂಡಿಂದೂ॥ ॥೨೪॥
ಮತ್ತೆ ಯಿಂಪ್ರೊಡವಡ ತೊಡನೆವುದವೆ ತ್ರ್ಯಾಕರ। ಗಾರಪುಜೊಳ್ಗನೆತೊ।
ಬೆತ್ತಿ ಭೂಜವರೆಲ್ಲರ। ಸಳ್ಗಾಶ್ವಂಯುಗಾನಿರಲೂ॥
ಪತ್ತವಾದವಾರಗಾದದರಜಾವ ನಿಕ್ರಿ ಭೋಂವ್ಯಯ್ಯಂಮೆರದನಿಂ।
ತುತ್ತಿಮನವುರೆಂಯೊಕ್ಕ್ರಿ ಭೂವತಿಪ್ರಂಜ್ಯತಮಪಾದಾ॥ ॥೨೫॥
ಯಿಂತುದದ್ಭಸ್ತ್ರರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ನಂ ತವ್ರುಟ್ಟಿಭಾವನ್ನಿಕ್ರವಲುಭೂ।
ಕಾಂತ ಬಿಜ್ಜಳ ವೂಮರ್ಗಲವರಂ ವುದಿಗದುವರಂಜೀ॥
ಮುಂತೆ ಶರಣಾವೆನಲಾಂ ಸ್ವಾವರು ಪಂಕೆ ವುದವನಭಕ್ತಿವರರ। ವು।
ಹಂತರವರಂತಾವಿನಿಕ್ರುವಂಹೇಳಲೇ ನಿಂನಪ್ಪ॥ ॥೨೬॥
ಬನಿ ಪ್ರುರುಷ್ಯನಯೋ। ನಿಜಂ ಭವ। ನಾದಿರ ತುರ್ಗವ ತತ್ವೈಕತ್ವರ
ವಾದಿಕಲಿಂಯು ಪರುದ್ರನಲ್ಲದೆ ವರನೆಕೂ ಜೈಯ್ಯಾ।

పేదినీశ్వరనీబుధుఁ ఛేదాదడల్లానెళ్ళాగిడి అతన।
హాదళద్దద గతిపదిదిరల్ శాంత్యనేంమ్ముఁవమూ॥ ॥౨౭॥
శజ్జ్విదుతాశాందు బధవను బుజ్జ్వావిపిడేళత్రేరాంయావు।
లజ్జ్వంయిం వాఙకింయు నుళదాపరియమతబందూ॥
తజ్జ్వవరు శష్టరుసళ్ళంవిద్య జ్జవరు మంత్రిపళ్ళుదరితం।
బిజ్జ్వళనుహాష్టాం పవిశ గిరత్యేపుదూరదలి॥ ॥౨౮॥
స్పృనేడదు జపదీశవిరుకిరే।హ్యగిబధవంహూఙదేవం।
గాంపవందిపిపుదు విపంయు నయు ఙ్క్రిం తయుక్రింకులి॥
రాపరవవిపింయుత్రికీతిఙనీ।స్పృపళ్ళంవుగిదుబ్బుయిన్నరు।
~~(ఛేదింయూపళ్ళుతొడవి ద్యేంవ్యంయూడినాష్టాంగపవిరగితావత్త్రలద్ద॥~~ [ఉన్నాగి] ~~॥~~
వాగింయిం తెందోరద నాంతృంయ్యంపె బడావి॥ ॥౨౯॥
ఛేజవెందు నివావిభలువ త్రిపేడిఖంలబలివూగనురేహ్య।
గాంచితంన్నభవానవం నీగిత్రబరలిం జీ॥
వూదిదవరాద్ధకృభంసవం। ఛేదింయూపళ్ళుతొడవిద్యేంవ్యం।
వూదినాష్టాంగనేరగితావత్త్ర అదవదనూ॥ ॥౩౦॥
వృదనిహూవరు నీవృపిషిన్నె కొడలదేతరిహాకుపతవం।
స్పృడవివితియంన లోకరవనీశేళ్ళులోళుఁ దలి॥
తొడవరాళ్ నింతృదిపళ్ళూళ్ళు వృపింయిదరయిలేక ర్ప్వేంషవింనివే।
ళగృదేంయు ఙత్రిబెంద డాపెలింయు నయితమాబ్బెంయ్యూ॥ ॥౩౧॥
వూనవేడనను బ్బుదలువేళ్ళాని వుఘ్నదలి వుంన్నిళదవూదు।
దానేయుపష్టింయ। ద్యాష్టియులు గళనొందరొంరరలి॥
దానిభని తవనదరపంలస్థిపపంధిషళళ్ళాత్రళశళ।
దావశేంర్రనగంధపింధూరదనుంవ సోవిదితప్తా॥ ॥౩౨॥
వుత్రేంయుం వుంన్నివదివడిరిదత్రిహాయృదహ్యగావువంబర।
దత్త్రతాగినెలక్ష్మి బేళళలుభఛనపుగిపెదరి॥
యిత్రలిమనం జంపె జీవన।వి త్రగ్రఝూజనవిల్లారుంబ్బాగ।
ళుత్రసేూడుత్రిరలనష్టుమడివాళవూబ్బెంయ్యూ॥ ॥౩౩॥
డ్యాంగిగపవహ్రుళదొళ్ళిదవత్ర్రగళ్ళనె బెన్నొగ్గిడావుత।
ఛంగనేృదిదనింపిరుబధ్రవంమాఙతంపెగళ్ళా॥
ఙంగఠంయొళ్ళాలేృము తాంతృయ్యంగళ్ళంతామరవిపళ్ళుబిరి।
రంగళ్ళంము గిదహ్యరిం బుంపారింయ్యతందూ॥ ॥౩౪॥

ఆగళరసు మాళవాత్మనింపోళపలుం దబ్బాబ్బముగళిత।
కాంతెప్రోడవడుంతిదు నిజత్కవసుత్త వ్యేవిదరగ॥
ఆగళులం శివపదగళ శరణంబొర్యదొగ్గెగనివ్వళ భక్తినిత్తా।
యోగదింమూర్ఛెంయుబ్రవెందివళ నియోళరంతరలూ॥ ॥౪౫॥
బళిక శిలవృదివనం గళదివునవలరిబసవవనదొందు గీతవ। |
సోలిదుబెళవలుగలితుభక్తరు తంపెన్నడెసెబందూ॥
వలదుద్ర్వోడలు మూజదేవనుదుల్లుదుర్వెయ్యులెంగళెందిని।
మెళ్లుతశివశివయెనుత్తకానిదు భక్తియోయమనుతం॥ ॥౪౬॥
బసవనేరవినోకియూదనుద్రోహతెనవెగలనాధయిదుగ।
విచిదనరపాదానవరంవగద్దదవెజంగమనా॥
వసుధెయొళ్ళుత్తానీవపంగదదసవపాయినుదినుదియునాం।
అసువరిశివభక్తరుగళత్తిదోక్షవడదల్లా॥ ౪౭
యుందుంకొండవలాడనేదితదెలదుగలితనుతంన్నభక్తియు
దెందులనిజవృదెల్లయుదుభాషెగళగిషెగళగ॥
నిందుహాదంహాదదిరిసెవెందుంయుం వృయుపయుందెనుశమునీ।
సిందహోవినిరాయసంశివగజ్యేయ్యు వెయుంకంపదాం॥ ॥౪౮॥
యినితువృత్తాంతంగళంహేళనిశరలవదవడునిబసవం।
మనగఉరదయుదెనెదెనిళంతొళ్ళ ప్పాంగవెరనుత్తా।
ఆనక్షు భక్తదరాయునానుతక్షునభంయుదూళ్ళం తందవరవదు।
వనరుదద యుదిగత్తివలవ్యెగెడదులబందారిగ॥ ॥౪౯॥
సంతత్తాంపునదంయుమునననితాంతదురదుంపారయుశవన।
సంతనివర్త్రావరాంధింత సద్ధిశరోవియుమా॥
శాంతదూరవనల్కువాతింయుందాంతరరితెననశుజయుంతి।
భ్రాంతనంనిభాన్నభగదాపులాయు నవశుణాయంతగ॥ ॥౫౦॥
వ్యాజితాంగవరాంరశీలనాసజితాశాంశాశవనవన।
నిజతెంద్రియనెంఖళననగ్గ శధంజితనా।
వజితత్రస్తాసవరనం।దుర్జనాత్మ ననన్వనిజాష్టి।
ష్టుజితవనెనన్నం ఫలరుపుపదనవన్నవరుదరిపి॥ ౫౧
భాళనంయువవ్తి తిమునగురు గులాలొలవగవద నాల్వులక్షద।
వులితెంగంబుత్తా రునాంపిరగెతనంపుళవా॥
హేళదవనం జెష్టవంసందూగళడువదదర వ్యందవాంత్రెం।

స్వా ళ్తుకనతే స్వ్రంస్వ నీ శ్రీరింబు దిలక్ష్మి నీ॥ ॥౫౧॥
శ్రీ శివ్రోయునది దగడింతెలో దేశపాయునలం నదేసురు।
దేవసంసమ దేవ యమ తతి దివ్యంన్యవ బనవదలి॥
అవసంతంపా త్మనిందా। భావనతేయిలాం భంన్న బసు తర।
లాలివమ ళ్లదస్వా నిశీ ళ్లదహాంవిశే ళ్లు త్రా॥ ॥౫౨॥
మలవ్రో అధవంకొబ్బదియలాం మలరురా జనరరధమరే నీ।
బలుధ నిరసే వాళ్ల రిల్లవి శ్రీంగ బడపాయిదా॥
భలరభలరే త్యానియా జర। రులశి నీనొబ్బవియలం వరి।
యమళ్లరబాగన ళ్లంతు నివనీ శే ళ్లు భువనదలి॥ ౫౩॥
యయనసేంచె మలబ వరనీ నీపాసివురి సళ్లు బడ సందురి సళ్ల.
న నవ తియురు వరు నా యుగ్రింవి నరువి సళ్లా॥
శానివెల్లంవరశ సరగనితా నశిత్తలు సోడు నీ మవ।
దారు భావర బడ తనవనా నివశి తోరగవేనగ॥ ॥౫౪॥
అవతోయిసు తుం చల్ల లొడనె నెదవవదము లోవరం గం సళ్లు।
నవమురర త్రమగూత్ర్రవా ళ్లవజ్ర వ్రైదూర్యా॥
నవవషోత్రం శ్రప్య్రరాగది విలసి తరత్నదిృ గళ్ల శ్రీలు
తవిబొళ్లసు తరలాని సూర్యనదిత్తి మనుళ్లని శా॥ ॥౫౫॥
అత్తిరిల్లాపురజజంసళ్ల మత్త్రవదుబ్బ తబ త్త్రరాగు।
త్త్రత్త బజ్జల్ల నొడనె పాన్యైతందు నోడు తిరే॥
వృత్త్రవం వూజ్యంమ్యనంన్న తి వత్త్ర నాంత్రమధత్ర్రపాదా
యత్త్ర నవృత్త్రశివ వృష్టియుమే లెడు రిప్రతిలే॥ ॥౫౬॥
జానవింబరవన అభాష్ఠలంగళం తగ నిల్తి బందుని
శాంగ సంబత కవాద శ్రీ లొల్లిదు దు జంగవన్న॥
మంగళద లంపావ త్రారన నంగదలి వుడివళన భక్తిరు।
సంనమునివేయ నరింతలురదేవ ఎవ్రరూప్పస్ళం॥ ॥౫౭॥
ధరిఖద వ్రోలా జంనవుభ భాంతర మొళ్లొ దనిద రత్నరత్నా।
సరదశవభర్తా నళిసె బండాం నా నరగా
నిరుతవెండె జనలా బస్వనా శరనామా జ్యంత్పున నిజత్రీ।
జరగా రమళ్ల శ్రీర నిమం వ్రవిప్రాపా దురిరి తిగవిలు॥ ౫౮॥
శూమురజలవృష్టి శరగ చేడుత। సంగమురాని గనింతున్మ మరన్నద
జి ఫీవుర యిం సోదత్రిపా నేకరర వవన వగాసా॥

నిమిషలం నిదుమష్టలం పొంధ మిర్గ నాన్య్యద మిర్గంయూనర మిర్గ నిదుం॥
ఖమిర్గ నానీలేశ శంకర నాం శ శుంభన॥ ॥౯౦॥
నీవదేంతు నా పళ్ళు శుకదము భ్రామ నీ ప్రపు జిత్త నాంచురు।
నీ వృశ్చి శాసు నాను త్తతుం నీ నథము నాన్య్రంయూ॥
నీవననరత్త దాని నాం వృవలాంవ తాంగము నీను భక్తిసో।
జీవనాం నిజ భక్తి సీనను దేవధంన్య్రయూ॥ ॥౯౧॥
ంతుగాంధలం తాదుం గుణగాం గళ్ళ రఘవేనినిదిం నాకై దొళ్ళుదము
ద్గుణవనరనిదరుం శినవర్గ ప్రాప్త నాం గింతమా॥
మగుయుదేను శివశరణ నిని జనగాపు మూరు దొళ్ళు ద్దరిపుడా।
హరగా కృపకుల్ష శివర్గ భక్తి ధారిగా నీ నా॥ ౯౨
శక శతవర ప్రావరాధ కృతత్రింతుం న్య్రలకవృ దిశా।
శృతవా నీలశివ పివాధ్వ యుముతరు బగవ నంస్ఫోడి॥
శ్రితవు బాంభంజ నాను తుంచరు శిత్త దొళ్ళొడ నప్పిరరు గాం॥
వృతరవ మొళ్ళోలాడి చలుమ రరు నలవూ॥ ॥౯౩॥
వరికివదే సోళి శాస్త్ర కాద లిదేరదు వ్రంపెల్లా శావ సొళ్ళుం।
ధరింతొళ్ళుం వృ నవాం వృకాదదేవ గురు సొంబవరూ॥
దరవింతుంబ రని తులం శ్లోకరిష్ఠువరు యువలంద వేలజ్ఞ॥
తృరనోడేంయ రూశిక దొరద ంబరం తాగి॥ ॥౯౪
ఆదరవులు నవ్య క్రోశవలెందల్లదె వలు నాదశ నసీలశో షనమ॥
యు దునివిల శ్రోంబదవ నంద ఫ్హిగూత వూజ్యవృ॥
శదము శ్రత్త దనోంది నిద ను తు నదిశ్ల లవృదులా శృనరవదు॥
హాని దశె లునిబ న్నాశిన్న తేలొవృదలా॥ ౯౫
ంధియులని శిని తాగలిష్ట పాఠదడస్థదమధురవాంగది।
యిడిదుంరర గరదింద శీళరదడె జందనద్రుమన్యా
వడనిందు షంపర్వదలాం న్య్రనిడిదు మదివళ్ళమొరదు మోడదయ॥
బిడదెబధవన భక్తి నాదివలు ష్టి దం తాంని॥ ౯౬
యుము తభక్తమశ త్రిగుశు త్రిశిరపు నదొళ్ళు తి ఛంయమ్ంవితరరర।
వవజముషు ళ్ళుత నాద బశవళ మూర వం నోడి॥
ఆనషువరాజ్య్రంమృగ గళంధరవని ంతొళ్ళు జ్ఞయరం శరిపదొడె।
షనవర్యదెధృడ భక్త ఖ్యపృరంక్త శొళ్ళ గతింతూ॥ ॥౯౭
శ్రీ ఈం తూవంధి ౧౧గశ్వి పదము ౧౧౮ ఉక్కి మంగళమహా॥ శ్రీ గురు శివే న.తి॥

॥ಶಂಕರದಾಸ್ಮಯ್ಯನ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಭಕ್ತಿಮದದಲಿ ಮಡಿದ ಬಸವನ। ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥಾದಿ ಭಕ್ತರ।
ಶಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಂಗಳನರಿದು ಪೇಳುವೆನು ಮಾಣ್ದೆಯ್ಯ॥

॥ಪದವು॥

ಧರೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಜಡೆಯ ಶಂಕರ। ವರಮಹಾಪ್ರಾಧಾನದೊಳ್ ಮಿತಿಯುತ।
ಸರಿಭಂಗಂ ಕರೆಸಿದಳು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ಕಥಾ॥
ಮರಳ ಜನ್ಮಜರಾರು ಜೋಡ್ಡದ। ಹರಗಾರರ್ಗೆ ಭರಿತನಮಳ।
ಸ್ಫುರಿತ ತೇಜ ಚಿದಾನಂದ ಶೋಭವ ಶ್ರೀಸ್ವರೂಪ ತಾತ್ಪರ್ಯನ॥ ॥೧॥
ಕಾಲಕರ್ಮ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲ ವಿಲೋಲ ನಿರ್ಮಲ ನಾತಿಲಾ।
ಭಾಳನಯನ ಕರದ್ವಯ ಸೋಳ ಕಳ್ಳ ಕಳಾ ಕಾಲ॥
ಕಾಲ ಭೀಕರ ರುದ್ರ ನ್ಯಾಯಭೀಳ ವಿಕ್ರಮ ವೀರಭದ್ರನು।
ಸ್ಥೂಲ ದೀರ್ಘ ವಿಶಾಲ ಚಂಡಕರಾಳ ಭುಜದಂಡಾ॥ ॥೨॥
ಮುಂಡಿತಾನ ತರಕ್ಷೃತ್ರ ಕಾಲುನ ಖಂಡ ತೋರ್ದಾರಂಭವದತಲೆ।
ಕೊಂಡ ಹಂಡ ನೆನಪ್ತೆ ವಿಖ್ಯಾತಿ ತಮಹಮೆಯಿಂದಾ॥
ದಂಡಿಯೋಳ್ ಸೃಷ್ಟಿಂನ್ನಶೇಷದ। ಖಂಡಪುರ ಶುವಿನೆಲು ಪೆರದುಸ್ತ್ರಿ।
ಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗಳಂದೋಲಿವ ಕಾಳಯುಕಕಿತ್ತನಕಾಣಿ॥ ॥೩॥
ಉದರ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆ ಧಾಂನ್ಯವ ವರವಿನಿದು ಪದು ನಿಜ್ಜಯಿಂನೋ।
ಡಿಪಡೆ ಕಟ್ಟ ವೃಷಂದು ನೀತಿಶರದ್ವಯದು ಮಾನದಲಿ॥
ಮುದವಲರಿ ಜಂಗಮ ವಿತಾನಕೆ। ತದುಚಿತಾರ್ಥವನೆ ಪಳ್ಳಿಂನ್ನ।
ಗಾದೆನಲಿವ ತಿರಂ ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರಿ ಶಂಕರದಾಸಿಯು ತಿರಲು॥ ॥೪॥
ಆರುಮಯದಿಲ ದಾಸಿ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ನೋಡಲೆಂದು।
ಲ್ಲಾನದಿಂ ಬಂದವರ ಡಿಸೆಪ್ರೊಡ ವಂಶ ವಿನಯದಲಿ॥
ತೇಜವಿನಿದವ ಭಾವಸು ಬಸೋಪ್ರೀಪರಪದಿಂದಿರು ತೆಂನ್ನನಿ।
ಕಾಪಸ್ಥಿರ ತಂದುಂ ವಣ್ಣಳಿಸಿ ತಾನತಿದನಿಕವಂತೇ॥ ॥೫॥
ಯಿನಿತು ಲಿಂಗದ ದರ್ಶನಾಗಿ ಮಘವದರಿದ್ರ ತೆಯಾಚುವ ಯೆಲ್ಲ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡೆ ತವ್ವ ಡಿಗೆ ಬೋಗ ವಿರಗಲಿಲ್ಲಾ॥
ಅನಘ ದಾಸಿಗೆ ಮಾಡ ದೇವಿಂನ್ನಯ। ಇನಂಥ ಭಕ್ತಿ ಯುದೆಂದಿ ಗಿರಿಂನ್ನೊರೆದ
ರೆನುತ ಶಂಕರದಾಸಿಮೈಯ್ಯನು ಮುದಂಗಳ ಕೇಳಿ॥ ॥೬॥
ಕಂದು ಪಿಡಿಪರಿಯ ಭತ್ತವಂಭರದಿಂ ದಳ್ಳುರಳು ನೋಡಿದ ಮುಗಿದಲಿ।
ಮಂದಹಾಸಂ ವೆಗ್ಗಳಿಯೆ ಶಂಕರದಾಸಿಯಿಂತೆಂದಾ॥

ಉಂಚಲಂದಾ ಪ್ರಿಯ್ಯನನು ಸುಂಪೆಂದಲಿದೆಯುಂ ಮೆದರು ಸಳಸಿ।
ಸಿಗುಂಸು ಭಕ್ತನು ನೊಪೆದು ಕಳುಹಿದ ನನುವ ಲೇಸಾ ದ್ಯುತ್ತ॥ ೭॥
ಯುಕ್ತನಳು ವೆಂಯು ಸಂದು ಭಕ್ತರ್ಗೆ। ಭಕ್ತವಂಸೂಷ್ಟಂತ್ರು ಧಶಿಂತೊಳು।
ಮತ್ತ್ರಂತ್ಯೇ ನಂಬೇದಿದಳ ಜೊಕಾಂಡುವಪೆಮನಿಲ್ಲ॥
ಚಿತ್ರದೊಳಗೆಂವುಂ ಮ್ಮರೆಯದೀ ಭಕ್ತನುಂ ನಳುಗಿದು ದಜಾಲದೆ
ವೃತ್ತಮರಸು ಕಾವಿಂತ್ತು ಕೊಂಡಲೇ ಸುಂಸು ತನಗೆಸುತ್ತಾ॥ ೮॥
ಪಿದಿದಳಿದಿಂಬುಂದೊಮ್ಮೆಕೃಡುಕಿದ। ದೊಡನೆ ಕಪ್ಪಿದಿಯೊಳ್ಗೆ ಸಡಂಗಿತು।
ಹಿಡಗಿ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಕೆಲ್ಲವ ಸಾಜ ತವ ನಿಧಿಂತಾ॥
ಅದನಿಪಿದನಲ್ಲಿಂತು ನಿಶುಷ್ಠದಲಿ। ಅದರಿಪೂಪುವ ಬರುಳ ಸಂಪದ।
ವೃದುನಿ ಕ್ಷೋಣದು ಧಾಂನ್ಯವನ್ಯಷ್ಕಧಕಿಲ್ಲದಂ ಶಾ ದ್ಯುತ್ತ॥ ೯॥
ರಿರಿಯುಕ್ಕಾಜನಳಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ। ಪುರಿಪಲು ವೆರಿಸಾಳಂ ಬಿದ್ದವು।
ಕರನಕ್ರಿಂತ್ಯಲುಮುಂ ಸ್ನದಾಂ ಪೆಮುಪಡದ ತವನಿಧಿಯಗಾ॥
ಶರದಾ ಶಂಕರದಾಶಿ ತೆಗೆಂಯುಲು ಪುರಿ ಭವಾಂದ್ಯುತ ಶೋಕಮೂನಪ್ಪ।
ಪರವಶದೊಳ್ಗ ರವತಿಸಿದು ಸ್ನಳಿದೇ ವಿಡೇಳ್ಗದಳು॥ ೧೦॥
ಉಂತ್ತು ನೀ ವೃಬ್ಬರಿ ವಿಹೇಳ್ವವ ನಂತ್ತೆಂ ಳುಗಿದೆಕ. ಭಕ್ತನಂಮುದ।
ದಂತಿಯೊಳು ದಂತಂಗಳಂ ತಾಪ್ರಿಸುವ ಮೂನವನು॥
ಯುಂತ್ತು ಬಾಳಸು ಮದಿಕನಲ್ಲದೆ। ಕಂತುಹರ ನಪ ವಣನವೆ ನಿಕವು।
ದಂತಕು ಸಳಂತರ ಸರಿಂತುಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ನಿವಹೇ॥ ೧೧॥
ವಿವಿದ ಜಂಗಮ ಶಕ್ತಿಯುಂವಗಾ। ದುವರು ಲಿಂಗಪದಥಗಳಾಗಿ।
ಪ್ರವರ ಬಡ ತನವೆಂತಿಕ್ಕುದೊ ಗೌರೀಶ್ವರಂ ಮತ್ತ್ರೆ॥
ಭುವನದೊಳಗಾಂ ಯ್ಯಂಯ್ಯನಂ ಮರೆ। ಪುನನೆ ಸುತಜಾಂನ್ವಿಧ್ಯನಾಗಿ।
ಪ್ರವನೊಡೆದು ನಿನಗಾವೃದೀ ವೆಸು ಬೇಡು ಬೇಡೆನಲು॥ ೧೨॥
ಆಸಿಮ ಶಂಕರದಾಸಿ ಮ್ಯಯ್ಯಮ ಪಸುನಸಂತ ಬಿ ಒಡೆಯರು ಸಡೆಡೆಯಿನೆ
ನಿಪಿಮದೀಶ್ವರನೀವೆ ವತ್ತಗಳಲಿಂ ನಪ್ಪ ಬೇರೊಂದು॥
ಕ್ಷೊಪವರಂಗಳನ ತಿಗಸು ವೆ ನೇವಪೆದುಮೇ ಗಾಂ ತೆಪ್ಪುಶಂ ಶಾ।
ಮಿವದಿಪುದು ನಾ ಜಿಂಕೆಯಂ ಲಾನಾನಸೆಂ ಬಡವ ಧರಿಸು॥ ೧೩॥
ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಿನ ಕ್ಷೋ ಲುಳುಜಿಸಿ। ಘೂತ್ರವೇರಿಸು ಪಾಂತ್ತ್ರಿಯುಂನ್ನಯು।
ನೇತ್ರಯು ಗ್ರಂಡಿದೃಷ್ಟಿ ಸಳ ನೀಂಯ್ಯಯ್ಯ ಶಾಕೆನಲು॥
ಮಿತ್ರವರದಂನ್ನಿಸಂ ತಲೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಬಾಳಾಂ ಬರವ ನೀಯ್ಯು।
ಗೋತ್ರಯುವಕ್ರಿಯುಂ ದಳುಡದಾ ನಿಪಿಲನನುವದ ಲೀ॥ ೧೪॥
ಅದಿ ತ್ರದಿಕ್ಷೋದ್ದಂಡ ಶಿವಗ್ರ ರುಕ ಗಾಲಾತ್ರ್ಯನವು ವರ್ಗ ನಾಸುತೆ।

ಬಿರುಳ್ಗಳನಿಸುವ ಗವಸ್ಪರ್ಶ ತನುವಿನ್ನ ವಗಸುತ್ತಿತ್ತು॥
ಗಳವಪರಪಮಿಳ ಯಪ್ರಚಯ ಮವುಷರುವದರುವ ಪ್ಯಶಾವಂ ವಾಹುತ।
ಪಪಮಂತುವಾದವ ಜಪಂಖಾಂಪ್ಯನಾ ಗುತ್ತಿ॥ ॥೧೫॥
ನಿಪಿಲತಪನಿಸ್ಪ್ರಿದ್ರುಚುತ್ತ್ರ್ಯಪಜ ಪುಪಿ ಖಿಪಿಪುದ್ಯಷ್ಟಿಕಾತ್ರಿ।
ರುಮಿಲದ್ವೈವಂಗಳು ಖಿಪಿಲುಖಿಪಿಲಾಸುತ ಬೇಪ್ರತ್ತಾ॥
ಪಿಪಿಳಪಿಪಿನಿತಲೆಬಿರಿಯುತ್ತಂವೇಗಾರ್। ಫಪಿ ಫಪಿ ನೆಕ್ಕಿಡಿಯ ಲ್ಪೆಸೋಡಸತೆ।
ರಹಿರಪಿಂನ್ನದಿದ್ವೈವವೆಂಬವೆಸುಕ್ಕಿನಮುನಿವೃತ್ತಾ॥ ॥೧೬॥
ಶಾಮದಿಂದ್ವೈವಾಳ್ಗಂತುಂನಿ। ದೂಗಮವುಂ ಮೂದುತ್ರಿಕಲು ಫಯು।
ತಾಂವುಪಂರಳ್ಗೆದುಳ್ಗದದೇವಶುರಿಷ್ಟುಪರಿತಂದೂ॥
ಷ್ಟೇಮವುಂದಂತುಮೂಡಿಸುತುದ್ದಾಮಶಾವಭಾವದಿಶರಣಬರ್ಯಸಿಳಾ
ಲಾಂವುಖವುನಾಂದೇತತ್ತೆಸಳ್ಗಂಕಾಂಯುದ್ದರಷ್ಟೆಪುತ್ತಾ॥ ॥೧೭॥
ಚೆಳಪುತುಂತವೆಬಿಷ್ಟಿಯುಂ ವೂಡಿಖಿಹೊಳ್ಗುತಜೆಡಪಿಲಪುವಂಪಂ।
ತಪುದಿವೂಡಿಪಿಮೂಡಿಬದುಪುಕೆವೆಸುತಪಂಕಪುಪ್ರೂ॥
ವುಪಕಾಂಶರಣಾದವುಚೈತಿಯುಂ ಪುಂದಗಾರಪುವನುಡುಸಲುಕಾಳ್ಗರಾತ್ರಿಂಯು।
ಬಿಪುವಳ್ಗಂತುದಿರುಳ್ಗಾಪಿವುತವಂಬಿಳ್ಗಪಿತೊಳ್ಗಲುತೆರೇ॥ ॥೧೮॥
ದಿಷ್ಟಿಬಳ್ಗರುರಿವೂರಿ ಭಕ್ತ್ರವ। ಕೊಟ್ಟಕಾಂಗುಷ್ಟಲು ಝರವಳಂ।
ಕೃಷ್ಟಿ ಜಂದಿಕಿಯಾಪ್ರ ಶುಪಳ್ಗಂಕಾಯುದ್ದಕೊಂದಾರಲೂ॥
ಅಷ್ಟಿಡವಿಯೊಳ್ಗಶ್ವೈದಿ ಭ್ವೈರವಿ। ಕಷ್ಟಿಗಿಸಳ್ಗಂತರುತಿರಯುರತಿ।
ಕೃಷ್ಟಿಕೊಳಿವಿದಿದೊಡವೆನದೆಂತೆಸಟರಪಿದವೆನ್ವಿಲಾರಾಂ॥ ॥೧೯॥
ಪುರುಜಕಾಗಲಿ ಜೇಡಿಕಾಪಿಮೆರಡಳ್ಗೆಯುಂಪಿದಿಯುಲುಪಪುದ್ಧ್ಯಾ।
ನ್ಯಖರಕೀರ್ತಿಸಳ್ಗುಲಿಯಪದೇತರದ್ವೈವವೆಂಬವೈಪ್ರೂ॥
ವಶ್ರಲದಿಂದೊಂದೊಂದುಕಿಲಪುಕಿ। ವಿಖತಕಾಗಲುವೂದಿಜರಿಪುಲು।
ಪುಖವೊಂತೊಳ್ಗಂ ಜಕ್ಕಿಯುರುದಾಪಿಯುರಾವಿವತ್ತಿನಪುಲೂ॥ ॥೨೦॥
(ಹರಿಂಯುಮದವಂಹರಿಪುವಂಗಡು। ಪುರಪಿಜಾಪನವುಖ್ಯಾದೇವರು।
ನೊರಗಿರಂದಿಖಿಕೃಪ್ರವಂತವೆಕೆತ್ತುಬಿದುಕುವರೂ॥
ಅಪಳ್ಗುಂಮ್ಮೆರಕಾವುಖಿಮ ಖಿಮವಪುಕಾಗರಿಂವಾರಯುಂಗೆಳ್ಗವುಖಿಶೊಳ್ಗು
ರಾವಿಕುತಜನದೇಶಮಲ್ಲನವರ್ಯಭಾವದಲಿ॥) ॥೨೧॥
ಹರಿಯುಯೋಗಿಕೀರ್ತಂಪಳವ್ಪಲದಿವೆಂಖಾವಿವಾಪಿಶಿವರುಪವರುಪಿ।
ಡೋಗಿವಂದಿಖಿ ಕೃಪ್ರವಂತವೆತೆತ್ತುಬಿದುಪುವರೂ॥
ಆಗಳ್ಗುಮೆರವಾವುಖವುವವು। ಕಾಗರಿಪೆಂಯೂಕೇಳ್ಗಮುಖಿದೆಗಳ್ಗು।
ರಾವಿಮುತಜಗದೇಶಮಲ್ಲನವರ್ಯಭಾವದಲಿ॥ ॥೨೧॥

ಉರಿಯುಮುದವಂ ಉರಿಪುವಂಪಡ । ಪರಪಿಜಾಂಪವಮುಖ್ಯವೇವರ ।
ನೊರಪುವಂಪಡ ಬಳ್ಳಿಕವಿಮಿಶ್ರಿವ ಬಗಾಮುದ್ರೈವಗಳಾಂ ॥
ಪರಿಂಛವಿಪುವೃದದೇವರಿದುಪ್ರರರುರ ನಕ್ಕೈಂಕ್ಟ್ಯಲ ಖಂಡ ಜಂಡ ।
ರಷ್ಪರಿ ಕ ಭಾಂಘಾಭಿಗಳ ಲೋ ಜವವುಂಪಡೆದು ಮುಂದೇ ॥ ॥೧೧॥
ಆದಿಶಿಜರಂಪ್ರೊಳ್ಳುದದು ದಿಪ । ವಾದದುಂಜದೆ ಬಂದುವಾದ್ದಾ ।
ವೋದರವಕಷ್ಟಿದಿರೆಗಳ್ಳೀ ಷಿಪಿಫ್ರೋದಡೆಂಯು ಶಾಕಗಾ ॥
ಆದಿದೇವಮು ಕೆಗಷ್ಟಿ ಪೇಕ್ರೃದ । ಖೋದವರಿಯುಲು ಬರುದೆಪುತ್ತಪರ ।
ವಾಡಿಸವಿಗ ಕ್ತನಾಶಿ ಂಚಂಪಿಷ್ಟಿಗಾದ ವ ಧೃದಲೀ ॥ ॥೧೨॥
ವೃಕ್ತ್ರಿವತಿವಿಷ್ಟೊ ಪ್ರಕುವೆಂತುಂಬೆಸ್ಸಿ ಪಂಬಡೆ ವೋಡಿ ವುಡಿಯ ।
ಚಕ್ಕಿಕಗುಡಿ ದಳುಂಚ ಲೋಕವಪೆರದುದಂ ನಿಲವೀ ॥
ತಕ್ಕಮುಕಾ ಮುಂಚು ಘೂಷಗಾಂಕಲ । ನಿಕ್ಕಿ ಪೂಜಿಪಿವಾದ್ಯಘೋಷ ।
ಪ್ರಕ್ರಿಪ್ಪಲಿಯುಲು ವಗಲು ವಿರುಳಾಂ ಭ ಜಿಮುತಿರಲಾವಿ ॥ ॥೧೪॥
ಅಪಿಮಥ್ನಕ್ತೆ ಯುರಿದು ಶಂಕರ ರುದಾಪಿ ವೈಂತಪ್ಪಂ ಬಂದುಪೇರು ।
ಲ್ವಾಪ ಜತ್ರ ದೊಳಗಳಾ ಕರಾಂಕವ ಕ್ರೊಲು ಶಕ ಗ ವಿಕೇ ॥
ಅಪುಕಡಿಕಂಗಾಲ್ದೆ ರೆದು ನೋಡ ಲ್ಹಾಪು ಕಡೆಗಳ ದೇವಪಳೆಸು ।
ವಾಂಪುದೇವಪರೂಪ್ರಾ ಜರಿ ಜರಿ ದೂಡೆದು ಪ್ರಡಿಯೂಕೇ ॥ ॥೧೫॥
ಉರಿಯು ಮೂಪಿಂಚಿರಡೆ ಲೋಕಂ । ಕರನಿಯುತ್ರಲು ಪದಕರಸಬರ ।
ಪರಿಂತೊಕ್ಕೈತ ಕರಿವಿಷ್ಣ ಕಂಮುಪಗ್ಗತ್ರಿ ಭಂಜಿಪಿದಾ ॥
ಪರವಿಯುಗಳು ಕರದು ಪಭಂಯೂತು ಕಪಿಪರಿಯುಲುದಾವಿಪ್ಪೈಯುಪ್ಪಮು ।
ಪಿಡಿದು ಬಿರಿ ಮುಪೆಯ್ಯುಂ ತುವತಿರ್ಪಲಾಂ ನಕರು ಪ್ಪೊಗಳೇ ॥ ॥೧೬॥
ಅರಿಯುರೇಕೇಳಂದು ನೋಡಿಯು ಅರುಪ್ರವೇತ್ರೆಕೆ ನಿನಗಿಪಾವೀ
ಕರಿಗೆಳರಳ ನಿಂಗಾಂದಡಂಕಾಂಯುಲ್ಲಪ ಖ್ಯವಲಾ ।
ನೆರೆ ಛತ್ರರೆಗಳನು ಛವದೊಳರೆ । ನೆರೆಯೊ ಛತ್ರಿಯು ಛಯುವದೊಂದುಮು ।
ನೆರೆಯು ಛತ್ರಗೊಳನು ಛಂವುದಿ ಛಯು ಛತ್ರಿಗಳ್ಕೈದಗಾ ॥ ॥೧೭॥
ವ್ಯೋದಲಕ್ರಿದಡಿದ್ದಮುತಿಯುಲುಂ । ಪ್ರೋದಳರಿಯೂಯ್ಯುಮುರಲೇಂ ।
ನ್ಯಾದಯೂಕ ವೆನೆಯು ದೊರಗಾಂಬು ಕುವವೇಳಿಮುತ್ತಾಂ ॥
ಮೋದವರತೆದೆಗುಂದಿರಂದ ಛಯೋದಯಗ ಮಿನಲಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿಗೆ ।
ವೇದಿಕನಿಯೊಕಷ್ಟಾಂ ಕಳಿಕೆರ ಕುಕಲಬ್ಬರುಂ ಬಂದುಗಾ ॥ ॥೧೮॥
ಜೇಂತ್ಯವ್ರರು ಗಾಕಾರ ಛಂಯುವ । ವೀಯ್ಯಲಾ ಕದೆತ್ರರಗಾವುಂವಗು ।
ಪಂತ್ಯಬುದ್ಧ ನುತನಿಂಮ್ಮಧ ಮುಗವಕವಿವೆಪಳ ನೆಂಮ್ಮ ॥
ಪ್ರಂತ್ಯಲಂಕೇ ಕರೋ ತ್ರ್ಯಗೆಲಸಂಕೈಯ್ಯಲಿ ತ್ರುರಥಿಪುಗವದಾ ।

ಸ್ವೈಯ್ಯುಬಿಕ್ಕಿಂ ವಿಶರಿಯಬಸತಿಂಯುಂ ನೀವೆ ಪವು ಪಿಸು ತಾಂ॥ ॥೧೯॥
ಮತ್ತೆಯುಂ ಕೈಮುಗಿದು ಪೊಡವಡ। ಉತ್ತರೋಯ್ಯುವೆ ನೋಡಿ [ವಸುವಸು] ದಾಕಿತ್ತೋ।
ಕೈತ್ತ ಹೋದಿ ಕೈಂಯ್ಯುದಾಪೈಯ್ಯು ಸೆಳೆ ಶರಣಾ ತಿನೆ।
ವೃತ್ತಮರಲಾ ಪೊಡುವೆ ಬೆಸಗೆ ನೀವ್ಪಂ। ಪ್ರತ್ತ ಬಿಡುವೆ ನಾವು ಬಡವರು।
ತೆತ್ತಿಗರು ನವುಗಾಂ ರುಳ್ಳ ರುವೇರ್ಗ ನೀವೃದ್ಧ ನಿರರಲಾ॥ ॥೨೦॥
ಂಬುತ್ತ ಬಿ ಜಂಗಮಯಂ ಕೈವಿರೇ ನೀ। ವಿತ್ತವೈ ನಾವದಾವುದಕಿ ಹೋ।
ಗುತ್ತ ಬಂದಿರಿ ಡರರಾಂ ನೀ ವೆಂಮ್ಮ ಮರೆಯಿರಲಾ॥
ಬಿತ್ತಲಾ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಗಿಂತರು। ಚಿತ್ತವಿಂತ್ತರು ಭಾತಿಯುಂ ನ್ನತಿ।
ವಿತ್ತವಿಸರ್ವಗತೆಯುದಾರಿಂ ಗುಂಪು ನಿಂಮ್ಮಂತ್ತೇ॥ ॥೨೧॥
ಭಾಪುರೇ ಭಕ್ತರವಿಧಾವವೆ। ಭಾಪುರೇ ಬೇಡುವರಪ್ಪುರು ಶಿವ
ಭಾಪುರೇ ದಾಸೈಯ್ಯ ಭಾಪುರೇ ಬಡವರಾಧಾರಾ॥
ಆಪತ್ತಿಗೆ ಬಂದೊದವಿದ್ಯೆ ತಂದೈಪ್ಪ ಇವನೊಂದೆರಡನಾದರೆ।
ಪೂರ್ವರಾವಿಗ ವಲ್ಲವೆ ತುನಿತ್ತ ದೆಬಿದುಪ ವೆವಲಾ॥ ॥೨೨॥
ವಂದರುವೆಯುಂ ಪೂರಿಶ್ಚ ತುಳಿತಿ। ಯಿಂದವೆಡೆ ದಾದಶಿ ಶಿವದವಪಂ।
ಹೊಂದವರ ಕರಣಾಜಂಗಳೊಳ್ಳ ಪೇನಿಲ್ಲವೇ ನಿಮಗೆ॥
ಯಿಂದು ವೇಸುವ ನಮಗೆ ತಾರದೆ। ಬಂದೆ ಹೋರಾಳ್ಕಂ ದವರಂ।
ಹೊಂದದು ತಾನೆತ್ತ ಹೋಯಿತು ಹೇಳು ದಾಸೈಯ್ಯಾ॥ ॥೨೩॥
ಡಾರಲೀತ್ತರಿಕರರವಿನ್ನಿಂ। ರಾಶಿಂಯ ನ್ನಿಂ ಕೊಂಡು ಬಾರಾ।
ತ್ರಾಂರ ವೀಸವಂಪ್ಪವಲ್ಲ ಬಿಡುವಲ್ಲ ಬಿದ್ದದಾಗ॥
ಭೂರಿಯಿಪ್ಪುದು ಯಿಂತೊಡಿಯಲು ಇಂತ್ತಾರಿಯುದು ರುಗೆರಗೆಯ ನಾತ್ತಲು
ದಾರಿ ಶಂಕರದಾಸಿ ದಾಸಿ ಯ ಕೈಯ್ಯುಲಗಯಿಪಲಾ॥ ॥೨೪॥
ಜಂಗಮವ್ಯಾಸದಲಿ ತಿಂಬು ನಿಯು। ಹೊಂಗಲ ಶಿವಡ ನುಕ್ಕಿಹೋರಮಡ।
ಲಂಪಣಾದಲದು ಭುತ್ತರಪಂ ವ್ವಿ ಪವಾಡುತ್ತಿರೆ ನೋಡಿ
ಹೊಂಗಿದಾಸಿಯುದಕ್ಕಳಯು ಸಾ ಪ್ಪಾಂಗ ವೆರಗಿ ವಿನವಿಸಿ ದಾಸೈಯ್ಯಾ
ಯ್ಯಂಪ ಳಡಿಗಳವೇ ತೆಯಿಬ್ಬರು ಕಿಡದು ಬಿಡದಿರಲು। ॥೨೫॥
ಮತ್ತೆ ಮಾಲಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಾಲಿಯು ನಿತ್ತ್ತ ಪೀಗೆಯ ನೀಸಿದಾಂ।
ಬಂತ್ತ ತ್ತಪೀ ಕೆಂಯನಿತ್ತುಪಡದೆ ಗಾದವಿ ಬಿದಳ್ವ ಕತ್ತವನು॥
ಯುತ್ತ ಹಿಂಡಂಡ ಅಪದೆವು ಗಿಂಪಿತ್ತ ಹೋದಿ ರಾ ರೆಂಮ್ಮ ಕೈಂಯ್ಯುಳ।
ನತ್ತ ಶಿವನಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಾ ಅಂತ್ತ ಮಲ್ಲದೆಂಯಾ॥ ॥೨೬॥
ತರುವನೊಂದಂ ನೆಂಯಿದು ಕೊಟ್ಟಾದಡೆ ಮೃಡವ ಕೈಯ್ಯಂದಲಿಂಪ್ನಂ।
ಪಡೆಂಯುದಂದ ವಸುವನು ಖಂಡುಗ ಕತ್ತು ಕೊಳ್ಳ ನವನಲಾ॥

ಒಡಿಸಡಿಗೆ ಪೊಂದುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರಗಳ, ಕಿಡಿಬಡಿ ಮುಕೊಳ್ಳಪ್ಪುದಿಸಿ।
ಸಾಧುಸಳತ್ತ ವರಸಿಗಳಿಂದ ಲೇಸು ರುದಗಾ॥ ॥೩೭॥
ಕೀಳು ಬಡಭಕ್ತರ, ಸಲ್ಲದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ವೆನಿಃಫಲಂಕೊ।
ರಾಳವನಾಯಿದುಲುಳ್ಳ ಕೊಡ ಬಿಡ ಯುಳ್ಳವರಿಗೆರವೇ॥
ಬಾಳು ನೀನೆಂಬುದಿ ಸಳ್ಳಂ ಬಿಡು, ಬಾಲನಿಲ್ಲಿಂವರೆ ಬಿಡುವರೇ।
ಕೀಳಲೇವ ಮುಸುಳ್ಳ ಬಿಡವುರಿಂಯಿಂದ ವಂಚಿಸುದೇ। ॥೩೮॥
ಯೀವಿಬುಳುಪೊಂಮ್ಮಂ ನಾ ಸಾಧಡೆ। ಸಾವಿಳುಡೆ ಕಿಲಪೋರುಸಳ್ಳಮ।
ಸ್ವಾಮಿಮತ್ತಿ ನೀಂಕೊಂಡು, ಪೋಸ್ವಯ್ಯವಲುವಾಪ್ಪೆಯಪ್ಪ॥
ಕೈಳುವಿದು ನೀವಿಂತ್ತು ಬೆಳಮುವರೇ ಮುದಾತ್ಮ ದಾವಳಿಪ್ಪಂಯು।
ತಾಳಿ ಬಾಂಧವ ನಿನ್ನ ಸರಿ ಮಿತ್ರಾವುರಾಧಿಂಯ ಸಗಾ॥ ॥೩೯॥
ಪ್ರತಿಯಿಡಲು ಬಾರದ ಮುದಾ ಗರ್ವ ಕರ್ಪದಯು ವಂಕಪುಪನಂದು।
ಸ್ವತವನಸ್ವತವ ನಿಂದು ಪ್ರೈರಿವಿ ತಪ್ಪುಸಳನೆಂಪ್ಪಾ॥
ಅತಿಶರು ಗಾದುಲ ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಭ್ರತಿ ಯೊಳ್ಳರಿವಿಸವಯುದಧರಿಸುಸು।
ಸ್ವತವಜನ ನೀವೆ ಮತ್ತ ಭಂತುವಂಬೇದಿ ಕೀತಿಂವಯಾ॥ ॥೪೦॥
ಅಪುಮಯದೋಳ್ಪೂರಿ ಶಂಕರದಾಸಿ ಭಕ್ತರು ಪೋಸಳಿಜಾದರ।
ದಾಸಿಯಿಂದು ಸ್ಗಳೆಯು ವಿತ್ತ್ರದಯೊಂಮ್ಮತದ ಪೋವೇ॥
ಕೂಸುತಿರೆ ನೋಡಿ ಪ್ರಹಾದಿಪ, ತ್ರೈಪುರಿಂ ವಿಸ್ತಿಂದಿ ನಿಂದು।
ತೇಜಿ ನಿಸಿತವ ನಿಧಿಸಮುಂನ್ನ ತಿ ವಿತ್ತ್ರು ಪಸರಿಸಿತು॥ ॥೪೧॥
ಯಿದು ನಿಮಿತ್ತ್ರ ವಕಂಕರಿಸಿದ ತೆ। ಜದವ, ಹೋತ್ತ್ರಮುಭಕ್ತಿ ದೊರಕೊಳು।
ವುದೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ಭಕ್ತ್ರನೆಂಬಂಗಷ್ಟಮದವಂತೇ॥
ಇದು ಳಿಸರು ದಾಸೋರುತವದಲಿ, ವಿದಿತ ದಾವುಸ್ತ್ರೋಧ ಲೋಭ।
ಸ್ಪದವಿರಹಿತರವಸ್ಸಳಕವಂಪೇಳು ಬಿಪವಂಗಾ॥ ॥೪೨॥
ಶ್ರೀ ಅಂತಸ್ಥ ಸಂಧ್ಯಾ ೧೧೧ ಪದಮೂ ೧೧೧ ರಷ್ಟೈ ವಾಂಸಳವುದಾ, ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಸತಿ॥
ಸಿರಿಯಾಳ ಸಂಧಿ॥ ॥ನಿಂಬಿಯ ಸ್ವಸಂಧಿ।

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶಾಶುವನಿತ್ತ್ರೆ ಮುನಾ ನಿಮುತ ಸವಿಗಾಸಿ ಮುದಿದಸಿಂಯಾಳ ಸಂನಾ।
ಚಿನಿ ತ್ತವಂಯು ಪಂಪೊಂದ ನಿಂಬಿಯ ನೀಶ್ವರಂ ಮೆರದಾ॥

॥ಪದನು॥

ನಿಂಬಿಯ ತ್ತ್ರಿ ವೆನಲ್ಲೆ ಶರಣಾಗಿ, ದಂಬುರುರು ಪೇವಾನಿಕ ತೆನಿಟ।
ಲಾಂಬಿಕ್ಷಾವತ್ತ್ರಮುಥ ಪುಚಿತ್ತ್ರೆ ಜಂಗಮದಾ॥
ನಿಂಬಿ ಪಂಪಾರಪ್ರೀತಿಂ ದಂಬರ ಷ್ಷಂಯು ವಾರಿ ಭಕ್ತನಿ।

ತಂಬಿನಶ್ರಿಂಯಿ ಪಾಲವೀರವ್ರತಿ ಭರಿತ ಚರಿತ್ರೇ॥ ॥೧॥
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳೊಳಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳವಡಪುವ ಳುವಂದನ
ನವರಲ ಶುಭಲ್ಲ ನಾರಿಯಿದು ಶಾಂತ್ಯುಲ್ಪುವ ನುದಿನವ್ವಾ।
ಬಿನಂಬದೊಳ್ಳ ಕೇಳಿಂಬು ಕೋದ್ಯೋಗ ಶೇತ್ರವಸೆನೆ ತೆಂತಾಗಿ ಜಂಗಮ।
ರವಿರತ್ನಂ ಮಾಡುತ ದಿನಂ ಗಳದಿ ಅಜುತ್ತಿರಲತ್ತಾ॥ ॥೨॥
ಶಂಬಂತೊಳ್ಳು ಪಿರಿಂತೂಳ್ವ ಸೆಂಬಮ। ಪಂಚಕೈವೀತ್ರ ಮ ಭಕ್ತಿಂತುಲುಕ್ಕ।
ವಂಚರ ಕೃದಿನಿತ್ಯ ನಾವಿರ ಜಂಗಮಂಗಳಿಗೇ॥
ಶಂಚವಿಧಳುಕ್ತಾಂ ಪ್ರಪಾಂನದ್ಯಾಂ ಚಿಕಿತ್ಸಾರ್ಥಂ ಗಳಂದಿ।
ಶ್ಚಂಚಲತವು ತ್ರಿಯಿಂದೆ ನೀಡುತವತಿ ನಮುತ್ತಿರಲು॥ ॥೩॥
ಬಾಲಶಶಿಧರ ಪೆಸೆಳ್ಳಿಂಯಾ ಶಿರಿ। ಯೂಳದೆ ಷ್ಟಿಂಯ ಭಕ್ತಿ ಮೂನದ।
ದಾಳವಂಸೋಡತ್ರೈ ಬಗೆದು ತಪಸ್ಸಿನೇಷವನೂ।
ತಾಳಿ ಬರುತಿರೆ ಜಂಗಮಧಾರ। ರೋಲದಿಂದಾಪೆಷ್ಟಿ ಮುತ್ತ।
ಕೀಲಕಾಮುಳ್ಳರುದ್ರ ನಾಗಿಪದಾಂಬು ಜಕ್ಕೆರಗೀ॥ ॥೪॥
ಸ್ವಾಮಿ ಬಜಯಂ ನ್ಯೆದು ಪಾಷೆ ತೆಪ್ಪೀಮು ಶೇಖರನಿಂಮ
ಸೊಂವ್ಮ ನಶೇಮವಂಪ ವಿಳ ಲಪಿ ವಲದ್ವೈ ಯ್ಯೋಬುತ ಬಿಂದ್ವೈ ಸೇ॥
ಆಮಹಾಶ್ವರ ಷಂ ನಕು ತ್ರಿ ನಹಾಮುದೀಂಯ್ಯೊ ವ್ರತವನೀಗಳು।
ಶ್ರೀವಾವ್ರದಯಿದಿ ಮಾಡಲಾರದೆಂವುದು ವೆಸಾಯಿ ವೆವಗೇ॥ ॥೫॥
ಯುವ ತಪಂ ತಪ ಪೊಂದಿ ಪದಂಯಾತ್ರ ನವ್ವೋಲಾನಿಂಯ್ಯ ನಂದಿ।
ತ್ರವೇಳ ಸ ಕೃರುಣಾಲಾಂಮೃತ ದಿನ ಬಿಷೇ ರವಂ ಮಾಡೀ॥
ಅನುಪಮಂತ್ರ ತವಂಮುನ ಮಾಬಂಧನಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಬಾರದೆಂತರ।
ಜನವರೇಣ್ಯಂ ನಾಪದಂ ನೀವಗಾಡುವೆದಿ ಮಾಡಾ॥ ॥೬॥
ಮಾಂಪವಾಗಲ್ಕೇ ಳಶಶ್ಯಂ। ವಾಂಥವ್ರಂ ನರವಾಂ ಪವಲ್ಲಿಂಯು।
ವಂಶ ದಾಪಾರಂ ಮರವಪುದ್ರಂ ಶಜನ ಚೀರಗಾ॥
ರಾಪೆಂಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಸು ತಂದು। ಮಾರಂಥ ತ್ರ ಮಾವಾಂಗದವ ಸಂಶಿ।
ದ್ವಂದ್ವವ ಮಾಡಿಕ್ಕಿದಂ ತಾಬೋಗ ಜವವೆರಿತ ವೂ॥ ॥೭॥
ಶಿವನಪಿ ನಿಲ್ಲವಾಂಕೆ ಯಾದಡೆ। ವಿನಯ ಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರುರಾಕ್ಷನಾದಡೆ
ತವಯನಿಲ್ಲದ ಮನೆಂತು ದಾದಡೆ ಆಗ ಪೋಕ್ತಿ ಯೋಲಾ॥
ಯುವ ಚೆಕ್ಕ ದ್ಪವ ಪದ್ಭುವೀ ಭೋಜ ನವಸಂಭ ವನಿದರೆ ಮಾಡುವ।
ಶುಭವಿದುಳ್ಳಡೆ ನಿಂನ್ನ ಜನ್ಮಸಫಲವರ್ಯದೆನಲು॥ ॥೮॥
ನುನು ಜಮಾಂದವ ನಿಂನ್ನನಾ ಪೆರಮನೆಗೆ ಬ ಅತರ ರಸೋವಶೆನೆಅರಿ।
ಶಿನಿತ ನಿಂಮ್ಮ ಮಹಾತ್ರ ಶೋ ಧ್ಯಾವಿ ನರಮೊಲಿದಾದೂ॥

ಘನಂಯದಿಂ ಪೂಜ್ಯಿಂಪ ಜಾತನಿಂ। ತನಘ ಶಿಂಗ್ಲನು ತಾಂಯುತಂಯುಪದ।
ವನಜ ಯುಗಳಕ್ಕೆರಗಿಂ ಯುಯ್ಯನಸೋದಂಬಡಿಪೀ॥ ॥೯॥
ಬದುಕಿದೆಂ ನಾನೆನುತ ಪೆಪ್ಟುಪ। ಪುದಿತ ಮಾನಪ ನಾಪ ಕುಂ ನಿಜ।
ಪದನಕ್ಕೆ ತಂದಂ ಗನೆನೆ ತತ್ವಾಂಯುರ್ದಂದವನ॥
ವಿದಿತ ವಾಗಲು ಮೆಲ್ಲನೆರು ರಲು। ಹಿದರ ತೇತರೆನೀವೆನತ್ರಾ
ಪುದತ್ರಿ ಭಂಗಳಿ ಗಂಡವಂ ಪಂತ್ರೈಸಿ ನಿಮುಕ್ಷುದಲೀ॥ ॥೧೦॥
ಜನನಿಕರೆಯದ ಪುಂನ್ನ ತೋದುವ। ಮನೆಗೆ ತಾಂ ಪಪ್ಪ ನ್ಯೆದಿ ಜೀಲಾ।
ಳನನ ತ್ರಿತ್ರಿಂಯುದಿಂದ ನೋಡು ತ್ರೊಯ್ಯುದಿಂತೆಂದಾ।
ತನಯ ಕೇಳಕ್ಕ ಪದತಾ ನಿಜ। ಜನಕನೀಗಳೆ ಬಬ್ಬರಕ್ಕೆಪ।
ಮುನಿಗೆ ನಿಂನ್ನಂ ವಧಿಸಿ ಖಂಡವನಿಕ್ಕಿದರೆ ನೆಂದಾ॥ ॥೧೧॥
ಯುತ್ತಲಾಂ ದರಿಹ್ರೋನಿ ವನಿರ। ಪುತ್ರು ಹಡವಳ ವರ್ಗವೇ ತರೆ।
ಸುತ್ತಲ ಹ ತಾಂತವನ ಬಿರುಮುಡಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಾಲಕನಾ॥
ಯುತ್ತರದ ಕಮರ್ಗಂ ಗಳೋಕರಿಪುತ್ತ ತಬ್ಬಿಲಾಳನೆಂದನು।
ವೃತ್ತ ಮರಿರಿದು ಮನಾ ನಿಮಗೀ ಪೂತನಾದ ಲ್ರೈ॥ ॥೧೨॥
ಇರಿದು ಖಂಯಮಂ ತೋರಿ ಖೀತಿಯನೋರದಡಿ ವಹಂ ಜುವನೆನಾನಿ।
ಹರೆಯ ಕೇಕಿರಿದಲ್ಲದೇ ಯುಂನ್ನಾತ್ಕಕಿರಿದಲ್ಲಾ॥
ಗುರು ಜನನಿಯರ ಪೂತುಗಳನಾ। ಧರಿಸಿ ಪಂನ್ನಿ ವದಿದರ್ಗನಾದಡೆ।
ಇರಿಂಯು ಕೇಳು ರುಪರ ಗಳಿರಡನ ಗಂಟೆನೀ ವರಿಜೂ॥ ॥೧೩॥
ತ್ರಿಶತ ಪಂಯುಕ್ತ ಷಪ್ಪಿರು ಜಗಳ। ವಶದಿ ನೊಂದುಂ ಮ್ಮಳಿನು ವವರಿಂ।
ಶಿಶುವಲಾ ಸೆಂನೆಂನ್ನದು ತ್ತಮ ತಳ ವಸಿ ಗೆಂವ್ವಡಲಾ॥
ಅಶವ ವಾನಿ ಕೃತಾರ್ಥನಪ್ಪೆನು। ಪಶವ ನಾಗ್ಟ ಯುತಿಂ ಪ್ರಕೇಳ್ಳ।
ರ್ಗಶವೆನ ಪನೀನು ಡಿವನು ಡಗಳು ಬಾರು ಜ್ಯೋಕ್ಯಂಯ್ಯೂ॥ ॥೧೪॥
ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಪೂತುಗಳನಾ। ನೆಂದು ವೃಂಧ ಕ್ಕರಿಪ ಲಂಪೆನ್ನನು।
ವಂದುವರ ಯುವರಗರ್ಳ ತ್ರುತ್ತಿ ಬದೇ ಶವಂ ಪುರೆಯೋ॥
ಯುಂದ ಜೀ ಲಾಳನನು ಡಿಗಳ ಗೆಪಂದ ಧ್ವದ ಜತ್ತ್ರೆ ತಿಪ್ಪಂಯು।
ಮೊಂದಿನು ತಿಪು ಶ ತ್ತಪಿಸಿಂಯೈದಿ ದನಿತ್ತ ಲೈಪರ ಲೀ॥ ॥೧೫॥
ಕ್ರೊಂಡು ಕ್ಕೆ ತಂದೋದು ತರತ। ನ್ನಂಗ ಜನ ಮೊದಗೊಂಡು ಬಂದತಿ।
ಪುಂಗಳದದಿ ವರಿಂದು ನಿಜಕುಂದಿರದೋ ಳೆಂದೆನುತಾ॥
ಶಾಂತ ವೂಗಲು ವಸ್ತ್ರ ಶೃಂಗಾರಂಗಳಂ ದವ ತರಿಸಿ ಬರೆವೋ।
ಷಾಂಗನಾ ಕೇಪಿ ತನನಾ ಜೀಲಾಳನಂ ನ್ನೋಡಿ॥ ॥೧೬॥
ರಂಗ ಕೇಳ್ ನಿಂನ್ನ ಯ್ಯುಗುಂ ನಾರಿಂದೆ ಪಂಘಾಲ ನು ಭ್ರಕಟ।

ದಂದುಗದೊಳ್ಗರೆಂದು ಪ್ರುಂಗ್ಯಾದೊಳ್ಗೊಬ್ಬ ತಾಳುವವೂ॥
ಬಂದು ಕಲ್ಪಿತ ಶಾಂಭವ ಷವ। ನೊಂದು ಚೇಡಿದ ದಾಂಗಲಾಗಲಿ
ಯಂದವರ ಗಂಷಣಾವ ನಿತ್ತ್ರೆ ನೆನಲ್ತೈಸುತ್ತ ನೆಂದಾ॥ ॥೧೭॥
ಧಂನ್ಯನಾದೆನು ಪುಂಗ್ಯನಾದೆನು। ಮಾಂನ್ಯನಾದೆನು ದೇವಗಣೊಳ್ಗನವ।
ಗಾಂನ್ಯನಾದೆನ। ಯತಿವರಂಗಿಂ ದೆಂನ್ನ ವಂಶೋದ್ಧಾ॥
ಧೈಂನ್ಯ ಭಾವವನಿಂನ್ನು ಬಿಡಿಸಾ। ಜಂನ್ಯವಾಂಯಿತು ನಿಂನ್ನ ಭಂಯುಕೆಡ।
ವಾಂನ್ಯಧೀಶನ ನಾಲ್ಕು ಮುಕ್ತಿಗಳಾಯ್ತು ಪವನಗೆ ನಲೂ॥ ॥೧೮॥
ಅಪ್ಪಂರುಣಾಂಗಳ ರಹಗೆ ಶಾಯುಂ। ಬೊಪ್ಪನಂ ಭೋಧಿಸಿದ ರಿಂತೆಂ।
ಮಪ್ಪ ದಿಂದಂ ನೆನೆಯದಿರು ಸದಡ ದಿರು ಹೊಂದರದಿರೂ॥
ವಪ್ಪುಗೊಂದರೆ ನೀ ಶ್ವರಂದಿಂ ಸ್ವೋಪ್ಪದಿಂದ ನವು ಶ್ವಾಂಯುರು।
ಸಿ ನಿಪ್ಪ ನುಡಿಯುಂ ವುರೆಂಯದಿರು ತ್ರಾದಿವೆದ ವಿದಿನಗೆ ನುಶಾ॥ ॥೧೯॥
ವಧ್ಯ ಬಂಸ್ಥಗಳ್ಗಂದೆ ಷಡು ಬಾಂನ್ನಿಧ್ಯ ಪದ ಅನಲ ಆತ್ಮ ಜನಪದು।
ಬುದ್ಧ್ಯನ। ವುತಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಾಗ್ರಾಪಿತರು ಹರುಷದಲೀ॥
ಸಾಧ್ಯವಾಂಯಿತು ಶುಕ್ತಿ ನಿಖಿಳ್ಗಾಂ। ರಾಧ್ಯ ಶಿವಕೈಲಾಸ ಪುರು ಪಗದ।
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರುಲಾಂದ ದೆನು ತಾಂ ಪ ಕ್ಕುಮಾರಕನಾ॥ ॥೨೦॥
ಕಂದುಮರುಪದೆ ಸೂನೆಗಾರ ವದಂಡಿಯ ಲಿಮು ಸವಂಶಧಿ ನಿಂಯೂ।
ಮುಂದವಂಯುಂಗಡಿಪಿ ತಾಂಪುಳ್ಗಂ ಕಿಸುತ ಮನೆಂಯೊಳ್ಗನೇ॥
ಗಂಡರೆಂದಿರು ತತ್ತ್ವವಿತಮಂ। ಖಂಡಿಸುತ ಭೋಧಿಸಿ ತ ಸೋದು ನ।
ಕಂಡ ತಂಡದ ಸವ್ಯಶಾಖಂಗಳ್ ನೊಲಿದು ಮಾಡೀ॥ ॥೨೧॥
ಷಾರದಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಮ ವನಿ ಜನ। ರಾ ರುಕ್ಕಿಂಯ ದರ್ಶಾಂಗೆ ರುದ್ರಾ।
ರಾರನಂ ಬಿಜನ್ಯನಿ ತಂದವರಪ ದಂಯುಗವಾ॥
ನಾರಿ ವಾರಿಂಯ ನರಿಂಯ ಲೋದನಾ। ಜಾರವಂತ್ತ ಗುಸು ಪೆಷ್ಟಿತ ಜ್ವರ।
ಗಾರ ರಿಂದಾಂ ಬುಗಳ್ ನೀಂಪಂಸ್ವಾ ಶಾಸ್ವ ನದೊಳ್ಗೀ ರಿ ಮೀ॥ ॥೨೨॥
ಜಂದವಾಷ ತೆಯುಂ ದಲಚೆ ನಿ। ಜಂದದರಳ್ಗು ಗಳ್ಗಂದೆಪೂಜಿ ನಿ।
ತಂದು ಗಹ ಗಾರಿನಿಸೋ ದವಂ ಪೊಂದವಂ ಬ್ಬುಕ್ಕೈಮು ಗಾಯೆಂ॥
ವುಂದೆಶಾ ಖಾದಿಗಳ್ಗೊಳ್ಗರಮುತ। ವಂದಮೊಂದವಿವರಿ ಸು ತಲೊ।
ವಂದದಿಂಶಾ ಗಾದೆಶರೋ ಮೊಂದವಸು ತಾಂಪಿನ ನೂ॥ ॥೨೩॥
ಬಳ್ಗರವರಿಗಂತೆಂದು ನುಡಿದನು। ತಲೆಯ ನೀಷಿ ಸು ತಾದಡಂ ಶಾ।
ಲಲಿತ ತವಂಯ ನವೀಲ ಗಾಪ್ವಮೋ ಹ ಪ್ರಸ್ಕದಶೀ॥
ತಲೆಂಯ ನೇತರ ಹ್ಯುತರ ಗಾಂಗಳ್ಗನ ತ.ಲೆಂಯಲಲ್ಲದೆ ನೀವ್ಯ ಬದುಃಕರೆ.
ಎಲೆ ಶರೋಮಂದವು ಮೆನಪಿನೀ ಮತ್ತೆ ನೀ ತುವಿಲ್ಲಾ॥ ॥೨೪॥

ಆಹುಮೂಡಿದ ಪುಂಣ್ಯಮಂ ನೆರೆ। ಜೋಗಿಯಾಗಲು ಬಗೆದೆ ಶಿವಶಿವ।
ಆಗಮಂ ಪರಸ್ವಗಾತ್ರ ಶರಂ ಶ್ರದ್ಧಾನವಮೆನೇ॥
ಆಗಬೆಮಗೀ ಭೋಜನವನೆನೆ ಗನಡ ನಡನದು ಗಿಯುಬ್ಬರೆ
ಕೈಗಳ್ಳಂ ಮುಗಿ ತದಿತ್ತು ಬೇಡಿಪುವರೇ ಮುದಾ ಪುರುಷಾ॥ ॥೧೫॥
ಪೊತ್ತವಲ್ಲದೆ ಕೋಶವಸ್ತ್ರವ। ರೀತ ಶಾಂಕ ವ್ರತರುತ್ತಿಯುಬೇ।
ಮಾತಿಗಂಜಿ ತೊಲಂಗಲಿಷ್ಟದೆ ಪಂದನನದಾದಿ॥
ಆತ ತುಷ್ಟಿ ಗಾವೈದದಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತುಲಿ ಮಾಡಿದಳು ಶಾಂಕರ ಗಾ।
ನಾತರುಣಾಳಿ ಯಮತಾ ಪಿರೋಮಾಂಧವ ಪಮಶಿಕ್ಷಲು॥ ॥೧೬॥
ಗರಳಕಂಧರ ಮಾತ್ರಿಗ ನೋಡುತ್ತ। ಧರೆಯೊಳಂ ತಳ್ಪಂ ಪ್ರದಾವರು।
ಪರಿಣಿಯಿಡುವರಾರ್ಯೆಯ್ಯ ನಿನಗತ್ತಿಪಾಂ ಗವಾಯು ತ್ಮಾ॥
ನಿರುತ ಮೇವೆಡೆಯೊಳು ಪಮಾನವ। ನೊರೆಯರು ಅಲ್ಲದ ಭೀಪ್ಸ ದಾನವ।
ನರಕಿಯ ಮಗಿಕ್ಕಿದೆಯಿ ರಕ್ತೋತ ಕಣ್ಣಿಂಡು ಫಲ ಪ್ರಂಪ್ತಾ॥ ॥೧೭॥
ನಾವು ಬಲದಲು ಯಂವ್ರ ಯುಡದಲು ನೀವು ಕುಳ್ಳಿರ್ದಗತಿ ಶಿಕ್ಷದ
ದೇವತಾಂಜನಗ ನೆಯಂ ಥಲಿನಿ ಮುದದಿಂದವಿಂ ಜ್ರ್ರಯಾಳಿ॥
ಭಾವಮಲರಿಶಾ ಪತ್ರ ನಾಡಾಂ। ದೇವರಿಯಿಂತ ಗಾಲಿದಲ್ಲದು ನಿರನೆ।
ಯೊವಪರಿಯಿಂದಾದಡೆಂಮ್ಮ ನಡಂಬಡಿಕೆಂಮಲ್ಲಾ॥ ॥೧೮॥
ಪಿಟ್ಟಿಕೆಗಳ ಕಸ್ತ್ರಿಮತ್ತೀ ದ್ರೊಟಿಯಂ ನ್ನಾಂ ಪೂರಿಪನಲ್ಪ
ಮುಷ್ಟಿದವೆಮೂನಿದ ವಿಪನಿದವೆಮನವಮಾಂಕವನೂ॥
ನೆಟ್ಟನೆಂ ಮಿಜ್ಞಿಂತು ಮಪೂಡುಲು ಹೊಟ್ಟೆ ಯೊಳ್ತಾ ವಂನಿವಗೆಯಿದ।
ಹೊಟ್ಟ ಶಿವ್ವ ನಿನೀದಿಹೊ ಳ್ಳ್ಯಾನಾಪ್ರಭೋದಳಿಪೂ॥ ॥೧೯॥
ಎಂದದಾ ಶಿರಿಂಮಾಳ್ವನತಿ ಬಯದಿಂದ ವತಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲಂ।
ಕೆಂದಳೇ ಕಿಂದೇರು ವೇಶೆ ಬಂನ್ನಿ ನೀವೆನುತಾ॥
ಯಿಂದು ಮಖ ಖಿಲಂಗಾ ಜಗನೆಂತು ನೋಲ ವಿಂದ ವಲಿ ನಿಖದಾರ್ಥ ನಲ್ಲಷ
ಕೆಂದು ಹತ್ತಣಿ ವಲಾತ ಪ್ರೋಧ ವನವರಿಗಿಂ ಕೆಂದಾ॥ ॥೨೦॥
ಅತಿಥಿಪ್ರಜಾಪರದೊಳು ನಿಜ। ಸುತನು ತಾನೊಡನುಂ ಬರೊಲದನು।
ಮತಿನಿಶ್ರುರುಷ್ಪಮನಿಂ ಸ್ನೆಕ್ಲಿಂಮ್ಸಂ ತಾಡುವುದುಬಿಟ್ಟೀ॥
ಸುತನಾಗಳುರಾಗಾ ಬಾರದು ಸುತನದೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೆಂದಾ।
ಸುತನುಮಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೊಳೂಟವದಾಗದೆಂದಿವಲಾ॥ ॥೨೧॥
ತನಯನಿಲ್ಲದ ಮನೆಯೊಳಂತೀ ಮಗಂ ತನು ಭಾವಿ ಬದ್ರುದಂನ್ನ
ದಾನವಕ್ರಮ ವತವೆಡ್ಡೋಳ್ಳಾಮ ಪುತ್ರ ಪೃಗತಿ ನಾನ್ನಿ ಯುನೇ॥
ಮುನಿವರೇಣ್ಯರು ಗತವಿಂಶೀ ನರ। ಮನೆಯೊಳುಂ ಖರೆಯಿದು ನಿಮಿತ್ತಂ।

ತನಯಮಕ್ಕಳಡೆಸರಯಿಲ್ಲದೊಡೊಲ್ಲೆನಾವೆಸಲೂ। ॥೨೨॥
ಸದವದುಗಿಬಿರಿಂಯೊಳನಾಮುನಿ।ಯದಿಕೆರವಿಕೈಮುಗಿದು ನೀವುಂ।
ಸುದಿದಿರಾಗಳೆಕ್ಕೆಳ್ದನಾವಂದು ತ್ತಮುಯಿದಗರವನೂ॥
ಶಿವಡೆಯಾ ಚಿತ್ರೈವೈಖ್ಯುವ್ರೋದುವ।ಕಿಡೆಂಯುಳ್ಳೊದುಂತ್ತಿದವೊಬಾಲಕ।
ಕೊಡವೆಯೊದು ತ್ರಿದಸೋಬೇಲಾಳನುಬಳರಬಂದೂ॥ ॥೨೩॥
ಆ ಸದಲಿನಿಂಮ್ಸ್ರಹಾದವನೀಸಳೇಹೊಂತಳಿನುನೀವೀ।
ಯೋಗರವ್ರಶಾಶಾರಂಸಳಾರದಮುಂಷ್ಣಾರುಂಗಾಖ್ಯಾ॥
ಪಾಸರವೆನಿಶ್ಕ್ಳಂತ್ತದಿಂದಾ।ರೋಸಗಾಲೆಯುಸಿಂಯುಂದೆವಸ್ತಾವಂಶ್ವೊಕಿ।
ಯೋದಿಜನವತ್ಸಲಯನುತ್ತತ್ವೊದವದಲುತಾಳಿದನೂ॥ ॥೨೪॥
ಜಂಗಳವ್ವೆಂಯುವುಖುತನೀಷ್ಠಿದಿ। ತಂಗಿಕೇಳಾನಾವ್ರಬೆಗಬದ।
ಶಾಂಗೆಖುತನಂಕರಿಯುಲಾಪದೆಶಾಯಿಕಥೆಯುಲಿಕೇ॥
ಕ್ಷೊಂಗಿಬಾರದತ್ತನಂಯುರುಳರೇಶಾಂಗವಾಸಲುಸಾಖ್ಯದೆಶೆಗಳ್।
ಮುಂಪಡೆಂಯೊಳ್ದರ್ವಪಕೆಕ್ಕೇಳಬಾದಂಗೆಧನಿಗೊಟ್ಟೂ॥ ॥೨೫॥
ಕರಿಯುಲಿಲ್ಲಾಗೆಬಾರದಿಡನೇಕರಿಯುವಲುನಡೆತಂದುಜಂಗಳ್।
ಪರಪರವೆಂಯೂವಯೂಡಗಡೆಮೊದಲಾಗಿನಿಂದಿದರ್॥
ವರತತ್ವೊಧನಮೂಕಿಗದೇಳದವಿರಿಯೊಳಾವಂದಿಪುತ್ತಮುಕವಂ।
ಇರಿದುಧನಿದೆಶದೆಶೆಗೆಕರೆಂಯುಲುಕೊಡಗದಳುಜನನೀ॥ ॥೨೬॥
ಪೂರ್ವಸ್ವರೂಪಜನ್ಮಭವಂಗಳ್।ಕೋರ್ವನಡಗಿಲಿಮಗವೆಬಾರಾ।
ಗರ್ವಸುವದಕ್ಷಿಣಾಶತೆಯುವಾದವಂವಿಭಾವಿಸುವಾ॥
ಪರ್ವವುಂಗಳನಡಿಂಗಬಾರಾ ಕ್ಷೂವರ್ವಿಶ್ವಾಜಂವ ಮರಗಾ।
ಖರ್ವದುಃಖಂಗಳನಳಿದಾವಿಪ್ರತ್ರಸನೇಬಾರಾ॥ ॥೨೭॥
ಪುತ್ತ್ರಶವನಾಡದಿರವಪನಮುದಾತ್ತ್ರಯೋಗೀಂದ್ರನವಿನಿರ್ಪಳ।
ಚಿತ್ತ್ರಮೊಳುಸಂದಿದರ್ಪಸ್ತ್ರಿಪ್ರಾಯುಪಂದನನೆಬಾರಾ॥
ಪುತ್ತ್ರರಿಶನಾಕೋಗಿಭೋಗಾ।ಯತ್ತ್ರಸೌಖ್ಯತೀತ್ತರದವಿಯ।
ಸತ್ತ್ರಿಹೊಳಲಿಂದಿರ್ಗಮತ್ಸಂತಾನವೇಬಾರಾ॥ ॥೨೮॥
ದಂಡಪಾಣಿಯಾಶಕ್ತಿಯುಂತವೆ।ಖಂಡಿಸುವವಗಪುತವೆಬಾರಾ।
ಅಂದಲವಪು ವವೋರುವಾಶಶ್ಛೇದನಂಮೂಲಾ।
ದಂಡಿಯುಳ್ಳಸ್ನವ್ವಜಾರಾ। ಚಂಡವಿತ್ತಾದೀಪ್ಸನಾತ್ರಂಯು।
ಖಂಡನಷುನೆಂದೆನಿದಂವ್ವೈನೆಬಾರಾ॥ ॥೨೯॥
ಆಮರವರವೊಂದಿತನುವಮುಪ।ಯುವ್ವುಖವರದನಾಗಿದಗದುನುವು।
ಶ್ರೀಮಥವೆಂದುಲುದತ್ತ್ರಮೂರಖಿರೋಮಗಾಂಯಬಾಶಾ॥

ಶಮು ಶನಶವ ವಾರಾರನಾ ಮುತ್ತಮು ಮತಭ್ಯೋಲೇಷ್ಪಿ ಗಿಪದಾಸಂಗ
ದಮನೊಂದನಿಧಾವಮುಕ್ತ ಲದೀಶರ ಚೆಂನ್ನಿಗನೆ ಬಾರಾ ॥ ॥೪೦॥
ಘೋರತರನಿರ್ವಾರರ ಸಂಹಾರ ಪಾಂ ವಾರವಂಬಿನೆ ।
ಶಾರಶೀಯುದ್ದ ಪಲಾಂಶಶಂಗೂಲತ್ತನಗ ಭವನೆ ಬಾರಾ ॥
ಜುರುಹಾರಾಗಂ ಕ್ಷ್ಯತ್ಯಂಗ್ಮಾಪ್ಯ ಶಾರಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಂಯೊಳ್ಪನವರಾಂ ।
ಚರಚಿತ್ತವಿಶ್ವಶನಿರ್ಬಾಪಗ್ರಜವೆ ಬಾರರ್ಥಾಲ್ಲಾ ॥ ॥೪೧॥
ತ್ರಿದಶರನಿರ್ಗತಿಯರು ಶೆರಪಿಸ್ತದದೊಳು ದಂಚಿತವುಕ್ತಿ ಸಂನ್ನಿತೆ
ಯುದಿರುಗೊಳ್ಳುತದೆ ಜ್ಯೋತಿರಾಂ ತಾ ರಾಂತವೇ ಬಾರಾ ॥
ಬದಮಲಾತ್ಸರದಿಂ ಪುತ್ರಂಸ್ಸ ಬಲದ ಭುಜಂಬಿಡ ದೊಡನೆ ಕೆತ್ತ್ರತ ।
ಇಂದೆಸುದೀಯ ಪ್ರಿಯವನೆಂಬುದ್ಧತ್ತ ನಯನ ವೇ ಬಾರಾ ॥ ॥೪೨॥
ತರಣಿಬಿಸಡುವಲಶ್ಯದೆ ಬಾಗಿದ ನಿರದೆನೀ ಚೀಲಾಲ ಬಾರ್ತ್ಯ ।
ಶರಣಿಯ ತಿಂಪ್ರವಕುಕ್ತಿ ಪಾದವ ಸುಂಬ ಬಾಯುಮುತಾ ॥
ಶರಿ ವಿದ್ಯೆಯೊಳ್ ನಾಲ್ಪದೆ ಶೆಂಬುಳು । ತರುಣಿಗಾ ವಂತ ಜ್ಞನನಿವಾಗಾದೆ
ಪರವಶ ಬದ್ಧಗಳೊಳ್ ನಿಷ್ಠ ಗಾವೂತ್ರದಲಿ ಮುಂದೇ ॥ ॥೪೩॥
ಜಿಶಿದಿ ಶಿಸಳೊಳು ಸಂಸ್ಥೆ ಸಳ್ಳು ಪೂಜಿಪೆ ತಳೊದರಿ ಪರವ್ಯಾಶೆಮುಂ ।
ಜಿಶೆಬೊಳ್ಳಂದು ಗಿಷ್ಟು ಅಲುಷ್ಟು ಅಲೆನ ಗಿಜ್ಜ್ಞ ಗಳುವೋರೆಯ ॥
ಖಿಪುಳ ಪಕ್ಷಂಡಲಿವತೆಯ । ಲರಲೆಲೆ । ಪಂಜಿಯ ಚಂದಿರ ಬಿಡಿ ಕೊಡಗಿಗ ।
ಬಿನೆಯ ನಡವಡ ಸರಿ ಶಿನ ಮು ನಗೆ ವೊಳಿಯ ಮೊಗಲವರೇ ॥ ॥೪೪॥
ನೋಡದೆ ಲೋಕಂ ಮೂಡದೆ ವಿಸ್ಮಯ । ಪೊಡೆ ಸಂಶಯವಾಡದೆ ಭಕ್ತರು ।
ಹಾಡದೆ ಶೋಭನ ಗೂಡದೆ ತ್ರಾಯಿ ಮೊಲೆವಡದೆ ಮುದ್ದಗಳಾಂ ॥
ಬೇಡದೆ ಧನವಾಂ ನೀಡದೆ ಬುಧರಿದು ಕೂಡದೆ ಸಾತ ಕೊಂಡಾಡದೆ ಪಂಶಂ ।
ಹೂಡದೆ ಬಸವಂ ಮಾಡದೆ ನೆರಕ್ಕಿ ಪಡೆದೆ ಮುಕ್ತಿ ಪತಿ ॥ ॥೪೫॥
ತಾಶಭೋತ್ತಮ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರೆ ಅವಿತಂ ತನುಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರೆಯಿಂ ।
ತೋಳ ತನಯುಂ ನಡತರಲು ತದವಶರವಂ ಕೇಳ್ವ ॥
ಶ್ರೀಶಿತಿ ಪ್ರಿಯ ಸಂಬಿಣಾ ಶತಿ । ಗೋಳ ತಿರ್ಧ ಜನನಪಾಳ ಚಂ ।
ದ್ರೂಶ ನಾಸಿರಿ ಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಯ ಸೃಷ್ಟಿದಿರೊ ಹೊಪ್ಪಿ ॥ ॥೪೬॥
ಅಷ್ಟಗಾಡೊಳತಿ ವಲ ಇಮೆಯೊಳ್ ಪ್ರಶ್ಯಷಮಾನಿ ನಿಲಲ್ಲ ನಿತ್ತರೊಳು ।
ಈಷಿಸು ತ್ರಸಾರಿ ಯಗಳ ಮ ಬಂಸಳೆಯು ಚೀಲಾಳಂ ॥
ರಷಿನೆಸುತ ಷ್ಪಾಂಗವೆರ ನಿವಮುಷದಲಿ ಪಂದಿ ಮುತಹರುಷಾ
ಶೇಷಮಾನವ ರಾಗಿಯೂ ಕೃರಿ ವಸ್ತುಗಳಿ ತಿರನಿಲು ॥ ೪೭
ಶೇಶಭಾಷಾಧೀಶರುಂ ದೇವೇಶಮು ಖ್ಯಾಧೀಶರುಂದಿವ

ಶೇಷರಾತ್ರೀಶಾಂತಿಕಪ್ರರ ತಾರಗಾವಳಿಯುಂ ॥
ಧೀಶಪಕಲವನು ನೀಕ್ಷ್ಯರುಂ ಬ್ಯಂಗೀಶವೀರಕಶಾಲೇಶರುಂರು।
ಶ್ರೀಶಚಿಗೋಗಾಚಾರ್ಯರುಂ ನೆರದೊಲವಿಮುತ್ತಿರಲು ॥ ॥೪೮॥
ಅೀಲೆಮಿಸಿಚಂಸಳಿಯಮಿತ್ರಜನಾಳಿಯುಂ ಸಂಸ್ಕೃಪಿಭಾಂಧವ
ಜಾಲವಂ ಪಿರಿಂತಾಳ್ವನಂ ಚೀಲಾಳ್ವನಂ ಪ್ರಕದಾ ॥
ಯಿಳ್ದುಕೀರಿಂಯಿತೆರವಿರಜತ್ತಾ। ಶ್ಶೈಲದಲ್ಲಿಗೆಸೆಸವನು ಶಾಸಣಾ।
ಲಂಲಿತ್ರವಿಶೂನಂಗಳಂ ಬರಪಾಧಿಂಕೆಗೋಳ್ ಕ್ಕಾಳಿಂಯೆ ॥ ॥೪೯॥
ಸೂಡೆಶಾವನೊಂಯ್ಸುಲ್ಕೆನತ್ರ್ರಭೆ। ವೂದಿಕ್ಕೈಲಾಂಪವೊಳ್ ಪದಿರ್ರೆ।
ರೂಡಿಭಿಲುಚಿರಿಕಾಂಡನಂ ತ್ರಾನೋಲಗದೊಳ್ದುರ್ ॥
ನೋಡಿಮೃಡನಂತ ತ್ರ್ರಸಾಥರಂ। ನೋಡಿತ್ತಾವಿಕ್ರಿದತ್ತವಯುನಂ।
ನೋಡಿತ್ಕಂನ್ನಂ ಸೋಡಿ ತಂನ್ನೊಳು ಬಾಮುರಾಸದಲೀ। ॥೫೦॥
ಈವನಿಯೊಳು ಬುತನಂವಧಿಸಿ ಶಂಭುವಿಪಕ್ಸ್ಕೈಯ್ಯಲುಮಳೆಪಡದತಿ।
ಅವಸಡದಕ್ಸೈಲಾಂಪವುಂಪೆರಿಪೂರೆಗೊಂಡವರಗೂ ॥
ವಿವರಿಡುವದೆಂನ್ನರುಗೆ ಛತ್ರ್ರಶ್ರವರ ನಾವಂ ನಾನೆಸು ತ್ರ್ರಂ।
ತವರವಿಂ ಕದರಂರರಿಪಿ ಮಸದೊಳು ನೆಸೆಂಯುಲಾಸಗಾಡೆನೇ ॥ ॥೫೧॥
ಮುಜಂಳ್ಳುವರೆವೊಸದೊಳುವೊಳಿಂಯರಿವು ಸಗಬು ತೇಶಂಮಧಿನಿದಾಶನ।
ಬಗೆಂತು ನರಿದಾಪೆಷ್ಟಿಂತುಂ ಬಾರೆಸುತ ಕೈವಿಡಿದು ॥
ಜಗತ್ರಿತ್ರಳ್ಕೈತಂದುಸಂಪುದ। ನಗೆಂತು ನಿಂಬಾಯ ಪೊಂದೆ ನಿಂದಾರೆ।
ಮಿಗೆಸಲಿದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳಾ ಲಲಿತಾಂಗಿವೆಸ್ಯಯುಕ್ತೀ। ॥೫೨॥
ಅವರ ಚರಣಾಂಬ್ಜಂಗಳಂ ತೊಳ್ದವಾಳ್ಗೆ ಪ್ರೀತ್ಸಿಂನ್ನಸೌಖೀ।
ಧವವಸತಿ ನಾಂ ಸೋಚಿ ತಾಲಾಳಂಸಳ್ಳಂತ ಪಾಡಿ ॥
ವಿವಿಧಖಾಷಂಗಳನಮಳವಾದ್ಯವರಪಾನ್ನಂಗಳಂ ತ।
ದ್ಬುವತಿಂಯು ತ್ಸವದಿಂದೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷದಮುಯದೊಳ್ಗ ॥ ॥೫೩॥
ಪುರಹರನಪೆಷ್ಟಿಂಯುಪದಕ್ರಾಂತರ ತೆರದಿ ವೈಪಿಸದನಿತ್ರಿಯೊ।
ಳಿರುತಿರಲು ಪತ್ತಿ ಅಗ್ನವಣಾಂಗಳ ತರಲು ಪೋಗಲ್ಕೆ ॥
ಭರದಿತುರುವಂಕಾಯ್ಕುತನಾಜನು। ದರಿದು ಬಂದಾಕ್ಷು ತ್ರೆಣ್ರಹಪಿದಾಂ।
ತ್ರುಣದೆ[illegible] ಳ್ವಾಯನು ತಬಾಗಿಲ ಸದವಸುರೆನೂಂಕಿ। ೫೪
ಕತ್ತ್ರ ಮುಜನಾಜನನಿಯಿಲ್ಲದ। ಡತ್ತ್ರ ಲಿತ್ತಲುಳರಿಂಕಿ ಘುತರಪಿ।
ಕತ್ತ್ರೆ ಭೋಸದೆ ಳೊಂದು ಕೂರಿಗೆಯಂತೆಗೆದುಮೆಲಲು ॥
ಪತ್ತ್ರ ತಾಂಯಿಬಂದ್ಯೆಪರಲಾಕಾಣುತ್ರ ಚೀಚೀ ಕಿಷ್ಟನಾಂಯೆ ಬಿದುನುತಮನದೊಳು।
ನುತ್ತ ಮನದೊಳು ಸೀವಿಮುಚಿಂಮೊಳು ಪೊಪ್ಪ ಚಿಂತಿಸು ತ್ತಾ ॥ ॥೫೫॥

ಮಿಡುಕಿದಡೆ ಮಿಡುಕುತ ಕೆಡೆಪಕ್ಷ ದಡಿ ಕರುಣವಳಿಯುಲವರುಷಾ।
ಮೃಡನ ಬೋಧನ ಪಡೆಂತು ಕೂಡುವ ದನಿಶ್ಚಲವದೋಧಿ॥
ಕಡುಮರುಳನನವನೆಂದೆನುತ ತಲೆಂಕೊಡೆಯ ಪೊಯ್ದಾಳು ರುಪಿಯಾ
ಪಡಿಯುಳಿ ಕೆಡೆದರೆ ನಾನಂ ಕುಕಳಕವೆಕಾಲ್ವದಿದೆಳೆದುವಿಂಬಾ॥ ॥೫೬॥
ಸುತನ ಮೇಲಣ ಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ। ಸುತನ ಪಾವಂ ತೋಷರರಿಯದ।
ಪತಿಯೊಳಾಗೊಂದ ನಾದೊಳುಂ ಪದದಾ ಯ್ದುಳಿಯ್ದುಬಿಟ್ಟ।
ಮತಿಯೊಳಕ್ಕಿ ಆನಂದ ಕೊಡದ ಸುತೆ। ಪತ್ತಿಯು ಸುತ್ತೆ ಲಯುಪಾಠಯುಕ್ತನು।
ನತಿ ಶಯದಿ ಕೂಡುತ್ತಿರಲ್ಕಾ ಸುತನ ಮರಣಾಕ್ಷವು॥ ॥೫೭॥
ಯಿಂತ್ಯು ಶಿರಿಯು ಳಂದೆ ಶಿವನೆರಾಂತದಲಿ ಹೇಳದ ಸುಕಂಡ್ರು।
ಕಾಂತೆಯೊಂದು ವಿಚಿತ್ರದಲಿ ಶಿಶುವೆಂದು ಚಿತ್ರದಲೀ॥
ಜಂತಿನಳುಮರು ಪಳು ಬಲವಪನಿ। ಅಂತರರುಂಬೊದೊಂದುರ್ಕಾಂಗೆ।
ಯಂತ್ರಗೆವರಂಮೆಲ್ಲ ನೋಡಿಮೆಲ್ಲನೊಲಲವೆ ನೋಡಿ॥ ॥೫೮॥
ಶಾಂತವೆಲ್ಲನ ಸಕ್ಲಟಾ ಪ್ರತ ಶಾಂತವಂಕೂಡಿದನಿವಂ ನವ~~ಶಿನಾತ್ರ~~ನೆ।
ಶೇಕಿಸುತ ಶ್ರೇನಂತು ವಂಶಗಿಂದೆಳೆದು ಹಾಕ್ಯುದಳ।
ಯೀಕ ಕಡೆಯೊಳ್ಬದೆ ನೋಡೆ ಸುತ್ತೆರಿ। ನಾಕಿಪದ ಕಿಂಕ ಕಾದಕಬವಂ।
ನೂಕ ತೋಡ ನಾಶೆ ಷ್ಟಕಂಡಾ ಶ್ಚರ್ಯನಾಗಿರಲು॥ ॥೫೯॥
ಚಿಡಗದರಿಪಾಂ ಕಪ್ರಯತ್ನದ। ಕಡೆಯೊಳಾಂ ಜಂಗವಾದ ಜಳಕಕಿ।
ಶಿವಿದು ನೀಡಿ ಕಪಾಂಚ ಗನಾವಕುರದಲಿ ಬೋಧನವನು॥
ಗಡಣಾ ಮುಕಪವಾಂಯುದಲಿ ಮಕನಂವಡದಿ ಕೊಂದುದನರಿ ಕವುದಂತಕಿ
ಕಡೆಯ ಸೊವಲ್ಪನೆನಿಂಬಿಯಕ್ಕ್ಂಗಾಪಳಂ ತೆಂದಾ। ॥೬೦॥
ವನಿತೆ ನಿಂನ್ನ ಕುಮಾರ ನಿಂತಿ। ಕುನೆಗೆ ಬಂಧ್ಯವನಿಪೈಕಾದು ಕರಕರ।
ದನಿಕರಿಂದೆಲ್ಲ ಪಕಳ ಸೊತ್ತಾನೆತ್ರ ಲೈದಿದವೋ॥
ತನಯನ ಕಟಾ ಕಡು ಬಳಲದನು, ಜನನಿ ಪಾಕಿ ಗಿಪಿ ಸಲರ ಬೇಡಾ।
ಮನದೊಳಿ ನಿತ್ತಾದೊಡೆ ಕರುಣಾತಾಯಿಲ್ಲದಿರು ರಿಕರೆ॥ ॥೬೧॥
ಶಿವಶಿವಾಂಯು ವುಕೆಂತು ಕ್ರೈಯ್ಯೂ ಸುವದು ಹೇಳಾ ರೋಗಿಕ ಡೆ ತನ॥
ಭವದ ನಾಶೀ ನೆಂದು ನಾನಾವೆ ಕಾಶೆ ಕೇಳದ್ದಾ ತೆಗ್ಗಾ।
ಯುವತಿಯೊಳಗ ತನೆಪ್ಪುವ ಬಿಗದ ದಿವವವೆಂತ ಗದಾದ ಡುಂಬರೆ।
ಭುವನದೊಳು ಮರ್ತ್ಯಳ ನಿರಿನಿ ನಿನಗೆ ವಿಕುರ್ವಳೆಯಿಲ್ಲಾ॥ ॥೬೨॥
ಶಿಶುವಿನ ಳಕಿನಮಗೆ ನಾನದ ಗಾದಿ ಭಪ್ಪಾನ್ನಂಗಳಂ ನೀ
ಸುಕಾಂತ ನಿಪ್ಪುದು ಧರ್ಮವೇ ಕರೆಯೂ ತನು ಭವನಾ।
ದೆಶೆದೆಶೆಯೊಳಾಕ್ಯಂಯ್ಯನಲು ಕಳಾ ನಮೂನ ಸುತೆ ಅಕ್ಕಪ್ಪ ವಾಯುನ।

ಸುಸುರವಿರು ನಾನರಿವೆನು ನಿನ್ನ ಮಾಂಯವನಾ। ॥೬೩॥
ಶೋಂಭುಪವಳಂತೆಂದು ಬಗೆದ್ಯಲಿಂಗ ಸಾಮಾರುಳ್ಳಲ್ಲಿಗೀಳಾ।
ತಂಗದಿಂ ಬರ್ಪ ಗಧೆಗಳಂ ವೀರಂ ಗಾವಿರು ನಿಂನ್ನಾ॥
ಹಂಡಿಗ ಮಾಪುರಿಂಜೂಳ ಕೆಪ್ಪಿಯಾ। ಹಂಗಿಯನ್ನಂ ನೋಡಿದಾವಾತಿ।
ಶಂಡಿವವಳ್ಳೇನಂ ಜಂಗರಗಂರಶಿಂ ಬಾಂಜೂವ್ಯೆಯನ್ಯಾ॥ ॥೬೪॥
ಆಧಮತೋಜನಯೀಗಳಂ ರೋಗಿಪದ ಹಲ್ಲದೆ ನಿಂ ಪ್ರಾದಿನಳಂ।
ಸುಖುಳ ಲೀಯ್ಯ ಮನಿಂಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗೆ ಶಿಕ್ಕಿನಂತಾಂಗೀ।
ರಸುಳಿಯೆ ನಾಂ ನೀವರಿಂಯರೆ। ಶಾಶುವ ನರಿಭುವ ಮರಳು ಬರಿಪಾವ।
ಗಪಗಾತೆ ಬಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಸೊಡು ವರಜತ್ತಾ ಚಳ್ಳವ ಮೊಲೆಗ್ಗೀ॥ ॥೬೫॥
ಮದಿನಿ ಮುಂನ್ನ ದ್ರೋಹಮಂ ಮಾಡಿದಡ ನಂತಾಂ ಮಡಿದು ಹೋದನು।
ಬೆದರ ಜರು ಕದ್ರೋಹಯಾ ನೀನೆನಲದಂ ಕೇಳ್ದು॥
ಕೆದರಿ ಶರಿಯ ಗಳಂ ಹೃದಯದಲಿ। ಬೆನ ಬೆದನೆರು ದಿಂಮುಕ್ತಿ ಶೋಕಂ।
ಪದುಳದ ನೆಕ್ಕೆಲೆವಾಗಿಲಜ್ಜಿನಿ ಅಳ್ಳಲು ಕ್ಷಂತಿರಲಾ॥ ॥೬೬॥
ಸತ್ತಿಯ ವಿಮರ್ಲಭಕ್ತಿ ಭಾವಕೆ। ಜಿಕರತೀಶಮ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿರಜಾ।
ಕೃತಿಯ ಸಾಗಳೆ ಕಾಡ್ಡಿದ ಕಾಂ ಪ್ರಕೃತ್ಯ ವೂನಿರಲಾ॥
ಖತಿಗೊಳ್ಳು ತ್ರಿಂತ್ರಿಂದಳ್ಳಾಡಿ ಜತುರರ ಶಾಂಖದು ನಿಮನೆಸುಮು।
ಚತವೆಡಾ ರಾಯಿದು ಮರಂತಗುಣಾವೆ ಚಿತ್ತೈಪಡಾ। ॥೬೭॥
ಕಳ್ಳಕಳನೆವೊಲಿ ವಾಲನೆತ್ತಿಪಿ। ಅಳುತ್ತ ಮಿಡುಚಾಲಕೆ ನಕ್ರಿಯ್ಯಲಿ
ಕೇಲುವರಿಂದಿಯುರ್ಗುಣಾಯುಂ ಕೊಟ್ಟುಂ ತತ್ತ್ವ ಮೊಯ್ಯಂನ್ನಾ॥
ವೊಲೆಯನು ಕೆಮರೆಪ್ಪು ಮೆಲ್ಲನೆ। ತೊಳಸುವಂದದಿ ಪೋಗಬಾರದು।
ಮಲರರನೆ ನೀವೆಂನ್ನ ಮುಂದೀಸ್ವಾಶಯವನು ಮಾಗೂ। ೬೮
ತನಗೆಜೀವಂತಮುವೃ ಜೀವಕ್ಕನು ಮದಿಶು ಹೊಂದಿಪ ರ್ನಿವ್ಲಾಯುಶಾಂ।
ವನರು ಭಯನಾಮಂಗಳೋಪ್ಪವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಾ॥
ತನುವನುಳದೀ ಭ್ರಮೆಗೆ ರಾಶಣಾವೆಡಿಪ ಭಾಂವವನಂತುತಾಳ್ದೊಡೆ
ಮನದೊಳಾಶ್ಯರು ನಸುವ್ಯರಲ್ಲಿ ನಿಂಮ್ಮನೆಂವ್ರುತವೂ॥ ॥೬೯॥
ಯುದಕೆನಾನೊಳಗಡೆನೆಪಲವಂ। ಉದಲರೂಪ್ಯಗಳೇಕೆ ನಿಂನ್ನಂ।
ಹೃದಯದೊಳಗಾನಿಂತ್ತು ಜಾವಳವಾಗಿ ನೋಡಿದವೇ॥
ಮದರರನೆನೀನೇಕೆ ಕಳವಳಪವವೆಂಯುಂಜದಿರಂಜದಿರು ಚಿತ್ತದೊಳ್।
ಗೆಂದುಮನ್ನಿನಿತು ನಂಬೇರಾಗಿ ಭಾವಿಪೆನು॥ ॥೭೦॥
ಯಿತ್ರಿನೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಮೇರ್ಗ್ ಮೂರು ತ್ರಿನೇತ್ರವು ಹೊಳವು ತಿರ್ದಡೆ।
ನೆತ್ರವವೃತಾವಿಲ್ಲದಿರ್ದಡೆ ತ್ರಿಲೋಚನಸಾ।

ಶಾಸ್ತ್ರಮೂಗಿರು ತಿರ್ಪೆ ಮೊವರ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿಪದಿಪ್ಪ ಪದ್ಮಜರು।
ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲಾ ಜಗಕೆ ಗುರು ಪಂನ್ನಿ ರಿತರಾದವರೂ॥ ॥೨೧॥
ಪ್ರೋವಿ ಸಂಡ್ಯೆಯ್ಯಂ ಗಿರರಿಂಮುವ। ನೀವ್ರ ತಾವಿ ಮೊ ಳಾವ ಸರಳ।
ಶ್ರೀವಳಸ ರಿತ್ತಂ ಪ್ರೋದಿ ವಾಸನವಸ್ತ್ರ ವಾನಕ್ತ್ರೀ॥
ಅವರಿಗೆ ಳಂ ತೊಟ್ಟು ಪ್ರೋ ದ್ಯೆ ನೀವ್ರ ಘೋಗ ನವು ವೆಗೆ ಪ್ರೋ ಲಿಂ।
ಶಾವಾವಪಂವರ್ತಿ ದೇ ವಿಪರಿ ತ್ತಂಪ್ರೋ ವೆ ದೇ ಳ್ಳೆ ಯ್ಯೂ॥ ॥೨೨॥
ಶಿಂಘು ಬಲ್ಲಾ ಳನ ವಧುವ ವೊಲ ವಿಂದ ವೇ ಡುವ ವಸೆರಮೊ ಳಗಾ।
ಯಿಂದು ಕಳೆಯಂ ತ್ತ ಳೆದು ಪ್ರೋ ದ್ಯೆವ ಗಾವ ಶಂಜರವಾ॥
ಮಾವಿರಕ್ತಾ ಅಪ್ಪವು ಲೋಜವ ವಿಂದ ಲ್ಪೆದಿದೆಯೂವ ಬಾಂಧುಜ।
ದಿಂದಪ್ಪಿಟ್ಟಪ್ಪೆಂಯು ಪ್ರೊರೆಗೆ ನೀಂಪ್ರೋ ವೆ ಹೇ ಳ್ಯೆಯ್ಯೂ॥ ॥೨೩॥
ಹಾಮವೇದಿಯ ಜಂನ್ನಗಾ ಫ್ರವ್ವಾಮ ನಂದಿಂಶ। ನೇರಿಪ್ರೋ ದ್ಯೆ।
ಶ್ರೀಸಾದಿಂ ಪಿರಿಯೂ ಳಸಟ್ಟಂಯು ವು ನೆಕೆ ನೀ ವಾವಾ॥
ಪ್ರೋ ಮ ನ ದಿಯಂ ಪ್ರೊತ್ತು ಪ್ರೋ ದ್ಯೆ ರಾವು ರರಯಿದುಶಂರ ಗಾ ವ್ರವಿ।
ಶ್ರೀಮಕ್ಶಿಯಿಂತ್ತರು ಜಮತ್ತ್ರಾರಂ ಗಳವೂ ಣಾಶಾ॥ ॥೨೪॥
ನಿಂನ್ನ ಹೊಡ್ಡಾಟ ವನರಿದವೀ। ಗಂನ್ನ ಗತ್ತಂದೊ ಳದರ್ ರಿರು ನಿವ।
ಜುಂನ್ನಿದಿದ ಬೋ ನವವ ದುಂ ಣಾವೆ ಪ್ರೋ ದೊ ದೆಂ ಸ್ತ್ರಾ ಣಾಲೇ॥
ವ್ರಂಣಾತೆನುತ್ತ ದಟ್ಟಿ ಶಿ ನು ಡಿ ಯ ಲ ಭ ವಂ ವಗು ತಲಾ ನಿಂ ಬಿ ಯ ಕ್ಷ ನ।
ಜಂನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಗೆ ಪೆ ಚ್ಚಿ ಯೂ ರೋ ಗಿಖಿ ಮುದಂ ಚಿತ್ತ್ರಾ॥ ॥೨೫॥
ಯಿಂದು ಧರ ನಾಪಟ್ಟಂತೂ ದ ನಿಂ ತ್ತೆಂ ದವತ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯೋ ಸ್ತ್ರಾ।
ನಂದದಲ ಜಂ ಡೇ ಳ ಗೊಲ್ಲ ಳರಾಯ ರಾ ದಿಯ ಲ॥
ತ್ತಂದೆಗಳ ಸಾಪ್ತ್ರ ರು ಗಳಂ ತ್ತಪ್ಪಿಂದು ರೆ ಗಲ್ಲ ರಿಪ ದೆ ಯ ರೆ ಜೇ
ಶಿಂದು ಜೇ ಡರೆ ಯಂ ಮ್ಯು ವಂತ್ರ ತ್ಯಷ್ಠಾ ವಲ್ಲೀ॥ ॥೨೬॥
ಅಂ ತ್ತು ಮಲ್ಲದೆ ರೇ ಳು ಪಂ ಚ ಮಂ ರಂತ್ರ ರೋ ಳ ದ್ರಾ ವಿ ದ ದೊ ರಯೊ ಳ ತ್ತ್ಯ
ತ್ತ್ಯಂತಭಕ್ತ್ರ ಮ ನ ಮ ಗೆ ವ್ಯ ಪ ನ ರ ಪಿಂ ಧ್ಯ ವೋ ನೆ ಯ ರಾ॥
ಶಾಂತೆಯೋ ಬಾ ಕೂರ ಗಾ ರೀ ರಾಂ ತ ನಂ ಭ ಜ ಪ ಲ್ಕೆ ದ್ರೋ ಮು ತ।
ಮುಂತ್ರ್ತ್ರ ಾ ಮ ಡಿ ತ್ತಪ್ಪರ ಳ ಸೊ ಂ ದಂ ತ್ತೆ ಗ ದು ಕೊಂಡೂ॥ ॥೨೭॥
ಮೂ ಶಿ ಸೋ ಡ ಲು ವ್ಯ ವ್ವ ದಿ ಗವ।। ತಾ ಪ ತಿಯ ಪಾ ಖಿ ರ ವ ವರಿಯಲ
ವಾಪ ಮಂಮು ದ ಲ ಜೋ ಳ ವ್ಯ ಶಾ ಸಾ ಶಾವಿ ಕ್ರೈ ತ್ತಂ ದೂ॥
ಆದಿ ತಿಂಮ ಪರಿಯರು ವಿಪ। ವಿತ್ತೆ ಲೆ ಬೂ ದಿ ತೀ ಶ್ವರ ವಿಂ ಲು ವಕ್ತಿ ಯ ರು
ಕೆ ಮೋ ಕ್ಷ ಕೇ ನ ವ ನಿ ಲ್ಲ ವೂ ಡಿ ದು। ದಿ ಲ್ಲ ಚ ಕ್ತ್ರೆ ಧೂ॥ ೨೮
ಶು ರ ಮ ನಂ ಪ್ಪು ಗೆ ನ ಮಿ ವ ಶ್ರೋ ಮು ತ್ತ್ರ ರ ಳ ಸೊ ಂ ದಂ ಪ ಳ ದು ರೆ ಂ ತಂ।

ಬುರುಡನಾಡೋಚನೆಮೂಢನೋಡಲು ಸೋಡಿಪ್ಪೃತಿಗಾ
ಹರನಪೂಜಾರ್ಥದಪ್ಪುಷುವಂಳರಿಮಳ್ಳವನಿಂಪ್ಪಿದೆ ಳೆವತ್ರೀ।
ಅರಪಿಯರವೂಹಂಕೃಾದನಾಷ್ಮಕಿಣಾದೊಳಂದೆವಲೂ॥ ॥೭೯॥
ಪೊದವಿಯೊದೆಯಮಾಕೇಳ್ಳುಂನೀತಿಯಮಡುಗಿಕೊಯ್ಂನೆಲಾಯಮಕಪ್ಪ।
ವೃದಿಗನಂ ಕರದಿದುದಿನದಿಮಂಗಾನರೆಯೆೇನೀನಾ॥
ಕಡುವಿವೇಕವನುಳ್ಳದೆಪೃಸ್ವಂಗಿಡಿವಶ್ಶ್ಯಂವೊದಲಿಗೆ।
ಕಡಿದುಸಳೆದುಬಳ್ಳಕೃಕದಿವರುಪತ್ತಿಯಾವೂಣಾ॥ ॥೮೦॥
ಣಿಂನ್ನನೇನಂಬೆಂಬೆನರಿಯದೆ।ಮುಂನ್ನಮಾಡಿದೆಮತ್ತ್ರಪತ್ತಿಯಂ
ತಂನ್ನೆದೆಗೆಕರತರಿಬಿಬಾಳ್ಯಯನೆತ್ತಿ ಚಾಳುಜನಾ॥
ಮುಂನ್ನನೀನರಿಯದೆಮದರಮುಕ್ತಂನ್ನದಿಂಲಿಂಗಾರ್ಥನೂಗರುಜಂಪ-
ಜಂನ್ನಜಂನ್ನೈದಿಲಹುಕುಮಳರಿಮಳ್ಳಕೆನೀಬಯಿಸಿ॥ ॥೮೧॥
ನೀಡಿವಾಕ್ಶ್ಯಯ್ಯಲ್ಲಮುಂನ್ನಂ।ನೀಡಿಪಂಡದೆನೀಡುನೆಪ್ಪನೆ।
ನೀಡುಬಾಬಾನೀಡೆನುಕಮುಪ್ಪಿದಬೆರಳ್ಳಳೆನಾ॥
ಕೂಡೆಮೊದಲಿಗೆಬಿಡಿದುಖಂಡ್ರಿಪಿನೀಡಿವಂಶ್ಯಯ್ಯಂ ತರಿದುಮೇಣ್।
ನೀಡದಿರುಮುಂಶ್ಯಯ್ಯನಾಮೊಳ್ಳಶ್ಯಯ್ಯನುಂ ತರಿಯೋ॥ ॥೮೨॥
ಆಗಳ್ಳೇಷಿಬಿನಾಪ್ರಪಂನ್ನಿಧಿಯೊಗಿನಿಂದೊಲಲಿಂದಕಡಿರದಿ।
ಯೊಗಿಬದ್ದಿದಪತ್ತಿಯಶ್ಶ್ಯಯ್ಯಂಕೊಟ್ಟುಮುನ್ನರಿದಾ॥
ಮೂಗನಿತ್ತರಪಂಸೆನಾಮೀಪ್ಪೃಸಗಾಂತಪದಮಂಕೊಡಲುಪಲಿ।
ಭೋಗಿಸನೆಕ್ಕೆಗೆಂಡುತಂನ್ನಕಪಿಂಕೃವೊವಿಯೂರೂ॥ ॥೮೩॥
ಭೂವಳೆಂಯದೊಳುಕೇಳುಕಾತ್ರಯು।ಭೂವರೇಂಣ್ಯುನು ತಂನ್ನಪಟ್ಟದ।
ದೇವಿಕಣಾಜದೊಳ್ಳಿಂಮ್ಮಾಭಕ್ತನನುಂಡದಾಸ್ಸರಿಸಿ॥
ಆವನುಪೆಸಭಾಗನುಂಯಲಾಯಂ।ದೋವದರಪನುಪಭಗಮೊಳು ಬಲಿ।
ದಾವರಿಬಿದರ್ಥಕನುಸರಿತಂಪಿಳೃಪಮಂತಾದಲಿ॥ ॥೮೪॥
ನಾವುಪೆಬ್ಬುಲುಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ಭೂವರಂತ ಬೋಳ ನಂದಾಮಹಾ।
ಪಾವಿಮೋಷವನಿಂದಾ ತನಗಭುವುಕಫಲಂಗಳನಾ॥
ಯೀಕೆನೀನೆನುಬೇಡೆನಲುಪರಿಭಾವಿದಲುಶಕ್ತಿನಲದುಂಗೆ।
ಆೀವಿಮಲವುತ್ತಿನಂಬಿಯಕ್ತ್ರನುಭಕ್ತ್ರಯಂಲಿವಿಷಸ್ತ್ರಿ॥ ॥೮೫॥
ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರಂಹೊಲುವದಿದು।ತಪ್ಪಿನುತವಾಂಮಕಳಬೇಳ್ಕುದು।
ತಪ್ಪಿಸಾಮಿನಿಸಾಮಿಗಳಮಹಾನಾಪ್ರವೆಂಬ್ಬುವದೇ॥
ವಪ್ಪವಾಯಿಕಾದಾನಭಾವದೊ।ಳಿಪ್ಪಭಾಷೆಯನುತ್ತನಾಂಬಾಯು।
ನಪ್ಪಿವಮುಂದಾಡುತ್ತೆ ಹೊಂದಾಮತಿ ಕೊಬಜಗದಾ ॥೮೬॥

ಮುತ್ತೈಯೀಯಂದದಿ ತನುಜನಂ। ಮತ್ತೆ ಕರೆಯೆಂದೆನಲು ಕರದೆಸು।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿಯಿದು ಶಿಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿದವೇ ಲೆಯೀಸುದತ್ತಿ॥
ಚಿತ್ತಮನವಂ ಹೊಂದಲೆಂಮ್ಮನು। ತೊತ್ತುಭಕ್ತನಿ ಬಿಕ್ತುಘಾರ್ರರಿ।
ಸುತ್ತಸು ತನವಂ ಮಾಳ್ಪವರದಳಿ ಬೇಡಿದಳಿಬಳ್ಕರಾ॥ ॥೫೮೭॥
ಮುಂತ್ತುಜನಮೊಳ್ಪುಮಿ ಶಿವಭಕ್ತರ ನಂತರಿರಾ ತಿಳಿ ಭಕ್ತನಾನೆಂ।
ಶಿಂತ್ತುನಾದಿ ಕೈಭಕ್ತಿಂತೊಳ್ಪ ಹಂಕರಿಪಿ ಶ್ರೀಂತಾಳ್ಗಾ।
ಪಂಥವಲ್ಲಂದರಿ ಮುಶ್ಯಂಕರವಂ ತುನಿಂಬಿಂಗ ಪುತ್ರನಂ ಜೀ।
ವಂತೆನಾಗಲು ನೋಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದನು॥ ॥೫೮೮॥
ಅಂಗಜಂಗಮಪೂಜನಂ ಗಳೆ। ತುಂಗಪಾತ್ರ ವರ್ಗದ ಸೌಖ್ಯ ಕೆ।
ಲಂಗಳಿಗೆ ಮಿಗಿ ತಂದು ಧರೆಗಾ ಯೆಲ್ಲವರ್ಗಲಾ ನಿಂಬೆ।
ಮಂಗಳಪ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಯಗಳೊಳು। ದಾಂಪಿ ಗರ್ಭ ಪಿನುಡಿದ ವಂಗಂ।
ಪಾಂಗ ಕರ್ಪುದೇ ಭಕ್ತಿ ಪಲಿಗಾತ್ತೆ ಬಸವ ಪುಪಮಾರಾ॥ ॥೫೯॥
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತೂ ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೨೭೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಗತಿ॥

॥ಹಲಾಯುಧನ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶ್ರೀ॥ ಆಯತಾಮಳ ಭಕ್ತಿಗೊಲ್ದು ಹಲಾಯುಧನ ನವಪುರ ಪದಿತ್ತಶಾ।
ಲಾಯುಧನು ಪೊಂದೈದನಾ ಕೈಲಾಸ ಪುರಿ ಗಂದಗಾ॥

॥ಪದನೂ॥

ನಾಂಗಕಂಂಕಿನಾ ನೈಪಸಿಲತಾದ್ಯೋಗ ಲಾಂಕ್ಯದಿ ಮತ್ತೆಯುಂತಲೆ।
ತಾಗಿ ಬಾಗಿದ ಶಿಷ್ಟಿಯಾಂ ಬಾಯೆಂದು ಕೈವಿಡಿದಗಾ॥
ಬೇಗದಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ನೇರಿಸಿಕಲ್ಗಾಗಿ ಬಂದು ಹಲಾಯುಧನ್ಯಗ।
ಭಾಗದಲಿ ನಿಲಲಾ ಹಲಾಯುಧ ದೇವನಧಿಸಂಯಲಾ॥ ॥೧॥
ಅಮದಾಕ್ಷರಮೆಲ್ಲ ಡಿಕಳ್ಗನೆ। ಭೂಮಿತ್ತಳ ಪೊಂದಲುನಮಿಸಿತಂ।
ಶ್ರೀಮದಿಂದವಸ್ವರವ ಮುಚಿತ ಪ್ರಿಯೆ ಕಳಂಪಲಿಸಿ॥
ಸೋಮ ಲಾಂಛನ ಲಾಂಛನರು ಪರಿನಾಮವಂಪುರಿ ಪಲ್ಲವಮಗೋ।
ಶ್ರೀಮಾಧುರವಚನಂಗಳಿಂದಂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ॥ ॥೨॥
ಯಿಂಗಿತವನರಿಗೋಲ ದುಜಂಗುವ। ಜಂಗಮದವಢ ನಾಡುತಿರ್ದಿ।
ಹಿಂಗಿಭಕ್ತರು ಸತ್ತಿಯು ಮತ್ತಿಯುಂತ್ರಾಣ ನಾಮಾಗಿರಲು॥
ಹಿಂಗದೆಂ ಮನ್ನಂ ತಂಮನ್ನಭಾಸದ। ಲಿಂಗವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ನೆಫಲ।
ವಂಗದಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವರ ಕೊಂಡಾಡಿದಳಿವಹಾವರಾ॥ ॥೩॥
ಜಾಗಮನು ಪೃಥ್ವಿ ಚೈಂತ್ಯವಂ ಕರಪೂರ ಕೊಳ್ಳನು ಜಂನೈಯ್ಯುಂಬಾ।

ಪೂರಣ ಬೊಂಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಸಂಮ್ಮಂಧಿಯ ಜು ಮೊದಲಾದಾ॥
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರೊಳಧಿಕೃತರ್ಪರೆಯಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರತ್ಕೆಯ।
ನಾಂಕತವು ಮಾರಾಂಧನೆಗಳಂ ಮೊಂಡವರು ನಾವ್ಗ॥ ॥೪॥
ನಾಂವು ಸುಳಿಯದ ಲೋಕವಿಲ್ಲಿ। ನಾಂವು ನೋಡಿದ ಛತ್ರವಿಲ್ಲಿ।
ನಾಂವು ನಿಜ್ಜ್ವಲು ಹೋಗದ ಮಹೇಶ್ವರರ ಮನೆಯಿಲ್ಲಾ॥
ಭೂವಳಯದೊಳು ನಂಮ್ಮನರಿಯದ ಶೈವನಾವನು ಯಿಲ್ಲನೇಳ್ವೆ।
ಆವಗಂ ಸುಳಿಯುವ ನೆನೋಡಲವಾರಾಲವಿಮಾ॥ ॥೫॥
ಎರುವಂಪೆ ಜ್ಜದ ಶಿವೈಕ್ಯರ। ಗೌರವಾಬಾರಾಚರಣೆಯಲಿ।
ಪೇರಿಯಂಮ್ಮದಿನಂಗಳಿಲ್ಲನಂ ತುಪವಯಿತ್ತೂ॥
ಆ ಕೈಡುಕೈವಿಡಿದುವಂದಾ। ಶಿವಂ ವೂಟಿದವರಿಂಮ್ಮಯ।
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ದಂತೆ ನವೆಂಮ್ಮಬದುಕವಿದೂ॥ ॥೬॥
ಆದಿಂಪೊಳುಪ್ಪಟ್ಟಿ ಮುದು ಕೆಳು। ಮುದು ವೇದಿಮು ವವಡೆ ನಿರಾಳ ಪುರವಿವ।
ರಾಂಧಬೀಡುದಯಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆವೂ ತೆಪಿ ತರಿನನೇ॥
ಕ್ರೋಧದೃಲಬಂ ಮುಂಸ್ವರಿಂಯೆ ನೀ। ಮೇದಿನಿಯೊಳಂ ವೆಪವೈತ್ತಾಂಸೋ।
ವಾದಿಂಯ ಲಮೊ ಲೆಯೂದಿ ಬೆಳಪಲು ಬೆಳದೆವುಗನಾಗೀ॥ ॥೭॥
ಕೈಪದವಿಯ ಲಪ್ಪಿ ಸೊಟ್ಟು ಭೋಗವು ನಡವಲಡಿಂಯ ಡರಂ ಲತೆನಂಗನೆ।
ಯವೆಗೆಬಳಗೆಲಪಕ್ಕಿ ನಿಂಬಿಂಯಪುದುನ್ದ ಲಪ ತ್ಯೇ॥
ಸುಡಿಂಯಂಕ ಲತೆನ ಜಂಪ್ಯೈಂಯ್ಯುಮತಂ। ಸೊದಯೊಡನೆ ವುನಾಲು ನಾಃ ಲತೆತಾಂ।
~~ಕೈಪದವಿಯ ಲಕ್ಕಿಗೊಟ್ಟು~~। ಪಡದವಿಪ್ರರು ವನು ಳಿದಿಪಿವಾಸುಮೊಳುದರ ಲತೆನಾವಂ॥ ॥೮॥
ತಂನ್ನ ತನಯಳ ಪೇಮು ಕರಿಯನರಿ। ದೆಂನ್ನ ಮುದಿಯಂಕ ಪಿತಿಸಿದವಂ।
ಮುಂನ್ನತಿಯೊಳಾವಗಾವ ಪಂಜರನೈಪರ ಲಬಳರಾ।
ಜಂನ್ನ ಮಿಂಡ ಪ್ರಾಯದಾಪ್ತದೊ। ಳಂಮ್ಮ ಬೇರಿಂದೆ ನಗೆಬಲ್ಲಾಳಂ ನಳನ
ಳಂನಳನ ಲೋಚನೆಯ ಳೊಬ್ಬಳ ಸೊಪಿದುನೀಡಿದವಾ॥ ॥೯॥
ಬೀಯ್ಪುವೇದಿಪದಿಂತ್ರು ಮಿಂಡಪ್ರಾಯದಾತಂಗೊಂದು ಛತ್ರಪ।
ರಾಯಿವುಂಮ್ಮಡಿಪದಿಂಯ ನಿತ್ತಸು ವೊನೆಯ ಧರನೆನನೇ॥
ಆಯತಿಕೆ ಮಿಗೆ ಸರ್ವಭಾಗ್ಯ ಶ್ರೀಯ್ಯದಾಪಾರಾ ಮದೊಳು ನಾಂ।
ನಾಯುವ ತಿಯಂತೆ ಸು ಖರಪದೊಳೋಲಾಡು ತೈತಂದೂ॥ ॥೧೦॥
ಲಾಲಿಸುತ್ತಂಮೊನ್ನೆಯಾ ಶಾರಿಯೊಳ್ ನಂನೋಡಲ್ಕೆರಂಗಿಯೊ।
ಕೇಳು ಸೇರಿಯ ತೊಲ್ಲ(ಮೊಯ್ಯುಲ)ಚದರಲವೆರಪಿ ನ್ನ ವಪ್ಪರನೇ॥
ಬಾಲರಂತಾಂ ಪ್ರೋಢನಿಳೆಯೊಳು। ಪ್ರೋಲಿಸುವಡೆ ಣತಿಯೊಳರಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ।
ನೀಲಗಳ ನಾತ್ತನಮನಪ್ಪಿನ ಗುಂಪ್ತ್ಯಾಕಪ್ಪನರಿಯ ತ್ಯೇ॥ ॥೧೧॥

ಅಂತ್ಯಶಂಕರಕಿಂಕರರು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಮಾಚ್ರತಪೀಲರಂಮುದ।
ಕೆತ್ತಿಪಳುರಲು ಬೇಡಿದಂತ್ತೆಯವರ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲೀ॥
ಚಿತ್ತವಲರಿಪಲಿಷ್ಟುರಳಸಮು। ಮತ್ತ್ರಭೀಕ್ಷಿತ ವಸ್ತು ನಿಜಯಮು।
ನಿತ್ಯಗಳ ಳುಲ್ರೀವಸಂಗೆಲಲಂಪ್ತು ಮಲ್ಲನೆಯೂ॥ ॥೧೧॥
ಧರೆಯೊಳ್ ಪ್ರತ್ತಿಂದುದಿನವಚ್ಚರಿಯಮಳೆಯಂಕರಿಪಿಸಾಂಬಯ।
ಪುರದೊಳಾಪಿರಿಂಯಾಳಸೆಪ್ಪುರುರಿತವಸೆಬಟ್ಟಿ॥
ನಿರುತ್ತದಲಿನಿವಂಪ್ರತಿಯೊಳಂ। ತಿರದೆಹಾವಿರವೆತಿಥಿಮಾಡೇ।
ಶ್ವರರಿ ನಿಜಾಭೋಜನಂಗಳನಿಕ್ಕಿ ಶರಣಾನೆಲೂ॥ ॥೧೨॥
ಶೇಷಧರನಂತಿರಲೆ ತಾಳುಪ। ನೇಷದಿಂದೆಯಂದುಪೂನ್ರತ।
ಭಾಷ್ಯಣಾದ ಸಿರಿಯೊಳಸೆಪ್ಪಿಯಪುತ್ರನಂಬೇಡಿ॥
ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನರೆಯಂನ್ನಸುತ್ತದವ ಶೇಷಶಾಖಂಗಳವಮುಬರ್।
ವಿಶೇಷಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ತ್ತುಮೆಚ್ಚಿಪಿಹಾವಸತೀಶ್ವರನಾ॥ ॥೧೪॥
ಮಗಳಿಸುತನಂಪಡೆದು ಶಜತಾ। ಗಿರಿಯನಾ ಸಳೆಸೂರೆಗೊಂಡನು।
ಪರಮರಿದು ನಾವಿದೆಸ ~~ಪರಾ~~ ವಂದುಂ ಜಗದೊಳಂತಪ್ಪಾ॥
ಪುರಮಶಿವಭಕ್ತರು ಸಳೊಳ್ ಶಿವರು ಷತನವರಸುತ್ತನನಿತ್ಯಲು ಬಳ್ರುದೆಸು ಮು।
ತ್ವರದಮುಡಿಗಳ ನಾಡಬಳ್ಳುದಲ್ಲದೆಯ ಮುತ್ತರಿಗ್ಗೀ॥ ॥೧೫॥
ತವಕವಿಂಕೀತಿಗಸುತಿರಲು ಶಿವಶಿವಯಿದೇನಂದೇಳುತಿವಸವೆ।
ಶಿವನುತ್ತಾ ಮಂತ ಮುಜರಂ ಭಕ್ಷಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರವನೇ॥
ಶಿವಪುರಾಯಣಾನಂಕಸುಳೆಯಂತೆಕಿಪಿಗೊಲಲಾಸೆಪ್ಪಿಯೇನಿ।
ಭುವಿಂಯೊಳಂತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಹೀನನೆಯೊತ್ತಿಂಮಾತು॥ ॥೧೬॥
ಯಂವ್ಯೊಡೆಯುರುಸಳಾಗಿನೇಹಾ ನಿಂಮ್ಮಮೂತ್ತಂ ದ್ರುಪಿಯನಲುನಾ।
ನಂಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಮಿತ್ತೃಣೀಮುಡಿಯನಲಭವನೆಂದಾ॥
ಕೆಂಮ್ಮಕೇಳುಪುರಾತರೊಳ ಸೊಲ ನಿಂಮ್ಮರಿಳೆಯುರನಾತ್ಮಭವರಂ।
ತಂಮ್ಮುವಂಕಿಗಟ್ಟುವರುಳರು ಶತ್ರೆಕೋಪಿಮೋಪಿಗಳೂ॥ ॥೧೭॥
ಯಿಲ್ಲನೆಸಲದುದೇರ ಲಾಂಯುಧೆ। ಸಲ್ಲದೇ ಮುಡಿಯೊಕೆ ಸೌರೀ।
ವಲ್ಲಭಂ ಭಕ್ತರಮನಂಗಳ ನೇರೆಯತಿಯ್ಯುಂಗಾ॥
ನಲ್ಲವಸ್ತುಗಳಂ ಬಯಸುವನುವಳ್ಳಿಕಾಂಗಿಯರುಂ ಗೆರೆಗುಡುವರು
ಬಲ್ಲದರು ಶಿವಭಕ್ತರಾ ಶಿವನಲ್ಲಿಯೇಮೆರವಾ॥ ॥೧೮॥
ಯಿಳೆಯೊಳಾಪಿರಿಯಾಳಸೆಪ್ಪಿಯ ತಲೆಯಲೇ ಶಿವಭಕ್ತಿ ರುಪ್ಪಿತು।
ಮಲಹರಂ ಬೇಡಿದನು ತಾನಂತಾಗಿ ಬರುತೆಗೀಡಾ।
ಅಲಘುಭಕ್ತಿಯೊಳಕ್ಕಿದನು ನಿಮ್ಮಳ ಮನದ ಶಿರಿಯಗಳ ಸಂಭ್ರಮ।

ನಳಯಮೊಳಗವನಂಬಾವಿದರ್ ಭಕ್ತ ಫುರದಂ ನೋಡಲ್ಕೆ॥ ೧೯॥
ಪುರಕೆ ಭೂಷಾಂಗಪ್ರಿಯಂ ಪೋಕ್ತಳನಾಟದ ಗದ್ಯಪದ್ಯದಿ।
ಸ್ಮರಮದರಗೀತೋಕ್ತಿಯಂ ಸಲೆ ವೇಳೆ ವೇಳೆದಲೀ॥
ರಚಿಸೆ ವರಗುರು ಗರೀಳಗೆ ಶುಭ, ಕರದಿ ಸಲು ಶರಿಂತೂಗಳ ಜಂತೆಯು।
ಮೊರೆದೊರೆದು ವಿರಚಿಪರು ಭಕ್ತ ಸುಭಾಂತರಂಗಳಲೀ॥ ೨೦॥
ಕೂಡಿ ಮನೆಮನೆಗೊನರಿ ಹಾಡಂ ಹಾಡುವರು ತಮತಮಗೆ ಸತಿಯರು।
ಬೇಡಿ ನಲು ಬಪ್ಪುದೇ ಯಮನುತ್ತಿರಲಾ ದಲಾಯುಧ ಸೂ॥
ನೋಡಿ ಭುವಿ ಭುವಿ ಲಿಂಬ ಕೋಪಂ, ಮಾಡಿ ಯರ್ಪುದರ್ಪು ದಾಪು ಶೂಲಿ ತಿ।
ಬೇಡಿದ ವೆಮೂಂಬವನು ತನು ಜನ ನಿಕ್ಕಿದ ನೆಲೆ ಪ್ಪೀ॥ ೨೧॥
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೇ ಪುರಾಂತೋಳಗೀ, ಭಕ್ತನಂ ಮದುದಿದ ಸಿರಟ ಳಗ।
ಭಕ್ತನಾಬ ಡಿಪೊಂಗೆತಾ ಶಿವ ಭಕ್ತನಂ ಪೊಂದಾ॥
ಭಕ್ತನಾಂತ ವಿವೇಕಿ ಯಾದಡೆ, ಭಕ್ತರಾಪೇಕ್ಷ್ಯವರಿದರೆ ಶಿವ।
ಭಕ್ತರ್ಪುದರಿ ದರಿದು ಭಕ್ತಂಗಾರು ಸರಿ ಯೊಳ್ಳರೇ॥ ೨೨॥
ಜನನಿ ರಕ್ಷಿಬಿ ಯಾದದೆರೆ ಪಾತಸಯ ನೇರುರಿಯಿಂದ ಬಾಳ್ವನು।
ಧನುಜನಾದ ಸುಭ್ರು ಬಿಬರುದರ ಸುಂದು ಶಿತ್ರು ಸುಪ್ಪಿವಳೀ॥
ಉಂವಿಕು ಧ್ರುಶಿಗೆಡ ಲೇಕೆ ಕೋಮು ಟಿಂಯು ಸುಮ ತದಿ ಸುರು ಭೂಗಿ ಶಿವನುಂ
ತನಯನಂ ತಾ ಬಿಬಿ ಹೊಲಿಸಿದನು ತಾನದೆಂತೆನಲೂ॥ ೨೩॥
ಮುಷ್ಟಿರಿಂದುಂ ಶೂಂಬವನು ಕಂಠಾಂ ಟ್ಟು ಸೋಡರು ಭಕ್ತರಿದವನು।
ಗೆಟ್ಟು ತಾನಿ ಪ್ರಿನರೆ ತಂನ್ನ ದಿರಿದು ಮಾಡುವರೇ॥
ನೆಟ್ಟನಾ ಭಕ್ತರ ಮನಂಗಳ ಗಟ್ಟಿಂರುಂ ನೋಡುತ್ತಿದುರಿ ವಗ।
ರಕ್ಷ್ಟ ನುಂ ತಾಂ ಬಂದು ಬೇಡಿದಡೆ ನಿತರೊಳ್ಳು ತಪ್ಪೀ॥ ೨೪॥
ತತ್ತ್ವ ಸೂ ಜನ ಗಂಟಲ ಲಿ ಬಲು ಗತ್ತಿಯಂ ಬತ ನೊತ್ತು ವಾಗಳೆ।
ಶ್ರುತ್ತಿ ವಾಪನು ಜಾಣನಾದಡೆ ಸೆಬ್ಬಿ ಕೊಡ ಬೇಡಾ॥
ಚಿತ್ತದಂ ವೋಳಿಪಿದನಲ್ಲದೆ ಪುತ್ತೆ ಪುತ್ತ್ರಂಗಂ ಶಪ್ರು ವಲ್ಲದೆ।
ಪುತ್ರ ಸೋತ್ರಮ ಭಕ್ತನಾದಡೆ ಮುಂದೆ ಶರಿರಗಳಂ॥ ೨೫॥
ವಾರಿಯಲಿ ಸೋಡು ವನೆತಂನ್ನ ಶರೀರವಂ ಬೆಳ್ಳಿಸು ಭಕ್ತಾ।
ಬಾರಿವೇರ ತ್ರಾಣದಾ ವಿಯ ನೇರಿ ಮಾಡಿದನೂ॥
ವೀರಶೈವರು ಮೆಚ್ಚಿ ತಂನ್ನರು ಮಾರನಾದಡೆ ಜಂಗಮ ವಲಾ।
ಪ್ರಾರಚಿತ್ತಂ ಶೊಂದ ನಾವಾಪತ್ರಿ ಶಂಕಿ ಪದೇ॥ ೨೬
ನೆರೆವನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟಂದಲಿಲ್ಲದೆ ಪೂರಯ ದೇಮನೆ ತಂನ್ನ ಕೆಚ್ಚನೆಗ।
ಳರದ ಪೊರದ ಗಾದು ಬವನು ಪೊರಪೊರಸಿ ಶ್ರೋ ಶಿದಂತೇ॥

ಅರಸಿಕೊಳತಾಂ ತ್ರುತ್ತಲೋಕ್ಕೆಕಿ। ಪರವನಿರವಿನ ಭಕ್ತಿ ತಾನೀ।
ಪರಿಯೊಳ್ಗಿರ ಬೇಡಾಯಿದಾರಿಂಪದುಮ ಪೇಳ್ವೆಯ್ಯಾ॥ ॥೧೭॥
ಬಳ್ಕಕ ಅೀನರವಂಂಪವಲ್ಲದೆ। ಮಲದರನ ಸಂಬ ಅಗೆಯಿಲ್ಲಿಯುನೆ।
ಭಲರಿತಾನೀಶ್ವರನಮೇಲ ತಿಚ್ಛ ಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಗವಮಾ॥
ಕಲಿದು ತಂಮ್ಮ ಳಾಂಕಕಾಂಕಂಪಳ್ವನವ ಬರ್ಂಯುದೇತ ಕಿನ್ಯನು।
ಜಲನ ನೇತ್ರಂ ಪಕೃಪಾಯುದು ಭಕ್ತ ಬಂಪೆಯಲಾ॥ ॥೧೮॥
ಆಶುವನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ನವಂ ವಂಬಿಪದನೆಂ ಬಸ್ಪಾ ದಕ್ಕಂಬಂ।
ಅಪಮನೇ ತ್ರ ಮಪ್ರತ್ರವಂ ಕರಪಿದ ನವಲ್ಲದೆಯೂ॥
ನಪೆದು ಕೊಟ್ಟ ಮಕರೆಯುಲಬ್ಬೊ ಪ್ಪೊ। ದಪಮ ಭಕ್ತಿ ಗೆಧ ಮರ್ನಲ್ಲಿಂ।
ದುಬಿಕ ನಿದರ್ಕ ವಿತನಯು ವಂ ಕರಪಿದ ಮಪಿರಿ ಯೂಳ್ಗಾ॥ ॥೧೯॥
ಘನ ನವಿರ್ನ ನಿಕಅದು ಮುಂಂನಿದು। ನಮಬು ತ್ರೀಶ್ವರ ನೆಮ ತ ಭಕ್ತರು।
ಮಬುವರಲ್ಲಾಂಯುಂ ಬ ವೂ ತಿಂ ನಾ ಗಳಾ ಶ್ವನ ಮಾ॥
ಪ್ರಮಳ್ಗನಲ್ಲದೆ ತಂಮ್ನ ಪ್ರದುತಂ। ಬಿ ಗಿ ಂಯ ಘ್ರುಕ್ರು ನೆ ತೇಮ ತಂಂಪ್ರುಯು।
ನಗೆಯಲಾ ಕೋನಿಪುಮುಂ ವೀನೀನೆ ಬಲ್ಲರಿದಂ॥ ॥೨೦॥
ಕಮರ್ನಾಯು ತುಪೆಷ್ಟ ನೀಕರಿ ಜ ಮರ್ಧಾರಿ ಗೆ ಚ್ಯೆಗು ಳಾದವ್ರ
ದುಮರ್ತದಿ ಭಕ್ತರನೆ ಸುಂ ಮ ವಪ್ರ ನಿಯ ವಪ್ರ ಭವಮಾ॥
ಷಮರ್ ಭಕ್ತರನೇಕೊಉವನೀ ಧಮ ರ್ಯು ತಂ ಘೂನೆಂಾರಂ।
ನಿಮರ್ಳ ದಕ ಥೆಯಂ ದಿ ನಂ ನ ಅದೋ ದಿ ನಿರ ಬಿ ರುವಾ॥ ॥೨೧॥
ಶಿರಪಿ ಕಸ್ತ್ರಾ ನಿ ಕಳ್ಪಂ ಕ್ವಾ ಕಂನೆ ಕ್ರೊರ ಕ್ರೊಕ ಗೆಂದು ಮುಳ್ಗವಷ್ವಾ
ಬ್ಬರಿಬಿ ಕೈಕಾಳ್ಪಂಪಳ್ಳಂ ಕ್ರೊಯುದ್ದ ಮ ದ ಲಾ ಂರುಧ ಮಾ॥
ದರನು ಮಾ ಙರಿಯೂ ಳ್ನಂ ದುಕ್ಷರ ಭಂರೂ ಕುರರಾ ಗಿಅಕನ।
ಬಿಂದುಕೋ ಪಾ ಟೋವದ್ರ ಷ್ಟಿ ಗೆ ಸಂವ್ರ ತೊಂದೆ ಶೆಗೇ॥ ॥೨೨॥
ಕಪದು ಕೆದೆರ್ಗ ಳೂಳ್ಗೂಳ್ಬ ಕೊಬ್ಬರು। ವದನವಂ ನೋಡು ತ್ರ ಕಲ್ಲಗ।
ವದಗಿ ಬಂತಿ ಪವಿಬ್ಬರಂ ನೀಷಿ ನಿ ರ ಮಾಯು ಧ ಮಾ॥
ವಿದಿಕ ಜಂಪ ಮ ವಾ ಇ ಮುಂಸ್ವಾ ದಿದ ಮ ದಿ ಗಳೋಳ್ಗು ತಪ್ಪಿ ಬಿಡಿಯ ನು।
ಯಿದಕೆ ನಿಂ ಮ್ನ ಂ ವ ಮ್ನಿಪಿ ದೆ ನಾಂನ್ನೊಂದ ನವಧರಿದೂ॥ ॥೨೩॥
ಅದರಿದಿ ತ್ರಿ ರಿಂರೂಳ್ಳಶೆ ಷ್ಟಿಯು। ನಾದ ಮೂತಿರ್ಂಯು ನಾತೆ ಯಂವರ।
ದಾದದಾದಿ ದಿರಾ ದರೆಂ ಮ್ಮ ಮರುಂ ತರು ಗಳಿದೆ ಗೇ॥
ಅದಿದೇವ ಮ ಹೊ ಮ ಬ ಇದೊಳ್ಗ ಸಾದವರು ನೀ ನೆಂದ ದುತ್ತರ।
ವಾದ ಲಂ ಜ ಮ ವೋ ಜ ಭಂ ಜ ನನಗಜಿರಿಯಂ ನಿವೆಂಯೇ॥ ॥೨೪॥
ನಾಂಗವಾದಮಾಮೆ ಭಕ್ತಿಂಯುಂ ಬಲ ತಾಂ ನಿ ದ ನಾ ಗಾ ಗಪ್ರಯು ಕ್ತದು।

ಠಂಗಮಾಪ್ರೈತರ್ಕಪರಿಯಲಿ ಜಂಗಳ್ಗೆಯಿತಾ ಮಾ॥
ಮಂಗಳಂ ಮಿಸೆಬರುತಿರಲ್ಕಾ, ಜಂಗಮಾಪ್ತತೆಯರವನೀಕ್ಷಿಸಿ,
ಪ್ರೊಂಗುತುಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿದೇ॥ ॥೨೫॥
ಅಂತು ತದೊಳ್ ಬರೆಗೊಂಡು ಬಂದುರು, ಲಾಯುಧನು ಪ್ರಜಿತೆಪ್ರಿಯೆಗಳಂ,
ದೀರ್ಘಮ್ಯಲು ಪವುಂಡು ದೆಯ್ಯ್ ಗಾಕ್ಷ ಜೆಯುಂದಳಾತಂಗೇ॥
ಅಂಯು ಘೋಷಜ ಜ್ಞಾತ್ರಗಳ ಮೆರೆವಾಯು ರದೊಳ್ಗಾನ ನದೊಳುರು [illegible]
ದಾರ್ಗಯುವತಿಯ ರುಫ್ರೋನಿ ಜೇರಾದವರ ನೊಂದು ವರೂ॥ ॥೨೬॥
ಅವರಂ ವಿನಿಯುರ ನುಗಾಂಗಳು ಚವನು ಸುರಲೋಕಮಂ ಏಬತಂನ್ನ,
ಪ್ರವರ ನಲ್ಲದೆ ಪೆರರವರಿಯಳು ರನವಿ ನೊಳು ಶೌರೀ॥
ಭುವನದೊಳು ನಾವರ ಗಿರಿರ ಮೋತ್ಸವದ ಪಾತಿ ಪ್ರತೆದಾನಾಯು,
ಶಿವಶರಣರ ಮಭಕ್ತಿಂಯುಕ್ತಿಯೋಳಾ ಜಂಗಮಿತೆ ಶಿವಾ॥ ॥೨೭॥
ತನುವು ಮೊದಲಾದ ಭಿಮ ತಂಗಳ ನಮದಿ ನವ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರರಿಗತಿ,
ವಿನಂಯುಶ್ರೊವರ್ಕರ ಮಾನಿ ಹೊದು ತಿರ್ವನು ಹಲಾಂಯುಧ ಮಾ॥
ಯನುತ ಭಕ್ತಿ ಭಾಂತರಂಗದೊ, ಳಾನಿತು ಭಕ್ತಿಯ ಮಳ್ಗನಂನ್ನಂ,
ವಿನುತಿಮುತ್ತರಿವಳೀಳ್ದ ನಾಪ್ಯೆ ತಂಡೆ ವಾಯಿಡಿಸೇ॥ ॥೨೮॥
ನಾಪ್ಪಜೀಡಿದವಸ್ತ್ರಗಳನಿ ತೈಲ್ವಿಂಯಂ ಮಾಶೀವರಚನವಂ,
ನೀಪ್ರಕೈ ಕೊಂಬುದು ಹಲಾಯುಧ ದೇವಮುಕ್ಯ ತಾಶೌ॥
ಶೈವಧರ್ಮ ಚಾರ[illegible] ನ್ಯಾಗಾರ್ಗವಲಂಬನೆಲಿಂಗ ಜಂಗಮ [illegible]
ಜೀವಮುಜ್ಜನ ಭಕ್ತಿ ಸುಗಾಮುಗಾಲಿದಾರ ಘ ನಧೀರಾ॥ ॥೨೯॥
ಧನ್ಯ ಮಾನವ ವಿಗತ ಬುಧ ಮುಖ, ಧನ್ಯ ವಿರುಜಕ್ರ ಕಶ್ರಮದಿ ನವ,
ಧನ್ಯ ಮಾಯಾ ದೂನ್ಯ ಮಾನ್ಯತ ಲೋಕಪೌಜಂ ನ್ಯಾ॥
ಮಂನ್ಯ ವಿಶದಿತ ಭುವನ ಮಾನ್ಯಜ, ತಾನ್ಯ ನಮಂತು ಹಲಾಯುಧ ನಾ,
ಮಾನ್ಯ ನೀನೀನೆಂದು ನುತಕೀರ್ತಿ ದಿವ್ಯಗಳಂ ಮುಗಿದೂ॥ ॥೩೦॥
ಆ ಹಲಾಯುಧ ದೇವನಧಿರ, ಸ್ತ್ರೀದದಲಿ ಮಾಹೇಶ್ವರರದಾ,
ಜೋಡಿ ನರ್ವಧಿರ ಕೀರ್ತನೆಗಾಲಿನೇ ಪಾರಲೂ॥
ಪೋದೆ ಭಕ್ತರು ಪಾಂಥಿ ಸಾರ್ಥನ ಮೂಹದಾ ತರು ಕೊಟ್ಟು ಹರುಸಿಂ[illegible]
ದೇಹ ವಿಲ್ಲದೆಯೇನ ನಾದದೆ ಜೀವಿನೀ ವೇನಲೂ॥ ॥೩೧॥
ಋೀಕೆ ನಿರಿಂಯೊಳ್ ನಲ ತಾಂಗಿ ಪಿನಾಕಿಧರನ ಧ್ಯಾನಂಯೂನಾ,
ಲೋಕಿಸ್ಯೆ ವಿತ್ತಿ ಬಾಂರ್ಧ್ಯ ರಾಗ ರಹಿತ ತಿಯಾಗರೆಗೆ ನಲೂ॥
ಲೋಕದೊಳು ನಿಶ್ಚಲಿತ ಭಕ್ತಿ ವಿವೇಕ ಚಾರ್ಯದ ಪತಿ ರತಿ ನಿ ತರೆ,
ರತೇಕ ಭಾವದ ಪತ್ರ್ಯ ಗಾಣಿಯ ಮಂ ಹರುಗಾವಂ ತಾಳ್ದಾ॥ ॥೩೨॥

రమణాంగి పదుభక్తి భూషవనేమ నీనిజ సౌభాగ్యభూషణ।
నమళమతి నాంనిక్కే మతతె దైవంద్య భావదళీ॥
ఇమనగాత్మ జెజోమంతరలా। పవుయుదలి విరయాళ నందనే।
నమితలంతురలాయు ధను మాడేశ్వరావళియా॥ ౫౪ ౨॥
అంగజారి నెకెట్టి గెంయువుభ। ంరాంవళంకోడ తొడ నెగంపా।
ఫంగమపుపట నసంకరంకర మేశ్వరం పరనా॥
పుంగళ కృదనసుశ మంపూతంగ జోర్మాంబర ధరందవ।
గ్రాంగనన్నైతెమాంగావం క్రకృష వూవిరలు॥ ౫౪ ౪॥
ప్రమథ రుద్రా విరహో౯ంటి గళమదుగ నాదోగ్లతైదుతోరెదం।
భ్రమవెరని కింద నెయొళ్గా జెంగళయు శరియాళ్గా॥
భుమ ఖదిం కిత్తిగ మేం తారలు వ। త్రృమధ వెకెంయు భక్తవృందం।
నమితం తా సందిమత వుంద గాదె శెయొళ్గాందరలూ॥ ౫౪ ౫॥
ఉరిగెరో౯రుర భవ భ్యరో౯ నమ శురవరా నలయమ నిశాంబర।
వరుణా మూరు తదనదరు ద్రాద్యమర వందోఢా॥
శరకిరణా మయూరమ్యరం గళ్ల। నరుదశకింవ్వర విదక్షి నాథ్యాధరలు శంకా।
వరనాథరరుశం బావరగా రాగియుల దుగకి శెనదలూ॥ ౫౪ ౬॥
భువగదే న్నెనాళ్ళుసమథురా శె౯ వగ జనరచ నాధికర్రియ।
భూవగదేము పల్లె శరాం భో జాతరా గిరలూ॥
ఉవగవదనరు విరజిమువ గంధ పగనాదరరుం మృతంగ్యతా
శివగమానలుదేశ తూర్యంవళ్ళు మోశివృతోరలూ॥ ౫౪ ౭॥
జోళ్రాయు నజోరమనశం। యాళ నంజరజరిత వధెగళ।
వోళ్గంతుంతా శెవరుకిత్తి గ వలారలాయుధమూ॥
శూలధరనా శదాబ్జ షేప నా। బాళ తపరంయునళ నామతె।
లోలనేత్రానంద జలయుత వదననాంశుతా॥ ౫౪ ౮॥
జనిరవద్దు దగళ్ళ పమంన్న రఘునకరాం కలతాత్రనాశుత।
వినయదంప్రమ నృప్రాణూం తెం వరనాశుతా॥
మనవలదాగవందిమ త్రిశ్శవశిష్ఠునవరులాయుధ నాదన
దనదపఖనమురాగనాశుతతెనదుబినియువ్విళ॥ ౫౪ ౯॥
అరనూజగ తభక్తిరదంన్నరి। గాతననతినా సాహ్యరతెనిదం।
శ్రీ తెంయుజ్జరి శివేజ్జలెంవ్యాళ్ళ దంభ్రయమిత్రు పారయూ॥
అరనాళ్గువనవకిరంగళ। నాతనంశావభక్తిజాతపవా

ಮೇನಕಾ ನಿರಲಖಿಳ ವಲ್ಲಭ ನಂಬಿಕೆಯು ಪಡಿತ್ರಾ॥ ॥೨೦॥
ಶತಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣಾ। ಧ್ಯುತಿ ಸಳಂಮುಮುಳಿತ ದೆಸೆದೆಸೆ।
ಗತ್ತಾಯಂಯುದ ಮಣಿಮಯ ವಿಮಾನಂಗಳ ಬೆಳಗು ನೆರೆಯೆ॥
ಷಿತಿಜಾಲ ನರು ಜಯಜಯಯೆನುತಿರೆ ಆ ಕಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಹಲಾಯುಧನನೂ।
ಜಿತಕರ ಜನತ ಕೈಲಕ್ಕೆ ಹೊಂಡೊಯ್ದ ಮಹಾವಾರವ ಹಿಮಾ॥ ॥೨೧॥
ಮನಸಿನೊಳು ಗಣಿಸಿದ ಆರಿಯೊಳ। ನಮ ದಾವರು ರಾದಸ್ಯಮಾಗಲು।
ಧನಶತಿತ್ರಿಯ ನಾಹಲಾಯುಧ ನಂಪೆರದ ಸಂದೂ॥
ಜನವರಿಯ ಲಾಂಛನ ತಪ್ಪಿಸಾರಣಾ ವಿನಾಕ ದಂಕೃತಿ ಭಕ್ತಾಯುದುವ ಘನವಹುದೆ
ಧನವವು ದೆಹೇ ಕೈಯ್ಯ ಬಸವನ ಪುರ ಭಕ್ತ ಕಿಳುಗಾ॥ ॥೨೨॥

ಶ್ರೀ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೪ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೩೦೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ। ಶ್ರೀ ಗುರುಶಿವ ಶಿ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

॥ ಪೆರೆವಿಂಡದೇವರ ಕಥೆ ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ನಂಬಿಶಂಭು ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತಾಂದಂಬರಕೆ ದ್ವೊರಸೆಂದು ದಂಪುರ।
ಮುಂಬಡಿದು ಪೆರೆಮಿಂಡನಾರಂ ಪೆರೆದನಾ ಶಿವನೂ॥

॥ ಪದನೂ ॥

ದಂಡನಾಯಕ ರಮಣೀಯುಂ ಪೆರೆಮಿಂಡನಾರಂ ಬೊಬ್ಬಗಳು।
ಧ್ವಂಡಜನದಪಾಳಿಕಹಾರಂ ಭಕ್ತಿ ಶೃಂಗಾರಾ॥
ಮಂಡಿತಾಮಳ್ಳಕೀರ್ತಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ। ಖಂಡಿತೋದ್ರಿಕ್ತ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ
ರಂಡನಮ್ಮಿಳಿತ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪಾದಸೇವಕನೂ॥ ॥೧॥
~~ಧರಣಿಯೊಳು ಚಂಗೊಡೆಯುಂ ಬಾಪ್ರರವರಮೊಳ್ ತತ್ವಂತ ಭಕ್ತಿ।~~
~~ಸ್ಫುರಣಾದಲಿ ಶಿವರಾತ್ರೆ ನೆಂಮದಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡುದಲೀ॥~~
~~ನಿರುತದಿಂ ಪಂಚ್ಸರದು ವರುಷಂ। ಬರೆ ಪೆಲಿನಿಕೂಡಿ ಮೂರನೆಯ ವತ್ಸರ~~
~~ತ್ಸರದ ದೆಡೆಯಲಿ ಬಂದು ತಿರುವಾರೂರೊಳ್ಗೆ ಪೆರೆಗಾ॥ ॥೨॥~~
ಶಾಶ್ವತ ಶಾಶಾಸು ಗ್ರಹ ಸಮರ್ಥ ತಿತ್ಯ ಯರೂಪಂ ಶಾಶ್ವತೈಪ್ರ।
ನೀತರೂ ನಟನ ಪಗ ತಾಂತ ವಿಕಾರ ದುಷ್ಟಾರೀ॥
ಪಾತಕ ಷಯ ಕಾರಿ ಭಕ್ತ ಪ್ರಾಕಟ ಮಹೀರಂಜನರಿಪು।
ಜಾರ ಖಂಜನ ನಾರ್ಯ ಜನ ಶೀಲಾನುಪಾಲಕನೂ॥ ॥೨॥
ಧರಣಿಯೊಳು ಚೆಂಗೊಡೆಯಂ ಬಾಪ್ರರವರ ದೊಳ್ ತತ್ವಂತ ಭಕ್ತಿ।
ಸ್ಫುರಣದಲಿ ಶಿವರಾತ್ರೆ ನೇಮದಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡುದಲೀ॥
ನಿರುತದಿಂ ಪೆನ್ನೆರಡು ವರುಷಂ। ಬರೆ ಪೆಲಿನಿಕೂಡಿ ಮೂರನೆಯ ವ।
ತ್ಸರದ ಪಡೆಯಲಿ ಬಂದು ತಿರುವಾರೂರೊಳ್ಗೆ ಪೆರೆಗಾ॥ ॥೩॥

ಪರಮಶಾಂಭವೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರದೊಳ್ ಜಲಿತ ಭಕ್ತಿಯುಳಿಬಾ।
ಸರವನ್ನೈದಿಬಿಚ್ಚತ್ರಮಂತಾ ನಿಷ್ಟೆ ಗೊಳ್ಪ್ರಿಯುಳಿ॥
ಉರುತರಲು ಸೋಪುರದೊಳಾಯುವಪರದೊಳ ನಘಂ ನಂಬಿಯಂಗಾಂ।
ಪರಬಿರುದರಿಮುಳ್ಳವಹೋಕಮಳ್ಳಾಂಯ ಶಾಂತಿಗಳಾ॥ ॥೪॥
ಪರಪೀತೊಕ್ಕಲಾಂಭದೊಳಗನ। ವುರುತರಪೃಳಳವಮಳಯುಗಳದ।
ಹರಿಣಾನಂತುನಪಮೂನತೋಹನಆನನೀಲರಜಭರದಾ॥
ಜಶರುಣಾ ಚಂದ್ರಪಮಾಳಿರದಪೀ। ವರಜಭೂನಯುನದಲ್ಪಮದ್ಯದ।
ಪರವೆಸಾಚಿಯುವವೆಂಯೊಳದಾರ್ ಶಾಂಭವೇಶ್ವರನಾ॥ ॥೫॥
ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ನಲವೇರಿವಡೆತರಬ್ಬಾಸರಿಜನವಿಕ್ರಿಲದೊಳ್ಳನು।
ರಾಸದಿಂದೊಲ್ಪಿಸಿ ಬರುತಿರೆ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳ॥
ಮಾಸತಿಯ ಕುಂಬಲಕಿಭಲರೇ। ಜಾಣಜಾಣಗಳರವಪ್ರರುಷರ।
ಜಾಣದೇಯ್ಯುಯುನ ತಕ್ಕೆ ವಾರಿಸು ತಲರಿ ಮುಂದೇ॥ ॥೬॥
ಸದ್ಯಪವ್ಯಾನೀರದಾಂದನ। ಶಾದ್ಯಶಾವ್ಯಂಗಳ ನಲದುರ್ನು।
ಹೃದ್ಯಮಾಸಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯೇಂದ್ರರುಕೀ ತರಿಸುತ ಮರಲೂ॥
ಜೋದ್ಯತರಶೃಂಗಾರ ಲಾವಂಣ್ಯದ್ಯ ರೂಪಿನಾವಳಗಳುಂ।
ಕೇದ್ಯವೆಸೆಯಲು ಶಾಂರ್ಕರು ಭಕ್ತರು ಸಲ್ಗಂಗೆ ನಲ॥ ॥೭॥
ಜೀಯ್ಯಜೀಯುವದಾರೆ ಮುತ್ತವೆ। ಗಾಯಂಕರುತ್ತಾಳ್ಗಂಗಳು ನುಸುಡೆ।
ಗೇಯರವವಲರರಿ ಸ್ವರವಕೆ ದೆಸ್ಸಿಂಗೆ ಬೀರುತಾರೆ॥
ಆಯತೇಂದ್ರರುಪರಪ ತೆಲ್ಲಗ। ಫೀಯನುತದ್ಯುತಿಕಲ್ಪ ಭೀಷ್ಟೆ।
ಶ್ರೀಯನೀವ ಕ್ಷೇತ್ರವುತಿಡೆಸಿಡೆಗೊತ್ರಿನದವ್ಯತ್ತಾ॥ ॥೮॥
ಅತುಳರದನ ಖರಾಂತಿಧಾತ್ರಿ। ಪತಿಯಶೋರುರವದರರಕ್ಷದ್ಯುರೆ
ದ್ಯುತಿರಿಳಾನಿಕಪ್ರಕ್ಷ್ಯಮಾಸಲು ಭೂಷಣಾಂಶುಗಳಗ॥
ವಿತತಿದಿಗ್ಭನಿರಾರಗೋಜ ಮಸ್ತ್ರರ। ತತಿಮಾಳೀಜಯನಮಃರಿ ವಿರಾ।
ಜಂತನಂಶ್ರಿಭೆ ಪ್ರದಂಯದಿನವ ಜ್ಯೋತಿಯಾಂತಿಸೆಯೋ॥ ॥೯॥
ಸಾರದವನಗಭಕ್ತಿಗಳು ಶೃಂಗಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮುಖವು ಕರರಿಶಾ
ಕ್ಷಾರಬಾಂಧವರಲೇಖಿಯಿಂ ಮಿಸಿಪ್ರ ಜ್ವಲಿಸುತಿರಲೂ॥
ಜಾರುತೋಚನ ವಾಜಿಗಳವೆ। ಧೀರಿಶಾಂಭವೇಶ್ವರನ ಜರ।
ಣಾರವಿಂದವಮುಂದೆ ಸುರಚರವಿಭ್ರರಣ ಮೊಕ್ಕೆ॥ ॥೧೦॥
ವರಮಕುಟಿವುಗಾಣಿಸಗಾ ಕಿರುಗಾಮು। ಜರಿಸಲವುರಾಜಿಳ್ಳಕಲಿತರಸೇ।
ಕರಲನಕ್ಷ್ರೀರಂಜಿಸಲು ಮುಖದಾಸ್ಯತಿಯೊಳೆಸೆದು
ಸ್ಮರಹರನ ನಿರವದ್ಯಸ್ಮರಣಾ। ಜರಣಪ್ರಾಷ್ಟದು ಧಾತ್ರಿಕಪತರ।

ಪರನಿಧಿಯೊಳ್ ಹೋಲಾಡುತುಂ ವಿಟಕೋವಿದನು ನಂಬೀ॥ ॥೧೧॥
ದ್ರೋಣಗಹಾರಿಯ ಕೋಲುವಿಡಿದು ಲ್ಲಂಘಿಸುತ ಝುದಿಝುದಿದು ಬಂಮುತ।
ದ್ರೋಣಿಮುಂ ಸೈದಂಡೆಗೂಡುತುಂ ಜಾರಲಡಾಯಿದುತಾ॥
ಲಂಘಿಸುತವೊ ನೆಗೆಯುತ್ತಾ ಪಂಚಶಿಖರಂ ಪಿಂತಿಸುತ್ತತ।
ಸ್ಥಂಗಮಂ ತಾನೇರಲಳ್ಳಿಂಯುಲು ನೋಡುತಾಡುತ್ತಾ॥ ॥೧೨॥
ನೆಳಲನೀಕ್ಷಿಸುತ ಗಾಂಭೀಸುತಲ। ಪ್ರಳಯಮ ತುಂಬಿಂತು ಅರಿವ್ರತಂಪೋ।
ಮಳೆಂತು ಭಾವವನೆಗುಸುತಂ ಭುಜಂಗಯು ಸವನುಬ್ಬಿಸುತಾ॥
ಯಾಳಿನಗೆಯು ಮೊಗವಲರಿ ನೇತ್ರಾಂ। ನಳನಳಿಸುತಂ ಲೋಕ ವಿಜಾಂತುವ।
ನೊಳ್ಳ ಹೊಳ್ಳುತ ಮೆರೆವ ವೃತ್ತ ಬೆಬ್ಬನೆ ಬೆರವ ವೃತ್ತೊಲ ವೃತ್ತಾ॥ ॥೧೩॥
ಶಿರಿದುವಿಷ್ಟು ಬಾಷ್ಟಿಗಳ ನಾರಂ। ಪರರುಮಾಡದೆ ಸಂಬಯುಂಗಾಂ।
ಪರಮಲಾಲಿಯೊಳುದ್ದಮಾರ್ಗ ಪ್ರಗೆಗಳಂ ಪೆಟ್ಟೀ॥
ಪರಪರನೆ ನಡೆಕೆಂದು ಮಾಡೇಶ್ವರರಿ ಗೆರಗದೆ ಕೈವಮು ಗಿಯುದೀ
ಶ್ವರ ಸಳಯುಮಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯಾ ವಿಡಿಯುಂ ಬೇಡು ಶಿರಲಾಗೀ॥ ॥೧೪॥
ಬಿಡುಬಿಡನೆ ಬಿಡುರುತ್ತ ಕುವಿತದಿ। ಫ್ರುಡು ಫ್ರುಡಿದಿ ಕೊರೆಬಿಡಾಡನೆದಂಸು।
ಪ್ರೋಡುವಡನು ಶಂಕಿಸಿಸು ಪ್ರೋದನುದ್ರೋರಿ ಯುವನಾಕೋ॥
ಮೃಡನೆ ಕೋಕೋ ನೆಗಳ ನಿನಿತಲಂ। ಗಡ ಗಾಸೆಬ್ಬುನ ರುಂ ಕಂಪಿದನು।
ಕಿಡಬಗೆದ ನಂಷ್ಮ ನವ ಭಕ್ತ್ರರ ದವ ಗಾನಂಯ ನಲಾ॥ ॥೧೫॥
ತನಗೆವಾಲ್ಮಿಕ ದೇವನ ಡದ್ವಮೆಂಟು ನಲು ನೇತ್ರಂ ಗೊಪ್ಪಿದ ದಡಾಂ।
ತನಷ್ಟು ಭಕ್ತ್ರರು ವಾಯಂ ಲಾವಿರದಲ್ಲದು ಬಾಡಂತೇ॥
ಘನ ತರೇದ್ಗತ ಭಕ್ತ್ರನಿರ್ಜರ। ಮುನಿದಡಂ ವಾಯಶ್ಚಿಪ ಪ್ಸ್ವಪಿ
ಮನಸಿ ಜಾಹರ ಗಾಡ್ಸಿ ದಂಷುಂಗಾ ಗಾದಿಪ್ರವನಾ॥ ॥೧೬॥
ದೀಪುಲ ದೊಳರ ಅಲ್ಪವಿರಿ ಅತಿವೇಗದಿಂ ಶೋರದಿನಿರಿ ನೋಡಲಾ।
ಶಾಂತದವನಿಸುತ ತಿರೆಯ ಜನವಾಶ್ಚರಿಯುರಾ ನಲ್ಕೇ॥
ಆಗಳಾಂಶ್ಮಜಾರಿಯೊಬ್ಬನು। ಕೈಗಳಂ ತಬ ಗಿದೈಯ್ಯಬಿಂಸ್ಸರ।
ವೀಗ। ಗಾಂಕಸವ। ಡಿತಿ। ಯಂ ಕೀಳ್ವರಾಯಿಕೇಮುಂಸ್ನಾ। ॥೧೭॥
ನಚ್ಚದಾತನ ಚಲುವ ಸಾರಿಗೆ। ಮೆಚ್ಚಿಯೋ ನಾಜ ನಿಷ್ಠೆ ಭಕ್ತಿಗೆ।
ಮೆಚ್ಚಿಯೋ ನಾ ಪರಿಯ ವಿದದೀ ವಾಲ್ಕಿ ಕೇಶ್ವರನಾ॥
ನಿಚ್ಚ ಶಾವಿರ ಕೋಂಪ್ಸಪದಿಯಂ। ಕಿಚ್ಚ ಪಡು ಗದೆ ಕಿಡುವವಾತ್ತನೋ।
ಕೊಚ್ಚ ಶಂಕೋಂ ವೇದ ನಾದದೆ ಬೇಡಿದು ದನೀವಾ॥ ॥೧೮॥
ತಂಪ್ಪನಾಗನಿವನೆಂದು ವಡುದವಲಿ। ವಾಂಪ್ಪಿ ದುವಸು ವಲಾಂಬ ಸುವನಾ।
ಪಂಪ್ಪನಾ ಕಿಡಿಯೋಡು। ವಂಕೆ। ಬಾಯುವಾ ನೆಗೆವಾ ಸ್ಥಗಾ॥

ಜಂನ್ನೆಸಿದು ಪಿಕಲಾ ಘರ್ಜಯುತ ಸಂಕಷ್ಟ ಜಯದಿಂ ತ್ರಿಣಾಂಬವಂದಿನ।
ಯೋಂನ್ನತದಿ ನಂಬಿಸೆ ವಿಟ ಕೃತ ನೆಂಯೆದ್ದಪ ಲಿದ್ದುವ ನೂ॥ ॥೧೯॥
ಪತಿವಿದೂಷರ ನಂತೆ ಪೋರಿಹಂ ಗಳಲಿವ ಜೊಬ್ಬರದು ಗಾಂಗಳು।
ನಲರುವಿ ಸಿಹೊಂದಾದು ವಂಸಾನಲಿಕ ನಂಜದಲಿ॥
ಲಲತರರ ಸೋಳಜ ತವಜ ವಮಂ। ಪಲಿಜು ವಂಪಲಿ ಜರಿಂ ಯೆಗಳಂ।
ಬಳಗಿಲಪ ವಂಬೀರವರ್ಧನ ನಂತೆ ಮಾದುವ ನೂ॥ ॥೨೦॥
ತೋರಿಯಾಡಲಚೇಶಿಫಲವಂ। ಮೂರುವಂಗಳ ಶಂಭು ನಂಜಾಗೆ।
ಮೂರುಕ್ರೋಧದಗಳಿನೆವಲು ಕೇಳ್ದಾಗ ಸಿರಿಮಿಂಡಾ॥
ಶೀರು ತೀಕನೆ ನಂಬಿಯೀತನೆ। ಗಾರು ನೆಲಪಶಿ ಆಂಕರಂದನ।
ಪೂರಿ ನಿಷ್ಟಂಪಡಿಂಯ ನಿಪ್ಪವ ನರುದೆ ಲೋಕಾಂಯ್ಯಾ॥ ॥೨೧॥
ನಂಬಿದೇ ತನಭಕ್ತಿಯಂಮ್ಮನದಿಂಬುಗೆಗೊಂಡಾ ತಂಜೆ ಪೂರ್ಗತ್ರಯಾ
ಯಂಬ ಕನರೂಪೇಕ ನಲ್ಲನೀಗಳಿ ನೋಡಿದಳಿನೆ ನುತಾ॥
ನಂಬಿ ಗಿಂಬಿಯ ನಂಬಿ ಗೋಲದಿದ್ದು। ಶಂಭು ಗಿಂಬು ನಮರ್ತ್ಯಭರ್ತ್ತಾ।
ಡಂಬಕ ಶಿದ್ರೋಹದ್ರೋರ ಗೆನು ತಹೊಯಿಬದನು ಸಾದವನೂ॥ ॥೨೨॥
ಅತ್ತರಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ರದ್ಭುತ। ಜ ತ್ತರಾಗಲು ನೋಡುತುಂತಲೆ।
ಸುತ್ತಿಹೊಂದಿಲ್ಲದ್ದುದು ನೀತಿಯದಲ್ಲ ಬಾಯನು ಕೀತಾ।
ಪುತ್ತಿಮುಖವಂ ಪವದೊಳ್ಗೋಲಗ। ವಿತ್ತ ಖಳೆ ಭಕ್ತರ ಮದಾಪ್ರದ।
ಕೊತ್ತಸಾಲಿಬಿಕೇ ಳುತುಂ ನಿಜಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ ನೂ॥ ॥೨೩॥
ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ ನಧಿಕಂಭಯ ಯುಮಂ। ಭಕ್ತದೇವ ವದೇರು ತ್ತೆಯುಮಂ
ವ್ಯಕ್ತಮಾಗಲು ನಂಬಿಯಂಗಾಂಗರುರು ವೇಕೆಂದೂ॥
ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಪ್ರೈಯ್ಯಾಯನಲ್ರನು। ಸಕ್ತಿಯಿಂದೋಯನುತ ನುರುಶೈ।
ಪ್ರೋಕ್ತವಚ ನಂಗಳ್ನು ದುಗಿಪಾಲ್ಗೀಕವಲ್ಲ ಭ ನೂ॥ ॥೨೪॥
ಅಗಳತಿ ಸಾವಾಕರೂಪ ವ। ಜಾಗಿನಪ ನಡು ಪುತ್ತರ ತ್ತಿರಿ।
ಗಾಗಶೈವಂ ಸ್ನೆಯ ಲಿಕಿ ರವು ತ್ತೆತ್ರೋ ಡೆಂಯ ನಂಬಿಯ ನೂ॥
ಆಗತಂನ್ನು ಡೆ ಹಬ್ಬಿಯ ಸುಖಲು। ಹಾಗಿವಿಡಿಸ್ಸುತ್ತಾ ಕನಂತಲೆ।
ಪಾಗಿಪುತ್ತುಂ ಭಯದ ಬತ್ತ್ರಂ ಬತ್ತಿ ಬತ್ತ ದಲೀ॥ ॥೨೫॥
ಕೂದರುತುಂ ಮಾಹೇಶ್ವರರ। ಪ್ಪುದಿರಿಸೊಕ್ಕೈ ತರಲಂಜಿದ್ಧ ನಿಂಯೂ।
ಗದತೆರದಿ ಜಲರುರಿಯದಿ ಕ್ರಿಂಗಾಗ ಕೋಲನುತ್ತೋ॥
ಶಿದರ ನಿಡು ಕುಂಕುಮ ಲೆ ಗಳ್ವತ್ತೆರಿದು ಮೆಕೊಡನ ಕ್ರಮರಿಗೊಬು ತ್ತಲ್ಪಂ।
ಶಿದರಿ ನೋಡು ತ್ತ ತ್ತಲವರು ಲಿಪ್ರಲವ ನಾಲ ಹು ತಂ॥ ॥೨೬॥
ಪಲ್ಲಲಿತ ನವ ಪೃಷ್ಟಕೋಳ್ಮು ಸುಳ್ಳ। ಘೊಲ್ಲ ವಗಲಾಂಬ ಬಂಕುಲಿ ಸೆ

ನೊಲ್ಲದ ನಳಿಂಜ್ಞಗಳು ಭಯವಾಕ್ಷರಂಗಳಿಗೆ ಹೋನಾ॥
ತಲ್ಲಣಿಸುತುಂಬಿನುತ್ತಿದೆ। ರಘುಲ್ಲಿನುತ್ತುಂಗ ಘಿ ನೃರ ವುಂ।
ಸೆಲ್ಲಸೆಲ್ಲ ನೆತ್ತಿರವದು ತಪ್ಪಿಂದರಂಗರವ ಹಳಗೇ॥ ॥೧೭॥
ಜಾಲಕಂಗಳನು ಳದುಮುಂದಕೆ। ಜೋಲಿ ಮೋಡುತ್ತ ಗಲಿಸಂಬಳಗು।
ತೇಳುತಂತ್ರಲಂಜಿಹೋಗಲ್ವಂಜಿಹೋಯನು ತಾ॥
ಕಾಲತದಬಡಿಸುತ್ತನಿಲುವತ। ಅಳಗೆದು ತುಂ ಭಕ್ತಿಭೀತಿಗೆ।
ಶೋಲುತುಂಪಾಲ್ಕಿನ ವಿಭುಸಂರಕ್ಷಣಿಯೊಳೊಳ್ ಪೊಕ್ಕ॥ ॥೧೮॥
ತೊರೆಯದಿರ ಪ್ರಾಣಾರಿಗಳ ಸಂಹಾರಿ ಕೆಮಾದಲಕ್ಕೆಂಜಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ
ಸೆರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವ ನಡ್ಡಲಿದು ತುಂಬುಂ ಬರೆ ದೊಳ ದುರ್॥
ಘೋರವದು ತಿದೇ ಹುಲದಿಂ ದಕ್ಷಿರ ಗಿರ ನೋಡುತ್ತ ಪೋಗು।
ತ್ತಾರಿದು ಭಕ್ತ ಮತಂಪ್ಪನಂತರ ಕಿಯು ಮ್ಮ ವರೊಂದು ನಿಸೆ॥ ॥೧೯॥
ಬಂದೆ ಮುಂದೆ ಸುರಳ್ಕ ರಳ್ಳು ಜಗ। ದೊಂದಿ ಸೆದ ವೃತ ಕಷ್ಟಾಳಿಂಸುದು ಪರು।
ಕೆಂದಡ ಳು ಹು ತ ಬಳುವ ತುಂಮೊಳ ಕಾಲನೂರುತ್ತಾ॥
ನಿಂದು ನಿಂದು ನಿಲುಕಿ ನಿಲುಕಿ ಕ್ರೈ। ಹುಂಬಿ ನೋಡು ಕೆದೆ ಕೆದೆ ಸೆಯ ವಾ।
ನಂದ ವಳ್ದು ಳದು ಳದು ಕೌಳಿಂಯ ಕದೆಗ ನಳುವಾ ದೂರ॥ ॥೨೦॥
ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದಣ ಕೈತ್ತು ಹೋಂಟಿಯ। ಕಲ್ಲಸೊಂಡಂಪಾದದುಂಗುಟ।
ದಲ್ಲಿ ಗೆಸೆದೆ ನೂಕಿಯಾರಂಜಿಯುಲಿ ನೀರವಂ ಮೂ॥
ಚೆಲ್ಲಿಗೆಯ್ದು ಕೆ ನೆಲ್ಲಹೋಗುವೆ। ನೆಲ್ಲ ಸಾರುವಿಕೆ ನುತಂಗಳವಳ।
ದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿವ ರುಜಂಘೆಯಂದಿದು ಜಂಘೆಗಳನಿದು ತಾ॥ ॥೨೧॥
ಕುದುರುವರಿಯ ಲುಪರಿದು ಕೇರೋಟ ದೊಳ ಪರಿದೋಡುತ್ತಲಿಯಾ।
ಪದೆಬಳಲು ಹೊಂದ್ವ ನಿನಹದು ದರಿದಾರಿಯಲ್ಲ ಕೆಂತುಲಾ॥
ಯಿದಿರೊಳೊಂದು ಧ್ವಾನವ ನ ಮಿರಿಲಿ ದರಸಾ ಬಗಂ ನೋಡುತುಂಡ್ರೋ।
ಗದೆ ಮತಿ ಭ್ರಮೆ ಗೊಂಡು ವಾಲ್ಕೋಶ್ವರನು ನಿಂದೂ॥ ॥೨೨॥
ಘೂರಲಾ ಪೂರಲ್ಲದ ವಿಯತ್ತು। ಮೂರಲಿ ದ ವಿಂದ ಮಲ್ಲವದು ವಿ।
ಸ್ತಾರ ಕಾರು ದ್ವಾಪವ ವ ನಪು ದ್ವಾ ನ ವ ನ ಕಲ್ಲಾ॥
ಘೋರದ ವಿ ಪ್ರದ್ವಾಪ ವನವತ್ತು। ಮೂರು ತಾ ವಲ್ಲದು ಬಾಕೀ।
ಕೇರದ ವಿಯಾಗಲಿ ಬಳಿ ಹುದ್ವಾಪ ವಾ ಗಲಿದೂ॥ ॥೨೩॥
ಯನು ತ ಪೆಲ್ಲನೆ ಗಮ ನಿಸು ತ್ತಂ। ಘನ ವದಾಂತರ ದೊಕ್ಕು ಪೋಗುತ ವುಂ।
ನ್ಯಿ ನಪ ದವ ನಂತ ಗಲಿ ಬಪ್ರುತ್ತಿಂಥ ನಿಗ ಳುತ್ತ ದೊಳೂ॥
ಘನ ನಪ ತರು ಗಳ ಕೆಲ ವೊ ಳಂ ಪ್ರ ವನ ನಿ ಪ ದಂ ಗ ಳ ತರ ದೊಳು ಪ್ರ್ವ।
ನಿನು ತ ಶೀತಳ ವಿಪ್ಪುಳ ಪಾಪಾರ ವ ಪಿಡ ದೊಳಿ ಕ್ಷೈ॥ ॥೨೪॥

పారిబల్లల పంగమరు మందార బంధూకాము ళ్ళ రఘునశార
ఘాళపురువర మాతుళుంగంగళ బలదొళ్ళిదవా॥
పారిభద్ర్రా శోకచంపక। నారికేళ కురవిద్ధ్రుత కళజం।
బీరశాకల భూరుహంగళ్ళ నీరువేయొళ్ళెల్దుదూ॥ ॥౩౫॥
మాలతీ సరళప్రంన్నిగా నవమాలికాకర వీరపుందత్త।
మాలవిధ్ర్యపుచందన ద్రుమకతకియపాలదిదము॥
యాలకీ ఖర్జూరవటాశ్వత్థ। మూలబిల్వా శ్వత్థ జంబూ।
దాళిమ ద్రాక్షా ప్రమాజగమాజ వక్ర్పదలిలీ॥ ॥౩౬॥
పూగపున్నాగంగళ్ళిదేయులి। మాగదివిచకిలాలతేగళొళు।
శ్రీగిరి మృదువల్లి వకుళమకెలమంజరీపుంజా॥
యోగదత్త్రిభిరంజిపల్లా। వాసలుంభల భారనవరం
భాగశరివృత వల్లభూజమనిస్రదలిలుందూ॥ ॥౩౭॥
నిందుముంన్నిన దిక్కంన్నదేసుల। నెందుబి సెదదియుడదు సంశయ।
వందినో గదుత్త్రాలబవదొళెసి। దొందుకీసలవరో॥
అందుకచికల్లవత్త క్షవరని। చందవమోయిటి కల్పవృక్షా।
మందకాఖిగళ్ళం నవశల శంఖగళ బళకా॥ ॥౩౮॥
కంజిదుత్త్రారవిద్య మూలమకాంజనిత మంజరిగళొయి।
మంజరి గళొళవిదు కెనవరత్న ప్రభావళయో॥
మంజుళా వళ్ళ మణ్ణాధిక। పుంజపుష్ప మంగళూలతాంతని।
రంజనావళి యిదు నమగిదాద్య శ్రీవల్లిందూ॥ ॥౩౯॥
నళినళని బెళబెళదు పోమళ। వెళిదిబల్లిసిదేదు మసివాడిద।
నిళయదంరుళపోపునుపు గుల్మా వళి సళెసలా॥
లలిత తరుగుల్మావళియ నడువతులు తిళక మణీజరాజం।
సోలవృతిగె తంమ్మరళ నిత్తోరం తోరెదలాకా॥ ॥౪౦॥
పోలసువడొళ్ళపశేక్షు రువట్టాలవట్టంగళొబలు వనరు।
బాళియు లెక్కుళొ నోడలీ బాళికళ్ళుసొగసాగి॥
సాలుహొందావరణానంద। నిశాలకల్పవనళ్ళీకంటం।
తేళిదుదు విదుకల్పతరువనమానవేరినుతా॥ ॥౪౧॥
శీతళప్రదమావిదాజినుపాకరు ఫాయెనెమగది జాతాకియప్పనే।
రాత్రివయప్పనెబందవనయొళగువికవతితత్త్రప్రవా॥
జాతవాగన వానిరుళ్ళి దొర్కితు। బిదనిదు దిసుయియగళు॥

భీతేదేంయ నీ ప్రత్త సంబియ మోసవనీషిభుత్తాం॥ ౫౪౧॥
సుంగతానసక్షుపర్శానీయ్యుంగస్యం తెగతేపదురుద్ధర।
రాంగులగ్యం బిదురు తుంకడ్లీదళ చలనా॥
స్సంగమతేయుభుశ్లూరణాక్షేమనంసొడుతెనా నావధత్రుభ।
వంగళ త్రిశోరభ్రవాళనిగొడలనందిభుంతా॥ ౫౪౨॥
శరిశరింయుఘునఝారచకందను। ధరణి జూ కాంపోదపీతళ।
శరవుదంశత్రినంగవుం తావొమ్మతుంఖావనూ॥
శరిమయ్యాంఘర్గతశమూదపుధు। శరనిశరపుమ్షూపరుత్రివం।
ఘురివమకరంశదరుధారెనెళరవనామత్తా॥ ౫౪౩॥
విపుళిరుసారసరలాభరణాసజపమృతనిస్రరు. దీశరింయొళాం।
శరింయొళాంగపసర్వరితాశర్ర్రపవపవనాం త్రిరయుమింజే॥
ఉమదవదమొడనుడిగెనంబనె। విమ భక్తిభయుం కొడగలాం।
ఘంయుదలబింస్థ్రైవిదనువాల్మారనాధంశే॥ ౫౪౪॥
దేవనినగింకర్పఘునఛయు। భావవేం తాంస్త్రైంయ్యమద్మరు।
దేవయునితాతురదొల్లడవారణావిదేవనసూ॥
దేవనెందనునంబయుంగాం। గావగంబర్పవేదవేదాం।
త్తానర్యతశ్యాంగాగాంస్త్రాధర్మత్రమూగాదలీ॥ ౫౪౫॥
యుమనెమర్త్యర్తరినెభక్తి। స్రమరిజేరెవిబేధవిల్లం।
త్రమళభర్తరిగాగళుం నాంత్రాదావానికెనూ॥
యుమనెభర్తరుత్రాగామూనిఉశివుశిఙ్కర్తరతనువెతనుధ।
కృమిదుభర్తర తాంవెంయుపత్తాద లాంవెంయుదూ॥ ౫౪౬॥
భక్తతనువెపదర్శనాంమ। జద్మర్తనుతియుమద్మనామూర్తి।
భక్తనిండెయె విపరిభయుమూశక్తనిండెయుదూ॥
వృర్తనెంమ్మయుజంగమునా। శక్తియులవూజిసదిరలువివే।
తేంక్తియులశివపూజసంజాధిపరవునిష్టులవూ॥ ౫౪౭॥
యుక్తిపంవడిమదిటవెనుశత్రుతి। శూక్తిశూరూపాంగనిష్టల।
భక్తవశ్యనవశ్యమం మద్భక్తవత్సలమూ॥
భక్తలోకాశ్రితనుమద్భక్తిః త్రాధీననర్పెను।
భక్తిగాలదిర్శనుప్రనిదవంశేళదెంతెనలూ॥ ౫౪౮॥
జారు శ్రీవాజారణారవిజారయుక్తమహేశభక్తను।
వారశీలనుధర్మయొళనుబాణానెంబువనూ॥

ಪೇಳಿದ ಕಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾವಿರ ಭಾಗದಿ ನಿತ್ಯಂ ಸೋಮವಾರದಿ
ವೀರಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲಿದು ಪೂಜಿಸುತೊಲವಿಸುತ್ತಿರಲು॥ ॥೩೦॥
ಯಿಳೆಯೊಳಗಿಂಗಲು ಪೇರುದುಮರ್ಗಂ ಗಳಿಗೆ ತರದಿಲ್ಲರಿವಾಗಂ।
ಗಲಘು ಬಾಧ್ಯದರುಸ್ತ್ರೀ ಮಂಗಲಾರ್ತಿ ತ್ತೆಸಾದಿಂತೂ॥
ಉಲಪ್ರಕೈಪಳೊಳೊಮುಸೊಳಲಿ। ಚಲತ ಭಕ್ತಿಯೊಳ ಜಗವೆಲ್ಲಂ
ಸಿಲಿದಿ ಮಾಡಲ ದಕ್ಷಿಣೆಗರು ಜೋಡ್ಯವೆಸುತಿರಲು॥ ॥೩೧॥
ಯೋಗಾಧರಧರನಿತ್ಯನು ಬಾಗಾಜೊದನುಜಂಗೊಲಿದು ಪಾವಿರ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೆಂದೆಸುತ ಭಕ್ತಾನೀರವತಿಗಯಲೀ॥
ಶಾಗಾಲ್ಯೆ ತಂದುವುಳ ತತ್ವಧು। ರೀಣಾ ಶಿವರಥನಾಮ ಭಾವದಿ।
ಮಾಗಾದಿರಲದನರಿದು ಲಿಂಗಾಚನೆಗೆ ತೆರಹೆದಿಲ್ಲ॥ ॥೩೨॥
ಪ್ರೊದ ತಿದೇಸುಲವೆಸುತ ಲಿಂಗಾವಸರಮಂ ಸಿಲದಿಪ್ರಾದವ।
ಸೊಲಿದುಸೇವಿಸುವಂ ಸ್ವಬರಧ್ರುಗಲೀಯ್ಯದಾರುವನಗೂ॥
ಶಿವಸುಂದಿದಾರ್ದ್ವಾರದಲವಾರಿಸುತ ಗೋಷ್ಠಿಯನಾರಿಗಾದಪೆ।
ಪ್ರಸಿದುರ್ಗ್ಯಾಕನ ಬಾಗಿಲಂ ಶಾಂಯುವೆ ಭವನ ನಶಿಗಿಂಯೇ॥ ॥೩೩॥
ಧರೆಬಿಂಯೊಳುಮುದು ಗೊಂಡೆಯಂ ಬಾಕ್ಯರದೆಗೊಳ ಪೆರ್ಗುಲಿಂಗಪೂಜಾ।
ನಿರತ ಸಿಜ್ಞನ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠಾಚರಿತೆವಿಟ್ಟುವ್ವೆ॥
ಶರರವಾರ್ದಸ್ವರರಿಗೊಲಿದನವರತ ವಮಂ ಶಿರಿ ಚರಿಂಯೆಮಳನಾ।
ಚರಿಸುತಿರೆ ಶಾಗರಿಯಲುಂ ಕಷ್ಟಿಸುವ ತವರದಲೀ॥ ॥೩೪॥
ಜನರ ಸಾಂಕರಿತಾಲ ಜೊಳನು। ಮನೆಮನೆಗೆ ಪ್ರಾಮಾರಿ ಸೆಲ್ಲ।
ಜನರ ಬಿಟ್ಟಿಯ ನೊರೆಯ ಕಿಲವ ಕಿಲದ ಕೆಫೋಳ ಪಮಯದಲೀ॥
ಶನಿತೆರೆಳ್ವನಗಾಣಿಕ್ಕೋವರೆ। ನೆಸುತ। ಕಟ್ಟಿವ್ಯಯಲಿ ನಿಶ್ಚಲತಾ
ಇನಿನಲಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆಂಗತರ್ಗಲಾಪಾಂ ।ಬಿಟ್ಟಿಗೆಯುದ್ವದೆಸೂ॥ ॥೩೫॥
ಭೂಮಿ ತಳದೊಳು ಕೇಳುಮತ್ತೆಯು। ಸ್ವಾಭಿಭ್ಯಾವರ ಜಾನಿಯಮೋ।
ದ್ಧಾಮ ಸಂಬಂಧ ಕ್ರಿಯಾಸುಭಾವ ಮಿಂಶೆಸೆದೂ॥
ಶ್ರೀಮದಲಿ ಶ್ರೀಮದಿಂಯೊ ಳಿಹರಲಿ। ಕಾಮದೇವನು ರೂಪನಿರ್ಜಿತ।
ಕಾಮದೇವನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮನಿಂತ್ತಿಂದಾ॥ ॥೩೬॥
ಅರಿಗರುಪ್ಪನೆ ನಸ್ಕೃತಾದಾತ್ತಾರದೇವನ ಸಮ್ಯದುಳ ಪದಸರ।
ಬೀರುಹಂಗಳವೈದೆ ಶಂಭುವ। ಶಂದ್ವದೋರಂತೇ॥
ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕೃತ್ಯನು ಸಂಬಿಯಂಬಿ। ಜಾರದೂರನು ಪಂಡಿವಾಳದಿ।
ಕೂರಿಪುದರ್ಶನ ಸೆಂಚಿನಿ ಶುಭಯವಿಲ್ಲದಾ ಕೃದಲೀ॥ ॥೩೭॥
ಶಾಳಗೆ ಲಪಂಗಳಗೆಕೆಳು ಪ್ರಶ। ಸೊಳಿಂಯಾದೆ ಗದೆಂಯೂದಿಸುತಕೆ।

ಲೀಳನಂದದಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾ॥
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂಯಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿರ್ದುದಿದು। ಖುಳತನವಲ್ಲಾ ಪರರುಸಂ।
ತಾಳಿಗೊಳ್ಳರೆ ತಮ್ಮ ನಂಪಾಲ್ಗೆ ಅವಲ್ಲಭನಾ॥ ॥೫೮॥
ಘೂರಿಗಳುಪೆಬ್ಬರೆ ತಿರುವಾ। ಶೂರ ಭಕ್ತರು ಪೆಜ್ಜಿ ಇದರಿಗ।
ಚಾರವು ಇವರಂಗೈಸಬೇಡೆಂದು ಶರದಾತಂಗೆ॥
ವೀರಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಷ್ಟಾವು ವಿಚಾರ ನಂಬಿಗೆ ವಳ್ಳನಂಪುರಿ।
ಚಾರಣನ ನಿತ್ಯಾಪರಮನಂ ಮಾಣಿಸುವರಿಲ್ಲಾ॥ ॥೫೯॥
ಪ್ರಪರಿಪುಲುಭ್ಛಲವೇರಿ ನುತ ಹೋಲಿಸುತ ರಂಲಾವಲಿ ಶಾಮನು ಪ್ರಕೃತಿ।
ಮಸಗಿ ನೋಡುತ್ತಾದ ನೆರವಿ ಮಿಡಿಗೊಳ್ಳು ತನಿಂ ನ್ನೂರಾ॥
ಹಿಸರು ಗೊಂದದೆ ನಿಂಶ್ಸಾತೆರ್ಯು। ನುಸುರಿ ವಡೆಯಂತಳ್ತ
ಪ್ಸಸು ವಿಪ್ರಮನಾದದವನಂ ದಿಡಿದುಹೋ ಅನುವನೂ॥ ॥೬೦॥
ಆಯಿದೆಯೋಳ್ ನ್ರದಿ ವಿವಿಧೋಪಾಯದಿಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಲಿತನ।
ನೀಯದೆ ಕತಂದೊಂದು ಮಾಡಿವೆ ನಿಂಮ್ಮ ನಿಬ್ಬರನೂ॥
ಅಂತು ತಿಳೆ ಗೆಟ್ಟಿಂಮ್ಮ ಜೊಪ್ಪನ। ಶಾಯದಿಂ ಪಲೆ ನಿಂಮ್ಮ ಜೊಪ್ಪನ।
ಕ್ರಿಯೆಸ್ಸುಳಿಂ ಕ್ರಿಯೆಯುಂ ತುಹೊಂದವೆರುಳಿಯ ಶಾಲವನೂ॥ ॥೬೧॥
ಬೇಡಿದಾಗಳೆ ನಿಂಮ್ಮ ಧನವಂ। ನೀಡಿ ಹೊಡುವುದು ಬಳಿಗೆ ಲಪವಂ।
ಮಾಡಿ ತೋರುವುದೊಲಿದು ನಿಂಮ್ಮೊಡನಾಡುತಿರ್ಪುದೆಲ್ಲಾ॥
ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿ ನಿಮಿತ್ತವಲ್ಲಾದೂಢಿಸುವಂಯಂಮ್ಮ ಪರಮ ಭಕ್ತರ।
ಕೂಡೆ ಗರ್ವಿಸಿ ನಿಲಲದಾವಸಮರ್ಥರಿನ್ರೈ ನೀವೂ॥ ॥೬೨॥
ಎದಿ ತವಲ್ಲಾ ನಿಂಮ್ಮ ಸಂಜೆಗಳ ಮೊಳೆ ಮನೆ ತಾಂ ದೋಷ್ಣ ಗುಣವಾ।
ದುದು ಮದಲ್ಲದೆ ಭಾವಿಸುವಡಿಂತೆ ಮಗೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ॥
ಹೃದಯದೊಳಗಳಿಮಂದುಂಪೇಳಿದಮಳ ರಸ ಚಿತ್ರವದವೆ।
ಸದನವೆಮಗಿದು ಯಂಮ್ಮ ಪುನಿವೇ ಪುನೆಯ ವರಿಸಿನುತಾ॥ ॥೬೩॥
ಬಿರದಿ ನಿತು ವೃತ್ತಾಂತರಂಗಳ। ಸುರಗರಪತರಂ ನಂಬಿಲರುಂ ಗಾರಿ।
ಹೊರೆದು ಭಕ್ತರ ಮರಿಮೆಯುಂ ಭಕ್ತರ ಘನತ್ವನೂ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯುಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಯಮುಂ ಬುದುವಿ ನಯಮುಂ।
ಪರಸುಭಕ್ತಿ ಭಯಂಗಳಂ ಶಿವತತ್ವನಿರ್ಣಯವಾ॥ ॥೬೪॥
ತಿಳುಪಿ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಳ ಮನಾ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದ ಪದ್ದಳನ।
ಮಳಾಚಾರ ಪದವಂ ತೋರಿದರಿ ಸಂಬೀ॥
ಯುಳೆಯೊರಳಿ ಸಾಷ್ಟಂಗವೆರಗಿ ಮುಗುಳ್ತ ಪರನಾದಿಂ ಸಾದಿ ಪಂಮ್ಮಥ।
ದಳಸಮದ್ದುರು ಮೂರ್ತಿಗ್ಯಾಶ್ವ। ಬಹಳ ಪಿತನಿತಿರ್ದ॥ ॥೬೫॥

ಯೆಂನ್ನೊಳ್ಳಂ ಪಂಡಿಪಿದರ ನಿತು ಸರ್ವೋತ್ತಂನ್ನತೆಯು ಪರಕಟಿಸಿಪುದ್ದತಿ।
ಯೆಂನ್ನಿರೂಪಿಸಿ ನಿಂಮ್ಮ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನೂ॥
ಯೆಂನ್ನೊಳ್ಪೊಂದಿಸಿ ನೀ ಪುಸಲಿಸಿದಿ। ಅಂನ್ನು ಜಗದೊಳು ಪ್ರಂನ್ನ ನಾಡೆನು।
ಯೆಂನ್ನಜಂನ್ಮಂ ಸಫಲವಾಯಿತ್ತಲ್ಲಗಾನೀದಿ॥ ॥೬೬॥
ನಾಡೆಪ್ರೆಂನ್ನಂ ಬಟ್ಟ ಭಯಮಂ। ಬೇಡಿ ಪಾಶವ ನಾಶ ಸುಲಿಸೊಂ।
ಡಾಡಿ ಶರಣಾಂ ಜೊಪ್ಪ ಪ್ರೊಡವಂಟುಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ॥
ನೀಡಿಸ್ಯೆಯ್ಯಂಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಂ। ಮಾಡಿಭಕ್ತರಂರುಣಾವಡವೆನು।
ನೋಡು ನಿಂನ್ನಾತ್ಮ ಜನ ಭಕ್ತಿಯು ನೀನೆನುತ ಧಂಬೀ॥ ॥೬೭॥
ತೊಡಗಿ ಯುಳ್ಳಿ ಮುಖ್ಯ ಭಿಮುಖನಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ನಾಷ್ಟಾಂಗಕಂದನೆ।
ಯಿಡುತ ಸಂಮ್ಮನೆತಾಳ ಮಂಥನಿ। ಸೊಡುವ ಪ್ರೊಡಮಟ್ಟು॥
ನಡಪುತುಂ ವೇಳಾಮ ಕಾಲಕ್ಕದವರ ಕಾಂಸಂಸ್ಥುಪಿರಿದು ಕರಿ।
ವಡೆಯು ತಿರುಪಾಟಂಗಳಂ ವಿರಚಿಸಿಪ್ರೂರಾತನರಾ॥ ॥೬೮॥
ಪರಚರಿತೆಸಳ್ಳ ಪ್ರಿದೆ ಸೂಸಾದಮು ಭರಿತ ಮಾಗಿ ಕೊಂಡು ತೊಬ್ಬೊಟ್ಟ
ಜ್ಜರಮಡಾಂ ಭಕ್ತರ ಮೆರವಣಿಗಳಂ ಶ್ರವನಮುಂದೆ॥
ಪರಮಭಕ್ತನು ನಂಬಿ ಪ್ರೊಸಳುವ। ಪಿರಿಯದೇಪರಿಕೇಳು ನೀನೆನು।
ತೋಂದರಮು ಬಸವಂಗೆ ಮಡಿವಳ ಮಾಚಿದ್ದೇವಯ್ಯೊ॥ ॥೬೯॥
ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಸಂಧಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಸೂಳ್ಗರ್ಕ್ಕಿ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇಗತಿ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥

॥ ನಂಬಿಯಣ್ಣಾ ಅರುವತ್ತು ಮೂವರಂ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದು॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶರಣರಾಂಗಳ ಚರಿತೆಗಳನತಿ। ಪರಭವಾಸಲು ನಂಬಿ ಪೊಗಳುವ।
ಪಿರಿಯ ನೊರೆದನು ಮಾಚಿದೇವನು ಬಸವರಾಜಂಗೆ॥

॥ಪದನೂ॥

ಆಲೆಯಿಂ ಅಂಗಕ್ಕೆ ತಾಂತ್ರ್ಯ। ಕಾಲನೇಮ ಪಿಕ್ತ್ಕಗಿಂತ್ರಸು।
ಹೂಲಮಾಸಲು ಚಂದನವ ಸವಿಸನು ತಿರಲು ತಂನ್ನ॥
ಮೂಲಧನವೇನುಂಟದೆಲ್ಲವ। ನೋಳಯಿಂ ಚಂದನ ಸವೆಯಲು।
ಮೇಲೆಕ್ಕಿದುಬಡ ತನವ ದಡ ನಿರೆ ಮುಂಡೆ ಚಂದನವಾ॥ ॥೧॥
ಅಲ್ಲಿಯಿಪಿರಿಯಿಂದ ದೊರಕಿಸಿ। ಅಲ್ಲದಿರೆ ನಿನ್ನೆಯ್ದಿಯಂನ್ನ।
ಲ್ಲಿಳ್ಳಕೆಂತಾಂ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳದವಲ್ಲದ ಧನವ ನೂ॥
ಪುಳ್ಳದುಳ್ಳ ದೆ ಚಿತ್ತದೊಳು ಕರಿಯಿಲ್ಲದಿರ್ದುದೆ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದು
ಕಲ್ಲದರ್ಥವದಲ್ಲದಿಲ್ಲದು ದಶಿವ ಕಲೆಸಿ॥ ॥೨॥
ತನುಕಲು ಪ್ರಾಣನಕಲು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳವಳಿಸು ತಿರಕದೀಸಂ।

ಜನಿಗೆಪೆಚ್ಚುವನೇ ಮದೀಶ್ವರ ನಿಂನ್ನ ಮನವ ಮುಟ್ಟೀ॥
ತನುವನೆಲ್ಲವ ನೆಯ್ದು ಶ್ರೀಪಚ್ಚಂದನ[illegible]ಗಲು ನೆಯ್ದು ತೆಯ್ದಂ।
ತನುವಯದಿ ದಿವದಿಸದ ನೇಮಂ [illegible]ದರ್ವಿಗಲ್ಪುವೇ॥ ॥೩॥
ಕಡೆಗೆ ಸತ್ತ್ವರುಪ್ರೋಗ್ಗಳ್ದ ಪಡೆದೆಸಯು। ಪುದುಗಿ ದೊಡೆ ಮೃದುವಾಗ।
ಡೊಡೆ ಜಿನಿಯುಹರ ದೊಡೆ ಚೇರೊಂದು ನಾತಡೆ ಚೆಲುವ ಇಂದುನಿದಾ॥
ಪಡಿಯುನಿಪದೊಡೆ ಲೇಕವ ಸಂಪ್ಪವಿಡೆಯೊಳ್ಳು ದಡೆ ತಂನ್ನಗುಣಾವೀ।
ಯುಡೆಯೊಳ್ಳಿ ನಿತುಂ ತೋರದಡೆ ವಾಕ್ಕೆನೆಗೆ ಬಾರದಡೇ॥ ॥೪॥
ಪಂಬಿನಲಿ ಪಾಮೂಂನ್ನವಾದಡೆ। ತಂಬಿನಿತು ಕೊರತೆಯುಮಪಾದಡೆ।
ನಂಬಿನಲಿ ಕುಂದಿದಡೆ ಅವು ತೋಳಿ ನಿಕ್ಕಿ ಸೆರೆಯಂದಡೇ॥
ಯುಂಕೆ ಸೊಡಲಂ ಗೀಯ್ಯಬದೊರಡೆ ಕಿಂಪ್ಪವೊಡೆ ಗಂಧಕಾಂತಿಯು।
ಸೊಂಪ್ಪು ಬರತೊಡೆ ಬಳ್ಳಲಾಂಬ ನಗೀಶ ನೊಪ್ಪ ಸಂಕಾ॥ ॥೫॥
ಪಲವು ಪುರ ಲೇಕಿನ ಕೆತಂನ್ನಯುಬಲವೊಗ್ಗೆನಿಪಾ ಕಾತಿಕಲ್ಗಲಿ
ನಿಲಿಪಿ ತೆಯಿ ತೆಯುದುತ್ತ ಮತ್ರೀ ಗಂಧಮುಂಪಡೆದೂ॥
ಮಲಹರಂ ಗಲಿಗಸಿಫ್ಳ ಬಿಸಿತಾ। ನೊಲಿಸಿ ಪ್ಪೊಂಮ್ಮದಸಲರಜತಾ।
ಜಲಕೆ ಸ್ಯಂ ಬೆರಸಿ ನಡೆದ ಕಾಲ ಮೂರ್ತಿಗಂಯರ ಬಂಟ್ಟಲ॥ ॥೬॥
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕೆ ನಿತ್ಯವಿಧಿಯಲಿ। ಜ್ಞಾನಾಕ್ಷ ನುತುತ್ರದಿನ[illegible]
ಷೀಣಾರ ತ್ರಿಯೊಳ ಖಂಡದೀಳಿಸ ಕರ್ಪ್ಪು ಮುಜ್ಜಲಿಸೇ॥
ಮಾಣದಿರು ಳ್ಳುಳಗಳ್ಳು ಶ್ರೋತ್ರವಿಷೇ ಇಾದರಸವಿದಿಂದಲಧಗ।
ಶ್ರೀಣಿಬಿಂದುಲ್ಲಿ ತೀಕಲದಕನು ವೂನವಂ ಬಿಟ್ಟ್ರ॥ ॥೭॥
ತನುವ ಳ್ಳಯಲೆಲ್ಲ ಧರ್ಗವೆಂಯ್ಯಲು। ತನುವನರ್ಪಿಪುಮುಯುವಾಯಿತು।
ಕ ಮನಿಪುಷ್ಟ ಕಳುರಿಜೊಳ್ಳಿಸಿ ಕೀವಿರ್ಗಳಗೆ ದಿಪ್ಪವಿಮೂ॥
ಯುನುತಮಬಿಚದ ಕೂಡಲಂದಿ। ಕ್ಕನೆಕ್ಕ್ರಾಮವಿಗೊದ್ವಿಕಾಳಗತಿ।
ಯಿನೆಯ ನಂಪೆಬ್ಬಿಸಿದ ಕಡವಲ ನಂ ಬಿಲ್ಪುರ ಬಂಟಾ॥ ॥೮॥
ಲೀಷೆನಿಲ ಮಣಿಪಾಷಿದೂಪದ। ಭಾಷೆ ನಡೆಯುಲು ಮತ್ತ್ರೆಯುಂಕ್ರಪ।
ಲ್ಗಾವಿಡಿಂ ಮೂರುವನುರಚೊಳುಂ ಪ್ರಾಣನಾಥಂಗೇ॥
ಭಾಸುರ ಜ್ಯೋತಿಗಳ ಗರ್ಧಗವ। ನೋಡಿಲಿಪಿಡಿಂ ತರ್ವಿಗಪುತ್ರರ।
ಲೈಪರ ಲಿಪೆಂಡತಿಯು ಪುಂಗಳ ಸೂತ್ರ ವರುವೊದಲು॥ ॥೯॥
ಯುಂದು ನಾಶಿನ್ನದಿದಿನಂಪ್ರತಿ। ಯುಂದಿಧನವುಂ ಪುಲಸಲತ್ತ್ರಲು।
ಬಂದೆವಮದೀಶ್ವರಂ ತಿರುಕರಂ ಕ್ಷಾಮಜೆಂಬವನು॥
ವಂದಿಮುವನಿಜ ನಾಗನಾಥನ। ಕುಂದಿಶಂನ್ನಗಳನಿಗ್ಗೆ ಯುಕೈ।
ತಂದುವುಂಬುಳಿ ತಿಂಪುಲಿಕಾದು ತ್ರಾಕಲು ಸೋಲ್ಲು॥ ॥೧೦॥

ನಾಗನಾಥಂ ಮುಂದೆ ಕೆಗೆ ನಸು ಬಾಗಿರಲು ಕಂಡವನಿಕುಂಚರ।
ನಾಗಿ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದಿರಿಸಲಾಂತದೆ ಮರುಳು ತಿರಲೂ॥
ಆ ಗಳರದ ಸಪ್ತೋರಗೆ ಭಕ್ತನು। ಶ್ರೀಗಿತಾಪ್ನೆ। ದಾ ಸುಪ್ರಾವರ್ತರ।
ಮಾಗಲಂತೆಂದ ಮತ ನನಗೆ ಗುಪ್ತಳವ ಮೊಲವನಿತಾ॥ ॥೧೧॥
ತಂದು ಪೊಕ್ಕಿಡೆ ಪಾಪ ನೆಟ್ಟನೆ। ನಿಂದಿರಿ ಕುತೆ ಬಾಳ ನೇತ್ರದ।
ನೆಂದನಲು ಮಹಪಾಪ ಧೂಳಿ ಮನೊಂದು ರಾಶಿಯನು॥
ಮುಂದೆ ತೋಪ್ಪಿಸಿ ತಂ ಪ್ರಾಪಾಕಲನು। ವಂದಿಸಲು ಕೈಕೊಂಡು ಶರವು।
ಸಂದ ಮೊಂದಿ ಕವೈಕ್ಯ ನೆಲ್ಲಾ ಲೋಕ ನೋಡುತಿರೆ॥ ॥೧೨॥
ವಂದು ಶಿಷ್ಟಾವಳಿಯ ಛಂದಿಯೊ। ಛೊಂದೆ ಕೆಯೊಳ್ ಕ್ಷರ ನೋಡನೆ।
ಲ್ಪೊಂದಿ ಬಂದಿ ದಿಂ ತೊಂದು ದಿಕೆಯಂ ಕರಲದ ನೋಡನೇ॥
ಬಂದಿ ಮುತ್ತಾಶ್ರಸ್ತ್ರಮುಂ ಭರದಿಂದ ತೆಂ ಪ್ರಯ ಕೋರ್ಲ ಸಾನಿಸಿ।
ಇಂದೆ ಇಂದ ಪ್ರೋತ್ರಿ ನಿಗುರಲು ತದವ ಶರದಲ॥ ॥೧೩॥
ಯಂದಿ ನಂದದಿ ನಾಗನಾಥಂ। ನಿಂದು ಬಿಂಬ್ಬಧಿಯೂರಿ ತತ್ಷಣ।
ದಿಂದು ರಳಿ ರಿಂದಳ ಜಟಾಬಂಧಂ ನೊದಲಕೆಂ ಜ್ಞಾ॥
ಸಂದರಾವಂ ಜರ ಸಿಂರುಣಾಲು। ಲಂದು ಮೆರದಕ ವರ್ಣ ಶದವಿಸಿ।
ಬಂದ ಗುಪ್ತಳ ಕಲ ಯುವಾರಾಳ ನಶೀಶು ಪ್ರಸಾದನೂ॥ ॥೧೪॥
ಮತ್ತೆಂ ಯುಂತ್ರಾ ಗಾಳಿಶ್ವರಂ ಸಿಮು। ಚಿತ್ರದಲಿ ಘೂರವಸರಂಬಿಡ।
ದುತ್ತ ಮದರಾಜಾಂಗ್ನ ದಕ್ಷಿಂಯ ಭೋಗ ನಮಂಪ್ಯಾದಿ॥
ಯುತ್ತ್ರ ತಲ್ಲಿಂ ಹಪ್ರಣಾದನ ಷಧಿ ಯುಲ ಭೋಗಿ ಮುತ್ತ ತಂ ಪ್ರಯು।
ಚಿತ್ರ ವೆಲ್ಲಂ ತನ್ನ ಮಿಂತ್ರ ಶಿಗವೆಂಯ ಲಾಂ ಯ್ಯಾ॥ ॥೧೫॥
ಮೇಲುಪಾಯವ ದಿಲ್ಲ ದಿರೆ ಕಡು ಗೋಲ ಜೊಡು ಮನಳವ ಡಿಸಿಕೈ।
ಕೂಲಿಯಿಂರಾಜಾಂಗ್ನ ದಕ್ಷಿಯ ಹಂದೊದಂ ಬಡಿದೀ॥
ಆಲಿಯಿಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ದಿರ ಕುಣಿಲವ ನಡೆ ಸಲ್ಕ ನಿತಕೊಳು।
ಕೂಲಿ ಕೃಟ್ಟದೆ ನಿಬ್ಬು ಶಾಸದೊಳ್ ಳುದಿ ದವಿರಲೂ॥ ॥೧೬॥
ಯಂತ ಕಿಳ್ಗಾನಕ್ಷಿ ದೊರಕಲು। ಸಂತಸದಿ ತೆಂದಧಿಕ ಸಂಭ್ರಮ ಮ।
ವಾಂತು ಶರಿ ತರ ಲಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಧರಾ ತಳ ದೊಳ್ಗೊಗಲೂ॥
ಯಂತ ದಕ್ಷಿಂಯ ನೆತ್ತ ಬಾರದೆ। ಮುಂತ್ರಗ ದ್ವೈಯ ಚೀ ಮಗಳು ಸಳ।
ದಂತು ಳಂತು ಚಿಂತ್ತ ಸುತಿ ಭಕ್ತನು ತಂಪ್ಪುಳುಂ ವಕ್ಕ ಪೀ॥ ॥೧೭॥
ಕಂನ್ನ ಗೇಡ್ರಾ ಭರಣಾನಿ ಮಸೆಂ। ದುಂನ್ನಿನಿದ ಚಲುವಕ್ಕಿಂಯದು।
ಛಂನ್ನನಾಂಯುತ್ತ ಕಟಾಕ್ಷ ಟತಸಾಂತ್ರ್ಯಾ ಣಾವ ಶಿವ ಯದು ವೇಂ॥
ಖುಂನ್ನ ವಂಶಯು ಮಲ್ಲಿನ ತೆಜ। ತ್ರಂವಲ ದು ದಿಂಗ ಜ್ಞೆಯೊಳ್ ಗಿರು।

ತಂನ್ನನುಡುಗೋಲಂ ತೆಗೆದು ಕೈಮೂರ ಳ್ಗಂಪರಿದು ಹೊಳ್ಳಲೂ ॥೧೧೮॥
ಹ ತದವನೆರದೊಳ್ಳು ಸೇಶನಾರನ । ವಿದಿತ ಭಾಷೆಗೆ ಪೆಚ್ಚು ಪಂಸ್ಕೃದ ।
ವದಗೆಧಂಸ್ಥಿಧಿಯಾಗರ ಜಾಂದ್ರ ದೃಷ್ಟಿಂಯುಲ ನೋಡಿ ॥
ಪದವುಳ್ಗಂ ವಿರಳ್ಗಂಪು ನಕ್ಷತ್ರ । ಪದವಿಂಯುಲ ಪಂಕ್ತ್ರಾಕ್ತ ನಾದ ।
ಕ್ಷದವುಧವುಧವ ನಲವಳ್ಗಂ ಜಾರಿಂಯು ತನಂಯು ಜಾಮೂ ॥೧೧೯॥
ಯುಳ್ಗಿಂಯೊಳಿಸೆ ವಾರಾಂಡುವುಂಡ ಲೂ ದೊಳಗೆ ಪುತ್ತ್ರಯು ಕಾಯುವದ ಚಂ ।
ಬಳ್ಗಂಯು ನಾಪ್ರದನರಿಂಯು ನಾರಿಯು ವೀರು ವಾಯುದಲೀ ॥
ಬಲೆಂಯು ಸೋಂದಂಫೆ ಳ್ಗಪಿನಿಚ್ಚಲು । ಬಲೆಯು ವುದಕೆ ದೊಳ್ಗೆತ್ತಿ ಬೀಡಲು ।
ಬಲೆಗೆ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ವಿಕ್ಕಿದಾಮಿ ವಂ ತೆಗೆದುಕ ಳ್ದಮೂ ॥೧೨೦॥
ಅದು ಗವಚ್ರಿಂಯು ನೆಂದು ಬಿಡುವನು । ಮುದದೊಳ್ಗಂ ತರನೇಮವಾಗಲು ।
ಕಾದ ಜಲಚರನಿಚಯವು ಪೊಂರುದ್ದಂ ಗಡಿಂಯೊಳ್ಗೆ ವೂರಿ ॥
ಅದಲಚ್ವಿಂಯು ಳ್ಗಂ ದೊದವಿ ಸಂ । ಪಡುಳ್ದಿಂ ಜಂಗಮ ಕುಲಕೆ ವೂ ।
ಸಾದೆ ದಿನಪ್ರತಿ ಮೂಡು ತಿರಲು ಕಿರಿದು ದಿನವೆಳ್ಗಿಂಯೊ ॥೧೨೧॥
ತನಗೆ ಬೇಂಟಿಂಯು ಪೆರಡು ಮೂದಿರನ । ತನರ ದೊರೆಂಯುದದುಂ ಪ್ನೃಳವಿದುರು ।
ದಿನಬಲೆಯು ಸೊಂಪ್ಪುತ್ರೆ ಕಾಂಯ್ಕಲು ಮೊದಲ ಬಲೆಂಯುಲ್ಲಿ ॥
ಮನುತರ ತ್ರಾಷಿಗಳ ಕೈಪಿಡಿಂಟ ನದವು ಛಪ್ರ ನಿಕ್ಕಿ ಬರಲಾ ।
ಉನಕ್ಷೆನೀರಾಂ ಡಿಗ ತವೆನುತ್ತ್ರದ ನಲ್ಲಿಂಯೆ ಬಿಟ್ಟು ॥೧೨೨॥
ಬಳ್ಗಕರದಾಯ್ಕಲು ತತ್ಪುರನಗದ । ಜಲಚರಕೆ ಬರಲಾಕ್ಕೊಳ್ಗಿಯನುಳ್ಗ ।
ದಲರಿ ಬಲೆಂಯುಂಬೀಕ ತಂದಿನ ಮತ್ಸ್ಯವೇ ಬರಲೀ ॥
ಸುಲಿ ಬಿಡುತ್ತಿರೆ ಕೆಸಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ । ಸುಲಿ ಬಿಡುತ್ತಿರೆ ಜಾಲವು ಖದಲಿ ।
ಹೊಳ್ಗ ಹೊಳ್ಗದು ಕಗತಲ್ಲಾ ಮತ್ಸ್ಯವೆ ತೊಡರಿ ಬರಲೂ ॥೧೨೩॥
ಪುಲಕರ ನಪ್ರೀತ್ಯಾ ಧಕ ವೂಗಿರ । ಜಲಚರವ ತತ್ಪ್ರಾರ್ಥ ಪಗಾದ ।
ಕೊಳ್ಪ್ರದಮುಚಿತವೆನುತ ಮನೆಗೆಯ್ದಂದ್ಲು ಆಯಿರುಳ್ಗಂ ॥
ಕಳ್ದುವೊಂನ್ನಿನ ತೊರೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಗಡೆ । ಬಳ್ಗಮೂಡಗಾಡೆಶೆಯ ಸ್ರೋಳ್ಗೆಯೊಲೂ ।
ಬಲೆಂಯುನಿಕ್ಕಲು ವುಷುಳ್ಗಿಯೂ ಮತ್ಸ್ಯವೆ ಬರಲು ಬಿಟ್ಟು ॥೧೨೪॥
ಮತ್ತೆ ದಾಯ್ಕಲು ಮೊದಲವೀನೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ನಸುನಗುತ ಶಿವನನಿ ।
ವಿಂತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯವೆ ತಾಸೆಯಾಗಿದೆಯತ್ತ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಯುತ್ತಲೀ ತೆರೆಂಯುಲ್ಲಿಯು ಥವಂಗಿತ್ತ ಮತ್ಸ್ಯವೆ ಬಂದುದಾದೊಡೆ ।
ಯೆತ್ತೆ ನೆಂಟುಂ ಬಲೆಯು ವೆಸ್ಸುಮ ಪ್ರಯ್ಯರಿದು ಭಾಷೆ ॥೧೨೫॥
ವಂತುಂ ಭಾರಿ ಗೆದಾಯ್ಕುನೋಡುವೆ ನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪನೆ ಬೀಸಿ ಸೆಳೆಂಯುಲು ।
ಬಂದುದಾ ಬಲೆಯೊಳು ಡಸೆ ತೊಡಗಿಂಯ ಅವನು ಮತ್ಸ್ಯ ಗಾಂ ॥

ఇందదఱ మండలపతు భుభుజ । నందివారణ వహోలి పరితం ।
ముందె నిందు మహేశ నీశను శాశ్వతసా ననగా ॥౧౬॥
శమన శమన మసిల లోకిత సమరక్షా వాసమరవి యుండ్లర ।
సమితవిశ్వ సహాదిదేవను మెచ్చి తా మోలదగా ॥
ప్రమథ నాంగు వదవియుం హొట్టిసిత కరుణామృతదొళ్ళదదయి ।
సితను ళ్కతే జోముదమె వేత్తు త్రిభక్త సాళ్గం సగా ॥౧౭॥
వరభసితరుద్రాక్ష శాసన । ధరదనెల్లం ప్రాగ్ధాలంపద ।
పరియొళతివర్గల భక్తియొనేమవానిరలూ ॥
ధరెయొళెల్లా నగరద ళూళన । వరతపము ఖదిం శాజ్యరాజస ।
ఇభ్రరదొళాళుతే వమూవర్ణలతభూపాలరంగెలడగా ॥౧౮॥
సోకననృశదొళు కల్పవంవిఖ్యా । తిమిగె పొందఱ త భూభుజ ।
జాతముద జీమూత సాంకభన సాంతనెంపెనిది ॥
నీతిందొళు వతి నసు తిరల్లా భగుత । ళాధివ శత్రువటపదె ।
భగతిశాంపిన ధారనం వముడోవళదళ్క తాయా ॥౧౯॥
బలభవోతంకళ్కుఫలొడనతి । బలను తం న్నయ బలనిఱతవతి ।
చలతదిందడె తందురవణాతి నితాణ చెంబత్ర ॥
కొలుత బలె రుద్రాక్ష భవితా । పలితదేఱయు సంత్యానాత ।
లళుకి శివ శివయు సుతె పఠ వాళ్ళం బసురుతు ంళదగా ॥౨౦॥
బందు బొష్మాంగ క్రమూణాది । వందిసు త్తారలక నెద్రోనదె ।
నిందిరె సుతవక్షు దిసిఅత సుతం స్వకరవాళ్గం ॥
ముందెకొరళొళు సోరన్నలు శివనెందు మత్తియు సమశేకరదొ ।
ళ్లొదిక్కి దరంగురలు ఘుశం ళ్పు పూలెయుం వ్యాది ॥౨౧॥
ఆష్యమంనిజలాష నభవం । దషదష వరషయషవు ।
సుష సంప్రత్యష మూగినెదు షదలనిందూ ॥
ఆష దొళ్గుంరువో షవం హొడులు షేజె ళ్లియొళ నద్రుష తే జోం ।
దృష వాదేఱబాదినాథ నరూపక్ష్కం శరమూ ॥౨౨॥
యోష తి యెళ్గం వానలుం రుద్రాక్ష భవితాం భరణారంబా ।
ళాష సెంబాబావనో త్రయొళ్గం తత్త్వ త సనలూ ॥
విషవృళ్ళదరిరాజకులమం । వాషిపలు రణాదల తం న్నతి ।
రుషకొ వవివరా గుణ్యోడి బోధ వత్తు ॥౨౩॥
శ్రీనరందవేషం ళ వము ప్రేమ । ళో వింనొప్పక్ష లవేకరం పవి ।

ಮೂವರಂತಿರ ಜಡಿಃ ಛವಲಾಂಕಟವೇಷಿ ಪಲ್ಲಗಾ॥
ತ್ರಾಪ್ಪ ಬರುತಿರೆ ಕಂಡು ಭಕ್ತರ। ಜೀವ ನಾಂಪಲ್ಗುಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠೆ
ಭಾವದಲಿಪ್ಪೊಡ ಮಡಲವರು ಜ್ಯೋತಿಯು ಥಂಗಳಿಲ॥ ॥೨೪॥
ವದಿಲಖ ವಡೆ ಪಡುಪ್ರಕ್ರೀರಲು ಧ್ಯತಿ। ಬಿದವೆ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ವೆಂದೇ।
ಪ್ರೊಡವಡ ಉಕ್ರತ್ರ್ಯಷ ವಗಾನಿ ಆ ವಾಲವು ಗಾನಾ ಗಾ॥
ಬೆಡ ವಡರಿದಾರೂವ್ಪಳದ ವಂ। ಕೌಡಲವರ ಮುತವಿತ್ತ್ಯನು ಖವುಂ
ಶಃಡೆದುರಾಜಕಿ ನೇವಿರಾಜ ವಸಿಂಬಳ ನುನಾವೂ॥ ॥೨೫॥
ನಾಂಗವೂಪಲು ಭೂತಿಶ್ವಾಡ ವಃ ಸಂಗದ ವರಂ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗದ।
ರುಂಗೆ ಭಾವಿ ನಿಶಿರ ಮವಿ ಧ್ಯಾನ ಸ್ವೈರಂ ಭಕ್ತಿಯ ಲೀ॥
ಇಂಗದಾ ಚರಿಯುಕ್ತ ನೆರಿಮೋ। ತಲ್ಪಂಗ ತ್ರೀಜದಿ ತಂಪ್ಪ ನಿಜ ಜತು।
ಕಂಪಬಲವುಂ ಕರನೃತಾಲರ ವೇ। ಲೀಪಲ್ಗುಶಿಕ್ಷೆ॥ ॥೨೬॥
ಕಲದದಲಿ ವೂವತ್ತ್ಪ ಃ ನಿಃಲ। ತಲೆಗಳ್ಳನು ತಲಿ ಜೂಟ್ಟಿ ತರುತಿರೆ।
ತಲೆಯದೊಂದ ತಿಶಕ್ತ ಶಂಕ್ಲದಿ ತೋರ್ದು ಬಿದ್ದಿರಲೂ॥
ಬಳ್ಳಂ ಲಾಕ ತಿಜಡೆದ ಲೆಂಯ ಪ್ಪೊಲು ಬಲದಿರಲುಕಂಡಾ ಗಚಿತ್ರದೊ।
ಳಳಃಗರ ಡರಯು ನು ತತ್ತ್ವಗಾ ಮಾತ್ರದಲಿ ತಂಸ್ವಾ॥ ॥೨೭॥
ತಲೆಯ ಸರಿ ಬಾ ತಲೆಯ ವೇಳಿಡ। ತೊಲದನಿಕರಲಿ ಸೆಚ್ಚಿ ಸೌರೀ।
ಲಲನ ನಷ್ಟಯ ವೇಷ ವಂಕರುಗಾ ದೀಲು ಕ್ರೈಪಿಂ ಮಾ॥
ಮಿಳ್ಳತವೆರವೂನಂದ ದಲಿ ಜಡೆ। ದತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಮಡಿವೆ ತೆಯವೆನ।
ಲವಕ್ಷ್ಮು ಮತಿ ಕರ ಪ್ರಾರ ಚೋಳ ನಭ್ಯಕ್ತ್ಯ ನಾಳ್ಗಾ ನೂ॥ ॥೨೮॥
ವನೆಗೆಲನವಂ ವಾಡಲಾರದೆ। ತನು ಬಳ್ಳ ಲಿದಾವಿಂಯ ಮಗಂ ತಾ।
ನನಷ್ಟು ಜಂಪವುವೇಷವಂ ತಾ ಕೃದಿಲ ತರಲು ಕಂಡೂ॥
ತಿನಂಯು ದಿಂದ ಛಿ ಪಂದಿಮುತ ಶಷ್ಟಂ। ಮ್ನ ನೆರವದ್ಯ ಲಯ ಮಂ ಪಿದಾಯ ಲಾ॥
ವನಿ ತೆಂತೆಂಡ ಲ್ಗಂ ತಂಮ್ನ ಶರಿ ಇಲಯ ವುಗವ ನೀ ನದಿ ಲವೂ॥ ॥೨೯॥
ವೂಡ ಲಾರದೆ ಶ್ಯಾ ಇಭಕ್ತರ। ಹಗಡೆ ಬಂದಿವನೀ ಗಾಲಂ।
ನೀಡಿರೆಗಳಿಯಿಡಿಕೊಂಡೆ ಡನು ತೀನಿದಿ ಘಾಪಿ ಕೆಂಯೂ॥
ನೋಡಿ ನು ತೆಪುಲ ವೆತ್ತಿ ಪ್ರಾರವ। ನಾದಿ ಪ್ರದವವೆರೆಯ ಕಿದಿರೆ ಬರೆ।
ಮೂಡಿಶತಿಯಿವ ಳಾಂಲ್ಗವೆಂದ ಳು ಜಂಗಮವನೆನುತಾ॥ ॥೩೦॥
ಹಿಂಡತಿಂವುಕ ಕಂಯು ಪವ ನಾಗಳೆ ಖಂಡಿಪಲು ನಲಿ ಸೆಚ್ಚಿನವಿಯತಾ।
ಖಂಡ ಲಾಂಡಿಘುವವ ಪಂಡಳಿ ಕಾಂಡ ಪುರಾಣಾ॥
ಖಂಡ ಕರ ಶುರ ಖಂಡ ಕ್ಷತ್ರಧರ। ಪಂಡ ನಂಗಾತ್ರೀ ಅರ್ಚ್ಯ ವಪು ತಾ।
ಖಂಡ ಗಣರದ ವಿ ಅರೊಳ್ಗೆನೆ ದೇವ ಲಿಂಗ ಬರಾಳ್ಗಾ ವೂ॥ ॥೩೧॥

ಲಿಂಗಚರಲಿಂಗಾರ್ಚನಾರತ । ಸಂಗತಾಚರಣೆಯು ಬಿಲಪ್ಪುದು ।
ಮಂಗಳೀವೆಂದುರಿದವೆಪ್ಪು ತಿಳಲೀಶ್ವರೀಶ್ವರನೂ ॥
ಜಂಗಮೂರ್ತಿಯಂ ಧರಿಸಿದ ನಿಃಸ್ಸಂಗಿ ಯೋಗಿಸಿಯ್ತಂದು ಭಕ್ತರ್ಗ ।
ದಾಸೋಹಾದಿಗಳಾದುತ್ತರಿಸಿ ತನು ಮದ್ಯಾತ್ಮವಲ್ಲಿಮೂಗ ॥ ॥೪೨॥
ಕಂತ್ರೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿಪವ ನಿರಿಸಿದಮ । ಸಂತ ನವರಸವಂ ಪಡೆಸವೇ ।
ಕುತದೃಶ್ಯ್ಯವಮಾಡಿ ಬಳಿಕ್ಯ್ಯ ತಂದೊಡಂ ತಂಸ್ಕ್ರ ॥
ಜೊಂತ್ರೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿಪವ ವಾಂತನು । ಮುಂತೆ ಬೇಡಿಲು ಪಯಂಸ್ವಮಡಗಿಪ ।
ಜೊಂತ್ರೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿಪವ ಸರಸಿಯರಾ ಧಾಮುಂಮ್ನಳಪೀ ॥ ॥೪೩॥
ನಿಂಮ್ನ ಕಂತೆ ಸೆ ಕಂಠಿ ಸೆ ಇಬೆಯುನ ಲಂಮ್ನ ಸಾದವೆ ಆವರಿಪಾಡಿನ ।
ದಿಂಮ್ನಿಕ ತಪ್ಪಿ ಕಂತ್ರೆಯುಂ ಕಾಳೀ ನಗಮಂ ಹೊಟ್ಟು ॥
ನಿಂಕ್ಸ್ನದಿಯಕ್ಸ್ಯಪವದದು ಬದುಕಿದ । ಪೆಂಮ್ನದಾಪ್ರುರುಷಾಯ ನುತ್ತವೆ ।
ಪಂಮ್ನಿಆ ದಂಮಿಗೆ ವಂದು ಕಂತ್ರೆಂಯ ನೊಂದು ಕಟ್ಟಿಪಾ ॥ ॥೪೪॥
ತಂದು ಭಕ್ತನು ತಾ ತೊಲೆಂಯೊಳವ । ನೊಂದೆ ಕೆಯೊಳ್ಳ ಟಿಟ್ಟಿ ಬಳಂಗಳ ।
ನೊಂದೆ ಕೆಯೊಳಟ್ಟಿಂ ಪೆನ್ನ ಹೂಗಲು ಪದ್ಮಕ ಪಾಂಗದಿಕೆ ॥
ಪಯುಂಡೆ ತಂಪ್ಸಭಿ ಳಾಂಬರಂ ಗಳ । ಮುಂದವಿತ್ತಂ ಬೆರಸುತಾಮಂ ।
ಬಂದು ತಾನಾ ತೊಲೆಂಯ ನೇರಲು ವದವಧರದಲೀ ॥ ॥೪೫॥
ಭಾಲನೇತ್ರನು ನೀಲಕಂಠನು । ಶೂಲದ ಸ್ತನು ವ್ಯಾಳಕಂಟಕನು ।
ಬಾಲಶಶಿಧರನೆಪ್ಪೆ ಳಾಂ ದೂರ್ಲಾಂಬ ನಾಂಬರ ಸೂ ॥
ಕಾಲಕಾಲಂ ಪಟ್ಟಿಕರುಣಾಲಂ । ಲೋಲದಿಂ ತ್ರಿಮ ಧ ತ್ರಮಂ ಹೊಡೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆರೆದವನಿ ಬಾಂಡಾರಿಯರಕ್ಷಿಂಕರನೂ ॥ ॥೪೬॥
ಚಿತ್ರವೆಲ್ಲಂ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ । ಕಿ. ಕ್ಷೆ ಲಿದುಮಾದುತ್ತಲೆಂ ಇಬೆಯು ।
ಬತ್ತಿಯುಂ ಸವೆವಂತೆ ಳವೆಂಯಲು ದುರ್ದಿನಂ ಬರಲು ॥
ಚಿತ್ರ ಜಾಂತರ ಸೊಂದು ದಿನವು । ಮ್ಯುಕ್ತ್ವೈಕ್ಯೆ ಧನವೇ ಷದಿಂ ನಚೆ ।
ವೃತ್ತಮಳೆಂಬೊಳ್ಗನ ಮು ಸು ತುಂ ನಡು ವಿಳು ಳು ವಡಿ ಕರಲೂ ॥ ॥೪೭॥
ಯ ದುದ್ದವೊಂನ್ನಿ ನದಿವಸದಲಿ ಚಿತ್ರಿದರ್ ಬೀಜವ ನಾಯುಂದರದಲಿ ।
ಆದಿದ ತೊಳ್ಳ ತಂದಾ ಗಚ್ಚುರಿಯು ಸಿ ಮಿದಿಸಿ ಘೋನವಸೂ ॥
ಬುದ್ಧಿಕರಿಯಲಿ ಮಾಡಿಗ[illegible]ದಕಾಳಿಸಿ ಪೀ । ತದ್ದ್ಯಯೊ[illegible]ತ್ಮನ ನೊಲಿದು ಪಮುಕ್ತಿಯೊ ।
ಳದ್ದಿಳರೆಯ ದುಂಗುಳ ವಂ ಪಳ್ಳಿಯುವರೂಕೈಯ್ಯ ಗ ಳ ಮುಗನಾ ನಲೂ ॥ ॥೪೮॥
ಭವಿಂಯ ನೊಬ್ಬನ ನೆಂದುವು ತನ್ನವನಿಂದೊಳ ನಿರಲೀಯ್ಯದೂಲಲಿಂ ।
ಶಿವನಿಚಿತ್ರರಂ ಮಾಡು ಪಂಕ್ತಿ ಕೊಳ್ಳದಿದರ್ಪವರಾ ॥
ವಿವಿಧ ವೇದಾಂತಾದಿ ಶರವೂರ್ವ ವರ ಪಿ ಆ ಪವಿಂ ದೋಡಬಡ ।

ದವರಿಸಾತನು ದುಷ್ಟ ಘಂಟಾಂದವೆ ಗಳ್ಗಂ ತಳ್ತೋರಿ ॥ ॥೩೦॥
ನಡುವೆಯರಿ ಚಿಕ್ಕ ನಿಕನಿತ್ತಾ । ದಡೆವಡಂ ಬಡಿಸುವ ನೊಡನೆ ಕಲ ।
ವೆಡೆಯೊಳ್ಗಂ ಮೃದಭಕ್ತರಾಗದವರ್ಗ್ಗಳ್ಗಂ ಹಿಡಿಯವಾ ॥
ಪೊಡವಿಂಯೊಗೀ ನೇಸು ದಿಂದವೆ । ನಡವೃತ್ತಿ ರಿಪುರ ಮೇಳ ನಾಂತನ ।
ನುಡಿಯುದಾಕ್ಷೆ ದಳವೆನುತ ಬಂ ಜೊಕ್ಕಲಗ ನಾಗಿ ॥ ॥೩೧॥
ಬಿಟ್ಟಿ ಬಿಪಾರಂ ಪೂರಿಸೆ ತೆರೆ । ಕೊಟ್ಟಣಂ ಶಾ ಣಾಳಿಯು ಸೊಬ್ಬಗೆ ।
ವಟ್ಟವಾಬಿಯು ಸುಂಕ ಪೋದಿಸೆ ಬಾಣಾಕ ದ್ಯಾಂತೂ ॥
ಕೊಟ್ಟು ಸುತ್ತಿ ಜೆವಾಳ ವೃಟ್ಟಂ । ದಟ್ಟ ನಿಂನ್ನ ವರಾಂಡ ತೆಂಪ್ಪಂ ।
ಕೊಟ್ಟು ಸುಟ್ಟಿ ಕೈರವ ದರದ ಧರ್ಮ ವಿಂಯಂ ಮ ವೊರೆಂಯು ಡಯೂ ॥ ॥೩೨॥
ಕಾವಿನವರಿಸೆ ಬಾಗಿಲಲಿನೀ । ನೀಳರಿಯೊಳ್ಗೀ ಳಂದೆ ಸೌಡಾ ।
ಆಕನಿ ತುಪ್ಪೊಲ ಸುತ್ತ ದೀವೆನು ಪವರ್ಗಮಂ ವೃವಸೂ ॥
ಕಾಪ್ಪುರುಷ ತನ ಪುಳ್ಳದು ಕೇಳ್ವಂ । ಬಾಳ ತ್ತಿಂ ಮುಳದ ಭಕ್ತನಾಗಿಂ ।
ತ್ತೀರಥದೊಳ್ಗಾ ಚರಿಸಿನಲು ನರರೂಳನಿಂ ತ್ತೆಂದಾ ॥ ॥೩೩॥
ಭಕ್ತಿವಂಮ್ಮದು ನಂಪ್ನು ಕುಲದಲಿ । ಭಕ್ತರಾ ರುಂ ಬಾಳ್ವ ಲಿಂತರು ।
ಭಕ್ತಿ ಗಂಜುವೆನಲು ಬಾಳ್ದುವವರೆ ಪ್ರೊನಾನಿಸಾ ನೂ ॥
ಭಕ್ತನಾಗು ಪವು ಪ್ರವಲು ಧನ । ಯುಕ್ತರಾ ಜ್ಯ ವನೀವೆನೆಂಬತಿ ।
ಸೂಕ್ತಿಂಯುಂ ದೆ ಡಂಬಡಿಪಲದ ಕೊಡಂಬಡ ದಿರಲಿ ಮುಳ್ಳದೂ ॥ ॥೩೪॥
ಖಂಡೆಯು ವನು ರೆಯು ಕಳ್ಳುಳಿಪು ಕ್ತಂ । ಮಂಡೆಯಂ ಪ್ರೊಡೆವೆಡೆ ಳಾಷ್ಟಾ ।
ವಂಪಜಾದಿ ಕೆಪಂಡ ಲಂಕ್ರಿತ್ಯ ಷ್ಟ ಮೂಗಿದೂರ್ ॥
ಮಂಡ ಲೇಶ್ವರ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು । ಖಂಡಿ ಕಾದಿಪ ತಂಗಳ್ಗಂ ಕೈ ।
ಕೊಂಡು ಭೋಗಿಪೆ ನಲ್ಕೆನೀ [illegible] ಕೊಡುವಿ ವರ ವಂ [illegible] ॥ ॥೩೫॥
[illegible] ಘನ ತಮೋಹ ನನಮೂರ್ತ ನಡುಗಿರು ನೆನು ತನುವಿಲಂ ಭಿರಿಬಿ ಪುದಿ ।
ಕ್ಕನೆ ನುಡಿಲುರುಂಯ ಸುತ್ತಂ ತಿ । ಚ್ಚನಲಿ ತಂವ್ವಾ ॥
ತನುತನ್ಯೆಯ್ಯನೆ ಕಾಣಿ ಕೊಳುತ್ತಿರ । ಅನಿಕರಲಿ ಜಾಳ್ವ ಪುರಗಿ ದೇವಂ ।
ತ್ರನಗೆ ದಾನ ವಾಯಳ್ಗಂ ತೆ ಭಕ್ತಾಂಬು ತಳವೆನಲೂ ॥ ॥೩೬॥ [illegible]
ಅಂಗಬಂಪ್ನರಿ ಕಾಂಗನಾಗಿರು । ಮಂಗಳ್ಗೋಳ ಡಂಯವಿದುವೆನು ತ್ತೆಕು ।
ಅಂಗ ಧರಯೀಶನ ನುಡಿಸಲಾ ಬರಣಾನಂತೂಡಿ ॥
ಪೊಂಗಿರು ಪ್ರಮುಥ ಮುನಿಗಣಾ । ಪುಂಜವರ ಸಂಗಡದೊ ಳೆದವಸು ।
ಸಂಗಗಣನಾಥೋತ್ತಮನ ಕಿಂಕ್ಕರರ ಕಿಂಕರನೂ ॥ ॥೩೮॥
ಯುಳ್ಳಗೆ ಸವವಿಪು ಬುಬು ಪುಲಿಂಯೂ ಕೊಳ್ಳಗ ತಾಂತ್ರರು ನೀಲಕಂಠನ ।
ಕೆನಿಳೆಯು ಕೈದಿ [illegible] ವಂ ಕಿವಂದಿಪಿ ನಿಚ್ಛಬರಂ ತ್ತಿಕೆಲೂ ॥

ಬಳಿಕವಂದುದಿವಂಬಳೆದ ಕ್ಷೇತ್ರಲೆಯೊಳ್ಳುಳೊಬ್ಬಬಳ್ಳಿಕಮಸ್ಕೃ।
ಸ್ಥಳಕ್ಕೆಡಮೇಲಂದಂ ಜಲಂ ಬುವನೆತ್ತಿಚಲ್ಲಿದೊಡೇ॥ ॥ ೫೭॥
ಮೇಲೆಬೀಳಲು ಶಿವಶ್ವಾಂತರು। ನೀಲಕಂಠಾಯೆಂಬ ಸುಜಿಂಯಂ।
ಕೇಳಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಶುಕ್ತ್ರನಡೆ ತಂದುಡಿಗೆರಗಿ ನಿಂದರೂ॥
ಲೋಲಲೋಚನೆವಿಭ್ರುವಮೂಧರೆ। ನೀಲಕಚ ಬರೆನಿಬಲಮಂತಳೆ।
ಬಾಲಶಮಕರದಮನಿಷಾಬಲತಟಿಕರವಿರುಹವಡನೇ॥ ॥ ೫೮॥
ಸ್ಫಲಕರಿಣಿಯೋರೋಜರಾಜಮರಾಳಯಾನೆನವೀಕ್ಷವಿಜಕಿಲ।
ಮಾಲಿಕಾಲಂಕಾರಿಜಂದನಗಂಧಿಲಲಿತಾಂಗೀ॥
ಬಾಲೆನಂಯವಿಪಯದೊಳು ತಂನ್ನಯಲಯಕಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುಭಕ್ತಿ।
ವಿಲೋಲುಪನಭ್ಯಾಂಗನಾದಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂತ ನಿಚಿಸೀ॥ ॥ ೫೯॥
ಯಂನ್ನತಪ್ಪಂಕ್ಷ್ಮಿರಿಸಿನುತಂ। ಬಿಂನ್ನವಿಪಿಯೊಲಲನೆಕಳುಹಲು।
ತಂನ್ನ ಮನೆಗೆಂಯ್ದರಲುಕೃ ತಿರತಿಗೆಂದ ಳವಘುದ್ವಿನೀ॥
ನಿಂನ್ನ ಸುಪ್ರತಗತಿಗೆ ತಪ್ಪಿದ। ಜಂನ್ನ ಮಾಡಿದಯೂಕಮಾನಿನಿ।
ಯಂದೆರೆದಯೊಂದು ಕಂದಂಬಾ ಮೋದಲಿಲ್ಲಿಂತುದೂ॥ ॥ ೬೦॥
ಯಮನು ತಿನೆಂಯಮಂಕ್ರೋದನೀದೆದಿರೆನಾರ್ದನೆಯ ಳಂವರನಿಕ್ತ್ರಬಾಬಾ।
ಯಮನು ತಳರ ಸಂಪಿಡಿದು ಸಂಮ್ಮನೆಕೆ ಗಂಮಕೋವಿಸುತಾ॥
ನಿನಗೆಂಯಂನ್ನಂಮುಟ್ಟಿದಡೆ ಯೀಮನ ವಿಜಾಂತಕ ನಾಗಾಲಿಯು ನಲಾ।
ವನಿತೆಂಯಂಮುಟ್ಟಿಜೆಯಿದಕ್ಕಂ ತಾಗಲೀಯನುತಾ॥ ॥ ೬೧॥
ಕ್ರೋತ್ರಭಾಷೆಂತೊಳ್ವರಿಂತೊಳ್ಗಂ। ಭವತ್ತುಕಳುಷಂಗಳು ಕವ್ಯಕ್ಕ್ರಳು।
ತೊತ್ತುಗಲಸಂವೊದಲಬ್ಬರನಿಕ್ಷ್ಪಗಳಗೋಲದೂ॥
ಕ್ರುತ್ರಿವಾಕ್ಯಂತಳವಿವೇಕ್ಷಂ। ಬೆತ್ತುನಡೆತಂದೊಂದುಪಾತ್ರೆಯ।
ವಿತ್ತಕಡುಪುಯಿದಾನದೊಳ್ಗದಂ ವೀವೃಮಡಗಿಕಂದೆನುತಾ॥ ॥ ೬೨॥
ವಕತಕ್ಲೋಧವನತ್ತ ತೊಯ್ಯುವೆ। ಕರಿದಿವಿಕುಕ್ಷೋತ್ರಿಸಡುಸಮತ್ರವ।
ತರಿದಿಬಂವಾರಾಕ್ರೋಮುಂತಾ ವೂಂಯವಂಮ್ನುದೀ॥
ಪುರಳ ಬೀದಲು ಮಸೆಯೊಳ್ಗಸಾ। ವರಿದಿದೆದೆಯಲಿ ಸೋಡಿಸಿನಾದೆ।
ಪ್ರುಕುಷ್ಟ ಸುಂದತಿಯುಂಬದರು ವಕಲಾತಪತ್ಯಯಂದಾ॥ ॥ ೬೩॥
ಮಡಗಸೊಟ್ಟಿಕವರೊಡವೆಯಂ ನೀ॥ ಪಡಗಿಸೊಂದಿಂತಿಲ್ಲನೆಂರಡೆ।
ಕ್ರೋಡವಿಯೊಳಗಿದನಾಳುಮೆಟ್ಟುವರೆಂನ್ನ ಪರಿಗರವಾ॥
ಪೊಡುಪೊಡೀಷಣಿವಿಲ್ಲವೊಡೆ ನಾ ಸುಡಿದ। ಕಳಭವನಾಂತಡಲ್ಲದೆ।
ಬಿಡೆನೆನುತ್ತೋರಂತ್ರೈ ಕವದೋ। ಯಸುತೆಕಟ್ಟಿಕ್ಕೀ॥ ॥ ೬೪॥
ಗಂಡಿಗಂತಾಳವಿನವರವತ ಪೊಂದುಬಂವತಿಕ್ರೂತಜಲದಲಿ॥

ಗಂಡರೆಂದರೆ ಸಲ್ಲಿಮುಳ್ಳುದಿಕ್ಕೆ ಬೂದೆನೆ ನಿಮುಷ್ಯದಲ್ಲ।
ಖಂಡರರೆಯುಪ್ಪಾಗಿ ಗಂಡಸುಗಂಡತ್ರಿಂಶು ಮೇಗಿಕ್ಕೆ ನೆಕ್ಕೆಯುಲು।
ರಂಡುಬಿಬಗರುಕೀತ್ರಿಗಸುತ್ತಿರ ಅತ್ತ ಅಂಪುಂಪ್ಪಾ॥ ॥೬೫॥
ಶಂಕರಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾಗಿ ದಯಾಂಪುರಾಮೃತ ಶ್ರಾವಣ ಲೋಚನ।
ದಿಂಕ ಬಾಷ್ಪ ಪಿಯಂದಿ ನಂತೆಂಬ ತ್ತ್ರು ವತ್ಸರವೂ॥
ಸೋಂಕಿಮು ಬದಿಂದಿದುಗ ಪೇಲಕಳ್ಕಂಕೆ ಸಗಾ ಶದವಿಯೊಳ್ ಪುದಗಳು।
ಭಾಂಕ ನರತಿರು ನೀಲಕಂಠನ ಮನದ ಮನಸಾವು॥ ॥೬೬॥
ಶೂಲಿ ಭಕ್ತ ಮಧರೆಸೆವಿತ್ರ ಮ। ಜಾಲ ಕನೊಬ್ಬನುದ್ಯೋಪದಲಿಸೇ।
ಕಾಲಯುವ ನೋಲವಿಂದರೆಜಿಪಿಲಾಂಸತ್ರ ತಿಷ್ಟೆಯು ಮೂ॥
ಲಾಲಿತಂಬಿ ಗವೂಡ ಅತ್ಯತಿ। ಲೋಲ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆಸೆದು ತಾ ನಂ।
ಮೇಲೆ ನಿಪಮನದೊಳ್ ನೆಮಗಾಲ ಪಂಚ ಮಪ್ಪದೇಸುಲವಾ॥ ॥೬೭॥
ಪೂಡಿ ಮೆಚ್ಚಿನಿ ಗಾಂಲ ಚೆಂದಾ। ಜೂಡನೊಳ್ಳು ಶಾಶ್ವತ ನದರಿಯಂ।
ಕೂಡಿ ರುದ್ರರೊಳ್ ನೆವಪ್ರಾಣ ಲನಾಂಯನಾರಾ ಲೂ॥
ನಾಡೊಳ್ ಸೆಕಾಂಪ್ರಾಜ್ಯ ಪುಮನೀ। ಡಾಡಿ ತಾರುಮುಡಾಂಬುಂಧರ ನಿರತೆ।
ಮೂಡಿ ಶಿವನಂ ಮೆಚ್ಚಿದಿದ ಪಲಕಾಲವಾ ಳ್ವಾ ನೂ॥ ॥೬೮॥
ಧರೆ ಗಾಲಿಂಬೊಳ್ಳು ತೆರು ಪಾಕರೀಸವ। ಕರುಣಾದಿಂ ಜಂಪ್ರಾಣಾ ನಾಥನ।
ನಿರವ ನರಿದ ಚಿಕನ್ನಿ ಪೊರೆದ ತಿತುರ್ಕುರುವಿಯೊಳ್ಳಾ ಪೂ॥
ನಾರು ತ ದಿಂಕೋಗಿ ಗಾಬಯು ತಾ ನಂ। ಪರಸಪ್ಪಕೆಯುಂಕಡದು ಮುಕ್ತಿಗೆ।
ವರನೆನಿಶ ತಾರು ಪೂರ ತ್ತರು ಮೂಲಸರ್ವಾಶು ಪ್ರನಾ ಮೂ॥ ॥೬೯॥
ಪಸಗೆನಾವಿರ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಂಚಿಸದೆ ಮಾಡಿ ವಿ ಮುಕ್ತಿಪದವಿಂತೊ।
ಳಸಿದ ಚರುಪ್ರರಿಯಾಂಕ ಲೆಂಕರ ಲೆಂಕ ನಾನೆಂಯ್ಯ॥
ಅಪಮಲೋಚನನಿಂದೆನಿಚ್ಚ್ರಂ। ಪಸುಧೆಯೊಳುವದಿಪಂದು ಧ್ಯಾನ್ನಂ।
ಧ್ಯಾನ ತೆನಯಿಪೊಳು ತಿರುಚರು ತ್ರೋಣಾಬೆಂದು ವ ಅಣಾ ಹನಾ ನೂ॥ ॥೭೦॥
[struck through] ಸ್ಪಂದಮುಂನ್ನಿಸ ಶರಧಾರಾ ಳಾಂ। ಯಿಂದು ಜಲಸುಪ ಭಕ್ತ್ರಾಂಕ್ಷಾಂ।
ಮುಂದೆ ಗರಸಂ ವಲಿಪುವ ಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕೃ ರಾಳಾ ಮೂ॥
ಯಿಂದು ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಗಳ ನಾನಂದದಿಂ ತ್ರಿರುಬಾಪಿರೀತಿಯೊ।
ಳೊಂದಿ ಪಾಡುತ ಕ್ಷ್ಯೊಕರೆಯು ಪೆಪ್ಪಾರೆ ಪ್ಯಾಗಾತ್ಮಕೀ ತ್ರಿಗ ಪುತಾ॥ ॥೭೧॥
ಪ್ಪೊಡವಿಂತೊಳ್ಳು ಪೈಕೆಡೆ ಪ್ರತೆಡೆ ಪಡೆ ಗಡಿಗಡಿ ಗೆಪ್ಪೊಡಮುದುಕ ಸ್ವಿಪಳ।
ನೊಡನೊಡನೆ ಮುಗಿವ ಭಕ್ತ ದಿಕ್ಕಂದೆ ಶ್ರೇಯುನೀ ನೆನು ತಾ॥
ಪಡೆಯುರಿರದಿಂ ಪ್ಪಾದಿ ಗಳೆನ್ನಂ ಬಿಡದೆ ಪುಲರಿ ಯು ಮುಕ್ತ ದೈಂ ನ್ವಾ।
ಬಡುತ ಶರಣಾಗಂಸ್ವಭಾಯ ವಗಾರುವಿ ಲ್ಲೆನು ತಾ॥ ॥೭೨॥

ನಿಂಮ್ಮ ನಂದನ ನಿಂಮ್ಮ ಕಲ್ಪತರ ನಿಂಮ್ಮ ಪರಿಚಾರಕರ ಜಾಲಂ।
ನಿಂಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಕವಿತೆ ನಿಂಮ್ಮ ಯಡೆಯಂ ಕರಿಪ ನಾವಲೂ॥
ನಿಂಮ್ಮ ಭೂತಂ ನಿಂಮ್ಮ ಭಕ್ತಿನು ನಿಂಮ್ಮ ಲಿಂಗನು ನಿಂಮ್ಮ ಶೀವನ।
ನಿಂಮ್ಮದಾ ನಿಂಯ ನಿಷ್ಪನೆಂನ್ನಂ ಕಾಂಯ್ದುಮಂರು ಗಾದ ಲಿ॥ ॥೨೩॥
ಯಿಂದು ನುತಿಸು ಕನಂ ಬಿಂಯುಂ ಗಾಂ ನಂದಿಸು ತ್ತ್ರಂ ನಕಲ ಭಕ್ತರಿ।
ಇಂದು ಕಪೆ ಳಿಂಯರಿಂ ದೆ ಕೆಂಯೊಳ್ ಭಂಯೂರ್ಧ ಯೂನಿದಾರ್॥
ನಂದನಂಸ್ವೈರಿಗೊಂಡು ವರಮಾ ನಂದದಿಂ ಭಕ್ತರ್ಗಂಗೆ ತಾನಿದಿ ನಂಡಿಯೂ
ನಗಂದು ಪೊದವಜ ತೊಡನೆ ಮಂದಸ್ಮಿರನಾನಿ॥ ॥೨೪॥
ಪುರಹರಂ ನೆಶಿಖಿಂಡ ದೇವನು। ನಿರತ ತಪ್ತ್ರಿಯಂ ನೆ ಶಿವಗಾಳಿ ಸಿಂಹಾರ್ಕ।
ಶರೆ ನಿಜಪುರಿಸ್ವೈದಿನಿದ ವಾ ಭಕ್ತ್ರಸಂಪದಿರಾ॥
ಧರೆಯೊಳ್ ದರನು ನಂಬಿ ಜಂಗಮ। ಶರಣಾನಾನಿದು ಪಾರಣಾ ವರಂ।
ಕರಿದ ಲಿಪ್ಪದೇ ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆ ಬಳವಡಿಪುಮಾರಾ॥ ॥೨೫॥
ಯಿಂದನಘಮಾ ಚೈಯ್ಯಿನಾಂ ಕೇಳಲಿಂದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕಥ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯೋ।
ಳೊಂದಿ ಸಂದಾ ಧ್ವರಮು ಚಾರಿತ್ರಂ ಸಕಲಂ ತಿಳುಪಿ॥
ಮುಂದೆ ಬುದಿದ ಸಕಲಂ ಮುನೀ ತಸಕಲಂ ದಂಮೂನ್ನಿತ ಸಾಧುಬೋಧೆಯು।
ನಂದಬಿಂದೊಳಿದಧಿಕ ಸಗರ ನನೆಲ್ಲವಂ ಕರಿದಿ॥ ॥೨೬॥
ಬೆಳಗು ಸಲ್ಲುಕಂಸಳ ಸಿಪತಿಥ ಳಥಳಗೆ ಮಾರುಸುವಕ ತ್ನೈಲಂ।
ಸಳ ನಲದಾರ್ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವಿನಪಿ ಬಳ್ಪ ಪರನಿನಾ॥
ಕಳುಕಲೊಡನಾಮುಡಿವ ಲೈಯ್ಯುಂ। ಸಳವದಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ರವಿ ಗಿಗ್ನ ತ।
ನಲಿವು ತಾ ಭಂಡಾರಿ ಭಕ್ತರು ತಾನು ನೆಯ್ದವರೂ॥ ॥೨೭॥
ಆ ಪುರದ ಜನವೈದೆ ವಂದಿಸು। ತಾ ಪುರುಷ ನೀಶ್ವರನೆನುತೆ ಸ।
ಲ್ಲಾಪದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತುಂ ಭಕ್ತಿಂ ಸಲ್ಗುಂ ಮುಗಿದೂ॥
ಭೂಪ ನಂತಾನೈಯ್ದವರು ಭಕ್ತರ್ತ್ರೀ ಸಾರಂ ಮೂಜಿ ದೇವಂ।
ಪಾಪ ದೂರಂ ಮುಂ ನ್ನಿ ನಂತ ತಿ ವಂದ್ಯನಾಗಿದಾರ್॥ ॥೨೮॥
ಶರಣಾ ಮಡಿವಳ ಮಾಚಿದೇವನ। ಪರಚರಿತೆಯಂ ಕೇಳದವರಿಗೆ
ಬರಿದ ವರಿ ಹೋ ದವರಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಿಕೇ ಳ್ವದಿನೇ॥
ದೊರಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಭಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯು। ಧರಣಿ ಪಾಚಾರ್ಯ ಧಿದ್ಧಿಯುಂ ಶುಭ।
ಕರವ ವೃದ್ಧಿಯು ಭವ್ಯ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟಿ ನಿಧಿ ಸಲ್ಗೊ॥ ೨೯
ಯೋಗಾಲಾಂಛನ ಲಾಂಛನಂ ಘನ। ಪ್ರಾಣಾ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಗಾತ್ರ।
ಪ್ರಾಣಾ ಶಿಕಲಾ ಸವ ಪುರಾಣಾ ಧುರೀಣಾಜಿತ ಸಂಗಮನಗು॥
ಬಾಣಾಳವ ತತ್ತ್ವಾನು ಭವ ಕಾರಿ। ಗಾಳಿ ದಿಕ ರಿಪುಮಯಂ ತ್ರಸ।

॥ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡವು॥

ಸೋಗಾಭಕ್ತಿಪವೀನ ಸುಜ್ಞಾನ ಗಾಲ ಜಾಣ ಜಯ ಬಸವಾ॥ ॥೮೦॥

ಯದು ಬಸವ ಲಮಾಡೇಲ್ಲ ರಾಮುಕ್ಕೆ ।ವರಕಂತೋ ಜವರಾ ಸಮದಪ್ಪ।

ಷ್ಟದಿಂದು ನಿಲಿಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ ಸೋಮೇಶ್ವರ ನಕ್ಕಾ ಯಂ ನಾಬ್ಬಾ॥

ವದಗಿದ ಖಿಲ್ಲಂ ಶ್ಲಾಂತ್ರಿಪ್ರಾಂತಿ ಕಲ್ಪ ದಯ ಭಾ ಮುಕವಿಪ್ರನಾತಾ।

ಭಲ್ಪದಯ ಬಸವಕ್ಕರಾ ಗಾಕಥೆಂತೊಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡಾ॥ ॥೮೧॥

ಶ್ರೀ ॥ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾಂಡವು ಸಮಾಪ್ತವಾದುದು॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ॥

ಶುಭಮಸ್ತು॥ ॥ಶಿಂನ್ನರೈಯ್ಯನ ಕಥೆ॥ ಶ್ರೀ ॥ಶುಭಮಸ್ತು। ಶೋಭನಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ಪದನೂ॥ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಕಟಕದೊಳು ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಂದಿಟ। ಪ್ರಕಟದಿಂ ಕರದೊಯ್ಯ ನಿಜಮೆರದು।

ತ್ರಿಪದ ಭಕ್ತನು ಶಿನ್ನರೈಯ್ಯ ಮೆರದನಂದವನೂ॥

॥ಪದನೂ॥

ಯೀಕ್ಷಣಾತ್ರಯ ದೂರ ಶೂನ್ಯಕ। ಭಾಷ್ಣ ನಾಪ್ರಿಯ ಪಾಠ ಶಿವಗಣ।

ದೂಷ್ಣ ನಾದಿ ತಾಕಾರ ಜಂಗಮ ತೋಷ್ಣ ನಾಲಾ ಜಾರಾ॥

ರೋಷ ನಾಶ್ರಿತ ವೀರ ಶಿವನ ವಿಜ। ನೀಕ್ಷಣಾ ಧಿಕ ಶೂರ ದಿವಕರ।

ಭೂಷಣಾಗ್ರ ದಾರ ಬಸವನ ಮೂರ ಮಂತ್ರಾ ದೀ॥ ॥೧॥

ತ್ರೀಕರಂ ದೃಢ ಭಕ್ತಿ ಮಣಿ ಕತ್ತಾ ಕರಂ ಪ್ರಭಮಯ ಮಲಯ ನು।

ಧ್ಯಾಕರಂ ಜಂಗಮ ಚರಣ ಸೇವಾ ಕರಂ ಜೋಷಾ॥

ಭೀಕರಂ ಘಂಟಿ ಕರ ಶಿವಧ್ಯಾಕರಂ ಭಕ್ತ ತ್ರಾಂಗ ರಾಗ ಶುಭ ಭಾಕರಂ ಕರುಣಾ।

~~ಶ್ರೀ ಕಾವ್ಯತಕರ ಸುಜ್ಞಾ~~ ಭಾಕಂ ಕರು ನಾಕರಂ ವಿತ್ರಕರ ಗಣಾಂಕರ ನೂ॥ ॥೨॥

ಸವರ ಜೀವದಯೂ ಕರಂ ನಿಗರ್ವಿಕಿಂ ಸ್ವರ ಚೆಂದಿಂದ ದೇವನ

ಪ್ರಾರ್ವವೀರವ್ರತನ ದಾಜಾರಾನು ಪಾಲಕನೂ॥

ಪ್ರಾವಿರ್ಯವೊಳು ಪರನಮಯ ದುಮ್ಮರದ ।ಸರ್ವತಾನನಿ ಲಪ್ರಪಂಚಾ ಜಿತ।

ವಿಪರ್ಯಮಂ ತೋರ್ಪ ಪ್ರಾಜ್ಞ ವಂ ಶರಣಾ ಮಾಸ್ಕರದೊಳು॥ ॥೩॥

ಜಂಗಮಾವಳಿ ಸೊಸೆದು ಪರಿಜನ। ಯಂಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ತೇಜೋ।

ತುಂಗ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿಂತು ಪೂದೊರೆ ಪುಷ್ಪ ನವರತ್ನ॥

ನಾಂಗಮಾಗಲು ವಿವಿಧ ಕಾಯಕ।ದಂಗ ತಂಗಳ ಸಲಿದು ಭಕ್ತ ಶರಣ

ತನಂಗಳಂ ನಾನಾ ಶ್ರೀಕಾರದೊಳಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ತಂದೂ॥ ॥೪॥

ಪಂಚವದನನ ಭಕ್ತ ಶಿಗನಿ। ಪಂಚ ಜೀವದೊಳ ಥರಂಗಳಿಲ್ಲವ।

ಸಂಚಿತಾತ್ರಿಯ ದಿಂದ ವೂರಾದ ವಿಪರೀತ ಲೋಡ ನೇ॥

ಪಂಚಲಿನ ದಿದಿರ ವಿತಲ ಪ್ರಂಕ್ರ। ಕಂಚಿ ತವನರಿಯ ಪವಿತ್ರಸುಜ।

ಪ್ರಂಚಮ ತ್ತಮ ವಿರುಂ ಶಿನ್ನರ ವೀರ ನಾಸಿಯಂವಿಟದೂ॥ ॥೫॥

ವಂದುದಿವಸಂ ಶೀಳಪಲು ಬಾಲೇಂದು ಶೇಖರ ಪುನಾದರಸ ಯೋಗಂ
ಲಿಂಗಂ ಯೂನಿಧಿ ಮೆಚ್ಚನಿಚ್ಚಂ ತವ ಶಿವ ದಿಯೋ ನೀ॥
ವಂದು ವಂಸ್ತ್ರ ಮಹೋಂದು ರೆಂಣಾ ಮುಮುನೋಂದು ಜಂಗಮ ನೀಂದ್ಯಲಜ್ಜಿರಿ।
ವಂದ ಮೋಸಂ ಪ್ರೊಸಳ ಜಂಗಮ ಕಿಂಕ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರೇ॥ ॥೬॥
ಬಳಿವರ ದೃಶ ಭಕ್ತಿ ಪಾಂಡವನೆ ವಸುಧೆಯೊಳು ನೆರೆತೀವಿ ಪವರಿಸಿ।
ವಿಶ್ವವಿಶ್ವ ಸಕಲಂ ವಲು ಕುಂಕಿ ಕಿಂಕರ ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯ॥
ವಪಸಿಂಯಂದಾಬ ವಿವನಂ ನೀಷಿ ಕುವಕ್ಕಾಂಷೇ ಹ್ಯಾಸ ಕೈ ಕರಲು ತ।
ವೃಷವರಾ ಜಮುದಂಗಮೇ ಸ್ವರನಲ್ಲಿಸಾ ಧಾತ್ರಾ॥ ॥೭॥
ಘನತರಗೋತ್ಸವ ಜಂತ್ರ ದಿಂಮೋದಿ ನಿಂಹೋರ ದಿಲಳ ವಂದಿಕುತರಾ।
ವನುವಂತೆಗೆ ಜಂತ ಪತ್ರಿಂಯೂ ದಿನಳಿಂ ಪ್ರಿಯಂ ಬದಿ ಶೀ॥
ಮನವೊ ಲಿದು ಕೊಂತೆಲ್ಯಾದ್ಯ ಯೊಂವ್ಯ ವಕ ದೋದಳ ಪಂಕ ಪ್ರಸಾದವು।
ವನು ಭವಿಕುವಂ ತತ್ತ್ವ ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಯೊ ಳಾಬಕ್ಷನ ನಿರುಉ॥ ॥೮॥
ವಂದು ದಿವಸ ವಿನೋದವಾಶ್ಯೆ। ತಂದು ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಸಾಂ ತರ್ಕೆ ಸ್ವರ।
ಮಂದಿರದ ಸೋಪುರ ವೊಳಗೆ ಪಾಳ್ದ ಪಮಂಯದಲೀ॥
ಮುಂದೆವೇ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕ್ಷಿ ವದಿವ ಲಿಕೆಂದು ಪರಿಯಂ ಬಿಲ್ತ ಹೊಂಡೊಲ।
ವಚ್ಚವಿಟಂ ವಿದಿದು ನಡೆತರಲು ಬೀದಿಯಲೀ॥ ॥೯॥
ಪುರಿಯುರವ ಗಾಲಿ ನಿಕೊರ ಳನೇಕಂ। ಕರಿದುಕೊಂಡೋ ಕಳ್ಳವಂಚೇ
ಪುರಜನ ದಿದಿ ದಿ ಮುಸುತ ದರ ಬೆಂಬತ್ರ್ಯವರಿ ಲಮಲದಾ॥
ಅರಿಚು ತಭವನ ಭವನ ಮಂಪ್ರಗ। ಅರಿದೆ ಮಂಡಮುಹಿಂದೆರುಕ್ತಯು।
ಪರುಷ ತಾಸಲ್ಲುಕಿಂಕ್ಕರ ಶ್ರೈಯ್ಯ ಸುರ ರುದಾದಲ ನೋಡಿ॥ ॥೧೦॥
ಪ್ರೋಸದಿರು ಪ್ರೋಸದಿರು ತಂವಸ್ಯ। ಪ್ರೋಸ ವಿದು ದಿವಸ ಸುಚಿತ ವಲ್ಲದು।
ಡೇಸುಲದೊಳ್ಗಂ ಪ್ರೊಸ್ಸ ದೀಪರಿಪಾತ ಭಯ ಕಿಂ ಜಾ॥
ಪ್ರೋಗಿ ಹೊಲುವುದು ದೋಷಂ ನ್ವಂ। ತ್ರೈ ದದಡೆ ನಿಖಿಲ ತಚಲಿಯ ಸಗ
ಈಪ ತತ್ವದೆಡೋಳು ದಿಂಪ್ಯ ತಿಂವಾದ ಡಂಕೊಳ್ಗೂ॥ ॥೧೧॥
ಚರಶ ವಾಂಛ ಸ್ವಕೊಪ್ಪಿನು ವರೆ। ಶರಣಾ ಪ್ರೊಗೆ ವರರಾದೊಡಂ ಶತಿ
ಪರನಿ ಸಾವರು ಪಾಪ್ಯ ನೋಪೃಜೀ ವಿಷಳ ಸೆಲ್ಲಾ॥
ಪ್ಪರಿಯಲಾಸೆ ಳ್ಳ ವಸಾದನೆ ಬಲು ಪರನಿ ಕೊಲುವುದು ನೇಮವೇಯೂ
ತರುಧಾಸುರಿ ಯಲ್ಲ ದಿಳ ಯದಿ ಸಂತು ಲೆಗೊಳು ಮನನೇ॥ ॥೧೨॥
ಪಡೆಂಮ ಬಾರದ ವಸ್ತುವೆಂಬುದು। ಪ್ರೊಡವಿಯೊಳುಪಾಂಚ ನವರಾ ಫಲ।
ಪ್ರಡುನಿ ಬೇಡಿದ ಶಿವನಾಂ ನಿನಗೊಂದೆರದು ಭೊಂಸ್ಸಾ॥
ತವೆಯದೀ ವೆನುಹೊಳ್ಕೆ ನಲ್ಕಂ। ಕಡುಪರು ಧಾಯುಂ ತಳ್ಳ ಚಿತ್ರರು।

ಹೊಡುವರಾನಿರ್ನ್ನಂತೆ ನಿಂನ್ನಂಯ ವೂ ತುರಶ್ವನಾಯ್ಯು॥ ॥೧೩॥
ಶ್ರೊಹುವುದಂ ಬಲವಂ ಮನೆ ಕಳ್ಗಂ। ಸ್ರೈಹುವದಿದು ದೇಹುಲವ ಸಾಂದಡೆ।
ದ್ರೊಹುವಡಂ ಬಡುವರಿಪುರಿ ಸಳ್ಗಂ ಬಲ ತುತ್ರಂದ ವರೂ॥
ಅಗದಿಂತ್ರೈದು ದುಳಕ ಥ ದಲ ಜಗದೊಳ್ಗಾಂಶ್ವರಿ ವೀನಲಾ ನೀ।
ತಿಸಳ ವರಿವವಿ ಚಾರವಂ ತಂ ಸ್ವಾವರಿಯೆವಿದ ಸೂ॥ ॥೧೪॥
ತ್ರಳ್ಕುವು ಮಾಡಿದಡೆಂನ್ನ ನಲ್ಲಳು। ಮುಳ್ಳದುದಿರಲಂನ್ನೇವೆ ನೇವೆಮು
ಬಲತ ಚೆಲೆಯ ನೆನುತ್ತ್ರ ತಾನಡಿ ಸಡಿ ಸೆಹಿನ್ನಿದಸೂ॥
ಯುಳಿಯೊಳಂ ತರದ ಸರು ಗಾವುಳ್ಳ ವಾಶೊಳ್ಳರೆ ಚರ ಜೀವಿ ಸಳಿ ಸೆಲ್ಲಂ।
ಬಳಿರ ಪಾವುಂನ್ನೊ ವು ಶರಿಂಯುಂದು ಅವುದಿ ತಿದ್ದರ್ ಕವೆ ಸೂ॥ ॥೧೫॥
ಮುಂನ್ನೆವರರುಷು ವಂದು ಪಾವಿರ ಧೊಂನ್ನ ಲಾ ಯು ಹರು ಧಾರಾವಿರ।
ಧ್ರೊಂನ್ನ ನಾದಡೆ ಸೊಟ್ಟುರಿಂತುಂ ಬಡಿಸು ದಿರ ನಲ್ಗಾ॥
ಯಿಂನ್ನ ಫುನಿದವೆ ನೇಯ ನುತ್ರವ। ಜುಂನ್ನ ವಾದ ಯ ವದು ನ ಹುತ್ರಸಾತ್ತ್ವಾ।
ಶಿಂನ್ನುರ್ತ್ರೈ ಯ್ಯುಸಳಾಸಪಾವಿರ ಶ್ಪೊಂಸ ಳಂತರಿ ವೀ॥ ॥೧೬॥
ಯಿತ್ತುಫುನಿದಡೆ ಧೋಸ ಬಡೆ ನಜ್ಜೊತ್ತ್ರಿ ಬಡುವೆ ನು ಬವವನಿಡುವಾ।
ಪುತ್ರ ಶುವರಿಂಯ ನ ರಿಂತುವೆ ನೆ ವಿಟಿ ನಾಸ ತೀ ಯುಂ ಸುತ್ತಾ॥
ಅಧಿ ಯುಲ ಧ್ರೊಂ ಸಳ್ಗ ನೆರಾಬಿ ಕೊಂದ ತ್ರವಗೊಳ್ಳ ಯ ಮುನೆ ಸವಂಧ್ಯಾ।
ಗುತ್ರ ರುರಿಯುಲ್ಲದಿರೆ ಶ್ವೇಶ್ರುದ ಥಪ ವೆ ಸುತೆ ತಿರು ಶೀ॥ ॥೧೭॥
ಬಳಿ ತೆಲೋರಿರ ದೊಂದು ಸುರಿಯಂ। ಬಲಿ ತುರಿಗೊಂಡೊಳಕ ಮುನಿ ಸೆಧೇ।
ಗಲವ ನಿಂಪಾದನಿ ತು ವೃತ್ತಾಂತವ ನರಿದು ಮೂಳೇ॥
ಮುಳವು ತುಂ ಭೋಗಲೀ ಯ್ಯು ಜೊದರುತ್ತ್ರೆ ಲವ್ವೊ ವೀ ಸೇ ತರ ಭುಜಂಗಂ।
ತ್ರೊಲಸು ಖಂಡರ ಬಾವನಿನ್ನಂ ಪರಿವೆಟರು ವಗರೇ॥ ॥೧೮॥
ಯುಂನ್ನ ಮನೆಯ ಭುಳ ನೆಶ್ರೊಹುವದ। ಹಿಂನ್ನುವಾ ಚಿರೆ ಯಿಂಲ್ಲವೇ ನೀ।
ನಿಂನ್ನ ಶೈರೆಯ ಅ ನಿಂದಿರದಿರುಲ ಯುತ್ತ್ರ ರದೆಪಾರೂ॥
ನಿಂನ್ನ ಧನವಿ ದುಯ ನಗೆ ಬಾಳ್ಕ್ರಂಯೆ। ಯುಂನ್ನ ಧೊಭಗಂ ಸೋಶ್ವ್ಯಯಾದರೊಡೆ।
ಸ್ರೊಂನ್ನ ನೀಸಳೆ ಬತ್ತ್ರಿಮುವೆನೇ ಬೀದಿ ಬೀದಿಂತೊಳ್ಳು॥ ॥೧೯॥
ಮೊಳೆ ಸ್ರೈಯ್ಯುಂ ಬವರ ತಲೆ ಸಳ। ಕೆಮೇ ಲೆಪ್ಪುಲ್ಲಂಸ್ಟುದೆ ಲೋ ನೀ।
ಖೂಳ ವಾಣಿ ಗಸಾದೆರದ ಡದುವಾಲೇ ತಿರಿ ಭಾರಿ॥
ಬಾಳಲಾವೆಳು ಬಾಲೆಸು ಸಳೆ। ಸೋಳಯಿಂ ವೆವದರಿವಿ ಹೊಡುವರು
ಖೂಳ ವೀರೆಯುಕಾಲದೆ ವಿಪರಿಂಪ್ರ ಜೆಗೆ ತನಗೇ॥ ॥೨೦॥
ಮರಿವೆಂತೊಳ್ಳ ಕೆಮ ಶುಭಾವ್ರುಶೇ ಬದು। ಕಿ ದ ಳುಸುಗೊಳ್ಳಿಯ ನಳ್ಳ ದತಿಯುತೋ।
ಅರಗೆಸುಜು ಸುಜು ಯುಂಬ ಸು ದಿಸಳ ಸ್ರೈದೆಸುರಿ ಯೂದೇ॥

ಸಡಗರದಿಂ ವನೆವಡುವ ನನೆಸಳ್ಳ, ಕಡುಗಾಸಳಿಗೊಳ್ಳೆ ಪಾಡ ಸಲ್ಲಾ,
ಮಡಿಲೆಯೆರೊಳ್ಗಳಿ ಮೂಸನಿತ್ತ್ರಿಯ ಪೆಂನ್ನನೀಂ ವರಿಯಾ॥ ॥೧೧॥
ಅಯಂದು ಪಚ್ಛಿಮುತ್ತಿಂ ತುಷೆಳುವ, ಸುಂದರಿಯುವೂ ತುಗಳ್ಗವನಂ,
ತ್ರೆಂದ ನಿಂನ್ನವನೀಗಳೇನೀ ರಿಂಯಬ್ಬದೊಳ್ವಾ॥
ಬಂದು ಮಾಡಿಸುವೆಂ ಮಹೋತ್ಸವವಿಂದೆ ಪಾಲಿಕ ಪೊಂಗಳ್ಗೆ ಬಲಿ,
ತಂದು ಕುರಿಗಳ ನಂದುರಿಂದುಸು ಘಂಟದಲಿ ನೆರಪೀ॥ ॥೧೨॥
ಮತ್ತೆ ಬೇಕಾದನಿತು ಪಾತ್ರಮ, ನಿತ್ತು ಬೀಯಬ್ಬಕೆ ಜಾರ ಪತಿಯರ,
ಪೊತ್ತದಲಿ ಪೊನರೆನಿನಿ ನಿಂನ್ನವನೀಕ ಬಾಕರದೊಳಗಿಹೆ॥
ವೃತ್ತಿನಿಸಪ ಬೆಸೊಂದೆಗೆಗಳ ನೊಳ್ಯಕ್ಕೆ ವಲು ಮಾಡಿಸುವೆ ನಗಲದೆ,
ಚಿತ್ತದೊಳ್ಮಂತ್ರ್ರಿಪದ ರಬ್ಬವ ಸುಬ್ಬ ಮಾಡೆನಲೂ॥ ॥೧೩॥
ಅಂದು ಬೇವತೆಗೆಂದು ನೀ ಬಲಿ, ತಂದು ಕುರಿಯಂ ತಾರದಡೆ ಪಾ,
ವಿಂದೊಡೆಗೆಯುಂ ಮಾಡುಳು ಮೃಪನಂಮ್ಮ ಮನೆ ಬೈವಾ॥
ಪೊಂದವೃದೊಳ ಕದಪಂಜು ಪೆರ್ವನಾ, ನೆಂಜೆ ನಲ್ಲವನವಳ ಮಾತಿನ,
ಪಂದು ಪಾಪೊಂ ಧಂಗೆರಾ ಬಾವದೊಂದು ಪಾಯಗವನಾ॥ ॥೧೪॥
ಕಡುದುರುಳ ನೈತಂದು ಕುರಿಯಂ, ಪಿಡಿಯ ಲೊಡನಾ ಕಡಿಣ ನಪ್ರರ,
ಪಡಿಪಿಸೋಡು ಕೃಪದಿ ಪಾರಿಜೆ ನೆಲ ಪೊಪಾರಿವೆ ನೂ॥
ಸಿಡಿಂಕುದಿರು ತೋಲ ತೋಲಗು ನೀ, ಬಿಡಿದಡೆ ಬಳ್ಳವರದನಾ ಕಾಲಿನಾ ಕರ,
ಬಿಡಿದಡೆಂ ವ್ಹಾ ನಿಂಸ್ವತಲೆಯಂ ಪೊಡದುಕಿಡಿರುವೆನೂ॥ ॥೧೫॥
ಪಂಜು ನಿಸನಿದು ಅಂಗ ಮುತ್ತ್ರೆ ಸು, ರಂಜಿಸು ಕಪ ರಿಬೋಡನಾ ನಿದ,
ಕಂಜುವ ನವಲ್ಲಿಲ ಪ್ರೊ ಳ್ಳರ ಗಾಂಗತ ಜನಕೆ ವಜ್ರಾ॥
ಪಂಜರಂ ನಂವ್ಮವರ ಬರಿದಿದು, ಕುಂಜರಂನಾ ನಿಂನ್ನ ಪುತ್ತ್ರಿಕ,
ಕಂಜನಾಳಕ್ಕೆ ನು ತಡನಿ ಬಳೆ ಮಳ್ಳ ದಪಂ ತಂವ್ಹಾ॥ ॥೧೬॥
ಮಿರುಗುವ ಲಕ್ಷ್ಮಂ ಕೀಳ ತೊಡನಂ, ತಿರದೆ ಕೋಪ್ರೇಳದಿಂ ತತೆ,
ಕರಿಯಬ್ಬೊಡದ ನುಕಿಂನ್ನಶ್ಶೈಯ್ಯ್ರಮ ಬೀಳು ಕಡೆಯ ನು ತಾ॥
ಬಿರಿದಿ ನಡಾಯು ಧರದ ತ್ರಿಯಂ, ಕಿರಿದಿತೆಯ ವನಜೀಗುಲದ ಕ್ರೂರ,
ಕ್ರೂರ ನೆ ಬದ್ದುದು ಖಳನ ತಲೆಜನರ ದುಷ್ಟತವಿಂದೆನಲಾ॥ ॥೧೭॥
ಭಾಷೆಪೀನನ ಕೇಳ್ದಾನಬಯೀಕನಿ, ಪಾಪದೊಳ್ಗಿರಲ ಪ್ರೃಷ್ಟದನು ಸಿತ,
ದೋಷ ಪೊಂಬಪೊಲ ಪ್ರೀಯ ನು ಕ್ರೂರ ಪೆಳದುದಾಯ್ಕ್ಷೆಯು॥
ಶೀಷರಿಂ ದಾಪ್ರ್ರಾಕರಲ ಮಿಸಯ, ರೋಷದಿಂ ಬಂದ್ಷವನ ಲಬ್ಬಗಂ
ಭೂಷತಿಶನಿಗೆ ವಿವೆಂ ಬಿಂನ್ಪೈಪಿಸಪಮ ಮೋ[illegible]ಯುದುತಾ॥ ॥೧೮॥
ಅವಧರಿಸು ತಶ್ಯೇವು ಪಾಲ್ಗೊಂ, ವ್ಯವನರಿಯ ಪೇಳ್ ಪರಿಯ ಬಳಿ ಪತಿ,

ಜನತತಿ ಬರುತಾ ಶಿವಾಲಯಮಂ ಪ್ರೊಗಲುರಿಜಿದಾ॥
ನೆನದಿಹೊಂದನು ಭಕ್ತರೊಳ್ಗತಿ। ದವಡಕ್ಕಿಂ ವೃದ ಖೊಂಪ್ಪೈಯ್ಯುವುದಂ।
ಬುವಗಡೆಂಯವೆಂಡೆ ನಯ ಬಿಜ್ಜಳ ನತಿ ಕುರಿತ ವಾನಿ॥ ॥೧೯॥
ಬಿಡವನಂನೋಡು ಮುತ್ತನಿಂತ್ತೆಂದು ಮುದ್ದಿನಿಳೆಂವೊಳ್ಗತಿ ದಯಾಳರ।
ರಧವುನ ಯುವ ನಭಕ್ತರೆಂಬರು ನಿರಶರಾಧಿಪಗ್ಗಾ॥
ಮುಡಿ ಇಹೊಲು ವದು ನೀತಿಂಯವು ನಿ ಧರ ನೂರೊಳ್ಗು ಬರು ಕಬೀಪಸು।
ಧನಿನ ವಿಭ್ವದೆ ನಿಮವೆ ಪುರಿಪಳ್ಗೆ ನು ಪೆಂಬದ್ಧ॥ ॥೨೦॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ಗದಿಂಪ್ಪೆಂ ವ್ಯಮೇ ಯೊಬ್ಬರಗ ನುಂಷ್ಟಿಯಂಬವ್ರೊಲಾ॥
ಧುರದಿಹೊಂದಿರು ರಲ್ಲದೇ ಮೇದಾರ ನವಾದದೆಯೂ॥
ನಿರಶರಾಧಿಯ ನಿಂತ್ತುಂ ಹೊಲುವನೆ। ಪರಮಪಾತಕ್ಕ ವಾಸದೇಭ।
ತ್ರಿಶಿವಾಜಂತೆ ಅವರೊಳ್ಗು ೧: ತನ ನರ ನೇನುಂಟೂ॥ ॥೨೧॥
ಕಾಲ ಲೋದವೃದು ಮೂಂಡ ವಂಶವಿದಾಳ್ಗುದು ಮುಪ್ಪುದು ಕಲ್ಲೋದುವ್ರುದು।
ಬಾಲವಂಕೆಗಲ್ಲುದು ಮತಿಯು ನೀವೃದು ಕುಲಂಗೆಟ್ಟಾ॥
ಕೀಳು ಜಾತಿಂಯು ಮನೆಂತೊಳ್ಗುಂಬದು। ಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ತಲೆಯು ನರಿವ್ರದು।
ಬಾಳಯೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಂಯೂ ತೆರದೂ॥ ॥೨೨॥
ಧರ್ಮವೆಂಬದು ತಾವ್ರ ನುಡಿದುದು। ಕರ್ಮವೆಂಬರು ಪರರು ನುಡಿದುದು।
ಧರ್ಮನಿವೃರ್ತಿಂ ಜೀವಿಯೊಳ್ಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಲ್ಲವನೂ॥
ನಿರ್ಮಳದೊಳಗೆ ನಗಾಳ್ಗ ಉಂಟ್ಟಿ। ನರ್ಮವೆರಡೆಪದಿಷೆ ನಿಮಾನಿ।
ಪ್ರೇಮೆರ್ಗಳುವವಂ ಜಾತಿ ಪ್ರರಾಜ್ಯ ನಮೊಪ್ರ್ರಹೊಳ್ಗೆ ನಲೂ॥ ॥೨೩॥
ಧರಹರಿ ತಮ ಖಿನಾಗು ತುಂಬಿಸು। ವಲರವರಪಂಗೆಂರೆದನಿವಿತು।
ಜ್ವರಿಸಿಕೆಜ್ಜದ ತುದಿಂಯ ನರಿಯದೆ ನುಡಿ ಪ್ರದಿದು ನಿ ವಗೇ॥
ಉರಿತ್ತ ನವೇ ಧರ್ಮವೇದು। ನರರು ತಪ್ಪಶಂಲ್ಲದೇ ಶಂ।
ಕರನ ಭಕ್ತರು ತಪ್ಪವರೆ ಶಿವಧರ್ಮವೂ ಕ್ವನವೂ॥ ॥೨೪॥
ಕೀಳು ಭೂವಾಕಿಂ ನ್ನಶೈಯ್ಯನು। ಬಾಳ ನೇತ್ರ ಪ್ರತಿಮನಾಥನು।
ಬಾಲಕನಿರ್ವೈ ತರ್ವನ ನಂತ್ರದಿ ಹೊಲ್ಲುದಕೇ॥
ಹೇಳ ಲೇ ನೆತ್ತಿಯ್ಯ ತೆಂದೊಡೆ। ಮೂಲೆಯಲಿಕಟ್ಟಿ ಕುವದೆಂಬ ನಜಾಳ್ಗಿಂಪಾಶೆ।
ಚಾಳಯಾ ತಕೆ ಭಕ್ತಿ ಘಾರೆಂಯಹೀಲ ನಾರ್ಶ್ವದೂ॥ ॥೨೫॥
ಧಿಂಮ್ಮ ವರಧ ಲ್ಲಿಹೆಂ ಕುಡಿಬಿವ। ಶಿಂವ್ಮ ವರವೇ ತೆನಿತು ತಪ್ಪಂ।
ನೆಂಮ್ಮಿಸಿ ದವರಿ ಬಿಳ್ಕ ಮರ್ಬ್ರದಿಗಳನ್ನೈ ದುರಲೀ॥
ಹುಂಮ್ಮ ನಿರದೇಕಳುಶ್ರು ದೇ ಡವರಂಮ್ಮ ಹೀಳತಿಂಯ ನಲುಹಿಂಪ್ಪರ
ಬೊಂಮ್ಮದೇವನ ಪ್ರಿಂಶಿನಿ ತಂ ನ್ನಂಯ ಮಾತ್ಪರಂಕರದೂ॥ ॥೨೬॥

ಆಗಲಷ್ಟದರಾಪ್ರಾರಿಂಯು, ದ್ವೈಪುಲಕಿಅವಕ್ಶೈದಿತವ್ಹರ್ಗಣಾ
ಣಾಂಗತಪ್ರತಿಪಾಲನಂತಾಣುಕ್ತಪ್ರೈಢವಂಟಾ॥
ಪ್ರೈಸಳಂಮುಣಿದ್ವೈಂಯ್ಯನಿಂಮ್ಮಂ, ತಾಗುರುಷಲ್ಲಿರಿಂಶಿಗಳ್ಗೆಹೊಳ್ಳ,
ಗಾಜಲಕ್ರುದೇಭತವಿಂಯೊಡನಿಕರಿಮೂಡಿಪೊಳ್ಗಲೇಕೀ॥ ॥೩೭॥
ಆಪಗರಿಗಿಸವಣಾರಿಷಿಸಂಬಂಧಿಸುವೃದಿಪಿಳಿಪ್ಪುಳ್ಗಿಪಾಲಸಿ,
ಪುಕಪರವಕುದಿವೃತಾಂಪರಂಥಂನಿಮಸಿಬಂದುದಲಾ॥
ಪಿಸುಣಾರಕುದುಜನನರಪುರಿಪಳ್ಗ, ದಿತಿಗಿಪ್ರೋವಿರಿಸಜ್ಞನರ್ಗಳು,
ಪಪಿಲಬಪಿಲಜಿಬೇರುಪ್ಪದಿಪಿನಿವಿತ್ತುಲವರಿತ್ತಾ॥ ॥೩೮॥
ಭೂವನಿದಪಾಕ್ಶೈಂಯ್ಯಲೆಂದುನರೂರಿನಿಂಮ್ಮವನಿಲ್ಲಿಸಟ್ಟಿದ,
ನೀವರಿಂಯುನೀನೆಂಮುನೀಳುವಿಪ್ಪೈಂಯ್ಯತಾಪಿಂಪೊಡಲಾ॥
ಯಿಲ್ಲೀವಿಲವೃಪಾತೇತವವನತಿ, ಪಾಲಿಕರಿಂಯುಂಪಿಡಿಕರಳ್ಗಳ,
ತಾಪಿಕುತಿನೇಣಾಂಕೊಕರಿದುಕಿಂಡೀಪ್ರಾಂತಕಿನಾ॥ ॥೩೯॥
ದೇಪುಲವಸ್ವೈತಂದುಪ್ಪೊನಿಕೊಲ, ಲಾಗದಕಬಾನೀನಿಬಿಡುಅಂ,
ತ್ತಾಗದೊಡೆಕೊಳ್ಳದರಬಿಲಾಂಯುಂಪೀಳಯುರರಿಂದಾ॥
ಆಸದಡೆಯಿಂಮ್ಮಡಿಯುಮಾವ್ರಡಿಯೂಣಿಕೊಟ್ಟಿಪುಪ್ಪೈದರಿಂವಂ,
ಶ್ರೋಗದಿಂದಾವಂದದಿಂದವನೆಂಮ್ಮನಿಂತೆಂದಾ॥ ॥೪೦॥

॥೪-೧॥

೪೧

೪೨

೧೮೦

ಬಸವರಾಜ್ಯನಶ್ಯೈಯೊಳ್ಬಯಿಸುದು ಧರವನಿತವಮುಖನಾ ಗಂತೆಪ್ರರಾರಿಂಯಂ।
ದೆಸೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಾಪಕ್ಷಿಂಯಮನುತುಂ ನಿವಾರಿಸಿಯಾ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ದ್ಘುತಮುದುಗಿರಂಜಿದಿಮುಂನ್ನಿಸ ತೆರದಿ ಲೋಕಂ
ಪಲಳಿಖಿ ತುಕ್ಕಿಂಟಿಕಂ ಬದುಂಕಿತುನವರ್ ಜೀವಿಸಲ್ಕೂ॥ ॥೬೧॥
ಅನಿತರೊಳ್ಸುಬಿ ಜ್ಜಳ್ಸೈವೆಂಮುಂಧರನೆತ್ತಿಳಿದು ತಾಸದುಂಡತಂಸ್ನಯಂ।
ಜನಕ ಮೂರಿಂಬೆರನಿ ದಂಡಪ್ರಣಾತವಂ ಮಾಡಿದೀ॥
ಘನತರಾದ್ಭುತಶೀಲೆ ತೆರ್ಅಭಂಯಂ। ನಿನುತತೇಜೋವತಿರ್ಅಭಯಂ।
ಮನಸಿಜಾತ ಮೂರ್ತಿರ್ಅಭಯಂ ಸೌಂದರ್ಯದೇವಿಯೊ॥ ॥೬೨॥
ಕಾಯಿಕ್ಕಾಯ್ಯಂ ದಾಂಡಾದಸ್ತಾನಾಯ ತರಸಳಪತವತಿಗಲ್ಲ ವಕಾಯಿತಿ
ಕಾಯಿತಿಗತಿ ಸಲ್ಲನಷ್ಟ ಮರವತಿ ಕಷ್ಟ ಮಾನವರ॥
ನ್ಯಾಯದುರರಳನಳ ಜಂಯನನು ನಂನ್ಯಾಯಕಾರವ ನಧಿಕಳಳಪಿಂತಿಗೀ।
ಕಾಯರಂಪಾರ್ಪರಾಧಿಸಳ್ಗಂದು ರಾತ್ರಿರನು॥ ॥೬೩॥
ಕರುಣಾದಲವೊಳ್ಸೆಂವ್ಯನನುಪಮ। ಚರಿತನಿಂವ್ಯ ಮರುತ್ತ ಮಂತಿ।
ಪ್ರತಿನಿಧ್ಯೊಸಳುವಡೆಂವ್ಯ ಪತನಾತೆನಿಂವ್ಯಯೂಸ್ಥಿಂಯವೀ॥
ಶರದೊಳ್ಗಾಂತು ಪ್ರರಾಂತಕಂ ನೀಕರೆಂಯಲೋಂಯನು ತಿದರ್ನತಿಸ್ಯವೆ।
ವರದಿ ದ್ಯೋಂಯನಲುಡನಿದನು ಬಲ್ಲಕಾಯುವ ವರದಲೀ॥ ॥೬೪॥
ಲೋಕವೆಲ್ಲಂ ಕಾತಶ್ರ್ಯಳೆಂಯ ತಾಳ್ವಿ। ನ್ಯಾಯಂಳ್ವನೈಯಿದ್ದತ್ತು ಕರು[illegible]ಣಾ
ಶೋಕನದಿನೀನೋಡ ಆಗಡ ನಭಿವೃದ್ಧಿಕರಮಾಯ್ತು॥
ಪ್ರಾಂತವಿದಂ ಪೇಳಲರಿದಿದು। ಲೋಕರರಯೊಳಂ ಸಲ್ಲೀ ಜನ।
ಜೋಕರಷ್ಟಕನೀಷ್ಟಕಂ ನೀವಲ್ಲದಾರುಂ ಟಿಟಾ॥ ॥೬೫॥
ತಾರಣಾವತ್ಸಲಬಿಂಸ್ನವವನವಧರಿಸು ಚರಸುಂ ನೀ ನಿಮಗೆ ಶರಣ
ಕರಮನೀವೇ ಭವಮನೀವೇ ಭಕ್ತಮುಂ ನೀವೇ॥
ಧರಣಿಯೊಳ್ ಕ್ರತಿದೋರಲುಂ ಪಿವರೆಯಲುಂ ಪಿನಿಮಗಿತ್ತ ತಂದೆಯ।
ಪರುಣಿಯಂ ಮ್ಕಂ ಪಾಲಲದ್ದಿ ನೀಕೊಳ್ಳದೆಯ್ಯೊ॥ ॥೬೬॥
ಕಾವವಂ ನೀವಲ್ಲದಂ ಪ್ರತಪಾವ[illegible]ಸುಂಪಿ ಮಗೊಬ್ಬನಮಗೆ
ಕಾವಕಂಭ್ರಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ನಕಲಪ್ರಾಣಿ ಸಲಿಂದ್ಯೆಯದೀ॥
ನೀನೆಂಯಲ್ಲಾದಿಕೃ ದೆಸೆಯುಂ। ಭಾವದೊಳ್ಗಂ ಕರು ಸಾರದಂ ಖಿನೆ।
ದೇವನೀವಿನ ಪಥಯುಮಂ ಕೊಂಡ್ಗೂ ನಿ ಪಲದ್ದಯ್ಯೊ॥ ॥೬೭॥

ಮತ್ತಿಂತುಂ [illegible] ಭೂಪಾಲನಂ ಸೋ।
[illegible] ದೇವಯ್ಯ॥
[illegible] ನಿಧಿ। [illegible]
[illegible] ॥೬೮॥
[illegible] ನಿತ್ಯ [illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible] ॥೬೯॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible] ॥೭೦॥
ಶ್ರೀ [illegible] ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕಂ ಪದನ [illegible] ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಶರಣು॥
॥ ಶ್ರೀ ಲಂಕೇ [illegible] ಭೋಂಪ್ರಯ್ಯ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

[illegible]।
[illegible]॥

ಮತ್ತಿಂತುಂ [illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible] ॥೧॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible] ॥೨॥
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]।
[illegible] ॥೩॥
[illegible]।
[illegible]॥

ಬಲಕರದಾರ್ಕಳಾಕವತ್ತರಿಸಿ, ಬೆಳ್ಳದವನ ಸಟ್ಟೆಯ ಬಿನಂದದಿ।
ಬೆಳಗುದವೆಯ ಬಲದ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದು ತಿರುಪ್ಪುತ್ತಾ॥ ॥೪॥
ಅಳವಡಿಕೆಲಳೆ ತರ್ವ ಷ್ಪಂದ ಳದು ಶಿವಳ್ಕ ಕ್ಕರನಿವಾಳಂ।
ಗ್ಯಾನೆಗಮನಿಸಿ ತಂಪ್ಪ ತಂಪ್ಪಹೋಕಂಯು ಸಂತ್ತು ಮುರುಕಿದು ತಾ॥
ಮುಳದು ಕರನವಂಯಂ ಸ್ಥಳಂ ವೆಸ್ಥಳನಿ ತಾಸು ವರರ ವನಿಟಲಾ।
ವಲದು ದಸ್ತ್ರದ ತಗರು ಬಂದಿದೆ ನೋಡಿ ನೀ ವೆಸುತಾ॥ ॥೫॥
ಕಲಿಮಲಾಂಬುಜ ಷಂಡರುಂ ಸ್ತೋತ್ರಳದು ಳಿವಷ್ಟುವ ವೀರಭದ್ರನ।
ಬಲವದೆಬಲಿದೆಂ ಬಂದು ದರಿಷೆಡುವದರ್ಗ ಮೂತಂಪಾ॥
ಕುಲವ ಸ್ತೋತ್ರ ವಿದಾರಿಸುವ, ಕಳ್ಳಬಳ್ಳ ನಿವಕರಾಂಯುಧನು।
ನಲವಿನಂ ಶ್ರಮಘಾವಳಿಯು ಹೂವೆಗಾಜ ಸೆಂಪ್ಪಿಂದಾ॥ ॥೬॥
ಪ್ಪೆಂದ್ರಲೀಂಯ್ಯದೆ ಮೂಡಿಯೆಯು ನೆರೆಗೆದಂ ಶರಜಾರು ನೋಡಿಲಾಲಿ।
ಮುಡಿದಗಂ ಬಂದನು ಮಹಾ ಶಿವಭಕ್ತರರ ಮನೆಂಯೂ॥
ಬಿದ್ದಿದಂ ಬಂದನು ಕ್ರಿಪಾದಕೆ। ಕಷ್ಟವನುವಂ ಬಂದ ಸಾಧ್ಯಶೋಷಿಪ್ಪಾ
ಕೆದ್ದು ಕೆಲೋಡ ಸದಾಪವಿ ವಾದುವ ಭ್ಯಂಗಿ ಯ್ಯತಂದಾ॥ ॥೭॥
ಅಂಗವಂತರ ವೆಂದಿ ಬಂದನು। ಜಂಗಳೆಯು ಶಿಶುಬಂದ ಸಾಧ್ಯ।
ಯಂಗಳಾಕ್ಟ್ರರತ್ನಂದ ನೀದುಸ್ಥಳೆಯ ಮನೆಂಯವರಾ॥
ಭಂಗದಿಗನೆಯಿ ತಂದನ ಭವನ। ದಿಂಗರಿಗನೆಯಿ ತಂದ ನಿವೆಂಯಾ
ಶೃಂಗಾರ ಅವ್ಯಕ್ತ ಕರೆ ಸುತೆ ದಿಸದಿಗೆ ನನಿ ಪ್ಪುತ್ತಾ॥ ॥೮॥
ನಿಜ್ಜೆಲಾಜಿಗನಿ ತಂದ ಬತ್ತೆಂ। ಪೆಜ್ಜೆಕಿಬ್ಬುಳವಾಗಿ ಕುಂದದು।
ಕಿಜ್ಜದದರಿಂ ಜಂಗ ಮೂವಳಿ ಗೆಲೆದು ಮೂಡುತ್ತಾ॥
ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮದುಳ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರಂ। ಪೆಜ್ಜಿಪತ ತಂದಾಸಿಭಾವದ।
ಪಜ್ಜರಿತದಿಂದ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಕಮುಂಪ್ಪತಿಯೊಳಿರಲು॥ ॥೯॥
ಯದರದಪಿ ಬದ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬನು ಕದಗಿ ಕಿಂಪ್ಪರ ಶರಣ ಸಂಪ್ರಯು।
ವದರಿ ನೋಡಲು ಬರುತ ಬರಲಾರದೆ ಕರಂಬಳ್ಳಲೀ॥
ನಡೆಂಯು ದುಗಿ ಕಲಕೆ ನೆ ಬೋಂಪ್ಪತಿ। ಪದವನೆಂಪ್ಪು ಬರಲ್ಲಿ।
ಪಿದದಿರೆವದು ಲಲಪಿ ಕೈಪಿಡಿಯೊದ ಯು ಮನ ಧ್ಯಾಂತನಾಗಿ ತ್ತಾ॥ ॥೧೦॥
ಯಿನಿತು ದೂರಂ ನಡೆ ತರಲು ಕೀ। ಜ್ಞನಗೆಮು ದುಗಿ ದೆಕಾರ್ವ ನೇನೆಂ।
ಜನಲು ಭಕ್ತನ ನೋಡಿ ಬೋಂಪ್ಪಿಯ್ಯದಿಂ ತಂದಾ॥
ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪದಿಯಂ ಹೊಡು ದನು ನೆ ವಿನಂಯು ನಾಸಂ ಬಂದಾಗೀ ಗಳು।
ಜನವರಿಂ ರೂಪದಿಂ ಸೆಂ ಕೆಡುವ ನೀನಂ ಬಿಯಂ ಣಾಂ ಕಿಂ ಪ್ಪಕ್ಕೆಯ್ಯಂಗೆ॥ ॥೧೧॥
ಯಂದುನ ಬರ್ಗರುಪೇಳು ತಿರೆಕೆ ಳ್ಳಾದಿದು ನೋಡುವಾಂ ಷೆಯಲಿ ಯ್ಯ।

ತಂದೆ ಆಪತ್ತಿಂದೆ ಸೊಂದಿದೆ ನಂಬ್ಬ ಸಂತಾಪಾ॥
ಮುಂದಕೆಂಸ್ತಾಂಂಬ್ಬಸೈಂಯ್ಯ ಗಳಿಂದೆ, ಪರರವಪ್ರದೆ ಮತನಾ,
ಬಂದವಾಂಯ್ಯಂಯ್ಯನವಮಕವಪ್ರದೇಳೇ ಮುದೂರದಲ್ಲ॥ ॥೧೨॥
ಪೋಗವೇಳ್ಗಾಂಯ್ಯಂಯ್ಯನಂಕಂಡಾಂಗಳಲ್ಲದೆ ತಂಬ್ಬ ಬಳಲಿಕೆ,
ಪೋಗಲರಿಂಯದೆ ಮತ್ತೆ ತಪ್ಪದೆ ಮದಿರ ಮದಿಪಲ್ಲ ಮಾ॥
ಅಪಕೇಳ್ದವಮತ್ತ್ರ ಕಲುಷಿತನಾದಿ ಕಪೃ ಮರದಿರು ಮರದಿರು ಭೂ,
ಭಾಗವೊಳ್ಪುಸ್ಪೈಂಗೂಲಕಾರನ ಪೆಂಬ್ಬ ಮುಂದಿತ್ತೂ॥ ॥೧೩॥
ಬೆಲಿಕೆಕಿಲ ಬೆಂಗೆಯ್ದು ಭಂಟನು ಕೊಳ್ಳಬಪ್ಪುದೆರಾ ಬಿಂದು ದವದವಂ,
ಕೆಲವನತ್ರನವೆಶ್ರೊ ಜಿಹುವಪಾ ಮೂಂವ್ವ ಭರ್ತ್ರರಿಗೇ॥
ಅಳವಡದ ದದಂಷೇಳದಿರು ವಿಶ್ವಲ ನಿರಂತ್ತರ ನಿಜಸುಖಂಪಂ,
ಜಲರದ ವಿಡಲಿಂಯು ಪದಿಯು ನಿದಿಯುಂಮ್ಮ ವರಿಗರದೇ॥ ॥೧೪॥
ಪೊಂದದೀಳ್ಳತ ನೆಲೆವೆಗಡನಿಜ, ಬಿಂದ ನಿಚ್ಚಂ ಕೊಡು ಪ್ರದಮದ,
ನೆಪ್ಪಿಂದು ಗಡದ ಗಾವಂದು ಕಾಪವದೊಂದು ಗಡತನಗೇ॥
ಯಿಂದು ಕೊಡುವಾವದೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವವ, ಕಂದಗೆಷ್ಟರು ಯೀದಿನ ದೊಳ್ಳೇ
ಪೆಂದು ನಡುವರೊಲಂಗಕಂತರು ತಂವ್ವ ನಿಚ್ಚರನೂ॥ ॥೧೫॥
ಹಿಂವ್ವರ ನನಡಿಪಡಿಪಬಂಗಾನಿ ಬಿಂವ್ವಗಾಪಳ್ಳ ನುಮುರದಿರು.
ನಂಪ್ಪಯುಳ್ಳ ಪೈಪೃಕಂ ಪಿದಕೊರಂದವರು ಮುಂದೇ॥
ಜುಂವ್ವಾಡುವ ಘಂದವಲ್ಲದೆ, ಜಂವ್ವವೂ ತಂಲ್ಲಯ್ಯನಿ ನಪಾ,
ತಂವ್ವಿ ಧಾವರನಿ ತವನೆ ನೀ ಬಂದು ತನು ಬಳ್ಳಲ್ಲ॥ ॥೧೬॥
ಯಿನಿತು ದೂರವೆರಂಪಿಪ್ರೋದಡೆನಿನಗೆ ಬೇಕಾದರ್ಥವಂಪೊಳ
ಳ್ಳಮತಲದಿಂಯು ಲಕಲುಪಳಂ ತಾಟಿವ ತೊಡನೆ ಬೆಳ್ಳದವೂ॥
ಕನಕ ತ್ತಾವರೆಂಯು ರಳು ಪಳ್ಳ ವಲವ ನಿಂಯೊಳ್ಳುಂವ್ವ ತರಾಂದಿ ಂಯಗಾರೆ,
ಮನದ ಗಾಬುದು ಕಗಾಬುದ ಗಾದು ರರು ವಾಸ್ತ್ರ ಪಳು ಪುತ್ತ್ರರಲೂ॥ ॥೧೭॥
ತೋಪಿಸು ಬ್ಬುತಪೇಲ್ಲದಕೆಯುಂರಾಂಸಿಂಯು ಗಲಕೆ ಮಿದುಕ ಪೊಂಗಳ,
ರಾದಿಂರಲಂತೆಪಕೆ ನೆಡು ಭರ್ತ್ರ ಮ ವೊಟ್ಟಿಯಂ ಪಟ್ಟೀ॥
ಅದೆ ನೋಡಲು ಪ್ರೊಕ್ತು ಕೊಂಡುಲ್ಲಾಗದಿಂ ನಡೆತ್ತರುತ ಬರಾಗ,
ಯೂಧದಿಂ ಬರ್ಪ ಫಳದು ಬರ್ಪವ ದಂಡ ನಾಂಯಕನಾ॥ ॥೧೮॥
ಅರಮನೆಯು ಬಾಗಿಲಲ ಮೊಟ್ಟಿಯು ನಿರಿದಿ ಬೇಗ ವೊಳ್ಳೈದಿ ಪೊಂವ್ವಂ,
ತತ್ತರತರವೆ ತಂದ ಪರಿಯು ಬಂದ ಫಂದವನೂ॥
ಕರಣಾಪಾಡಿದಪಾ ತೆನಯುಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಪೇಳುತ ಭರ್ತ್ರ ನೆಲಿವ,
ವರದ ಪೈಳ್ಳ ಪಲಿಕೇತ ಬೊಂವ್ವಯ್ಯಂಗಳನನಿತ್ತ॥ ॥೧೯॥

ನಿತ್ತವಂ ಪೊರಲಾರಿಂತೊಬ್ಬನೆ । ಮತ್ತೆನಸೆವರಿಜರಸ ಪೊಬ್ಬನ ।
ನಿತ್ತುಳ ಕುಳಿಸಲಾಬಸವನತ್ಯದ್ಭುತದಬ್ಬ ತಾ ॥
ಚಿತ್ತಸಾಗುತ್ತಿದು ನಿಜಚಿತ್ರನೆಸುತ್ತ ಮಿಂತ್ರಿದರುಂ ಭಕ್ತರು ।
ದಾತ್ತ ಚರಿತವನಾವು ಬಲ್ಲಿದಂ ತಾವನೆ ಬಲ್ಲಾ ॥ ೪೨೦ ॥
ಕಾಮಧೇನುವು ನಿತ್ಯ ಕೆಂಬಿನೆ ಕಾಮಿನಿದವರಿಗಲ್ಲದೀಯ್ಯದು
ಆ ಮಹಾಕಲಕೇತ ಬೊಂಮ್ಮಿಯ್ಯವಮಹತ್ವವನೂ ॥
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಳುಯಿಂತ್ರಿಲ್ಲ ನಿಸ್ತ್ರಂದು । ಕಾಮಿನಿಸಲಖಿಳಧರ್ಮನಿದ್ಧ ।
ಹೊತ್ರೀಮ ಧರ್ಮನಿತ್ಯತಿವಲ್ಲ ನಿಕ್ಕಾಳ ಜ್ಞಾತೆನಿ ನಿ ತಲ್ಲಾ ॥ ೪೨೧ ॥
ಬಂತ್ತು ಕಿಂಪ್ನರ ಬೊಮ್ಮದೇವಮಗುಂತ ನಂ ಧಿಕ್ಕರಿನಿಸು ಡಿಯಲ್ಲ
ದಿಂತರುದು ಕಲಕೇತ ತಳಗಂಪಲ್ಲಮುಖದವರಾ ॥
ಅಂತವರ ಜಾತ್ಯ ಕ್ರಪದಾಕವನಂ ತಿಮಿಳಿವಾಂತ್ಯೆಂತ್ಯ ವಂನಿ ।
ಭ್ರಾಂತ ಚಿತ್ತರು ಬಲ್ಲರೆ ಆ ಮಹಿಮನ ನು ಅಕ್ಕರೇ ॥ ೪೨೨ ॥
ಯಿರವನಾರಿ ನರೆ ಜಾಲೀಯ್ಯದೆ । ಚರಿಮನಿರೀಕ್ಷರನಲ್ಲದಿಳೆಯೊಳು ।
ನರನೆಯೀತನೆಸುತ್ತಲಾಭಕ್ತಂಗೆ ನೆರವಬ್ಬಾ ॥
ಶರಿಚರವನಿತ್ತಾಷ್ಟ ಗಾತಿತರ್ । ಶರಣಂವಂದಳ್ಕನನಿ ಮಿತ್ತಂ ।
ಶಿರಬೊಳ್ಳಾ ಬಂಡಾರಿ ಬಳಿವಾವೂತ್ಯನೆಯಿತಂದೂ ॥ ೪೨೩ ॥
ಪ್ರೊಂಚುತುಂ ಕಲಕೇತ ಬೊಮ್ಮಿಯ್ಯಂಗಳಿಗೆಸ ಮ ಭಕ್ತಿಯು ಅದಾ
ಷ್ಟಾಂಚ ವೆಳಸುತ್ತಂ ಜುಳ್ಳಿ ಕಿಕರಳೆಕೆ ಮಲ್ಲನಾ ನೀ ॥
ಸಂಚಳೊಳ್ಳು ಸಂಜನಿತರರುಷಾ ಸಂಚಲಕಲಾ ಪ್ರಾರದಿಂಚ ।
ವಾಂಚಮುನ್ನನೆ ಪುತ್ತ ಮತಮವಬನೆವನಂ ಮೋಡಿ ॥ ೪೨೪ ॥
ಸಂತಳೆದಿ ಕಲಕೇತ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯಮಹಂತ ನೆಂದು ಮ ಭಕ್ತಿಕಾಂತಾ ।
ವಾಂತನಲ್ಲಾ ನಿಂಪ್ನ ಕಿಂಪ್ನರ ಬೊಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯಾ ॥
ಯಿಂತುಳಿರ್ ಬವೆವಂಜಾ ಭಕ್ತಘನ್ಯಾಂತರ ಬೊಳ್ಳಾರುಂ ಬಮಿಕೆರೆ ।
ಮಂತೆಯಾತನ ಯಾಡಿತ್ತರಲ ದೇಕೆನೀನರಿಯಾ ॥ ೪೨೫ ॥
ಪಡಿಯನಿಕ್ಕರ ನರಿದು ಶಂಕರನೊಡೆಯವಂ ಬಂಣ್ಣಂಗೆ ನಿಜ್ಜ ।
ವಡಿಯನಿಕ್ಕುವ ನಿಂದು ಕಿಂಪ್ನರ ಬೊಮ್ಮದೇವಂಗೆ ॥
ವದನೆಮತಾಡಿ ಮಪ್ರದುಂ ಪೇಣಿರ್ ಪಡಿಯನಿದುವಡು ಕೆಲಳ್ಳುಕತ್ತ ಮಿದ್ರದುಂ
ಪ್ರೊಡವಿಂತೊಳಗಿಳರಿಯೊಳ್ಳಬ್ಬ ಜಾಳಿಯಗೊಂಡೆಯಲಾ ॥ ೪೨೬ ॥
ಮಲರಸನೊಲವಿಂಚಜ ಜಿನಿದಕೆಲವಿ ದಿಂತಿರ ಕೇಳ್ಳು ಬರುನುಡಿ ।
ಗಳಮುದಿರಲೇರಿ ಭಾವ ಕಿಂಚಳು ಶಿವನನು ಬಿಡದೇ ॥
ವಳಗೆನಾಲಿವ ತಿನಿ ತುರಾಲಂ । ಪಲಿ ಭಜಿನಿಯುಂ ಪೃಥುವಾಯಿ ।

ತ್ರಿಶಿಯೊಳ್ಸೈಂಜ್ಯವಂದು ಪಾಶವನೆಮಸಿ ಪೊಡಲಲ್ಲಾ॥ ||೧೭||
ಪೃಡಕಿಮಚ್ಚರನಕ್ಷೆಲವಲಾಕ್ಷಿಯ್ಯೊಡನೆ ತ್ತೋರಿತ್ತ್ವರನಿಂತು।
ಘಡಿನಿಶಿಂ ತಿಗವಲಿಮಸಳ್ಳವಿಯಪಾಪ್ರಶಾರಿಗೆಟ್ಟಂ॥
ಬಡವರಿದ್ದ್ವಶಿಪೆಂಪ್ಪ ಯುರಶರಂಸುದು ಘುಡೇತಶಿಬಾಳ್ಳಿ ವಮುಜನ।
ಪೊಡೆಯು ಸಂಪೂಜಪಿದಶಪೂರ್ಣಂಸ್ವಂ ಪೊಡಪ್ರಬಿರದೇ॥ ||೧೮||
ಕ್ಷೊತ್ರಿಶೇಳುತಚ್ಚೆನೆ ಮುಟ್ಟಿಲು। ತೋತ್ತ್ರಿಪೆಲಜಂಪ್ಯೆಯ್ಯಲದರಲ
ಬತ್ತ್ರಿಶಬ್ಬಳ ವಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಧರಿತ್ರಿಯಲನಿಂವಸ್ತ್ರ॥
ತ್ರಿತ್ರಿಪನು ಬೊಂವೆಸ್ವ್ಯಯ್ಯನಕೀಶಿರಮ। ಕತ್ತ್ರಘುನತರದೊಲ್ಸೈನಾಸಂ।
ಚಿತ್ತ್ರಿಕ್ಷೈಲಾಸ್ಯಕ್ಕೆಪ್ಯೋನಿಮರಳ್ದುದನುವಾಯು ತ್ತೊ॥ ||೧೯||
ಶುನವರಿಂಯುಲೀಶ್ವರನಸೋಂಯುಂದೆ ನಿವಿಡವರಂ ನೋಡಜೋಕಿಂ।
ಚೆಮುತ ಬರ್ಗವರುಳ್ಳರುಶೀಯ್ಯಿಕೆ ಚೋಕಲಾಧವಪೂ॥
ತನಸಿಭಕ್ತನುಶಡಿಂಯುನಿ ಕ್ಷಶ್ಯಧವಕ್ಕೆ ನೆರವಾಜಿಂಪ್ಸಕಾಯ್ಯದ।
ಲನುವಿಸಂ ಪಡದೆನಿತುಧನವಿದೆ ಪೊಡವಿಂಯುಲರೂಳ್ದು॥ ||೨೦||
ಶಿರಘ ಶಂಕರಪಾದಿಸೈಂತ್ತ್ವನ। ಶ್ರಜಶರಂಯುಸಳ್ಳವಸೋಕ್ರೈರಶಿ
ಶರಸಿಧನವಿಲ್ಲನಲು ಬಾರದುಬರ್ವನನಿಂಪನ್ನ॥
ಬಿರಿಯುಕಿಂಪ್ಸರ ಬೊಮ್ಮದೇವಂ। ಸೆಗರದುಶಳುಕ್ಕೆ ಬಂದಿಸಳ್ಪನೆಗಂ।
ಶಿವೆರಡೂಲಪ್ಷವಸಾದದಿಂ ನಿರದೀಶಿಸೆಂದೆಮುತಾಂ॥ ||೨೧||
ನಪನಸುತಶಲಕೀತಬೊಂವೆಸ್ವ್ಯಯ್ಯಸಳ್ಳಲರಿಪೊಂಬಾಂವಿಡಿಯೆಂದ್ಹೊ।
ಸ್ವಜಳ್ಳವುಯುವಾಂಸೆಜೆಯಲಚ್ಚರಿಪಡು ತಬನಪ್ಪೆಯ್ಯ॥
ಪ್ರೊಗಳ್ಗಂ ತಿರಲವದನ ನರಿಜೆಪೆಧಿನಿ ತೀನುತ್ತಾಶಿಂಪ್ಸಶ್ಯೆಯ್ಯಮ
ಪುಣಿಚುಕ್ಕೆಜಳು ನೆರನಿಪೆಂ ತಂಬಾನಕ್ಕೆಸಿದೆರೂ॥ ||೨೨||
ಕ್ರೊಡವುಡು ತಲಕಕಿಂಪ್ಸಶ್ಯೆಯ್ಯನ। ನೋಡೆದುಕ್ಕೆವಿಡಿದೆತ್ತ್ರಿಂಲಶೇ।
ತ್ತೊಡೆಯುನತಿ ಧಂಭ್ರಮಪ್ರೋಕ್ಷತರೆ ತ್ರಿಸಿದು ಬಿನಿಂಯುಷ್ಟೀ॥
ಜಡೆವಿರಪಿಕಂ ನಿಃಪ್ರಪಂಚದ। ಚೆಡನಿ ನೆಳ್ಳವಮತಿಯುಶೀಲಂ।
ಪಿಡಿನಿಲಿಂಗಪ್ರಾಣಮದನನಿದನು ಭವತು ನರುವೀ॥ ||೨೩||
ಅಪ್ಪಮಲಿಂಗಾಂವಳಿವರನುಂ ಮಾಡಿನಿಶರಣನಂ ಭಕ್ತ ನಂಮನವಜೆ
ವನೆಮುದುಟತನಕ್ತ್ರಿಯಮೆಸ್ಪ್ಲಿಂ ಪ್ವಂತುಷ್ಟಿಯುಂಬಡಿನೀ॥
ಬಪೆವನಂ ಬೊಂಮ್ಸ್ಯೆಯ್ಯನಂಲಾಲನಿ ಕ್ಷೆಳುವಿಶಲಕೀತ ಬೊಂಮ್ಸ್ಯೆಯ್ಯ।
ನೆಸವಭಕ್ತಿನಿಧ್ಯಾನಿಯೊಳ್ಗಿಂದಿನಲ್ ವರಿಂಯೊಳ್ಪಿರುತಿದಾರ॥ ||೨೪||
ಖ್ಯಾತಲಿಂಗನನೀ ತ್ರನರಕಲಕೀತಬೊಂಮ್ಸ್ಯೆಯ್ಯನಚರಿತ್ರವ।
ನೋತುಕೇಳ್ವದವರ್ಗೆ ಪೋದಿವರ್ಗೆ ಬರಿದಗಿನ॥

ಭೂತನಾಥನ ಪರವಿಕಾರುಂ ಖ್ಯಾತಿಶಂಮ ವಿಷ್ಣು ಪಮೇಶನ।
ಖ್ಯಾತಿಯ ಅಮೋರಕೋಳ್ ಪ್ರಷ್ಟಂ ಧನಂ ಗಳ್ಳ ನವರೆತಾಂ॥ ॥೨೫॥

ಶ್ರೀ॥ ಅಂತ್ಯೂಪಂಧ್ಯ ಗಲರ್ಕ್ಕ ಪದಸೂಗಿಲ್ರ ಗಕ್ಕೆ ಪಂಗಳ್ಳಮದಾ॥ ಶ್ರೀ॥ ಪುರುಷೇಸಹ।
ಷಕಲ್ಲವಿ॥

ರಕ್ಷಿಗೆಂಯ್ನವರೆ (ಹ್ವಾರೆ) ಶು ವರ್ನದ। ಘಟ್ಟಿಯೂಗಿರೆ ಜಂಗಮೂವಳ್ಗೆ।
ಹೊಟ್ಟುಬಲ ವನಕೋಡ ನಗಾರನಿವಗೂಕ್ರೈಯ್ಯನು ಪೊರೆದಾ॥

॥ಸೋ॥ ಳಿಗೈಯ್ಯನ ಸಂಧಿ॥

॥ಪದನ॥

ಮತ್ತೆಯುಂ ಶಿವಅಂಗ ನಿಷ್ಟಾ ವೃತ್ತಿ ಮೋಳ್ಗೆ ಪಿಮರವಿ ಭುವೆಂ।
ಬುತ್ತಿ ಮೂಕಾರ್ಶ್ರೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಲಕ್ಕೆ ತಾನೊಂದು॥
ಚಿತ್ತುಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲ ಮದನಾ। ಉತ್ತಿವ ಪರ್ಗಸ್ಗಂ ವಿನಿ ಪರ್ದಶ್ರೆ।
ಚಿತ್ತಿನ ವಿರಳ ವಿಧಿ ನಿಷೇದಾ ವಿರತವ ಜರೆತನೂ॥ ॥೧॥
ಸಂನ್ನ ತಾಪುಳ್ಳ ಶುಚರಿತಂ ಪ್ರಭ್ಚಂನ್ನಬಾಳ್ವ ವಿಯೋಜನ ನವಿ।
ಭ್ಚಂನ್ನ ಕೀರ್ತಿರ್ಪ್ಪ ಫರಗಾರೆ ಭ್ಚಾನು ಶಾಲಕ್ಕೆ ಸೂ॥
ಚಿಂನ್ನಯೂಜರ ತತತ್ತ ವಿತ್ತಿನ। ಭಿಂನ್ನ ಶು ಪ್ರತ ವೋರ್ಲ ಲಶು ಷಣಗಂ।
ಶಿಂನ್ನ ವಂಶ ವಿಚಾರ ದೂರ್ಶ್ರಂ ಪ್ರವರ್ತನ ನೂ॥ ॥೨॥
ವಿಜತಷ್ಟದ್ವ ಪರ್ಗನುನಿರಪರ್ಗಳ ನಿಜಶ್ರಿ ವೈರ್ಶ್ವನು ನಿರುಶರಾವಿಭು।
ವಿಜನ ಶಂಗತ್ಯಾನಿ ಪೂಂಯೂಬಂಧ ವೇೋ ಜನ ನೂ॥
ಪ್ರಜನ ರಶಿತಮ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತ ಜನನೀಲ ನೆನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತ।
ಪ್ರಜ ವೊಳ್ಗೆ ~~ಮೂರವಿ ಭುಲ್ಲಿಂಗ ಐಂತೋಳ್ಗೆ ವಿಕ್ರೈನಿ ಅದರಿಂದಾ~~ (ದಾಸೋಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಶಂಕೆಯಿದ್ದು) ॥೩॥
~~ವನೆದು ಜಂಗಮ ಶೋಹಂ ಗಾರಾಧಿಶು ತರಲು ದಿನದಿನ ವೊಳ್ತೆತ್ತಯ~~
~~ದವರ ಪಾಯನ ರು~~
ಘೋರವಾಂ ತಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೋನಿ ಪುರಾರದಿಂಶ ಚ್ಚಿಕ್ಷೆಗಳ್ಗಂಕೈ।
ಉದ್ಯುರ ಪಡಿಕೆ ಡದೂಟ್ಟಿರಟ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠ ವಾನಿದಾ॥
ಶೋರಷ್ಟ್ರರೆಯಂಕ್ಸ್ಯಾ ತ್ತು ಪೊಂಡತಿ ಭಾರ ವೆನ್ನದೆ ತಂದುವೋಳ್ಗೆ।
ಪುರವಿ ಭುಲಿಂಗದಿ ಯೊಳ್ಗೆ ವಿಕ್ರೈನಿ ಅದರಿಂದಾ॥ ॥೪॥
ವನೆದುಂ ಜಂಗಮ ಶೋಹಂ ಗಾರಾಧಿಶು ತರಲು ದಿನದಿನ ವೊಳ್ತೆತ್ತಯ।
ರವರಪಾಂ ಉರುನವರು ಬಾಸವ ನರಪುನೆ ಯೊಳ್ಗನು ಇನನೀ॥
ಬಹುರವ ಪ್ರಾಣಂತು ದಿನಿಚ್ಚಲುಂ ತಪ್ಪಿಸದೆ ತಾಂ ವಸ್ತು ತುಂಬರೋ।
ಇನಿ ಬಹುತ್ರಾ ಉಪ್ಯಂಯ್ಯ ಗಳು ಬಂಡಾರಂತುಂ ಮೋದೀ॥ ॥೫॥
ಬವವ ಮೋಳ್ಗೆ ಸೆರವಂತ್ರ ದು। ಪ್ರಿನರು ವಿತ್ತ ಶಿವೈಶ್ವ ವಾವನು।

ವಸುಧೆಯೊಳು ನಿಂಸ್ಮರಮನೆಯು ಪ್ರೊಕ್ಷ ಪ್ರೊಕ್ಷರೂಪಾಯುತವಾ॥
ಪದರವಾತನವದನದಲಿ ಮಾಡಿದಿ ಕೆಲ್ಲ ಹನೆಂಬಸಳ ಶಿರವೆ।
ಪ್ರಸುರಲುಂಪೀಡಲಪ್ರವರಿಂಯುಲಿ ಫೋಳಲಿಸು ವಡಿಂಸ್ತೂ॥ ॥೬॥
ಯುಂದುನಾಳಿಂಸ್ನದಿದಿ ಸಂಪ್ರ ಕಿಯುಂಗ ಶಾಂವಂಕಲಬ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚಡು।
ಪಿಂಡ ಮೊಳ್ಳು ಳ ಭಕ್ತ ವದರಾಂಪಾತನ ಸುಡಿ ನವ್ಯಾ॥
ಬಂದ ಜಂಗಮಕೋಪುಯುಂಪಾನಂದದಿಂ ಕ್ಷಂತು ಷ್ಟರಂಮಾಳ್ಬ ವಡವ
ಳ್ಳಂದಮವಸೊಂಳು ಭಾ ಶ್ರವೊಳ ಸಿವೂರವದು ಭಕ್ತಾ॥ ॥೭॥
ಯುಸು ತತ್ರಂ ಸ್ನದಮ ಷದಲಿಕೀ ಕವನೆಸಳಂವೂ ಡು ತ್ತಿರಲು ವಂ।
ಜನಿತವಿಸ್ನಂಯುಸಾಂಸು ತ್ರಂ ಪ್ರಲ್ಕಿಂ ಸ್ವಭಾವದಲು॥
ವಿನಂಯುದಾಂ ಬಸಿ ವಂಕಾನೆಯ್ಯಂ। ದನಘುವೋಳಗೆಮೂಂ ದೇವನ
ವನು ತೆಂಯುಂಕಾ ಬುತ್ತ ಶರಣಾಂ ತೆನಸು ತಮ್ಮೆಂಯ್ಯಕ್ಕಿ॥ ॥೮॥
ಪ್ರಂದ ಮಡಲ್ಳ ದರಿಂದ ಪುಂಸ್ವಾಸುಡದಿ ಶರಣಾ ಕೆನಂದೆ ನು ತೆಕಲ।
ಸ್ವಡಿ ಪಳ್ಳ ಗೆ ತಪ್ಪಿ ಸ್ಸ ವಣುಯು ತಾನೆಸ್ಳಕೊಂಡೂ॥
ಅಡಿ ಪಳಂ ತೊಳ್ಳಕೊಳು ತ ಬಸಿವಂ ಸಡ ಸರಿಸಿ ಕ್ಷಂಸ್ಸವನರಿದರಾ।
ದೊಡೆವಿಕೇಕಂ ತಪ್ಪ ಷಂಬಸು ಮತಿಯೊಳ್ಳಾ ಶ್ಯಯುಕೇ॥ ॥೯॥
ಯುಂಪ್ನ ದೇವರುರ ಬಿದು ಬಂದರು। ನಿಂಪ್ನ ಮುವೆಯು ಲಿಪ್ರ ಕ್ಳರ ಸಿ ತಾ॥
ರಂಪ್ನ ಘಿದ ಬುಜಿ ಸುತ್ತ ಲಿಂಗಾ ಚನನೆಸಿ ಪಳ್ಳ ದರ್॥
ರುಂಪ್ನಳ ದುಕಂ ಸ್ವರಡು ಸಾ ವಿಕವುಂ ಪ್ನದದಿ ಜಾಳಗೆ ಕರಕಿತಂ।
ದೊಂಪ್ನ ಮು ಜನ ಶಾಂತಿ ಯಂ ತ್ತ ನೊಳ್ಳಯ ದುತ್ತ ರಿದಿ॥ ॥೧೦॥
ಬಳಕಲಂಕಾವಕರವುಂ ಪತೆಡಲಿ ನಿ ಪೊಳಗೆಮೂಂದೇವಂ।
ಸಳನಿತಿಗೆಸ್ಸಿ ಮುನಿದು ಶರಣಾ ತೆನು ತ ಬಸಿವಂಬಾ॥
ಲಿಲಿತ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವ। ನೊಲವ್ರವಿಸ ಗ್ನಾರೆಗೆ ನಿತೆಂ ತವನಾ।
ಪ್ರಳುಕಿಸುತ ಬಸಿವಂ ವಿಧಾನ ವಪ್ಯದೆ ಕಂಡಂತೇ॥ ॥೧೧॥
ಯುದುವ ಲಾಭ ವಕೆಗೆ ಕೌಷು ಧ ವಿದುವಲಾಭಕ್ತಿಯು ಬೆಳಮು ತಾ।
ನಿದುವಲಾಯುಂಸ್ವಯು ತೌವರನೆಸೊ ದವಿ ನಿದ ಧನ ವ್ರಾ॥
ಯುದುವಲಾ ನಿಜ ಕದವಿ ಸಳಸಾ ಪ್ಪದವೆನು ತ್ತಂ ಕ ತ್ತ್ರಿ ನಾದ ಪ।
ವುದಾ ತ ಭೋಗ ನಿರಸಾ ನಿ ತತ್ಸದ ನಾಂಗದಾಕೆ ಬಂದೂ॥ ॥೧೨॥
ಯುವದ ನವಂವೆಂ ದಿದಾ ತ ನ। ಕೆಗೆ ಪನೆಲ್ಲಂಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಪದೆ।
ಯುದಿದನ ಪೊತ್ತಿ ವಲ ಪೂಜೆ ಚರಿಸುವ ವಂಸ್ಯತಾ ಥನ ವಲಾ॥
ಯುವದ ನವಿ ಪೆಂಸೊಳಿ ಗೆಗೆ ದವ। ನಾನಾ ಶುವಜೇ ವಿನ ಳ ಭಾಸ್ವವ।
ದೇಶೋ ಯುಪ್ರದ ಕೇಣು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೂಗ ರ್ವದು ಪುತ್ರ॥ ॥೧೩॥

ಘೋರಪಾತಕವಳಿಲ್ದೀಯ। ಗಾರವಂಪಾದುಃಪ್ರಸಾದಆಣ್
ಹಾರದಿಂದಮುಸೋರ್ಕದೆಂಬೀಪರಿ ವಿರೋಳ್ವಿದಿರ್ಗೆ॥
ನೀರಸಾದದೆಯೊಳ್ಕುಡುತೆಂಪಂ। ಪೋರಿಷೋಂಗದೆ ಪಾರ್ಶಿಸುತಬಂ।
ದಾರಿ ಮಡಿಸ್ರತ್ತ ತ್ರದಿದವಿತ್ತ ತ್ರಸಿರಲೀ॥ ॥೨೧೪॥
ಅಧಿರ್ಗಯೆಲಿಮಧ್ಯಾಂನ್ನ ಷವಂಯೆಳ್ಗೆ। ರತುರ್ಗಲಂಪಧ್ಯಾವಮಮಿಯುತ।
ವತಿರ್ಗಯೂಮಿತಬಾ ಗಿಲಲಿ ರಟ್ಟಿಗೆಗಳ್ಗಂಡಾಕೀ॥
ಭಕ್ತನೆಯ್ಯರೆಂಬಾತಾಪತಿ। ಕೂತ್ರದಿಪಲ್ಗಂಕೆ ಚಿರ್ಗ ಜಂಪಮು।
ಮೂರ್ತಿಕ್ತಪಳ್ಳ ನಮಿರಾಗದಿಂ ಶ್ರೀಜಾಲಿಶ್ರಿಯಂ ತೀಚರ್ಗೀ॥ ॥೨೧೫॥
ನೀಳೆಯಲಿ ಅಂಪಾಚರ್ಗನೆಂಮಪಾ। ಲೋಲವಗದುತ್ತತ್ತಮಜ್ಜನ।
ಶ್ರಾಲಿಂತ್ತತ್ತಿ ಸೋಳ್ಗಾಗ ಚರ್ಗವಂ ಮಡಗಿದಾವ್ರಿಂ ಸ್ವ॥
ಜಾಳಿಗೆಗಳ್ಗಂಡಾಚ ಬೆಂದೆಂಹ್ಯ ಲಯಕ್ಷ ಬರ್ಗಂದಲಲ್ಲಿಯಃ
ಬೀಲವಿವ್ರದೀಳೆ ಮತ್ತವತ್ತಾಲಂಂಬೆಪಸೋಳ್ಗು ತ್ತ್ರಿರಲೂ॥ ॥೨೧೬॥
ಸ್ಟೀಪತ್‌ವಚ್ಛೈಲಯ್ಯಂಭರದೊಳ್ಗೀತಾವಿಕ್ರೈರೆಂದಿದುರ್ಗಶಾವಲಿಂ।
ಗಾವಪರಮಂ ಮಾಡಿಬಜಯಂ ಕ್ರೈದನೆಂಬೆನಲೂ॥
ಭಾವದೊಳ್ಗವದವರಿದು ಭಕ್ತಿಸೆ। ಜೀವವಲ್ಲಾ ಬನ್ನವನಕ್ರುದಕ್ರು।
ಧೀವರಾರುಂಬಾತ್ತನಲ್ಲಿದಿಬರಾಗು ಭಕ್ತರಿಗೆ॥ ॥೨೧೭॥
ಶೃಂಗ್ಯವುಳ್ಳ ಶಿವೈಶ್ವೈರಿತಾವರ್ಗಂಗ್ಯ ಭಕ್ತರ ಸುದಧರಿಮಿವುದು।
ಗಂಗ್ಯವೀತಾನೀವರಾವಪ ಮರ್ಥ್ಯವಾ ತನಲಾ॥
ಶೃಂಗ್ಯದೀವರ ಸಾತ್ರೈದುಂ ಪಾಲುಗ್ಯದಿಂ ಪಂಪಿಲಲ್ರುವಮುತ್ರೈ।
ಪುಂಗ್ಯಾವರಗಾಶ್ರುರುಷ ಸಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರೀ॥ ॥೨೧೮॥
ತ್ತಂಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳುನಾಶಿಲಾಂಯೆಂ ಮ್ಮಪಂನೆನದಿಲ್ಲಿಸೆಂದ್ರುಂ।
ದಂಮ್ಮರಿ ಮನದುಪಾಲದೆ ಬದುಕಿ ಪೆವುಮತ್ತೇನೂ॥
ಯಂಮ್ಮ ಲಾಸು ಪಿಟ್ಟಿರಾಯಿ ಕಂತಂ ಪೆಗಳ್ವದಿ ವಿ ಬಕ್ರದೆಮ ಪಯೂ।
ಕ್ಷೊಂಮ್ಮ ಪಳ ನಾವರಿಯ ವಾ ತನಿ ಬಲ್ಲನೆಂದೆಮ ತಾ॥ ॥೨೧೯॥
ಮುಂವೆಯುಬ್ಬರು ಜಂಪಮಕ್ಕಿವಂ ಮೊಂದು ಜಾಳಿಸಿಯಂಸಿವಿವಿ[illegible]ನಿ।
ವಂದನಂಕ್ರೈಂದ್ದಲ್ಲಿ ವಿವಿನವಂದಿ ಜಂಪವೂ ಆವಳಿಗೆಲ
ಬಂದುಪಾದಾ ಚರ್ಗನೆಗಳ್ಗಂ ಮನವಂದಿ ಮೂಡಿವಂದಂಪ್ರಿ ಜಾಲವಂ।
ತ್ತಂಮಜಿಲ್ಲ ಲುಸಟ್ಟಿಗೆಯ ಕ್ರೊರೆಪನರವಂಯೆವಾಸೆ॥ ॥೨೨೦॥
ವತವೊಡನೆಪಡು ಚೆಳ್ಗಸು ಚೆಳ್ಗಮಿವ। ಪದವರವನೊಂದೊಂದು ಪಾವಿರ।
ಪದಿಯಕ್ರೊಂನ್ನಿನ ತೊರ್ಕವಂಪಡಿಕದಿದು ಜಂಗಮಕೀ॥
ಕೊಡುತಿರಪಿ ವಿನ್ನಂಯವಿ ಕೀಸಿನು ತತಿ ಜೆಡಗವಾ ಜಂಗಮಕ್ರೈಬಸವನ।

ಱುಡಿಗೆ ನಡೆತಂದು ಬಟ್ಟೆ ತಾ ತನ ವಯಂದೆ ವರಿದು ತಾ॥ ೫೨೧॥
ಆತುಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಿಜ ನಿಂದು ತಿನ ತಿ। ಆತಿ ಶಾಂತ ದೆರೂ!ಸಕ್ಕೆ ಸಂಧಾ।
ಪ್ರ ತನ ನೆಲೆ ತನ್ನಯೊಡೆ ತಾವರ್ತ್ಯೋ ಳಗೆಂದು ವಾ ಶಂಸೇ॥
ಪ್ರತಿಂತೊಳಗೆ ಜೆಂಗುರಳನೃತ್ತ ಶಲ್ಯಪ್ಪು ತಿದು ನಾ ತನೆ ಸುತ್ತ್ರ ಗಿಸ್ಪುತ।
ಸುತಿ ನಿ ಬನ ವಂಶಿ ದರಿ ನಿ ಚ್ಛೆ ಶಾನಿ ನಡೆ ತಂದರ್॥ ೫೨೨॥
ಶರಣ ಶರಣು ಪ ತ ಮ ಮೋರಥ। ವರದ ಕಾರ್ಯ್ಯ ಕಾಂಚ ನು ತ್ತ್ರ॥
ಧರೆಂತೊರವಿ ಪಾಷ್ಟಾಂಗ ವಂದ ಕ್ರಮ ವಂ ಮಾಡಿ॥
ವರಕವು ಲವಂ ಮು ಇಂತು ಶೀಳ್ ಬ ನಿಶ್ಚರನ ಯು ವಿರಿಂತು ಲಿ ನಿಶೂ ಲನು।
ವರಿ ಬಳಕ ನಾ ಮುಂನ್ನ ನಿಂನ್ನ ಕ ನೆಂದು ದೊಂದು ಂಪ್ಪ್ರಿ॥ ೫೨೩॥
ಬಗೆ ಸುಭಕ್ತ ತರ ರಣ ವರ ಕಾರ ಣಾವ್ರು ಷ ನಿ ವ ಸೊಬ್ಬ ಭಕ್ತನ।
ನೆಗೂ ಶಲುಂ ಪೇ ಸೋಲ್ತಂ ದೆಂಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಭಕ್ತರಿ ನೇ॥
ಗಣಾದಿ ಸು ವಡೆಂ ಮ್ಮರಪ್ರ ಬದು ಪ ಹರಣ ವ್ಯ ನಿಂಮ್ಮ ಕರುಣಾ ವಲಾಂ ಧಾ।
ಕುಣಿ ಂತೊಳ ಗೆನಿ ಶ ಶ್ಲೋಕ ಕಾರಾ ಬ ನ ವ ನು ಕು ಮಾ॥ ೫೨೪॥
ಶೀಳಯಂದಂ ಮುಂನ್ನ ನಿಂದು ವಿ ಜಾಳಿಗೆ ಸಲ್ವಂ ಕಂಡೆ ವಿಂದು ವಿ।
ಕಾಲ ನಿ ತಯ ಶ ನಿಂಸ್ಸ ಕಾ ರಣಾದಿಂ ದ ಸು ಝು ಭಾ ಪ್ರಾ॥
ಧುಪ್ಪಲ ಭಾ ವೃತ್ತಾ ಣ ಭಾಪ್ರರೆ। ತೋಲ ಕಾರುಂ ಣ್ಯಾತ್ಮ ಭಾಪ್ರರೆ।
ಕಾಲ ಪಾ ತಾಂಥ್ರ ನಿ ಕಾಂಯ ಫಲರೇ ಫಲ ರೆ ಧನ ವಂತ್ತಾ॥ ೫೨೫॥
ವಲಿ ದು ನಿ ವು ನಿ ತ್ರ ಶವಿ ಭಕ್ತಾ ವಳಗೆ ಪೊಟ್ಟು ವುಂ ನ್ನಧರೆಯ ಲಿ।
ಫಲ ರೆವ ದಿ ವಳ ಹೂ ಚ ದೇ ವನ ವೊಂಮ್ಮ ಗ ನ ವೆಂ ನ್ನಾ॥
ಫಲ ಪ್ರಕಂಡೈಯ್ಯ ನು ತ ಕಿರು ನ ಗೆ ಮೊಳೆಂತು ಬ ನಿ ವ ನ ನಾಳ ಹೊಟ್ಟು ತಿ
ಜೊಳ್ಳು ತರೆ ತಿ ಳು ಕಿ ಫು ನ ತ ರ ಶೋ ಕ ಜ ಲಕ ಲ ತಾ ನ್ನ ನಾ ಸು ತ್ತೆ॥ ೫೨೬॥
ಅ ವನಿಂತೊಳ್ಳು ಲೋ ಕದ ಘು ಣಾ ವ ನ ರ ಥು ವ ದೆ ವ ರು ಶಂ ಕ ಕ ನ ಂ ನಿ ಕಿಂ ಮ ರ।
ಘು ವ ದೇ ವ ಶಿಂ ತು ಸು ಣಾ ವ ಸ್ಸೈ ಯ್ಯೋ ಭು ಸು ಣಾ ನಿ ಧಿ ನೀ ಪ್ರಾ॥
ಅ ವ ಸು ಣಾಂ ಪ ಳ ನಿ ಕ್ಕೆಂತು ನಿ। ನ ವ ಧ ರಿ ದು ವೆಂ ನ್ನ ಲ್ಲ ನ ಮ್ಮ ಣ।
ವಿ ವ ರ ವ ರ ನಿ ದ ರು ಂ ಪಿ ವೊ ಳ ವ ಮಾ ಂ ಕೆ ವೈ ಂ ತ್ಯೋ॥ ೫೨೭॥
ಯ ಲ ವ ದ ಲಿ ಶಲ ವುಂ ಪೆ ಅ ರಿ ಸೆ ಯೋ ನೆ ತಂ ಪ್ರಾ ಗೆ ಯುಂ ಪೆ ರು ಂ ವ್ಮ ಟ।
ದೊ ಳಗೆ ತಾ ವ ರೆ ನೆ ದ್ದ ಪ್ರ ಟ್ಟು ಪ್ರ ದೇ ಧ ರೆ ಮೊ ಳೆಂ ದ ಲಂ॥
ನ ಲೆಂ ತೊ ಳೆಂ ದು ಂ ವ್ಯ ದು ವ ರ ಕು ಲಂ। ಬ ಲ ದೊ ಳುಂ ಪೇ ಬೆಂ ಣ್ಣೆ ಕು ಣ
ಘು ಲ ಭ ಕ್ತೊ ಲೆ ದೆ ರಿಂ ತೊ ಲ ಪೆಂ ಟ್ಟಿ ತೆ ದ ಪ್ಪೋ ಪ್ಪ ಣಾ ಪ್ರಾ॥ ೫೨೮॥
ಯು ನಿ ತ ದೆ ಲ್ಲಂ ಮಾ ದ ಲಿ ಪ ದೇ ಕ ನು ನ ಂ ತು ದೊ ಳೆಂ ನ್ನಂ ಬ ಲ ಪ್ರ ನಿ॥
ವೆ ನ ಗೆ ಸ ತಿ ಸು ರು ಪು ಂ ಗೆ ನೆ ಶ್ಶ ಕ ದೇ ವ ಕ್ಕೆ ಳೆ ನು ತಾ॥

ವಿನಯದಿಂ ಪೂರ್ವಿಯಮ್ಯಗ್ರಹವಿದ, ವನಜಾಯತ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣ ಮಂಡಲವ,
ಜನರ ಜನಿಸಲ್ಕೆ ನಂಬಿ ಸುತೆ ತೀರ್ಥವಂತೆ ಬನವಂದಿರಾ ॥ ೧೯ ॥
ಆನಯಮಂ ಶೋಧಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆಯುಮ ಶ್ರೇಯ ಮಾನಸ ಪಾಶಿ ಭಕ್ತಿ.
ಪ್ರಭಾವಿಸಲು ತಂನ್ನಡಿಸಲ್ಲಿ ಶಿವದದರ್ಶನವನಿತ್ತೇ ॥
ಅಭಾವ ಪ್ರೋತ್ಸುನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುಳ ಭವಸಾಲಂದಿಸು ನ ಪೂರ,
ಪರಸ್ಥರಂ ಬೊಂಬುಧಿಯೊಳ್ ~~ಸಂತ್ರ ವಸಂಪಾತ~~ ಭಿ ತ್ವಕ್ತ ನಂವಸ್ಥಿತಿ ॥ ೨೦ ॥
ಘುಮಘುಮಾಲಾಪಂಗಳಿಂದುಳ ಪ್ರಮನವಾಸಲು ಭೋಧಿಸಿಂತತ್ತಂ,
ಕ್ರಮದದಿಂ ಲಾಲಿಸಲು ಪೂರ್ವಯಮ್ಯಂಗಳ ಸಿಮತ್ತೇ ॥
ಸಮಿದಿಬಳಿವಾಪೂರ್ವನೆಯ್ದಿದೆ, ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿನ್ನಿಷ್ಠೆತಿ ಉರೊಳ್ಗಂತಪ್ತ ವಸುಮತಿ.
ಘುಮ ತಿಯೊಳ್ಗುಮುಂನ್ನಿ ನವರಿಂದೊಳ್ ಶಂತಿ ದರ್ಸಾಂಗಸ್ತಂತೆಯ್ದು ॥ ೨೧ ॥
ಅನಘ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಮಾದೇವನ ಘನ ಚರಿತ್ರವ ನೋಡಿ ಪಿವರಿಸಿ,
ಮನವೊಪಿಮಕೇಳ್ವದ ವರಿಸಲಾಲಿಸಿ ರಚಿಸುವರಿಸೇ ॥
ಅಂಬರವಂಗಿರಿಜಾಮುಖಾಂಬುಜ, ದಿನಕರಂ ಕಾಂತಿ ಕುಲಂಗಳ,
ನನವರತಮುಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸುವ ನು ಪಶುಪತಿಯೊಳ್ಗೂ ॥ ೨೨ ॥
ಶ್ರೀ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೩೬೭ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಚೆಂನ್ನಬಸವಬ್ರಂಹ್ಮೈ ಸಹ್ಯದ್ರಿ ॥
ಸಂಧಿ ೨೦ ॥
ಅಜನಾಂತಮಾರಾಮ ಷಂದುಳ ಬಳೆಂ, ಪ್ರೊಸಳ್ಗೆ ಚೆಂನ್ನದ ಭೋಂವಿನ್ನ ದೇವನು,
ಸುಗಲಿ ಸನ್ನವನಿಕ್ಕಿ ವಿಶದಸು ಬಿಜ್ಜಳನ ಮಡಿಯೊ ॥
ಪದನೂ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರು ಕಾರಿ ಪ್ರವರ ಭಕ್ತಮ ಕಲಿಕಂಚೆಂನ್ನದ ಬೊಂವಿನ್ನದೇವನು
ಸರ್ವರ್ ಸಂಶಗಳ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ನಿಷ್ಠೆ ಲ್ ಶಿವತರ್ಸದಿದೂ ॥
ಉರ್ಶಸುರು ಸಂಸಾರಮಾಂದೂ ದರ್ಶವಿದಳ್ಳನ ಪೂತ್ರಸಿ ಚರಲಂ,
ಕಾರ್ಸ ತಾರ್ಥ ಪ್ರಣಾವಪ್ರೂರದಭ ವೂನಿಮ ಸ್ವಾ ದಿ ॥ ೧ ॥
ಪಾರು ಬಾರ್ಪ ವಮಾಚರಸಾತಿ ತಿ, ಸಾರದಂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಯಶೋ ತಿ,
ಸ್ವಾರವನ ಪಮಾಂತರ ಪಿವ ರ್ಪ್ಯಂಯು ತಶಿರಾಲವಂ ಗಮೂ ॥
ಪಾರವೀರ ಪ್ರತನಿಂಯು ವಿಂಯೂ ಬಾರದನು ಭಂತ ಚರಿತನ ವಿಂತೆಗೆ,
ದ್ವಾರಿ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತರೊಳ್ ಗಾದಿತ್ವನೆ ನ ಆಯ್ತಿ ॥ ೨ ॥
ಕತ್ತಿ ಮುಳ್ಳ ಹಂಪು ಳ್ಳ ಸಿಂಯುಂನ್ನತ್ತ ಬೀಜಂ ಮದ್ದಿನಂ ಜನ,
ಪ್ರತ್ತರಗಾರೆ ಬಿತ್ತುಗಳು ಮಳೆ ಗದ ಭೂದಿಂಯ ಷೇ ತೆಂಯೂ ॥
ಕತ್ತಂ ಪತ್ತಿ ವಹಳ್ಳಲು ನಂದಿಂಯು ಕಿತ್ತಿಯ ಕುಡಿಯುಂ ಬಿದುವ ಕಲ್ಪಂ,

ಮತ್ತೆಮುಖವಾಯುಕ ತಿಲಕಮುಖಂ ಕರ್ಕಷ್ಟ ಯರಜ್ಞಾ॥ ॥೩॥
ನೀಲ ಗಪ್ಪದ ಕುಡಿಗೆಗಾಳಿಯ। ಬೀಲೆ ಕೊಂಬಯ ನಾರದಂಗಳಿ।
ಗೋಲುವಂದಷ್ಟಿಂತು ಕೆಕರ್ರು ನಾಯುಗಳ ಬಾಯ್ತುಟ್ಟು॥
ಫ್ರೋಳಯುಂದಿನ ಪ್ರಮೆ ಕೆಂತು ಸಿಡಿದಾ। ಭೀಳವೆನೆಯುಲು ಹೂಜಮುಖಮಂ।
ಕೀಲಿಸುವ ಡರಿದೆ ನಿನಿದಕ್ಷದಕಾಳಗತ್ತಲೊಳ್ಳು॥ ॥೪॥
ಮನೆಮನೆ ಚಿತ್ತ್ರುಗಳಿಡುಮುದುಃ ಸೊಳ್ಳಹೊಬ್ಬನೆ ಕಾದುಗಲಿನ
ನನೋಯ್ಯನೆ ಪರಿಷಿಮ ಕ್ಷೆರನೆರನಿ ನಿಲನಿಲಿಃ ನೋಡುತ್ತಾ॥
ಘೂನದ ಕ್ರೋನ ತಿಲು ಸಂಪ್ನಮುಘಂ। ಪ್ಮನೆ ಅನಿದಗುಗ್ರಾ ಸಂಪ್ನಮಂ ಪಂ।
ಪ್ಮನೆ ಅನಿದುನಿಲೆ ಸಂಪ್ನವಂ ಬಲು ನೋಡೆ ಗಂಪ್ನವನೂ॥ ॥೫॥
ತೋಡಿಮನೆಂ ಕೊಳ್ಳು ಕ್ರೋಕ್ಷ್ರ ರಠಿಕಿನಿ ನೋಡು ವಲ್ಲು ಯವುನಿಗಳಂ ಕರ್ಕ।
ಜೂದ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಾದರೆ ದೀವಕಂ ಬೆಳಗೀ॥
ಬೀಡ ನಾಂಮುಕ್ತ ವರಡಿಗಳಿಗೆ। ಕಂಡೆವಂದಿ ನಿಮ ತೆಬ್ಬಿಸುತ ರತಿ।
ಜೂಡಿ ಕಾಂಡೋವದ ಕತ್ರ್ರ ಕಾದವನಾಗಳ ಸುಭವಿಸೀ॥ ॥೬॥
ಶರಣರೆಸುತಿ ದೆದ್ದನಿನಿಮಗೆ ನಿಜ। ಶರಣಾರವುನೆಯು ಕಂಠರರಕಂ।
ಕರಸುಕಂಪ್ನದ ಬೊಂ ಪ್ಮ ನೆಂಬವನಿಸುತ ಇಡಿಗಡಿಗೇ।
ಬರಿಪ್ರತಿಕೆರರ ಮನೆಗಳಾ ಬೀಡ। ವರನಿಮತ್ತ ಭವಂಗಳಂ ಬರ।
ಭರನೆ ಸಂಪ್ನವ ನಿಕ್ಕಬಾ ಜಿಕೊಳುತ್ತ ನಿಡೆ ತಂದೂ॥ ॥೭॥
ಜಂಗಮೂರ್ತಿ ನಿತ್ತ್ರ ಪಾಂಗೋಪಾಂಗ ಪೂಗಲು ನಿತ್ಯ ಕರಿಜರಿ:
ಯಾಚಿಸಿಳ್ಳಂ ಮಾಡು ತ್ತಿರಲು ಮತ್ತೊಂ ದುದಿವಸದಲೀ॥
ಜಂಗಮುಪ್ರಘವಾನಿ ಬಂದದ। ರಂಗೆಯಿದು ಕಗಲಂಬ ಭಾವಪ್ರ।
ಡಂಗದವ ನೀಕ್ಲೈಕನ ಮನೆಂ ತೊಳ್ಳು ಕೆಂಪ್ನವಂ ತೋರೀ॥ ॥೮॥
ಬಹುಕವಸ್ತ್ರವ ನೆಲ್ಲವಂ ತೆಗೆ ತೆಗ ನೆಸುತ ಪ್ರರವೀಧಿಂಯು ಲಿ ಇತೀ।
ನರಿಲನಲಿ ಬಕೆಕ್ಕಂಡು ಖದವಂ ಬೊಂನಿಂ ದೇವಂ ಗೀ॥
ವಂದಿಂತೊಳ್ಳಗೆ ಪೆಲ್ರಂಯುಕ್ಕಿ ಕರಜಲರು ಕಂಯುಗ ಳ್ಪಮಂ ವಾನಿದು ನಿವಿಗರು।
ನದಿಸು ತುಂ ಬಂಬಾರಿ ಕಂಪ್ನವನಿಕ್ಕ ಬೀಕೆ ನಗೀ॥ ॥೯॥
ಕಿಡಿಬ ನ್ವರುಷಂ ಕತ್ತಿ ಲುಂ ನೀ। ವದೆ ನೈವನ ಬೊಕ್ಕ ಸದವಗೂಡಿಯ।
ಕಿಡಿ ಬೊಳ್ಳದು ಕಡಿಂ ತೋರು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಯಿತೊಳ್ಳ ರವಿದೆಗ ಡೀ॥
ನಡತೆಡೊರಕ ದು ಬಿಸ್ತವ ಂತೆ ಳನೆಮುಡಿ ವಸುಡಿ ಸುತ್ತರವ ನೆಂದುಂ।
ಕೊಡ ಭಾಂಡಂತು ನಿತ್ತು ವಲಿಸುವ ನಾಗ್ನಾರ ಣರಲೀ॥ ॥೧೦॥
ಎನುಬಿತ ವಿದಂ ವೆಂಪ್ನದಾಗಲು। ಬರುಮ ತಕಂಪ್ನದ ಬೋ ನಿಜ್ಜ ದೇವ
ಧುಷ್ಟನ ಪೊಲತಿ ನೆಡ ದಕೊಂ ಡು ಬರು ತಾ ಗಳಿಯುವಂ ಕೊಂಡೂ॥

ಮನವಪ್ಪಿದು ತಡಕರವನ್ನೊಲಿದ। ಮನೆಂತು ನಂಜದೆ ಪೊಪ್ಪ ಬಪತಂ।
ಘನವ ಭಂಡಾರದ ಮನೆಗಳೆಂಯಂದು ತೋರಿದಡೆ॥ ॥೫೧೧॥
ಆಗುಳ ಗಂಪ್ನವ ನಿಕ್ಕಲೊಡನಾ। ಬಿಗದಮೊಣ್ಣೆಲ್ಲಂ ಮಿಮಿಳಪ್ಪೊ।
ಸ್ವಗುತಿರಲು ಪಲಿಪ್ಪೊಪ್ಪಳಿಷ್ಟಿ ದಿಪಳ ಧನವನ್ನೈಯೆಂದ॥
ಕಿಗಿದು ಕೊಂಡೋಡಲ್ಕೆ ಪಾವಾ। ಇಪಳವಂ ಕಂಡ್ಯದಿ ಕೃಪಳ।
ಮುನಿದು ಭೂಪಾಲಂಪಿಕೇ ಳ್ಲು ಕ್ಕೇಳು ತಾಪ್ರಡಿ ಸಿ॥ ॥೫೧೨॥
ಕೊಕ್ಕಿ ಬಳವಂ ಗಣನೆಂನ್ನ ಮೂರಿಗೆ। ಬಿಕ್ಕಿದವನಲಾಂತುನು ತಪೋಳಂ।
ಮಿಕ್ಕ ಮೀಕಿಪಳುಷ ತ್ರೌಡಂಕ ಚ್ಛಿ ಕೊಳು ತಂದಾ॥
ಅಕ್ಕಟಾ ಶಿಕ ಭಕ್ತನೆಂದೇ ಶಕ್ಕಿ ತಂನ್ನಂ ಸಂಬಹೊಂದಿ ಕೃದಕ್ಕಿ।
ತಕ್ಕೆ ತಿಪ್ರಚಿತವಂ ಮಾಡಿದ ನೆಕ್ಕಕಲಾ॥ ॥೫೧೩॥
ಇರಿಯನೆಂದಾಪ್ರೊತ್ತ್ರ ನೀಕರೆ। ಮಠಿಯಳ್ಳಿದು ಮಂನ್ನಿ ಮುಂಪ್ರದೆಲ್ಲಂ
ತೊಳಿಯಲದ್ವಿದ ತ್ರಂನ್ನ ಲಿತ್ವಾ ಪತ್ರ ಪನು ಖಿಂದಾ॥
ಅರಡೆನಲ್ಲಾರ ಇ ಪಲು ಗಂನ್ನ। ನಿರದೆ ತೋಡಿ ನಿವನ್ನುವಂ ಸಿರಿ।
ಬರಿಕೆಯಿದು ಬಧಿವಂ ಹರಣವಂ ಇ ಡಿದದೆಂತ್ರದಾ॥ ॥೫೧೪॥
ತ್ರವಗಿಬೇಡಿದ ಡಿಯಬ್ಬ ನಿವಲಿವ ನಿತುವಿತ್ತ್ರವಸಾದೊಡಂ ಕಳ।
ತನದ ಬುದ್ಧಿಯೊಳಂ ತ್ರ್ವ ವಿತ್ವಾ ನಿಪ ನುಳ ದುಕಳಿದಾ॥
ಮನದೊಳಿನಾನೆಂದು ನಂಬುಲೆ। ವಿನಗೆ ತಾಂ ನಿಂನ್ನೇನ ಬಗೆವನೋ।
ಯನು ತಕಂಪೊಳೊಳಂ ರಿಂತು ನುಸುಳುತ್ತ್ರ ಶವಗಳ ನಿ ಬಂದಂಗ॥ ॥೫೧೫॥
ಕನ್ನವಂ ತೋಡಿದರ್ಗ ಬಾನಿಲ। ಪೊನ್ನನೀಷಿದು ಕ್ರದು ಇಮಿತ ಸ್ವಾಕಂ
ತಂದಿಗುಲೆ ಬಿಟಂಕಿದುಂತ ಬೆಕಳಂಪಾ ಶಿಕದೊಳ್ ಪಿಟ್ಟು॥
ತ್ರಂನ್ನರಾಧಿ ಪನ್ನೈಹಿರ ಲಿಪತೆ। ತಂನ್ನ ಕೋಳವನುಡುನಿ ಯಿಂತೆಂದು
ವಂನಯು ದೊಳಿಲ್ಲ ಸುಕನಪ ನಿ ಇಕಳ ನೆಲ್ಲಯು ವಾ॥ ॥೫೧೬॥
ಯೇನರಂ ಣು ದಿಬನವಪಂತ್ರಯಿ। ದೇನಿನಿತು ವಂತಳಯವೇಳಿನೆ।
ಆವಕೆಂತ್ರಂಗಾಪಳಾಂ ಬಂಡಾರಯಿಂತೆಂದಾ॥
ಸ್ವಾನಿಕಂನ್ನದ ಬೊಂಬಿ ರೇವನು ಮದಾನು ಭಾವನು ತಂನ್ನ ಪಾಕ್ಕನ।
ನೂನಮುಡಿಪಿಯನೆ ಣಾಮಿ ಕದೆ ಪಾಂಕಿತಿಗೆಶಕಾ॥ ॥೫೧೭॥
ಆತನವ ವಾಂಕಂ ಪ್ರೈಯಿ ಗಳಂ। ವ್ಯಾತಮೂಲಂಕಾರ ಕಿವಜಂಪಳಿ।
ಆತನತಿ ದಿವ್ಯಾವಲೋಕನವ ಮರಧೇನು ಗಳಾ॥
ಕೂತಿಕಾವೃದಾ ತವತುಳ ಕೃನಿ ತತೆ। ಜೋ ಭಾತಿಲಿಲ್ಲವ।
ಜಾತವದು ಬಿಂತಾಮಣಿ ಪಳಗೆ ಧಂತಕಾತ್ರಯುಪ್ರಾ॥ ॥೫೧೮॥
ವರವರ ತಳನ್ನೈಕ ಣನಂ ವಿವೃತಿ ಇನುವದೆ ತಾಂ ಪ್ರರುಷ ಕೀರ್ತಿಗ।

ಶಿರವವಘವಂಪ್ರಿಪ್ರಪಂಸ್ಕೃತಿವಯುಕ್ತಿ ಪಾಶಕವ್ರಾ॥
ಚರಮುಧಾಪಾರ ಪ್ರಸಾದವವರವಯುನಿವೆ ಸಂಹಾರವಾಲವ।
ವರಕೃತೆಂಯೆ ಅಕವರ್ಗ ವಿಕ್ಕೆಯ ವರನವೇಪೊಡಳೇ॥ ೫೧೯
ಅವರತಿಂಕರರ ಕ್ಷ್ಟ ವಿದ್ಧಿಗಳ ವರುಲಂಷಪದರ್ಥರಾಶಿಂ।
ತ್ರ ವರನೇಷುಂಕೆಂಸ್ಕೃ ವಿಕ್ಕಿ ವಡಲ್ಲದೇನುವನೂ॥
ಅವರುವಯುಷ್ಟ್ರಿರು ತಾವಿದೆವೂರ್ವಿಯಚೇತರ ಭಕ್ತಿ ಸಂಜಾವೆಂ।
ದವಘಡಿವಿ ಯೋಡಿಂ ಕ್ತ್ರ ದಂವೆಡಂಸ್ವಾ ಶರ್ವೆಂತೆನಲೂ॥ ೫೨೦
ಜೂಜಿವಲಶಾಂಡವರುಕೆಷ್ಟರು। ಜೂಜಿನಿಂದವೆ ಮೂಬರ್ಸಾರ್ಗ್ಣಾ।
ರಾಜಕೆದವಿ ಯೊಳ್ಳರನು ಬೇಂಟೆಂಯುವಾಡಿರಷ್ಪುರಾವೂ॥
ಆ ಜನಕೆಜಯ ವಂದು ನೀನಿದ। ನೋಜನಿದ ಬೇಂಟೆಗಳನಾಡಿರಿ।
ರಾಜಿಸು ತಕಂಧೊಷ್ಟನಿಷ್ಟುನು ಶಿವನೆವೂಷ್ಟೆದಳೇ॥ ೫೨೧
ಹೆಂದರೀನಶ್ವರಾನಿ ಭೂವರ। ನಂದನರು ನಿಮೂರ್ಲವಾದರು।
ಶಿಂದರೀ ವಶ್ವಾನಿ ನಂಬಿಯ ಭವನೊಳ್ನುವಾದಾ॥
ಹಿಂದುವೂಂಡವ್ಯವಯು ನಿಕೂಲದೊ। ಹೊಂದಿದನು ಚಂದೇಶ್ವರನುತಾ।
ಕೊಂಡು ಕಡಿದನು ಶಂಕರನವಿಮಲ ಪ್ರಸಾದವನೂ॥ ೫೨೨
ಕೃನಿದು ಬ್ರಂಹ್ಮನು ಕೃಷ್ಟಿಗೆ ನೆಷ್ಟಿಸು। ಕೃನಿದು ವಿರಿಂಚೂ ಳಂತನುವೆ।
ರವಿಷವಮನೇತ್ರನ ಕೃರಕೆ ನಡೆದನು ಶೂದ್ರಿಕನು ವೂಂನಾ॥
ಬಿಸಿದಶೂಲಕೆ ಕಲುಕಿದ್ದನುವೆ।
ವಸುಧೆಯೊಳ್ಳಂಕಿರಿ ಡಳ್ಳ ನಾನಿಯೆ ~~ತ್ರವಿವಂಬ~~ ಭಾವನೆ।
ಊರಲ ಜ್ಞನಿವನಾಕಲನತ್ತಿ ಶಿವದಂಬಟ್ಟೆಯುಂಬಡಿದೂ॥ ೫೨೩
ಅರವಿರಿಸಿರಾ ಜಾಗಂತ ನರಕಂ। ನಿಕಲ ತವೆನೆ ಕಡೆದರು ವಿಮುಕ್ತಿಯ।
ನರಕೆ ಜಾರವುರಾಯ ಜೋಳವುರೀ ಶ್ವರಂತ್ರಾನೀ॥
ಧರೆಯೊಳಾಡು ದುಂವೂರ್ವರ್ಗವನಿಶವು ದರನಿಖುತ್ತ್ರವಿಜ ಬಬಾವನೆ।
ಊರಲಧಮೂರ್ಧಮರ್ಗ ತಾಂಯುಂ ಮುವು ಶಿವನವಾಕ್ಯಾ॥ ೫೨೪
ತಪ್ಪಿದೀವಧನೆಲ್ಲ ಕೂಶು ವಿನಿಲಕ್ಷ್ಮಿರಂನ್ನದ ಬೊಂವಿದ್ದ ದೇವಗ
ಕಿಪ್ಪಿರನಿದೆಂತೆನಲು ಮನಸಾವಾಸ ಜಂಸವುವ್ರಾ॥
ಬಕ್ಷ್ಪರನರಿವಾಸಕಲ್ಲದೆ। ಕೃಪ್ಪರಿನಿ ಪೋನದಪಡಾಂಯನ।
ನಪ್ಪನಿದು ದನಲಿರುಷ್ಟು ಕಿದೆಂತೆಂದಂ ಜನೇಮವನಾ॥ ೫೨೫
ಅದು ಶಿವೈಕ್ಯರ ಮನೆಸ್ವಾದರೆ। ಮುದದಿ ಶಿವಶರಂಡೇಕರಂದಿನಿ।
ಪುದುಳನಿಂತ ಬರ್ಕುಡಾಂತು ಮನೆವಕೃಡಿಯು ತರರಾನೀ॥
ಪದವನುಂಪ್ಟ್ರೋರ್ಧರ್ಗವೆಲ್ಲವ। ಮೊದಲಿನಿದ ಶಿವರದೂರಕಿಂದಿನಿ।
ನಿದವಿನು ಗಾರವೃದ ಗಳಿನೆತ್ತಾನ್ವಿದಿ ಜಂಗಮೈಲಯ್ಯಾ॥ ೫೨೬

ಆವರವ ತಿಳ್ಯವಳ್ಯತ್ಯ್ರಂ ಮಾಡುವ ವಿಸೋದಿತೆ ಜನನಿದಾದಿ ।
ತ್ರವರಪಾದುಂದ ಕಿಂತ್ತ್ರ ನೋಡುವ ದಿವುವಿಚಿತ್ರವಲಾ ॥
ಕವಿಬಿಳಿ ನಿದುರಿಂಗಾಣಿಸಿದಾಂ ಬುರುಡವನಿದು ವಿಡೆಯನಿಡಿದವಿಸ್ಫಲಂ ।
ನವಕನಕೆ ಮಾಂತು ವಾಣಿ ಥಳಥಳಿ ಮುತ್ತಿನದೆ ಛಗಳಾ ॥ ೧೭ ॥
ಯುಂದು ನಿಂಪ್ಪಂಕಲರ ಲೆಂದ್ರೆ ತಂದ ನಲ್ಲಿದೆ ಬೊಂಮ್ಮದೇವಂ ।
ಹೊಂದು ನಡೆನಾವೆವಪ್ಪು ತೆಂಬುದ ನೆನಾಲಿನಿ ಲೆಖ್ಖರ್ಕೆ ॥
ಪೆಂದು ಮಿನಿಲಲ್ಲದೊಡೆ ತಪ್ಪಿಂ ತೆಂದು ಬಂದಾರದ ಸೆವುದಿಯಾ ।
ಮುಂದಿರಿನಿ ಬವವಂಗಾ ನಾಕರ ನಾಲ್ಕರ ನೋದಿನೆಲು ॥ ೧೮ ॥
ಚೆಸ್ಸ ಪಿಂಬಟ್ಟುಕ್ಕ ಜಂಮಿನ । ಲೆಖ್ಖಕ್ಕಳ ವಾನಿರಲು ಮನ ।
ಪುಕ್ಕಿ ಬಜ್ಜಳ ನಿರದ ನಿತ್ತ ಲು ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಂಮ್ಯ ॥
ದಿಕ್ಕ ನೆಂತ್ಯುರಿಕತ್ತಿ ಮನೆಯೊಳದ್ದಕ್ಕರಿಂ ಪಡಿ ವಂದು ನಾದಯು ।
ಹಕ್ಕರನಿ ತಂಪ್ಪದನಳಯುವಂ ಕೈಂಮ್ಯದೋಂಮ್ಮ ಪಳಾ ॥ ೧೯ ॥
ಯಿಾನಿಕೊಳು ತಾ ಜಂಗಮಕ್ಕಲ್ಲಾದಿ ದಿಪಾಷ್ಟಾಂಗನೆರಗು ।
ತ್ತಾವತ್ರಯು ಬೊಂಮ್ಮೈಯ್ಯು ಮುಂದಿವ್ಯಾಂಪ್ಯವಾ ॥ ಸಾದಿ ॥
ವಾವನದ ಭಷಾವಳನಳಂ । ಲೋಕುಲೋಪೆ ವಲವರಿಸವಿಗಿದಿ
ದಾವಭಾವದೊಳಾತ್ರವಾಪಾಂ ಮೃತದೊಳೋಲಾಡಿ ॥ ೨೦ ॥
ಮುತ್ತ್ರಿಂಯುಂಜಂಗಮುಕಿಥನದಾಂ ಸ್ವೋತ್ತ್ರ ಮಾಚ್ಚರಣಾಂ ಬರಂನಳಾ ।
ನಿತ್ತ್ರವರಲನಿತ ರಾಕುಣ್ಯಾಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಲಾ ॥
ಚಿತ್ತ್ರವಲ್ಲಾತಿ ತಾನುರಾಗಂ ಚೆತ್ತ್ಯುಕಂಪ್ಪದ ಶೊಂಮ್ಮದೇವನು
ದಾತ್ರ ಛಕ್ತಿಂವೊ ಳೆಂದ ವಿರಿಯೊಳರು ತಿದಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥
ಯುನಿತ್ತ್ಯುಕಂಪ್ಪದ ಬೊಂಮ್ಮದೇವನ । ವಂತ ಚರಿತ ನೋದಿದವರಂ
ಪಂತವದಿ ನಿಪ್ತ್ರಂದವ ವರುಂಕೇಳುತಿ ದರವರು ॥
ಕಂತುಹರನ ಕರುಣದೊಳಾಯು ವರ್ಕಂತರಕ್ಷರುಲಿ ನಿತಯು ಶ್ರಿಂ ಶ್ರೀ ।
ಕಾಂ ತರಕ್ಷರು ಧನ್ಯರಕ್ಷರು ಧರ್ಮವರರರರು ॥ ೨೨ ॥

(ಶ್ರೀ) ಅಂತ್ತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕೆ ಪದನು ೧೬೮೩ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ । ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

॥ ಮುಷ್ಟಿ ಚೌಡರಸನ ಕಥೆ ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಆಸುಗ ಕೆದತಾಳಿದಿ ಗೆಫ಼ಾಲ್ಲ ಬಿಡ ಜನಯನಕೈತ್ರಕರೂಪಿಂ ।
ಗೊಪಿದು ಜೀವವನ ತ್ತ್ಯವಿಕರದ ನು ಚೌಡಸಾಚಾರ್ಯ ॥

॥ ಪದನು ॥

ಮಂಡಲೀಶ್ವರಮಂಡಲಾಪ ಪಕ ಮಂಡನಂ ಮಾತ್ರಂಗು ಮುದುದಿ ।

ಜೇದರಾಯನೆಸೆವ ಭಕ್ತಿ ಸಕಲ ಮಹೇಶ್ವರ ಸಭೆಗಾಯಂ।
ಕಂಡಿತೋತ್ರಮ ಜನವಿಧೇಯನ ಖಂಡಿತಾಶರಾತ್ರ ಮಹಂಕಾಯಂ।
ದಂಡಿತಸ್ವತ್ರಿಪತ್ರಿ ಶೇಷ ಶಿಮುಯ ನಿಶಾಯ ನನವಿಾಯಲ್ ॥೧॥
ಅಖಿಳ ಜನ ನುತ ಕೀರ್ತಿ ಸಜ್ಜನ। ಮುಖಮುಕುರನ ವಿಶುದ್ಧ ಶೋಭಿಪ।
ಸುಖನ ಭಂಯ ನಶಿಲಾಧರ್ಕ್ಯತ ನಿಜಭಕ್ತ್ಯೂಂ ದ್ವೈತ ನಯ
ನಿಖಿಳ ಸಂಗಾ ಶೃಂಗಾರಕ ಸುಮುಮ ವಿಖ್ಯಾಕಾರ ವಿಚಾರ ನನುಭವ।
ಸುಖ ಸಿಖ ಲತಾ ಮೋಕ್ಷ ಸಮುಧುರ ಸತ್ಯ ಸಲ್ಲಾಪೀ ॥೨॥
ಖ್ಯಾತ ದತ್ತ ಷಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟ ಸಾಷ್ಟ ಭೂತ ಲೋಕ ಶ್ರೀ ತ್ಯ ಯಾತಿಶ್ರೀ।
ನೀತ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಗಾ ಪಾ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮರ್ಥನ ॥
ಭೂತಳ ಶ್ರೀ ಪಂನ್ನ ಕೋಷದ ಭೂಧ ಸಾಧಂ ಪೀಠರಸ ನಿಧಿ।
ಪಿತಕಲ್ಪ ಸಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂತ್ಯ ಕಂಪೆ ಸೆದರು ॥೩॥
ಕಡೆಗೆಗೊಳ್ಳ ತಳಸ್ಥಿ ಭಕ್ತಮ। ಮಡಿದ ಪಂತ್ರಾಣ ಮನು ಮಾಗಳ।
ಪಡೆವ ಬರಿದಿನ ಭಾಷೆಗ ಮನಿಕು ತ ಪೆಸ್ವಾರಿಯಲೀ॥
ಕಡುವಿ ಸುರುವದಿ ಯಮ ಪ್ಪಖ ಪ್ಪಕೆ ಅರನಿ ಸುತ್ತಂ ಪಪಿನೆಪರದೊಳು।
ನಡುವ ಭಾಷೆವ ಭಕ್ತಿ ನಿತ್ಯ ಯೆತ್ತ ಪ್ಪದಿರ ಭಾಷೇ ॥೪॥
ಪಸುಮ ತ್ರಿವಳಿಯ ದೊಳಗೊ ಶ್ರೀವ ಮುಖ ಯಮ ಬಾಲ್ಯರ ವರದೊಳು।
ಲ್ಲಿಪಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಂತು ಚಿಕೆದಾಚಾರ್ಯ ನಿರಂತರಲು॥
ಬಡವ ನವದ್ಯ ಶ ಭಕ್ತಿಯ ಶವ ಇದ್ದೆಗೆ ಶಿವ ಪರಿವಿ ನೋಡ ಪರ್ಥಿಯೊ।
ಕೊಡೆದು ಭಕ್ತರು ತಾಮ ವೈಯ್ಯ ಕಲಹೊಂದುರಾಡವಲೀ ॥೫॥
ಯೆತ್ತ ಜೆಲ್ಲದ ಮಳಲು ಬೀಳದ ಮೊತ್ತ ವೆತ್ತ ದಪಿಯಲ ಬರೆನಲಿ।
ವೆತ್ತು ಬೆಳವಿಟ್ಟಿಯ ಮ ಶಂಗಳು ಪಿರಿದು ಕೈಲವಾಗೀ॥
ಯತ್ತ ಮೊಳಕ್ಕದ ಕ್ಕೊಂನ್ನ ಬಂಗಾವ ನೊತ್ತರಿ ಮಂ ತಗೊಪ್ಪಿ ಹೊಳೆಯಲು।
ತತ್ತರು ಸಳ್ಳ ಫಲಂಗಳಂ ಮಹೇಶ್ವರರು ಹೋದೀ ॥೬॥
ನೆಟ್ಟನೆ ಪ್ಪಿಂತು ಕಂಗ್ಗಳಿ ಪಮನಲಿ। ಟ್ಟ ದ್ಯೆಯ್ಯಂ ಮಿಷ್ಟ ಲಿಂಗಕೆ।
ಕೊಟ್ಟು ಸಾವಾರೋಗಿಗಳು ವೇಳ್ಳೆ ನೆಮ ಪಾಬ್ಬದಲೀ॥
ಇಟ್ಟರಾ ಖಂ ಮೊಳೆಯೆ ದು ರತಷ್ಟ ರಟ್ಟಿ ಜೆ ದ್ರೈಯ್ಯನೊ ಮಶಂಸ್ಳು।
ಪೊಷ್ಟ ಪೊದಲ್ಲಳಿ ಸ್ಯದಿ ಸ್ವೈಸಳ ನೂರಂತಾನಾದನು ॥೭॥
ದೇವಕಿಂಪ್ರಾರೋಗಿಸಿ ಮತ್ತಮ ಸೋವಿಕಾಶದಿ ಬನ್ನವಿಶೆಭ।
ತ್ರಾವಳಿಯ ಮವರವರಿ ತಿತ್ಯಂದಾಂಯುದ್ಧ ಕೈಕೊಂಯ್ಯ॥
ಸಾವು ಪ್ಪತಕಿರ ಜಂಗಮ ಜೂಟಂ। ವೇವ ತಮ್ಯತನ ಮಾನ ಪಾಯೆತ್ತನು।
ತೋವ ಕೆಟ್ಟಿಂಯರು ಪಂಗಾಸಾ ಶೋಗಿ ಪಂತ ಲಾಲಿ ಸುತಂ ॥೮॥

ಮುಮುಡಿಚೌಡಪ್ಪಯ್ಯನೆಂಬವಲಿಂನ್ನಿವ। ಶೆವರುಮೆರೆವೃಯುಜನದೊಳಿನ್ನಂತ
ತಿಪೆವ್ರದೆಸುತಾಂ ವಲಡುಶಂತರಪವೆತ್ತು ಪಡೆತ್ತರಲು॥
ಶವರಿಸುವಕಲ್ಯಾಣದೊಳ್ಸುರಂಜಿ ಮುತ್ತನಂ ಪಮು ಪಾಥನಲ್ಲಿಂತೆ।
ಬಸವರಾಜನು ಚೌಡರಾಜನ ಭಾವಮಂ ಕಂಡು॥ ॥೬೯॥
ಇಕ್ಕ ಪೆಯ್ಯಂ ದಕ್ಕರಿಂ ಮೈಯುಕ್ಕಿ ವಂದಿನಿಕರಮು ಪರುಷ ದೊ।
ಳುಕ್ಕಿಬಜಯಮುಂಕ್ಕೈನಿ ತಂದು ಚಿತ್ತೊಳ ಜಾರದಲಾ॥
ಮಿಕ್ಕಕ್ಷತ್ರಿಂತೆಸ್ಸ ನವರ ನೇಮಕ್ಕೆ ಕಂ ತೋಷಂ ಬಡಿನಿನೆಪ್ಪ
ಮ್ಯಕ್ಕರುಣಾಳುಮಂ ಶಡೆದು ಬಸವಂ ಚೌಡಿದೇವನಗಲ್ಗಂ॥ ॥೭೦॥
ಆ ಮುಮುಡಿಚೌಡಪ್ಪಯ್ಯ ಮುದ ಪ್ರೇಮವಂ ಕುರಿ ನಿಲ್ಕೆ ಶಂಪ್ರಜ್ಞ
ಸ್ವಾಮಿ ದಂಪಮು ದೇವನಂತ್ರ ವಿಶೇಷಭಕ್ತಿಯುಲಾ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಬಸವಂ ಗಾಥಜನಲು। ಶ್ರೀಮತ್ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿಂತೆ।
ಆಮಹಾತ್ಮನು ವೀರಭಕ್ತಿಯೊಳೊಪ್ಪಿ ವರ್ತಿಸಿದಲು॥ ॥೭೧॥
ಬಳಿಕ ವಂದುದಿನಂ ಮುಪ್ಪೋತ್ಸವ। ವಲರುತ್ವ್ಯರುಶರದಿಕ್ಕ ಳಂಕಲು।
ಕಲೆವಿಸಾರದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂ ಕ್ಷೋಭು ತ್ತಿರಲು ಪೊಂಡೇ॥
ಲಲತಕಪುರದ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕುಲಾಪ್ರ ಹೊತ್ತಾದುವ ಭಕ್ತ ನಗಾಪಿಂ।
ಕಂಳುದನಡುವಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಬಕಾರ॥ ॥೭೨॥
ತಾಳಿಕೇಂದ್ರನ ಶಬಳನೀಕ್ಷಿನಿ। ತಾಳಿಕೇಂದ್ರನು ಕೂಡು ನೆರೆರತ್ತರಿಯಾ
ನೇಳಿರಿಯೊಳ್ ಭಾನೀನಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಕ್ಷೋತ್ರದನು ಚಿತವ್ರಾ
ಯುಂವಿರಿಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೂಡಿನಂ ಪ್ಕೊಳು। ತಾಳಿಕೇಂದ್ರನು ಬಂದ ಡಲ್ಲದೆ।
ಕ್ಷೋಳಿನಾನೇಮ ತಳಡುಂಗಲ ಮುಮುಡಿ ಚೌಡಪ್ಪಯ್ಯ॥ ॥೭೩॥
ನಿನಿತ ಖಡ್ಗಕ್ಕೈದು ಡುಗಿರ್ಘುಳ್ವಿ ನಿಮುತವ ನಿದೊಳರುತ್ತ ಬುಜವ್ರುಜ್ಜ
ಜ್ಜಿದು ತ ಚೊಬ್ಬರಿದ್ದೊಂದ್ದು ಪರುಂದರಕಾದುರ ಜಾಯ್ಯರಿಸೇ॥
ವಕೆಗ್ಗಿಂಪೇ ಶರ ಘಾತರ ತರ ಘಾತ ರಮುತೆ ನೆನ ಲೊಡನಂ ತೊಡನೆ ಘಾತಾ।
ಶಪವರಂ ಶಾವವುಸ್ತ್ರು ನಾವುಸ್ತ್ರಂದು ಶರಪ್ಲೆ॥ ॥೭೪॥
ಆವಾಹಾಯಿಳ್ಗೆಗೊರೆವನಿವಗೀ। ಜೋರರ್ಕೆಂಪ್ಪೆ ನೆಗಿನಿಲ್ಲದೆ।
ತೋಳಿಹೊಂಡಿ ಅಡೋರ್ಡಂ ಗೆಪೆರುಲ್ಲನ್ನೈರಿಶೆಮೂ ದೊಡೆನಿಂಪ್ಪವ।
ಪಾರವಂ ಪೃಷ್ಠ ಭೇಂದ್ರಂ ನಿರೆನರ ಪಾಕನವನೇಳರ ನರಾ।
ನೆಪಿ ಯುಕ್ತಿಯುಂದು ವಗರೇಮೋಡಿಪವರೆನುತಾ॥ ॥೭೫॥
ಪರಣಾಮಂ ವಿಡಿದೆಕಲುಗಿ ತೆಗೆಯಲು। ದರರುಧಿರಮು ಬನಾನಿಸೋಡುತ।
ಧರೆಗೆ ವಿಳಿದುಂ ವಿಸ್ಮಿತಾ ತಾಳಿಕೇಂದ್ರ ಜನ ಘೂರ್ಣಯಂಲಾ॥
ಪರಮಪೆನಿಂಪು ಬೀರಿಯುಕ್ತ್ಯಾ ಭೂಸುರರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಕೊಸಳಲು।

ಸರಸಿಜಶ್ರಾವ್ಯಲಾವಿ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿ ಚೌಡ್ಯಂಗನ್ನು॥ ॥೧೬॥
ಪರಿಣಾಂತಂಕೆತ್ತಾಳ ವಿ ವಿರನಿ ಚ್ಛಕ್ರ ಶುನಿಂತ ದ್ರೋಹಕ ಚೆಂದದ.
ದರಸಿನಾಜೆಂಪುದ್ರೋಳದವಟಿ ವೃಷ್ಟಿಂಗಹೊತ್ತವಳು॥
ನೆರದುಗೋಪಾಲರು ತಂಪ್ಪೊಳ್ಳ ನೆರದು ಬನಿಯರಾ ನಿತುಗೆಲವಿಗೆ
ಹರಿದಂದು ನಾವಾದು ವಂ ಬಂನ್ನಿಸೆ ಚಾರುಶುರ ನಾಥನೇ॥ ॥೧೭॥
ಯುವಂಗೆ ನಿ ಮಗೆಯು ಬಸವನಾಲವೆ ನವ ವಿವಂಶಯುಷ್ಟದಡೆ ಗೆಲವೀ।
ಕ್ರಮದೊಳಾಡುಕವೆನುತಲಾಡುತ್ತಿರಲವರ ಮುಂದೇ॥
ಅಮಿತವಟ ತ್ರರು ವಿನ ನಿ ಮೀ ಬಾವ ದೊಳ ಮಳ್ಳ ಮತ್ತಿ ಚೆಂಡರಾಜನು।
ಗಮನಿ ಮುತ್ತ ವಶ ಧ್ವನಿಂತು ನಾಲ ನಿಯ ನಿಬರಂ ಕರದರು॥ ॥೧೮॥
ಬಸವನಾಲವಿದೆಂಬುದೇತಕೆ ಪ್ರೆಸರು ಬಂದಿತ್ತು ಮರಿ ದೀವಿನೆ।
ವಿಶ್ವಸ್ಥಳಂ ಶಾವ ವರಗೊಳ ಕ್ರಜ ನೋವರನಿಂತ್ತೆಂದಾ॥
ವನಿದು ಕೆತ್ತೈಂಪ್ಪುಂಗಳಂದಾ ಅವಿದೆ ನೆಂದ್ಪೈಮ್ಮೈಂಯ್ಯ ನೊಲವಿಂ
ಶಿಶುಗಳೇ ಕೆಂಪೆಲ್ಲರಿಗೆ ದೇಳ ಕಮರೇಳ್ಳೈಯ್ಯ॥ ॥೧೯॥
ಯುಕಡುಂ ಮೂಳಿ ಸಳಿಲ್ಲ ತಂಪ್ಪೊಳು ಪ್ರರ್ಕ್ಷಣಾ ನಿಮೂರ್ವಲಪ್ರತೆಳ್ಗನ।
ವಿರದೆಕ್ಕಾಡುತ್ತಿರಲು ನೆತ್ತರ ದ್ರೋಹರುಶಿ ಪ್ರತಿಶೇ॥
ಇಳಿದು ಬಸವಳ ಮೊಂದು ವೃಷ್ಠ ಭಮು। ಮರಗಾವ ಸಲು ದ್ರೋಹದ ಕ್ಷೋಭುಂ।
ಸ್ಫುರಿ ನಿ ಬೆಳೆಯು ತ್ರೀಮರಾ ಶಟ ವೃಷ್ಟವಂತಾಗೀ॥ ॥೨೦॥
ಬಸವನಾಲವಿದೆಂದು ನುಡಿವರು। ದ್ರೋಹ ಕುಮೇಗಂತಲ್ಲದಿದರಲ।
ಶಸಿದು ಮಲ ಕೊಡೆ ವಗಂಧ ವಂದ ದೊಳತ್ತ ವಾಕೆಂಗ್ಗಾ॥
ಬನಿಪ್ರದರ ಘಾಂ ಬು ಸಳದಂ ಖಂ। ದಿಸಿ ದಡಾಂತಾ ವಿದಿಯೊಳಾಲದೊ।
ಳೊಶ್ರಿವರ್ಗಾಲಂ ಶಕ್ರ ವದ್ರದುಂ ವಂಬಮೊಡಿ ನೋದಿ॥ ॥೨೧॥
ಯುಂದಡಿದು ಕಳಿಸಾತ್ರೆಯುಲ್ಲಾ ನಿಂದಾರದಿ ಮುಂದಿವದೆಯು ಬೇ।
ಕ್ಕಿಂದೊಡದ ಗೋಶಶರಿದ್ದು ನಿಲಿವಲು ನಿಲ್ಲದಾಪ್ರದಿದೀ॥
ಯುಂದು ಕ್ರೋಧ ತೀವೆರಿದು ಕಳ್ಳದೇ ನೆಂದು ಪ್ರಂದ್ಯದ ವೀರಭೃತ್ಯನೆ।
ಕುಂದವ ಗಗಬಸವನ ಳದುಂ ಕ್ಕೇಳಿರಲು ಬದ್ರುದೇ॥ ॥೨೨॥
ಮುಂದೆ ಬಸವಂಕ್ಕೆಲಪ್ರತುಂ ನಡೆತಂದ ಡಲ್ಲದೆ ವಂಗಣಾಯತ್ರಿನ।
ಗಿಂದಂ ಕ್ರೋಧ ಮೊಡಿ ನೀ ತಿ ಯು ಪ್ರದೇ ವಡೆಯುದಿದರದಿ ದರು॥
ಕುಂದಲಾ ಶಿವಸ್ಪೃಕ್ತ ತಲಾಗದೊಳೆಂದು ನಿದು ಚೊಚ್ಚೆಗಳ್ಗನಿದುತಾ।
ತಂದರು ತ್ರಾ ದುಂತ್ರ ಮುಕು ಕಾ ಮಯರಾಯನೆಯ್ತಂದರು॥ ॥೨೩॥
ಯುತಲಿತಿ ಕ್ರೋರವುದು ವೃಷ್ಟಭ ಕ್ರೋಶವುದು ತಳುವ ಮೂದನಿರಂನ್ನೆ ಮುತಳು।
ಕಲಗವಾ ಗದೊಳ್ ಹೂರಿ ನಿಲವೊದ ವತ್ತ ಲಾವಮುಂಸ್ವಾ॥

ಸಲಿಸಲಿದು ಡೆಸ್ಗೊಳ್ಳಿಸಿಸ್ಗಲು ಪೆಲಮಯುಬ್ಬ ಗೆಂಯೂಗೆ ಸವುತ್ತಕಂಜ।
ಸತೆಂಯೆ ಬೇಸಗ್ಗಳು ಚಿಪಚಿಪೆ ಸು ತುಂ ಶೀ ಳಶ್ರೃತ ಸೆಡೆದೂಙ ೪೨೪೪
ಯಲ್ಲರದು ಘುತರಾಸಿ ನೋಡಲು। ದಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಂದಿ ಳಿಸೆಲಂಫೊವಿ।
ಸಲ್ಲವೃಷ ಭಂ ದಿಂದು ದಿಲುಕುತ ಮಲ ತು ಕಿಲವ್ರತ್ತ॥
ತೆಲ್ಲವಡಿಯುಡು ಕುಬ್ಬುತುಂ ಕಾಲಲ್ಲ ಸೆಲಸಂ ಬರ ಪತುದುಂ ಕಣಾ।
ತೆಳ್ಳ್ಳ ಮುತ ವೋ ಮುತ್ತ ಬಾಲವ ಸೆತ್ತ ಬಾಗುತ್ತಾ॥ ೪೨೫೪
ವೃತ್ತ್ಳ ಳಮುತ ವೃ ಳವು ತುಂ ರ‍್ರಲು। ಸಜ್ಜಿರಾಯ್ಯುತ ಪೆಲಿಃಂ ವೃತಪು।
ಪಿಚ್ಚು ತ್ರುಳಲಿಸೆ ಸೆಪವೃ ತುಂಗೂ ರಾಡು ತುಂ ಸೂರಾ ಡುತಂ ಸೆಲಸಾಙ
ಅಚ್ಚರಿಯುಪೊಂ ದಿಮುತ ಮಂದಿಸೆ। ಬೆಚ್ಚುತುಂ ಬಿದರುತ್ತ ಜಸರಂ।
ಬಜ್ಜಃ ಮುತ್ತುಂ ತಂವ್ರ ಸೆಳಲಿಗೆ ತಾಸೆ ಡಿವರುತ್ತಾ॥ ೪೨೬೪
ಡಿಶೈಡಿಶೆಗೆಶಾಯ್ಯುತ್ತ ಬಲ ವೈದಿಮು ಕೆ ಕೋಪಂ ಬಾಗಿ ನಿಂ ತ್ರಿಂ।
ಃ ಮುತೆ ಸಪಸಂ ಮೂಪಿ ಮೋಹುತೆಃ ವಿಂಯುಸಲು ಗಮು ತೇ॥
ಮುಮುಡಸೆ ತ್ತುತ್ತು ಮುರ ಮುತೆ ಘೂಮಿಗ ಮುತ್ತೆ ಘು ಮಣಾವ ನಿಕ್ಕ ತುಂ ಸಯೂ
ತ್ರಿ ಮುಂತೆ ಸಲರುತ ಕಲಿಸೆ ಸೋಡುತ ಚೆ ಲ್ಲವಾಡುತ್ತಾ॥ ೪೨೭೪
ಸತ್ತರಮುತಂಪ್ಪೋರಿಯಂ ಮೂರವೃತ್ತ ಸಕ್ಕು ತಸರಿಯುತಂಬಾರುತ್ತ।
ಪತ್ತ
ಕಂಬುಕುರಂ ಜಂಘೆ ಸಳ್ಳ ನಿಡುಂತುಂ ವಿಲುತ ಸಡವೃತ್ತಾ॥
ಬಿಂತ್ರ ಬರು ತ್ರುಂಚೆತ್ತಿದರಾಯಂ ಸರುತ್ತ ರಿಪೆ ಬಂಪಾ ಹುಮುತ ಬೆಂ।
ಬತ್ತುತ್ತಾ ತಾವಿ ಪಿಸತ ಸುರಿಗೋ ಮೂಂ ಜಪಾ ಸುತ್ತಾ॥ ೪೨೮೪
ಬಲವಿ ಸಾದಂ ಪಿಲ್ಲಡಿಕೆಳಂ। ತೊಳೆದುಕೃಷ್ಣಾಂ ಜುಲಿಸಕ್ಕಂ
ಅರದಿಸಂ ಬಾಡಿಪ ವೃಪ್ತಂವ್ಲಿ ಸಡರ ಕುಸಂಧಾ ತೇ ಕಸಸಳಂ।
ಕುರಿದಿದಂದ ದಿಘುಂ ಪಿಸಳುಃ ರುಸಿ ಜ್ಜೆ ಸಳು ಪೊ ರಿಯೋ॥
ಶರಿಸಡೆದು ಚಂಸ್ನೆ ಪಿಸ ವೃಷ ಭೇ ಶೃರವಿರಲು ಜೊಂಡರಾಯಮ।
ಪರುಷದಿಂ ನೋಡುತ್ತತ್ತಶುಕಿಸ ಕೂರಳಸಂ ತಪ್ಪಿಲ॥ ೪೨೯೪
ಬಲವಿ ಸಾಂದಂ ಪೆಲ್ಲಡಿಸಳಂ। ತೊಳೆದುಕೃಷ್ಣಾಂ ಜುಲಿಸಳಂ ಕೈ।
ಸಿಗೊಳ್ಳವಿ ಸು ಸ್ಗು ಳದೂವಿದೀ ಕಾರ ತಿಸಳಂ ಹೊಪ್ಪೊ॥
ಚಲುವರಾಲಂ ಕುವೃ್ವಂ ಹೂಲಿ ದೊಲಿವ ನಿಕೆ ಸವಿಗದಿತ ರಾವಿ ಸೀಗೋ।
ಪಲಶತ್ತಿಯೆ ಸಡೆಸೆ ವೃಸಡೆಯ ದಿಸಡೆಂಯೆ ದಿಂವ್ವು ಗೋ॥ ೪೨೦೪
ಯುನಲಖಿಳಃ ಜ ಸ ಪದು ಮುಂ ಜಾವ್ಲುತ। ತಿಮುತಶ್ರೀಗಳಲು ಭಕ್ತ್ರಲೋಕಂ।
ಪುನಡೆಳ್ಳ ಮುರಾಗಿ ವೆಲು ಪ ಬಗರು ವಯುಂ ವೆನಲು ವೇ ಶಾ॥
ಪುನಿವರೆ ಗ್ಯಾ ವುನಿ ಜೆತಾಲು ಯೆಶ್ಯ್ಯ ಸವ ಹುಷ ದೊಳು ಷಪತಿ ಭೋ।
ರನಿನಪೆಂತು ಜೊಂಡರಾಯುಸು ಡ್ರೋ ಮುತಿರೆ ಹುಂ ಶೀಪೆ॥ ೪೨೧೪

ಅಂಬರಂಬರೆ ಮಿಳಿರ್ದಂ ಯುದ್ಧದಿ ತೇರಂ ಬಾಹಿ ದ್ವಾರದೊಳಂ ಬಹಿದಿರ್ಪ,
ಡಂಬರಂ ಮಿಸೆ ಕರೆಯಿಸಿ ತೆರಳಿಯುಂ ಬಿಸೆಪ್ಪೋ ತ್ತಾನಿಂದುದು ॥
ಅಂಬುನಿಧಿ ಪೆಳ್ದೆ ಪಲ್ಲವಿ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಂ ಬಹಿಂಯುದಂ ಸ್ವೀಯೊಳ್ ಒಳ್ದ ಡಣಿಮಿ,
ಕೊಂಬುದಂ ನೀಲವಂತ ಕಳಿಯಲಾಪೇ ಕಾಂತ್ರ ವುಲ್ಲದೆಯಾ ॥ ॥೨೧॥
ಛವಿಯ ಕುರುಹೊ ಬೊಳ್ಳಪಿ ದರ್ಶಡೆ । ಅವನದಂ ಮೂಡಲವಿ ವಡೆಯ ಪ್ತರ್ಮ,
ಶ್ರವಗಡಿ ವಿಭಕ್ತ್ರ ಕಾಪಾಯಂ ಪಾವಿ ದೇವ್ಯೆಂದರ್ಥ ॥
ಭುವನ ಭೇಂಡಲ ಪಾಲ್ಪುಬ ಯುದರ್ಶನವಸದಂ ನಿವಿರಾಲ್ದ ದೆಂಕೊಳ್ ಕ್ಷ್ವ
ತ್ಸವ ಕೆಡೆಯದಾಂ ಪಾದನಲಾರ್ಕೆ ಳಂ ತ್ರ ಮಲ್ಲದೆಂಯಾ ॥ ॥೨೨॥
ವಸಂಧೆಯೊಳ್ ಮಂತ್ರಂ ಪಜ್ಯೇಶ್ವರ ಪುವಗ್ಗು ದೇವಂತಂ ವೆನ್ನಳ್ ಗೆ ಮರ,
ದವಪುರ ವಲಂಪಾ ಚರ್ಸಾ ಮಾನದೋಳ್ ಕರಲು ನಡುವೇ ॥
ಮುಕಂಕಿ ಬರಲಾಜ ದೆವಿಕಿ ಮಾತ್ರಿ ಧಿಕವ್ರೋಲು ಸಾಂಕರಿದೆಯಲ್ಲಾ,
ಪ್ರಭುರಲ್ಲೇ ನೀ ನದ ಕಸದ ಹುಕೊಡು ಕೋಡುಕೆ ಧ್ವವನೆ ನುತಾ ॥ ॥೨೩॥
ಪ್ರೌಢಮಂಯುಕ್ತಳುವಿಸುತ ನಾಂನ್ನಂ । ಘೇದಿ ಹುವೆ ನೆಂದೆರಗಲುರವಗಾಗಿ,
ಮೂದುಸಾರೆ ಲಜ್ಜಿಂದೆ ಜಾಗೆ ನಿಂದೆಂ ಬುಗಿತಿಂದು ವ್ರೋಲು ॥
ಆದಿವಿಯ ಮೇಲುಕ್ಕಿದುದು ತಾಳೆ । ಕಾಂದ ಭಕ್ತ ಪರುತ್ರೆ ಮಾಂ ಪಂ
ಸೋದದಾ ಮುರಗಂಪೆಯುಂ ಕೇಳ್ಕೆ ಬಾರದಂ ತೇ ॥ ॥೨೪॥
ಅಪವಂದಾ ಚತುರ್ಶ್ರೈಯ್ಯ ನಂಜಜ ಲಂಪ್ನೂರಿದು ವಿತಳ್ಕಂ ಳಿಂಪೆ ತೆನೆ,
ಬಿಂಮ್ಮಿಳದು ಪರಿಸ ರಾಯಲದು ತಾಯ್ನಳ ಲುಗಾಣ ಬಿಡಿ ಉಾ ॥
ಘುಂಮ್ಮ ದಲು ಸಾಲನಗಡುವ ಡ್ವಾಂತ ಧರೆ । ನಂ ಮುದಿನಿ ಲರಡಾವ ದಾಬರ,
ದೊಂ ಪ್ಮಂಮಲಂ ಪೂಛಾ ನಿದನ ಲಾಂ ಯಂದಂತ ಪ್ರೊನಳಂ ತ್ರಾ ॥ ॥೨೫॥
ಚೌಕರಾಯ ಸುಪುಂಪವಡೆಂಯಲು ಶವಗಣಾಂಪ್ಳ ನಲದು ಕರಸೋ,
ಕ್ಷವದೊಳು ತುಬ್ಬು ತಲ್ಲಿ ಪವಿಲಪ್ಪ ತಾರಗ್ರಾ ॥
ತನ ದಿಂಪ ಘುರ ಶ್ರೈಯೂದು ತೆ । ತವತವಗೆ ಪತಿ ಯಶ್ಲ ಪುಗಾಯುರೆ,
ಕವಿಕವಿದು ಕರಣಾಂಪಳಂ ರಾಯ್ಲ ತೆ ಘು ಭುಭು ಂತ ಮುಗಾ ॥ ॥೨೬॥
ಪರಿವೃತುಂಪಾ ಹುತ್ರ ವಡೆಯಲು । ಘುರಘುರ ನಿಪಿ ಮುಂದೆ ಕಿಯ ಭೋಲಿವಂ,
ಕ್ರಾರಿನಿ ತಾಂ ಕಸರಾಜ ಸುಂ ಸ್ಲೋಕತಿಯ ಪಸುನಾವಲಾ ॥
ದಕರವಿಕವಿಕವಿ ತವದ ವಲ್ಪುರ । ವಿಕುರು ನಾ ಹುತ್ರಿ ಭರ್ತ್ರರು
ಪೆರನಿ ಬಿಡಿ ಪ್ರೈಯ್ಯ ಧ್ವಾತ್ರೋರಿಯಾ ಬೆನ್ನಿಂ ಬಿದೂರ್ ॥ ॥೨೭॥
ಪದು ಕೃಮಿನೆ ರೋರ್ಕಂತ ಳಂವಿರಿ । ಹುಡವಿರ್ಕೆರಾಡಿವಿದರಭವರ,
ನುಡುನಿ ಪಲ್ಲ ನರ ಕಾಯೆ ಮುತ್ತ್ರಂ ಚೌಡರಿಕ ಹುದ ವ್ಯೆಯಾ ॥
ಮೃಡಗೆ ಣಾವಳ್ಪ ಪತ್ರ ಕೆಂಪಂ ಕಡೆ ಕೊಂಕೆ ಸ್ಗಳ ನಿದಂಮ್ಮದ,

ವಡವಿಪಲ ನಾಂತು ಮಂವೆಗಳ್ದು ಪಮೂರ್ತಿಯಂ ಮಾಡಿ॥ ೪೩೯॥
ಮರಳಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬರುತಿರೆ। ನೆರೆದು ಭಕ್ತರಿದಿರ್ಗೊಳಲುತ।
ದ್ಲರ ವರ ಪಯುಂ ವೃಷಭ ಮಂ ತನ್ನೊಡನೆ ನಡೆತರಲು॥
ವ್ಯರ ಜನರು ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಿ ದರಿದು ತಿಳಿಕೊಳ್ತನೆಸೆತೆ।
ಲ್ಲರು ಜಯ ಜಯಧ್ವನಿಗಳಿಂ ದಂ ಬರವದಿರು ತಿರಲು॥ ೪೪೦॥
ಮುಂದೆ ಶಿಂಪೊಳ್ದೊರ್ಬ್ಬ ಪತಿರರ ತಂದು ಚೌಡಯ್ಯನವರಿಗೆ ನೊಡು।
ಹೊಂದಿವಂದಿಪೆ ನೋಡುತುಂದೀಘೋರಯು ನಿವೆಸು ತಾ॥
ಬಂದು ತಂಮ್ಮನಿ ಜಾಲು ದೊಳ್ಗಾ ನಂದಲಿಲಾರ ನಿದೊಳ್ಗಾಡುತೆ।
ಯಂದಿನಿಂದೆ ತಿಳಿಂಯದ ಭಕ್ತಿ ಪರಕ್ತ ದಿಂಜರಲು॥ ೪೪೧॥
ಆಂಯವತಿಮೃತವಾಗಿ ಪುರುದಿವ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸಳ್ಳಲ್ಲು ತೊರಲು ತುಂ।
ಬಾಯಿ ಬಿಡುತುಂ ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಯ ತಂದವರು ಚೌಡಾ॥
ರಾಯನಂಕಾ ಜುತ್ತ ವಂದಿಪಿ। ಜೀಯ ನಿ ಮಗಂ ನಿನ್ನೆ ನಮಿಪಿದ।
ಕೋಯ ಜಾವನಯಿಂದು ಮರಣಾರಂಸ್ವದಳವ ಧರಿದು॥ ೪೪೨॥
ದೀಪ್ರು ಕರಪಿದರಾಂಗೆ ತಪ್ಪದು। ದೇವರಾಯನು ತಂಂ ಚರಣಾರಾ।
ಜೀವಯುಗಳಕ್ಕೆರಗಿ ಬಿಡದೊರಲುತ್ತಿರಲು ನೋಡಿ॥
ಭಾವದೊಳ್ಗು ಕೃಪೆ ದೃಷ್ಟಿಯೋ ಳೇಳ್ಗಾವಗಂ ಬಿದ್ದರಿಜು ತಿರದೀ।
ರಾವಿನಲ ತೊಲತೊಲಗಿನು ತವಿದಿಗೆಂದು ನಿಜರ ಕೇಳ್ದು॥ ೪೪೩॥
ಕರಜುವವ ರಾಯುಷ್ಯವಂಕೊಡು ವರೆಯು ನುತಿಪ್ಪವರ ವೂಕಂ।
ಶಂಕರ ನಿಜ ದರದ ನಾಕಿಯು ಸಿದಿಗೆಯಂಕೆಷ್ಟಿ॥
ಸ್ವರದಸ್ವಿದುವ ನೂಚಿಕದೆ ಚಪ್ಪತೆ। ತರಳ ನಿಯೇಳೆ ಲ್ಲೆ ಮುತ ತೆನೆರಲಿ।
ಸ್ವರದರಾ ಕಳೆ ಚಿಮ ಕೆಬ ಬೊಮಕ ನೆರೆ ಪಟ್ಟಗಳುಳರಿದು॥ ೪೪೪॥
ನಿದ್ರೆ ಸ್ವಿದೆದ್ದುದ್ದು ಹಿದರತ್ತೆ ದಡ ಪೋಲ ಕ್ತೆ ಸಂ ಭ್ರಮದೊಳಂ।
ತಿದ್ದು ನೋಡುತ ಚೌಡರಾಯನ ಪದದ್ವಯವನದ ಪೇಲೆ॥
ಬಿದ್ದು ಹೋವುತೆ ವಂದಿಸುತ್ತಿರೆ। ಮುದ್ದಿನಾತ್ಮಜೆಯೊಡನೆ ಕುರುಷಂ।
ಶುದ್ಧಿಜನನಿಯು ಜನಕರುಂ ಪಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿ ನಮಿಸಿ॥ ೪೪೫॥
ಭಾವ್ಯ ಕರ ಗೂಪತ ಜಗ್ಗಾಯು ಪಿತ್ತರಿಸಾ ಬಾರವ ಷಷ್ಠ ಪತ್ರಾಣಾ
ಣಮೋ ಶಿವಾರಿಗೆ ಮರಳ್ಗಿಂಯುಕ ಕಾರವನೆ ಮಾಡ ಲ್ಕೆ॥
ಆಶಿವೇನಾವಿಂ ನ್ನು ನಿಂಮ್ನ ಶ್ರೀ ಪದಾಂಬು ಜನಿತ್ಯ ಕಾವೆಯೊ।
ಲೋಕಕೊತ್ತಿರು ತೊಂಡರಾಗಿರು ಲಿಂಮ್ಮ ವಂವೆನ್ನೊಡಿ॥ ೪೪೬॥
ಪುತ್ತಿಗೊಂಡಿರ ಪದ್ಮವಾದ್ದಿಯ ಮುತ್ತರಿನಿ ಪೊಳೆಯಂಬ ಮುನ್ನಲ।
ನಂತ್ರ ಪೋತ್ತ್ರಮು ದೃತ್ರಾಣ ಲಿಂಗಮುಖೆಂ ನರಂ ವ್ಗಾ ದಿ॥

ಮುತ್ತೆ ಸತವರು ಷಂ ಗಳಾನಿದು ದ್ರಾಕ್ಷ ಆತವರುಷಂಗಳಾನಿರ
ಚಿತ್ರವರ ಮುದ್ಧರಿನಿದವು ಮುಘು ಪೆಂತು ಚೌಡ ದೇವಾ॥ ೪೭॥
ಪ್ರಾಣದಾ ಪವನಿಯ್ಯುಲಳವೇ। ಷೋಣಾಯೊಳ್ಗಂತಾರಿಪಾದಡೆ।
ಜೇಗಾ ಲಾಂಛನ ಲಾಂಛನಂ ಪಂ ತಾನಿ ದರಿದೆ ನಿವೀ॥
ಜಾಣಾಭ್ರಕ್ರಮ ಚೌಡರಾಯನು ಪ್ರಾಣದಾ ಪವ ನಿತ್ತ ಸಂಬೂ।
ರಾವ ಪಿಶಿ ಜೋ ದ್ರ್ಯವನೆ ಮುತ ವರರಿಡೆಗೆ ಗನೆರಡಮು॥ ೪೮॥
ಕೊಡ ಮುಡು ತ ಕೀ ತ್ರ ಸು ತ ಆ ಶ್ವರಿ। ವಡು ತಿರಲು ಚೌಡರಾಯನ।
ಕಡು ಮರು ಮಿರು ರಿ ಯೊಳನೆರ ಶಂಕೆ ಶಿರ ಭೃತ್ಯ ಯ ಅ॥
ನಡೆ ವು ತರ ಲಾತ ನವಂ ಶೋಂನ್ನತಿ। ವಡೆದ ಪೆಂಕಂ ನೋಡಲಾರದೆ
ಜಡವು ತಿನಗಳಾನಿತರ ನೆವು ಯು ನಗ ತಿ ಕಂಪಿ ಲ ದಿಂದಾ॥ ೪೯॥
ತೊಡೆಯು ವಡು ಪ್ರಂ ಮು ಟ್ಟಿ ಗಳ ಯ ಕ ಡೆಗೆ ಕಂಪ್ಕದಿ ಯರರರ ನಾಮಂ।
ಅಡದ ಪೆಂ ಪಡ ಚೌಡ ರಾಯನ ಶರಂಬರಿದು ತನಗೇ॥
ಕೊಡವಡುವರಂ ಅರಮಂ ವಂ ಪಡ। ಜಡೆಯ ಕಡೆಗೆಯ ವರಂ ಶಾಂಮುಲಾಯ್ಯಂ।
ಗಡೆ ಚರಾಯು ವ ನಾ ವರಂ ಪಿದ ವರಿಯು ಚೇ ಕೆ ನ ತಾ॥ ೫೦॥
ಪಾಶಚಿತ್ರರು ಸೋಣಾಂಯು ಲ ನರ ರೂಪ ನೊಂದಂ ರ ಚಿ ಪಿ ವುದಿ ಗೆಯ।
ಶೌರಿ ಸು ದಿಪಿ ವಿ ಭೂ ತಿಯಂ ಶರ್ವಾಂಘ ನದ ಲಕ್ಷ್ಮಾ ನಿ॥
ಸಿದ್ಧಿ ಅ ಸಂ ಪ್ಯದಿಕ್ಕ ಜಡೆಯ ನೃಪಾಲ ಪಾ ತವ ನಿ ಕ್ಕಿ ಕೃತ ಕದ।
ತಾ ಶಿ ಪಂ ಗೆ ಡೆ ಪ ಡೆ ನೆ ಉ ಪ್ರಾ ಷಂ ನ ಳಂ ತೊ ದಿ ವಿ॥ ೫೧॥
ಪಡೆಯ ವೆ ಳ ದೇ ಸುಲ ದೊ ಳ ದ ನೊಂ। ದಡೆಯೊ ಳರಿ ವಿ ಪು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಪಂ।
ಪದಿ ವಿ ಮೂ ಕ್ಷ ಕರಂ ಪದಿ ಯೊ ಳಿ ಡೆ ಗೆ ಡೆ ನೆ ನ ಮು ನ ಗು ತಾ॥
ಮುದಿ ವು ತುಂ ದೇ ವಾ ಲಯ ದೊ ಳ ನೆ। ಬಡ ತ ಪ ಸ್ವಿಯ ಚರ ತ ಕ ನ ದೆ।
ಪಿಡಿದು ಚೋತ್ತ್ರಿ ದ್ಧು ಮು ತೆ ಗ ಳ ವರಿ ಲ್ಲಾ ರ ಪ ಪರ ವಾ॥ ೫೨॥
ಪ್ರಣಾಲು ಪಲು ತ ವ ನಿ ಲ್ಲ ಪೆಂದಾ। ಜ ಬ ಣ ಸು ತ ಕ ಪಿ ಯ ಶ ಬ ವ ನೀ ಶ್ವರ।
ಪದಾ ಗಳಾಂ ಶಂ ನೋ ಡರತ್ತ್ರ ಲು ಪ್ರಾ ಣಾ ಪೆ ಲ್ಲ ರಿ ಸೇ॥
ಷಣ ಬಿ ಕ ವ ಲ್ಲ ದೆ ನಿ ತ್ರ್ಯ ತೇ ಕ್ಷೌ ಮು ಣಾ ಯೊ ಳ ತೆ ಕ ರ ದೇ ಶ ಕ ರ ವಿ ಯ।
ಜೇನಾ ನ ನಾ ಚೌ ಪ್ರೈ ಯ್ಯು ನ್ಯಾ ಯ್ಯೋ ವ್ರಾ ಣ ವೆ ನೇ ಯ ನು ತಾ॥ ೫೩॥
ಜೋರ ವ ಕಂ ತಾ ಶಿ ನಿ ನ ಳ್ಗಂ ಕಿ ಲ। ಬರ ನ ಪಂ ದಿ ರು ಕ ರ ದು ಕೊಂ ಡ ತಿ
ಮು ಕು ಳ ಕ ನ ದಿಂ ಜೊ ರಿ ದು ಮೂ ಡು ನಾ ಕ ಳ ಳ ವ ಡಿ ವಿ॥
ಉ ರ ವ ದೇ ಸು ಲ ದೊ ಳಿ ನಿ ತು ದಿ ನ। ಇ ರು ಕ್ಕೆ ಅ ದು ನ ದು ರು ದಿ ಕೆ ನಾ ರು ತ।
ನ ಕ ರಿ ಶಾ ರಿ ಕ್ಷೆ ಪ್ಪಾ ದು ನ ವ ಲು ಷ್ಟ ಲು। ಬಾ ರ ದೆಂ ದೆ ನು ತಾ॥ ೫೪॥
ಕ್ಷಾ ನೆ ಕ್ರೈ ಅ ಷ್ಟ ತ ವ ನ್ನಿ ಶ ಬ ಪ ಮು ವ। ನಾ ವಿ ಮೂ ನ ದೊ ಳಂ ನಿ ಬಂ ದ ವಿ।

ಭೂತಿಸುತ ವರ ಚೌಡರಾಯನ ಮನೆಯ ಬೀದಿಯೊಳ್॥
ಪಾವಿಲರದಂ ಶ್ರೋತ್ರ ತರತೇ। ಭಾವ ಸಂಕುಳಂ ಸಲ್ಲ ಪಾಡುತ್ತ।
ತೀವಿದು ಜನ ಸರಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿ ನಿವಸುತ್ತ ಬರುತಿರಲು॥ ॥೫೫॥
ಶ್ರೋತ್ರ ಬರ ಪೂಡರೊಳ್ ವಿರುಪೆ ಣಾ ವತ್ತಲ ತಿರ ದೂರದೊಳ್ ಗಿರಾಣುಕ।
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸದು ಕೃತಕ ಶಬ ತೆಂದರಿದು ಸರು ಸರು ಪೀ॥
ವೃತ್ತ ಮಂ ಚೌಡರಪ ಮ ಬುತ್ತ ತ್ರ ಸುವ ರೋಮಾ ಚರಂ ಚಂರ।
ನೆತ್ತ ರರು ಣಾರವವ ಮನ್ತ್ರ ದೊಳ್ ಕಾವ ಕಂತ್ರಂ ದಾ॥ ॥೫೬॥
ಅದರಿದು ವಜ್ರಾಡಂಬಳಂ ಖಡಿ ವಡಿದುಂ ಗೆದಿಕಿಲು ರುತರ್ನ ನಿಜೆ ಪಿಯ।
ರಜು ವಿಪ್ರಣಾರರ ಮೃಡನ ಕ್ಷೇಂಗಳ ಮರು ವೆಗಿದುವಂದು॥
ಸಡಗರಿಂಯೋಯೀ ರೂವಿ ಸಲ್ಲಿಂಯ ವಡವೆ ನೋಡಲಂ ಶ್ರಾಣಾ ವಂಶ್ಯ।
ಯೋಗ್ಯದ ವೆನುತ ಚೌಡ್ಯೆಂಯ್ಯ ನಿವದಾದ್ಯರು ಸಳ ಡಿವಳವರ॥ ॥೫೭॥
ರುತ್ತ ರಿಸೆರ ರಿದ್ವೈದಿ ಅಲಗಂ। ಕಿತ್ತು ತಾ ರಘು ಡಿರಘು ಡಿದು ವೆಲ ನಿದೋ
ರುತ್ತ ವಲ್ಲಿ ದರ್ವತ್ರ ಲಂಘಿಸಿ ಮೂಡದೊಳ್ ನಿಪಾದ॥
ಕೃತ್ತಿ ಮಾಂಗ ವರ ವಸ್ತ್ರ ಮಂಡಿಡಿ ದತ್ತ ರಿಪೋ ಳೆಳೆ ಅರವ ವನ್ನಿಯ।
ಮತ್ತ ಕರವಾ ಮೂತ್ರ ದೊಳ್ ಜೀವಾತ್ಮ ಸಾಗಿದ್ದ॥ ॥೫೮॥
ಶ್ರೋಣಿ ಮಧುಮಯರಾಂಯ ನೆಂದುಂ ಮುಂಸದೆ ನಿಧುಂ ವಿಸ್ಕೃಶೌರ ಜ।
ಜಂ ಸಂಗಳದು ಭೂತರಾಸಿ ಚೌಡಾ ಚಾರ್ಯ ನಡಿಸಳನೇ॥
ಅಂತವೆಲ್ಲಂ ಮುಟ್ಟಿ ನವಿಧಿ ರರಂಗಳಂ ಮುಗಿದ ಧರ್ಮದಿಂ ತವ।
ಲಿಂಗವ್ರಂ ನೀನೆವನೆ ಸುರು ಚರ ಲಿಂಗವ್ರಾಣೀನೇ॥ ॥೫೯॥
ನೀ ಪ್ರರರು ಣಾ ನಿನಿಂತಮ್ಮ ವೆದಯು ಸಕೀ ನೆಂತುಂ ಚ್ಛ ವದೀಯ್ಯದರು ಣಾ।
ಭಾವ ಸಭ್ಯ ದೊಳ್ ಉದಯ ವಿದೆ ನಾ ವಂಶ್ಯ ಧವ ನರಿಂಯ॥
ದೇವಂದು ಮತುಂ ಶ್ರಾದ್ಧಿನ ವಿಲು ಕರು। ಣಾವ ತೋಚ ಪದಿಂ ಸ ತತ ಮುಂ।
ಜೀವಿಸು ತಿರೆಂದಾ ತನುಂ ಕದು ಭಕ್ತ ವಂ ಮಾದೀ॥ ॥೬೦॥
ಅ ತಂಳಕೋ ಶ್ರೋದ್ರೇಕ ನಾ ಗಿಕು। ಮ ತಿಗಳಂ ಪರ್ದಶದೆ ಶ್ರೋ ನಿನೆ।
ಮ ತವಿಂರಲು ಕ್ಕಡು ಭೀ ತ್ತಿಂಯ ಅವರ ವಾದಿಗಳು ಬಂದು॥
ಘಾತಿ ಯೋರರಲ ಭಾ ವಂದಿಸುತ ವೀಲಾ ಸ್ವತವಚನ ಗುಣಾ ರಚ ನಳರಗಿ।
ನತ ಭಯೂ ಪರರಗೊ ಚೌಡಾ ಚಾರ್ಯ ಬುಧ ವಾರ್ಯ॥ ॥೬೧॥
ವಿವಿಯ ದಿಪ್ಪಂ ದೇವ ಮುಂಸುರು। ಪಶುಧಿಯೊಳು ನೀ ವಲ್ಲದಂ ಸ್ವಪ।
ಮ ಘು ರಲರಿಯ ಪ್ರಾಯು ರೀವ ವಾಗರರಾ ಧಿರಗಾ।
ರಾಮ ಣಾ ರಂದು ಮರ್ಮ ತಿ ಸಳಂ ವ್ಯಾರಿ ಮು ಕೃತ ರಂ ಪೂ ಪಿತಿಯಂ ಪುಪ।
ನವಮ ಮ ರಿಲೋ ದ್ವಾರ ಘೂರ ಮು ಧೀರ ಜನ ಸಷ್ಟಾ॥ ॥೬೨॥

ಯೆನುತ ಭಯಮಂ ಬೇಡುವವರಂಗೆ ಘನಸತ್ಕೃಪಾಭಾವನೆಯೊಳಾ ವಿಭುವು।
ಜನಶರಣ್ಯನವನಳಿನ್ಯಾಪ್ರಸಂಗವನು ಮುದದಿಂ ಪೇಳ್ದ ಚೌಡೈಯಂಗೆ॥
ವಿನುತ ವಿಮಳಾಂಬುವರ ಲಾಂಛನ ತನುವ ಕಾಣಿರಲಿತ್ತು ನಿಜ ಭಾವನ
ವನಕೆಂಪೊಪ್ಪಿಲು ನೋಡಿದ ಶಾವಧಮಯಮಿತ್ರರಂಪ್ಪದಿ॥ ॥೬೩॥
ಧರೆಗಾಂಬಿಗೋಳು ಚೌಡೈಯ್ಯನೊಂದಿನ ಮಂಟಪದಿಗೆ ಭಂಗವೃತ್ತಿವೆತ್ತು ಮುದದಿಂ।
ದಿರುತೀರಲಿ ದರ್ಶನ ತತ್ತ್ವಪ್ರವೃತ್ತಿಪ್ರವನ ಚಾರಿತ್ರವನು॥
ಶಂಬರದರದಿಂ ಶಿರಿನಿದ ಡೆಕ್ಕಿಳ್ದಡೆ। ಚರತರಾಯತ್ರ್ಯಯು ಕೀರ್ತಿಯು।
ಬೀರಕುವದುಮನು ಜಲಿನೆಸತತಂ ಶವನಳರುನಾದರ್॥ ॥೬೪॥
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತಿರ್ದು ಸಂಧಿ ಇಗ್ಗೆ ಶಿವದನು ೧೨೫ ಗ್ಗೆ ಪಂಚಸ್ಥವಂದಾ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಶರಣು

॥ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡೈಯ್ಯನ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ತುತ್ತು ಸಲ್ಲ ನಲ್ಲವತಿಪಿನೀಡಲು। ತುತ್ತು ತುತ್ತನೆ ಶಂಭು ನೀಡಿರೆಕೊಳ್ಳು
ಳುತ್ತಾ ಶಾಲೋಗಿಸು ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡೈಯ್ಯನು ಮೆರೆದಾ॥

॥ಪದವನು॥

ಧವಳ ತೇಜ್ಞಲಿ ಕೀರ್ತಿಮುರನಿಯುವಿವಿಧ ಚೌಡಪೆನಲ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಯು।
ಭುವನದೊಳ್ಳಂಗಾರು ನ್ಯಾಪ್ರರುಷರತ್ನಂ ಬಪವಕೆತ್ರಂ॥
ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಪರಾಯಣಂ ಮೂದವೆ ಮಧುರ ತತ್ತ್ವ ಮುಖಾವಂ।
ಶಿವಕುಮರ್ಮಸ್ಥಾನಿಜ ಲಿಂಗಾಭಿವಾನ ನಿಧಿ॥ ॥೧॥
ಗಾಢವಿವಿಧವ್ರತನಿಯಮಿತಾ। ಪ್ರಾವೃಧವಿಕ್ರಮದೇವಿ ಕೀರುಪಿಕು।
ಗೂಢಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ಪ್ರಭಯ ಲಿಂಗತ್ರ್ಯಪಾದಸುಖ॥
ರೂಢ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಯೋಗಾ। ಲೀಢ ಚಿತ್ತಶ್ಯಾನುಭಾವ।
ಕ್ರೀಡವಮಳ ಮೂರ್ತಿಬಾಹ್ಯನಿಷ್ಠಂ ಜ ಪ್ರಯಮೂರ್ತಿ॥ ॥೨॥
ಅಷ್ಟವಿಧ ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯೋಪರಿ। ಪ್ರಷ್ಟಿದಚ್ಚೀ ಕವನ ವಸ ತಾ॥
ಶಿಷ್ಟಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ರಲನ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯೋಗತನು॥
ಶಿಷ್ಟವರ ನಿಯಮ ಮನೂಲೋ ಶಿಷ್ಟ ಶೀಲದಾನುಪಾಲ ಮು।
ದುಷ್ಟ ಸಂಸಾರತ್ರಸಂಚ ವಿದೂರ ವಿನತಿ ವಿದರು॥ ॥೩॥
ಅಮರದಿಸಂ ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕದೊ। ಳನುನಯಂಬಿಸೆ ತುರ್ಗುರುಭಾ।
ವನೆಯ ಳುಡಿದಗದೆ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯ ನೆಯ್ದುಮತೇ॥
ಯುನಿದವಿಕಪ್ರದು ತರರಥಕಸಾ। ಯನವಕದರವಾ ಧರ್ಮಸಳಂಗಾ।
ವನದ ಶಾನಾದಿಗಳ ನೊದವಿದಿರೂಪಿಸಡುಗೂಮುತಾ॥ ॥೪॥
ಅತುಳ ಭಕ್ತಿಶ್ರೀಮದಿಂ ಮುಖಳ ತಳಿರಾಂಬುಜದಿಂದ ವಿವಿಧಂತಂ।

ಸ್ಫುರಿತಶಾಸ್ತ್ರಭಕ್ತ ಸ್ವಚಿಂತ್ಯಾಗ್ರೇಯಮುಕ್ತ ಸೂರಿ ಸೋ॥
ಘಟತತ್ವವಿದುಕಾರ ಣಾದಿ ಭಕ್ತಾಸ್ವೃತ ಯೊಳ್ಗಾಂಕೋಗಿ ನಿರಿವೇವಯು।
ಮತಮರಗಿ ಚೌಡ್ಯಲ್ಯ್ವ ನಾತ್ಮದೊಳು ಚ್ಚುಬಿಂಪ್ಪ ಪೀ॥ ॥೫॥
ಜಂಗಮಕೆಯಾರೋಗಿಸಲು ನಿಜ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಪರದಲ್ಲಿಂತೆ।
ಪಾಂಗ ಮಾಗಲು ಮಜ್ಜನೋದಕದಿಂದ ಕೇವುಂ ನ್ನ॥
ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಯ ಮತ್ತಿರುರು ಷಬಾಷ್ಪಂಗಳು ಸುತ್ತಿರೆ ಪೂಜಿಸುವು।
ಷ್ಪಂಗಳಿಂದಂ ಪುಂನ್ನಲಿಂಗಕಿರ್ಪ್ಪಕ್ಕ ಮಲವಲರೇ॥ ॥೬॥
ಧೂಪವಾಂಸಸೆಯಿ ~~ಸಹಿ~~ತಂದಮುಂನ್ನ ಪೃ ಮೂಲಿತಾಯು ಮುಂದೆ ಶಂಖೊಳ್ಳುದತ।
ವ್ಯಾಪಿತಾಂತ ಸ್ವತ ಮವಾಸವೆರಂ ಜಿಮುತ್ತ್ರಲೂ॥
ದೀಪಿಮುವ ನೀರಾಜನಾ ತ್ರಿವಿಕಾಳಿ ಟಲದಿಂ ದತ್ತ್ರ ಮುಂನ್ನ ಶೆ।
ಅಕರವ ನೆಗಳು ತಂ ನ್ನಂಹೂತ್ರ ಜ್ಯೋತಿ ಚೆಳಗು ತಿರೆ॥ ॥೭॥
ಭಂಗತದಿನಿವೇತರವದಳ ದಾಥ ಗಂಗಳಂ ಮುನ್ನಂ ಬಿಕಾ ನಾ~~ಥರ~~
ಥಗಂಗೆ ತಂನ್ನಶ್ರಾಂಣಾಂಪದಮೂ ತ್ತಾ ಪಮುವಿಗಪಿಲೂ॥
ಲಿಂಗಮುಂಪಲವಲಿ ದುಶ್ರೂಜಿಸು। ತಂಗಚೇಷ್ಟೆ ಸಳೊರು ಮೊಡನೆ ಪರೆ।
ಘರಿಂಸುತ್ತಿರೆ ಸಲೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮಯ ಖಾಬ್ಬವಲರಿಮುತ್ತಾ॥ ॥೮॥
ಶರಮಸಮ್ಯ ತವನಾ ನುತ್ತಾ ನುತ। ಪುರ ಜಿರೋತ್ತ್ರ ಸಳಿಂದೆಗಾ ಸೆ ಮೊಸಿದು।
ವರಸುಧಾಂ ಬುರಾಂದಿ ಯೊಳ್ಳು ನೆರೆ ಕೆಳ್ಯ ದುನೆರೆ ತೆಲೋದೂ॥
ಸ್ವರ ವೆ ಪಿ ವವಿ ಮಲ್ಗಂ ತರಂಗಮ। ಶಿವರ ಪಿನಿಳೆ ಬಹಿರಂಗ ಮೂಂ ಶಿಮು।
ಸ್ಥಿರ ಶುಭ ಮಂಗು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗನಿಜಾಂಕ್ಯ ಮೂಸುತ್ತ್ರೇ॥ ॥೯॥
ಅಮಳ ಲಿಂಗಾಚಗವಪ್ಪಿಮಂತು ದಲಿ। ಪವುಬಂತಂ ನ್ಯೆ ವ್ವಿದ್ಯ ಕೇ ಳಿಯೊಳ್ಗ
ಳಮು ದು ಗಪಿರೆ ವಿಗಾಂತಿಲಿ ಶುಕಿಂತುಂ ಕ್ತತ್ತು ಹರ ನಾರ್ಕ್ಯೆ॥
ಅಮೃಮದೊರೆಂಮುಂಕೊಂಬ್ಬ ಪ್ರಾಲುತ್ತ ಮನದಂಕಿಲ ದಲಿ ಪುಡಗಿ ಜಂ।
ಗಮದಲಿ ಲಿಂಗಾಂವಧರಮಂ ಮಾಡಿ ಪವ ಶ್ರೀಲು ತಂನ್ನ॥ ॥೧೦॥
ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಕ್ಯ ರಿಂಪಲಿ। ಯೋಗದಲಪ್ರೊಪಪ್ರೊಪ ಪ್ರಸಾದ ಥ ಗ।
ಶ್ರೇಣಿಯುಂ ಲೇಪಾಗಿಪದ ಗೂ ದಿ ವಿವರ ವ ವರದಲ॥
ಪಾಣಾಂಯಿಂದಂ ಕುತ್ತು ತುತ್ತೆಸಿ। ಶ್ರೀಣಾವಿಲ್ಲದೆ ನೀ ದುತ್ತರಲ॥
ಸ್ಥಾಣುವಲವಾಂತು ಕತ್ತುತುತ್ತ್ರಗೆ ನೀ ಡಿಕೊಳ್ಳುತಲೂ॥ ॥೧೧॥
ಅಹಮ ಭಕ್ತ ಪ್ರಾಣದಿಧಿಸ್ವರ ಕೊನೆದು ರ್ಶ್ಯಪ್ರೆಂಬಂದ ವಾಕೋಗಿಸುತ್ತ್ರ ಲ್ಹೆ
ತ್ರೈಪದಂದೆಯೋಗ್ಗ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನೂ
ಲವಿಕ ಜಂಗಮದಪ್ರಸಾದವನೆ ಸಿಮುಲನು ಭೋಗಿಸುತ ಲುಂನ್ನತಿ
ಪೆತ್ತೆ ಶಿಗೆಳವರಂ ಮುತ್ತ ಮು ಶಗಿಅನು ಚೌಪರನ್ನವರೂ॥ ॥೧೨॥

ಮಲಹರನ ಬೋವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಂ ಹಲಸಿಗಳ ಮೇಲೊಂತುದ್ದ ಹೊಡುವಪ್ಪ।
ಕಳ್ಳೆಯುಂಟಾ ಜನಪಕ್ತಿಯುಂ ಪುಂನ್ನಾರ ಶ್ರೀರತತ್ತ್ವ॥
ಶ್ಯಾಕೆಂ ಗಳ ಸೆಸುಪುಸು ವೈತ್ತ ಸೊಳ್ಳನಸೆ
ಜೊಲತೆಕ್ಷಲಪತ್ರಾಂದ ~~ಸನೆಸೆಂತುಲನು ಇತೋಇ ಬು ತಲುಂ~~ವ್ರತಿ।
ತೆನಲು ಬಳ್ಳಕೆಳಂರಾಲ ಜೋಳ ಮರೀರರುಗಾ ನಾಂತತ್ತ್ವ॥ ೪೧೨
ಫಲಿಲಾರೋಇ ಹುತವಲ್ಲದೆ। ಜಾಕ್ಷಲಪ್ರ ಚಂದದ ತತ್ತ್ವದಾರ್ಥಂ॥
ಗಳ್ಳಕಿತಿ ವನಜಾರಪುಗ ಮಹಾ ನರಿಂತು ನೆನಲು॥
ಬೆಲುತನಾನಿತಿಮಪ್ತ ಛಷಾವಳಗಳಂವ್ಯತೆ ನೈಂಯ್ದ ಪಡೆಇಬುವಿ।
ಅಲಗಮೊ ಬರ್ಕೆರದೊಳ್ ಮಬರ್ತ ತೊಲಂಇ ನಾಂದಿರಲು॥ ೪೧೩
ರನೆರಶಾಂತು ನವಿವಿದ ನಾಪ್ಲಾದಿಕುತಶಾನಾಂದಿನಳ ಸಾಂತುತ।
ರವಿಕತನದಿಂ ಚಪ್ಪಿರಿವಧನಿ ತೋರಲಜಿನದಿಸೇ॥
ಆನಮಸೇತ್ರ ನಂವಿಶ್ಲಲನುರಾಇದುತಜೋಳನಚ್ಭಕ್ತಿಗಾ।
ದಿಕ್ಕಾನಿಕುತರಿಂಬಾ ಸ್ಮಿತೆಕೆಂದು ಕೇಳ್ಲುವೆ ವಂತ್ತು ಮಲ್ಲದೆಯು॥ ೪೧೪
ಪಂಸ್ನತಾಮಳಕೀ ತರ್ಕಮೂದರ ಜಂಸ್ಸೆಯ್ಯಂಕೆಟ್ಟಿಂ ಬಕಳತಂ।
ತಂನ್ನನಿಜ ಜಂಹ್ವಾಕೃದೇಶಿರಿಂಯ ಜಾವಾಇರಲು॥
ಶಂನ್ನಗಾ ಛರಣಾಂ ನಿಷ್ಟೇದಮು ಚೆಂನ್ನದಾ ಕೋಇಸಿದನೆಂಬರು।
ಮುಂನ್ನ ತೋಳ ಖ್ಯಾತಿ ಯುಲ್ಲಾಯದ ರಸಿಮುತ್ತ್ರೇ॥ ೪೧೫
ವೀರಜೋಳಾಂದೇಶಿ ವಿದ್ಸಂ ಹಾಂ ದಾಷ್ಟಾರಾ ಮದಲಿತರತಿಸೆ
ಶೇರಿನವಿಯುಲು ಕೃಗ್ನಿಯೂ ತಿರಾಯುದ ಮಗಾಲಂಇಇ॥
ನಾರಿದಾವಿಂತು ಕೈಯಬ್ಬಲಷ್ಟು ಲು। ಭೋರನವಳ್ಳಿತಂದು ಕಂದ।
ಶಾರಿಯುಂ ವ್ಯಾಕ್ಕೆ ಮಕಳುಂದದ ಳ್ಳು ತಂದೆಯುವಧರಿಪ॥ ೪೧೬
ಬಟ್ಟಿ ತೊಳಗಿದಿ ಪ್ರಸ್ನಿಯುಂ ಕೈಯು ಹುಕೊಳ್ಳಯು ಮತ ನೀಡಿದ।
ರಟ್ಟಿ ಹಾಪಂಪುಗಾವಿ ಬೀಮೇಶ್ವರನದಂ ಹೊಂತು॥
ಶ್ರೀಪ್ತಿ ದುಂಬಲು ಧವಿದು ಚೋದ್ಯಂ ಬಟ್ಟು ಪಬರಿರುನೋಡುತಿರಲು।
ತ್ರೆಷ್ಟಿಂತುಂ ದೇಹುಲದಫೂರಿಯುಕೆ ಹಾಯುಂದನೆನಲು॥ ೪೧೭
ಅಂದುಕೇಳವಿದುಮುಕೆಥೆನಳೊಳಂದು ನೋಡುಲ್ಪಟ್ಟು ದುಂನ್ನತಿ।
ಜಂದುದಾಕಪಿಕಡೊಳು ನುರಿನಿಂತು ಬೊಡೆರಪ ನಾಂತು॥
ಮುಂದೆತ್ತು ತ್ತ್ರಂಮಾಡಿ ನೀಡಲು ಯುಂದು ಜಾಡಂಪ ತುರ್ನೈಸಿ।
ಯುಂದೆನೀಡಿಕೊಳು ತ್ತ್ರ ನಾಕೋಇ ಸಿದುನನೆಂದೆ ಸುಕತಾಂ॥ ೪೧೮
ಶರಲಮೊಶೀ ಕೈರರು ಜಂಗಮ ನಾರರಮುಂ ಕೊಂಡಾಡು ತಿರೆಪಾಂ।
ವರವನಂತು ನವಪರಾವ ತಾಂದ ನು ಲಿಂಗಶ್ಯಂಗಾರಿ॥
ಕುಂಭರಪ್ಪಾ ಪಕ್ಕೆ ನಿಂತ್ತುಕೆ। ಪುಕೆಶೋಳೊಂದಿ ನಡಾಂಗಸಿತಿರ್ಕ॥

ಪ್ರಕಟಿಸಲುಹು ಖದಿಂದೆ ಸುರಗಣಯುತೊಂದರಸನಿರಲು॥ ೨೦॥
ತರಣಿಯು ಸುರಗಣಯುತೊಂದರಾಯುಸವರ ಚರಿತ್ರವ ನೋಡಿದವರಿಗೆ।
ಬರದವರ್ಗಂ ಕೇಳ್ದವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರರಹುವರಿಗೆ॥
ಸರಸ ಜಂಗಮಲಿಂಗಸದಯಾ ಚರಿತನಿರತಿಶಯಂತ್ರಿಸಾದ।
ಸ್ಥಿರಗಾಸಿ ಕೃಷ್ಣದಭಿಮತಾರ್ಥ ಪ್ರದವರದನು ತಿಳಿದುದು॥ ೨೧॥

ಶ್ರೀ॥ ಅಂಕಣಾ ಸಂಧಿ ೨೧ ಕೈವಂಶ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಶರಣು॥

ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯನ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಪರಮ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗಳ ನಡುವಿನೊಳು। ಚರಿತವಾ ಸಂಧ್ಯ ವರ್ಣಿಸಂ।
ಧರಣಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೇಳುದಿದ ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯನಾ॥

॥ಪದನು॥

ಸುಲಲಿತ ವದಿ ದೃಷ್ಟಿಯುಕ್ತ ಸು। ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯ ನಲುಮತ್ರಿಯು।
ಕಲಿಮಲಾಂತಕನ ತಿಗ ಜಂಗಮಶಿರಬರ ಸಾಮೂರ್ತಿ॥
ವಿಲಸಿತಾ ನಾರಾಯಣಿಕೀರ್ತಿಯ ಜಗತಾರ ಸ್ಪಂಜ್ಯಕೀರ್ತಿಗಿ।
ಸುಳ್ಳ ರಾಜಾ ಬಾರಪ್ರವಿದ್ಧ ಸುಶಬ್ದದ ಸುಬದ್ಧಾ॥ ॥೧॥
ಕಲಿಯುಹೋದ್ಧರಣ ಧರ್ಮಸಂಭವ। ಬಲಿಯಲು ಸಮ್ಯುತೆ ವಾಧ್ಯ ಸುಪ್ರಸು।
ಕಲಿತನದ ಸುಕವೀಗಳಿಂದ ನಿತ್ರಸು ಸುಗಾವಣ ದೆ ಮುದ್ರಾ॥
ಅಲಘುಬುಧಿ ಕೋದ್ಧಾರ ಶೂರನು। ವಿಲಯದೂರಸು ವೀರವಿಕ್ರಮ
ನಿಳೆಯಮದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಶರೀರನ ಭಸುತಲೋಕ ವಿಸ್ತಾರಾ॥ ೨॥
ಭುವನ ಪಾವನ ಪೆಸರ ನಿಸುಜನ। ನವಶರ ತಂಗೀರ್ತಿ ಗ್ರಸುತರಲು ನಿಜ।
ಶಿವಸಮಾರ್ಚನವೇಳೆಯೊಳು ತಂನ್ನಂ ಮರೆದು ಮರದಾ॥
ಶಿವ ಧರ ಜಂಗಮದಾ ಪ ಭಾಕ್ತೀ ತನ್ನ ಶಿವದೊಳಗೆ ಬಿದೊಳಿದುಂ ತುಸ್ಕರ ಬರೆದೊ।
ಭವಹರ ಸಂದದಿ ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯ ನಿರುತಿರಲು॥ ॥೩॥
ಅತ್ತ ಜೊಮ್ಮಯ್ಯಂ ಶಿವಾನಂದೋತ್ತಮಂ ತಾನೆಂಬ ವಿಜಯಂ
ಸೂತ್ರ ಲಿಂಗ ಧ್ಯಾನ ತದ್ಗತಾಕಾರ ಪ್ರಕ್ಷೆಯೊಳಗ॥
ಯತ್ತಲಿಂದರಿಯದೆ ಸುನಿಷ್ಠಾ ವೃತ್ತಿಯೊಳು ಶ್ರೀಶೈಲವಿನೋ।
ದತ್ತ ಭೂಮಿಯೊಳ ವಿರಕ್ತರ ಸಮೂಹ ವಿದ್ಯಾನಿರಲು॥ ೪॥
ಪದನ ಖಂಡೆಳು ವಿಗಲಾಗಿಯೊ। ಶದರ ಬೇಗಳ ವೈದಿಕೆಳೆಯಕ್ಕ।
ಸದುವಿ ಮರ್ದಿಸಿತ ಕ್ಷೀರಕ್ಷಾಲ ನಕ್ಕರ ವಿಕರತದು॥
ಪ್ರವಿದದದಿಗರಿ ಧೃಕ್ಷ ಘಳಕಿ ಬೆಳ್ಳೊದಗ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಳ್ಳಿಗಳ।
ಚಂದದ ಬೆಳೆದುಮೋ ತಿಸಿಸಿವಿ ಸರಿವಿಕುಲಿ ಬೆಳ್ಗಂತರಲು॥ ೫॥

ಅತಿಸುರುತರ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಶ । ಪ್ರಾಂತವಡಲಂ ಮುಡುಕಿ ಪೊಳಲಾಂ।
ಶ್ವೇತ ಶೈಲದ ಮೊಳ್ಗಯಿಂ ಸುರಮೂರ್ತಿಯಂತೊಪ್ಪಿರಲು ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಯೋಗಿವರ ಸಪ್ರನೀತ ಶಿಷ್ಯನು ನಾಹತ ಭಕ್ತನ ।
ಮೇತ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ನವತರತ ಮುಂಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುತ್ತಾ ॥ ॥೬॥
ಸಾರಮತಿಯುತರಿಂದ ಪಲಾಂ। ರಾರ ನಾಶಂ ಕಲ್ಲಿಯೋಳರ।
ಜಾರತಂ ಮೂಡುಕ್ತ ಶಿಲವಿತರ ಅಗಂಧ ವರ್ಗ॥
ಪಾರಿಂತು ರುಪ್ಪುರುಷರು ವಿನೋದವಿ। ದಾರ ಲೀಲೆಂತೊಳ್ಳೆ ಪ್ರಿಯ್ಯದ್ಯೆಯ್ಯುದ್ದವಿ।
ಜಾರಶೀದಿವಳಂ ವಿಪಾತಾಂ ನವರ ದದ್ದರಂ ಭ್ಯುದಲಿ ॥ ॥೭॥
ಬಳಿಯ ಬಳ್ಳಿಗಳೊಡನೆ ಬೆಳಗತಿ। ಬಲದ ಶತ್ರುನ ಪಾಪ್ರದೆ ಸುಕ್ಷುಂ।
ತಿಳಿಯ ದೊಪ್ಪ ಬಿದಗುರದಲಿ ನೋಡುತ ವಿಬಾಂತಿ ಸುತ್ತಾ ॥
ಶಿರೆಂತೊ ತಾಂ ನದು ಶಾಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳೊಳ್ ಶಿತರು ಪೋತರು ಪ್ರದಾಂಮೊಡೆ।
ಯತಿ ಸಳೆ ಕಿಲ್ಲದ ಮುದು ಸರತಿಯೊಸಲಾ ಪ್ರದಲಾ ॥ ॥೮॥
ವಿಸುಂಕಲಾರದೆ ಕಂಬಳ್ಳ ತಿದುರ್ಗದು। ವರುಸುತ ಯೊಳ್ಪಡಿಯ ಸುತ ನೋಡು।
ಕ್ಷೆತ್ರ ಸುರುತರಲಾ ವೇಚರರ ನೋಟುಂ ಸಳ್ಗಂ ನೋಡಿ ॥
ಅವಸುಯೋಗಿಂತು ಶಿಷ್ಯ ನತಿಕೋ। ಬಿಡುತ್ತ ಲೀಲೆ ಸಂಧವರ್ಗ ರರರಾ।
ಶಿವದಲಾ ನಿಸು ಶೀ ಶಾಪ ನಂದರ ಸುರತ್ವನಗು ॥ ॥೯॥
ಮುಂದು ಗಾಣಾದೆ ಶರವು ಯೋಗಾನಂದದಿಂ ಪೂರ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಕಬಾವನೆ।
ಯಿಂದ ಭಾತಿ ಸಲ ಭದೆ ನಿನಸ್ಸಾನ ಚಿತ್ತದಲೀ ॥
ಯಿಂದು ಬಿಸ್ಸಯಸಂ ಮಸ್ತಾ ಕೃತಿಯಂದು ಫೋಲಿ ನಿಸುದಿ ದರತೆ।
ಶ್ಚಿಂದ ಫ್ರೋರಿ ಪ್ರಸಂ ಪಳಾಂಗಿ ಖಗತ್ವ ಸುಂದನೀಗಿ ॥ ॥೧೦॥
ಧರೆಂತೊಳು ದಯಿನಿನೀಕೆ ಸುತನಿ। ಬ್ಬರದ ಗಾತಿ ಪನಾಗಳಂತುಪ್ಪುಯು।
ಕರ ಭಯಂ ತುರರಾವಿ ಯಶವ ಶೈತ್ರಂದು ಪ್ರಿಯುಕ್ತಿ ॥
ಪರಮಪುರುಷಾ ನೀ ಪ್ರಚೆಪ್ಪಿದವಂ ಯೊಳ್ಗಂ ಪ್ಸಿರು ಸಂಕಟೋಕ್ಕಗಾ।
ವರಿನಿದಿದು ಬುದ್ಧಿಫಲ ವಿಲ್ಲಿ ಸುತಯ ವಧರಿಸು ॥ ॥೧೧॥
ಯೀಗಳೆದ ಸಶರಾಜ್ಯ ಭಾಕನಿ। ಯೂಗಿಮನದೊಳು ನೆನಪ್ರದಿಲ್ಲಂ।
ತ್ಯಾಗಿನಿರಿದು ಗ್ನಾನಪ್ರಂಟುದು ತಂ ಪ್ಸರಮುಗ್ಧಲಾ ॥
ಶ್ರೀಸದೆಂತ್ಯಂ ಮುಂನ್ವತಾವನು । ಭೋಗಿನಿ ಶ್ವದೆಮೆ ಗ್ಸಾತಿ ಮೋಕ್ಷನ।
ವಾಗಿ ಬಸುರ್ಗವಮಾರ್ಗನೆನಶಿಂದಾಂ ಗಪ್ಪುರು ವೇವಾ ॥ ॥೧೨॥
ಚಿತನಿಯಂ ಮ್ಯಾರರಾಧವಂ ಪ್ರೈರಿ ನಿರಂಬುಜದಿಂದೆ ಸುತವೆರವಂ।
ದಿವಲವೋಘಂ ತಪ್ಪಲರಿಂಯದು ನವ್ಯಶಾತವದು ॥
ಪ್ರಮುರತೀನಿಂನ್ಸ್ರದನೀ ಪ್ರಿದಯಿನಿ ಪ್ರಗಾರಂ ಕ್ಯಾಗಿಳಿಕೆ

ಗಳಿಪುದಾಕಲ್ಯಾಣಕಟಕಾಂತರವಿವಿಸೃಷ್ಟೀ ॥ ೫೧೩ ॥
ತೆಲುಗಜೊಮ್ಮಯ್ಯನವಲು ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಮೂರ್ತಿಯಾತನ।
ತಿಲುಕರಳಿನಿಂಪುರಣವದು ವಿದ್ಧವಿಜೊಡದು ನಿಮಗೇ ॥
ಫಲವಪ್ಪುದು ನಿಜ ಶಾಂತಿ ಮೋಕ್ಷತೆ। ಬಳಿಕರೀಕೀಳಾಯ್ದೈಯಪ್ಪನಿಂದಮ।
ಕಲೆಮತ್ತನಿಳ್ಳಂದಡೆ ದೊರಕುವದು ಮುಕ್ತಿ ಸಂಪದಪ್ರ ॥ ೫೧೪ ॥
ಯುಂದಡಾಗಂಧರ್ವರಾಕಲ ಯುಂದುಕಟಕಾಂತರವನದೊಳಿ।
ಯುಂದು ಜನನಿ ಪ್ರಸಂಗಳಾಗಿ ಯುಕ್ತತಿಯರುಂಪುವರು ॥
ಮುಂದೆ ಜೊಮ್ಮಯ ಭರವನಾ ನಂಪದಾಂಬಯುಕ್ತ ವಿಕಲಾಂ।
ತೊಂದುದಿನವಾಯ್ದೈಯ್ಯ ಸೊಂಪ್ಪನೆ ಬಂದರ ಕ್ಯಾದೊಳೂ ॥ ೫೧೫ ॥
ಅಕ್ತ ಲೋಲವಿಂಶತ್ರೆಯಿಂ ಕೊಂಪ್ಪುತ್ತೆ ನಡೆತರಲಾ ಮೃಸಂಗಳ।
ಮೊತ್ತ ವೀತಂ ಜೊಮ್ಮದೇವಮಠಂ ತನಪ್ಪುದೆಮತೇ ॥
ಘುತ್ತುವರೆನಿಂದಿ ಪುರ್ತಾವರಿ ಜಮತ್ತವೆತ್ತ ಲುಪ್ರೋಸಲೀಯ್ಯದೆ।
ಮುತ್ತಹೊಂಡಿರ ಲೊಂದು ಪ್ರಸಶಿಂತ್ರೆಂದು ಕಾತಂಗೇ ॥ ೫೧೬ ॥
ನಿಂಪ್ಪಕ್ರಿಯ ಅಮಡಿದಡಲ್ಲದೆ। ಯುಂಪ್ಪ ಶಾಂತಿ ವಿಮೋಕ್ಷ ನಾಸಮ।
ಜೊಮ್ಮದೇವದಾಸಂಪ್ರತಿಯೊಳ್ಳಾದಡೆ ವಿನೋದದಲೀ ॥
ಯುಂಪ್ಪಬೇಂಟೆಯನಾಡಿಪಲಪ್ರ। ನಿಂಪ್ಪದಿನಳ ಖಳೋವಿಕಾರರ।
ಯಂಪ್ಪ ಮುಂನ್ನಿನ ಜಂಪ್ಪದಲ ಗಂಧರ್ವರುಗಳ ಜೆಪ್ರು ॥ ೫೧೭ ॥
ವಂದುದುಃಖ್ಯಕಾರ್ಯಕಾರಣ। ದಿಂದ ವಿಂತರ ಶಾಂತಿವಾಯುಕ್ತಿ
ತ್ರೆಂದು ತದ್ವ್ಯವೃತ್ತಾಂತ ವೆಲ್ಲವನಾಗಳೂರ ಪ್ರಕಾ ॥
ಮುಂದೆ ಮಗೆ ಗತಿಮೋಕ್ಷ ವಪ್ಪುದರೆ। ನಂದೆರಂಗಳ ವೇಕೆನಾಪ್ರೊಲ।
ಪ್ರೊಂದಿ ನಿಮ್ಮಂದ ವಿಮಡಿದ ದಾಂತಿ ನಿಮುಕ್ಷಮಾತ್ರದಲೀ ॥ ೫೧೮ ॥
ಕನಕದಿವ್ಯ ವಿಮಾನ ಶಂಕಗಳಮ ನಯನ ವಿಬಂದೀ ಶ್ಲಶೀಕ್ಷ।
ಘನರ ಜತ ವಿವರ್ತನೆ ಹೊಂಡೊಂಪ್ಪಮ ವಿಲಾಸದಲೀ ॥
ಜನಸೆದುಷ್ಟ್ರತ್ಯಯಂ ನೋಡಿ ನಿಗೆ ಶಾಶಂಬುಡ ದೇವಾಯ್ದೈಯಪ್ಪನ
ಯ್ಯನವರಂ ತಪ್ಪದು ಮೃಸಂಗಳರೂ ಪ್ರಶಿಂತ್ರೆ ಮಗೇ ॥ ೫೧೯ ॥
ಅವಧರಿಂ ಪುಪ್ಪದು ನೀವದೆಂತೆನೆ। ಶಿವರಿಪಲು ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕ।
ತ್ರವರರಪ್ಪಿಪ್ರ ನಿಂಪ್ಪಕ್ರಿಯ್ಯಲಾಯ ಲಗಡನೆ ಮಗೇ ॥
ಅವಿರಳ್ಳ ಶ್ರೈವಾಪ್ತವರ್ಗವಿ। ದವಿದೊರಕುದಂಶಾಗ ಯುಂಪ್ಪನು।
ಭುವನವಂದಿತ ಕರು ಣಾದಿಂಪ್ಪಲಕೆನು ತತಿ ತಿರ್ಥದಲೂ ॥ ೫೨೦ ॥
ಪುಂ ತ ಕಸು ತುಂಗ್ನಾ ವತ್ತಿಷ್ಟಿ ಯೊಳಂ ತುಪೋಮ ತತತ್ರ್ಯಾರವ।
ದಿಂತ ಪ್ರಾಡೆಂಬವಿಮಪ್ರೋಡದನುಡುಗ ಯು ನಿರಲೀ ॥

M.R.

ಶಿಂತ್ರೈನಾಂಗಳಿ ತಿರುಗಿಸತ್ರೈನಳ್ಗಂ ತ್ರಿಂದು ಹೊಂಚಾಮರಂತ್ರನು।
ಸಂತಪರಿಶೋಳ್ಳಿತಂದು ಸುಖದಿಂದಿರ್ದುವರುದಿ ವರ್ಪಾ॥ ೫೨೧
ನಳನಳಿಸಿ ಪೊಪಿಸಬ್ಬಿ ಪರ್ವುವನ। ನಳನಡುಂತ್ರ ದಿಶಚ್ಚಿ ತೊಪ್ಪಿನೆ।
ತರಿಯೊಳಿಸಿಯುಲುರಿದ ಬುಳ್ಳುಂಬರಳ ನಾಯಲ್ದಂಯುಣ್ಣ।
ಬಲದಕಂದ ನವಲವರಂ ಣುಣ್ಣ। ನಳಯುಮೇವೆಯುಂದು ಬಪ್ಪ ಪ್ಪೊ॥
ಲಲರಿಪರುಜತ್ರಿಂಯನಳ್ಗಂ ಮೃಸಯೂವಿಸೋದದವಿ॥ ೫೨೨
ಕಲತನದ ಮೃಗವೇಂಟೆ ವಾರರು। ಅಲಘುಕೇವಿರಿಯಂತೊದರ್ಶಿ।
ಫಲದಪತ್ತ್ರದ ಜಾಯಿಲಂಗಳು ತವಕತೆಕ್ಕಳಿದೀ॥
ಬಳಸಿ ತಂಮ್ನ ನನೆಯ್ದು ಬರುತರೆ। ತೆಲುಗ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯ ನಗನಿಲ್ಪೆರ್ಸ।
ಪುಲವರರಿಣ್ವದೊಳ್ಪುಬ್ಬ ಅತನಮೇಲೆ ಬರುತರಲಾ॥ ೫೨೩
ಕೊರಳ ದಾಪಂಬಡ ಲೊಡನೆ ಬತ್ತ್ರರಿಸುವಂಕದ ವಾಳ್ಕೆಯುಲರರ।
ಮುರಿವ ಣುಡಿ ತುಂಜಾಯಿಲಂಗಳು ವಾಯುವೇಗದಲಾ॥
ಪರಿದುಕಿಯುಲಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕವೆ। ಖರದೊಳಿಸುವಾ ಬೇಂಟೆವಾರರ।
ಸುರಂಗಳು ಗಳ ಸುಲ್ದಂ ಪಿಡಿವುತ್ತುಂ ಭರದೊಳ್ಳೈತರಲಾ॥ ೫೨೪
ಆ ತೆಲುಗ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯನ ಸ್ವರದಿ। ಘೂರ್ಣಿತ ಗಾತ್ರಕ್ಕಿ ತೊದರ್ದುಮದಿಯುತೀ।
ಭೂತಳದೊಳ್ಗೆ ಶಾರವೇಸ್ಮರಾಗಿ ತಾವಿಳ್ದಿ॥
ಖ್ಯಾತಿವಿಸಿ ಗಂಧರ್ವರಾಶಿಪ್ಪ। ವೀಕ್ಷತರ್ಣಾನ ಚರಣಾಪರದಿಜ।
ಜಾತಕಭವಂದಿಸುತ ಸಂಮುದನಿತ್ತುಂ ತರ್ಪುತಾ॥ ೫೨೫
ಕರಣಾ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯುಗಳ ಪ್ರಿಯವ್ವಲಿ। ಮರಣಾವಾದನಿತರಲಿ ಗಂಧರ್ವರು।
ಸುರಚರ ಗಂಧ್ವರ್ವಂ ಣ್ಯ ತ್ರಾಪ್ತಿ ಗಳ ನೈಯುದ್ಧ॥
ಸ್ಫುರಿತದಿವ್ಯವಿಮಾನ ತತಿಗಳು। ನೆರದಿ ಪ್ರೈಲಾವಕ್ಕಿ ಪ್ಪೊಇನು।
ತ್ರಿಲದಬ್ಬರಿಂಯನುತಸುನಕಂಗಳಿಗೆ ಬೆಂಹೊಡದೇ॥ ೫೨೬
ಪ್ರರವಿಣುದಿ ತಾನೆಸುತಲ್ಲ ಗರಿರಪರಳಳಂ ತಪ್ಪಿನಿ ಪೊಳುತತ।
ತ್ತೈರಣಾ ಮಾನರ್ಘಟಿತನೆ ವರ್ತಿಯುಮೃಗೋರ್ತ್ಯ ರಿಗಳುದುಳಿ॥
ಖರಚಾಮುಕ ಗಂಧರ್ವರಾಂಚು। ಸುರಚಿರವಿ ಮಾನಂಗಳುರಂ।
ಬರಕೆಪ್ಪೊಸುತ್ತ್ರ ಪೂರ್ವದುತಾನತಿ ವಿಚಿತ್ರವಲಾ॥ ೫೨೭
ಅದದೆಸಂಬ್ರಿನನ ಲ್ಲೈದಿರವೆನ। ಲ್ಗದದೆಪ್ಪೊಯುತುಪೋಂಬು ತೆನೆರೆಭ।
ಪವಿನೆಗದುಹಾರಿದ ವೃಸಂಧಿ ನಿತಾನೆಸುವಪೆಕಳೂ॥
ವಿದಿತ ವೆಂದುಂತಪ್ಪದೆಂ ಪುಪ್ಪದರವಂಮ್ಮಯು ತಾಂಪದೆತ।
ಪ್ಪಿದಪರಾಮಮೃಗಂಗಳ್ದೆಯುದವಾರುಬಲ್ಲನರೂ॥ ೫೩೦
ಪ್ರುಗವ್ಯುದಿಸಿಲವಾವ ನಾಡೆಳು ನಗನವಾನೆಂಯೊಳುಜ್ವಲತಮಂ।

ಜ್ಞಸಕಳ ಪ್ರೊಂತ್ಸದಂಗಳೊಳ್ವೇಮುಂಪ್ನ ತ್ತಾವಿವರಿಉ॥
ಜನದೊಳ್ ಗಾದಿಂತೊಳ್ಗಾ ರೊರಾರ ನಾ ವ್ಯಸತಮ ಸಳಂತೆ।
ಉಸಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯ ಸಳಿ ಬಲ್ಲರು ಬಳಿಕವರುವತ್ತಿನವುವವೆತಿಸಳವೂ॥ ೪೧೯
ಧರಣಿಯೊಳು ಪಾವಗೊಂಪ್ರ ಪುರುಷನೆ। ಶರಣಾ ವಿಧಿ ವರ ಲೋಕ ರುದ್ರನು।
ಶರಮರಾರಣಾ ವೂತನಯಸುತಾಸ್ಥರ್ಬರಾಸ್ತುತ್ಯಾ॥
ಉರುಷದಿಂಕೊಂಡಾಡುತುಂಶರ। ಪರಿಂತುಳೊಡ ತಣಾ ಬೇಟಿರಾಂತರು।
ತೆರನಿ ನಿಜ್ಜಂ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯ ಬೇಂಟಿಸಳ ಸಾ ವಸ್ತುತ್ರಾ॥ ೪೨೦
ವರಮ್ಯಸಂಸಳ ಸುಸ್ರ ಶರದಿಂ। ಉರನಿಶಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುವ್ರು।
ತ್ರಿಶಿಧರಣಿಯೊಳ್ ವೆಂದಲಾನಿ ಕ್ರಾವಂದೊಳ ದುದಿ ಸದಲ್ಲಿಉ
ವರರುಶೆಬರ್ಗಳು ಬಂದು ನೋಡಲು। ಉರ ಸಣಂಗಳು ನೆರೆದು ನೋಡೆಲು।
ತ್ರಿಶಲರಿದರಿದೆಸುತ ಪೊಗಳು ತೆಲುಸ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯನು॥ ೪೨೧
ಗುರುಶರಾಂಭುಜ ಭಜನೆಯ ಭಾಸುರ ನಿಯಲಿಸಂಸಾರ ವೆಂಬಾ।
ಕೊರೆಯುವ ನಿರದು ಶಾಸ್ತ್ರೈರ್ಬದರು ಶನವೆಂಬ ಕೊಂತ್ರದಲಿ॥
ಪುರಪುರಾಕೃತ ಕರ್ಮವೆಂಬಾ ಡರಿಣಾವಂ ಕೊಂದಿ ಶ್ಲರಾಸ್ತ್ರ।
ಶರಣು ಪಿಂಪೂರ್ವಾಸ್ತ್ರಯೋತ್ರವ್ಯಾಪ್ತಿ ಶಕೆ ದಿಸಿ॥ ೪೨೨
ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಡ್ಡಾಣಯು ದಿವ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದ್ದಂಡ ಬಲಶಂ।
ಬಾನವವವರ ಉರಿದಿಪಕ್ಕ್ರಯೆ ಯಂಬಕತ್ರಿಯಲಿ॥
ಈವ ಮಾಯಾ ಕೋಪವೆಂಬು ವ್ಯಾಧಿಸ ಪ್ರಕವಂ ಕಡಿದು ಶರಮ।
ದ್ಯಾನವೆಂಬೀಪೆಯಲಿ ಭಕ್ತವೆಂಬೀ ಮ್ಯಸವನಿಷ್ಟಾ॥ ೪೨೩
ವೀರಭಕ್ತಿವಿಚಾರವೆಂಬ ಕರಾರಿಯುಂದಲಿ ವಾರ್ಗವೆಂಬಾ।
ಪಾರಣಾವಸೊಡೆದಿ ಪೀಳ್ದುವ ಸತ್ಯವೆನಿಷ್ಠದ ಬಳದಲಿ॥
ಧಾರುಣೀಶ ನಡೆವೆಂಬಾ ತೋರಕ ರದಿಯ ನಿಂದಂ ಪೀಮುಯೋ।
ಚಾರವೆಂಬಾ ತೋರಮರದಿ ಘನ ಬದ್ದಿಯಂ ಕರದೀ॥ ೪೨೪
ವಿನುತ ಶಿವಶಿವ ವೆಂಬ ಬಾಣಾರಾಣಾ ಶಿವವನೀರನಿ ತಿರುಗುವಾಂದ್ರಿಯ
ತಿನಿಸಬಲಿ ವಾರಂಕಮಂ ನಿಮುಷಕಿಂರಂತುಲಿ ಜ್ಜಟ್ಟು॥
ಘನಮಹತ್ತ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸದೆಯಿಂ। ದನತಶರಾದಿಸಕ್ಕೆ ನಿಶೆಘು।
ಜನನಿಯ ಮ್ಯಸನಂ ಬೋರಮಂ ಲೋಪ್ತಿತ್ತಿ ಮನೆರ್ತ್ರಿ॥ ೪೨೫
ಪರವನಿಯಂ ಮ್ಯಸಬೇಂಪೆ ಪಾರಂ ಸುರಿಮ್ಯಸಂಸ ಳಿಸದ ಸಳಿಪ್ರದೇ।
ತರಘನಂ ಪಾನಂತ್ಯು ವುಳ್ಳದೆ ಪರಿಕಿ ವಿದೆನಡಪಾ॥
ಬಿರುವಡೆಯ ಶದರುತಿ ಸಳವ ಪಲತೆರದ ಜೀವಿಸ ಳನೆವಿವೊಳ್ ಪೇನ।
ಉದುರುವ್ರ ರೊಂಕೊಡೆ ಜೊಂಮ್ಮ್ರಯ್ಯನ ಪ್ರಿಯುಲಮರಣಾವಾಪಾ॥ ೪೨೬

ಅಹೆನಿಯೊಳ್ನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತಾಮಂ। ತಾವಪ್ಪರಕೆನಲಿದೆಯಲ್ಲವದು ಜೋ।
ಡ್ಯವೆಯು ಸುತ್ತೊ ಬಸವರಾಜನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲು॥
ಧವಳಕಳೆಯದಿಂ ಬೆಳಂಗ್ದೆ ದೇವಂ ಭುವನವಂದಿತವಾಗಿರಲ್ಕೆ ಮಹೋ।
ತ್ಸವದೊಳ್ಗಾಂ ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕದೊಳ್ಗಿಂದಿಸಂತಿದಾರ್॥ ॥೨೭॥
ತಿಲುಕ ಜೋಂ ಪ್ಪೈಲಯುಕಳಕ್ಕುಂಬ್ಬಾಳ ಜರಿತ್ರವನೋದಿದೊಡೆಮನ।
ಕಲಿಮು ವಿಸ್ತ್ರವಿದೂಡೆ ಕೇಳ್ದೊಡೆ ವಿರಚಿಪಿದವರ್ಗೆ॥
ಮಲಹರವರಾರು ಸಣ್ಣದಿಂದಾ ಚಲಿತ ಭಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿಯುಂ ಪ್ರಜ್ವ
ಜ್ವಲಿತ ಕೀರ್ತಿಯು ಶುಭಕಮೂರ್ತಿಯು ಮಕ್ಕುದು ಮನುಜರಿಗೆ॥ ॥೨೮॥
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೮ ೧೦ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಶರಣು

ಬಸವೇಶ್ವರನ ಶಿವಯೋಗ

ಆದಿದ್ರಾಮೂರ್ತಿಯ ಕಥೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಜಂಗಮಂ ಪೋಗಲ್ಕೆ ಪೋಯಿತು। ಜಂಗಮಂ ಬರಲೊಡನೆ ಬಂದಿತು।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣದ ಬಸವನ ಸುಮತಿಶಯ ಮೆರೆದಿರಲು॥

ಪದನು

ಮತ್ತೆಯೊಂದಿವಸಂ ಬಸವನೀ ಜಸ್ತೋತ್ರಮಂ ದಕ್ಷ್ಟ್ರಿಯೊಂತ್ಸಕ।
ಕೆತ್ತು ಜಂಗಮಕರಿ ಚರಣಾಸ್ತೊಜಾವ ಪಾದದಲಿ॥
ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಭುರತಿ ಮೂದಿಳರ ಪಾಯತ್ರ ಲಿಂಗಬ್ಯಜನಪ್ರಿಯಾ।
ಸತ್ಯತ ಕ್ರಾವ ಪರವಶಾಂವಿದಾನಂ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳೊಳು ॥೧॥
ಲಿಂಗವಂತಾ ಮೋದಿ ನೋಡಿ ಭುರಂಗಿ ಮತ್ತ್ರಂಶರಣ್ಯ ಮೂಶಿ ಮುಖ।
ಭಿಂಗಶುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಕವಿನೆ ವಿದು ತ್ರಿಣಾ ವಿಲ್ಲದೀಂ ಬುತ್ತೆ॥
ಶ್ರೀಂಗಿ ಕವನಂ ಮಲಪ್ಪ್ರಿ ಮಟ್ಟಿಕರಂ ಮುತವಿರಳ ಭಕ್ತಿ ಸುಲಭಂ।
ಜಂಗಮಾರತ್ವವಂದಿಯುಳಬರ್ಗನಲಿಪ್ರತ್ತೆಲು ॥೨॥
ತನುಗುಣಾಂಗಳ ಮುಳ್ಳುದು ಛದೂದಿಕ್ಕನೆ ತೊಲಗಿ ಮುತ ಪಾಮರಂಗಳ।
ಕೊನೆಮುರ್ಕೊನೆದಾರ್ ಭಾವ ಶರಣಾಂಗಂ ಕಂಡು ಕಂಡುಬ್ಬಿ॥
ವಿಮತನಾಗಿ ಪ್ರಣುತಿಯೊ ಘನೆಮನ ದೊಳಿದೊಳಿದು ಪಾಡಿ ಪಾಡಿಸಿ।
ವಿನಯದಿಂ ಲೀಲಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ಸೋಲಾಡಿ ತೋಲಾಡಿದ॥ ॥೩॥
ಅಕ್ಕರಿಂ ಬಾಲೇಂದುಧರನೊಳು। ಪ್ರಾರ್ಕ್ಕಳ ಶ್ರೀಕ್ಕಲದುರ್ಕ ಕೂಡುತ
ಶಿಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಂಗದೊಳಗಿಂ ತಪ್ಪ ವಿಲೀನನಾನಾಗಿರ್ದ॥
ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯೊವಂಗ ಸಂಗದೊಳು ಸ್ಪ್ರಾಜಂತಂಗಳ ಭದ ಸುತ್ತಿರ್ಗ
ತ್ರಿಕ್ಕಿನ ವರತ ಶಬ್ದಲ್ಲಿಡಂ ನ್ಯಗ್ನಿ ಹಿಮ್ಮ ತಿರಲಾಗಿ॥ ॥೪॥

ಬಡದೆ ಪೊಂಪುಳಿವೆತ್ತೈಸಲ್ಕಾದೊಡೆ। ತೊಡರ್ದುವ ಪತ್ರ್ಯೆಯೆ ಸಲೆ ಸೊಡರ್ವೊಡ।
ಸುಡುಗೆಸಲ್ಗದ ಕಂಠಕಪಂಸತಿಯಿಂದೆ ಧನಿಸುಡುವಾ॥
ಪ್ಪಡಸಣಾಪ್ತ ತಪ್ಪೈಕವಷ್ಟೋಷ। ವಡೆಗೆವಾ ವಂದಾ ಶ್ರುಸಲ್ಲಿ ವೆಡ।
ಒಡದೆ ನೋಡುವ ಬೆಷ್ಟು ಸಲ್ಗು ಪೊಳ್ಳಿದಾವರಿಡು ತಿರಲು॥ ॥೫॥
ಕರಿಯೆರಲ್ಲಿಯ ನೇಹವಂಬಿಬ ಪೊಲದ ಬಿಟ ಪಪ್ಪ ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ।
ನಿವಹವರ್ಗನವರೂಡೆರಸ್ಕ ಸಲ್ಪ ಪ್ರುಖಿದಂತ್ರೆಲು॥
ಶಿವನೊಳ್ಪೆ ಮಿಡಲು ಪ್ರೊರನೆ ನೋಡುವ ನಯನ ವಂ ತಂನ್ನನೀಕ್ಷಿಪ।
ಲವ ತರಸಿ ಸುವಾ ಬಿಕ್ತ್ರವುಂ ಶಿವನಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕಿರಲು॥ ॥೬॥
ತಂನ್ನವಂ ಜಂಗಮನೆನುವಿಮುತ್ತ್ವಂನ್ನ ತೆಯನಾ ಲೋಕನಂಸ್ಸೆ।
ಮನ್ನಿತಂ ತಬು ಸಹರಾ ಬರಣಾಂಗಳಂ ಮರದು॥
ಪಂನ್ನಶಾರ್ಕಲ ತಪ್ಪಿ ದಲ್ಲ ವಿ ಭಾಗಂನ್ನ ಮಧ್ಯನಿಧಿ ಕಕನದ್ವಿಲ:
ಚಂನ್ನ ವಕ ರಿ ನಿಸಕಿಯೊಳ್ಗಿವ ಲೀ ಶ್ವತಮೊಳ್ಪದನಿರಲು॥ ॥೭॥
ಅದಿಮನಿರತಿಶಯಮನ್ನ ಭಕವಿತ್ತ ವೃಷ್ಟಿಬ ಮೆಯ್ವಿನಿಸ ಭಾವನಿಷ್ಠೆಲ।
ಪೆಡೆ ವರ ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರಾ ಮುದ್ರಿತ ದೊಳಿರಲು॥
ಬಳವನಿರುಪ ದ್ಧಾನವಮಂ ನೀ ಷ್ಮೆ ಮತ ನಲಾದಾ ಜಂನ್ನ ಬಳಿವೇಳ।
ನೋಡೆಮ ವಂಧಿನಿಸೀರ್ತ್ರಸ ಮುತ್ತಾ ತಂನ್ನೊಳಗಂತ್ರೆಂದಾ॥ ॥೮॥
ಮುದ್ರಿವಿದ ಶಿವಯೋಗ ನಿದ್ರಾ ಭತ್ರ ದೌಖ್ಯವಮುದ್ರ ವೆನಿಸಿಸು।
ಬಿದ್ರವುಣವೆಂನ್ನಯ ಮಹದ್ಗುರು ವಲ್ಲದೇ ಮುತ್ತೆ॥
ನಿದ್ರೆ ತಾಳ್ದಯದೆ ಕೆಂಗೊಳಲು ವತಿ ಜಡ। ನಿದ್ರೆ ಮುಸಿಂಕಿದ ವರ್ಗ ಪತತಂ
ನಿದ್ರೆಯ ಲ್ಪದ ಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯ ಬಿಂತ್ತು ಮೊರಳುವದು॥ ॥೯॥
ಅ ತುಳ್ಕ ತಾವುಳ ಯೋಗ ನಿದ್ರೋದಿತ ಶಿವ ವುಯದ ಲಿಂಗ ದ್ಗುರುವಿನನಿ।
ರತಿಶಯ ಪ್ರನೋದಲ್ಕೆ ತೆರೆಯುಲ್ಲದ ಶರಧಿಯಂತ್ತಿರೆ॥
ಖಿತ ಚಲನಮಿಲ್ಲದೆ ಮೆರೆವ। ಪೂರುತ ನವ್ಯೆಲು ನಿರ್ವಿಕ್ಷೆವಾನಿರ।
ನಿತತ ನಭದ ಪೋಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ಗ ಸಜಲ ಜೆಯಮದುನೀ॥ ॥೧೦॥
ಸಂನ್ನುತಾ ನಂದೈಕ ವೃಷ್ಟೌ ಪ್ಯಾಬಿಂಸ್ನ ಭಾವದೊಳ ವರ ತ್ರೆಮುಂ।
ತಂನ್ನ ತಾವರವಾದ ಶಹನೋ ಶಿವಲೀಲೆಯುಲವಂತ್ರೆ॥
ತಂನ್ನ ಕರ ತಳವ ತ್ತು ವೃದೋಹಂ ತಂನ್ನ ಶಿವನನೆ ಮುಕ್ತಿ ಮದ್ಗುರು।
ತಂನ್ನ ವೃಷ್ಟಿ ದ್ವಿಷನ ಪು ಖಾಲೀನವಂ ಮೂಡೀ॥ ॥೧೧॥
ಹಲವು ಸಲ್ಕ ತೋಷ್ಟ ನಿವರ್ಗಲ। ಪಲಲ ದಭಿಷೇಕಂಗಳಂ ಹೋ।
ಮಲಿಮಹಾ ಶಿವಲಿಂಗದಂವಂಕಂದು ಪ್ರದುಯ ನುತ್ತಿಲು॥
ಲಿಲಿತ ಬಿ ದ್ಪು ಪ್ಪರದ ಪ್ರುತರರ ಪಲ ಜನಿತ ಕೆಂ ಬಾಪ್ಪುತವ ನೆರ

ದಿಕ್ಕಿಯೊಳ್ಗೆ ನಲತ್ತಾಂ ತಕ್ಕೊ ಜನೆ ಕತಿ ಗಾನ ವುದೆ ಸುತ್ತಾ। ೫೧೧॥
ಪ್ರೊಡಲಿಂಯೊಳಗಿಂದುಂ ಪ್ರಭುತಿ ವಿದ ಇದುತಿ ಮೋಳ್ ಬಂ ಬಿದಡೆ ದವಳಂ।
ಬಡೆದ ನವ್ಯವ ದಸ್ರವಳ-ಕತದಳ ಮನವಿರ ಮುತ್ತಾ॥
ಪದುಪರಿಮುಳರಭೂವ ಭೂಮ್ರಪ್ರ। ತೊಡರ ತಾತ್ರಾ ಣಾಸೋಕ್ಷರಂಗ।
ಸ್ವೊಡಲು ಕಪ್ಪಾದಪ್ಪದೋಯುವ ತುಂಬತ್ತ ದೊಳುವೆನಮೂ॥ ೫೧೨॥
ಘಂಟತಂಷ್ಟಾನಾ ದ್ವಿಂಯೊಳಗಿದ। ಖಾಂಗವಂ ತಾನಿಡದಿ ನಿಶ್ಚಲ।
ಶಾಂಗ ಭೂವವನಿ ಗಮುತ್ತುಂ ಭಾವರತಿಂಯಿಂದಾ॥
ಮಂಗಳಾರತಿ ಪಳ ಬೆಳಗು ಭಾವ। ಅಂಗದಂ ಪ್ಷ ಮೂಳ್ಪ ಅದೆಂದು।
ತುಂಗ ಮಹಿಮಾ ಖಂಡಿತಾತ್ಮ ಜೋತ್ಯಿತಿಂಯುಂ ನೀದಾ॥ ೫೧೩॥
ಷಾರವಾಪ್ಸ್ರಂ ಮುಖ್ಯವಾದಾ ಧಾರ ನಿಜ ಯುಂ ಪ್ರೂರವೃದೊಪ್ರ।
ರಾರಿಯಮುತ್ತೆಂದಿಂಗೆ ಬೀವರವಾಗದೊಗೆದಿದ್ದಾರ॥
ಸಾರವಿಮುಳ್ಪ್ರಾಣ ವಿದದಲ। ವೇರಿದೋವರಮುಂಪ ನುವಿರನಿ।
ಕ್ಷಾರವಿಮುಕ್ತಿ ಬಾರ ಮುಕ ಬಾರಂ ಆವಂಗೆಮುತ್ತಾ॥ ೫೧೪॥
ಯೋಜಿಮುವ ವಾರುಳವ ನಿ ಜ್ಯೋತಿಂ ತರ ಪ್ರಾಜ ಸಾರತಿ ವರುದಿರೂದಿ ತಿ।
ರಾಜಿಪಲು ತಂ ಸ್ವೊಳಗೆ ತಾಮದಿದ ರ ನಿಬಳರಾ॥
ತೇಜವ ಸಿಯುಲು ಕ್ರಮುದಿ ಶೇಂ ದ್ರಿಯ ರಾಜವರ್ತನ ವೆಳಿಯ ಮಂಗಳ
ಬೀಜಮೆನಲ ಪುವೃಷ ಮೊಳೊಪ್ಪುತ ಪ್ರೊನವರಿಯೊ ಳರಲು॥ ೫೧೫॥
ಯುಕ್ತಿಲಿಯೊಳುಂ ಪ್ರಾಣ ಅಂಗ ಮ ದಲ್ಲದರಿಯದು ನಿಯ ಮವೇತಂ।
ನಲ್ಲಿವಿಯವ ಪಗಾತ್ರ ಜಂಯವಾನಿ ತೆನಿವ ತಿರಲು॥
ಸಲ್ಲಲಿತ ಭಾವಂತೋವನಿದ್ರಾ ಪ್ರುಲ್ಲವಳ ದುಷ್ಟಾಪನ ವೆಮಿಗೆ।
ಪಲ್ಲವಿ ದಿಮಿರು ದುವ ಘು ಖಾಂಪ ನವನಿ ನಿಷ ಶಿದ ರಿ ಲು॥ ೫೧೬॥
ಶ್ರೀಮವ ಲರಲು ಬನಿವರಬ ನ ಭಾರಾ ಮಮುಂದಶ್ವಾ ಸನತ್ತಿ ಯೊಳ್।
ನೇಮಿ ಪಕ್ಕೆ ನಿ ಗಬ್ಬ ರ ಪ್ರೊಂತ ಮಾನಿರ ಲ್ ಪ್ರಾಣಾ॥
ಯಾತುವಂತ ವರ್ಣ ಖ ಪ ತಿ ಷಯು ನ್ಯೋ ಮ ಬಾರಿ ತ್ರ ಪ್ರ ವರ್ತನ
ಸೀಮೆಯಲಿ ಕ್ರೊಪ ತೆನಿನಿ ಶ್ರೀತ್ವ ಹಾರ ವೊದಲು ನೀ॥ ೫೧೭॥
ಅಷ್ಟಯದ ಭಾವ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾತೇಷ ಗಾಮೆ ನಿರತ ನವರತನ।
ಪುಷ್ಪವಾರ್ತ ಧ್ಯಾನ ವಾಗಲು ನಿಶ್ಚಲಿತ ಭಕ್ತಿ॥
ಪಷ್ಟಪಲ ಭಾವ ಯೋಗ ನಿದ್ರಾ ವೇಷಿತ ನವಾಧಿಯ ಶವೋದಯ।
ಲಷ್ಟ ಸೂಪ್ತ ತಮು ಖವೆ ನಿಪ್ಪ ವ ವಾಧಿ ಯಾ ನರಲು॥ ೫೧೮॥
ಸ್ವಾಮಿ ಭಾವಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ವಾನ ಭಕ್ತಿ ಯೊಳ್ ಗಂತತ್ತ್ವ ತಂ ನಷ್ಟಳು
ತಾನೆ ಮರಹಿಂದಿ ಳ ರ ವೇಳೆಯೊಮ್ಮತ್ತೆಯುಂ ವೆನ ಪಾ॥

ತಾಮುತ್ತಂನ್ನಯು ನೆನವು ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಶಂಕೆನೆಂತುಲುಂ ತೋರು ಪತ್ತದವು।
ತಾನದಲ್ಲಿಂಯೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಲ್ ತೋರ್ಪ ಬಂಟು ಸುವೇ॥ ೫೨೦॥
ಅಲದುರ್ದನೋಡುವ ತಾನು ಕಂನ್ನಡಿ। ಕಳದ ನೋಟಂ ಕೂಡೆ ನಿಷ್ಠದಿ।
ತಿಳದು ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ತಾನು ವ ಶುಭ ಪ ನೊಳ್ಳಗದ ಸೇ॥
ಸಳುನುಡಿ ನಳಂನುಡಿ ವೃತ್ತಾಂತಂ। ನುಲಿವ ನುಡಿಯುಂ ಮುದುನಾನುಡಿ ನೆಡೆ।
ಯುಅದ ಆದಿ ದೀವಿಸುವ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳ್ ದಂ ಪರಲೂ॥ ೫೨೧॥
ನೆರೆವಲವ ತಾಕಂ ನೊಲುವ ನಳ ನೆರೆನಿವಲ ನೆಡೆಯೊಳು ಮುಖರವವ।
ನೆರದವರ ನೊಳಡಂದಿರಲು ಗ್ಘಾತ್ರುಕ ಪಿನವಿ ಸ್ಥಾನಾ॥
ಶಿರಿಗೆಂಯು ಶವುಸ್ಸೇಯ ವಲ್ಲಿಂಯೆ। ಕುರುಂಕಡ ದಾರಂಅರ ವತಾಕಂ।
ನರಿವು ಮೊರೆದರ ದೊರೆದು ಶಿವಮಸ್ಸತೆಂತೊಳ್ಳುದರ್ದದ ನೊ॥ ೫೨೨॥
ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ದೃಷ್ಟಿ ನಷ್ಟಿಡೆ। ನಂದವುದೊತನು ತಂನ್ನಲಿಂಗ।
ಕ್ಕಿಂದು ಭಾವದ ನೋಟದಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡುತಿರ ಪೆರಿಯೊ॥
ಛಂದಿಸುವ ಕ್ರಿಯ್ಯಿಂದೆ ವುಟ್ಟಿಯು। ಕಂದದವು ದೋಂತಲ ನು ತ್ರವರ ವೂ।
ನಂದ ಪೊಂದಿಮನ ಪ್ಪರು ಕನ ವುನಾ ಚರಿಶ ಶರಂಯೊ॥ ೫೨೩॥
ವುಳಕತತಿ ತಾ ಗೂಡು ಬಾಲ್ಯೋ। ತ್ರ್ಯಳವ ಭಾಂತರ ಶಿವ ದಿನೆನು ತವಿ।
ಚಲತವಿ ಪುಷ್ಪನಿ ಜ್ಞಾತೃದಿಂದಾಲಿಂಗಿಸುವ ಶರಂರೊ॥
ವಲದು ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪತೋತ್ತುತ್ತ ವಪ್ಪೊ ತಾಂ: ಶಲವ್ರವೂತ್ತೃಕೆ ನಳವೆ ಮುತ್ತರೊ।
ವುಲದಿ ತಾಂವನ ನಾವನಂವೆ ನವಂದವೋ ಮುತ್ತ್ರೆ॥ ೫೨೪॥
ಶ್ರಿಮುರಕೀಟಂಪ್ಯಾಯು ಭಾವದಿ। ಶವುಜಾಯೊಪ್ಪಳು ತಂನ್ನಿನೆಯನಂ।
ತ್ರವುದಿ ನೆನೆಯಲು ಸಿಲಿಯಲು ತ್ರ್ಯರುಷ ತ್ರೈವಳ ನೆಪಟ್ಟು॥
ನಿಮಿದು ಗರ್ವ ಕಾರತ್ತಿ ವಿನೊ ಪದಿ। ನಮುದುರ್ದ ವಕ್ಕಿಂನ್ನಂ ತರಾಯುತ
ಕ್ಷಮುವರ್ಥುದೊ ತನಗೆ ಮತ ಕ್ರೃವಂ ಕಾಂಕ್ಷೆ ತ್ರಂನ್ನೊಳಗೆ॥ ೫೨೫॥
ಯುನೆಯುವಂ ತಾನೆ ನೆಯುಲಂ ಜಾತ। ಶಿವವೃತ್ತಂ ಜ್ಞಾತ ಅನೆಯೊಳ್ಳುದರ್ದಳು।
ಶಿವೆಂತುಲುಂ ವುರೆಯುಲು ಕ್ಷೆ ಕಂತ್ರಿಕೆಯುಳ್ಳದ ಬಳಿಂಯರಾ॥
ವುಪದೊಲು ಪಿನಳ ನೆಡಾಟ ತೋವುಂ। ಪವಿತವಿತುವ ಪೊಕಂನಳಿಯ್ಯುದ।
ನೆನಂತ ಭವನಂ ಶಿನೆನೆನ್ನ್ವರ್ಗೆ ಸದ್ರೂಪ ವೂಗರಲೂ॥ ೫೨೬॥
ಶ್ವಾವಿ ಭವ್ರತ್ವಸ್ಥಾನ ವುಲ ಖ್ಯಾತಿಬ। ರಾವುವದು ತಪ್ಪುದೊ ತುದಿಯಲಿ।
ನೇಮಿಸುವ ದೆಂದೆ ನುತ್ತ ತಂನ್ನ ನೆನವು ಸ ಕಾ॥
ಶಾಪುರದ ಶಿವಯೋಗ ನಿಷ್ಠಾಬೀವುಯಲ್ಲಿ ಮದೀ ಯ್ಯ ದೃಢುರು।
ಸ್ಥಾವಿಮುತಿ ದರ್ಗಂದ ಪೊ ಮುತ್ತ್ರಂ ತಪ್ರಮುಲ್ಲದೆಯೂ॥ ೫೨೭॥
ಶ್ರೀಂದುದತ್ತಂ ಸ್ವಾತೇ ಶನಂವಿ। ಶೈಲಿಯು ನಿಂರವರವೇ ಳ್ಳುದಕಂಕಜಾ।

ನಯನೆಂತೊಬ್ಬಳು ಪುನರನಷ್ಟದ ಡದು ಮನೋಹರವಾ॥
ನಯದಿನೆರೆಯುಲು ತಂಪ್ಪಳಂಬಾ। ಕ್ರಯಿವಿಕಲ್ಲಾ ಪುನವೆನುತನಿ।
ನಗಯು ಮನಶ್ಯಬ್ಬದ ಪುನ ಪೃಂದಕ ಮದ್ಯದರಾಯ ಸುಶಾತಾ॥ ॥೨೧೮॥
ಹೇಳುತ ಕಲ್ವಾಣಿಂದಿನಿಯ ಪುತ್ರನ। ನಾಳ ಗೊಳಿತಲಂ ಕೋವಿ ಕುತ್ತ್ರಂ।
ತೋಲ ತೋಚನೆ ಯುಕಲನಿ ತರಲ ಬಂದಿತಾ ಮನಸೆ॥
ಆಲಲನೆಯುರವ್ಯರುಷ ಕೊಲು ಪುನಗಳ ಳಯುಂತ್ರ ಕಿಂತ್ಯ ನವಿರಳ।
ತೋಲಲ ದ್ವಾರು ಅಂಪ ಸೆರಡುರಕೂಟದ ಮಣಿ ಂಶೇ॥ ॥೨೧೯॥
ಯಿಂತಂ ಪುನಸು ನಪೃಂಪರಾಂತುವ। ತ್ರಿಂತು ಬಂದಿ ತು ಪ್ರಂನ್ನಪೃಂದಕೆ।
ದಂತ್ರಕನಂದಂದಳ್ಗೆ ಪೋದಡೆರಾಮಿ ಯೋತ್ರಾ ನಗು॥
ಅಂತ್ರ ಮಲ್ಲದೆ ಸಂಡರವೆ ಬಲವಂಕ ವಿನಿವಿದ ಗಂಡ ನೆಂನ್ನಯ।
ಕಾಂತನಂ ನೆರೆಯಲ್ಗೆ ಗಂಡರು ಶೆಂಡಿರ ಕೊನೆನಲು॥ ॥೨೨೦॥
ಸರಸರತಿಯೊಳು ಮನಸು ಕೂಡುವ। ವರಿದೆ ನಿಜನಾಥನನೆನುತ್ತಂ
ಪರತ ಮನದಿಂ ಪತ್ತ್ರಯುಂನ್ನತೆ ತಂನ್ನ ವಲ್ಲಭನಾ॥
ಚೆರನಿರನಿರಾಖ್ಯಾನದಿಂದಂ। ನೆರದು ಮದ್ದುರು ತಂನ್ನ ತಾನುರ।
ಬಿರುತಲದರನು ವಿನಶಿರಿಯ ಅಲಾ ಅಂತ್ಯ ಮಲ್ಲದೆಯು॥ ॥೨೨೧॥
ಯರನಿ ನೋಡೂ ದೊಂದರ ಲಯರ। ದರಲ ಬಂತ ನಿನಿದು ಸುಯಿಲು
ಮೂರರಲ ತಾಂವಂ ನಾಲ್ಕರಲ ಬಡವಾದುದ್ವೆದರಲು॥
ನೆರೆಲು ಗಾದಿರ್ಪ ದಾರರಲಯೊಳ್ಕರಲ ಮರುಳಿಂ ಪರಲನೋಟಂ।
ಬರ ತುಪುರವಂಬ ತ್ರರಲ ನೇತ್ರರಲ ವರಜ್ಞಾ॥ ॥೨೨೨॥
ಯುಪ್ಪದ ಖಾವಸ್ಥೆ ನಳಿನಲು ಕೇಳು ವಪ್ಪವಿರ ಹಿತ ಜನನಿಗೆ ತಾನು।
ತ್ಪನ ದಿಂಕ್ಷೆ ನೆಯ ನನೆಂದು ವಗಲದೆ ಖಾಯದೇ ಖಾವಾ॥
ಕವಿನ ವಿಷ್ಣಂತೂ ವಸ್ಥೆ ಪೇಳುಲು ಖಾದ ವಶಿ ಸಂಸ್ಥಿ ಭಾವಿಸು ವಡೆ॥
ವಿವಿಧ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಪವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವ್ರಾ॥ ॥೨೨೩॥
ಪರಶಿವಭಕ್ತಿ ಸತಿಯು ಶರಣ ಶ। ವರ ಗಾದಿಂ ವಿರುಪಾಕ್ಷವಿ
ಸ್ತ್ರಕದವಸ್ಥೆಯೊಳು ಕುಷುಭ್ರಾಂತಿ ಖಿತೇಂದ್ರಿಯ ದೊಳ್ಳಕಸಿ॥
ಭರದನೋಟಂ ಚಿಂತೆ ಸುಯಿಲಂ। ಜ ರತರಕತನು ನರನನ ತೆಯುಂ।
ಮರುಳು ಪುರದಾದು ದು ಪ್ರಕುರತ ಬುದುಮರಣವೆಂದಾ॥ ॥೨೨೪॥
ಥಂನ್ನತರದ ಕಾವಸ್ಥೆಗಳ ಮಕೆ। ಮುಂನ್ನ ಸುರದುಲ್ಲದ ವಿರತತನಿ।
ಪ್ಪಿಂನ್ನವಿ ಭಿನ್ನಸ್ಥೆ ಕೃಯೊ ಗಾವಸ್ಥಯುಲ ಪ್ರೊಂದೇ॥
ತಂನ್ನ ಪೆದುತಾನೆಂಬ ಕ್ರೀಲ ಬಗ। ನೆಂನ್ನದಾವಸ್ಥೆಂ ಕಲ್ಲದೆ।
ತಂನ್ನೊಳು ದುತಾ ನಾನಿ ತಾನಿದೆ ನಂದವ್ರೋ ಮುಕ್ತಿ॥ ॥೨೨೫॥

ಪ್ರಾಪಿಯಿಸಿ ಭಕ್ತ ನಿಜದೇ, ಶೈವ ದೇವರಂ ಪೊಳ್ತರರುಬ।
ಶೈವದೇವರವೆ ದೇವರಾಗಿರ ಮಶ್ವರ ಸುಕ್ತೋಲದೂ॥
ಶ್ರೀಕರಂ ಕುರಿ ಭಕ್ತಿ ಪಾಸುಭ ಶೈವ ಕತ್ತ್ರಣಂಗೆನಿಶ್ಚಲ।
ತ್ರೈಕರತ್ತಿಯೊಳ್ ಶ್ರಾಣದೇತ ತ್ರ್ಯಣಮೊಗಿರಲು॥ ೫೨೬॥
ಶರಣರ ಗಾವರರ ಣಾವಗಂ ಕರಣಾವೇರ್ವರ ಣಂಗಳಂ ಮ.
ತ್ರಿರೆ ನಿಯೋಜನಿ ಭಕ್ತಿ ಸುಣಾವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯೇಂದ್ರಿಯಗೇ॥
ಪರಮಶಿವ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ, ವಿರಚಳವಡಿನಿ ತೊಲಗವಂದಮೊ
ಕಿರಿನಿತಾ ಬೆಳದಿಲ್ಲದಿಶ್ರಾ ಬೆಳ್ಗಿನಂಬದಲ॥ ೫೨೭॥
ಕರಪಣಂಗಳ ಪೊಂದನೊಂದಂ, ಶರವಿಡಿಯೊಳ್ ಶ್ವರ ನೊಳ್ವಿರ್ಗನಿ।
ಶಂಃವಿಡೆತಾನಂ ಬಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೇಸುವನೂ॥
ಕಿಂದುಶ್ವರೆಸಳ ಪೊಂದನೊಂದಂ, ತ್ರಿರಳ ಕುಳಂಯುಲು ಬಾಳ್ವೆಯದಂತೆ।
ನೊರೆಂಯು ಲೊಲ್ಲದೆ ಮುಂನ್ನಿ ವಾಕ್ಯ ತಾಂಯಿಲ್ಲದಿ ಪರ್ಗವಲು॥ ೫೨೮॥
ಕ್ರಿಯೆ ಸಳೊಡ ಸೂಡಲ್ಕೆ ವಶ್ವರೇಂದ್ರಿಯ ಮನಶ್ರೋಣೇಂದ್ರಿಯಂ ಬಾ।
ತ್ರಯ ದಶ್ವರೆಸಳ ನೊಡನೆ ಹುಲಾವುಲಾ ವೀಕ್ಷನಂ ಕೂಡಿ॥
ಕ್ರಿಯು ತಹು ಖಭಾವಯೋಗಮಂ। ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ ಶಿವ ತಾನಿರ್ದ ಶಿವಮಾರ್ಗದೊಳ್
ಳಿಯಂ ಬಳ್ಳರ ಮನಮಂ ಶಿವಂಗೆ ನಮರ್ಗಣಂಗೆಯದು॥ ೫೨೯॥
ಅತುಳ್ಳ ತಾಂಗ ಮನಃ ಪ್ರಸಾದ ವಿರ್ಗತ ವನಾ ಚರಿಸುತ್ತ ನಿಯತಂ॥
ಯುಕ್ತನಿಜ ಪ್ರಾಣಮನೊಪ್ಪಿದುತ ಜ್ಞಾಂಗವು ಕೈಕೊಂಬ್ಬ॥
ಪತತ ಜೀವಮನೊವಶ್ಯಂ, ಶ ದಢತಿ ಗಳಂ ವಂರದ ಮುಳ್ಳಲಂಗದೊ।
ಳತಿವಿದಿವ ತಾನಾನಿ ತಾನಿವರ್ಗದನೊ ಬಸವೇಶ॥ ೫೩೦॥
ಯಂದಂತವ್ವಗುರು ಲಂಗವಂಥಲ। ವಂದದಿಂ ಪ್ರಾಣಂ ಸ್ವಬಸವನು:
ವಂದಿಸುತ್ತಂ ಕೀರ್ತಿಗಸಂ ತ್ರಿರಲಾ ಪರುಂತಂಬಿ॥
ಮುಂದೆ ಸಂದರುಶನನಿಮಿತ್ತಮೊ, ಳೆಂದು ಪ್ರೊಪಿ ಜಂಗಮವೃತಾಸ್ತ್ರಿ
ತಂದು ಘನಪ್ರಾವಯೊ, ನ ನಿಪ್ರಾವರರವಶ ದೊಳ್ಗಿದರ್ಗ॥ ೫೩೧॥
ಬಸವನರವಂ ಪ್ರಾಕ್ರಾಲರ, ದಿಶೆಯೊಳ್ ಭರಿದುವುರಸ್ಥ ತಾಂಗಮ।
ನಿಧಲೊಡನೆ ಬಸವಂಗಾ ಜಂಗಮಜೀವಿತಾನಾದಿ॥
ಬಸವರಾ ಜನಜೀವನಮುಂ ಛೆರ, ವಸದೊಳ್ ಲಂದ್ಯರ್ಕ್ಯ ನೊಡನಂ।
ತೊನೆಮಡ್ಡೋಗಲುಪಿದರು ತುಂಬಂ ಚರರು ಸಂಬಣಿದಿ॥ ೫೩೨॥
ಯಿದ ನರದಾ ಪಟರವೊಳ್ಳು, ಬೇರ ಜಂಗಮ ಲಂಗವಂ ಧವಾ
ರ ವಿಯ್ತುಂಕಿಂಯೆ ಸಂಭ್ರಾವ ಪರವ ಮಯದಲ॥
ಮೋಕ್ಷ ವಲಂಗಾಚರ್ಗನಾತಿ ಸ್ವೀರದೊಳ್ ಕುಳ್ಳದುರ್ಗ ಲಂಗ।

ప్రాకృతం బరెవం గాదిరద ద్రావిడమం పేళ్దపడె॥ ॥౪౨॥
పుత్రవతరుం బరెశ్చక్రత్స దుక్తమనొందు యిదాప్ర దొత్ర।
శ్రుతవిదావని మిత్ర ప్రొనెవదాప్ర దోయిదరా॥
విథాతియుసరియు ఉవేళ్ళ కరయిశిహ త్రవరం శరణుశ విందోగప్ర।
తత్తింయుంశరి బారశర ద్రా రకాలశరా॥ ॥౪౩॥
యుందినీశాచ నెప్ర చిత వేనెందు తల్లయుశిని శదవశర।
దందరింతుశేళ చవ బండారద కవిగళశిగళా॥
తందు నోడిరె భాషెసళనెళ నొందు మడిదవు తద్భ్రతంగళ।
నిందు పిదిదత్రమవ ప్రావృదిదం విబారిశిరె॥ ॥౪౪॥
ఆరుబందరుం మోంస్సత్రల దారుకొరదవరదవరు తా।
నారు దేళశబల్లరా దొడె తార్య వాదవెనలూ॥
బారి మతియుర బం స్సబళవ మమూర నెయ్తుంవ వశ్రవందిని।
జేరిమా పూత రక్తనా గింతెంద నొలవిందా॥ ॥౪౫॥
ఆవపరద వేళెయొళ శ్రీ మహొత్సవ వలరిన్నవయొగ నిత్రెయొ।
భవిరతం విక్కిరలు మద్దురు జంగమప్రబందదూ॥
అవిరళభ్యాస్సైశ్భావం కవిదిరల్గా భాగిళవరం
దవిశ వ్రైశ్వను కేళ్దుతాన ళ్యంయిత్ర బరుతదార్య॥ ॥౪౬॥
తరిగి జంగమ వత్రప్రొందను మరళ కాణెపునావ వరనెరి।
కరియు నివవరి తాగలాశ్రదలాక దెంతెనలూ॥
ఆరిదరిదు జంగమశెనలు నిబ్బరద భాషెయ నిత్రవందు
గురువకేళ్వం యెవ్విదను తానీశళశిమంనా॥ ॥౪౭॥
విదవ్ర దెదెతద్భాషెయం నెనడదెరవెనెనెళశ్శెదె శ్చదు।
మడిదదిం తరళ బాషెయం తద్భాషెగళవెంరెళ॥
నదెయు లం స్వర నివరియొళళళ। వడవృదెంయు మతెగళనవ।
గడద బాషెయ నరింపెబం స్పైవమనెమ బల్లంతెళ॥ ॥౪౮॥
షొగబాయొళు ఛత్రా ళగెల్లప్రా గాలంతం వదుృళదంయు।
త్రా గాలం నత్రా గాలం గశిపదృ వమన్యా యిళ॥
ప్రాణావా మరం తావ నిప్రమదు। రిగా జంగమ లింగవెళత।
త్రాణాలంగలిం దత్రేళ్తంగ వుదేవనెళబాషెళ॥ ॥౪౯॥
పదెగనెనెయులు బహుదెనెవదొడె। మదియుబహుదెమదిరదరంపెగావ।
నదెబహుదెదరియొళిం నప్పం శిక్ష జడ వమశిళ॥

ಬಡದೆ ನೆನೆಯಲು ಬಲ್ಲನಲಸನೆ । ನುಡಿಯಲು ಬಲ್ಲನು ನುಡಿದವರಿಯಲು ।
ನಡೆಯ ಬಲ್ಲನು ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣನೈ ಭಾಷೆಯಲಿ ॥ ॥೫೧॥
ಪತ್ಯ ಯುಕ್ತ ಪ್ರಾತ ಶಿಷ್ಯ ತ್ರಂ । ನಿತ್ಯ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತರ ಜಪಾ ।
ಚಿತ್ತದೊಳು ಭಾಷೆಯ ನಚನವಂ ಬೆಳದಿದನು ದಿಂವಗ್ಯೆ ॥
ಭೃತ್ಯನಿಂತಿರ್ದರವಿನತಿ ಕೃತ್ಯ ಭಾವನೆಯುಂ ಪಿಪಾಬಾ ।
ಮತ್ಯತೀತದ ಭಾಷೆಯುಂ ಕೇಳುವೆಳಿಲೋಕದೊಳಗು ॥ ॥೫೨॥
ಭಾಷೆಗಳ ನುಡಿ ಮೆರದಿ ನಿಂನ್ನಯ । ದಾದಿಯೊಗರ ನಾಗಬಾರದಿನ ।
ಭಾಷೆಯಂ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಭಾಷೆಯೊಳೊಂದು ನುಡಿಂವಲ್ಕೆ ॥
ಭಾಷೆಗಳ ಬಲ್ಲನು ಭಕ್ತಿ ನಿಪಾಸಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಭಾಷೆಗಳ ನೆಲ್ಲಂ ಕೇತಿಗರಿದಿ ನಿಂನ್ನ ನಿವೃಡಿಯಲಿ ॥ ॥೫೩॥
ಜೀರಿಸಲು ಕೈಕೊಂಡು ಮೆಳಕಲು । ಪಾರವೈಂಯ್ದಪಿ ನಿಂನ್ನ ಭಾವವು ।
ಭಾರವುಂ ಪಿಬಳವವಿ ಭುಜಾ ವಿಡದದನ ಧರಿಸಿ ॥
ಹಾರಿ ಜಂಗಮ ಚಿತ್ತಬರತುಂ । ಬಾರದ ತ್ತಲೆವಾರ ಳಡ್ದೋದನು ।
ಜಾರಲಂಪವನರಪಿತರವೇಳ್ಕೆ ಕ ಮಳದೊಳನೆ ॥ ॥೫೪॥
ಮೇಪಿ ಶೀಲವ್ರತ ತಾವೈಕ್ಯರ । ಪಾಹಂಯದ ವೃಷ್ಟರದ ಸುಡಿಗಳ
ಮಾಪಿ ಕೂಟದ ಮಠವನೆಗಳಿಣಾಪಿದ ಪುರೋಹಿತಾ ॥
ರೋಹಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳ ಲಪರಿ । ಪಾಪಿ ಯಿಂದರ ಮುಕ್ತ ಸಂಪಾ ।
ಜ್ಞಾನವಸ್ಸದ ಜಂಗಮಾಂಪ್ರಿಗೆ ನಮಿಪಿನಿಮುಕ್ಕಿದಲಿ ॥ ॥೫೫॥
ಕ್ರೋಧನೀನವಡಪೊಂಡು ಬಡುದೆವ । ಲಾಪಳಂ ತೆರಣಾದನೆನು ತನು ।
ರಾಪದಿಂಳಡಿಹಾರ ನಾಸ್ತಿ ಕ್ರಾಂತಿ ಣಾಸನಮಿಸಿ ॥
ಕ್ರೋಧಿ ತಾನಲ್ಲಲ್ಲ ಸರಕು ತಕ್ರೋಧಿ ಕಂ ಡೊಡಗೊಂಡು ಬರುತರ ।
ಲಾಪಿ ಜಂಗಮ ದೊಡನೆ ತಂನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪತ್ತರಿದಿ ॥ ॥೫೬॥
ಬಸವರಾಜನು ಜಂಗಪ್ರಾಣ ನಿದರವಾಗಿ ಪರಧಿ ಸಿಂತ್ರಾ ।
ಬಸವವಸು ಪುರವಣಾದಿ ಬಂದಿತು ಕಿಂನ್ನರೈಂಯ್ಯಗಳು ॥
ಅಸುವದಗಮ್ಯದು ಬರೆ ತಂನ್ನ ಗುಣ ವಡನೆ ಬಂದಂತ ಚಿಂತ್ತೆನೆ ।
ಬಸವರಸನಾ ಜೊಂಮ್ಮಯ್ಯಗಳ ಸತ್ಪ್ರಾಣ ನಾಗಿರಲು ॥ ॥೫೭॥

ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಸಂಧಿ ೨೪೪ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೮೬೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ

॥ ಕಿಂನ್ನರೈಂಯ್ಯನ ಬಸವಂಗಾ ಸಪ್ರಾಣಾವ ಮಡಿವಾಳೈಯ್ಯ ಪದದ ಕಥೆ ॥

ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಮಂಚಿಂನ್ನರ ಶರಣಾನಕು ವಂದಿಂ ಪ್ರತಿಹತವದನ ರನಣಾವು ।
ಶಂಪಮು ಖಮೊಳಗಿದು ಕುಳಿದವು ಮಾಚಿದೇವೈಯ್ಯ ॥

॥ಪದಮು॥

ಯಿದವರಿಯ ಚೇಕಿಸುತ ಬಸವನ ಹೃದಯದೆನ್ನದ ಗುಂಣ್ಣಾನೆನುತ್ತುಂ।
ಪುರವಂತ್ರಿ ತಂನ್ನೊಳಗೆ ಶಿಂವ್ನರವಸು ವಸಡವಿಡಿಲು॥
ಕಿದರಿ ದಂಡಾನ್ನೀಶ್ವರಂವುನ। ಸದಡಿ ಬೊಂವ್ನ್ಮಲಂಯ್ಯಸಳ ನೀಷೀವಿ।
ಕದುಕ್ಕಿವದಿ ನಿಬ್ಬರದ ಶೋೀರಾ ತ್ರಾಂತ ನಾಸುತ್ತ॥ ॥೧॥
ಶಿಂವ್ನಶೀಶ್ವರ ಬೊಂಮ್ಮದೇವಾ। ಯಂನ್ನ ಜೀವಾ ಯಂನ್ನ ಭಾವಾ।
ಯಂನ್ನ ಲಿಂಗ ಚವೆ ಯಂನ್ನ ಗುರುವೆ ಯಂನ್ನ ಸುರತರುವೇ॥
ಯಂನ್ನ ಕರುಣದಕ ಣಾಯಿ ಗುಣಯೋ ಯಂನ್ನ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಶೇರುವೆ।
ಯಂನ್ನ ಪಿಜ್ಞನ ವಿಂತ್ರನೆನಿಂ ನಿಂದು ಬಯಲಾದೇ॥ ॥೨॥
ಯಂನ್ನ ಕರುಣಾ ಸಿಂಧುವೇ ನೀ। ನಂನ್ನ ಹಿತಕರ್ತಿಯ ಬಂಧುವೇ ನೀ।
ನಂನ್ನ ಪತ್ಸಲ ದೈವವೇ ಮನೆ ದೈವತವೇ ಯಕಿಕಾ॥
ಯಂನ್ನ ದಾತ ವಿ ಯಂನ್ನ ತಾಕ್ತನೆ। ಯಂನ್ನ ಭಕ್ತಿತ್ರಯ ನಿಧಾನವೆ।
ಯಂನ್ನ ಚಿತ್ತ ಸು ವೂ ನವೇ ಯಿಂದ ಡನಿದ್ರೈವೀ ಮೂ॥ ॥೩॥
ಸಿದ್ಧಿರ ಬುದ್ಧಿರಾ ಶಿಂನ್ನರೈಂಯ್ಯ। ವಿರಸ ಧೀರಾ ಶಿಂನ್ನರೈಂಯ್ಯ॥
ಶರಣಗಾರಾ ಶಿಂನ್ನರೈಯ್ಯ ಮದೀಯ್ಯ ಹೃತ್ಸಯ್ಯ॥
ದುರಿತನಾಶಾ ಶಿಂನ್ನರೈಯ್ಯ ವರಗಣವೇಶಾ ಶಿಂನ್ನರೇಶಾ।
ಶಿರಹಿತಾ ಶಾ ಶಿಂನ್ನರೇಶಾ ಮುನಿದೆ ಯಂನ್ನೊಡನೇ॥ ॥೪॥
ಯಂನ್ನ ಚಿತ್ತೋಲ್ಲಾಸತಾಸಾ। ಯಂನ್ನ ಭಕ್ತಿ ವಿಲಾಸಭಾಷಾ।
ಯಂನ್ನ ವಿಮಳಾಚಾರ ಶ್ರೋರಾ ಯಂನ್ನ ವಿಪ್ರಾರಾ॥
ಯಂನ್ನ ವಚನಾಮೃತ ಕವಿಸ್ತಾ। ಯಂನ್ನ ಸದಕ ಳಕಳಂರಿದಸ್ತಾ।
ಯಂನ್ನ ಗತಿ ತಾವೋ ಯಂನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯೋ ನುಡಿಯ ಲೇಕಿಂಲ್ಲೇ॥ ॥೫॥
ರಾವು ದಾಮರಿ ವು ಭಾರಾ ಮದಾ ವು ಹೇಶ್ವರ ಭಕ್ತಿಧಾಮಾ॥
ರಾಮ ದೀಯ್ಯ ವನಲ ಲಾಮದಾ ಸುಣಾ ಶ್ರೋೀವಾ॥
ರಾಮದನರ ಕಣಾವತಾರಾ। ರಾಮನು ಜಲೋಕೈಕ ವೀರಾ।
ರಾಮು ದಿತ ಸುವ್ರತ ವಿಚಾರಾ ಮೂಯ ವಾದಿಯಲಾ॥ ॥೬॥
ಬೊಂಮ್ಮದೇವ ಮಹಾನುಭಾವಾ। ಬೊಂಮ್ಮ ದೇವಾ ಯಂನ್ನ ಜೀವಾ।
ಬೊಂಮ್ಮದೇವಾ ಸಂಸ್ತುತೋ ಧನಧಾನ ಮಾತಾಡು॥
ಬೊಂಮ್ಮದೇವ ಭವಾದ್ಧಿತಾವಾ। ಬೊಂಮ್ಮದೇವಾ ನಕಾಂತ ಶೈವಾ।
ಬೊಂಮ್ಮದೇವಾ ಪ್ರಾಣ ಸುಖವಾದೆಂನ್ನೊಡನೆ ನುಡಿವೇ॥ ॥೭॥
ಯಂದು ಬಸವ ಪ್ರಿಯ್ಯಂತ್ರ ಲಾವಿಸು ತ್ತೊಂದಸೊಂದ ಶಿಂನ್ನರನಗುಣಾ।
ಪ್ರಂದಮಂ ನೆನೆವನ ರುಲೋ ಜನವಾರಿ ಯಲಾನೆನದು॥

ನೊಂದಮನದಲಿ ಶೋಕತಾಪಕ್ಕೆ, ನಿಂದಿತನು ತಿರೆ ಬಿದವನೆ ಬೇಕೃತ।
ಮುಂದೆ ದೊಬ್ಬದೊಳ್ಳೆಲು ತೀರ್ಥರಿಯು ಲಬಸವನಿರಲು॥ ॥೮॥
ಅಪಮಂಯ ದೊಳ್ಳುಮನವೊಳ್ಳಿ ದುಲ್ಲಾಸದಿಂತ ಡಿಹಾರಿ ಬಾಚ್ಚಿರಿಸ್ಯ।
ಶಾಂತವಾತ್ಮಕ ನಪಮ ಗಜವದನ ನೂಬದೇವನಗಳು॥
ಶಾಂತಶಾಂತಳಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳ ದಾನಿಯೊಳಿಂಸ್ವರನ ಶಾರ್ತೆಗೊಂತು।
ಆಪನಳ ಭಕ್ತರನಿರೂಳದಿ ಭಿನ್ನವಿಪಿಸ್ತೆಳ್ಳ॥ ॥೯॥
ನಡೆಯರಲ್ಲಿನೆ ಬಂದರೆ ಇವರೊಂದನೆ ಬಸವಂಗೊಂದೇ ನಮೂದಿರ।
ಸದ್ಧಿನಿ ಪಾತ್ರಶುತ್ತ ತವದೇಮಂಟರು ಧೃವೀವಿನಲು॥
ಕೈಡಮುದು ತಳದಿ ಹಾಂ ಚಿತ್ತೆ ಪೊಡೆಯ ಸೂದರ ಸ್ವೈಯಪ್ಪ ಸೊಳಗಾ।
ಮೊದೆಯರಿದ್ದವರಳ್ಳರುಂ ಕೇಳೋಲಗಂ ಕೊಟ್ಟು॥ ॥೧೦॥
ಬಸವರಾಜನು ಕಂನ್ನ ಕೈಯಪ್ಪನ ಪೊಸದಿ ಬಿಸಿತಕ್ಕೆಸನಿ ಕೊಂಡು।
ಬ್ಬಸದ ಶೋಕಕ್ರಾಂತ ಸಾಸಹ ನುತಾನೆಸುತಾ॥
ಲಿಸಿತಪಯ ಖಸಾಸುತ್ರ ಯೆಪೆನವಮ ಭಕ್ತರು ಬಂದರಲ್ಲಿನೆ।
ಬಸವನೇಹಿಂಸ್ವರವನಪ್ಪಿಂಯಳ್ಳು ಕ್ತ್ರಲ ದ್ವರ ನಗು॥ ॥೧೧॥
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣತ್ರ ದಾನ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣತ್ರ ದಾನಾ
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣತ್ರ ದಾನಾ ಭಾಪ್ತರೇಗಯನುತಾ॥
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣುಮ ಸಂಗಾ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಾಂತರಂಗಾ।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಬೈಳ ಚಾಮರ ಚಾಮರೇಭಾಪ್ರ॥ ॥೧೨॥
ರಿಡಿದ ಬಾಷ್ಪಯ ಧಮುನಂ ನರಿಯುದಪುನಂ ಹರಿದರಂಗದ ನೊ।
ಮತ್ತಿಯ ವಕ್ಷೋ ಡಿವಿ ತಾನೊಂದೊಂದು ಕೂಳ್ಗನವಂಗೆ ಭಕ್ತಿವಂದಾ॥
ಇತಿ ತಲಗೇರುವ ದವೇರಲು। ನುಡಿವನು ಡಿದು ಘೋರಟದ ಬಾಷ್ಪೆಯ।
ಮೊದನೆತಪ್ಪಾಷಿಯ ಮೊದನೆತದ್ಭಾಷಿಯ ಹೊರತೆನೆರಯುದು ತೆನೀಗಳ್ಳೆ॥ ॥೧೩॥
ಜಂಗಮನೆ ಕತ್ತ್ರಾಗಾವೆಂಬಾ। ಪಾಂಗ ಭಾಷೆಯ ನಿಂದು ಕೂರದನೆ
ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಳಲು ನಿಶ್ಚಲನವಾಗಿಹುದೂ॥
ಹಂಗದೊಳಲು ತ್ತಳಪುರತ್ರ ಜಾಲಂಗಳಂನೆಸವೃತ್ತಮಿಹುದುಂ।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಿಗಳನುಗಾವೇ ನಲ್ಲವೋ ಬಸವಾ॥ ॥೧೪॥
ಭಾಷೆಗಳು ಗೀಷೆಗಳ ವೆಲ್ಲವು। ಪ್ರಾಬಿಯೂಗಲು ಶಾರುಮಡಿವುತ।
ಮೋಪವಾಗದ ಗರ ನಲಾಕೆರೆ ಭಕ್ತಿ ಮರುಳ್ಗಾಗೆ॥
ಕೇಳುಲೇನಿದು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಾ ನಮರೂ ಬಿಡದಿಪ್ರಾಂರದೊ
ಳಾಪನವಿ ತಾಂಮುಂದವೋ ಚಿದಹಾಂದಿತರ ಚುವರೇ॥ ॥೧೫॥
ಉಕ್ತ ಚಾಮಿ ಬ್ಬುವನೆ ಯಿಂತರಕ್ಷಣಗೆಳಲಿಸಾಧನಿದ ನೆಂಸಕ್ಕೆ ಹೇಳುತೆ

ತಕ್ಕಿಂಗೀ ಳಿವೆ ಭಕ್ತಿ ಪೀನ ತೆಯೊದ ಪಾತ್ರೆಯ ನೂಱು
ಅಕ್ಕಿಂಪ್ಪರ ಬೊಂಮ್ಮೆ ಯಮಂತ್ರ ಭೆ। ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತ ಮ ಶಂಭು ಪಾತಮ।
ನಕ್ಕರೋಳ್ಳಂ ಪೋಳು ಬೆರಬಿ ಕೊಂಡಿ ದರ್ಶಿಡೀ ನಾಯಲ್ತು॥ ॥ ೧೬ ॥
ಆತ ಗೊಲದಿದರ್ನ ವರುನಳು ತಳ। ಲೋತಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರಿ ನಳ್ವಲು
ಖ್ಯಾತಿ ಭಾಷೆಯ ನಳಿದ ವರವತಿ ಭಕ್ತ ಶರಣೆಂದೂ॥
ಹೂತು ಭೂಮಿಷ್ಟ ನಾಪಾದ ಡಲರಿಯ ಪ್ರ। ಪಾತರಿ ವಿಕ ಮರಿಯ ನಾಡುವ।
ಮಾತನರಿಯ ಪ್ರಮುಂಡ ನೆಳದಳ್ಳಲರಿಯೆ ಪರ್ದ ಸುಂದೀ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಶಾದಲರಿಂಯ ಪ್ರಶೋಡಿ ಸು ತಕೊಂಡಾಡಲರಿಯ ಪ್ರ ಬಂಣಿಸು ತಪ್ಪೆ।
ಕೂಡಿ ಪ್ಪಿವಿಡಿ ದಳ್ ಲರಿಯೆ ಸಾವಲ್ಲಿ ಪ್ಪೆ ತಂದೂ॥
ಮಾಡು ವಂಥಾ ಕಿಲಚ ವೇನದ। ಕೊಡು ದಿರ ಬಸವಂಣ ನೇ ಪಾ।
ಆದಿ ತೋರಲ ಬೇತ ಕೀ ನಳ್ಳು ಹೋಗ ನೀ ವೆ ನಲೂ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಬೇಗ ದಲ ಅಶ್ವ ದಿರಾರಿ ನಡೆ ತಂದಾ ನ ಣಾ ವಳ ನೆರಗ ನಡು ಸುತಪ್ಪೆಗಳ।
ಮುಗಿದಾಂಜು ತಂ ಮಾಚಿದೇಯ್ಯ ನೋಳ ದುದ ನೂ॥
ಆಗ ವೇಳಲು ಕೇಳ್ವ ಬೆಪ್ಪರ ಸಾಗಿ ಬಸವಂ ತೋರಕೆಲ್ಲಂ।
ನೀಗಿ ನಿಷ್ಠೆ ನೆತಂಸ್ಥ ಭಾಷೆಯ ಮರ್ಮವಂ ಮ ಪ್ರೈ॥ ॥ ೧೯ ॥
ಪ್ರಾಣವಾಂಕಿಂಪ್ಪರ ವರ ನಾ ತತ್ತ್ವ ನಾದೊಳೆ ಸಂಬಂಧ ಪಾಯಿತು।
ಪ್ರಾಣಬಂಧದ ಭಾಷೆ ನಳ ವರುಪಿಲ್ಲ ಬಸವಂಣ॥
ಪ್ರಾಣದಲ ಶಾನೇರೆ ಯಿರ್ಪ ನು ಪ್ರಾಣ ವಲ್ಲಾ ಜಂಗ ಮರೆದೆ।
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಲಂಗ ಪ್ರಾಣ ಬಿ ಭಂಡಾರೀ॥ ॥ ೨೦ ॥
ವಂಮುವಂನೆ ನೆಯಲ್ಲಿ ತಾ ಬೇರೊಂದು ಘಮಿ ನಿತ್ತ್ರಕೆ ಪಟಿಯೆ।
ಸೆಂದು ಕೇಳಲು ಬಸ್ಪುದು ನಿವೆ ಅಂಬ ರದ ಭಕ್ತಿಯ ನೂ॥
ಚೆಂಮ ವನಲದ ಮಮಕ್ಕ ಪರ್ವ ನಂದು ಮಾಚಿದೇಯ್ಯ ನಾ ಶಿಂದ ಬ।
ಸಂದ ಬಸವನೆ ಬಲ್ಲ ನೀಯರದ ಮಹವನೆ ಬಲ್ಲಾ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಆವಡೆಯೊಳ್ ಶರಂದು ಸೆಂದುವು। ಸಾವರಿ ಯೆವೆಂದೆ ಮತ್ತ ಭಕ್ತರು।
ಶಾವುಶ ಬರಸುಸುಂದ ಣಾವಿ ನೋಡ ಪ್ರಕೇಳ ಳ್ಳೆ॥
ಭಾವಿಕ ಲ್ಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ವೆಮ ತಾ ಗಣಾವಳಿಂಯ ಸಾಕ ದಿರಾರಿಯುಂಮ।
ತ್ರಾ ವಿನದ ಮಾಚಿದೇಯ್ಯನಲ್ಲಿ ನಿಕ ಳುರು ದ ಡ ಹೋಗಿ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಸೊನ ಲೋರನ ಲವರ ಡಿನಳ ನಿ ವಂದ ಸು ತ ಬಸವನ ಪಾ ಟಿರ್ಯಯುಂಪ।
ಒ: ಸದೆ ಭಿಂನ್ನ ಪ್ರಪಲ್ಕೆ ರೀಳು ತರು ರುಷಿ ಪಾಗು ತ್ತಾ॥
ಬಾವ ಭಾಪ್ರರ
ಬಸವ ಜಂಗಮ ಜೀವ ಭಾಪ್ಪುರೆ। ಬಸವ ಜಂಗಮ ಜೀವಕತ್ರಾಣ್ಯ
ಬಸವ ಜಂಗಮ ನಿತ್ಯ ಪತ್ರಾ ಣ್ಣೆಕ ಮ ಕಲ್ಯಾಬ್ರಾ॥ ॥ ೨೩ ॥

ಭಾಪ್ಪುರೇ ಚರಲಿಂಗ ಜೀವಕಳಾಪ ಚರಲಿಂಗಸ್ಥಿರ ಜೀವನ।
ಭಾಪ್ಪುರೇ ಚರಲಿಂಗ ಜೀವಾಲೀನ ಪರಮ ಭಾಪ್ಪುರು॥
ಭಾಪ್ಪುರೇ ಚರಲಿಂಗ ಜೀವ ಪ್ರಾಣ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಸುಗಳಾ।
ಭಾಪ್ಪುರೇ ಚರಲಿಂಗ ಜೀವ ಸಿದ್ಧ ನ ಪಂಥಾನಾ॥ ೨೨೪
ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಾಯಿಯು ಮನದ ಬದವ ಹಂಚಲು ಪದು ನೆಲುವ ದಕ್ಷಿಣ।
ಜಂಗಳೊಳು ನೆಲು ವೃದುಂ ನಿರುಪಮಂ ನಿರುಕ್ತ ಮಾನ ವಿದುರು॥
ಜಂಗಮಾಗಲು ಶೀಲ ಲೋಕ್ಯದ ಮಾರಿಂಗದಾ ಸುಖಂ ಕೇಳ ದೇವಾಳ್ವ ಮು।
ಪಂಗಳಾ ದ್ವಿತ ಭಕ್ತಿಯು ಕ್ರಿಯಾ ಮೂರ್ತಿ ನಿಮ್ಮ ಪದಲೀಲ॥ ೨೩೫
ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಛತ್ರ ಸಜ ಮೋ। ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಖಡ್ಗ ಕರದ ಖಡ್ಗ ನೋ।
ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ರತ್ನಮಯ ಕಂಪ್ರದಿಂತೋ ತಾವೆನಲು॥
ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ವೀರ ಶಿಗಣಾಡಿ ಮೋ। ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಬಂದಿನಾಳೋ॥
ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ತಾನೆನಲು ಪಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ॥ ೨೩೬
ನಡೆ ತರಲು ಕಂಡಿ ಕರದ ಸಮಯ ನ। ಕೂಡ ನೋಡನೆ ಮದವ ದುಗ ಭಕ್ತರು।
ಕಡೆನೆ ಸ್ಥಳ ಭಾಷೋ ಭನರಿ ಕೈವಶ್ಯ ತಮ ನದನ ದುಂಡೀ॥
ಮೃದನ ತಿಳಯಂ ತೋಡಿ ನೆದಿ ಕ್ಷ ನ। ಕೂಡೆ ನಿಡೆನೆ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯ ದಮಂ।
ಮದ ಸಭಾಂಕೃತ ಮುದ ನೆವ್ವರ ಕಾರ ರದಿನೆ ಬರರಾರು॥ ೨೩೭
ಮಾರಿಕೇಳಿ ಜಾರಿ ಮಜತನೆ। ಜಾರಿ ಮ ಜನರು ಮಾರಿಹರ ಮಂ।
ಶೀರ ಭಕ್ತರು ಮಾರಿತ ಪರದಂಡೀ ರೆ ಪದ ಳಿ ನೆಳ॥
ಯೋರೆ ಭಾವರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿನ ಮಾರಿ ಜಯತೆ ಪರಿ ಶ್ವರ ಮೊಳು।
ಬೀರ ಪಾದ ನ ಬೀರ ನಿಂಬಿಯ ಹೂರಿಯಲ್ಲಿ ನೆ॥ ೨೩೮
ವೀರ ಭಕ್ತಿಯ ಪಂಪ್ರಥೀರೋದ್ಧಾರ ತೆಯ ಜೋಂಪ್ಯಂಶ್ರಾವಾ।
ಸಾರದಂಪ್ರಮ ತತ್ತ್ವ ತತ್ತ್ವದ ಸಂಪ್ರ ಚರಲಿಂಗಾ॥
ಸಾರ ಭಕ್ತಿಯಲಂಪ್ರಿ ಶಿವಲಾ। ಸಾರ ಮಾರ್ಗದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಸುಜನಾ।
ಸಾರದೊಳು ಶಿವಂಪ್ರೇಶ್ವರ ದಿವ್ಯ ಸು ಬಾಂಬು ಜದ ಳಂಸ್ರಾ॥ ೨೩೯
ಬರು ತಾಳುಕ ನಾಕಿಲ ಪುಮ ದಿವಳ। ಶರಣ ಸಂಳಂದು ಬಲ್ಲ ಸಾಬ್ಬೋ।
ಶ್ರೀರ ಸಮುದ್ರಾರಾ ಭಾಗಮ ನಾ ಲಿಂಗ ಸಂಗಳು॥
ಪರಪನೆ ಪಿಯಲು ತಾನು ಮರರಂ। ದರುಷ ಸೋಂದಿ ಕ ದೀಯ್ಯ ಮಾಡೀ।
ಕ್ಷೀರ ನಿತಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ವ ನದೊಳು ಮಾಡಿದೇ ವೈಯ್ಯ॥ ೨೪೦
ಮತ್ತೆಯಂ ವೈಯಿ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಮೊತ್ತ ಕಳಪಂಡ ದಿ ಮಹಾಶ್ರಮ।
ಮೊತ್ತ ಮನ್ಮಾತನ ನ ಘೋಂಪ್ರೇಶ್ವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ॥
ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾಂಚಯ್ಯ ಗಂಧ ಕುಬ್ಜ ತವೃತ್ತಿ ಯಾಲಿನ ಚಿತ್ತಯ ಹಾದೊಳ।

ಚಿತ್ರಾಂಬರದೇವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀ ವಂದ್ಯಾದೇವಾ ॥ ॥೨೧॥
ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನೆನಿಪ್ಪ ಭಕ್ತ। ತ್ರಾಣವಂಬ ಶಿವನ ನಗಲ್ಪಿಂ।
ಕೇಣಾಧರಧರ ವಿಲ್ಲದಿರ್ಪೋನ ಪೋನ ಬಪ್ರುದೈಯ್ಯ ॥
ಪಾಣಾದೀಶ್ವರ ನಾಸ್ಕ್ಲಿನಳ ನಿಷ್ಠೋಣ ಬಂತೋ ಭುವರಿ ಮೂರ್ತಿ ನಯೂಗಳು।
ತಾಣಬರದೆ ನಿಂವ್ಹ ಭುಬ ಬವನನು ವಂದಿಸಲು ಬರ್ಪುದೇ ॥ ॥೨೨॥
ಶಿವನೆ ಗಣಾಂಪಳ್ಳು ಮಾರುವರಿಯದೆ। ಶಿವನರು ಕೈಕೊಂಡೊಯ್ಯು ಬರ್ಪುದೇ।
ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿ ವಿವೇಕಿಯರು ಬಿವನಂ ಣಾ ಚರಲಿಂಗಾ ॥
ನಿವರದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರುತಿ ತೋತ್ರಿಯೆಗಳ ವನಸದೆಯು ನಿಂತ್ರೇನ ನಿಂಪೆನ್ನ
ಳವನರಗ ದಿನಿ ಚೆರವಿದನು ಚೆರದಲು ಶಿವಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಾ ॥ ॥೨೩॥
ತನುವರಿದೊ ಲೆದಕಿಂಪ್ಪನೈಯ್ಯಂ ನವಮುವಂಶಂದ ಕ್ಷಿವಡವಿವ
ನೆನಲು ತಪ್ಪಣಾದಿಂದ ವೆದಜ್ವರವವ ಗುಣರಲೂ ॥
ಘು ವಮರಿಮು ವರ ವೂ ಬಿದೇವ್ಯೆಯ್ಯವ ಜರಣಯುದ ಶ್ಶಕ್ತಿರನಿದಿ।
ಡಿಕ್ಕ ವೆ ಬರವನೆಯ್ಯಂವಾ ತನಾ ಶ್ವರದ್ದಾಳ ಜುಂದಾದೆರನೀ ॥ ॥೨೪॥
ತಾಪ್ರ ಮೂರ್ವರೂದರಲ ಭಕ್ತ ಗಣಾವಳನೆ ಶ್ರೈ ನಿದೆಯಲದ್ದು ತ।
ಭಾವದಿಂ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಮಾ ಚ್ಚೈಯ್ಯ ನಂಸೋದೀ ॥
ಕೋ ನಿರಪ್ಪಿಸಿ ವದೆ ನಿವೋಂವಂ। ತಾನಿನಿ ಷ್ಟುಮು ವೆದೆವಿ ಅರಪಿಸು।
ದೀನೆಯುಲ್ಲಾಯು ಮಾತಮುದಿ ತಾಂ ತಂಶರದ್ದಾರಾಣೀ ॥ ॥೨೫॥
ಘಾರು ಣೂ ನವರು ಶ್ರುಬ್ಬಾಷ್ಟಾದ್ವಿರ ಭಪ್ರದಯೂನೆ ಮುಪ್ರಾಪ್ರದಾರ।
ಭರಿಮೋ ನಿದ್ರ್ಯ ಶರಿಪ್ರೊತನತ ಜನದರಿದ್ರಾ ॥
ಶೂರಸುಣಂ ಶ್ವಂಕಾರದಾ ರಶಪೀರ ತಾರಪ್ಪೀರ ಮುಂಮಂ।
ದಾರಡೀರಾ ಪ್ಮಿತಯು ಶೋ ನಿದ್ರಾರ ನಿದ್ರಾರಾಂ ॥ ॥೨೬॥
ಜಿತಭವೋತ್ಕರ್ಷದನಯುತವಿದ್ವಿತ್ರ ವಿರಾಜಿತ ವದನ ದಂತತ।
ಗತವಿಜ್ಯಂಭಿತ ಮದನ ಮದತತ್ರ್ಯಾಮ ಶ ಭವಸದಿದನಾಂ ॥
ಸುತವರಶೀಕೃತ ಭವ ನರನಿತ್ಯಾ। ಶ್ರುತಮಹೇಶ್ವರ ಭಕ್ತ ದೀರ್ಘನಮು।
ಹಿತಘುನವೀರಮಾರ್ಗ ನಾಬಿಹ ಪ್ರವ್ರತ ನೃಶ್ವಾಗ ॥ ॥೨೭॥
ಪುರಜಿಮಯುಜಯ ಭಾಂಡ ಶಂಕರ। ಶರತ್ಕಾರಕ್ಕಿ ಕರಂಡ ಬರಳ।
ಸ್ಫುರಿತ ತೇಜೋ ದ್ವಿತ್ರ ಪ್ರಚಂಡ ಶ್ರುದತ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಹಾ ॥
ವರಿಪ್ರತ ಷ ತಿರಮ ಣಾನವಾರ್ ಸ್ಥಿರವರಶಿಗಾಂ ದವನ ಶೋಭಾಕರ।
ವರತಿ ಶರಣು ಶು ಬಿದಕೆವರ ಮಹೀಯದೃಕ್ಷ್ವಾನ ॥ ॥೨೮॥
ನಾಶ್ವಯನಿ ಪ್ಪುರವಾಕ್ಯ ಬಾಜ್ವಳ। ರಾಯಿ ರಮಾರ್ ಶರಶ್ಯ ಭಕ್ತಿಶ್ರಾ ॥
ಶ್ರೀ ಯು ತ ನಟ ಣಾಲೋ ತ್ಸುತ್ವ ಪರುತರ ಶಾ ಶ್ವ ಶಿ ಶ್ರವಳಶ್ಯಾ ॥

-ಅಯ ಸೋತ್ರಮ ಶೀಲಭಕ್ತಸ। ಹಂಯ ಪ್ರಾಲಪತಾಘ ಜಾಲಮು।
ಜೇಯು ವೀರ ಗಣಂಬುಲೋ ಯಂತ್ರಮೆಡವಾ ಳ್ಳು॥ ೪೩೯॥
ವಿದಿತ ಭಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿ ಮುದಿತಪಸ ಜ್ಞಾನ ಮುಖ್ಯಜಂಪವು।
ಹೃದಯಭಾವನು ಭಾವಕೋ ಖ್ಯಾಮಾಚ ದೇವ್ಯಾಯು॥
ವಿದಳ ತಾಳೀಳನಿ ಚಂಯ ಮದಿರರ। ಮದರುದರಿ ನವಾಚನಿ ಶೃಳ।
ಪದಮುಳಾಂತ ಶ್ಯೋಚರ ಜಾಕಾರ ಚರಮಾಬಾ॥ ೪೪೦॥
ಪೂದಲಿವಲುಂ ಮನವು ಪಳಸಾ। ಶೃದೊರದು ಸೋದಲುಜದತೀಯಂ।
ಪೇದಿನಲು ಭಾಷೆಗಳ ನೊದವಿಸಲನಿಮ ಭಕ್ತಿಯು ಸಾ॥
ತೇದಿನಲು ಶಿವಸಾನ್ನಿಯಂ ಪಂಪಾದಿನಲು ಶಾಲಿನಲು ಪುಳರಂ।
ಖೇದಿನಲು ಲೋಕಂ ಪಳಂ ತೋಗಳ ಸಲು ನೆಗಳ ಸಲು॥ ೪೪೧॥
ಶೂಧಿನಲು ನಿಜಂತೀರ್ಥಯಂ ಪೊಂದಾದಿನಲು ನಿಜಕೀರ್ತಿಯಂ।
ಪೊಂದಾದಿ ನಲು ಭೂತ್ರಜನ್ಮಳಂ ಸೆರೆ। ವೀದಿಲು ಪರವಾದಿಗಳ ನರವೀರಲಜ್ಜೆಸಾ॥
ಪ್ರೋದಿನಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂ ಚೆಂದಾದಿನಲು ಇಷ್ಟರುಗಳಂ ತೃಳಿ।
ಮಾದಿನಲಭಲು ಮುಷ್ಟರುಗಳಂ ಗಾದಿ ಭಂಜಿಸಲು॥ ೪೪೨॥
ಇಮಂಬಿಯು ವಾಗ್ಳಿಸಿ ಬಂದಮದಾಮದಿ ಮರರಮಾ ತೀರ್ ಜಗದು।
ದಿಡ್ಡ ಮತ್ರಿ ಶೃತಕೀರ್ತಿ ತೇಜಮೂರ್ತಿ ಮಾಜ್ಯಂತ್ಯ॥
ಶ್ರೀಮಹಿಮೆಯಲು ಬಸವಸಂ ಸಂಸ್ಥಾಪಿತಂ ಸ್ವರ ಶರಣಸಂಪು।
ಷೇಮಬಿಂಜ್ಜಾವಂತರಂ ಮೂರಾಜ ನೂತ್ರಿ ವೇತ್ತಗ್ರು॥ ೪೪೩॥
ಲೋಕದೇಲು ಮುಂಗೃಯ್ಯರಂಕ ಗಾಕೇಶಕಂ ನ್ವದೆ ಗಾಬುತ್ತರೆನು।
ಶ್ರೇಯಿಾಯು ಷ್ಯಂ ನೃಯವಿ ಪ್ರುರರಂತ ವೆಚನಿರ ಚವೇ॥
-ಆರಿಶಕ್ತಿಸೆಕರಿ ಗಾವಾ।. ನೇಕಿ ವದೆನೊಸಪಾಗಿ ಮಂತ್ರಯು।
ನೇಕವತ್ಸಲವಿದ್ಯಯ ಘೃದಾದು ತತ್ಪರಪಂಕೀನಲು॥ ೪೪೪॥
ಪದಪದಾರ್ಥಗಂಪಳು ಪಚನಾಲದೊ ಳೂದ ಮೊಡವಿತೊಹ್ಯ ತೆಳ್ಳಸೆ।
ಹದಿಯೆವರ್ಣಾಂನ್ನಂಗಳ ಪ್ರಪಾಕ್ಕಿ ಬಳೆಮೇ ಲೇ॥
ವದಗಳ ವಿಯಂ ದಯ ದುದಕ್ಕ ಲೋರವಸೆಯಂಪುರು ವೃದಳ್ಳೆಯು।
ಯಿದು ಶಿವಪ್ರಸ್ವರಕ್ಷೆ ಪಳ್ಳು ಳು ತಾಂ ನೀತ್ರಶಾರಶಲಾ॥ ೪೪೫॥
ಪದಿನಿ ವೃದಂವೆಂ ಳುಬ್ಬ ಚೇಳು ತೇ ನದುರರನಿ ತ್ರಿಶೇಶದು ನಳಸೆಯು
ನೊದವಿ ವೃದುಮ್ಮೆಲಗೆ ಮದಿಗಳ ವೃದಕ್ಕಲಾ ವನಿದೇ॥
ಇಂದು ನಿಮಿತ್ತಂ ವೀಶ್ವದಿಷಿ ಮರದರ ನೆರಪದಾಂ ಮಲನವಳಿಯುತೂ
ಭವಮುಲಾತ್ರಾಸಂನ್ನಭ ಕ್ಷೇತ್ರಸತ್ರ ಭಾವದಲುಲ॥ ೪೪೬॥
ಯಿಂತ್ರ ಶಾರದಿಬಜವರಾಜನ ತ್ರಿ ಶ್ರ ತ್ರಿಶಕ್ತಿ ಸೆಕಲಸಾವಾಯ್ಯಾಜ

ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಮಥರುದ್ರಪ್ರತಿಷ್ಠಾಶ್ಚೇರಿಸಂದಿಷ್ಟಾಃ॥
ಪೂಜ್ಯಸ್ತು ನನ್ಯಃ ಪ್ರಸನ್ನಮ್ಮ ಭಯೋತ್ಪನ್ನ ತರವಜನಾಶಯಃ।
ಷಟ್ಪ್ರಮಥನಾಭಾವಬಿಂದೀಶಾವಸ್ಥಾನ ಸ್ಮರೇತ್॥ ॥೪೭॥
ಪ್ರವಿಷ್ಟುಕಾಂ ತಾಲವಾಲೇ ದ್ವಾದಶಮುರದ್ರುಮಂ ಕುರಿತಶ।
ಜ್ಞಾನಿತ ಹಾರಂ ಕೃತ್ಯಸಿರಂ ಕಫಲ ತಾವರಂಫಲದಾ॥
ವಿಮರದಿಂದತಿ ... ತೇಜ ಮತ ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞ ತುಂಬ್ಬದಿವಾಳ ಮಾಚ।
ಪ್ರಸರ ಸಂಹಾರದಂಡೇನ ಹುತರ ಮಾಸುರಾವದುಲ॥ ॥೪೮॥
ಬಸವಸಂಗ ವೃಕ್ಷಕ್ರಾಂ ಮುಕ್ತ। ರಕ್ಷಣಂತೋರಾ ಪಿಷ್ಠಳಿಸೋಲಾ।
ದಿವಿಲ ಮಾತ್ಸ್ಯಾದೀಶವಂ ಜಂಡಾ ಭಕ್ತ್ಯಮಂತ್ರಾಮಹಾ॥
ಆವಮಲೀ ಲಿಂತೋರ್ದನೆಂದಾಂ ಕ್ಷೋಜಿದು ಮಹೇಶ್ವರರುವಿಜ್ಞಾ।
ಜಿವಿ ಮರಾವಡೆಸ್ವೀಲವಂ ಸೋಷ್ಟಾಂತ್ರುಸ್ವಾಲ್ಯದೂ॥ ॥೪೯॥
ಷರಪಕರುಣಾ ದ್ರಿಷ್ಟಿಂಯುಲ ಬಸವರಸಸಂಪೋಡುತ್ರ ಮಿದಾಕರು।
ಮರುಗರ ಪ್ರಕಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಹೋದ ಮೋದರ್ಕೇ॥
ಶರಣಾಂಸ್ಮರಸಂ ಬಳ್ಳಿರ್ಕೇ। ಸರಿಸದಾತವರಿಂದೆ ನೀಪ್ರ॥
ನಿರಾದು ಮಾಜ್ಯ್ರೈಯ್ಯ ಸಿದರ್ಯೂಪ್ರ ಪ್ಪೇಂತ ಭಾವದಲ್ಲೀ॥ ॥೫೦॥
ಬಂದುದಿದು ತಾನೆನುತೆ ಜಂಗಮ ಯಿಂದು ಬಂದೆಯ್ಯದದವಗರ್ಕೆ।
ಬಿಂದೆ ನಾನ್ಪ್ರಾಣ ಶಿಯ್ಯದ್ದಾ ಶರಣಾರು ನಿಸ್ವಗ॥
ಬಂದು ಧ್ಯಾನಿ ಮಾರ್ತ್ಯೆದನೆ ಬೋರನೆ। ಬಂದಾ ಶಮಿತ ಮರಕ್ತೃತ್ತೆಯನೇ।
ನಿಂದು ಪವಿಂದಲು ಬಳ್ಳದುಶಾವಶಿವ ಬಸವಮಂತ್ರೀಶಾ॥ ॥೫೧॥
ಜಂಗಮದ್ವಿಕೃತ ಯುಕ್ತಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಜಂಗಮಸಂವೃತಪ್ರಾ।
ಣಲಿಂಗ ಶಾವಶಾವ ಜಂಗಮಾತ್ರಿಕ ಸಂಚಿತಪ್ರಾಣಾ॥
ಜಂಗಮಾಯುತಶಾಶ್ವತಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಜಂಗಮಸಂವೃಧ್ಧಾಪ್ರಾ।
ಣಲಿಂಗ ಪರಾಪರ ಜಂಗಮಾವಿರ ತಾವಿಕತಪ್ರಾಣಾ॥ ॥೫೨॥
ಜ್ಞಾನವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮಾಂಗ ಪ್ರಾಣ ವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮೋದ್ಯ
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮಾಂತಃ ಪ್ರಾಣ ಚರಲಿಂಗಾ॥
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮೈಃ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮನಿಜ।
ಪ್ರಾಣವಲ್ಲೀ ವಲ್ಲೀ ಜಂಗಮಮಾತ್ರಕಪ್ರಾಣಾ॥ ॥೫೩॥
ಪೂಜಿತ ಚರಲಿಂಗ ಶಂಭು ಪ್ರಾಣತತ್ಪ್ರಾಣಾಪ್ರಯುಕ್ತಾ।
ಪ್ರಾಪ್ತಮತೇ ಚರಲಿಂಗ ನಿಶ್ಚಲಪೂರಿತಪ್ರಾಣಾ॥
ಪೂಜಿತೇ ಚರಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಾ ದೇಹದನಾತ ನಾ ಪ್ರಾಣಾಪ್ರಣಿದ್ದಾ।
ಪೂಜಿತೇ ಚರಲಿಂಗ ನಿರಾಕಾರ ಲಿಂಗ ನಿತ್ಯ ತತ್ಪ್ರಾಣಾ॥ ॥೫೪॥

ಧನವನೀಯ್ವಲು ಬರ್ಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ತನುವನೀಯ್ವಲದೆಂತ್ತು ಬರ್ಪ್ಪುದು।
ತನುವನೀಯ್ವಲು ಬರ್ಪ್ಪುದು ನಿಜದಾಸೋಹದ ರೀತಿಯಲೀ॥
ಮನವನೀಯ್ವಲದೆಂತ್ತು ಬರ್ಪ್ಪುದು ಮನವನೀಯ್ವಲು ಬರ್ಪ್ಪುದು ಮಚ್ಚಿಸೆ।
ಯನುವನಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಂ ಸತ್ತ್ರೆಂತ್ತು ಕೂಡೆ ಬರ್ಪ್ಪುದೂ॥ ೪೫೫
ಮಾತಿನಿಕೋದ ಪ್ರಭಕ್ತಿ ಸ್ಪ್ರದದಿ ನೆಂಮ್ಮೆಯುತ್ತ ಜ್ಞಾನಂ ಕೂಡು।
ಬರ್ಪ್ಪುದು ಜಂಗಮದೊಳು ನಿಜಪ್ರಾಣತ್ವ ಜಂತೆಯಲು॥
ಧರೆಜಮಾಸಲೆಂನೆ ಸಂದಿಕ ಬರ್ಪ್ಪುದು ತಾನಿವಸಲ್ಲದಾರಿನೆ।
ಈ ಬರ್ಪ್ಪುದು ಜನದೊಳು ಪ್ರಾಣ ಬಾರಲಿಂಗಪ್ರಾಣಯು ನಿಕಲ್ಕೇ॥ ೪೫೬
ತೆಂಚು ಮಹೂರೊಳು ಹಾರಿದೇವ ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆ ಭಾಷೆಧರ ಜಂಗಮ।
ಸಂಗಳರಿಂಯು ಮಿರೆಯು ತಾನ ತ್ರೈಕ ಶಾಯವನಾ॥
ಜಾಂಗಭಾಷೆ ಧರಾತಲದೊಳು। ತ್ರಾಂಗವಾಯು ತುನುಲಯಜಂದ್ಯ।
ಯ್ವಂಗಳ ತಾತ್ವತ ಭಾಷೆಯ ತಿಶಯ ಶಿವನಿರಂಜನಿತೂ॥ ೪೫೭
ಕೊಂಡ ಸೂಳ್ಗಿಯ ಕೇಶರಾಜನ ಖಂಡಿತ ತ್ರಿಶ ಭಾಷೆ ಧರನಾ।
ಮಂಡಲದೊಳ ತಿಶಿ ತನಯೂಯುತ್ತೆ ರಮ ಕನರಿಯೋ॥
ಖಾಡಕರ ಶುಚಿನ ಜಕ್ಕ ಭಕ್ತಿ ನಿಸಂಡ ನತಿಕಮ್ಮಾಯ ಭಾಷೆಯು।
ದಂಡಿ ತೇಕನೆನಿವಿತ್ತು ಲೋಕದೊಳುಂ ತುವುಲ್ಲದಿದಯೂ॥ ೪೫೮
ಮೋಕ್ಷ ವಿಕಳ ತತ್ವರಮು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಗಳು ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾಲಿಂಗಪ್ರಾ
ಪ್ರಾಣಗಳು ಪೆನಲಿಂದು ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟುದಂತ್ತಾಗಿ॥
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಗಳುಳ್ಳ ಸಕಲ ಷ್ಟ್ಯಾನಯೊಳು ಚರಲಿಂಗವೇವ।
ತ್ರಾಣಾನಗಲು ವತಿಸು ತೆ ಮರ ಭಕ್ತ ರುಗಳುಳ್ಳರೆ॥ ೪೫೯
ಲಿಂಗವಂತರ ಶಿಖ್ಯರೊಳ್ ಸತಿ ಜಾಂಗ ಭಕ್ತಿಯು ಲಿದುರ್ ಜಂಗಮ।
ಲಿಂಗವೇ ತತ್ತ್ವ ಜ್ಞಾಲಿಂಗವೆನಿಪ್ಪ ಭಾಷೆಯದೂ॥
ಪಂಗಳತ್ರಿದವಾನಿ ಬಂದಿತು। ಪಿಂಗವೇಶ್ವರ ಬಸವನಿವನೆನು।
ತಂಗ ಜಾಂತರ ಚಿತ್ತರತ ಪ್ರಶಿಲಾ ಲದುತ್ತರಲೂ॥ ೪೬೦
ಪ್ರಾಕಟಂಬಿನ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣದ ತನುಶಿವಲೊಪ್ಪಿ ಭಕ್ತಿ ಕೋಶ
ಶೋಕನೆಂದ್ಯ ಕೀರ್ತಿಸಿಸಲೊಳು ಶಿಷ್ಯ ಬಿವಿಕಂಡಲೂ॥
ಆಕೆ ಮಹದೊಳ್ಗೆ ಬಸವರಾಜನ। ನೇರಯೋಗಂ ಶ್ರೇಗಳೆ ಭಕ್ತಾ।
ನೀರನವತಂ ಮುನ್ನಿನಂತಿರು ಖವಿಕ್ರತಿಯೊಳ್ಗರಲೂ॥
ಶ್ರೀ ಸೋಅಂತ್ತೂಸಂಧಿ ಇಇಕ್ಕೆಪದವಾಗಿ ನಿರ್ಕ್ಕಿ ಸುಗಳಮದಾ। ಶ್ರೀ ಸುರುಸಗ್ಗತಿ॥
ಸೀದಾರಶೀ ತ್ರಯ ಪ್ರಾಣದ ಬಸವಂಣಾಳ ಉದರಥ॥
೪೬೩ಗಿ॥

శరణా మేదరకేతిదేవన, శరణా బసవణ్ణన ముదం
శరణ్యయుల మరళకలదను మూటిదేవ్యయ్యా॥

ఆరవనూ౧

త్రివిధ భక్తి నాయక్తరా జ్యోతి, శ్రవణదొళా బసవణ్ణ నిరతొందె॥
శివాతన జంగమర్త్యా గూసు నరియుతెందూ॥
శివను మేదరకేతిదేవన, వవఘ్రుది నితంస్వొళు చెరనిరోం,
దవనరదొళార టతటొళగా భక్తరాయుదెనే॥ ॥౧॥
బసవరా జంగమరత్త కేయ్యం, దవను జంగమర్వోల సంశోప్త్రి,
శివ్రతీరలా సమయుద లాకేళకనళ నుసొళ్ళని॥
శ్రీసనరియు శ్రీ నినళ్ళ నీతపరనదతతని తతాదిహార్థ్య.
ప్రసనమేళ్ళవదలఙొగల లాడుత్త కేళసలూ॥ ॥౨॥
రింయరెల్లర బందుళుళ్ళతు, నోడుతూజ్యయ్యనళ్ళ నిల్లనే,
తరెయ శినల్కెద నాడవెను తుం బాజవడెరా౧॥
శరదిరనే తాదెయ్యుమడి నళ్ళ, శరణానం హాణుత్తవందిని,
శరయులసం మునిదివ కంగాయ్యయ్య నాంతెందా॥ ॥౩॥
వ్రనురుదురునిజ నాన బాడెరెలగవదా వ్రదు పేళనలువం,
దినిమునిదక్కిశెరని బంన్నెదిద నుతవిరాం॥
అనిమునేత్రను కేత దేవన, సోనేదు తంస్వొళు హూడికొండడే,
చెనని కళ్ళుంరదశింన్న నిల్లనే శివనగా శ్రీగణా॥ ॥౪॥
నీవ్రు బజయంం ర్వుదు భక్త నగాలావళ్ళ యొళర వేళ్ళుదనజ్వన,
జీవ జత్రెనెంవలు మదినళ్ళ నూ టదేవ్యయ్యా॥
దేవనొళ్ళకొండి దగభక్తన, సోని హోననెయనీయ్యవెందా,
హారిహారంనుకు బందరల్లనే కేళు నీ నేనలూ॥ ॥౫॥
అరిహన్నబిస్తె ఉనల్లయుం మధువృయ్య ముంద్ర కేత మూదర,
వ్వ్యంవ్య సుం జనదేవదం గాంయుళ్ళ మరెబ్యయ్యా॥
తుంవ్వలల్ల మవేవనంశుదరవ్యయ్యను హొస్వయ్యనుంర,
క్యయ్యరింన్నర బొంమ్మి దేవను తెలునజొంవ్వయ్యా॥ ॥౬॥
కేకరా జనం బాజరవరుం దానివొత్తయ్యమ శహా కర్యయ్యను,
కాదివాధను కెల్ల దేవనుకొరనలెంవ్వయ్యా॥
ఆదుశనిచౌడయ్యనుంగా, దాకబ్బెవ్వయ్యను వరతీయతి,
గాదినేకనుమూయిదేవనళ్ళదరునొడలాడా॥ ॥౭॥

ಸಕಲಮಾಹೇಶ್ವರರು ಜಂಗಮ। ನಿಕರಧರಾ ತಂ ಬರುವರಾಜನು।
ಪ್ರಕಟದಿಂ ಬಂದುದಿದರಿಸನು ಕತ್ತೃಯ್ಯ ಸಕ್ಕಸು ಂದೇ॥
ಏಕರಿಕಟದಿ ಸುದಿಕ್ಕಟಂ ದಿಸ್ಕಿಕಟ ಕೆಂ ಬಾರವವೆವವಕೇ।
ಆಕೆಯುನಾಡಿಗು ತಿದರವರು ತಾಂಕೆನಲು ವೂ ಜ್ಯೈಂತ್ಯೂ॥ ॥೮॥
ಸಹಸಹಿಮುತುಂ ಬಹ್ನವನುಂ ತಾನೆ ತಾನೆ ಬಂದಿದರಿಸನೊನಾಂ ಚಿಕೆ।
ಯದೃದಲಾ ತಾನೆಂದರಿಯನೇ ಮಠದನೇ ತಂಸ್ಥಾ॥
ಗುರುವಭಾಷೆಯ ನಿಂದಕಟ ಬಂದಿರುವುದುಂ ತರು ಮೋವಸೊಂದಿ।
ಚರರ ದೇತಕ್ಕಲ್ಲಿ ನಿಕಳ ತೆಯಾದವವರೂಡೇ॥ ೯॥
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯ ಮಾಗಿರೆ। ಜಂಗಮಪ್ರಾಣದೊಳು ಬೆರಸಿದೆ।
ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಂಗಳುಮುಂಮ್ಮನೆ ಬೆರಸುವದುಮ ಣಾವೇ॥
ಅಂಗವಪ್ಪುದೇ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಾಂಗವನು ತೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗೆ।
ಲಿಂಗವಂತರು ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಹೇಳದರೆಕಲ್ಲಿ ನಾಥಾ॥ ॥೧೦॥
ಭೂತನಾಥನುಕು ತೂಪೇದರ। ಕೇತಿದೇವನ ಸೊಂಮ್ಯುದಂತ್ರಾ।
ನಾಥ ಮೊದ ನೊಂದಾಗ ಪ್ರೋಗವದೇ ತಂದರಿಸನೋ॥
ಮಾತುಮ ಕಲ್ಲಿಟಿವಾಯ್ತು ತನನಿಂ। ಸ್ನೇಕರಮುತ ಜ್ಜಂಗಮಪ್ರಾ।
ಣಾಂತ್ಯಕ್ಕೈಕೆ ಪ್ರಾಣಯುಂಬುದು ವೈರಾಕಸ್ಫಾನಿಜಪೋ॥ ॥೧೧॥
ಭಾಷೆ ಗೆಷ್ಟಿದರವನನ ಭೆಯಲಿ ದೋಷವಲ್ಲಾಟುಳ್ಳ ನಿವರದೆ।
ಕೇಷ್ಮಭೂಷಣಾ ಜಕ್ಕರಿದರ ಹರವರಿಸೊಂಕಿಂಪ್ಪೂ॥
ದೂಷಿಸಲು ನಾಕರಿಯೆವವರೊಳು। ರೋಷವುಂಮುಂ ನ್ನಿಲ್ಲವರದಂ।
ತ್ತೋಷ ಕೆಂಮ್ಮದು ಬಾರೆ ವಲ್ಲಿ ಗೆಲವಪ್ರಂ ತಿ ವುಗೇ॥ ॥೧೨॥
ಪ್ರೋಪುಪ್ರೋಗ್ಯೈನೀವೆವುನೆ ಬರಲಾಗದಿಲ್ಲಿರಿ ಬವವನಿದರಿಸ ~~ಸಾ~~
ನಾಗಿ ಬಾರೆಪ್ರಪ್ರೋಗೆಸಲು ವದಿರಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈದೂರ್॥
ಆಗನದನದನದುಮ ತುಂಗದುವೇವದಿಂ ವರಿ ತಂದು ಭಕ್ತಮು।
ಹಾಗಣಾವ್ಯಗಾರವಭಿವಂದಿಸಿ ನಿಲಲು ನೋಡಿ॥ ॥೧೩॥
ಮಾಬದೇವರದೇಕೆ ಬಾರರು। ಬಾ ಜ್ಯೈಯ್ಯರೇಳೆನೆರ ಣಾಸೆಕ್ಕೈ।
ಬಾಬ ಸಗಾರೂಪಕ್ಕೆ ಬಿಂಸ್ಸೈಭಿದಮ ಪದಿರಾರಿ॥
ಹೂಬಮ ಕೆನಾಂವ್ಯೈಯ್ಯ ನಾಡಿದ ವಾವಾಬನಂ ಸಳ್ಳ ನಿಂತ್ರು ಕೇಳದೆ।
ನಾಬುವವಲಾ ಬವವರಾ ಜನಿದೇಕೆ ಬೆರಸಾಗಿ॥ ॥೧೪॥
ಬಿದುನಿಮಿತ್ತಂ ಕೇಳಲಂಜನೆ। ಬುರಿಕೆಂಬಿದಿನಾ ಬಕತಕೇಕದಿರಬಾ।
ಕದು ಮದಿವಳ್ಳೈಯ್ಯವೂ ತುನೆರೆ ಬರಿದೂ
ಬುರವವಥರಿಸಿ ನೀನೆಬಲ್ಲಂ ದರಿ ವಬಾರಿವಿ ಮವಲುಸಗತಿ।

ಯಿದರರವಸಂಕೋಳ್ಗುಕೋಳ್ಗಾಂತ್ಯ್ರಯ್ಯ ನೆಂದುದನೂ॥ ೫೧೫॥
ಯಂದದಾವಡಿದಾಂ ಬಂಸ್ನರ ಕೆಂದನೊಯ್ಯವೆಜಂಗಮಕೆ ತವ।
ಸೊಂದೆಲಂಲ್ಲಾಪ್ರಾಣವೆಂಬಾ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಲ॥
ಯಿಂದು ಜಂಗಮವಮುಕಳದದ ನೇಸೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿರ್ದನಾತನ।
ಸಿಂದೆ ತಂವ್ಸಪ್ರಾಣವೆಂ ಇವನೊಪ್ಪಿ ಸಯಾವೆಬೇಡಾ॥ ೫೧೬॥
ತಾವು ಭಂ ಮಾಡಿದನೆ ಬಿಂವಂ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಾಯಿದೇತರ।
ನೇಮತೇತರ ವಿನೆಯೊತರ ಜಂಗಮಪ್ರಾಣಲ॥
ಆಮರಂತ್ರೆನು ಪುಂಪ್ನು ನಿರ್ದರ। ರಾ ಮಧ್ಯಾಂಧವ ರೂಢೆಯೊತಮು।
ಷೇಮವಾಸಲಿ ಜಂಗಮಂ ಪ್ರೋದಂತ್ರೆ ಪ್ರೋವಿರಲಿ॥ ೫೧೭॥
ಪ್ರಾಣವಂ ತ್ಯಜಿನಿದ ಶರಣನಂ ಕಾಣುತಂ ಪ್ರಿಯಮರದು ತಾನುಂ
ಪ್ರಾಣವಂ ಜಕೆಸಾದ ಸ್ಪಯ್ಯೋನಾಪ್ಪತಂಸ್ನರಪೇ॥
ಕೇಣವಂ ಯೆಪ್ಪ ಜಂಗಮ್ಮಕೆ ಪ್ರಾಣಯಂಸ್ನ ಪ್ಪಬಾಷೆಯಂ ಕ।
ಲ್ಯಾಣ ಭಕ್ತರ ಕುಂದೆ ವಡಿ ಪೆಪ್ಪ ನಡೆಯುಲಂ ದೆಮನೇ॥ ೫೧೮॥
ಪಂತರಂ ನಿಜಜಂಗಮಪ್ರಾಣಾಂತರಂಗಪ್ರಾಣ ಬಾಷೆಯ।
ಪೊಂತವಾರಸು ಬದವನಿರ್ದಡೆ ಬಾರೆವಾಯಡೆಸೇ॥
ಅಂತರಾಂತರ ಭಕ್ತರಿರ್ದರ ರಂತ್ರವರೆಪಾಕೆಂದೆ ಸುತ್ತಲೆಂ।
ಸ್ವಾಂತಮ ಪ್ಪಡೆ ಬಂದೆನಿಲ್ಲಡೆ ನೀವು ಚಿತ್ತೈವಿಲ॥ ೫೧೯॥
ಯಿದನೆನುತವಡಿರಾಂ ಕೇಳಯಿ। ಕದರಿ ಬಡವಂ ತಂಪ್ನನೆಚ್ಚರಿ।
ಪದಮ ಮಡಿವಳ ತಂದೆಯಂ ಸ್ವಪ್ಪಾ ಮಿಸಂಸ್ಯಯ್ಯು॥
ಬದುಕಿವಿ ಹೊರೆದೊರೆದು ಪನ ಚಿತ್ತ್ರದಮ ಲವವಂ ಕಳದು ಭಾಷೆಯ।
ನೊದವಿವಿದ ನೆನಸಿಮ ತಪ್ರಾಣವನಂತ್ತ ಬಿಡುತೊಡನೇ॥ ೫೨೦॥
ಆದಮಯದ ಲಿಭಕ್ತ ಸಣ ಜಿಂಗಾವನದೊಳ್ಗರ ಜಂಗಮಾವಳಿ।
ಯಾಮರದಕೋ। ಗಾರಳ ಪ್ಪಾನಂನ ಗ್ರಾಸ್ರಮ ವಿ॥
ವಿಷರಲಿಕಲ್ಯಾಣ ಕಟಕೆ ವಿ। ವಾಡಿಗಳುದಾ ಹಾರವಂಗಳು
ಸೂಸುವಾ ವರರಾಇ ಬಸವಾಯ ಮತೋರಲು ತಿರಲು॥ ೫೨೧॥
ಕೀತಿ ದೇವನಮೊಂಬುದ್ವೈದದೆ। ಜಾತನೀಬ ಸ್ವೆವಂ ಗಾವಂ ವಾ।
~~ಅನಾವಲ್ಲಾ~~ ಕ್ಯೋನಿ ಪ್ಪೈಯುಕ್ಕಿ॥
ಈ ನಿರ್ಗತ್ರಿಯಲ ಹೊಂಡೂಯಪ್ಪನಿಂ ಸ್ನೆಲ್ಲಿಯದುಭದು ಭಕ್ತಿ॥
ಬೀತುದಲ್ಲಾ ಹರಹರಾ ಧಾತ್ರೀತಳದೊಳೆಯಿದೆ ನುತ ಭಕ್ತ।
ವ್ರಾತ ಪುಂಮ್ಮಳ್ಗಿರುತ್ತ್ರಾ ಪದಿಹಾರವಂ ಪೋದಿ॥ ೫೨೨॥
ಹೇಳಂಪ್ರೋವೀರಹದನ ನಾಪುದಿ ವಾಳ ವಾ ಪ್ಪೈಯುಂಗ್ಳ ನಿ ೧೦॥

ಪೇಳಿದಲು ತಾಂ ನಲ್ಲಿ ಗಾಗಾಷ್ಟ ಗಾ ಪೋಗಿ ಮೈಯಿಕ್ಕೇ॥
ಭಾಳ ತಟಿದೊಳು ನರ ಯುಪಂಗಳು। ಕೀಲಿಸು ತ ಅವಧರಿಸುಕರು ಇಾ।
ಯೋಲ ಬಪವಂ ಪಂದ ಪಾಕೇ ತೈಂಮೃ ನೊಡನೆ ನಲು॥ ೫೨೩
ಕೀಳ್ದು ಮಾ ಚ್ಛೈಯ್ಯಂಡು ಪ್ರಮಂ। ತಾಳ್ದ ಮನ ದೊಳು ತತ್ವ ಳಕ್ಕೆ ಜಯಲಿ।
ವೇಳು ಪಾಂಗಂ ನದೊಳು ಗಾವನ ದೊಳು ಗನನ ವಿಪಿಯೇ॥
ಬಾಳ್ದನಲ್ಲಾ ಮದಿರ ಭಾಷೆಯ। ನಾಳು ಬದ ಪಂಪ್ರುದ ನವೆದುಹಂ।
ಗಿಲ್ಲನಲ್ಲಾ ಭವದ ಪೇರಂ ಕೀಳ್ಬಮು ಟ ನಲಾ॥ ೫೨೪
ಮಡದ್ಭ ತಪ್ಪದ ಭಾಷೆ ಬಹವನ। ಮದಿ ಳಲಾ ಶಾದನ ಪ್ರತಪ್ಪದ।
ಮದಿ ನಳ್ಳಲ್ಲ ದಿವಿಕ್ಕಿ ಪಂ ತಿರಿಡು ತ್ರಪೃ ಟ್ಟು ಶಿರಾ॥
ಕಡಲತೆ ನೆ ನಳ ಬುದ್ಬು ದಂಪಳ ಜಡದರಂಗಳೆ ಶಕ್ತಿ ಜಾವನೆ
ಪೊಡೆರೆ ಬೀದಿರು ಪ್ರಾಣಿಯೆ ಬುಂಬು ನಳೆ ಚಂದ್ರಮನೇ॥ ೫೨೫
ಮದಿದ ಭಾಷೆಯ ನೆಚ್ಚರಿಪಿ ದೊ ದೇಹಡು ಬೆದರಿ ದುತಂವ್ಗೊ ಳನೆ ಶಿಳ।
ದೊಡನೆ ಜಂಗಮ ದೊಡನೆ ತಾನೇ ಲಿಂಗ ದೊಳು ಗಾದಂ॥
ಮದಿಂವ ಬಲ್ಪದೇಶ್ರ ಭಂಗವ ಮೊಳವ। ನದದ ಭಾಷೆಯಂ ನಿತ್ತು ನೆಡಸಲು।
ಮದಿದ ಭಾಷೆಯ ನಿಂತ್ತು ನೆಡಸಲು ಬಹವನೇ ಬಲ್ಲಾ। ೫೨೬
ಯುಂಬು ಕೊಂಡಾಡು ಕ್ತ ಪಡಿ ವಳ। ತಂದೆಯೂ ನಳ ಮರದೊಳಿದ್ದ್ಯ
ಯ್ಯಂದು ಶಾವನಗಾ ತಿಂಥಿ ಬಾನೆರ್ವ್ವೆ ಮಗ ದುಪ್ರಾದವದಲು॥
ಬಂದಿರೆ ಳಪಾ ಚ್ಛೈಂಮೃರು ಳನಿ ಗಂದ ಶರಗಾರಹಿಂದೆ ಬಹವಂ
ಭಂದ ವರಿಯಂ ಮೋಡು ಭಾಷೆಗೆ ನಿಾದು ಪಂದನಲಾ॥ ೫೨೭
ಆವಯುಗದೊಳು ಗಾವ ಲೋಕದೊ। ಳಾವ ಘುಂ ಖಂಡೊಳಾವ ದೇಶದೊ
ಳಾವ ಸೌ ದೊಳು ಗಾವ ಪುರದೊಳು ಗಾವ ಕಾಲದೊಳು॥
ದೇವದಾನವ ಮಾನವರೊಳಾವ ಚಕ್ರ್ತರು ಪುಳ್ಳರೆ ಬಹವನ।
ಭಾವದಂದದೆ ಜಂಗಮ ರ್ತಾ ಗಾ ನೆಳನೆನಿ ದವರೂ॥ ೫೨೮
ಜಂಗಮೈತ್ರಾಣ ಬಹಿಳಾ ಜಂಗಮಾತ್ರಾಣ ಬಹಿಳಾ।
ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಳಂಕರಣ ಬಹವಂ ಗಾ॥
ಜಂಗಮ ತ್ರಿಯು ಪೀಲ ಬಹಿಳಾ। ಜಂಗಮ ಘ್ಟಾಲೋಲ ಬಹಿಳಾ।
ಜಂಗಮಾ ಕಾಲಾವುಳೂಲ ಬಹಿಳಾ ಳ ಕುಶ ಬಹು ವೈಯ್ಯಾ॥ ೫೨೯
ಷ್ಠಾಮವಾಯಿಕು ಬ್ಬೈಂದುಳಪ। ಷೇಮ ನೆಲ್ಲಿಯ ದಿಮನೆ ಶಿವ ಶಿವ।
ನೋಮವೇ ಮಾ ಜ್ಞೂದ ನೋದಾನಂ ಪ್ರ ಕಾಹನವಾ॥
ವಾಮದೇವಾ ಭೀಮ ಭೀಮಾ। ಸಾಮ ಹರ ಹರ ಭರ್ಗ ದುಗಾಗ।
ಶೋಮಮಳೂ ಮಳ ದೊಳ ಗ್ರೌ ಪ್ರಕ ಪಲ್ಪ ಘು ಜಾತಾ॥ ೫೩೦

ಭಾನುವಿಲ್ಲದ ದಿವಸವಂ ಹಿಮಭಾನುವಿಲ್ಲದ ರಾತ್ರಿಯನಂ।
ಸ್ನಾನಮಿಲ್ಲದ ವಂಟವಂ ಪ್ರಭುವಿಲ್ಲದಾ ಸ್ಥಾನಮುಂ॥
ದಾನವಿಲ್ಲದ ದಂತಿ ತುರುಗನಿ। ತಾನವಿಲ್ಲದ ಗೋಪುರಂಗಳು।
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಯೋಗಿ ಸೂನೃತವಿಲ್ಲದಾ ಗ್ರಂಥಂ॥ ೪೨೧॥
ದಾನಗುಣವಿಲ್ಲದ ಸಿರಿಯುಬ್ಬ। ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಭಾರ್ಯೆ ಪುರುಷರು।
ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ಶಿಷ್ಯ ಪಾಠ ಶ್ರೋತ್ರವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವಾದಮುಂ॥
ಗಾನವಿಲ್ಲದ ನರ್ತನಂ ವಿದ್ಯಾವಿಶ್ರುತಿಯಿಲ್ಲದ ಬುಧಜನಂ।
ತಾನಮಿಲ್ಲದ ಜಂಗಮ ಜನನಿಯಿಲ್ಲದ ತನೂಜನಮುಂ॥ ೪೨೨॥
ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲದ ನಲ್ಲನಂಗನೆಯಿಲ್ಲದಿರ್ದ ಸ್ವರ ಸಿದ್ಧ ನಂ ವ್ಯಥೆ।
ಗಿಲ್ಲದವ ನಿಂತಾಯು ಮಾತ್ಯ ಶಿಲ್ಲದ ಭೂವರಂ ಹಂಬಾ॥
ನಿಲ್ಲದಿರ್ದ ರಸೋಲ್ಲಂ ಪತಿವ್ರತೆ। ನಿಲ್ಲದಬ್ಬವನಂ ಶಂಕಾವಳಿ।
ಯಿಲ್ಲದಾರವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಸೋಪಿಧರಿಲ್ಲದಾ ವಾದನಂ॥ ೪೨೩॥
ಸದರವಿಲ್ಲದ ಜಾಣ ಪೊಡಕಿಲ್ಲದ ನಿವಾಸಂ ಭೂತದಯವಿ।
ಲ್ಲದ ನಮಾಜಂ ಶಾಂತವಿಲ್ಲದ ತಾಪಸ ನತತವಸನಂ।
ಪಿದುಳವಿಲ್ಲದ ದೇಗುಲಂ ಪಂಸ್ಕೃತಿ ಕಲಿಲ್ಲದರಂ ಬರವದಿ।
ವಿಲಿಲ್ಲದ ಬರಳ ಭಕ್ತಿ ಸ್ತ್ರವ ಕರ್ಣವೆ ಬಳ್ಳದ ಹೋರದೊಳು॥ ೪೨೪॥
ದೇವ ನೀವಳ್ಳಕೊಂಡ ಬಸವನ। ನೀವು ದುಃಚಿತಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬ।
ಸ್ತ್ರಾವಳಿಗೆ ಹಿತವಾಗಿ ಜಗದುಪಕಾರವಾಗಲ್ಲೆ॥
ನೀವೆ ಬರಿಸಲು ಬಂದನಿಲ್ಲನೆ। ನೀವೆ ಬೆಸನಲು ನಡೆವೃತಿರ್ದನಂ।
ನೀವು ಕರೆಯಲು ಕಾಲವಲ್ಲದ ಕಾಲವಾತಂಗೇ॥ ೪೨೫॥
ಆರ ನಾಸ್ತ್ರೈಯನುವರು ಜಂಗಮ। ಪಾರವಂ ಸೋಪ್ಪಿಂಯೊಳಿರರು ಬಳಿ।
ಕಾರನೀವಳು ಮಾಡುವರು ಬೇಡುವರು ಮಂಪ್ಪಾರ್ಥ॥
ಚಾರಸೌರವ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಕ್ಷತ್ರಾಪೂರಿ ಕಾತ್ರಿ ವಿಧಿಪ್ರಸಾದಾ।
ಡಾರಭಂತಂ ಪ್ರಾಣ ಬಸವನ ನೋಂಯ್ದ್ರೋಣಂ ಮನುತಾ॥ ೪೨೬॥
ಘೋಳದು ವಜ್ರ ಕ್ರೂರು ನಲ್ಲಂ ಪದಿವಾಳ ಮಾಜ್ಯೈಯ್ಯಂ ವಿಪಾರಿವಿ।
ಪೇಳದ ಶಿವೆಲ್ಲರು ಕಜ ಭಜಿಸ ದೆಂ ಸ್ವಬಾಂಸ್ವ ಶಿವಮುಂ॥
ಕೇಳಿ ಜಂಗಮ ಪಾವಿಯಂಕಕರು ನಾಕು ಬಸವನ ಮನವರಿಯಲು
ಶೂಲಿ ಮೇದರ ಕೇತಿದೇವ ನೋಂಯ್ದ್ವಾರುಂಗಾವ್ಯಾ॥ ೪೨೭॥
ಬಸವಕಾಜನು ತಂಪ್ನೋಳ್ಳೆ ಚಿತ್ರ ಘನಕೆದವಾಕನ ಬಳಿಬಿದು
ಪೋಕತೆ ಕಾಣಿದು ಜಂಗಮಸ್ಥಾ ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯನುಂ॥
ಬಸವನ ಮದ್ದಾರಿಕದ ನುಬಸವನಂ ಬಸವನಂಜೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನೆಂಬರ

ನೋಡಿದು ತಾ ಮೋಹಗೊಂಡ ನಿದರಾ ನಾಯುಪ್ತ ತಾ ನಾಯುಪ್ತು॥ ॥೩೮॥
ಬೆದರದಿರಿ ಬೆಚ್ಚದಿರಿ ಸೆಳವಳ ಪದಿರಿ ರಘುಕರರಿಪುಂ।
ಬದಿರಲಡದಿರಿ ಕುನಿಯದಿರಿ ಹಿಂಗದಿರಿ ಹೊದರದಿರಿ॥
ಕದಡದಿರಿ ಬೆಂಬಳಿಯದಿರಿ ಮರುಗದಿರಿ ಜದಿರಿ ಹಿಂಗರಗದ
ಗದಿರಿ ಕರಗದಿರಿ ಕೋಪದಿರಿ ಎನ್ನ ಪುರರನಾಶ್ರು॥ ॥೩೯॥
ಶ್ರಮಧರರಿಯದೆ ರುದ್ರರರಿಯದೆ। ಪ್ರಸಿಯರರಿಯದೆ ಮಹಾಪುರಾತನ।
ಸುಮತಿ ಯರರಿಯದೆ ಆದ್ಯರರಿಯದೆ ಬಾಲಶಶಿಮೌಳಿ॥
ಷಮೆಯುಳ್ಳದು ನಿಜಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗ। ಕ್ಷಮೆಯುಳ್ಳದು ಭಕ್ತಿಕ ಭಾವದ।
ಸಮತೆಯುಳ್ಳದೀ ಶರಣ ಮದಗಾದ ಬೆಡಗು ತೀವಾಯ್ತು॥ ॥೪೦॥
ಕೀರ್ತಿದೇವನ ನಿಗಹೋದು ಹೊದ್ದು ಕರಮೊದನೀ ಬಸವನೀಯ ಕರ।
ಸೀತರಿತಾಮ ನವುರು ಕರರ ಕಳ್ಳು ಪ್ರಮಾದದಿರಿ॥
ನೀತಿಯುಳ್ಳದು ಜಂಗಮಪ್ರಾಣ ಲಾತಿ ಪ್ರಸನ್ನಿರ್ಮಾಣ ಯಂತ್ರ ಖ್ಯಾತ।
ಪ್ರಾತ ತ್ರಿವಿಧಭಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ದಮಸುಣ್ಣಗನಂ॥ ॥೪೧॥
ಜಂಗಮಾವಳಿ ಸೊಲ್ಲುವಾದುದು। ಲಿಂಗವಂ ಕರನಿಗ ಲಿಂಗ ಸಿದೆ।
ಸುಂಗಹೊಂದಿಂತು ನಳದಿ ದರ್ಶ ಶರಣ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಾ॥
ಅಂಗ ಜಾರಿಯಮೇ ಲೆತ್ತೊಯಿತ್ತೊಯಿದಂ ಪುರವ ನೆಂದಿ ಮತಮಾಚ್ಚ।
ಅವ್ಯಂಗ ಜಂಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟೊಂದು ನಸುವ ಭವದ ಯುತ್ತಲು॥ ॥೪೨॥
ಆತ್ಮಲಾಂಛ್ಛಿಲಾ ಪಿಪ್ಪರ ವರದತ್ತ ಲಾತ್ಮಲದಾಯ್ತು ದೆಸೆಳ।
ಮತ್ರಲ ಮರರು ಕಲ್ಲಣಿಯಿ ದರ ಜಾ ಚ್ಚಲಾದಿಗಳು॥
ಚಿತ್ತ ಜಂಜಲವಾಯ್ತು ವುನಿಗಳ। ಪೊತ್ತ ಕದ್ದು ಕ ಪಾವಾಯಿತೆಂದುವ।
ಸುತ್ತ ಶಂಕರ ನಿರ್ದನಾಸ್ತಿನಂ ಗಜಭ ಜನಿತು॥ ॥೪೩॥
ಶೂಲಪಾಣಿಯು ಮೇಲೆನಂಬಿಯ ಮೇಲೆತ್ತೊಯ್ದ ಡಂಗುರವಾ।
ಬೀಳಭಕ್ತ ಮಮುಂದ್ರ ಪರಿವಿಂಡ ನುಡಿಲಾ ಯುಧನಾ॥
ತಾಳವಂ ಪ್ರಯ್ದಂ ಕರವ ಶಾರಿಯಾ ಳುವಿನ ಮೇಲಿಂದು ತಾಂ ಪಡಿ।
ವಾಳ ವೂ ಜ್ಯೋಯ್ಯಂ ನಿನಾಃ ನಿನಾದವಂ ಪ್ರಯ್ದಂ॥ ॥೪೪॥
ಅವುದು ಜೋದ್ಯ ಮೆಮುಕ್ತ ನಾನಾತ್ರ ಮಥ ನ ಜಯ ಪ್ರಾಂತ ನಾರ್ವ
ಪ್ರಮು ಬಳಲ್ಲಿಂ ವಾ ಪಡೇವಂ ಪ್ರಯ್ದ ನಾದಕ್ಕೀ॥
ವದು ಬರಾನತ್ರಾಗಳೊಂದೇ। ಬಮತಿಗ ಪ್ಪಿಗಿಂಗಳ ಗಜಾ
ರವುಣ ನೋದನಾತ್ರೆಂದು ನುಡಿವರು ಥಡಿ ನಡುಗು ತಿರಲು॥ ॥೪೫॥
ಹಿಡಿದಿಂಡೀ ಸಳಿದೇಶ ಕೊಡದಿದರ ಡಡಿ ಪ್ರರಗುನೀ ವಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲಿನೆ
ವಿಡುಕ ಬಾರದು ಭಕ್ತಿಕಂ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ನೈಯ್ಯುಂದು

ಮಠಗಳಿರುವುದಿವೆಲ್ಲ ಶಿವನಾಥನ। ಪದಂ ಸನಾತಂ ಕಲ್ಲಿನಾಥನ।
ಕದಿಗಲಿಯುವಂತಾ ಳುಮಹೇಶ್ವರರ ಬಂದೋಳ್॥ ॥೪೬॥
ವೀರಭಕ್ತಿ ಕಳ್ಳೀರುವಲ್ಲಾ ಮಾರಮಾರಣಾನೀವು ಬಸವಪ್ಪ।
ಮಾರವಂಶಿ ತ್ರೈಯ್ಯ ನೊಂದ ನೀಪಳಿ ಕಳುಕ ಳುಕ್ರಾ॥
ಧಾರುಣಿಗೆ ವೀರಭಕ್ತಿಯಂ ವೆಳೆ ತಾರವೆಂಯ್ದು ಮಹಿಮಾರತಿ ವಾಪೆ
ಸ್ಪೈರಿಯ ವರಾ ನಿಸಂತ್ನ ಜಂಗಮದಟ್ಟಣೀಗೆ ಬಳಿರಾ॥ ॥೪೭॥
ಬಸವನಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಜಂಗಮ। ವಿವರದಿ ಜ್ಞಿಯ ವರಿದು ಮಾಡುವ।
ಕ್ರೊಧನಲನಿವಂತಃ ಕರಣಾಶ್ರುದ್ಧಿ ತನ್ನರಾರೀರಾ॥
ಬಸವನಿಲ್ಲದೆ ಮತಕ್ಕೆ ತೋರ್ಕ್ಕೆ ಶರದೃಶಾ ಮಳ ಭಕ್ತಿಯದು।
ಪಸರಿಸುವ ಪೇಳಿನವ ಪ್ರದಿ ಬಸವಂಣ ನಾರದವನೀ॥ ॥೪೮॥
ತ್ರೌಣಾವಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿರಿಂದ ಪತ್ರ್ಯಾವಲ್ಲಾ ಜಂಗಮಕೆ ಶಿರ।
ಯೋಣಾವಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧನಿ ದ್ದಾದಿ ಶಿವನಾದಕ್ಕೆ॥
ಜಾಜಿಯಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳ ಜಾಣಾನಲ್ಲಾ ತತ್ವದೊ।
ಳೇಣಿಯಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಿ ಬೀರುವ ನಂಪ್ಪ ಬಸವಂಣಾ॥ ॥೪೯॥
ಯೆಂದು ವೀರರ ವೀರಭದ್ರಾ ನಂದನಂದಾದಿ ಪ್ರಮಥಗಣ।
ವೃಂದವೆ ಬಳಿ ಪ್ಪುರಾತನಂ ಮಹಾ ಭಕ್ತರೀಶ್ವರನಾ॥
ಮುಂದೆ ನಾದಿ ಕುನಿಂಪ್ಪ ಹೇಳುದ। ಬಸವಂನಾ ಜ ಭಕ್ತಿ।
ಕಂದವ ನಿಂದುಧರನೀ ವೀ ಬಸವವಂಶ ಳುತ್ಸುರ ಪಿ.ಕಿಕ್ಕೇ॥ ॥೫೦॥
ಯನಲೊಡನೆ ತ್ರೈಯ್ಯನಂ ಬಸವನ ವರಿಷಂ ಪ್ರಾಶರ [illegible] ಮಷ್ಟಮೋ।
ಳನುವಯದಿ ಲಾಲಿಸುತ ರುಷಂ ಬಷ್ಟು ಮುಂದಿಷ್ಟು॥
ಮನವಿಜಾಂತಕ ನಿತ್ಯಲವ ಪರ್ವ। ಗನಿತರೊಳೆ ಕತ್ತ್ರ ಮಥಂಗಿಪದು॥
ತಿನಯದಾ ವಾಷ್ಟಾಂಗದಂಡಪ್ರಣಾಮವಂ ಮಾಡಿ॥ ॥೫೧॥
ಶ್ರೀಸಳಂ ಮುನಿದಿಬ್ಬರು ಪಳ ಮರಾಜದಿಂ ಬಿನ್ನೈವಿದಿ ಶಿವಮಹಾನ।
ಣಾಂಗವು ಬಕ್ತವಿನಿನಾವಿಂವಪ್ಪ ಮತಕ್ಕೆ ಕ್ಕೇ॥
ಷ್ಟೋಪತೊಲ್ಲೆಪ್ಪು ಬಲ್ಲೆವಲ್ಲಯ। ಭೋಪಮಂನಿಮ್ಮದಿ ವಶಗೋಲನ
ವಾನಿ ಬಾಳ್ಳುದು ಜಾತಿ ನಲ್ಲಾ ಬಸವನಂ ನೋಡಿ॥ ॥೫೨॥
ಶಿವ ಬಸವಾ ಲೀಲೆ ಮೊದಲ ಮೋರಮಂ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ದೆಯಲಾದಾ।
ಹಾ ಪೋರವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ವೀನಿಂನ್ನಾ॥
ಬೇಕಲ ಪ್ನ ನಿದ್ಧ ಭಕ್ತ ಪ್ರಾಪರ ವಿಭೂತಿಯಂ ಷಿತಿ ನಿ ನಾ।
ವಾಗಡೆಯ ಬಳಿ ದಿಕ್ತ ಪಡರ ನೆಂಬುತಿರೆ ನಾಮಾ॥ ॥೫೩॥
ಜಲದನಿನಾದಕ್ಕೆ ಗುವನನಿಲ್ಲಳ। ಕಲುವಧಂವರ ಮಯಾಳಿ ಬಯಸುವ।

ಅಳಿಕುಳಶಿಲಾ ಪ್ರಾಣ ಲಕ್ಷಣ ರುಚಿ ಕಿಳ್ಳ ಸುವಜಹೋರಾ॥
ಕುಲದವ್ರಾಲು ಸೂರ್ಯೋದಯಕೆಮನ ವಲರ್ ಜಕ್ರಂ ಸ್ಕಳಕೆ
ಶೈಲಾಸ್ಕಳಖಿಳ್ಳ ಶಾಕೈರ್ಕ್ಯರು ನಿಂನ್ನ ಬರವಂ ಬಯಸು ವರು ಬರ್ದ್ದರಾ॥ ೪೫೪
ಎಲ್ಲಕಲ್ಲೆ ಯುವನಿಧಿನ ಗೊಂಡೊಳ್ಳ್ ದಿ ಕಂ ಕೆರಹಲ್ಲ ಮನಸಹವೇ॥
ಬಲ್ಲವಿ ನೀದವೆಂನ್ನ ಮಣಾಚರವನೆಂದು ಕೈರೊಂಡೆ॥
ವಳ್ಳಶಾಕಲು ತ್ರಿವಿಧ ಜಕ್ಕ್ರಯ ಯುಕ್ಷದೆಯೊಳ್ಳುಂ ಕಸು ಮತಕ ಸರೆ।
ಪಲ್ಲವಿವಿ ಬಾಹ್ಯಾಸಕಸು ಕ ಜ್ಞೋಧಿ ವಿಂಳ್ಳು ಕಲೊ ದೆನೇ॥ ೪೫೫
ಕೃತ್ತಿವಾಪಂಪಾತ್ರಮನ್ನರಿಸೆ ವುತ್ತೆವಂದ ಕುತಿಬ್ಬರುಂ ಪುದ।
ಕೆತ್ತಸಂಖ್ಯಾತರ ನಿರೂಪದೊಳ್ ಶಿಸಿನ ಚೆಕ್ರಂದೂ॥
ಉತ್ತಲಾಶಕಿ ಹರದೊಳ್ಳು ಪ್ಪಲ ಮ ದತ್ತ್ವರ್ಧರಾತಂ ಮಾಚಿದೇವಗೆ
ಗಾತ್ರ ಕ್ಷಮಂ ವದ್ದ್ಯಾಲಸಂಗೊಷ್ಟಿದರ್ ಮಯದ ಲಾಲ ೪೫೬
ಶೀತದೇವಮ ಬಳವರಾಜ ಮತ್ತೇತ್ರಿಪ್ರಾರ್ಯುಂ ಭಾ ತಂಪುಶೆರ ವಿದರಿ।
ಶ್ವಾತ ಜೇ ಕ್ರಸೂರಿ ಮಾಚಿದೇವ್ಯಂ ಸೆರವು ಲೊಡವೇ॥
ಆತನಂ ತಾವಿಬ್ಬರು ವಶಂ ಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತ ಗಣಂ ಸಕ್ಕಿಸೆ ಧರಣಾತ
ಗಾತ ಕ್ಯದೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಂ ಗದಂ ದಕ್ರಣಮವಂ ಮಾಡಿ॥ ೪೫೭
ನಿಂಮ್ಮ ಭೃತ್ಯರು ಬಂದರಿಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂಮ್ಮಪಾದೋದಕಂ ಸಕ್ಕಂ ದರು।
ಕಷ್ಟಂ ಮಿಗಲು ಮಾಡಿದಿ ಹೊಳ್ಳು ತ್ತಂ ಮುಂನ್ನಿನಂದದೊಳು॥
ನಿಂಮ್ಮ ರಾಜುಂ ನ್ಯಾಯಪ್ರಸಾದವ ಸೊಂಕ್ಕೆಯುಂ ಹೊಕ್ಕುದರ್ಧನಿನನೇ।
ವಂಮ್ಮನೆ ಮತುಂ ಮಾಚಿದೇವನು ಮತ್ತೆ ಶರಣಾಗಲು॥ ೪೫೮
ಪರಮರುರುಷ್ಣಿ ಕರಾರಿ ಮಾಕೆ ಸ್ಥಿರರ ಖಳ ಜಂಗಮ ಪ್ರಮಥವಳ್ಗೆ
ಶರಣಾನಂ ಹೊಂ ಡಾಡಿ ತಾನಿಂತ್ತೆಂದು ಜೆರ್ಪೆನಿದರೂ॥
ವರರುಷುರರುಂ ಪದರು ತರೆಡಂಸುಕವನ ಭವನ ಸೋವೆ ಪ್ರೊಂಹೂದ
ಸುರದವೀರ ಪ್ರರಾಕ್ರಮಂ ಪಿಸರದು ಭಯ ತೋರ್ಕದ ಲಾ॥ ೪೫೯
ಅರಿದೆನಲು ಕೀರ್ತ್ಯವಂ ಬಡ ವರದ ನಂಹೊಂ ದಾಯ್ದುದರರ್ಸೆ।
ಚರವಸ್ವಿಯ್ಯುಲ ಪಯೂದಲ ನಿ ಕುಳ ನಿಕೊಂಡಿದಿವಾ॥
ಬರಿದಿವಗ್ಗದ ಚಿತ್ರಯಾರಿಸೆ ಧೀರರುವದು ವಿನಕಲ್ಲದೆವಿ
ಪ್ರರಮಧ್ವುತ ವೀರ ಚಿತ್ತದಮದ ಮಾಚಿಯ್ಯಾ॥ ೪೬೦
ಪ್ರಾಣವೀ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬದವಂ। ಪ್ರಾಣವತಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀವುಂ
ಪ್ರಾಣವೆಮಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾವೃ ತವಾಜ ವಗ ಜ್ಯೆಯ್ಯಾ॥
ಷ್ಟಾಣಯೊಳ್ಳು ನರರೂಪಿಧಾರು ಗಾಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನವಲ್ಲಾ ನೇಪಿ ಮತರ।
ಲ್ಯಾಣದೊಳ್ ಸಂಖ್ಯಾ ವಚಕ್ಕ್ರರು ಮಾಚಿದೇವಗೆ॥ ೪೬೧

ಆರನೇ ಆಶ್ವಾಸ

ಸಂಗತಾನಂಶಾಸ್ತ್ರ ಪಲಲಂ। ಕಂಪ ಳಲಕ್ಷಾಂತಿಯು ಕರುಣಾ।
ಶಾಂಕದಿಂ ಶೋಡುತ್ತ ಕೆಂಡಾಡುತ್ತಿರಲು ಮತ್ತೆ॥
ಜಂಗಮರ್ಕೆ ಭಕ್ತಾವಳಿಗೆ ಪಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಮಿಸುತೆ ಮಾತ್ರೈ।
ಯ್ಯಂಗಳ್ಗಿಯಿತ್ತರವ ಪದವಿತಾವಕವರಂ ಮರಕೆಕೆಳ್ಗುವಾ॥ ೪೬೨೪
ಅವರ ಜರಗಿಯ ಸಕ್ಕಸಂದಿಸು ಕವರ ನಿಮರ್ಗಲ ಭೋಧೆಯಂತಿಕ್ಕಿ।
ಶವರ ಕಾರುಣ್ಯಾತ್ರಪಾದಾಮೃತ ಮೊಳ್ಗೋಲಾಡೀ॥
ಅವರ ನಿಜ ಭಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಯ ಮರ್ಗವನರಿದು ಕ್ಷೀತಿಯ್ಯನುಂ ಮಂ।
ತ್ರಿಕರ ಬದ್ಧ ಕಂಸಾ ಬಂಧ ತಂಪ್ರಕರಮನೆಸಿ ಯೊಲವಿಂದಾ॥ ೪೬೨೫
ಭಕ್ತ್ರಮಯ ಭೂಲೋಕ ರುದ್ರ ಭೂಪ ಪ್ರಮಗಣ ಸಂಸಾರದುರಿತ ರ।
ಹಿತ್ರ ಕರುಣಾಕರ ಶಿವ ಮುದ್ರಾ ಪಾದಾ ಪ ಮರವೀರಾ॥
ಭಕ್ತ್ರದೂರಂ ಕೃತಕ ಮುಕ್ತ ಷಡ್ರಪಂ ದೃತ ಜನೋಕ್ಷತ್ರ ಜಂಗಮರಿದೇ ಮ।
ಕತ್ರ ಜಂಗಮದೇವ ತಾಂ ದೃಷ್ಟು ಶರಣಬಸವಾ॥ ೪೬೨೬
ಯಿದುಸಿ ಕೆಳ್ವ ಮಹೇಶ್ವರಾಂ ಪಕ್ಕ ಶಿವಯೋಗ ಜರಿರಾಗಮದಸ್ಥೆ।
ಷ್ಟಾದಿಂಡಯ ನಿರಾಳ್ಯ ತಿಕ್ಕೆ ಯೋಮಹೇಶ್ವರ ಶಿವಾರುಣ್ಯಾ॥
ವದಗಿದ ಬಳಕೆ ಲ್ತಾತ್ರ ಖಂಡ ತಕ್ಷರೆಯ ಬಾಮಕವಿ ಶ್ರೀ ತಾಂ ಭಕ್ತ್ಯ
ಭ್ಯುದಯ ಬಸವಪುರಾಣ ಕಥೆಯೊಳ್ಗು ಪೆಂಚ ಮೊ ಮಾ ಶ್ವಾಸ॥ ೪೬೨೭
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತ್ಯಾ ಸಂಧಿ ೨೬ ಕ್ಕೆ ಪದಮೂ ೧೯೯೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ। ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ ಶ್ರೀ॥
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ಪ್ರಪದ ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣದುದು॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶಾಂಬಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಾರ್ಥ ಶ್ರೀ॥ ಪಲ್ಲವಿ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ
ಶ್ರೀ ಗಳವ ಬರಿಸ ಪೈಯಲಿ ಲಂಗೆ। ನೆಲಬಿರುದು ಹೋಗಿಂಗೆ ಕ್ಕೈಗಳು। ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಹೊಳ್ತ ಕವಂಚು ಲಕ್ಷರಿ ಕವಾದ ಪರ್ತ್ಯಂಬ್ಯು ನ ಭಾವದ ಲಿ॥ ಶ್ರೀ
ವಪರೈಯ್ಯನಕಥೆ॥ ಶ್ರೀ॥ ಪದಮೂ॥ ಶ್ರೀ ವಪರೈಯ್ಯನಕಥೆ॥
ವಾಷ್ಟ ಲೀಲಾ ಭಕ್ತ್ಯ ಪ್ರಕರಣ ಬಿ ಬದ್ಧ ಯೋಜನೆ
ರುಷ್ಟಿ ಮಾನಿ ಮರುದ್ಧ ಶಿವ ನಪ್ಪುಂದರಿ ಕಾಪ್ಟಾ॥
ದುಷ್ಟು ವವವಿಲ ನದ್ದರಲ್ಲ ಪಂಪ್ಯು ಪ್ಪತ್ತ ಕರ ವಿಂಯ ಧರೆಗಿ ಬಳ್ಗ।
ದಿಷ್ಟತಯೆ ಶೋಕಾ ಶ್ರೀ ಭಕ್ತಿ ಪದ್ಧರ ಣಬಸವಾ॥ ೪೧೪
ಧರಣಿಯೊಳು ದಸರ್ವೈಯ ಮೊಬ್ಬನು ಪ್ರರದರ ವದದ್ಧಾತ್ರಿ ಸಂಯ್ಯುವ
ದುರಿತಹಂ ಸಾರಂ ವಿಜಷ್ಟಾ ಭಾರವತಿ ಧೀರಾ॥
ವಿರದಿತಾ ಶಂಕರ ಮನಶಾ ಪ್ರೋಕ್ತರ ವಿನಾ ಶರ ನಿಷ್ಠದರಿ ಕೀರ್ತಿ।
ಭ್ಯುರಣ ವಂತಃಕರಣ ಪ್ರದೃಢ ಮನ ಬಿಟ್ಟಿದನು ಬಸವಾ॥ ೪೨೪
ಸ್ಥಿರ ಕೃತ ಮಹೇಶ್ವರ ಕರಣದೂರ ಕೃತಾಧ್ಯ ಮಪುಂ [illegible]

ಸ್ತ್ರೀವೃತ್ತಮಹೇಶ್ವರ ಶರಣರೊಡನೈಕ್ಯತಾಧ್ಯಾನ ಪ್ರಾಣ್ಯಾಜೀವಿತ್ವದನು
ನಾಟ್ಯವೃತ್ತಂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ಚಿನ್ನರಚನಾ॥
ಪ್ರಾಪ್ತಾತ್ಮ ದರ್ಶನ ವರಿದೊರೆತ್ವ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸನ್ನದ್ಧ ಜೀವನಸಾ
ದಾರ್ಢ್ಯತಾ ತೋರಿ ನನಗಿಂದಾ ಭಾವ ಜ್ಞಾನ ನಮೋ॥ ॥೩॥
ಧೀರವ ಚಿಕ್ಕ ತತ್ತ್ವಮನಾಶ್ರಯಿಂಪಾರ ನವಗತ ಚಿತ್ತ ಜಂಗಮವಿ।
ಕಾರವ ಭಕ್ತ್ಯೋತ್ಸವ ಸುಖಾಲಂಕಾರ ಲವರಿ ಪ್ರೇರಾ॥
ಪೂರಿಸಿ ನವನವ ಜ್ಞಾನತರಂಗವನು ಚಾರುವಿಗಮೋತ್ತಂಗ ಸತ್ತ್ವಮ
ಚಾರು ಸುವ್ರತ ಪ್ರತತ ವರ್ಧಂತ ನವನವ ಲೀಲಾಂತರವಿದೂ॥ ॥೪॥
ಶಮದಾನ ದಯಾ ದಾನ ಶಮ ದಮ। ಯಮ ನಿಯಮ ಸುಖ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮ॥
ಕ್ರಮ ಕ್ರಿಯೆ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸುಪ್ರಭಾವ ನೆಲೆ ಲಡು॥
ಸಮಸ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಚರಿಸುತಂ ಪ್ರಮುದ ಸಾಧಕ ವಿದಿತ ಮಿತ್ರ।
ಮುಮುಕ್ಷ ದೆಂಗಳ್ ಗಿಲ್ವ ಕಾಡಿಯಲು ಜನ ನರು ವಿಶದು॥ ॥೫॥
ಘನವನಂತಕಾಲದು ಪೂರೈಸು। ತವನ ಭಕ್ತಿಯ ವೆಂಬ ನವಮೇ।
ನಾನರು ಧರಿಯ ಗುರು ಕಂದ ಕಾಂತ ತೆಯು ಶ್ರೀ ನರು ಕಂಡಾ॥
ಲವವಿ ನುಡುವಂ ಕೋಳಿ ಬಿಲ್ಲ ವಸವಿನಯ ಕೃತ್ರು ಕಂಡು ಸುಪ್ರಭಾ।
ದವಿರಳಾಂಕುರ ಭವ ಜೀವ ದಯಾಶರರು ಕಂಡಾ॥ ॥೬॥
ಆನತರ ದಿಂತಂ ಪ್ರಭು ಕವಂ ತಾವರಿ ಯಡಾ ಕ್ರಾಂತ ಕೆಲ್ಲಾ ಜೀವರ॥
ತನವ ಬಂಧು ಸುವಾಕ್ಯ ಸುಖ ವರು ಕಂಡಾ॥
ತಾವು ಸೊಂದಂ ಮನದೊಳ್ ತುಂ ನೋವ ವರ ವಿಪ್ರತಿ ರುವ ಸುಜ।
ನಾವ ತಂಭರು ಕಂಡ ಪ್ರಕ ತಾವ ತಿಳರು ಸುಗಳು ರು ಕಂಡಾ॥ ॥೭॥
ಮತ್ತ ಚಲ್ಲದ ವಿಕಲ್ಪ ವೆರಡು ರಶ ಕರ್ತ ನೋದ ಸುವ ಮೊಳ್ ನವೆ।
ಸುತ್ತ ಸುರಶೋ ತಾನೆ ಸುತ ಬಾಯ್ತ ವೂತಾ ಡಾ॥
ಚಿತ್ತ ದಲಿ ಸೊಂದ ವರು ಸೋ ವರ ನಿತ್ಯ ಜಂತು ಸಕಳಳಿಯೊಳ್ ಗಾವನೆ।
ಸುತ್ತ ತಾನೆ ಡೆಯ ದೆಯ ಭಾಗ್ಯದೊಂದ್ಯವ ದಾಯುರುವಾ॥ ॥೮॥
ತೊ ದರಿಯ ಸ್ವಂ ಪಾರ್ದ ಜೀವಿನ ಳಿರು ಸು ತದ್ರವ ದಾದ ಸ್ವಶಿ ದೊಪ್ಪಾ
ನಿದಿಯೊ ಳಿಸುತುಂ ಪ್ರನಳಂತರ ಬೀ ವ ದನ ನಂತ ತೆಗ॥
ಸುದಿಯ ಲೀ ತಕಿ ಕಲವ ನಿಂ ದ್ವಿವ ದೆಯ ನವಳ ಳ ದೆಯಿದ್ದ ಪ್ರಕೃತಿ।
ಗದು ವಿನ ಲರಿಯ ವ್ಯಕ್ತ ಸೊಂದಿ ಸು ಸೊಂದಿ ಸೊಂದ ಸು ತಾ॥ ॥೯॥
ಆವನಂ ಗದು ವ ಮುಂ ಪ್ರಜ ಪ್ರಬಂದ। ರಾಪು ರ್ಯುರು ವಿನಿತ್ತ ರು ಗಿ ತಾ।
ನಾಂ ವ ಗದು ವಂ ಮುಟ್ಟಿ ದೊದೆದಾ ಸೊಂದಿವ ಸು ತರ ಪ್ರಾ॥
ಆವ ಗದುವಂ ಸೋಯಿ ನಿದದಂ ಭಾವಿಸು ಪಡಿದು ದಿಂಬಿಯ ಸುತುಂ।

ತೋರಿ ಘ್ರಾಣದುಃಖಳಿಕೆ ಳವಿಸುತ್ತು ಪರಿಹಾರನು ಕಾಣೆ॥ ॥೧೧೦॥
ಘಾಳಿ ಹೋಂಕರದರಾಂಪೆಸು ನಳ ನೋಳ್ಳಯಲಿ ನಿಜ ಬಾಳಿಸಳ ನಾ।
ಕೀಳನಾಸಳ್ಗೆ ಕಷ್ಟಮುಕಿಂಯುಂ ತವತವನಿಧರಿಂತಂ॥
ಪೇಳಿ ಬದ್ಧಂದೊಂದರಳನಾ ಮೋಲವುವದಲ ತಂದು ಆವನು।
ಕಾಲಕೇಳಯ ವರಿದುಶ್ರಾ ಜಿಳವಲ್ಲದು ಳದಂತ್ರೇ॥ ॥೧೧೧॥
ಆವಿಇದುವಂ ನೋಯಿತ್ತು ಧಂಸದ ಅವಸವು ಇಂಜಾತ್ಮನಪ್ಪಿಸು।
ಶ್ರೈವರಿದೆ ಇದು ಸೋದಿದರಡೆ ಕಾಂತ ವರ್ಗ ನಾ ಮೂಂಪ್ಯಾ॥
ಭಾವನಿಶ್ಚಳಳ ಶಕ್ತಿಯಂ ತುತ್ತು ಬಿಮೋ ತೀವಿದ ತವಿಶ್ವಾಸವೆಂತು ಬಿಗೆ।
ಜೀವಹಿತಮತಿಯಂ ತುತ್ತು ಬಾಸ್ವೈರಳಾಲಿಂಪುದೆಂತ್ರ ಪ್ರದೋ॥ ॥೧೧೨॥
ಯಂತು ಬಿಮೋಳಿಂಜಾವರಕ್ಷತ್ತೇ। ಯಂತು ಬಿಮೋ ರಾರು ಜ್ಯಾಚಿ ಕ್ತವ।
ದೆಂತ್ತು ಬಿಮೋ ಶಾಂತತೆಯದೆಂತು ಬಿಮೋ ಅವರವಿಷ್ಣಾಂತೀ॥
ಯಂತು ಬಿಮೋ ಯಿದ ನಾವರಾಯೆ ಪೆಸು। ತಂತ್ರ ರಚಿದು ಜಗನರು ಪರರಪ.
ಭ್ರಾಂತರದ ಬಂದ್ರಿ ನಿದಪ್ಪಿಯಿಲ್ಲವದ ನಂಕರದೂ॥ ॥೧೧೩॥
ಕಾಳುಮೂಲವಮಂ ಡೆಯಂವೂ ಣ್ವೇಳ ಭೋಳನಿ
ಕೀಳವಿಬದು ನಿದಾರ ಸಂಬಂಧಿಪಿ ಯವವಕಲೆಯೊ॥
ಮೇತಿಮೋರಿಯೊ ಕ್ರೋಡಲೋಳ್ಗಂತ್ತು ದ್ಧಾಳಕುಕ ಜಖಿವಿಳತ ಭದಿತವ।
ನೋಳಯಿಂರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಂಸ್ವೀಕಾರಂಪಳಂ ಕಷ್ಟೀ॥ ॥೧೧೪॥
ಬಳಯು ವಿರಿಂಯುಮುತಿವಿಶಲ್ಲಂ। ಸುಲಪಿಹೋಕಳಲಬರಿಂಯುಕಜ್ಜೆಯ।
ನಳಸಪಿವಿಯದರಲ್ಲಿ ಮೃದುವಸ್ತ್ರಂ ಪಳಾಳುತ್ರೇ॥
ತೊಳದುಕಾಲ್ಗಳ ನಿಂತ್ತು ಜಂಪವು। ಕಳವದುವಲಾಂಘನವನೇರಿನಿ
ಕಲಬರಜ್ಜರಿ ಬದು ತಪ್ಪರದೊಳ್ಳು ಪೋಡುತರ ಲಾಇ॥ ॥೧೧೫॥
ಕ್ರೋಣಿದಹರ್ಪಿಯ್ಯಸಳ ಪಂಡೆಯ ಸೀವ ನಿಂತ್ರಯವೋಪಿ ಕೈಯ್ಯುಳಿ।
ಬೇಸದಿಂತಿ ವಿವುಕಳ ತಿ ವಿವಯು ನುನಾಂ ನ್ನಪಾಯ್ಯಯ್ಯಾ
ರಾಜಿಕಲು ಸೀವಂಜ ಜೋಡಿನ। ಲಾಂಕಬಿಬ್ಬನೆಬರಪ್ಪ ತ್ವಂ ಕಾಂತಲೆ।
ವಾಣಿಮುತ ನಾಲುಕಿಸುತ್ತ್ರ ಘುಶ್ರನೆತೇಸು ತೊಲವೃಕ್ಷಾ॥ ॥೧೧೬॥
ವತ್ರರಿವಿ ನಡವೃತ್ತ ಕಾಲ್ಪಿಚ್ಛುತ್ತ ಪ್ರೊದರುತಬೆಂನ್ನ ಮುರಿದುಕೆ
ಳುಕತಂನ್ನಂ ಕಾಂನೆನೋ ತಾನೆ ನೋಡುತತಿ ತಿರುಗಿಮುಕ ತಲೆಯಂ
ಯುತ್ರಮುಬಿಮುಡಂ ಮುರುವುಃ ಮುತಕಲ ಪ್ರತ್ರ ಕೀತರಿ ಹುತ್ರ ಲುಸು।
ಳುತ್ತ್ರ ಕರದ ವುಡುರುಸಳನಲು ಹುತ ತಳ್ಳಿ ದಿಯಿಂದುವಾ॥ ॥೧೧೭॥
ಘಂಟಿಸುತ್ರ ಪಕ್ವರವಾದುಕ। ತಂದನಿಶ್ಚತ ವೋಪಿಕೈಗಳ
ದಂಡೆಗೊಂಡು ತುಂಗರಗಾಮುತುಂಬ್ಬಾ ದುತ್ರೆ ದುತ್ತಾ ॥

ಬಂದಿಹೊಂದುನಿಲುತ್ತ ನಡವೃತಿ। ಸುಂಡೆಗಳ ನಂತ್ತಾಂಬ ಮತ್ತ್ರಂ।
ಮುಂದುಗಾರನು ದಪರಿದೇವನ ಬಳ್ಳಿಡಿದು ನಾಡೂರ್। ॥೧೮॥
ವೆದ। ನೆಂದು ಬಾಂಧ್ಯ ಡಬದಿ ನಿಸಾಲನೆ।
ಅಂದದಿಂ ಶರಣಾಲಂ ತ್ರಿಯಂ ~~ನೆಂಮ್ಮನ ನರಿಯಾರೆ ನಾವೃತಿ~~
ಪೊಂದದಂತೆ ಲಿಪ್ಪಾಂಯು ಧೀಷೂರ್ಯಮುಷ್ಯ್ವನನೆನುತಾಂ॥
ಬಂದೆಜಂಗಮವೇಷ್ಟಮುಂನೆನ। ದಿಂದೆಧರಾದಿ ಮೂರ ನರಿದುದಿ।
ಪೊಂದದ ದಶ್ರೈಯ್ಯಲಿಂಗಯುತೆಂಬುತಿದಶಂದೇಶ್ರೈಯ್ಯೂಲ॥ ॥೧೯॥
ದೇವಂಯುಂನೆಂಮ್ಮನನರಿಯರೆ। ನಾವೃತಿ ಗಳಿತೊಡಗಿ ನಿಂಮ್ಮನು।
ಜಾವಳಿನಳಂಶೇಳ್ವುದನಿಂತ್ಕೆಯ ಬಂದೆಬರುತ್ತಿರಲು॥
ನೀವಿನಿತು ಬಗೆಗೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆಂಮ್ಮನು। ನೀವುನಾದೆಂಮ್ಮೊಡನೆ ನುಡಿಯಿರಿ।
ಆವಡಿಗೆಪೋದಿರಾರಿನೀಕೆಂತಾರ್ಯ್ವನೆಂದೆನೆ ನೀ॥ ॥೨೦॥
ಅಳುಕದೆಂಬುದೆ ವರಳು ಮಾಡದೆ। ಮಲವೃತದ ಶಿವನೇತರೆ।
ಯುತೆತಿಯಂನ್ನಂಮೋಪಂಪುಲ್ಲದೇಶ್ರೈಯ್ಯನೆಂ ಬರುಲಾ॥
ಯುಳಯೊಳರಿಯಾಯಂನ್ನತಿಪ್ಪರಂ। ತಿಳಿದುನೀಂಮೋದಂತ್ರಾಪಲ್ಲದೆ।
ಬಳ್ಳಿಕರ್ವರ್ತನಾಥನಜಾನಸು। ಜಾವಳನಿಡೇಳಾ॥ ॥೨೧॥
ತಾರಗಿ ನೋಡಿದದೇನನಾಂನ್ನಂಯು। ದಾರಿಂಯು ತನವಳವೃದಿಮುಗದಶ್ರೈ।
ನೆರನಿಶ್ವರಣಂಬೆಂದರೆಯುದಕ್ಕೆ ಭಾಮೂನರಾನತಂಬಿ॥
ಪರಪ್ಪರನೆಬಂ ದಡಿಗೆರಗಿ ದೊಡೆ। ಶ್ರೈರುಷ್ಣ ತನರ್ವಂಡಿಮು ವೃದೇಮು।
ತ್ಸರವೃದುಗಮೂಬತಾಡಿ ದೊಡೆನಿಜಭಕ್ತಿ ಕುಂದುವೃದೇ॥ ॥೨೨॥
ಯಂನ್ನನೀಪಳ್ಳು ನೋಡಿನೀನಾ। ಕೆಂನ್ನಂಯುದು ನಿವನಾಳಯುದು।
ನಾಂನ್ನಮೋಪಿಕ್ಕಿ ನಾವುಜಂಗಮವಲ್ಲನೇಡೇಕೋ॥
ನಿಂನ್ನ ಭಯನಯ ವಿನಯ ನಿವರ್ಯ। ಚಿಂನ್ನ ಶಾಂತ ತಿಶ್ವೈರಣಿ ಗಳಂ।
ನಿಂಮ್ಮೊಳುಳ್ಳವನೆಂದು ನೋಡಲು ಬಂದಶಿಲವಾಯ್ತು॥ ॥೨೩॥
ಕುಲವೃಮೂತ್ರೀಕೆಮತತಂನ್ನಂ। ಬಲುಕರಿಮು ತುಂಕುರನವೇಧವ।
ನಳವಡಿ ನಿಕೊಂಡಿದರ್ವನನೀಷೆ ಮುತ್ತದುದಿಶ್ರೈಂಯ್ಯೂ॥
ಕಲುಷಮಾನವಿನೆಂನ್ನವತಿಡಂಬಲಿತನೆಂನ್ನದಿಪಾಬಲಕುರುಕಂ।
ಸಳಂಗದನೆಂನ್ನದಿಪುಧ್ಯಾಂಧರನೆಂನ್ನುದಾತ್ರ ದಲೀ॥ ॥೨೪॥
ಭಂದವೀನಸುಕವಬನೇಕ್ಷದ ತೊಂಡರಾರಮು ಮೋಪಿಶ್ರೈನಳ।
ಸುಂಡನೆಂನ್ನದೆತಂನ್ನಭಾವಕೆ ಜಂಗಮೂರ್ಶ್ರೈರಿಂಮೂ॥
ಕಂಡು ತಾಪಂಗಾಕರಾಗಿ ಶಶಿ ಖಂಡನೆಪಿಳಂಯು ಯುಂಡೆಗೊಂಡಂತ್ರೈ।
ಹೊಂದುನೆರೆ ಸ್ವಾತ್ಮಭಕ್ತಿಸ್ರಾ ಗಾತ್ರದವಾಗಿ॥ ॥೨೫॥
ಹೀವವರಚ ಮೂರ್ವೃತಾ ಮುಕದೇವಯುಂಶ್ರೈ ಳುಮುಗರ್ಗಾಂನಳು।

ಆವಿರಪ್ರಲಪ್ರಪಂ ನ್ನಿತಂಮ್ಮೊಳಗರಿಯಂದ ಪ್ರಕೋಪಗಳ॥
ಭಾವಿಸುವಡೊಳಗಿ ಶ್ಲಿವಮೂರ್ತಿಯೆ ತಾಪ್ರದೆಂಮ್ಮ ಪನೆಂಪ್ಳೊಳ್ಗರಾಧಾನ್ಯ
ಧ್ಯಾನಗಳ ಸಗೊಳ್ಗನಿಯದ್ದುರರ ನವತಾರ ಚಿತ್ರೈವಮೂ॥ ೪೧೬
ಪವರ್ಪ್ರಂಚಿಂಮ್ಹೊಳಗಸರಂ ಪಾರ್ವತೀಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಗಳಿರುಗಾಡು।
ಪವರ್ಪ್ರಂಚಿಂಮ್ಹಳ್ಳಿ ತಪ್ರಸಗಳ ಸಘುಪಲಕೆನುತಾ॥
ಪೂರ್ತಿಯೊಳು ಪೈಸಿಡೆಡು ಪತಿಸಯು ಪೂರ್ವಗಳಿದಿ ವಂದಿಕುಂತದಕ ಪ್ರಂಮ್ಯ।
ನಿರ್ವಿಕಾರ ಮುಕ್ತ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಮುಕ್ತ ಅಡಿಸ ಗಸರಿಸ ಹೊಡವಾತಾ॥ ೪೧೭
ಎಲರದು ಶಾಗ ಪರ್ವರಂ ಸಳ್ಗಂ ನಿಪ್ರ್ಪುರ ದೊಳ್ಗಂಪ್ಯಯ್ಯ ಸ ಶರವನೆ।
ವಿರ ಪಡು ಡುಸದಿ ತವಿ ಪ್ರತಲಾ ಡು ಡುತ್ರ ಬಡಿ ಪ್ರತಾ॥
ಮರಕ್ಷಿಮತ್ರಂಯು ಪಟ್ಟು ಗಾಳಿತ ತರಿ ಇದು ಬು ಸುಡುಗಳಿದೊದೆದುವೆ।
ತ್ರೈರು ಬಡದೆ ರ್ಯಾರಸೆ ಕುರಿಯರಂ ದ್ರಂಗಳಿಕೆಸಗಲು॥ ೪೧೮
ಸೊಂದಿಕ್ಕೈಂಯ್ಯೊ ಸೊಂದೆನೆಂನ್ನದೆ ಬಂದುಕ್ರೊಡದರ ನೇ ಕೆಳೋಸದೆ।
ನಿಂದೆನೆಂನ್ನದೆಮನದೊಳುಳ ತಾವಿಪದೆಕ್ಷೋ ಭಿಕವೇ॥
ಕುಂದವಾಸಳು ನಿಂಮ್ಮ ನಾನೇವೆಂದೆನೆಂನ್ನದೆ ಕುಟ್ಟುತಿರಲದರ
ರಿಂದಜ್ಪೈರಿಪಲಾರೆ ನೆಂನ್ನದೆ ಶಾಶ್ವತಮಂ ಬಿಡದೇ॥ ೪೧೯
ಬಿಂನ್ನಬಡಿದಡೆಲ್ಲ ಬಿಡಿನಪೆಂದೆಂನ್ನದೀ ಶ್ವರಭಕ್ತರರಿಕದೊಡೆ
ಮುಂನ್ನಿಮಿಕರೇ ನಿಂನ್ನನೆನದೆ ನಿರಾಳಿ ಕಾಧ್ಯಿಯನೂ॥
ಬಿಂನ್ನಬಡಿಕುವದು ಚಿತವೇಡೇ ಕಿಂನ್ನದಳುಕದಬಳುಕದಕಬರ
ಪಿಂನ್ನದೇಹುವೆ ನೆಂನ್ನದೊದರದೆ ಕಪದರದಾಂಯ್ಯೊಯ್ಯ॥ ೪೨೦
ಘ್ರುತಿ ಬಿಡದಿರ ರತಿಕಡದೆ ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಧಿ ತಿಮೆರೆಯದನು ಮತಿದೊರೆಯದುಂ।
ಸ್ಮತಿಯ ಮಾಸದಿ ನತಿಯ ಧನದಾಸರದೆಪ್ಲೇಕರದೇ॥
ಮ್ರುತಿಯರಿಯದೆ ನಿಯತಿ ಬರಿಯದೆ ವಿಕೃತಿಪ್ರಾದುಕುಂತ್ರಿತಿ ಬಲಿದಷು।
ಶಿವದ್ರ್ಯಾತಿಂಯಸವ ಮತಿಪ ಪ್ರರಜನಂ ವಿಕ್ಷ್ಯಯುವಿದೆ ಮತರಲೂ॥ ೪೨೧
ನಿಲ್ಲದಾತಂಬ್ರೊಡಪ್ರತಿಕತಲೆ ಯಲ್ಲವಡೆಯಲದಕ್ಕೆ ಮನದೊಳು।
ಕಲ್ಲನಿಂತಿದಿಂತ್ರಂದರ್ಶನೇ ಶ್ವರಮೂರ್ತಿ ಯವಂ ನ್ನಲ್ಲಿ॥
ಪೊಲ್ಲಿಕವನರಿದಿಂತ್ರುಬದಿದರನಲ್ಲದೆಕ್ಕೈಮುಷ್ಟಿ ತಾನೇ।
ಬಲ್ಲನಧಿರ್ಯೆತನನ ಬಿಡಿ ಬಡಿದಾ ಛಲ ಕರವಾ॥ ೪೨೨
ಕರಿಯಂ ಬಾರಿ ನಿಯಲು ದ್ವಿಕರಿ ಸುವರು ಕೊಂಬುವರರಂಗೆ।
ಪುರುಷನೆಂನ್ನಂ ಬಡಿಯ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರನೆ ತಾಂ ಬಳಗ॥
ಪರವನಿಪ ಸುಪ್ರಾವರ್ಗಾಂಯುಂ। ಹರಿರ ತಿಪ ಲಂಮೊದು ಕೈಯ್ಯಂ
ಕಾಲಮೊಳಿ ಕಟ್ಟಿ ನುಡಿಕ್ತ್ರವಂ ಮಾಡುವದ ಕಿಂದೆಂಮ್ಮ॥ ೪೨೩

ಶಿರಿದು ತಡವಾಯ್ತೆ ಕಟಿಯಂ ಸ್ವಂಯ। ಶಿರಪವತಿ ಕಾರಿ ಸ್ಯವೈಂಯ್ಯನ।
ಕರಯುಪಂಮ್ಯದು ಕಾಶಕಿಂಪ್ಸಿಡೆ ಶಿಡ ದೆಬಡಿವೃದಕೆ॥
ಕುರದ ಶರ ಕಾರು ಸಳ ಸಳ ವಡುವ ನಿರ ವಿದಾ ದಡೆಂಯುಂಪ್ಸವಡೆಯ ನ।
ಕರಯು ಸಳವಂ ಸೋಯಿಬಿಡೆ ವಯುವಾ ಸು ತಿರ ಬೇಡಾ॥ ೧ ೨೪೪
ಕೃತ್ತಿ ಧರವಾ ಕೃತಿಯ ಕೃಗಿದು। ವೃತ್ತುವೂಂಪ ಬಿದಾಯು ತಾ ಡೊಡೆ।
ಪಿತ್ತ ನಾರ ಬೇಡ ವೆಂಯಿದು ಯಂ ಪ್ಪ ಪುಷ್ಪ ಕ್ಕ ದಾ॥
ಪಿತ್ತಿಯೂದಡೆ ಕರ ಕ್ಷಂ ಮೂಡು ತ್ರಿಕೃದೆ ಜಂಪವಾದ ಕೃಪೆಯು।
ಮುತ್ತವಾ ಬೇ ಡೆಂದ ದ್ವೈಯ್ಯನ ಮನಪು ಸೊಂದ ಕೃದೊ॥ ೪ ೨೪೪
ಕೃದಿಕ ನಿರದೆ ಪೋಯ ಕೇಕರ। ಬಿಡರು ಡಂ ಪಳಿ ಮುಕ್ತವಾ ತೋ।
ಶಿಮು ಕರುಪ್ಪಿ ಹಿ ಹೊಳುತ ವಯಿದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಕೃದ ಕಡು ತಾ॥
ಬಿರುಳ ತ ಮು ವಿ ಸೊಳ್ಳಿದೆ ಮೃದು ತರ ವೆಶರ ಕಾವು ಪಳ ಕೆರವಾಲದ।
ಅ ಶಮನಯನವ ಪ್ರತಿ ಕೃಪಳು ಸೋಂಯು ತಿವಿದ ಕರೆ॥ ೪ ೨೪೪
ಯುಂಪ್ಸಪ್ಪಿಯ ಶರವ ಸೊರಜಿದ ಸಿಂಪ್ಸ ಕೃಪಳುಸೊಂ ದ ವಡೆಯಾ
ಯುಂಪ್ಸ ಕರಿಗಾ ದವಿರಮು ಪಂಮು ಪ್ಪಾನಿ ದ ಮೂತ್ರ ದೊಳು॥
~~ಯುನಿತಿನಿತ ಸೊತ್ತ್ರಿತ್ರಿ ಪೇ ಬೊಯ್ಯದೆ ನಪು ಬಿ ನಿಪು ಬಿ ತಿಸೆಯಲು।~~
~~ಅ ವಿಕರಂದಾ ಕನರ ಬಿದೆರದು ಸೋ ಮುಕ್ಕೃಸಳವೂ॥~~ ೪ ೨೨೪
ಸಿಂಪ್ಸ ರುಪ್ಪಂ ಸೊಂದವ ಪ್ಯೋ ಯುಂಪ್ಸ ಕರ ಕ್ಷ ಶರವ ಪ್ಪಿದ।
ಸಿಂಪ್ಸ ಕರ ಕವ ಲದ್ಧ ಯುಂ ಜರ ಲಂಪ ಸೊಂ ದವಲಾ॥ ೪ ೨೭
ಯುಮು ತೊಡ ನಿದವ ಕೃಯ್ಯ ನಾ ಯ್ಯಂಯ್ಯನ ಕರ ಲಂಪಳ ನಾ ಪ ಬಿ ದಿ ಬಿ ದಿ।
ದಮು ನಯೋ ಕ್ರಿಯೊ ಳಿಂಯ್ಯ ಸೊಯ್ಯದೆ ಪರಮು ತೊರಮುತ್ತಾ॥ ೪ ೨೪೪
ಯುನಿತಿನಿತ ಸೊತ್ತ್ರಿತ್ರಿ ಪೇ ಬೊಯ್ಯದೆ ನಿಪು ಬಿ ನಿಪು ಬಿ ತಿಸೆಯಲು।
ಅ ವಿಕರಂದಾ ಕನರ ಬಿದೆರದು ಸೋ ಮುಕ್ಕೃ ಸಳವೂ॥ ೪ ೨೮
ಸೊಳ ತು ಮೆ ಳಿದ ಳ ಕೇ ರಿ ವಿ ಬಿದ್ಧ ಮದ ಲಮು ವರ್ತ್ಯಂ ಭೋರು ರೂಪ ಳೂ
ಕೃತ್ತು ವಳ ವಳ ವಿದವ ಮಪು ವೀ ರದ ವೃಯ್ಯಲ ನಾ॥
ಬಿಕೆ ಧೃಢಾ ಬಾರ ಕೃ ಸೊಡ ಪ್ಪಳಿ ವಿ ಬಂದಂತ ಭವ ಶಂಕರ
ಜಲರು ರಂಪ ಳು ಬ ಪ್ಪಿ ಬಾ ಗಾಂ ಕಂಪ್ಪ ಕಿವಿದ ಕೊಲಾ॥ ೪ ೨೮೪
ಕರಗಾ ಸೊರಪಿದ ಬೊಂ ಕಿ ಕಂ ದೆ ಪ. ಪೊರ ಡಕೊ ವಡು ರ ನಿ ಮಿದ ಕೊಲಾ
ಕೃತಿಯಾ ದವ ಕೃಯ ಸಳ ದಿವ್ಯ ಕಾ ಕೊಂಧಿ ವಿ ಜಿದೆ ಸಾ॥
ಕರದರ ರುಪಳ ವಿಂದ ಕ್ಷಿ ಪೊ ಸೊ ಕ್ರಿಂ ವಿದ ನಿವೃಯ್ಯನ ವಿಜಿದೋ।
ರಥರ ಗಾ ಭುಕ್ತಿ ಕಾ ಶೋ ನರ ದಿ ಗಳ ಬ್ಬಿ ಗಳ ಲದ ಪೊ ಬಾ॥ ೭ ೪೦೪
ಬಂ ಕ್ಷೆಲ ಯ್ಯು ವಾ ಲ ಗ ದ ಕೃಪ ನ ಜಂಪ್ಸಿ ದಿದು ಬಂದಿದ ಕೊಲು ಪ್ರಥು।

ಕೋಂಷ್ಟತಕರಾಂಬುಜ ಣಮಹಂಜಿಲುಪಾಂ ಉತ್ರೈಯ್ಯಾಂಗೇ।
ಹಂಮತೋಂತ್ರ ಮಭಕ್ತಿಮರನಗು ವಂಷ್ಟಯದಿದಪರ್ಕ್ರೈಯ್ಯ ಬತ್ತ್ರಯು।
ಮುಂಷ್ಟಬೇವಗರಿವಂತಿಮಿರದವ್ರ ವಿರಗ್ಗು ರುಕ್ತ್ರಮೊಳ್ಗೂ॥ ೫೪೧೫
ವಿಶಳುನಖಮುಖಭಕ್ತಿಯಂಬು। ಬುರುರವಯವಂಯ ಜಲುವಮುಖ।
ಘುರದಿರುರುಕಿಕ್ಕಿಶದಕಷ್ಟದಿಂಯವೊಲು ರುಕ್ತ್ರ ಕಲ್ಲವಪ್ಪೂ॥
ವರಕಿಪಿದವಂ ತ್ರೈದಕೋಮಳ। ತ್ರರವನಿನಿಪಾ ಜಾಂನ ಬಾಂರ್ರುಪ।
ಜಿರಡುವಪ್ಪಿವವತಿ ಧಲಷ್ಟ ಣಾವಂತ್ರ ವಹ ಸತ್ತ್ರಾ॥ ೫೪೭೫
ಶ್ಯಿಕ್ಷರವಾನಮರ್ಲ ಭಾಯುರದಂತುಕೋ। ಭರಿತವಗ ಮನೀಂತ್ರ
ಪ್ರರತ್ರವೋನರತವಂತ್ರಿ ಧಮನ್ನ ಕೃರು ಷಾ ಧರ್ಗಂ ಸಳರವಾಗ॥
ವರಭವಿತವಾರಿವಳ್ಳ ಭಾವೋತ್ತ್ರ ರವಕರಿಯ ಅಕ್ರಾವರ್ಗಲ ಬತಾ।
ಷರವಿತಾಂವನಿಬರ್ರ್ಗಣಾ ಕಳ್ಳಾಂನವೃಣಾವೂ ಪತ್ರಾ॥ ೫೪೨೫
ಜಾಂಷಮಾಸಲುಕನ್ನಿರ್ಗಾಂತಿರಂಷಳಂತ್ರಿ ನಮಳಕಳಾ ತ್ರಾಜ್ಯಾಂಷ್ಟೂ
ಖ್ಯಾಂಗಳಂತಾದವಿಗತೆವದಾ ಕ್ಷ್ಯವವಿದಿತವೂಗ॥
ಲಂಷಶ್ರೂ ಜಾಂಯತಶಿಲಂಗಳ। ಭಂಷವಂಸಡೊಳ್ಗಿರತವಮು।
ಕ್ಕ್ರುಂಷವಿಳಭವವಂಲ್ಯಶ್ರೀಜ್ಯನಮುದಂಯಕರವಾಗ॥ ೫೪೪೬
ರುರನದಾನಭಂಯುಂಕರಂಗಳ। ಪರಿಯೊಳ್ತಿದಾನಾಂಭಯಶ್ರುರ।
ಭರಿತವಗನಯಮೂಲಮಂತ್ರಂಗಳ್ವಿಭಾತಿಯಲ॥
ವಿರತ್ರಪಿಷ್ಯಜನಂಗಳನಿಮಂ ದಿರವನಿಬಿತೋಕ್ಕೈ ಕರು ಶದ।
ಪರಣಾಬ ಉಯಂಷತಷ್ರೂ ಸಾಂತ ಶ್ರೃಯುತವಾಗ॥ ೫೪೩೫
ಧರಬಯೊಳ್ಳು ತ್ರಾವನಾಷಮ್ರೈಯ್ಯನ। ವಕರಕಪ್ಪಳಯುಷಳದಂಡಠ।
ಗರಜತ್ರಾಂಮ್ಯತರಭವ್ರಾನೀತವಮೇತ್ರವೆಂದಿನಿನಿ॥
ಭ್ವರಸುಮತಿಕಂಣಾಕ್ಷ್ರದೇವನ। ಜರಣಾರಷ್ಟಂಷ್ಕ ತ್ರಿರದಿ ತಳ।
ಧರತಳಾಶೇಖರನಜಾರುವಿರೋ ಮಬುನಳಾಗ॥ ೫೪೬೫
ಮುಂಷಳನ್ಯ್ರತಿನೆತ್ತ್ರುಮಿರದುದು। ಜಂಷಮದೈಂಯ್ಯರಡುದಭಕ್ಷ್ರೈ।
ಯ್ಯಾಂಷಳಕರಪ್ಪರುಕದಿಂದಾ ಹೂರಳಭಜ್ಜಯಅ॥
ಅಂಷವಂತವತರಿನಿತೀನಿತು। ಮುಂಷಡೆಯಗಳ ಯ್ಯೈಯ್ಯನಿಂದು ಸು
ರಂಬಿಷ ತಧಂತೋ ಷವತಿ ಶಯಭಾತಿಯಂ ವಿರಬಿ॥ ೫೪೯೫
ಬತ್ತ್ರವಲದರ್ಗ ಕಕಂಷಳಂ ಸೋ ದುತ್ತ್ರಿಪಂರದ ಅಂಗವಂನೊ।
ದುತ್ತ್ರೈಕ್ರೈಯ್ಯಲಮಬ್ಬವಮ ಷ್ಟಿಕರಂಷಳೇ ಮರಳ॥
ಮತ್ತ್ರಿನೊಳ್ದುತ್ತ್ರಾದಪರಕ್ಷರಣಾಮೋತ್ತ್ರಮವನೀಷ್ಮೆದುತತಲಿವಾ।
ಸುತ್ತ್ರಜರಣಾಬಾಂಷು ಕ್ಷ್ರದಿಂ ಕವಿ ಬರವ್ರ ತಮ ನೆಲವಾಂ॥ ೫೪೮೫

ಮುಂನ್ನಮಾದಿದ ತಪ್ಪನೆಲ್ಲವೆಲ್ಲಂ ನೀನಪ್ಪ ಕುಂ ಕರುಣ್ಯೈಯ್ಯನಳಸ,
ಮುಂನ್ನಕಲಸಿದ್ಧ ಕ್ತಿಗುಂ ನೀನಪ್ಪ ಕ್ತ ಜಂಪಮುಪ್ಪೂ॥
ತಂಪ್ಪೊಳನುರಾಗಿ ಮುತ ಖರ್ದಮಾ, ಶಂಪ್ನು ತಗಿಧಂಮ ಪ್ರತಿ ವಮು,
ತ್ತಂಪ್ನ ಮುಇ ಪೆಂಪೆಂಗೊ ಳೊಪ್ಪಿ ಯಾಮುದೇ ಶ್ವರ ಸುಮ ತ್ತೆ॥ ೪೬೯॥
ನೆಟ್ಟಿ ನಾಯ್ಪ್ಯುಯ್ಯ ನಳಕ್ರೈಜ್ಯ್ಂ, ಮುಟ್ಟಿ ನೆಲ್ಲ ನೀನಿ ಕುರು ತೆ ಸಪ್ಪರ,
ನೆಟ್ಟಿಯಂತೆ ಸಪ್ರುತ್ತ ಚಿರಳಿಳನಿಂದೆ ನಂದವಲ॥
ದಿಟ್ಟಿ ಮುತ ಪತ್ತು ಕ್ತ ಹರು ಷಂ ಬಟ್ಟು ಭ್ರುನರವಿ ಜಂಪಮರಿ ವ್ಪ,
ಹೊಟ್ಟು ಭಕ್ತಿ ನಿಯುಕ್ತಿಯ ಲದವಿಕ್ರೈಯ್ಯನಿರು ತಿರಲೂ॥ ೪೭೦॥
ಯೀಶಿಂದದ ಮುಂನ್ನನೆ, ತೇಜು ತೇಜಂ ಶೆನು ತ ಮನ್ನಥ ಸಾಶ
ನಿಂ ಶನನ ಭಕ್ತರು ಸಮಿಖು ತುಂತ್ರಿ ಯ ವಂದೋಕ್ತಿ ಯಲ॥
ಭಾಮುರಾಮಳ ಬಹಳ ಮಇ ಮೂ ನಾಪಿ ಶ ಪಿದಪೆಂಯ ಮನಿಂಯ ಮಹದ,
ಯಾಶಿಮತ್ರ ಭ್ಯಾಪಿ ನಿ ತಪಿ ಪಾಂತ ನಿಪ್ಪಲಿರಾ॥ ೪೭೧॥
ಚಪರಜು ಜನರ ಜುಹರ ಭಕ್ತಾ, ಪ್ರಪರ ಶೇನಾ ವನಿರ ಶರ್ತ್ತಾ॥
ವಹರಪಿ ದ್ಧಗಾ ನಿಪಿರ ನರರರ ಬ ಥುರಿಸಳ ಶಿಪರಾ॥
ದಪರ ಶರಣೂ ನಿಂನ್ನ ತ ಲೆಯಲ, ಪ್ರೊ ನ ತು ಶ್ರುಟ್ಟು ದು ಪಲ್ಲದಿಗಳು,
ನಮುಥಿಯೊಳಗಿಂತ ಶ್ಚ ಜೋದ್ಯ ನಾವರಿಯ ಕೆಂದೂ॥ ೪೭೨॥
ನಿರತಲಪಿನ ಭಾವದಾ ದಿಂ ಜೋಳರು ಸಳು ಟ್ಟಿ ಶರಂಪು ಸಳೊಳರ,
ಕರಿಂಯ ಬದ ನಾಮ್ನ ಕಾದವು ಬಾ ಗಾ ಲಂಪ ಸಳೂ॥
ಅರಳಿ ದಪಿರಾನಿಂ ವ್ನ ಜೆಣಿ ಮ್ಪುರ ಗಾ ಪಂಚ ತೆಯಿಂದೆಯಿಂದಿ,
ಧರಣಿಯೊಳಸವಿ ದೀಕ ಪಾದೊಡೆ ದುರುಳ ನಾದೊಡೆಯೂ॥ ೪೭೩॥
ಅಂಸ ದೀನವ ಮ ಮಾ ಪ ದಂ ಶವ, ಅಂಸ ಬಾರಿ ರ ನಾದೊದಾತಮ,
ಅಂಸ ಶಂನ್ನ ರಿ ತಾತ್ಯ ನಾದಮ ದಿಂ ನ್ನದೋ ದರ್ಗಂದಾ॥
ಪಂಪದಿಂ ಹೋಬಂಚ ಮಿಸಿ ದತ್ತಂ ಸಳಿರ ದುಂ ಬಂದವಂತರ,
ಅಂಪವಂತ ನಳ ಹೊರ ಪಿ ರೋಇ ಪ್ಪ ರ್ಶ ನಿ ದಿ ನಿಂನ್ನಾ॥ ೪೭೪॥
ವುತ್ತ ಮಾಂ ಗಂ ಶಾ ನ ನಾ ಷಾ, ತುತ್ತ ಮಾಂ ಸನಿನ ಶ್ಚಿ ತಾ ನೀ,
ದುರ್ಕತ್ತ ನಾವ ನನಿಂ ತಿಪಿಂ ತಿನೆ ಅದರೆ ಕಿ ವಂಯ ಪ್ಪಾ॥
ಯೆತ್ತ ನಾಂ ಖ್ಯ ನು ಪ ಲ್ಲಳಿಂದ ಮಿ ದು ಕ್ಕಿರಲು ನೆರೆ ತ್ತಾ ನಿ ತ್ತಾ ನಿಂ,
ತ್ತುತ್ತ ವಾಂಪ ದೊಳೂರ ದಂ ತ್ತಾ ಡೊರ ಸಳ ತೆರದಾ॥ ೪೭೫॥
ವುತ್ತೆ ದಿಟ್ಟಿ ಕ್ಕಿಯ ಥು ಭಕ್ತ ನಿ ಮಿತ್ತ ದಿ ಜೋಳಂ ಗೆಮುಂ ದಾಂ
ಶ್ರೊತ್ತ ಪ್ರೊತ್ತೊತ್ತ ದ ತ ಪಿಂ ಯ ಕರು ರು ಗಿ ಸಳಂ ಪದಲ॥
ಪ್ರತ್ತ ಮ ಮರ ಗಾ ಪ್ನ ದಿಂ ನಾ ಶ್ರೊತ್ತು ಕಾಲ್ತಂ ಪ್ಪರ ಮೊರಪಿ ನೆರೆ,

ನೆತ್ತಿಯಲಮು ಅದದರ್ಗಂತ ತೆಗಳ ಷಂದದಿಂ ಬಳ್ಳರ್॥ ॥ ೫೬ ॥
ಸಿಂಧುಮಂತ್ರಾವಾಸ ಧರಿಂತೋಳು। ಸಂದು ಪೊಡವಿ ಕೆಂಗಳಕ್ಕೆ ಕರಕರ।
ಸೊಂದಪಂಬು ಪಳ್ಳಂತ್ರೆ ಕಿಂಬಾವಿಯಲ ಭೋಗಸ್ತ್ಯೆನ್ಯವಾ॥
ಇಂದು ಸೋಂದು ರುಳುರು ಇ ಭರವಪದಂದ ಪೋಪಲುಕಂಥಿತ್ತವರು ಪಳ।
ಕಂದಿಪಳ್ಳ ಸಿಡಿಂತೊಡೆ ಯೊಳೊರವಿದ ಪೊರಿಪಳಂದದೊಳು॥ ॥ ೫೭ ॥
ಪೋಲಿ ಕಾರಿಯೊಳಂ ಸೊಲದು ವೆರವಾಗಿಕ ಬಂ ಪೊತ್ತದೆ ಸಾಕೋ।
ಭಾಗವೂರಿದ ಭೋಗ ಕೆಪಳ ವೈಲು ಪೊದದರಾವುಪಳು॥
ತಾನಿ ದೊರಕಿದ ಮಪವಾದೊತ್ತಿದ। ಪೋಗ ಬಿಡೆಗಳು ಭಕ್ತವಕ್ಸಲ।
ಯೋಗದೊಳ್ಕಿವಿವಾಸಾವನ ತತೆಯಿಸಿ ನಿಂವ್ನ ತತೆಯವಿವಿ॥ ॥ ೫೮ ॥
ಬಳ್ಳಿಕಜಪದೊಳು ತಂವ್ನ ತತೆಯಿ ತತೆಯವಿವಿ ಬಾಳುತ ಮರ್ಕನ।
ತತೆಯಿಸಿ ನಿಂವ್ನಯ ತತೆಯ ಲಾಬ್ರಂಡ್ನಾ ಜ್ಜು ಜಾದಿಪಳ॥
ವಳ್ಳಿ ದಿವ್ಯತೆಯೊ ಬಾಳ್ಳವ। ತತೆಯ ನಿಂವ್ನಯ ತತೆಯ ಪರಿಯೊ।
ವೃಕ್ಷ ಮಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳು ತರ್ಕನ ತತೆಯಿ ನಿಂವ್ನ ತತೆ॥ ॥ ೫೯ ॥
ವಿವಾಹಾ ವಿಕಿತುಮುತ್ತ್ರವ ರವ್ರದೀಪ್ನಾರ್ಗ ಯನಲು ಪಾವರ ತತೆಗಳಿಗಿವಾ
ತವತತೆಂಮೆ ತಾವಾವ್ನ ತತೆಯುದು ವಿಶ್ವವಲ್ಲಕ್ಕೆ॥
ಅಮುನಯಂ ವಿಂಪಿ ವಂದು ತತೆಯಿಂದ ವಿವಿಥಳಥಳೊಮುತ್ತ ಬೆಳಗುವಾ।
ತವತತೆಯಿ ಕಮೂವ ಮ್ಮೋಗಾಪ್ ನಿಂವ್ನತ ತೆಗೆಳ ವೂವ ವಾದಕೃಮೂ॥ ॥ ೬೦ ॥
ಬಾಲವಲ್ಲದ ವೃದ್ಧವಲ್ಲದ ಲೋಲತರ ಯುವ್ನ ವಮವಸ್ತ್ಸಿನ।
ಅಂತೆಯ ಅಯೊದುತ ವತತೆಸ್ವರಿ ನಿಂವ್ನ ತತೆಯೊದವೆ॥
ಪೋಲುತ ತೆಪಳ್ಳ ಮೋತೆ ವಂದಾ ಬೀಳ ವೆನಿವಿದ ತ್ರತೆಂವವ ವತತೆ।
ಪೋಲುವದಲಾ ನಿಂವ್ನ ತತೆಯ ತೆದವರಿದೇವ್ಯೆಯ್ಯ॥ ॥ ೬೧ ॥
ಆದಿಪಾದಿಯ ಮದಿಪಿ ಮದಿಯವ। ವಾದ ಬಾಂದುರೆ ಭಾವಳಿಯ ಮೇ।
ಲಾದವತತ ವಿಂವ್ನ ಕತೆಗೆ ಗುರಿ ಮೂರು ತತೆಯವನಾ॥
ವೇದಿಮಂಕತತೆಯ ಕವತತೆದರಿಯಾದ ತತೆ ನಿಂವ್ನದುರ ಡೆಗಿವಿತೆ।
ಯಾರವವತತೆ ವಿಂವ್ನ ತತೆಪಿವ ಮೂವ ವಳ್ಪುದಲ್ಲಾ॥ ॥ ೬೨ ॥
ವರವಿ ಜಾತೋದ್ಭವನ ನಾಲ್ಕಾರಂ। ಗಾರಿ ಜೆಯೊತ್ನ ಜೆಯೊರು ದಿಪರಂ।
ಧರನಕ್ಷತ್ರಂ ಇ ಇರತಿಯ ಭಾವಿರ ತ ತೆಪ ಸಿಗುವಿ ಕ್ಕೇ॥
ಬರಿಯ ಸಿಂವ್ನಯ ತತೆಯೊಡನೆ ವಂಕರನ ತತೆ ಯಿಕು ವೂವಲ್ಲದೆ
ಧರಗಬಿಂತೊಳ ಗಾಳ್ಕರ ನುಸುರು ವೃಂ ಭಕ್ತ ವಂ ನೀವೆ॥ ॥ ೬೩ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಪೆಯಲು ಶಾಂತಿಯಂಬ ವಿರಾಂತ ಖಡ್ಗದಿ ಕೋಪವೆಂಬ ಖ
ಯಾತಿಯಂ ಬಂದಿ ಮವಳಪಾ ತಾನಾ ವನವನಿಯೊಳು॥

ಆಕನೆಪೊರತ್ತ ಫ್ರೇಕ್ಷ ವನಾತನೆವಂ ತ್ರಿಕನು ತಳಪ್ಸಿಂಮು ।
ನಾತನೆವ್ಯಾಂತ ಮಾತನೆಂಪುಂದು ಕೇಳುತಿರ್ಪಾ ॥ ೪೬೪
ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಂ ನಿನಗದಿ ಷ್ಟಾರುದಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಿನವರ್ಗೆ ಳ ।
ಗಾವತಂಶೀರರ್ಪುದು ಶಿಂ ಪಾಶರ ಪಂಥ ಮರ್ಗ ಸೆನೆ ॥
ಆವಗನಿನಗಾಯಿತಲ್ಲದೆ । ಜಾವಳರಿ ಶಿಂ ತೇರರ್ಪುದು ನರ ।
ಜೀವಿಸಳ್ಪ ನರ್ಪುದೆ ಮಹಂತ ರಿನರಂಯತ್ರಕೆಯುಂ ॥ ೪೬೫
ಯುವತೊಳಿರ್ಪುದಿಮೆ ನರ ಜವಲ್ಲದೆ । ನಿನಗೆತ್ತಿ ಬಾರಂಶಾಸ್ತ್ರಯು ।
ಮೆನು ತಮಿಳ ನಿಜಮೂರ್ತಿ ನಿನಗರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಪ್ಪಲ್ಲಾ ॥
ಜವರಿಗರ್ಪುದೇ ನಿನಗೆಯಲ್ಲದೆ ನಿಮತಿಪಲುಂಸ ಪ್ರಯಂ ।
ಶಿಂಕ್ಷವಲವನಿಯೊಳ್ಳು ಭವು ವ್ಯಾಳಮಿನಲಂ ಪ್ರ ರಿನದೇರ ರ್ಪುದೂ ॥ ೪೬೬
ಭುರಚಿ ರನವು ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರಾ ವಿರ ಳನಂ ಚಿತಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗ ।
ಶಿರತಳಿರಿಶಾಲ ಶ್ರಮ ಥವರವಿರಿಷ ದನು ಕೂಲಾ ॥
ಥರಪ ಭಕ್ತ ಭಮೇತಪ ಪ್ರಕೆ । ಚರಿತ ತೋಲ ವಿಧೂತ ಕಾಲ ।
ಬಿದ್ಧರದಿ ನಂತಯ ಶೋನಿ ಶಾಲ ಶ್ರೀ ರಚ ಭವ ವ ಮೂಲಾ ॥ ೪೬೭
ಶೂಶಿ ಭಕ್ತ ಸಂಲಜು ಕೃತೋತ್ರಾ ಲ ಬುಧಲಾಲವ ಜನಪ್ರತಿ ।
ಕೂಲಚರಲಂನಾಮು ಭವ ಶುಬ ಜಾಲಕರುಂ ಕ್ಬ್ಯಾ ॥
ಜೀಲವರಿ ವಗ ಭೀಲ ಸಕಲಜು ಗಾಲವಾಲ ಕರೊಳ್ಗರಿಪ್ರನಿ ।
ಮೂರ್ಗಲಸರ್ವಾರ್ಗ ವೇಷುವ ಖಸಿತೋದ್ಧಾಳ ಶಾವಲೋಲಾ ॥ ೪೬೮
ಯುಮ ಕನಾ ನಾಶರಿ ವಿಥಪೊಳ್ಗ ಮುಕ್ತಿ ಕರ್ನ ನೆಗಳಂ ಮಾದರ್ಲ್ತಿ ತಪ್ಪರ ।
ಜನರು ಜಯ ಜಯ ಘೋಷಂ ಪಲ್ಲು ಪರನಿ ಪೊಡವಡಲು ॥
ಆನಘು ದವಶ್ರೈಯ್ಯಂಗಶಿತ ಮಂನೆನದು ಮಾಡುವರರ್ಪ ಚಿಸಳದು
ಜರ್ಗನರು ತಾವ್ರೈವರಲಿಪ ಭಿಂಪೂತ್ರಾಂತರಾ ಸತ್ತಾ ॥ ೪೬೯
ಯುಪೆನೆಡೆಗೆ ಪಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಪ ತ ಪ್ರೊಡವಡು ತ್ತವರಾ ಧಿಸಳನತಿ ।
ಜಡರನವ ವಿತ್ರರ ನಧ ಪುರಂ ಕುಬಿಲ ನಾವದರಾ ॥
ಕಡುಮುರುಳ್ಗರಂ ಧೂರ್ತರಂ ಬಹ್ನ ಚಿಂಯುರಂ ದುರ್ವಾಗತರಂ ನಾ ।
ಕ್ಷೆದಿಪ್ಪರಂ ಪುಜನಾರಾ ಕರನಾ ಬಾರಮೂರರನು ॥ ೪೭೦
ಮತ್ರರಂ ಪಂಶಾರವ ಶಾಯತ್ರರಂರ ರಿ ಜಂತ್ರರಂ ದುಪ್ರತ್ತಿ ಮಳ್ಗೆ ।
ಪ್ರತ್ತನಳ ನಘು ನಿಳಿಯುರಂಕ ಪ್ಷರನ ಡಂಕ್ಷಾರಾ ॥
ಜತ್ರರಂ ವಾಬ್ಬಕು ಳರನತಿ ಪ್ರವಿ । ಯೆತ್ತು ನಾಯೊಯಂಪ್ರ ವಂನಿ ।
ಕಪ್ರತ್ತ ಮೋತ್ರ ಮದಷ್ಟೇ ದೇವದಯ ಭರಿತ ಬಾರಾ ॥ ೪೭೧
ದೇವ ಚತ್ರೈವ ಪ್ರೈಂತು ಚಿನ್ನಿಳು ಸಾವಿರರಾಧಂ ಹಳ್ಳುಳರೆನು ।

ಶೀವ್ರದಳಯಮವೆನೆ ಶರಣಮೂವರು ಬಾಹ ಜಾತ್ರೆಯಗ್ಗು।
ದೇವನಿಂತೃಶ ಮಹತ್ವ ತೆಯಮಾ। ದೇವದೇವನೆ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ।
ನಾವರಿವಿಹೆ ನೆವಲ್ಲೆ ಶಿವನ ಪಾಲಿಭೂಜನ ಚಿತ್ತಶ್ರೀ॥ ॥೨೧॥
ಪದಿವಿನಿವು ಪಶರಾಧ್ಧತಂ ಮಾಡಿದವನೆರಡುಸರಂಗಳಿಂದಿವು।
ಷದಲತಡದನು ಮುಂನ್ನರಿತ ತವಂಗೂಡಿದಿದವಾವೃ॥
ಬದುಕೆ ಬೇಡಾತೆಂದೆ ಕುಜನರತ್ತೃದು ಪಮಾಳ್ಪುದರಾ
ರಾದಭಾವಿಶಿಡದು ಮಹಾನಜ್ಞನವಿಶೋಧಧವಸೋಳ್ಗೆ ತೆಂಬರಲಾ॥ ॥೨೨॥
ಯಿದು ನಿಮಿತ್ತಂ ನಿಂನ್ನ ಮಹರಕ್ತದ ಘನತೆಯುಂ ನೆನೆವದುಕರುಣಲು।
ಪಹು ಕೃಪದಿಂದೆಂನ್ನೆಲ್ಲರಂ ರಕ್ಷಿಸಲು ಬಂತವೆಸುತ್ತಾ॥
ಶಿದಂಯು ಶಕ್ತಿಮತ್ತ್ರಂ ನಮಿಪೆ ಮಾಡಿದೆ ಕೆಲಬರ ಜ್ಞಾನವದು ತುಗ।
ಶಿದವಪ್ಪಾಂ ಕ್ರಕಪೆಂನ್ನ ನೀಮುದದಸರಿದೇವ್ರಿಯಾ॥ ॥೨೩॥
ಪಶಪರಾವಿಕ್ಷಂತು ವಲಾ ಯಿದು ಅವ್ರರವಣಿ ನಿದಷ್ಟಾಮತತಂನ್ನಿಯು।
ಪಿಶವನುಡುವದಿ ಹೊಡವೃತಿರಲಾವೋ ಪವಲ್ಲಂಗೇ॥
ಯಿರದು ಕ್ರಿಪಳ ನಾಪಲು ತ್ತ್ರದ್ಧಾರಿವಿದನು ತಾನೆಂಬ್ಬ ಯಮಾಗೀ।
ಶರಣನಿಂತೆಮಗೀವ ನೀವನೊ ಚರಣಕೆರಗಿದೊಡೇ॥ ॥೨೪॥
ಯೆಂದು ಕೊಂಡಿಕ್ಕೀ ತ್ರಿಕ ಪುವರುಂ ಬಂದು ಕ್ರೋಪಮ [illegible]ಡುವವರುಮಂತಮ।
ವಂದಿಕೊಂಡಾಡುವರು ಮುಂಡಾಡುವರು ತ್ರಮತಮಗೇ॥
ಪುಂದೆಂಯೀ ಶರಿಯೊಳು ವಿಚಿತ್ರಾ। ವಂದರಾ ಪಳು ಶರಣಮಯ ಸಳ।
ವಂದಿಪಲು ದವಕೈಂಯ್ಯ ನಾತ್ರವ ಕ್ರೈಪಳಂ ಕೊಟ್ಟಾ॥ ॥೨೫॥
ಪವರಿದೇವ ಪಪಜ್ಞಾರಿತ್ರವ। ಪೊಸೆದು ಕೇಳಿದದೋದಿ ದೊಡೆ ಶಿರ।
ಜನಿದೊಡಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ದೊಡೆ ಇವಚ್ಛಕ್ತರೆ ಭೆಪಳಲ॥
ಪನುಧೆಂತೆಂಳು ಕಾವಿಂತ ಫಲಂಗಳ। ವವಮತೋ ಜವನಾಮೃತಶಿರಿ।
ಅಮವನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲದೊಳು ಕಾರಂಣ್ಯ ಭಾವದೊಳು॥ ॥೨೬॥
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತೂ ಸಂಧಿ ೩೭ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೦೭೮ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ ಶ್ರೀ॥

॥ಗುರು ಭಕ್ತಿಯ್ಯ ಸಳಕಥೆ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಆಶೆನಿಂನ್ನದೆ ಗುರು ವಚನವಂ ಮೀರಿ ರಾಶಿಯತ್ತಂದು ಶೂಲವ।
ನೇರಿ ಮೆರೆದನು ಲೋಕದೊಳು ಗುರು ಭಕ್ತವರ ಮಹಾ॥

॥ ಪದನು ॥

ಶರಮ ನಿಷ್ಟೆಯು ಲಿಂಗಚರಣಾ। ಶ್ವರ ಗಾಪುರವಶಮತ್ತ ಜಂತ್ರ ಮು।
ನಿರತನಿಷ್ಟೆಯು ಚೈತ್ರಿತರದ ಪಂ ಕಾಂತ ಯೋರಾ ನೀ॥

ಸ್ಫುರಿತವಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಿ ತೋರುತೆ, ಭರಿತವಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಿ ಸುರತರು।
ಸುರುಚಿರೋದಿತ ನಿತ್ಯವಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಿ ಕಾಮದುಘಾ॥ ೫೧॥
ಸಲೆ ದಿವಿಜರು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ ವಿಮಲ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಸಿಪರು ಶದ।
ಕಲೆಗಳವಪ್ಪುದು ಭಕ್ತಿ ನಿಧಿ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಮೊಳ್ಳಮಣಿ॥
ಶ್ರುಣಿತಿವಲು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪರಿಕ್ಷೋಕ್ಷಣ ಸತುಳ್ಳ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪರಿಕ್ಷೋ। ಸ್ಥಾಭಾ
ಯರಿರು ಭಕ್ತಿನೊಪ್ಪವಸ॥
ಷಣ್ಣನೆ ತುಳ್ಳ ನಲು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಸ ~~ಸಾಕ್ಷಾಷ್ಣ ವಿಸಯಾಸು~~ ೫೨॥
ಯುಕ್ತಿಯಂ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ತನಗಾ, ಶಕ್ತಿಯಂ ಗುರು ಶಕ್ತಿ ಜಾತು ಮುಕ್ತ
ಮುಕ್ತಿಯಂ ಗುರು ಭಕ್ತಿಂ ತೇ ಪ್ರತಂತೋ ಸುರುಸ್ಸ್ವ ಳವಾ॥
ಪ್ರೋಕ್ತ ವೇದ ತುಂ ಸುಕ್ತಿಯಂ ಶ್ರುತಿ। ಸೂಕ್ತಿ ಹೊಪಳ್ಳಲು ಡೇಳ್ವುದು ಮು।
ವ್ಯಕ್ತ ಮೂಗಲು ಯಶ್ವಾವದ ಗುರು ಭಕ್ತ ತವೆ ಸುಕ್ತಾ॥ ೫೩॥
ಅಮಿದ ಸ್ರ್ಶುತಿ ನಾಸ್ತಿ ತತ್ವಾ ಖಿ। ದೇಸಂ ತವದ್ದುದು ಗುರೋಃ ಪರ ವಿದೆಂ।
ದೆಮುತ ವಿನ ಶೋಕ್ತಿ ಬಂಧ್ಯಾಯಂ ಗುರೋಃ ಪೂಜಾ॥
ಯಮುತ ಪೋರೆಯಲು ಮೂರು ಪಂಜೆಂಗೊಳ್ಳ ಸು ನಂಮಂ ~~ಹ~~ ಮಿಗೆ ತಂನ್ನ ಗುರುಪದ।
~~ನಿನೊಳ್ಗಂ ತಳ್ಳದು ಪೊಳ್ತು~~
ವನಜರಜ ಪೋರಂತೆ ತವ ನಿವ ತಂದ ಮಾನಿರಯಾ॥ ೫೪॥
ಭಸ್ಮ ತಿಥ ಕುಂಕಾಕ್ಷ್ವಾಂ ವದಲ ನಮಿ ಪುತ ಗುರು ಶ್ರೀ ಚರಣಾಯುಗಮಂ।
ರತಿ ಮಿಗಲು ಶ್ರೀ ಷಾಲ ಸಂಗಯ್ಯಂ ಪ್ರಿ ಸಲಾಲವಸಾ॥
ಪ್ರತಂಯು ತಾತ್ಮ ನುತಂನ್ನ ನಾರದೊಳು ದುತ ನುವಿ ಪೊಳ್ಗಂ ತಳದು ಪೊಳ್ತುಂ।
ಬಿತ ದೂಕೂಲದಿ ಪೊಯ್ಸ ಸೊತ್ತು ವತಕ ಶೈದದ್ರವವಾ॥ ೫೫॥
ಮೋದದಿಂ ಶ್ರೀ ಗಂಧಸಂ ಗುರು ಪಾದಲೀ ಲಿಸ ಸ್ವೈದೂವಪ್ಪಾ।
ಮೋದಪು ಸುವು ಪ್ರಜಯದಿಂದ ಚರ್ಣದು ತಪೂಜಿ ಸುತಾ॥
ಕೇದಿ ಸುತ ಕೊರಚ್ಛ್ಪರಧ ಧೂಪಾದಿ ದೀಪಾರತಿ ಗಳಂ ಮ್ಯದು।
ನಾದದಿಂ ಹಾಡುಂತ್ತ ವಿವಾಳಿ ಶೈಗಳಂ ಮುಗಿದು॥ ೫೬॥
~~ಗುರುಪದಾಂಬುಜ ಭಕ್ತಿಯಂ ಗುರು~~
ಸಲಿದು ಸಂದಿಹಿ ನವ್ಯವೃಷ್ಟಾಂಜುಲಂ ಮನಿತ್ತು ಶರಃ ಕಲ ವಸ್ಥ।
ನಲಸವಾಗಿ ವೃತುತ್ತ ವನ ವಂಮಾದು ತಡಿಗೆ॥
ಬಳ್ಳಬು ಮತ್ತೆಂಯು ಸೃಗೆಡಿದು ಮನವಲರ ನಮಿಸು ತಪರಿ ಚರಿಂಯು।
ಸಲ್ಲಮೊಲವು ಮಿಗೆ ಶಿಂತ್ತ ದಿವದಿ ವಪ್ರಾರದಲೀ॥ ೫೭॥
ಗುರುಪದಾಂಬುಜ ಭಕ್ತಿಯಂ ಗುರುಕರು ಣಾಕಾರ್ಯ ನಿಯುಕ್ತಿಯುಂ।
ಗುರುತರ ಚರಣಾ ತಾ ಶಕ್ತಿಯುಂ ಗುರು ದೇವತ ಪ ಮೋಕ್ತಿ॥
ನಿರುತದಿಂ ತಂ ಜಿಸುತ ಪುರಲವ। ವರತ್ವಮುಂ ದ ಮುಕ್ಷುಮು ನಮುಂಗುರ।

ಚರಿಪೆನಲು ನತಿಶುಭ ನಮಿತಾಂಗಾಂ ವವರಾಯುವಲಾ॥ ॥೮॥
ಅಪ್ರತರ್ಕ್ಯಮು ಇಚ್ಛೇ ದೃಶ್ಯಮವ್ಯಯಮು ಶಿವಸ್ವರೂಪಮು ಜ್ಞೇಯಮು ಷ್ಟಯ।
ಶಿವಸ್ವರೂಪ ಮಗ್ನ ಮುಸಂವೃತಮು ಶಿವ ಸ್ವರೂಪತಿ ಪರಮಾ॥
ಮತ್ಪ್ರಚಿಂತ್ಯಮು ಸಾಧ್ಯಮು ಕ್ಷರ। ಮಪ್ರಶಂಜ ಮಸಾಧ್ಯಮುಜಲಕ
ಶಿವಸ್ವರೂಪ ಶಿವಮು ಶಿವ ನಂತ ಮೆ ನಲೊಪ್ಪುವದು ಶಿವತತ್ತ್ವ॥ ॥೯॥
ಯಿಂತ್ತು ಮೆರವಾ ಶಿವ ಸಭ ವನತ್ಯಂತ ಮಹಿಮಾಧಾರವಂಬಾ।
ಶಾಂತ ನೀರ್ಶ್ಚರ ನಾದಿ ಜ್ಞಾನಾಮೃತ ಪ್ರಸಕ್ತಿ॥
ಷಂತತಂ ಮಿಸೆಸು ರುಶಿವಾರ್ಕ್ಯತಿ ಯಂತ ಳಿದು ಪತಿಪಾಶ ಬಂಧನ।
ಸಂತತ್ಸು ಶಿರಿಯಲ್ಸಂದುಪಂಡಿತ ಬಾಂದ ವಿಧರ ನಾಯಲಾ॥ ॥೧೦॥
ಅನುಮರೋಕ್ಷಾ ಕ್ರಾಂತರ ಮುಜೋಧಿಮು। ನಮ ತಿಯ ಲಕ್ಷುನ ರಂಮಾವೃತ।
ರವಿರಾಂಭೋಜಾತ ನಾಸುತ ತಂಪ್ಪ ವಂ ತಾನೇ॥
ನಿಡು ಕಾಣಾಪ ಯತ್ನಿ ಮು ಸದ್ಗುರು। ಲಪದವಾಜ್ಞ ನಜಾತ್ಕರ ನನ।
ಪ್ರಸನ್ನಿಯಂ ಶಿವನಂ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯ ತ್ರಿವಂ ಮಾಡಿ॥ ॥೧೧॥
ವೃತ್ತಿ ಮಾಗಲು ಪರ್ವ ಪತನಂ। ಜ್ಞಾತೃತ್ವದ್ಮ ತನಾಶಿ ಕರು ಣಾಬಿ।
ಯುಕ್ತಿಗಲು ಪರಾರ್ಕತ್ನ ನಂ ಜ್ಞಾತಾ ತ್ರನಂ ಮಾಡಿ॥
ಸೂಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಗಳು ಪರ್ವ ಮಯನಂ। ಜ್ಞಾತೃತ್ವ ನ್ಯಯ ನಾಶಿಕರು ಣಾಬಿ।
ಶಕ್ತಿದಿಂ ಪರ್ವೇ ಶಿವ ಪ್ರಾಣೋಶನಂ ಮಾಡಿ॥ ॥೧೨॥
ಜೊಲ್ಲಲಭಿಮಾಸಂಸ್ಕೃತಿ ತಮನ। ಮಲ್ಲದಾತ ತ್ವಮ ನರಿಂಪುದತಿ।
ದುರ್ಲಭವದಂ ತ್ರಾಣ ಶಿವತತ್ತ್ವಾದಿ ಮಣಾನಿಚಯಾ॥
ಬಲ್ಲಲಿತ ವಾಂದ ಯುವಂಪಳ। ಅವಿಲ್ಲದಿರಂ ವರ್ಗಡಿ ಶಿಷ್ಯ ನೊಳ
ಕುಳ್ಳಿ ಹಂಕಾರಾದಿ ಮಣಾ ದೂರಾತ್ತ ನಾಶದೂರ ॥ ॥೧೩॥
ಅತ ನಂತಾನು ಭಂಯ ನರಕ್ಷಾರಾಂತ ಶಿಂಮ ನಂ ಮಾಡಿ ಮಾತ್ರ।
ಜ್ಞಾತನಂ ಮೀರಿದ ಪರಾ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಯಂ ಮತ್ತೆ॥
ಖ್ಯಾತ ಲಂಪಪಮಾ ತಿರಿಯಾಗಿರ। ಲೋತು ನಾಯಲು ದಿನಿ ಪ್ಪನರಾ।
ಜ್ಞಾತ ಮಧ್ಯಡೆ ಲ್ಗರಿದಿ ಮರುತ ಪ್ರಾಣಾದೊಳ್ ಮಚ್ಚ॥ ॥೧೪॥
ಬಿಡಿದಿ ಯಾತ್ರ ಪೊಗೆ ಪೋರಿ ಮಾಂಸು। ಜಡೆ ತೆಯಂಬಡಿ ಪತ್ತಿ ಪ್ಪನು।
ಪೊಡರಿಗಳನಲ್ಲದು ಲ್ಗಡಿ ತರಲ ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ॥
ನಡೆನೆ ಮರುದ ಷ್ಟಣಿಯ ನೊಂದಂ। ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲದಿ ತಾನೆಂಯಲ್ಲಾ।
ಬಿಡೆ ಶರೀರಂ ಪ್ರಾಣಾಮೃತರಂ ಚಂದುಮು ತಿರಲಾಗಿ॥ ॥೧೫॥
~~ಮಾಂ ಕುಮ ತಿರುಮಾವ ದಿಮು ನಿಶ್ಚಂತ ಮರು ಭಕ್ತ ಪ್ರಯಾಣಮು।~~
~~ಮಾಂಪರ ಮಲ್ಲದು ದಮು ನಿಮಿತ್ತರೆ ಭಾಷೆಂಮು ವಿಡಿಪಿ॥~~

ననవయం వంది క్షుద్రులు భక్తి ప్రియుడు నిరక్షర వేదయుతుం త్రైం।
చేను. తరలు తత్త్వార్థామం తం న్న ధర్మం తమవా॥
వినయ దిం గురు విశిష్ట వంద్య నివ్. ఘనవద లింగ వ్వ ధర్మం వు।
త్రవఘ జంగమ భక్తియిం ప్రకారముం తదేడు॥ ౪౧౬
యిం తత్త్వ వర్ణి దిని వర్ణిదదు విశ్వంత గురు భక్తి ప్రయుక్తియు
మంత్ర మల్లదుదదు నిమిత్తతో భాష్యమం నాకానె॥
ఘంతతం గురురూప జంగమ। భంత ప్రిసి గురు లింగ జంగర।
సంకరతర రింతో ఘుర్జ్ణా దేవతార్థ ప్రకారదలా॥ ౪౧౭
ఫలములను ప్రకిం జకన మూదర। వివిగె ద్యోకుడు మోదల భాజర।
దివ్యకిమ్మద లింగ సంపద మోదల శ్రౌ భాష్య॥
సపంయమ్ము త్రాం హొందచేలి। ల్లష్టాని పురగ్గద ఫ్యం చదలదు।
ఘటకవివర గురు భక్తియిం త్రదత్తం తత్త్వ మల్లదేంయు॥ ౪౧౮
మూదల నిలయం వ్రాణాసం జకర నాద వింసం లింగ భక్తి దు।
శీదిని దుర్ధనవం చరం నేడు కాధ్య నాసదదు॥
అది జంగమ భక్తి తత్త్వజ్ఞాన జ్యోతిసిదేవ వంజర నాద
నాదవంశ ళ్ళవలదిప లుమాప ధర్మ మూర్తియు లా॥ ౪౧౯
అవిరళానంద మదమ్మను విశ్వం త్రివిధ వంత తేజో రిదం తాం।
త్రివిధ తనువి చి తత్త్వ విధ్వంసం బవిదబగ్గరా।
త్రివిధ ప్రం తలి గురు తెలల్లను। ఘం వవదొల్లు త్రద్ధురు మవి వేలయం।
విపరీత యిష్టార్థ వివరక రం నాదదేవ సల్లే॥ ౪౨౦
వారణాం గురు భక్తి నాతర। వారి జకె గురు భక్తి ఖవక్షవ।
నూరతం గురు భక్తి భవక్షవ ~~[illegible]~~ విరేంధవదనం జంయము॥
శూరనం గురు భక్తి మాయ క్షేరవల్లే గురు భక్తి గది భం।
క్షృద్రృమ
శోరసం గురు భక్తి అజ్ఞాన [illegible] దు రారా॥ ౪౨౧
ధాత్రిం తొల్లు గురుభక్తి యొ తనగొల్లు త్రికవాను భక్తి తర్క గుణా।
ధాత్ర ప్రం గురు భక్తి సంసారార్ణవ ఛత్ర॥
శాస్త్రనం గురుభక్తి తనుతా। పత్రయుక్తి గురు భక్తి యుక్తియు
జంత్ర యు వమిపలవ నాగవార నాం తుత్తె॥ ౪౨౨
నా తెంయా గంయొక్కనాము ప్రదు విని తంయుల గురు భక్తి విజ్ఞా।
ప్రాతనాద్రి సదా యువ ప్రదు రూపు మూర్తి భక్తి॥
తెలనాదియు వి శాస్త్రిమును గురుసంప్రిత్రియుల గురు భక్తి వంచైయు।

ದಾತನಾಗಿಂತು ರಕ್ಷಿಸುತ ಮಿತ್ರಮೊಲಿದು ಗುರುಭಕ್ತಿ॥ ॥೨೩॥
ಆಗಳುಂ ಗುರುಭಕ್ತಿಚೆನಜನಾಗಿರು ಪೆಂಪುಂ ತಿಃ ಭರ್ಗ ಪ್ರಮುಖಂ।
ಸ್ವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪಾತ್ರತ ನಾಗಿ ಯೋಗಿ ಧಿ ಮುಗಳು॥
ಶ್ರೀಗುರು ದ್ರೀಹ ಭಕ್ತಿ ಯಿದು ಶ್ರೇಷ್ಠ। ಸಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ವಿಧಂ ಪಥಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ।
ಯೋಗ ಪದಲಿ ಪರಭಕ್ತಿಯಿಂತುಂ ಮಾಡಿ ಮೊಡೆ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ॥ ॥೨೪॥
ಮಿಗೆ ಮೊದಲು ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪರಭಕ್ತಿಗೆ ಪದಾಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪರಭ
ಕ್ತಿಗೆ ಬಂಧುಕೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪರಭಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನಮನ ನೆಯೊ॥
ಜೊಗಡುತ್ತಾಂ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪರಭಕ್ತಿಗೆ ಕಲಶ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪರಭ।
ಕ್ತಿಗೆ ಕಿಲಶ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪರಭಕ್ತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಿದು॥ ॥೨೫॥
ಸಕಲ ಪಂಚತತ್ತ್ವ ಮನಕಾಯಕ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿತನಗೆ ನಿ
ಸಕಲ ಮೋಕ್ಷ ಪದಾ ಸಗ್ಗನಿಜ ದ್ವಿಪಗಳ ಪೆಲ್ಲಕ್ಕೆ॥
ಸಕಲ ಪಾತಕ ಭಕ್ತಿಯಂತಾಂ। ಪ್ರಕಟ ಮಹಲು ಗುರುಭಕ್ತಿಯೇ ತಾಂ।
ಶಕ್ತ ಪಕ್ಷದ ಪರಮಾರ್ಥವಾದ ಸಾರ್ಥ್ಯದ ಮೋಡಿ ದಪದೆ॥ ॥೨೬॥
ಜ್ಞಾನಮೂಗಲು ಪ್ರಾಣದೇಹ ರಾರ್ಥಂಗಳಂ ಕ್ರಮದಿಂದ ಗುರು ಚರ।
ಣಂಗಳಿಗೆ ನಲವಿಂದ ಮನಿರ್ಮಲ ಸಯು ಭಾವದಲಿ॥
ಲಿಂಗದಾಗಳು ಸದ್ಗುರು ಸರ್ವಂಗಳಂ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಪಾತ್ರತೆ।
ಸಂಗಸನ್ನತೆಯಿಂದೆ ಗುರುಭಕ್ತಿಯು ಸಿಕ ತೊಪ್ಪೆ॥ ॥೨೭॥
ಭರಣಿಜಪರೆಲ್ಲರು ಮತಿಮತಾರೆ। ಗುರುಭಕ್ತಿನಿಮನಲದು ಶೌಖ್ಯ।
ಷ್ಟುರಿತಮತಿ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂ ಯತ್ನ ಪನಾತ್ಮತಂತ್ರವದು॥
ವರಗುರು ಚರಣಾ ತಂತ್ರ ಸ್ವತತ್ವ ಪ್ರನಿರು ಕಮಂತ್ರ ಪ್ರತನಗೆ ಸದ್ಗುರು।
ಪರಮ ಮಂತ್ರಮೂರ್ತಿ ಗುರುಪದ ಧ್ಯಾನ ಕಳಿಯಿತ ಕರ್ಪಂ॥ ॥೨೮॥
ಗುರುಚರಣ ಮುನ್ನರಣವೆ ಜನನವದು। ಗುರು ಚರಣ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಪತ್ತನ
ದಿರವೆ ಶುಭ್ರತವದು ಮತಂ ಗುರು ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗ ಮೂ॥
ಚರಿತೆಯದು ಗುರುವಾಕ್ಯನೇ ಮಂ। ಗುರು ಪದ ಧ್ಯಾನ ಚರನೆಯನೇಮವ।
ವಿರತಮಂ ಗುರುತತ್ತ್ವ ಚಿಂತನವದು ಗುರುಧ್ಯಾನಾ॥ ॥೨೯॥
ಗುರುಪದಾಂಬುಜ ಪಾವನ ದಾನಂ। ಪರಿಕರಯೊಳ್ಗಿಂತನ ಪರತಮಂ।
ಧರದಿ ಧರ್ಮದ ನಾಗಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವದಲಿ॥
ಚರಿಸುತುಂ ತಾ ನೊಂದುದಿ ನದಲಿ ಪರಮಶಿವಂ ಗುರು ಪೂಜನಾರ್ಥ.
ಸ್ಮರಿಸೆ ಕಲ್ಪಂ ತರತಿಂದು ಸಂಪನ್ನ ಶಿವಕ ಸಜಾವದ್ದು॥ ॥೩೦॥
ಮೋದದಿಂ ಶ್ರೀ ಪಡೆಯೊಳ್ಗಾ ಗುರು। ಪಾದುರಂಗಳು ರಂದೆ ತಂನ್ನಯ।
ಪಾದಯುಗಳಂ ಮೋಕ್ಷದಡೆ ಗುರುಭಕ್ತ ನಾತ್ಮದೊಳು॥

ವೇದನಂಜೊಳು ತಾನೆ ಲಾಕ್ಷರ ನಾದ ನಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಯುವನಂತಾ
ದುದೇ ಗುರು ಶ್ರೀ ಚರಣದ ಶಿವ ಶಿವಂದುಂ ಬೀ॥ ೫೨೩
ಪಾದುಕಾ ಕನಕ ರಯ್ಯಂ ಯು ಮು ಕಂ। ತಾದಿ ಗುರು ದಾಲಂ ಪೆಂದೆಮು ತ್ತುಂ।
ಸೇದವ ದುಯದಿ ತತ್ಪ್ರಕಡೆ ಸು ಕನ್ಯ ಶೆಕೆನು ತಾಂ॥
ಪೋದು ತಿಳುದದು ತಕ್ಷದಿದರಿಂ। ದಾದ ಕಷ್ಟ ನಡೆಂ ತುಶ್ರೋರುವೆ ನಾ।
ನಾದರೋದ್ಧ ಕ್ಷ ದಂಡ ಪಾ ಣಾಲಯ ದಂಡ ದಕೆ ತಿಗಾರ॥ ೫೨೪
ಪೃಥು ಪದಡಿ ಪಳ್ಳ ನೆರ ಡುಮುಂಕೆ ದುಂಡ ದುಂಡಿ ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಪಲ್ಲಳ।
ಪೊಡ ಮಣಿದು ವಾಂಬಂಗಳಿಂ ಬಿಂಡಂಗಳಿಂ ಮ್ಯಾಡಿ॥
ಬಿಡದೆ ದೊಂಪ್ಪೆ ಗಳ್ಗಳ ರುದಿರ ಮಣಿ ಪಿಡಿದೆಲು ಗಳ್ಗಂ ತರಿ ತಂದು ಮಾ।
ಕ್ಕಡಿಗೆ ವಡೆಯಂ ಮಾಡಿ ಧರ ವಂ ನ್ಲಿ ಕರು ವ ಯು ನೀ ವೇ॥ ೫೨೫
ಊರು ಪಾದಿಯಯು ತಾನಿದಕ್ಕೆ ಸತ್ತ್ವಾ ಬೆದಂಪುಗಳ ಮಂಪಿಡಿದು ಕರೆದಿನ।
ಮೊದಲ ದಿಕ್ಕ ಡಿಂಯಾಗೆ ಕೆಡಿಕ ದಿದು ಕವ ಣಾ ನಿಜ ತಿರಲು॥
ತದವ ಪರದೊಳು ತಂನ್ನ ಗುರು ಪಜ್ಜದ ಮಳ್ಳವ ಮರಗುಂಡ ವೆಂಡಿಕ।
ವಾದರ ವೃತ್ತಾಂತ ವ ವರದು ಪಾವ ಚಕ್ರ ರಂ ತಾವ್ರಾ॥ ೫೨೬
ಬರು ತಿರಲು ಕಾಣಲಕ ಪಿದರ ಭರತರ ನೆಭಂಯ ಮುಂ ನಯ ವಿವಂತು ತ್ತಂ।
ಬೆರಸಿ ಪೆಂಭ್ರಮಿಸುತ ಮಿರಲು ದಾ ಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿಂ ತೆ ಕ್ರಿ।
ಪರವಶದಿಂ ತಾಂ ಮರದೊಡನೆ ತಿಳ್ಳಿ। ದುರ ವ ಣಾಲಿ ಪ್ರೊಡ ಮಡುವ ವೆಂದವ।
ಧರಮ ತೇಳ್ಳ ಲಾ ಕಂಂಶಿಮುವ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಯಿಯ್ಯಂಡೆ॥ ೫೨೭
ಅವಮದ ವ್ಯರ, ವರದಯಾ ವೃತ, ವವಳ ಶೋ ವರ ಮಧ್ಯದಲಿ ವದ।
ಬಿಪ ರುರುಂ ಗಳು ಮೇಣಾ ವಿಕವ ನಾದ ವಿಂತ್ರೆ ವಲಾ॥
ಜ್ಞಾ ಪಕೆ ನಿವಿವಾಲ್ಲಳು ಮಳ್ಳ ತ ಪ್ರಚ್ಛೆ ಪದು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಗೆ ಜರಣಾಪಾ।
ರವಿಯುದಂ ಪುಂಪ್ನದಿ ವಿದ ಪ್ರೊಲೊಪ್ಪಿರಲು ದಾ ಧರಲ॥ ೫೨೮
ನಲ್ಲವ ಮಿಕ್ಷ ದಕ್ಷಾಂಡ ನಾಗಿಂ ತಿಳ್ಳಿಂ ಮೊರ ವಿವೇತ್ಯ ಯುಕ್ತಿ ಣ ವಂದಿ ದಿ।
ತಡಿಯೊಳ್ಗೊಂದಿ ದಿಕ್ಕೈ ಗಳಂ ಶಾಷ್ಯಾತ್ಮ ಮಂಗು ರುವಾ॥
ಕುಲ ಪೃಥಿರಿಯಲಿಂ ಕಿಂ ಬಿಲು ಮ ನಲರ ಭಕ್ತ್ರರ ನೋಡಿ ಯಿಡು ಭಾ।
ತಳ್ಗಿ ಜೋದ್ಯ ಮೆ ನಾಂನ್ನ ಭಕ್ತಿ ನಿಧ್ಧತಿನೆ ಗುರು ಭಕ್ತಾ॥ ೫೨೯
ದೂರವಲ್ಲದು ಮೊ ಕ್ಷಿಯ ಲ್ಲಾ ಧಾರು ಬಾ। ಜನ ವರಿಯಲೆಂತೆನೆ।
ಪಾರವದ್ದುವು ವಾರ ಶರತ ಕ್ರೈ ರನಂನ್ನ ತಿಗೆ॥
ಪಾರವ ದ್ದುರು ವರವಿರು ತವರಿ ಜಾರ ಭಕ್ತ ನಿ ಪೆ ನಡ್ಡುರು ದಯಾ।
ಘೋರ ತಾತ್ವ ನಿಧಿ ತಿಗೆ ನ ದ್ದುರು ಭಾವ ಮೋಂ ನೃತ ಕೆ॥ ೫೩೦
ತಂನ್ನ ಗುರು ಶ ವ್ರತಿಗೆ ಕೊಡ ಪ್ರೊತ್ಸಂ ಜ್ಞಾನ ಬಾವ ಮೊ ಕ್ಷರಯು ಬಿನ್ನಂ।

ಕಂಪ್ರನಾಮರುವರಿದು ಗುರುಚಕ್ರವರ್ತಿಯ್ಯಗುಂ ಪ್ರತಿಯಾಗ॥
ತಂಪ್ರವಿಪ್ಪ್ರರು ಪಳಪೆ ತೋರ್ದರ್ಕೆ। ಬಂಪ್ಪೆ ಮತ ವಿಪ್ಪ್ರರವ ನಿಬರಂ।
ತಂಪ್ರರತ್ತ್ರಿರೆಕರದು ರಾಮುಮು ಮಂಚಮಂತವ್ರಾ॥ ೪೩೯॥
ದಿಂದೆ ಕೆಂಯೊಳದೆ ಜಾವಬ್ಬರೊಬ್ಬರು। ಬಂದುಕುಳ್ಳರ್ಕೆ ನೀವೆನಲು।
ಚಿರಪೊಂದಿ ವಿಪ್ಪ್ರರುಡಿಸೆ ನಮತ ವಿಂ ತರ್ವುದುಂಟಿವಿ ಶರೀರ್ತಾ॥
ಯೆಂದುವರಿಯಮ ಪ್ರಕೆಳ್ದ ಗುರುವಿವ। ಮುಂದೆಯುಂಪ್ರತವೀರ ಪೆಯ್ಯನ।
ಳಿಂದೆಪ ದುತಾವೆಂತ್ತ್ರ ಕುಳ್ಳರ್ ಬರ್ವುದುದೋಷವಲಾ॥ ೪೪೦॥
ಯಮತತ್ತಾವದ ನಾಳ ಸೊಳ್ಳು ತಕೆ। ವಿದಂಯದಿಂದೈಕಂದು ವಿಜವೆದ।
ವನಜಂಯುಪಳವ ನಬ್ಬಡಿಮವ ಗುರು ಚಕ್ರ ನಂ ನೋಡಿ॥
ಕವಂಯ ಕುಳ್ಳರು ಕ್ರೋಧ ಮನಾವ್ರ ಶಯ ವಿಕದಾವಿಪ ಶಕ್ತಿ ಮಂಚದೊ।
ಳೆನೆಕೆ ನಾವವೆ ಸುತ್ತ ಕದ್ದರು ಚರಣಾಯುವಕ್ಕಿರಶೀ॥ ೪೪೧॥
ಪಲಿ ಗುರೋರ್ ರಾಗ್ರ್ಯ ನಲಂಘ್ಯಾಯ ನಲು ಮೆರವ ಮಡಿಯಂ ಧಂ ವಿದಿರ।
ದಲ ಗುರೋರ್ ಶಪ್ತಾಮ ವತನ ನವೆಂಬ ಶೂತ್ರಿಂಯದೂ॥
ತಿಳಿಂಯ ಲರಿವುದು ಪ್ರಾಣವದವೆಂದೊಲಿದು ಗುರು ಚಕ್ರವಯ್ಯನಾಮರು।
ಪಳನಿಪವಿಂಮತ ಶಕ್ತಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಳ್ಳಿರಲು॥ ೪೨
ಅವಿತರಲವಿಪ್ಪ್ರರಂಪಳೆಲ್ಲಮ ಕನಲುತ್ತಾಕ್ರೊಂದರು ಲಿಜ್ಜುಂಬಿನಿ।
ಮನದೊಳಂಜದೆ ನೋಡಿದಾರಿಯುವವೆಶಿಂಪ್ಯ ವಂ ಕಂಡೂ॥
ಯಿ ವಿಮ ತಕ್ಕಿ ವದ್ಯೆದಿ ಮದ್ದುರು। ವಿನವಮಷ್ಟದ ಶಕ್ತಿ ಮಂಚದೊ।
ಳಮವಿವಲ ಕುಳ್ಳರ್ದರ್ಶನ ಮಬಿಬ್ಬನೆ ಚಿರತುಕೊಂಡೂ॥ ೪೪೩॥
ಗುರುವರಂ ವಿಪ್ಪ್ರರ ಮನಂಪಳ। ನೊಳಿಯ ಲಿಂದಪ್ಪಿದ ದವಿ ವರಲ।
ಪುರವರ ನೆರಕುಳ್ಳರಲರ್ವುದೆ ತಾಂ ಶಕ್ತಿ ಮಂಚದಲಿ॥
ಗುರುನ ಳಿಂಮ್ಯಂ ಕುಳ್ಳಿರೆಂ ಪೊಡೆ। ಗುರು ಚರಣದವಿದೆಂದು ತಂಪ್ಪಯ।
ಶರಿಯೊಳಂ ಕುಳ್ಳಿತೆವೆ ಗುರುವರ ಸ್ವಿಧಿಯೊಳುದ್ಧವಲಿ॥ ೪೪೪॥
ನಾವಧಿಕ ವಿಪ್ಪ್ರರುಪಳಂ ಭಯ। ಭಾವನೆಂರೆಗೆಳರೆಯಿಯಧಮನವ।
ಗಾಳಿಲಂಯಂತ್ರೆರ ಬರ್ವುದೀ ಶಕ್ತಿ ಮಂಚವನೂ॥
ನಾವಿರವನೇಕೆ ಗುರುದ್ರೋಹ ವಲಂಬವ ತಲೆಯುವರದು ಮದ್ದೇಶ್ವರಯ।
ದೀವಳಿಂಪದೊಳು ಹಾಂಯ್ದಲ್ಲದೆ ಪೋಗ ಬಿಡೆನೆನುತಾ॥ ೪೪೫॥
ಪಂದಣಬಪು ತರವಿಪ್ಪ್ರವೃಂದದ। ಚಂದವಂ ಗುರುನೋಡಿ ನಗುತೊಲ।
ವಿಂಡಿತದ್ದುರು ಚಕ್ರ ನಂ ಮಂಚ ವನ್ನಿಯುವೇಳೂವ್ಗ॥
ಮುಂದೆ ವೆಂಯೊಳುರೆ ಇನವಿಕ ಶೂಲವ। ನೊಂದನಾಪಳತರಿವಿ ನದವಿಂ।
ತೆಂದ ನವಗಣಿಸೆಲ್ಲರಿಂನಾರಾಧ್ಯರ್ವಂಗವನಗ॥ ೪೪೬॥

అనంతశ్రీయయాధను నవనారలపురుభక్తి నన్మాన
నన నింతోల్లు నీనధికరరుర్ద్ధనిం త్రీగా॥
అనన్యులు తరలేరిశే శూలనవదం సోదిదరేనానిం।
మ్మరి జలకభక్తియనినలు తద్మరు జరణాడిరగా॥ ॥౧౭॥
కష్టాదిరోళుంతోమ్మియుంమనులకష్టముం జనదేరి యుంది రి।
నిష్టశూలవదేరి యుందు నిశూరి విదరిగా॥
నష్టినం యినేనీను భక్తిని-అష్టాదడి బెనన్ని నంము।
స్పష్టిరేమ జాతననష్టారే నింమ్మదినభానేరిరి॥ ॥౧౮॥
జారదం జడి నుంన్న నుంచన। నేరిదంతా భనిశే శూలన।
నేరిదరునల్లదిబళ్ళక నంయిం రునజనననూ॥
యిరి దరునేయునలునంమ్మయాప్రాంచ తిరరుణాలుముధారన.
నేరిజాతోరనమోళ్ళామురు భక్తనంమ్మొవి॥ ॥౧౯॥
నలముమురు కంన్నత్రవిదవ। నలిమున నసోళ్ళమునతోడలు।
నళ్ళిరజాదని మునతాంబూలప్రజాదక్కి॥
యుళ్ళబిప్పి సోళ్ళుతుంగలేరిన విళ్ళకలలతాన్నాదవాదని।
జలకేమురు భక్తం్రి శూలవ। నాజతేగారిదదే॥ ॥౨౦॥
మురుపళ్ళినిమ్మయింక్తి నందిని-శరణాలేనుతే శరదామురాను।
నురితవానుతకం జనంజేరిచం దదలి॥
రిరింము శూలన నేరి దంశరదరనినిత్యయుమేలిమూడలు।
నరమురు భోళ్ళనమ యునుత షోదనదుత భావిమాతా॥ ॥౨౧॥
శూలమంచేరి ముంగియాతేను। శూలనుం ముంగిదప్పోలిరదని।
శ్రాంల తియులక్కరరమలనం మునిదుస్సొండదరా।
సేలిగనరు-శరణాలేనుతే మురుమురు। తోలనంముకుంభక్త నామురు।
శీల యుక్తనమళ్ళ గురురరుణాబ్ధిమ్మక్తనమా॥ ॥౨౨॥
గురుళృతాపా ప్రాణానంనిజ। గురుభజితపారి ణానంద।
దుర్గుచరణవచ నప్రమాణానసార్వ పార్వననా॥
గురుముమురనవత్ప్రాణానం నిజ। గురుపరర్వషీణానం।
గురుచరణగంధప్రాణా నంగురుపార్వధుర్యనమా॥ ॥౨౩॥
[illegible] తదురితననవరతని। పుత్తదేరుప్రాప్తతముణాన.
రుక్తనంనిజ పుత్తవరంన్నభుక్త నమా॥
ప్రసక్తకయిధక్తవనభా జన। శక్తనంగురు భక్తితిగ।

ಭಕ್ತಿಭಾ ಹುಳಸಂಕ ಮುಚ್ಚಾ ಬತ್ತಿ ಭಾಕರಸಾ॥ ॥೫೩೪॥
ಶ್ರೀಕರಸನತಿ ನಂಬು ತಿನಯುಗು ಗಸಾಂಕರ ನ ನರಿಜೋ
ಜೇರಮುಲದ ರ್ಗಳಕರನ ಸಾರಾಧ್ಯ ಬತ್ತಿ ಶರಧಿನಿಧಾಕರಸಾ॥
ಶೋಕಶೂಲ ಮುಭಾ ಸಪ್ತೋಪ್ತೋರನಂವಿತ ಶೂಲವಂಗವಿ ಕೇತ
ಕೇಶನ ಶೂಲಾನ್ವಿತ ತ್ರೀದ್ವೈರ ಹೂವಸಸಾ॥ ॥೫೩೫॥
ಚಂಡಘುನತೇಜೋವಿಜಿತ ಪೂತ್ರಾಗಂಡನಂಖಂಡಿತಮದನಹೋ।
ದಂಡನಂದಂಡಿತಯ ವಹಿಮುದ್ದಂಡ ನಂನೋಡೀ॥
ವಂದಿತೋತ್ತಮ ಪಾನಿನಲಜದಮರಗುಂಪಮಣ್ಣೋಸ್ವರನನಿತರಲ।
ತಂಡತಂಡದ ತಂಪ್ನನಿಪ್ಪುರು ತೇಳಲಂತ್ರೆಂದಾ॥ ॥೫೩೬॥
ಯೀತಪಂಚಾತನಿಷ್ಟರಿತ್ರನೆ। ಯೀತಮಂಪ್ರಭತ್ತಿ ನಿಪ್ತೆಗೆ।
ಯೀತವತಿ ಸುಭ್ರತಕದಧ್ವಂಸಾಡುತಿರಿ ನೀವ್ಗಾ॥
ಖ್ಯಾತಪುಷ್ಪಭಿಕ್ಷಾಂಪಮುಕ್ರಾಗಾತೇತಿ ಡಾಕತ್ರರದಲ್ಲಿಕೃಪಾತ
ತನಗಣಾಂಗಳಲಿ ಸೂತನ ಭಕ್ತ ಜಾಂಕದಲಿ॥ ॥೫೩೭॥
ಕೇಳಿದರೆ ಖಂ ತಪ್ಪಿ ವಿಕ್ರಮ। ತೋಲಪದ್ಧತಿಯ ನನನಿಯಲಿ
ಡೀಳಲಂತಯ ಭಕ್ತಿಫಲವಂಕಾಣಿಬರೇ ನೀವ್ಗಾ॥
ಮೇಲನರಿಯದೆ ಭಕ್ತರಿಂದಾಂತಾಳ್ವಿ ಗೂಗು ತುಂಬರವುತಿರಿಗರಿ
ಕಾಳ್ಪ ಮೂತು ಸ್ವಯಂವ್ವ ವೇತರೆ ನಿಮಗೆರಣಾವಲ್ಲಾ॥ ॥೫೩೮॥
ಪರಿಕಿಸುವದೆಂವ್ನ ಪ ಪೂಜಾತ್ರರು ಪಳ್ಳಿ ಸಾವೆಲ್ಲರುಂತಿ।
ಗುರಿವಲಿ ವನೆಂವ್ನಯ ಕೃಪಾಪಾತ್ರಂ ನಿರಂತರವ್ಗಾ॥
ಧರಣಿಯೊಳು ಪ್ರಾಣಿಬಾಂ ತ್ರಿವಿತದಿಂ। ಗೆಗುರಿಯ ದಿಂತೆಂಮಾಗ್ನಿ ನಪಗಡ।
ಬ್ಬರಿಗೆ ತಾನವರಾಂವ್ವಪಾನಿ ಕೃದಿಂಮ್ನ ಯೋಗಿಸ್ವಯಿ ದಾ॥ ॥೫೩೯॥
ಹೂವನಿಧಿಯೂಕ ನಮದಿಯ ಜ್ಞಾನುಪಾರಿಯ ತಂತ್ರದಿಂ ಯೆ।
ಜ್ಞಾನು ಪಾರಿವಳರಿರಿ ನೀವಿ. ಕ್ರಂಪ ನಿವುಗಾ ಕೃತ್ಯಾ॥
ಯೂವನುಕುವೆರ್ಗಾಂ ವರ್ವ ಕಾಳಿಬಿಗೆ ವಗವಕುಂ ಚಕ್ರಾಲಂದು ಮಂಚಂ।
ತ್ರಾನಿದೆಂದರಿಯ ನುಅರಿಂತು ನಿದಂ ಸೂಲವೆಂದರಿಯಗು॥ ॥೫೪೦॥
ಆಗಕಂಪ್ನ ಮದಿತ್ರ ಹೂಣಾ ಮದಾನಿಯುಂ ಮ್ಯಯುವಜವಮುದುತರ।
ಯೋಗವೇವಿರಿಯರ್ರ ಸೂಲ ಅದಕ್ಕೆ ದ್ರುಷ್ಟ ವಲಾ॥
ಯೀಗಳವಿಬರುಸೀವು ನೋಡೆ ಸುತಾಂಸುಳು ವರಂಕೃಪೆ ವೆರನಿವನು
ರಾಗ ಚಿತ್ರದಿಪಾಂವ್ನ ಸುರುತರ ಸುಪ್ಸು ಗುರು ಭಕ್ತೀ॥ ॥೫೪೧॥
ಶ್ರೀಮಧುರ ದ್ರವ್ಯಾ ತಪ ಗಣಸೋಲಕ್ತ ಮರಂವಳಿಗೆ ನಿಯ್ದಿಪಂಧಿತ್ತ
ಜೀವಮ ನೀನಾಂನಿಳ್ದು ಬಂರಿವ ಲೋಡವೆ ಗುರು ಭಕ್ತಾ॥

ನಿಮಿಷದ ಹಲಸಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳನಮುದನೆವೆದಲ್ಲೆಸ್ವೈಪು ಮೂರ್ಕೆ
ಧುಮಿಕಿಭರದಿಂ ಬಂದು ತದ್ಗುರುವಿದರ್ಶರನಿಸಲಲೂ॥ ೬೭೨
ಗುರುವರೇಣ್ಯಂ ಶರವ ಕರುಣಾಂ ಪುರಿತ ಮೂವವ ಸಾವ ನಾಣಿಪ।
ದ್ಗುರುಚರಣಾ ಭಕ್ತ ಸವಿತ್ರ ಶೈವ ಸ್ವಂ ತೆಗದು ಬನಿಯ ಪ್ರೀ॥
ಕರುಣಾದಿಂ ಕ್ಷ್ಮಾದು ಪ್ರಕ್ಕಿಂತು ಪ್ರಾತತಿಮಗೆ ತರತ್ರ ಬಾದಾ।
ಭರಿತ ಪುಧ್ಯಂತ ಕಾಬಿದ ತಂನಿಜನಿ ಪ್ಪನಂದೋದಿ॥ ೬೭೩
ಲನಿಶದಿವ್ಯಾಂಪ್ನತ ಶರೀರಂ। ನಿನಿತ ಶೂಲ ಶಬ್ದ ನಿಹಶಿ।
ಪವಿಯದೆದೆಕಂದವೆಮನಂ ಸುಂದದೆರುಧಿರವಿನಿತೂ॥
ಬಿಡಿಯದಿ ನಿಶಂಬಾ ತುವಿಲ್ಲದೆರವಿಕೆದುರಿಯ ದೆರಂಧ್ರನಿನಿತುಂ।
ಮುದುಡುರವಿಗೆವದೇಬ್ರಣಾಂಸಳು ಮಿಲ್ಲದಣು ಪೂತ್ರಾ॥ ೬೭೪
ಇದು ತೆದೃಷ್ಟಪ್ರತ್ಯಯ ವಿದೋಪನಿನಿದುದು ಜಾಲಿ ಪ್ರವಿವೆಸ ತವದ್ಗುತ।
ಹೃದಯರಾಗುತ ಶಿವನ ಪೋದರ ಪುದ್ಧತಿಯ ಪುಳದೂ॥
ಕಿದರಿಕೀತಿನ ಪುತಿಶೆ ಧರಾನಳ್ಗಿಯ ಮೊಳನಂದುಂ ಮೆರಯಿ ತಲ್ಲಾ॥
ಧವಮಳಾತ್ಮರ ನಿಂನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವರಿ ಮೇ॥ ೬೭೫
ಯಿಟೀಸಳುಂ ನೆರೆ ಪೆರೆಯಿ ತೇಭೂ। ಭಾಗದೊಳು ಸಾಂನೆಲ್ಲರರಿಯ।
ಲ್ಲಾಗವುಂ ಗುರುಭಕ್ತಿ ವಿಖ್ಯಾತಿ ಶಿವಪುರಾ ಪರಿಕೆಸಿ॥
ಶ್ರೀಗುರುಕರುಣಾ ಪ್ರಂಪು ನಿನಗಂತಾ ನಿದೃಷ್ಟ ಪ್ರತ್ಯಯದಮರಿ।
ಮೂಗರಿಷ್ಟಾಯ ನಶಿರಂ ಶರಕಾರ ಜಾಮಿದಾದಾ॥ ೬೭೬
ನಿಂನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ್ಯ ಪ್ರಭವಿಶೋ। ತ್ವಂನ್ನ ನಿಜಗುರುಭಕ್ತಿಯು ತವರು।
ವೋಂನ್ನ ತಿಳಿಯವದಾರು ಬಲ್ಲರು ಶಂಭುಗಾದೊಡೆಯು॥
ಮೂನ್ನವರಿಯಲ ಶಕ್ಯವೆಂದೊಡೆ। ಖಿಂನ್ನಮತಿ ಸಳವವ ಣಾಜಿತರಾ।
ಪಂನ್ನಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶವಿಭೂತ ಭವರಾ ಶಾ॥ ೬೭೭
ಗುರುಪದಾಂಬುಜ ಶರಣ ಭಕ್ತಾ। ಗುರುದಯಾಂಮೃತರಸೆ ನಿಯುಕ್ತಾ॥
ಗುರುಪ್ರಣಾಮ ಪರತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟಸಾಂಯು ತ ಜಿದುಸುಶಕ್ತಾ॥
ಗುರುನಿರಂತರ ಸ್ಮರಣ ಚರಣಾ ಶಿಕ್ತರ ಣಾದಿ ಕ್ಷಾನಾ ಮುಕ್ತಾ ವರದ
ಶಗುರುಲಿಂಗನಿಮುಖವಿದಾರ್ಥ ನಿಪುವಿಧ ಶಿರಕ್ತಾ॥ ೬೭೮
ಶರಮಗುರು ಶಿಕತಂತ್ರನಿರ್ಭರ। ಚರಿತಸುಗುಣೋದ್ಭುವಿಕ್ತ ಸಂತತ।
ಗುರುಪವಾಕ್ಯ ಪ್ರತಿಧರಂಧರ ಪತ್ರ ಶ್ರೀಯುಕ್ತಾ॥
ಗುರುತುವೆಳೋಜ್ಞಾನಿಜಿತ ಚರತ್ರಾ। ಪರತ ನಿರತಾ ಶಕ್ತ ಪೂಯಾ।
ವರಣ್ಣವರಣಾ ಪರಕ್ತ ಪುಣ್ಯಮಾ ಮಹಸುಗ ಗುಣ ಭಕ್ತಾ॥ ೬೭೯
ಯಂದು ಭಕ್ತಾನೀಕೆ ಪಜ್ಞರಿ ಯೊಂದಿಂತು ಸಂದಿಪುತ ಪಕ್ತ್ರಯ।

ಬಂದು ಮತಿಸಲು ಭಕ್ತರು ಬಿಡಾ ತಂನ್ನ ಪ್ರಾಣಂಗಳಂ॥
ಬಂದ ಬಯಲು ಗಡಾ ಪದದ ನಾಶ್ಚರ್ಯ। ಪಾದ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಾವಂ
ಯಿಂದ ಪಿರದನು ನಿರಂ ಕೊಂಡಾಡುತಿರಲು ಲಂದೂ॥ ॥೨೦॥
ಪೊರಕುವದು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಚರಿತೆಯಂ ಬರದೋದಿ ಕೇಳಿ।
ಸ್ತ್ರೀ ಬಿಡದೆ ಕೊಂಡಾಡಿ ಪೊಡೆ ಮನುಜರಿಗೆ॥
ನಿರುತದಿಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಭಕ್ತಿಯು। ಗುರು ಚರಣ ಭಕ್ತಿಯು ನಿರಂತರ।
ಶರಣು ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿಯುಂ ವರ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಗಳು॥ ॥೨೧॥
ಶ್ರೀ॥ ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೮ಕ್ಕೆ ಪದನು ೧೧೪೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಗತಿ॥

॥ ಪ್ರೌಢಾವತಿಯ ಕಥೆ।

॥ ಪಲ್ಲವಿ॥

ಪ್ರೌಢವತಿಯ ಕಟಾಕ್ಷ ಜಾಲಾ। ಶ್ರೀಧರನು ಗೆಲೆ ನಾಶಿ ನಾಮನ।
ಗಾಢ ಶರಣರ ತನ್ನಳಿದನು ಗುರುಭಕ್ತಿಯೊಂದಾರಿ॥

॥ಪದನು॥

ಲಲಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಂಗನ। ಚರಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯಂಗನು।
ಮಿಳಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯನು ಗುರುಭಕ್ತಿ ನಿಶ್ಚಳನು॥
ಫಲಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನ। ಕಲಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಬುದ್ಧನು।
ಕಲಿತ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮ ಗುರುಭಕ್ತಿ ವರ್ಧಿತನು॥ ॥೧॥
ಭವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನನು। ಸೇವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರದೇಶನು।
ನವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರವಣ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರವರನು॥
ದಿವ್ಯ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯನು ಭಾವ್ಯ ನವನಿ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಪೂರ್ವಯಾಂ ತಾನೆನಲೆಸೆದನು ಗುರುಭಕ್ತಿಯೊಂದಾರಿ॥ ॥೨॥
ಅಂದವಡೆದಾಜ್ಞಾ ಪಾಡನ್ಯ್ರರದೊಳು। ಸೌಂದರಾಕಾರನು ನಾವಿತಾಪ್ತಾ॥
ನಂದಶೀಲನು ಬರುಬರುತ್ತಂ ವಾಟಿಕಾಸ್ಥಳದಾ॥
ಮುಂದೆ ವಜ್ರಗಳ ಪ್ರೌಢವತಿಯಂ ಬಂದು ಮುಖ ವಾರಾಂಗನಾಮಣಿ।
ನಂದುದಿನದಲಿ ತಂನ್ನ ಪದನಾಂಗ ಜಾದೊಳಾಲ್ಪಡೆದೂ॥ ॥೩॥
ಮತ್ತರಿಶಿವಿಟರೊಳೀ ಬಿಲಯುಂ ಕಟವೃಜ್ಞನೋಡುವ ನೋಡಿದಂಬನ।
ಕಿಜ್ಞನೀಕ್ಷಿಸಿ ವತಿಯ ಕಂಗಳೂ ಬೊಡ್ಡಿದುರುಲು ಗಳೊ॥
ಚಿಜ್ಜನಂ ಬಳಕರೊಳಜನಗಳೊ ಪರಿಕುಚಜ್ಜನದ್ಧಾ ಮೂಹ ಶ್ರಂಗಳೊ।
ಅಜ್ಜರಿಯ ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚು ಗಳೊ ಮರುಪುಗಳ ಪಂಗದವ್ರೊ॥ ॥೪॥
ನಳನವದನೆಯ ನಯ್ಯನ ನಜಗಳೊ। ಮುಖವದೀರಗಳೊಲ ತಾಂಗಿಯ।
ಪೊಳಗುವ ಪಕ್ಷಿಯಾರು ಕುವು ಬಾಣಾನ ಮದದ ಪರಳುಗಳೊ॥

ಲಲನೆಯಾ ಶೋಕಂ ಪಳ್ಳೋ ವಿಪಿ ಪುಲದ ಸೆಳ್ಳತಾ ಶಂಪಳ್ಳೆ ಹೋ।
ಪುಲೆಯ ನೇತ್ರಾಂಶು ಪಳ್ಳೋ ದಂಡುದ ಬಲೆ ಗಳ್ಳೆ ತಾವ್ರಾ॥ ೪೫॥
ಅರುಮರುಳ್ಗೆ ಪುರುವಧೂಟಿಯ। ತೋರ ಮೊಲೆ ಬಿಸುಡ ನೀಕ್ಷಿಸಿ।
ಅರುಧ್ವತ್ತ ನೆಡರೀವ ತಿಂದು ಮೋಲ್ಪುಡಿ ಪಳಂಕೆಲ್ಲ॥
ಅರುಮೋಲರು ಮಾನಿನಿಯುದಂ। ಸ್ವೇರಯುತ ರೂಪು ಬಿಂಬ ಮಂ।
ಕಂಡಾರು ಬಾಳರು ಕ್ರೌರ್ಧ ವತಿಯರ ಶಹ ಶರತತಿಪೆ॥ ೪೬॥
ಅತಿವಿಚಿತ್ರವಿದೆ ಮತ್ತೆ ತಂಪ್ಪೆಳು। ಶತದಳಾ ಕ್ಷೈಯ್ಯ ತೋಲ ದ್ವೃಪುದೀ।
ಧಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯ ದಿಕ್ಕಿ ಕಾಲದಲರಿಯ ದೋರಂತ್ರೆ॥
ವತ್ತಿವನೆದುವದಿಶಾಂತ ಮಾರ್ಗಗಾ। ಪತ್ತಿಸಿ ಸುರಿಯಾದೆ ಸುಬಲಕ್ಕೆ ಮ।
ಮತ್ತಿ ವಲರಿದರಿ ನಿಸುದ ತಾಯರ ಶೌಕ್ಷ ಶಾತಕ್ಕೆ॥ ೪೭॥
ತ್ತೆರಳ್ಗ ಮುಂದಕೆ ಹೋಪ ಬಾರದು। ಮರಳ್ಗ ಹಿಂದಕೆ ಬರಲು ಬಾರದು
ಕರಳ ನಯನೆಯ ನೀಪ ಬಾರದು ಪಾನವಂಧ್ಯ ತಾಯಾ॥
ಶರಹರಿಪ ಬಾರದು ನಿಜಾಂಮ ನೇತ್ರ ರಿಯೊಳಿದ ಶೋಕನೆ ಮೆಮತ್ರೆ।
ಶ್ವೆರನ ಭರ್ತ್ರಂ ತಂಪ್ಪೆಳೂ ಶಿನಿಯಿಂದ ಕೈಕಪ್ಪೇ ಮಾ॥ ೪೮॥
ಅವಳು ಭಕ್ತಿಯ ದಂತ್ರು ಮಲ್ಲದೆ। ನಾವಪ್ಪುರಾಣ ದೊಳಗಳುಂಡೇಳ
ಳುವ್ರುದು ತಪ್ಪಿದಪ್ಪೆದು ನೆರತ ಪಂದ ವೆನೆ ತ ಮತ್ತೆ॥
ಅವರತಂತ ಶಪ್ಪುತಪಂಬಿತೆ। ನಿವರಿಸುತ ಕಾನದನೆ ಮೊರೆವುದು।
ತವಕದಿಂಯ ತಪ್ಪ ಬಂತದವಿಗಾವೆ ನುತೆ॥ ೪೯॥
ಯಿದು ನಿಮಿತ್ರಂ ತೆಪ್ಪವಂ ಹೊಂದಿದ ಪೆಬಂಪಳ ನಿಂದ್ರಿಯಂಪಳ
ಭ್ರುದುಪು ಬೋಂಕದಾಂಕೆ ಮುಬಮು ಬವಾಸರಿದು ಶಿವನಾವಾಂ॥
ಪದನವರಿದೊಡೆ ಗಾಳು ಶ್ರುತ್ತಿವಾಕ್ಯದಲದು ವಿಗಟಿ ನಲ್ಲಿ ಶಿವೆ
ಮೆದಮಿ ಹೃದಯದಿಂದ ತಿಪ್ರತ್ತವಂ ವಿದ್ವಾಂಸ ಶರಿ ಕಿರಲೂ॥ ೪೧೦॥
ಪಂಪಶ್ರಿ ಲವಾವ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಗೆದು ಪಂ ದುಕವ್ಯ ಮಹಾಗಿಪಂಶಯ.
ಪ್ರಾದಶೀಕಂ ನ್ನೆಮತ ತಂನ್ನಯ ಪಿಬ ಪಕ್ವಯಿಂದಾ॥
ಫೊಂದರಿಸಿ ಪಲು ರತ್ತೆಯಂ ವಯಾ। ಪಿಂದಕಳ್ಳುದಲು ತತ್ತ್ವ ಭೋದರಿ
ಮುಂದಪಾಪಂ ಮೊಳಿಯಲಾ ಶಿವಭಕ್ತ ಪಂಪ್ಪೋಡಿ॥ ೪೧೧॥
ವತ್ತೆಯುಂ ಪೊಳ್ಳನೆ ನಲವದಾತ್ರು ಲಿಯತ್ರ ಕಲ್ಕನವನಂ।
ಮತ್ತೆಕಳು ಕರ ಉಲಲನೆ ಬಳಿಕಾ ಮೊಳ್ಳನದಿ ನಡಿಸೆ॥
ಯುಕ್ತ ಬರಬೇಡಿಲಪ್ಪೊ ಹೋಗೆಸು। ಯುಕ್ತರಿಮುತಾ ವಂದದಿಂದು।
ವೃತ್ತಪ ಜಾಯಿಂಕೊಲ್ಲದಿ ಕೆಡು ತವಕವಲಿತಾಂನೆ॥ ೪೧೨॥
ಇಲ್ಲ್ಸೈದಿ ಯಾದೇಕೆ ಪತ್ತೆಯ ಮೊಳ್ಳ ಪೆಂದೆ ಗಡಕ್ಕೆ ಹೀ ಪ್ರರು

ದಲ್ಲಿ ತಂಪ್ಪಂ ಪೋಲು ಪಂತರು ಮಿಂದರು ಪಳ್ಳೊಳ್ಗಳೊಳ್ ॥
ಯುಲ್ಲಂಬು ಕೃತ ಪಪ್ಪಿದಿದಂಪೇ ಕವಲ್ಲಿ ನೆಂದೆಯೊ ಬಳ್ಳಿಕೆ ವಕ್ರೆಂತು।
ದಲ್ಲಿ ನಿಪ್ಪುದ್ವಾರ್ಕೆ ಪೋಗಿಂ ಸ್ವಂ ಮುರಿಂಪಿವೇತರಿನೀ ॥ ॥೧೩॥
ವಲ್ಲಿವಾಂಧರಿಕೆಳ್ಳು ಭುವಿಂಪೊಗಂ ದಲ್ಲದದಿ ಪಾಂಪರವು ಛತ್ರಸು।
ಬಲ್ಲಿ ತವನಿ ಲ್ಲಿಂದೊಡೆಂ ಪ್ಪೊಳ ನಿರ್ಮ ನೀ ಮೋರ್ದೂ ॥
ಪಲ್ಲಿರೂವಿಲ್ಲಿಂದೊಪೆಷಿಮು। ಜಲ್ಲಿಗಂಪಲ್ಲ ಗಾತ್ರ ಬಂಧುಸ।
ಇಲ್ಲಿ ಪೆಂದ ಪಿದರಲ ಮೂಡೇಶ್ವರರು ಯುವಪುಂತಿಗಾ ॥ ॥೧೪॥
ಘೋಕಿಕ ವವದಿ ಲ್ಲಿಂದೊಡು ತ್ರಾ ಘೂರಿಯ ಪಾಸ ನಾ ವೃಂದೊಳ್ಗನಿವ।
ಕ್ಷುರು ಪ್ಪವಲ್ಲಿಂ ದೂರಿ ಪದಿಪ್ಪುರುಷಾ ಥರ ಪರ ನಾಸೂ ॥
ಇರಿದು ಕಿರಿದಂ ದೊಲ್ಲನಿದ ಡೆ। ಧರೆಂಯುಪಂದೇ ಸೋಡು ನವುಗಿಜ್ಜ
ಜ್ವರಿಗೆ ಪೋಗಿದ ಸಲ್ಲಿದೊಡೆ ಸುಡಿ ಪಳ್ಳೊ ಳರಿದು ಕೊಳ್ಳಾ ॥ ॥೧೫॥
ಘುದ ತಿನೀಸೊಬ್ಬಂಗೆ ಕೆಂತೆಲ್ಲದಿ ಕಂಪ್ಪೊ ಪನಿ ನೋಂ ದುಬಾರಿನೆ।
ಕದು ಬಳ್ಳಿಕ ನೋಡಂ ಕ್ರಮಲ್ಲದೆ ಹೇಳು ಪೆನು ಕೇ ಸೊ ॥
ವಿಧಿತ ಜಾತಿ ಪಳ ಪ್ಪೊಗಳ್ಳ ಪಂಪುದ ಸುರಾಂಪಳ್ಗಂ ಯೋಗಿ ದಂಡಾ।
ಪ್ಪದರ್ಗಳ ಪಳ್ಗಂ ದಾಡಿಕಂ ಪಳ್ಗು ಜೊಂಪಿ ನಾಂಕೃಪಳ್ಗೂ ॥ ॥೧೬॥
ಪ್ಪೋಳಿಯ ಅನಿಮರ ತ್ರಾಸಳ್ಗಾಂಸಪೆ। ಪೆ ಲೆವಿಪ್ಪುಮುದರ ತಿಗಳ್ಗಾದನು।
ಹೂಲವಿಮರ ತಿಥ್ರೊಂದು ಪಾಂಡವ ಭೇದ ಸಿಮಿ ತ್ರಿಗಳ್ಗಂ ।
ಕೀ ಅಜ್ಜುವಳ್ಗರ ಗಾಂಪಳ್ಗಂ ತ ತ್ಪ್ಯಾಳ್ಗಪಳ್ಳ ಮೊಡವಗಾಡಿ ಮೂರ್ತ।
ಕಾಲವೇಳಿಗಳ್ಗಂ ಮನೋಗತಿ ಭಾವನೆಂಯು ಪರಿದೂ ॥ ॥೧೭॥
ಬಾಲಕಿಯರುಂ ಯೌವನೆಯರುಂ ಪ್ರೌಢೆಯರುಂ ದಿಸಲು ಇದಾನಾ।
ಲಲನೆಯರುಗಳ್ಗ ಪಯೋಧರಂಗಳ್ಗಂ ತಿಳ್ಗದೂ ॥
ಕೀಳು ಭದ್ರ ಸೊ ದತ್ತ್ರ ರ ಸೊ ಕಾಂ ಚಾಳ ಸೊ ಮೇ ಕಾರ್ ಪೂ ಬಿ ಮಾರ ನೊ।
ಕೀ ಲಿಥ ನ ಕು ತ ಸೊ ಜಂಪಂತ ಸೊ ಕಾಮ ಸೋಯ ನಲು ॥ ॥೧೮॥
ನಲಿದು ಬೆರಳ್ಗಂ ಕೆ ~~ಪಂತುಕೆ ಸ್ವ ಸು ಸೊಕಾನಿ ಲದರಿಂ ಕಿಳ್ಗ ಸಿಸಂಧ್ಯಾಸ~~
ಅಳ್ಗವಡಿಕಿ ಲ ~~ಭ್ರಮೆಸೆಗಳ್ಗಿ ಪಿರು ರಾಜಡಿಯು~~
ಪರಿವಿಡಿಯೊಳ್ಗಂ ಸುಕೃತದೊಳ್ಗಡಿಂಯೊಳು ಪರದ ಸೊಳು ಜಂಪ್ಪೆಯೊಳು ಜಘನಾಂ।
ತರದೊಳ್ಗಂ ಸ್ತ್ರಾಭಿಯೊಳು ರದೆ ಳು ಕಾಂಚಿಯೊಳು ಕಷ್ಷಿಯೊಳ್ಗೂ ॥
ಸ್ಫುರಿತ ತಗಳದೊಳು ಗಲ್ಲದ ಲ್ಲಿಯ ದರದೊಳ್ಗ ಳ್ಗಕ ಪೊಳ್ಗ ಷ್ಷಿಯೊಳು ಕೆಷ।
ಭರದೊಳ್ಗೀ ಶರಿಯಾಂದಿ ತ್ರೈತ್ರಾಂ ದ್ಧಾವಕೆಳ್ಗೆ ಪಳ್ಗಲ ॥ ॥೧೯॥
ನಲದು ಬೆರಳ್ಗಂ ಕೆಪಂಯುಗೆಳ್ಗ ಸ ಸು। ಸೊಳ್ಗ ಪ ಲದರಿಂ ಕಿಳ್ಗ ಸಿಸಂಧಿಪ
ಅಳ್ಗವಡಿ ಬಿಭ್ರಮೆ ಸೊಳ್ಗಿ ಪಿರುಗಲು ಪ್ರಿಡಿಯೆ ಪರಪದಲಿ ॥

ಅಲರಿಸಲು ಮೂರರಲಿ ಸತಿಕೋರಲು ಸುಕೇಳಿಗಳ್ಗಂ ಸುವದೊಳ್ಗಂ।
ನಲುಗಬಳ್ಳಿಕಲ್ತೆರದರಲಿ ಮಸ್ತ್ರಕ್ಕೆಕೇ ಧಾರಯುಸಾ॥ ೪೨೦॥
ಕಳೆಗಳೀರಲು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಿ। ಬಲದೊಳ್ಗಳ್ಗಂತುಲು ಮುಂಸ್ಡಿದದಳ್ದಡೆ।
ಯಲಪೊಳ್ಗವ ಮಮಮ ಥರ ಪಾರ ಭೋನಿಭಿಂಗಳ್ಗಂ ತದ್ವಿ॥
ಜಲಜದಳ್ಕ ತೋಜನೆಯರಂ ತಂಪ್ಪೊಳ್ಗನೆತ್ತಾತೇಮರಿಪರಿಪ್ಪ
ಹೊಳ್ಳಿಪಿ ಮಾಡುವದರಿದೆ ಭಂಪ್ಪುವತಿತ್ತುಸೋಡೆವಸೇ॥ ೪೨೧॥
ವೃತ್ತಕುಚೆಂತಾಲಿಂಗವಾದ್ಯುಚತೋತ್ತಮಾಲಾಕಂಠಳ್ಗಂದಿರಿ।
ಯುತ್ತಪದಿಲುತ್ತಿರಲು ವ್ರಂಸ್ಮಿಲಿತನಯುಸೇಯೂಗೇ॥
ಚಿತ್ತಭವನ ಶರಧಿ ತುಳುಕಾ ಮುತ್ತಿರಲು ನಿಸ್ಸಂ ಸುರುಳ್ಗಂಪೂ ಮುತ್ತ
ಮುತ್ತಮಿರದಿದೊರ್ದೆನಿನಗೆವಾಂಪ್ಪೋತಲಮಬಳ್ಗಾ॥ ೪೨೨॥
ಯುಮತತದ್ವಿಷ್ಣಯಂ ಸಗ್ಗಾಪವನಮನಂಗೂ ಲಾಕಂಗಳ್ಗಂಪೂ।
ನಿನಿಗೆತಂಪ್ನಯ ಜಾಣ್ಮೆ ಸೆರೆಯಲುಕ್ರೌಡವತಿವಸುತಾ॥
ವಿವಗೆಯನಸಂ ಭಕ್ತಿನೀತಿಯೋಳ್ ಮವತಿಕಲಳ್ಕವಡದುಹೋಗೆಂ।
ದೆಸುತ್ತಿರಲು ಸೀಣರ್ನಿಂಪ್ನ ಚದುರಂ ತೋರು ಪ್ರರುವತ್ತಿಂಪೇ॥ ೪೨೩॥
ಅರಿತವೃಳ್ಕವನಾದೊಡಿ ನಿತರೊಳ್ಗರಿಯ ಬೇಡಾದಿರವಮನೆರೆಪಿಕ
ನೆರೆರವಿರನಾದೊಡೆರವನ್ನಳ್ದುಮಮುಳ್ಗಪಡೆಬಾಂಪೂ॥
ತೆರೆಯಲುಂ ಬೇ ಬಳ್ಗರನವಗಾಂ। ಬರಿನಿನಾಡಿದ ಬಾಂವಂ ನೀ।
ಪರಿದು ಭಾವಕನಾದಡಾಗಿ ಗಳ್ಗೆ ಹೋಗೆ ಬೇಕಲ್ಲಾ॥ ೪೨೪॥
ಬಿಂದನಾದದೆ ಬಿರಿಬಕ್ಕದು। ದಂಡವಲ್ಲಾ ಪೂಟ ಗಾಳಿ ಸಘೊಡ।
ಸಂಡತಿದುಂ ಬೇಡೆವಲು ಪುಮಮಥ ತಂತ್ರವಿದ್ಯಾದಿ॥
ಕಂಡಿತಂ ಸಳ್ಗೆಸೆಂಯದೆನಿಸ್ಸಂ। ಕಂಡುರತಿಯಂತೋರಿದರೆನೀ।
ಕಂಡುಸೂನಾ ಕದಡೇ ಬಳ್ಗೆ ನಿಂಸ್ನೊಳ್ಗರಿಂಪ ಬೇಡಾ ೪೨೫॥
ಶೈವದಲ ಅಂಪಾವಧಾವದ। ಭಾವಿಯೂದಡೆಹೊಲಬು ಪೆಟ್ಟಾಮ
ಸೋಳಿಕಾರದ ಮಾತುಗಳ್ಗೆ ನಾಡಲಿಪ ಚಿತವಧ್ಯದೇ॥
ಭಾವಜಾತುರ ನಾರಿಯಂಕೆಟು ವೃಥಾವಿಕಳ್ಗನಾಗದಿರು ಗುರುಕದ।
ಜೀವಕಂ ವಿವಶನಿತು ಕಳ್ಗವಳ್ಗವೇಕೆ ಹೋಕಿನಲು॥ ೪೨೬॥
ಯುಂತು ನ್ಯೋಕವನಲ್ಲಕೇಳ್ ಪ್ರಕುಷಾಕ ತರವನೇವವನರಿಯೆ॥
ಭ್ರಾಂತಿವಿನತಿದಿಟ್ಟ ತನದಿಂದೊಲ್ಲದಿರ್ಪುದೇನಗಾ॥
ಯಂತುಪೇಳಲ್ಲದೊಡಂ ಬಡು। ಸುಂತೆರಣಾದುವ ಯೊಲ್ಲದಿದೊರ್ದೆ।
ಕಾಂತೆಯಸುಂಸಂ ಮಾಡಿ ಹೊಂಡಿರು ಬಂತನೂಗದೊಡೇ॥ ೪೨೭॥
ವರರನಿದು ಕೇಂದಲಾ ಇಂತಾ ರಂರಕೆಂಬದೊರ್ದೆ ಭಾಷ್ಪೆಯಂ ಸುರಿ।

ತರಳತೆ ನೀನುದು. ನಮ್ಮಂತು ಸುರದೇನಿಂತುಳ ಪಂದದಲೀ॥
ಶರಣರ ನಿಷ್ಠೆಯ ತೃಪ್ತಂ ಜಮನ। ನರಿದೆವಲು ತಿರುಕತ್ವೈಯಾರಿ।
ಪುರುಷರೂಪಂ ಧರಿಸಿಹ ಭ್ಯಾಘ್ನಲವ ಸುರತೀಸೂ॥ ೧೮
ನಾರಿಯರೊಳ್ ಭ್ರಮೆ ಸವೃಳ್ಳ ಜಾರವಂ ತತ್ಪಕ್ತಿಯೊಡದೆ
ನೀರ ಜೋಳಿಕ್ತೈಯಂತ್ರೆ ಕವವಂ ನೆರೆಯ ಬಯಸಿದೊಡೇ॥
ಜಾರರುದ್ರಾಕ್ಷರಾಮದಲ್ಲಿಂಪ ವಾರಿಜಾವನೆಪ್ಪೋಸು ನೀವನಿ।
ಜಾರದಿಂ ಪ್ಪೋದಿಂದು ಜಾರವೆಂದಡಂ ಪ್ಪೋಗೇ॥ ೧೯
ಯಿದಕಿಕ್ಕಾರ ಗಾವೃದಲ್ಲಿ ಮರದೊಡೆ ನಾನಾ ಯುಕ್ತಿ ನೀನಾ।
ಯ್ಯದ ಜತೋಜವೆ ನಿಂನ್ನನೆಂತ್ತುಂ ಕ್ರೋಧಬಡೆ ನೆಮಾ॥
ಗದರುತ್ತ ಧೃದುಧೃದಾರು ಮೆಚ್ಚುವ। ರಿದನರರ ತೀನಿಂಯ್ಯ ರರರರ
ಜದುರನಡೆ ನೀನಿಂನ್ನವದತ ಗಾರೂಪವೆನವರಿದೂ॥ ೨೦
ನಲ್ಲ ಮಿಂಡನೆ ನಲ್ಲ ಭಕ್ತನೆ ಜಾ ನಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಭಾತಿಯೆನೀ।
ನಲ್ಲ ಪೊಮದತಿಯರು ತಾವಿಂತೊಲ್ಲದುದ ನರಿದೂ॥
ಸೊಲ್ಲನಾಡದೆ ರತ್ತಿಕೆಳಮನವನೆ। ನಲ್ಲದ ಬಳಿಯನೊಲ್ಲದವಳ।
ಪೊಲ್ಲದಿರ ಕಳೆಯಂಬ ಳಿಕಬದ ಲೊಲ್ಲದಿರ್ಪವನೇ॥ ೨೧
ಸೊಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಜಾತಿಸೊಲ್ಲನು ಸೊಲ್ಲನೆತಾನೆಲ್ಲೆಡೆಂಬೊಳ್ತಂ
ಸೊಲ್ಲನಾಡಡೆ ಮದವಿಲಯರ ಮನುಕಳ್ ಕೇಳು ಸೆಳ್ವಾ॥
ಬಲ್ಲವನೆನೆ ರೆನಿಜ ಮಂಕಾ ಮನು ಬಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ ಬಭೃಕಥಿಸಲ್ಕಂ
ಬಲ್ಲ ಭೋಜರ ತತೆಸೆಳ ಲಿ ರಟ್ಟದೆಯಲಾಧ್ಯಲ್ಲಾ॥ ೨೨
ಪ್ರೋಧಿ ವಾಡಸಳ ನಾಡದ ಕೋವರಂಸು ಸಕ್ಕುಲತೆ ಮಿಕ್ಕಳು।
ದೈ
ಕ್ರೈವೆಬಳರೇನಿನಸೆ ಧತಿಯರುದಾರಿ ಬಿದ್ದಡೆಯೂ॥
ಯೀಪುರೆಳವಳಶೀಳ ದೇತರವಾನಿ ಯುಂನ್ನೊಡ ನಿಂತ್ತುನೀನಳ.
ವಾಪೃಡದಡೆ ನಿಂನ್ನ ಧರಿ ನಿಖಿಳಂತ್ತು ಮೆಚ್ಚುವರೂ॥ ೨೩
ಚಂಡಿಗೊಂಡೊಳತ್ತೆ ಕ್ರೋಧದೆ। ಚಂಡಿಕುವೃದಿದು ಭಕ್ತಿನೀತಾಯೆ।
ಮಿಂಡ ತನಕಿದು ನೀತಿಯಕ್ಕೀ ಪ್ಪಿನ್ನ ನೀವರಿಯೇ॥
ಗಂಡು ಮಿಕ್ಕಲರತಾ ವಿಸುವೃದು ದಂಡಿಕು ವೃದೇನೆಂನ್ನ ಜಾಕಿದ।
ಗಂಡರೊ ನೀನೀನ ಳ್ಳೋಧಿಂಯ ಭೋಜನ ನೊಮುತ್ತೇ॥ ೨೪
ಊಮಿಗುಮಿ ಪನೆ ಮದ್ದುಕಿದಳಿಗಜಭಾ। ವೃದುಭಿದೇಶರೆರು ಬ್ಬರಾಡಿಯ।
ದಿಡೆಯುಳುಂಡಿರೆ ಪೃಟ್ಟವೆ ನಿಂನ್ನ ಯಮನೆನೆ ಬಂದೂ॥
ಕಿಡುವ ಮಿಂಡ ನರಡುರಲೇಕ್ಕಂ ಪ್ಪೆದರ ನರಿದೊಂ ದೊಂದು ಪ್ರೊಂನ್ನಂ।
ಬಿಡದೆ ಕ್ಷೊಷ್ಟಿಯೊಳ್ ವಳ್ಳನಿದಳ ಭಕಳರ ಬಲ ಜ್ಞಾನಾ। ೨೫

ತಿಳಿದು ಮದಿವರೆ ನೆಂದೊದಂ ನಿಂನ್ನೊಳ್ಳುವಿಚಾರಿಸಿ ~~...~~ ನೀನೆಸೋಡವಿ ಸುಧಸಾಧ್ಯ।
ಯುಕ್ತಿಯ ಶಲತ ಭಕ್ತಿ ಮಚುರು ಭಜನೆಯು ಲಾ ವಿರತ ನಂತಾರಿ॥
ಶ್ರೋಳಲೊಳಂತ್ರ ಭುವಪ್ಪಿವಂ ಜನರೊಳ ತ್ರಿಂಯುಕ್ತಿ ಶರಂಪ ಯುಕ್ತಿಗ।
ಳುಳಿದು ನೀ ತ್ರಿಂಯ ಮಳು ಇಸೊಳ್ಗಾ ನಿವಗು ಚಿತವಲ್ಲಾ॥ ೪೨೬೪
ಮದದಿಂಸೊಸೊಳಿಂನ್ನಂ ವಿಚಾರಿಸಿ। ಸುದಿದ ರಾಘ ಸಾಂಧಿಸಯುಕ್ತಿ।
ಶದಿಗರೆ ಳಿದೊ ದೆಂಮ್ಮಲಾಂಗವೃಸೊ ...ಯು ಶವ್ವಾ॥
ವದಮು ತಿರೆವಂತಾ ತಿಂಯುಂ ಭವಿ। ಯೊಡನೆಮೂ ತಾಡೆವೃಂನ ವಿನಲಾ।
ಮೃದನೆ ಭಕ್ತಿರನಲ್ಲದಾರುವ ನರಿಂಯವರ್ಬ ನೆವ್ರಾ॥ ೪೨೬೫
ವಡ ತೊಳವಗು ಜಾವಿಲ್ಲವವರಾಂ। ಶದವಧವವಂ ಮಡೆಸಲರಿಯವೃ।
ವಡೆಯರುನಳಿ ಬಲ್ಲರಿದ ನೇನೆಂದು ಕೇಳು ಶಿಮಾ॥
ಮದಿವಿ ಯಂತಿಂತೆವೃಶಂದು ಕೇಳುದಂ। ತೊಡಕ ನರಿಯವೃ ನಿಂನ್ನನೆಂದುಂ।
ವಡಬದಿವಿ ನೀನೆಂನ್ನವಂ ಶ್ಚುಂಕ್ಕಿ ಶಲು ಪಸಿಬರ್ರುದೂ॥ ೪೨೬೬
ಮಡಿವಿದವನೊ ಚಂಡಿಕೆಂಯವಂದು ದಿಬಿದವನೊ ಛಿನೆವೃದಿಸೆಂಯಂ।
ತೊಡಬಿದವನೊ ಬಾಲದುಡಿಗೆಯ ನಧಿಸಂಯಂಪ್ಮಾಡಿ॥
ಶಿದಿಖಿದವನೊ ಕಂನ್ನೆಯೂಗಿರೆ। ಸುದಿಖಿ ದವನೊ ಪೆಲುಮಡಿಗಳಂ।
ವದಬಿದವನೊ ನಂಮ್ಮ ವರವೆನನಾರ ನೀನೊಳ್ ತಲು॥ ೪೨೬೭
ಶಲವಿದವನೊ ಕಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರರ। ನಲಖಿದವನೊ ಕಿರುವರೆಯುದಲಾ
ಭಲಬಿದವನೊ ಪುಂನ್ನ ನೀನೆಂನ್ನ ವರವಲಿನೆ ಗಳು॥
ವಾಲಿಬಿದವನೊ ವೆಲಿನೆಪ್ಪೇರಿಖಿ। ಬೆಳಖಿದವನೊ ಬೇಟವಂವೆ।
ಗಳಖಿದವನೊ ಕೊಡುವವಿಟರೊಳು ಭವಮು ಚಿತವನರಾದೂ॥ ೪೪೦೧
ನಚ್ಚಿದವನೊ ಬಂದು ಬಳಗಕೆ। ಮುಚ್ಚಿದವನೊ ಮುಳ ತರೆಳಿಗೆ।
ಪೆಚ್ಚಿದವನೊ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಗುಂಡ್ವಾಳ್ವನಾರ್ರೈದೂ॥
ಜಚ್ಚಿದವನೊ ಖುರಿದಮು ನವಂ। ಕೆಚ್ಚಿದವನೊ ನಿಂನ್ನಧವವಂ
ದಿಚ್ಚಿಖಿದವನೊ ಯಂನ್ನರು ಭವಂಪಾರವ ತಾಂಯರೊ ಳು॥ ೪೪೧೪
ಾಡಿದವನೊ ನಾನೊಲದಿರಲು। ಶಗಾದಿದವನೊ ಕೆ ಪ್ರಕೊಟಕಿ।
ಕೂದಿದವನೊ ನೀನೆವಗೆವೃ ಶಿಕಾರವಂಕಿರದಾ॥
ಆಡಿದವನೊ ಯಂನ್ನೊಡನೆಕೊಂದಾಡಿದವನೊ ನೋಡಿ ಲೇನಂ।
ನೀಡಿದವನೊ ಕುಮುಮ ಗಂಧಾಲೇಪನಾದಿಗಳು॥ ೪೪೧೭
ಬೆರಸಿದವನೊ ಪನಕುವಮಗವನಿಂ ಇವಿದವನೊ ನಿಂನ್ನದೆಂನೊಳು।
ದ್ವಾರಿದವನೊ ಯಂಂವು ನೆಲ್ಲರ ನೆದರಡವಿ ದಲ್ಲಿ॥
ವರಿವಿದವನೊ ಕಿಲವೃದಿವವತಿ। ಸೆರಖಿದವನೊ ತಪ್ಪೆನ್ನೆರಿಖಿ।

ತಳಿಬಿದವನೊಳ್ಪೊಂನ್ನರಂನ್ನದ ತೊಡಿಸಿ ನಿಳ್ಳನಿವನೇ ॥ ॥೪೩॥
ಮದವನ್ಮೈರಿಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯುಂ ತೋರಿದವನೊ ಭವಶಾಶ್ವಮಂಕಿಂ।
ಈಶದವನೊ ಜೀವಿತವನಿತ್ತಾಳ್ದವನೊ ಮುಂನ್ನಾ ॥
ಮದುವೆಮಂಪಲವಾಣಿ ಮನೆನಲ್। ಸೊರಕ್ಷಿದವನೊಯುಂ ನ್ಮಾಶಕ್ತಿದ।
ಭ್ರದಿಸವನೊ ಚಕ್ರತ್ರಿ ಭಕ್ತರನಿ ನಿಕ್ಕೆ ಪೊರೆದವನೇ ॥ ॥೪೪॥
ತನೆಕ್ಕೊಲಲುರಾಯುಲುಬಲುರ ನುಳ್ಳೆ ಹೊರಡೆಯುಲು ಸಂದು ನೀರಡಿ।
ದವನೊ ಸಂತ್ರೆ ನೊಳ್ಗೆಂನ್ನನಿಂ ತೊಂಮ್ಮ ಪದಭೇರದೆಲ್ಲಾ ॥
ನವಪ್ರತಿರೆಪಾಕ್ಷಿ ದವನೋಯುಂ। ಸ್ವೈವರ ನುಂಪೆರೆಯುಂ ಬಿಡಿಸಿಪೊಂ।
ಧವನೊ ಪಾಂಯದ ಮೊಕ ನಾಡಿದರಂತ್ರ ಮಲ್ಲದೆಂಪಲು ॥ ॥೪೫॥
ಮತ್ತೆಕೇಳ್ಕ ನಿಕೆಂದ ತ್ರಾಯೊ ಪಾಮತ್ರೆ ಪೊಳ್ಗಿಯೊ ನಿನನೆಪೋದರ।
ಅತ್ತೆ ಇತ್ತ್ರಿ ನೆಪಾದು ಪಿಂಯೊಶೆಗಾತ್ರಿವ ಮಗಳೊ ಪಿಂನ್ನಾ ॥
ವತ್ರನೀನೆನ್ನಂ ಬಲುರುಮೊ ಡುತ್ತರಾದಲದೆಂತ್ರ ಬಳ್ದದಾ।
ನೆತ್ರತೆನ್ನನೀ ನೆತ್ರ ತೇತರ ಮಾತು ಬಾಯುಬಡಿರಾ ॥ ॥೪೬॥
ಯೋಪಸು ಪಿಡ ಮರದಡದಿರ್ಗಾರಮು ದೋಷವಂತ್ತ ನರಾಯು ನೆಂಬಾ।
ದೇಶವಾಡುವಮಾತ್ರ ಸಾಂದಾಂ ಕಂದೆ ನಿಾಂನ್ನಲ್ಲಿ ॥
ಅಪೆಮೋಕವ್ರದು ಸಕ್ರಿ ಪ್ಪಳನಿ ವಾ ನಿನೆಂ ಬುದ ನರಿಯು ಲಾಕೇ।
ಕ್ಷೋಭರಿಮುಮು ನಿನನಿ ನಿತುಪಾ ಮನಾರವಿಕ್ಷದೆಲ್ಲಾ ॥ ॥೪೭॥
ಧಾರುಣಿಲಂಕೆಗೊಳ್ಗಾಂ ನಲ್ಲದಿಲ್ಲಾನಾರಿಯುರು ಬರನಾಯ್ತೆ ಶಾಮವಿ।
ಶಾಪುಕೇಳಕೆ ಶಾಚರ್ಕರಂನೀ ಮಾನವಾಚಂದ್ರಾ ॥
ತಾರಕ್ಕಪಿ ಮಿದೆಂಡಿಮ ತೆರಳ್ಕಿ. ಜಾರಿಪದಿನೀ ಸುವರೆ ಮಾನವ।
ನಾರಿಪಾದ ಪ್ರವೃರುಷ್ಕರೊಳ್ ಸಭಾಮಾನವ ಕೇಳ್ ಬೇಸೊ ॥ ॥೪೮॥
ಅಂಪಕವಸು ಳಾತೆಕ್ಕೆ ಬಡುಗಳವಲಂ ಗವಂಕ್ವಾಣಿ ನಿದದರೊಪರ.
ರಂನಿತ್ರೆವಸ್ಥಾ ನಂನಿವನೆ ಇನಿತಾದೊಡಂ ಬೇಡಾ ॥
ವಮಂಗಿಡಿಕುವಮುಲಜ್ಜೆ ನಾಚಿಕೆ ಅಂಗವಂಗವಾದೇಕೆ ಪೊಲ್ಲತೊ।
ಲಂಚು ನೀನೆಂದಾವವರಿಂಮುಲ ದೇಳ್ಗದಡೆ ಮಾಣ್ಬೇ ॥ ॥೪೯॥
ಖಲುಕ್ಕರಕ್ಷಿದವೆಯನನಿನಿ ನಗಂ। ನಳ್ವದಮು ಪೋಗೆಂದ ಡಂಬಡೆ।
ಫಲವನೆನು ಕುಂಭಕ್ತಿಯುಂ ವಿವಿಧ ಮರ್ಗಮಂ ತೋರಿ ॥
ಕಲವನು ಮುಕಲ ದೆಪ್ಪಡಂ ಬಡದೆಳ್ಕ ಮಾತಂ ಸಂತ್ತು ಮಲ್ಲದೆ।
ಬಳ್ಕವತಿ ತನ್ನೊಳ್ಗೆ ಶಾಶ್ವಾ ನಿವಿ ಹಾರಿಸಿದ ಳ್ಗೊಂಡಾ ॥ ॥೫೦॥
ಮಕ್ಕರಕೇತ್ವನರ ತ್ರಿವಳಲ ದೇಶಿಸಿ ಸಳ್ಗಂ ಕುಟ್ಟಿ ಮುನಿನಿಮ ತತ್ತ್ರ।
ವಶಿಗಿಸೆ ತಿಯುಂತ್ರೆಂದಳ್ಗಿಲ ವಿಪ ಹೋದವನೆ। ಕೇಳ್ಗಾ ॥

ಇರಪವರವೈಶ್ಯಾವಿಡಂಬರ। ವರವ ಮುಂನ್ನರಿಯಾ ಬರಿಯವೈ
ಶರವದೇಗಂಬವದಂಬರಂನಗ್ರಾರವನಿತೆಯರಾ॥ ೪೫೧೧
ಶಕ್ತಿತೆಯರಥವೆರಿಯರು ಕತ್ತಿನೆ। ಮಿಕ್ಕ ಪೋಟುನಳ್ಳಿಸ ಳು ಸಪ।
ದಿಕ್ಕೆಯರು ಭಂಡಿ ತೆಯರಾನಳು ಹೊಂದೆಗಿತ್ತಿಯರರು॥
ಯಕ್ಕಿನಿಕ್ಕಿಯ ಉವರವರುನಳ। ನಕ್ಕು ಬನೆವೆಯರಗದು ತಿಂಬಾಂ।
ರಕ್ಕಸಿಯರಾ ಶಾಲಿ ಶಾಟಯರಿಷ್ಟಿಗಾತಿನಯರೂ॥ ೪೫೧೨
ಇರಪಿಯರು ವಿಶ್ಯಾಕ್ಷಪಾತ್ರಕಿಯರು ವಿಶಾರಂತರ ನಾಟತೆಯರ
ಶಿಖರೆಜರಿತೆಯರು ಇನಡಿಯರು ವುಂನಸಂಪ್ಪಿನೊಯ್ಕಯರಂ॥
ಮುರುಳಿಯರು ಸ್ತ್ರಿಯರು ವಂಚಕಿಯರು ಜಾನಳನಂ ಬಯರು ಶಾಮ।
ತುರೆಯರ ತಿರವಡಿತಯರೂ ತ: ರರ ಗಾ ವುಲನೆಯರೂ॥ ೪೫೧೩
ರಕ್ತಯರು ದೂತಿನಯರು ದಾನ್ಯದ ವುಕ್ರಿಯರು ಕೋಕ್ಕಿಯರು ವಿಸ್ತಾರ।
ಜನಳಿಯರು ದುವಿನದವಿಯರು ಜನ ವೆರೂರಾ ಶಿಯರೂ॥
ಅವನತಿಯರು ರೆಪ ಲನಡಿ ಕಿಯರು ಕೃಸ್ಣಗಾರಿಯರು ಜೋರರರ ತಾಂಯ್ನಳ
ಸ್ಪವಿವಿತವು ತನಳು ಖೂಳಿಯರು ರಕ್ಕಿಯರು ಸುಳ್ಳಿಯರೂ॥ ೪೫೧೪
ಕೃತ್ತಿಮದರೂಪಿನಳು ಬಾಬರ। ಗಿತ್ತಿಯರು ಮೆರೆಯಿಲ್ಲದೊಂದುವ।
ಮಿತ್ತುನಳುದರ ಪೋಷ್ಟಗಾರಿಯರುಂ ಸೋಗಾಸೊಯ್ಕಯರೂ॥
ಬತ್ತರಿಯರಿವೆನತ್ತರಿಯರೆ। ಪೊತ್ತಡಾದರ ಗಾತ್ರಯರಂ ಬ್ರುಂದ್ಮೆತಿ।
ಶಾತ್ರಿನಯರ ನವರತವುಂ ಪೊಂನ್ನಬಾಕಿಯರೂ॥ ೪೫೧೫
ದಿಟ್ಟೆಯರು ಕುವಾತೆಯರು ಪುರಕ್ಕದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯರು ಅಟ್ಟೆಯರು ಮಂದರ।
ಬೆಟ್ಟದರು ಮ ಪವೂಯನಳ ಬಲವ ದುಬ್ಬಾತಿನಯರೂ॥
ರಿಟ್ಟಜಾತಿಯರಾರ ಹಾದೊಡೆ। ಮುಟ್ಟಹೊಂಬರುರ ಜಾತಿ ನಾಶನೆ
ಬಟ್ಟೆಗುತ್ತಿಯರಂತ್ರ ವಾರವೃರಂದ್ರಿಯರು ಮತ್ತೆ॥ ೪೫೧೬
ರಲುಕ್ಷಿತಂನಳು ಕುಂಚಿತಂನಳು ಹೊಳವವುದವಲಸುನಳು ಖಂಚಿವ।
ಕಿಳದಿಂದುರು ಪ್ರಾರಂನಳ ವಿಚಾರಿಯರು ಜ್ಞಾರಿಯರೂ॥
ಬಲಿದೆರಡವುನಳು ರವುನ ಮಾನನಂನಳಮೊಳನೆಳು ಸ್ವರಂನಳಾ ರಾ
ವಳಯಿತಂನಳು ಜಾರು ಕನಳು ಬೀರುನಳು ರವಲಯರೂ॥ ೪೫೧೭
ಪಲವರಂನಳು ಬ್ಯಾರು ಳಂನಳು ಮುಲ್ಯಮುನಳ ಬೆಳದುನಳು ನೆಲೆವೆ।
ಕೃಳದಪುಳು ವಿ ನರ ಕ್ಕರುನಳು ರೆನಳು ಮಗನವರಾ॥
ಕುಲವವರಿಯಂದಿಬೆರವುವತಿ ಜಾವಳದರ ವೃನಳಿರವೃನಳು ರಿಮೊರೆ।
ನಳವರನದರಪುವರಿದಿರಿನಳ ನಿಟ್ಟವೃತ್ತಿನಳಮೂ॥ ೪೫೧೮
ರಾಂಗದಾರೂರಂಪಳಂ ಬ್ರಮುತಂನಳವನಿತ್ರಂಗಳು ವತಾ।

ఖండగ్లాపాదం గల్గం త్రియక్షంగదు రుల్గుగల్గా॥
ఖండురంగల్గనంగ నొల్గువా। శంగల్గతా లింగ నా ఒరే
గాంగల్గాగల్గ అంబికేల్గళ రింగల్గ వృమత్తే॥ ॥౫౯॥
మరిగళరిగళు త్రైవిరింగళు బరివు వృవిమ వంల్గుగళు నామువ।
రరకేగళు బక్కు బామ నాంగళ ధ్రారెగళరవృగళ్గా॥
చెరమగళ తీవరాన్నికం గళు। బరు మగళు దాని పవ వృత్తిగ।
శరిప్రగ రాక్షీ నాంగళపరా ఛర్గళ గుల్గుష్టిగళ్గా॥ ॥౬౦॥
మత్సరరంగళుంమ హృత్తంగళు మచ్చు మరిగళుంకెచ్చుగలుగళ
జూట్టుగళు కల్గ ట్టుగళు దెట్టు ట్టుగళు ధర్తిరాం॥
బట్టు బరం మవెశిట్టుకిగళు బట్టు శుండుగ శీట్టయంగళు।
మట్టుగళపవరట్టు రిగళ దెగట్టుగళు విటరా॥ ॥౬౧॥
పడవరంగళు సుజుగ ల్గారదెగళ మబితతార గాంగళు।
తడబడంగళ తట్టెగళ ముండుగళ వురుకుగళ్గా॥
వుడుగడురవృత్తమృరంగళు। చెడమగళు నాబాస్తువ జొంలపు
వదరుగళు కడుతంత్ర యంత్రంగళగె బత్తుగళ్గా। ॥౬౨॥
యంత్రతంత్రగళు ఘుజంగ క్షేత్ర పుత్ర ద్వేషిగళ్గర
రత్నధూరంగళు విరదగళుదు ర్గతిగె హొదలా॥
పాత్రదొళు విషయా తురంగళు। పాత్రపాత్రంగళుల మఖగళర
విత్రమిత్రంగళు గణురెయర మాతుగళు బల్గరా॥ ॥౬౩॥
నీరదంగళు కలక్షంగళ పారమాలిం వ్యృదాంగళు।
పారతాపాపారవిందంగళు వికల్పత్రిగళ్గా॥
పారదంపార వృలంబా। ధారబాంతిగళతికహొర
ప్రొరవర్తిగళల్పభోగాప్పద యుక్తిగళ్గా॥ ॥౬౪॥
ఆదిగళగాదిగళు నామప్రొదకోబాని లక్ష్మాత్రయ।
బాధనంగళు మందమతిగళు విషరాతిగళ్గా॥
భోధవర్త్రలత్ర మిగళరరాధ రతిగళు మృత్యుధర్మరి।
కొధగళుపు రదాలపాలంగళు ఖుతాంతిగళ్గా॥ ॥౬౫॥
బంగ్షగతరంగళ నిలెగ ల్గారం స్థితిగళ తిరొరమాయా।
భంగవర్తిగళ నిత్యవంగళు ద్వైంవృ వృత్తిగళ్గా॥
భంగ్యభావా వృకృతవక్ర తెగా త్వంగ భూతంగళుదు రభావ
నిస్సంగళ్గా పారద తయర మవదుగళు మత్తే॥ ॥౬౬॥

సానిరవనేనతేఁసెరూప్యక లాపి లాభంసళ్ళు మెరవరా॥
జీవము బయలత్త నుగళల్లియుదావతేఁమునేళ్ళూ॥
ఆ వసం సోఁడిద దత్తి శ్లేఁష్మాని ళంబత్త నాణ్యకంసళ్ళు।
కిఁని తాలోఁకిఁ అతంసళి నిక్షిమువుమునళ్ళూ॥ ॥౬౭॥
సంసళంబాష్పాం బుకంరిక్రూనేనంసళ్ళావారాంనసెంమరేద।
కంసిళాసళవేఁధ్బ్రయు త వాణ్బంన ళంనాకూన॥
తుంసజఘ్న నత్రళంన ళుంవాకంసళెల్ల్హోనరవృక్షల।
వంవదింవా వరంధకిల్లుకు కదునక్కంది సళ్ళూ॥ ॥౬౮॥
హొళ్ళకునారువదు వేణాంసళ్ళు। క్రొళ్ళలు వరివసనెత్తవృవునసే।
వళ్ళహొళ్ళ సుళ్ళద శౌచబాండంసళ్ళు వ్రణంద్రియరా॥
జలవిమూత్రస్రావనతూరునళ్ళు విదవదరితదవిహొంబా।
పుళ్ళుసళ్ళుర జోఁ మూళ్ళవరుకోఁరిత దళురుర్చనళ్ళూ॥ ॥౬౯॥
రూరింతుజేఁంద్రాదినళ్ళ వడుగిదురు బలంసళ్ళు శుక్లరకర్తో।
క్షేత్రకరండనళ్ళు ఫదాత్రకృష్ణ వగనిదాన॥
నరకకూకంసళ్ళు కులవిరిఁనరు కనిష్ఠరురుల్రత్రము
వురుష్కరిఁనాళ్రకు కోలంసదేవ్రోకబట్టినళ్ళూ॥ ॥౭౦॥
వలవినిందరాదాద మబవుంకొళువెసెంది నలల్లనిత్యవు
జలతవవవూసాత్తర రత్రేఁవృషవినాన్గ్రా॥
జలకేణాతృష్ణణాజలనవూత్రవు బళ్ళకె మింతుటమూనిచ్చినర।
ఱబళింమో ళంసనెయ తిగెళవిర్రేఁవాదుతాత్తరాసేఁ॥ ॥౭౧॥
మూనభం నవదూంముణా ణాదేఁరిఁనసానిరుదేరడు వాటకె।
నానరింయ దడు మూరనగెగెడెంవూదిర్చదునాల్గా॥
మూవభవ్యధేయ్యదు నిజధనదారియూరుతి శుద్ధముక్తి
ఇఁనసానిర్చదేఁళ్ళు తావింత్తేఁళకొళుకెడవా॥ ॥౭౨॥
కిఁడుతక్ష్ణదు వేఁనింవుకొళ్ళను। గూడిదవరిసెకేఁళ్ళుముక్తియు।
గూడెవరు మూని నింతురెనలల్లింబల్లియుం బలవ్రూ॥
కూడిత దంక్రిరువెళరువూనభ్రిఁడేయరుతంమ్మ విడిదరెం।
వాడలిల్లిరిడివెరాజిచుళెనళురిదనంత్రే॥ ॥౭౩॥
వందెరుకంమృత్యు మూర్చ జాతినళింద భావిశిలల్లతావం।
దొంర్గుక్షరి మూనికనేరూమరవళ్ళ సళకెరది॥
వుంచెనదేయులు బర్ధేర బళియ కెందు వంబునెయిల్లను ళప్తన।

ಇಂದೆ ಜಲದೊಳು ಚಂದ್ರಮನಾ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳ್ ಒಂದುದುವೇ। ॥೨೮॥
ಮೆಚ್ಚಿದರು ತಮಗೆಂದು ಮನದೊಳು ನಚ್ಚಿನಿಲ್ಲದ ಹುಚ್ಚ ಕಚ್ಚಿನ।
ಬೆಚ್ಚು ಬಂದರೆ ಜಾಜಿ ನಾರಂಗ ಕರತ್ನಗಳ ಬಳಿಯರು॥
ಇಚ್ಚೆಗೊಳಿಸುವರೆಂದು ಮುಂದೆ। ಬಚ್ಚಿಗೊಂಡಿವೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿದೆ
ಪೆಚ್ಚಿನಾರುವರಾಸ್ಗಳ ನಾಲ್ಕುನವರರಿಯುಂದಾ॥ ।೨೯।
ಹಕ್ಕಿದರು ತಮಗೆಂದು ಮನದೊಳು ತಕ್ಕಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಮನದದೊರಂ।
ಪಕ್ಕಿ ಕೈ ನೀಡುವರ ಬಳಿಯರು ಲತೆಗಳಂದದಲಿ॥
ಅಕ್ಕರಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಪದ ನವನೇ ಪಕ್ಕಿ ಮೆಂಬಿವ ಲಿಲ್ಲವಾನೊಂ
ದಿಕ್ಕೆಗೊಲವರಂ ತೆಗೆತೆ ಗಳಂದದೊಳೊಂದು ಕಲ್ಲಿನಿತಾ॥ ॥೩೦॥
ವಲಿದರ ಬಳಿಯಂ ಕರೆಂದು ಮನದೊಳು ನಲಿಯಲಿಲ್ಲು ಮನಗೆಲ್ಲಂ
ಬಳಿಕರಾರ್ಪವೆ ಶನಗಳ ಪೇಳ್ವಾಡಂಬರ ವ್ರಾ॥
ಲಲನೆಯರಮೂತುಗಳು ನಜನಾವಳಿಗಳುಂ ದ್ರಿಷ್ಟಿಗಳು ಬಾವಂ।
ಗಳು ಬರಿಯ ದೇಹಂಗಳಲ್ಲದೆ ಸೌಖ್ಯವಲ್ಲೆಂದಾ॥ ।೩೧।
ತುಂಗುಕುಚ ಚಿಂಯರೊಳಂದಲಿಂಗ ನಿಮ ಬಂಗಳಂ ನಾಮಮವರೇಚ।
ತ್ರಿಂಗಳಲಿ ಹಾವೂರಿ ಭಕ್ತರು ಪಾರವನಿತೆಯಾರಾ॥
ಸಂಗಮು ಬಮುಂಗಡ ಜಬೆಗಾಂ ಬುರಲಿಂಗಭಕ್ತಿ ಮುಬನಗೆ ವಹರ
ತಂಗನೆಯರ ಲೋಕವಂಗಳ ಪೇಳ್ಪೆ ಭಕ್ತಂಗೆ॥ ॥೩೨॥
ತರುಣಿಯರ ಮಾತುಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಂಗರೋ ಚರವಲ್ಲದೆ ತ
ಪರಮ ಚೆಲುವೆಯೆಂಬ ಸ್ಥಳ ನಿರೆಗಳುಂ ಲಿಂಗವಂತ್ರಂಗೆ॥
ಗಿರಿವನಲ್ಲದೆ ಭವದವನರ ಪುರುಷ ನವನೆಯರಂಗಕ್ಕೆ ಳಿಗಳು।
ಶರಣರಿಗೆ ನಿಸ್ಸಾರವಲ್ಲದೆ ಪಾರತರವಪ್ಪುದೇ॥ ॥೩೩॥
ಪಾರವಾರಿಯರನು ಭವವಂಪನು। ಕ್ರೂರವಲ್ಲದೆ ಮಾದಾರ ವಂಶಕೆ
ನೂರ ವೈರಿಯು ಭಕ್ತರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯವಾಡಂಬರವ್ವಾ॥
ಆರ್ಶ್ಯಲುರೋ ಬಿಳಿಗಲ್ಲದೆ। ಧೂರಿಜನದಮ ನೋಡರಂಗಳೆ।
ಘೋರು ಗಳಂತೆಗಳು ಗವೈಷ್ಯಗಳಿವೋ ಪೂರ್ವಕರ ಜ್ಞಾನವೇ॥ ॥೩೪॥
ಭಾವಿಸಲು ಭಕ್ತಿತ್ರಯವಾಮ ಮುದಮಾಡಂಬರ ಜ್ಞಾನುಭವರ
ಶ್ರೈವರಿಗೆ ತಾನಿದು ನಿಮಿತ್ತಾನಾ ವರಮ ಭಕ್ತಿ॥
ಶ್ರೈವರಂ ಶಿವಭಕ್ತಿ ತತ್ಪರಂ। ಭಾವರಂ ತತ್ವಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತಿ।
ಜೀವರಂ ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯಂ ಗುರು ಭಕ್ತ ನಂತ್ರಾನೆ॥ ॥೩೫॥
ಘೋರು ನಿಂವ್ಯಂ ನಿನವರಿಯದಿರ ತೇಕೆ ನಾ ನವರಿಯದ ನಿಷ್ಠೆಯಪ್ಪಂದು॥
ಪೇಳೆರದು ನೀ ನರಿಯದು ಹೊಲ್ಲೆಯದ ಲ್ಲದೇ ಬಲ್ಲಾ॥

ಶಾಪಿಕಮತಿಗಳು ಸಾಧ್ಯ ಭಕ್ತ ಸಾಧ್ಯರ್ಪುಳ್ಳರೆಂಬುದು ಸಾಧ್ಯ ಭಕ್ತಿಗೆ।
ಕೇಶಭಾವಾಂ ಸ್ನೆಯರು ಸಾಂವತ್ತ ತಾವು ಜ್ಞಾತಿಯರು॥ ॥೮೨॥
ಭಾವಿಸುವರೆಂ ಪ್ರಿಂದ ಲಕ್ಷಿಯೊಳು। ದೀಪ್ತಿ ನವೆನಮಗೆ ಲೋಕ್ಕಿಕ।
ಭಾವನತೆಯುಂ ಭಕ್ತಿಸಂ ಭಾವನೆಯು ಪೇಳಿನು ತಾ॥
ಆವನು ತೆರ್ಥಲವಂಚದೊಳು ಪೇ। ಕ್ಯಾವಿಡಂಬನವುಂ ಳವನವುದಿ।
ಮಾವಿಡಂಬಕವುಂ ವಿವರದ ಲಡೇಳು ತಿರಲಾಗಿ॥ ॥೮೩॥
ಕೇಳಲೊಲ್ಲದೆ ಖಂಡನೆಂದಿಪ ಜ್ಞಾತಿಯ ಲವು ತಿಸೆಟ್ಟು ವಿರದು ಕ।
ರಾಳದಿಂದು ದಕಯುಂ ಮಲಿನಿದು ದರಿಪ್ಪಂ ತವಕ್ಕವಸೆಯೆ॥
ಶೂಲಿಭಕ್ತ ಮತಂ ಸ್ನವರಿಂಯದ। ಶೀಲವರಿದ್ವೈವರಲಿ ಹೋಗದೆ।
ಶೋಲಲೋಚನೆಮತ್ತಿಯುಂ ಘೋಧಿಸುವಬುದ್ಧಿಯಲಿ॥ ॥೮೪॥
ಯೀತಮೊಳು ವಿಟನೀತಿಯಂ ಬುದು. ಬೀತುದೀಕ್ಷ್ಯರ ಸಾಧ್ಯ ಭಕ್ತಿನೀತಿಯ।
ಬೀತುದಂಬ್ಯೊಲಜ್ಜಿ ಸಾಚರೆಡೇ ಪ್ರಿಯಿಯು ಮುಂಸ್ನಾ॥
ಬೀತುದೇಹುವೆಸೆಂದುಘಂದಪ್ಪ. ರಾತವರ ಕರಣಾದು ಭಕ್ತಿದು
ವೀತಿಂಗಂ ತ್ರಾಂಕೇಳಿಯಾವಡೆಮವಲರರಿ ರ್ಪುದೇ॥ ॥೮೫॥
ಶ್ವೇತನಾದಿಯ ಸಪ್ತಿಸಿದ್ದಿಟಕೋಮ ತಮ್ಮ ಕತ್ತರನು ಬುದ್ಧಿಂಯ।
ಮಾತುಗಳ ನಾದಲರ್ಪಿ ಕೇಳುವ ತತ್ರಪ್ರಾರವ ಮಾ।
ಶ್ರೀತಿಯ ಲಿ ಪಂಪ್ಪಾ ನರ ಭಕ್ತಿ ನವೇಕರಾ ಶಿವ ಛಂದ ವುಂಶ್ರ।
ಖ್ಯಾತ ಮುಕ್ತಿ ಗಳೊಂದಿ ಶಿವಪೊಳು ಬೆರಸಿದಂದವ ಮಾ॥ ॥೮೬॥
ಡೇಳಿ ನೋಡುವೆ ಸೆಮತ ನೆವದನು ಕೂಲಪಾಂಸಲು ಕ್ರೋಧವತಿ
ಪುಲ್ಲೀತೆಯುಂಟುರು ಭಕ್ತಿಯೂಂ ಡಾರಿಯ ವದಗೆ ಸೋ ಡಿ॥
ಕೇಳುವುಂ ನ್ನಿನ ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ವಿಶಾಲವು ತಿಯು ತಯಿ ಪ್ರಬಂಧುಜ।
ನಾಳಗಳನಂ ದೀರರಿಸಿ ದವರ ವಕ್ಷು ರುಂಟುಂ ಟಮಾ॥ ॥೮೭॥
ಬಲ್ಲರಾಗಳ ಕೇರ್ಯದನುಗಳ ಚೆಲ್ಲನಂ ನೆರವೃತ್ತ ಮರುಕರಿ।
ಯಿಲ್ಲಡೇಳದಮಾತ್ರ ದಲಿಕಾರ್ಯಂ ಗಳಾ ಮಾಡಾ॥
ಬಲ್ಲರಾ ಮಧ್ಯವು ರು ಡರಿಯರು। ಸೊಲ್ಲದಡೆ ಕಾರ್ಯಂಗಳಂ ತಾ।
ಪೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಬುದರಧ ಮರ ತಿರ ಮರ ನೆ ಶಿವದಾಂದಾ॥ ॥೮೮॥
ಯಿದುವಿ ಚಿತ್ತಂ ತಾ ಸ್ಕಂಹೊರೆ ದೊಡೆ। ಹೃದಯದೊಳು ಕಾರ್ಯಂ ಗಳಂವಗ।
ಬಿಡ ಶಿವೇರ ದೊಳೊಳ್ಳಿ ಕ್ಷೇಮ ಯಿದಕೆ ತಪ್ಪೆ ಮಾ॥
ಕುದದೊಳಂ ದಾರಂಬೆಯಾ ನಂದದ ಲಿದಿ ತವನೆಯ ಸದೊಲದು ಪೇ।
ಳದ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿನೆ ಕತ್ತ ಶ್ವೇತನಂ ತೆನಲು॥ ॥೮೯॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯೋಪಂಬಿ ೨ನ್ಯ್ಕಪದಮಾ ೧೧೨ ಗಣಿ ಮುಂಪಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಸುರುವೇಗ ತ್ತಲ

॥ ಶ್ವೇತವನಕಥೆ ॥

ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಶ್ವೇತವನಾರಂಭೋಪದೇಶದೊಳ್ ಕೇಳುತ ಭವಸಂಭವಹರ ಪೇಳಲೆಸೆವ ।
ಶೇತಕರ ತಾಯು ಪೇಳುದುದಾಸ ಗ್ರಂಥದಂಪಳ್ಳಂ ಪದದಾ ॥

ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥

ಹಂಬರಂ ಭವಹಿಳ ನಿಜಪ್ರಸ । ದಂಬೆ ಬಿಂಬರ ಲಾಕುಲಾಂಧರೆ
ಶಂಭ ದವಳ ನಿತಂಬ ಬಿಂಬೆ ಶಶಾಂಕ ಬಿಂಬಾಸ್ಯೇ ॥
ಜಂಬರಿ ಮರಳ ಭೋಗಪ ಬ್ರಾರಂ ಭರಂ ಭಾಂ ಭೋರು ವಿಳಸಿತೆ ।
ರಂಜೆ ಗಂಗಾ ವರ್ತದ ಪನು ಸಂಭಾರತರ ನಾಭೇ ॥ ॥೧॥
ಪದ್ಮ ಪಲ್ಲವ ಕರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಳಸಿತೆ । ಪದ್ಮ ನವ ಸೋಲ್ಲಾಸಿ ತ ವಕ್ತ್ರೆ ।
ಪದ್ಮನವ ಪಯೋಧರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಯ ಪದ್ಮ ವೇ ॥
ಪದ್ಮ ನವ್ಯಾಮೋದ ತನು ಲತೆ ಪದ್ಮ ಮಲ್ಲಿಪ ಮೃದುಳ ಹೋಮಳೆ
ಪದ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಾಯುತೇ । ಪದ್ಮಿನೀ ಜಾತೇ ॥ ॥೨॥
ಮಾರಗಿ ಬಲವಾನ ಪೋಜನ ವೀರಭ ಪಾದಂಧಾರ ಹೂರ ನೆ ।
ಪಾರ ಜಾತ ದ ಬಿಂದು ಶುಕ್ತಿ ಕಲಾ ಶುಕ್ತೀ ॥
ಭೂರವರ ಪ್ರಣಾಂಗ ದವ್ಯ ಶರೀರ ಕಾಂತಾ ಲೋಕ ನಾಯಕ ।
ನಾರಿ ಶಾಂತ ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರತಿ ಸಂಧ್ಯೆಯ ರೂಪಂಭೇ ॥ ॥೩॥
ಶ್ರೋತು ತಂ ವೃತ್ತಿಯ ಕರಿಯೊಳ್ ರವ ನುತುರಾಂಧನ ವಧಿಕ ವಾಕ್ಯ ।
ಶೀತ ಸಂತಾಪ ಶ್ರುತದ ಜಾತನಂ ತತ್ ಶ್ವೇತನಂ ಸೋಡೇ ॥
ಆ ತರುಣಿ ಪ್ರಸ್ಮಿತ ವದನ ವನಜಾತೆಯಾ ಪತೆ ಶುಕ್ತಿಬಂಗಾ
ಜಾತ ಬೀತನೆ ಯಾದೆಂತಾತ ಮರಂ ಭಗಂ ತೆಂದಾ ॥ ॥೪॥
ಮುಕುಳ ಬಿಡಿಸ ನಿಮಿತ್ತ ವಿನಯ । ಮೃದನಯನೆ ನಿಂಗಂ ನಿಷ್ಠೆ ।
ಮುಮುಕ್ಷುವ ನಿಜನಿಕೆ ಬಂದಿತು ದೇಳು ದೇಶ ನಲು ॥
ಈ ನವರ ವನ ಬಲಿ ಕಾಲಾಂತ ರೋಮಣ । ಮಗೆ ದಯಾಮತಿಯಿಂದ ಭೋಧಿಸ ।
ಬಿಡದು ತಾನಂ ಕೇಳದಲ್ ಶ್ವೇತಂ ಗಿರಿ ತವಾಗಿ ॥ ॥೫॥
ಮಾನವರೊಳ್ ಲಿಂಗಮ ತನ್ಮಂ ತಾ ನವಲಂ ನಿ ಸ್ವಚರ ತವು ।
ತಾನದಂ ಕೆವೆ ನಂಸ್ವನೀ ವರಿದುದು ಮೋ ವಲು ನಿಂತ್ರಾ ॥
ನೀ ವಲಿಂಪದಾ ಶಾವಳುಂ ಭಕ್ತಿ ಭಾವನಿ ಕೋದೋ ನಿತ್ಯಮುದವೆ ।
ತ್ರಾನಿಂತ ಸಾರ ತೋನ್ವತತ್ವ ತ್ರಯ ತಿಹಾಬ್ಜೀ ॥ ॥೬॥
ಬರುಲ ಗ್ರಾಹಿನಲಂ ಬಿಡದೆ ನಾಮ ನಿಯರ ಪ ನಾಯಿ ನಳನೆ ತೊಡಕಿದು
ಮರುಳು ಸೋಂದು ಶವಾಲ ಯುತೆ ಮರದಾ ದರುಂ ಕೋನಿ ॥

ಶರಣು ಶರಣೆಂದೆನ್ನೆ ಲಿಂಗದೆ. ಸುರುವರೆಂದುಂ ಕಾಣದೊಪ್ಪದವಡೆ
ಹರಹಿಂಗಳ ಸೊತ್ತು ಯೆಂದು ಮಾರ್ಗದ ವಂದಾಂದೇ॥ ॥೭॥
ಹೊಟ್ಟುತವರಿಯೆ ಯುಧಗೆ ಗಣಾಯು. ನಿಟ್ಟುವರಿಯೆ ವಿಭೂತಿಯಂತೇ।
ಳ್ಟಿಯುಂದುಮುವರಿವೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಂಗಳ್ಗಾ ಮುಂನ್ನಾ॥
ರುದ್ರಾಡುದುವೋದಲದುವೆರದೆವುಂ ಗೆಟ್ಟುದುವ್ಯತ್ರಿಯಲಿಪ್ಪಂಗ್ಯದ
ಬಟ್ಟೆಯುಂ ತರದೆಂದರಿಯೆ ನೀರ್ಗವಬನೋಗಣಾ॥ ॥೮॥
ಪಾಪರವರ್ಗವಿಧವರ್ಗವುಲವವಲಾರವಂಗು ಜವವಾಡುವದುರಾ।
ಲಾರವೆ ಮಂತ್ರವು ನಿವಸಿದು ಕಾವುವೇ ನೇವಾ।
ಕ್ಷೇಪಭೋಗವೆನಿಂವ್ವ ಯಾಗಕ್ಕಾರ್ಥವನಂ ಕರವಹಾತ್ಮನೇತರ।
ನೀವರಿಯಳ್ಗಂ ತಾನಿನವವುತಸು ತ್ರೈಯೊಂದು ದಿನಾ॥ ॥೯॥
ಕುಳ್ಗಿಸಂದತ್ರಿವೇಪದಿಂಪ್ಪಾ। ವಾಲಿಗೆಗಳಂ ಕೊಂಡು ಬಕ್ಕಾರವೇಳೆ।
ಯೊಳಗಂ ಟ್ಟಾಸ್ತ್ರಜೂಮಿಯೊಳಂ ದರಳುರಿದಾ॥
ಬೀಳ್ಗೆಳದು ಕೊಳ್ಗೆಲಜ್ಜಿಸಿ। ಯೀಳಲದೊಳ್ಗಂ ಕುಸುಮವಂಶರಾ।
ಮೌಳಿಗಳ ಗತಿಸು ತಮವದೊಳ್ಗು ನಸೆಯಲಣುಮಾತ್ರಾ॥ ॥೧೦॥
ಯೀವನಂಬೆಸನಿಂನ್ನ ಮುಂನ್ನಿವ। ಬಾವಪ್ಪುಂ ನ್ಯದಫಲದೊಳಮುಪಂ।
ಧಾವವಾಂಗುಂ ತರುನೆನವ್ಪುತಾವಿರಗೆರುಸಿನಿಂನ್ನಾ॥
ಆನಿಜಫಲತ್ರಾಪ್ತಿಯುಲಿಇಮು। ಕೂವರಿಲ್ಲವೆ ಫಲಿತಬಿನಿಂನ್ನಾ
ಧೀವವಾಂಯು ತ್ತೀಸಳ್ಗೀದೇವೇಂ ದ್ರುಪಟ್ಟವಿದಾ॥ ॥೧೧॥
ಅಮುತಬೀಯ್ಯಳ್ಗಲಾಮುಭವದಿಂದಿದುದಿವಪವಂಬಾಯ್ಯುತಾನಿಂ।
ನಿದುವಿಮಿತ್ರವುನೀವಿರುಳ್ಗುಬೆಳಗಾಗಲೊಡನೀಗಾ॥
ಕುದಿತವವರಕ್ಕಾನಗವಕ್ಕಿಳದುಜ್ಜೋರುದರವಿನೀವತಿಮುಧಿಬಿನೀವರಿಯ
ಯದರೆ ಬಂತೆಯವಸುವಸೆಯು ವೆನಗಾಯಿತೆಂದೆವಲು॥ ॥೧೨॥
ಬಂತಿಪಲುವಗಲುಂದಿನಗಿದೇಕಿಂತ್ರಕಾಂತೆಲಿಮೆ ಯುಂನ್ನುವಂಬೀ॥
ವುಂತನೀಜನನೆಪ್ಪಕಾವೀತನೆಲಿಯುಗಕ್ಕೀ॥
ಕಂತುಕೆನಲಿಲ್ಲಾವಿಬರುಗಳ। ನಂತರವರಿಯಲಯೀತನೆಸುಣ।
ವಂತಜಾತನೆನಕ್ಕೆಬದುಕಿದೆನಾವರುದಿರ್ಗಶವಾ॥ ॥೧೩॥
ಯೀಸಳ್ಗದೆನಾವಮುರವಲ್ಲಛ। ಯೋಗವಿದಿತನುಭವಸೌಖ್ಯವಿಛಾ
ಭಾಗನಾದೆನು ಅಂತುಮಲ್ಲದಿದ್ರೇವಸ್ತ್ರಯೊಂರಿಗಾ ಳ್ಗಾ॥
ರಾಗದಲಿಕುರತತ್ರಿಯಾಕುಖ। ಯಾಗಿಬಾಳ್ಗಿದಮುಕಂಬೆಸೆಳ್ಗುಮ.
ಸ್ನೋಗಳಿರೆಅಣುಂಮರಿಗಳ್ಗಿವಿರಾಜಿತನೀತರ್ಗಯುತನೀಸುಮು॥ ॥೧೪॥
(ಮುಂತೆ ಇಬಂಗುವ। ನಾಸ್ಪೋ ಭುವಪಾಂತ್ರರವೇ ಕ್ಷಂಬಿರಾ ವಾವಮಿ॥)

(ಅಂತೆ ಸಾಲ್ಗನ ಸರಳತಂಬದೆ ಸೊಂಪಿನೇರದ ಸೊಂ)
ಅಲಂಕೃತ ತ್ರಿಶಂಜಿತ ನಿಂಪ್ರಮೂಡಿರಧ್ವಾಂತ ತಾರ್ಗಣಾಪೌಷ್ಪವುಂ ನಿ
ಶ್ಶಾಂತತಾಗಲು ಪೊಂದಿದಳೆ ನೇದಿದರ್ಗೆ ನಿದಿಯಲ್ಲಾ॥
ಪಲಂ ತ್ರೈ ಜಜಗ ನು ಪಾನಿಪ್ರೋಭುವ ನಾಂತರದೊಳೊಂದೂಡಿನುವದೋ।
ಅಂತೆ ಸಾಲ್ಗನ ಸರಳತಂಬದೆ ಸೊಂಪಿನೇರದ ಸ್ರೋ॥ ॥೧೫॥
ಅರುಧು ಮಕಂ ಪಾವರ್ತೀ ಶ್ರಂ ಸ್ಪಿಕರಣಿ ಕುಂ ತಾಡೊಡಾಪ್ರು।
ಪ್ರಾಕಲಕ ಫಲದಿಂದು ರವಿದನಿಯಾಂಯಿ ತಾಡ ದದಿದೂ॥
ಅರಿಕಲ್ಪವಾಂ ನದಿಪ್ರವೆನಿ। ನಾಂಕಿಹೊಟ್ಟದುಪ್ರಪಿಂದು ಪ್ರವೆನಿ।
ಪ್ರಾಕಲ್ಪವ ನುಬ್ರದಂ ಪ್ರಶಯ್ಯಗಾಂತೆ ಜಾರಿನಲು॥ ॥೧೬॥
ಮುದದಿ ಬೇಗವೆನಿವಗೆ ತಲ್ಲಣ ಬರವಿರು ನಾಬೇರಿಂದಿದೆಗೆನಬಿ
ಬಿಡವೆನೆಯಂ ಸಿದ್ಧಿರೊಳೊಂದಿಪ್ಪ ನೀನಾ ಲೀ॥
ನದ ವಾಖಿದ ಭೋಗ ತಾನಿಳದು ಪ್ರೋಪ್ರದರೆ ನಿಂಪ್ರಂ ಮೋದಲಾರಿಸು।
ಪ್ರಮುಳದಿಂದ ವುದೀಯ್ಯ ವಚನವ ಸಾಂದರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಾ॥ ॥೧೭॥
ಪುರಲವುದ ನಳಹೂಬರಾಧ್ಧಿ ಕ। ಪರಪಗಾಮುಕರಂಪ ಮುಕ್ತಾ।
ಮರರನೆಲ್ಲಂ ಬಸಿಯದ ನುಮಿವ್ರ ಪತ್ತಿಯ ರು ವಿರುಪ್ರಾ॥
ನೆರದು ನಿಂಪ್ರಂ ರಮಪ್ರ ಪುಂತ್ರಿಯು। ತರವಬಗೆ ಮನ ಖಜಸು ಖಾಪ್ರತ।
ಪರನಿಧಿ ಯೊಳ್ಗೋಲಾಡಿ ಮುತ್ತಿರವಿಪ್ಪ ನು ವೀನಿರವಾ॥ ॥೧೮॥
ಪೀಳದಶಿನಿಸಿಲಕಥರ್ಗೆ ರಾತ್ರಿಯು। ಮೇಲೆ ಸಂದಿತೆ ನಿಂಪ್ರೈಪೆ
ಪೊಳ್ಗ ಸುಕಾಬಾನಿರು ತಪ್ಪ ಬೊಂದೇ ಜಾವರ್ಗಾಮಾಸು ಖಾ॥
ಕೇಳು ನಿವಹಂ ತಾನಿ ನಿವಗೆ ಕಾಲಮಂ ಶಾಶ್ವತ ನು ಬಂಪಳ್ಗ
ಸಾಲ್ಗಮುವಿಸಾ ನಂಬು ನಿಶ್ಚಯ ವಿದುಂಯ। ಮ ತ್ರರಂ ಭೇ॥ ॥೧೯॥
ಶ್ರೀತನ ಸೊಡಂ ಬಡಿನಿತೊಡಪಿಪ್ರ ನೀ ತರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗಳ ನಮಳನಿ
ಭೂತಿಯಂ ಪ್ರಾರ್ಗಂಪದೊಳ್ಗು ಪ್ರದ್ಧಾಳ ನಂಗ್ಯ್ರದೀ॥
ಭೂತನಾಧ ನನಿಳ್ಗಿಯ ವಂವ। ನ। ಪ್ರೀತು ತೋರಿದದಾತ ನಾರಂ।
ಜಾತತೋಳ ನೆಪೇಳದು ವದೇಶವನೆ ಪ್ರೈರೊಂಪೂ॥ ॥೨೦॥
ನಪಿಮ ಭಕ್ತರ್ಗೆ ನಭವ ನದೊಳ್ಗಗ। ರವಿವ ನುದು ಸವನೋಡನೆ ಪಾಮ
ಜಗಮ ನಷ್ಟಮುಪ್ರದೊಳ್ಗ್ಲ ರಂಪ್ರೋವಿರಂಪ ಪಾಲನ ಗೆ॥
ಕುಮುನಃಶ್ಪ್ರತ್ರೈನಲ್ಗಂ ಕೈಗಾಂಯಿದು ಶೋಧಿಮುವಪಾಷ ಗಾವಿಯ್ಯವೆಂದಾ।
ಗವದಗಂಗಾಂ ಬುವನೆರವನಖಾ ಷೇರೆ ಮುಜ್ಜನಕ್ಕೆ॥ ॥೨೧॥
ಚಲುವ್ರಮಿನಿಪ್ರಾ ಜಾವಬಂಧಂಗಳ ನಿಚಿ ನೈಮವಂದ ಶಾಂತಾ।
ಖಿಳತ ಧೂರವನಿತ್ತ ಧೂವಾರ ತಯನಿತ್ತವ ನೂ॥

ಬಳಸುವಂ ದಾಕ್ಷಾಂಕಶರಗುವ ನಲದುರ್ಭೂತವ ಮಾವ ಘೂಗಳುವನು।
ನಲಿನಲಿದು ಪೂಣಾವಾಂದು ವಂದಾದುವನು ಪೋದುವನೂ। ೪೨೨
ಮಣಿದುಭಯದಿಂ ಪೋದಶೋಭಿಪಾಗ ಣಾತಿಪೆಯೆಳವರಾತ್ರಿವಿಧಿಯಲಿ।
ಶೃಣಮಂಯುತಶಂಬಾಷೆ ಆಯ ಮಜ್ಜರದು ತಾಂ ಚರಿಸಿ॥

ಶೆಣಿಧರವಕೃತಿಯಿಂದ ವಾಪದ್ಗಾಣಿಯ ಶಾಕಾಷ್ಪರದ ವೃತ್ತಾ।
ಷೀಂದೊಳಗೆ ಬೆಳಗಾಂದವೃಳ್ಬೆಳಗಾಂ ನತ್ರೈಕಧರಲಿ॥ ೪೨೩
ಬಂದು ನಿಂದಿರುಳ್ಳಂ ಪ್ರಭೋಗದೊಳ್ಪೊಂದಿದ ನಿಪ್ಪಿದ ನಿರ್ವಮನುಜನ।
ನಿಂದು ತೋರಾರಂ ಬೆಂತುಮ ತುಂಜವ ನಕಿಂಕರರಗ॥
ಮುಂದೆ ಶಂಭ್ರುಮಿಸು ತ್ರೈ ಬರಲರ ವಿಂದ ಸಂಧಿಯ ದಾಟಿ ತಾನೆ।
ಚಂದವರ್ಗಳ ಸುರರಾದ ಳ್ವಿ ವೇಷಲಕೆಪ್ಪೊಗೆಂದ॥ ೪೨೪
ಪರಮಶಿವ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾಭಾಸುರ ಪಮುಂ ನ್ವತಭಾವ್ಯರಾನ ಪಕ್ಷ
ಪ್ಪರ ನಿಜೈಶ್ವರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಗೋಚರ ರವ ಮನ್ಪ್ರತಿಯೊಳ್ ಬೆಳೆಯೆ॥
ಪರತತ್ವೋಧನ ಲೀಲೆಯಿಂ ದೀಕ್ಷರನ ಪೊಗಳಿದ ಚರ್ಮತೆಳಜಪತಿ
ನಿರುತಶಿವಲಿಂಗ ಶೈವತ ಮುನಿಂಯಮಂ ದೂರದಲಿ ಕಂಡರ॥ ೪೨೫
ಪಮುಂ ದಳದಿಯಿದ ಲಂಜ ಪನಪೆಗಳ್ ಹೊಂದಿನದ ನಡು ನಡು ನಿರುಳ್ಕೆ
ತಂದು ದೂತರು ದಂಡದ ಬಾಳುನಿದೀ ಳಲಂ ತೊಡನೆ॥
ಪೊಂದದು ಪ್ರತಿಕೊಡೆ ಪೊಯಿದು ಕೆಲ್ಬಗ ತಿಂದ ನಾ ಶೈವತನ ಸುದಿ ನಿ ಪೋ
ಗಿಂದು ಶಿವನಂ ಭಜಿಪದ ಕವೀ ಶಂಭೆ ಕಳುಹಿದಲೀ॥ ೪೨೬
ಅರುಪೆಂಪು ದರೆ ನಾಯ್ವ ಸಂಗಾದಹನ ತೋಜ ನನದ್ವಾಹಿ
ಪ್ರಹವಿರೊಂಡದೆ ಕೊಳ್ ಲಿಂಯಮಂ ನ್ನನಿ ತಾರಮಂ ಕುದ್ರಾ॥
ಪ್ರತಿರೂಪದ ಬಡವಾದುರಾತ್ಮನ ಪೆರ ನವೂದದೆ ಕ್ರಮ್ಮರವಣಿಸಿ।
ಬರೆ ವೃತಾಂತವ ಶೌದ್ರ ಭಾವವ ನಾತ್ರು ತಾಣಿ ಉತ್ತಾ॥ ೪೨೭
ಶೈವತಮುನಿಯಂ ತಾಯುದ್ಭತಂ ನ್ನನಿ ಶಾಂತಶೂಲದೊಳಿಟ್ಟು ಕ್ರಮ
ಪ್ರೀತ ನಾಥ ನವಷ್ಟಮಂದಿಜರ ರರು ಕೀರ್ತಿ ನೆಲದು॥
ಶೈವತ ಸಂಭ್ರಮದ ಥಾ ಪ್ರಸಗಣ ವಾಖ್ಯಾತ ಶರದ ತಿಯೊಳ್ ಕರಿಪಿದ ಮತ ಕೆ।
ಶೈವತ ನಾರಂಭೋ ಕಿ ದೇಶವಿಶುದ್ಧ ಜಬುದ್ಧಿಯಲಿ॥ ೪೨೮
ಮರಳಿ ಜೀವವನಿತ್ತು ಯಮವಾಸನ ಕೆರದು ಮನ್ನಿಬಿಯಂ ಮ ಲಾಂಛನ।
ನರರನು ನೆಗಳ್ಪ ಕೆಗೆ ಪೋ ನದಿರೊಂ ನಿಯಮಂ ನಿಶ್ಚಿ॥
ಶಾಂಚರರಿಗೆ ಯಮವಾಪ್ಯವೆ ಬಧಿರ ಶರಣರೀ ಲೀ ಳ್ವಂ ನ್ಯತು ಗುರುದೊ
ಳ ರುರು ದುಳ್ಳವಿನಮುಂ ಶಮನ ನಂ ರ ಪಾರಹರ ನುಸುರನೊ॥ ೪೨೯

ಪುರಹರಂಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದನು ಕರುಣಾದಿಂದಾತನನು ನಿಮಿರ್ಚಿ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಯುರುತರ ಗಾಪುಣ ತ್ತರಾದಾ॥
ಪರಸಿ ಜಾಯನ ಸಂಸಾರಿಯುಕವ್ವರು ಪರವಪ್ಪೋದೆಗಳೊಳ್ಗೆ ನಲ್ಲನೆ।
ವಿರಪನವ್ವದೇ ಪತ್ನಿಂಯುಂ ಕೇಳ್ಗಾತ್ತ ವಲ್ಲದೆಂದಾ॥ ೧೨೦೪

ಶ್ರೀ॥ ಅಂತ್ಯಾ ಪಂಚಿಳಂಕ್ಕಿರದನೂ ರಾಗ ಗತ್ತಿಯುಂಗಳಮದಾ। ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಗತಿ॥

ಮಲುರಣಾವರ್ಥೆ

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಮಲುರಣಾವ ನಾಂಲಮಲುರ ಣಾಯನಾ। ಮಲುರಣಾವತಾಯಂತಿಳ್ಳಯನಾ।
ಮಲರರಂತಿಜಯೀಶ್ವರಂ ನಿಜಪ್ತರತಿರಿಗಾಂಡೊಂಯ್ದಾ॥

॥ ಪದನೂ ॥

ಮಲರಕನಕ್ಷತ್ರ ನುಕವಿಂದ್ರ ಮ। ಮಲುರಣಾವ ನಾಚಿಶ್ಯಂಪನಂ ಪಣ
ನಿಳ್ಗಿಯ ನೂನಪ್ಪನೊಳ್ಪನೇಕಾಯು ತಾನು ನಿಗಾಲಪ್ಯೊಂಗಾಣ॥
ಮಲಲಕಪ್ಪೋನ್ನಭ್ಯಯ ನಿ ನಂಯುಕವಿಕನು ತಾಯಿಂವ ನರದಂಯುಗೆ
ಮಳ್ತ ಪೆಶ್ಯಂಪಲ್ಯಮೊ ಕ್ಷಿಯೆನ ತಿನ ಮನವನು ಯಾದಲಾ॥ ॥೧॥
ನಲರಿ ಪನನರಿ ಮೂತ್ರಪಿದ ಲಂಬಲದೊಳಗೆ ಪೊಪ ಚೆಂಗಾಳಿಯುಂ ತೆಗೆ।
ಯಲುಮರಿ ಬಯಜಲನ ನಿಂಬಲು ನಿಡಿದೊ ನಳಿಯಲ್ಲಿ॥
ಕತ್ಳರ ನಲರಿ ನಿಕೊಂಡ್ಪುತೋಡಿಪ। ವಲಕೆ ರೋಳ್ವನ ಮೊಕ್ಷದು ಕನಿ।
ರಳಮುಳ್ಪುನ ಚೀಳ್ಳಿ ಮುಳ್ವಿಂಗರ ನಿಂಗಂದ್ರೂಪಿಯೊ॥ ॥೨॥
ಉಗಲಜಿರಾಳ್ಗಂ ನೂಡ ನಿರುಳ್ಗಂ ರಗಲು ನೂಡಲು ಚಿತ್ರರೂಪಂ।
ಗಗನದಲ ಬರೆಮಲು ಬಯಲ ನಾ ವಾರವಂ ಮಾಡಿ॥
ಗಗನವರಳ್ಗಂ ನಿಲ್ಕಿಕೊಂಡ್ಪಲು ಗಗನ ಜ್ಯೋತಿ ವನೇಶಿ ಪಲು ಜೊಂ।
ಚಿಗಳ್ಗನುನಳ ನೀಂಜ್ಯೋತಿಲ್ಲಲ ವಾರುವ ಕೊಳ್ಳಲಾ॥ ॥೩॥
ಘಳ್ಗಿಯುಂ ಗಂಪಿರ್ಕ್ಕಿಲುಂಗಣ್ಣಲಿಗ ಗೂಳ್ಗರ ಜಾಲಂಕರನೊಳ್ಗು।
ಪೂಳ್ಗುಮಾತಂದ್ರೋಳ್ಗಿಲು ನಿಂಜೂಗ ಪುಳ್ಗೆ ನೆಳ್ಗದೊಂಯ್ದ॥
ಅಲರಲು ನಳ್ಗ ಮೂ ಕೊಳ್ಗ ಲ ಕೀಲ ಪಲುಯರದಾ ಕಾಪಿ ನೀರಂ
ಪಿಳ್ಗಲುಂ ಚಿಳ್ಗದಾ ನಳ್ಗಂ ಬಾನಾಗಿಪ್ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ॥೪॥
ಭ್ಯಲಿಯನಿಂಗಾನ ಮೂರಲಂಪದಿ। ಅರೊಳಗೆ ಪುರುದ ನವ್ಯೋತಿ ಪಲು ತತ್ತ್ವ।
ಜ್ಯಲಿಪಿನ ಳ್ಗಂ ಪುಂದೆ ಮಾಂಜಂ ಪುದಿನಿ ಬಳ್ಳದಲಿ॥
ಅಳ್ಗದುಳ್ಗೊಳ್ಗಲುಂ ಪೊಡಲು ತಂಬ್ಬಂಯನೆ ಕಲ ಮಲ್ಲಂಪಿ ಪರರ।
ಜೋಳಂ ತತ್ತ್ವ ಳ್ಗಿಯೊಳ್ಗಾನಳು ತತ್ತ್ವ ಪುಪ್ಪಲು ಬಲ್ಲನರಿ ಜಾಣನೀ॥ ॥೫॥
ಕೋದಿನಾ ತಾತಾದಿ ಚೇದುವ। ಪೇಟೆ ವೇಶ್ಯ ಮಾ ತೆರದಿ ಪ್ಪುನಿ।

ನೋಡಿಲಿ ಳಿಯುವಹೊಡೆ ನಾನಿಂತ್ಯೆದೆಳ್ಗ ನಾಪುದಲ್ಲಿ॥
ಕೂಡಿ ಧಿಬ್ಬದರಲಿ ತಾತ್ರಶಿ ನಾಮ। ನಾಡೊ ಳ್ಗೂರೊಳ್ಗುವಿ ನೆನಿನವಗ।
ಕಾಡದೆ ಗಾರಿತವವಲ್ಲ ನಿಚಿತ ವದಲ್ಲ ತೊಡು ವಲ್ಲ॥ ॥೬॥
ಬಲ್ಲಚಕ್ಕ್ರವಿದಿಂದ ನಿನ್ನ ವಸಿಲ್ಲ ನಂಯುಳ್ಗು ರನ್ನೆಯಗಾಗಿ।
ದಕಲ್ಲವಲದಳ್ಗು ನಿನಗೆ ವುರುಳ್ಗುಂಗೆಂವವುನಳ್ಗುಂತ್ತ॥
ನಲ್ಲಳ್ಗೋತುರು ಕಾವನೆಕೊದಲೊಲ್ಲವ್ವಚ ತಕೆಬತಿಯುವೇಪದ।
ಭೋಲ್ಲವ ಗಾತಿವಲಕೂಡು ನೀತಾಂತಕಂತಿ ಬರು ನನೆಕೇ॥ ॥೭॥
ಯಂನ್ನ ನಳಗೆಯ ಚಕ್ರ ಕಹ್ಹದೇ ನಂನ್ನದೊರೆ ತನವೆಂನವುನಳಗೆ।
ದಾನ್ನಕಲಿ ಕಾಕ್ರೌದಿರಂನ್ನ ದ ತೆಾದನೆಯೂರಕೃದೇ॥
ವಿಂನ್ನವ ಳ್ಗುಮುಕಿಡಿ ನಡಗಾತಿಮುದವಾಯ। ಹೆಂನ್ನ ಜಾಳ್ಗನೆಯಕೃದೆಡೇಳ್ಗಾ।
ಇಂನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ದೆಂಬುದೆ ಮಾನಿಸಿನ ತಾಗೆಳ ಧವವೃದೇ॥ ॥೮॥
ಶೇಖುಲೇ ದಿಂತಾದದೇ। ಳ್ಗಿ ಳ್ಗೋ। ಸಂಕುವೀ ವಿಂನ್ನ ಜಾಕಂವಿ ಳ್ಗಿ
ಳ್ಗಾಂ ವಿನಿನೆಮಿನೆ ಕಿಹೊಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೂರಿ ಶೇವನೆಲೇ॥
ಎಸೋ ದೇಶೆಯ ದಕೇ ನೆಂದಿದುಂತ್ರ ತಿಯೂದೆಂಯುಂಬಾಡೆ ರುಬ್ಬರುಬ್ಬರೆ।
ಶ್ರೀಶಲಂತೆ ನದಿಶನಿದಂ ತ್ರದೆಬೀಯ್ಯಕೆ ಮಾನಿಲ್ಲ॥ ॥೯॥
ಶೀರಛತ್ರ ನಜಾತಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾರಾಯರ ದೇ। ಮುತ್ತ [illegible] ರಲಾಕ್ಕೆ।
ಯ್ಯಾರ ಮುಂಡು ತ್ತಿ ಪೂರ ಮಾದಿದ ಳ್ಯೆದೆ ರುಬ್ಬವವಗ॥
ಕಾರವಾಂವಿ ಕ್ರಿಯಾವಿಯಂನ್ನರು ಮೂಶಿಯೂ ಗಾವರಾ ಕ್ರಿಯುಲಮಾ।
ರಾಶಿ ಭಕ್ತ್ರಿ ಶೀಯ್ಯಳ್ಳೀ ಅರಾಧವಂ ನಳ್ಗಮಾ॥ ॥೧೦॥
ಅವಷಂ ಕೋ ಕ್ರನಕೆ ಮೂದ ಳ್ಗಿ ನೇ ಪ್ರರವ ಮೊ ತ್ತ್ರಹಾಯ ವಿಂದಿ ಕಾ।
ನೀವವು ತೆಗುರು ವ್ರೂ ಜಂಂ ವೂದ ಳೆದವ ನಲ್ಲ॥
ನೇವಳ್ಗ ಮೊ ತ್ತ್ರಿಯ ವಿರಿದಿ ಶರ ಗಾಂ ವಳ್ಗನಿಮೂವಳ್ಗೆ ಮನಳ್ಗುಂಕೆ।
ನಾಕವ ತಂಪವನೆ ಗಾತ್ರೆ ಯುಕ್ತಾನೆ ಗಾಲರು ಬ್ಬವನಗ॥ ॥೧೧॥
ಪ್ರತಿವದಕ್ಕೆ ವಂ ಮೂರಿವಿ ತಿದೀ ವಳ್ಗನೆಯಲ ಕ್ರೂರದೀಪ್ರ ಕರಬಂಹ್ತ್ರಪು
ನಳ್ಗಮು ಮೂರವು ಗಾಂನೆ ಮೂಡಿ ತಿ ಯೋತ್ರ ದಿವ ಳ್ಗಲ್ಲ॥
ಬ್ಳ್ಗಾಕೆಲವಿಳ್ಗ ವರಾ ತ್ರಿ ಬಾದಿ ವು। ಕ್ರುಲರಾ ತಿ. ನಗರಾ ಜಾವ ತೋಜನೆ।
ವಳ್ಗುದಿದ ಳ್ಗುವಿತ್ರಯುಸಿ ವಿಂದ ದೆರಾಂತು ವೆಪ್ಪವನೂ॥ ॥೧೨॥
ಯಂದು ಹಿಟ್ಟುಡಿವಿಂವನ್ನಿವಾಲವ। ನೆಂದೂ ತಿದುವೆ ನಕ್ಕ ಪಕ್ಕಪ
ಶ್ರೇಂದರಿಯ ಭಂಗಾರವಲ್ಲಿಕವ ನಿಂತ್ರ ಶೀ ಶಿದೆವ್ರಾ॥
ಹೊಂದಿಕು ದ ತಿಂಯುನಾದುವರಿಂಯುರು। ಧಂದರಲಾರು ಮುತ್ತ್ರ ಬರುತಿದೆ।
ಕಿಂದಾ ಯಿಳ್ಗೆಯು ಳ್ಗು ಬಿಷ್ಟಂಯುಂಟೇ ಕೂಳ್ಗೆ ವಿಂದರಿಸೇ॥ ॥೧೩॥

ಪ್ರಣಯಕಲಹವನೊಪ್ಪಿಸದೆ ನಮಸ್ಕೈ, ರಣಿಯಗೆಲವಂ ಪೊಟ್ಟಿಪೆಲ್ಲನೆ।
ಪೆಣಾಪಿಮುವಿದಡೆ ಪೋಲ್ದುಮಂ ನವಲಿಪಿ ಮತ್ತೊಡನೆ ಪಾಡುರ್ ॥
ಪ್ಪಣಾವಗಲ ಮೊಡೆ ಮೇತೆಬಿದ್ದುರವಣಾಪಿ ಪಿಡಿದೊಡೆ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದೊಂತ್ತಿದೆ।
ಮಣಿದೊಡಲನಾಂ ತೊಂದಿದೊಡನೆರನೊಂದಿ ಮೈಳ್ಳಯಿಸೀ ॥ ॥೧೧೪॥
ಮೊಗಪಿದಡೆ ರತಿಗೆಯ್ದು ಪೊಕ್ಕುಮೊಡ ಗಂಡೆಳ ಪೊಕ್ಕಿಂಶ್ಯಾಗಲು ರ್ಕಣು।
ಮುಗಿರದಂಕ್ರಿ ಪೊಂದು ಮುಂಪೊಂದಡೆ ನಲಾವ್ರು ಮಿರ್ಕ್ಕಾ ॥
ಮಿಗೆನಾಡಿ ಗಳ್ಳಂದೊಲಾಡಿ ನೇರಂ। ನಿಗದುರ್ ರ್ಕೂಟದಮನವನಿತ್ತಾ।
ವಗೆವಲು ತಂಬೂ ಕ್ಕೆಗಿ ರ್ಕಳೆಗಳು ಶ್ಯಾ ಣ್ಣಾದುದ ನರಿದೂ ॥ ॥೧೧೫॥
ಪಲಾಪಿಕಾ ಮಕ್ರೀಡೆಯಾ ಪೆಳ್ಳಿಳ ಪಿಸುರಪದೊಳದ್ವಿಪಿಸ್ಕಿಪಿ।
ಲಲನೆಯುಂ ಕೋಗಿಲಪಿ ದೊಡೆ ಯಾತ್ರ್ಯಮವನಾರಿಮ ತ್ತಾ ॥
ತಿಳಿರು ಮರಕಾವಳ್ಳಿ ಜಾಣ್ಕೆಯನಲರಿಸು ತ್ರೊಯ್ಯರಆದಲಮುಳ।
ಪುಳದು ನಡವೃತನಂಟುಪೊಳೆಯ ತೆರದನದ ವೃತ್ತಾ ॥ ॥೧೧೬॥
ಯಂಪ್ರತನಯ್ಯಾ ನೋಲಾಪಿ ಕವಿತೆಯಾ। ಹಿಂಪ್ಮೆಂಯಲಾವಿಟ ಕೋವಿದಕ್ಕದ।
ಹಂಪ್ಸಿನಾ ನೀ ವಾಂತ್ರು ತಲೆಕೆಲ್ಲ ಗಾನವಡೆವ್ರತಿರೇ ॥
ಸಂಪ್ಕೆಂಯೂಂರ್ಕರ್ಕಳಿಪಿ ರಕ್ಷಿನ। ಕೊಂಪ್ಮೆಯಲ ಮಾಯಾಗಳು ಮದ್ದುಗ।
ಳಂಪ್ರರಳಗಳ ನೊಕ್ಕನಿಕ್ಕಿಮ ಗುವತ್ತನಂ ಪಿವದೂ ॥ ॥೧೧೭॥
ನಂಯಮಧುರವಂ ಬೀರಿನೀನ। ಸ್ವಯಿಸಮದನ ರ್ಕಳೆಗಳ ನೆಂಪ್ರತಳ್ಳೆಯಾಳ
ನಯಳಮಂ ಪದ ಕುಡಿಯಕಾಲಲ ರ್ಕಪ್ಪಿಪಿನೆ ನಿಂಪಾ ॥
ಶ್ರಿಯವೃಗಿಯುಮಂ ಪೊಡುಗಿಡೆಂಬವು ಭಯುವಿ ಕೆಲ್ಲಂ ಪಾಸಿ ಮತ್ತಂ।
ಜೊಯಿದುನಾ ಜಸಿ ಮೂಡಲಪಿ ಮಲುರಣ್ಕಾರ್ಕೆ ಕ್ಕರನಾ ॥ ॥೧೧೮॥
ಕೊಂಡ ನಿಕ್ಕಿತವಾಳತನದಲಾ। ಬಂದುಗೆಲವೃತವಾಯುರಣಾಯಕಾ।
ಯ್ಯಂಡನಂ ಪೊರವಡಿನಿ ತಾತಂ ಪ್ರಾತ್ರ ಜೆಂಟಪೊಬ್ಬಾ ॥
ಮಂಡಲೇಶ್ವನರೆರಿಗೆರಳ್ಳುರಲು। ಪುಡಿತೋತ್ತಮನ್ನೈಪ ಅರಡಾ।
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿಯನಗಲ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂ ಮಡಿವಿಲ ॥ ॥೧೧೯॥
ಕಂಪ್ರತನುವನು ಗಳ್ಳಳಗುವಿ। ಝಂಪ್ರಸ್ಫೈರ ನಾರಿಯಲ ಮುಲುರ ಣಮ।
ಕಂಪ್ರನಲ್ಲಳಕಪ ಲ್ಲಲಿತ ಭಾವಾತಿರೇಖಕವೂ ॥
ತಂಪ್ರಮ ನದೊಳು ನಿಲಿನಿ ಕರಕಾವನಂ ನೆನವಯೋಗೀಂದ್ರವಂದದಿ।
ತಂಪ್ರವಂಚನೆ ಮುಂಪ್ಸಿ ಅದಿ ಸೋಳ್ಸ್ಲು ಪೆಯಂ ನೆನವಾ ॥ ॥೧೨೦॥
ಪಳವದರು ಣಾ ದರದನಬ್ಬ್ಯಷ್ಮಣಿಯ ಮೃದುವಂ ನೆನೆವ ಮೊಂದುವ
ತವರ್ಕ ವಂ ನೆನವಂ ಪುಮೋ ದರರು ಪವಂ ನೆನವಾ ॥
ರಯುವತಿ ಶೃಂಗಾರಿಮನ ವಟಾಷ್ಟಿಂಯ ನಾರತಂಷ್ಟಿನವಂ ನಮುವನೆಂಯ

ತವಕವಂನೆನವಂಭರಶ್ವದೊಯ್ಯುರವಂನೆನವಾ॥ ೨೧॥
ಅಂತದಿತಿಯಂ ನೆನವ ನವನಾ। ಅಂತನಾದಿನ ನಳ್ಳಂನೆನವ ಸು।
ತ್ರ್ಯಂತ.ನಿಬದಶ್ವವಕ್ಕಲಕ್ಕ ಂತುಸದಂವ ಸುಂನೆನವಾ॥
ಅಂತನೆಯ ನಂ ಭಾರನಾ ಭಾಮುರಂತಮುಂನೆನವೃತ್ತ ವಮುವೃತ್ತ।
ಭಂಗವಾನನಿತಂಬ ಬಿಂಬದ ಶ್ಲೋಕ್ಷಿಂತುಂ ನೆನವಾ॥ ೨೨॥
ಮಿಮುವಕ್ಕಪ್ಪಿನ ಭಾಷ್ಪಂತುಂ ಭಾವಿಮುವ ಸೆಳ್ಳಲ ತೆಯಂ ತ್ರೆ ಸೋವುಳ್ಳ।
ವನಿಯುನದವಂಭಾವಿಮುವ ಸೊಳ್ಳು ನಡೆನಳ್ಳಂನೆನವಾ॥
ಕದಿಕ್ಕಮುರತ್ತಾ ವಂದ ವುಂ ಭಾವಿಮುವ ನುಶಲಾಂಲಮುವಕೂಟದ
ಪ್ರಾವಕಳ್ಳಾ ಭಾವಂನಳ್ಳಂ ಮುಲುರು ಜಾವ ಭಾವಿಮುವಾ॥ ೨೩॥
ಯುಳ್ಳತಕಿಂಯುಪ್ರೋಲು ಮಿರುವ ನಿವರ್ಗಲ। ದಳ್ಳಿಕಮೋಕ್ಷ್ಮವ ನೆನವನಳನಿ।
ಹುಲದನಿಲವನವಂ ಕರಮುವಳ್ಳಕಂನಳ್ಳಂನೆನವಾ॥
ವಳ್ಳನಳ್ಳಿಕದಿ ತಕ್ಕ ಜಕ್ಕ ಭರದವ। ಲ್ಲಾಲತವಂ ನೆನವಂ ಹುಡು ತೆನಕ್ಕನಳ
ಜಲುವಬೆಳ್ಳಗಂ ನೆನವಬಾ ಲಾ ವಿಯೋನದಲಾ॥ ೨೪॥
ಮೋಳ್ಳವಪ್ರಳುರಾಂಕುರುದ ತಮುಕ್ಕೋಮುಳ್ಳ ತ್ರೆಯಾ ಭಾವಿಮುವನಡಿನಡಿ।
ಗಳುರಿನ್ನೋಡುವ ಮಜ್ಜಿಗದ್ದದ ಮೋರು ಮುಂನೆನವಾ॥
ಸೆಲು ಮಡಿನಳ್ಳಿ ನಿದಂನೆನವನಾ। ನಳ ಪಿಮೋಳ್ಳಂ ಸೆಕವಜಾ ಗಾಂತು।
ನಳ್ಳದಿನೆನವಂ ಕಂ ಜಮುವ ಮು ಬರಾಂ ತಿಯಂನೆನವಾ॥ ೨೫॥
ವಾವನಾವಾಜವ ಕರಮುಳೋಕ್ಕಾಪನಾ ಗಾಕವಂನೆನವನಳ।
ಯಾನೆಯಲ ನಲುವಂಜಮುಜ್ಜಲ ದಂತ್ರ ಭಂಜ್ರಿ ಯುನಾ॥
ಆಪತಿಯುನವಕ್ಕಂಬುಕ್ಕಂಕದ। ಭಾವವಂನೆನವಂ ನೆನವನತಿ।
ಭಾಮುರದ ಶ್ರೀವಾರದಾವಾರ ಶ್ರುತಂಗಳ ನು॥ ೨೬॥
ದೇವಪ್ರಾ ಜಾಭ ಜನೆಯಂ ತನೆ। ಭಾವವಂ ಗುರು ದೇವ ಜಂಗಮ।
ದೇವನೇವಾರಾಧನೆಗಳ್ಳಂ ಭಾವಕಂ ಮತ್ತೆ॥
ಆವನಜವಯುನೆಂಯುಕವಾಳ್ಳಾ। ಭಾವಭವ ಸೌಖ್ಯಂನಳ್ಳಂ ತಾ।
ವಾವನಂನೆನನೆನದುವಿರರುದೋಳ್ಳ ಕಲರಿಯುದಿಂ ತುತ್ತ॥ ೨೭॥
ಮಲುರು ಜಾವು ಕಾಂತಾವ ಯೋಗಾ। ನಲದೊ ಳುಕತಾವಿಮು ತದೃತಿಯಂ।
ನಿಲಕಲಾರದೆವೂನವ ಪ್ರೋಗೌಡಿ ಯುಳ್ಳ ಪ್ರತ್ತ॥
ಮಲುರು ಜಾಂಯು ಮೂಕು ಗಳ್ಳ ನಾದೊಡೆಕ್ಕಲವನಾಲ ದಿಕ್ಕೋಳ್ಳದಲ್ಲದೆ
ತಳ್ಳು ವಿದೊಡೆಯಂ ನ್ನೋಡಲ ಜಾ ವಂ ನಿಲಲರಿಯದಮುತಾ॥ ೨೮॥
ಬಂದುಕಮಲಾ ನನೆಯಕ್ಕೀಳ್ಳ ವಲಂಪಾರದ ವುಂದೆನೆಂಯುತ್ತಿ ಳಾಯೊ।
ಳೊಂಡ ಯೊಡೆಯ ಧ್ವನಿಯು ನಾಲಮು ತಿಕೆದ ಭಮುಂತುದ ಲೀ॥

ಹಿಂದೆಯುತ್ತಲು ಮನೆಯೊಳ್ಗನೆ ಪೂರ್ವೇಂದು ಮುಖಕ್ಕೊಪ್ಪ ಹಿಡಸೋದವಂ।
ಕೊಂದಿವಿತು ಕ್ಷೊತ್ರದುರ್ಗದವಂತೆರದಿವನವೇಂ ತೇ॥ ॥೧೯॥
ಸಳಸಳನೆ ಮುಕ್ತ ಳುಂಬಿ ನೀರನುಮುಳಿತ ಳಕ್ಕನೆ ಮಿಂಚ ತೊರದವಾ।
ಸಳಿವತೋ ಜನಕ್ಕಾ ಣುತಂ ನೀವಾಡುವ ಉರ ಣಾವೇ॥
ಯತಾತಿ ಮರುಳೆ ಬರ್ಪುದು ಬಿಂತವೆ ವಿಮುಳ್ಳಿ ದಂಕ್ಷೋದ ಬಳಿಕ್ಕೃತ ಮವಶು।
ಗಳ್ಗೆಡೊ ದಂಪಿಸಹಿಂತ್ರು ಥ ವರ್ಗವೆಮತ್ತೆ ಬಂದಿಪ್ಪುದೂ॥ ॥೨೦॥
ಬೆಳ್ಗಿದಲ್ಲದೆ ಕೊಣಾಣಬಾರದ ಬಲದ ಕತ್ತ ತೆಂಪೊಳ್ಗೆ ಯೊಬ್ಬನೆ।
ಬಳ್ಳಲು ತದೂರದ ನರಿರಾಯು ದುಮುಳಿದು ಮನಾಂಪ್ನನೇ ಲಕಟಾ॥
ಪಿಲಾಕಿತಲ್ಲಾ ನೀರೆ ಸುತ ಕೋಮುಳಿ ತವಕದಿಂ ತಂಪ್ನ ಕೈಗೂ
ಷ್ಟಿ ಳಲು ಕೂಡಿತ್ತ ಮನೆಗೆ ಸದ ಹೋದು ತಾನೆಯ್ದು॥ ॥೨೧॥
ನೆರೆದಿರುಲಮ ವಾದ ಬಳ್ಳಿಯುಂ ಚೋಕರಂದಿ ವಿಷ್ಣಂ ನೋಡಿದಲ್ಲದೆ।
ಹರಣವಂದಂ ಕಿಡಿಯು ಲಾಂದದೆ ಬಂದೆನಾ ನಿಂನ್ನ॥
ತರುಣ ಬಿಂಡೆ ಸದೆಕ್ಷ್ಣ ಪಾಲದೆ। ಪುರುಷ ನೊಬ್ಬನಿರಳ್ಗಿತಾಮ।
ತುರವಡಿಸಿ ನಾಂನ್ನಂ ರಮಿಸುವುದು ವೀ ತಂಪು ಶ್ರೀನಗೆ॥ ॥೨೨॥
ಬುತ್ತ ಲೀ ಕ್ಷೊತ್ರಂಗೆ ಕ್ಷೊತ್ರಿಯ। ವಿತ್ತವನೆ ವಲ್ಲಭನಲಾಯುವ
ತತ್ತಲೊಳಿರ್ಪ್ಪನೆ ಜಿಂಕನು ಬರ ಣಾ ನೊಡನೆ ನಯು ರಣಾಲಿಯಲು॥
ಮತ್ತೆಯುಂದ ಳುವಿಂನ್ನ ವೆಳಲಕಾ। ಜಿತ್ತ ವಾಗಿರ ವೆಂನ್ನ ವೆಳಲಣ।
ಚಿತ್ತವಾಗಿಯೆ ನೀನು ಭಯ ವಿಡು ಚಿತ್ತಗಂಬತ್ಲೀ॥ ॥೨೩॥
ಯುವಗೆ ಕಾಮಿಂ ನೆರವಡೆತಂ। ಸ್ವವರು ಥನವಂ ಕದಣಿಂಮ ಲೀಯ್ಯದೆ।
ತವಕ ವಡಿಯರು ತೊಲಗಿದ ವಿಯತ್ತೆಂಷ್ಟ ನಿಬ್ಬರ ನೂ॥
ಶಿವನಲ್ಲದು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತ ಮರೆವ ವರ ಮದಿಜ್ವ ನನು ನೀನಭ।
ಸ್ವವರ ಪಾಲಂಪಾರ ಕವಿತಾಕ್ರೋಡಿಯಂ ಸೇರದೂ॥ ॥೨೪॥
ಹೃದಯ ಪಲ್ಲವ ಪತ್ನಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಶುದ್ಧಿ ನಬೀ ಜವಣಾಯ್ತ್ವದೆ
ಯ್ದುವಡೆ ಬೀಳೂದೆ ನಿಮ ತಳುವಿಂ। ತನಿತು ಮಾತ್ರದಲೀ॥
ಪದಮುಖದುರ್ಗ ಶ್ರವಣದಿಯು ಲಿಪ್ಪಂಮೃಡದೊಳ್ಳದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾನವ।
ವಚನಶಿವನಂ ಕೀರ್ತನೆ ಕೀರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕೃಷ್ಣ ಪಾದರ ನೂ॥ ॥೨೫॥
ವಿರತನಂತರ ಭುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿನ ಳಿರದು ಸಿದ್ಧಿಯು ಗೆಮುಗಿವಲುವಿಂ।
ಸ್ಮರುಪು ಜಕಲ ಶಯುಸಳ್ವೆಂಪ್ನಂಯು ಜೆಂನ್ನಿವಲಿ ವೋದಿ॥
ಪರಶಿವಾಂದಾಲಿಂಪವಂಶಿಯುರು ಮದದಿ ನೀನೆ ನಲರ ಗಿತ।
ತ್ತ್ವರ ವಿಜಾನನೆ ವಲ್ಲಭನ ರಿಂಪಕಿಂಯೊಳಿರು ತಿರಲು॥ ॥೨೬॥
ಕಲವು ಮಾತೇ ಸೋದುತದ್ವ ದೆಯೂಲಿ ವಿಮಾಪಾಡಿ ಕಗವೆನೆಂನ್ನೊದ

ನೆಳೆನೆರೆಯ ತನೆಯ ಭವನಂ ಪತ್ತೀತರ್ನಂಮ್ನದಿ॥
ಲಲನೆನೋಡೆಂದೆನಲು ಮರುದಿನ ಮಲುರುಗಾನುಮಲುರುಗಾಯ ಭವನ।
ವಿಳೆಯಕೈದಿಯು ಮೂರಮರ್ನನಪಮಷದಲಿ ನಿಂದು॥ ॥೨೭॥
ಯಿಂದುಮುಖಿ ಮುಂಪ್ಪನಪ್ಪೊಡೆಲನೆಯ ನಹಿಂದೆಬಗಿಯಪ್ಪಿರಲು ಪೇಳನ।
ಮುಂದೆಮಲು ವರ್ನ ಪೇಷೀಪು ತ ಶಾಂತಾಕೃಚಿಕಿಚಯಾ॥
ಯಾಂದೆನುತ ಲುದ್ಭುಕ್ತಮತ್ತಿರತಿ।ಯಿಂದ ಭರ್ನನ ಚಿತ್ರಿಕೈಲರಲು।
ಮಂದಮಧುರತ್ರಿಸ್ತ್ರತಾಲಂಕಾರ ನವರಸದಾ॥ ॥೨೮॥
ಮಲುರುಜ್ಞಾಪ್ತವಪಿನಲುತ ತ್ಪ್ಷಣಾದೊಳಗೆ ಮಲುಪ್ಲಕ್ಕ್ರೆಲು ಶೋಕಂ।
ಗಳನವಿದಿರ ಚಿಪಿದಾಗಳೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರನು॥
ಮಲುರುಗಾನನಾ ಮಲುರುಗಾಯನಾ। ಪಲುರುಗಾಯತಾಯನಾಳಿಯನಾ
ಮಲರಿರಂ ವಿಜಯೋತ್ಸಲಂ ನಿಜಭೃಕೆಕೊಂಡೊಯ್ದು॥ ॥೨೯॥
ಮಂಗಳೋದಯ ಮಗು ಮಂಯನಿ ಪೂಸಂಗಳಲಿ ಪಾಯಂಚೆರಸಿ ಭುವ।
ನಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಿಂತೆರ್ನಲು ಕೊಂಡೊಯ್ದನಂತಾಗ॥
ಅಂಗನೆಯ ರತ್ನಂತರದ ನಂಚ ನಂನಳಂಕ್ಷೀಯುಕ್ತ ಮಿರು ಪುಸುಜನೆ।
ನದ್ವಳಯ ಭುದಲದೆ ಪುರು ಭಕ್ತಿಯಗೊಂಡಾಳ॥ ॥೩೦॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಾನಂದಿ ಉಳ್ಳ ಗಕ್ಷೆವಲನೂ ೨ಇಂಗ್ಲಿ ಮಂಗಳಮಹಾ। ಶ್ರೀ ಗುರುಸೋನಾಳ

॥ ಕುಮಾರಶಾಲಕು ಜರ್ರನ ಕಥೆ॥

ಆರಿತ್ಯಯಪ್ಪನ ಕಥೆ॥

॥ಸೂಚನೆ॥

ವಿನಂಕುವಿಂದನ ವಿಂತ್ರಿದಾಸ್ಸಿಂ ಜನಿವಿದೊಡೆಸ್ಸುರುಸ್ಸಿವಿ ಕೇಳುವ।
ನಮತೆಗೂರದನು ಮುಜ್ಜರನುನಗು ಶೋಭಿಲನಕಥೆಯಾ॥

॥ಪದನು॥

ಮೂರಮರ್ನನ ಪಳ್ಳಭಕ್ತರು ಭ್ಯಾರುಗಾಯೊಳ್ಗಾರದಿ ಮುಡಿದೆಂಡಿದು।
ಬಾರರಿಶವಾಗಿಪ್ಪದೊಲ್ಲಾ ತಾನದಂತ್ತಿನ ಪ್ರಾ॥
ಶೀರಮಾಹೇಶ್ವರನ ನಕ್ಷುವಾ। ಬಾರವಂತ ಮಳರಬಲಾರಿಸು।
ಮೂರಶಾಲಕೆಗಂ ಜರ್ರಷಿತರಮರ್ನ ನೊಂದಿದಿವಾ॥ ॥೧॥
ಶರಮರರು ಪ್ಷತವಾಗಿಯರನಿ ಮು। ಪುರನಿಯುಂ ವೆಕ್ತ್ರನ ಸೊರುಚಿರ್ಪಿ।
ಧುರಚರಾಂತಾತ್ರಪಾಧಿ ನಳ ಮನಂಯೆಗೊಕ್ರಿಯಾ॥
ಚೆರನಿವಂ ಸೊಂದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ। ನರಿದೆನಿವಿದಂ ಪಾ ಜ ತಾಸ್ಟ್ಯಯಾ।
ದಿರವಿನಲಿ ಪೂರಂ ವಿಯೋಜಿಪ್ಪಿ ಸೋರನಿಂದೆಂವಾ॥ ॥೨॥
ಧಾಮ ಗಿಗೆಲೋತಾ ನುದಾರ ವೆ ಪ್ಪಾರಿಯಾಗಯ ನೆತ್ತ್ರದಲಿಶಿರ।

ಪೂರಿತೋದ್ಘಾತಪ್ರಸಾದಾನುಭವದ ಧವಳಧ್ವಾನಿ॥
ಕಾರಮತಿ ಶಿವವಿದ್ಯೆಯಂ ತಂತ್ರದಿಂ, ನಾರಕವಿದ್ಯೆಯಿಂದಂ ಜಡಮತಿಗಳ,
ಜಾರನಿರ್ವಾಣವೆಂಬ ಹುಲಗೆಂತು ಮೇಲಾಯಿತು ಕರಣಿ॥ ॥೩॥
ಹೊಲ್ಲ ವಿಷಯಂಗಳೆಂಬ ಹೇರಿಸಗಳ್ಳಿ ಕೈಯಿಂ ಕ್ಷಾಂತಿ ಶಿವನೆಂಬ,
ನಲ್ಲ ಕಾಡಂಗನಗಳ ವೊಯ್ಯೆ ನೆಲಾಂತ್ಯ ಪಡೆದಿಂದಾ॥
ನಲ್ಲರ್ಕಾಂತಿ ಜೀವಪತಿ ತತ್ವವು, ಬಲ್ಲ ಬಾಳುಗಳು ಕಟ್ಟಿದಾಯಗಿ
ಗಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಷ್ಠೆ ಬೋಂಕಿದೀರ್ಘ ಭೋಡಗಿದೆನು ತಾನು ॥೪॥
ಪರತತ್ತ್ವಶೈವಾಂತ್ಯ ಬಂದುದೇ, ಶರಣರ ನಿಷ್ಠೆ ದ್ವಿಗುಣದೊಳು,
ಶೈವನ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ದುರ್ಗದೆನು ಇದ್ದುಸೇಯ ಸಾಧುವನು॥
ಜಗದ ಲಿಂಗತ್ರಯುಕ್ತ ಮೂರ್ತಿ ವ, ಪರದೊಳುಂ ತ್ರಿವಿಧಾರ್ಪಣಾ ಕ್ರಿಯೆ
ನೆರೆದ ಲಿಂಗತ್ರಯ ಸಂಬಂಧಾಯತ ಸಾಧುವನು ನೋಡಿದೆ॥ ॥೫॥
ಬೇಡ ಜೋಳದ ಮಾತು ನಿನಗೆಂದಾಡುವನು ದುಷ್ಕರದಾಯವ,
ನಾಡುವ ನುಡಿಯಿಂ ಜೇಂದ್ರಿಯ ಸಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವನು॥
ಕೂಡಿಸಿಯಂ ಜಿಹ್ವೆಯ ತೆರದೊಳಗನು, ಕೂಡಿಸಿಯಂ ಚಿಯ ನಿಕ್ಷೇಪ ಜರರ,
ನಾಡುವನು ತಾಂ ಚೋರದುರ್ಗಮಂ ಚೋರ ದುರ್ಗ ರಕ್ಷೆ॥ ॥೬॥
ವೀರಭದ್ರಶರಣ್ಯವೆಂತುಮಂ ವೀರಭಕ್ತರು ಭದ್ರದಾಯಿಪ್ರ
ಜೇರಿಸಿ ಸಂತಾಂಡವನು ಚಿತ್ತಂ ಶಕ್ತಿ ನೆಕ್ಷತ್ತಿಯನು॥
ಪಾರವಿಟ್ಟು ಹಾಡುವನು ಜಿತಸಿಂಹಾಸನ ಮತ್ತೇಂಬ ನೆಯ ನುಡಿ,
ದಾರಿಯುದ್ದ ಕೀರ್ತನಂ ಚಿದಾಯಂ ಬದ್ಧ ಹಾಡುವೆನು॥ ॥೭॥
ನನು ತಿಳಿ ಮೆಚ್ಚು ಘು ವೆಂ ಜಗದ್ಗುರುವಿಡಿ ಸುವ ಕ್ಷೋಭಂ ಜಯ ನೋಡಿದು
ತಾಂ ನನಘನಾಡುವ ನೀಲರಿ ಯುಕ್ತಿತ್ರಿವ ನಿಳಯದೊಳಿತರಾ॥
ಜನರಿಸಾಡ ಲಕ್ಷ್ಯ ನಗ ಜೀವನ ಸ್ಥಿರರು ಗಾ ವಿಲ್ಲದಂಗೆ ಸುತು,
ಬ್ಬಿನೊಳಗಿರ್ದ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಹೊಂದಾದಿ ಲದಿ ಸದಿಗೆ॥ ॥೮॥
ಶೈವ ಭಕ್ತಿಯ ಮುಗ್ಧದೊಳು ತ್ರ, ಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ,
ಧಳ್ವತ ಶಿವಮೋದದ ಮಸು ಭಕ್ತಿ ವಿನೋದಮಾಗಲ್ಕೆ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂ ತಾಂಡವಾಡುತ, ನೀತ ಕರದ ರದನೊಲವ ಭಕ್ತ ಮ,
ಭೂತಳೇಶನು ನಗ ತೋಡನೆ ತನ್ನ ಳಿವ ಮುಖ ನೋಡಿ॥ ॥೯॥
ಪ್ಪರಿತದ ರರಹಾ ಪತ್ರ ಭಾಭಾ ರುರವದ ನನಾ ಶಿರ್ವಣ ವದು ದೇಶ
ಶ್ವರನ ವಲ್ಲಭೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಳ ನೀಲ ಹೂ ದುತ ಬಳಿ ಕಾ॥
ಶರಿಕವಡೆನಾ ವಿಬ್ಬರಲ್ಲದೆ, ಪರರ ಸ್ತೋತ್ರ ನಾರಂತಾ ಗಾಮಿ ನಿತ್ಯ ಯ,
ಶರಿಯತೊಂದರ ಸ್ವಾರ್ತ್ಯ ವ್ರಂ ಮುಂಚಿನ ಲ್ಲನೆ ಶಿವನೇ ನಮ॥ ॥೧೦॥

ಯುಕ್ತವರರದಾ ಚಿತ್ರ ಭಾವತ್ರಿಪುರವೆಂಬ್ಹಂ ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತಂ।
ಮುದಂ ಕೆಸುತುಂ ಲಜ್ಜೆಯುಂ ನಾಚಿಕೆಯು ಪೊಳ್ವ ಪ್ರತಿ ರೋ॥
ಲಲಿತ ವಿರಚಿತ ಮುಖಕೆ ಮುಕ್ಕಮಂ ಪಡೆ ಸರಸು ಪ್ರಾದು ಭಾವಿ ನಿಸ್ಸ ಸ್ವನಾ।
ಬದ ಜಲರೋಚ ನೇತ್ರ ವಲಗೆಯು ಮೋಲೆಯುಂ ತರಾದಿ॥ ॥೧೧॥

ನೇತ್ರದಾಪವ ಮದು ನಾ ನಸಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವದೋಳ್ ಕಂಭವಿ।
ನಿತ್ಯಸ್ಯಂ ತ್ಯಜಿಸು ನಾದುಂದೆ ನಗೆಪುದೋ ಶ ಜನದೋಳ್॥
ಚಿತ್ರ ವಿಶೇಷ ಪಾರ್ಶ್ವಂತರಾ ಮೋಕ್ಷ ಮೂರ್ತಿ ತ ಭಾವದಾ ಮೋ ಧ್ಯಾತ
ಧ್ಯಾತ ಶಿವಾಖ್ಯಾನಂದ ಭಾವವತಿ ಕ್ರಮನಿತೆಂದೋ॥ ॥೧೨॥
ಯಿಂದಿ ನರದಾವವನು ತಪ್ಪಿದೆ ನೆಂದೊಂದುಂ ನೆಲ್ಲು ಕಂದೆನೆಗನಾ।
ದೆಂದೊ ನೇತ್ರವನಾ ದುಃಖದು ನಾವ ಭಕ್ತಿತ ಧವಲ್ಯಾ॥
ಯಂದೊರಾಯ ನಡುತ ತಪ್ಪಿದೆ ನೆಂದೊ ನಾಂದಂಗ ಗಳ ದಾನಾ।
ತೋರದ ಸೋರದ ಮುಖಿ ಡಮು ತಪ್ಪಿನಿ ಇರಾಯಿರೆ ದೇಯುಂದೋ॥ ॥೧೩॥
ವಂದು ಕಲಗೆಯ ನಾದದಂತೆ ಲತೆ ನೆಂದೊ ಮೋಲಗಳ ಮುದು ತೊಲಾದು।
ದೆಂದೊ ಶರರದ ನಂಡಿಗಳ ಲವಂದಾನಿತು ತಪ್ಪಿದುದೋ॥
ಸಂದಿ ಕುಳು ರತಿ ಪ್ರಾರ ವಿ ವದೋ। ಬಂದು ಕಾಮನು ಪ್ರಿಯ ನಿದಿದುದೋ।
ಬಂದು ತೆಂದೊ ಚಿತ್ರ ಕಾಂತೆ ಮುತ್ತೆ ಜೋನಾಥಾ॥ ॥೧೪॥
ಪೊಂದೆ ಪೆಂದೋಯುಂ ಪ್ಪ ನಾರಿಂ। ನಂದು ದುಗ್ಧವ ನಿಕ್ಷೆ ಗೆಲವಿ।
ನೆಂದೊ ನಿಃಶಾರ ಪಾದದಾಕ್ಷ ವದಾಪ್ರದಂ ತ್ರಿದರಾ॥
ಕಂದರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರೇಳ ದಡಿ ಮಗಾ। ವೃಂದ ನಿಂತ್ಯ ದಿವ್ಯ ಚಿಂತನ ತೋಲು।
ನಿಂದೆ ನೇತ್ರ ಸನು ದುಗ ಭಗವತಿ ಮುತ್ತೆ ನಮುತೆಂದಾ॥ ॥೧೫॥
ಭಾಮೆ ಕೇಳ್ ಶ್ರೋತ್ರ ಪ್ರತಿರೂಪವ ವಿರೋ ಮಹಾ ಥನ ವನವರತ ವ್ರಂ।
ಶ್ರೀಮದಾ ಭವ ಜಿತು ವರ ವಿಸ್ತಳ ಭಕ್ತ ವೇಳ ಬಲಮಾ॥
ಆಮಹಾತ್ಮನ ಚರಿತ ಕೆಂತೆನೆ। ನಾಮವ್ಯ ರಾವಿದೇಳ ಲತಿಶಯ।
ನಾಮ ಕೇಳ್ ಯಿಳ್ಳ ಯುಕ್ತಿ ಸವನ ವಿಲಾಸದಾ ಬಂದಾ॥ ॥೧೬॥
ಮಮ ಶಮ ನವ ಶಮಾ ನನಂ ಮುಕ। ಜನಕ ನಂಶ್ರೋ ರಾಷ್ಟ್ರ ದೋಮೋಶ ನವ
ನವ ಭವ ನಂಶಂ ದುಃಖಾದಾಂ ಬುಜಯು ಶಕ್ತಿರ ನಾ॥
ಜನಿತ ದಾ ದಂದಾಶ್ರು ಪ್ರಾಣ ನವನ ಪರೋರಂದ ನಾಮತಂತ।
ತ್ರಮು ನಿಮೊಳು ತಪ್ಪಲಕಾಂಕುರಂಗಳು ಪಸರಿ ಮಿತ್ತಾರ ಲು॥ ॥೧೭॥
ಗಳದೊಳು ನಗಳು ಸದ್ಗದಿಕೆ ಗಳು। ಪೊಳೆಯಲಚಲಿತ ಭಕ್ತಿ ಯುಂ ವ್ಯನ।
ವಲಿದು ಆ ವನಂ ಕೀರ್ತಿ ಸ್ತುತ್ರಂ ಶಿವಲವಿತ ಭವಿನಾ॥

ಕಲಿತಪಲ್ಲವಿತಾಂಗನಾಸುತ, ಫಲತರುದ್ರಾಕ್ಷಾಭರಣನೋ,
ಬಲಮುಸೌರಾಷ್ಟ್ರಾಧಿಪತಿಗಾಯೋಮನಾಥಂಗೇ॥ ॥೧೧೮॥
ಪತಿದಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದೆಗಂಗಾ ಮಳ್ಳಪಲಲಮಂತಂದು ನಿರ್ಮಲ,
ಕಲಶದ ಶಶಿವದಿಂ ಶವಂಗಳ ಷ್ಟಿ ಕೆವಂಮಾಡಿ,
ಲಲಿತಮಾದ್ರುವಸರಿ ವುಳ್ಳದಹೋ, ಮಳ್ಳದ ಖಂಡಿತ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ,
ನೋಲವನಿ ತನರ್ಪಿ ಪನಬೋಳ್ತಿ ವಿನಯ ಪರನಾಗೇ॥ ॥೧೧೯॥
ಚಂನ್ನಪಿದು ಮರುಷಾಂಕ್ಷಿ ಸುಗ್ಗಳವಂನ್ನೆ ಧೂಪಿಸಿ ಸೋಮನಾಥಗೆ,
ತಂನ್ನ ತೂರವನಿಕ್ಕಿಯಂತದೂರ್ಪವಂ ಕೊಟ್ಟು॥
ಪಂನ್ನ ತೊಜ್ವಳ ಮಂಗಳಾರತಿಯಂ ನಿವಾಳಿಸಿ ಕಂಚ ಜಪ್ಪರ,
ಸಾಂನ್ನಯುತ ನೈವೇದ್ಯಮಂ ಶೌರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಇತ್ತು॥ ॥೧೨೦॥
ಕಲವ್ರಮೂಳ್ಳಲವಂಮುಕಿತರ್ಪಿ ನಲಿದುಕಾಡುತ್ತ ಪ್ರಾರದೊ,
ಳೊಲಿದು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರೇಶ್ವರನ ನೋರಂತೆ ಭಜಿಸುತ್ತಾ॥
ಕೊಲಗವಾಗಳ ತಂನ್ನ ತೂಕದ, ತೊತೆಯ ಮರುಜಾಷಿಪ್ರಮುಖರು,
ಗ್ಗಳವನೀವೆನು ನೇಮವಿದು ತನಗೆಂದು ವಿಳ್ಳಯಿಸೀ॥ ॥೧೨೧॥
ವಿಜಿತಪಸ್ಮರನಂ ಭಜಿಸುತಿರಲಾ, ಲಾಜಿತಾಜಿಪ್ಪೆ ಫನಯ ಶೋಭ್ರಾ,
ವಾಜಿತತಾಂಧರ್ಮನೆಲ್ಲಮಂ ಜುಸ್ಗಳರಿಂದ ವೆಯಳ್ಳೆ॥
ವಜಿತಪ್ತ ಬಲಾತ್ಮನಾಗಿ ನಿ, ಜೋಜಿತಾವುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿರತಿಯೊಳು
ವಜಿತಾರಾತ ಮೋಗಿಲ ನು ನಿಷ್ಠಾಕ ತೂಕಲ ನೂ॥ ॥೧೨೨॥
ಕಂತ್ತುವೈರಿಗೆ ತಂನ್ನ ನೇಮವ ನೆಂತು ಪ್ರೈರಿದ ಬಳ್ಯದೆ ಮುತನಿ,
ಶ್ಚಂತ ಬುದ್ಧಿಂತೊ ಳಿರುತ ನಲಮಕಾಲವಿದುಕಾಲಾ॥
ಮುಂತ್ತುಶೋಕವೆ ನರಂಗ್ಯಾರ್ರಿಂಬಾ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ದಷಿಣಾರ್ದಮು,
ಪ್ರಾಂತಿ ಕಾನಂತಾಪವಿದು ಗರ್ಂಗಳನೆ ಪೋಗೆ॥ ॥೧೨೩॥
ಕಲಪ್ಯಸುಗ್ಗಳ ಭೂರುರುಂಗಳ, ನೆಲೆಯವಾಕ್ಯದ ಲಿಷ್ಷಗಲ್ಲಿಗೆ,
ಘುಳಿಮುಳಿದು ಮೋಡುತ್ತ ಪ್ರೊಪಮರುಷಾಂಷಿಯುಮನೋಪಿ॥
ಜಲುಪ್ರುಖಿಂಗೆ ಪ್ರೈಯಿಪ್ರೆ ಶೋಧಿಸಿ, ಮರದಳಾತ್ಮಮುತಂನ್ನ ತೂಕವ,
ನಳಿವಬಿನಿ ಕಂಬಿಯೊಳಿರಿದು ಕಡೆಗಂತ್ತುವಿಂದರಿಸೀ॥ ॥೧೨೪॥
ವುಲಯುಪವರ್ತದ ದಳಿಸ್ಸಿದಿಯ, ಜಲಿತ ಭಕ್ತಮನಾಲ್ಕು ಜಾವಂ
ಬತೆವರಿಮುಳ್ಳಿ ಮಲಯುರುರು ವೃಷಂಗಳ್ಗೆರೆಂದು॥
ಹೊಳ ಚಿತಂದಾಗೆ ಕ್ಕಿಗಲ ಮೊಳ, ಗೊಳಗೆ ಶೋಧಿಸಿ ತಂನ್ನಂಬಿಯ,
ನೆಲಶಾನತ್ತರದಲ್ಲಮುತ್ತಲು ನಿಕ್ಕಿಬಿಗಿಬಿಗಿದು॥ ॥೧೨೫॥
ಚಲ್ಲವರುವ್ಯದುವಪ್ಪನಂಥಂ, ನಲ್ಲಹೋ ಮಳ್ಳಕಾಂಡ ತಗ್ಗು,

ತಾಳ್ದ ಹೋಮಲವೆನಿತ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರದ ಖಂಡಾ॥
ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಸೈದೆಕೊಂಮ್ಮತಿ। ನಲ್ಲನಿಂಶಾವಲಂಗ ಪೂಜೆಗೆ।
ಚಲ್ಲವೆಮ್ಮದ ದೆಂದು ಶೋಧಿಸಿ ಚಜ್ಜಿಂಕೊಳ್ಳುವ ತುಂಬೆಲ॥ ೪೧೬॥
ತಂದ್ಯಕಂಫುಲ್ಲಿ ಯೊಳ್ಳು ತೊಡಚಿಗೆಯು। ಭಿನ್ನಭಾವನ ಹುಷ್ಪಳವನೆಲ್ಲಾ
ಲ್ಲಿಂನಯುಂ ಮಿಸಿಪಾತ ರತ್ನ ಪದಾಂದಾಳ್ಳಿಯು ಯುವು ಸುಹಿ॥
ವಯುಂನ್ನಮ ಚಿಗದೆಕಂಬಿಯುಂ ಪ್ರೀತ್ಸುಂನ್ನ ತೋ ತಪ್ಪು ಖವೆತ್ತ ಭರವಸೆ।
ದಿಂನದೆತರಲುಕಂಡ ತೋಕಂಕಿ ತ್ರಿಗುಣಿತ ಖರಲು॥ ೪೧೭॥
ಅತ್ತವಯುಂನ್ನನೆಗೌರತರಪಿಸಿಗ। ಛತ್ರಕಾಂತಯ ಪೂಜೆಯಂ ಚೆಲು।
ಕಿತ್ತಬುಬ್ಬಿನ ಪೂಜೆಯಂ ಶೃಂಗಾರ ವಾಗಿರಲು॥
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯು ಸಿಂನ್ನಿಧಿಂತೊಳ್। ಶೊಬ್ಬತ್ತಮರು ಸೊದಲೆನಿಲಿನಿವೆ ಬಾ।
ಹತ್ತರ ನಿಯೋಗಂ ತ್ರೈಲೋದಂ ಮಿಸೆಭಕ್ತ ಜನ ಮತಿ ತರಲು॥ ೪೧೮॥
ಅವಸರ ನಿದವನಿರ ಪಾದಂ ನ್ನದೆ। ಕಾವನ ಚಿಗಿಸು ಪತ್ರಗಳಿಂದವೆ।
ತವಕದಿಂ ದೇವಲದೊಳ್ಳನಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಕಂ ಬಿಂದು ಸೂ॥
ತ್ರವಿಮಳಾಂಸೂ ಕಾರವಾರಿಯು। ನವಕಳಾತ್ರ ಸುತಂದು ಮಲಂನ್ನಸಿ।
ವಿವಿಧ ಪೂಜೆಯ ಸಾಸಲ್ಗಂ ಜದೆ ಸಾಂಕಿ ಭಕ್ತಿಯಲಾ॥ ೪೧೯॥
ಅಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕಿರೆ। ದಂಗಪಕ್ಷ್ರವ ಸೊತ್ತ ಕಾವನ ವಿಖಿ।
ಲಿಂಗ ಮಂತ್ರೋಗಂಧ ಮಂತ್ರಯ್ದಂಗದ ಲಿಪ್ಪಾಹಿ॥
ಪಾಂಗ ಮೂಸಲ ಖಂಡ ಬಿಲ್ವದ। ಳಂಗಳಂ ಪೆರಾ ಪುಷ್ಪ ಸೋ ಮೋ।
ಕಂಗಳ್ಪೂಜಿಸಿ ಕಂದು ಮದಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಸರಹಂಗಿ ತುತ್ತಾ॥ ೪೨೦॥
ದೇವ ಪಧರಿಪಿಸಿ ಧರಿಸು ಧೂಪಾವಪಿ ಕಮಂ ಧಕ್ತ ಜನಸಂ।
ಜೀವ ಅವಧರಿ ಪವಧರಿಸು ಕಾರುಂಣ್ಯ ಮಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ॥
ದೇವಹಿವಧರಿ ಪವಧರಿಸು ಜತ। ಭಾವಭವ ಪೆರಾ ಪ್ತ್ರ ಪೆಯೊ ನೈವೇದ್ಯ।
ದೇವಪೂಜೆ ಮಕಲವದಿ ಗೋಮ ವಲಕ ಸಯನ ಯಮತಾ॥ ೪೨೧॥
ಸಮಧಿಂಗೊಳು ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಪಂದಿಸಿ। ದೂಪದೊ ಪೊಂದಾರಿ ಮುಖದ ಕೈಸಳ।
ನೊಸದು ಪುಷ್ಪ ವೃಷ್ಟಿ ಬಾಂಸು ಭವಯುತೆ ದೆಂಬ ಘೋಷ ಗಾವ್ಯಾ॥
ಪದರಿ ಮುತ್ತಿನ ಘಂಟೆ ಯಂ ಬಾರಿಸುತ ಶಿವನ ಗಣಂಗಳಂ ಬಾ।
ರಿಸುತ ಹಾಡು ತುಂಮ್ಮ ತಿಸುತ ನಲಿವುತ್ತಾ॥ ೪೨೨॥
ವಿಶ್ವಯಾಲಿಕ ಹಿತ ಜರಿತ್ರದ ವಿಶ್ವಯು ಪ್ರಿಯ ಮತು ಪ್ರದರಂರು ವು
ಘಟ್ಟರ ಷಯಂ ಪೋಮ ಪನಾಧಾಪ ಸುಕ ತಿ ಪರದ್ದಾ॥
ಪತ್ನಿತಾನ ವಶಾವನ ತ್ರೀಶ್ವರ। ಭವನ್ಯಾಸ ಲಕಾಣ ಸಂಪುಳ।
ಸನ್ನಿದ್ವಾನ ಮುಕ್ಯತ್ತೈರ ಧೂಪ ಜ್ವಾಲನ ಮಾದೆ ಮುತಾ॥ ೪೨೩॥

ತುಂಗಮತಿಯೊಳಿರಲು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ಮೊಗಲು ಧೂಪವಾಂಗವ,
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ಭ್ರಾಜನವಿಧಾನವನು॥
ಹಿಂಗದಂತಾ ಚರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ, ದೃಢಾಂಗ ಪಾಣಿದಿ ಪಂಕ್ತಿಯೊಳು,
ಕಂಗಿ ಸಾಡುತ್ತಿ ತೃಪ್ತಿಕಾರ ದೊಳಗೊಳಿದು ಪತಿಕ್ಷೇಪಿಯಾ॥ ೪೨೪
ಅದ ಮರ್ಕಲು ಪೀತ್ರರಾಣಿ ಕಾಳ್ತತ, ವಿಪಿನಳ್ತಿಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ತಾವು,
ಭ್ರವಿಗೊಳು ತ್ರಿಂತ್ರೆಂದರೀ ಶ್ರೌರಾಕ್ಷ್ಟ್ರ ಸ್ವರದೊಳ್ ಶ್ರಸೀ॥
ಭೂಪತಿ ನಿತ್ಯ ವಿವರೀತ ವಿದಿವಾಲ್ ಪ್ರಿನೆವೃ ಕೇಳೆವೃ ಬಂದ ನಿಲ್ಲ್ಲೆ,
ಭಪಿತ ಧರೆಯೊಳಿರಲವೆ ನಿಷ್ಟಿವ ನೊಬ್ಬನೆಲ್ಲಿದೊರ್ಗೆ॥ ೪೨೫
ಮುಂದುಗಾಣಸು ತೋಳಿಸಲಂತೃಣ, ಕೆಂದು ವಂದಂತು ಮುತ್ತಿಂತ್ವ ನಿರಿಯಮು,
ಮಂದವರ್ಣದಿಪಾತಮದಾ ನಿಂಯು ಮತ್ತೆ ವಂದದಲಿ॥
ನಿಂದೂವೆಲ ನಂಪಸ್ಸಿನ ಮೆಟ್ಟಿಸು, ತಂದಪವಿಯೊಳು ಸಾಪವತುತಿ ನಂ,
ಭಂದ ಭಂದ ಮೊತ್ತ ಬಿಗಿದಂದಲವು ಪೆತ್ತಿಗಳ್॥ ೪೨೬
ಶ್ರೋತ್ರಕೆಂಡ್ಯೆಯ್ಯದನು ಸುಡಿಯೊಳ, ನೇತ್ರ ರಿಪಿ ಕ್ಪೂಮು ವಮು ಮುಪ್ಪೂಜೆಯ,
ವತ್ತ ಮೂಲುತ ತಂನ್ನ ನಜ್ಜಿನ ಪೂಜೆಯಂಕೂಳ್ಪಿ॥
ಯುಕ್ತವುಂನ್ನಾ ನಪೂಜೆ ಪಳನಾ, ಶ್ರೋತ್ರಕ್ಕೆ ಳದಲ್ಲದೆ ಕರಮನಂ,
ಮತ್ತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಬಾರ ನೋಡಿಲನಿಗೆಯಿವೆ ನಿವಕ್ಕೆ॥ ೪೨೭
ಶಿವನವ ಜ್ಞಾಕ ಮು ಖ್ಯಕೂಗಳು ತ್ಸವ ದಿವಗುಡಿದ ಪೂಜೆಯಂತೆ ಗೆದುಪಾಕ ತ್ವರ್ತ್ಪೂ
ದವಿರ ತಂಪೂಜಿಸುವ ಜ್ಞಪ್ತಾಕ್ಷೈಕನ ನಹಿಸಿ ತಾನು॥
ತವೆ ನೆಲದಿ ಮಾಲಿಂದವು ಜಂಗದ, ಭವ ನವೆಲ ಗಾಪೂಜೆಯಿಂತೆಗ,
ದವಿಯೋತ್ಸುಖ ಚಿತ್ರದಿಂ ಪೂಜಿಸುವ ಪ್ಪರಿಂಯನೇ॥ ೪೨೮
ಪತಿತ ವನಿ ಪೂಜನಿದ ಪೂಜೆಯ, ನುಳ್ಳದ ತಂನ್ನಯ ಕಂಗಾನವಿರ್ನಿ,
ಮಲಹರನ ನಕಂಗ ಪ್ಪರ್ಲಿಕಂಗ ಪ್ರವೇಶ ತಾನು॥
ವಲಿದು ಭೂ ಸುರರಂದು ಪುದದವಾ ಡೊಳಗೆ ಮಾಡಿದ ವ್ಯದನ ಪೂಜೆಯ,
ನಿಳುರಿ ಪೂಜೆಯ ನಿಳುರಿ ಪೂಜನಿ ಪರಿದದಾಕ್ಷ್ಯೆಯ್ಯಂಗಳ್ರಂಕ್ತರವೆ॥ ೪೨೯
ಮೆಲ್ಲಾದಿ ಪ್ರಶ್ವರ ಪೂಜೆಯ, ನೆಲ್ಲವಂ ಪೆಜ್ಜದವೆರಮವಂ,
ಕಲ್ಲಿಲಿಟ್ಟಾಶೆ ಖ್ಯನರುನೆ, ಹಿಂತ್ತೂಪಲ್ಲದೆಯಾ॥
ಖುಲ್ಲನಾಗಿಂತ ನವರತ್ತ ನಾದಲ್ಲಿಸು ಕೆಡಿಯೊಳು ಧ್ಯಗುವಕಲು ಗೆಯ,
ದೆಲ್ಲಯದತ್ತ ನಗಿಂರು ಹೊಷ್ಟೆರು ಪರಾಗದಾ ತ್ರಾಂತಾ॥ ೪೩೦
ಹರನಿಳ್ಕೆಯ ದೊಳ್ಗೆ ಧ್ಯಸುವ ನಂದೀಶ್ವರನೊ ಪ್ರವರ ನ್ಯೂಪ್ರೆದಧೀ ಬಯೊ
ಶರಮಮುನಿ ದೂರ್ವಾನನೊ ಬ್ಯಸು ಪ್ರೊಬಳ್ಕಿ ನ್ವಾವಿ॥
ಪ್ರರುಷರೊಳು ತಾನೊಬ್ಬನೊ ಶ್ರೀ ಧರನು ಶೋಮೇಶ್ವರನ ನರ್ಚಿಸಿ,

ತಾಳ್ದ ಹೋಮಲವೆನಿತ ಛತ್ರಿತವಾಗಿರದ ಖಂಡಾ॥
ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯ ಸೈದೆಕೊಂಬ್ಯತಿ । ನಲ್ವ ನಿಂಶಾವಲಂತ ಪೂಜೆಗೆ ।
ಚೆಲ್ವನಿಮ್ಮ ದೆಂದು ಶೋಧಿಸಿ ಪಜ್ಜೆಂಕೊಳ್ಳುಂ ತುಂಬೀ॥ ೪೧೬
ತಂಪ್ಕಂ ಪುಳಿಯೊಳು ತೊಡೆಚಿರಿಯು । ಭಸ್ಮಭಾವಮ ಸುಪ್ನಳವನೆಲ್ಲಾ
ಲ್ಲಂ ನಯುಂ ಮಿಗೆವಾತ ರಕ್ಷೆ ವದಿಂದಾಳಿಯ ಯವು ಮಿಹೀ॥
ವಯುಂಸ್ನಮ ಚಿರಿದರ್ಕಂಬಿಯುಂ ಪ್ರೀತಿ ತ್ರುಂಸ್ನ ತೋ ತಪ್ಪುಖವೆತ್ತೆ ಭರವಸ ।
ದಿಂವದಿತರಲುಕ್ಕಂಡ ತೊಳಕಿಂಕ್ಷೀ ತ್ರಿಮಿತ್ತ ಮಿಳಲು॥ ೪೧೭
ಅತ್ತ ವಯುಂಸ್ನನೆಗೊಳತ ತಪಿಸಿಸ । ಳತ್ತೆಕಾಂತಿಯ ಪೂಜೆಯುಂ ಚೆಲು ।
ಕೆತ್ತ ಪುಷ್ಪಿನ ಪೂಜೆಯಂ ಶೃಂಗಾರ ವಾರಿರಲು॥
ಚಿತ್ತ ಜಾರಿಯ ಸಿರಿ ನಿಧಿಂತೊಳ್ಗಾ । ಶೆಬ್ಬತ್ತಮರು ಕೊದಲೆನಿಪಿನಿವಿ ಬಾ ।
ದತ್ತರನಿಯೋಗಂ ಶ್ರೀ ಪೋದಂ ಮಾನಿಭಕ್ತಿ ಜಿಮುತಿರಲು॥ ೪೧೮
ಅವಸರವಿದವಸರ ವಾದೆಂಸ್ನದೆ । ಶಿವನ ಚಿರಿಮ ಪತ್ರದಿಂದವೆ ।
ತವಕದಿಂ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಪ್ರೊಕ್ಕಿಳುದಿರ್ಕಂಬಿಯ ಮಾ॥
ಪ್ರವಿಮಳಾಂದೊಳಾರವಾರಿಯ । ನಿರ್ಕಳಾತ್ಮ ಮತಂದು ಮಯುಂಸ್ನಸ ।
ವಿವಿಧ ಪೂಜೆಯ ನಾವಳಂ ಜಿದೆವೊಂಕಿ ಭಕ್ತಿಯಲೀ॥ ೪೧೯
ಅಂಗಮೂರಿಗೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕಿರಿ । ದಂಗವಸ್ತ್ರವ ನೊತ್ತಿ ಶಿವನಿಖಿ ।
ಳಂಗಮಂತ್ರೋಗಂಧಮಂತೆಯ್ದಂಗದಲಿ ಪೂಸೀ॥
ಶಾಂಗಮೂಸಲ ಖಂಡಬಿಲ್ವದ । ಳಂಗಳಂ ಶಿರೋತ್ತ್ರಪಿ ಸೋ ಮೇ ।
ಶಂಗೆಪೂಜಿಸಿ ಕಂದುಮದ ಕಾಂಕ್ಷಿಂತುನಿರಂದಿ ತುಕ್ತಾ॥ ೪೨೦
ದೇವವ್ಯವಧರಿ ದೆಶಧರಿಸು ಧೂಪಾವಸಿರಮಂ ಧಕ್ಕ ಜಗನಿಂ ।
ಜೀವ ಅಶವಧರಿ ಶವಧರಿ ಮು ಕಾರುಂ ಣ್ಯಮಯ ಮೂತ್ರನೀ॥
ದೇವ ಅವಧರಿ ಶವಧ ಶಿಮು ಜತ । ಭಾವಭವ ಶಿರೋತ್ತ್ರ ನೀಗೋ ನೈವಿಯ್ಯ ।
ದೇವ ನಿರೋಮಕ್ಕೆವಿದಿ ಸೋಮನ ಲಕ್ಕವಯುನ ಯ ಮ ತಾ॥ ೪೨೧
ವಮುಥೆಂಶೊಳು ನೈವೇಯಿಕ್ಕಿ ವಂದಿಪಿ । ಮೊಗಲೊ ಫ್ಲೊಂದಾನಿ ಮಸಿದಪ್ಪಿಗಳ ।
ನೊಕಿದು ಪುಷ್ಪ ಪುಷ್ಪ ಬಾಂಸು ಭಲಯಿಸಿದೆಂಬ ಘೋಷ ನಾವು॥
ಶಬರಿ ಮತ್ತ್ರಿರಿ ಘಂಟೆಯಂ ಬಾರಿಸುತ ಶಿವನ ಗಣಂಗಳಂ ಬಾ ।
ರಿಸುತ ದಾಡು ತಮಂಸ್ಮ ಶಿಸುತ ನಲಿಪ್ರತ್ತಾ॥ ೪೨೨
ವಿಶ್ವಯೋನಿಗೆ ಪಾಕ ಚರಿತ್ರದ ವಿಶ್ವಯ ಪ್ಪರಮಲ ತುಪ್ಪದರಂರುವು
ಘೃತ್ಮರ ಷ ಯಂ ನೋ ಪಲನಾಧಾಶಿಸುವತಿ ವರೂ ದ್ಧಾ॥
ಬಿಕ್ಷಿತಾನ ವರಾವಗತ್ರೀ ಶ್ವರ । ಭವ್ಯವಾಗಲ ಶಾಲ್ಪೆ ನಂ ಪಳ ।
ವಸ್ತ್ರದೀಯುಪೃತ್ತೆ ಭೋಕ ಧೂಪ ಜ್ವಲನದಿಂದೆ ಮತಾ॥ ೪೨೩

ತುಂಗಮತಿಯೋಗಿಗಳನುಪಾಂಗಯೋಗಾಂಗ ಮೊದಲು ಧೂಪವಾಂಗವೆ।
ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ಭಾವಜರ್ಪನ ವಿಧಾನವನು॥
ಜಂಗಮಂತಾ ಜಲಧಿ ಭಕ್ತಿ। ದೃಢಾಂಗ ಸಾಂಗದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳ್।
ಕಂಗೆ ಸಾಡಳಾಕ್ಷೇಕ್ಷಾರ ಜೋಳಿಗಳಿಮು ಪಕ್ಷೆ ಸಲಾ॥ ೪೨೪
ಅನುಪಕ್ಕಳು ಷಿತ್ತರಾಗಿ ನಾಲ್ಕೆ ತ। ನಿಪಿನಕ್ಕೆಳ್ಳುರುಳ್ಪಾಡಿ ತಾವು।
ಬ್ಬನಿಸೊಳು ತ್ರಿಣಂತ್ರೆಂದರೀ ಸೌಗ್ರ್ಯ ಭರದೊಳ್ ಸ್ಥನೆ॥
ಜ್ಞಾನತಿ ನಿತು ನಿರೀತ ನಿದಾನ ಷಿನೆಪ್ರಕೇಳೆಪ ಬಂದ ನಿಲ್ವೆ।
ಭಕ್ತ ಧರೆಯೊಳಿಲನೆ ನಿಷ್ಪನ ಸೊಬ್ಬನೆಲ್ಲದೊರ್ಗೆ॥ ೪೨೫
ಮುಂದುಗಾಣಸು ತೋಗರಂ ತ್ಯಾಗ। ಕೆಂದು ಪರಂಪರ ಮತ್ತಂನ್ನ ನರಿಯನು।
ಸಂದಪರ್ಪಸಾಮರ ನಿಯ ಮಸ್ತ ವಂದವಲೀ॥
ಸಿಂಧೂನೆಲ ನಂಬರಿಸನ ಮೆಟ್ಟಿಸು। ತಂದಪ ನಿಯೊಳು ಸಿಧವ ಸಹಿನಂ।
ಛಂದ ಛಂದ ಪೊಷ್ಪ ಬಿಗಿಗಡಂ ಪಲಪುಬೆಳ್ಳಿಗಳಂ॥ ೪೨೬
ಶ್ರೋತ್ರದೊಂಡ್ಯೈಯುರಸು ಸುಡಿಯೊಳ್। ಸೂತ್ರ ಲಿಪಿ ಶ್ರೋಮವ ಮಹಾಪೂಜೆಯ।
ನೇತ್ರ ಮೋಹನ ತಂನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಪೂಜೆಯಂ ಕೂಳ್ಪ॥
ಯುಕ್ತವುಂಸ್ನಾನ ಪೂಜೆಸಳ ಸಾ। ಶ್ರೋತ್ರಾಕ್ಷ ಪ್ರದಲ್ಲದೆ ಕರಮನಂ।
ಮತ್ತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಬಾರ ಸೋಗಿಲನೆಗೆಯಿವೆ ವಿವಕ್ಷೆ॥ ೪೨೭
ಶಿವನನಚ್ಚಿರ ಮಹಾ ಖ್ಯಾತಗಳು ಕ್ಷೆಪಧಿಸಾದಿದ ಪೂಜೆಯಂತೆ ಗದಾಶಕ್ತಿಗ್ನ್ಯಾ
ದವಿರ ತಂಪೂಜಿಸುವ ಭಾಗ್ಯಶ್ರೀ ಶೈಲಸ ನಂದಿ ತಾನು॥
ತನೆ ನೆಲದಿ ಮೂಲಿಂದವು ಜಂಗದ। ಭಾವನವೇಲ ಗಾಪೂಜೆಯಿಂತೆಗ।
ದವಿಯೋತ್ಸವ ಚಿತ್ರದಿಂ ಪೂಜಿಸುವ ಪ್ರಿಯನೇ॥ ೪೨೮
ಕತಿತ ಕವಿ ಪೂಜನಿದ ಪೂಜೆಯು। ಸುಖದ ತಂನ್ನಯ ಕಂಗಾನರ್ಪನಿ।
ಸುಲಭ ರನರ್ಪಂಗ ಪ್ಪಿರ್ಲ ಕಿಂಗಾಪ್ಪನೇ ತಾನು॥
ವಲದು ಭೂಮಿರ ರಂದು ಪದದ ಮಾಡೊಳಗೆ ಮಾಡಿದ ಪುಷ್ಪದ ನ ಪೂಜೆಯು।
ನಿಳುರಿ ಪೂಜೆಯು ನಿಳುರಿ ಪೂಜನಿ ಪೆರೆದದಾಕ್ಷ್ಯೆಯ್ಯಂಗಳುಂ ಕ್ರಮದ ಪೇ॥ ೪೨೯
ಮೆಲ್ಲಾದಿ ಪ್ರಭರ ಪೂಜೆಯು। ನೆಲ್ಲವಂ ಪೆಚ್ಚದ ಕರಮನಂ।
ಕಲ್ಲಿಲಟ್ಟಾಡೆ ಖ್ಯನರಸೆ ಇಂತ್ಥಾ ಪಲ್ಲದೆಯಾ॥
ಖುಲ್ಲನಾಗಿಂತ ನವರತ ಸಾದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತಿಯೊಳು ಭ್ರಮವನಲುಗೆಯು।
ದೆಲ್ಲೆಯುದತ್ತ ನಗರು ಹಿಟ್ಟರು ಪಾಳದಾ ಶ್ರಾಂತಾ॥ ೪೩೦
ಪರನಿಷ್ಠೆಯು ಡೊಳ್ಳು ಭ್ರಮವ ನಂದೀಶ್ವರನೊ ಪ್ರಭುವು ಸ್ವರ್ಪದಧೀಬಯೋ।
ಶರಮಮುನಿ ದುರ್ವಾರ್ಪನೆನೊ ಬೃಹು ಪ್ರೊಬೆಳಗ್ಗಾದಿ।
ಪ್ರಭು ಷರೊಳು ತಾನೊಬ್ಬ ಸೋಮಶ್ರೀಧರನ ಹೊಂಪೇ ಶೈಲನ ಸರ್ಪಿ।

ಬರುತ ಮಿಗೆ ಪೊಗಲಂ ಜಿಗುಕನಾಣಿಯೊಳು ನಿಂದಿರಲು ॥೪೧॥
ಜಡೆಜ ಭವಗೆ ಮುಯ್ಯಮುಗಿವಂ ಪಡೆವ ವಶ್ಚದೇವುಲದ ಕೆತ್ಪಾರ ಗೆಯು।
ರಡು ಪರವ ಮುಗಿದಿರ ಮು ನುತ ಮತ ರುಲವ್ರವುಖದಿಂದಾ॥
ಮೃಡನ ನೊಲ್ಲೈವಕ್ಲೆ ಬಾಗಿಲ। ಪಡೆಗೆ ಡ್ಡೊಗಿ ಮುಕರ್ವ ನಾಂಧನು।
ಬಿಡದೆ ನೋಡುತ್ತಿ ಕೆಂಚು ನಿಕ್ಕದೆ ಕಾಂಯುದ್ದ ಕೊಂಡಿರಲು ॥೪೨॥
ಕರನವರವರಂ ಸ್ನೆವರ ತ್ತಾವರಿಗಳಂ ಖಡಾದು ಇವುಕ ರಂತಾ ತಿಪಸುತಿ
ತಿರುಗು ತಿರ್ವನು ಕೆಳ್ಳೆ ಯುವ್ವಂಸ್ನ ಮುಧಾಕರ ನು॥
ಗಿರಿಕವಂ ಭಜ ಪಲ್ಕೆ ಕೆಂಪಿ ಲಿಂಯೊಳು ರುತ ವಿರವಿಂತ ಶ್ಶವಗರ್ಗ ಳ
ಶ್ಕರನ ಮಯ ವತಿ ಕರು ನ ಕೆಂದಡೆಯೀ ತನೇ ತ್ತರವಾ॥ ॥೪೩॥
ಕ್ರೂಗದಿರೆಂದೂ ದೊಡೆಗಾವ ಭವನ ವಮಂ। ಕೃಪು ಬಕೃದೆ ಕ್ರೋಗೆಂದ ಡಿಬ್ಬತ್ರ।
ವಗೆ ತೊಲಗದರ ಬಕೃದೆ ಯಾತ್ರಾ ಕಿ ಧರ್ಕ್ಕೆ ಮುನಿಮನೆಗೀ॥
ಕೃಪುವರಂ ಗೀಕ್ಷಿಕ ಫಾವಿ ವಿ ಕಿಯ ಗಲದಂ ಕೆವರ್ತ್ರಿ ಯರು ತಕಿ
ಕ್ಷಿಸ್ಕೆ ಪರ್ಗಪ ಜೇಪು ಸುದಿ ಯೊಳು ವೊರ್ಕ್ಕ ಶಂಕಿಗೆನಾ॥ ॥೪೪॥
ಬಳ್ಕವರಿ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಗಳಾಂಗಳ ಸುಳದವರ ದೇಳಿಗಳ್ಪ ತೀದೆ।
ಸುಲದೊಳ್ವ ಗೆಡ್ಡೊಗ ಬಾರದಂ ವ್ಯರು ಕ್ರೊಕ್ಕದಿದು ತವ್ವಾ॥
ಜಲಿಭ್ವಜಿ ಕಿವಾಕಾಂ ಷೀಯುಳ್ಕದಿ ತೊಲಗದಿಗಾಲ ಲಯುದ ಕ್ರೊಳಗಿ।
ದೊಲದು ಭ ಜಿ ಪು ತ್ತಿ ರಲು ತಾನೆಸು ತಾಂಸ್ಲೆಯಂ ಮಾಡಿ॥ ॥೪೫॥
ಬಾಡಿರಾ ಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೌಳತಾಳಿವ ಕಿಯೋರಿ ಬ್ಬೆಯ್ಯ್ವಕೃಗದರನೆ ಭಾವ
ಗೀರದಲರು ಗಲಿಯ್ವಿದಾವಲ ನಿತಿ ನಿರಾತ್ರ್ಯೆಯುಳಿ॥
ಪ್ರೋರುವಕೃದೆಂದ ವ್ವದೇಶಲ। ಪ್ರಾರ್ಹಿಂದಿ ಬಾಗಿಲಕದವ ಮುರೆ।
ಮೋರಿ ಬೀಯ್ಯ ಗಲಕ್ಕಿಯ ನಿ ಬರುಗರುಗರಿಪಿ ವಸುತಾ॥ ॥೪೬॥
ಬಿಡದೆ ನಿಬ್ಬಂಕೃ ಗುವ ಚಕ್ರ ವರ್ಡುರು ನೋಡಲು ಬಕೃದೆ ಸುತ್ತಾ॥
ಜಡತವಿನಿಗಳು ಕ್ರೋಗೆ ಮುಂಸ್ಕೆ ವರಿಂತು ಳೊಗಿರುಲ ಸು॥
ನದಿ ತ್ತರಲು ಶ್ರೀ ಕೋ ಮಪಾಂಧನು। ನಡು ತಿರಳು ಖಕ್ತ್ರಂ ಕೊಲದು।
ದಡಬಡನೆ ಪದವಂ ದಾಂಕತ್ತೆಗಿ ತುಲು ವೊರ್ಕ್ಕ ಧಯವುದುಗೀ॥ ॥೪೭॥
ಯಂದಿವಂರದಿ ಶವನ ವಚ್ರ ನಿ। ವಂದಿ ನಲು ಬೆಳಗಾಗೆ ತಾವಿವಿ
ವೃಂದ ಕೀ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವ ನರಿದು ಬೆರಗಾಗೀ॥
ಯಿರದು ಧರ ವದ ಭಕ್ತಿಯ ಲದಲಿ। ಬಂದ ಭಕ್ತ ಮುದಾಶಿ ರ್ವೈಯ್ಯ್ವ।
ಗಂದುರಾ ಮೀಶ್ವರಸುರದ ವಂತೆ ರದ ನತಿಶಯ ವ್ರ॥ ॥೪೮॥
ಶಿಂವ್ವರ್ಶಯ್ಯಂಗೋ ತುಕದವಂ। ಮುಂವ್ವತಾ ತ್ರಿಕ್ರಾಂವಕಂ ಕೆರದ
ರಂನಿಖಳವರಿಯುಖ ಪಟ್ಟ ದೊಳು ತಿರುಮುದ ಕಡೆ ಯೊಳು॥

ತಂನ್ನಂದಮಂತೆರದ ವತ್ತಿಮಗ್ಗವೆಂಣ್ಣ ತ್ರೆಬ್ರಂಹ್ಮೇಶ್ವರಂ ತ್ರಿಜಗ
ಜಂನ ತಿಮಿತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದೆಡೆಯೊಡೆಯ ಬಿಚ್ಚಿಂಗೆ॥ ೪೨೯
ನಿಂಬಿಯಿರ್ದ್ದಂಗಾಗಿಯೋಳಿದನ। ವಂಬಿಕಾಪತಿ ತಂನ್ನ ವ್ರೂದನ।
ಲಂಬದಕ ವಾಪಂಗಳಂ ನೆರೆತ್ತಿತೆರೆದ ನಂದೊಲದಂ॥
ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವ ಹೊಲ್ಲಲ್ಲಂಗೆತ್ರಿ। ಯಂಬಕಂಸ್ತೈಲಾಪದುವಾರ್ಗ॥
ಡಂಬರದ ಕಪದರ್ಪ್ಪನಳ ನಾಗಳಿ ಕರೆದು ರ್ಪ್ಪಗಿಪಿದನೂ॥ ೪೩೦
ಮತ್ತೆಯಿಂನೊಬ್ಬಂಗೆಳೆದವಂ। ಪ್ರತ್ತಿವಾಳ್ವಂತೆರದ ಪೆಂಬುದ
ಪ್ರತ್ತಿಮಳಲಾಯಂ ನ್ನುಡಿ ಸ್ಥಿಯನಿನಿ ತುಬಿಗೆಗೊಳ್ಳ॥
ವತ್ತರಸಿ ನುಡಿವಿಕುಳ್ಳು ಬೋರಕೆ। ಪ್ರತ್ತಿಯಲಬಂದಾವಕೆರಯಲ।
ಚಿತ್ತಶಾರಂಯನಿಳೆಯಿಯೊಳ್ಳು ಶೈಕ್ಷಿಂ ದನಂದದಲ॥ ೪೩೧
ಮೂಡುವಟವಪೂವಬರ್ಗನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹೋದ ಮತ್ತೊಳಾದಾತನು।
ಮೂಡುತಿರ್ದ್ದಿವಕ್ಕೆ ಮುಂದಕಾರ್ಯವೇನಪ್ಪುದೋ॥
ನಾಡಿ ಜನನೀಕರದಿಲಾ ನದು। ಬೇಡುವೇಡಾವಂದದಿಂದಾ।
ಬಾಡಿ ನಲಪೊರಮದನಿಂ ಅತ್ತಲು ತನಷ್ಟು ಪುದುಮತವ್ರಾ॥ ೪೩೨
ಭಿಷನಳ ನಾಶಿಂಕ್ಕದಿರ್ದ್ದಡೆ। ಉಪ್ಪಿನಾವಪ್ಪೋದವನೆ ಮುತ್ತಾ
ಭಿಕ್ಷೆನಳ ನಾಲುಮನೆನಕ್ಷ್ಯೋದಿಕ್ಕದುದವರಿ ದೂ॥
ವೃಷವಾರುವ ಭಕ್ತ ಮೋರಿಲನ ಷೆಂಯೋದಕದಳವಣಾನಿಲ।
ಭಿಕ್ಷೆ ಕಾಯೋಕೆಲಕಂದ ಮೂಲನಿ ಭಕ್ಷಣಾಂಗಳಲ॥ ೪೩೩
ಭಕ್ತರಂದು ತಪಂಗಳಂ ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿತಯಲ ಮಾಡಿಕರುಣಂ।
ಯುಕ್ತರಂ ಉಪರಮೋಕ್ಷರ ನನಬರ್ಪಿದರಂತಾಗಿ॥
ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲುಪ್ಪಾನಾವಷ್ಟಗೆ। ಮುಕ್ತವಾದಡೆ ತಲೆವರಿದೊಡಂ।
ಭುಕ್ತಿಗೊನಿಕು ಗಳಂ ವಳಿದುವರೆ ಮುಕ್ತಿಕಾಂಕ್ಷಿತರೂ॥ ೪೩೪
ಅವಿಚಲಿತ ಭಕ್ತಿಪ್ರಯುಕ್ತನು। ಜವಗೆ ದುಳಿನೇಕ್ಕಶಾವನೆ ಹೊಂ।
ಹುವನೆಪಡೆದಿಹ ದಂಯಂಬನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನಂತಾಗಿ॥
ಅವನಿಯೊಳ್ಳು ಭಕ್ತ್ಯರ್ಥ ವರಾಗಿ। ಳವಳಿದುತ ಮಿರ್ದ್ದಡೆ ಜನಗೆ ತಾಂ।
ಶಿವನು ಮಾಧವನ ಭವನ ಷಯನಂತ್ರಮಲ್ಲದೆಯೂ॥ ೪೩೫
ಬಿಂನದಾನಳು ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಾತ್ರ ನ್ನಂಗಳಂ ವಿರ್ದ್ದಂದಲರ್ದ್ದತ
ದಂಡವಲ್ಲಾಯಿದು ಬಳಿಕ್ಕಿನಿತಿನಿತು ಬೆಂಗಾಣ್ಣೆಯಲ॥
ಕೊಂಗಿದು ದರವಲಾ ಪರಿಮಿತಾನಂಗಳಂ ದಿನದಿನದೊಳುಂದುಮು।
ಅಂಜದುತನು ತಾನಿದಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ನೋಡಲ್ಕೆ॥ ೪೩೬
ಯುಗಗೆ ಮನವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ನು ಪ್ರದೊಡಲರುಗೆ ಬೇಳವಪ್ಪುದ ಶವದಿಷ್ಟೆಗೆ।

ಯುಗಗೆಮನವಾಕ್ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಾಗದ ಶವದಿ ಭಕ್ತಿಯದೂ॥
ಯುಗಗೆಯಿಂದುವೃದಾಗಿ ಬಂತತೆ। ವರನೆಲೆಗ ನಾಂ ಮಿಕ್ಕೆ ಹೊಳ್ಳಲು ತವು।
ವರಸೆರಾಮಿನು ವೃದೆ ಸುಕಂ ಜಿವೃದಲ್ಲದೇ ಬಳ್ಳಾರಾ॥ ॥೫೩೭॥
ಕಲಿಟಚಿತ್ರರು ವಾದುವಂತರರುವರ ನಳಿ ಸಂಜುವಿ ವಿವೆರಾ।
ಪ್ರೈ ಶತ ಹೋಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂಯುಂಟಾದುದಕೆ ಪಿ ಲವ್ವಾ॥
ವಿಮಳ ವಾಯ್ತ್ರವನಿ ಳಗಿದುತ್ತ್ರಮ। ಮಕಥವಾದುದು ಮುಂ ದೆವಾಮಾಡ್ವೆ।
ನೆಮತ್ರರೆತಾನೆ ತಾರಿದುಂ ಬೂಟ ವುದಗಿ ಕ್ರೂ॥ ॥೫೩೮॥
ಕದುಬೆಲುವನಾತ್ರ್ರಯ್ತ ಭಿ ಯುಕಲ್ಲಂ। ಮದಗಹೊಂದಡೆ ಮದುವೆಕಿದು ವೃದೆ।
ಕಿಡುಕತನದಿಂ ತಿರಿವೃದಂ ಮಾಣಿಬಿದದೆಂ ಭಕ್ತಿ॥
ಕಿಡುವೃದೇ ವೃದೊಥ ನಯಾನಲು। ಬದದೆ ತಿರಿಕಿ ನೆಹೋಗ ನೆಮವೃದು।
ವೃದನ ದಿನಳಂ ನೆನವೃದವುದೇ ಕೇರಿರೇರಿಂತು ಲಿ॥ ॥೫೩೯॥
ಮನೆಮನೆಕಿ ತಪ್ಪಿದೆ ನಡೆವು ದೀ ಶವ ಸುಡಿಸಿ ಬಳನೊಡಾಬಂದೆ ದಿನ।
ದಿನದೊಳಾಕ್ಷಾಂಥಕ್ಕೆ ಕಲಕಂಪ್ಪವವೆ ಮಾಡುವುದೂ॥
ಘನಶವನಪದ್ಧತಿಯಂ ಬೆಳ್ಳ ಸುವವುದೆ ಫಲವಂಪ್ಪವಂ ಜೋ।
ಕನೆ ಹ ತವುದದಿಂ ಕುಡು ಮಳತ್ರೈ ನಳಂ ಕೆವುದ ದವು ದೇ॥ ॥೫೪೦॥
ಅರಿಕಳ ಭುಪ್ರಕ್ತಿ ಜಾವಪಿವ ಭಾವನಾಂವೃತ ಭುಕ್ತಿಯ ವುದಂ
ಅವಗಂ ಬಾಹ್ಯಾಂತರಾಪ್ತಿ ನ ತ್ತನು ಮಹದ ವದಾನಾ॥
ದೀವಿತಾವಿಕ ಪ್ರಂಸ್ನಿಹತನಿರ। ತಾವಿರತ್ರ ಸಂಜನಿ ತಪೌಖ್ಯವ।
ನೀವುದಿದುರಾರ ಗಾವನಿಮ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯೋಕ್ತಿಯ ಲಿ॥ ॥೫೪೧॥
ಮುತ್ರಳ ಬಿವಲ್ ಪ್ರಾಣಾಲಿಂಗಮ। ರಾಪ್ರಬಾದವಿಸು ಧಾಪೆರಪಿವಾ
ರತ್ರ ಭವ ತ್ತವದಾಸು ಭವಪಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದಾ॥
ಪುತ್ರ ತಕೆನ ಸಾವನಾದೊಡೆ ಭಾಪ್ರ ಜರನಾಮ್ಮ ತಾರತಿಂ।
ಬಪ್ರಿದ್ಧನ ಶುದ್ಧನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತ ನೆಂ ತರು ಸು॥ ॥೫೪೨॥
ಲಿಮ ಮತ್ತ ಕಿಂಚಿ ತ್ರ್ಯರುಶಿತಾ ನವ। ವನಜನಾಪಂತದ ಪ್ಪಿಣಾರ್ಥ।
ಕ್ಷಮ ಹೊಳ್ಳಲ ದೇಕಿಂಪ್ಪ ತಾನಾ ವೃದನಮೆ ಭವಿವಿಲು॥
ಮಮ ಜನ ವನುಷ್ಯತತ್ವವಂವಿದ। ದನುವಪ್ಪ ಚೆವೆಲ ಗಾಶ್ರುದಂ ಬದ।
ದನು ಭವಿದು ವೃದ ನೆಂದುವಂ ಬಿದ್ಧತ್ರ ಬಾದಮ ವಾ॥ ॥೫೪೩॥
ಅವೃದಂ ಭೋಗಿಸುವನಾ ತವ। ಬಾವವಾತ್ರಯಲ ವಿಷ್ಯದೆ ವಾಗಿರು।
ವಾವೃದಂ ಭೋಗಿಸುವನಾತನು ಮಮ ಬರೆಲ್ಲನಾರೊಳೂ॥
ದೇವ ಯುಮ ತುಂ ಮತಿವಿಕೊಂಬುಮು। ನಾವನ ಶ್ರೀದನೆನಿ ವಿ ಕೊಳದರ।
ನಾವೃದಂ ಭೋಗಿ ಭೋಗಿಸುವನಾ ತವದ್ವವಯುವೀ ಶವದೂ॥ ॥೫೪೪॥

ಅನ್ನದಂ ಭೋಗಿಸುವನಲ್ಲ ವಿ। ತಾನಿವೇದ್ಯಂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕುಡುತ್ತಿರೆ।
ಪಾನ್ನದಂ ಭೋಗಿಸುವರ್ಪಿತನ ಮನ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರ॥
ದೇವಯ ಸುಖಂ ಸುತನಿ ಕೊಂಬನು ಪಾವನ ಪ್ರಸಾದವೆನಿಸಿದ ಮಹಾ।
ದೇವನಿ ಮರ್ಗಲ್ಯವನೆಸಲಿದಾ ಜರಿಸುವೆ ನುಡಿ ಸವಾ॥ ೪೬೫
ಮಾಲ್ಯವತಿ ರೇಣ್ವಾನಾಂ ಯುಕ್ತವ। ಮಾಲ್ಯವತಿ ಪೃಥ್ವ್ಯಾಲ್ಯದ ಶಬ್ದಕ।
ಕಲ್ಯಕಂ ಸ್ತೋತ್ರ ರಂಹವಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲಗಂಗಾಧರಿ ಅಭ್ಯಾಪ್ತಾ॥
ಕುಲ್ಯಾಂದ್ಯರ ಬಾಲ್ಯವನ ಷಟ್ಕ। ತೌಲ್ಯವ ಷಯ ಮೂಲ್ಯವ ಭವ।
ಘೌಲ್ಯವಹ ಕೈವಾಲ್ಯವೀದ ಮರ್ಗಲ್ಯವೆನಲಿಕದಾ॥ ೪೬೬
ಕರಮಿಸಿ ಲಯ ಮುಂನ್ನ ನದಿ ಸಂಶಂ। ರವನ ನಚ್ಛಿ ಮರುದಿವದ ಕರಿ
ಹರಿ ಪಿಡಾಪ ಕ್ರೇಯ ನಿನಿತ ವೈಭವ ಲಮ ತಂದೂ॥
ನಿರುಕದಿಂ ದವನೆ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ಫುರ ಣಾ ಬಾವದ ನನು ಭವಿಸುತಿರೆ
ವರು ಲ್ಕರವ್ವಾ ಗೌಕ್ಷ ರಾಶಸುತಿ ಹದನ ನರಿದೂ॥ ೪೬೭
~~ಯಿಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯಸಿ ಲೋಹ ಮುಂವಲ್ಗದ~~
ನುಡಿದರಿಂ ಕಂಡೆ ವ ಅಂತರೊಳ್ಪುಂ ಮದಾಯ ನೀ ತನು ಧ್ಯಾನನಿಲ್ಲ।
ದರಿವಿನಿ ಕೊಂಡಾರ್ದ ದನುಪ ಷಯ ಪ್ರಟ್ಟ ದಾದರ್ ಡಿಲವೂ॥
ಗಡರಿವೆ ಜೊಳ್ಳಮವ ತ್ರೇಯ ತಿವ ತಾವ ವಗಿದ ಮ ಬದು ಕಿ ದರ ನಿಂತಾ।
ದಡೆ ಬಳ್ಳಶಾಂಕರಾ ಶತ್ರೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಹುದುವವಟ ಗಡೆನೆ॥ ೪೬೮
ಯಿಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷ್ಯಸಿ ಲೋದು ಮುಂವಲ್ಗದ। ನಿಲ್ಲದಿರ್ದ ಡೆ ಶಾಂ ನೆರವೋರರ ಹಲ್ಲ।
ನಲ್ಲದಡೆ ಸತ್ತ್ವರ ನು ನಮು ಷ್ಪದೊಳ್ಳ ಪ್ರವಾ ಯಿಕ್ಕೆ॥
ಯಿಲ್ಲರ ಸುಮನೆತ ವೆಸು ತಲೆತ್ರೆಯನೆಲ್ಲನಂಕುದಾಕ್ಷಿಕಾಂವದ।
ರಲ್ಲಿಅವಲವನಕ್ಕಿ ತಲೆನಿಸಲ್ಗಾರು ತುಂಬುದುಲೂ॥ ೪೬೯
ಪತ್ರವಂ ನೆರೆ ಪುಟ್ಟ ಭಕ್ತಿ ತಂ ನೇತ್ರ ದೋ ಜರ ಪಾಸಿಯ ಬಳ್ಳ ತ
ಪಾತ್ರ ಸೋ ರಾಲ ಮ ಬಿ ತ್ರಾತವಗಿಂದು ನಿಮರ್ಗಲ್ಯ
ಚಿತ್ರವದುವ ವಿಭೂತಿ ಮುಂದೆ ಪವಿತ್ರ ವಪ್ಪಿನ್ಪಂ ನ್ಯಾಲೆನಗಧ।
ರಿತ್ರಿ ಯೊಳು ಬೊರಕ್ಕಿದುದಲಾ ಘೌರಾಪ್ತ್ರ ಕೋಮೇ ನಾ॥ ೪೭೦
ಜನನರರ ಮುನಿಮೊ ದಡ್ಡಡಂ। ಪಾಪಿನನರುವೆ ಬದ್ದಂದ ವಾಯಿತು।
ಯುದಗೆ ವೃತ್ರೋಕ್ಷಿಂ ಮ್ಕದಾ ವಿ ದಂತಾಯಿತೆಂ ನೈಡೆಯಲು॥
ಶಿವ ವಿದುತಾ ಯಧ ದೊಳಗೆ ಪ್ರಕೃತ ಹೋಕ್ಕ ಮ ವಿದಾಯಿತು।
ಕೇಲನೆಂಗಳ್ಳನು ದಿನಂ ಬಳ್ಳದಂದ ಪಾಯಿತು ಮದೀಶ ಸೋಮೇಶಾ॥ ೪೭೧
ವುದಿರಳ ಶುಗಳ ಗೊಲಿದ ರಾವಿ ನೀ ಕ್ಷೀರದಗ ಳುಲು ಮಲ್ಲ ಜೊಂಪ ರಂಪ ವಾಯಿತು।
ಮುದದೊಳ್ ತರ್ ವಿದೂರ ಪಾಡಲು ಶ್ರೋಣಿ ತೀರ್ಥವದಗಾ॥

ಯಿದಿರುವಂದಂ ತಾಂ ಬಿ ತುದೇವನೆ ವೇದನೆ ನವ್ರನವೆ ಹಾಡಿದಂತ್ತಾಂ
ದುದು ವರದಯುಂ ನಿದರ್ ವೇಳಷ್ಟಿ ರಿ ವಕ್ಕೆ ಶನ ವಾಯೂ॥ ೪೨೨
ಪೊಳ್ಳಯಿಂ ಶಾತಾತವೆ ಬಹ್ಮತಿ ಹೇಳು ತಿರು ಭಸ್ಮಾಶ್ರಜನ ಶ್ರುತಿ।
ಫೂಲವೆನೆ ಗಾದು ತುಮೇಣು ಶಾಂತಾತ ಪದ್ಮಲತಿಯೂ॥
ಮೂಲ ಮೂಗಿ ರು ಭಸ್ಮ ಕಯ್ಯು ಲೋಲ ಭಂಗ ತಿರಂಗೂಯಿ ತದರಿಂ।
ಪೇಲೆ ಭಸ್ಮ ಭಂಸ್ಯ ದಿ ದಿಥಿಯದಾ ಯಿತೆ ನಗ ಭವಾ॥ ೪೨೩
ಆಮನಂ ಯಂತ್ರಿಯದಿಂ ತ್ರಿಂಯೂಯುಷೆ ಪೆನೆಂಯು ಜು ದ್ವಾರ್ತ್ಯಂ ಧವದಪ।
ತೆನಗೆ ತಾಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರೋಣಿ ನಿಷ್ಮ ದುರು ವಚಸಾ॥
ಆಮುನಿ ಸೊಳು ವೇಕ್ಷುತ್ತ ಮಿರವಾವನ ವಿಭೂತಿಯ ಘುನ ವುರತ್ತವೆ।
ಯೆನಗೆ ಭಿ ದ್ಧರಿಸಿ ತ್ಯೆಂತ್ಯ ಶ್ಯಾರಾಷ್ಟ್ರೇ ಶಬೋಧವೇ ಶಾ॥ ೪೨೪
ವೋದದಿಂ ಜಾ ಬಾಲಕೈ ತಾಲ್ಯದಿ ಶಾ ಖಿಗಳೊಳು ಶ್ರುತಧಿರ್ತ।
ವಾದಭಸ್ಮ ಲಕ್ಷ ಶ್ಯ ಶದವಿಪ ಪುತ್ರ ವಾಯಿತೆನಸೇ॥
ವೇದಿಫಲು ಹರ್ರಂ ರವಾಯು ನು। ತೋದು ತಕುಡಂ ಭಸ್ಮ ಕೇಶಂಬಾ।
ವಾದಿತಾ ಖ ಪೋಕ್ಷಿ ತಾಬಿ ತನಿ ದ್ಧಿಯೂಯಿತಾ॥ ೪೨೫
ಶರಮ ಶ್ಶ ವಸ್ತ್ರಂದ ತ್ರಿಂಗ್ಯ ನಿರಳಸಾರದ ಮಕ್ಸ ವಾ ಮಸ್ಯದುತ್ವಾಸ ತಾವಾವ।
ಸಾರುಹ ಶ್ಯುರಿತವಾ ಮನಗಾರುಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾರಾದಾ॥
ನಿರತ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ ವೈಷ್ಣವ। ವರ ಭವಿಷ್ಯದಾಳ ಗವ ತವಿ।
ಧರಣಾ ಶದ್ಮಾ ಕೈಯು ಬ್ರಂಹ್ಮ ಬ್ರುಂಹ್ಮ ಕೈವ ತಾರ್॥ ೪೨೬
ಭಂಸದಿಂ ದಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಂಗಳೊಳಗೆ ನವ ಭಸಿತ ದೇವಾ।
ದಂಗವಾಯಿತ್ತೆಂಸ್ಯ ಜಂಸ್ಮಂ ಪಳಲವಾಯಿತ್ತೂ॥
ಮಂಗಳೋದಯ ನಿಳಿಂಯುವಾಯ ನ್ನಂಗವಾಂ ಬುದು ಹಿದೆನೆ ಸುತ್ರಾಹಿ।
ಜಂಗಭಕ್ತ ಸುರರುಷ ರವ ಶರನಿಧಿ ಯೊಳ್ಳೋಲಾಡೀ॥ ೪೨೭
ಆಪಿತ ಭಸಿತವನಿ ತಸೊಡ ಲಲಾ। ವೃಷಿಹೊಂಡದ ನಿನಿ ತನಾತ್ಮೇ ಆ
ಲ್ಲಾಪದಿಂದೇ ವಿಮುತ ಬಳಕೆ ಪುಳದಿ ದರ್ ಭಸ್ಮವನೇ॥
ಹಾಬಿಕೆಯಿ ತಾಂನಾಗಿ ಶೋದಿಲಸಾ ಪದಾಂ ಶವನಂ ಚ ಜಿಮುತರ।
ಲೀ ಧರಿಂ ಯಿಂ ತಪ್ಪು ಚೋದ್ಯವನಾ ವರಿಯೆ ಕೆನು ತಾ॥ ೪೨೮
ಯಿಳೆಂಯೊಳಿಲ್ಲದ ಯಂತ್ರ ತಂತ್ರಂ ಗಳು ಜನಿಸಿದ ವ್ಯಯಂ ವ್ಯರ್ಥ ಪಷ್ಟಣಾ।
ದೊಳಗೆ ಪತ್ರೆಯನೆ ಯೆದ್ದ ಭುಟ್ಟಾ ಭಸ್ಮವನೆ ತ್ರಿಂದೂ॥
ಅಳಾಯು ಕ್ಯೋ ರಿಲ ಯಿದರ್ ರುಂಗಡ। ವಲದು ಭಸಿತವ ಮಡುಗದಾಗಳಂ।
ಮೆಲದೆ ಹಗಿಬದು ಕುವ ಸೊಹುಂವ್ಯನೆ ತಾ ನಿರಲು ಬಳ್ಳದೇ॥ ೪೨೯
ಭಸ್ಮವನೆತಿಮುತ್ತ ಚರ್ ಸಾಡದೆ। ಭಸ್ಮವಾನನೆ ತಾಂ ನೆಂಯೂಗಳೆ।

ಭಕ್ತ್ರವನಿತಿಸುತ್ತಿದರ್ದಂ ಹೂಂಯನಳೊಕುದ್ದನಳೊ॥
ನಿಷ್ಕ್ರಂಯವೃತಾನಿದು ಕುಬಿಲಕುರುಕಶ್ರಯ ಕ್ರೊಹ ಭ್ಯಾಧಂತೋಗಾ।
ಆದ್ರ್ಯರ ಜಾಣಾಧನಿಂತೋಕಕಬಾರಾಧನಿಯೊಬಳಕಾ॥ ೪೮೦॥
ಆವಸಾದಡೆಸೋಡಿಕರು ಜಾಡೋಳೋವಿಅಂಪ್ರನಿಕ್ಕಲುಂಬಸಿ।
ಆವಸಂಕಜ್ದೊಬ್ಬಸುತ್ತ್ರರ ಶಾಧರ್ಸು ಬಂದುಳು॥
ಅಳುದಾಂಮೊಡೆತಂದುಹೊಟ್ಟಡೆ। ತೀಶಿಕೊಂಬಸೊ ತನುತಿನಾಶ್ಯಾ।
ನಾವರ್ರರ ತಕ್ಕ್ಬದದೆಂತಿದು ನಿಶ್ಚ್ಯಾಶ ಬಟ್ರುದೇ॥ ೪೮೧॥
ಅಂಗವಗೂತಿರ್ವೆಯೊಳ್ಸಜರ್ನಾಕರ್ತ್ರಂಗನಿಪ್ರಾಹಾರಮೃಧುನ।
ಕುಂಗಭಂಯ ವಿಶ್ವ್ರತಂಗಳಿಂದುಂ ಕ್ರೊಂದಕಿಸು ತಿಕರಳು॥
ಧಾಂಗದಿಂಕ್ಬತ್ಖಗಳು ತರುಣಾಕುರಂಗಧರಧರಭರ್ಕ್ರಾಜಾ।
ರಂಗಳ್ಗಂಕರುವೆಂದುತತ್ತ್ರಾಕವರು ವಿಧಿಕಲ್ಕೆ॥ ೪೮೨॥
ವಂದುದಿನವ್ರಾಲನರಂಜ್ಪ್ರಕ್ಕಿಂದವಂದದೊಳ್ಯಿಬ್ಬಅಲ್ಲಿಘು ಚಂದನ
ಜಂದನದಬೆಕ್ಕೆನಳನೊದವಿನಿಕತ್ತ್ರೆಯಂಕೊಯ್ಬು॥
ವಂದುನಜ್ಜೈಂತೊಳ್ಕ್ಕಿಸುಸ್ತ್ರಳವಂದುಕ್ತೂಲಿಂಯನವುಚರ್ಕಂಬಂತೊ।
ಳಂದವೂಗರಕ್ರ್ರತ್ತ್ರಾಹೊಂದುಕವಣಾಬಿಬರುತರಲು॥ ೪೮೩॥
ಆವಂದುದಶಿಅಂಗಾಲನಷ್ಟಡೆ ನೊಂದು ವರಗಳ್ಗಂಮುಕ್ಕ್ರದೆಯಲು।
ವಿಂದುವೆಲನಂಹುಟ್ಟದಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಬಾರದದೋ॥
ಹಿಂದೆಕೆಗೆಕಾಲ್ಯ್ರದಡಬಾರದು। ಮುಂದೆಕೆಗೆ ನೀಡಲ್ಕೆ ಬಾರದು।
ಯುಂದುಹುಂದಡೆಧೃತಿಕೆರವೆಧೃಢವು ನದಬಲುರಾದಾ॥ ೪೮೪॥
ಆಡಿಂಯಮೂರನಿತಿನಿತುದೂರಂ। ನಡೆದು ಬಾಸ್ತ್ರಿನಿತುದೂರಂ।
ನಡೆದು ಹುಂಟ್ಟುತ್ತ್ರಿನಿತು ದೂರಂ ತುದಿಂತಂಗ್ರಾಲಿಂದಾ॥
ನಡೆದು ವಾರಿಂಯೊಳ್ತು ದೂರಂ ಪಡದಹ ನೂರನಿತನಿತು ದೂರಂ।
ನಡದುದಶಿನಷ್ಟಡರ್ಶದದಲಿನಡದಿ ನಿತು ದೂರಂ॥ ೪೮೫॥
ನಿಲ್ಲದಾರನು ನಡೆಯೆಕೆಗಾ। ಲಲ್ಲದನಿಕೊನೆದೋರಲ್ರೈಶರ।
ಬಾಳ್ಕಳಲ್ಲಬಿತರರುಘೋರದಾದ್ರಿರ್ ಭೂತಜೇತನವು॥
ವಲ್ಲಭರವಲ್ಲಭಸು। ಗೌರೀವಲ್ಲಭಂಯುತಿಶಾರದುಜರ್ನ
ದುಲರ್ಭಂನಿಜಭರ್ಕ್ತರೊಗಮಷೇವ ಭಾವಿಕನು॥ ೪೮೬॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಾದಿಂಧ ಆರ್ಕ್ಯವದನೂ ೧೨೮ ಒಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮದಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ॥
॥ಗು ಜಂಗಮರ ಶೈಲಾಪಕ್ಕೆ ಹೋದರ ಥೆ॥
ಪ॥ ಶಿವದೇವನನಗರಿಗೋದಲ। ದೇವನೊಬ್ಬನೆ ಹೋದುದಿದರರಿ।
ಹಾವುದೆನುತ್ತೆಂಬಿದಮು ನಿಜವುರನಹಿತಗುಜರ್ರನು॥

ಶರಣಾನಿಧಿ ಕ್ಷೇತ್ರಾಪ್ತ್ರ ಸೋಮೇಶ್ವರನನಪ್ಪರಮಾತ್ಮನ ಶಬರೀಶ್ವರನರೂ
ಶ್ವರನರೂಪು ಧರಿಸಿತಾ ತದ್ಭಕ್ತ ಚಿಂನ್ಹೆಗಳೂ॥
ತೆರಳಿ ತೋರಲು ಮಸಿಂದು ರುಕಿಂಯಾ ವರಿಸಿ ಬೆಳಗುವನಾತ್ಮ ತತ್ವದ।
ಶರಿಂಯೊಳಾಂಗಲು ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮಿರುಗುವ ನಲವಂತ್ರೆ ॥ ॥೧॥
ತಪ್ಪುರಿ ಡಿವಕಳಲಂ ಕಲ್ಪಾಂಚನ ಜೋಪ್ಪುಡಂದದಿ ಕಾಮಗಿಲ ಮತಿ।
ಯುತ ಗಿನನ ವ್ಯಾಲು ಶತ ಬಳಚ ಮಾರ್ಪ್ರತನೆ ನಿಬಿಮೆರದಾ॥
ತಪ್ಪಲಡಿಯಿ ಡುವೆಡೆಂಯೊಳದಿ ಗಡಿ। ಸುಪ್ಪರಿ ಪುತಾ ಪ್ಪ್ರಗಾ ಪುತಂ ದಿಂ।
ದಪ್ಪಿಯಾಗದು ಪುಷ್ಕರಂಗಳು ಕೂಡಿ ಬರುತಿರಲಾ॥ ॥೨॥
ಅಂದು ಕಾಮೇಶ್ವರದಿಂ ಮರಳೋದಿ ತಂನ್ನವ ನರಿಯದಿರೆ ಗಿರಿ।
ಯಿಂದ ಚಗರ್ಭನ ಮಸ್ತಕವ ಸುರ್ದ್ವಂಡ ಜಾಳಿ ಬಲಿ ॥
ಕುಂದಿಸಿದರರಳಿಂ ಕರಿಯುಲಿದು। ಬಂದ ಶಬರೀಶ್ವರ ಸೋಮುಂನ್ನ।
ವೃಳಿಂದವೇಷದಿ ನಿಂದ್ರಿಸಲ ದೊರ್ಬದಿ ಶಶಿಧರ ನೋ॥ ॥೩॥
ಪುಂನ್ನತಾಪಮ ಚಿತ್ತಯುಕ್ತನು। ಕೊಂನ್ನಿದೇವನು ತುಂಗಭದ್ರಾ
ಪುಂನ್ನತಾಂಬುದನೇ ಮಾನಿದ ನಂತ್ರಿ ಶಿಯೊಳೆಂಯ್ದಿ॥
ಚಂನ್ನಲರತಂದಾಳ್ವಿ ಅತಿರಗೆ ಮುಂನ್ನನೆಲಸಿದ ಸೋಮನಾಥನಜ।
ಗಂನ್ನಿಧಿ ಗಾಂಭಿರುವ ಜಲದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದಾ॥ ॥೪॥
ಚಿತ್ತವಡೆದ ಚಿಂತೆಯಲು ತೋಂಬುತ್ತ ವರುಷಂಗಳು ದಲಿಯುತೆರೆ।
ಮುತ್ತುದಲ್ಲಾದೇಶ ಪಂನ್ನದರಂಗೆ ವತಿರದಿ ಸುತ್ತಾ॥
ಮತ್ತೆ ಕಂಬಿಯೊಳೋಂದು ದಿನದಲಿ। ಕ್ಷಾತ್ತುದರ ಕಂಪೆಷ್ಟ್ರದಿಂ
ದತ್ತರುತರ ಚಳ್ಳವನಾಚೆದಾಟಲು ಬೆಂನ್ನ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ॥ ॥೫॥
ಬಡದೆರಂಬಾಂತು ವವಚಿ ಕೊಂಡೆನ್ನೊಡೆಂಯ ಸೋಮ್ಯಂಕ್ಟುದೇವದೇವ।
ಸ್ನೊದಲಲಮು ವಿಷ್ಣೋಗದಿ ನನಾಸೆಂನ್ನ ಕುಚ್ಚಿ ತವಾ॥
ಬಿಡೆನೆ ಮತ್ತಲ್ಲಿದರ್ಧ್ವಂತಾಯಂ ಬಿಡದೆ ತೆರಳದಿ ನೆನೆತ ಪ್ರಂಗಿವ।
ತೊಡವೆ ಪುಲಿಗಿರಿಯರಳನಾಮ್ಪುಗಾದೊಳಗೆ ದರಿಕಂದೂ॥ ॥೬॥
ಜಗಲಪೇಲಗಾರುಂ ಬಿನಾತ್ರೆಕಳು ಗಳರವಣ್ಣು ನೆನೆದು ಬರುತಿರೆ।
ಜಗಮರಿಯೆ ತೋಡೆ ವಿತ್ತ ಶಬರಾಕೃತಿಯು ಶಂಕರನಾ॥
ಉಗಲು ವಿರುಳುಂ ಚಿಂಚತಿಯು ಹೊದವಗಲಾದೆಡೆಯೂದುತ್ತ ಬಂದಿಕ್ಷಾ
ಲ್ಲಿಗೆ ವಿರಿರ್ದು ತಿರುಗಿವ ತ್ರತಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೋ॥ ॥೭॥
ಯುವತೆರದುತಾನೊಬ್ಬನೆಯ್ತಂದು ನಯದೊಳ್ಳೋರಿಲನವಾಯೋ।
ಕನಗೆಯಿದು ವರಪರ ಟವಾಂನ್ನಗಾಲು ದರಿಸ ನೆಟ್ಟು॥
ದಿವನೆನದೆಂಯು ಬಗ್ಗುದೆಯಿಂತ್ತಾಮನ ದವರ್ತಿಂಯವನರಿಯೆನಾವಭು।

ದೋಳೇಳತರಿಮಡಿಕೊಳ್ಳಲಂತುಮತ್ತ ಘಾತಕರಾ॥ ॥೮॥
ಬಡವಡಲು ತಾನಿದರ ಬಾಗುಳುಂ। ಪಡಿಲ ದಳೆನೀಮತ್ತೆ ಮುಂದ।
ಕ್ಕಡಿಯನಿಡ ಬಾರದೆಯಿಡುವೆಯಿರುಗಲ್ಲದೇ ನಿನಗೇ॥
ಮೃಡಶಲಿಂಯದೇಕಟಿಕವಾಘಲ। ಪಡುಗುದೋಳ್ಪು ಪ್ರಸೋಡಲಾಗದು।
ಪ್ರೊಡಲಿಂದೊಳು ಕಂಬಯಿ ನಿಲುದಿಕೋ ನಿಲ್ಲು ನಿಲು ಭಕ್ತಾ॥ ॥೯॥
ಕಿತ್ತುಕೋ ನಿನಾಡಲಂ ಜಡೆ। ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಂಜಿದಡೆ ದಿವಿಯಂ।
ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳವೆನು ತೋರಡಿಂಯ ನಾನಾದಡೆನು ತಾಂ ತಾಂ॥
ಕತ್ತರಿಸೆ ಬರಲೊಡನೆ ಪೋಪೋ। ಯತ್ತ ಬರದಿರು ಕಬರೆವರನೀ।
ನಿತ್ತಲಗಲಕಲಂಸ್ನ ಕಾಲಂ ಮುಟ್ಟಬೇಡೈಯಿಯ್ಯಾ॥ ॥೧೦॥
ಮುಟ್ಟುವುದು ನಿಂನ್ನದು ಕಯಿಗಳಂ ತನ। ಮುಟ್ಟಲಂತರವುದೆಂನ್ನಾಲು
ಮುಟ್ಟಬಕ್ಕುದಿದು ಮುಟ್ಟಬಾರದಿದೆಂದು ನೀನರಿಂಯಗು
ದಿಟ್ಟಜಂಗಮನಲ್ಲ ಬಕ್ಕುದೆನೆ। ನೆಟ್ಟನೀ ಶ್ಶೈವ ಭಕ್ತ ನಂಬಾ।
ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪಿದವರ ಗಾತ್ರದೊಳಿಯು ನನ ತಿಪ್ರೋರ ವಕ್ಕುದಲ್ಲಾ॥ ॥೧೧॥
ಶಿವನಕ್ಕಂ ಬಯಿನಾಗಳ್ಗಂ ಮುಟ್ಟುವರರಂಗಳ್ಗಿಂತುಂ ನಾಂ ಮುಟ್ಟುವುದುಮುಂ।
ನ್ನನೆ ತಪ್ಪುವುದ್ದದೊಳ್ಗುರು ದಡೆ ತಪ್ಪಾ
ಜಕವಳಂಗುದೆಂತಾ ದಡಂ। ಶಿವಶಿವಯ ಮತ ನಡೆಯ ನಡವೆನಾ।
ನವನಿ ಡೊಳ್ಗೆನೆಲೋ ದಿವಂ ನಾಳ್ಬರ ನಿಂತ್ರಂ ದಾ॥ ॥೧೨॥
ಭಲರೆಪ್ಪಾರುದ ಪುರುಷ ನಪ್ಪುದೇ ಸುಕೃತ್ತಿ ಪಾರ ವಿಶಿಸಲ ಕಂಬಿಂಯ।
ನಿಳುದಡೆಲ್ಲಯು ನಿಲ್ಲದಡಿಯುಡ ಬಾರದಿಂಕಪ್ಪಾ॥
ಬಲುಹಮುಕೆಥಿಯೊಳ್ಳುಯ್ದ ಸಂಕಲ್ಪಗೊಳಲದೇ ತಳಸಿಂನ್ನ ಮನವಿನೆಗ।
ಳಳವಡಿಕೆಯ ವಗಳ ಸಮಾಡುವ ನಜ್ಞನೋ ದೆಂಸ್ತಾ॥ ॥೧೩॥
ಕಾಲಮುಟ್ಟು ದಹಂಗೆ ಕಿತ್ತರಪಾಲದೇ ಕಂಡಪದಿ ಮೊಂಯ್ಯನೆ।
ಕೀಳುವಂ ನೀನೆಂ ವಿಸ್ಮಯೋ ಬಂದೀ ಮರವನೆನು ತಾ॥
ಕೀಲಹಿಪಿದಬಾದದ ದವಿಯವನು। ಕೂಲವರ ತಂದ ಪದಿದಾಗಲೆ।
ಕೀಳ ತೊಡ ನಾರಗ್ಗುನಿ ಪಿದತಬದ್ಧ ಭಕ್ತ ಪದ ತೊಳ್ಳನೇ॥ ॥೧೪॥
ಜೀರದಲನೆ ಕುಂಬಿದಂತರೆ। ಘೋರವಿದಿ ಬಾಧಿಪೆ ನಿವಿಜ ನಿಕದ।
ಧಾಕೆಪ್ರೋರ ಮಡೆ ಜಾಗೊಳ್ಳವಿ ಯುಲ ಬಿಂಮ್ಮಿದಂತಾ ಯ್ಯಾ॥
ಆರಮಾರರ ಮಾತ್ರ ಮನದೊಳು। ದಾರವಿಪಿ ನೀ ಬದಿವಳಂಯದಿರು।
ಧೀರ ನಾಗೋ ಬಲಯುಮತ ಪಂಕ್ತಿ ಪಿಕರುಗಾದಲಾ॥ ॥೧೫॥
ಭಪಿತವು ಗುತಾದ ಗಿಡಿಯ ರಂಧ್ರದೊಳೊಂಕಿಡುವ ಕ್ಕನೆ ತೆಗೆದಲೆಯಲ್ಲಾ॥
ಮುನ್ನಿಕಿ ಬಾಧಿ ವಿಕಪ್ಪು ಗೋಲಿವಿ ಬಲಿಷ್ಟವನ ವಾಡಾ॥

ನಲುವಲು ತನೀವಿಂನ್ನು ನಡೆಪೊಲ ಗಳುಮ ಹೋಮೇಕ್ಷನು ನಿವಗೆಸರು।
ಜಾಬಿದ ವೋಧಿಲಯುಮತ ಕ್ಷ ಬರಂ ವಂಶಾರು ತಾನಿರಲು॥ ॥೧೬॥
ಶ್ರುರದವೋಪ್ಪೈಯಪ್ಪನೆಂನ್ನ ಶೋಲನಾ।ರರು ಗಾದಿಂದೀ ಮೂತ್ರಯಂ ನೆತಾ।
ಧರಿಖಬಂದ ನದಲ್ಲದೇಶಾವೂಂನ್ನ ಶ್ಬರಂಶೀ॥
ಅರಿಸಿನಿನಿದಾ ತಪ್ಪಿದ್ಯ ಶ್ವಾರರ ಗಾ ಶಕ್ತ್ರಂಯು ನಿರವನದಂತೂ
ಭರತಭಾವನೆಯುಂಟಿ ಯುಮ ತುಂ ಮತಿಖು ತೋರಿಲನು॥ ॥೧೭॥
ಬಂದನಿಕರಿಂದಿಂದು ಶೀಖರ। ನಿಂದಿಕ್ಕ ದಳುಸ್ಥಳಂತಿಗನಿದ್ರೊ।
ಕ್ಕಿಂದಿ ನಂತ ಚರ್ನವಿಧಾನತ್ರಿಯಂ ಗಳ್ಳಂವಲನೀ॥
ಹೊಂದದನಲ ಪರ್ಗೂವಿಕ ತ್ರೈಂಜೊ ಛೊಂದಯುನಲವ ಮಂಗೊಳ್ಳನಿವಲು।
ಶಂದ ಷ್ಟುಂಟಿಗೆ ಶ್ರೋತಿಜೆಯೊಳ್ಗಾ ಶಾಳತ ತಳಿಸಿಗಳು॥ ॥೧೮॥
ಅನಿತು ಮನ್ಗಳಮಂ ಮಡನತೂದು। ನವಿರಿಂದೋರಿಲ ನು ಘ ಗಾಘ ಗಾ॥
ಯುನು ತಷ್ಟುಂಟಿಕ್ಕ ರಾತ್ರದಲ ಮೊಶಿಯೆತ್ತ ನಡೆತಂದು॥
ಘನತ್ರರದ ಮದಿ ಪಾಷ್ಟಿಸುಗ್ಗಳ ಶಿ ನಿ ಕಂವಂತ ನಲ್ಲಿತ್ರಾ ಗಾದೆ।
ಮನಶಿಳ್ಳಿಯುತೇಕ್ಕಿದಕ್ಕಿ ಹೋಲ್ಲೇಕನ ನಿರೂಪಿಸಿದನು॥ ॥೧೯॥
ತಾನೆರಲ್ಲಾಯಿಂ ನ್ನ ಸುಸ್ಗಳ। ನೀ ನಿಮಲ ನಯನ ನಂಗೆ ಲಯುಲತಾ।
ಲಾನು ಕಂಗಳತಿ ನುತ್ರ ನೋಡಲು ಮುಂದೆ ಭೂರಾಜ್ಞ॥
ತೋಂಹೊಡನೆಹೊ ನರುತ್ತ್ರಂ ನಲುತ। ಮಾನಿತ ತ್ರಬೆ ಳಳಧಳ ಪುತನ।
ಮಾನಪಾಗುತ ಕಿಂದವ್ವದು ರುತ್ಕಿದಾಯ ಮನು ಳುತ್ರಾ॥ ॥೨೦॥
ವೃಜ್ಜುಮ ಕರಿಗೆ ಧನಧನಿ ಶುಂತದು।ಗಬ್ಬುಗಳ ಪಾದ್ರು ತಿಗೊಳ್ಳುತುಂ।
ಕೊಬ್ಬುತಾವರಿಸುತ್ತ ಕಡುಖಿಂಚುತ್ತ ವಿರುಸುತ್ತಾ॥
ಕೆಬ್ಬೊಸೆಂಯು ಪಡನಿಮತ ವಿರಿ ದುರಂ ಷಬ್ಬುತದರುತ ಭಾಳದೇತ್ರನ
ನಿಬ್ಬರದುಬಾಳಂಬಕಾಣ್ಣಿಗೆ ಪಮನಿವಿಶು ತಿರಲು॥ ॥೨೧॥
ಅದರಪೆಕಿಯುಂ ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚದೆ ಬೆದರದುಂ ಜಡೆ ಮನಸದ ಡದಳು।
ಸದೆ ಕಲ್ಪವಳ ಪದು ಬ್ಬುಗೆ ದುದ ದಿ ಯು ಡದೆ ಇಂದಕ್ಕೀ॥
ವದವನಾತ್ರಿ ಶದೆ ಘಳವನಿಳ್ಳಯುದೆ ಮುಳ್ಳ ಯುದಂವ್ವರಿಗೆ ಧೃತಿಸಿದಾ
ಲದೆಳ್ಳಲವನ ತಿರ್ಗದಿತಾಂ ಮೊಲದೆ ಶಾವಂಗಾಗಾ॥ ॥೨೨॥
ವರದಮೋಮೇಕ್ಷ ರನೆನಿನನ। ಧರಿಸು ವುತ್ರ ನುಸು ನ್ನಳ ವನನ।
ಧರಿದು ಪ್ರದಕ್ಷಿ ಮದಾತ್ರ ದಾದಂ ನಿಕು ನಿಮುಂಸ್ನೀಪಾ॥
ಘರದಪ್ಪುದು ಮದಿ ಪಾಷ್ಟಿ ಧೂರಿ ದರಿ ಮಳ ದರಿ ನಿರ ಪಾರದಿ ದರ್ದಿ।
ನಿರ ಕರಿಂನ್ನ ಧ್ವಡತ್ರ ತಕ್ಕಿದು ಭಂಗ ನವುಡೆ ನಿಂತಾ॥ ॥೨೩॥
ಅಂಮದುರುದ ವೂಬಿ ದೇಶನ। ಪುಂದಕೀತಿರ್ಗ ಳ ಶ್ರೈಶ್ವ ಶೂರ್ನ।

ಸಂದವತಿರ್ಗದ ಮಂತ್ರತತಿಯು ಮದಭಾಷ್ಪಿಂತಲಂಕ್ಷಲವಾ॥
ತಂದು ಮೂರವರ ದರ್ಶವೊಳ್ಗುಂಬಾ। ಲೆಂದು ಶಾಳ್ಗೆ ಕೊಡು ತಿರಲು ತು।
ತ್ರ್ಯಂದುದಿನ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮೊಳರ್ಚಿ ದದೊರ್ಗಡಿಕ್ಕಳವ ಳಸಿದೇ॥ ೧೨೪
ಇಂಗದು ಬ್ಬುತ ತೆಂಪ್ಪಿಡಲುಖಂಡಂಗಳ್ಗಂ ಹೋಯಿ ಹೋಯಿದುಬಾಂಗೆ।
ಕಾಂಗರೂಗರ ಮೊಪ್ಪ ಮೊಪ್ಪಿಲ ಸಂತ್ರಿ ಸಂಧ್ಯೆಯುಳ॥
ಅಂಗಕ ಮರಾಗದ ದಮರ್ಗಿಡು ವಂಗದಲ ಮದ ಸಾಷಿ ಧೂಕರ।
ಸಂಗರಿರ ಮಳ್ಳ ವಲ್ಲದೇ ಪೇರೊಂದು ವಾರಿದಡೇ॥ ೧೨೫
ಕರಿಮಳ್ಗರ್ದದೊಡೆ ಖಂಡ ಕೆಳ್ಗಿದೊಡೆ। ನಿರವಿವಾದಡೆ ಚೇರಕ್ಕಂಶಂ।
ಸರಿಬಿದಡೆ ತಮವಿವ ಸರಂಗಳು ಮುಕ್ಕ ತೆಗೆದಡೆಯುಂ॥
ಪರಘಾವದಿಂದ ಕೊಡಲು ರಕ್ಷೆ। ಕರಿಪಿದೊಡೆ ಜನಿ ಗುಂದಿ ದೊಡೆ ಮಗ।
ತಿರುಗದೊಡೆ ಚಮತ್ಕೃತಿ ಸಗಳು ಮೇಲ್ ಕಾಲ್ ಕರಗದಿದರ್ಗಡೆಯುಂ॥ ೧೨೬
ಶ್ರೀಗಾಪ್ಪೃಕ್ಕೃ ಶ್ಲೋಕ್ಷ್ಯ ತತಿರಂಧ್ರಂಗಳಲ ಮುದ್ರಿಸಿದಡೆ ತನು ಶಿವನ।
~~ರಂಗಳು~~ ಮಂಗಳ ನಿಕುಂಭಾರು ನಾ ತೊಡೆರಕ್ತ ವಣುಮಾತ್ರ॥
ಅಂಗವಡೆದುಳ್ಳಿದಡೆ ಮಲಂನ್ನಿ ಸಹಂಗಿರದೆ ಪೂಗೆ ಘಾ ಯೆಗೆಟ್ಟದೆ।
ಅಂಗಳ್ಗಂ ಕೊಳ್ಳದಿದರ್ಗಡಂ ಮಿಕ್ಕರಿ ಪೃತದೆರ್ಗಡೆಯುಂ॥ ೧೨೭
ಕುಂದಮುಕ್ಕುಳದಿಂದ ವನಗಂ ಕುಂದಿದಡೆ ಪೂಗೆ ಪೊರ್ಕ್ಕ ಕಂಬನಿ।
ಬಂದಿರಡು ಬಾಕ್ಕ್ರದರ್ಗಡಂ ತದ್ದ್ವಾರಮು ಕೈತಪ್ಪು॥
ವಂದದಿದರ್ಗಡೆ ಬರೆಳಧೂಪಾ। ಮಂದ ಧೂಪದಿ ನೀತ ರಕರಿಕುಳ।
ಬಂದು ನಿಮಗಂತ ಸಗೆ ತಾಂಗರ್ಗತನ ದಾಗದೊಡೇ॥ ೧೨೮
ಯಂಪ್ಪರದಲ ನಿಮಾತ್ರವಾಗದ। ಮುಂಪ್ಪ ಧವದಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಗ್ಗುರಿ।
ಪ್ಪಿಂಸ್ಪವಾದಡೆ ಸಂಪ್ರಯೋಗ ನೇತ್ರ ಮಧುರ ಸಗ್ಗಂಗಾಳೇ॥
ಭಂಸ್ಪರಸ ನವಧರಿಸಿ ಮ ತ ಮದಮೋಂಕ್ಷ ತಾ ಸಂಖ್ಯಾತ ನಗ್ನಾವರ।
ಕಂಪಿದದು ನದು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಾ ಶಕ್ತ ನೋಡಿಲ ನವು॥ ೧೨೯
ಕಡಿಗಳು ಸ್ವಾಧುಂಕ ರಕ್ತ್ರೆಯು। ನಡು ಶಿಪುಳ್ಗರೆ ಅಂಗಧೂಶಿದ
ರಡುಕರಿಮಳ್ಗಂನಿಗದು ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಮೇಲಂಗಾ॥
ಅದರು ತಿರಲಾಂಗ ಮಯದಲ ಮೃಡ ಮೊದ ನಿಪಂ ನ್ನಿಧಿಯಗಿನಿಂದೊಳ್
ಕಡುವಿತಾ ಸೋಡಿ ಲಸ.ನಾಗನಾ ನಾಥ ನಂ ನಾ ದುರ್ಗ॥ ೧೩೦
ಕೋಡಕ್ಕರು ಗಾಂ ಮೃತ ದೊಳ್ಗದಿದ್ದ ಮದಾಡಿಕ ಪುಕಂತ ತ್ರೈತ್ರ ದು ಹೋ
ದೇಕವಂ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಯಾದೊಳ್ಗಡಿಸ ದಿಗೆ ಬಾರಿ ಯಪ್ಪಿ॥
ಶ್ರೀರಿಲನ ನವರತ ಮ ಸುಧಾದೊಳ್ಗಳ ನವಿ ಚಲಿತ ಭಕ್ತಿ ರುಚಿ
ತೋರಳ್ಕ ನವ ಷಟ್ಪದ ಸಂಘ ಕೊಳ್ಳ ಕಾರಗಳ ನವರಿಕ ಳ ನಾ॥ ೧೩೧

ಕಟ್ಟಿತಂಪತ್ರ ಮಥನಾಯುಕ ಕಟ್ಟವಂ ಬಾಳಗೂಳ್ಪಳಿದವಂ.
ಹೊಟ್ಟುವನ್ನಿನ ಲೋಚ ನೆಗೆ ತರಿಂಡೋಳಿಲವ ನೆಗಮ॥
ಅಷ್ಟದಾ ಪಂಮೊ.ಳಯ ಕೈವಳ ವಟ್ಟಘುಂಟಿಯು ಘುಣಾಘುನಾವ।
ಮುಟ್ಟಿಯೋ ಆಳ್ದಿದೆನಳಿಗೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ವಲುವೇರಿ॥ ॥೩೧॥
ಆದಿದೇವ ವಶರು ನಾದಿಂದವೆ, ಹೋದ ವಡೆಒ ಹೋದ ನೆವಲಾ।
ಜ್ಞಾದದಿಂ ಹೋಮುಕ್ತ ಖದರದ ಪತ್ರಲಿಂ ಮುಂ ನ್ನಾ॥
ಭೂದೇಶ ನಗಳೊಳ್ ನೆಂಮ್ಮದಿಂ ನಳ। ವಾದ ವೃಲಯಲು ಭಕ್ತ ಕತಿ ನಂ।
ಕೋದದಿಂದಾ ಮುಕ್ತರಲು ಪ್ರಾಣಿಗೊಬ ಸುರೆನ್ನ ಳದೇ॥ ॥೩೨॥
ಧೂಳಿದುಂವ್ನ ಶಿವೀಶ್ವರ ದೊಳ್ಳುಂ ವಾಭ್ಪಿವಿನಲು ಕರ ವಾಙ ನಳುನಿಂ।
ತ್ತಾರಿನಲು ಜಯ ಜಯ ವೃಘೆ ವೃಘೆ ಬಾಸುಕ್ರ ಭಲಯ ನಲು॥
ದೀಶಿದಲು ಶಿವಭಕ್ತಿ ದಕ್ಷ್ರಭೆ। ವಾರ ವಂಸು ಶಿವಳಯೆ ದೂಷ್ಟಃ
ತಾರಕರು ತಾವೈನರಿಂ ಬಾಷ್ಪಾಂಸದಲಿ ನಮಿಸಿ॥ ॥೩೩॥
ಶರಣು ಶರಣು ಜೋಗಿ ಲಕುಡಾ ಕ್ಷಾ। ಶರಣು ಶರಣು ಜೋಗಿಲಮರಂಕಾ।
ಶರಣು ಶರಣು ಜೋಗಿಲ ಸೈವೆಕ್ಯ ನಿಮಗೆಶ ರಗಾಂತಕ॥
ಶರಣು ಶರಣು ಗಳ ಭಯಹರ। ಶರಣು ಶರಣು ಗಂಗ ತ ಶು ಭಾಸ್ಕರ।
ಶರಣು ಶರಣು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಶರಣು ಜನ ವಜ್ರಪಂಜರವೇ॥ ॥೩೪॥
ಅಭಯಕರ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವಾ ಅಭಯಕರ ದಿವ್ಯ ಸುಭಾವಾ।
ಅಭಯಕರ ನಾರುಂಣ್ಯಬಾವಾ ದೇವಮಡದೇವಾ॥
ಅಭಯಕರ ರರರ ವೀರ ಕ ಶೈವಾ। ಅಭಯಕರ ವಿಗತಾಂಘ್ನ ದೈವಾ।
ಅಭಯಕರ ವರ ಯೋಗ ದೇವಾ ದುರಿತ ಶಕ್ತಾ ದಾವಾ॥ ॥೩೫॥
ಯಮತ ಕಿತಿ ನಿಲಾಸ್ಪುರ ದೊಳಗೆ। ವಿಮಲ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರಿಯುಕ್ತ ವೋಲ
ಪನಘ ಚಿತ್ತ ಮಪೋ ಸುತಿದರು ನಾಗ ಕ ಬಲೆ॥
ಘನ ವರ ಜತ ಶೈಲಕ್ಕೆ ತಾಂ ನೊಬ್ಬವೆನ ಸು ನಿರ್ಲು ಕಂಡೆ ನನೆನನೆ।
ಜನಿಸಿದುದು ತಾನೆಂತೆನಲು ವಿಸ್ಮಿತ ನಿಪ್ಪಂಯುಲೀ॥ ॥೩೬॥
ಅವರಿ ಖತದ ತಿವೀರ ಘೋರಮು। ತಳವನಿರತ ದಿ ಮೊದಮಾಡುತ।
ವಿಶುಳವಪ್ಪ ದೃಢವ್ರತಂಗಳ ನಾಚರಿಸುತಿದರಾ॥
ವೆಳದೊಳಂತಂತಪ್ಪ ವಸಾಥ। ಶಿತವ ವಾಗೀಶ್ವರನ ಕೈಯ್ಯಲಿ।
ಮಹಥಮಂ ಕಡದೊಬ್ಬನೆ ತಾನೆಂತು ಹೋದರು॥ ॥೩೭॥
ಮ. ಧರಣಿಯೊಳ್ ಲೆಲ ವ್ರಾಗ ಳಲ್ಲಿ। ಪರಶಿವ ಬ್ಬರ ನೊಯ್ಯಲಲ್ಲವೆ।
ಪುರದೊಳಗೆ ತ್ರಂನೆನ್ನದ ನೆಸೋಳಿ ಮರುಪ್ಪರೇ ನಿಲ್ಲ॥
ಹರಹರಾ ತನ ನಿನಿ ತ್ರದ್ವೈಂನ। ಚೆರವಿ ಕ್ಕೋಗಲದೇತೆ ಸುತ ಸು।

ಜನಕಮುನೀಶನು ಮುತ್ತಿಯುಂ ನಗುತೆಂದ ನೆರರುಷ್ಪದಲಲೀ॥ ೪೩೯
ಪೋವಿಯ ನೆನಳ್ವ ನಿಡದೆ ನೋಡು ಮುತ್ತಾ ವಿಂಯುತ್ತ್ರಳದಲ್ಲಿ ಪೋಗಲ।
ದೇವವಂತಾವರ ವಿಶಾಲದೆ ಬಳ್ಳ ಉಲಿ ಶವದರೆರಗೀ॥
ಆವಮೇಘಂಸಳ್ವ ದಮೀಶದೊಳಾವ ದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ಕಾವರಾವಿ ನೆಗೊ।
ಳಾವದೇವಾತೀರ್ಥ ನೊಳ್ಕಾವರದೆಂತುಲಾಂತೋಳು ದೂರದಲಲೀ॥ ೪೪೦
ಅನಘಾತ್ರಲು ಪೋದಿಲ್ಪೈಯ್ಯನು। ಪೋಗುತಿರ್ದನ ನೆನಗನೀವನು।
ರಾಗದಿಂನೃಶದೇಳನಲು ಪೃಥುಂಟಿಂಯೂರಾಳಾ॥
ಭಾಗಮೊಳು ನಗ ನಗರವಂಮಿಗೆ ಪೋಗುತಿರ್ದನ ನಿತ್ತಲಿದೆಚೆ।
ನ್ಲಾಗದಿಕ್ಟಿರಿ ನೋಡಿ ಮುತ್ತ ತೋರಲ್ಕೆ ದಿತಿರಂಡಲು॥ ೪೪೧
ಅವರ ಮುದುರುಷಿ ತಪಾನಿಮನವಾ। ಕ್ಷರಿವಮುತ್ತಾ ಪೋದಿಲ್ಪೈಯ್ಯನಿ
ಧರಣಿಯಂ ಮೊಳುದಾಷ್ಟಾಂನದಂ ದತ್ತ್ರನುತವಂ ಮಾಡಿ॥
ಅರಸಿಕೀತಿರ್ನು ತದಾನಡಿಗೆ ತಂನ್ವರವನೊಡನಾಂ ಕೆಂದಳ್ವಿದು।
ಧನ್ಯರ ತಪಃ ವರ ಪ್ರಾತರ್ಯೂನ ಯುದಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಲ॥ ೪೪೨
ಅಂತವಂ ಮೂಲನ್ನು ಮುದದಿ ಪೃಚಂನ ಧೂಳರ ದಂಪ್ರ ಬೇಳಂ
ದಂನವಾನದಮೂಂ ತದಂನ ವಿರಪಿ ದರಗಾರಿನ॥
ಅಂತ ಜಾತಿಯ ಮೋಲ ಜಿರ್ಪರದಟ। ನಂತ ಶಲ್ಲರುಪೋ ನಳಿರುದ್ರನ।
ಲಾಂತಳಾದಿ ಗಿರ್ಗಳು ತಿರಲು ಪೋದೃದು ಜೋದ್ಪವರ್ಭದಲ್ಲಾ॥ ೪೪೩
ನಡೆಯುಲರ್ಭದೇ ಆರಿಸಾದಡೆ। ಮುಡಿಯ ಬರ್ಭದಲ್ಲದೆ ಬಳಕ್ಕೀ॥
ಮುಡಿಯು ಪಾಡದಿರೆ ನಲದೇಶರ ಜೋದ್ಪವಿದರಲ್ಲಿ॥
ಪೃಥನನೊಲವಿ ತವಂನಳಂ ಮನವಡದುರ್ನಮೋಕ್ಷ ದ್ವಾರಗಿತಾನವ।
ನಡವದಾಂಪ್ರ ದುಶೀಳು ಮುತ್ತ್ರಂಯು ಮುಂನ್ವನೀನಿರಂಯಲು॥ ೪೪೪
ಜ್ವಲನವೆಂ ರಾವಭಕ್ತರಿಂ ದಗ್ಧ ಳವೆ ಯಾತನ ನಾಲಿಗೆ ಸಳ್ವಂ।
ಬಲುವರಂ ನಳ್ವ ನದಿದು ಕ್ಷಳಿಂದು ನೀಲೀರನಲ ಮೊಳ್ಪು॥
ಮುಗುದು ವದಬಾಂ ನಲವನೆಲ್ಲಂ। ತಿಲೋದಂದದಿಯುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳನಿ।
ಕಲಿಗಚೇ ಶ್ಮಶಾನೊಬ್ಬ ಗಣಾಂಧಿಪಾಂಚಂಕೆ ನಗು॥ ೪೪೫
ತ್ರಿಶೆಯವಂ ನಿರ್ದಯನೆಯ್ದ ವಂತತ। ವಳಶತಳ ದೊಳು ಮಡಗಿ ಹೊಳ್ಳನೆ।
ಯುಲಘು ಮತಿಂಯುಂ ವ್ಯಾಪ್ರಭಾದನ ಮುತನಪಾವರಿಪೀ॥
ಬಲದವಂ ನ್ನಿಯು ದೇವಮೂಡಿತು ಕೃಲಯುವಲವಂ ನೊಡಲ ಕಂ।
ಗಳ್ಳಿ ಅಪ್ರೊಳವು ತರ್ಪನಮು ಬಡದೆ ಶಂಕರ ದಾನಿ ಪೆಪ್ರಿಯ್ಯಂಗೆ॥ ೪೪೬
ಮುದಗಿವಾಗೀ ಪಾರ್ವರುಬಂಧಿ ದಿರಿಭುನಳವಲಕ್ಕೆ ಮೂಕಲು।
ಪೂವಡ ಕೋವರ ವಾಯಿತಲ್ಲದೆ ತವಸ್ಥ್ರಳಾನವದೂ॥

ನೆಪಂಯಿ ತೇಯಿವಿತಾದಡಂ ಪೊಗೆ। ವಸುಧೆಯೊಳಗಂತಾಗ ಚಕ್ರರ।
ರೆಸ್ಸೆನಿಸಿ ಬಯಂಜಾದು ತಾವಿದು ಚೋದ್ಯಮೆನಲುಂ ಪೆ॥ ॥೪೭॥

ಹಿಂಗರೀಮರಿಕಾಷ್ಠಿ ಧೂಳಿದ। ರಂಗೆನಾಡುದೆನು ತವೀಗಳ।
ರಿಂಗೆ ಚೋದ್ಯವಿದೆಂಬುದಂ ಕೇಳ್ಗಂತ್ರ್ರವಲ್ಲದೆಂಮು॥
ಅಂಗವಂತನುದಾಸಿರುಪ್ರತ್ರವ। ವಂಗಜನಕೈರವ್ವಲ್ಲತುಡುಬಿಸೆಬಳು।
ಜಂಗವಾಸಳೆ ಪೊಂಪ್ಪನೇವನಾಗ ಮೆರೆಯಿತಲಾ॥ ॥೪೮॥

ಮತ್ತೆಯಿಂತರ ಭಕ್ತರುಸಳು ಜಗತ್ತಿನಲಿ ಮೆರದವರು ಹಲಬರು।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ನೊಲಿಸಿದದರ ಬೀಷ್ಟುದಿದ್ದಿಸಳ॥
ಚಿತ್ರದೊಳಗಳ್ಳೀಶದಿಂದು ತದ್ವತ್ತ ಭೂವೀರತ್ನದಾಂಡಂ।
ತತ್ತ ನುವನೇಧೂವಂತೂಡಿದನಲಾ ಹೂ ಹೂಗ॥ ॥೪೯॥

ಯೀನಳೋರಿಲನಂ ಪ್ರೊಸಳಿಷುವನಾಗಯೂತನ ಮಡಿವೆ ತಾವೆ।
ಷ್ಟಾಗಿರಾಯಂ ಬೆರದಿಫಗಾಫಗ ಯಂ ಬಸ್ಸಿ ಫುಂಪೆ॥
ಯೀನಗನದಲಿ ಮೆರೆಯೆಪ್ಪಿಲಾಕಾಗಕೆಂಯ್ದುವರಿದದೆಂ ಮೊಡೆ।
ಪೋಸು ತಿದಗದನೊಬ್ಬನೇ ಯನಲರಿದಿದೆಂತನಲು॥ ॥೫೦॥

ಮುದವಲದೆಗಂ ಭಕ್ತುದಾರಿರ। ಕುದು ರೆಸಳ ನೊಂದೆಂದರೆಲ್ಲ।
ರ್ಸ್ಕಾದರಿಪಿದರುದ್ರಾಷ್ಟೆಸಳ ಹರ್ಸ್ಯರಿಸಳ ನಿಕ್ಕಿ॥
ಮವನರರ ವರ್ರುರಕ್ಕೆ ವಿಗದೆಯ್ದುದನಲಾಂ ಬಾಳಯನಹ ರಸ್ಸರೆ।
ರಿದಳ ಬಾರಮರಾಯ ನಂ ಬರ ಚರರಳು ಮೆ ರಿರಲು॥ ॥೫೧॥

ಮುಳಿಯರಾಜನು ಕೃರಜನಂಸಳು। ವೆಳಭಿಕ್ಕೆಲಾಂಪಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಸನೆ।
ಅಳಿಯುದುಂ ಪುಸಳುಂ ಕುಖಂಮು ತಾಮಾನಳಂ ಜರನಾ॥
ಮಲಪರಾದ್ರಿ ಪೆಪ್ರೋಸನೇ ಕೋಮಳೆಯ ರಿಬ್ಬರು ತಾನು ಬಂದುಸ।
ಳೊಲಿದು ಪ್ರೋಸವೆ ನಂಬಂತುಂ ನಾಮ ಶಂಕರನಭುರಕೆ॥ ॥೫೨॥

ಘುರಜನಂಸಳ ತಾ ಪೆಪ್ರೋಸ। ದುರನೊಳಾಸಳುವಿಳ್ಗನೆಂಪ್ರಾ
ಧರ್ರ ನಬಯೊ ಳಸಂತಾಗಮತ್ತೆಯ ಲುದ್ವರರುನಳಿಗಳ ನೀ॥
ಶರನಾರೊಳಗಿಂ ತನಂತ್ರರು। ಭರದೊಳೊಬ್ಬನೆ ಪ್ರೋದ ಮೋದಿಲ।
ದರಿವಿದೆಂ ತಾನೀ ತನಂಕೊಂಡಾಡ ತೆಲ್ಲಯದು॥ ॥೫೩॥

ರುಮತಸುಜ್ಜರರಾಯನಾಂ ಯೆಪ್ಪಿ। ಂಮ್ಯವನ ತಿವಿರಾಂಕರಿಬಿ ಮಾಡಿಯಲು।
ಯುವೆಯಳಂಪೆ ಯಿನನಗಾತುನಳಸಾ ದರಿಪಿ ಇದತಿಸಳೆದು॥
ಅವವರವರಲುಂ ರಾಖ ವೀನಾ। ಅವಫ ನತಿಸಿಷ್ಕಾಮಿ ಕೇಳು॥
ಮನುಜಸಾಯಕಭೋಗಿಸಿ ಶಿವರ ಮಂಯೊಗೀ॥ ॥೫೪॥

ವಸುಧೆಯೊಳು ಪುದ್ಪುತನ್ನ ನವ ನೀನವಪ ತಾವಲಿಂಗಾಚರ್ನಾಯುತ।

ವೃಷನಿಯಾತನ ದೀನು ಸಂಹಾರಾನು ಭವರಯುಕ್ತ॥
ನಿಶಿತಮತಿ ಪಂಚಾರವಯುಕ್ತ ಮು। ಹೊಂದಕೆನೀವರ ಲೋಕ ಚರ ದಾಂ।
ಸ್ಮರಮರತೆಂಕರ ಲೋಕನೋಡಿಲದು ಅಂತ್ಯಾ ನೀ॥ ೪೫೫
ನಾಡಮಾತೇ ನೊಲದಡಂ ಕೊಂಡಾದುವರೂಬೆಲ್ಲದ ದೆಲಕ್ಷುವಂಹಾ
ಸ್ವಾದಿ ಸುಡಿಯಾದಿ ರೋಗಿ ಶ್ರೈಯ್ಯವ ನೆನಲುಪಿ ತಿನೆಂದಾ॥
ಇದು ಪೆಂಪ್ನಂಯ ಸಾಡಿನಳೆ। ನೆಂದಾಡು ತಿದರ್ಶಿ ಭಕ್ತ ವಮರ್ವ ನಾಡು
ನಾಡು ಪೆಂಪ್ನಯ ಸಾಡಿನಳಂ ನೀನೆತ್ತ ಬಲ್ಲಬಳೇ॥ ೪೫೬
ಶಾಮವಿಲ್ಲದ ಶಾಮಿನಳಿನತಿ ಶಾಮಿನೀ ಶವ ನೆಂತ್ರೊಲ ಮವರು।
ಶಾಮಿಂಯಿವನೆ ವತ್ತಂ ಬೆರವಡಾ ಸಂಬಯಂ ಶಿಗತಾ॥
ಶಾಮಿನಳನೆ ಬೆರಪಿ ದವೆ ಗೌರೀಮ ಮೋದರಸಿಂಕಪ್ರವಿತ್ರಂ।
ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾಪೋರ ವೆಂಕ್ತರದಾ॥ ೪೫೭
ಕೇಳುಧರ ಗಾಳಿ ರತ್ನ ಶಿವಕರ ಕಾಲ ಚೋಳನವ ಕ್ರಮ ವಿಕ್ರಮ
ಚೋಳ ಸಂಕರ ಪ್ರಾರ ಚೋಳನ ವೀರ ಚೋಳನ ನಾ॥
ಮೇಲೆ ಪೇಳ್ವ ಗಾಮಸ್ತ್ರಂಗ ಚೋಳ ನೃಪಾಲ ಸಂ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳನ।
ನೋಳಯಿಂದವರೇಂದ್ರ ಚೋಳ ನಂದು ಶಂಕರ ನಾ॥ ೪೫೮
ಬೆರವಿದತಿ ಸಂಚಿಡು ವ ದಿದರ್ಗಿ ಶಿಕರ ಬೆರ ದಿಟವೆ ಶ ಶಂ ಜನ।
ವರರು ಭಕ್ತ್ರಿಗೆ ಪ್ರೋಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಾ ಜಲ ಜದ ವಿಸಂಯದೇ॥
ಕುರಿಕಿ ವಿಡೆ ನೀ ಜೂಜು ನಾಂದ್ಯ ಮುಕರ ವಿನೋದ ಮದಾಗಿ ಕಂದಿಸು।
ನಿರತಿ ನೋಡನೆ ನಿವೇದಿ ಸುತ ವತ್ತೆರ ಸಂದೂಡಂ ದಾಕರಾ॥ ೪೫೯
ಕಿಲಕವಂಮತ್ತೊಂದ ವರಿಯದೆ ಕಲತ ನೆತ್ರಾನಾಡಿ ಶರರಂ।
ಗತಿಮು ವಿತ್ತವ ನೋದ ವಿಕುತಾಕ್ರ ಮೂರ್ಖನ್ಯೈ ನಾರಾ॥
ಕಲವು ದುಸದಾ ಧರ್ಗಂ ಸಳಂ ಮ ನವಲದು ಜಂಗಮ ರಶಿ ನಿಮುತ್ತ ಶೇ
ಪಲಕರಂ ತಾಂ ಜೂ ಜುಗಾರವರ ತಿಂಯೆ ಯ್ಯೆಂದಾ॥ ೪೬೦
ನೆತ್ತ ಕಲ ಭಕ್ತ್ಯಂಗಿ ಹರದಕ। ವಿತ್ತವಂ ಹೋಯ್ಯೆಂದ್ವ ತೊಲ್ಲದೆ
ಕ್ಷೈತ್ರ ಧರ ನವೆಯಿದೆಯಾನುತ್ತ ವಲ್ಲಾಕ್ರ ಕವರಿದಾ॥
ವತ್ರ ಬೇಡುತ ಸಂಡೆಕುತ್ರನೊ। ಶೈತ್ರಾಲಂಕೆಪ್ಪು ಬಿಡದಿರೆ।
ಆತ್ತಲನಿತಂ ತಂನ್ನಡಿಯ ಗಾ ವಡೂತ್ರ ವಂತೊರೆ॥ ೪೬೧
ಕರಕರಾಕಷ್ಟದೆ ನು ವರಿಂಯದೆ। ಕರನಲಾಂಥನಧ ಕರನೆ ಮುತ್ತಂ
ಕರವಶಾಲಂಬಂಧಿನಿ ದತ್ತಲೆ ಚಿಂದಿಯಂತಂನ್ಯಾ॥
ಶರವನಾಗೆ ಳೆಕೊಯ್ದು ಹೊಳಲ ವಧರ ಮವೆಡೆಯೊಳು ನೆಬತ್ತಿಯ ಭವಂ।
ಶರಗಾನಿವನಭ ಮತವನೀವೆನು ಬೇಡು ಬೇಡೆನಲು॥ ೪೬೨

ನಡೆಯ ಕೊಡೆಯನೆ ಮುಂಪ್ಲೆಸಗೆ ಪೊೞ್ತುದನೆಯ್ದುಂ ಕೊಡುವಾಂಕು ಜಂಗಮ।
ಮೊದನೆಯದು ನಂಬಿಪಲು ಬಾರದೆ ನುತ್ತ್ರಕದಥ ನವಾ॥
ನೃಡನಕೈಯ್ಯುಲ ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದನಡಿವಿಪಾದೇಶ್ವರರ ಗವಿಂದಿ।
ನಡದನಲ್ಲಾಳನನನಗರಿಗೆ ಮೂಖ್ಯನೈನಾರೂ॥ ॥೭೩॥
ನೋಡಲಾಗದು ಜಾಜನಾಡುವ ಪಾಡಿಗನೆನೆಂದರ್ಥ ಚೆಂದ್ರಾ।
ಜಾಡನಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟನೇವ್ಯಧಸಾರ್ಥ ದಿಂಬಾಬಾ॥
ನಾಡಿ ಧರ್ಮಜ ಮುಖ್ಯರಳಿದರು। ಮಾಡೆ ಭಕ್ತಿ ದಿತಾರ್ಥದಿಂದೊಳು।
ಪಾಡಿ ಶಂಕರನೆಳ್ಳು ಬೆಳದನೆ ಮಾಖನೈನಾರೂ॥ ॥೭೪॥
ಯುಕ್ತದಂಬಾರಾಮ ಭಕ್ತಿವಿ। ರಕ್ತಿಗೊಂಡು ವಿರಾಗಿ ನಾಡೊಳು।
ದ್ವ್ಯಕ್ತಿ ನಪ್ರದೆಂ ತ್ರನೆ ಶಾಪಾನವಿರ್ತ ಸೂಖವಿರಕ್ತಿ॥
ವೃಕ್ತನದ ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯಾಸಕ್ತಿ ಭಾವ ಭ್ರಕ್ತಪ್ರಸಾದನು।
ರಕ್ತಿದಾನತೆ ಸಂತ್ರ ತೆಯದನರಕ್ಷ್ಯಂತಾಗ॥ ॥೭೫॥
ಬೆರಸಿದಂ ತ್ರಿದ ನಿಂತ್ಸು ಸೊಗಯಿಸುವ। ಶೆರಮಗ್ಗೆ ನಿಬೆರದಮನ।
ಪರದಿಜದಪ್ರೊಲು ಬೆರಸಿದಕ್ಷ ಮಕರರಕ್ಷಂಜಾಸ್ತೆ॥
ಶರಗಾಸಂಭಾವಾರಮಾಂಬಿಗೆ। ಬೆರಸದವಿಕ್ಷ್ವನು ಲೋಕವಂತಾಂ।
ಬೆರಸನಿಂದುಂ ವಿಗತ ಲೋಕಂ ಭಕ್ತ ಸಂತಾಗ॥ ॥೭೬॥
ಶರಿಕಿಪಡೆ ನರಲೋಕನಿಸಿ ಸ್ಮರನಬೋಕನಿಸತ್ಯ ಶಾಪಯು।
ಕ್ರೀರಿಗೆ ತಾಂಪೇ ನಿಲ್ಲಿಯುಲ್ಲನಲುಂಟೆ ನಾಪೇಳ॥
ಶರಣ್ಯೆ ಭಕ್ತಿದ ಕಾಲಕಲ ವಿಸ್ತರಗಾವಠಿಯೆ ವಿಪೇ ತ್ರಕಿದಾ।
ಶಿರಮಠಿಗಳುಂ ವಿನಗಿನಖಿಲುದತಿಯಂದಳವಿಯಾಂಗೆ॥ ॥೭೭॥
ಅಂತು ನರಿಂತು ಮ ಭಕ್ತಿಯಾಂ ನಿನರಿಕವಂಗದಪ್ರೋಕಿಲ್ಯೆಯ್ಯನ।
ಈ ಸುಶದಿಮ ದಿವ್ಯರ್ಪ ಸಂತ್ರುಂ ಪ್ರೋಗವಾರಿಯುಲ್ಲಾ॥
ಸ್ವರಿಗೊರಲವನರ ಜರಗಿಂಗೆ। ತೆರ ದೊಳ್ಳಾವಾಗೇ ಮುದೇಗರೆ।
ಕಿರದೆವಿ ಬರಂಕೂಡೆ ಪೋಗಿಮ ದಾಗದೇಳಿನಲೂ॥ ॥೭೮॥
ಋಂಬಿಯೀನಳಿಯೀತೆರ ಜೂಳಿ [illegible] ಪಂದಾಯಂ ಕೊಂಡಾಂಯ್ದುಪೆಂಮೋ।
ಡಿಂದಿತುತ್ಕುವಿಲ್ಲದೇಳಲುಕಿಂದುದಿನವೇಮಾ॥
ಮುಂದೆ ಮೂದಲಿಸದ ಬಳ್ಕಿಕೃದಂದ ವಲ್ಲದು ಭಕ್ತಿನೀತಿಗೆ।
ಪುಂದಿದಂಕಂ ಡಬ್ಬಾತಂ ಬಿಳಿರಿಗಾವಂಡು ನೀವೆನುತಾ॥ ॥೭೯॥
ಕರುಷದಲಿ ವಿಡಿದಾರರಂಕರ ತರಿಪಿ ತಂ ನ್ನದುಭೊ ಪ್ಪಂಯಂ ವತಿ।
ಕರಿದಿ ಕೈಲಾಪತ್ರಯಾ ಗಾಕೆ ದಾರಿವಲುವೇಳುದಿ॥
ಅರವಿಗ್ದಾಳು ವಸಾದವಿಬಕರಂ। ಬರಿದಿ ವಿಜಶೈಂಗಾರವ ನಲಾ।

ಕರುಣಿ ಶರ ವಂದದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮನವೇರಿ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ತರುಣಾಬಿಯರು ನಂದ ನರುದಿವವರು। ಶರಜನಂಗಳು ತೆರಳಿ ಭಜಿಸು।
ತ್ತಿರಲು ಘೇವೃಷ್ಟಿ ಬಾಗುಬಲ ಭಲ ಯಾನು ಶೋಕನೆಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚರಯಾಂ॥
ಬರುತಿರಲು ಬಂದೀ ತನಾದಂ ಮೊಳಿಯೆ ಮಂಗಳರವವೆಸೆಯುತೊ।
ತ್ತಿರಿಸೆ ಚಾಮರಕೇತನಾ ಛತ್ರಂಗಳಲರು ಮಿಸೇ ॥ ॥ ೨೧ ॥
ದೇವವಾದ್ಯವಿಗಳು ಲಂಯಲು ತೀವಿಪ್ರಾಮಳೆ ಸುರಿಂತು ಶ್ಯರಿದೊಳು।
ದೇವಶಾಸ್ತ್ರರಿನೆರದು ನೆರೆಯೂರಿಂಗೆ ಪೊಕ್ಕ ಶಂಕ್ತೆ ॥
ಆನಿಯುತ್ತ್ಯಳ ವದಿರೆ ನೆಗದು ಪರಾತಿಭವದಿಂದೊತ್ತಿ ವಡೆಯುಲು
ದೇವನಿಜಯಂಶ್ರೀನಳ್ಳ ಲುದ್ದೀಪಿತ ಮಹಿಮೆತತ್ತ್ವ ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಹರಗಣಾವಳಿ ಯಾಜ್ಞೆಯಂ ತತ್ತ್ವರದೊಳ್ಗಾಂ ತವರು ಹಳ್ಳಿಕೆರುಣಾ।
ಹರವಿಧಿಯೊಳ್ಳೂ ಲಾಡಿ ಘಸು ಭಕ್ತ್ಯಶ್ಬಾವದಲಿ ॥
ಪುರಜರಂಪ್ರಾಣಿ ತಾಪ್ಯಧರ ಘಾ ಧರಕಿಪ್ರೀಹಮ ತತ್ತ್ವಣಾಕ ನಿ।
ಜರಿಮ ಪಾಠವು ಮೂರರಾಲಿಕ ಗುಜರಿನ ತಾನು ॥ ॥ ೨೩ ॥
ಶ್ರೀ ಅತ್ತಿತ್ತಾ ಸಂಧಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ [illegible] ಮಂಗಳಮಹಾ। ಶ್ರೀಗುರುವೇನತಿ॥
॥ ಗುರುಭಕ್ತ್ಯಾಂಡಾರಿಯ ಕಂನಾಳದದೇಧಿ॥
॥ ಶಲ್ಕಾತಿ ॥
ತರು ಘಾಡೇಳದದೋಷವಂ ಕೇಳ್ದವ ಡುಕಂಣಾಂಕೆಳದು ದಾಂಯ್ಸಲು।
ಮರಳಿ ಶಿವಡದನು ಸುರುತನಂಯ ವಾಂಡಾರಿಯ ಶ್ಲೀನಭಾ॥
॥ ಪದನು ॥
ಯಾದು ನಿಮಿತ್ತಂ ಧುರಿತರಾಶಿಗಳು ದತಿಂಯರು ಜೇಳದಮು ಚಿನ್ನಂ।
ವಿದಿತತವ ವೃದಲ್ಲದೆ ವಿರಕ್ತರೆ ಯಿಷ್ಟವ ನಿತ್ತಯರಾ॥
ಘವಮೃತ್ತಿಕ್ರಿನಳ ಗಾಕಿರಾದೊಡೆ। ತುದಿಯೊಳ್ಪೊಕ್ಕಿ ತ್ರಪದೆಮುತವಪಿ।
ವದನೆ ವರ ಪುತ್ರರ್ಪ್ಪ ವಿಲ್ಲಾಸಂಗಭಾತಂಗೇ॥ ॥ ೧ ॥
ವರಂಯೊಳಾಜ್ಯವ ನೆರದಡಂ ಪುಬ್ಬರಿಪು ಧಗಧಗಯ ಮತಪ್ಪೆರೆಯಾ।
ವರಿ ವಿದವಲಾಂ ಶ್ರೀಧವತಿಯ ಕಳಾಂಪ್ರವೀಣಾ ತೆಂಯಾ॥
ಘರದವಚವಂಗಳ ನಭವಜ್ರಕ್ರರ ಚರಿತಂಯಂ ಕೇಳಲಾತಂ।
ವರಿಂಯು ಲಾಕಿ ಶಿ ಶಾಪೇಟಪಿಂ ಕಿವಿವೇಟವಸ್ತ್ರಲಿಪಿ॥ ॥ ೨ ॥
ಪ್ರಾಗಣಿತಿ ಯುವವರ್ತ್ತಿ ಚ್ಛ್ಯನೂರ್ಮರ್ಡಿ। ಯೊಗಗಮುಂಡೆಅಪಾಯುಮಂಪರಿ।
ಯೋಗಿ ಧೂವದವರಿದು ಕೋಮಳಿತಂಪ್ರಹರರಾಕ್ಷಿ॥
ಆಗಳಾ ತಂಮು ನಿಮು ದಂಕಂಡೇಗುಪೆಂರಾರಾಂಧ ರಂಗ।
ಶೇಗೆಬಶ್ಶಾ ತಾರ್ಕ್ಯಮುಂತಾ ಗಾಂಧವೆ ಮತಮರುಗಿ॥ ॥ ೩ ॥

ನಡೆಯುತೊಡೆಯುವೆಮುಂನ್ನೆನಗೆ ಪೋಲ್ತುದವೆಯುಂ ಕೊಡುಪಾರು ಜಂನವು।
ದೊಡವೆಯದು ನಂಬದೆಲು ಬಂರದೆನು ತ್ತನದಳಿನವಾ॥
ನೃಪಡನಶ್ಶೈಯ್ಯುಲಿಕೊಂಡು ಪಮ್ಮ ದವಡಿನಿ ಮಾಡೇಶ್ವರರಿ ಗವಿನಿಡಿ।
ನಡದನಲ್ಲಾರವನನಗರಿಗೆ ಮೂಖ್ಯನೈನಾರು॥ ೪೭೩
ನೋಡಲಾಗದು ಜಾಜ ಸಾಡುವ ಪಾಡಿಗನವೆಂದರ್ಥ ಚೆಂದ್ರಾ।
ಜೂಡನಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟನೇನ್ವ್ಯದಿಸಾರ್ಥ ದಿಂ ಜಾಜಾ॥
ನಾಡಿ ಧರ್ಮಜ ಮುಖ್ಯರೆಳದರು। ಮೂಡೆ ಭಕ್ತಿಯ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದೊಳು।
ದಾಡಿ ಶಂಕರನೊಳ್ಗಳು ಬೆರದನೆ ಮೂಖ್ಯನೈನಾರು॥ ೪೭೪
ಯುಕ್ತಿ ದಂಡಾರಾಮ ಭಕ್ತಿಯ। ರಕ್ತಿಯಿಂ ತೊಂಡು ನಿರುಗಿ ಸಾಡೊಳು।
ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿವೃದಿಂ ತ್ರಿನೆ ಶಾಪಾನರ್ತ ಮಾಬಿರಕ್ತಿ॥
ಪ್ರಕ್ತವಡ ಸಂಪಾರ ಕೌಖ್ಯರಕ್ತ ಶಾವ ಭಕ್ತಪ್ರಸಾದವು।
ರಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯಸಂತ್ರ ತಿಯದ ನರಕ್ತಿಯ್ಯಂ ತಾನೇ॥ ೪೭೫
ಬೆರಸಿದಂ ತ್ರಿದ ನಿಂ ತ್ತು ನೋಡುವ। ಬೆರದುಸ್ಥಗೆ ಬೆರದದುವರ।
ಭರದಿ ಜದಪ್ರೊಲು ಬೆರದಿದಿಕ್ಷುಮ ಶರರಶಂ ಜ್ಞೇ॥
ಶರಣಾನುಂಭಾವಾರ ಮಾಂಟಿಗೆ। ಬೆರದದಿಕ್ಷುನು ಲೋಕವಂ ತಾಂ।
ಬೆರದನೊಂದುಂ ವಿನರ ಲೋಕಂ ಭಕ್ತನಂ ತಾನೇ॥ ೪೭೬
ಶರಿಕಿಶಡೆ ನರಲೋಕ ವಿವೇ ಸ್ವರದಬೋಕ ವಿನತ್ತೆ ಶಾವಯು।
ತ್ತರಿಗೆ ತಾಪೇ ನಿಲ್ಲುಯ ತ್ನಲುಂಟಿ ನೀಡೇಳು॥
ಪರಶೈ ಭಕ್ತಿಕ ಕೀಲಕಲ ವಿಸ್ತರಗಾರಿಯೆ ವಿಧೇ ತ್ರಿಕಿಸಾ।
ಶಿರಸುತಿಸಳುಂ ನಿನಗೆ ನಳಲುಸತಿಯಂದಳನೆಯಾಗೇ॥ ೪೭೭
ಅಂತು ನರಿಂತು ಸುಭಕ್ತಿಯಾಂ ನೀನರಿಕ ವಾಗದ ಪೊಕ್ಕಿ ಲೈಯ್ಯನ।
ಈ ಸುರದೆ ಮುದಿ ಶಾಶ್ವೈರ್ಯ ನೆಂತ್ತುಂ ಪೋಗವಾರೆಯಲ್ಲಾ॥
ಕರೆಗೊರಲವನರ ಜರಗಿಂಗೆ। ತೆರದೊಳ್ಗಾ ಪಾಗೇ ಪುದೇಸರೆ।
ಶಿರದೆಪಿ ಬರಂಶೂಡೆ ಪೋಗೆ ಮದಾ ಗದೇಳೆನಲು॥ ೪೭೮
ಋಂದಿಯೀನಳೆಯಿ ತೆರದೊಳ್ ಪಂ ದಿಯಂ ಹೊಂದಾಂಯ್ದವೆಂನೋ।
ಡಿಂಡಿತನ ತಳುವಿಲ್ಲದೇಳಲು ಶಿಂದು ದಿನವೇ ಮಾ॥
ಮುಂದೆ ಮೂದಲಿದದ ಬಳಿಕ್ಕಿ ಕ್ಷುದಂದ ವಲ್ಲದು ಭಕ್ತಿಸೀತಿಗೆ।
ಪೊಂದಿದಂಶಂ ದಬ್ಬ್ಯವಂ ಬಿಡಿದಿ ನಿಂಕು ನೀವೆನುತಾ॥ ೪೭೯
ಕರುಷದಲಿ ವಿಡಿದಾರರಂಶರ ತರಿಬು ತಂನ್ನದು ಭೋಷ್ಪಂಯಂ ವತಿ।
ಕರಿದಿಶೈಲಾವತ್ತ್ರಯಾ ಗಾಕೆ ಪಾರಿವಿಲುವೇಳುದಾ॥
ಅರವಿಣ್ಣಾಳು ವಸಾದನಿಬಕರಂ। ಬರಿದಿ ನಿಜಶೈಂಗಾರವ ನಲಾ।

ಸಂಭವಿಸಿ(ಶರ)ದಾನಂದದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮವನೇಱಿ ॥ ॥ ೨೦ ॥

ತರುಣಿಯರು ನಂದನರು ದಾತವರು। ಸ್ಥಿರಜನಂಗಳು ನೆರೆದು ಭಜಿಸು।

ತ್ತಿರಲು ಘೇಪ್ಪುಷ್ಪ ಬಾಗುಬಲಬಲ ಯಾನು ಹೊಡೆ ಸ್ಕಂದ ಚರಣಂ॥

ಬರುತ್ತಿರಲು ಭಂಗೀ ತನಾದಂ ಹೊರೆದು ಮಂಗಳಕರ ನವೆಹೆಯ ಲೊ।

ತ್ತಿಂಶದ್ಬಾ ಮಹೇಶ ತನಾ ಈ ಛತ್ರಂಗಳಲರು ಬಿಸೇ ॥ ॥೨೧॥

ದೇವಾ ವೃಷ್ಟನಿಗಳು ಲಾಯಲು ತೀವಿರ್ಪ ಹುಷಿಯು ರಂಯು ಶ್ರುರಮೊಳು।

ದೇವಕಾರ್ಯರಿನೆರದು ನೆರೆಯೂರಂಗೆ ಶ್ರೀ ಶಂಕ್ರೆ ॥

ಆಣಿಯತ್ತಳ ವದಿರೆ ನೆಗದು ಮಹಾವಿಭವದಿಂದೊತ್ತಿ ಪಡೆಯಲು

ದೇವನಿಚಯಂ ಶ್ರೀಗಳ ಲುದ್ದೇಶಿಕ ಮಹಿಮೆ ಶಿತ್ತು ॥ ॥೨೨॥

ಉರಗ ಭೂಪಾಳ ಯಾಜ್ಞೆಯಂ ತತ್ಸಭೆಯೊಳ್ ಂ ತವರು ಸಲ್ಗಳರು ಭಾ।

ಸುರನಿಧಿಯೊಳ್ ಗೂಲಾದಿ ನದಿಯು ಭಕ್ತರ್ ಬ್ಬಾವದಲಿ ॥

ಸುರಚರಂ ಮ್ಮಿಸಿ ತಾಪ್ಪ ಧರಭೂ ಧರಶಿಪ್ರೋದನ ತತ್ಪ್ರಭಾ ಕನಿ।

ಜನರಸು ದಾಸತ್ವ ಮೂಲ ಪಾಲಕ ಸಂಜನರಸು ತಾನು ॥ ॥೨೩॥

ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಸ್ಕಂಧ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪದನು ೧೭ ಲಂಕ್ಷಿ ಮಂಗಳಮಹಾ। ಶ್ರೀ ಗುರುವೇನಮಃ॥

॥ ಗುರು ಭಕ್ತ್ಯಾಂ ಡಾರಿಯ ಶಂಕರದ ದರ್ಭೆ ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ತರು ಗಾಡೀಳದಮೋಕ್ಷವಂ ಕೇಳಿರ್ದ ಡುಕಂಡಾರ್ಕಳದು ದಾಯ್ಯಲು।

ಮರಳಿಪಡದವು ಸುರುತನಯ ನಾಂದಾರಿಯ ಕ್ಷಿನ ಗ್ರಾಂ ॥

॥ ಪದನು ॥

ಯದುನಿಮಿತ್ತಂ ಧುರಿತ ರಾಜಿಕ ಪು ದತಿಯರು ಜೇಳದ ಮುಡಿ ನಳಂ।

ವಿದಿತ ತವಪ್ರುದಲ್ಲದೆ ವಿರಪ್ಪನೆ ಯಿಷ್ಟವನಿ ತಿಯರಾಂ ॥

ಸುಮಹೋತ್ರಿಗಳ ಗಾರ್ಕಿವಾದೊಡೆ। ತುದಿಯೊಳೊಕ್ಕೃತ್ತೆ ಉದೆ ಮತನಪಿ।

ಪದನೆ ಪರ ಪ್ರತ್ಯಪ್ಪ ನಿಲ್ವಾರಂ ಸಭಾ ತಂಗೇ ॥ ॥೧॥

ಪ್ರಾಂತ್ಯೊಳಾ ಜ್ಯವ ನೆರದಡಂ ಪುಚ್ಚರಿಪ ಧಗಧಗಯ ಮತನೆರೆಯಾ।

ವರಿ ಬಿದವಲಾಂ ಶ್ರೀಧವತಿಯ ಕಳಾಂ ಶ್ರೀ ನಾ ತೆಂದೂ ॥

ಘರದ ವಚ ಮಂಗಳ ನಭ ವಜ್ರಕ್ರ ಪರಿತೆಂಯಂ ಕೇಳಲಾ ತಂ।

ವರೆಂಯು ಲಾಕಿ ಭೆ ಗ್ಲಾವೇ ಪದಿಂ ಶಿವವೇಪ ವೆಗ್ಗಲಿ ಸಿ ॥ ॥೨॥

ಪ್ರಾಸ ಣಿ ಯವವರ್ತಿ ಚ್ಛ ನೂ ಮರ್ಗದಿ। ಯೊಗಿಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಾ ಯವಂಪರಿ।

ಯೋಗಿ ಭೂ ದದವರಿದು ಶೋಮಳಿ ತಂಪ್ಪರ ರಾಕ್ಷೀ ॥

ಆಗಳಾ ತಂಮು ನಿಮು ದಂಕಂ ಡೇ ಗುತೆಂ ಶಾಗಾಂಧ ರಂಣಾ।

ಶೀ ನೆಬ ಕ್ಷಾ ತಾರ್ಕ್ಯಮುಂತಾ ಗುಂಡದೆ ಮತ ಮರು ಗೀ ॥ ॥೩॥

ಮುಂಡೆಯವನ ನಿರೂಢದಿಂ ತಾಂ। ನಿಂದು ನಿವಸ್ತೇವಾದವೃದ್ಧೆಯೊಳ್ ಉರುಪ
ಸಂಚದಿಂ ಹೇಳ್ದರೊಡಂಬಡ ತೊಲ್ಗೋವೀವಿದರೆ॥
ಯಂದು ಮೊಳಯೆ ಬಲ್ಲನಿಂ ನೆಂ। ನಿಂದತ್ತ ಪ್ಪಿಲ್ಲಂ ಗಾಕೋಳಂತ್ತ
ತಂದದಂ ಮೇ ನಾರ್ ಹೇಳ್ದ ಬಲ್ಲದೆ ಪ್ರೋನ್ನದೇ ಸುವೆನೇ॥ ॥೪॥
ಬಾವಿನಿಲು ಭಕ್ತಿಯೇ ತಾ ಜೀವವೆಮಗಿಬ್ಬರಿಗೆ ನಿಜವಿಂತಾದ
ತಾವಗಂ ನಾನಿಂನ್ನ ಕೋಡಿಂ ಜೀಯಾ ಮಾಡಿ॥
ಕ್ರೋವಿ ನಿಂನ್ನಂ ಕಳವದು ಚಿಂತವೆ। ಯಾವರ ರಾಯಲ ನಿಂನ್ನ ಪದ್ಮ ಸು
ದೇವನೊಡದೊಂದಿರುಳ್ಳುಂ ಬಿಜಯಂಗೈದುಹರು ಷಡಲಾ॥ ॥೫॥
ಯಂನ್ನ ಕಂಡು ದಿದ್ವ್ಯದಿಚದರಿಂ ನಿಂನ್ನವಂ ಬೇಡಿಂದೆನೆ ನಲಿವೆ।
ಬಿಂನ್ನನಾ ಕುಗುತ್ತರಿಂದವಂ ಮಟ್ಟ ಪತೆರದಿ ಪಿಡರಿ॥
ತಂನ್ನ ಬಾಯಂ ಕ್ರೋಯ್ದು ಕೊಳು ತಂ। ತಂನ್ನ ಶೋಕಾಕ್ರಾಂತದಿಂ ಪಂ।
ತ್ರಂನ್ನ ತಾಪರದಾ ತುಡೊಪ್ಪು ನೆರೆದುದು ನೆಲದಲ್ಲಿ॥ ॥೬॥
ಪ್ರಾರಕ್ಷು ಕ್ಷೋರಲುತ್ತರಳು ರಾರಿಮದು॥ ಬಾವನವದೊಳ್ ಶೋಭಿತ।
ಕರಹಗಾಸುರ ದೈವವಿಹಾರ ದಾಸುಮ ಪ್ರೋಮಿ॥
ಗುರುವರಾ ಗುರುನಾಥ ದಾ। ಗುರುವರಾ ಗುರು ದೇವನೇ ಪ।
ದ್ಮರು ವೆರೆಟ್ಟಿ ನಿಮ ತ್ರಾಣ ಜುತ್ತೈ ತಂದು ಪತಿನೆರಗಿ॥ ॥೭॥
ಯಂನ್ನ ತಾಯಿ ನಿಂನ್ನನೀಷೋಸು ತೆಂ ಮೊದಲ ನಾಂ ಯುದೆಕೈ ಕೆರನೇ।
ನಿಂನ್ನ ಕಾನವತನ ವದೆ ತಪ್ಪಂದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೆ ನವವಿ॥
ನಿಂನ್ನೊಡೆ ನವಗು ತರ ನಾ ತರ। ನಿಂನ್ನ ಕೆಂದಿನೆವರಿಹರಿಸುವದು।
ನಿಂನ್ನ ಶಂಕೋಭಿಸುವ ವಾಕಂ ಹರಿವುದೆನವಿಂದೊ॥ ॥೮॥
ಅಕ್ಕ ನಿಂನ್ನಂ ಮದಿದವ ದ್ರೋ ಹಕ್ಕಿನಿವಗಂಯವೇನೊ ನಿವಗಾ।
ಮಕ್ಕಿ ಪನವ್ಪುಂ ಪಿಂನ್ನದು ಕ್ಕರಿತಕ್ಕ ವಧಿಯುಂ ತಿಳೀ॥
ಅಕ್ಕ ನಿಂದದಿಗಡಿಗೆ ನಿಂನ್ನಂ। ತರ್ಕವಿವಿತಿಂದಾ ಪಿತ್ಥು ವತ ಹಗಾ
ಮಸ್ಕ ತ್ರೋಲ ಸುವ್ಪಿನಾಯವಾವ್ಪುದೊ ಹೇಳರಿಪತಾಯೇ॥ ॥೯॥
ಗುಡುಗದಿದರ್ಗಂತಿದರ್ಗಕ್ಕಟಿ ಚರಿಪಿಡಿಲು ಶ್ರೋಡದುದುಹ ವರಿಯದೇವೆ ಸು।
ಪ್ರೊಡವಿ ಯೊಳ್ಳ ಕೀಗಂ ತಪ್ಪಪೊಂಪ್ಪಿವೆಗೂ ಪ್ರಾವರ್ಗ ಜನ್ನದಲಿ॥
ತೊಡನಿನಾ ಮೂರವದರದೊಳುಂ। ಮೃಡನಿವೊ ಜಗ ನಿಗಳ್ಳ ವಲದರ್ಗಳ್।
ವಡಿ ನಿನೆಅದ್ವೈತ ಕಮತಯಿಂದಿ ಶರಿಂತೆಗಳ್ ಪ್ರಾ॥ ॥೧೦॥
ಹರನೊಡೆಯನಾ ವಾಳುವೆಂ ಬಾವಿವರಣದಿಂದಾ ಪ್ರಾಮಿ ಭ್ರತ್ಪಾ।
ಜರ ಳಾದಿಂದಾ ನಾ ಜರಿಪಿನೇ ಪೋದ ಶುಳ ಬಾರಾ।
ಚರಣಾವಿಕ್ಷ್ಯಯ ಭ್ರಾಂತಿ ಯುಂಹಂ। ಜರಿಪಿರಾ ಜವದುಳ ಚರಣ ಪಾ

ಚರಣಾಂಬರ ಖಂಡಗಳಿಂ ಮುಚ್ಚಿದೆನೆ ಪ್ರಾಂಬಪತ್ತ್ರದಲಿ ॥ ॥೧೧॥
ಫಲವನಿತ್ತರ್ಚಿಸಿದೆನೇ । ಪುಲಕರವನಾವಂದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ।
ವಳ್ಳಿಗಳೊಳು ವರ್ಚಿಸಿದೆನೇ ಪುಣ್ಯವನರೋಚಕರೇ ॥
ಬಳ್ಳಿ ಬಂದಂತಾರ್ಪರುಗಳಿಂ । ನಿಲಿಪಿದಿಕ್ಕರಿಸಿದೆನೆ ಜಂಗಮ ।
ಪುಲಿಕೆಕೊಂಡಿಷ್ಟಾಂಗ ಪೆರಗಿನೆ ಮುನಿಸಂಚಿಕ್ಕೆಯ್ಯು ॥ ॥೧೨॥
ಆಮಹೇಶನ ಭಕ್ತರನು ದಾಸೀನದಲಿ ಕಂಡಾತ್ಮದೊಳು ವರ
ಮಾನಭಾವದೊಳುಂನ್ನ ತಾಂಪದದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿತೆನೇ ॥
ಶಾಮು ಭವ ಜಂಗಮವು ಬರೆ ಪಮುಂತೂಮುಕೂಲಸ್ತ್ರಿಂಶಂಗಳಿಂದಂ ।
ಸ್ನಾನವಾದ ಶಿವಲಿಪಿನೇಶ ಮುಗವರ್ವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ॥೧೩॥
ಅನುವಂತುಂಮ್ನಿ ಶಿಜಂಗಮಾರಾಧನೆಗಳಿಂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾ ।
ದೆನೆಂಯದಾಶಕ್ತಿಯಲಿ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಅಸುವ ನರಿಂಯ ದೇಶಂತ್ರಿಬೇದವ । ನಿನಿ ತವಂಡೆದಿದೆನೇ ವಿಚಾರಿಪ
ಶಿವಕುಲವನಾ ಜಂಗಮಾವಳಿಯತುಡೆಯೊಳ್ಳೆಲೆ ತಾಂಯ ॥ ॥೧೪॥
ಬೆರಸಿದನೆ ಭವಿ ಭೇದವೃಳದನು ಪರಸಿಕ್ಕೆಕೊಂಡೆನೆ ಆವಂಶ್ವಾ ।
ಶರರಚಿತ ಶಾಕಂಗಳಿಂ ಶರಿರಲಿ ಸಿದೆನೆ ಶರರಾ
ಹರಗ ಖಾಂಗಳ ನೆಗ್ಗಡಿದೆನೆ । ಧಾರಿಣಿಯರುಗಳಿಂ ಪಾಚಿಪಿದನೇ ।
ಶರಣಾಜನ ತತ್ತ್ವಾನುಭವ ಗೋಷ್ಠಿಪ್ರಸಂಗದಲಿ ॥ ॥೧೫॥
ಮದಿವಿಮನದೊಳು ಭೇದಮಂ ಮಾಡಿದೆನೆ ವಿದ್ಯಾಶಿವಸುರಗಳಲಿ ।
ಮುದವಲದಾರ್ಚರಿಸಿದೆನೆ ಬದ್ದುರುವಶಿರ್ವಗಳಾ ॥
ಹೃದಯದೊಳು ಧ್ಯಾನಿಸೆನೆ ಗುರುವಂ । ಪದುಳದಿಂ ಶರಣಾಗೆನೆ ಗುರು
ಪದಕೆ ಮುಂನ್ನಿಡಿವೆ ಗುರುಕುಲಾವಳಿಯ ಮೇಲ ವಿಂದಾ ॥ ॥೧೬॥
ಮರೆಯಾನೆ ಮುಂನ್ನಿನ ಜನನವಂ । ತೊರೆಯದೆನಾ ಭವಿಯ ಸಂಗವ ।
ನರಿಯನೆ ಶಿವಧರ್ಮವ ಪರವಾದಿಗಂಜಿದೆನೇ ॥
ಜರಿಯನೇ ಸಂಸಾರ ಮಾಯೆಯ । ವರಿಯನೇ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ
ನೆರನಿದನೆ ಭ್ರಮಿಸಿ ಲಿಂಗಾನರ್ಪಿತದ ರುಚಿಗೆ ॥ ॥೧೭॥
ತಿರಿದೆನೆ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯಂ ಮನ । ಪೂಜಿದೆನೆ ಮನದಂನ್ಯದೈವಕೆ ।
ಜಾರಿದೆನೆ ದಿನದಿನಕೆ ನಿಯಮಾಚಾರ ಭಾಷೆಗಳಾ ॥
ಸೀರಿದೆನೆ ಕಂಡಾರ್ಪರುಗಳಿಂ । ದೂರಿದೆನೆ ಶಿವಭಕ್ತರುಗಳಂ ।
ಹೂರಿದೆನೆ ಶಿವಲಾಂಛನವನವಂಸ್ಪರ ನಿಷ್ಠೆ ॥ ॥೧೮॥
ಹಂಚಿಸಿದೆನೆ ಶಿವನಿತ್ತರ ಶಾವಕ । ಮಗಿಸಿದೆನೆ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವ ।
ವಗಲಿದಿದೆನೇ ಕಲರವಂ ಪಾಡಿ ಷ್ಟ ಪಿಷ್ಟರನು ॥

ಬಗೆಯಬೇಕುತ್ತುವರು ಕ್ಷುರುಗಳಂ । ಪೊಗಳ್ವುದೆನೆ ನಾನೆಂನ್ನ ಕೀರ್ತಿನೆ ।
ತೆಗಳ್ವುದೆನೆ ಘುಧರ್ಗೆ ತ್ರೈವೃತ್ತಿಯ ಸಾಚಿತವಂ ಮೈರದೂ ॥ ೫೧೯
ಮಡಿದೆನೇದತ್ತ್ವದೊಳ್ವಿಷ್ಟದ । ಸುಡಿಯೆನಾಗಳ್ಗಿದೆನೆದೂಷ್ಟರ ।
ಕಿಡೆಗೆಳಂ ದೆನೆಯಿದರೊಳ್ಳಂಬ್ರತಗೇಡಿ ಪಳ್ನವಪ್ಪ ॥
ಪಡಿಲವೆನೆ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಂ ಪೇಳೊದವೆಂಯುಂ ಕೊಡೆವೆಶರಾಂಗನೆ ।
ಸಡಪುದೆನೆ ಶಾವನಿಂದೆಯುಂ ಶಾವನಿಂದೆಯುಂ ಕಿವಿಪೊಕ್ಕುತ್ತೇಳದೆನೇ ॥ ೫೨೦
ದೃಷ್ಟನೇಕುಮಯೊಕ್ತವೆಂಯೇ ಉಷ್ಟವಂಚಕನೆ ದುರಾತ್ಮನೆ ।
ಕಷ್ಟನೇಕಾರ್ಕಂ ಜ್ಞಾಭಾವನೆ ಕವಿಟ ಮಾನವನೇ ॥
ಶಿಷ್ಟಜನದೂರನೆ ವಿಚಾರಭ್ರಷ್ಟನೆಗಭಕ್ತನೆ ದುಜನಾ ।
ರಷ್ಟನೆ ತಾಮಸನೆ ನೀತಿಹೀನನೇ ಖಳನೇ ॥ ೫೨೧
ಶಾಠಿಯೇದುವರ್ತ್ನನಿಯೇನಾ । ಶ್ರೀಗುರುವಿಂತೇ ಧಮದಾಂಧನೆ ನಂ ।
ತಾಳಚಿತ್ತನೆ ಕರ್ಮವಾದಿಯೆ ಧರ್ಮವಿಕ್ರಿಯನೇ ॥
ಕಾರ್ಯರುಷನೇ ಧೂರ್ತನೇ ಪ್ರಲಾಪಿ ಜಾಲಕನೆ ದುರುಳನೆ ।
ಯೀಶರಿಯಸುರು ಕಲ್ಪವೆನಗಿಂತಾಯಿತೆಂತಿತಾಯೇ ॥ ೫೨೨
ಹೀತಿಯೊಳ್ಪದು ತಾಸಂತ್ರಿನಲುಕ್ಕೇಳ್ । ಶ್ರುತಿನಂಬದಿಪ ಪುಶಾ
ಧ್ರುತಾಚಯ ಮತ ಮೇಲಾತ್ಮೀತಾಚ ವೆಂಪಿಲ್ಲನ ಚಯ ಮತ ಮೇಲೇ ॥
ಶ್ರುತಿನಿಮಾಣ ಕವೆಮತ ಮುದದಿಂ । ಶ್ರುತಿಯಸ್ಕೃತಿ ಪಯಯ ಮತ ತರ್ಕ ।
ಶ್ರುತಿಗತಾಗಮಾರ್ಥಿಯನೆ ಶ್ರುತಿಮಂಜುಳ್ಮೀಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೫೨೩
ಕಂಚತಾಸುರು ಯೋಷಿತಯಮತಂ ಜದುಲಿಂಗಿಕೇ ಪ್ಪಾದಾಗಿದಪ
ಮಂಚಿತದತಂಮ್ಮಯ ಸುರುವಿ ಸತ್ಯಗೆಯದಿದನಂತರೂ ॥
ವಂಚಿಪದೆವಡನಂ ದರಂತ್ರಾ । ಪುಂಚಿಲಿಪಿ ಪೊಂದಿದುರ್ಬಿಟ್ಟಾ ।
ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿಯರಂ ಬಳ್ಕೆತಾವಧಿಗಯಂ ಪೊಳ್ಕೆ ॥ ೫೨೪
ವರವನು ತೆಯರಮೋತ್ರೆ ಗೊಪ್ಪ । ತರುಣಿಯರ ವಂತ್ರೋಂಪ್ಪಮುಷ್ಟಿದ ।
ಪತಿಪ್ರಜಾಕ್ಷಿಯರಂ ಬಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ಯೋಳ್ವುವಿಧದವರೂ ॥
ಪರಿಕಿಪಡೆ ಗುರುರಾಣ ಪಾಂಕುಥ । ಪರಿಯಲಾಂಕುಲಿ ತಾಂಬಿಯೇದು
ಪ್ತರಮಹಾಶಾತ್ರ ನೆಂತೆಂತ್ರಾಂಖತವೆನು ಮುಂದೇ ॥ ೫೨೫
ಯಲ್ಲ ನಮಾ ದುವೆ ನಿದಕಿ ಹೇಳ್ಜಾ । ಜ್ಞಾನಿ ಪಾಡವನೆ ಸಾತವಳ್ಳುತ ।
ಪಾವಕಿಗೋಂ ಕದಿಬಾಳ್ನಸೇಳನು ನಿಂದು ನೋಡುವನು
ತಾನಳುತ ಬಳ್ಳಯುತ್ತ । ಬಂದಾಪೂವಿದಿಯ ವೆಲ್ಲಡಿಗೆರಗಿತಂ ।
ಸ್ನಾವನವನಂ ಪೊರಪಿಪೊಳ್ಳುತಾ ಪತಿಯಕರಾದದಲಿ ॥ ೫೨೬
ತತೆಯೊಡೆಯ ಲದಿಗಡಿಗೆ ತಾಂಗಿಪಿ ಪೊಳ್ಳುವ ಪದಕವ ನೋಡುತ್ತ ವಿಳ್ಳದು

ಹೊಳವನಿಳೆಯೊಳಗೆಸೆದು ಪ್ರಾರಬ್ಧವ ಶೇಷವುಳಿಪನು ತಂಪ್ಪಾ॥
ಅಳಿಯದೆಂದೇ ನೋಡುವಂ ತಾಂ ಲಲವೆಂಬುಂ ನೋಡುವನು ಬಾಂಬ್ಬ+
ಷ್ಟಿಗಳು ವಲಿಂಗದ ಗರ್ಭದೊಳ್ಗು ಶಿವ ತೆಂದು ನೋಡುವನೂ॥ ೧೭॥
ತಿಳಿಯ ತೊಡಲಾಕರಿಕರಿದು ದಿಸು ಬಲಂತು ವೀಂಯ್ಸುಲಿ ನೋಡುವಂಪ್ಪದ।
ವಲದ ಗ್ರತ್ನನುವಂ ಕುಪುರಿದರಿದರಿಕೆ ಲ್ಗಾರ ಭೋಗಿಕ್ಕೀ॥
ತುಳಿತುಳಿದು ತಾಂ ಶರಣ ತೋರಿಯಾಲ। ಕಲದ ಬಗೆಕನು ಪಾದರಹಿತ್ತಾ॥
ವಲಂಯುಪೇ ಲರಿದರಿದು ದೇಹವನುರು ಲೂರಿಪುವಾ॥ ೧೮॥
ಬಿಡದೆ ಪದದಿಂಯು ಪೇಲಿದ್ರುಷ್ಟಿಗಳಿಡದುರ್ನ್ನೋಡಿದಕಂಗಳಂ
ದೊಡವೆಬೇಟ ವವತಿರ್ಪುದಮೂಗಂ ಕೊಯ್ಯುದಾಯ್ಕೀ॥
ನೆಡದು ಬಂದಡಿಗಳ ನೆರದುವು। ಕಡದತ್ತಕಿರ್ನ್ಯದೆಲು ಬಂಯುನಿದಾ।
ನಿಡಕರಂಗಳ ವಂದು ಚದುರಂ ನುಡಿದ ನಾಲಗೆಯಾ॥ ೧೯॥
ಮೊಷ್ಟಮೊದಲನೆ ಕೊಯ್ದುರ್ದ ತಂಯೊಡ। ವಟ್ಟಿಡಾಪು ವಿನುವ ಪದವನು
ನಿಷ್ಟೊರಬಿತ್ರಲೆಯತ್ತ ನೋಡಿದ ತಲೆಯ ನೊಡಕುಷ್ಟೀ॥
ಚಿಕ್ಕಾನಾಗಳು ಪ್ರಳಕ ಪಿಂತತಿ। ಪೆ ದೃಷ್ಟಿ ದೂಡಲಂತರಿತರ ದಳಯೊ।
ಕೊಟ್ಟಿಪ ಜಯುಗಕತಿರ್ದಿದ ವಷ ನಿಧಿಲವ ವಿರಿದೂ॥ ೨೦॥
ಕೂಡಿ ಕಾಂಯುವನು ರಡಾ ರುದಿ ರುಡಿ। ಮಾಡಿ ಬರು ಘಾಳಯಲ ಚಲ್ಲು।
ನೋಡುವಂ ಶಿರಿ ಮುಡಿಯೊ ಭೂಡ ನೊಡವರೆಯ ಬರೆಕಾಪೀ॥
ಕೀಡೆತನು ಬಳರು ಲಾಗದೆಂದೇ ನೋಡುವಂತಾನಂ ತುಪ್ಪಳಯಲೆ।
ನೋಡುವಂ ಮತ್ತಿಂ ತಿರದೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿಯೊಂಡಾರೀ॥ ೨೧॥
ಮತ್ತೆ ಬಪುರಂ ಪೀಳ್ಗರುಳಂ ಕಿತ್ತ್ರದೇವಾ ಲಾಯುದಪುತ್ತಂ
ಕುತ್ತತೇ ನೋಡುವನಿರಂ ಗಾದಲ್ಲದೀಕರ್ಮ॥
ಪ್ರಕ್ತರಿಪದಂದೆಮ ತಕನಲು ತಳತ್ತ ಪತಿ ಶೋಕಾಗ್ನಿರಂಗಳೊ।
ಶ್ರೋತ್ರ ರಿಪಿ ನೋಡುತ್ತ ತಂನಪ್ಲು ಗುತಾ ವರಿಂಯುದಿದೂರ್॥ ೨೨॥
ಪ್ರೀಪ ನಲ್ಗಂಯು ನಿಲುವ ನೆಯ್ದಿಲಾಪ್ಸು ವಮರು ಭಾಡತೆರದಿಂ।
ಚಂಪೊಳಲ ನಾತಂ ಪ್ರಾರಮದುವ ನೋಡುವ ನುಮತ್ತೇ॥
ಅಪುರಕೆ ಮರಳಿಯ ಕುಮ ಕೊರೆಪತ್ತಿಯು ಸುಡಿಯೊಳಗುಪ್ರೋಗುವನುಕೆ।
ತಾಪುಸುವಪೂರಮಸುವ ನಾಗಳೆಬೀಳ ನೇಳುವನೂ॥ ೨೩॥
ಅಡವಿಗೆಂಯ್ದುವನಲ್ಗರಲು ಬವ। ನೆಡೆನೆಡೆಗೆ ಕೋಕಾ ತುರದೊಳೊ।
ಬೆಡೆಂಯೊಳಂ ಕಾಲ್ಗಿಲ್ಲದ ಭ್ರಮೆಹೊಂದುತಿರುಗುತ್ತಾ॥
ಕಡುಬಳಲುತಲೆ ಪ್ರಾಣ ಭರ್ತಾನುಡಿವ ಪವಂ ವಟ್ಟಿದ ನೆಂನ್ವಡಿಂವಂ।
ಕಿಡುಪ್ರದಂ ಮೊದಲನಪ್ಪ ಷ್ಟಾಪ್ಪೇ ಳಿನಗೆ ಭಿಯಾ॥ ೨೪॥

ಚಂದವತಿಹೇಳಂದಿಗೆವಗೀ ಛಂದವೃದುವಛಂದವಂಮಾ।
ಕಂದವತಿಹೇಳಿಂನ್ನ ಪವನಸಿವ ಕಂದಳಿವೃ ಚಂದ್ರಮೋ॥
ಮಂದಮತಿಯಾಗಿದೆ ನೆಲೆಪಿಚಪು। ಮಂದಹೇಳು ಆ ಶೋಕವಾಗಿದ್ದು।
ದೆಂದೆವನೆ ನೀ ಹೇಳು ಶೋಕಿಂತು ಪುಂಮ್ನ ದಿಕ ಬೇಡಾ॥ ॥೨೫॥
ಬಹುರಿಂತೆ ಪೇಳ್ವಾಗಿ ಕರವುವ, ಬಹುರವೆಂದಿಗೆ ಹೋಗುವೆ ನರಳಿಂತು।
ವೃಷುರುಪುರು ನೀ ನೆಂನ್ನಮೊಗವರಳು ಪುವ ಪರಿಯಂತೋ॥
ಸುರಿನವರುದೇ ನಾ ಚಿಬಾಗಿ ದಮುಕುಡೆವನಿ ಪೇಳಾಗಿ ಯೋತಾ॥
ಬುಸುವ ತಳಸಿವ ಗೆಂದು ಕಿಡು ವೃದು ತಳ ಖಿಂತೇಹೇಳು॥ ॥೨೬॥
ಬಂನ್ನಂತೆ ಗುರುಕರು ಗಾಳಿ ಕವನಿದೆ ಬಂನ್ನ ನೀವೆ ನಲಾಗದೇ ಸುರ।
ಹೊಂನ್ನೆ ವಮುರಾ ನಿಂನ್ನ ಮಾತ್ರದು ಹೊಂನ್ನೆ ಬೆಳಗಿಗೆ॥
ಹೊಂನ್ನೆ ಹೊಂನ್ನೆಯ್ಯವಗಳು ಮನವಂ। ಮನ್ನಿಸಾ ಚಂನ್ನಂಗಿಯೋಳು।
ಜಂನ್ನೆಯ್ಯಂಗೊಲಿದ ಭವನೆಂದಿಗೆ ಚಂನ್ನಮಾದು ವನಾ॥ ॥೨೭॥
ಮುತ್ತವೇ ಮುತ್ತನ್ನೆ ಚಂಗಳೆ। ಸದ್ಧಿಯೆನಾ ನಿರುಗಿರುದು ನೆವ।
ಸದ್ಧಿಯೋ ತರಿವೆಳರ ವೃತ್ತಿ ರಲಿಂತರಿಯದಿರುಕೆ॥
ಮುಕ್ತಿಯಾಹೇಳಿಂನ್ನ ದುಃಖಕೆ। ಮತ್ತೆ ಕರಿಕರವಾವೃದೋ ಪುಂ।
ನೃತ್ತವೆ ದುಕ್ಖರಿಕಮಾಚಂದು ನೃತ್ತ ಸಾದೆವಲಾ॥ ॥೨೮॥
ವಾರಿಕೇಳ ವೆ ~~ವಾರೇ~~ ಳುಠಮನಾರಿಯು। ಬಾರ ಭೋಧೆಯ ನಾದರಿಸದವಿ।
ಬಾರಿಯಾದಿಮ ನಿಲ್ಲಿಯೋ ಯಿಂನ್ನೆ ಟಿಲ್ಲಿತುದು ಬದುಕೂ॥
ಮಾರವೈರಿಯ ನಗರಿಗಾಗಳು। ಹಾರುವ ಸುನಾನಿಂದು ವಾಲವ।
ಘೋರವನಗರಿಗೆ ಹೋದವಾರ್ವರು ವನರಿಯುತೆ ವನಕೆ॥ ॥೨೯॥
ತಾಳವೇಕು ಶೋಕಮರಿಯಂತಾಳಲಾರ ಸುಮಾತಳಂಗವಿ।
ಹೇಳು ಮಾತು ನಳಂ ಬಳಕ ಬರಿಮಾತು ನಳ ನವೃದೇ॥
ಬೇಳಿನೊಷ್ಟ ಕಟಕ ಬಂದುವಗಿದು। ಬಾಳಿಂಯುತಿಪಾರಂನವಿದೀ।
ಕೇಳು ಮುಂನ್ನಿ ನಕ್ಕವ ನಿಂಪ್ರಾರಂಗಳು ವವರೂ॥ ॥೩೦॥
ಬಿಲ್ಲವೇರಿಹೇಳ ಕಂಟಯುಂನ್ನೀ। ಬಿಲ್ಲ ತವವೆಂದಂಗೆ ಮಗುಳ್ದುರು।
ಸೊಲ್ಲು ತಪ್ಪಿತೆ ಯುಂನ್ನಳು ತಸಗ್ಗದದೇ ತರಲ॥
ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆ ಹೇಳವಧಿಯಂ ಬಿ ನಿಂಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂದಿದ್ದವಲ್ಲು।
ಸೊಲ್ಲಿಯೆ ಹೇಳದರಿ ಮಾತ್ಲನವಾವನೇಸುವೆವರೂ॥ ॥೩೧॥
ಸುರತಳಂ ನೀ ವಿಂತು ಮರವಟ್ಟಿರದಿ ಹೇಳಕೆ ವಿಧಿಯನಿವಗೆ।
ಕರಿಮೊಳಿಲ್ಲಿ ~~[illegible]~~। ನಳಿಕತಿತಿಯನು ತಂಕವು ತಾದೆ ವಲಾ॥
ಪರಿಪರಿಯಾಯ್ಗಳ ಕಾಂಯಿರಾಯಿ। ಹರಹರಾ ಯುವಲಾಂಗ ದೇವದು।

ಜರುಭಜನೆ ಶಿಲಕೂದಪೆಂದೋಂಯಲಿ ಫಲಂಗಳಿರಾ॥ ೪೫೧
ಭ್ರಮಿಸುತಿರ್ಪ ಭ್ರಮರವೇ, ಶಿರ್ಛ್ರ ಭ್ರಮಿಸು ಪೆಂಪ್ರಭ್ರಮೆ ಶಿಳವತ।
ಶ್ರೀಮಹೇಶೋರಾಜರುಂಡವೆ ಶಿಂಪ್ನಗತಿಯುಹನೇ॥
ಯುಮಗೆಗಳೆಯಳ್ವ ವಡುವ್ರದೆಂಬಾಕಮಧುರಂಬ್ಮಿಗೆ ಮಡಿವಹಿಲ್ಯಂಬಿ।
ಪವುತೆಯಿಂಬವೆಮಡಿಯಮಡಿಂಯಮ ಮಡಿಗಳೆಂಬಶ್ರುದೋ॥ ೪೫೨
ವಸಮಂಯೂರವೆ ಘೂಸಪಂಯೂರಶಶ। ಮನಪಿತಂಕ್ಕರುಗಾಡುವೆನೆಂದೊ।
ಯುವನೆಶಿರಶ್ರುಟ್ಟಿಂತೆ ಪದಾಶರಶ್ರುಳ್ಳುದೊಳಕುಶ್ರುದೇ॥
ಬವದಶಿಷ್ಟಿಗಳರಶಿಶೆಷ್ಟಂ। ಪೆನೆಯುಲಂಗದು ಭಕ್ತಿ ಶಶ್ವದ।
ಮನವನೆಂದೀವನೊ? ಶಾವಂತ್ರಾನೆನುತ ಪೆಂಮ್ಮುಂಮೂ॥ ೪೫೩
ದಿಕ್ಷ್ರಿಮೂನವಮೋಂಪ್ನತಿಯೊಳ್ದ ವಶ್ರುಕುಮೋನದೊಳ್ವವಹೇ।
ಳಿಕ್ರ ಹಂಗಂ ವಾಕ್ಟುದಿವಗಾವತ್ರಾಂರವಲೀ॥
ಜುತ್ರಚಂಪ್ನದಗೋಂ ಭ್ರುರವಿ ಶಾಂತ್ರವರವಿಕ್ಷ್ಪರಮವೆಸಿಮರೆ।
ವತ್ರತಿವಗೋಂಭ್ರುರವನಾನೆಂದಿಂಗೆರಾಯ್ದುರ್ವೆ॥ ೪೫೪
ರುದ್ರನಂಶೆಂದಿಕ್ಷ್ರಿನಿಭವಮುಖ। ಭದ್ರ ವೇಹೇಳೀವುಶದ್ರಂ।
ಭದ್ರವಂದಿಭುದೆಂದಿಸೆವಗಲೆ ನಂದಿಮಹಿಶಾಳಂ॥
ಶೌದ್ರಿರವಾಪಾವಕಾಲದೊ ಳದ್ರಿಜೇಶನರವಯುಜವನು
ದ್ವವ್ರತಿರಿಂಗೊಳ್ಜಿಗಿಸಿ ಬದುಂಪವಪ್ರುಂಗ್ವಾ ವಾದಶ್ರುದೋ॥ ೪೫೫
ಮುಂದೆ ಶಾಂತಿಗೊಳ್ದ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ। ನಂದಿಕ್ಶೈಯವ್ವ ವುದೀಯತಾಶವ।
ವಿಂದುಶಿರಗಲುಮ ವೀರಭದ್ರಾ ವೀರ ಭಕ್ತಿಂತಲನೂ॥
ನಂದಿ ತತ್ರ್ರಭುವರಿರ ಯಂಪ್ನಘ ವೃಂದ ಶೆಂದೋಶ್ರಮಥ ನವಶ್ರುದು
ಯಂದಿನೆ ನನಿಶೀಡೆರುರಿಶಿ ಗುಶಿರಂತ್ರತಿರಶೇಳೀ॥ ೪೫೬
ಲುಲೆಳ್ವಪಂಖ್ಯಾತರಿರ ಯೀಶ್ರುಯ್ಯಲ ನವಥಶಿಪಿದ ಲರು ಭಕ್ತರು
ಗಳರಹೇಳರಹಿತೆ ಯಂಪ್ನ ವಥಿ ಇಂಜ್ಞಾನ ವಿಧಿಂಯುಂಟೂ॥
ಹಲವ ನುಭುರಲದೇಶಿ ವಾ ಮೊಹಲಳದು ಗುದಧನುಭಾಂಶರಾಭವ।
ಘಲ ಭಯಂಕರ ಂಯುವತೊಡನೆಗುರು ಭಕ್ತಿ ಲತೂಂಡಾರೀ॥ ೪೫೭
ಲುರದುಶಂಗಳನಾಶಬಳಿರು ಬ್ಬರಿಪಿಶ್ಶಳಜಿ ಬಳಕ್ಕವಳುರಡೆ।
ಭರದೊಳ್ಗೊಹಲಂ ಕಡಿದುಗೊಳ್ಲನು ವಾದುದಶ್ಶಿಮುಂಪ್ನಾ॥
ವರೆಂಯಲೀ ವೃತ್ತಾಂತ ವಂಶೀಳ್ಳುಹರವಗಾಬಿ ಬಂದಾಗಹು ವೃತ್ತಮ।
ನಿಧರಶ್ರೀಶಿ ಚಿತ್ರ ಮಶ್ರ ಗುರುಲಹ್ಸಾತ್ರುಜವ ಮಳಜರಿತಾ॥ ೪೫೮
ತಂಪ್ರತಂಮ್ನವ ಭಂಮ್ಮ ಖದೊಳ್ಗಂ ಶಂಪ್ನನಾಗತೊಡವೆಡೆವರಿಯೂ।
ತಂಪ್ನಯು ವಿವಯು ಭಯುಶಿ ಭಕ್ತಿಂತಯು ಪಂಭ್ರಮಿಸುತಿರ್ಶಲೂ॥

ಭಂಗ್ನಿಧಿಸೆ ಬಂದತ್ರು ಜಾತನ । ಅಂಗ್ನಲಿ ಪದಲ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳ್ವುತಂ
ತಂದರಳ್ವುತೊರಳ್ಪುಕ್ತ್ರ ಬಾಂಯ್ಬುಷ್ಟೀಳದಿರುತಿರಲು ॥ ॥೫೦॥
ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ತಿಲಕಾ । ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪುಳಕಾ ।
ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ನಿಶ್ಚಲ ಕರತಳಾಮಳಕಾ ॥
ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಾ । ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ರಾಜಾ ॥
ಭಲಭಲರೆ ಗುರು ಭಕ್ತಿ ರಾಜ ಕುಮಾರ ಕಲಕಳಾ ಯುಕ್ತ್ರಾ ॥ ॥೫೧॥
ಯೋಳು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಾ । ಯೋಳು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರದೀಪಾ ।
ಯೋಳು ಗುರು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾಪ ಸ್ವಪ್ನನಲ್ಲಾ ॥
ಎಲ್ಲೋಳು ಕುಂದದಿಶೆಯೊಳು ಕಂದದಿರೆಳ್ಳು ಬೆದರದಿರೆಯೊಳು ಕೆದರದ ।
ಕೇಳು ನೀ ನಿನ್ನೊಳು ನಿನ್ನಲಿ ಹೊರತೆಯಿದಾತಿಲ್ಲ ॥ ॥೫೨॥
ಎಲೆ ಭವದ್ಗುರು ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತನ ಗಳ್ದ ಪವುಳ್ಪ್ತ್ರಮಥ ವರರಕ ।
ವಲ್ಲಗೆಸೇರಿತು ಮುಚಿಯ ಸೊಲ್ಲದಿರು ತಾಳ ಪ್ರಮುಖ್ರ ಗುರು ಸೂ ॥
ಆಳಲು ಬೇಡೇಳಿಸುತ ತಂದ್ಮನ । ಹೊಲು ದುಃಖ ವಿಧಿಪತ್ತಿ ಸಂಮ್ಮನೆ
ಪ್ರಳ್ಸಿಸುತ ಬಿಗಿಂಯುಪ್ಪಿ ಶರವ ಸುರು ಭಿಳಿಲ ದೊಳ್ಸೊತ್ತ್ರ ॥ ॥೫೩॥
ಸುರಿವರು ನಾ ಬಾಷ್ಪಾಂಬು ವಂದಿ ಜಕರ ದೊಳ್ಗಂ ತೊಡೆದು ಹೋದ ಪ್ರತ ।
ವಿರುತ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ಗಾಂ ಗುರುದ್ವಾದಿ ಯು ಜರ ನಾಯಗ ಸಾ ॥
ಸ್ಮರಿಸ ಹೊದ ಸಾಂದಾರಿ ಗಾಷ್ಪ ನಾ ಶಿರದು ಕಂಪಳು ಥಳಥಳಿಪಿದವು ।
ಹರಸ ನಾಂಗಳು ಪ್ರಫಿಂಯುನಲು ಪುರಜನ ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಪೆಲು ॥ ॥೫೪॥
ಆವರಳ್ಗಾಂ ಸ್ವಭಕ್ತಿಯಿಂ ತತ್ । ರಾವ ಸದ್ಯೋದರಸಾಮು ವೃತ್ತನು ।
ಭುವಿಯೊಳ್ಗಾಂ ಗುರು ಭಕ್ತಿಯಾಂಡಾರಿಸೆ ನಂತು ಯುಗಸಾ ॥
ಭುವನ ವರಿಯಲು ಹೊಟ್ಟನಿಂತ್ತು । ತ್ರಿನದೊಳ್ಗಾಂ ಪ್ರಯ್ಯನಪು ಬಾರಿ ।
ತ್ರಿವ ಸೊಪಿಸಿದು ಕರಿಪಿದ ಡಿಂಕೆಳ ದದ ಪ್ರದಭಾಮತಾರ್ಧಾರ್ ॥ ॥೫೫॥
ಶ್ರೀ ಅಂತರ್ಭೂಪಂಧಿ ಳಳಕ್ಕೆ ಪದ ಮೂರಿ ಆಶಾ ಆಕ್ಕಿ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೀರಶೈ
ಶೀಮಾರಾಧ್ಯರ ಕಥೆ ।

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಪುರದ ದಷ್ಟದ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರವ । ಹರನ ಕುಂಕೊಟ್ಟವರನೆಲ್ಲಿ
ಹರಭ ಜಕರಂ ಮಾಡಿಸಿದ ದಮನೀ ಮಹಾರಾಧ್ಯಾ ॥

॥ ಪದಮು ॥

ಶ್ರೀ ಪದ ಮಯೂ ಚಾರ್ಯನು । ಬಾವಭ ಪರರ ಭಕ್ತ ಮದದ ಮತ್ತಾ
ತಾವಳ್ಗಂ ಜಲದೇವಿಯರ ಪ್ರಿಮಪ್ರಿಯನ ಘುರರನು ॥
ಪಾವನಾತ್ಮ ನುಶಾಳ ದಳ ಸಕ । ಳಾವಾಣಂದ ವ್ಯಾಸ ಪುಷ್ಪ ರಾ ॥

ನಾಮಾವಳಿಗಳ ಪೆರವಾ ಧರ್ಮ ಚಿತ್ರಮುಚಿದಾ ಪುಷ್ಪೋದಾತ್ತ ॥ ೫೧ ॥
ಅತಿಶಯದ ಚತುರ್ವೇದ ಪಾರಾಯಣ। ಅನವರತ ಸಕಲ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ।
ಯುತ ಚರಿತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಮುಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯುತ ಚಿತ್ತ ॥
ಷಿತ. ರತಸ್ಕರ ವೃನ ಜಲಾನಿಲ ಭೂತ ವರ್ಷೋಗಾಳಗ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಭಯ।
ಪ್ರತತಿ ಮದ್ಧ್ಯ ನವನ ಭವ ಮುಗ್ಯಾಂ ಶಾಮ ಪ್ರಧ ವಮದ್ಘ್ರಾರ್ಮ ॥ ೫೨ ॥
ರಷಿತಾರ್ಥ ಮತ್ರ ರಚಿತ ತರರಂಚಾ ಷರೀ ವರ ಪಂತ ನಿಧಾನ ~~ಪಾಂಡುರಾ~~
ಪ್ರಷೆ ಮಾಂಕರು ಗಾಂಧರ್ವ ಷತ್ರೀ ಷೆ ಗಾನಾ ತೋಲಾ ॥
ಅಷ್ಟೆಯುದ ಧರ್ಮ ಧರ್ಮಾಮ ವಿವೇಷ ದೀಪಿತ ಮಾರ್ಗದಿಂ ತತ।
ಲಷ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರಾಸಿತ ಭಮ ನ್ನತ ಮಾರ್ಗ ತನಿತಂಗೆ ತಿರ್ಗ ॥ ೫೩ ॥
ನಮಿತ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿಜ ಜನ। ನಮಿತ ಜನ ಮುತ್ಸ್ಯೆಸ್ತ್ರ ರಾರ ಗಾಂ
ನಮಿತ ಜನ ಷ್ಟನ ರೋಗ ನತ್ರಾಂಯ ಷ್ಟ್ರಪ್ರದಾಯಕ ನಮ ॥
ಅಮಿತ ಶೀರ ಪ್ರಕನಿಯುತ ವಿಶ್ವಮದಾ ಚಾರ್ಯಕ ಭಕ್ತಿರಸ
ಪ್ರಮುದಿತಾತ್ಮರ ವನೆ ಜನರು ಕೀರ್ತಿ ಬಲ ವನಿರ್ಮಿತಾ ॥ ೫೪ ॥
ವಂದುದಿ ನವೆರೆಯೂರೊಳಿದರ್ಗಲ ತಾಂದರ ವಿ ನೊಬ್ಬ ಮದು ಕೆಯ।
ನಿಂದು ಮುಖಂತಂತಾನು ರರಂ ಷಂಮನೆ ಕ ಥವ ನೇರಿ ॥
ಬಂದುಬಂದಾ ವೇಮವಿಭುನಿ ಕೆ। ಮುಂದೆಯೂ ತನುರಂದು ಜೋಡಾ।
ಕೆಂದು ಶ್ರೀದಕ್ಷೋಡ ಲಾ ಬುಧವರ ಕೆಲೋಂಬ ದೊತ್ರಿ ನಲಿ ॥ ೫೫ ॥
ಪ್ರಾಸಕಂತ ನಿಹೊಯ್ದು ಧರಣೀ ಭಾಗದೊಡೆಂಯ ನ ಸಂತಸ್ರಕಾ ಣತ।
ನಾಗತಾತ ಶ್ರೀವ ಧರ್ಮ ಗ್ಗ ನನಿ ಧಿಂತಾಗೀ
ಮೇ ಶೀಅಲ್ಪಾಂಯ ಷ್ಟ್ರ ಶಾಂತಂಗಾ ನಿರಧನ ರದಾ ತನಂತಾ
ಶಾಗಳಾ ಶಾರ್ವ ಜನ ಮಂಕೊಡ ತೊಲ್ಲದ ಗಲರಲು ॥ ೫೬ ॥
ವಿನಿತ ನಾದ ಮುರರ ವ ತೊಲ್ಲನು। ವನು ತೆ ನಮುವ ಳಿಂಯ ಮತ ಲಜ್ಜಿಪಿ।
ಜನ ನವೆಂದ ಮುಕ್ಕೀ ಳ ವರ್ಕ್ಕ ನಾಯಂವ ಜೋಕ ರರ ವಾ ॥
ಅ ನಷ್ಟು ಚಿತ್ತ ಮ ಕ್ಕೀ ಳದೊಡ ವ್ಯಂ ನ ತಕ್ಕಲ ದ್ಬೋದರ ನೊಬಳ್ಳಕೆ ನೋ।
ದ ನೆಕರಂನಳ ನಾ ~~ಸಂವೇ ಗಾವರದ ವಿರುತರಲು~~ ಮುನಿದು ಧಂಮೋದ ದಡ ತ್ತಾನ ॥ ೫೭ ॥
ಮತ್ತ ರಿದ ನೆಂದೆ ನುತ ವಂಕರ। ಚಿತ್ತ ನಮ ನಿದ ಧ್ಯೈಯ್ಯ ತಾಂಬಾ।
ಯುಕ್ತ ದಿ ಪ್ರದತಿ ನವರ್ಗವಿನುತಂ ಭಂಬಿಯುಂದಿಲ್ಲ ದೂ ॥
ಚಿತ್ತೆ ನೆ ಯುತ್ತುಂ ದೆರಡು ಕರ ಗಳ। ಚಿತ್ತ ಜೋ ದಾರ್ಯ ಯ್ಯ / ನಿವ ನೆಯ ಕ
ಮತ್ತೆ ರಲು ತಾ ವಾತ ನಂ ಪೇ ನಾಮ್ ರರವ ವಿರು ತಿರಲು ॥ ೫೮ ॥
ವಿಚರಿಂ ಕ್ಕೋನದೆ ಜನರ ಮುತ। ನೀ ಮುಲಜ್ಜೆಯು ಮನು ಹೋ ಕವ।
ಈ ಮ ಭಕ್ತಿಯು ತೋರಲಂ ತೆ.ಂದ ನೈಂಯ್ಯಂ ನೇ ॥

ಲೇಪವಿಷಿದ ಭುವಿಯ ಪರರುಲ್ಲಾಪಿ ಭಕ್ತರತ್ತ ಸಿದ್ಧರರು ಧರಣಾ
ಣಾಮರರು ಹರವೇಷಧರರ ಷಹರರು ಬಿದ್ದರರು ॥ ॥೯॥
ಇರಿಂತರುಕ್ತ ಪರುಷು ಪದಂತೂಪರರು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಪರಮಪೂರೋ।
ಕ್ತರರು ಪೆನಿನೆಂದಾ ನಮಿಪೆ ತೇದಾಂಗಲೀಯಂದರು ॥
ಹರಗಲೊಲ್ಲದೆ ಪುಂಪ್ಮನಿಪ್ರದರು ಪ್ರರುಷ ತನವೇ ಸುಣಾವೆ ಪೆಂಪೆ।
ಗರು ವಿಪೆಯ ಸಂಭಾರ ತ್ತಿಯ ಪಂನ್ನಾರ್ವತವವೇ ॥ ॥೧೦॥
ಯೀವಿ ನಿಪರ್ಗಲಮೂರ್ತಿ ರ್ಯೀಪರು। ಣಾವತೋಕನವೀವರ ತ್ತ್ರತ್ತೆ।
ಯೀವಿ ಶೇಷ ಜ್ಞಾನವೀನಿರವಮರಾವೇಷಾ ॥
ಯೀವಿಸ ತ ಪಿಂತ ರಿ ರ್ಯೀ ಪಿದ್ಧಾವನಿದಳ ತೆ ಯೀ ಪ್ರನಿದಳತೆ।
ಯೀವಿ ಭುದ್ಧಸಂನ್ನಾ ನತ್ತಿಯ ನಿಮಗೀ ಕಹಂಕೃತಿಂಪೆ ॥ ॥೧೧॥
ಯಿಂದು ನೀನೆಂನ್ನಾಪರಪದೊಡೆ ಹಂದು ಪ್ರದೆಯಿದಿತಾಂಯ ನಮನೀ।
ವಿಂದು ಹರಬದಡೀ ಯಸನಿಯಿದಿತಾಂಯ ವಿಜ್ಞಪ್ರದೇ ॥
ಯಿಂದು ಬಾಳದ ಪಂದಿರಂ ನೀವಿಂದು ಪ್ರಂ ಬಾಳು ಪರ ಹರಕಂದು
ತಂದು ತಂನ್ನಂ ಕ್ರೊಡವಪ್ಪ ತ್ತುವ ದಾಪಿಯ ನಿಮತೆ ॥ ॥೧೨॥
ಪರಪ ಜಾವಿನ ಸಂದು ಪೊಪಲಲ ಬರದಲ ಪಿದ ತತಿನೆ ಪೀ ಪ್ರದೆ।
ಧರಣಾ ತಳ ದೊಳು ತಂನ್ನ ಮುಂನ್ನ ನರವರ್ಪವನಲ್ಲೀ ॥
ಪರಳ್ಗೆ ತೆಗೊಡೆಯಲುಕಾ ಯಲುಂ ಶಂಕರರುನ ಭರ್ಗ ಸಾಸದೆಂದೊಡೆ।
ನರರವನಣಾ ನಾವರಿಯ ಪಾವಡೆಂ ಮೊಳ್ಗ ಪರಿಯಾ ॥ ॥೧೩॥
ನೀನೆ ಲೋಕರಕೆ ಗುರು ಸಳ್ಗಂ ಗುರೆ ನೀ ನೆಡಂನಿ ದರ್ಪದೆ ಪೃತ್ತಿಮತಿನ।
ಳ್ಗಂವಸಂ ಮಂನ್ನ ಮನರೇ ಪ್ರೊಡಮಡು ವಶೀ ನಿಮಗೀ ॥
ನಾಪ್ರಸಮಿಪಲು ಪುಂಮ್ಮ ನಿಪ್ರರ್ದಿ। ದಾವಮೂರ್ಗ ಪ್ರರರಿಪ ಲಾಂಗವೆ
ನೀ ಪ್ರಹರಿಪಿದ ಬಾಯ್ಮ ಕೋರಂ ಕೊಂ ಬರೇ ಡೇಳ್ಗ ॥ ॥೧೪॥
ನಿಂಪ್ಮ ರಿಯತ ಸಂಗಳ್ಗಂ ಗಳು। ನಿಂಮ್ಮ ಳರಲಂಪಮೊನವೇ ತರೆ।
ಯಂಪ್ಮ ಪಂಡರಕ್ಕೈ ಬುಧರೆ ಪಿಲ್ಲ ನೀ ಯ ಸುತಾ ॥
ಒಂಮ್ಮ ನಿಂಪ್ರಳನೆಂ ಬನೂತಿನೆ। ಪುಂಮ್ಮ ನಿರಲೇ ಕಂನ್ನೆ ಸು ತಂಯಂ।
ದಂ ಪರಾತ್ಮ ಸುನಾಳಕೇಳ್ ಪುಧ್ಯಾಪ್ರಷ್ಪ ಪಮಯದಲೀ ॥ ॥೧೫॥
ಪರಣಾವಾದು ದರಪ್ಪ ಮುಂನ್ನ ವರಪ ನಿಂತ ಪ್ಪಲ್ಪ ಜೀವಿಯ।
ನೊಕೆಯ ವೆಂದಾರಾಯ ನೆಂದ ಡೆಮುಂನ್ನ ವರಿದರ ದೂ ॥
ಹರಪು ಕಿನೆ ನಾದಿ ನಳ್ಗಂಯ ವಿರ್ಗರಪ ತ ನನೆಂತ್ರೈಯ್ಪ ರಿವ ಭಕ್ತರು।
ಹರಪು ವರು ಬಸ್ಯರೆತಾ ನೀ ಪೂರ್ಗ ದಿಂದವರರು ॥ ॥೧೬॥
ಬರದಯಾ ಮತಿ ಯಿಂದಬಾಂ ವಿ ಪಿ ಕರಪಿದ ಡೆ ದೀಪ್ಪಾರ್ಯ ವಾಂಗರೆ।

ಕರುಣಾಜಲಧಿ ಬೇಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಜೋಳೆಂನ್ನ ಪಾಲಿಸೆ ॥
ಹರಕೆ ಬಾರದು ದಿಂನ್ನ ಮುಂದ್ನ್ನಿವ, ಇರಿದರಸ್ತ್ರಾ ರಬ್ಧವೆಂ ತೋ।
ಪುರ ಣಾವಾರದು ಸಾಂಕೆ ತಪ್ಪದು ಭೋಗುವೀನ ನವಯೂ ॥ ೧೧೭॥
ಚೆಲಾ ಮಿಲಂಕೋರಿಪುತ ತಂದನು, ನೇಮನೈಯ್ಯಂ ಗೊಲಿದು ಕಾಯ್ದನೆ।
ಕಾಮನಂ ಹರಮುನಿದು ಕೊಂದನೆ ಕಜ್ಜಲಂಧರನಾ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದಂ ತಂನ್ನ ತಲೆಯಂ, ಭೋಮಗ ಭರ್ಗಂಗಾಯ್ದನೇಮದ।
ಕಾಮ ಜಾಮರ ನಂಮುನಿದು ತಾಂ ಕೊಂದನೇ ಮುಂನ್ನಾ ॥ ೧೧೮॥
ಮುಟ್ಟದರಾನಕ್ಕೆ ಕೊಲುವನಲದಡೆ। ಪಲಕ್ರವಂ ಬಾಳ್ಗಾಷ್ಟನಲ್ಲದೆ।
ಕೊಲುವುದಂಗಾ ಪುಡೆ ಪುಟದ ಮು ಮಜರಿನ ದೇರ ನರುದೂ ॥
ಮಲಹರನ ಲಾಂಛನವ ನಾನಳುತಳೆದು ಪುಟ್ಟವನನಲ್ಲದೆ ಜನ।
ರಿಟೆಯೊಟ್ಟಬಿ ಪಂದಿಪಿದ ಮಾತ್ರದಿ ಹರನು ನೇವರದೇ ॥ ೧೧೯॥
ನಿಂನ್ನ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಂದಿಪು, ನಿಂಮ್ನ ನಾಟವದಿ ನರಿಪ ಕ್ರೂಡೆ।
ನಂನ್ನಿಂಯುಂ ಕೈಗ್ರಾಮ್ಯನಳು ತೋರಕ್ಕೆ ನೀವೆಪೋಂಯು ನುತಾ ॥
ಜಂನ್ನವಾದುತ ಪೋವಿನ್ಯರನನ ಯಂನ್ನಿ ಜಾಂತಪುರಂದಿರದೊಳಗೆ।
ತಂನ್ನ ಭತ್ತಿಯುಂ ತಾಮೆ ಪುರತ ಮಬಾಮ ಭೋಗದಲೀ ॥ ೧೨೦॥
ಪರಪ ಭಾಷ್ಪಂ ಮೈೋನ್ನ ಮದನ, ಸ್ಮರಿತನಂ ಮೃದ ನಪ್ಪಲೀಲಂ।
ಶರನ ಶದಿ ನಿರ ತಾಂ ಕೃದೂಳು ವಾವಲದಿ ನಿದ್ರಿಪಲೂ ॥
ಅರದೂರಿವ ಡಿಕ ತಾನು ಮಂಚದ। ಪುರಕೆ ಳಿಯ ಬೀ ನಿದಿದು ರಟುಭೀ।
ರರವಿ ಕ್ರೋರ ಸವಾಂಸ ಭೋಂದುರವ ಣಾಪಿರರಿತಂದೂ ॥ ೧೨೧॥
ಪ್ರೌಢವಿ ಯೋಡೆಂತು ನ ಕ್ರೈಯ್ಯಪುರಹರಂ। ಕದೂನಿಷಂ ಮನಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮೊರೆ ಪುರ।
ಕಿಡೆಮಗುಚದ ನಿ ತರಾಗ ಣಾಪತ ನಿದ್ರಿತಿಳಿಚೆದ್ದ ॥
ನಡವದು ನಿಗಾಂತು ನ ತೋರ ಉತರ। ನಿಮುಧನಿಗ ಳಂಕೆಳಿಶ ತರಯು।
ಪ್ಪೊದ ನೆರಕ್ತಂ ಮರಿ ನಕರ ನಂಪ್ಪರ ನಂಕಂದೂ ॥ ೧೨೨॥
ಅನರ ಕ್ಲನೆ ದಾರಿಮೂರ್ಚೆ ತನಾನಿತ್ತ ಮ ಕಾಯ ತೊಡನತಿ।
ಕೇಳನವಲಿ ಕಾಶುದಿನರನು ಚನ ವೈದ್ಯರನು ಸ್ತ್ರೀ ॥
ಯೋಗ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಪ। ನಾನವಿಷದಿಂ ಮಡಿದರಾಯನ
ನಾನದ್ರೈಯೊಳ್ ತಂನ್ನ ಕ್ರೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮತ ತೊಲಗಿದರೂ ॥ ೧೨೩॥
ಮತ್ತೆ ಗಾರುಡ ಮಂತ್ರಪದ್ದನು। ಹದತ್ತೆ ನೊಬ್ಬನು ಬಂದರಟಕೆ ತಿ।
ಸುತ್ತ ಮಾಮುತನರನದೃಷ್ಟನ ಭಾವನಂ ಮೋದೀ ॥
ಯುತ್ತ ಣಾಂದ್ರೈ ತಂದುಳಿ ಣಾಳಿ ಜತ್ತು ಹರಹರ ಪಾಲವದು ತುಂ।
ಬಿತ್ತಲಾ ಯುದರೇನ ನಾದು ವೆನೆ ಮತ ಲಾಜೋದೀ ॥ ೧೨೪॥

ವಿಮಲವಾಯರ್ಗೆ ಶಮಲ ಘೋದರ। ವಿಮಲವಾಂ ಪುರಿ ಜೋಮ ನಖಿಪಿಖ।
ಕುಮುದ ಧಂವತರ್ಗೆ ವು ನಾಲಿಂ ಜಯಕಂಬಳ್ಳಾ ಕೃತ್ತಕಾ॥
ಝುವು ನಾಲಿ ನಾಗ ವೈರಾ ನಾ ವಾಮ ನ ಝು ವು ನ ಮರು ಕುಮುದಾಷ ತಷರ।
ವಿಮಳ ನ ಮುದ್ನಲ ಕೃಷ್ಣ ದೌಷ್ಟ್ರ ಬಲ ಕಾಂ ದುರಕಾ॥ ೪೧೫॥
ಕಾಲ ಕೈರಾವತಧನಂ ಜಯ। ನೀಲವೃಂದ್ರ ಕನವ್ಯ ಕನಾರ್ಗ।
ವ್ಯಾಲಮ ನಾಳಿ ಧರ ಕಾಲ ಕಂಠಾಕ ಧರ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ॥
ಕಾಲಿಯ ಕರಾ ಜತವಿಭಾಕರ। ಕಾಲಪಿಂಡ ವತಂವಕಂದರ
ಕೈಲಿಕಾಮು ತ ಶಂಕ ಕಾಲ ಕುರುಕ ಶ ಲಭಮು ಖ್ಯಾ॥ ೪೧೬॥
ಶಂಖ್ಯನಂ ನಗು ಪಾವಿರವ ಕಿಂಗ್ಲ ವುಂನ ತಷ್ಟಾವ ವಿನಳೆ ನಲ್ಕೆ ಬಳಿಖಾ।
ಸಾಲಂನಿ ಸುದರ್ಗೆ ಸೆಂಮು ಜಾವನಳ್ಳಿ ನಿಲಿತನಳ್ಳಾನೀ॥
ವೃದ್ಧಿನ್ನಿಖಿ ದಕ ಮತಂಮ್ ಜಾವನ। ಶಂಷ್ಕೆ ನಳ್ಳಿ ಜ್ಜು ವದಿ ನೀತಿರ।
ಭುಂ ನಿಕಾಯಂ ನಾರು ದೌಷ್ಧ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಕ್ಕೆ॥ ೪೧೭॥
ಪರವು ಮೃತ್ಯುವ ದುಳ್ಳಿಯ ತದ್ವಿಷ। ಪರಿಕರಿಮು ವ್ರದು ಮತ್ರಯುಂ ವಿ।
ಕ್ಷರಿಜಿ ಜನುವಂದು ಮುರ್ಗಖಂ ಮಿತ್ರಾಂತಿ ಕೇನಾಳಿಕಮಾ॥
ದುರುಳ ಜನಕಂಪ್ಯ ನರ್ಗಕಂದು ಧರ್ಗರ ಮಳ್ಳಿಕ ಮುಂದಂಡ ವಾದಾದ್ಯರು।
ತ್ರರದ ಕಿಲ್ಪ್ಷದ ಫಣಿ ನಳು ಲಷೆ ಕಂ ಖೆಯವ್ರಾ॥ ೪೧೮॥
ಕಾಲಮೃತ್ಯುವದೊಯ್ಯದಿದೊರ್ಡೆ ಕಾಲಕಿಂತ್ಲಷ ಶಂಷ್ಕೆ ನಂನಳು।
ಕೇಳಿ ತಿಸಾರುದ್ರಕವರ್ಗದಿಂ ನಡೆಯಲು ದಿಯಲರಿಯಂದೊಡೇ॥
ಕೀಲಖಿದ ಮಂತ್ರೌಷದಾದ್ಯವು। ಕಾಲದಿಂ ತೊಲನಾಡು ಬಾಳಿಕೀ॥
ಕಾಲವೀರು ಲವಿನಿತು ಕಲ್ಲಿನಂಯ ನವದೆಂದರಿದಮಾ॥ ೪೧೯॥
ತವತವ ನುನಳು ತಪ್ಪದಿರಿಕ ಜ್ಜುವವಾಷ್ಟಫ ನಾಲೀ ಕೃ ಕಾಂ ಕದ।
ಶವನ ಭಷ್ಣ ರಾ ಜಿನಾರುಡ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರಾ॥
ವಿವಕ ದಾಂ ದಾ ವಿಕ್ಷಣ ದು ಮಾನವರ ಕೆ। ಲಕಿ ವಿಂದೊಡ ನಿಕೇ। ಪ್ರದ
ಳುವದ ವಾಂ ನತಕ್ಷಿವಿಷಂ ತೊಲನಿಘ ವೃದಾ ತಂಕೆ॥ ೪೨೦॥
ಕಾಲಮೃತ್ಯುವ ದಾಗದಿ ಮೊರ್ಗದ। ಕಾಲಮೃತ್ಯುವದಾದಡಂತಾಳ್ವಿಕ
ಯಲ್ಲಿಂ ಪೆಷ್ಟು ಪಂನರ ನಿಂತ್ಸು ಮಾನಾಳಿಕದೇ॥
ಕೇಳಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕೇಗೆ ದಿಂ ನಾ। ಲಾಲಕ ಭಾಷೀ। ಕಂನಳ್ಳಿಂದನು।
ಕಾಲವಾದಡೆ ಲೇಕ್ಸ ರುದು ಪತ್ಲಿಂದು ನಟ್ಟಿದ ದುಗ॥ ೪೨೧॥
ಘೋರತರ ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಸಂಹಾರ ವೂರಿ ದಡೆ ರಮು ಕಲ್ಲುಗು।
ಸಾರವೆನಿಕೌಷಧ ವಿಧ್ಧಾವದಿ ಮಾನ ಮಾನವರಾ॥
ಪ್ರಾರದಂತ ತ್ರಿಕಯ ಪೂರಲು। ಭಾರವದು ಕಲ್ಪಾಯ್ಮ ನಷ್ಟದೆ।

ತೀರದಿಂದಾ ಮಂತ್ರೌಷಧ ವಿಧಿಗಳಿಂದಾ॥ ॥೨೧॥
ಹರಿ ವಿರಂಚಾದಿಗಳ ರಾವಡೆ। ಅರಿದರಿದು ಕಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಿಕೇ।
ಪರಗತಿ ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನಲ್ ಬರವ ಬಗೆಯದರುಲ್ಲಿಗಳೊ॥
ಯರಡೆರಡು ತಬವು ಚೃದಯ್ಯಶಂ। ಹರವಧುವ ಕಾರ್ಯ ನಾ ಭವಯೋಗರ।
ಹರದಿವಯ ಭಯ ಮರುರಮಣ ಮೃತ್ಯುಭಯ ಹರವನೂ॥ ॥೨೨॥
ಕಾಯ ಭವರಿಪು ಕಾಯಕಾಂತಕ। ಕಾಯಲಾರ ಸೊತ್ತು ಕ್ರಮಂ ಬೇಡ್ವನ್
ಕಾಯಲಾರ ಸೊಂಪ್ಪಿಯದ ಪಂಕಯ ವೆಮುಕ ಬಿಯ್ಯದರೂ॥
ಆಯವವರದೊಳಂತರಾವನಿಕಾಯ ಮಂಗಾ ಹಾರವಂಗೆ
ಕಾಯದಿಂ ವಷ್ಟ್ರಾ ವಂಗಳು ಪಿರಿದು ಮೊರೆಯೇ॥ ॥೨೩॥
ಶಿರಿಜವಂಗಳು ಪುರಜವಂಗಳು। ಪರಮಮಿತ್ರ ಜನಂಗಳಿಷ್ಟರು।
ಪಿರಿದೆಳ್ತು ತ್ತಿರೆ ಬಂದೊಡೆ ನಿವಿಶ್ವಿಪ್ಪಿಶ ತಿತಂಪ್ಪ॥
ವರಪ್ಪಳ ಬವಂ ನೋಡಿ ಶೋಕಾ। ತುರದೊಳಿಂಬಿಯ್ಯಪವಚನವರು।
ವಿರತವಾಂತ್ಯೆ ಮತಾತ್ರ ಪಂಗವನಾಗಲೇಳಲ್ಕೆ॥ ॥೨೪॥
ಕೇಳಿ ಕಾಯ್ತಂದೆಂಯ ರುಡವರು ಪೋ ಳಡುತ್ತಿರಲೆ ತಕಿಂವ್ವ।
ಕೇಳಿವಾರಿಯದೆಲ್ಲ ಪೊಂಪರಿದ್ದೊಗುವ ವೈಯ್ಯಗಳಾ॥
ಆಳುವ ನೀರ್ದ್ರವ್ಯಲಂಕರುಣಾಳು ಕಾವಂಶರ ನಾಡ್ರೊ ಕಕ್ಕರಿ।
ಬಾಳುವ ನೀರಿನ ನವರ್ಗಳವುಂದೆ ಕಾಯ್ಕುವರೆ॥ ॥೨೫॥
ಯಮತ ನಿಬರು ಪ್ರೋ ಗಿ ಅತೂಂತ್ಯೆಯ್ಯ ನಿಶವಾಚ್ಛಕ್ತಿ ರವಿ ಪಿಭಯಂ।
ಹೊವರಿ ಜಕ್ತ್ರ್ಯೈವ್ಯಂಮ್ನ ಕ್ಕ ದಿದ ನಿಂದ ಶಾತಾ॥
ಪ್ಪು ಸದಂಮೂತ್ನಾ ನಿಂಮ್ಮ ಹಕರೆಯು ಗದಿ ನಿ ತು ಮಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲವವನಾ।
ಶವನ ಕೈಲಿ ದುತ್ತ್ರಾ ದವ ತಿಲ್ಲೋ ನಿಂವ ಮ್ಮಾರ್ವಿ ದಗೂ॥ ॥೨೬॥
ಯೋಕಿ ತಪ್ಪ ದಯ್ಯ ಭಕ್ತಾ। ವಿಾರ್ಕ ದ ತ್ತ್ರಿ ವಿಹಾಯ ಶರ ನಾ।
ನೀಕೆ ಪುಗಿ ಜೀ। ಯಿವ್ಯ।
ಜ್ಯೋತ್ರಿ ವಾವಸೆ ಶೈರರು ನಾನು ~~ಜನವರೇನಾವ್ಯ~~॥
ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಬೀವಾನದವಾದ ವಿವೇಕವರಿಚಿತ ವೇದ ತತ್ವಕ್ಕಳಾ
ಳಾಪ ಸ್ಥಲ ಪಂಪ್ನೋದದಂತ ತತ್ವ ತರ ನಾವಿಸೋವಾ॥ ॥೨೭॥
ಪಮುದಿತ ವಿದಾ ಪುಂನ್ಯ ಸಂನ್ಯಾ ಮಾ। ಶಮ ನರರ ಭಕ್ತ್ರಾ ಪ್ರಸಂನ್ಯಾ।
ಪಮಹದ ಮಹ್ಯಾ ಹಾರ ಸುನ್ಯಾ ಬುಧ ಜನವ ಶೇನಾ॥
ಪ್ರಮದ ಮಯ ತರಾಕುಂನ್ಯಾ ಶರಣನ। ವಿಮು ಬಿಚೋಕ ಶರಂನ್ಯ ಪ್ರಿಂತಕ।
ಅಮಿತ ಜವ ಕಾಪೆರ್ಂನ್ಯ ಬರ್ನ ನಾರ ನಾ ನೈವುಂನ್ಯಾ॥ ॥೨೮॥
ಭುವನ ಜವ ಪ್ರೌತ ವಿಶ್ವದ ಕೇತಾರವಿಳ್ಳ ಶವ ಧ್ಯಾನ ಪೂರ್ವಕೆನ್
ಪ್ರವಿಮಾಳ ಶುದ್ಧ ಭಾವನ ತ್ರಿಗುಣ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ಮೂರ್ತಿ॥

ವಿವಿಧ ದೇಶಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಯ ವಿಕತ ತಾಳಿನ ತಾಂಗವರ್ತಿಗಳಿರ
ಯವಿಕಳತ ತೇಜಃ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ತ್ರಿಗಳ ಮಹಿತ್ತ ವಿದ್ಯೂತ್ತರೇ ॥ ೪೮೦ ॥
ಜೀಯ್ಯರಾಲ ವ್ಯಾಲದಷ್ಟದ। ಪಾಂಯವನು ನೀಕ್ರಾ ಜಾದಾವವ
ನೀಂಯ್ಯಲುಂ ಮರಿಪ್ರೋಕ್ತ ಡಂ ರಾರುಂ ಣ್ಯದಲ ನೋಡಿದೀ ॥
ರಾಂಯಲುಂ ಪಭೆಯೊತ್ಮ್ರಶಾ ನಿವುಂಯು ಂಯುವಳಿ ನೀವಲ್ಲದೆದಿ।
ಘಾರ್ಗಂಯುತಂ ಪೊಡುವವರು ನದಾವಂ ವೇವ ನಾರಾ ಧ್ಯಾ ॥ ೪೮೧ ॥
ಶ್ರೊಡವಿಂಯೊಡಿಂಯಂ ನಾಂಮ್ಮೃಕ್ರಳಿಯಂ ಳಡಿಂಯುಲಲ್ಲದಿರಾಲವಂ ಕ್ಷ್ಯಂಯು।
ಕಡುದಿಗಾಂಕ್ರುಕಿಂತಗೂದ ನೀಗಳ್ಗು ವಿವುಗಿ ಶ್ರೊಡವುಡದೇ ॥
ಕಿಡವ್ರುದದು ತಾಮೋ ಕಿವಲ್ಲದಿ। ಬಡದಿ ಕ್ರೋ ಜೋಕದ ಜೋಕಿಕಿನು ತುಂ।
ಶ್ರೊಡಮುದು ತವುಂ ಕ್ಷಿದರ್ಗ ವಲ್ಲಾತ್ಮಳಕನವಧರಿಮೂ ॥ ೪೮೨ ॥
ಮುಮುಃತಿ ಜೌದ್ಯೆಂಯ್ಯಂವಳಿವಿವಂ। ದಿಬಿದ ಬಾಲಕಿ ಕರಕಿ ಗೆಳ್ಳಳಿ।
ವವಿದುಕರಕ್ಕಿಯ ನೀಬಿಕ್ಕಿಗಳ್ಗು ತಿವಿ ಕ್ರೋದಿ ಪರುದಿವದಾ ॥
ಅದಿಗಳಿವದಾಂಯ್ಯಂಯ್ಯವಂತೀ ಕ್ಷಿದಿಂತವಾಷ್ಟ ಗಾದಲ್ಲಿಂಯೂದಾಂ।
ಕಿವವದ ವಿಂಯೊಳ್ಗುಪ್ರಾಣಾವಂಕಿ ಡದೀಂಯ್ಯ ನೇಮುಂಣ್ಣಾ ॥ ೪೮೩ ॥
ತರುದಾಂವಲ್ಲಾಯುಷ್ಯವಿನು ಕ್ಷಂ ಕರಕ ತೊಲ್ಲದಿ ಕ್ರೋದ ನೇಶಾವ।
ಕರ ಗಾನ್ನೈಂಯ್ಯಂ ತಂನ್ನವುಗಳ್ಗಂ ತಂದವರ ವುಂದೇ ॥
ಖಾರಬಿಯಂದುಂ ನಿಂವ್ಯ ಪಕ್ತ್ವದಕರಕ್ಕಿ ತಕ್ಷ್ಯದಿ ಮುತ್ರಾ ಜ್ಞಾ।
ಡರಕ ವಡಿಗಳ ಪೋತಿ ಬದ್ದಂತೇ ಗ್ರದಿರು ತಿರಲೂ ॥ ೪೮೪ ॥
ಂಯುವತ್ತಿಯಂಮುವಗಲದದಿ ಮುಕ್ಷುಪತಿಂಯು। ಜೌಡರಾಂಯುಕಿ ಡಿಂಯುನೇತ್ರಾ
ಭುವವವರಿಂಯು ಲೋಕ್ಕದು ನಿಮಿತ್ತಂ ವೇಮ ನಾರಾ ಧ್ಯಾ ॥
ಶಿವವ ಭಕ್ತ ಭಕ್ತಿ ಪುವತಿಗೆ। ವಿವರಿಪುವಡೀ ವರಿದು ನೀವಿದ।
ನವಧರಿಪು ರಾರುಂ ಣ್ಯದ್ಯುಕ್ಷ್ಮಿಂಯೊಳ್ಳಿಂಯ್ಮ್ಯವಂ ಮೋಡಿ ॥ ೪೮೫ ॥
ಯೀತವೀಗಳ್ಗುಪ್ರಾಣಾದಾವವ ಮೋತುಕೂಪ್ಟಿ ಕ್ಷ್ಮರಿಕಿ ಮುತ್ರಂ।
ಶ್ರಿಣಿವಿಮಗೆ ಭಂಯ ಭಕ್ತಿ ಯೊಳ್ಗು ಶ್ರೊಡವದುತ ಕೀತ್ರ್ಗಪುತಾ ॥
ಜಾಕತ್ರರಾಕತ್ತ ಜನರುಗಳ್ಗ। ನೇತರದೊಳ್ಗಂ ರಾಯ್ಯ ಬರಿದಿವ
ಹುತ ನಿಂವ್ಯಂವು ಕೆಂಯು ಖಲಿಂಮು ಚಿತ್ತೆ ನೇದೇವಾ ॥ ೪೮೬ ॥
ದೇವನಾ ಂಯಾಭಂಯುವ ನು ಬೇಡಲು। ನೀವಲದು ಕೊಡದಿಕ್ರುದು ಕಿಂವೇ
ದೇವಮ ಕಿಕ್ರೋಕ್ತವರ ಮೋವದಿವು ಮುಳ್ಗುದ್ರೋಕದಿದೂ ॥
ಶೈವವಾರತ್ರ ತತ್ತಿಯೋ ನ್ಯಗಿ ನೀ ಪ್ರದಿಕ್ಷಂ ದಿಕ್ಷಿಯುಮೆನು ತವೆ।
ವೇವತ ಕ್ಷಿವಿಕೊಂಡು ಕ್ರೋಪ್ರದು ನೀತಿಂಯೇ ನಿವುಗೇ ॥ ೪೮೭ ॥

ಸತಿಯು ಸುತೆಯುಂ ತಂದೆ ತಾಯುಂದಿ ತವರಿಷ್ಟರು ದೀವಿಯು ಮತ್ತೆ।
ಶತಿಕಲಿಪಿ ದುದು ಭಕ್ತಿಂ ಜೋಂತು ತಿದೇವಂ ಮುಂದೆ ಮುತ್ತಾ॥
ಪತತಮುಂ ಭೋಧಿಸುತ ತಡಿಸಡಗಿನಮ। ಮುತ್ತರಂ ಮುನಿಪ್ರಕ್ರಮೂದಲ।
ಮುತ್ತಡಂನಿ ಮುಣಾಪ್ತುತಿ ಸಳ್ಳಂ ಮಾಡು ತಡಿಸಡಿಸಿ॥ ೫೪೮
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತುಂ ಪ್ರಾಣದಾನವ। ನತಿರ್ಸುತ್ತೈಕ್ಯ್ವಾಕಪಾಷ್ಪಸ,
ಮರ್ಥಿಸಿಯುನೋರಂ ತೆಬಯುಸುತಮಿಶರ್ಪಮುಯುದಲ॥
ಅರ್ಥನಾದಪ್ರುತ್ಪ್ರತಿಮನ ಭೂಂತುರ್ಥರಾಧಿದರವರನಧ್ಯಂಪ್ತಾರು
ಜ್ಞಾರ್ಥಸ್ಥರು ನಾನಾವರಣ ವಿಶ್ಯಲ ಭಾವದಲಿ ಸೋದಿ॥ ೫೪೯
ಅಪಮ ಭಕ್ತಿ ಮಹಾತ್ಮೆಯುಂ ಭಾವಿಪ್ಪವರ ಣಮೊಮುವತನಳಂ ತಾ,
ಲಪದಿರ್ಪುದು ತಾನೀಶ ಭಕ್ತಿಯುಂಯುಂದು ಮೂದಲಿಪಿ॥
ಸಪನಾಂ ಸೊಭ್ಯಪುದು ಕೊರತೆಂತುಲ್ಲ ದಿವ್ಯತನಿಮರ್ಲ ಭಕ್ತಿವರ್ಗ,
(ಸೂಸಿದು ಹೇಳಲುತ್ಪ್ರಾಣವಂ ನೆರೆ ಹೊಡದೆವಂ ಬಪಿದಡೆ ಶಿವೈಕ್ಯರು ಮೆಚ್ಚರದಸಿ ಮತ್ತಾ)
ಸೋಸಿದು ಹೇಳಲು ಜಾರಿ ಪ್ರೋದರೆ ಶರಣಾನಿಧಿ ನಗರ॥ ೫೫೦
ವಡೆಂಯುನಷ್ಟದಡುಂ ದು ಮೇಲ್ಲರಿ। ದೊರೆತ್ತೆಶ ಶ್ಪೊದವುದು ವಿರವಿ।
ಸಡನಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಣದಾನವ ಸೋಂಪ್ಮೆಯುಂ ಬೇಡಿ॥
ಮೃಡನ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂದಲಿಸುಂತಡಿ। ಗಡಿಗೆ ಹೇಳು ಪ್ರಾಣವಂ ನೆರೆ।
ಹಿಡದೆವಂ ಬಿಪಿದಡೆ ಶಿವೈಕ್ಯರು ಮೆಚ್ಚರದನಿ ಮತ್ತಾ॥ ೫೫೧
ಅಂತ ಜಂತಮ ಭಕ್ತರನು ಬಜಯುಂ ತ್ರೈಪಿತಂದವರ್ಗಳ ಸೆಪಾಂಪ್ಜಾರ
ಷ್ಠಾಂಗದಿಂ ಪ್ರಾದಮುಷ್ಟು ರಿಸುದಾಪ್ಸನದೊಬ್ಬರಿಪಿ॥
ಬಾಂಸುಭಲಬಾಂಸು ಭಲಯುಂಬರ। ವಂಸಳುಲಿಯುಮಲು ಸೇಳ್ಳಸಳು ಸು,
ರಂಗಿಸುತ್ತಿರೆ ವಿಸಳುಂಣಾ ತಸ್ವರುಸೀತ್ರಸ್ವಿಲು॥ ೫೫೨
ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಸಲ್ಕಾಗಾನವರ ಡೊಳ್ಳು ಚೋಶಂದು ಮೊಳೆಯಲು।
ಶಿವನ ಭಕ್ತ ಪ್ರತತಿನಳ ಜರ ಘಂಸಳಂ ತೈಳ್ಳದೂ॥
ಅವರತತ್ಪೂಜಾಂ ಬುಸಳ ನಭ। ನವರ್ಲಸಿ ವಿಪ್ರರ ದೊಳು ತುಂಬಿಪಿ
ಅವಿರಳ ಮಹಾಸಣಾ ಪಭಾಮಧ್ಯದಲಿ ತಂದಿರಿಸಿ॥ ೫೫೩
ಪಾಪನತ್ರ್ವೃಸ। ನಬರ್ಪಿ। ಬಾಷ್ಪರ್ಮಾಪಿ ಬಟ್ಟುಜನರು ನೋಡಲು।
ಬಾಪುರ ಷ್ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನವ್ಯ ಪ್ರಪವ ಮಾಲಿಸೆ॥
ಅಪರಲ ಮಾಹೇಶ್ವರ ರಿಸುಲ್ಲಾಸದಿಂ ವಪಿರ್ಸಿ ಬರ ಘಂಟಾನಮೋ
ರಮತಾಳವಂಸ। ತಾಪ ಮೇಳವಂಪ ತಾಳರ ವಂಶಳಂ ವಡಿಸಿಯೋ॥ ೫೫೪
ಧೂಪದೀಪಾರತಿ ಸಳಂ ಶೋರೀಶತಿ ಸಕ್ಳಾರ್ನಾಸಳಿಯ ನಬರ್ಪಿ।
ರೂಪ ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯ ದೊಳ್ಪವರ್ಗ ಭೂತಿವೀಳೆಯವಾ॥
ಅಪಿತನಿತ್ತಂ ಜು ಪ್ರಪಮಸುಮೋಪಹಾರವನಿತ್ತು ನಮಿಕಜ।
ಸೋಪಹಾರನು ಮೂರು ಪೀಠಗಳಲಗೊಂಡು ಶ್ರೋರವಂಬಟ್ಟು॥ ೫೫೫
ಬರದಯಾನಿಧಿ ವೇಮಪಾಲ್ವಮಹೇಶನಾಂ ಸಳ ಬೆಳುವದಿಂ ಭೂ,
ವರನ ಸಬವಂ ಬೇಸದಲ ತೆರವೇ ಶ್ಯೋಧ ಸಳುಕಲದು॥

ಅರೆಮುಗಿದರೆಪ್ಪೆಗಳ ಚೆಲ್ವಿನ । ತಿರುಗದಿರುಪಂಗಾಲ್ಗಳಗಳನಪು
ಮುರಿದಹೊರಲಂಬಿಗಿದ ಪರಗಳ ತೆರೆದು ನೆರೆವಾಯ್ ॥ ೫೫೬
ಪ್ರರಿಗಿಬಾಗಿದ ಶರದಪದಿಅಡ । ಶುರುಚಿಮುಚಿರ್ದವಿರಳದಂಬಿಗಳ ।
ಬೆರತುಮೋಶೆಯುರಿದರು ಮೀಸೆಯು ಬಿಗಿದರುಬ್ಬುಗಳಾ ॥
ಅರತಮುರವಾಕ್ಯೃಯದನಡು । ವುರ ಮಪ್ಪಗ್ಗದವಾಪ್ರಿರ್ದದಹಪು ।
ನೆರೆದ ಕಲ್ಪಳಬಾ ಕ್ಲ ಸೊಕ್ಕಯ ಬಿಗಿದಕಲ್ಪಗಳಾ ॥ ೫೫೭
ಅಂಗವಿಖ್ಯಾಯೆಯ ತೆರದರಂಧ್ರಗಳೂದುವಬಪುರಕೀಲ ತೂಅ
ಲಂಗಿಡೊಪಗಳೆಡೆನಡೆಗನೆತಿಸೊಂದಕ್ರಿರಾಲಾ ॥
ಅಂಮುಲಂಗಳಬಂಧಿಗಳ್ಪಕ್ಳೆ । ಯಿಂಗಿವೆತ್ತ ಶುಪ್ತ ತ್ತಹೊಗಲವ ।
ರಂಗಳತಿದುರ್ಗಂಧವಾಗಲುವಾರ್ದ್ರಬಾ ತೊಡಲಾ ॥ ೫೫೮
ಮುಪುರಿಶುಬ್ಬುಂಮ್ರನೆನೆಗವೃತೆರಸುತ । ಮಿಸಗಿನೆಗದೋದುವ ಸೋಣ್ಣಂಗಳ ।
ದೆಶೆದೆಶೆಗಿಹೇಶಿಕ್ಕಿಯವಾತವಥಿರ ಭಯಂಕರವೂ ॥
ಪಬರಿಪಲುಸೋದುತ್ತ ಮಿಡಮಾದಿಪುರುವಕ್ಕಟಕ್ಪಾಯುಸ ತಮ ।
ಕ್ಷಿಪುತಮಾಸುಗಳಂಪಿಡಿದು ಪೊಳ್ಳು ಮಸುಳ್ಳು ತಗಲ್ದಿರಲಾ ॥ ೫೫೯
ಅನಿತರಲಿಶಿವಭಕ್ತ ಪಥಿಗಾಂಜನಲಿಗಿಯೂಪೇಣಾಸಂತ್ತರಿಬಿದಿ ।
ಕ್ಕನೆಮಹಾಮಹೇಶ್ವರರಪದ ಜಲಧಿಂಯಾವೃಕಿಸಾ ॥
ತಮುಗಿಸೊಘುದುರ್ಗಂಧವೆಂಬುದ । ನಿನಿತುವಿಲ್ಲಘಹಾಂಗವೇಮಾ ।
ಕ್ಕನನಿರೂಪದಿಅರಸುನಾಘನಘೋರ ಪೂರಪಿ ತೊಡದೂ ॥ ೫೬೦
ಭಕ್ತಲಿಂಗಾಗ್ರಿವಳ ಜಲಮಂ । ಭಕ್ತಪ್ರಾಪ್ರಿರ್ತ ತಚ್ಚನಿತಮಂ ।
ಭಕ್ತತತ್ತ್ವದೋದಕದಿ ಸಂಮ್ಮಿಶ್ರವಂಮ್ಮಾಡಿ ॥
ಭಕ್ತಿವಿಪ್ಪಾಮತಿಯೊಳ್ಗಾಂ ಭೂಭೃತ್ತವಿನೊಳ್ಗುಪ್ಪಾಡಿರ್ದ್ದು ಶಾ ।
ಯುಕ್ತಭಾವನೆಯಿಂದವನು ಲೇಪಿಸಿದರ ಮೇತೆ ॥ ೫೬೧
ಸಂಗತೋಲ್ಲಸಿತ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಗಳಂ ತತ್ ಶ್ರುತಿ ನಿರೂಪಿತ
ಹಾಂಗದಿಂದಾ ತೇವವಂಗೆಯಿದಖಿಳ ಶಿವಭಕ್ತಾಂ
ಶೃಂಗವರದಿ ಮೂರ್ಲ್ವಮುಖುಮಜಂತುಂಗಳಂ ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಕಟಿ ।
ಸಂಗದಲಿ ನೆರೆಪುತ್ತಿ ಮತ್ತೆಂಯು ವೇವುಗುರುಮೂರ್ತಿ ॥ ೫೬೨
ಅಪ್ರತಿಮುಳ ವಸಗಣ ಕುಲಕೆ । ದಂಡಪ್ರಣಾಮವನಾಚರಿಸಿ ಶಿವ ।
ಯುಪ್ಪಿಂತೋಕ್ತಗಳಿಂದ ನಿವಮಿತ ಹಸ್ತವಾಮುತ್ತಾ ॥
ಆತ್ರಿವರರಿಗೆ ಭಿಂನ್ನಶಿಪಿಯವರಪ್ರಪಂನ್ನವನಾಕ್ಷಿಯಂ ಸ್ವರು ।
ಸಾಪ್ರಭಾವನೆಯಿಂ ಶಿಪದು ತಾಮತ್ತೆ ವಂದಿಪುತಾ ॥ ೫೬೩
ಪ್ರಮಥರುದ್ರಪುರಾತನಗಣಾಗ್ರಿಮುಖ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಪದಾಂಬುಜ ।
ಘಮುದಿ ಕಲ್ಪರ ಣಾಪ್ರಿಯುತ ಪುಕ್ರತಾತತ್ವಾ ಕುತ್ತಾ ॥
ವಿಮಳತರ ಶಿಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಮಣಿ ತಕ ಳಾಮುಕ್ಷ್ಮಿತೆ ಘಮ ।
ರಮಣನೆಪಿಯಲು ವೇಮವಾರ್ಕ್ಯನು ತತ್ತ್ವವೋದದಲೀ ॥ ೫೬೪
ಅದುವು ಭಕ್ತಗಣಾಳಿಕ್ತಾಮುಳ ಭಪಿತ ಶೇಷವ ನಿನಿತನಾಗಳ ।

ಶಶಿಮುಗನ ಮುಖುಡಂತೆಳದು ಕರು ಣಾಶಿಮಸ್ರದಲ್ಲೀ॥
ವಶಿದು ನೋಡು ತನೇಮನಾಯನಮುವಸು ವಸು ತ ತೇಳ್ಳೇಳ್ಳಿಮುತಭರ।
ವಶಿಮೊಳಾತನಕ್ಕೈವಿಡಿದು ತೆಗವಾಗ ತ್ಯೈಶಿರಲ್ಲೀ॥ ೫೭೩
ಅತಿಶಯುಜಜೀವಾತ್ರಸ್ವಾಂತಿ ವಿರತಶ್ಯತಾಂಕರ್ಮಸ್ಯತ್ಯುಭಯುತಾ
ಯುತಮತಿಯೊಳಾತನುವೇಮನಾರ್ಕ್ಯ ನೂಪಾಂಚವಂಶಿಡಿದೂ॥
ನುತಿಸುತುಂಪಾಷ್ಟಾಂಗದಲನಮಿಸುತ ಮಿರಲುರಾರುಣ್ಯದಲ ಭೂ।
ಲತಿಂಯುಸುತನಂನೋಡಿ ಶಿವಸಂಸ್ಮರಿತನಂಮಾಡಿ॥ ೫೭೪
ಕೇಮನಾರ್ಕ್ಯನು ಭಕ್ತಿಮಹಿವೋದ್ಧಾಮ ವಿಶ್ವತಕ್ಕೀತಿನಯಿಂದಭಾ।
ರಾಮವಾಗಿ ಶಿವ್ಯಲಸು ತನುವಾ ತಾಂಯಿ ಕಂದೆಸಳೂ॥
ಆಮಹಾಪಂಭ್ಯಾತ ಭಕ್ತಸ್ತೋಮಕಭಿಮುಖವಾಗಿದಿಕ್ಕನೆ।
ಭೂಮಿಯೊಳುಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಳಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತಿರಲು॥ ೫೭೫
ಆಶಿಮಹಾಶಿವಗಣಾವತಾನಂ।ಶ್ರೀಮದುಂಕರುಣಂ ಬಿಳಶಿತ।
ಧ್ಯೇಮನಾಚಾರ್ಯನವ ನಾರ್ಕ್ಯನನಸಮಾಶಿರ್ಯ ನನೂ॥
ಸೋಮಧರ ಭಕ್ತಾಂಸ್ತ್ರಿನಿರಿತಾ।ರಾಮಮುಕ್ತ ಭಾಗನಂಪಂ।
ಸ್ವಾಮಿ ಗುಣಾಂಯೋಗನನಮಿತ ತತ್ತ್ವಾನುರಾಗವನೂ॥ ೫೭೬
ಲರಮಮರೇಶ್ವರಚರಣಾವಾರಿ। ಮಾಪರೇಣುಕಪ್ರಸಿವಿತವಿಭಾ।
ಸ್ವತಲಲಾಟನನ ಭವಭಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಕಿರೀಟನನೂ॥
ಶರಣಾಜನವಾದಾರವಿಂದಾಂಚ್ಛುರಿತಮಕರಂದಾಭಿಷೇಕವಿ।
ಭರಿತಶುವಾಂಗನನ ಭಂಗನನಾರ್ಕ್ಯಸಂಗವನೂ॥ ೫೭೭
ಉರಗಭೂಷಣ ಚರಣನಶಿರಮು।ಪರವಿಭಾಸ್ವರಸುಣಾನಣಾಲಂ।
ಕರಣಾದೇಹನನಹಿತಮದಘುನಸಂಭವಾಹನನೂ॥
ಶರಣಾಪದನಖಾಂತ್ರಿಶುಟ್ಟು।ವಿಸ್ತರಣಾಶಿಕಿಂಕರಣಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರ।
ಧಿಧ್ವರ ಜಶೋರನನಘವಿದೂರನು ವಸುಳ್ಳಧೀರನನೂ॥ ೫೭೮
ಹರಶಿರುಹಸಂಭವಸ್ಯತಮರಷ್ಣವಾಪೀಯುವವಿರಾಜಿತ ಮಹಾ।
ವಿಶುಶಿವಿತಮಹಿವಾಧ್ಯವಂಶ್ರೌಢ್ಯನನವೌಢ್ಯನನೂ॥
ಪರಿಸ್ಯತಾಯತ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾಹರಣಾಚದ್ವಿದ್ವಾಪ್ರವೀಣನನೂ
ಮರುಭಯುಷೀಣನನು ಭವಕಧುರೀಣನನೂ॥ ೫೭೯
ವಾಶಮೋಚನವಂಸ್ಯವಿಂಪುಂಯು।ಕಾಪತೋಚನನಂಪಮಂಚಿತ।
ವಾಶುಕತನಿತ್ರತವಿರತನಂ ಪ್ರಂಜ್ಯಚರಿತನನೂ।
ದೇಶಿಕಾರ್ಯಣವೇಷ್ಟನಂ ವಿಗತಾಶನಂ ಶರಣಾವತಭಯುವಿ।
ವಾಶನಂ ~~ಶರಣಾಗತ~~ ಗಣಲಾಲ್ಯನಂ ತ ಭಯು ~~ವಿನಾಶನನಾದ~~ ಸದ್ಧಂ ತೌಲ್ಯನನೂ॥ ೫೮೦
ಪ್ರತ್ಯವೀಕ್ಷಯ ಮತ್ಸ್ರುರಣಾಕ ಪ್ರಕೃತ್ರುರಣಾಕಮನಕಮನಕಮನರಿ।
ಪತ್ಯವಚನನವಭವವರ ಮಾಚಾರನಂಶಮದಾ॥
ಪ್ರತ್ಯದಂಷ್ಟೋತ್ಪತನಷೇಮ।ಸ್ಯಕ್ಯನಂಪತಿಜನಮುಖಾಬ್ಜ।
ದಿತ್ಯನಂಸ್ಯತಸ್ಯತ್ಯನಂ ಸುರುಚರಣಾಭ್ಯತ್ಯನನೂ॥ ೫೮೧

ಅರೆಮುಗಿದರೆಪ್ಪೆಗಳ ಬೆಳ್ಳುವ । ತಿರುಗದಿರುಹಂಗಾಲ್ಗಳವಸು
ಮುರಿದಪೊರಲಿಂ ಬಿಗಿದ ಪರಗಳ ತೆರೆದು ನೆರೆವಾಯ್ಗಳು ॥ ೫೫೬
ಪ್ರರಿಗಿಬಾಗಿದ ಶಿರದಪಡಿಲದ । ಪುರುಬಿಮುಚಿಗದ ವಿರಳದಂಬಿಗಳ ।
ಚೆರತುಮೋಳಿಯ ಕಿದರು ಮೀಸೆಯ ಬಿಗಿದ ಕುಬ್ಜುಗಳು ॥
ಅರತಮುರವಾಳ್ಗೃಯದ ಸಡು । ಸುರ ಮ ಪುಗ್ಗರದಾಳ್ಪಿಸದರುಪು ।
~~[illegible]~~ ನೆರದಕೆಲ್ಲಳ ಬಾಳ್ಕೆ ಸೊಳ್ಳಯ ಬಿಗಿದಗಲ್ಲಗಳು ॥ ೫೫೭
ಅಂಗವಿಭ್ಯಾಯೆಯ ತೆರದ ವರಂ ಧ್ರ್ಯಗಳಂದುವ ಬಪುರಕೀಲ ತೊಡಿ
ಲಂಗಿದೊಸಗಳೆದೆಗೆಡೆಗೆನೆತಿಸೊಂದಕ್ಕೈರಾಲಾ ॥
ಅಂಪುಲಂಗಳಬಂಧಿಗಳಕೆಳೆ । ಯಿಂದಿ ನೆತ್ತ ಪುಪ್ತತೆಗಲವ ।
ಶಂಗಳತಿದುಗಂಧಾಗಲುವಾರ್ಕೈಬಾ ತೊಡಲಾ ॥ ೫೫೮
ಮುಸುಕಿರ್ಪುಂವನ್ನವನೆಗವೃತೆರಸುತ । ಮೆಸಗಿನೆಸಮೋಡುವ ಸೊಣ್ಣಂಗಳ ।
ದೆಶೆದೆಶೆಗೆಹೇಘಶೆಯನಾ ತವಧಿರ ಭಯಂಕರವು ॥
ಪವರಿಸಲುಮೋಡುತ್ತ ಮಿಡಮಾದಿ ಪುರುವಸಟೆ ಕಟಾಯುಮತದು ।
ಇಪ್ಪಿಸುತ ಮಾಸುಗಳಂಬಿಡಿದು ಪೊಳ್ಳು ತುಸುಳ್ಳು ತಗಲ್ದರಲು ॥ ೫೫೯
ಅನಿತರಲಿ ಶಿವಭಕ್ತ ಪಭೆಗಾಜ್ಞನಪ ತಿಯೊಡನಾ ಸಂತ್ರಸಿಬಿದಿ ।
ಕೃತೆ ಮಹಾ ಮಹೇಶ್ವರರ ಪದ ಜಲಧಿಯೊಪ್ಪವಿನಾ ॥
ತಮವಿನೊಳುಮಗಂಧವಿಂಬುದ । ನಿನಿತುವಿಲ್ಲಧದಾಂಗವೇಮಾ ।
ಕೃಸನಿರೂಪದಿಂತರಸುನಾ ಳುಗಳೊರ ಪೊರಪಿ ತೊಡದು ॥ ೫೬೦
ಭಕ್ತಲಿಂಗಾತ್ರಿವಳ ಜಲವಂ । ಭಕ್ತಪ್ರಸಾದ ತೆಭಕ್ತಿವಮಂ ।
ಭಕ್ತತತ್ತ್ವದೊಳದರದಿ ಪಂಮ್ಮಿಶ್ರವಂಮ್ಮಾಡೀ ॥
ಭಕ್ತಿದಿಷ್ಟಾಮತಿಯೊಳ್ಗಂ ಭೂಭೃತ್ತವಿನೊಳುಪ್ರಾಧಿಕರು ಣಾನಾ ।
ಯುಕ್ತಭಾವನೆಯಿಂದವನು ಲೇಪಿಸಿದವರ ವಿಂತೇ ॥ ೫೬೧
ಪಂಗ ತ್ರೋಲ್ಲಸಿತ ತ್ರಿಪ್ರಂದ್ರಗಳಂ ತತ್ಶ್ರುತಿ ನಿರೂಪಿತ
ಪಾಂಗದಿಂದಾ ಲೇಪನಂಗೆಯದ ಖಿಳ ಶಿವಭಕ್ತಾ ।
ಪುಂಗವರನಿಮಾರ್ಗಲ್ಪಪುಸುಮ ಜಂಬುಗಳಂ ಮಾಲಿಕೆಗಳಂ ಕಜ ।
ಪಂಗದಲಿ ನೆರೆಪುತ್ತಿ ಮತ್ತೆಂಯು ವೇವಪುರುಮಾತೀ ॥ ೫೬೨
ಅಪ್ರತಿಮ ಶಿವಗಣಕುಲಕೆ । ರಂಡಶ್ರೀಣಾಮವನಾ ಚರಿಸಿ ವಿನ ।
ಯಮಿಂತೊಕ್ಕೆಗಳಂದ ವಿವಮಿತ ರಪ್ಪನಾಪುತ್ತಾ ॥
ಅತ್ರಿವರರಿಗೆ ಭಿಂಪ್ಪಿಸಿಯವರ ಪ್ರಶಂಸ್ಸವನಾಳ್ವಿಯಂ ಪರು ।
ಣಾಪ್ರಭಾವನೆಯಂ ಪಡದು ತಾಮತ್ತೆವಂದಿಸುತಾ ॥ ೫೬೩
ಪ್ರಮಥರುದ್ರಪ್ರುರಾತನಗಣಾಪ್ತ ಮುಖಮಾಹೇಶ್ವರ ಪದಾಂಬುಜ ।
ಪಮುದಿವಸ್ಸರ ಣಾಪ್ರಯುತ ಪುಷ್ಕೃತಾತ್ರನಾ ಸುತ್ತಾ ॥
ವಿಮಲತರ ಶಿಂಚಾಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಮರ್ತಂತ ಸಳಂ ಮುಪ್ಪಿತೆ ಪಮ ।
ಶಮಣನೆಸೆಯಲು ವೇಮನಾರ್ಭ್ಯನು ತತ್ರ್ಪವೋದದಲೀ ॥ ೫೬೪
ಅವಿಮ ಭಕ್ತಗಣಾಲಿಸ್ತಾಮಳ ಭಪಿ ತಶೇಷವನಿವಿತನಾಗಳ ।

ಶಿವಮಹಿಮ ಸುಖದಂತೆಳೆದು ಶರು ಣಾಶು ಮಹಾಪ್ರಭುದೇವರ॥
ನಡೆದು ನೋಡುತ್ತ ಸೋಮನಾಯಕನ ನುಡಿಸುವ ಗುಣ ತಿಳಿದು ಶೀಳಿ ನುತ ಭರ।
ನಡೆದೊಳಾತನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನುತೆಸವಾಗಿತ್ತೈ ಸಿರಲೀ॥ ೫೭೩।
ಅತಿಶಯದ ಜೀವಾತ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ವಿರತ ಕೃತಾಂತರ ಮೃತ್ಯು ಭಯಹ
ಯುತಮತಿಯೊಳಾತನ ಸೋಮನಾಥನ ಸಾಹಸವಂ ಪಿಡಿದು॥
ನುತಿಸುತುಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಲಿ ನಮಿಸುತ ಬಿರಲು ಶಾರುಣ್ಯದಲಿ ಭೂ।
ಪತಿಯ ಪುತನಂ ನೋಡಿ ಶಿವಪುಂನ್ಯರಿತ ನಂಮಾಡಿ॥ ೫೭೪
ಸೋಮನಾಥನ ಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮೆ ದೃಢಮವಿಶ್ವ ತಕೀತಿ ಸಯಿಂದಭಾ।
ರಾಮನಾಗಿ ಶಿವನೊಳು ತನುವಾತಾಯಿ ಶಂದೇಶಳೂ॥
ಆಮಹಾಪಂಚಾಕ್ಷರ ಭಕ್ತಸ್ತೋಮಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಡಿದಿಕ್ಕನೆ।
ಭೂಮಿಯೊಳು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸು ತಾಲಲು॥ ೫೭೫
ಅತಿಮಹಾಶಿವನ ಗಣಿತಾನಂ। ಶ್ರೀಮಹುಂಕರುಣಂ ಬೆಳಸಿತ।
ದ್ವೈ ಮನಾ ಚಾರ್ಯನನಾರ್ಯನ ನಸಮತಶೌರ್ಯನನು॥
ಸೋಮಧರ ಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿ ನಿರತಾ। ರಾಮಮಹತ್ತರ ಭಾಗವನಂಪಂ।
ಸ್ವಾಮಿಗುಣಾಂಬೋನಿಧಿ ಮಿತ ತತ್ವಾನುರಾಗವನು॥ ೫೭೬
ಪರಮಮಹೇಶ್ವರ ಚರಣಾರಾಧಿ। ಯುಪರೀಣಕರ ಪ್ರತಿವಿತವಿಭಾ।
ಸ್ವರಲಲಾಟನನ ಭವ ಭಕ್ತಿ ಬದ್ಧಿಕಿರೀಟನನು॥
ಶರಣಜನವಾಡಾರವಿಂದಾಂಬುರಿತ ಮಕರಂದಾ ಭಿಷೇಕವಿ।
ಭರಿತಪರಾಂಗನನ ಭಂಗನನಾರ್ಯಸಂಗವನು॥ ೫೭೭
ಹರಗಣಾಂಬುಜ ಚರಣನಕರಮು। ಪರವಿಭಾಸ್ವರ ಸುಣಾಗ ಣಾಲಂ।
ಕರಣಾದೇಹನ ನಹಿತ ಮದಘನನಂ ಧವಾಹನನು॥
ಶರಣ ಪದನಖಾಂತ್ರಿ ಪುಷ್ಪ। ವಿಸ್ತರಣ ಶಿಶಿರಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠ।
ದ್ವಿದ್ಧ ಜಮೋರನ ನಘವಿದೂರನು ನಕುಳಧೀರನನು॥ ೫೭೮
ಹರಹರ ಸಂಭವಕೃತ ದುರಿತ ಪರಿವೀಯುತ ನಿರಾಕುಲ ಮಹಾ।
ವಿಶುಚಿಮಿತ ಮಹಾ ವಾಧ್ಯವಂ ಶ್ರೌತ್ಯನನ ಶಿವೌದ್ಯನನು॥
ಪರಿವೃತಾಯತ ವಿಷ್ಣುಮಾಯಾ ಹರಣ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರವೀಣನನು
ಸುರಭಯಮೀಗನನು ಭವರ ಗಾಧುರೀಣನನು॥ ೫೭೯
ಪಾಶಮೋಚನನಂ ಕೃಪಾಂಬುಯ। ಕಾಪತೋಚನನಂ ಪಮಂಚಿತ।
ಪಾಶುಪತನು ತಪ್ರತನಿರತನಂ ಪ್ರಂಗ್ಯಚರಿತನನು॥
ದೇಶಿಕಾರ್ಯಗಾನೀಷ್ಟನಂ ವಿಗತಾಶನಂ ಶರಣಾಗತಭಯವಿ।
ನಾಶನಂ ~~ಶರಣಾಗತ~~ ಗಣಲಾಲ್ಯನಂ ತ ಭಯ ~~ವಿನಾಶನನ್~~ ಪದ್ಮಂ ತಾಲ್ಯನನು॥ ೫೮೦
ಪ್ರತ್ಯವೀಕ್ಷಯ ಮತ್ಸ್ಯರಣಕ ಚಕ್ರಕೃತ್ಯರುಕರಣ ಸಮನಸಮನಸಮನರೆ।
ಪತ್ಯವಜನನ ಭವವರ ಮಹಾ ಚಾರವಂ ಶಮದಾ॥
ಮೃತ್ಯುದಂಷ್ಟ್ರೋತ್ಪಾತನ ಪ್ರೇಮ। ಕೃತ್ಯನಂ ಪತಿಜನಮುಖಾಂಬ್ಜ।
ದಿತ್ಯನಂ ಕೃತಕೃತ್ಯನಂ ಗುರುಚರಣಭೃತ್ಯನನು॥ ೫೮೧

ಕ್ಷೋಣಿತ ಕಾಲಭುಜಂಗವಿಷಸಂಹಾರ್ದ್ಧಾರಕಂ ವೃಷಭೇಂದ್ರನೆನಿಸಾ।
ಕಾರಣಂ ಭವದೂರನಂ ಹೊಂದಾದಿ ಮುಂದಾದೀ॥
ಕಾರಣ ಜನರು ಗಾಬರದಿಂ ಮೃತ। ವಾರುಧಿಂತೆಯೊಳ್ಗೋಲಾದಿ ಪಲುವೆ ದುಷ್ಕೃತ
ದ್ದುರವನು ಸೋಲದರಿಂ ಕಡಿಸೆ ಜಾಕ್ಟಾಂಗದಲವಮಿಸೀ॥ ೪೭೪॥
ಆಲಿಸುತಿಯೊಳು ಪುತ್ರಯು ನಿಜ। ಭಾಗ್ಯವಂದಿರಿ ವಂದಿಸಿದರು।
ಗಾಢವಂ ವೇಮಂತ್ರ ಭುವನಾ ಶಿವನ ಗುರು ಶ್ರೀಗಳು॥
ಬೋಳಿಸುತಕ್ಕೃಥಾ ವಿಧಿಯು ನಿತ್ಯವ್ರತ। ಲಾಲಿತಂ ಸ್ವೋನ್ನಪ್ರಿಯವಿವಯಾ।
ಲೋಲವಾಲಂಗನಾಪಮೇಳತ್ರಿಯನಳಿಂತಗಳಿಸೀ॥ ೪೭೫॥
ಭಾಸ್ಕರೇ ವೇಮಾರ್ಕ್ಯವಾಗ್ಮ್ಯ। ಭಾಸ್ಕರೇ ಶಿವ ಶಾಶ್ವತಲಯರ್।
ಭಾಸ್ಕರೇ ವೇಮೃತ್ಯುಹರ ಗಾ ಪಸ್ಥಗ ನಳಿನ ಸಯ್ಯ॥
ಭಾಸ್ಕರೇ ವೇಮನಳ ಭಾಂಕಾ ಭಾಸ್ಕರೆ ಮನನಿಂಕಳಂಕಾ।
ಭಾಸ್ಕ ಭಾಸ್ಕರವೇಮ ವಿಭು ವೇವೇಮ ಪವಿತ್ರಭುವೇ॥ ೪೭೬॥
ವೇಮಪದ್ಮನಮಿತ್ರನಲ್ಲೋ। ವೇಮಭೂಸುಜಾಮಿತ್ರನಲ್ಲೋ।
ವೇಮಚಾರುಚರಿತ್ರನಲ್ಲೋ ವೇಮಸಂಸ್ಥಾಮಾ॥
ವೇಮಪಾವಂದ್ಯರ ಮೂರ್ತಿಗೆ। ವೇಮವೇಮವರಲದಿ ಹೂರ್ತಿಗೆ।
ವೇಮನಲ್ಲದೊನಲ್ಲ ಶಿವಧರ್ಮದ ಥವರ್ತಿಗೆ॥ ೪೭೭॥
ಷೋಗಾಂಪೊಸಳಲು ನೃಪಕಿಗಾ ಹೊಳ। ಪ್ರಾಣಾವಂತುಂಬುವಸುಮದ್ವಿಗೆ।
ಕ್ಷೇಮೇಗುಳ್ಳರೆ ನೀವಲ್ಲದನ್ನರು ವೇಮನಾರಾಧ್ಯಾ॥
ವಾಗುಯರವರುರಿಯನಳಿಸಿ। ಮಾಗದೆ ಜವನ ಬಾಯ ನೋದೆದ।
ಷೀಗಾವ್ಯಕೃವ ಸ್ತೋತ್ರರಿಸಿ ಕರೆಗಾವ ಸೋಸಿದು ಹೋದುವಾ॥ ೪೭೮॥
~~ಹೋಗೆ~~ ಯಂದು ಮಹೇಶ್ವರನಿಕರವಾ ನಂದದಿಂ ಮತಿಯುಕ್ತರಲು ನೃಪಶ।
ನಂದನಂ ಸಾಪ್ರಾಸ್ತ ದಾನವನಿತ್ಯ ಪಲರಿದನು॥
ಯಂದಿನಂತೆ ವಿಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಗೆ। ಬಂದು ಶಿವತತ್ವಾನುಭವಸುಖ।
ದಿಂದೆ ಚಲದೇವಿಯರ ವೇಮನಾರಾಧ್ಯನಿರುತಿರ್ದ॥ ೪೭೯॥
ಋಷಿವರಾಳಿ ರಕ್ತಲೀಮರಿ ಮಾಪರ ತ್ವತ್ಕ್ತೆಯೀ ಪುಧೀರತೆ।
ಋಷಿಪಧುರವೃಧು ವಾಕ್ಯ ಶೀಪಾಮಥನ್ಯವೀಸತ್ವಾ॥
ಭೂಮಿಯೊಳು ಕೇಳು ವಿವೇಕ ಚಿತ್ತಿವೇಮಥೀ ಮಹಾನಿಂಮ್ಮೊಳಲ್ಲದೆ।
ಸೋಮವೇಮಹಾಶಿವದೀರೂಪಾಪತ್ಯಪಲ್ಲಾಶಾ॥ ೪೮೦॥
ಆಮದಾತ್ಮನ ಪುಂಣ್ಯಚರಿತಾನಾಮವಂ। ಬರದೋದಿದವರುಂ ಶಿ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸುವವರುಂ ಕೇಳುತಿರ್ದ್ದವರ್ಗೆ॥
ವೇಮನಾರಾಧ್ಯರಕರುಣದಲಿ ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಂಗಳು।
ಷೇಮದಿಂ ಬಾಳುತ್ತಲಿಪರಯ ಭೂತಳಾಗ್ರದೊಳು॥ ೪೮೧॥
ಶ್ರೀ ಅಂತಸ್ತುಸಂಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಪದನ್ಯೂನಾತಿರಿಕ್ತೈ ಮಂಗಳಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮ॥

॥ ಚಿಕ್ಕಮಾದಂಣಾವರಿಧೆ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ॥

ಮನೆಯೊಳಿರ್ದಂತಿರ್ದು ಜಂಗಮಂತನುವನರ್ಪಿಸಲದರ್ಚಕ್ಕಮಾಡಂ।
ಅನವರತ ನಾಮಂಪಡದನಾಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾದರಸಾ॥

॥ಪದನೂ॥

ಧರಣಿಯೊಳುಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರನ ಮುದದರ ಗುಣ ಭವಾಚಾರಮಾರ್ಗ
ಶರತವರ್ತನವನುಳ್ಳ ಚಿತ್ತ ಮಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನಾ॥
ಯರಡುಕೋಟಿಲ ಜನ್ಮಪಂಚ। ದುರುಳಕಾಲನ ಬಾಯನೊಡೆದಾ।
ಕರಿಸಿಕಾಟಿ ಶಿವ ವಿಧಿವಿಧಗಳ ತಾರುಗುಂಡಿಸಿಳ್ಳ॥ ೧೧
ಪುರದವಳಿಸುವ ವಿಧಾತ್ರ ನಂಜು ಹರಿಸು ಹರಿವಯಾರಿ ಯಂಬಾ।
ಬಿರಿದಿನಳ್ಪದರ ಹಳಿ ಷೂ ನಿಂತಲಧಾರ ತೇಜದಲಿ॥
ವರ ಶಕ್ತಾಯುವೆನ್ನುರು ಷಂಯಂ ದೊರೆವವೇದದ ಮೂಗವರಿದಾ।
ಧರಣಿಯೊಳಿಗೇಕ್ಷರು ವರು ಷಂಗ್ಳುನದವ್ರ ತಿರಯಾ॥ ೧೨
ಪರಮ ಶಿವಲಿಂಗ ನಾರ್ಚನಕ್ರಿಯ। ನೆರಪಿಕಾಲತ್ರಯದೊಳಿಂತ।
ತ್ಪರಮನೋವಿಷ್ಠೆಯೊಳೊಲಿದು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಾ॥
ಪರಿ ಚರಣಾಯುತ ಭಕ್ತಿರತಿಯೊಳು। ಪರಸನಾದಕುಬಾಂತ್ಯ ತದೊಳವ।
ವರತಪೋಲಾಯುಕ್ತ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಭಾವದಲಿ॥ ೧೩
ಶರಣಪಂಚ ತಿಂಯೋಪ್ರಕಾರದಿ। ಚರಿಸು ತರಿಪಾತ್ರ ಕಸು ಭಕ್ತ
ಚಿರಮನವಸ್ತು ಚಿಹ್ನವಾದರಿಯ್ಯನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತ॥
ಪರಮನತಿಪ್ರಿಯ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಂತೊ ಳಿರುಳುದಗಲಂ ಪಾದಿರಾಜನ।
ಚರಣಮುಂಭಜಿಸು ತ್ತಾಮಂಗಂಡತಿಯ ಘುತಮೂ॥ ೧೪
ಯಿದುವೆ ಜೀವನವೀಕುಟುಂಬಕ್ಕಿದು ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಬದುಕಿದೆಂದೆ।
ನ್ನದೆ ಮೃಡನಕಲ್ಪಿತದಿನದ ಬಡಗಾಯಕದೊಳಂತು॥
ಸದಗಿಪ ಡಿಯಂಕೊಡುತಿರಲು ಚಿತ್ತದೊಳು ದಕಪರಿಣಾಮಿಸಿನದವ್ರ।
ತ್ತ ದರೊಳಿಯ್ದು ಅರಿಬಾರದಿರೆ ಚಿಂತಿಸುದೆ ಧೃತಿಗೆಡದೆ॥ ೧೫
ಮನದೊಳಿದಿತುಂ ತಂಪ್ನಸ್ವರ ಚಿಂತನೆಗೆ ಪೆಂಬೀಳ್ವದೆನಿರಂತರ।
ವನುವಯಂ ಮಿಸೆ ಮಾದಿರಾಜನ। ಪಾದವಂಕಜವಾ॥
ತನಗೆ ಗತಿಯಂ ಮತಿಯ ಗುರುವು। ಜನವರ ಮತಪ್ರಾಣ ತಾಂಮ್ಯ।
ಯನೆಯ ಮತ್ತಾ ಚರಿಸು ತಿರಲು ಕೆಲವುದಿನಂಗಳಗೆ॥ ೧೬
ಅತನಿದ್ದ ಸುಗಳಿಯ ಲಿಡ ನಾತನಂ। ಪಾದವೀದರದಿ ತೊಳ।
ದಾತರು ಣಿಯಿ ತಂದ್ಪ ನೆಂತನವಯವಂಗಳಿಲ್ಲಕ್ಕೆ॥
ಭೂತಿಯಂ ನೆರೆಪೂಸಿ ಚಿಂತೆಯ ಬೀತು ಚಿತ್ತದೊಳಾಗಿನವುಷದೊ।
ಳಾತನ ಶಿವನ ಹೊವಿವಲಗಿಸು ವಂದು ಕಂಬದಲಿ॥ ೧೭
ನೆರಮನೆಯವರಸರಿಯ ಲೀಯ್ಯದೆ। ತರುಣಿಯ ನಿ ತರೊಳಿರ್ದ
ತರೊಳಾಂತ್ಯಗೇಹಾಂತರದೆಳ್ಳಾಂ ನಿಜಸಾಧನಂ ನಿಷೇಧಿಪಶ್ಲಂದೂ॥
ಪರ ಭರವೆನ್ನತಿಗೊಳ್ಳಿಂಯಂಗಳು। ಧರದಧನಿಯಂ ಕೇಳದಿಕ್ಕನೆ
ತರುಣಾನಾಗಳೆನಿತ್ರೆ ತಿಳದೆದ್ದು ತು ನಡು ನಿರುಳೂ॥ ೧೮

ಯತಿಲೆತ್ತಾಯ್ತೀನೇನಮಾಡಿಪೆ। ಯತಿತಿಷೇಳಿಂಪ್ಯೆಯ್ಯ ಮಂಪನೆ।
ಯೊಳ್ಗೆಪುಂಮ್ಮಿಪೆಪುಳ್ಳತ್ತೈದನೆಕ್ಕಂಬದೊತ್ತ್ರನಲ॥
ಯತಿಲೆತ್ತಾಯಿ ನಿಂಪ್ಲೊದನೆಪಾನಿಪೇ ನೆಲೆಖಡೆಯರುನಳ್ಳೊ
ಳ್ಳೊಲಗೆ ತ್ತಾಮುಳ್ಳಿಮುತಲುಬಿದ ನಿಂಚನೇತತ್ತೆ ಹ್ರೊನದಿದರ್ಗರುನೂ॥ ೧೦೯॥
ರಗಲರುಳ್ಳುಲಂಗಾಚರ್ಗಿನಳ್ಳೂ ಪೊಗಬಿಪಾಡುವವೇದಿಕೆಯು ನಿಂ।
ತಗಳ್ಳುತಿದರ್ಗಿಪೂಜಾಪೊಬ್ಬಳ್ಳೆದೀನಿದೇಕೌತ್ವಾ॥
ಆಪ ಜೆಯರವನಿ ಸೊಳ್ಳವಾಗಿರು। ಜಗಲಂಯಳಿಹೊಬ ಫೊರತೆಂತುಂಬಗಿ।
ಬಗಿದುತೊಡಿದವಡಲ್ಲದೇ ಶೈಕೊಳ್ಳವೆಂದೆನುತ್ತಾ॥ ೧೧೦॥
ನೇಮಂದಿತಿಕ್ಕಿಂದು ಪಿಡಿದನೊಕ್ಕಾ ವಿಪರದ ಲಾಪ್ತದಕವಾದರೆ।
ಘೋಮಧ್ಧಾರಿಗೆಮ ಜ್ಜನಕ್ಕೈರದೆಲ್ಲದೆಂ ಪ್ಯೆಯ್ಯೂ॥
ತಾಮುಪುಡನೆತ್ರಿಗ ಭಾವಿಪನೇ ಮುದಮೊಳ್ಳೆಂಪ್ಲೊಡ ನದಲ್ಲದೆ।
ದೀಮುನಿಮು ಪಾತಾಡದಿದರ್ಗದೆಸುದಿಯದಿದರ್ಗರುನೋ॥ ೧೧೧॥
ಆರೀತೆರದೊಳ್ಳಂ ಪುನಿಯಪ್ಯೆಯ್ಯನು। ಭಾತಿ ಸೊಳ್ಳನಹ್ಡೋಪಕಾಲದೊ।
ಳೀತಕೌತ್ವಾ ನಿಂಪ್ರೊಡನೆ ಪುನಿದಿದರ್ಗರನೊಡೇಳ್ಳಂ॥
ಫೇಕುಮಾಡುವಕಾಲವೇಳಾ। ಪ್ರಾತಿಯಿಂತೆಪಿರ್ಗಿಪಡೊ ನಿಶ್ಚಿತ್ರ।
ನೀತಪೀಲಪ್ರತಚರಿಯೊಯುಂಬಿಪ್ಪನೊಳ್ಳಪದೆಂತೋ॥ ೧೧೨॥
ಶಿಂಗದಾಪಮಂತ್ರೋ ಚತಾಂಗತ। ಜಂಗಪೂಳ್ಳಿನೆಪಮುಬಿತವಿದಾಂಗ
ವಂಗಳ್ಳಂನೀಪಲಾಪದಿದೆಂಯೊ ಪ್ರಪಕರಗಾಂ ರತ್ತಿಯೂ॥
ಪ್ರಾಂಗಪೂಗಲುಬೆಳ್ಗೆಂತೊಳವ। ಲಿಂಗಪುಜ್ಜನಪ್ಪಾಲೆಗಳ್ಳ ಮಲ।
ವಂಗಳ್ಳಂತೊಳ್ಳಿಯೆ ವಂಡಂಬಡಿಪಿವೆಂತೊ ಬಾಂದಿಗೆಯೂ॥ ೧೧೩॥
ಪ್ರೆಳ್ಳುಕಾಗಪ್ರೊ ದಿಂವ್ನಪಾರಗಾವೆ। ಯಲ್ಲಜಂತುಗಳ್ಳ ಮರ್ಗ ಶೋಧಿಪಿ।
ತಿಲ್ಲಪ್ರೊ ಗೋಪುಯವಪೆಂಪು ದೊರಂಗವಾಲಯದೂ॥
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಕೆದರಿದಪ್ರೊಪಂಪ್ರಲ್ಲಕಪುಲದಳ್ಳಂಗಳುಂನುಂ।
ಪ್ರಲ್ಲಪ್ರೊಪ್ರೊದಿಗಂಧವಷ್ಟತೆ। ತುದಿಪುರಿದವೆಂದೊ॥ ೧೧೪॥
ದ್ರವವನೊತತ್ತ್ರವಪತ್ರಿ ಪ್ರಂಗರಿ। ಗವಿದುಪನದಿದಿ ತ್ತ್ರೊ ಶಾಕ
ಶಾವನಸ್ಗವಗಾಪೆಯಂ ಶೋಧಿಪುಪ್ರದಿಲ್ಲಪ್ರೊವಾವಡವನಿಕ್ಕೀ॥
ನವಕವಿಲ್ಲವಕ್ಕಳದಮುಂನ್ನಿದದಿವದ ತ್ರೊಟ್ಟಂ ಕಳ್ಳಂಮುದರ್ಗಳ್ಳಂ।
ದಿವರದಲ ಶೋಧಿಪಿದಪ್ರೊಗಳ್ಳೊಳ್ಳೇನಕ್ಕಂದೊರ್ಗಡೆಯೂ॥ ೧೧೫॥
ಪುಪ್ಪಳ್ಳಂಪ್ರಾಮೂಪ್ರವಾಂಯಿತ್ರೊ। ಆಕಸ್ಗಳವನಿಕ್ಕಿದರ್ಗಿದರಂ।
ತನ್ನಕನ್ನಮುಪೋಬಳ್ಳಕ್ಕೂರಪ್ಪವಧಿಕವಾಗಿ॥
ಕೆಪ್ಗಳ್ಳೆ ದೀರಾಜನತ್ರಿ ಭೆಪ್ಪನ್ನಮುಪುಳ್ಳಿಪಿ ತ್ತೆಗಪುರದುದೀ।
ಮುನ್ನಿಖಿದೆಂಮ್ಮೊಆರತಿಯಪ್ಯೆಯ್ಯಂಗೆಪೊದುವಾಗಾ॥ ೧೧೬॥
ಕೆಲಬಲದದೀವಿಜೆಗಳುಂ ಪ್ರಜ್ಜಲಿಪಿದಿದರ್ಗಪ್ರೊಪ್ರದನಬೋನಂ।
ಸಕ್ಕಸೊಡನೆಪಡಗಾಪುನೆದೆಯೊಳ್ಳಾಪ್ರಾವಿಪಿತೊಮದವೀ॥
ಪಲಾವರ್ಗಿಪಿದಾಂ ಶ್ರೀಪಾದಂಬಳ್ಳಕಲಪ್ಪರ್ಗಪ್ಪ ದಿರುಗಿದಾಂ ಥರ್ಗಂ।

[illegible]

ಪರಿಯೊಳುಂ ಪೂತಾದಿವ್ಯಯ್ಯನು ಕಂಭವಂ ನೆಂಬ್ಯ॥
ನಿರತ್ತನೇಮನ ನಿಂದುಇದಿದ ನುಪ್ರುಷ ನೆ ನುತ್ತಂತೆಪೆಪ್ಪೈಯುಂಗೇ।
ಚರದ ಜಗಲಿಯೊಳ್ಗರತೆಯಂತಾ ನರಿವ್ರತಿ ದರ್ಶ ಶುಳು॥ ೪೧೬
ಮುಳ್ಳು ಶಿವಿ ತೆರದಿಂದಲಲ್ಲದೆ ತಳ್ಳಯನೆನುತ್ತೈಯ್ಯಂನೆ ವಂದಿಪಿ।
ಮುಳ್ಳದಮುಳ್ಳಿಸಂ ತಳ್ಳುಕ್ರುವ ಪ್ರಬಾರೆಕ್ಕೈ ಯುಂದಡೆಯು॥
ಮುಳ್ಳದಂ ಮುಳ್ಳದಿರಲಿ ಮುಳ್ಳದಂ ತಿಳ್ಳುರ ತೆಂಮ್ಮದ್ರ್ಗ ಪಲ್ಲಿಯ ವಂತುಂ।
ತೆಂಲಗಡೊರತ್ತೆಯ ವಗರರಳ್ಳು ವಕ್ಕು ವಸು ತನೋಡುತ್ತ॥ ೪೧೭
ಮನಿದದಂ ಮ್ಮನ ಹೂಡಿ ಮನಿಯಲಿ ಜವಳ್ನೇಕ್ಗಿಂ ಪೊಡನೆ ನುಡಿಯನೋ।
ದುನನೆತ್ತಂ ನುಂಪ್ರಾ ಇಪಾಕಿಂದಿರ್ಒಂತ್ತು ಮನಿದಿದಾರ॥
ತ್ರವನೆದರರದ ಕ್ಕಲ ಕಮುಖ ವನ ಜವಪ್ಪೆದು ಭಾಷಾಬಳ್ಳ ತೆಂಮೊಳು
ತನುವಿನೊಳು ಪ್ರಳ್ಳಂ ನಕೊಡಿವಪ್ರಾ ಇಮೊಡನೆಲೆಂಪ್ಪ॥ ೪೧೮
ಬಾಲಲಿಂಗವೆ ಬಾರೊ ಲಿಂಗವ್ವಾ। ಬಾಲಲಿಂಗವೆ ಬಾರೊ ಕಂದೇ।
ಬಾಲಲಿಂಗವೆ ಬಾರ ಬಾರಾ ಯೆನುತ ಕರೆವ ಪ್ರತ್ಯ॥
ತೆಗ್ಗಕ್ಕನೆರಹಂ ವೀಡುವನು ಕಂದಾಲ ಕುಂಬಲಿಸೋಡುವನುಪಾ।
ಅತಿಂಮುಂಬರ ಯುರಡೊಳ್ಗುಂ ಕೈಂಮ್ಯರ ಲಪ್ಪವೆನೂ॥ ೪೧೯
ಕರುಕ್ಷದಿಂ ತಂ ಮೂರುಪಿ ರಮೊಳ್ಗಿರಪಿ ಜಂದಿಕೆಯುಂಬಿ ಇದು ಬಾ।
ಪೆರದುಪ್ಪೈಯ್ಯಲು ಬಾಚಿ ಜಡೆಯುಂ ಕೆ ನಾಡು ಕೆಗು ನೆಯಲ್ಲಾ॥
ಯುರುಧ್ವರಿಯು ಕಿರಿದಾರವಂ ಬಿಇ। ದರಳ್ಗುರವಂ ಕಟ್ಟುವಂ ಭೊಗ।
ಪರಿಮುವಂಗ್ಗಿಸಿಯುಂ ಜನರವಂ ತಿಡುವನೆ ನಗ್ಗೈಂತ್ಯು॥ ೪೨೦
ಸೊಪ್ಪಲು ತುಂಬಲುಪ್ರಾಯುವಂಬಿತ್ತ ಭರಿತವಂ ತೆಲೆ ಪಾಇಯುಂಮ್ಮನ।
ನೊಪಿದು ನೆಗ್ಗು ಡುವಂಪ್ಪತ ತಲೆಂಬಲ ತಂಸ್ಕತ ಲೆಪೋಇ॥
ವಡುನಡುವನ ದಿನದಿನೆ ತಳ್ಳು ಪ್ರಳ್ಳುಕ್ಕಿಕ್ಷುತ ಲೈಯ್ಯ ಮರಿಸ್ಮನಂ ಲಾ।
ಅಭುವನೆಂಸ್ಕಂ ಕಂದುವ ತ್ತೆಯ ಮುಖವ ವಲ ರಿಪುವಾ॥ ೪೨೧
ಗಲ್ಲನಂ ದಿಡಿ ಇದಿದು ಯುಂಮ್ಮಂ। ಭುಲ್ಲವಿಮುವಂ ಪೊನೆಯ ಬೆರಳ್ಗಲಿ।
ಒಳ್ಗೈಯಂ ಜುಳ್ಳಿಕಲಿ ಮುತ್ತುಂ ಗರಗರಿಬು ನಗಿಸುವನು॥
ನಲ್ಲವಯದ್ವಾನೆ ಬಂತು ಈ ಪ್ರಂಮ್ಮ ವದಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ಗನುವ ಮುತ್ತೊದಲಿಸುತ।
ಪುಲ್ಲಗಳ್ಗ ಸೋರಂ ತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನೋದಿಸುವಾ॥ ೪೨೨
ಯುಂಮ್ಮಬಂಕ್ತ ಪ್ರೀಯ್ಯದೇವಖವೇ। ಯುಂಮ್ಮ ಕಂದನೆಯುಂಮ್ಮ ತಂದೆಯನಿ।
ನ ತ್ತೆರ ಪುಯ್ಯಾ ರಪಾಹಂ॥
ಯುಂಮ್ಮಬಂ ಗ್ಗಾಯುಂ ಪ್ಪಾಮು ~~ದ್ವಿಪ~~ ದ್ವಿಗಿ ~~ಮುಕ್ಕ~~ ಮನು॥
ಜಂಪ್ಪಕಂ ತಾಪಾರದಾಪಿಯ ವಂದಿ ಜಕ್ಕಿವ ಪಾರ ಭಂಬನು।
ಪುಂಪ್ಪಿನ ನಿಬಾರಾಳ್ಗಿಯುಂ ಬಲಿತಾರ ವನನೆಯುವಮೂ॥ ೪೨೩
ಬಳವರಾಜನ ಬೆಳ್ಳುದುವನೋ। ದಳರದೇವನ ಕರ್ಪೂರ ಮುತ್ತನೋ।
ಮುಮುಟಿ ಜೌದೈಯ್ಯನ ಸುಪುತ್ರನೋ ಮುರಗಿ ಜೌದೈಯ್ಯನಾ॥
ಶಿಶುಪ್ರಕರಿ ಪಾಲವಕರಾಳುಪ್ಪ ಮಪ್ಪಿ ದೇವವನಿಂಕರನೊಬಾ।
ಕಾರ್ಪಿನನೊ ಬಾರಮವರ್ಕ್ಕೈಯಪ್ಪನಳ್ಗಿಂ ಬರೆವನೋ॥ ೪೨೪

ಶೀಲರಾಜನವರಿಸಿಷ್ಟ್ಯನೊಪ್ಪತ್ತೈಲಜೆಮೈಂಬ್ಯಪವನೆಯವಾಶಾ ಶಯಿತಿಂದು।
ಷ್ಟೀಲಶೀತ್ರೈಂಬ್ಯಗಳಕುವಲನಸೀ॥
ಪಾಪಿವೃಂತ್ಯವರ್ಗಣಜದವಶೋ।ದಾಪಿಂತೋದುಷ್ಟ್ಯಂಬ್ಯವಶಂಸರ।
ಪಾಪಿಷ್ಟೈಂಬ್ಯನಲಿಂಸ್ಥನೊ ಬಂಸ್ಕೃಂಬ್ಯಜ ದಶಿನನೋ॥ ೪೨೫
ತೆಲುನ ಜೊಂಪ್ಸನಬೇಟಪಾಲನೋ।ಮಲ್ಲಿಯರಾ ಜನವುದುರೆಸೋವಸೊ।
ಯಳ್ಳಿಯವಿಂತುಳ್ಳಯಾರವಾಳೋ ಜಂನಳ್ಳಿಯ ವಸನೋ॥
ಕಿಳ್ಳಿಯವಂಬಿಯ ಪಂಷ ದಿನನೊಂಳ್ಳುವವೊಳರವ್ಪಾರ ಜೋಳ್ಳವ।
ಬಳ್ಳನಲದಿಯೋ ಮಲ್ಲ್ಯಾಜರ್ನವಿಂಡಿಶಲವರಸೆಂತೂ॥ ೪೨೬
ಜಂಪ್ಸಬಲವನೊಳ್ಳುಪ್ರಸಾದಿಯೋಪ್ಪಂದಿತಂದೆಯ ಕಿಂಬಿರಾಲಸೋ।
ಕಿಂಪ್ಸರನ ನಡಿಂಷರಿಷಂಗನೋಬಾ ಪ್ಪಾರ ಜೋಂಪ್ಸೈವಾ॥
ಜಂಪ್ಸರಿರಿ ಬಾರಳ್ಳನೊಮೂದರ।ಜಂಪ್ಸನಾಲಿನನೊ ಜೋಂ ವಿನ್ಸದೇನಮ।
ಮುಂಪ್ನಿದುವನೊ ನಾಂಬಿಯರ್ಳ್ಳವವನವಜರಪ್ಸೈಂಬ್ಯ॥ ೪೨೭
ಮಸನೊಬಳ್ಳೈಶ್ಳರನವುಳ್ಸ್ವಿಯ್ಯನಳ್ಳ ಸುಶ್ಷವೊ ಪಿರ್ಧಾಮೈ।
ಯ್ಯಗಳ್ಳ ಪೊದ್ದಾಳ್ಳಬಾ ಬಿರಾಜನಳ್ಳಡಿಯನಳ್ಳವನನೋ॥
ಪ್ರಸಳ್ಳತೆಯವಿಳ್ಳಲಮೂದರಪಗಳ್ಳ ಮೊಂಪ್ಸನೊ ಬಿರ್ಳ್ಳ ಮೂದಂ
ನಾಗಳ್ಳ ಮಜಡೇವಿಯರವೋಜದ್ದಿಂದವೋಯಮವಾ॥ ೪೨೮
ಕಾಡುತಾಡುತ್ತೆಪ್ಸುವಂಮುಂಡಾದುವನುಹೊಂಡಾದಿದರಕವ।
ನಾಡುವಂಪುದ್ದನಳ್ಳ ನೆಂಪ್ಸಂಬೇಡುವನು ತಂಪ್ಸಾ॥
ನೋಡೆನುತತಾನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಡನಾಡುವವುಬ್ಬಿಬಿದರ್ನಡೆನನನು।
ಪೂದಿಳ್ಳರದಾರಿಂ ಕಟಿನೆನೀಡೆಂಬನೆಪ್ಪೈಯಮಾ॥ ೪೨೯
ಕುಸಿದಿನಿ ತುಕ್ರೊತ್ರಿದರ್ಡಿಂಪ್ಸವನೊನಿದುಮೋಡುತನಿಂಪ್ಸಕಾವಳಿ।
ಲವನಿತಲೆತಿಳ್ಳೀಳ್ರ್ಬಾಲಲಿಂಸಂತುಣ ಬಡಿದುಬಾರಂ॥
ಶಾಶುಬಳ್ಳಲ್ದನೆಮತ್ತ್ರಾಯಿಗೆ ಬೆಪದಲಪ್ಪೈಯು।ತಳ್ಳವಿದಡೆಛರ।
ವಜದಿಬಂಡಾಡುವನುತಾವೇತುತ್ರುತುತ್ರಿಂಗೇ॥ ೪೩೦
ಕಿಗಲನೇರಿಪಿ ಕೊಂಡುಮೆಲ್ಲನೆನೆಗನೆಗದು ನಡುಪ್ರತ್ತನಿಂವೆಳ್ಳ।
ಲಗಳ್ಳಿ ಬಂದಾನಳ್ಳುಜಡುರ ಲೋಲಾತ್ಸಪ್ಪಂತತನೆ॥
ಪೊನಪಿದಳ್ಳ ಮೋರದಲಲಾಲಿನೆ ಬನೆಯುದಲ್ಲಿಂತಿಂಮ್ಸವಂತಂ।
ವ್ಸಪುರುಲಿಂನದಪಿಳ್ಳರಲಾಂಯುಂಡ್ಯದೆಮಂಪ್ನಿದುವಾಂ॥ ೪೩೧
ಜಪ್ಪಿಳ್ಳಪ್ಸತಪುಣಾಲಿಪು ತಿಂಪ್ಸಂತು ಬೋಳ್ಳವಿ ಬಂದಳ್ಳವೇನುತಲಿಬಗಿ।
ಯಳ್ಳಿ ಸೊಳ್ಳು ತುಂಡಾಡುತಾಡುತ್ತೆಂಪ್ಸ ವುದ್ದನಳ್ಳಂ॥
ವಳ್ಳಿವಿದುತಾವಂದಿರುತನಲಿವಳ್ಳಮನದಾ ಸಾಂಪ್ಸೆಂಯು ದೆಂ
ವಳ್ಳಿ ಜೆಂಪ್ಸೊಡನನನುದಾನವಂ ಹಾಡಿಳ್ಳವಿಂದೀತಾಂ॥ ೪೩೨
ಪರದಡಂ ಮುಂದಿದರ್ಡಿಂಪ್ಸಂ ಪರಮಮೂಡನು ಮೋಡಪ್ಪೈಂಬ್ಯನು।
ಪೂರದಿಲಂ ತಾವೊಂಪ್ಸೆಯುಂ ಕಡುಮುನಿವದೆಂಕರುದೋ॥
ಕಿರಿಷರಿಪಿ ಮಜ್ಜನಪಮಯವಂತರುಪ್ಪಲನಳ್ಳೊಡನಾಡೆನೆಂದುಂ।

ಪುರದಿಸೂರುವರುಂ ಣ್ಣನಕ್ಷಿಗಾವಾಪೆಂಮುಂವೂಡೆ॥ ॥೪೩॥
~~ಹರಿವಹುಂ ಮಾಂದಿದರ್ಡೆಂಷ್ಣಾಂವರಪಡುವ~~
ಅಂಮ್ಮಂತುನೆಗಿದ ದಿಷ್ಟ ದೀನೆನ ಅಂತೆಮ್ಮ ನಾಪೊಲದೆಂಷ್ಣ ಅಂಗ।
ಷ್ಟಾಂಮ್ಮೆಯುಂ ಶೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಾ ಪದಾಥ೯ಂಗಳ್ಗಂ ಮುಟ್ಟ್ವಿ॥
ತಂಮ್ಮ ಮನವೇ ಬಲ್ಲುದಿ ದೀನಳುವುಂ ಮ್ಮನೇ ಮುವಿದ್ಯೆಪುರದಿಲ್ಲ ಡ।
ವಂಮದ್ಧಿಪ ಕೊಡೆಮುನ ದಿಯದೆಂಮ್ಮ ಲ್ಲಿತ ಪ್ಷಿಲ್ಲಾ॥ ॥೪೪॥
ಅದಿಗದಿಗೆ ತಾನೆರಸುವಂ ಕ್ಷಿಗೆಡದು ಗದ್ಗದ ವೆರಪಿರೇ ಕೈಮು।
ಬಡದೆಮತ್ರೆಯು ನಮಿಕುವಂ ತಂಮ್ನದ ಪಜ್ಜೆಂತುನಾ॥
ವಡನೆರಂಷ್ಟಳ ಲವಚಿರ್ಗೊಳುತುಂ। ನಡುಗಿ ಘೋಳಿಡು ತೇಳ್ಕನಾತ್ರಿನೆ।
ಕೂಡಮಡುವನು ತೇಳ್ಕ ವದಿಗದಿಗಳುವವು ಘುಡಿಂದಾ॥ ॥೪೫॥
ಒಲವುಶರಿಯುಂ ತದಿಕ್ತು ನವಿಂಘುವ ನಲಘುವಂಪಾಥ೯ಮುವನ್ನೆಂತ್ಯಂ।
ಗಳುಕ್ಕೊದೆದ ಒಜ್ಜದದ ಘರಗಂಬಿದಿದು ಕ್ವೆಯಿಂದಾ॥
ಘಳಳಳದು ಜೋಲುತ್ತ ತೆಗವಂ। ಬಲುವುನಿಮುನಿಮ್ಮಿಂದವಲ್ಲದೆ
ಕಿಳಾಯದೆಮುತುಂಬಾಲಲಾಂಗವವಬ್ಧಿಗೊಳುತಿರಲಾ॥ ॥೪೬॥
ಘಾದಶಾಂಚಿತ ಪಿಖರರು ಣಾವಿಧ ನಾದ ವಿದ್ಯಾಧಿಕರ ವಿತರಲಿ।
ವೂದಿರಾಜನುದಶ್ವನಧೀಧಿತಿ ಮುಖದೊಳೊಪುತಿರಲಾ॥
ಮೋದದಿಂ ನಮು ನಗುತ ತಿಶುವಿನೊಳಾದ ಮುದಿ ಪಿಗಾಗಲೆಂದವು।
ಪೇದಿ ನೀವಳಿಯ ಜೊಳ್ಕನಾವೇ ಪರಿಯೆ ವೇವುಂಸ್ಸಾ॥ ॥೪೭॥
ಮನೆಮನೆಯೊಳ್ಗೊಳರಲ್ಲದೆ ಹೆಪ್ಪವಳ ಪೂವದ ಪೀಲವಂತರು।
ಮನೆಯೊಳ್ಗೊರತೆಂಮ ನಡೆದ ಪುಂಪ್ಪೇಷ್ಟಿತಮ ತಾದಿಸೆಳ್ಗಾ॥
ಮುನಿವ ದಂಪ್ಟವುದು ಜಡಿವುದಿಂತಿನಿ ಯುಸುಟತವದಲ್ಲದೆ ಘುಂ।
ಮನೆಮಡಿಯ ದಿರ್ವುದಿದುರಪ ಪವಲ್ಲದೆ ಘು ಮೂವಿದವೇ॥ ॥೪೮॥
ಒಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಧರೆಂಮೊಳ್ಗೊಳರೆ ಪಕ್ಕಿಗಾ ಬಿವದಲ್ಲದೆ ತೋ।
ಶಕ್ಕಿಯಂತೆ ವಯಗ್ಧರುಂ ಪಿತೀಯುವವ ವೂತುಗಳ್ಗಾ॥
ಮಿಕ್ಕು ಬೇರೊಂದೊಂದ ಮಾಣವೆ। ಅರ್ಷ್ಟು ಪರ್ ಳೇರ ನವಿರೂವವಿ।
ದಕ್ಕಿ ವಡೆನಡೆ ಪ್ರೋರಕೊಡನೆ ಮತ್ತವಲ್ಲದವ್ವಾ॥ ॥೪೯॥
ತ್ರೆರಳ್ವುನೆರೆ ತಪ್ಪಾಗಳ ತಿಷ್ಟ ನವರದವೆದವಿನೆ ಬಯಪ್ಪದಿರ್ಪುದರೆ।
ಧರಣಿಯೊಳ್ವಿದೆಬಾ ಕ್ಷಿಯುಲ್ಲಾ ಪ್ತಿ ಕತ್ತುಮಲ್ಲದೆಯಾ॥
ಪುರಮಮಾರೇಕ್ವರರಿಗಾಗಳ್ಕರುಣಿಯುದ ವವರದಾದಿನೀನಾ॥
ಗರುತರಲುಪ್ಪರೆ ಳೇಶದುರಿರ ತಿ ನಾಶ ಚಿತ್ತೈವಪಾ॥ ॥೫೦॥
ಯುಂದುವ್ವಂಮಾ ಸ್ವದೊಳ್ಗುಡು ಬೇ। ಕೆಂದವೇ ಷ್ಟಿದಿ ವಾಗ್ವಂತವಿ।
ದಿಂದಮುಂಪ್ರಿ ಸಿದ್ಧೋರವೆ ನೆಂಮ್ಮ ಮಾತ ನೆಂದೆಮುತಾ॥
ಪದುಗೀತನೀಲರಿಯೊಳ್ಗಿಲ ವಿಂಡದ ಮಥುರ ವವರಪ್ರಿತ್ತಿ ಗಳಿಗೆ
ಳಂದ ಬೆಳ್ಕುಮಾತ್ರ ನಘುನಮುತ ಮನೆಗಾಗಲೆಂತ್ತುಂದಲಾ॥ ॥೫೧॥
ವಳ್ಗನೆಮರುದೇವೇ ನಪೂಡಿಗೆ [illegible] ಯತೆಯುದೇತಶೆ ಮುದಿದನಿ ವಿಯುಮು।

ಲಲನೆದಿಂ ಸ್ತ್ರೀಯು ಹೇಳ್ದು ಮಾಜನು ಬಾಲಲಿಂಗ ಜ್ಞಾನಂ॥
ಬಳಲುತಂ ಪಡುವಿರುಳು ಬಂದವು। ನಳಿಯಮಾಂಕ್ಷೀರಮಟ್ಟದೇತರ।
ಬಳಯಮತ ಬೆಳಗೊಂಬ ತಪ್ಪೆನಾ ಮಾತ್ರದೊಳ್ ಪೇಳ್ವೆ॥ ॥೨೨॥
ಸಡುರೆ ದರಿಶಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಲಿತ್ತಂ ದೊಡನೆ ಸೈನಿದದಾಗಿ ಪೊದಮಡು
ಮೊದೆಯರದಿನಳ್ವೀಲೆ ಬೀಳುತ ಮತ್ತೆ ವಮಿಸುತ್ತ॥
ಯದೆವಿಡವೆಶಲವಂದದಿಂದಾ ಪದವಿ ಶರಣನೆ ಮತ್ತೆಲು ಪೆಲ್ಲನೆ।
ನಡುಮನೆಗೆ ನಡೆ ತಂದ ನಾಥನ ಮಾದಿರಾ ಜ್ಯೈಯ್ಯ॥ ॥೨೩॥
ಪೊಸದಿಂದ ಪೆಶು ಕಿಳ್ತಿದ್ದ ಪಿ ಯೋಜಮಾಡಿ ದಿಟಕ್ಕಂಗ।
ನೀನದೇತಕ್ಕಿಲ್ಲಿಗೆ। ಕೇಳಿಂತಿರವೆ ಬಾರಾ॥
ನೀ ನವವಲಿಂಗಾಚ ನಿಕ್ಕಿದು। ತಾನವ ನರಬಾರ ಬಾರವ।
ಶೀನವು ಕ್ರಿಯದ ವಂಯೊಳ್ ಬಾ ಸುಸದಾವ ಸುಖವ್ರಂಟ್ಟ॥ ॥೨೪॥
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ವಿದೆಂಪ್ಪ ಭೋಮ ಮೃತ್ಯವಂತಾ ಗಿಂಪ್ಪಮೋನ।
ಶೃಕ್ತಿ ಸಾಗಮುದ್ಧ ತವೆ ಪಸನೀ ಮಾಡಿಯೆ ನೆಂಬಫಲಾ॥
ಯುಕ್ತಿಪಲು ವಿನಿಪನ ನೆವದಿಶಲು ಪೋಕ್ತಿಯುಂ ನವಗುಂಟಿ ಮತ್ತಮ।
ರಕ್ತಿಯಲಿ ಮುನಿ ಕುಂತಳುರ ಪೋಗೆಂದು ಬಾಲಕ ಸಾ॥ ॥೨೫॥
ಯಂಮ್ಮ ನೋಡ ಸೊಂದಿಂಗ ಬಂದನು। ತಂಮ್ಮನಿದೆಯನು ತಾ ಮರಂತ್ತನು।
ಪಂಮ್ಮದದ ಯಾಲೋಕ ಅನಸುಧಾ ಶಸು ದಿನಾಂದಿರಲಾ॥
ಪುಂಮ್ಮ ಸೈಥತ್ರಾಂತ ನೊಂದಂ। ನೆಂಮ್ಮನಿದ್ರಿಸಲಿ ಬ್ಬಿಸಿದ ಪ್ರೊ।
ಲಂಮ್ಮ ಮಂಪದೊಳ್ವದಿ ಜೀವಂತೀ ವಿ ನೆಲಿಗೊಳಲಾ॥ ॥೨೬॥
ಚೆಂಮ್ಮ ಮೊಯ್ದು ನೆ ನುಲಿ ಮಹಿಳುತಾ ತಂಮ್ಮಿ ಸುರಕ್ಕೆ ವೆರುಳು ತಲೆ।
ಯಂಮ್ಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಳ್ವೆ ನಳ್ದುರ ತೋಳ್ವಶ ಪುಸ್ಪಾರ್ವೈವೇ॥
ತಂಮ್ಮಸಂದವೃಗಳ್ ಮದನೆ ಪ್ರ ಬುಗಿಸಳುಂಮ್ಮ ಯಂಬಡೆ ನಾ ಪಿಕಾ ಪ್ರಟ।
ದಿಂಮ್ಮ ಡೆಯಲು ತ್ರಾಪ ಪದರಂ ಖುದುಕೆ ಮುಬತೆತ್ತೆ॥ ॥೨೭॥
ತನುಮುರಿ ಮುರಿದು ದಿಟ್ಟಮುತ್ತಂ ಪವಲರಿಮುತ್ತಾ ಸುಳ್ಳುತುಮು।
ರಮಣೋಶ್ರಮುತ್ತುಂಕ ಜ್ಜಾಶಿದು ನೆರೆ ಬಿಕ್ಕ ಮಾದಂ ನಾಗ್ಲಾ॥
ಅನಘವಾದ್ದೈವ್ಯಂಪ್ಪ ನೆಂಶಂಡವಿ ತರಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸು ತುಂತ್ರಿಯ।
ವಿನಯ ಭಂಯ ಭಕ್ತಿ ಸಳ್ದು ತಂಮ್ಮೆಳು ಸಂದ ಗಾಪು ತಿರಲಾ॥ ॥೨೮॥
ಪರಪರನೆ ಮುಕುಳ್ಳ ಕಶಶಂಗಳನೆರ ದಿವಪ ವದುಮತ್ತ ಜರ ಣಾಂ।
ಬುರುದ ದಂಯು ಗಳ್ದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟವ ನಾಗಳ್ಗಂ ತಂಪ್ಪಾ॥
ಶರದೊಳಾ ನವದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಂಸೊಳ್ಳೊಳ್ವರ ದೊಳ್ಗೊಡ ನೊಡ ನೊತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳು ತಂ।
ಪರಮ ಪ್ರಕುಷಾಯಂಮ್ಮ ಜನ್ಮಂ ಬಿಫಲವಾಯಿತ್ತಾ॥ ॥೨೯॥
ಧಂಮ್ಮ ನಾಡೆ ಸುತ್ತಂಗಾಪ ನಾಡೆಂ। ಧನ್ಯ ನಿರುದರ ಗಾ ನಿರತ್ತ।
ಘಂಮ್ಮ ಬಕಳವಧಾಂಮ್ಮ ನಾಯಗ ಶಂಮ್ಮ ತೋಕ್ರೈಗಾ॥
ಶಂಮ್ಮ ಧಂತತಳದಿ ತವಗ ತ್ರಸ್ತಂಮ್ಮ ಜನ ಚೈತಂಮ್ಮ ಬುಧಪೆ।
ಜಾಂಮ್ಮರತ ಭವ ಜಂಮ್ಮ ದಿಜ ತೆ ಭಾವ ಭವ ಸೈಂವ್ವ॥ ॥೩೦॥

ಯೆಂದುಮೂವ್ವರು ಮತ್ತೆನಮಿಸುತ । ವಂದಿಸೀ ತ್ರಿನೇತ್ರಬಲಶಾಳ್ವ ಭಕ್ತರು ।
ವಂದಿಸುತ್ತ ಮು ಚಿತ್ರನಲ್ಲಾಶಿತನ ಭಕ್ತಿಯುತರು ॥
ಕಂದನ ಕುವಂ ಕೂಲಿಯಿತ್ತುದುಸಂದು ತಂದೀಸುತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ।
ತಂದೆಯುಮವಂ ಕೊಟ್ಟುದಿದುನಿವನಿಂದು ಪಂದಿತರು ॥ ೫೬೨೫
ಭಾವುಕ ಜ್ಞನ ಜನರು ಹಾ.ಯೋ । ಭಾವ ಭಕ್ತ ಮಹೃದಯ ಶಂಭು ।
ಭಾವುಕೇ ದಕಳೀಶ ಮೂದರ ಪ್ರಿಯ್ಯಂಯ ತೆಜಿಂಬ್ಯು ॥
ಕೋಪಿದೂರ ನಿಂ ಪ್ರಾಣಮಿಗಲು । ರೂಪಮಂಕಂದನನೀರ್ಗಳು ।
ಶಾಪದಂಕಗಳ ಸಲ್ಲದು ಕ್ರೋಧನವೆ ದೂರ ದೂರದ ॥ ೫೬೩೫
ಭವದ ತುಳ್ಳ ಜಂಮ್ಮ ತ್ರಿನಯನಂ ಕಂದನರು ನಿಳ್ಳು ಚರಿತ ಪೊರ್ದ ನಿರಾವರಿ ।
ತ್ರಿವಿಶರೀರ ಜ್ಞಾಯಿಮೇಲರನಿದರೆ ಜೀವಿನಳ್ಗಂ ॥
ನಿವಿದ ಪಾಶ ಪ್ರೋದ ನವಲಾ ಭವಭರ ಯುಕ್ತಿಯಂ ಪಾಪದಿ ।
ಶಿವ ಪ್ರಸಾದದೆ ಕಳಲಶ ಬ್ಬ ಕ್ರೋತ್ರ ನಾಶಿರದೀ ॥ ೫೬೨೫
ಆಕಲ್ಲಂ ನಿಂನ್ನೆ ವಿನಸೋ ಪಡಿ । ಮೂಗಮುಂಚ ಕ್ರುವರ್ಗದಿಯೂಳನ ।
ಯೀಗ ನಿಂನ್ನ ಕೃಪಾ ಕೃಪಾ ಕಲೋಕದಿ ಪ್ರಪಟ್ಟು ಗುರುಡಂನೀ ॥
ಆಗಳರಳರಿದೃಷ್ಟಿಗಳು ಜಂಪ್ಪಾವಿನೀಂ ಶಿವನನೆಯುದಿ ಪೋದಲು ।
ರೋಗದೊಂದನಮುಂದಿ ಕೋಪಿಯುನ್ನ ತ್ರೈ ಶಾಲ್ಲ ನಲಾ ॥ ೫೬೪೫
ಬದ್ಧರಂದು ನಿ ಪ್ರಸಿನೀಡಲು । ಶ್ರದ್ಧ ನಾದದೆ ಬಾಲನಾಗನ ।
ಸಿದ್ಧ ವಿಡು ನಾ ಸೋಲದು ಹೋದಲು ಹೊರದು ತಳ ತುದಲಾ ॥
ಶುದ್ಧಮಾನಸ ನೀಪ್ರಲಶದವಿರುದ್ಧ ದಂಡೋದರರಿ ನಾಶನವ ।
ಮದ್ದುರಿದ್ದೀ ಕ್ರೋಧ ವಿಂದೊಳ್ಳ ನಿಡೆಂದೊಡು ತಿರ್ಪ್ಪದೂ ॥ ೧೬೨೫
ಭಾವಿಸಲು ನಿಂಮುಲ್ಲ ಭಕ್ತರು ನಾನಲೋಕ ನದಿಂದವಾವಲ ।
ನಾವಸಂಪುಂಜ ಕೃದಲಾ ನಿಂಮ್ಮಲವರ್ ದೃಷ್ಟಿಯಲೀ ॥
ಅವಿಕ್ಷನಾದಡೆಯು ಮೃತವಕೃದೋಳಿ ನಿಂಮ್ಮ ಪುರಾಪುರಹಮೆಯಂ
ದೇವಪರ ಜನದಲ್ಲದೀ ಹೊಂದಾದಲೆಲ್ಲಿಂಯುದೂ ॥ ೫೬೬೫
ಪಾರ್ಥಿವಲು ಕೈಕೊಂಡು ನಂದನ ಪರ್ಥಿಯಂಪಲಿಪೆಕ್ಕೆ ~~ಯುವನತ~~ ಯುವನರ
ದರ್ಥದಿಂದೆ ಅತ್ಯಂದು ಪಿತನೊಳ್ಪು ಪ್ರಾಣದಾನವನು ॥
ಪ್ರಾರ್ಥನಾನಿರಲಂತ್ತು ಕ್ರೋಧವರ್ಮ ಧರ್ಮ ತ್ರೈಯದಾಕ್ಷಣಂ ಸಲಂಗದ ।
ದರ್ಥನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಬಳಿಕ ಘನಮೂದಿರಾ ಜ್ಯೋಯ್ಯ ॥ ೫೬೬
ಭೇದವೀಮೂದಂಗನಂ ನೀವಾಂದು ದಕ್ಕರಿ ದಲ್ಲಿಮತಾಂ ।
ಕ್ಷಾದದಿಂತಾ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರುಶೀ ತ್ರಿನೇತ್ರರಲು ॥
ಪೂದಿರಾ ಜ್ಯೋಯ್ಯಂಗಳುಂಡಂ ಪ್ರೋಡದಿಂ ಪೂದಂಣ್ಣನೊಳ್ಗುಸಂ ।
ವೇದವಿದಲು ಪ್ರಾಣವನೊದವದಿಂ ಶಿಶಿಕ್ತ ಪಲದದನು ॥ ೫೬೬
ಧರಣಿಯೊಳ್ಗು ಪಿಕ ಲೀ ಶ್ವರನ ಮೂದರರ ಪಂದಿದ ನದಂವ ನಾದವ ।
ಭರಿತದಿಂ ಲಿಂಗಾ ಚರ್ನ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ಗಿರುತ್ತಿರಲು ॥
ನಿರುತ್ತ ಶಿಶಿದಾ ಯ್ಯೋಯ್ಯಗಳ ಕುಜ್ಜರಿ ತವಂಕೀಳ ದೆಶರಿವಿದಡೆ

ಬರದೊಡಾಯು ಶ್ರೀಯು ಮುಕ್ತಿಯು ಮರ್ತ್ಯದೊಳಂ ಮಜಾರಿಸೇ॥ ॥೫೮॥

ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿ ೪೭೭ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೧೭೭೭ಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣಮದಾ॥ (ಶ್ರೀಗುರುವೇಗತಿಃ

॥ ಕದಿರರೇಮ್ಮೆಯ್ಯ ಪದಂ ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಚಿಕ್ಕವಂ ಮದಿರದೆ ಸಮಾಧಿಯೊಳಿಕ್ಕಿದೇ ಘುದಿಸಂಗಳನೆ ಬಂ।
ಚಕ್ಕಿರಿಂದವನ ಮನಮನವಿತ್ತ ಮಾ ಕದಿರ ರೇಮ್ಮೆಯ್ಯಾ॥

॥ ಪದನಗ ॥

ಕದಿರರೇಮ್ಮೆಯ್ಯಂಗಳಿಂಬಾಘ। ಮದಿತಕಾರುಣ್ಯಪ್ರವರ್ತನ
ಶದಮಠಮಠೀತರ್ಪ್ರಶದ್ಧಾನಿ ಶುದ್ಧಸುರುವಯಾರ್ತದ॥
ನಿಹಳಿತನತಜಮಾಧಿರ್ಯುಜಳಿತ। ಪದಮುಳ್ಳಂ ಜಾರಶ್ರೂಪ್ಯಾರ್ತಧು।
ಹೃದಂತುಸತಕಂದ್ಧಿಳಭಾಜನವರ್ತನಿಮ್ಮೂರ್ತಿಸ॥ ॥೧॥
ವಂದುದಿವಸ್ಗುರುದರುಶನಾರ್ಧಕ್ಕಿಂದೊಡೆಂಮರದೆ ಡಿಣಿಲ್ಹೋಗುತ।
ಮುಂದಿಳಿಂದುರರಲ್ಯಾಕ್ಕಾಲಶಾಚರ್ನೆಯಮಲೇಳ್ಳೆ॥
ಬಂದಿಹಿತಳನತ್ರಮಿಪಿದಚರಿಂದಳವಭಕ್ತಗೇತಪ್ಪಿಸ್ಥಿತಿ
ದಿಂಮುಡೀಳುವನೀಕ್ಕರಪ್ರರಾಣಾನಳಂತಾನ॥ ॥೨॥
ತತ್ರಿಕಾಲಂತುತವಿಂತು ತನ್ನ ಮಾತ್ರದನಿತುಂತಪ್ಪಿ ಬಾರದು।
ಧ್ಯಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳನಿಮತಂ ಶರಣಾನಾತ್ರಾವಂಮಾ ಪ್ರೊಷ್ಠಾ॥
ಪುತ್ರವಂತತ್ರಿಪುರುಷರುಂ ದುರುಪಾತ್ರರಾದುದನರಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ।
ನಿತ್ರನೆನು ತಾ ಭಕ್ತನಿಳಿಯುರಿಭರದೊಳಿಯ್ಯರಲು॥ ॥೩॥
ಅವನಿಯ ಭಕ್ತನವಿದರು ತಾಂ ಪೋಮನಾಧಮತಲ್ಲತಾಂದಿಯು।
ನಾಮವಂಕಾಲದೇಳಿಂಯೂಕಿಂಮುಷಾ ಮ ಮಲ್ಲನಾಥಾ॥
ಅಮಹಾಳಿಕ್ತನಮೂತಿನಂಯುಂ ಪತ್ರ್ಯುಮದಿಂಕ್ಕಾ ಣುತ್ಕಮಾಪ್ಟರು।
ಕಾಮದಂಡಳಮುಳಿದುದವಾರ್ಣಂದಂಪ್ರಳಂಕಿದುತ್ತ॥ ॥೪॥
ಅತಿಶಯಪ್ರಿಯುವಲದುರ್ಭಕ್ತಮು। ಹತಿಯುಭಂತಮಂತ್ರಾ ಮವಂದಿಪ್ಪು।
ತತಿನಿನಂಯುದಿಂ ನಿತ್ಯಲಂಪಾ ಚನ್ನ ವಿಂರು ತ್ರಿಯಾಗಾ॥
ರತಿಯೊಳಿ ನಿತುಂ ತಪ್ಪದೆ ಶಲಿಮ ತನಿಶಾವಪೂಜಾಂತ್ಯದೊಳು ಪಮು।
ದಿತಮನದೊಳತಿ ಹೋಗಿಸು ತಲ ಅದ್ವಯುಗಿನೆಯ್ದುಂದು॥ ॥೫॥
ಪಡಿನೆನೀಳ್ಕ್ಕಿರಗಿ ಜನಕನ। ನಮರಿಮುತವರ ಪ್ರಸಾದವ।
ಸೊಡೆಮುಕಿಗಂ ಜನರುಂನೆ ಮುತ ಮುಂದ ಬಿಡಿಯು ನಿಂಮ್ಮ॥
ಕಡುತಿನನೆನೀಪ್ರೊಕ್ಕ ಡಂಕರು ಬಾಬಿಯ ಮ ಕೆಕ್ಕಳಗೊಂಡು ಮಾನೆಸಂ।
ಒತಡದಿ ತಾಂ ಮುಂತಂ ಪ್ನರಾಯುಂ ಕೂಡೆಭೋಗಿ ದಲು॥ ॥೬॥
ಅನಿತದಿಂ ದಾ ಕದಿರರೆಂಮ್ಮೆಯ್ಯನವರಾ ಗುರುಲಿಂಗವೆಂದುರು।
ಶನನಿಮಿತ್ತ ಮಹಾಳ್ಕದಿ ಯುಂಯುರಾಧ್ಯರಿಗೆ ವನಿಮಿ॥
ನವರತುದಿಂಮ್ಮೆಯುಕ್ತಿಯ ವನನಳ್ಳ। ಘುನವದಂಗಂಮ್ಯತವನನಿಧಂತೊಳ್ಳಿ।
ಚನವಶತಪ್ರೊಳಾಡು ತಿಂತ ಲತ್ತ ಲೈವಿರ ಲ॥ ॥೭॥

ತನಯುಮಂ ತಂದ್ದಿದನೆ ಬರುತಿರೆ । ಜನನಿ ಬೆರಗಾಯ್ತು ಸಾಂಯ್ಯುದಿಂದಾ ।
ಮನೆಗೆ ಬರುತಿರೆ ಇಂದಿ ಬರು ತಿರುಕು ತನು ರವಣ ಪ್ರಿಯ ॥
ಘನ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮರ್ಗೆ ಬೇಡ ನೋಯ್ಯನೆ ನಸು ತಕವಿನಾ ವಿರೂಪಿ ।
ಚಿನು ಕವಿಲಿಯುಂ ಮಂಮ್ರರಾ ವಿಚೆಯ ತ್ರಿಪೋಗದಿರೂ ॥ ॥೮॥
ನಡೆಯಮುತ್ತ್ರಾ ಕಷ್ಟದೊಳ್ಳುವಂ ಬಿಡೆ ತನು ಜನಂ ನೋಡಿತಾಡಾ ।
ಬಿಪ್ಪುದದೆ ವೃದ್ಧರನೀಗರರಿಯಂ ನೃದೆಮ ನಂ ಬಡದೇ ॥
ರಿಡಿಕ ವೃಳುಕ ಜ್ಞಕ್ತ ಮನವಂ ಮುದುಮು ಡಿ ಪಂಪ್ವಾರ ವಿನ್ನವಿ ।
ಕಿಡಿ ಮಿಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ್ರಕೂಪವಾಯುಂದು ಸ್ಯೋಳುದು ತಾ ॥ ॥೯॥
ಜಿಂನ್ನಿ ಗನು ಮದಿದ ಮಳವಳಾ ಯಂನ್ನದಿಂ ನೀ ವೆನು ಮ ಮುವೃತ್ರಾ ।
ಬಯುಂನ್ನ ದೈವಿಬ್ಬೀ ಕೆಟ್ಟಿನ ಲ್ಲಾಯುಂನ್ನದ ಳುತರದೇ ॥ ಗಾ
ತಂನ್ನಯದೆ ಸುಂಡಿ ಗೆಧಿ ವಿ ಲು ಧಿಗೆವಿ ತಿಂನ್ನದೊಬ್ಬ ನೆಳು ತನ ಲಾ ಕನ ।
ಗೆಂನ್ನದರಿಂ ಬಲ್ಲ ದ್ದ ಬಂದಿ ತಾ ಯಂ ನ್ನ ಕೌತ್ತ ದೊಬ್ಬೂ ॥ ॥೧೦॥
ನಾಭ್ಯಂಮವೇ ತನಿ ಕಂ ಗಾ ರಲುಕ ಮು । ಗಾಯ ನೇ ತರೂಯ್ಯಿದರ ರದರಾ ।
ಕಾಂರು ಬೋ ಡಾಯಂನ್ನದು ಕ ತಾ ವಿ ಬರಿ ಕಾ ವಿಬದೇ ॥
ಬಯೀ ಂರು ಗಾಬ ನಂ ಕ್ರುರಧವಗನ । ಬಾಂಬು ಡೀ ವರಿಚೆ ವಂಯಂನ್ನಚೆ ।
ಯೂಂಯೂರ ಗನಿಂ ಮ್ಮಡಿದ ನೆಂನ್ನಚೆ ಕಂಬ ವಿ ಗಳುಂಗದೇ ॥ ॥೧೧॥
ಬಯೀ ಯವನಿಂ ಪೊಳ್ಗು ಧಮಗೀ ತ್ರ ಲೆಗಾಂಯು ತೆಂ ಬರುವಾನು ಜರೆಲ್ಲಳು ।
ಕಾಯ ಜಾಂ ತ ರ ನಿಂಮ್ಮ ನಬಿಗಳ ಭಕ್ತಿ ತ ತ್ವರ ನಾ ॥
ಕಾಯ ಜಾ ತ ನಕಾಯ ವಂಬಯು ಕಾಯುಂಯ ಂನ್ನಚೆ ಪ್ರಾವರ್ಗಲ ಪ್ರಾ ತವಿ ।
ದಾಯು ತೆಂನ್ನಚೆ ಮು ಬದಕ ಳೆ ಸುಂಚದಿಂ ಳವಳಿ ಪಿದೇ ॥ ॥೧೨॥
ತಂನ್ನಮ ಗನಂ ಪೊಂದಪ್ರಾವರ ಕಂ ನ್ನಂತ ವೆ ತಂನ್ನ ವೀ ತಕೆ ।
ತಿಂನ್ನಡಾ ಯೈಂನ್ನಚೆ ಮುರೀ ಕ್ಕರ ನಿಂಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿ ಗೆ ॥
ಬಂನ್ನ ಪ್ರಂಟ್ಟಿ ಯುಂದು ಬಾರಿ ನೆ ಮಂ ಪ್ಪದಿ ದಿರುದು ಧಮಗಿನನ ।
ಗೆಂನ್ನದೀ ಮ ವಿ ವಿ ಚರ್ರಿದಾ ಡಾ ಯರಾ ನ್ನಡಾ ವರದೇ ॥ ॥೧೩॥
ಪುರಮ ಭಕ್ತ್ಯರಕ್ಪ್ಯಿಯ್ಯಲಾ ಚಿದೆ ವರ ವಿಭೂತಿಯು ನಿಡಿ ಪಿ ಚಿದನಿ ಜ ।
ತರು ಇ ನಾ ಕಲ ಬದು ಕವನಲಾ ಯಂನ್ನದನ ಜೀ ಕಾ ॥
ನಿರತ ದಂ ನಿಂಮ್ಮಂ ಮಹೋತ್ಸವ ನಿರಂತರ । ನಿರದೆ ಪೂಜಿಸು ತಿರ್ದ ಕೆಲವಿ ॥
ಪರಿಯೊಳ್ಗಾ ಯುಕ್ತಂದು ಪುತ್ರಂಗೆ ನ್ನದೋ ಕಂತ್ಕೆ ॥ ॥೧೪॥
ಕರನೆ ವೀ ನೆಸು ಮಂ ಇ ದದೆ ಮಾ ಮ ವಿ ರದಲ್ಲದೆ ಮ ತ ನ ಷಿ ~~ಪ್ರನ ವಕೆಡೀ~~
ಪ್ರನ ಪದೇ ಕರೆ ಮಂ ಕಲ ವಿ ದರಿಂ ಪ್ಪದೇ ಕಲ್ಲದಾ ॥
ನಿನಕ ಚೊಳ್ಳು ವಿಷ್ಣು ನಂಪ್ಪಿಯಾ ತಿ ವಿ ಧರ್ಮ ಗಳ ದಕ್ಷ ಗಾ ನರರ ಪಾನಿಂ ।
ಮ್ಮುಖನವ್ಪೊಂದದ ವಿನಗೆ ಕಿಡು ಮದಲ್ಲದೇ ಬಳ್ಳಕಾ ॥ ॥೧೫॥
ತ್ರನಯ ವನ್ನು ವಂಗೆ ಲಾಭ್ಯುರುಂದು ಜಗ ನೆಯ ದಾಸು ನೆನ ಭವ ಗೆಂನ್ನದೆ ।
ವಿವನೆ ವೀ ರೀ ಕ್ಕರ ಮು ತ ನ ವೀ ಬಾರಿ ಕಾಂಯು ಪದೇ ॥
ಮನವಲಿ ಮುಕ ಬಗಂ ಗಳಂ ದಿನ ದಿನ ಕೆ ಮಾಡಿದೆ ನೆಂನ್ನ ದಂನ್ನಂ ।

ದನನ ಜೀವವನಿತ್ತು ಸುರುಹೇಯೆಂಬ್ಬುದ ಬಿನ್ನಪದೇ॥ ॥೧೬॥
ಅತ್ತು ಬಿರಳ್ಗಾರತಿಗಳಿಂ ನಿಮಗಿತ್ತುವೆಂಪ್ರಮಥಂರ ಪ್ರುತ್ರನ।
ನಿತ್ತುದಲಿಹೆಂಬ್ಬದೆ ಭುಜದ ಖಂಡಂಗಳಿಂ ಹೊಯ್ದು॥
ಉತ್ತ ಶಿವ್ರನಿಮಗೆ ತಿಪ್ರುರಾಂತಕ ಶಿವ ತ್ರನೆಯು ಸೋಲ್ದು ತ್ರಾ ಗಾಡಾ ವನ।
ನಿತ್ತು ಧೈರಿಯಂದೆಂಬ್ಬದೆ ಜೆಂಬಿಳದೆ ನುಡಿಗಿಡದೇ॥ ॥೧೭॥
ವೀರಗಿಲಪ್ಪದ ಷೋಡಶ ಗರಿಗೆಯು। ತೇರಜ ನಗಾಂಗಳ್ಗೆ ನವ ಮಿಶ್ಚೆಯು।
ಪಾರವರಿಯ ಅಡರಿಪಿಕೊಂಡಿರೆ ಪೆಂಬ್ಬದಾತ್ಮಜನೇ॥
ಮೂರಹರ ನಿಮಗು ಚಿತವೆ ಪುತ್ರಾರಿಗಾ ಬರಲು ಕುಂಪ್ಪು ದೇವತೆ।
ಪೇರಿಮೆನೆಯವಗಾನಿಪೆ ನೆಂಬ್ಬವಿಮೂನುತೀರಿದಡೇ॥ ॥೧೮॥
ಘೂಮುಬದುಕಿದಡಿಂದು ನಿಂಕ್ಕೊ ನೋಮುವೆಂ ಪುಟ್ಟಿತ್ಲತಾಯ್ಲಳ।
ದಾನಿಂಯುಂಬ್ಬದೆ ಜನ ನಿಜ ನರರುಪ್ರುತ್ರನಂ ನೋಡಿದೇ॥
ಆನನದೊಳಿ ಳಿನನಿ ಹೊಳೆಯೆ ಸುಂಪ್ಪುವದಿಂ ತೇ ಪಾಂಪ್ತು ಮತ್ತ್ರವು।
ದಾಮ ಭಾವಪ್ರ ಮಥರಿಗೆ ಬಿಂದಮತ ನೆಯು ನೆಸು ತಾ॥ ॥೧೯॥
ನೇರಮನೆಯು ಮುಂಪ್ಪನೆಯು ಭರ್ತ್ರು ನರರುವರಿಯದ ದಾಂಶಿ ಪತಿಯು।
ಪ್ರುರುಷಪಾವದೆ ಒಳಗಿಗಾಲಂಬ್ಬತ ಕೇಡಿಸೆಯು ನಗದೂ॥
ತರುಣಾವಂ ವಿಷ್ಣೋಕವಂ ಮಾಡಿರು ತಿರಲುಪದ್ಮರು ಚರಗಂ ಬಿರ
ಬಿರುಕುಮದ ಮುಘು ರರ ನೆವಿಪ್ಪದಾ ಕದಿರರಿಂಪ್ಪೆ ಲಿಂಪ್ಪು॥ ॥೨೦॥
ಸುರುಚಿರಂತಾಗಿ ಬಿನ್ನ ಗಳಿಂಮುತ್ತಿರಮರಿ ಯೊಳ್ಗಾ ಚರಿಪಿ ಗುರುದೊಳಗ
ಧರಿಬಿಂಯು ಶರನಿಜಾ ಕ್ಕಿಯಂ ಮತ್ತ್ರೇಳುದಿ ನಡೊಳ್ಗನೇ॥
ವರಳ್ಗಿಯೂ ಭರ್ತ್ರುನ ಷುನೆದಿ ಜರನರನೆ ಬರಹಂಡಾತನಿಂದಿವ
ಶರಿಂತೊಳು ಛಿವಂ ಧಿಪಿ ನ್ನಮು ಚಿತಪ್ರಿಯಂಗಳಿಂ ವಾಡಿ॥ ॥೨೧॥
ಪ್ರಾಣ ಶರಿಯ ತತ್ಕಾಲ ಲಿಂಗಾ ವಪಸರಮಂ। ಶಿಲ ನಿಪ್ರುಬಾದವ ಮೊಳೆದು ಭೋ
ಗಿಮುವಾಗಲೆಂಬ್ಬಂಯು ಪಾಪತಿ ಪ್ರುರುಷ ಪಾ॥
ಸಪಿನೆದಿಷ್ಟೂರಿಪ್ರಿನಿಂಬ್ಬ ಮನನೆ ದೀಕ್ಷೆಯೊಳು ದರೆರು ಪಾಪಿಷ್ಠಿಗನು
ನಿಬದ ನಿಲ್ಲಿನ ಹೇಳ್ಕೆ ಗುರಿಂಯರಿ ನಿಂಪ್ಪೊಡನೆ ಮುನಿಪೇ॥ ॥೨೨॥
ನಾವು ಬಂದುದು ತೊಡಗಿ ಗಾವು ನೀ ವಿದಿಲ್ಲಿ ಗಿರಳ್ಗುವಿದರಿ ವೀ।
ಪ್ರೇಮಮಗನೊಬ್ಬನನೆಯು ಲಿಪಾ ವಂದು ಬಂದಲ್ಲಿ॥
ನೀವು ಸವಿಲ್ಲಯು ನಿಮಗೆ ಮುಂಬ್ಬನೆ। ಶಾಪೆಂಯುಂ ಮಾಡುವನು ವಂದಿಪಿ
ನಾವು ಮೋದವನೆಯ್ದ ಮಾಡುವೆಪಾವುವಾರಂಗೆ॥ ॥೨೩॥
ಅಂಗನೆಯೆಂ ನೀ ಪ್ರಾಲಿ ದುಃಶರಿ ಚರಿಯುಂಗಳಂ ಮಾಡಲ್ಕೆಸುತನು।
ಹಂಗಿ ನೋಡು ಕ ಮೋಡುಂ ತಿರುನು ನೀವು ಬಂದೆಂಬ್ಬು॥
ಲಿಂಗದಾಹೋಪ್ರುತ್ರಿ ಪಾದರೆ ಪ್ರಾಂಗಿ ಕ್ಯನ ಗನೋಡಿ ಹೊಳೆಯಿಂ।
ರಂಗಳಿಂ ತಾಪಿಡಿ ಹೊಂಬಮು ಬಳಿಕ ನಿಂಪ್ಪೊಡನೇ॥ ॥೨೪॥
ಬಿಡದೆ ಪಂಪ್ಪೊಡ ನಿಪ್ಪ ಪಾಪಿ। ಯಡೆಂತೊಳಿಗೆ ನಂದನನ ಮತ್ತೊಂ
ದೆಡೆಯೊಳಿರ ನೀ ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲಾ ಮುಂಬ್ಬನೆಯೊಳಿರ ಮು॥

ಉಮದೇವನೆಯೊಳ್ ಕೂಡೆ ಮನೆಯೊಳ್ ಕೂಡೆ ಮನೆಯೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತನಪ್ಪಂ ಶರ್ವಂ।
ಪುದದಿಂ ಕೊಕ್ಕರೆ ಹೋರೆಗೆ ನಿಂದಿತು ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಶರಣೆಯೆ॥ ೪೭೫॥
ಜನನಿ ಶರಣೆಯುಂ ಉಕ್ಕೇರಿ ಬಾರದ ತನಯನು ಸಂಪೂರ್ತಿ ಶರಣೆಯ ಸುಕೃತ್ರಿ।
ತನಯ ಸಂಕರೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದೇವಿಂತೀಗ ನಾಸ್ತಿ॥
ತನಯನಂ ತಾಂ ಶರಣೆಯ ದಿರದೆ ಸಜ್ಜನದ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಂಬಿಯರ್ಕ್ಕನೆ।
ಅನುನಪ್ಪೊರ್ ಶರಣೆಯದ ನಿಂಬಿಯ ಪೈಯು ಶರದ ಜಂಗಮ ದೇವಯ॥ ೪೭೬॥
ಮದೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳ । ವಿವಿಧ ಪುಂಡರಿಯಾ ನದೆಂಬ ನ।
ವನಿಯೊಳು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಕ್ತಿ ನಾನೆಂದಾತ್ಮದೊಳು ನಿಲವದು॥
ತನಯ ಸಂಕರೆಯಂದು ಹೇಳುವುದ ನು ಒಂ ತನಲಂ ನಿಪುಣ ಅಯ್ಯನಳು।
ತನಯ ಸಂಕರೆಯದದೆ ಉಬ್ಬು ಪೈರಾಗ್ಯನಿ ಹಿಪುಪುದೋ॥ ೪೭೭॥
ತನಯ ಸಂಕರದದೆಯು ಪೋಕನಿ ಹಿಪುಪುದೊಪಂ ಕಾರಣ ಶರದದೆ
ನೆನಲರಿಯನಾ ಶರಣೆಯ ನೆಂದು ಸಂಕರೆಯಿರೆ ಜನಲರಿಯ॥
ಘನದ ಯೋಗ್ಯ ವಿಕಾರಿ ವಿರೀ ಉಮಮ ವನದ ನಿಂಪುಡಿ ಸಡಿ ಉಲಿ।
ತನಯ ನಿರ್ಬೇರಂ ದೆಡೆಯೊಳು ಸಂಕರೆಯ ತೀರ್ಥನಲು॥ ೪೭೮॥
ಉಯಿಸರಿಂಪಂ ಭ್ರಮಣ ವಿಕಾನೀ ಯುಕ್ತ ವಗಾದಿಯ ವಸದಿ ತೆಸವು।
ತನಮೇಲನಾ ಭಕ್ತ ತನಂ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರಯಮಾ॥
ಕಾರ್ಯದ ನಿದೆಕ್ಕಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ವಿಕಾಸ ಮಖದಿಂ ಮೋಡಿಸಿ ಪನೊರಂ।
ದಾಮ ಪುತ್ರರ ಸಂಕರೆಯ ಲೋಡ ಪತಿ ಶ್ರಯ ಮಿದೆ ನಲು॥ ೪೭೯॥
ಕಂದಿರ ದಾಮೋದ ಮುಕ್ತ ಶರಣಾ ಕಾರ್ಯಂದು ಶಂಪೈಯ್ಯಗೆ ಮುನಿದು ಕೈ।
ಯಿಂದಿರಲುಪ್ಪರಪರನೆ ಹೊತೆಪಾಲ್ಪುರಿವ ತರಕಾಂಯ॥
ಕಂದನಂ ತಾನೆ ತ್ರಿಶೂಲಂ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಂದ ಪರ ಜರಣಾಂಬುಜ ಕೆರಹಿ।
ವಂದೆಳ್ದು ಮದಿ ಪಿಲ್ಲೆ ಶರಣಾರದ ಪ್ರೇಮರು ತರಲು॥ ೪೮೦॥
ಅರ್ಕರಿಂ ತಂದಪ್ರಸಾದವ ನಿಕ್ಕಿ ಶಮಾಸಾಪು ತರ ನೋಡಿ ಪರುಷ
ಕರ್ಕಜಂ ಬಿನಿರದಿರೆರಿಂ ಮೈಲಪ್ಪ ನಳು ಅತಿರಿ ಅಪೆ॥
ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತಿಯೊಳೇಳದಿ ನದರ ಬಕ್ಕಿರೋಪ್ತ ಮತ್ರಾ ನಾಮಂದು।
ಪ್ರುಕ್ಕರು ನಾದಿಂ ಪಂಚಲ ಭಕ್ತರು ಕೀರ್ತಿ ಕೇವುತ್ತಿರಲು॥ ೪೮೧॥
ಕದಿರೆರಿಂ ಪ್ರಿಯ್ಯನಕ್ಷತ್ರಂ ನಾಲ್ಕುದ ಜರಿತನಂ ಕೇಳುದನ।
ಕೇಳಿದ ದವರುಂ ವಿರಕ್ತಿ ರಿಬಿದವರುಂ ಭಕ್ತಿ ಪಡೆ ನಲು॥
ವಿದಿತವಾಯು ಶ್ರೀಯುಕೀರ್ತಿಗಳಯು। ಧರದ ಮನ್ನಣಾ ಜಗ ಪ್ರದಿಪಯು।
ವದನ ಬಾಳು ತ್ರಿಪುರ ವಿರಕ್ತ ವೀರ ಧರಾತ್ರ ದೊಳಗಾ॥ ೪೮೨॥
ದುಷ್ಟಪಮಯೋರಿಕ್ಷ ಮರುಮೋಹ ಪ್ರವೃಷ್ಟ ಕರುಣಾ ದೃಷ್ಟಿ ವಗಾತ್ರ।
ಚಿಷ್ಟದಾಯಕ ಪಕ್ಷ ಭಕ್ತಿ ದುಪ್ರಪ್ತ ಕೃಪಾಂಗಾ॥
ಅಕ್ಷ ವಿಧಪ್ರಾಜೇಕ್ಷ ನಿಷ್ಠಾ ತುಷ್ಟಮಾನರ ಶಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರೀತಿ ನಷ್ಟದೃಷ್ಟಾ
ದುಷ್ಟಸುರಾ ವಿಪ್ರಪಷ್ಟ ಬದ್ಧವೇಶಾ॥ ೪೮೩॥

ಯೇಳನೆ ಆಶ್ವಾಸಂ

ಪರಪುಷ್ಟದಿಂಯ ನವರಾಳ್ಗರಿಕೆ ಪೊಗೆ ಮೇಲ್ವರ ನಕಾರುಂ ಗಾಳ್ಯ॥
ನರವಿದದಿಂ ಬಳಸ್ಲ ಪ್ರಸ್ತಾರಿತ ಹೃದಯ ಭಾವಮಂ ವಿಶ್ರ ಗಾಬ ಕ್ಷ
ಸ್ಟುದಂಯ ಬರವರ್ಣಾನಾರ್ಥದಿ ಯೊಳ್ ಪುಷ್ಟಮಾಸ್ವಾದಾ॥ ॥೨೪॥

ಪುಷ್ಟಮಾಸ್ವಾದ ಮಗದುದು॥

ಯೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನ ಕಥೆ॥

॥ ಸೂಚನೆ॥

ಅಂತ್ಯಾಪಂಥಿಲ್ಲ ಒಕ್ಕಲದನೂರಿಂಗೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೇಗತಿ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಮೂದಲಿಪಿಸೆ ಬದವ ಜಿನವ ಮೂರಾದಿಗಳ ಭಂಗಂಗಳಂ ಶ್ರೀಗ।
ಕ್ಷಾದಿಭ ಕ್ಷೇತ್ರರ ಪುರುಷೇಗಳ ನೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯನ॥

॥ಪದನು॥

ಮಲ್ಪರಪಿದ್ರರ ದೇಶ ವಿಗತ್ರೈಕ ನಪ್ಪ ಮೂರುದ ಮಕ್ಕಭಕ್ತ ಪದಪ
ನಪ್ಪರೊರುದ ನೇಕದ ಮಿತವಿನ ಮಿತಜ ನದಾರಾ॥
ನಿಪ್ಪ ಚಿತ್ತೋತ್ಸಾರ ಪುಣ್ಯ ಕೌರ್ಯ ಕ್ಷೈದಾದಾ ಪೋರ ಬರಳ್ವಂಯ
ಶಿವ್ಪುರಿಕ್ಸವಿಲಪ್ರವಾದಾ ಶರಣ ಬಸವೇಶಾ॥ ॥೧॥
ಶ್ರೀಶಂಕರ ಪದಮಳದಿಸ್ಥರಿತ ಪುಷ್ಪೋತ್ಕರ ನೇನ ಲೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯ ~~ನಿಶ್ಚಯ~~॥
ಪವೃಕ್ಷ ನಿಶ್ಚ ಮವಪುಮತಿನಿ ಮರವ ಬ್ಬ ಯಾರೊಳ್ಗನೇ॥
ತೋಳ್ವರ ವಂದ್ಯಮ ಭಕ್ತ ತೋಳ್ವಾ ತೋಳ್ವ ನಶ್ರಿಯ ಭಕ್ತ ನಂಬರ।
ತೋಳ್ವಭದ್ರ ನು ವೀರಭದ್ರ ಶ್ರೀ ತಿಪ ವಿಕ್ರಮ ಮಾ॥ ॥೨॥
ಪಂತತಂ ಪುರುಷಾದವಂಕಜ ಬಂತವಂಪರವಾದಿಮ ಪ್ತೆ।
ಪ್ರಂತಮಂ ಶಿವಲಿಂಗ ಪಂ ಮೃಷ್ಟಾನವಂತನನು॥
ಕಾಂತಿದಾಂತಿ ಪ್ರಶಮವಮಯ ತಾಂತನೇಕಾಂತ್ಯೆ ಭಕ್ತಿನಾ।
ಕಾಂತನ ಪುಷ್ಪಶಿವನಮಂಯ ಶರಿಣಾಲವ ಪ್ಪುಮನು॥ ॥೩॥
ಶ್ರೀಮದಿತ ಶಿವ ಭಕ್ತಿ ಪಿದ್ದ ನಾಧಾಂಮನು ದ್ಧರ ಜಿನವಮಯವನ।
ಧೂಮಕೇತುಮ ಕ್ಲೈವ ಧರ್ಮ ಲಲಾಮನೇಕಾಂತಾ॥
ರಾಮ ತಂದೆ ನಿರಪ್ರಿ ಭವಿಜನ ಬ್ಜೀಮನವಿ ಗತಭೀಕ್ಷ ಮಾಯೋ॥
ಭೋಮನೆನತಿ ಪದಿ ಕ್ಷೆಯೊಳ್ ತಿಗಯ ನಿ ತ್ಯನೇಮದಲಿ॥ ॥೪॥
ಅಮಿತ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಂ ತದೊ ಳಮಳ ಮತಿರಾಮಯ್ಯನೊಲವಿಂ।
ಶ್ರಮದ ತೋರ್ಕೆ ಪೋ ಗಾರರ ವೀರ ಭದ್ರಾದಿ॥
ಶ್ರಮಧನಾದಿ ಚಯಕೆ ನಮಿಪಿ ಪ್ರಮದವಂ ಸ್ಥಿರಮ ತಿಶಲ ತತ್ಕ್ರಮ
ಪ್ರಮಥಗಣ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರನೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಕರತಿಮಾಡಿ॥ ॥೫॥
ಅಭವ ಭಕ್ತಿ ಮಹತ್ತ ತ್ವತ್ತಾ ನುಭವಲಪ ದೇಕಾಂತ ಗೋಷ್ಠಿ।
ಪ್ರಭವಮ ಬರಪ ಕರದಿಂಯೊಳ್ ಪೋಲಾದಿಪು ವಮು ಪತಿನೆ॥
ಶುಭಯ ಭಕ್ತಿರಸ ಕಿಂದಿ ಪಂದದೊ। ಳುಭಯ ತೋಳ್ವರ್ಗೆ ಬರುತ ಪ್ರೊಸತ।
ಶುಭ ಚರಿತ ನೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲು॥ ॥೬॥

ಬಸವರಾಜನ ಭಕ್ತಿಜಸದ ಬನಿಧಿ । ನಸುಮತ್ತಿಯೊಳ್ಗಾ ಕ್ಷಗದೊಳ್ಗಾ ಗಾ ।
ವಿಸ್ತರದೊಳ್ಗುಪ ತೆತ್ತೀ ವಿವಸುರಸಿ ಪೇಲ್ಲರಿವು ಕಿರಲೂ ॥
ನಸದು ನೋಡುವಗಾಂಷಿಯಲ ಭರ । ನವದೊಳ್ಗೆಂಯತ್ತಂದಾ ದಿಸಗಾವ ದ ।
ಬಸವನಂತ್ರು ಷ್ಟಂಪ್ನರೂಪದಿ ನೋಡಿರಾ ಪೈಂಯಲ್ಯ ॥ ೪೭॥
ಆಕಪಕದೊಳಿವತಿರ್ದಮಿತಲಿಂಗ್ಯೆಂ ನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ಗುರುಗಾರತ್ತಿವಿ ।
ಸಾಂಕಿ ಭವವವನೊಬ್ಬ ಜ್ಯೈವಮ ಶರಣ್ಗಾ ತ್ಕೈರಸಿ ॥
ನಾಕರಸಿ ಪತಿಗ ತೊಳ್ವಗಿರಾಮ ಕಷ್ಯೆರ್ವ ನಿಜಾನ್‌ಪ್ರದಿಸಿ ನೋಡುತ ।
ಕಾಕಕೇ ಳ್ಗಾ ನಿಂಪ್ನವಾಶಕ್ತಿಂಪ್ನ ಶಧಿಂಯುಂ ಟತೀ ॥ ೪೮॥
ಲತೊಲದ ವಗಾಯಿದು ಧವರ್ನವೀಕವ ನಿಳ್ಗಿಂಯ ವಂಬಂದೀ ಶರಣ ।
ನಾಲಿ ಅರಿಪವರಿಪ್ಕಿ ವರಿಂಯದಿತ ಶ್ರೈವುದಿದೆಂದು ॥
ಸ್ವಳದುಂಕಿರಣ್ಗಳ್ಗಂ ಬದುಟುವೀ ವಲವರಂತ ಛಿವಂದ ನಂಪೆಂಯಿ ।
ದುಳ್ಗುದಿಕಾನಿಂಪ್ಲೊಡ ಲವೊಲ್ಲದಿದಿ ಬಳ್ಗಿಂಪ್ನ ॥ ೪೯॥
ಕಾಲಮದ್ದಂಡೋತ್ರದಂಡ್ಕರಾಳ ಬಾಧೆಗೆ ಬರ್ದ್ದಿಯಲ್ಲಾ ॥
ಕಾಲಕ್ಕಿರಣ್ಗಳ್ಗಂ ಕೆಗೆಂಯದಿಂ ತೆದೊರ್ದಿ ತೆನಿಂಪ್ನಾ ॥
ಬೀಳ್ಳೂಡವೆನು ವಂಧಿಕಂಧಿಕೆ । ಬೀಳ್ದವೆನವಲೋಕಿಸಿರ್ಸ್ಥವ
ನಾಳ್ಗಳ್ಗುತನಿ ತೇತಕ್ಷಾತ್ರ ಡಿವಿದವೆಯಂಪ್ನೊದನೀ ॥ ೫೦॥
ಪಂಪ್ನಗಧರವದೇ ಸುಲಂಕಳ್ಗಿ ಗಿಂಪ್ನದಿರ್ಕ್ಕಂ ಟಾ ಲುಂದೆಯಲ್ಲಾ ।
ನಿಂಪ್ನತ ತೆಂಯ ತೆಕವಮದಿಮೆ ತಲೆಯತ್ತ ಲಾದುದಲಾ ॥
ನಂಪ್ನಿಯುಳ್ಗಿ ಮದಂ ತನವದ । ವಂಪ್ನದಿವ ನೇವೊಳ್ಪವೆ ಮತುಂ
ಜಂಪ್ನವಾದು ತ್ರಿಂದನೇ ಕಾಂತೈಂಯವೊಡನವನಗಾ ॥ ೫೧॥
ದೇವುಲಂಬಸದಿಂಯ ಜವನಿತಾಂ । ಮೇಗಿದೈವವದಲ್ಲದಡಿ ಕೇರ್ ।
ಕೋದು ಭಕ್ತಾ ನಿಂಪ್ನಾ ವಸ್ತ್ರವಂ ಉವರಿದು ಕೊಂಡು ॥
ಸಾಂವಕಂರಗಾ ನಿಂದಿದಿ ಡಿದಿಟವಾ ನಿಭಕ್ತಿ ಮ ನೀನೆ ಜನದೊಳು ।
ಭೋಗವೋಷ್ಟಂಪ್ಳನೆ ಕವನೇ ದೈವ ವುದಿನಲು ॥ ೫೨॥
ದುರುಳ್ವರ ಕೊಂಪೊಲು ವುದಿಂ ತೇ ನರಿದಿಮೂದಲಸಿದ ಬಳ್ಕ್ಕೀ ।
ಧರ ಉಬಂರೊಳುತ್ತ ತಿದೋರದಿದರ್ದ ಕಥನಿದಲ್ಲಲ್ಲಾ ॥
ಕಾರವನಂಡೀ ನೆಮದಡವೆ ಯೀಶ್ವರನವೈಂಯ್ಯಲು ಜನವಿವಯು ।
ದುರು ಗಾರವನರಿವೆ ನ ಭಾಷೆಯಂ ಕರಿವಾಲ ವುವೆ ನೆಮ ತಾ ॥ ೫೩॥
ಹರನ ಭಕ್ತಿ ಗಳಿಬ್ಬು ಮಿಗೆವು ಬ್ಬುಶಿಪಿತನುವೇ ರಾಂಕರಾ ಶೈಂಯ್ಯ ।
ನರಶಿಕಾ ನಿಂತ್ರೆಂದು ಮಡಿದ ಮ ನೇದ ಬಾರ್ಕ್ಯಂಗೀ ॥
ಕಾರವನಪ್ಪಿ ವಿವಡೆವುದತಿ ಕಯ । ತರವಲಾಯಂದೆಂಬ ಚೆಂತಿನೆ ।
ವರವ ಮಯಿಕೇ ಳಿಂಪ್ನ ಮ್ಮಾಕೀಲ್ಗ ರರವರಿ ವಿಗಳ್ಗಂ ॥ ೫೪॥
ಧಾರುಣೀವಳ್ಗಿಯದೊಳ್ಕೈವಜಂ ಬೂರೊಳ್ಗೆವುರಂ ಕಾಳ್ವೆಂಬ
ಪುರಾರಿಭಕ್ತಮ ತಂಪ್ನ ಕರವಂ ಶಂಕರಂನಿ ತನ್ಮ
ವೀರಭಕ್ತಿ ಯೊಳ್ಕೈಂಯಲ ಕಲೆವೀರಿವಲ್ಪ್ರ ಗಾಂಬಡೆದನೀ ॥

ಪೌರಜನವಾಕ್ಯಂಯರ್ಚನೆಸುತುಂಕೀರ್ತಿಪುತ್ರರೆಲ್ಲಾ ॥ ೫೧೫ ॥
ಮುಂದಿದರವಾರ್ತೆಯಂತುನರಿದುನಡೆತಂದುಪುನಿದೇಕೆಬರ್ದೋಲೆಸೋ।
ರಿಂದ ಭಟ್ಟಾರಕರವಿನವದು ಭಕ್ತನಿಂ ತಂದಾ ॥
ಯಿಂದುತಾಲೀಸಿಮುಂದಲರಿಪಿಪಂದವಿಮರ್ಲ್ಯದಶರಾಬ್ಜವ।
ನಿಂದುಪಂದಿಪಿಕೊಳ್ಳುವರಿಂತುದುತನ್ಮುತರ್ಪ್ಪಿಸುತಾ ॥ ೫೧೬ ॥
ಪರಳಧರಗಂತಂವ್ವಶರಪುವ। ನರಿದುಪೂಜಿಪಿಮೂರುದಿವಸಕೆ।
ಪರಳಿಮತ್ತೆಂದುತ್ತವೂಂಗವನೊಪ್ಪಿಪಿಂಬಿದದಾ ॥
ಕರವು ಭಕ್ತನುಮತ್ತೆಯೊಬ್ಬನು ವಿರತವೀರವದಲ್ಲನುತದಂ।
ಪರಪುವೂಪದೆನೋದುಪರಿಗಳಿತಾರ್ವ್ಯಮಂಮ್ಮಾಡಿ ॥ ೫೧೭ ॥
ರಿಯಿಲ್ಲಿಯುಭವಂಪೂರುದಿವತ್ತನಕಿಲ್ಲವೇಕತ್ರಿದರ್ವೋತಾ
ಮಲ್ಕ್ಯದಿರನೇಕಾಮುವೆಸುತತೆಕೀತ್ರಿವಾನಿನಿಂತಾಯು
ಪಲ್ಲಭಂಭರಾದಿನಳನಿವೆದಲ್ಲಣಂಡರವೂತರ್ಭೂತಳ।
ದಲ್ಲವೊಳಟದಬೊಂಕಿದೇವಮವೀರಭಕ್ತಿಂಯುಲೀ ॥ ೫೧೮ ॥
ತಲೆಯನರಿಯಲು ಪೊಳೆಯನರಿಯಲು ತಲೆಯನರಿಂತುಲು
ಪೊಳೆಯಲರಿವಾ ~~ಕೊಳೆಯಾಲಿ~~ ತಲೆಗಳೂಪಂದವೃಳ ಭಕ್ತಿಯೂರ್ಪ್ಪುಂದದಿರ್ಪುದಾರಿ ॥
ಚಲವಪಾಂಯವಪರಬೊಳಚಿರ್ಪತತೆಯನಲದಚಿರ್ಪಿದತಲೆಯಂ।
ಬಳಿರವಚಿರ್ಪದಳಿವಿಮತಬಂಧ್ರಿಪಿಕೊಳುವತಲೆಯೂ ॥ ೫೧೯ ॥
ಪೊಳೆರತಲೆಯುಂ ಪೊಳತತಲೆಯುಂ ಪೊಳೆಯತಂ ದೂಡನೊಡನೆಬಿಸ್ಸವ।
ತಲೆಕರಿವತತೆಕರಿದತಲೆಕರಿಯದೆತನನೆತಾವೇ ॥
ಪೊಳೆರತತೆಮಲಪರವಪೋಲಂತಲರಿಪಂದುನತತೆಬಲಿಯುನಿಂ।
ದಲುಗದಿದತತೆಶಂಗಳಂ ಪಿಲ್ಲ್ಯಮುತಮಿದತಲೆಯೂ ॥ ೫೨೦ ॥
ಪುಲವತತೆಬೊಬ್ಬಿದುವತಲೆಂಯೊಪುಳವತತೆಗದಗರವತತೆವೂ।
ದಲರತಲೆಪಂತ್ರ್ಯರತತೆಪಂದಜಾಮುತರತತೆಯೂ ॥
ಬಲುಗರಿವತಲೆಕೊಗಳ್ಳತ್ರತೆಯುಪ್ರಳತತೆವಾಲಿಗೆಯುನಾಡಿಕೆ
ತಲೆದಗುವತತೆಮತ್ತೆವಂದಿಬಿಕಡಿವರಡೆವತಲೆಯೂ ॥ ೫೨೧ ॥
ಯಿಂತುವೀರಂವ್ವೆರದುತಾಂತಿಕಾಂತನಂಪೂಜಿಸಲುತತೆಗಳ
ಸಂತಶೋಬಿಸಳಾನಿದೇಗುಲವೆಲ್ಲಮಂತುಂಬಿ ॥
ಯಿಂತ್ತ್ರಪಂತೆರಹಿಲ್ಲದಿರಲಾಕ್ಕಂತುಪದರ್ನವಪಂತತಿಶಂಯ
ಪ್ರಾಂತವೂನಪನಾಮತುಂತಾನೊಯ್ಯದಿಂತೆಂದಾ ॥ ೫೨೨ ॥
ಯತಿಲೆಬಂಕಾಚಾರಶಾಂಯ್ತುತಲೆಗಳಿಲ್ಲಂಪುಮುಕಿಯುಬ್ಬವ
ಸೆಳುತಂದ್ದೆವೆಪಾಪುವ್ವೆರಿಪಲಾರಿವಾನಿಂಮ್ಮ ॥
ಸಿಲವುವಿಂವ್ವದುಂಭೋತೆನೆಂದದೆಕೊಲುವದುಜತವನಿಂಮ್ಮವೀರಾ
ಜೆಲತಭಕ್ತಿಯನಿಂದುನೋಡಿಕ್ಕಂಪ್ಪಳವೆಯುಮತಾ ॥ ೫೨೩ ॥
ಪೂರರುಧವನಾವೀರಭಕ್ತನಕರಯುಗಳವಂಪಿಡಿದುಪುದವಂ।
ಪರಿಮುವಾಳರಮುಗಲ್ಪಿಲ್ಲವಲಂಗಮೂರ್ತೆಯುಲೀ ॥

ಧರಿಸಿ ಪೊರಟರ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ವಂದಿಸಲು ಜನವೈದಿಕೇತರರು
ತೆರಳೆ ಭವನಂ ಬಂಕ್ಸಿಯುಂ ಪೂರಾಂಕಿತಂ ಸೆಲವಾ ॥೧೪॥
ತೋಕದೊಳು ನೆರೆ ಪೊರೆದ ಪೂರ್ತರ। ನೇಕರು ಳ್ಳರೀಕರಯೊಳ್ಗೆ ತಿಳಿಪಾ।
ವಾರ್ಕನನಗಿದು ಕೇಳುವಡವೆವಣಾಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಂ ತ್ರೈವಲೂ ॥
ಪ್ರಾಕ್ತಟಿಪಿ ದಂವುಂಪ್ನವಕಿಂತು ಪ್ರಾರುಲರ ನಿಂಪ್ರಾರುರ ತರಂ ಜಾ।
ಬಾಹರ ದೊಳ್ವ ಪರುರಿಸಿ ದೆಂಪ್ದಾದ್ಯರ ಮಹಾವೊಗಳ್ವ ಮೂ ॥೧೫॥
ವಪ್ಪನಾತಿರು ಪಾವಯಾರೆಂಗಳ ಇಷ್ಟ ಮುನಿ ತಿರುವಾಕರೀಕನೆ
ನಿಷ್ಠ ಜೈನಾಚಾರ್ಯ ನೊಬ್ಬನು ಜಿನನಿಮಂತು ಮುಖ್ಯ ॥
ನಪ್ಪನಾತನು ಕೂತಬಾಧಿಸು ತಿಪ್ಪ ಸಂಕಟಕಾರ ದಿಳ್ಯೆಯೊಳು
ದೊಪ್ಪದೊಪ್ಪನೆಸಿದ ದುಷ್ಕರಳ್ಳತ ಮಿಸೆ ನರಳ್ಳತರಯೂ ॥೧೬॥
ಆಯುವರ ರದೊಳ್ಕಾತನಸ್ತ್ರ ಜಿಂತೂಂಪಿಡೆಗೆವಡೆ ತಂದುಕಾಂಜುತ
ಪಾಂಗವಿಮದು ಇವುರಂತ್ರ ತಂತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ಪೂಜಾದಿದೂ ॥
ಕಾಯ ಜೀವಂಕೆದುಳ್ಳ ಮಿರಬೇಕಾಯಿ ತಾಂಪಡೆ ವಿನಗೆಕೇಳ್ವೆನು।
ಕಾಯವಂದಂಕೇಳು ದೀರ ವಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥೧೭॥
ಕೂಲ ಮಂತ್ರವ ನರಿದೆಯಾದಡೆ ಕೂಲರೋಗ ನೀರೋಗವನ್ನದಿದು।
ಪೇಲಭೀಷಾರ್ಥಂಗಳೊಂದು ವನೆಯೆದ್ದಾವಗೆ ನಲ್ಲಾ ॥
ಪಾಲಿಯೂಂ ಶವಭಕ್ತನ ಪಿಂಯ ಮಹೂಲವಾದ ಬೆಂಯಕ್ಷ ಪೆಪೆಥನ।
ನಾಳ್ವ ಪಂನವಗೆ ನಲುಪೂ ನಿನಿಷ್ಟಂ ಕರಿಂ ಬಿಟ್ಟಾ ॥೧೮॥
ಹರಹರಣಾರಂನೆನ ಮುಪಂಜಾಷ್ಟರಿಯ ಮಂತ್ರದಿ ಮಂತ್ರಿಸಿದನು
ನುರು ಚರ ಭಯ ತಪಂತಳ್ವ ಮುತಾ ತೊಡೆಯಲೆತರ್ಕ ಶೂಲ ॥
~~ನಾಜೆಯೊಂ ಶಭಕ್ತನ ಪಿಂಯ ಮಹೂಲವಾದ ಬೆಯಕ್ಷ~~
ಪರಹರಿಸಲೊಡನಾ ಕರೌನ ಜ್ವರಿ ವದುತ್ತಾಪ ತನೆಸಂದಿಸಿ।
ಘರಸಿ ಜ್ಞಾನನೆ ನಿಂಪ್ನ ರಥದಿಂ ಬದುಕಿದೆನು ನಾ ಪೂ ॥೧೯॥
ಯದವಶ್ಯ ಭಕ್ತನಾದೆನೆ। ನಿಂದು ಕವನಾಪ್ತ ವಿನದಿ ನೋಲ।
ವಂದಿಯೂ ಕ್ಷೋಳ ಮೂರಿನೆಯ್ದು ಬಳ್ಳಕ್ಕತಾ ನಲ್ಲಿ ॥
ಮೂಂದೆ ಕಂಕದೊಳ್ವದ ಸ್ತಾಂವರಿಯುಂ ವದ ರಕ್ಷೆಲಸೇರಿಯೊಳ್ಗಿರ
ತೊಂದರಾಮಳ ಚರಿತವಂ ಸುರು ಮೂತಿ ರ್ಯಂಕಂದುಗೂ ॥೨೦॥
ಆ ವಸ್ತುನಾತಿರುವಾಕರೀ ಶವನವನಿಯೊರಸಿ ಪ್ರೈಯುಕ್ಷಿ ವಂದಿಸಿ।
ವಿನಯದಿಂ ಪ್ರೈಮಗಿದು ನಿಲ ತೊಡಪಾಂ ಗುರು ಸ್ವಾಮಿ ॥
ಘನದೊಳ್ಗಾಂತಂ ಗಷ್ಟಲಿಂಗಾರ್ಚನವಿಧಾನವನನುಸಿವಾಡಲು।
ನೆನದು ತ್ತಂಪ್ನ ಕೃಪಾವ ತೋರ್ಕವ ನೇತ್ರ ಪೂತ್ರದಲೀ ॥೨೧॥
ಪಲಪೂರ್ವ ತರ್ಕ ಮರ್ಕಲು ಪಾವಳ್ಗಯ ಮಹಾ ವಂಕರಿಸಿ ಬಾಳ್ವ ದಿಳ್ಳೆ।
ಮೊಳೆಯೆದ್ದಭಸಿ ಕದ್ಯೆ ಕ್ತ ಕರ್ಪುರ ಪಟ್ಟವಂ ರಂಪ್ತಿ ॥
ನಳ್ಗನ ಕಂಭವಲ ಬತದುಲ ರಸಿ ಗಳ್ಗ ಪೊರಸು ಕವಡೀ ಥರ್ಗಲ ಶಾ
ವಳ್ಗ ಜಲವನೆರೆದದ ಮಾಳ್ವ ವಶಂಪ್ತಾರಿಯಂ ಮಾಡಿ ॥೨೨॥

ಮಂಗಳೋದಯ ಲಿಂಗಕರತಳ ಸಂಗತ ಸಿದ್ಧ ಶಿಯಂತಿಳು ಶಿಂಗ
ಸಂಗದು: ತ್ರಿವಿಧಂ ಚಿತಾ ಸಂಬಂಧ ವಂತರಿದುದು॥
ಸಾಂಗಮಾಗಲು ಬದ್ಧ ಮಂತ್ರ ಸುರಂಗಿ ತತವ ನೋದ ವಿಪಿ ನಿಶಾದೆಡ್ಡೆ।
ತ್ಪುಂಗ ಚಿಂತ್ಯರಿಯ ದತ್ತ್ರ ಭೇಯಪಾತ್ರ ಹೋಳಗಳ ವಡಿಪಿ॥ ॥೨೭೫
ಶಕ್ತಿ ನಿವರ್ಗಲಿ ತಾಂಗಲಿಂಗನಿ। ಯುಕ್ತ ದತ್ತ್ವಯೆಗಳ ನಲದರ್ಗನು।
ಶಕ್ತಿ ಪಲುಗ ದವ್ಯ ಪ್ರಸಾದ ಶರೀರಿಯಂ ಮಾಡಿ॥
ವ್ಯಕ್ತ ವಾಯುಪ್ರಾಣ ಪದವ್ಯದ್ವಿಲತ್ತಿ ಗಳ ನವರರಿವಿ ಕ್ಷುನವಿಮ ವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗ
ವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾನವಿವ ನಿತ್ಯಾ॥ ॥೨೭
ನಿಮತ ಜೀವಂ ಮುಕ್ತಿ ಕಾರಣ ವೆನಿಪ ಲಿಂಗರರವ್ಯತ ತ್ಪೋ।
ಜ್ಞಾನಿತ ಪುರಾತ್ತಗಳಂತಿಳಂಪಿ ಪುರುವಧಿಕ ಕಾರುಂಣ್ಯಾ॥
ಘನತರಾನಿ ಮಳ ಪ್ರಸಾದವು ನನು ಗೊಳ್ಳದ ಲಿಂತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿಗೆ।
ಮನಮೊಸೆದು ತಿರುವಾಳರೀಳನು ಭಕ್ತಿ ತೇಜದಲಿ॥ ॥೨೭
ಶರಮುಕ್ತ್ಯಾ ಚಾರವರ್ತನೆ ವರ ವರ್ಣಾಭಾಗ ತಾತ್ಮ ನಾಮತ।
ಚರಣ ನಿತಾನಕ್ಕೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಗ ದೊಳಿರನಿವ ಬಿಬಿ॥
ಸುರ ಚಿರಂ ಬಿಗ ಶಾವ ಪರ್ವೋಕ್ತ ನವ ವಿಶಜ ನೆಗಳಂಕೂಡೆ ಮಾಡಿಪಿ
ಧರೆಸ್ಯ ನಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ವಾರ ನಚಯಮ ನಿತ್ಯಾ॥ ॥೨೭
ನಯಂ ವಿನಯಂ ನದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ತಂ ನ್ನಯ ಮನವಾಕ್ಕಾಂತರಮಾ।
ತ್ರಿಯೆಗಳಂಪ್ರಾಣ ಲಾಂಗವಿತ್ತ ವಿ ತತಿಯ ನವಿಗೆ ಸಿವತಾ॥
ಪ್ರಿಯ ಭಪಿ ತರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಭೂಷಣ ಮಂಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶರೀರ ವಾನಿ।
ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಮಾನಿಮತ್ರ ತ ನಾಯವ ದಿಂವ ತಿರ್ಗುತ ಬಿರಲಾ॥ ॥೨೭
ಕೃವದುರುಳ ನವಮಾರ್ಗನಾದನು ನಾವಿಲನಿವ ನೆಮತ ಮುಳಿಸಿಂ।
ತ್ರಾವಳ ರು ನಿರಿದಾತನಂ ಪಂತ್ರಾವಳಿ ಸೋರಿ॥
ಶ್ರೀಶಿಮದದಂ ತಾನೆಳಂ ತಿರುವಾಳರೀಶನ ನಂಟುದಿರೆದಂ ತಾ
ತಾನೆಳಾರಿಯ ಶ್ರಾಂಕರನ ವೇಗಿಯ್ಯುದಾದಂತಿ॥ ॥೨೮
ನಿಷವ ನಿಕ್ಕಿದಉಂದು ತಾ ನಿದ್ವಿಕ್ಷನಿಜ ಯವಾನಿಕು ತ ಮಾದಗನು
ನಿಷ ಧರನ ಕಿಂಕರನ ವಾನಿಷವೇನ ಮಾದು ಪ್ರದು॥
ನಿಷಮ ನಿಷದೆಗಳಕ್ಕಷ್ಟಿ ದಾಂಯ್ಯಳು। ನಿಷದಿ ವಳು ನದೆ ನೆಪದು ನಿಂದನು।
ವಿಷರಪದರ್ಗನ ಭಕ್ತನಂ ನಿಷ್ಟವೇನ ಮಾಡುವ ದಲಾ॥ ॥೨೮
ಕ್ಷನದ ಕನದೊಳರಿನ ರಕ್ಕಳು। ದರುಂನವಾರಿ ಕುದರಾ ಪಲಂಮ್ಮದೆ।
ದರುನ ಚಿಂತ್ಯಾಂತರ ವರಣ ನನಂದರ ನವೇ ಕಾದು॥
ಬರು ಶಿಥ ದೊಳ್ಳಂತ್ರಾರು ದ ತ್ರರಾತ್ರ ಪ್ರಪಿ ಕೊಳಲಾರದೆ ಬಳಲೆ ನಿತ್ರಾಣ
ತ್ರಾಣಿಕೆ ತ್ರಂ ಮ್ಯಂ ಕೊಳುವನೋಂತಂಬಿ ಪೆಡ್ಡ ಮರಿಹೋಳ್ಳ॥ ॥೮
~~ಸಾಮಾ ತ ಯ ಶೋ ನಿಧಿ ನಿಜಕೃತರು। ಮೆಗಳ ನಾರಿಹೊದೆದಳ್ಳ ಕಿವಿ ದಧ~~
~~ದಿನಗಳನೆಲ್ಲಾ ದುರಿ ದಡ ರ್ವದಿ ಮಾಡಿ ಬಿದನಲ್ಲಾ॥~~
~~ಶಿಶಪಿಭಕ್ತ ಮಾಜಿ ನವಿಮಯಮದ ನಕಾ~~

ಭೀತಿಯುಳ್ಳ ಹೊಂದಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ ಬಾತಮಂ ಪಲಿ ತಾಯುದ ಮುಕ್ಕಿನ
ಶ್ರೀತಮುದ್ರೆಗಳಂ ತೊಡರಿತಿ ಈ ವಾಳರೀಶ ನರಗು॥
ಪೂತಶಿವಮಂತ್ರಾಭಿಮಂತ್ರಿತ ಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾದಿರೂಪಿತ।
ಜಾತನಿರ್ಮಲಲಿಂಗಮುದ್ರಾಧಾರರಂ ಪ್ರಿಯದಿ॥ ॥೪೧॥
ಆಗಲಾತಯು ಶೋನಿಧಿ ನಿಜಪುತ್ರನು। ಪೆಸಳ ಮರಿ ಪೊಡದ ದಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಳ।
ದಾಗಳನೆಲ್ಲ ಹರಿಹರಿದು ಪೃಥಿ ಮಾಡಿಸಿದನಲ್ಲ॥
ಶಿವದ ಭಕ್ತ ಮಜ ನವಮಂಯ ಮದನ ನಳು ಅರ್ಶ ನಿನಲತಿ ಬರಿದಿ ನೆಲ್ಲ।
ನೆಗಳ್ವ ವಂತಿರು ವಾಳರೀಶ ಮಂಟಪ ತಾತ್ರದೊಳು॥ ॥೪೨॥
ಯಲಕ್ರಾಶಿಗಳ್ ರವಾದಿಯರು ರೊಳ್ವನೆ ಮತ್ತೆಯು ಶಿವರ್ತಿತೀಶ್ವರ।
ಸೋಲವ ಭಕ್ತ ಮಹಾನಿರಿ ತಾಂಡವರಿಯರ ನಲುಮೆಶಿವಾ॥
ಉಳ್ಳ ಯೊಳ್ಳನೆ ಜಾತ್ಯಂಧನಾಗಿದರ್ಲಕ್ಷಮತಿ ಶಿವ ಮಜ್ಜನಾಧರ್।
ಶೊಳ್ಳ ನವಗಿಯುಳು ಬೇಕೆ ಮತ್ತಾ ದೇವುಲದ ಮುಂದೇ॥ ॥೪೩॥
ವಂದು ಕುದ್ದಲಿ ವಂದು ಕಿಡಿಗಿಯ ತಂದುಕೊಂಡಾ ಭಾವಿ ಸಂಗಿನ।
ಮಂದಿರ ಸಮೀಪ ರುದ್ರಾನರದು ಕಂಬನ ಸಂಗನಿಟ್ಟು॥
ವಂದು ಮಿಳ್ಳಿಯುಂ ಕಟ್ಟಿಯು ನವ್ವ ತವಂ ದಿಸಿದ ಬಲು ಸೂತ್ರವಂ ಪಿಡಿ।
ದೊಂದು ರಾಶಿಯುಮಂ ಭಾಗದರ್ಮ ತ ಕೃತ್ಯಮಾಯ್ತ ತಿರೀ॥ ॥೪೪॥
ಯೀಕದನ ನರದಾತ್ರ ದಿಸಿ ತದ್ರೋಣಗಳಿದ್ವಂದದ ಕಿಡಿಸಲು।
ಬೇಕೃದಿದ ನಿಸು ಕುಂದಲ ವೃಷಿ ಹೂಂಗಳಂ ಮಾಡೀ॥
ಶಾಕಿಸನೆಂದಿ ನವರಿಯ ಜಾಣ್ಮೆರದಿಂ ಬಿಡಲಿಗರು ಕೂಲು ಫಲ।
ತ್ರಾಕಳದ ಅವರಿಂಪ್ರೆಮಿಳ್ಳಿಯು ಸಿಂದು ಬಿಸುದಿಸಲು॥ ॥೪೫॥
ಮೃಡನ ಶೈಯ್ಯೊಳ್ ಪುಷ್ಪಂಗಳಂ ತಾಂ ನವದುದು ನಿಮು ಷದೊಳ್ಮರಿಯ ತರಂ।
ಕಡುಕುರುಡರಂ ಕೂಡಿ ಬಸದಿಗಳಂ ಹರಿದು ಕೆಡಹಿ॥
ಪುಡಿಸಿ ತಜ್ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನೆಗಡಿ ಬಡಿದು ಭಕ್ತಿ ಯೊಳ್ ಶಿವನ।
ಪೊಡವಿಯೊಳರಿ ತಾಂಡಿಯರ ಮರೆಯ ನರಿಂತು ಲಾ ಜ್ಯನಾ॥ ॥೪೬॥
ಶ್ರೀ ಶಂಕರಸಂಬಂಧಿಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶದ ಮಾಸಿ ಉಳಳಕ್ಕೆ ಸಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀಗುರು ದೇವತೆ॥
ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿಗಳ ರಗಳೆ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶಾಸನಾಂಧ್ಯನ ಮುದ್ಧಾಸಿ ನೆರೆ ಜೈನರಂ ಶೂಲದೊಳ್ ಪೊಡ ಕಿಸಿ।
ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಿಗಳು ತಿರುನೀರಂ ನೆರಪಿ ಪೊರೆದಾ॥

॥ಪದನ॥

ಜನತಿಂಗಳ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಭರಣಂಬಾ ನಗರಿಂಯ ಅರಸು ಮಾರ ವಂಶದಿ।
ಮೊಗೆದು ಶಿವವಿಶ್ರುಂಪಿಳ್ಳಯ ನಾಯನಾರ ನಲು॥
ಹೆನಲ ವೇರಿ ಬಿಕೊಂಡು ಜನರ ನು ವರನ ನೊಂದು ದಿನ ಪ್ರಮೋದಂ।
ಮೊನೆ ವೆಲಂಬದಿ ಕೊಳ್ಳ ನತದಿಂ ತೊಳ್ಪ ಬಾಲಕನ ನಿರಿದಿ॥ ॥೧॥
ತಾನಲುಮಿನೆ ಮರುಷ ನಾಮೋದ್ಯಜ್ಞಾನಮಂ ಮಾಡು ತಿಕ ಜ್ಞಾನಮ ಸಮಯದೊ।

శాన భోగి ధింతో ళ్ళు మూర్తాం తేయ వగు దే స్వర మూ॥
వగు విత్తోంక్ష కి దివ్యరంస ది। మా వరూ ధి కంయూ వ రాణి ష్పు।
మూర్ధిం నవ విమల త శా వ నోరు నెందహాందే వి॥ ౫౧॥
వగు రహరమో డి దిరి యయ లంకు శూర నెంవ్య వనర నరనవి।
జారి మవ దేసు షం కహా ష్టిన వేలాలి క్షోరి ప్పు తిరలూ॥
ధారుణీ త ళు కవ త రది కుపు వగుర సం శోక్య ము షం ప్రియయ్యా
య్యారజెందిరింతుం ప్రదుపు కమ రాగ జిత్ర దలి॥ ౫౨॥
దేవి శాం భ విదీ షిం యుం సోహిష్ఠో విధృఢ శావ జ్యోత్ర ము ధము
జావ నేంయు విశ్వ దర పుబ్బలు మొలింయు నల దూది॥
పేవి విమ తుం క్రాంప్ర బష్టలు త్రినేవాలం రదు మృత్తియు।
జీవి వి మ తుం నాడే శావ శావ నల్లు ష్నైది దళ్ళు॥ ౫౪॥
పెసర ల వి రల ము ళు వి దళ వి ఉరో క్షత్ర ము వాన రాదుర్గ్రీ।
శావ దిశ్వాం నఫవి యెూలక దేవ ప్రుత్త్ర నం సోది॥
యి మొ బణిదే వా రశ్నయ్యం దీ విమెూండ లలో క్రాంప్ర బష్ట తొళ్ళళ్ళు
శిమ వాలం మొలింయు మూడి దరా రు బిందు ల్లి॥ ౫౩॥
అవదేశ నిబ్బ దళ వరు త్రా వావి దేయొ లి రరు దు రమ త భూ।
దేవ వాత్ర జనం క్రాంద దా జంబ్ని వార దలి॥
అవ షుర్క నుంక్రాంయ్ము తాగి దశావ సాం ర్యవ వు ష్ఠి మోదు।
త్రా వగం నడ నదు శ్రావ్య లు ప వాయి ళ్ళో గు తిరలూ॥ ౫౬॥
జర్హ వంళం బాసగ ళు గు తిరి। బాహ్న బిగ్గింయు ళ్ళు త క్రో।
అర్హళ్ళ యుము తం బష్టలం ప్రియ్యం దవుజు త్త్రి॥
యుష్ట సు క్రో యూమా యి లంసోరలు త్రీ త్రశ్ర క్రో దవిరం స్వ సం శాం।
గార్హ రిందం బరదొళి యిదు వ శావ వేదం తొళి దూర్గ॥ ౫౭॥
షవర్గ మంగళ మూ త్రి గ బంద ళ్ళు వ వగ విత నథాం యు దల్లిరు।
ఉవర్గ మూ త్రి శ దంగ బంధ ళ్ళు వవర్గ నల్లి దూర్గ॥
పూర్వ నవ శ వా గా వి బంద ళ్ళు స వర్గ ప్రరు షా ధి శ వన గల్లి।
షవర్గ శక్తి నళోద త్రి బంధ ళ్ళు వు జ్ఞ వ నింయు గి॥ ౫౮॥
పురు ఇష్టా ఝూ పన విరావి ఝురబి రవరఝు ము యు ళిరి పా బంధ ళ్ళు
శరీరం బంద ళ్ళు తరుణాక్ష శరీ రూంవ తేంజ వ వాం మద ల్లి దూర్గ॥
విరుత ఝు గు గాలో త్రింజి బందళ్ళు వ్ర ర గరార వవారం యిదుర్గ
ళ్ళరిత మైత్రి గారి బంధ ళ్ళు త్రి ణవయు నోడ విదూర్గ॥ ౫౯॥
వవజలో జ్ఞవయుగ వె బంధళ్ళు రవడని త్రిం ధర వ బళియు।
విమ త్రళం బుత్రి వే బంధ ళ్ళు ప్త వమలంయు జాంతా॥
ఘన త్రరోరు ద్ర మ వవవ ళ్ళు ద్వ వమలంయు జాంకి త దురదశం।
శావన ఛరిత్రి బంధళ్ళు వృష్ట భ వమ వవ లదో ళి దూర్గ॥ ౬౦॥

ಚಣಾಮರಾಳಿಗಗಮನೆಬಂದಳು। ಘನಾಳಕೆ ಮಾಲೆವಲ್ಲಿದುದ್ಗಮನಾಳಕಂ।
ಕೆಣಾಕ್ಷರಾಂಬುಜೆ ಬಂದಳ್ ತುಳ್ಯಾಂಗನ ನಿಶ್ಚಾಪಿ ಮೆಲ್ಲಗಾಂ॥
ಸುಜಾವಿಳ್ಯಯವರಸೆರಬಂದಳು। ಸುಗುಣೆ ನೆಸೆಯ್ದುದನವನಿರಿಪಿ
ಸುನಾಸೆಸಾನೆಬಂದಳು ತೊಟ್ಟಿತುಂಬಲು ಪೆರ್ಚಿಯ ಮೂಡಿದಳ್॥ ೪೧೧
ಬಳ್ಕಿಂನಾ ತುಹಾಳ್ಗುರದು ಪೊಂಬಟ್ಟಲೊಳ್ ಕೊಪಿ ತಾಂ ನಿರಿಸಿ ಬಂದಾ।
ಮಲಕರನ ಬಳ್ಳಿನಡೆಯುವ ತಿರ್ಪೋವಳು ನೋಡೆನಲಾ॥
ಯುಳ್ಗೆನಿದರಿದೆ ನುತಾವಾ ಕುಸುರಕುಲವ ಪೂರ್ವರಮೇಶ್ವರಿಗೊಲ।
ಶಲರೆನಾಕ್ಷಾಂ ಸತ್ರುಸಮವವನಿಕ್ಕಿಶ್ರೈಮುಗಿದು॥ ೪೧೨
ಕಂಡುವು ಕವಂಕೆ ಕಲನೇರಿ ವಿಹೊಂದುಮನೆ ಕಿಯ್ದುಂದುವ ನವೊಳು।
ಖಂಡಿತೋತ್ಸವರಾಗಿ ಕಿ ತಿಯುಂಕ್ಷಿಯು ಮಿರುತಿರಲಾ॥
ಪಾಂಡುರಂಗನ ಕೆ ತಿಯ ಕೊಲೆ ಪಾಲುಂದು ಕರ್ಣಕ್ಷತ್ರಮಂಬೈ
ಕೊಂಡು ವಿಜಯಶ್ರೀಯುಮಂ ಪಾಕ್ಷಿದ್ಧಯಂ ಕೆಡದೂ॥ ೪೧೩
ಯಿಂತು ಪೆಳಗಾಸಲುಗ್ರಹಾಪಾಂತರಕೆ ಕಾವೈದಿ ಪೌರಿ
ಪಾಂತನಂ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದೊಳ್ ಕಿದು ಕಿತ್ತಿ ನಿಪಲಾ॥
ಕಂತನಂ ಪಾಂಗಿವೇವಿ ತಂನ್ನನಾಂ ತವಲವುದ ಪುವಸರ್ಕಾಳ ನ।
ನಂತು ಕೊಡಲಾ ತುಂಬುರಾದಿಗಳ್ಂಗಲದು ಪಾಡೇ॥ ೪೧೪
ತೋಲವಾಗಿಮು ತಾಳದಿಂ ಶ್ರೀರಾಳಿ ನಾಥಂ ಪೆಚ್ಚಲವಿತಲ।
ಶಾಲಧವಳಂ ಛತ್ರ ಚಾಮರಂಗಳು ರತ ಕೆಳಗಾ॥
ಮೇತೆನಿಕೆ ಶ್ವೇತೆ ಕಿಕೆ ಚಿತ್ರಮ್ಯಾಲ ಪ್ರುಷ್ಪರವಂ ಸುರವಾಗ।
ಜೊಳ್ವಮಂಕೆ ನಲಾಕ ನವನ ತವಿಭವದಿಂ ಕೊಡಲಾ॥ ೪೧೫
ಪ್ರುಡನಕ್ಷೈಂಯ್ಯುಉರಡದೈಭವ ಪಡರಿಶವ ಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವಂ
ಕಡುಮೆರೆಯೆ ಬೆಳ್ಳು ಕೊಡೆಯು ನೆಳ್ಳಲಲಿ ಚಾಮರವನಿಡಲಾ॥
ಪಡೆವೆಮಂಗಳ ಶಾಂತರಕು ಪಂಗಡಿಸಿ ಬಿತಿದು ಸಳ್ಂಗೊಸಳ್ಳ ತುಂ
ಪಡೆಂಮೆವಿಲ್ಯೆಯು ಪಾಂಯಿ ಪಾಶ್ಲೋಕಂದಡಿ ಗೆಂಯುವೆರಿ॥ ೪೧೬
ಬಕಳ್ ಕೆಂಖಬದ್ಧನಿಸೂಡಲು ಬಾರಿಸದ ಲ್ಲೆನಳು ಪರರೂಪ ಮುಯ್ಯಾನವರು।
ದರನವಿಮತುಂಬೆರೆಯಲು ಶುತರವಾಬ ವೆಂಯುಲಿವಾರಿ॥
ಅಕ್ಕತರೆದಿನಗಳು ಬರಿಯೆ ಲೆಗಳ್ಂ ಪಾಹ ಯೊಳ್ ಭಾವಂದಿವಲ ಶಿವನಂ।
ಸ್ವಕ್ಕತನಂ ಮಾಡಿದನವಳು ತೋಕ್ಕತ್ತಂಗಜೊಳ್ ಸನಸೂ॥ ೪೧೭
ಯುರಡುಗಾವಿರ ಚೌದ್ಧಕೋಲ ನವೆರವಿಪಾಧಿಕ ಚೌದ್ಧಮಲ ಬ್ಬನ।
ಸರಿದೆನಲ್ಕೆ ಬ್ಬಟ್ಟ ಮೆರ್ಚ್ಚಕರ ಣಾವೆಂದರುಂ ಶಾಂಯುದ್ಧ॥
ಯುರಡುಪಾವಿರ ಬಪ್ರದಭರಂ ಕತೆರಿ ಕಾವತುಂತ್ರ ವ ಸರುಕು ನಿಜ।
ಕರುಣಾಡಿಂಶಾವ ಭ್ರಾಂತ ಶರರಂ ಮಾಡಿಸಲು ಕದನಾ॥ ೪೧೮
ತಿರುಮರಕ್ಕಡೆಯುಂ ಬಪಿಸರಿ ನಪ್ರುರದೊಳ್ ಪ್ರಾಂಗ್ಣೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರು ವಿಧಾರಕಲಾ
ಪ್ರಿಧಾರಕಲಾ ಪುಂಗಳ ಸೊತ ನೆಶಾಂದಾಂಕರ ತಿಗಸಿದನಾ॥
ಧರಣಿಯೊಳು ತಿರುಪಾಲವಾಂಯುಂ। ದೊರೆಯೆಸರೆ ಬ್ಬುದವೆ ಷ್ಟಣಾಕೆ ಬಂ।

ವರಿಗಳಚ್ಚಿಲ್ಲಾರು ಉತ್ತರಂವುಂನ್ನ ಜೈಶಿಪದ ಮಾ। ॥೧೯॥
ಪುರುಗದಷ್ಟದಿ ಪದಿದಳೂದ್ರುವ ಹರಣಾವುಂಟ ತೆಳೆದಡುಮ।
ಧರೇಶ್ವರನರಾಣಾಬಿಂಯುಖಂವೃತ್ತದೊಳ್ಪಾವುಧುರಿಗೆಂಯ್ತುಂದೂ॥
ನರಳತಿಯಕ್ಕೊರೆಗಾಳವುಯುದಲಿ ಸ್ವೈರದ ಜೈವರು ಬೌದ್ಧಮಧ್ಯಾ
ಕ್ಷರಿಬಿಬಂದ್ಧಿತ್ತೆಂದು ಪ್ರೀಳ್ದರಾ ಮುಂಯೀಶಂಕೇ॥ ॥೨೦॥
ಸ್ಥಾನಸಂಬಂಧಯರೆನಿಳಶೈವಾನು ಹಾಲನು ಬಾಲನೊಬ್ಬನ।
ತಾನಿಳೆಂಗೆಜಿವಳ್ಳಮುಂಯುಧೂವುಧ್ಯಾಖನೆವಲು ಹೊಬ್ಬೀ॥
ಯೀನಗರಿಗೆಂಯ್ತುಂದನೀಗಳೆ ಮಾನವೇಶ್ವರ ನೀವವನವನು।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆಪ್ಪೊರವಡಿಸು ನಿಲಲೀಟಬೇಡೆನಲು॥ ॥೨೧॥
ಗುರುವರಂಗಡಬೋಳರಾಂಯುವ। ಹರಪಂತಮುಯಿಗಡಯೀತನಂಧಿ।
ಕ್ಕರಿಬಿಘುಂಮ್ಮನೆಪ್ಪೊರಮಡಿಮುವ್ರದುಧಮನವಲ್ಲನಿದೂ॥
ಅರಲವಾಂಗದೇವನಗೆಸತ್ಯವ। ನೊರೆಯಲಾಗದು ಹನೀವವರನೀಶಿಶೀ
ವರಿಂತೊಳ್ಪಾದದೆ ತಳೆದಲಿಪೋಲಿಯುವ್ರದೇಮ ತವ್ವಾ॥ ॥೨೨॥
ಯಂದಡಂಕದಿನಂಬುಪಾವಿರ। ಪೊಂದದಾರುರು ತರಳೆಡನಿವಡೆ।
ತ್ವಂದು ತರ್ಕಿಸಿ ತಳೆವಾದಕ್ಕಾರದೇಪೋಲ್ಲಾ॥
ನಿಂದು
ದಿಂದು ನಡುವಿರುಳಾತನಿವಾಗಮಂದಿರದೊಳಗೆಂಜ್ಞವಿಕ್ಕಲು
ಮುಂದೆ ಪರಸಂದರಾಪಲಂಜಿಪಮಷ್ಪದಲಿನಿಲಯಾ॥ ॥೨೩॥
ಮುಳದೆಮಪ್ಪೊವಾವಳಂದೇನೋ। ನಿಳೆಯವಂಥುದಲೆಂದು ಬಂದಾ।
ಭಲರೆನೀನಶ್ರುದಶ್ರುದುವೀರನಗಾಣೇಶ್ವರನು ನಿಂನ್ಹಾ॥
ಬಲುಕರಂಗಳನೀಳುವಾಲಗೆ। ಗಳನರಿದುದಾಯ್ಕದನೆಲಾಂಯುಂ।
ಸ್ವಳದರಯಾಗಂ ಕೊಯಬಿ ಹೊಳತೆಂದೆವುಳುತೀಯಲಾ॥ ॥೨೪॥
ಕಲುಷಜೈವರನಿವರಗ್ಗದ। ಬಲುರನೀಗಳೆ ಪೋದುವೆನುಭೂ।
ತಳಪತಿಂವುದೇರುದೊಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜ್ಯರದರೂಪಿನಲಿ॥
ನೆಲಬಿಲಿತಾಳಿವನೊಡರ್ಪತ ಜ್ವಲವಕ್ಕಾಯ್ದಮ ನಿಂನ್ನನೆನಲು।
ಸ್ಖಳಿಪಿಯಾ ತನತಮನಿನಗೊಳ್ಪ್ರಾನಿನಿದುಚೇಶ್ವೊಗಡಿ॥ ॥೨೫॥
ಕುಟಿಮತರಜ್ವರರೂಪದಿಂ ಕಡುಕ್ಷ್ಮಂಬಿಸುಡಲಾಂಯುವರನರದೊಳ।
ಕ್ಷಟಯಮು ತ್ರೈಂತಿಮಂಗಂತುಕ್ಕಾಬಿಯ ರೆವಿತಿ ವ್ಯತಿನಾ॥
ಕುಟಿಲಕಂತೆ ಛಲಿತಿಯವುತಗಮು। ಸ್ಫುಟಿಪಿಯಾಗಳೆ ಬರಿಬಿಕಲಂಯುಗ।
ನಿಟಿಲನಂಯುಸ್ಥಾನಸಂಬಂಧಿಂಯುರಪೆಲ್ಲದಿಗೇ॥ ॥೨೬॥
ಬಂದುಕಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮದಿ ವಂದಿಸಿಪ ತ್ರಬಿಂನ್ನವಿಪಿಲಾಲಿಪಿ
ಯಂದಲಪ್ಪೊತ್ತರಾದನೊಬ್ಬನು ಬಿಮದಿಕತಂಯ॥
ವಂದಿದಂಗಪ್ಪಿದೆಯವೀಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಾಣಾವರುಳ್ಳದೇಳೆ।
ಕೆಂದೆಮತಬಲವೆಂಮ್ಮಭಾಗಂ ನಿಂಮ್ಮದೆಂಯದನಾ॥ ॥೨೭॥
ನೀವ್ರಮುಂತ್ರಿಣೆ ಸುತ್ತ ತರುನಿಶೋನಿ ಮಂತ್ರಿಬಿದಾವ್ಯಯೊದನಂ
ತಾವರಿಬಿದುರಿ ಬಲದಬಾಗದೊಳುಡುನಿ ಯದಆದಲ್ಲೀ॥

ತೀವಿತಜ್ವರದಿಂಮ್ಮಡಿಪಲಾ ಶ್ರಾವಕರು ಮಂತ್ರಿವಿದ ಮಂತ್ರ
ಶ್ರಾವಗಂಬಿರಿ ದುರಿ ಪ್ರತಿರೆ ಬೆದ ಬೆದನೆ ಬೇ ಪ್ರತ್ತ॥ ೫೧೮॥
ಯಂನ್ನರೋಪವನು ಪುಗಪ್ಪೆಂಯ್ಯ ದು ಬಂನ್ನಿಧ್ಧಾನಾಲಂಯ ಶರೀರವೆ।
ಯಂನ್ನರು ಜೀಯಂ ಮೂಲಪ್ರಿಯ್ಯಕ್ಪ ಶಾರ ಪಾ ಮಂತ್ರ॥
ಯಂನ್ನತಾವಿವ ನೆಳರು ರಿದು ಜಗದುಂನ್ನತಾ ಶಾ ಚರಿತ ಶೀತಗಂಯ।
ಯಂನ್ನದೇರ ಜ್ವರವನೀಗಳ ಶಿಡಿಪುದದ್ದುರುವೆ॥ ೫೧೯॥
ಯಮತಬದ್ರುವಿಧ ವಲ್ಲಿರಾದಾ। ಯರುಪ ತ ವಿರುಪೋ ಪೋಗಾಪ್ರ ಲಯಲಾ।
ಜನನಿನೊಲವಿಂಪ್ರಾಧಾರದಿಲು ತಾಪ್ಪಾನಪಂಬಂಧಿ॥
ಜೀವದ ಮಂಯಹೋ ಗಾರಳನು ಪುಂನ್ನನೆ ಭರಿತ ತಂಬಿಡಿದುಂಕ್ಕರು ಗಾದಿ।
ತಮವಿನಲ ತಳಿತಳಿದು ಮೂರ್ಚ್ಛಾಪೂರ್ಣಗಳಯ ತೊಡಿಂಯರ್ಕೆ॥ ೫೨೦॥
ಕ್ರೂರಟಶಾಂದ್ಯನು ಜಲುವಳಿದುಂಪಿರಿ ಕ್ರೂರಪುನೆತಿಸೊಂಡಿದರ್ ಬೆಂನ್ನಿನ।
ಕ್ರೂರಪುಕ್ರೋಗಲು ಖಿಥೆಯಾಯಿದು ಪಾಯದಿರಬಕ್ರುದೆ॥
ಕ್ರೂರಟ ಬೆಂನ್ನಿಂತೆಂಬ ಮಡಿಯುದು ಧರೆಪೆಶಗವಪೆನಿಶ್ವದಂಕರೀಕ
ಕರಿಪಿ ಕ್ಷೊಂದರವಾಂಡರಾಯನೆನಲ್ಕೆಶೆವರೂಪೆ ಪಾ॥ ೫೨೧॥
ಯಡದ ಭಾವದೊಳಂಮ್ಮಡಿಪಿ ಕಡುಪುಡುವಕೆ ಜ್ವರವೆಯ್ದಿ ವಿಮುಕ್ಷದೊ।
ಳುಡುಗಲೊಡ ವರಧಿಯು ವರದನುಂವರ ಮದರುಕ್ಷದಲ॥
ಕ್ರೋಡವಿಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆದಿದು ಕ್ರೋಡವಡುತೆಡವಿದದೆ ತಾವವದರೋಚಿತ
ಕದವರವಿಶ್ರೈಯೆನಲ್ಲ ನೋಡೆಜರ್ಲುಪಾ ವುರಾಗದಲ॥ ೫೨೨॥
ನಾಪ್ರನೂಡುಪ್ರದೇಗು ವಿವಂಗಿಂಪ್ಪಾ ಪ್ರದೊಂಡು ವುನಾಯುಧ್ವೊಳ್ಳರ್ಕೆ।
ನೀವನಲು ಜೀವಮುವಿಗಳೆಂದರು ಶಾವಕರುವೂ ಕಂಗೆ॥
ನಾಪ್ರ ಮಜ್ಜಿನ ಮಂತ್ರತೀ ಶೆಯು ನೀವ್ರ ತ ವೆಶಾವಮ ಂತ್ರ ಲೀ ಶೆಯ
ಪಾವಕ್ಕ ನೊರ್ಗಿರಾಂಯ್ಯಲಾ ಪ್ರದು ಜೀಂಯದೆಸದಪಾರ್॥ ೫೨೩॥
ಅವರದೇಗುಲವೆಂದು ನುಡಿಯಲು। ಶಿವಪವು ಯಿಜದು ನಜು ತಧ್ಧಾತ್ರಿ।
ಧವನ ಮುಖಂ ನೋಡಿ ತಾ ದಿಂತ್ರೆಂದು ಬೆಸೆಸಿದನೂ॥
ನವಮುವರ್ದೊಡನೆ ಶಂವಕ್ಕದಂ ತ್ರವನಿರಿಪಿ ತೂಗಿದಡೆ ತೋಕ್ಕೆ।
ವವಮುವರ್ದ ಪರಿಂಯ ಪ್ರದೆ ಯಾಜಂನರುದಂತ ವ ದೂ॥ ೫೨೪॥
ರಾಲಕ್ಕಂಬಿಯೊಳೊಂದು ಕಲ್ಲಿಂಕೀ ಲಪಿದ ತಗ್ಗಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೊಕ್ತದೆ।
ಡಾಲುವಾಪಿ ಪ್ಪಾ ಗಾ ಮಂಪರಿಂಯದ್ರುದೆ ಭಾವಿದಿಲು॥
ವೇಲುಜಂದನಮುಂನ್ನಸರೆಂಯಂಕ್ರೋಲಿ ಪುವರೆ ಮಾವವಕೆ ಪ್ರದೇ।
ಶೂಲಿ ಮಂತ್ರ ಶೂಲಿಯಂ ಜಿವ ಮಂತ್ರತೀ ಶಂಯ ನೂ॥ ೫೨೫॥
ಪೊಡೆಯ ಗಾಲಿವಿದಜೇ ನಿದಕ್ಕದುಂ ಪಾಡೆಯುನು ತುಂಬಂಚಿ ಪರುಷಡ।
ಪಾಡಿಗಂಶಿವಯುಂಬವವರದ್ದುಯವನೋ ಲೆಂಯಲ॥
ಕೂಧಿ ಮಿಕೆಬರೆದಾ ಜನವಿತಿಗೆನೀಡ ತಿರಡು ಮನೀಪಿ ಕೊಂಡಾ।
ಪಾಡೊಡೆಯ ನೊರೆಪ್ರರಿ ಯೊಳ್ ನಿವೆತ್ರಂಗ ಲ್ರಂಡಾ ಯ್ಯಾ॥ ೫೨೬॥
ಪರವನೆತ್ತದ ಮುಂನ್ನ ಬೆಂದಿ ಕುಮುರುಮುಳನೆ ಜನಮಂತ್ರವತ್ರಂ।

ಪುರಹರನ ಶಿವಮಂತ್ರ ಪತ್ರಂ ತರ ಣಿಯಂತೆಂದಾ॥
ಪುರಪಿರುಪ ಕುಲ ತ್ರದ ವರ ಯೊಳ್ ತಿರ್ರ ಮೆಚ್ಚಿದರೆಲು ಶಿವಮನಗ ಪೋ।
ಪುರರ ದೇವ ತತಿಪುತ್ರಬಾಲಂಧಾಯದೆಂಬಂತ್ತೆ॥ ॥೨೭॥
ಮೋದ ಬೇಡುದು ಮೂರು ಬಾರಿ ನಿವಾಡಿ ವರ್ರುದಾಂದಾಂದು ತೇಜಾ।
ಜೂಡ ಮಂತ್ರದ ತೇಜವಿಯಂ ಜಿನ ಮಂತ್ರ ತೇಜವಿಯ ನೂ॥
ಪೂದೆ ಕಾವೇರಿಯಲದಾಯ್ತು ಯ ।ರೂಢಿ ಧರಿಯಲ ಹೋದುದರ ಜಯ।
ಪೋದ ದಿವಾರ ರಿವರಿ ಜಯವೆಂದೆಂಬ ಸುದಿನಳಿಗೇ॥ ॥೨೮॥
ಪತ್ತಿ ತಿವಿಯಲು ಹೋಮ ಹಾಗನಂ। ಪತ್ತಿ ತಿವಿ ತಿವಿಯಂಬ ಪ್ರೋಲುವ।
ನೃತ್ತ ಕೂಡನೇ ನಂಬಿ ನುಡಿರನೆ ಪೋಗ ರಾಲೋ ಯ್ಯುದಿರಗಾ॥
ಯತ್ರ ಕೋಳ್ ಸೋತ ವರಸ್ವರ ಭುಪ್ರೋತ್ತ ವಗವಿಲಗೆ ಂಪಿಪಿ ದರಿಂ।
ಜೊತ್ತ ತೋರದ ವಿಧಿತ ಕೂಲತ್ರಂಗ ಳಲಿಕೆಗಳಾ॥ ॥೨೯॥
ಯಂದ ದಾಸಲ ಯಂದ ಜಿನ ಮುನಿ ವೃಂದ ವನ ನಿಲಿಕಿಯ ಕೌತಿ।
ಯ್ಯಂದು ನೋಡುಲು ತೇಜವಗಳ ನಾಬಿಂದು ಮಧ್ಯದಲಿ॥
ಶಂದುರಾಯ ಲಿಕವ ನಧಿನಿದ ವರಂದಿ ತಾ ಶಿವಮಂತ್ರ ಪತ್ರವು।
ಮುಂದೆ ತೋರಿಯ ಲಪ್ರೋಯಿತಾ ಜಿನ ಮಂತ್ರ ಪತ್ರವದಾ॥ ॥೩೦॥
ಬಾಂಧವರ್ಪುದೇಶ ಜಿನಧ ಮಂತ್ರ ನಲೆ ಮತ್ರ್ಯದರಲ ಪವರ ಜಾ।
ನಂಗಳ ಜಟ್ಟರಿ ಪಟ್ಟು ಮೋಹಲುಗ್ರ ನರಂಪ್ಪಂದಿ॥
ಪೊರಾ ಜಿತ್ತ ದಿಗಾಂಬರ ದೇವರ ಪ್ರಂಗವ ವನಗ ಜೇನ ಭಕ್ತಿಯ
ತಾಂನ ನಂಪೂಳ ಬದ್ಧಿರ ವಿಮೂನಲ ಭೋಧೆಯಂ ಹೊಪ್ಪಾ॥ ॥೩೧॥
ಸ್ನಾನ ವಿಧಿ ರುದಿ ನಂ ಮುಂಬಾ ವಿರತ ಕೊಂಡು ಜೈನರಂ ಬಿಡಿ ಕರಿ ವಿ ಭಕ್ತ್ಯ ಪ
ಮಾನವಸ್ತ್ರ ಪಲ್ಲವಲ ಧರೆ ಯಾರ ಮಾಡಿದಿದಾ॥
ಆ ವಿಶಿ ತಂದಂತ ಪ್ಪ ತೋರದ ಮಾನ ಸೂಲಂನ ಪೊಳ್ಳು ತಿಗವನೆ।
ನೀವರಿಯುರಾಧರ ಣಿ ವೊಳ್ಳು ತಿರುನೂರ ನೆರೆನೆರದೀ॥ ॥೩೨॥
ಆರುಪ ತಕ್ಕೋ ಪ್ರಕ್ರಿಯಂನಿಡು ಮೂರ ನಂಬಾಧಾರು ಗಾಳಿ ಶವ
ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯಾರ್ಯರು ದಾರಿ ತಾನಾಗ॥
~~ಧಾರುಣೀತಳ ಗೆಪ್ಪ ಪೆಂಗಳಿಯ್ದಯ ವಾರದಂ ಜಿನ ಮಾರ್ಗ ವರ್ತನ~~
ಧಾರುಣೀತಳವಳ ನವಿನ್ಯ ಸಧಾರುಣೀ ನಯೆಯಂಗಳಿದಂಯ
ನಾದ ಧಂ ಜಿನವಾರ್ತೆ ವತೆ ನರಾನಿ ವತಿ ನನೆ ಯಾ॥ ॥೩೩॥
ಶಾತ್ರ ಸೌಷ್ಟವಾದ ಡಂಭವ ತಾತ್ರಿ ಪ್ರಂಡ್ರಾಂಕಿತ ನವೀನ ಪತಿ
ವಿತ್ರ ನೋರ್ವನು ವಿಲ್ಲದಿರ ಲೇನೆಯ್ಯ ವಿದಳ್ಳ ನುತಾ॥
ಪುತ್ರಿಯಂ ಯೋಚಿಪಿಯ ರಿದು ಶವಪುತ್ರನಂ ದಾಂದಾತ ವಿನಿಧ।
ರಿ ತ್ರಿಯೊಳ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯ ವರ್ಧನ ನಕಾರ ಗಾಂಧ್ರ ಜೋಳ್॥ ॥೩೪॥
ಸ್ನಾನ ವಶಂಪ್ನಂಧಾಂ ರುರೆ ವಿಪ್ಪ ಬಿದಾನದಿಂದೀ ಪರರ ಮಯ ಮದ।
ಶಿವ ಜಾಲದೇನ ತ್ಯಾರಾಂಡು ಪವಮು ಮಾತಿ ನೈತಂದರಾ॥
ಮಾನಿ ತೋಂನ ಶಿರ ಭಕ್ತಿ ವಿಧಾನವಂ ವಿಲಯ ತ ದುರ್ಗದ ಜೈನರಂ

ಜೈನರಂ ಶೂಲದಲಿ ತೆಗಸಿದರೆಂಬ ಪಾತಕಿಯ ನಗು॥ ೧೪೫॥
ಕೇಳ್ದುಂ ನಿರುಪಮರ ಜನ ತೀವಾಳಕಂತಂನ್ನರವಿಂತೆಮ್ಮು ಶಿವ
ಲೋಕವೆಕ್ಕೆ ಅರುಹತೆರಂ ಜಿನ ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳು॥
ಕೇಳುತೇವಿಂತೆಲ್ಲನಸು ಕ ಶಿಕಿಲಿ ಭಕ್ತ್ಯ ಮುಕ್ಕಳತೆಂಬುದು।
ಬೀಳುಹೊಕ್ಕೆ ದೊಳ್ಳರುವ ಮುನಿಗ ಳಾನಲಂತೆಂದಾ॥ ೧೪೬॥
ಬಿದಿ[illegible]ದವಾಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರವ ತತ್ವಸ್ತ್ರ ಗಾದಿಂ ಶೃತಿ ಬಾಂಧ್ಯರಾಗಿಂತು।
ಚರಿಯ ತಪ್ಪಿಕುಲುದ್ಧತೆಳ ಅಬದ್ಧ ಚರಿತರಾ॥
ಧರ ಗಾಬಂತೊಳು ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಶಿವಗಂತಾಗಿದ ನರಕರೀಶ್ವರ ಶಿನು ತೆಳ ಸುನವ।
ಚರಗಾಮಂತ್ರಾಜಿ ಪದದ ಶುಜೀವಿಗ ಳರದ ನಂರಿರಾ॥ ೧೪೭॥
ನಿನಮಿರದ ತನ್ಮೊಂನ್ಯದು ಭಾರ್ಗೀದೆ ಗಳು ಹೊಲದುಡಿ ಮಸ್ತ್ರ ಛಂದಳ।
ಷನಿಛರಿ ತಮಂ ಪೂರ್ವ ತೊಲ್ಲದಂವಾವಿ ಜಕ್ಕರಿರಾ॥
ನಿಮರು ಪಾಸ್ತ್ರಿ ಕಕ್ಕ್ಯಯಾ ಮಾಯೆಗಳದು ವರ್ಗತದಿಂದೆನ್ನ ದ್ದ್ಯಪ್ತ್ರಾಗೆ
ತ್ರಿಜಿಳರಶಿವ ವಭ ಜನೆಯಿಲ್ಲದವಾಮಿ ಕರುನಳರಾ॥ ೧೪೮॥
ವದವಿದಗ್ಗ ನಳ ಛೋಧ್ಧಾಪ್ಪದರೆ ನಿನಿ ದುಸ್ತಾ ನರತಿಂಯಿಲ್ಲದುದು
ದದುರು ಳರಿದಯಿ ವಿಕುಪಾಲಾ ಯಂಮ್ಯ ಭೂಪ್ರಜಿಯಾ॥
ಮದಿದಿದು ಜೋರ್ಗಿಧಿಂತು ನರುವಿ ಕೆದ ಪಿಜಿಳರಂಬಯಿಂಷ್ಮದಗಿಳ್ಪೋಗದು।
ಹುದನರರಬದ್ಧ್ಯಕ್ತ್ಯ ಹೊಬ್ಬ ಸುಗ್ಗ ನಪಿಂಮಂಧಿ॥ ೧೪೯॥
ಬಂದುವಾಂ ದ್ವ್ಯಕಾ ಮರೀತಕಳದೊಳ್ಗಾ ನಂದದಿಂದವಿವಸ್ತ್ರ ಗಾಮದೊ।
ಳೊಂದಿದು ಷ್ಟಪ್ರತ್ಯಂಬಂನ ಭೂಷೀಸ್ವರವೆಂತಾಗ॥
ಯಂದಂನಿದು ಮತಿ ಯೊಳು ಲಿತಿಷ್ಟಿನಿ ಯೆಂದು ಪುಂಜಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮುಂತುವಿ।
ಓಂದು ಲಕ್ಷ ವಿಶಿಲ್ಲದಂತಾ ತನು ತೊಡೆದುಕ್ಕಳಿದ॥ ೧೫೦॥
ಜಿನಮುನಿಗಳಂವಿದಿ ಕರಿಶಿಕೆಬ್ಬನ ದುಶೂಲಂಗಳಲಿ ತೆಗಸಿದ।
ನೆನಲಿದಂಕೆಳು ದಿಶೆ ನಿಂನಂತಾ ನಿಭಕ್ತಿಂತೊಳು॥
ತ್ರಿಜಿವಂತು ವಂಧ್ಯಾ ಜಿಬಿಯದರೆ ಮನನುಮು ತಿರದಿ ಮೊಡಿ ಲೋಕದಳುಬಿದೊ।
ಲನಿಬರಂತೆಗದುವೆನು ತತೆಕೆಳ ಗಾಗಿದಿಂಮ್ಮನಸು॥ ೧೫೧॥
ಯುನು ತಗಾವ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನುಮನು ಜಿತ ತಿಬದ್ದಾ ಯುದ್ಧಾವೃತ।
ಕ್ಷುನೆ ಭುಜಾಯತ ಸಾಸುತವರುಂ ಕೇಡೆಂಮುಂಗಿಳ್ಕಿ॥
ಕ್ಷನಲ ಶೂಲಂಗಳಲಿ ತೆಗ ಮುಕ್ತ ನಿತರಲಿ ಶಾವಭಕ್ತರಾದಾ
ಜಿನಮುನಿಗಳಂಶಾಂತು ನೀ ನಿದು ಮೂರನೆ ತೆಜ್ಯೆನಾ॥ ೧೫೨॥
ಮತ್ತೆಯುಂ ನಮಿ ನಂದಿಯಾರಾ ಬಗಗಾಮೋಕ್ತ್ರಮಂಗಾವಳ ಭಕ್ತಿಂತುಳಿ ಚೆ।
ಭಕ್ತಿಂತುಲ್ಲತ್ತಿರು ವದೂರಂ ಬಪ್ಪಾಳಲಲಿ ಮಾಗಾದೊಳೆಂತೆ॥
ಮತ್ತೆ ಆ ಜಿಗಿಪಿ ಕಂದ ಷ್ಯಾತ ವಂ ಚಿಕ್ತ ಜಾಂಗಿಕೆ ನಿಕ್ಕವೇವಂ
ಚೊತ್ತು ಪಾಂಪಿರದೀವಿ ನಿಗಳಂ ಪ್ರೊತ್ತಿದು ತಿರಲು॥ ೧೫೩॥
ಮರುಳತ ನದಲಿ ಜೈನರೆಲ್ಲರುವೆರದುವಂ ಮೂಶಿಂಗಳು ಮಹೀಶನ।
ಗೌರವನಿ ದದ ನೊಬ್ಬನಂತ ಮುಳ್ಳಂದ ನೆಂತೆ ನಲು॥

ಪಿಂದು ಸೂರಾಪಿ ಸೋಡಿಂಯಿದೆ ಬಾರಿದರ ಶಾಲ್ದೇ ಸುರಿದೊಳ್ ನಿರ್ಪಾ।
ವಿರಹೊಡರುಪ್ಪ ನೆತ್ತಿ ನವಿಲುವ ವೇಮಪಾಶಂಗೇ॥ ॥೫೫॥
ಬಂದು ಕೈಳ್ಳಲಲಿ ಕ್ಷ್ಪು ಕವ ವಾರುಂ ತಂದೆರೆಯ ಡಡೆ ತಾವೆ ಕ್ಷೋದರು।
ಸಂದಮ ಮತಿಪಿ ತುರ್ಪ್ಪಿನ ವಿಕುಮ ಸೆರೆಂಯುಲಿಯ್ಯುದಹೇ
ಬಂದು [illegible] ವಿಡೆಂತೊಳ್ಳಂ ಜವ್ವ್ರ ಶಂದಿಪಡೆ ನವಿಲ ವಂದಿದೀವಿನೆ
ನಂದಿದಡೆ ಶಾರಿಸುಜನತ್ರಂಯ ದೇವಸು ಜ್ಞೀವಾ॥ ॥೫೬॥
ಯಂದು ತಂಪ್ಪ ಶಾರ್ಕ್ಕಿ ಸಲು ದಿಂರುಲು ಮುಂದೆ ಕದ್ದಿ ವಂತ್ರ ಸೋದವ।
ಕೈಂದಿ ಸಂನ್ನಿಧಿಂಯುದಿ ಪೇಳ್ದಮ ವರದಮೋ ವೈ್ಯಂಯ್ವ್ಯ॥
ಅಂದು ತಾಮೋಲಿಮಾತ್ರ ಮೋದಳ ದಾಂದೆ ಬರ್ರ್ಯದೀಸಂಗಳಂ ಬೆಳ್।
ಸೊಂದಿ ಜುವ ಪೇವಿ ಲಿಂ ಮ್ನ ಮುಜ್ಜ್ನ ಭಾವಿ ಯೊಲ್ವ ವಿದಾರ್ಗ॥ ॥೫೭॥
ಜಲಲವಂ ನೀ ನೆರವೃತಿ ರುತ್ರ ಜ್ಜಲಿಮವಪುದೀವಿ ನಗಕ್ಷಂತ।
ಗ್ಗಳ ಮುಂಗಾಣದಿರು ಜೈನರ ರ್ಪ್ವಳು ಗಳಿ ದಿನ ಕೆ॥
ಯುಳ್ಳಿಯೊಳ್ಗೆ ಪಡಿದವಕೆ ಮತ್ತ ಜ್ವಲನ ನೇತ್ರನು ಬೆಪ್ಪಿದಡೆ ಹೇ।
ಅಂಳ್ದಲರುವ ನಗೆ ಶೋವಂ ಚಕ್ರಂ ಜಾಕೆ ತಾಂ ನವ ತ ವೆ॥ ॥೫೮॥
ಹೊಳ್ಳ ನಜಲದಲಿ ಕೋಲ ದೀ ವಂಪಲು ಬೆಳ್ಗೆ ನಾಡು ಕ್ತ ಬಿರಲೂಕಿ
ಕೆಳ್ಳ ನುರು ಬಿತಿ ರಲ್ತ ವಂದು ಕರಪ್ರಮ ವಿಲ್ಲದಂ ತ್ಯೆದೇ॥
ಪತಿಪ್ರ ಸುನಳ್ಳಿಂ ಪುರದಾವನಲು ಹಿದರಿ ಮೋ ದು ತ್ರ ವಂ ದಂ।
ಜಲದು ತಿ ವಿಪರಿ ಕೆ ವ್ರಂ ಬೇದಿಮ ಷಮಾತ್ರದಲಿ॥ ॥೫೯॥
ಬಿಡುಳ ದು ಬುರಿಡದು ಬಳ ವಿದರ್ಗಂ ತಮುನ್ನದವಾದೇವವಲಿ ತಾ।
ಕಪಿವಡ ಮುಳ್ಳೋ ಪಾ ಸುಳೋ ಲಿ ಹೊ ಡಸ್ಗಳ ಲಿ ಕವನಾ॥
ಪ್ರಾಕ್ಷೊಳ್ ನಶಲಿಲ ವವೆರದು ದ್ವಾತ್ರಿ ಪಿದವಂಸದ ಧರೆಯೊಳ್ಳಂತಾಂ
ವಿಭವ ಯಂಖ್ಯುಷ್ಪ ವೃದು ಚಕ್ರ ರಮ ಇವ ಯಂ ತ್ರ ಪುದೋ॥ ॥೬೦॥
ಕರಯುನಳ್ಪಮಂ ಮುವಿದು ವಂದಿಪಿ ಕರಣು ಕರಣು ನಿಮತ್ತಿಕೇತ್ತರ್ಗೆ।
ಪರದ ಕರು ಣು ದೃಷ್ಟಿ ಯುಂದವೆ ಮೋಡಿನವಿವಂದೀ॥
ಧರಣುಂಯೊಳ್ಳಂ ಮಡಿದಿದರ್ಗೆ ಕುನ್ನ ದರ ಣುಮುಂ ಗೋಪ್ಪ ರುದ ಕರಂ।
ಪ್ರಾಕೆಯ ನೇ ಕ ವದೀ ಷೆ ನಳ್ಳ ವಿತ್ರ ಲವಧಮ ಜ್ಯೆನಾ॥ ॥೬೧॥
ಕೇಳು ಮತ್ತೆಂಯು ಸಾಂಬ್ಯ ತೊಂದನು ಜೋಳ್ ಭೂ ಮಂಡಲದೊ
ದ್ವಾಳ್ನಿವ ವಿ ಕಾಲ ವೆ ನಿಡುವ ನಾಂ ತ ಮಂಡಲ ವೆಂಬ್ಯುರದೊಳ್ ನಿ॥
ಕಾಳು ಬವೃದ್ಧನ ಬಳು ರೊ ಷ್ಯದಯಿ ವಿ ಕಾಲ ಕವವ್ರ ದವ್ರ ಬುದ್ಧದ।
ಕೇಳೆಂಯುಲಿ ತಾ ಬೌವೃದ್ಧಮಾರ್ಗ ವಾರು ದಥ ಜಕ್ತಿ ಯುಲಿ॥ ॥೬೨॥
ಪೇ ವಿ ವಂದಿ ನ ಕಂಪ್ನ ಕ್ರಂಗ್ಪಪ್ತ ಲಾವರದಿ ಕವ ಭಕ್ತಿ ನಾಬವೆ
ಯೇ ವರಿಪಿ ಮನದೊಳ್ಗೆ ಕವ ಕವ ಬವೃದ್ಧರೆ ನ್ನು ವರು॥
ಶೈವನಾದರೆ ಬಾಳ್ಳಲೀಯ್ಯರು। ಶೈವನಾನಂ ತೆಂಮ್ನು ಬಾಳ್ವೆನು।
ಗಾವ್ರದಳ್ ತೆಂಯೊಳ್ಳಲು ಯುದು ಗಾವ್ರದರ ಬೀ ವೆಂಯೊಳ್ಗಾ॥ ॥೬೩॥
ಶೈವನೆಂ ಬಾಳಿದರ ನನೆಯುಂತ್ತಾ ವರ ಮಕ್ಕ್ರೊ ಡ್ಡಿ ಬಾರದು।

ದೇವಯಿಂತಹ ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆ ಯಲ್ಲಿಯುಪ್ಪ ಕ ಮಾ॥
ದೀವ್ರುದು ಟ್ಟಿಪ ಬವ್ರುದೆಂರು ಇಾಂ ಬಾಂವಯಾತಕ್ಕಿನಿತುರ್ಪ್ರಿಥಿಯು।
ಲ್ಲಾವಿಘುವೆ ಬರಿಬಿದಿಂ ಮಲದಾರಿಗಳಮನೆಗಳಲೀ॥ ೫೭೪॥
ದಿರತ ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲ್ದು ದಿಂನ್ನನೆ। ಶರಣತ ಪ್ರಂಪ್ರಾಜಮಪ್ರಾಂಯಂ।
ಮೊರಪದಂದುವ ವಂತ್ರಾ ಮಲ್ಲದೆಶ್ಯತಿರದತರಾಶಿ॥
ಜರಿಮ ತಿದಜಿನಭೆಧ್ದಬಾರಾರ್ಗರರುಶಥವಮಯಂ ತ್ರಂಯಂನಿ।
ತ್ರೂರದಿನಿಮೂರ್ಗಲ್ಯಲ್ಯಂಗಶೈಗಳ್ಳಂದು ನಿಶ್ಚಯಿದೀ॥ ೫೭೫॥
ಮೂರುಶಲ್ಲುಗಳಂದವಿಜ್ಜಿಂ ಮೂರುಪ್ರೊತ್ರಂ ದಿಂನ್ನದಿದುವೆಸು
ಜಾರದೆಂನ್ನನಿ ಜತ್ರಶತವಿದಿಂನ್ನಿಂತ್ರಂ ವತಿಗಬಿಯಾ॥
ಮೂರುದಿವ ತೋರಮೀರಿ ಪರಿಯಲು ಮೂರುದಿವಪ್ರಶವಾಪವಿದ್ದುಸ।
ಮೂರುಶಂಗಳ ಶಿವನಭವನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಗಬಾರದಿರೀ॥ ೫೭೬॥
ಬಳಿಕ ಮೂರುದಿನಕ್ಕೆ ತೋರತಾಯ್ಮಳಲಗಾಣುತ ತೆಯ್ವಂತೂವೇ।
ಮುಲಕ್ಕೆ ಸಾಪದೊಂಬಕ್ತ್ರಂತ್ಲಿಯ ಗಳವದ ನಿದತೇಸೂ॥
ಕುಲಪ್ರಸೂಳಟ್ಟಿಪ್ಪಿರಕ್ಕೆಶರಮಲಬಿಜೆಸು ಸಾನಿಂಪ್ಪ ತೋರಿರು।
ಬಲಿದಶಲ್ಲಿದುವಂದಿಜಾಕೆಸು ತತ್ತ್ರಶೊಂಡೊಂಯ್ದು॥ ೫೭೭॥
ಶೋಲಿಂಯಿದಗೋಯಂದುಪಾಂಯ್ಕಲು ಮೇವಿಬಾಳದಪಾಂಗಿ ಅಂಗಪ್ರ
ದೀಳಕೈಗಳ ನೆತ್ತಿಕಲ್ಲತೊಲಂದಿಮುತವಸಂ ತ್ರಾ॥
ರಾಲಬುತವೆಟ್ಟಿದೆಪ್ರ ದಿಂನ್ನತಿ। ತೋಲ ಭಕ್ತಿ ಗಿಪತುರ್ಲಪ್ರಿಕ್ತಾ।
ಮೇಲಭಾಷ್ಟವಪಾವೆನಾಪ್ರದು ಬೇಡದೀನೆನಲು॥ ೫೭೮॥
ಧರಣಿಂತೊಳುಪಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿಶ್ರವರಪಿ ವಂದಿದಿಬಾಂನ್ನಿದಿದಂ।
ರುರಿಂಯುಜರುದಿಂವ್ಯದಿಯಂಕ್ಯಾವ ಪರಬ್ರಾದಿದಾ॥
ಪರಮವಿದ್ದುರುಲಿಂಗವೂತಿಗಯುದಿರಿದುಕಿರಿಯುಲ ಶ್ಯತಿವಿತತಿವಿ।
ಪ್ರಾಶಿ ಲರಿಂತೂದೆವಪವದುಪವತಿ ಶ್ವಯದಗಲರೂಮೂತಿಗೆ॥ ೫೭೯॥
ಶೇಷ್ಠಾಮುಕುನಿಬಕುಳಸುತಬಿಪ್ರಭಾಷೆ ಗಾಂಗಳ ನತಿಗಳದದಶ।
ಶೇಷೆ ಮಬಿಮೂತ್ರಗೆಂಡೆಸು ನಿಂಮ್ಮಶದಯುವರಾ॥
ದೋಷಪ್ಪಂದದೆಲ ದುಕ್ಕಿದಿದೆಶು ಭದೇಶಯಾದೆ ನುಕಾಲದೇಳಿ।
ಭೂಷಣಾಮತ್ರೆಂದಬೀಷ್ಟವನೊತ್ಲಿನವಧರಿದ॥ ೫೮೦॥ ೫೮೦॥
ಮೇಕ್ಷಣಿಜೋದಿದ್ಧಂತ್ರಪ್ರರಾಣ ತರ್ಕಗಂಗಳಗಿನಿ ಜವಂಶಾಣವದೆಮೂಷ್ಟ।
ದೊಳ್ಪೆನೆಪ್ರತಿರಲಂಗದಿಂಸ್ಯೂತಿಗೆ॥
ಮಾಣಾದತ್ರಿಪ್ರಮಲು ಮುನಿಪ್ರೇಣಗಳಾಗ್ಯಾನಮಗಳಗೆ
ಷೇಣಾಶದದಲ ಮೀರಿ ತೋರುವ ಲಿಂಗದಿಂಸ್ಯೂತಿಗೆ॥ ೫೮೧॥
ಮೊಳ್ಳಿಂಯೊಳಗಿಟ್ಟಿಂಗಜಗ ನಿಳಿಂಯುಲ್ಲರರಿಯುಲು ಮುಂನ್ನಲುರುದಿದೆ।
ಕಲ್ಲಿಲಿಪ್ಪಿಂನ್ನಸುದಯಾರವದ್ರಿಷ್ಟಿಯಲ ನೋಡಿ॥
ಘಲ್ಲಿಲಿತರತಿಯಲ್ಲಿದಿಂಮ್ಮಿಯ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ ಪೂಜಿಸುವ ಪುಂ।
ಪ್ರಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯಶ್ರುತಿ ಶಾಲನಿದೆಜಾಕೆವಗೆ॥ ೫೮೨॥

ಷಿತಿಯೊಳ್ಗಂತೆ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ವರಾತ್ರಿಪಾ ಚರಿಪಲ್ಕೆ ಮಿಗೆ।
ಸ್ತುತಿಯಿಂ ನೀವೃದು ಜೋಡ್ಯವಲ್ಲ ಕೈಲಿತಿಯು ಪಾದೆಂತುಮಂ।
ಧೃತವರು ತೆಮೂಂ ವದ್ಯ ಕವಲ್ಲ ಷಿತಿಯೊಳ್ ಮಮಧಿ ಪಲ್ಕೆ ಭಕ್ತಿ।
ಷಿತಿಗೆಪ್ಪ ತಿಗರೆ ಭಕ್ತಿ ವತ್ಸಲ ಭಕ್ತ ಶರ ತಂತ್ರಾ॥ ॥೭೩॥
ಪೋಷವಲ್ಲ ಜನಿ ಕೃಶ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ರಷ್ಮೀರುಗಾ ಮೂತ್ರ ಸಯೊಗಳ
ಪಾಷಿವದ ನಿಂದಿವ ದೆಮುಂ ಲ್ಲಗೆ ವೆಂಬುವಂ ವಿಂನ್ನಾ॥
ಲಕ್ಷ್ಮಣದ ಸುಗಾಗೀ ತಿಗಿರಿಯಿಂದವೆ ಯಾ ಷಿತಿಯೊಳ್ಗೆ ಭಾವಂದ್ಯವಾಗಿರೆ
ಸುಷ್ಮಾರ ಪಕ ಚಿತ್ತ್ರಯಿಸು ನೀನೆಂಸ್ಥೆ ಬಿಂಬ್ಬವಿ ವಾ॥ ॥೭೪॥
ಅಗಳ್ಗಂ ವಿಂಮೃ ತ್ರಮಂಗದ ಬಾಗಿಳಿಕೆಯ್ಲ್ಲಿ ಗಳು ಕೃಪಾರ।
ಲ್ಲಾಗಿಯಲ್ಲಾ ದೇಸುಲಂಗಳೊಳ್ಳ ರಿಬಿ ಪ್ರಾರಿಯಸುತಾ॥
ಅಗಮರಿಂತ ಮಾರ್ಗಪತರ್ಗ ನರಾಗಿ ವದವಕರ ನವರುರಿವ ದೇಷೋಗೆ
ಮೋಗ ಭಕ್ತಿಯೆ ಬೋಧಿದು ಬಾಂಬ್ಯಾಶ ವೈರ್ಯ್ಯವೆ ಲೊಜಯಿವಾ॥ ॥೭೫॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಂನ್ನರುಗೆಕೆ ಜ್ಞೋಪ್ಪಾರ ಜೊಸ್ತ್ರಿಯಪ್ಪುಗಜಿನಲ್ಕೆವು।
ರಾರಿ ಭಕ್ತಸು ಪುಜ್ಜ ನಂಬಳಿ ಕೊಂದು ದಿವಪದಲಾ॥
ಭೂರಮಣಾ ನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ವದಲಿತ ನಗಾರು ಹ ತ್ರಿಗೊಳು ತರ್ಕವಾಗಿದಿ।
ವಾರಿಬಿದವಾಂ ಜಿನಮುನಿಗಳುಂ ವಾದದಲಿ ಗೆಲಿದೂ॥ ॥೭೬॥
ಶ್ರಾವಾದದಲಿ ತಲೆಶಾಗಿಕಂಗಿ ತರಾದ ಜ್ಯವರುಮ ತ್ರಿಯುಂಪಂ।
ಕಾದಿಬಿದರೆ ದುವಲ್ಲದಿಂ ಮೊಂದುಂ ಏಕಿ ಲೆಕ್ ಜ್ಞಾತ್ರಾ॥
ಆದದೊಂದೇ ಬಾರಿಯಿ ವಿಬಾ ದವನರು ಶಲ್ಲದೊಡೆ ನೀ।
ಪೋದಿನಿಂದೆ ಛೀದ್ರುಷ್ಟವಂ ತೋರದೆ ಬೋಕಿನಲಾ॥ ॥೭೭॥
ಪುಡಲರುಡೆ ಭೂರುಹವ ನಿದವಾಂ ಕಡವೆವೆನಲಾ ಜಿನಮುನಿಗಳು।
ಸ್ಗದಿಬಿ ನಾನಾ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಂಗಳ ಭೂಗವಿಬಾ॥
ಪುಡ ತೊಡನೆ ಗರುಗರಿ ವಿನಸುತುಂ ಪೊದು ಪ್ಪುದಿಬಿ ಭೂಂಮ್ಯ್ರಯ್ಯವಾಗಳೆ।
ಪಡತಿವೆಸ ತುಂ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಕುಮಂತ್ರ ಮಾಯೆ॥ ॥೭೮॥
ಪರಿದುಃಕಿ ರಿಕಿ ಯಾದ ಡೊಲದ ಕಮಲದ ಬಾದಿಯಮೇಲೆ ನಿವರ್ಗಲ।
ತಳದ ಭವಿಕವ ಶ್ವಾಯಲಾಗಳೆ ಮುಂಪ್ಪನಂದ ದಲಾ॥
ಧರೆಯಮೇಲೆಡದಂಪುರಿವಿ ಪೊ ನೆವರದೊಡನೆ ಪಲ್ಲವಿದಿ ಚೆಲ್ವದು।
ವರಕ್ಷ ವಿಮಲ ನಳು ಕ್ಕಿವರಿಯೋಡಲ್ಲಾ ಪಮ್ಯದಲ್ಲಿ॥ ॥೭೯॥
ಅರುರಕರಂತ ಸುಲ್ಲುದವಿ ನೆಕೋಪ್ರಾರ ಬಪದಿ ಸಳೆಲ್ಲವಂ ಪಂಡಾತ್ರ
ಪ್ಪಾರವಂ ಮಾಡಿದವ ಭಯವುಂ ಬೇಡಿದರಿ ಕತ್ತ್ರ॥
ಶಾರ ಭಕ್ತಿಯ ನಿಳೆ ಸೆಪೊರೆದಂ ವೀರಭಕ್ತಂ ಬೆಲಂಬ್ಮಿದೇವಸುಹಾರ
ದಾರನಾತನ ಮಹಿವೆಯುಂ ನೀನರಿಯಲಾ ಜ್ಯೆನಾ॥ ॥೮೦॥
ಶ್ರೀ ಇಂತ್ತು ಸಂಧಿ ... ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ...
॥ಶ್ರೀವರದಾ ... ॥

ದೇವರದಾಸಿಮಯ್ಯಶತಕ-

ಶ್ರಾವಸ್ತಿನವರಿರುಂಬಿ ಸುಗ್ಗಲದೇವಿಯರ ಸುತ ದಾಸಿಮಯ್ಯನಮ।

ಶೈವನಂ ಮಾಡಿದ ಮೊಲದು ವೇಶಂತರಾಯ ನಮಃ॥

ಪದನೂ॥

ಕೇಳುಮತ್ತೆಯು ಪೊಂಬಲಕೆರೆಯೊಳು। ಯೇಳು ಮಾರುಂಬ ಪಡಿಸಳ ನೆಲ್ಲರ।
ನೋಳುಯಿಂದ ದಿಟ್ಟುಕುರು ಕಾವಿರ ಜನಮು ನಿಸಳಲ್ಲಲ್ಲ॥
ಈ ಪೋಲುಯುಪಲಾ ಸುವಿನ ಶಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಮೇತನಿಲುಮು ನಿಪ್ರೋವನ ನೇಭ್ಯ
ಕಾಲಕಂಗಾ ಜಾಯ್ಯ ಸಾನಿಜ ನಕ್ರ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ಳು॥ ॥೧॥
ಮನ ಜರಂಫೋದಿಸು ತಿರಲ್ಗಾ ಜನಕ ನಕಿದೇ ಖಂನರಾಯನ।
ನನಿ ತೆಮ್ಮುಗ್ಗಲದೇವಿ ದೇವರ ದಾಸಿ ಮಯ್ಯನ ಖಾಂ॥
ಘನದಯಾಂಮೃತಕರ ತತೋದರ ಜನ ತೆಯು ತಂನ್ನ ಪದ್ಮರು।
ಕೆವಿಳ ಚಾವ್ಯಯ್ಯಂಪಲ್ಲಿ ನೆ ತಾನೀ ಪಿಢ ತಯುವೆಲ್ಲಾ॥ ॥೨॥
ಭಂನ್ನ ವಿಭಾ ತರಂಕಳುರಲಾ। ಭಂನ್ನ ಶಿವ ನವ ಧರಿ ವಿದಾಕ್ಯೆ।
ಯ್ಯಂವಲ ಪ್ರವಿಗೆ ಭಕ್ತರೂ ತಾನಾಂಕ್ಯೊ ಪಿಲಕೆರೆಸೇ॥
ಪ್ರಂನ್ನಾತಿ ತಿಯೊಳ್ಳ ತಪ್ಪಿದೆಯೊಳ್ಳ ವರ ವಿಲಕು ಬೇಕಂದು ನಾಪಡೆ
ಖಿಂನ್ನರುಂಮಾಡುತ್ತ ವಿಉ ಜನವು ನಸಳಂಪ್ಲೋದೇ॥ ॥೩॥
ಹರಿಹರಿ ಪು ತಂಗಡ ಬೆನೊಳ್ಳದೆ। ಬರು ತಮಿರ ತೊಲದಾ ಗುರುತ್ರೀ।
ಚರಣ ಕಮಲಕ್ಕೆ ರಗಸುಗ್ಗಲದೇವಿ ತಾವವರಾ॥
ಕರಮುಕಾರು ಕಾವ್ಯೋದಯಾಂಮೃತ। ಶರನಿಧಿಂಪೊಳೊಂ ಲಾಡು ಕಂತ।
ದರಪಿ ಬಿಜಯಂಸ್ಯೆ ಬಿಡಲ್ಲು ಜೇಕೊಂದು ರಾವಿನಲಾ॥ ॥೪॥
ಯೀತನಿಲ್ಲಸೆ ಬಂದದೆಂಮ್ಮ ಖ್ಯಾತಿ ಕೆಡುವುದೆ ಮುತ್ತ ಜ್ಯೆನರು।
ಭೂತಳೀ ಸ್ಥಗರುರಲಾ ತನು ಜನವು ಯಿಂಯೊಗಿ॥
ಖ್ಯಾತಿಗೊಳು ತಾ ತೆಂದವಂ ಯೋಜಾತ ಪಯ ನಳಕೆಲೆ ಭೀದೇಕರ।
ಮಾತು ನಿಂನ್ನ ದಿದಾವ ಬುದ್ಧಿ ಚಾರಸೇ ಡಿಯಲಾ॥ ॥೫॥
ಕತಿಗೆದ ತಿಂಗೆಯು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನತಿಗೆ ಭುಂಜಿ ಯೊವ ಪಾಡೊಳ್ಳು।
ಪತಿನೆನತಿ ಮೊಗುರು ಪ್ರತಿತಿಗೆಯು ದೇವರುರುಕೆನಲು॥
ಧತಿಗೆ ನಿನಗೆಲ್ಲುಯು ಗುರುನಳ್ಳೀ ನತಿಯ ಮೊಬ್ಬದರ ವಂಕಳು ಕೃಜನ।
ಯತಿ ಸೈಳ ರಡೆ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀ ತಂ ನಳಕ ನಿಂಮ್ಮಾ॥ ॥೬॥
ಶಂಕರ ಜಾನವೆ ನಿಂನ್ನ ನಿಜ್ಞಾ ನಿಂಸ ಗಂಕಳುರ ಕಕ್ಕೆ ನೀ ನೆನಲು ಬತ್ತಿದಾಂ
ಯುಂಕ್ಕರ ವಿಭೂವಿಲೆ ಮತೆ ಬರವರ ಬರವಾರುರು ತರು ಸಳಾ॥
ಬಿಂಕವಲ್ಲ ಸಳ್ಳಂ ಬಿಲ್ಲುರಲಾ ಶಂಕೆ ರತ್ರಿತ ಮೂವನ ರಿತಭ।
ಯಾಂಕರಂ ಬಿಜಗೃದನೈಂಬಂದೆ ನ್ನರಿದ್ದರು ಶ್ರಾ॥ ॥೭॥
ಕತಿಗೆದ ತಿಗೆಯು ಮುಂದೆ ನಂದೇ ಸಾಹಾತಿ ಯರ್ರುರು ನದ ಮತ್ತೆ ಬೇರಂ।
ನತಿಗಳುಂಪಿ ಮಗುರು ಗಳುನ ಕ್ಷಾನೆರರಿ ಣಾಯ ದೊಳ್ಳೆ ನನೀ॥
ನತಿಯೊಲಿದು ನೀ ನತ್ತ ಜೂವೃತ। ಯುತನ ಚವಮಂ ಮರೆಯು ಲಬ್ದದೇ।
ಕ್ಷಿತಿಕನಾಂಮ್ಮೊಳು ನೆನವು ಬೊಳ್ಳ ಕಲವ್ರ ಮುರತೇಮಾ॥ ॥೮॥

ಮಾಡಿಪೋಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕೃತಿಯುಂ ಕೂಡದೆನ್ನಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಶ-೩।
ಜೊಡನಲ್ಲದನಂ ಶಿವನಾವರಿಂಪಿ ನಲ್ಲದೊಡೆ॥
ನಾಡವಗಾತುಗಳೇರ್ಕೆ ಜಗದೊಳು ಪಾಡೆಂಮಾಪ್ಸ್ಕೊಡೆಯರಿಗೆ ಜೈನರ।
ಪಾದಿಬಾಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರತರ್ಕ ಪುರಾಣವಾದದೊಳ್ಗೂ॥ ॥೫೯೯॥
ಅಯಂದು ಪದ್ಮಲದೇವಿ ನುಡಿಯಲು ಮಂದಬುದ್ಧಿಗಳಾದ ಜೈನಪುಲ
ವೃಂದವಂಕರದಡವರು ಭೂಪಾಲಕನ ಸಭೆಗೆ॥
ಬಂದ ಜೈನರ ಬಲದೊಳುದ್ದಿಷ್ಟದೊಂದು ಮಹಾರುಯಂ ಬಿಂದವೀರದೊ।
ಳಂದು ಮಹಾಬಕಳಬ್ಬರಿಸಿ ಷಡ್ಗುರು ದಾಸಿ ಪೈಯ್ಯನಗಳಂ॥ ॥೬೦೦॥
ಚರಣಂದರಬಿ ಜಯುನಳನೀಕ್ಷಿಸಿ। ತರಬಿ ಪ್ರೋಲ್ಲೆಯಮತ್ತ ಮಿರಲಾ।
ದರುಷಮುನಿಗಳು ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರ ಕುಯಂತ್ರವಿದ್ಯಗಳಂ॥
ವಿರಚಿಸುತ್ತ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಾದಿ ಮಿತ್ರಾದ್ವಯ ಪೂಂಸ್ವಮಾಯಗ।
ಕರಣಾ ಮಿದ್ವಿಷ ಜೈನ ವೃತ್ತಂತೊಳಂ ತ್ರುತ ವರ್ತಿಸಿಲು॥ ॥೬೦೧॥
ವೇದವೇದಾಂತಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಾದಿ ತರ್ಕವಿವಾದ ದಿಶೆಂತಾ
ಶಾದಿಯುಕ್ತಂ ನ್ಯಾಯಂ ವಿಶೇಷಿಕ ಮುಖಾನೇಕ॥
ವಾದಪಾಕ್ ದೃಷ್ಟಾದಿ ಸಂಬಯುಕ್ತಾದಿಗಳನೊಡಬಡಿಸುತಂ ಮೇ।
ಲಾದ ಪಟ್ಟುವಮತ್ತ ಧಿಕಂತಾ ಮನಾಥನಲಾ॥ ॥೬೦೨॥
ವಿಶ್ವಕರ್ತ ಸುರಾಮನಾಥನು ವಿಶ್ವಭರ್ತ ಸುರಾಮನಾಥನು।
ವಿಶ್ವಹರ್ತ ಸುರಾಮನಾಥನು ವಿಶ್ವರೂಪರೆಂದಳ್ಳನೆ॥
ವಿಶ್ವಗುರು ವೃಂರಾಮನಾಥನು ವಿಶ್ವದಾತ್ರಂ ರಾಮನಾಥನು
ವಿಶ್ವಮಯಮುಂ ರಾಮನಾಥನು ಸಮತ್ತ ಪರಶಿವಲ್ಲ॥ ॥೬೦೩॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಮಸ್ಥಿತಿಯೊಳ್ ಮೇವನ ಮತ್ತ ರುದ್ರೋ ನದ್ವಿತೀಯನ್ಯಮೆ।
ಮತ್ತ ಮಿರಲಂತಾಗ ನಬ್ಬನೆ ರಾಮನಾಥನಲಾ॥
ಮತ್ತೆ ತತ್ವಂ ಲಿಂಗಮಧ್ಯೆಯ ಮತ್ತರ ಜಗತ್ಸರ್ವ ಮೆಂದೊರೆ।
ಪ್ರವೃತ್ತಲ್ಲಯಾಂ ಲಿಂಗ ಬಾಹ್ಯಂ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ ಯನೆ॥ ॥೬೦೪॥
ಯಲ್ಲವುಂ ಶಿವಮಯ ಮಿದರ್ಕೆ ಮೇ। ಬುಳ್ಳುದಂ ತರ್ಕಿಸುವುದು ನೀನೆನ।
ಲಿಲ್ಲವುಂ ಶಿವಯೆಂದು ಸುಜ್ಞಾದಲಿ ತರ್ಕದಿಂದೆ ಮಗೆ॥
ಯಲ್ಲಿಯುವೃಷ ಚರಾಚರಂಗಳು ಬಲ್ಲದೇಶಲಪೈದಿ ಕ್ರೀಡವಡ
ಅಲ್ಲಲಾ ರುಲ್ಲಿಡೆಯೊಳುಂ ಶಿವವಿಚಾರದ ಮತ್ತೆ॥ ॥೬೦೫॥
ಭಾವಜಾಂ ಚರಾಚರಾಧಿಕ। ಜೀವಾಳಗೇನಂತ ಮನ ವೆಂಗ ತಾಂ।
ಜೀವಮೋಮೋ ನಾತ್ಮ ಮೆಂ ಮೇಣಾತ್ರಂ ತತ್ವ ನೀವೆನಲು॥
ಶ್ರೀಪಕ್ಕ ರಿರಾಅದಿತ್ಯ ಶ್ಯಗೆ। ನೀವು ಕೇಳಿಂ ವಸ್ತುತ್ರಯವನೆಸುತಾ।
ತಾವಿಮಳ ಮತಿ ದಾಶಿವೈಯ್ಯಮ ಮತ್ತೆಯರಾತ್ರೆಂದಾ॥ ॥೬೦೬॥
ಯೀ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಶಾವಿ ಭೂಮಿವಲ್ಲಭ ನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಂ ಆ
ನೀಮರಾಯೊಳಗೆಡೇಳ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೆಂದೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯದು॥
ತಾಮಸಾಮತಿ ಶಿಶಿಲಕಾದಿ ಪ್ರೇಮ ಮಕ್ಷಿಕರಾತರುದಳು ಆ।

ನಾಮಿಸೆ ರುಚಿತನೀ ನೆಂಬುದ ಬದ್ಧಮೊ ವಿಜಮೋ॥ ೧೧೭
ಘನಪತ್ತಿಯೆಸುಸು ಗಾಚರಿತಾ। ಪೂರ್ವವೃತ್ತಿಯವಪ್ಪರಂತ।
ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಯವದು ಪರಿಶಿವದ ಪಂಕ್ತಿನರ್ಪತವಲ್ಲ॥
ದಿವ್ಯ ಭಯದಂತಲ್ಲದೇ ಳರವಾರ್ತೆ। ಅದ್ವೈತತಮೆಂಬುದ।
ದೋರ್ವನ ಖಳ ದ್ವೈತವದು ತಾನಂ ತ್ರುತ್ತ ಮಲ್ಲದೆಯೂ॥ ೧೧೮
ದೇಗುಲಕೆ ನಿಮಗನ್ನ ನಷ್ಟಂ ಪೂಗಿಶ್ರೊದವದಲೇ ಶರಿಂಬನ।
ಶಾನಮಸ್ತ್ರ ಕ್ಷೆಗೆ ಹೊಡುವ ಮತ್ತ್ರರವನಂ ತಿನಲೂ॥
ಹೇಗರಿಶೆಳಂತಖಳದೊಳ್ ಗಾಗಿಬೆಳಗು ಚಂದ್ರದೀಪ್ತಿಯ
ಭಾಗದೊಳ್ ಖಳಸಿ ತಿಗಳುಮತ್ತಿರೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತವದು॥ ೧೧೯
ಶರಗುಣಿರದರತಾಮ ಧನ್ಯದ ಶರಸುವವಿಮುಕ್ತ ವಶಿ ತಿಗಳಂ
ತ್ತಿರದೆಬ್ಬಿ ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಯುದುಫಲವೇನು॥
ಯುರವಲಾತ್ರಾಣ ವದವಲಾಂಶರಿಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಂದ್ರಿಕಾಂತರೆ।
ಧರಣಿಯೊಳ್ ಗಾ ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ಚಂದ್ರಿಕೆ ನೆಪರು ಜಾ॥ ೧೨೦
ಸಕಲಸುಮವಪ್ಪಾದಿ ಗಾವನೊಳು ಧವಲ ಶಿರೆ ಳಶಣಾ ಸಪ್ಪದಯಮು।
ರಸ್ಸಂತ ಶರಸುಪ್ರದೆರ ದಶಂಖವಶಳೆಯದೊಂದಾಗೀ॥
ಪ್ರಕಟಮಿದು ಲಿಂಕ್ತಿ ವ ವರಶ ವೈಖರದ ಚಿತ್ತಂ ನಳು ಶರಸುವವೆ।
ಪಶಳಮುಂ ಲಿಂಗದೊಳ್ ಗಿದಶ್ರು ದಿಪರ್ಗ ಫಲವೇನು॥ ೧೨೧
ಶರಮಳರಣಾ ನಿಮಿತ್ತವೇಷಂ। ಶರನಲೀಲೆಯ ಳರಣಾಮದಯಂ।
ಪರಿಕಿಪಡೆ ಶಂಕರ ನಿಮಿತ್ತವೆ ಮತ್ತೆಯುಂ ಕೇಳೀ॥
ಧರೆಯೊಳ್ ಕೊರ್ಕ್ಕಲಿಂಗಂ ಶಿವನಾ। ದರಿದಿಪೆ ನವಂತಂ ಸ್ವದಿದೇ।
ಪರಿಪಿರಳವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಪದವಾಗಿಪ್ಪದಾಶರವು॥ ೧೨೨
ಬಾಳುವವನು ಗೌಡನುಯುರ ದರವ ಮೂಲದೊಳಿರೆ ಶುವಿಂತತ್ತ್ವಕರು ವ।
ಶೀಲತೆ ಮೋರಿ ಧನಂತ ಗೌಡನ ವರಿಪ್ಪದೇ ಮೋಡಾ।
ಲೋಲಮವದೊಳು ಲಿಂಗ ಭಕ್ತ ಪರಮೇಳದೆರಡುರ ಪಂಚ ತದರಿಂ
ಬಾಳುವಿರ ಪ್ರಾಣ ಪದವಾಗಿಪ್ಪದರಲ್ಲೀ॥ ೧೨೩
ಧರೆಂಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾತಿವರುಷಂ। ಪುರಿಯು ತಂತ್ರದ ನಿಗಳಿಗೆಯೇ।
ಶರಿಯೊಳ್ ಶರಿಗೊಳ್ಳದಿಂ ತಾ ಜಾಗಿದಳ ಶರಿಬೇರೆ॥
ನಿರತವದರಿ ಪ್ರಾಣ ಪದವಾದಿರ ವಿಕಲ್ಪದೆ ಬಾಯಿಂಬೆರೆಯದು।
ಶರಸಿಪಿವಸಿಪ್ಪೊಂದು ಪಿನವೃತ ಮಿರ್ಪುದು ಮರಿವಳಿನೀ॥ ೧೨೪
ಯಿಂತ್ತುಭಯದವಂಗದಿ ಜನಿಸುವುದು। ಕಾಂತಿರಂಜಿತ ಮೊಕ್ಕಿರ ವಂದಂತು।
ತಂತ್ರೆ ಳವಳರಣಾರ ನಿಲವುಮಂ ಚಲುವದಂತಾಗೀ॥
ಮಂತ್ರೆ ಳವಳರಣಾರ ನಿಜಕ್ಕೀಡಾಂತರವ ವರಿಯಲಾರ್ಗೆ ಶಕ್ಯತೆ।
ಬ್ರಾಂತುಗಳ್ಳರಾಳವಮತಂ ಧುಖವೇ ರರುದು ನಿಮುತೆ॥ ೧೨೫
ಇಂತಪ್ಪೀ ಜೀವನೊ ತದಾತ್ಮನೊ। ರಾಂಗಿಪೆಂಬಾಕ್ರಶ್ನೆ ಗುತ್ತರ।
ವಂಗವಲ್ಲವಿದಂ ಮುದಾಂಶದರಿಕೇಳದೆಂತೆ ನಲೂ॥

ಅಂಗವೆಂಬುದು ಪೂರ್ವಕರ್ಮ ಸಂಗಲೇಪವು ಪ್ರಾಂಜ್ಯಭಾವೋಪೇ।
ತ್ರಾಂಗನಿಳೆಯಿಂ ಸುಕೃತದುಃಕೃತ ಗತಿಗಳಾಂ ತ್ರಯಮಪ್ಪಾ॥ ೪೧೬
ಜೀವನು ಶಿವನೆಂಬಾತನದೆ ಜೀವನತಿಮಲಿದಂ ಶಿವಂ ಶರಿ
ಭಾವಿಸುವಡತಿ ನಿರ್ಮಲಂ ನಿಷ್ಕರ್ಮ ಜೀವನಪ್ಪಾ॥
ದೇವನತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಮಿಯಪ್ಪನು ಜೀವನಂತೆಳು ಶಿವನೆ ತತ್ಪ್ರತಿ।
ಜೀವನುಂ ಸಕಲನು ಶಿವನು ನಿಷ್ಕಳನು ತತ್ಪ್ರವಿಮಲಾ॥ ೪೧೭
ಮುಕ್ತನಪ್ಪನು ಜೀವನಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತನಪ್ಪನು ಶಿವನು ತತ್ಪ್ರತಿ।
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಜೀವಂ ಶಿಬವನೇ ಶಿವನ ಭವನವಿದೂ॥
ವ್ಯಕ್ತನಧ್ರುವವರನು ಜೀವನು ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಧ್ರುವವರನು ಶಿವನ।
ವ್ಯಕ್ತಿದಿಂ ಸಂಸಾರ ಜೀವನು ಶಿವನ ಸಂಸಾರಿಲು॥ ೪೧೮
ಜೀವನುಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಬಿಡಿಸು ಪ್ರತಂ। ದೇವನಾ ಜೀವನಾಮ ಶುದ್ಧನು।
ದೇವನತಿ ಶುದ್ಧನು ಬಳಿಕವಂ ಬೇರಿತಾ ಜೀವಾ॥
ದೇವನಿಪ್ಪಂ ದೇಹಯೋಗಿರ ನಾವಸಂತಾನಿದು ನಿಮಿತ್ತಂ ಜೀವನುಂ
ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರೆ ಸತ್ಯಲೋತ್ತರವಾ॥ ೪೧೯
ಆತ್ಮನೆಂಬುದರೇದಿ ಪಿಲು ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದೆನ ಬಾರದೆಂತೆನೆ।
ಆತ್ಮನದು ತಾಂ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮನೆಂದೆನಿದೀ॥
ಆತ್ಮನದು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮನಂಗ ಗುಣಾಂತರಂಗದೇ।
ನಾತ್ಮನುಂ ಶಿವನಲ್ಲದೋಗಲ ಪಲ್ಲಡೀವಾತು॥ ೪೨೦
ಅತಿರಮಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಳು ಬಾಳ್ವಮಂ। ಸರ್ವತನಾಪಿತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಿದ್ಯ
ನಿರ್ಗುಣಾದಿಪ್ರಕಟ ಸಮವತಾ ಚೈತನ್ಯಜ್ಞಾ ಶಿವಂ॥
ವಿಶ್ವಕೆಸುಬರಾ ಚರದೊಳಗಲು ಕರಂತೋಳು ತೆರವಿಲ್ಲದಿಪರ।
ಮಶಿವಮಂ ಅನೋರಣೀಯನ್ನಯಂ ಬಭಾವದಲಿ॥ ೪೨೧
ತಿಲದೊಳಗ ತೈಲದ ಪ್ರೊಲಂ ಕ್ಷೀರಗುಣವಿ ಸೊಳಗ ಫಾವಕನಂತೆ ಕಂಪಿದಿ।
ಯೊಳಗೆ ಯಿರು ಪೊಸನೆ ಕಲಪಿಯೊಳಗಿ ರೂಪಿನಂದದಲಿ॥
ಶಿಲೆಯೊಳಗಿರ್ಪಾ ಜನದ ಪ್ರೊಲ ಫಲಗಳೊಳಗಿರುವ ತಪ್ಪದ ತೆರದಿ ಷಿಪಿ।
ಜನದೊಳಗಿರ ಚಂದಮನು ಬೀಜದೊಳಗಿರ ತರುವಿನಂತೇ॥ ೪೨೨
ಪುಲಿವಶಬ್ದಂಗಳೊಳಗ ಗರ್ಧದಪೊಲು ಮಣಿವ ಫೊಳಪ್ಪದಾರದ —
ಪ್ರೊಲು ಘಟಕ ಪಾದಿಂಯೊಳಪ್ಪಲ ಕಾಶದಂದದಲಿ॥
ಥಳಥಳಿಪ ಘಟದ ಪಿಲೆಯೊಳಗ ಪಿಳ ವಿಶಪ್ರಕಿ ಬಿಂಬದಂತೆಯು।
ಜಲಕಲದೊಳಗಿರ ತತ್ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳ ಪೊಲಬಳ ದೇಳಗು॥ ೪೨೩
ಪುಳ್ಳರಿಯಲಿ ನಿತ್ತಾದಡಂ ತೆರಹಿಲ್ಲದೇಶಂ ನಿರ್ಭವದಿಂದಿಲ್ಲ
ದೆಲ್ಲಿದೆಂಯೊಳುಂ ತಾನೆಂಹಾಂದಿರ್ದನಲಾಲಿಂಗಾ॥
ವಲ್ಲಭಂ ಸಕಲ ಭಾವನು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದುರ್ಲಭಂ ಪರವಲ್ಲಭ ಸುಮಾ।
ವಲ್ಲಭಂ ಗುರು(ರಾಮ)ರ್ಲ್ನಾ ಧಮ ಪಡಮ ಗತನನರು॥ ೪೨೪
ಶ್ರವಣಾನಂತ್ರೆ ಮಾಡ ಪರ್ಕಲಕೊಳು। ಶಿವನೊಳು ಳ್ವವಿಶೇಷ ಪ್ರಾದ॥

ಶಿವನು ನಿತ್ಯನುಗಡ ಬಳಿಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವಿಪ್ಪಕಂಡಾ॥
ಶಿವನು ನಿತ್ಯ ಇಲ್ಲಿಂಯಿಲ್ಲ ಶಿವನು ಶಿವನುಂದ್ಯೆವೆಂದೇ।
ಅವ ಪ್ರದ್ಯೆವಂಗಳೊ ಶಿವಂದ್ಯೆವಪ್ಪ ಶಿವನು ಶಿವರೊಳ್ಳೆ॥ ೪೭೫॥
ಅವರೊಳ್ಳಲ್ಲ ಶಿವನುಪ್ಪುದಿತಿ। ಯಿವರ ಪ್ರತ್ಯೆ ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯೆ।
ಶಿವನು ವಲ್ಲಲ್ಲಂ ಯಿವರೊಳು ತೋಬ್ಬ ನಾದೊಡೆಯಾ॥
ಶಿವನು ನಾವಂ ದ್ರೋಂದವೇತಾಂ। ಇವರೊಳಿಂನ ವ್ಯಾಂತು ವಾದರ।
ಶ್ರವಣಾರುಗಳಂ ನೋಡಿ ಜಾದರದಾಪ್ಪಿಯಿಂತೆಂದಾ॥ ೪೭೬॥
ನಲ್ಲತ್ತೈಲದೊಳ್ ಡವನ ಪೊಡರಾ ಯಲ್ಲ ನಿಂದಿರು ಪ್ರದಿಡೆಲರಿ।
ಯ ಶ್ಲೋಕಯಂ ಗ್ಣಾತಿಯ ಗುಣಾವದುಂಟೆ ಯಲ್ಲ ನೊಳಗಂ ಗ್ಣೈ॥
ಯಿಲ್ಲವೆನೋಡಿ ವಡಿಗಾರಿ ವಲ್ಲಿ ಭನ ಗುಣವೇರೆದ್ರೋಂದಪ್ರ
ಯತ್ತ್ನಿದೆ ಯೊಳ್ ಶಿವನು ತಾ ವುಂಟು ತ್ನಿದೆ ಯೊಳಲ್ಲ॥ ೪೭೭॥
ಯಲ್ಲನಲಿ ತಾಂ ತೈಲವಿಲ್ಲ ಅತು ತೈಲದಪ್ಪಂ ಟಿಕಿಪವರೆಗ।
ಕಲ್ಲಿಕೇ ಭವಗ್ನನುಂ ಶಿವಗ್ನ ನೊಳಗಿಂ ತಗ॥
ಅತ್ತ್ನಿಡೆಂತೊಳ್ಗಂ ರಾರಣಾಂಗಳಗಲ್ಲವಂ ತಾನಿರುವೆ ನೋಡಿರಿ।
ಯಿಲ್ಲದಿಂ ತಿದ್ದಾನವರಿ ಯಿಂತಲ್ಲಿ ತವಾನ॥ ೪೭೮॥
ಪತಿಮದ ನಳ ಪುತ್ರಿಯೂ ಪಂಕಲವ ಮೂತ್ರಂ ಪೊಳ್ಗು ಶ್ರದ್ಧಿಕ।
ಪಥಿಕ ಮದಾಗಳು ಲುಮೇ ತೆಯಿದು ಪಂನ್ಯಾಗಗೆ ವಲ್ಲನು ತಿ॥
ವಲದು ಶಿವರುಂಟೆಂದಡಂ ನಮಗೆ ಶಿವನು ಮತಿಗುಂಟಾಗಿ ತೋರ್ಗೆನು।
ಮಲವಮತಿ ಬೇರೆಂ ವಡಂ ತಾನಿಲ್ಲದಿರನ ಭಕ್ತ॥ ೪೭೯॥
ಯಿಂತರಿಯೊಳ್ ರನಭವ ನಡಳ ಪ್ರಾಪ್ತಕಂ ತಾನಾಗಿ ಯಿದು ನಾನಾ
ನಾಶ್ರರಾ ಗಾಳಾನ ನಿಗಪು ಪವಿತ್ರ ವೂಣಾದಲಿ॥
ಶೂಳಿ ಸಲು ಸಂಪಿದ್ಧ ವೆಂಬಾ ಲಾಕ್ಕೆ ಗಾರು ಹತ್ತ ಊರುತ।
ಲಾಪಿ ಶುಕ್ಲಾಂ ಮತ್ತೆಂಯೆಂದರು ನೆನದಳಿಪಿಟವನು॥ ೪೮೦॥
ಶಿಲವ ನಡಿದಾಂತ್ಯ ರಿಪುದರಿ। ಕರಜಲು ವನಾ ಯಿತ್ರೆಲ್ಲವುಂತಾ।
ನಳನ ತೋಜನ ನಾದೊಡಂ ಮಲ ಮೂತ್ರವುಂಬದು ನಾ॥
ನೆಲವದುಂಟೇ ಮೆಟ್ಟಿ ಲಧ್ಯದೆಂ ಯಿಳಿಯ ನುಡಿ ಶುದ್ಧಿ ತಿಳಿ
ನಲು ನನು ನಗಿ ಮೊಳಿರು ಜ್ಯೆವರ ನೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ॥ ೪೮೧॥
ದಾಡಿ ಬಂಧ ವರಾಗಿ ಜ್ಯೆವರ। ಕೂಡಿದೆ ವರದಾಯಿ ಯಂದನು।
ನಾಡೊಳ್ ಅಂಯಿರೆ ನಿಮಗೆ ಪೊಗತ್ತೇ ನಾ ವರಿದು ಶ್ರಾವ್ಯ॥
ರೂಡಿ ಪಿದ ಶಿವನಲ್ಲವೆನು ತಿರು। ವಿ ಹೆಗಲ ತತಿಗಳ ನೆಮೆಟ್ಟಿಂಡಿ।
ಅದು ತೆಂ ಪಾವಗಳುಂ ನಾ ಪೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳಿ॥ ೪೮೨॥
ಶಿವನಿತ್ಯಂದೆಂ ಬಧನು ಮಾನವರ ಬಾಂ ಅಂಗ ಳಂವು ಪುರವಡ।
ಸ್ಪಯಂ ನುಡಿ
ದವನಿಯೊಳ್ ಹೇಳ ದಾರಿ ಪ್ರಯಂ ನುಡಿ ಯಲಾಸನವೆ॥
ಇವ ವಾದಕಿಂಸ್ತೆ ನಪಾದೊಡೆ। ಶಿವಕ್ಕಿದೆದಿ ಕೊಡೆ ರವಿ ಹೆಗೆ ಪುನಿನೆರದು।
ತಾನ್ಯ ಶಿಯೊಳ್ ಕೈರ ನಲ್ಲದೆ ಡೆಯುಂಟೇ॥ ೪೮೩॥

ಸಕಲಮಂ ತಾನಾಗಿರುತ್ತಿರ್ಪ ಸಕಲದೊಳು ಪೊಂದಿರದ ನಿಷ್ಕಳಂಕಾ।
ಸಕಲಮಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಸಕಲದಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ವಿದೂರ ಭವಾ॥
ಸಕಲಮಂ ಕಾಣುತ ನಡೆವುತ ಸಕಲದೊಳಗಿನ ಚೇತನ ಸ್ವರೂಪಾನಂದಾ।
ಸಕಲ ಕಳೆಯೊಳು ಸಕಲದೊಳು ತಾನಿರೆಯಾದಿರ ನಿತ್ಯಾ॥ ೧೪೪೫
ಸಕಲಮಂ ತಂದ್ಯಾ ಕಳೆಂಬ ಮೇಘದ ಸಕಲಮಂ ತೋರುವ ದೇವನ ಜಗಲ
ಸಕಲಮಂ ತಂತ್ರಾ ಕ್ಷೇಯಂ ಪ್ರಕಾಶಿಪ ಮಹಾದೇವಸ್ವಾಮಿ॥
ಸಕಲಮಂ ಪೂರಿಸೋದಿ ಅಲ್ಲಾ। ಸುಖರಹಿತ ಜ್ಞಾನ ಪೂತ್ರದಂದಂ।
ನಿಶ್ಚಿತ ಕಳೆಯಿದಿ ಮಹ ವಂದಿತ ಮಹಾ ಮಹಿಮನೀಶಾ॥ ೧೪೪೬
ನಿರವಯಂ ತಾನಂತ ಬಳದೊಳು। ಬೆರಸಿದ ವಸ್ತು ತಂಬ ವರಿಸೋ।
ಧರಿಸಿದುಂ ತಾ ನಿರ್ವಾಣಂ ವನರೂಪ ಕಳ ಪತಿನೀಳವಾ॥
ಪರಮತತ್ವತನಂ ಸ್ವಾನುಭವ ನಿರವಿ ತಂಬ್ಬಂ ಕೂಡುವ ದೇವ ವಿ।
ಪ್ರಾಪಿಸಲಳಲಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ವರಿದ ನಸಲದಳವಾ॥ ೧೪೪೭
ನಲಿದ ಬಾರದ ಗಾಢಿಸಂ ತಾ ಸೋಂಕದ ವಸ್ತು ಮೊಂದಿಪ್ಪವಂ ಬಗೆ।
ಸಳಿಸಿ ನಮಿಸಲು ಬಾರದಂ ತಾ ನಿರ್ಗಮ ವದ ವಸ್ತು॥
ನೆಲೆಗೆ ನಿಲೆಯಾಗಿಪ್ಪವಂ ಪಟ್ಟಿ। ಸಳಿಸೆ ಪಟ್ಟಿಯಂ ತೋರುವಂದಿಪಿ
ಆವಲರಿಸುವವನ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳು ಪೊಳೆವ ತಿರ್ವ ವಸ್ತು॥ ೧೪೪೮
ಇಡಿಯ ಬಂದದೆ ತಪ್ಪಿಸುವವಂ ಇದಿದರಂ ಮೇಗೆ ಪಟ್ಟ ಬಯಲಾ
ಗಿದೆ ನಿಡಿದವಂ ಸುತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುರಿದ ಕತುದಾಯ ಸಿದ ದೇವ ವಸ್ತು॥
ಮಡಿಸಳಂ ಮಿಕ್ಕ ವನು ಹಿಡಿದಡಂ ಸುಡಿದವೋಲಿರ್ದ ತೆ ಬಿಡದವಂ।
ತೋಡಕ ನೆರೆಯದವಂ ತೋಡಿಕಿದವನಂ ಕೊಡಕುವ ವಸ್ತು॥ ೧೪೪೯
ದ್ರಿಷ್ಟಿಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಿ ಪಡೆವಂ ನಿಜ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಪೂರ್ವಕ ವಾಗಿ ನೋಡಲು
ದೃಷ್ಟಿ ರಾದವ ವರದಿದರೆ ನೆಂಬ ವರ ವರಮವಾ॥
ಮುಷ್ಟಿ ಮುವರಷ್ಟಿ ಮುವಶಿಡಿಮನ। ಗೋಪ್ಯಿಯುಳ್ಳದ ಪ್ರಸಳಂ ಜನಿಸಳಂ
ದೃಷ್ಟವಾಗದ ಪ್ರಸಳಂ ದಿವಿಸಳಂ ಬಿಟ್ಟಿ ಡಿಗಲಿ ವವಸ್ತು॥ ೧೪೪೯
ನಾದ ನೆಸಳಂ ವಿರ್ಕವಂ ವಿದ್ಗ ನಿನಾದ ನೆಗಳಂ ವರ್ತಮವವಂ
ಲೇಮವತ್ತಿಕವೆಂಬರಡುವಂ ಸಾಧ್ಯಿಯೊದವ ವಸ್ತು॥
ಆಶೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಬಂ ತಾ ನಾದ ನಾಗದ ನವ ಭಕ್ತರಿ ಸೋದರಿದ
ರಿಸುವವ ನಾದಾಗಾದಂತು ನಾದಿಂತುದವ ವಸ್ತು॥ ೧೪೫೦
ಯುಗ ಪ್ರಕಾರದೊಳುದಯ ವಾತ್ರಗಳು ವಸ್ತು ನಿವುನರ ಶಿವನ ಕುರುಮೆಯು।
ಕುತ್ರ ಜೋಡ್ವಾ ಕ್ಷರ ರಕಲಿಗೆ ಕಲುತ್ರಾತ್ರಿಂಬಿ ನಿಮಗೀ॥
ಅತ್ರ ತಕ್ಷ ನ್ಯಸುರಾಮ ನಾಥ ಮ ಮಿತ್ರದಂ ಸ್ವ ಸುಖವರ್ನಾಗಿಲು।
ಪತ್ರದಿದ್ದ ಸುಖದಿಸಳೆಂದೆ ನವೇಡ ತತ್ವ ಶಾವಿದೂ॥ ೧೪೫೧
ಯೀಸದೃಷ್ಟಾ ಶಿಷ್ಯಯಂಗಳ ನಾಸ ಮೋಕ್ಷದಾ ತೋರುವಂ ತತಿ।
ನಾಗಸುವೆ ನಿನಿಬರ ಮ ಚಿತ್ತ ಗೊಳ್ಳಲಾ ವಿಡುಂಕೆಗಳು॥
ಶ್ರೀಗಿರಿ ಯುಗ ಪ್ರೊಬಲ ಕರೆಯಲಿ ಜಾಗ ಸುವಬಿವಿದಿಗಳ ನೆಲ್ಲಂ

ಜೇಗದಿಂದಿರಿಸಿರುದು ಕಿಡಿಯಾ ಯ್ಕುರುವ ನಾನೆ ಈ ವಿಲಾ ॥ ೫೧ ॥
ತರಪಡತಿಗಳಜೇ ಸುನೋರೆ ಜಿರರ್ಮವ ಬಾಂಯ್ಸನ ನರಹಡಿ ಶಿನಳ।
ಶರರಳಿಬಿಕಿ ಲಾಂಶಾಂಕರೊ ಬಳದಿ ನಗಿಲೊಯ್ದು ಜಾಇಡಿದುವಾ॥
ನ ಐನ ಗ್ಯೋ ಬತ್ತ್ರ ದಿಯು ಬಂದರೊ ಮಳಂಬ್ಲು ನ ಭ್ರೋ ತತ್ತು ನಳರ।
ನರಜು ನರೆ ಂತಂನಲು ಮಲದಾ ರ ನಳು ಗ ಜಬ ಜಿನಿ ನಿರಪ್ರತ್ರಾ ॥ ೫೨ ॥
ಖಂಜುದತಿಗಳ ಖಂದಿವಲ್ಲಳ ದಂಜದವದಿರ ಕುಂಲರುದಶದ
ಕುಂಬತರ ದಿಜುದ್ದೀ ನಿನಳ ದೊಷ್ಯ ಗಳದೀ ಹಿಂದಲಾ॥
ವಂಜಶರ ನಿಜವೇದ ಬಾಂಇರಿದಂ ಜುಗಳ ದಂವ್ಯಾಗನಿಲ್ಲದ
ರಂಜಮರ ಪಾತಶರ ಜೈವರಪಿಂದು ನೆರದಾಗಾ ॥ ೫೩ ॥
ಬಪ್ರುದ್ಧರಿರಶೀಳ್ಗಿಂಮ್ಯ ಬಪ್ರದ್ಧವ ಬದ್ಧ ಜರಿತಂ ಮಳಲವೀ।
ದವಿರುದ್ಧವೊ ಗರಂ ನಂಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಂತಂಗಳ ತಿವಾರಾ॥
ಬದ್ಧ ಶಾರಿಂಯೊ ಇಲ್ಲದಂತ್ರರ ಘಾಬುದ್ಧ ನಥಮನು ನಂಮ್ಮ ದೈವದು।
ಬುದ್ಧ ಮಂತ್ರರು ಯುಕ್ತ ಮಬಲಾ ಕಥ ಸಿಗದನಲು ॥ ೫೪ ॥
ಆರವೊ ಸರದೊಳಾದದಾತ ಸನ ನಾಪ್ರಿಡ ನಿದಡಲ್ಲದಾಸದು।
ಬಾವದಲು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಿಗಳ ದೃಷ್ಟವರ್ದುದಿನು ತಾ॥
ಶ್ರಾವರರ ಶಂಮ್ಯಲ್ಯು ನಿ ಜಾರಿಸಿ ವಾಶಿ ಜ್ವಾಲಾ ಶ್ರೀ ಭಾವದ
ಶಾವನೊಂದಂತರ ನಿಷ್ಪತ್ತದೊಳಗಿರಿನಿ ಶುದ್ಧುಸುವಾ ॥ ೫೫ ॥
ಯುಸುತವಾಧುಸಿಗಿ ನಿ ಕಾಂಪನಿರೆ ಷ ಪತ್ತ ನ ಭುಜಂನಮಾ
ಮನರಿಪಿರರವಿಯೊಳ ವಘಂಯಿಲ್ಲಾಪೀಶವಂಶವರ್ಗ್ಗ ನೊದಿಂಬಾ॥
ಯು ನಲಭವನೀ ಷೆ ಪಡೊ ಳುಂವುಂಮ ನಿತುಶಂದೀರ ವಿಲ್ಲದ
ದಮುಳವಂ ರಾಮ್ಯೋ ಶ್ರೃರಾ ತಾಂದವರಗತ ನದವೀ ॥ ೫೬ ॥
ಯಂಮುತ್ತಿಸೂತ ನಭಕ್ತರ ಕೃರಾತ ನ ಮಹಾ ಭಕ್ತರ ಜರಗಾ ಇಳೀ
ವನಇಜನಂ ಪ್ಪ್ಯತ ಜೀತನಾಮುತಿ ದಾ ಇ ಮೈಯವ್ಯಗಳುಗಾ॥
ಜನರುಕ್ರೀತಿ ದನು ತಂಮುದಾದ್ಯುತ ಜನಿ ತ ಮೂ ವಧರಾಗ ಪೆಗೊದಸಾಲು।
ಮನ ದೊಳ್ಗಂ ಜಪಿಶಾ ದರ್ಗ ನಾಲಲಾರ್ಯಂಭದೊಳಗಾದಾರ ॥ ೫೭ ॥
ಶಾಲದು ಬನರಜಿ ಇ ಇಂದ್ರಾ ಜ್ವಾಲೆ ಶಿಬಿದಿಂಯು ಮುಕ್ತು ಕ್ತ ನಡಶಿಂಯು।
ಮೀಲತಿಶಿದಿಯುಂ ಬಡಿದು ಶಿಗೊಳು ತವಿರ ದಸಿಕ ವಿಪ್ರತ್ರೀ ॥
ಬಾಲಕಂ ನುಲಿ ನು ಅದು ಕ್ಷೋಳು ತಾ। ಬೀಳ ಭೂದೃಷ್ಯ ತಿ ಖ್ಯಾ ಸ್ಥಾ ಮೆರಿಪ್ರ।
ತ್ರೀಳು ತಂ ಯ್ಯುಂ ಬಾಮುಕ ತದ್ವುಪ ನರ್ಗನಂ ನೊಳಿದಿ ॥ ೫೮ ॥
ರಾಮನಾಥ ಸುರ್ವವರ್ಗನತ ಸೀ ರಾವನಾಥನ ಭಕ್ತರವಷುರು।
ರಾಮನಾಥನ ನಚ್ಚಿದ ವರುವರಮತಾವ ನರಗಾ ॥
ಯೀಮರೀ ಜನ ತಾಯ್ದ್ದರೀಳರಿ ಶ್ರೀಮದಾಂದಂದೆಮ್ಮ ಶರಥವ।
ನೀ ಮರಂತೊಳಶರ ವ ಮಯಂಮಂ ಭುಂ ಜಿ ಧುಂನಿ ನಿಮತ್ತೀ ॥ ೫೯ ॥
ನಿಮಂಲ ವಂಯು ನಕ್ರತಿಪ ತನುವಾ। ಘುಪತ್ತದೊಳ ನಿಷ್ಟ್ರದುಡುಂಕಿಶಂದು।
ಷರ್ಪ ನರ ಕ ಮಂಇಡದು ತಿನಿಯ ಲ್ಕಾ ಪರಂಯುದಲ್ಲೀ ॥

ಪ್ರಬಲ್ಗೊಳಂಗಪ್ಪಟಿಮಾಡಿ [illegible] ಬಲ ಬಾಕ್ಸ್ [illegible]
ಘೂ ಮಾಸ ದಡ ಗಲಾದಕ್ಕ ಬಂಗಳೂ [illegible] ವೇ॥ ೪೭೩
ದೇವರ
ಪು ಬಲ ವರ [illegible] ಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ [illegible] ದಾನಿ ತ ಗೆಯಲು
[illegible] ಕರ [illegible] ವಿಮುಕ್ತ [illegible] ರಲಾ॥
ಹೊಬಲ ಕರೆಯ [illegible] ಜಪರು [illegible] ಕ್ರೊಳಗಳ ಲಂಬಿ॥।
[illegible] ತ [illegible] ಜಯ ಜಂಟು ನಿವದ [illegible]॥ ೪೭೨೧
ಬೇನಿ [illegible] ತೆ ತಂಪ್ಪಿ [illegible] ದೇವನದಿ [illegible] ರೆ।
ಭಾ [illegible] ಬಲ್ಲರ ಪಾದಿಯಾದೆಲ್ಲಾ॥
ಶ್ರೀ [illegible] ಯ ಹೊಂದಿ [illegible] ಮುತ [illegible] ವರ।
ಲಾ [illegible] ಮತದಾ [illegible] ಪುತ್ರದಲ॥ ೪೭೨೫
ತಂಪ್ಪ [illegible] ಕಂಮೂಡಿ [illegible]
ಪುಂಪ್ಪ [illegible] ತರ್ಕ [illegible] ತಾಮತ್ತ್ರ [illegible] ವದಿಶಿಂ॥
ಜಂಪ್ಪ ಪುತ್ತ್ರ [illegible] ಜಗಪ್ಪ [illegible] ಶ್ರೀ [illegible]
ಮೂಪ್ಪ ವೇ [illegible] ಸೆಲ್ಲಂ [illegible] ದು [illegible]॥ ೪೭೪೭
ಆ [illegible] ಹುಟ್ಟಿ [illegible]
[illegible] ಯುಂದೈನಾ॥
[illegible] ನೊ [illegible] ಮೂರು [illegible] ನೆಯಂ।
[illegible] ನೆನ [illegible] ದೂ॥ ೪೭೨೫
[illegible] ಇರಲು [illegible] ನರ।
[illegible] ನೋಡಿ [illegible] ದೇ॥
[illegible] ಬನೆದಿಗ।
[illegible] ಲಯ [illegible]॥ ೪
[illegible] ದೇ [illegible] ತರವ
[illegible] ಭವ ಭವನ [illegible] ದೆ ನೊಂದ॥
[illegible] ಮುಳ್ಳ [illegible] ದಿರು।
[illegible] ದಾನಿಂಪ್ಪು॥ ೪೭೨
[illegible] ಬಾರದು [illegible] ತದ [illegible]
ದಿವದ [illegible] ತ್ರ [illegible] ನೇ॥
[illegible] ತರುಂ ತಾಂ।
[illegible] ತರದ॥ ೪೭೮
ಬಂದ [illegible] ದೂರ [illegible]।
ದ್ವಂದ [illegible]॥
ದಿಂದು [illegible] ವನ [illegible]।
[illegible]॥ ೪೭೯
ವರರು [illegible] ಮುನಿ।

ಬರಿದೆ ಪವರದಿ ಮೂರ್ತರುಂ ತಾನೆಲ್ಲರೂ ನಿಲಾನಿ॥
ಚರನ ಗಾನ ಳರಕರು ಷ ಪುಳರಾಂ ಕುರ ತ ಮಾನವ ರಾ ಇ ಜೈವರ।
ಸುರವಗ ನಿರಳ ಚದರು ಮತ್ತುಂ ವೇದೆಯವ ನಿಕ್ಕೀ॥ ೪೨೦
ಮುಂದ ಲೆ ನಳಂ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಮ ವಲು ವಿಂದ ಕಾದು ತ ತ ಮತ ಮಗೆ ನೆರೆ।
ಪಂದ ಗಾಳಿ ಕೋಳಿ ದೊ ನಿ ತ ತೆ ನಳ ಪರಿ ದರಿ ದುಂ ಕೊಳು ತಾ॥
ಮುಂದೆ ತ ತೆ ನಳ ನಡೆದ ಪರನ ಳೊ। ಳೊಂದ ಜೋಲ ಲಲು ದ್ಯತ್ರ ಕೈದುನ।
ಳಂದೆ ಬದು ಭು ತರಾ ಗೆ ಡು ತ್ತಾ ದೂತರ ಲಾ ತಾ॥ ೪೨೧
ಶ ಳ ವ ಳ ದಿ ಬ ದ್ದೊರ ಲ್ಲ ಜಿ ನ ಮುನಿ ನಳ ತ್ರ ತೆ ನಳಂ ಪೊಡದು ಶಿ ದೆ ಪ್ರೆತ।
ಮೂಳದು ಜಿ ನ ರೂ ಪ್ರನಲ ತ ತೆ ನಳ ರಿಂದು ಮಡಿ ಸು ಕ್ಕೀ॥
ಬಲು ವೆ ವಿ ನೆ ಜಿ ನ ಬ ಪ ದಿ ನಲ ವೇ। ಆಳ ವ ದಿ ಶ ಖ ಖರ ಂನ ಳಂ ಭೂ।
ತ್ರ ಳ ಕಿ ಳ ಯ ನಾಂ ಕಿ ಮುಕ ಕೆ ಲ್ಲಂ ಮ ಚ್ಚು ಮ ರಿ ಮೂ ದಿ॥ ೪೨೨
ಲೀ ತೆ ಯುಂದಾ ದುತ್ರ ವಾ ರ ದೇ ಳ್ಳೂ ಬ ಗಾ ದಿ ನಳಿ ಗಾ ದಿ ನಳ್ಳು ಮ।
ಕೂಲ ಮಾನಲು ಬಿ ಪ ದಿ ಪಂ ದೊ ದಕ್ಕೆ ಬಾ ಪಂ ದೂಂದೂ॥
ಪೇ ಲ ನಿ ಶ ಲಂ ನಂ ನಳಂ ತಂ ದೋ ಳ ಯುಂದಲ್ಲ ತ್ರ ತಿ ಪ್ತಾಸಿ।
ಕೂಲ ಬಲ ಯ ತೋ ಡ ಚ ತ ತೆ ನಳ ನ ಟ್ಟಿ ನಳು ಕು ಟ್ಟಿ॥ ೪೨೩
ದಾರು ಗಾ ಜನ ಪೆಂಪ್ಪ ಪ್ರಾನ ಳಲು। ವಿ ರ ತೇ ರ ಪರ ನಲು ಮರೆಂಪದೆ।
ಮೂರು ದ ಗೆ ಯ ಲ ರಿರಿ ಯ ಸಾ ಜ್ಯೈ ಯ್ಯ ನಳ ಪ ದಿ ವೆ ನಳಂ॥
ಆರು ಚ ತ ನಿ ನ ರಿ ಯ ಲಾ ಯು ಡು। ಶಾ ರಿ ನಿಂ ಸ್ವಾ ತಾ ತ್ರೆ ಯ ಲ್ಲಾ
ಕ್ರೂರ ಕ ಮ ನಲ್ಲಂ ಪೊಲು ಪ್ರದೇ ನ ರಿದ ನಿ ಮ್ಮ ಪ ಮೂ॥ ೪೨೪
ವಾ ಬ ದ್ವಿ ನ ವಿ ದೆಂದು ಸೌ ಪ್ರೊ ಳು ವಾ ಬ ಪ ರು ಮೊ ಜಿ ನ ನ ವಿ ದ್ಧಿ ನಳ।
ಪೋ ಬ ಲೆ ಯ ನ ಗಾ ದು ರ ರ ತಾ ಪ್ತ ಗಾ ವ ತ ನ ರ ರ ಗಾ ಲ್ಲ॥
ಪೋ ಬ ಶ ವ ನೊ ಳು ಮೆ ರ ವ ಭಕ್ತರ ಕಾ ಬ ದಾಂದ ವೆ ವಾ ಮ್ಮ ದೈ ವ ವು।
ಪೋ ಪಂ ಬಂ ನಂ ಬ ಟ್ಟು ರಿಂ ಟ್ಟಿ ಮ ರೇ ಳ ತೇ ದಿ ನ್ಮೂ॥ ೪೨೫
ಬ ಳ ರೆ ಕೇ ಳ್ಟು ಲ ನೆ ರೆಂ ಯ ನಿ ಟ್ಟಾ ಪ್ರಾ ಳ ಮೊ ಳ ಪ್ಪ ಮ ಪೇ ಶ ದ್ಧಿ ತ್ರಿ ಯೊ।
ಕೊ ಲು ಮ ಯಿಂ ಪೋ ಪಂ ಗಾ ನ ನೆ ಮೂ ರ ವ ಪ ರಂ ನಳ ಲಾ॥
ಫ ಲ ಕು ಪಂ ಲಂ ನ ಪ್ಪ ರು ಳ ನ ದ ನ ಳ ಯೊ ಳಂ ತ ರ ನೇ ಮ ವ ಂ ಪ್ರ ಹ್ಮ ನಿ
ಪೊ ಳ ದಿ ನ ತ್ರಿ ಪ ತೊಂದು ದ ನ ರ ಗ್ಟೋ ನೆ ಯೊ ನಿ ದು॥ ೪೨೬
ಶಾ ವ ಭ ವ ನ ರ ಪೊ ನ ಲಂ ಮ್ಮ ದೆ। ವಾ ನ ಶ ರ ಗಾ ನಂ ತ ದು ದು ಸು ದಂ।
ಕ್ಕ ವಿ ದಿ ರು ತೆ ತಾಂ ನೊ ಬ್ಬ ಮ ಳ ಯ ಲು ತಂ ನ್ನ ಮು ತ ರ ಲ್ಲಾ॥
ತ್ರೈ ನ್ನ ರಾ ನಿ। ಅ ಪಂ ಯ್ಯ ಬಾ ಶ ವಿ ಯ ವಾಂ ತೆಂ ದ ರು ಬ ರು ತ ನ ದೆ
ಶಾ ವ ಭ ವ ಪೊಂ ಡ ಹೊಂ ದು ಪ್ರೋ ದ ವೆ ಪುಂ ಗಾ ದ ರ ಲೇ ರೆ॥ ೪೨೭
ಯುಂದು ತಾ ವ ಡ ಹೊಂದು ಪಂ ಚ ನೆ ಯಂ ದ ಲಾ ಪು ರಿ ದೊಂ ದು ಬ ಪ ದಿ ನೆ
ಬಂದು ಪಂ ದಿ ಮು ಪೋ ಯು ದೇ ವಾ ನಿಂ ಮ್ಮ ಶಾ ವ ನ ರ ನೆ॥
ಯ ಮಂ ದು ರಂ ಬಿ ಜಿ ನ ಜಿ ನ ನ ತ ತೆ ಯ ಲ ಪಂ ದ ಪ ಲು ತಾ ನೊ ಡ ನೆ ರ ರ ಯು ನ।
ದಿಂದೆ ಕೃ ದು ಪು ತ ಲಂ ನ ಮ ತ್ರಿ ಯ ನ ರ ಪು ತ ವೆ ಮುಂ ನ್ನಾ॥ ೪೨೮

ಕದುಗಿಪ್ಪಿಯ್ಯುಲ ಮೂರು ಮೂರ್ಖಂ ಕ್ರೋಡ ಮರುತ ಬಲ ಹೊಕ್ಕು ತ್ತೆರೆದಿತ್ತು।
ಕೆಡದು ನವಿ ಮಲು ನಸುತ ಪಾಶಿಂಡೆಂಮ್ಮ ಜಿನದೇವಾ॥
ವಡನೆ ಕೆಬ್ಬೆ ದನಿಂಮ್ಮ ತಂನ್ನಂ ಬಿಡದಿರೆಂದೋಲಕವ ನಿತ್ಯ ಸು।
ಪ್ಯಡನ ಭಜನೆಯ ಮಳೆದು ತಂನ್ನೊಳು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳ್ದಾ॥ ೪೭೯॥
ಬದು ಕುನಾ ನೆಂದೆ ನಲು ಭುಗಿತೆ ನಗ ತೊಡಕು ಕವದಿರ ನಾಗಮ ವರು।
ದ್ದದು ಬಗೆಂತೊಳ್ಪ್ಪ ಜಿನಂಗೆ ನವ ನಿತ್ಯ ಕೆ ನೆಕ್ಕರ ವಾ॥
ವದಿಪದಿರು ಪಾಷಾ ಕ್ಷ್ಟರಾ ಕ್ಷ್ಟರ ಪದ ಮಳ್ಕವ ಶವಠಂಗಮಂತ್ರೋ।
ರದ ಕೆಂಯದೆ ಬಂನ್ನೆ ಮತ ವಳ ಠಾಂಪ್ಪದಿ ಹೋ ವಂ ಕಲ್ಲ।

ಕಂಗಳಲ ಕೆಂಪ್ಪ ದೆ ಮು ಮುಕ್ಕನ ಬಂಗನಾಗಳ ಕೆತ್ತೆ ಗದು ಬಿಡುಪು
ದ್ದಂ ಗಗಳಂ ಬಲು ವಿಂದ ಕೆರದು ರೆ ಸೋಡಲಾ ಜಿನನಾ॥ ೪೮೦॥
ಅಂದವದು ಘಟ್ಟ ಬ ಯ ಮುತ್ತ ತೊ ಲಂಗಳ ರು ಘ ಬ ಯ ಮತ್ತೆರದು ತು।
ಡಂಗಳಾ ದಿಕ್ಕಲಗೆ ನಾಳಕ್ಕೆ ಡದು ಕೆದದಿ ರಲು॥ ೪೮೧॥
ಬಾಳ ನಿ ಟವೆ ಪು ಜಟ ಲಕವ ನವಿ। ಕಾಲ ನಂಮ ನಂಜಿನನ ವದುವಾ।
ಭೀಳ ವೂಗಲು ದಿಂದನಾ ಷ್ನ ನಾಲಂಗ ರೂಪಿ ನೋಳು॥
ಘೂಳಲ ಗೋ ವಿ ತಿವಾ ಕ ನಂ ಬಿಗೆಲಾ ಲಕಲು ಸೋವಂ ಗ್ನ ಗೋ
ಗೊಲದ ಮ ಲೀ ಲೆಯಂ ಜೋ ವೋ ಕ್ಷ್ಟರಂಪ್ರಲ ನೆರೆಯ ಬದದಿಯಲು॥ ೪೮೨॥
ಲೋಕ ದೊಲ್ಲಂ ಮಲು ಲಪ್ರಿಯ್ಯರಂಕ ಸಾಕ್ಕೆ ನೆಕ್ಕಂನ್ನ ದಿ ಬಂಧ ಗಬಿಟ್ಟಜಿ। ೪೮೩॥
ನಾಕ್ಕೃತಿಯ ತಾಂ ಪಾ ಪ್ರಿಯಲ್ಲಾಯಿಂದು ನೀನವಿ ಎರಾ॥
ಶ್ರಾಕ ಪವಲಾ ಕೊ ಮಿದೇವ ನೊಳ ಕೆಲಂಗ ಶ್ರೀ ಶಿ ತಪ್ಪೋ
ಕ್ಕೋಕಜ್ಜಂ ಯೊಳಂ ತ್ತುಪ್ಪಲ ನೆರೆಯ ಬದದಿಯಲ॥ ೪೮೨॥
ಶ್ರೀ ... ಅಂತ್ಯಾ ಸಂಧಿ ಸಕ್ಕವದ ಮೂ ಗಂಭಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಶರಣು॥
ಯೋಗಾಂತರಾ ಪ್ರಿಯ್ಯನ ಶರವನಿತ್ಯ ವಡದರ ಥ॥

ಪಲ್ಲವಿ॥

ಶರವನಿತ್ಯ ಭವಂಗೆರ ಬೆಕೆದೂ ಳರಿದೆ ನಿಶ್ಚಿಯೋ ಳ್ವನ ಮರದುತಾಂ।
ಮಳ ಮರ್ತ್ಯಮಂ ವಿಡೆದ ವೇಗಾಂತರಾ ಪ್ರಿಯ್ಯಾ॥

ಪದನು॥

ಪರಿವ ಳ ಗೆಯೊಳು ಮತ್ತೆಯುಂ ಶಂಕರ ಕೆ ದಾಂ ಬುಜ ಭಕ್ತಿರತಿಯಲ
ನರುತ ಸುತಿ ಗಂಧನು ಮೊದಲು ಕತ್ತುರದ ಜನರೆಲ್ಲಾ॥
ಧರೆಯ ಬ ಯೊಳು ಜನವಾ ಗರಾಗಿಯ ಚರಿತವ ಶೊಂದದಿ ನಾಲ ತಾಂಗಾಯು।
ಪುರುಷ ನರುರ ತರಿಂಗೆ ಚರಿ ನೆಯ ನಕ್ಕಬೇ ಕೆಂದು॥ ೪೯೧॥
ಅಂಗನೆಯ ಕ್ಕಿಯ ಪಲ್ಲ ಪದ ಕೆದಾ ಧನಂಗಳಂ ವಗದಿ ಬಿಡವರಂ
ಸಂಗದಿಂ ಜಿನ ಮುನಿಗಳಂ ಕೆರೆಯಕ್ಕಿ ಸ್ಟೋ ನಿರಲು॥
ತುಂಗ ಕರು ಜಿತಾ ನಾರ ದೆರ ಪಾ ನಂಗಳಂ ಕೊಂಡಿತ್ತ ಕಟ್ಟಳವ
ಅಂಗಯ ಪು ತೋ ಕರಿ ಗೆ ಜಾ ಜನವಾ ಯ್ತು ಮತ ಮರುಗಿ॥ ೫೦೧॥
ಶಿರಿದು ದಂತ್ರಾ ಗಿ ಮು ತಿ ಶೋ ಗಾ ತುರ ದೊಳ್ಪಿ ದಿಯೊಳು ಮದೇ ಸ್ನಂ

ವರತತ್ತ್ವಲೋಕನವೇಷ್ಟದಿಂದ್ವೈತನ ಬಯಲಿಂದೆಮ್ಮ॥
ಪರಿಭಾವನೆನಂತು ವಿನಯ ಭಯ ಪನನ್ಬೃತ್ತಿಯಾಗ ಅತ್ತರಿ।
ನಿರಪು ತಂಪ್ಪಾತ್ತಾಂತ ತಿರಗಿವರಿಂಪ ಚರಣಂಯುಗದಾ॥ ॥೩॥
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದ್ದೊರಳ್ದತನ ಸಂಗಪೀಲೆ ವಯನಿವಾಫವಪದತ್ರ
ಪಾಲನಂಗೆಯ್ದುಂ ತ್ರಿಪುಟಲಲನ ನೀರಪಿವ್ವೆನವಂಪ್ಪಾ॥
ತೋಲನವುಜತವತ್ರಿಯಂತಂಶಿಲ್ಲನದೊಳ್ತಿತ್ರ್ಯಬಿಪಿಪದ।
ಒಳ್ಳುಪಂಬಿಜಯಂಸ್ವಿಪಿ ತಂದೊಳ್ನಿಶ್ಚಳರಿದಿ॥ ॥೪॥
ಸಾಧುರ ಭಪ್ಪಾಂಸ್ವಂಗಳಂ ಬಹ್ರು ಬಿಫಪವಪಾದ್ಧಗಂಗಳಂ ಶಿ।
ದ್ವಿಧಪಗ ಆಪ್ಪೆ ಜೈವೈರ್ಧದಳ್ತತ್ರಿವೇಂದಾಪಿ॥
ಅಧಿರ್ವಯಪಿಂಪ್ಪದಿದಿನಡ ಗಾಬಿವಿವಿಧರಾಪ್ರಕೈ ಲಯಾತ್ತರ್ಯಾಧನ।
ನಿಧಿಯಂ ಪಬಂಕಾದಿಶ್ವಿಮು ಗಯುಲಾಭ್ರಾವನನಿತ್ತ॥ ॥೫॥
ಅಪ್ಪೆದು ಪಾಪಭರಂಜನಾಂಕೋಡಿಯುತ್ತ ಮಿರಲಂ ಧವುಂಬುದಲಪಂ।
ತನದೊಳ್ಳು ಆಲಯಿತತಪ್ಪುಜ ನಪ್ಪುನೆಳು ಪಮಪ್ಪವಲ॥
ಅಪವುಯತಿಂಮಂ ಪಾರಾಬುತತೆ ಶಾಶಿಮತ್ತ ಮರಳ್ವದಿದರು ಕೋರಿಂ
ಮನಿಶತಿ ಬರಲಾನತನಿಯುದ್ಯಪ್ಪವಾನಿರಲು॥ ॥೬॥
ಪರಮಪಾತಕಯಾದಿಪೈಜಾ। ಹೊರನೆನೆಲ್ಲನೆ ಬರಿದಪೊಬ।
ಕರಿಬಿಸಿಳ್ಳದೆ ತೋರು ನೀಷವತ್ರಕೈಲುಂದಾ॥
ಮರುಳ್ಳುಗೊಂಡೆ ಮೋಹೋದಲಾಗರು ಚರತವನಿವುಲಕ್ಷ್ವಾತ್ರದೇ।
ಅರುಹನಾಸ್ವಯಂ ನಲ್ಲದು ಮನೆಯಂದಾಳು ಪಾಬಿದಲಾ॥ ॥೭॥
ತಂಪ್ಪದಿಯನಿಂತೆಲ್ಲ ಮದಗಿದೆಪುಂಮು ಪಾರದಿರು ತೋರುಪಾಯದಿ।
ಶಿಂಪ್ಪಶ್ರೈಯ್ಯಲಿ ಪಕನ ಮೂರ್ಕಂ ಬಿರುಪಳ್ಳು ಜ್ಞಾರ್ಪ್ಯೆ॥
ಚಂಪ್ಪ ತಪ್ರಾಕತಬಿಗೆದಿನನೆ ಹೂಟಂ ವಿಗಿಲೋಕಿಲ್ಲನು ತ್ವಪತಿಂಯಂ।
ಚಂಪ್ಪ ಬಿರಿಂಯಲ ಜಪುರ್ವ ಜಪಿಯಕ್ಕೆ ನೆಪತಿಪ್ರಾದಪ್ರ ತರಲೂ॥ ॥೮॥
ಕತೆಯಪ್ರೈಯನೆಳ್ಳೆ ಗಾಳಿಕ್ಕೆ ಕೆಳ್ಳದೆ ಪತ್ತಯೊಳ್ತಿಶಯಬ್ರತ್ತ್ಯಯ ಲಕ್ಷ್ಯಕ।
ಕತ್ತಿಂಡಿ ನೀನೆಗತಿಯ ಸುತ್ತನೆ ಭಾವಿಧ್ರುತ್ತ್ರರಲು॥
ಅತ್ತಲು ಬಿತಯಯ ತೆಪಾವಿ ನೋಡುತ। ಪತ್ತ ಬಿಂದಿನಲ ಫ್ರಾಯ್ಪಶ್ರೈಲನೆಲ್ಲ
ಪತ್ತಿಯ ಮೇಲಭಾಮಾತ್ರವಿವಿಕಂ ತಾನವೆಂತ್ತೆ ನಲು॥ ॥೯॥
ಜೋಳ್ಳರಾಯನ ಬಿಟ್ಟಿ ಸ್ವೆದಿ ಕಪಾಲವಿಬ್ವೆಯ ವಿಶಾಂತ್ತದಿ।
ಅಳ್ಳು ನಿಲಕ್ಕೆಮಂಗ ನದಸು ತಪವಿ ನೆನದೊಯದಡೆ॥
ಮೂಲನಿವಪಾಟ್ಸ್ವರ್ಗ ನೆಮತರಪಾ ಲ್ರುಕಂ ಪ್ಪಂ ಫ್ರಾಯ್ದಫ್ರಾಯ್ಯನ್ಯ।
ನಾಲನತ್ಪಳ್ಳನಾಯೆಗಾನದವರಂ ತಾನು ವಂಚದಲ॥ ॥೧೦॥
ಮನೆಗಳೊಳ್ಳು ಬನದಿನಳ್ಳೊ ಲ್ಹೋದುವಮ ನೆಗಳೊಳ್ಳುಕ್ಕೆ ರಿಗಳೊಳ್ಳಂ ನದಿ।
ಮನೆಗಳೊಳ್ಳು ಕ್ಕೆರೆ ತೋರಿಯತದಿಗಳಲಿವರುಶಿಪುನ ಜ್ವೈಪಾ॥
ಮುನಿರುಲವಮುರೆ ತಾಮು ಕ್ರಿಯ್ಯಾದಿಯ್ದನ ಬಿರಿದಿನಲ ಬಾಮುಳ್ಳರ್ದ।
ತಮಗಳ್ಳಂ ನಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡುನೆ ಹಿದರು ತೋರುಪಂತ್ತೆ॥ ॥೧೧॥

ಹೊಂ ಯುತ್ತಿಪ್ಪೊಡೆಯೊಳು ಬೆಂಪ್ಪಿಜಮರ್ದ್ವ। ಕಿತ್ತುಪ್ಪೋಗಲಾಗದ ಗದನೆ ನಡು
ಸುತ್ತ ಬೆಂಪ್ನ ನಳ್ಗಂ ಕಲವ್ರ ಹೂ ಳ್ಳ್ರಿ ಪುರಿದು ಪೊಳ್ವುತಾ।
ಯುತ್ತ ತೋರುವೆ ವೆಸುತ ಜಂಬ ಗಾ ಸುತ್ತ ಮೋಡಿ ಪೊಳ್ವು ತಂ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಬ।
ರುತ್ತ ವೇ ಸುವೆವೆ ಸುತ ಜುಂ ಯು ವೃತ್ತಾ॥ ೫೧೧
ಕಾಪಿಕೈದವೃತಜ ನ ಬಸದಿ ನಳ್ಗ ವೇಳ್ಗರಿ ನಲ್ಲಿಂದಿಳ್ಗಯು ಜಾಲು ತ।
ಬೇರು ತುಳಿ ತಿಂದಿ ಸುತ ಕ್ರೋಕ್ರೋಯು ನುತ ಬಾಂಯ್ದು ದುತಾ॥
ಪೋಕೆನಳ್ಗು ಬೆವರಿದುತ ಧ್ವಾಂಯಿಲಂ ತೋರು ತೆಳ್ಬುಬ್ಬಿಗ ವೇವನೆ।
ಗಾಕೆವೈಯೊಬ್ಬಕಟ್ಟಿ ಕೆನುತಂ ಕವರ್ವೆಂತು ಮುತಾ॥ ೫೧೨
ನಾಪ್ರಬಂದಿ ತುತಮಗೆ ತ್ರಂವಲ್ಗಂ ನಾವರಿಲ್ಲಾಂಯುನುತ ಪೊರೆಯಿದು
ತಾವರಾವಂಪ್ರಿಾಸುವೆಯುಸುತಂ ಜಿವನವುತಿ ಸೊಳ್ಗಂತಾ॥
ತ್ತಾವೃಬಿಕ್ಕಿದ ಕೆಸುತ ಕಟಕಟ. ದೈವವೆಂಯಿದವರಿಯೆ ಕೆಸುತಂ।
ಜಾರಿಡು ನವರಿಂಯಂತೆ ಸುತ ಬೆದಕೆ ಬೆದವೆ ಬೇವೃತ್ತಾ॥ ೫೧೪
ಕೆರೆವಳ್ಗಲ ಧುಂಮ್ಮಿಕ್ಕಿ ಮುಳ್ಗುಸುತ। ಧರಿಗಳ್ಗಂ ತಾವದರು ತ್ರಂಬಿರಿ।
ಬೊರಲು ತಳ್ಗುತಂ ತಲೆಗಳ್ಗಂ ತಾ ತಾಪಿಪ್ಪಿ ಪೊಳ್ವು ತಳ್ವುತಾ॥
ಕರೆಸೊರಲವನ ಕೃತ್ತಿವಸ್ತ್ರಾ ಯೆದನರಿ ಯುಲರಿಯುದೆಸು ತಿಳ್ರುಕ್ಕಾರದಿ।
ಕ್ಕಾರದಿ ಬರು ಶ್ವಾಯಿಯುಗಳ್ಗ ನೆರೆಂದ ಬಳ್ಗ ಜ್ಯೆವರು ಧ್ವರ ಳ್ಗುತಿರಲಾ॥ ೫೧
ಪೆ ಭರಲಿ ಮತಿವಂತ ನೆರೆಬ್ಬಸು ಬಾಮುಳ್ಗುಗಳ್ಗಂ ನೆರೋಡಿ ಜಪುಂಕನೆ।
ಆ ಪತಿಯು ನಂತೋಂಪ್ಪ್ರ ಕ್ರೋಡೆಯುಲು ಜಪುಪ ಜಪುಕೆ ನಲಾ॥
ಆ ನವ ಗಾರಂ ತಾಸು ತ್ರೈದಪ್ಪಮುರದೊಳ್ಗು ಜುನವಗಧರಳ್ಗಂ
ತೋವರಿಪಡೊಂದೊಂದು ಪ್ರೋಯುಧರು ಪ್ರಮುವಾವಾಗಿ॥ ೫೧
ಶ್ರೀ ವಿ ಜಂಯು ಮುನಿ ಪ್ರೋಗಿ ತಾ ನವಭಾವಿಯು ಆ ಬದ್ದನು ಷಡ್ಗಾಮುನಿ।
ದೇವ ವೈದಿ ತೆ ವಾಕಪೇ ಳ್ಗು ವುಳ್ಗು ಗಿದ ಮುದ ವುಳ್ಗ ಮುನಿ॥
ಆ ವಿವ ನಮಂಪ್ಪ್ರಾಕಳ್ಗ ತಂನ್ನಂಯ ಜಾವೆ ಕೆತಪ ವಾ ಯುತ್ತ ದರ್ಮ।
ಪ್ರಾವ ಕೇಂದ್ರ ಸುವುಂದೆ ಬಸದಿಯ ನೇರಿದು ವುಳ್ಕಿದ ಸ್ವಾ॥ ೫೧
ಕ್ಷ್ಮ ನಿಂದನಾ ಬಾ
ಚಂದ್ರಮುನಿ ಪ್ರಸು ಪೊಳ್ಗು ಕಿಡದ ನವಲರೇಂದ್ರ ಮುನಿ ~~ದೇವವೈದಿ ಕರ್ವಾ~~
ಕೈಂದಾ ಮುನಿ ಬನವಳ್ಗಿದು ಬದ್ಧನು ಕ್ರೈಲ ಮುವರ ತಿ ಶಿ॥
ಚಂದ್ರಕೀರ್ತಿ ಬಳ್ಗುಕ್ಕಿದ ಮುನಾ ಜೇಂದ್ರ ಮುನಿ ಪೊಂಪಿಲ್ಗಿಡ ನುದೆರೆ ವಿನ।
ಳೇಂದ್ರ ಮುನಿವನ ಬೆಂಪ್ನ ಬಕ್ಕನೆ ಬರಿಯು ಕಂ ತರ್ಕ್ಕಾ॥ ೫೧೮
ಜೈವರವರ ವರಿಂಪ್ನ ಬೆಲ್ಲಿರು ಮಾನಭಂಗ ಕರಾಗ ಪುಡಾದರು
ತಾನಿದೆಲ್ಲಿಂ ಗಾವನಕೃತ್ತಿವ ವರ್ಬದರು ದುವೆನು ತಾ॥
ಮಾನವತಿ ನತಿನದ್ದ ಬದ್ದವೆ ನೀ ನುದು ಸುಶ್ರೋಡೆಂಯುದಿರೆ ನುತಯು ಬ।
ಮಾನ ನಂಕ್ರೈವಿಡಿ ದು ಮಾಗಾ ಧಲಾ ಗಲುಂ ತೊಡವೇ ೫೧೯
ಭವಗಾಳ್ಗು ಕಲ ಮಂಂ ನಿಬ್ಬರದಿ ಕಾಸು ವಕೈಲುಗಳ್ಗು ಮಾಧವಾವೈ।
ಜನ್ವೆ ನಿವಾಗಲ ಘಕ್ಕಿವಾ ನಪಿಂಗಾ ದಕಧ ವಿಾಚೇ॥
ಆವನದಂ ತಾವರಿಯುದಂತಿ ವನವೊಲೆ ತಿಗೆ। ನಿೀ ನೆಂಪ್ನ ನಾಕ್ಕೆಂಯು ~~ದವಾಸಿ~~

ನನಭೂಪಿಸಿ ವೀನರಿಯದು ನಾಲಕ್ಕದೆ ತ್ರಕೃಪಿಗಾಗಾಂ॥ ॥೨೦॥
ಅನಿಕರೊಳು ಶ್ರೋಭದೆ ವೀನೀಜನ ಮುನೀಂದ್ರರ್ನೆಲ್ಲರ್ಕೆ ಸ್ಗಂ।
ಮನಿದು ಮಾಡಿದೆ ವಜನಿತಕರೆನಿಸ ಮಂತ್ರಯಂತ್ರಕಳಂ॥
ವಸುತ್ತೆನಿಂ ಸ್ನಂ ಬಾಳ ಆಲಯ್ಯೆವೃಮನೆಂಮೊಳರ ಪೇಡಿಲಗ ಪ್ಯೊರವರು।
ನಿನಗೆ ನಾನಂಜಿಪೆ ನೆಸು ತನೂಂದದೆ ವ್ಯೆಜವೈಶ॥ ॥೨೧॥
ಬಂದು ಬಾದರುರತ ನಿಲಯಮಂ ಮುಂದೆ ನಾ ಭಾತ್ರಂ ಶಾಲಯ
ಕೆಂದು ವುನಿಯೆಂದೆಂದುಕಲು ವಯಂಪ್ರೆರವುಷ್ಟು ರಿಂತುಳ್ಳಾಂಗೆ॥
ಅಯಂದುಕು ಖಯುದು ಬಾನಿದೀವೇಹುಲ ವೆಂದುಮೋದಿ ದುದಿಲ್ಲ ದಿರ್ಪ್ರದು।
ಈಂಡೆಶಂಭುಕೆ ಶರಣೆ ವುತ್ತೆ ಕೃಮುನಿದುವಂದಿದುತ್ತೆ॥ ॥೨೨॥
ಘತ್ರಿ ಬಕದಿಯಂ ಪೊರ್ದ ತೊಡಸಪ್ಪು ತವದೇಹೊ ತೊಳ ಕರುಕ।
ಶ್ರುತುಷೆ ವಿಕದಿಕ್ಕಲಕೆ ಬದಿಂರಲದರ ವುಧ್ವದಲೀ॥
ಅತುಳ ಕಶ್ರುಜ್ಞೆಯಾಕರಿನಿ ನೂದಿ ಕುವುದಾಶವಲಂಕದುಸ್ರ।
ಕೃತಿಯದಿಕಿಹರುಷಾವ ನಂಬುಜೆ ಅವುದಳೀರತ್ನಾಗಕ್ಕೆ॥ ॥೨೩॥
ವ್ರುರುಷನೊಳುಳವ ಭಕ್ತಿಯುಲ್ಲದೆ ತರುಣಾಶ್ರವ ಭಕ್ತಿಯೊಳುರುತೆ।
ತ್ರರುಷನಂಮಿಅ ದತೆರುಣಾ ದುಸ್ತಿ ವಡೆಯುಕೆಂದು॥
ಪುರುಷನಂ ತ್ರೊಲನಿದು ನಿರವೇಕೃತನ ನಾರಾಧಿ ಪುವತ್ತರುಣಾನೆ
ಶರವು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದೇ ಬೇರೊಂದು ಗತಿಯಿಲ್ಲ॥ ॥೨೪॥
ಆಯಾರಿದ ತೋಲಾಯನಲನ ಮಾಡ್ಸಂತ್ವ ನಿಭಾಕ್ಯರುನಳಬ್ಬರ
ಜೀಯ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಳುತಂ ನ್ಯಯ ಪುರುಷ ನಂಬಿರಲಿ॥
ರಾಯ ಜಾಂಬಕ್ ವಂಚ ಜಾಬಿದ ಬ್ಬಾಯ ತೇಷೇ ಯುಗ್ಗ ದದ್ದತೆ।
ಯಾಯ ತಲ್ಲಾಮುಂ ನ್ನ ಶಂಭು ನಮಿ ತ್ರಿಪಾ ನಿಂಕ್ರ್ತ॥ ॥೨೫॥
ಧರ ಭಾಂಯೊಳು ತಿ ಲಕ್ವೈಭುಂ ಬಾ ತರು ಯೊಳ್ವನ ಭೂ ಪಾವರ್ಗಿ ತೀಕನ।
ಚರ ಭಕ್ತಿ ರಥ ತಾನಿರ ನಂದವಂ ತ್ರೆ ಜದೀ॥
ಯಾಲ ವಂಕೆಂದವೆ ನಿನು ತಬರೆ ಪರದಿ ಜಾನ ನೆಕ್ಪೊ ಶರವೋ।
ಶ್ರೆತನದೇ ಕುಲವಂಪ್ರೆಗಳ ಬೆಂಬತ್ರ ನಿಮುಹದಲಿ॥ ॥೨೬॥
ಮೃದನ ವುರೆ ಹೊಂಡಿಲೆಗಡ ತಲಯಂಕದು ಮಿದ್ದುಕಂ ತ್ರೆಂಪ್ರಾನಿ ಶರಗಳ।
ಪಾಡಿದು ತೆನೆದು ಮೂಂದೆಪ್ರುರುಷಾ ಶರಣಾಗಿದಾರ್॥
ಮಡದಿಯಂ ದೇಶಯತ್ನ ಕೇಳದವು। ಪೊದವಿಯೊಳುವು ನ್ನಾಂದು ಶಾಳಾ।
ಲ್ಪದದೆ ಶಿವ್ರೆ ಜಾಂಬಕೆಯ ನಿಶ್ಚಲ ತರವ ಭಕ್ತಿ॥ ॥೨೭॥
ಯುಂಡಬಕ ಮಾಡೇಶ್ವರ ಕುಪ್ರಿಂಯು ವಂದಕೈನೆಗಳ ಜನನಿ ಕಾಂಯಂ।
ವಂದಿಸುತ ಜಯ ಜಯವೆನುತ ಅರೆ। ಜನರು ನಿಕಳ್ವದೀ॥
~~ಯಂಡವಳ ಮಾಡೇ~~ ಪೆಂದರಗೆಪ್ಪಡವದು ತಭಂಯುದಿಂ। ದಂದಗಾಕವತಂಃ ತಗ್ಗುತ ಮರ।
ಯುಂದುಧರವಂ ಮೆಚ್ಚಿದಿದ ದೊಲನಿ ಕೈ ಜೈವೈ॥ ॥೨೮॥
ಮುದತಿ ವೃ ಜ್ಯೆವೈಲಿಕು ವುನೊ ಭಾವ ದೊಳುದಂ ಬಿದ ನಾಗಧ ರಿಯೆಸ್ಸ।
ಇದಿತ ಮಗೆಳು ವ್ಯಜನಾಥ ನೆನಲು ಶಿರಾ ಜಿ ದಿದಾ॥

ಯಿದು ನಿಮಿತ್ತವಿ ಕರಿನೆಳ್ಳಿಯೊಳು ಪದುಮಗೋತ್ರ ವು ಭಕ್ತಿಜಂತಾ।
ಕ್ಷಿದೆಂತು ಮಹಮಹಿಮೆಯನೆಲ್ಲ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸ್ಯಾ ಕೇಳ್ವುದೀ ನರಿಯಾ॥ ೪೧೯
ಬಂದುದದು ಭಕ್ತರ ಮಹಾನುಭಾ। ವ್ಯಂದ ಶ್ಲೋಕ್ಯತಿಳಿಯೆಂದ ಕಥವಾ।
ಬಂದ ಚರಿತಂಗಳ್ ನೆನೆದು ನಡೆನಂತ ನಂತರಲ್ಲಿಯ॥
ಅಂದಿ ಬೀಶ್ವರ ನಿಂದು ನರತ ಸೇಂದಿ ನಚ ಳಿತ ಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮೆಯ।
ದಿಂದು ನವಂಯಿರೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನಳ್ ನಬ್ಬುಟ್ಟಿ॥ ೪೨೦
ಕೇಳುವಡಂದಿನ ಕಾರಾಯರೇಕಾಮ್ನಳದ ಕಂಗಾನಾದದಂಪಾ॥
ಕೇಳವ್ರಗಳಿಗಿ ನಿಂಮ್ಮ ಜನಮಾರ್ಗ ತೆಳೆಲುವನೆಂದ್ಮಾ॥
ಪ್ರಳಿಪ್ರ ತಪ್ಪಿಂ ಜ್ಯೈವಮು ನಿವಂಕುಲ ವಿದೆಂಕೊದ ನಬ್ಬ ಯಿರೆಗ್ಳು।
ಮೂಲಯುತಂತ್ರ ಕೆ. ದೋರಿಯೊಡಲು ನಾದವಂನಿಅಭಿ॥ ೪೨೧
ನೆಲದ ಪರಂಪ್ರೋಗಲೀ ಯ್ಯುದೆ ಬಳಕದ್ರಿಷ್ಟಿ ಶ್ರೃಕ್ಯ್ರಯಂತ್ರ
ಬಳುವೆಂಬುಲಿ ತೋರಾಯಮುತ ಮೂದಲಿ ನಿಂತು ದಿದೆಕೆ॥
ಪ್ರೊತ್ತ ತೋಷ್ಣಳ್ಳಿಂ ದಿರಿಯ ಬಿನಿದಿಯನಲು ಮೊರೆವ ಭುವ ಜನ ಭವನವದು।
ನಳಾಮು ಖನೂಜಯರ್ಕ್ರಿ ಮುಂಪ್ರವೆಗೋಡೆ ನಳ್ ಸಿರವೀ॥ ೪೨೨
ನೆಲನಪಮನಕೆ ಬಿಜ್ಜನಿಂಮ್ಮಂ ಕುಲಕ್ರು ವಡೆಯ ನತ್ತಲೆವರು ದುಕಿದ।
ಧ್ವಳದ ದೀಕ್ಷನ ಭಂಗ ನಾ ನಡೆದೃಷ್ಟ ವಂನೋಡಿ॥
ಕ್ಷಲಮಾತೆಂ ಭ್ರಾಷ್ಟೆಯನೆಸುತ ಮಾದಲಿ ಬರಲು ತನಿತ ತಿಳ್ಳು ಜನ।
ನಿಳಯಪುಂತಪ್ಪ ನೀಳ್ದ ಬಾಮು ದುವಷಂದದಲದೇ ಳ್ದ॥ ೪೨೩
ಅನಳರಾಜ ನರೂಪ್ರಕಕದಿ ಕದಿಂತಗಿ ಬಿದುರ್ಗ ಮದವರ್ಗ ರತಿಳಯ।
ನಾನೆಕಟಕಡೆತದೆಡಿಗ್ಳಾರ್ಕ ಬಪೆಜ ನಳ್ ದನೆಕೆದದಿರ ಪ್ರಾ॥
ಅಯು ನಳನಿ ಮುಂಪೇಳ್ ಲೋನಿಂತ್ತಾ ನಿ ಮಾಬಿದೂ ಳ್ಯಯು ರಡಕವಂ।
ನಾನಿಯೂ ಮುಂಪ್ರಿ ನಕಶೆ ಯಾಮೊರೆದೂರದು ತೆಗೊರುತಾ॥ ೪೨೪
ಬಂಕಿ ತದಮ ನದನನೆ ಮೊಕೆಪುದ ಬಂಕಿ ವೇವನಲೆಂಕೆ ನೆನಗಾಂ।
ತಂಕ ಪ್ರಂಟ್ಟೀ ನೀರಭಕ್ತಿಗೆಯತೊ ವಧಮಜ್ಯಾ॥
ಶಂಕರಂನಿಂದೀನ ಪುನ್ಯಕರ ಕದಿದು ಪೊಟ್ಟೀ ನನೆದಪ್ರದು।
ಬಿಂಕನೀ ಕಕಲೀನಳಂತೇಳ್ದ ನನದುಂಬಿ ಕದೂ॥ ೪೨೫
ಬಾಳ್ಕಳರ ನಂವಡೆದು ಕಡದ ಶಂಖಾ। ತಳದ ಜನವರಿಯಲ್ಲೈಕೇಳ್ದೆ।
ನೆಲಪ್ರಂ ನೋಡಲು ಭಕ್ತಯುಕ್ತ ವನೋಡುನೀ ಮುಂದೇ॥
ಅಳದುಕ್ಕಳ ತೆಮು ಬರುದಿ ನಳ್ಪ್ರಳಮುವೆಂಜ ನರೂಪ್ರಗಳ ನಿದಕೋ
ಕೊಳ್ಳನೆ ಮದ್ವಾಗೊಂದು ಬನದಿಯು ಮಲ್ಲನೆ ನಿಮುವನೂ॥ ೪೨೬
ಬಾಷೆಯಿದು ನಿಂಮ್ಮನಿ ಬರಂಕತು। ಸನೂಮನಳ ನಿಂಸ್ಯವಿಕರಾಬಿಮಗೆ।
ಘಾಖ ಮಾಡಿದಡೇಮ ಫಲವೆನಗೀನ ಳಿಂದು ಮತೇ॥
ಆವಮಯವೆಂದನೆ ಯೊಳರಲುಲ್ಲಾ ವದಿಂ ಬನೆ ವಂ ಪದಕಮರಿ।
ಮೂವದ ಭರ್ಗಮ ಭಕ್ತರೋಳಗವೈತ್ರು ಕಬಳ್ಳಲು॥ ೪೨೭
ಧಾರು ಣಾಶ ಮು ಬಾಜ್ಜ್ಯ್ಳಮನರಿ ನಾರ ವಬಿ ತಂ ಬಂದು ನೋಡಲು।

ಪೌರ ಜನವೆಲ್ಲರು ಪಡೆದು ನಡೆತಂದು ಸಾಂದ್ರರಲಾಗ
ವೀರ ಶೃಂಗಾರದೊಳು ಮದಿರ್ಭ, ವೈರಿಯಂತ್ರೇಕಾಂತರಾ ಮನು,
ವೀರಭಕ್ತಿಯಿಂತೊಳ್ಳಂಕಾರದ ವ್ರೊಲ್ಲರಂಮೆ ಚಕ್ಕೀ॥ ೬೩೮
ಧರರಪ ತಪಿತಕಾಂತ ಮುಖವಂಕರು ಕದೊಳು ಕುಳ್ಕಾಡಿವಂಡೇ,
ಶ್ರರವಾಕಕರ ಭಾವಮಿಬಿಬೋಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲ ಧರಣಿವೆಂದು॥
ಪುರವ ನಾಡಿ ರಂಗುರಲುಪಿ ಹೊಟವಂಕ್ರಂ ಧರದೊಳ್ಳೊಂದಿ ಪಿ ವಂದುಶ್ಶೈಯ್ಯಲಿ,
ಶರವ ಮೂಡಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಮನಿಯಲದುಸ್ವಸ್ತ್ರ್ಯಾಲಿ॥ ೬೩೯
ಅಷ್ಟಿಯಿಂದವಕಲ್ಲದೆಲ್ಲನಲ್ಲವ ಹೂಪುಷ್ಟು ಕತಿದ್ವೋಬಾಲೆ ನುತಚೆಗ,
ಬಿಷ್ಟು ಶೈಗೊಳ್ಳಲು ಬಡವನಾನಲ್ಲಿಕೀತ್ತಿನೋತ ಮಿರಲಾ॥
ಅಷ್ಟಿರಾಪಂ ಮಿಕ್ಕರರು ಪುಂಬ ಟಿಟ್ಟ ಚಕ್ರರು ಪ್ರಘಂಟಮುತ ವಿಂತೆ,
ಪಿಷ್ಟಬದ್ಧಂ ಶರವನಲು ನಿಮುತ್ತುಂತರಂ ಮುಗಿದು॥ ೬೪೦
ತ್ತಮತಮೆಗಿಜಯ ಜಯ ಯ ನವರವ ನಿಗಳಬಾಹು ಮಿಗ್ಗಿಲಶಿ,
ಲ್ಲಿವೂನವರು ನಮಿಣ್ಣಲು ಬರುಳವಾದ್ಯದ್ವನಿ ಗಲಗ್ಗಳನಿ॥
ವಿವಿಧ ವಿಧ ನವ ನಾಟಕ ಮಹೋತ್ಸವದ ಮುಚ್ಚಯ ವಿಶಿಂಪೆ ಯೋಗಂ,
ಕವಿಭುಬಲವ್ಯೈಯ್ಯಲು ನಿಡದದ್ದಲಿ ರಾರಂಮೆರೆಯಲು॥ ೬೪೧
ನಲ ನಲದುತ್ತ್ರವೀಧಿ ವೀಧಿಗಳ್ಳಂಳ್ಳನಿ ಜತೆಗೆ ಕೂಳಿ ತಾಳ್ಗಳಿ ತಿಗವ್ಯ,
ಗೆಳ್ಳನಿಪ ರಾಡಾದುಕೆ ಪರಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಲು ಪ್ರತ್ರೈ॥
ಚಲರೆಚಲರೇಯಮತೆ ಚತ್ರ ವಲ್ಲನೆಶ್ವರಭಾಂ ತೆನ್ನುತ ವಂಪ್ಯದು,
ಗಲತೆನುತ ಜಯವಿಡಿಯನುತ ಬಿಟ್ಟಾಲ್ಲದ ಬೊಟ್ಟು ಠಾ॥ ೬೪೨
ಯಿಂತುಕ್ಕಟದೊಳು ಪುದನವೆಯಂತರಂ ತಾನೈದೆಮೆರದೇ,
ಕಾಂತರಾಮರಂ ಕವೆಂದಿವದೇಶುಲಶೆ ಬಂದರು॥
ಪುಂತೆನಿಂದಿಂತೆಂದ ನೆಲೆವರು ಒಂತೆ ವಯವನಲ್ಲರಾವಿಮಣಿ ವಾಂ,
ವಂತು ವಾದಿದ ಭಾಷೆ ಸಂದಿತೆ ತೆ ನೋಡಿ ವಾಲೆವೆನು ತಾ॥ ೬೪೩
ಅಂತಕಾಂತಕ್ಕೆ ಚತ್ರೊಬಡೀಕಾಂತ ವೀರ ಸು ಭಾಂಕರ ನುಲೋ,
ಕಾಂತ ನಾಥಂಮೂರಿ ಸುತ ನೇಕಾಂತರಾ ವೈರಿಯ್ಯಾ॥
ಪಂತ ಪದೊಳು ಶರವ ನಷ್ಟಿಂತೊಳ್ಳಂ ತ್ರ್ಯವಂಧನ ತೊರ ನೆ ಮನ್ತ್ರೆ,
ವಂತ್ರ್ಯವಂದಿಪೆ ಗೋಶಿಯಾ ನಿ ದುಗರು ವಿರಾ ಜಿಮು ಠಾ॥ ೬೪೪
ಶಂತ್ರ್ಯರರ ವೇದೇವಶಿಂದೀಕಾಂತರಾ ಮೈಯ್ಯನ ಶರೊಬ್ಬವೆ,
ಪಂತಕವೆಲ್ಲೊಶಂಗಳ್ಳಲ್ಲಿದು ಪಾಷೀಯ ಬಂತ್ರ್ಯೆ॥
ಚಿಂತಿಸುವ ರೇಕಾಂತರಾ ಮನ ನಂತ ತ್ರೇಜೋಮ ಮೆಯಿದು ಲೆಗ,
ಕಂತವಾಯು ತ್ರಿಜಕಂದರ್ಶ ಭನುವ ನಮಧ್ಯದೊಳಗ॥ ೬೪೫
ಯಿಲೆತನೇತ್ರಕೃಷ್ಣ ಶಿವನೆಂದೋಕು ಪ ನುಜ ಬ್ರಾನವದು ಭುತೆ,
ಜಾತಮನವ ರಾಗಿ ಶೈಗಳ್ಳಲು ನೊಡಲಾನದಲಾ॥
ತಾತೆಕರನೆಮ ತದ್ದಮೊನ ವಿಟ್ಟಾತೆರದೊ ವೇಕಾಂತರಾ ಮನು
ಭೂತಳೇಶ ನವ್ವೆಯ್ಯಳಾ ಜಯ ವ ಕ್ರೈವಂಶೊರಲು॥ ೬೪೬

బందు జినసమయమ్నట్లు శవగనా వృందకుం సాష్టాంగమొనగు
వందిసు తమందే శమోఘరలూ త్రవరవ గారిసల్లలు
నందు మురెత్రయమస్తోత్రచక్రత్రర మంచితే జోనరమణితారూ
నందదింపిడు జోంబ్సెనల నడుతూరు తాడుత్తా ॥ ౫౭౭౫
కవికవిదు బలవినప్ప నధికారవది కందూదిడు అత్తు జినవం।
బవర త్రతిగళ్ళనేల్లసం మురిమురిదును స్తోత్రే॥
లవిరకంకల్యాణదొమ్మనే నిమవడే జినసు బనదిందుంబబా।
జవళ సుదియిల్లేసలు ఫలదిఫలదిమాది చక్రాశి ॥ ౫౭౮౪
జనవరియులతి శౌర్య మధువర్ధనవనవిసేదిలాంతబామృ
య్యవమరువెయుంపృథక్ఫలతరలా బద వవంకంవ్యా॥
మనజొడయు నాలంగవ్యుక్త నేమత భక్త్యమొగ్గొలదికుతర
లనవరతలతిక్కి శిగయిందాం యప్పయ్య విరుంతిదాగ ॥ ౫౭౯౫
యింతవం తానంతె గళగొళ్ళకాంత నా పృయ్యనళథియను।
త్రాంతమంకెఖడొడె బరదోదిదొడ్డె రజిదడే॥
దంశికరిభుజ జరిమ్యనరిప్ర భుజ గభూశాంతలిశుచిశ్వసాన్నాభాథిగ।
శ్లంకంకం సూప్పాథనగ్రంధిదిఢగళు దిద్దడుగూ ॥ ౫౮౦౪
శ్రీ అంతర్ప్రబంధి జాగ్గవిదమూరగ జిలక్ష్మీ మంగళమడా శ్రీనురవే గతిలు
॥జూడల్ల బాజరవ రళ ధి॥

॥పల్లవి॥

మూదలవిసౌరాష్ట్ర శితియుం పోలదిం గూచారదల్లిగే।
మెధనీశనళొగె కందను బాజరద సెందూ॥

॥వదనం॥

వత్తలొజనవ చలక్షిత్తిగ। నూత్రప్రియంణ్య ముప్రియంణ్యవిత్రన।
విచిత్రరా సుస్త్రరక్ష మనస్త్రీదర బలశౌర్య॥
విత్రరం విత్రరవమయు ఫుము దత్రరా గ్రణాఘుసునా విథవాం।
సుచిత్ర రాజారళ వాత్స్యం ప్రాసగవితః తిగ॥ ౫౮౧
వానరాం బళ సూత్రగళ్ళొడ్డులదేవ బాజరవ్యుంచువె నలతి
గానవా త్మను లంచజంగమ పూజనా నేత్తా॥
భావనరి ష్టధ్యగసునా విద్రావణాం వగతేంద్రియాది మహీళా
జోతిష్ఠయుం నభవనావళతా తగత ధ్యానా॥ ౫౮౨
దుర్భగనప్పంటళంగ గభాగ నిభగరం నిభగం న్నభావం
నభగరా భాంధా నమో జనళమగళమగళ నూ॥
జనిభగళత్రయ నతుళ బలనేగ నభగనష్య యునరుడా బుద్ధజ।
తుభుగజ ప్రందర్యాదిదేవ మదప్రరాళ నూ॥ ౫౮౩
అంనృద్యవదరాధరా శని అంనృద్యవానగవళళ భవ

ಅಂಸ್ಪದ್ವೈತಮದಾಂಟಿನಿಶೆಟಿಮು ಕಾತ್ರವಪ್ಪರಾರಾ
ಅಂಸ್ವಾದ್ವೈತಮತ್ತಂಗ ಭವಹರಿ। ಅಂಸ್ಪದ್ವೈತಪ್ಪುರಂಗ ಪ್ಪುಕರಶ್ರು।
ಅಂಸ್ಪದ್ವೈತಲತಾವಿತಾನವಿಲಾಸನಿಕಗಾತ್ರಾ॥ ೪೪॥
ಹರನಘನ ಶೌರ್ಯತೆಯ ನಂದಾ ಶ್ಶರನಚರ್ನ್ನತೆಯು ಇಸ್ರಂಗಾ
ಶ್ವರನನ್ನಿವಲಂಸ್ಯೆಸ್ವ ಭ್ರಾವನೆ ವಿರಕಗಾಪರಸಾ॥
ಧರಮಶೌತ್ರತೆ ಭಸಗುದಧೀ ಜಾದ್ಭರಮಂಡೋ ದ್ವತ ಪಾಕಸ್ತ್ರಿಂಯ।
ವಿರುತಗೌನಮನುಬ್ರಕಮ್ಮು ತಂಳ ತರ್ಕಯುಕ್ತಿಸ್ಸಗಾ॥ ೪೫॥
ಶ್ರೋವಿಯನಿತ್ತಂ ಹಡಿದದ್ದುರುದೇವನೀ ಜಾಚರದ ನಂಶೋ।
ಭಾವಕೋಂಸ್ತತೆಮೂರ್ತಿಯಾಗಲು ವಿರಚಿಸಿದ ವಲ್ಲಾ॥
ಜಾವಿಗುವದಾಂತಲ್ಲಿ ಪಾದೋಗಡೆ ಭೂವಳಂತು ದೇಂಳ ಸುದಂತುನಿದರು।
ಪ್ರಾವತಾರದದಿವ್ಯಮರುಮೆಯುದೇ ತರ್ಕ ವರ್ಗ ಹುದರ್ಪ್ಪುಮೋ॥ ೪೬॥
ಯಂದು ತೋಳಂತಹುತ ಮನಿ ಫಲವಂದದಿಂ ಹೀತರ್ಗಸುತಿಕಲುಪಾ।
ನಂದ್ರ ವಿಯೋಲ್ಸಿತನ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಸುವಾಟದೆಲು॥
ಜಂಡುಪಿದಶ್ಯಾಂತಾನಮಶ್ರುತಿ ವೃಂದ ವೇದಾಂತ ಶ್ರೇಣಿಯುಕ್ತಿಸ।
ಳಾಂದೆವಂಶಾದಿತ ವಿವರಣಾನುಮತ್ತ ಚತುರದೆಲು॥ ೪೭॥
ನ್ಯಾಯವೈಶೇಷಿಕನ ಮತ್ತಾ ಜಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಗ್ರಂಥ ರಾಗಾಂ ಪ್ಪಾಂಡ
ಪ್ರಾಯವಾನಾ ಘನ ಸುಗಾ ವಾದಿಪ್ರ ಮಾಡಾದಲು॥
ಅಯತಾಬಳತರ್ಕ ವಾದೋ ಗ್ರಾಯತಲ್ಪ ನದಂಡ ತತಿಲತೊಳು।
ಘ್ನೀಯತಂ ಬಾಜ್ಯೆಯ್ಯನವಿವೋ ಧ್ಯಾತ ಚಿತ್ರದೆಲು॥ ೪೮॥
ಜ್ಞಾರಿಯುಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಸ್ಥಿತಿ ಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ ನಿತ್ಯತ್ವ ವಜನಂ।
ಬಾರಮಣ ನರಹರಿ ಸುರತಿ ಕತ್ತಿಂಯ ತಾನೋ ವರ್ಗಸೇ ಕತರಿ॥
ಶೌಂಕ್ಷಿ ವದ್ಧಿ ಭವತ್ರಮುಬ ಪ್ರಂಡಾರಕರು ಸುರರು ಕಶುಕತನಳು ದಿ।
ಜಾರ ಸುವಹೆಂದಿದನೆ ಸಂಪಾದಿನಿ ವಿಜ್ಯಂಬಿಪಸುತಾ॥ ೪೯॥
ತ್ರಿರಣರಂ ತತಿಸನ ನರಿಯು ವೃಷ್ಣಿ ವರಸೋ ಗೋತ್ರಂಗಳಂ ಮೆಸೆ।
ಚಿಪ್ರಕಂ ಚಪುದ್ಧರುಸಲವ ದೊಮೋ ದನ್ಯಾತ್ರಿಯಂಬರಾವನಸಾ॥
ಪವರಿ ಅದ್ವೈತ ಸರನ ಕರತಡಿ ತವಿನಿಜಾವರ್ಗ ಕೆರನವ ನಿಂತೊಳು।
ಶಾವನ ಭಕ್ತಿಯ ಕಾಂತ್ರಿತಿ ಕ್ಷಿತಿ ತೇ ಜಮಂವೆತೆದು॥ ೫೦॥
ಹಿಸುವ ಭಕ್ತಿ ಮಹಿಶ್ಚೆದಿಂ ವತಿಗನು ತರಳು ತಾಂ ವರುಷ ವರುಷಮೋ।
ಳೊಸಿದು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಶ್ರೀಪ್ರೋನಿ ವಂಶೋ ಮರಾ ಸದೆಲು॥
ವಸನೆಯನೆಮುಲುಜಾಸರವ ನಯದಿಸು ವದಿನಪ್ರಿ ಕಲು ಶಂತೋ॥
ಷ್ಷಿಕುತ ಶಿವರಾತ್ರಿ ನಿಸಮ ವಿಸಲು ವೇಳ್ಯ ನಾವೆಸುತಾ॥ ೫೧॥
ಪ್ರೊಪವಿಶಂಸರುಹಿ ದೊಡೇ ಪ್ರಕಸೊಡನೆ ಕೆಲಪ್ರವಾಂರಪ್ರಂಪಿ
ವಡಿಸಳಂಕಗಾಜದೂಳ ಶಿಯುಬೇಕಂ ಪ್ಪು ವ ಊಕವನೂ॥
ಕ್ಕಿದಿನಿ ಶ್ವೋ ಸಲು ಬಾರದಿಂ ತೆರದಿದೆ ಗೊಳ್ಳೋ ಗಸೆಂ ಕಪ್ಪಸಿಸಗಳ
ವಡಪುದದು ಬಾಣ ತಿಮು ಕೂಳಿಯ ಪ ಡವಿನಂ ದೆಸೆ ಲು॥ ೫೨॥

ಯರ

ಮುಂತ್ಸೋಮ್ರಾಳಗಳ ಪ್ರಭಕ್ತಿಯು। ಮಂತ್ರರಹು ವಂಶಾಡಿನ ಡಹುವ್ರೋ।
ಡೆಂತರ್ಪ್ರಮೋದು ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪ್ರೋಕ್ತವಲ್ಲದಡೇ॥
ಅಂತುತ ತ್ರಿವವಂಬರಿಪಿ ಸೋಂಬಂತೆಮಾಡೋವರಿದ। ನಿಜುತೆಮ।
ರಂತರಿಗೆಳವರಾತ್ರಿಯೂ ಗತರಾತ್ರಿಯುಂಮತ್ತೇ॥ ॥೧೩॥
ಪಾದಪಾದದಿಶಂಪ್ಸಿಲಪಂತೂಡಬೇಕೆಂದೆನು ತಳತಿಂಯು।
ನಾಡಿಬಿಜ್ಜಳನಂಪ್ಸರವುಮತದಿಂದ ಪ್ರೋಕ್ತದಿರೂ॥
ಬೇಡೆನುತ ನಿಶ್ಚಿಡೋಡೆ ನಹುವನೆ ಪೂದಿಂತೋಚದೆ ನಾದು ತಂಕ್ಷಣ।
ಹೂಡೆಭಾರ ತಿ ವಾದಲದಿ ಪಡಿಂಯ ತಿಪ್ಪೋ ಪ್ರಪ್ರದೂ॥ ॥೧೪॥
ಶಪ್ತನಲ್ಲಾಅತನಂಬಂ। ತಿಷ್ಠಪೊಡ್ಡಲದೇವನೆಲ್ಲರ।
ದ್ರಿಷ್ಟಿಸೋಜರರಾಗಲಲ್ಲಿನೆಬರುವದಿಲ್ಲದೊಡೇ॥
ತ್ರಿಷ್ಠಿಂಯರಿಂತು ಬುಅಲ್ಲಿಗಾಂಪ್ರೋಷ್ಟ್ವಮಾಡಿದೊಡಲ್ಲದೊಡೆಹವ।
ಸುಕ್ತಿಶೇಖರನೆಂಮ್ನನೇಮವನೆಂತು ಕಲ್ಪಿಟ್ಟುವಾ॥ ॥೧೫॥
ಯುಂದುವಿಶ್ವಾಂತಾತ್ಮಸಾಗರ ಅಂದು ಜೂಪನುಪುತ್ರಿದೋತಿಯು।
ಸೊಂದು ನಂದಿಂಮಪ್ರೋಳವಿಗೆರಿಯಸಾಗಳ್ಳಿ ಶಿದಿ ದುಕೊಂಡೂ॥
ಮುಂದೆ ನಿವರಲರೂತ ಬುಳ ದಿರೂರಿ ಯುಂದದ ಅಳ ರಾಜಂಪಳ್ಳಿ ಪರಿ।
ತ್ರಂದು ಪಡಿಗಳ ನಲ್ಪವ ಬಾಜ ಚರಣಂ ನಿಂಬಾತೆಂದಾ॥ ॥೧೬॥
ಬಂದ ಸೋಪೋಳಮು ಬರುತ್ತಂ ಮುಂಡೆಂಯು ಕ್ಷಂಕಳುರಿ ದೊದೆ ನಾ।
ತಂದೆನಿದೇವ ನೋಡಿ ಕೋಶವಸಿಷ್ಟದೋಲೆಯುಮೂ॥
ಬಂದೆರುವಮಡುಪದಂಗಳಾಲ್ಪಿತಂ ಪೆಪನಪಿಸಾ ಕ್ಷೇತ್ರತಿರತಿ।
ವಂದಿ ಬಿಡದಿರವೇಳ್ಳನಾಂಪ್ನಯುಕ್ತಿಂಪ್ಲಾನಿದಲಿ॥ ॥೧೭॥
ಇರಿಂಯರಳಾಜದ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಲ್ಲವ। ನಿರತ್ತದಾಗಳ್ಳಿ ತೆನದು ಸೋಮೇ।
ಪ್ರರ ಸೋತೆಮನಿ ಸ್ನಲ್ಲಿ ಗೋತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ಪಾದರ ನಮೂ॥
ನಿರೆ ತವರಪೆಯು ಮುಕ್ತಿ ಅಯತವೆರರಪೋಳಾಳನು ಪೂಯವಾನಲು।
ವರರುಜಿತಮುಖವಾಮನಂ ಬಾ ಚರಪೆನಿಂತೆಂದಾ॥ ॥೧೮॥
ಪರದವಾಚಂಪೆಡಿಗೆ ಸೋಪೇಳ್ಳಕತ ಪತ್ಸ್ಮ ಬಪ್ಪ ನಿದಂದೆಲೆ।
ಪರಿಃಪುಪ್ರಡೆಂತೆನಲು ನಂಬಿನ ಹೊಂದವೇಳೆಯುಂಸ್ಥಾ॥
ಯುಳದ್ರೈದು ಭಿರದದುರಕ್ಷತಿಸೋ। ಪರಿಪದಲ್ಲಿಂತು ನಿಂದ ನಲ್ಲಾ
ಪುರಹರಂತಾವೆಂದಿದಂ ನೀವಿಭಕ್ತಿಮದಿಂತುದಿರಾ॥ ॥೧೯॥
ಭಕ್ತನೈಅತನಕ್ಷೆನಕ್ಷೆನತ್ರಿಪ್ರೋದ್ರುವೃತ್ತಿಬಾ ಪತಿಲ ತ್ರಿಭಾವದ।
ಶಕ್ತಿವಂತವಲ್ಲಶ್ರೈತ್ಸ್ಯರು ನೋಡಿ ಜೋಡೇ॥
ಭಕ್ತಿಶೋಳ್ಳಕಿ ವೆಪಂದಾಜಡವನು। ಭಕ್ತಿಕಿರಿದಿ ವಡವನಲ್ಲರೆ।
ಭಕ್ತಿರಾ ನತೀಳಿರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಳ್ಳಕೇಳ್ಳರನೂ॥ ॥೨೦॥
ಲಲಿತ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕೋತರ ಲಾಭಗು। ತಳವರಿಂಯು ಶುದ್ಧವೈಶಂಮನ।
ಪಲದಿರದಿವರಂದಲ್ಲಯೆ ಬಿಕ್ಕದ ಸೆಲಾ ಶವನೂ॥
ಬಳಕೆಅದ್ವೈಂಪ್ರ್ಯನ ಳಭಕ್ತಿಗೆ ಸುಲಭ ಸಾತ್ವಿಕಂದು ಪ್ರಲಗಿರೆ।

ಯಲಬಿಡದೆ ನವಶಿಲ್ಪರವಲಾ ಸೋಮೇಶ ಸಂತಾನೀ॥ ೨೧೧
ಆರಶರಂಮುಲ ಯಿಲ್ಲಿನೆಂಪ್ಪಂಮು ದೇವ ನೈಮಿತ್ತಿಕಂಮು ಪುಂಜವು॥
ಭಾವಿತಾನೇ ಬಂದನೀಶಿಡಿಹಾರಿನೇಷದೊಳ್ಳೂ॥
ಒ ವಶದಿಕರಿವಿಂತ ದೃಶ್ಯದ ಭಾವನತೆ ದೊರಕೊಂಬುದೇ ಜಿತ।
ಭಾವಜಂಗಲ್ಲದೆ ಪೆನುತೆ ನಿಶ್ಚೈವಿ ಮನದೊಳನೇ॥ ೨೧೨
ಪುರಪುರರು ಷಾಸ್ತ್ರನಳು ಭೋಗರವೆ। ಪುರಿವೃತಿರೆ ನಯಾವಂಗಳಿಳ್ಗೂಳಂ।
ಕಾರನಿರೂರದ ಲೇಖಮಾತಾಂಮುಕ್ತನದಿ ಧರಿಪೀ॥
ಪುರವರವನಿಂತ ಕ್ಷ್ಟ ಶೋಭಾ। ಭರಿತದೊಳು ಮಾಡಿಪಿಯನಘ ಬಾ।
ಚರಪಿವಾ ನಂಚಾಕ್ಷದೊಳು ಬೆಳಗಾಗಲಂ ತೊಡನೇ॥ ೨೧೩
ಬಪವರಕರಂ ಭಕ್ತರಂ ತಾನ ಪಿಮನದ್ಯೋಲಗ ಪವಿತ್ರ [illegible]
ಚಿಗಮುತೆ ಪೆಂಪಂಚ್ಛಿಶಿಡೆ ಮೊಳೆದೆಸೆದೆಸೆ ನಾಡುತ್ತಾ॥
ಕಶವಶರು ತಿರಲಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಗೆ। ಪೊಸಶರಿಯೊಳ್ಳಾ ಮುಕ್ತಿಲಾಪಂ।
ದಿಪುತಿ ಪೋಮೇಶ್ವರನ ಭರವಂ ನಿದುರುಮೊಳು ತಿರಲು॥ ೨೧೪
ಬಂದವದೆ ಬಂದನು ನಚರಶ್ಥಿಳ ದಿಂದೆ ಬಂದ ಮಹೋಮನಾಥ ಮಾ
ಬಂದನದೆಂಮುನತೇಳು ವಾರಾಪಿಗಳು ಘೂಮಿನ ಮಾ॥
ಛಂದದಲಗಂ ಭರವಾದ್ಯ ಮಂದಘೋಷ ಗಾರೆಯುಪು ತಿರೆಗ್ಘೋ।
ಶಿಂದು ಲಪು ಶಿರಚ್ಛನಗಳು ರೆನೆರೆಸೇಳ ಬರುತಿರಲು॥ ೨೧೫
ಪುರಜನಂಗಳು ವಿಸ್ಮಿತಾಂತಃಕರಣರಾಗುತ್ತ ಜಯ ಜಂಪಲ್ಲನಿ।
ಮೆರೆಯೆ ಮುಗಿದಕರಂಗಳಿಂ ದಾಲೋಕಿಸುತ ಮಿರಲು॥
ಸರಹರನಿಶ್ರೀಮಸ್ತ್ರ ನಾಥ ಮಪಿಂಯುಕ ಜನ ಸೊಡದುಕೊಳುತಂ.
ಸ್ವರಮೆಸೆದುಧರೆಯೊಳು ಪುತ್ರ ತಿಸ್ಥಿ ತನಾದ ನರಿದೆನಲು॥ ೨೧೬
ಯಲ್ಲರರಿಯಲು ಪುಣ್ಯಶರ್ನತ ದಲ್ಲಿಶ್ರೈದಾಪಿದ್ಧಾರಾಮನು।
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಂಸ್ರ ಭೋದಿಪಿತಿಲ್ಲದೆ ಬಳಕಾ॥
ಅಲ್ಲಿಕೊಂಸ್ಕಲಿನೆಯ ಪುರಕೆ ತಡವಿಲ್ಲದಿದರ್ನ ಮಬಾಚರಪನಾ।
ತಿಲ್ಲಿಗೀಗಳು ಬರಬಕೊಂಡದು ಪೋಮನಾಥನನೂ॥ ೨೧೭
ಯಿಂತು ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಹಂತ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುತ ಭಕ್ತರ।
ನಂತರಂಗುಲಶೀತಿರ್ನ ಮುಕ್ತಿಂಪರಿಣಾಮಿದೆ ತಿರಲು॥
ಪಂತನಂ ಮಿಸಿಬಿಜ್ಜಳಕ್ಷಿತೀಶಂತ ನಂತಾಂ ಬಂದತಿಶಯ।
ತ್ರಾಂತ ಮಾನವನಾಗುತುಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದೊಳು ನಮಿಪೀ॥ ೨೧೮
ಜನಪನ ಖಿಳದಿಂ ಯೋಗಪುಂ ಜಯಶಿಸುತಿರಲು ಬಪವರಕ
ಗನುಂ ನಯವಿನಯದಿಂದಾ ಬಾಚರಾ ಜನ ನಂಸ್ಕತಿರಲು॥
ಒವಿತಿ ಲೊಳ್ಗಳ ಗಜಂಗಳಂ ಗಂಪನೆರೆದು ನೆಲನಿಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿ ವಿ
ಕೃವನವರವರತ್ನದಾ ಶಿವಭವನಮಂ ರಚಿಪೀ॥ ೨೧೯
ಪರಿವೃತಪ್ರಾಕಾರಮಂ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ನೈತ್ಯವಿ ಷನರ್ಗವಂಚ್ಛವು
..ನಿರವಿಬಾಚರಸ್ಯಯ್ಯಾ ಪಾವ ರಾತ್ರೆ ನೇಮವನೂ॥

ಉರುಷದಿಂ ಪಲಪಿದ ಮ ಜನರಾ ಕ್ಷರಿ ವಡು ಉಳಿಹೋತಾರ ಪೋಗಪೋ।
ಶ್ವರನೆನಲು ಲೋಕತ್ರಿದಿ ಕ್ಕದ ಬೊಳಿವೆರು ನವನಿಯಮಲಾ॥ ೪೨೦॥
ಆವಾಂಕಟಕದೊಳು ಕ್ರಿಯೆಡ್ಡಾಕ್ಷದೇವ ಬಾಜರ ಧಂಮು ಭಕ್ತಿ।
ಭಾವದಿಂ ಧರವಮಯು ಶೋಳಾರುಳ ಮಹಾ ಮತಿ ಕ್ತಾ॥
ಭೂಮಿನು ತವಾಗಿರಲು ಪಿಂಯಗ್ಳು ಭಾವದಿಂ ಬೋಗವದಿ ಇವೈರ್ಯತೆ।
ಭೂವಳಂತ್ರಾ ತಾತ ಪಾರಾಯು ಪೂರದ ವಡುವೆ॥ ೪೨೧॥
ಪ್ರುರದಶರವಾದಿ ನಳು ತಾನುಂ ನೆರದು ಸೋವಿಂದತ್ರ ಮಮೆಯುಂ।
ಶರವಿಜಿ ಮೊಮಾದಿದಿ ಬಳ್ಳಿ ವಂದಬಿ ನವಾಲಯು ಕಾವಾ॥
ವಿರಜಿವಲು ಶುಭದಿನಮು ಕ್ರಾತರಂ ವರವಿಯೂ ಪ್ರೊಳತೊಳು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ।
ಅರಪನೇಲ ನವಿತ್ತ ಮಲವಿಯೋ ವಾತ್ಯೆ॥ ೪೨೨॥
ಕುಳ್ಳತಿದಾಭ ಬಿಜ್ಜಳಂತಾ ವೆಲ್ಲುರಂ ನೋಡುತ್ತೆ ಬಾಚರ।
ಬಿಲ್ಲಿಗೇ ತರೆ ಬಾರ ಪಾತ್ರದ ನರಿಯುನೇ ಮುಂಪ್ಪಾ॥
ಬಿಲ್ಲ ನೋ ಭಿಸೆ ಗೊಳ್ಳ ನೊಯಿಂ ನ್ನಿಲ್ಲ ನೊತನ್ನೋ ಲವನಂ।
ಕೆಲ್ಲದರೆ ತಾಂ ಭಕ್ತ ನೆಂದೊಯಿ ಮಹಾ ನ ಚೆಯು॥ ೪೨೩॥
ಪಾಲನರಿ ತಾ ಬಾರ ನೆನುತಾ ಖಳ ಹೋಳಮಾ ಮನ ಸುವವಾ।
ಪಾಲಕಂಜಿಂದ ಮು ಬನವನೆ ಲತಿ ಳರಪ ನಾಂಮ್ಮ॥
ಪ್ರಾಳನವ ತಪ್ಪಿಸಿದ ಪಾದೊಡೆ ಕಾಳ ನದೊಳೋಡಿದಡೆ ತಪ್ಪಿನ।
ಪೇಳಿದಂ ದಿವಿ ದೊಡೆಯು ಚಿತ ವಳುದಲ್ಲದೇ ಬಳಾ॥ ೪೨೪॥
ಅಂಗವಿಷ್ಪ್ರಯಿಂ ಪ್ರಲೀಲಮು ಭ್ಯಂತಿ ನಾಥ ನವಂ ಗರಿ ಪ್ರವ।
ದಾರ್ಂಗವರಪಾವರ್ತಿ ತಿನೆರಿಪಪದೆ ರವನ ಬಲದೆಳೆಗೆ॥
ರಿಂಗದ ಭಾವಂದಿ ಪದಪಾದೊಡೆ ಹಾಂಗೆ ಮಾಕೇಳ್ವರಿ ತರ।
ದೈವಂಗಳಂ ಪ್ರಿಯೊಂ ಬರಿಕ್ಕೆ ರ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಭೂನಾಥಾ॥ ೪೨೫॥
ಜನವರನೆರೆ ಕಿಂಕ್ಷ ದೈವದ ಮನೆಗದೇತರೆ ಬಾರರವರಂ
ಜನಲರುದೆ ಪದಿಜೋಳ ಸಾಲ್ಗ ನೆನೆ ಳಿಯಾ ನಿಪುದು॥
ರನಲಲದ್ರುದೇಲ ಅಂನ್ನ ದೈವ ವಿದ ನರಿ ಭಕ್ತರು ಬರುರೆ ಪೋಗುವರೆ।
ನೆನವರೆ ನೋಡುವರೆ ಕ್ಷರಿ ತಾನದಂತೆ ವ ಲಾ॥ ೪೨[೬]
ಮುಮ ತಿಫು ಜಾರ್ಗ ನರ್ನ ಮ್ನೋವನನು ಪ್ರಮಥ ನೆಂದುಮನಿ ಕ್ತರ ಳೆದ್ದಾ।
ಪಾಪಿ ಬ್ದವು ನಿನಿತುಮಂ ತಾರೀಳ ದಿಪ್ಪದಿ ನೇಮವಂತಾನಿ॥
ಅಮಿ ತರವರ್ಂಗಳೊಳ ನೇರಂ ನಿಮಿದುರ್ಘ ಫೀಗಾಫಿಳ ರಿಂದು ಮೊರೆವಾ।
ಕ್ರಮಿಶಫುಂ ತಿಗಳುಂದಿಕ್ಕು ಂಟಾ ಶರ್ವನೆ ವತಿಜಿ ವಾಂ॥ ೪೨[೭]
ಮತ್ತೆಂತುರಿಯಂತ ಮರಾಜ್ಜನೆಂದರು ಮತ್ತವಾನರಿ ಸತ್ತ ಮುಂನ್ನಲು।
ದತ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಮುಂಡಲವೆಂ ಬಪುರ ದೊಳಗೆ॥
ಪ್ರತ್ತ ಪೋತ್ರ ಪ ಭಕ್ತಿ ನಿಷ್ಠಾ ವೃತ್ತಿಯೊಳು ಲಿಂಗೈಕ್ಯಬಾವಂ।
ಚಿತ್ತ ನ ಡವೃತ ವಂ ಯಿದಿ ರೊಳೊಂದಂನ್ನ ಶಬ್ದವದು॥ ೪೨[೮]
ಡದರು ಹೊಂದವನಂ ಕೊಯುವೆ ನೆಂ ಬಹ ಪುಬಾ ಪ್ಪಿಂತೊಳರು ತರಲು ಘ್ಯಾಂ।

ವಕ್ಷನದೇವರ್ಗಂ ಭಾಮುರೇಂದ್ರನು ಇನ್ಷವಂಬೇಡಿ॥
ರಪಿಕರದಿಂ ಶ್ರೀರುದ್ರಮಂ ವಿರಿಯಿವುತ ಮುನಿ ಕೈತರಲರಿಯುಮಂ।
ವಶೆದು ತಾಂ ಸೈರಂಜುಇನಿ ಷಮನಿಕ್ಕವೊಡ ವಲ್ಲ॥ ॥೭೯॥
ವಂದಗುಳ್ಳುನೆಲದೆಲ್ಲಬೀಳಲು ಸಂದಣಿಯು ತಂತಂನ್ವಶಬ್ದವ।
ಸೊಂದಿನುಡಿಯಲು ಸೈಯ್ಯುವಪ್ಟುವಂದಳಿಡಕಿಡದೂ॥
ಕೊಂದು ಶಾರ್ವನ ನೆಳದುರಾಯ್ಮಲು। ಬಂದರ್ಶಿಬ್ರಾ ಉತ್ತಮೋಕ್ಷಮಿ।
ದೆಂದು ಭಾವಿ ಲರಿಯುವಂದ ಡುಪಿದ ನು ಭೂಮುರವಾ॥ ॥೮೦॥
ಭಾವ್ಯವಶ್ಯುದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನರಂ ತವ್ವಮೆವೆವೇ ಮೋಕ್ಷಯುದು ಶ।
ತ್ತಗ್ವ ಮೆನಾಧ್ಯಾಯತಿ ರನರ ಭೂಮುರೋತ್ತಮನೂ॥
ಇವವ್ಯನೆಂದುಂವೇದವ ಚ್ಯುವೃತ್ತವ್ಯ ವಂತ್ಯೋ ಬೇಡಿದರಿಗಾಂ ಶಿ
ತೋವಿ ಭಿಷೆವ ವಾಸ್ಯುವುದು ನಡೆಯುಂಬಂದಲ್ಲದದೇ॥ ॥೮೧॥
ಯಿಂತ್ರಕೊಳ್ವಶಕುವಿತನೆನು ತೇ ಶಾಂ ಶಾಗುತಿಜ್ಞನುಗುರಯ ಭೂ।
ಶಾಂತ ನಲ್ಲಿ ಶಿಕೋ ನಿಶೇಳದರವಿಡೆ ನಳನೆನುತಾ॥
ನುಣಂ ತೆವೃವಿಲಾ ವಶಯನಳ ಸಾಲವಿ। ಅಂತ ರವಿನಾಷ್ಟ ಣ ದೊಗಾವುದ।
ನಾಂತಕೆ ವಸದು ಭಕ್ತನಂ ಶರತರಿವಿಯಿಂ ತೆಂದಾ॥ ॥೮೨॥
ಯೀತಶರಿಯವು ನೇನಮಾಡಿದ। ಯಿತ ನರಿರಾಧವನ ಶಟದು।
ನಿಗ್ರಿತಿಯುಲಾ ವಧಿಸು ವಶನೀ ನಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾ॥
ಭೂತದಯುಕ್ಕಳ್ಳದಕೆ ಕಲಕೇ। ಶಾತಶನಲಂ ಭಕ್ತನಾವಿ।
ದೇಗತರದು ನಿಂನ್ನಾ ಚರಣಾರವಿಂದಂ ನನಂ ಹೊಂದೇ॥ ॥೮೩॥
ದೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪು ವುದಾತನ। ಮೇರಿ ನಿಂನ್ನ ಹೊಯಿದಕಿವಿದಂ
ದೇಳದೆ ಶರಿಮಾಡಿದಳಿ ಶೆನಲರಿಯ ಮನುವನುತಾ॥
ಹೇಳ ಬಾರದ ಮತ್ತುಫಲವಂ ಕೇಳತೀ ತಳಿ ಕೊಂದೆನರಕಾ
ಕೇಳು ಹೊಲೆಯಂದಶನದರ ವಿಧಿಯುಂ ಶನೆ ನೆಬಲ್ಲಾ॥ ॥೮೪॥
ಕಾವಡಂ ಕೊಲು ವಡೆಸಿ ಮುಕ್ತೆ ದೇವ ನೋ ವಗ ನೆಕ್ಕ ತಗ ವಲ್ಲದೆ
ಕಾವಡಂಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಡಕೆ ನೀಂ ಕರ್ತನೇಯಿಸಲು॥
ಭೂವರಂ ಭವಿ ಯೊಡವೆಸೂತ್ರತ। ಶೈವನಂ ಸರಿ ಮಾಡಿ ಮನದುದು
ಭಾರ್ಗವ ವಂನ್ನದೆ ಮಧ್ಬಿಕೊಲಲಂತ್ವದನಳಿಗಾ ನೊದನೇ॥ ॥೮೫॥
ಧರಣಿ ಶಾಲಶಾನಳುವಿದೊ ದರಿಯ ಮರವಂಮರಳು ಬರುತಂ
ರರ ನಿಳೆಯುದುಳ್ಳುಪ್ರೋಕ್ಷ ತಾ ನನ್ನವ ಬಿಂಯು ಕೊಡು ತೇ॥
ಶರಮಶಾ ತನ್ನ ರೊಡನೆಯಂವ್ರ ವಿರಿ ವಿಡಿ ವಡುವರೆ ಮಾರರನೇ।
ಕೈಕವ್ಯವೂವರ ಶರಿಗ ಧರಧರವರದ ನಾನೆನಲು॥ ॥೮೬॥
ಅರಿಂಯ ಮರಳನೆ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠೆಗೆ ನಿರುತ ನವರಲ ಭಕ್ತಿಭಾವಗೆ।
ವರದನಾನಿಮ ಶೀಶ್ವರಂ ವ್ಯದಂತ ಮರಾಗಡೊ॥
ಧರಣಿಕುರನಿವಕೊಡನೆ ಯಿಶರೇತರ ಮಭಾಷೆಯುಕೊಡೆ ಮತ್ತ್ರಯ
ಶರಣಾಗಂ ಮಾವಂದು ಬರ್ಪುದೇ ಯಿ ನುತ ಕರುಣದೊ॥ ॥೮೭॥

ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೊಲಪ್ರಾಂಗ್ಗಳಯಿನಿತುಮನಕ್ಷಿ ಕಂಠೋಕ್ತಿ ತೀಕಿಂಯಂಸ್ನಂಯು।
ವಷಮಂತ್ರರದಳಿ ನುಶ್ರುಸುಶ್ರುಂಸು ಅರಿಂಯುಮಾಯು ನಲೂ॥
ಆಷಣಾದೊಳ್ಗಾಂ ಲಿಂಗವೂ ತ್ರಿನಯನು ಕುಕ್ಷಿಯೊಳುಕ್ರುಖಿಸು ತ್ರಿದಗಸ್ವೈಕ ಕೂ।
ಳಕ್ಷಿಸುತಲ್ಕಾರರವಿ ಯುದಿಶ್ರೋಣಿವಿನೆಂದಿ ಮತಾ॥ ೧೪೯೬
ಇದು ಯುಶ್ರೋಶ್ರುದರಿಂದಮುಂಸ್ನವೆ। ಪ್ಯುಕ ನಶ್ರೂರಸಂಮ್ಮರು ಪೀವಿಯು।
ಕಡೆಶ್ವರಂಗಿರಿಲಿಂಗದೊಳ್ಗಾ ತಂತ್ರ ವೀಳಿಖಿ ದಾ॥
ಪ್ರೊಡವಿ ಯೊಳು ಳವಭಕ್ತರು ಗಳ್ಗಾ। ಪಿಡೆಯೊಳುಂ ಕರದ್ವೈವ ನೆಂಬಾ।
ಮುದಿ ಯುನಾಲಿಪ ದಕ್ಷಿ ಅರಿಯಂ ಮನಂ ಬರವೀಕಾಷಿ॥ ೧೪೯೮
ವೀರ ಶಂಕರ ನೆಂಬನೊಬ್ಬನು। ವೀರ ಭಕ್ತನು ಮತ್ತೆಯಾ ತನು
ವೀರ ಭಕ್ತಿ ಚರಿತ್ರವಂತೀಕ್ಷನಮಿ ಮೊಳ್ಗಾ ಕಾ॥
ಜಾರಧೀರ ಸುಧರ ಸೂಡ ಮುಯ ಗಳ ನಾರು ವಂಧ್ಯರದ್ವೈವ ನ ಲ್ಲ ನವಿ।
ಜಾರದಿಂ ಪ್ಪುತ್ತು ನು ವೆನೆಯು ರವರೊಡ ನೆಮಾ ತಾ ದಾ॥ ೧೫೦೦
ತನತನನೆ ಸ್ನೇಹ ವದಾಗಿ ಗೌರೀಶನ ವಿದಾ ಸ್ವಬ್ಬನ ನೋವಿದುಪ್ರೊಜಮ।
ತನು ನಯ ದೊಳ್ಗಾ ಚರಿಸು ತಿರಲಂತೊಂದು ದಿವಸದೊಳ್॥
ಯುನಿತು ನಿಪ್ರಾವದ್ವಿ ಪುಯುರಲು ಕನಪಿನೊಳು ಮುಟ್ಟಿದು ಬಿಪ್ರುದ್ಧಕು।
ಮೆನುತವತಿ ಬತಿ ಗೊಳು ತತಂ ಸ್ನೊಳು ತಾನೆ ತಿಳಿದಿಪ್ಪು॥ ೧೫೦೨
ಕೊಂಸ್ನಿಮುಟ್ಟಿದಕ್ಷುಟಿಳಿ ವಿಧಿಯೆ ನಿಂಸ್ನುಳು ಪ್ಪಿಡಿಕಾರಲೂಂಯುದ।
ರಿಂಸ್ನಿಪಾಡುವಿದಕ್ಕು ಸುತಕ್ಕ್ರುತಿ ವಿಕ್ಷ್ಯಯದೊಳ್ಗಾ ತಾ॥
ಪ್ರಂಸ್ನತಕ್ರೀ ನಿರಿಸಿ ಬಂದು ನಿಮುಂಸ್ನತಿ ಯೊಳ್ಗಾಂ ದಾಂ ಕಂಕೀಸ್ಪ್ರಸ।
ಪಂಸ್ನಿಧಿ ಯೊಳ್ಗಾರು ವಿಕ್ಷ್ಪಲಿಂಗಂಗಳ್ ಸವುಜ್ಜ ನಿಲಿಸೀ॥ (೧೫೦...
ಚಿಳ್ಳೆಸುವನಲಂ ಧಗಧಗಿಪಿಸಿ। ಚೆಳ್ಳದುರಿವು ತರುಗುಬ್ಬುಸದಗಾಂ।
ವಲಿಯೊಳಗೆ ಪುಳ್ಳುಮಗರಸೊಪ್ರೋಪ್ರೀಳೆ ಪ್ಪ ತ್ರಿಯೊಳ್ಗ।
ಧಗಧಗನೆ ಕ್ರಾಡೀರಿದದರೊಳು। ನಲಿದು ಬತ್ತೀಗಾಯು ಧಂಗಳ।
ನಲಘು ವು ತ್ರಿಯೊಳು ವೀರಗೆಲ ದವನಾ ಚರಿಪವುಂಸ್ನಾ॥ ೧೫...
ಮದನರಿಪುವಂ ಕುರಿ ತುಮ ಜ್ಜಿಪಿಪದುಳ್ಗದಿಂಜಾಂಯುಜ್ಯುಕೆ ದವಿಯೊ।
ಳ್ಗೊದಗಿ ವಿಡೆ ದನುವಿಷ್ಣುದೊಳು ಶಾವಭಕ್ತರಂತಾ ಗಿ॥
ಹೃದಯದೊಳುಪಿಕು ರದ್ವೈವ ಭಾವನೆ ಯುದುರ ನವಿ ಮೊಳ್ಳ ಲ್ಲದ ಪ್ಪ ದಕಿ।
ಇದಿ ತವಲ್ಲಾ ಭಂಗುಳ್ಯಮದೊಳು ಸತ್ತೆಸೀಳ್ರ ಕಾ॥ ೧೫...
ಶಂಕರನ ನಗಣ ಹಿಂಕರಂಜವ। ಲಿಂಕ ಮಂ ಜ್ಪೆಂಯುಂ ಕುಡುಮುಗ।
ಜಾಂಪು ಶಂನಾಶ್ವಂಕ ನರು ತ ಭಯಂ ಂಕರಂಕರ ಣಬು॥
ಕಿಂಕರಂ ನಿರಹಂಕರಣ ವಿವ। ಯೂಂಪುರಿಕೆ ನೇಂಳಂಕ ಭಕ್ತಿಸು।
ಣಾಂಕ ನಿಶ್ವ ಶುಭಾಂಕರಾಂ ಜಿತ್ರ ಸಂಕಲಿತದೀಡಾ॥ ೧೫...
ಪ್ರಮದಾಕಾಳ ಯೊಳು ತಿಪ್ಪರದಾಮ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ನನ ತ್ರಿಶಯು।
ನೇಮವಾಗಲು ತಂಸ್ನಕತ್ತು ಬೆಳಳ್ಗ ಳಂಕಡಿ ಮೂ॥
ಪ್ರೇಮ ಮದಿಂದ ಚಟವಿಳಿಡದ ನ ಭರಾ ಮವಿನಲಿಂತ್ತ ತ್ರಿಕಾಲದ।

ಭೂಮಿಜನವಜ್ಞರಿ ನಿಚ್ಚ ಶಿವಡು ತಕೀತನ್ನಿಸಲು ವರ್ತಿಸು ತಾಂ॥ ೪೫೬
ವತ್ತ್ರಕಪ ಬಿ ತಕೀತಿ ಣತೋಳುಪ್ರಭೆ। ನಿತ್ಯ ಪರದರು ಕ ವರ ಮೂತಿನ।
ಕತ್ತ್ರಿಂಯಂಬ್ರಾ ರಕ್ಷೆಯವನಾ ಪ್ಪರದೊಳಿತ್ತಿ ಬಿದಾ॥
ವೃತ್ತ ಮಂ ಶಿವ ಚಭ್ರೆತ್ಯ ಶಿವಮೇ। ಚಿತ್ತ ಜಾರಿಯೆ ಕರ್ತನೊಬ್ಬನೆ।
ನುತ್ತಪಂಪಾದಿಪಲಖಿಳ ಧಮಯುಗಳು ನಡೆ ತಂದೂ॥ ೪೫೭
ನೆರದು ವಾರಾ ಣಾವಾಖ ಂತೋಳು ಗದಾ। ಧರವದೇ ಗುಲ ದೊಳಿತ್ತ ನೋಳಿಪ ಚೆ।
ನೆರಪಿ ಪುಳ್ಳಕು ಕರ್ತದುಂಮ್ಮ ಖರಾನಿ ಕರಪಿ ದೊಡೆ॥
ಶರಣಾ ಮಂಚಿಂಣ ಪಂಡಿತರು ಪುರ ಚಿರ ಮಡಿಮೆಯೊಳು ಬಿಡುವಪ
ಕರಮೆಪದು ನಡೆ ಕರಲ ತರ ತಾಂತಂದೊಂದು ಮತ್ತನಳಿಗಾ ಳೂ॥ ೪೫೮
ಕ್ಷೊಂತಿ ಮದಿಮ ತ ತಂ ಸ್ವರಾತ್ರಿಮ ತಂಗಳಂತ್ರಿ ಶ್ವೆನಳ ನೆತ್ತಿರ।
ದಂತಿ ತೋರ ಕಲ್ಲ ನರೊಳಗೊಂಚೊಂದಳ್ಳೊಡ ದಂ ಬಡಿಪಿ॥
ಖಾಂಗದಿಂದ ಪ್ಪುರಾ ಣಾಯೂರ್ತ್ಯ ಥರ್ತಂಗಳೊಳು ಬಪ್ಪುದ ಮಂಮಗಳಚಿ।
ತ್ರ್ಯಂಗಳೊಳಗ ಪ್ಪುದಪ್ಪುದೆ ನಿನಿ ಬಾ ತುಯುರ್ಗಪುಳ್ಳ ದೊಳೂ॥ ೪೫೯
ಪಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಾನ್ನಾ ರಕ್ತ್ರಕ ಟತಿ ಪ್ಪುಳಾ ಥರ್ತಪ್ರಸಾದ।
ಕ್ರ್ರಿಕರದಿಂ ವಿಖ್ಯಾತಿಯು ನಿಮಲು ತ್ತೋರು ತಂಬಳಿ ರಾಂ॥
ಶಿರ ಪಟವೇದಾನಪ ನಿರೂಪಿತ ಪುರರ ನಾನಾಥರ್ತಂಗಳಿಂಗೆಲಾ।
ದರುಬಲಾತ್ಮನ ಮಂಜಣಾ ಚಾರ್ಯ ಮಪರ ಪ್ರತಿರೆ॥ ೪೬೦
ಮತ್ತೆಂಯುಂಶರ ಣಮಯಿಗಳು ಣೆಂ ಯತ್ತಲಂ ಚಿಂ ತೆಂದರಾತಂ।
ಚಿತ್ತರವನಿಲ್ಪ್ರೋದುಗೀದುಗ ಳೀಕ್ಷೆ ಲವಿಂನ್ನು॥
ಯುಕ್ತಲೀ ನಳ ತೋರುದುಷ್ಟ ವನುತ್ತಮರು ನೀ ನೆವಲು ನ ಣ ಗಮಿ।
ಪುತ್ತ್ರ ಮಡಿದನು ಶರಣಾ ನಾವು ವೃತ್ತ ಚಿತ್ತರಾಗೆ॥ ೪೬೧
ತ ನನ್ಗಿ ತಾನೇ ಪ್ಪೋಗಲಿಷ್ಟ ತ ನೆ ನಿಲವನಂ ಪೊಂದೊಯುಬ್ಧ ವಿಶ್ವೇ।
ಶನನಿದಾ ಬ್ಬುತಿ ಪ್ಪೊಡ ಮಡಿಸಿದಪೆ ನಿಂನ್ನ ನೋಡೆನು ತಾಂ॥
ಜನವತಿ ಶಂಮಂ ಬಟ್ಟು ಪ್ಪೊಗಳಲು। ಮನಸ್ಸಿ ಜಾಂತ ಕೆಭ್ರೆತ್ತ ತಿಯಂ।
ನೆನದು ಮಂಚಣಾ ಪಂಡಿತರು ಪರವಾದಿಂಯುದೆ ಪುದಿಯೊ॥ ೪೬೨
ತಡವರಿಪದೆ ತೆ ಚಕ್ರ್ರಧರನಿ ನಿ। ಗೊಡೆಂಮುವಾ ನಿರ ವಿಶ್ವಲತ್ತೆ ತನಂ।
ಪ್ಪೊಡ ಮತುವೆ ಪ್ಪೊರ ಮಟ್ಟು ಬಾರಾ ಯಂಬ ಶಿ ಮಯದೊಳೂ॥
ನಡುನಿ ಮಂಚ್ಛೈಯ್ಯನ ಬೆನ್ನ ನವಂವಡದು ತಾಂನೆಗದಾ ಥರನು।
ಪ್ಪೊಡವಡುತ ತಂನ್ನಾ ತಾವ ವಂಪ್ಪೊರಮಟ್ಟು ಬಟ್ಟಿಯೊಳೂ॥ ೪೬೩
ಪಬ್ಬ ನೆನದ ತರಲಪಮ ಚಕ್ರತ್ರಧರಧರ ತಂ ಮಂಚಣಾಂ ಯರ್ನನು।
ಜಪನೆ ನಿಯೆ ಪುಂದೆ ಶಂಯೊ ಳಾನಂದಿ ಮುತ ಪ್ಪೈತರಯು॥
ಬಿಡಮುಡಾಕ್ಷನ ಬಳ ವಿಡಿದು ಮಿಂಶದ ವರತು ಬರ್ದ ನಳುದುದು ಪುದು।
ಮುಮಳು ತರ ಮುಮುದು ಗಳನೆಲ್ಲಾ ದರು ಶನರು ಬರಲು॥ ೪೬೪
ಪಂದ ಗಾಳಿಮುತ ನಿ ಮತ್ತ್ರ ರದು ಭುತ। ವಂದಿ ಮೋಡು ತ್ರರಯು ರಠಿಯಂ।
ತಂದು ತಾ ವಿಶ್ವೇಶಂನೆ ಪ್ಪೊಡವಡಿ ವಿದನು ಮಂಚಾಯರ್ನ॥

ಉಂದು ಳಾವ ಚಕ್ರತ್ರ ಚುವರ್ಗಮ ಉಂದುದ ವಿರಂಗ್ರಾಯ್ತ ತಾವರ।
ವಿಂದವಾ ಭವವಾರ್ಶ್ವವದು ವಯುಂಪ್ರೇರಿ ತಳ್ವುವದೂ॥ ೪೭೩
ಮತ್ತೆ ಮಂಜ ಲೀಪಂದಿ ತರು ತಂಮ್ಮತ್ರರ ರೆಯುಲುಕೀ ಳ್ದಂಲಜಂ।
ಮೊತ್ತ ಪಾಡಿ ಬದುಂಳುವೆಂಕಾ ವಿನು ತವದೆ ಕ್ಷಂದೂ॥
ಯಂತ್ರವಜಾಲೆ ಪೊಡವದಲಾಂಗಿ ಅಲ್ಲಯಿ। ಕತ್ತ್ರ ವಿಕ್ಕಿದ ವೆಂಬೆಮ ತ್ರ ಮುರ।
ಶತ್ರ ಚಕ್ರರು ಚಿತ್ರ ಮೊಳ್ಗನ ಮರಾಂಗಿ ಘುತ್ತ್ರರಉ॥ ೪೭೪
ಆದೆಂಮಲಾಂ ವಿಕ್ಲೀ ಶ್ವರನ ಪಕ್ಷ್ಯದಿ ರೆಗೊಳ್ಗೆಂದುಂ ತ್ರೀ ಧರನು ವಮಿ।
ಬಿದ ತೆರದೊಳ್ಗಿದರ್ಗದ ನಿ ಳಿಯ ಪ್ಪೇಲಾ ವವಾದಿನಳ್ಗು॥
ಕದುಳ್ಗಕೇಳ್ಗಂದತ್ತ ಲಾರವ। ಪೊದಪುಳ್ಗೊಳ್ವುತ ನೋಡುಾದರ್ಗದ।
ರದ ವರಿದು ಭ್ವಗರ್ಗಂಪೆ ಪರಿಯುಲ್ಲದರೆ ವೂತ್ತೀನೂ॥ ೪೭೫
ಧರಣಿಂಯೊಳು ವಾಳ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದಿ ದರುರಿಯುರೂಳಿ ಮಿ ಪಾಷ್ಠೀಯರ್ಶ್ಚ।
ದರಣಗಾಗ್ರಾಧಾ ಶ್ವದಿಗ್ಗು ವಿಕ್ಕಿಶ್ವ ನಾದರಿಯು॥
ಪರಮ ಭಕ್ತ ಮಮು ವಿಮೊಡಳ್ಗವ ಮದರಿ ಬದುಕುವವ ವಸಗಳೊಲದದೆ।
ನಿರ ತವಿಂತಿದು ತಾಂಗದೆಂ ತೆ ನಲದಪತ್ತೀ ಳ್ವತ್ತೆ ಲ॥ ೪೭೬
ಶರಣಾಗ್ರಂಕರದಾಪ್ಪ ಯುನ ತತ್ವ ವೆರಡನೆಯ ಬಾಳ್ಗಂ ಬರೆಂಭ।
ಕ್ಕರದೊ ಳ್ವಿತ್ತ್ರಲು ಗುವಿದು ನೋಡಿದ ಶತ್ರ ತೊಡ ಸೊಡವಿ॥
ಬರಿದು ಕದಿರ ದಿಯಾಂಗ ಕಿಡವವು ಧರಣಿಯೊಳ್ಗು ತರದೈವ ವೆಂಬವು।
ಪರವಪಯು ಜಗದೀಶಮಲ್ಲಂಕೀಳ್ಗದಂಮುಂಪ್ಪ॥ ೪೭೭
ಪರದ ಮಂಯುಗ ಳುದ ಹತವಾ ಕಟ್ಟ ಳು। ಇರಿಯು ಬಲ್ಲರು ವಿದಿರೊಳಿಲ್ಲರು।
ನೆರದು ಪಂ ಪಾದಿದ ಅತರವಾದಿಗ ಳಿದೆಗ ಇದಿರೆ॥
ಅರಿ ಭಯಂಕರನಾವಮಜ್ಞನ ವರಗು ಬಾಂಕರಮೂರ್ತಿಗವ ದೇತಂ।
ದರರೆ ಶಂಕರದಾಪ್ಪಿಕೆಷ್ಟಾ ಮರದಿ ತ್ರಿಶ್ಚಿಪಲು॥ ೪೭೮
ಬಾಳ್ಗಜಟಲಾ ಬಾಳ್ಗದೀಪ್ಪಗ್ಗ। ಶಾಲವೇತ್ರೋತ್ರಾಲಕಿಲಾ
ಜಾಲಪೈ ಕಟವಾರ್ಗಲಕಂ ವಿಧ್ಯಯ ದದುರ್ಗ ವಿಮುಷ್ಟ ದೊಳ್ಗು॥
ಮ್ಲಾಲವನ ಮೂಲ ತ್ರಿತುಮೆ ವರೆ ಹೇಳಿದಿಬ್ಬಗೆಯೊಗಿ ನಲದೊಳ್ಗು
ದೂಳ್ಗವ ಪಟ ವಾಯ್ತದಿಕಿ ದರ ಮೋಪ್ಪಲು ಚಾವ ಕಾಷ್ಠೀ॥ ೪೭೯
ಧರೆಯರಿಯುಲಂ ತಾಗಿ ವಗೊಡೀಶ್ವರ ರವಾರು ವಿಯ ವೀ ನಸರಿದ ಕಿ
ವರವರೇ ಗಾಮ್ಯವುಂವ್ವೀ ಬಾಜರದ ಮುಂವ್ಯ ತಿಯ॥
ವರೆಂಯುತೇ ವಾನರಿಂಯ ಮ ದಧಿಕ್ಕರಿಪಿ ಕುಕಿಯವಾಡ ಪಾಗಿ
ಬರಿಕವವಿಷ್ಟೋಮೇಶ ನಿಂ ವಾವಂದುಂಕಿ ತಿರಕೆಲು॥ ೪೮೦
ಇರಿಯಚೂತ್ತ್ರಾರದೊಳ್ವುವಡಿಗಳ್ವ ವರೆಮನೆಯ ಷ್ಪೋತ್ರಾ ಮಹೀಪಿಯು।
ಶರಿ ಚರರಿಗ ಳ್ವವಲ್ಲಿಪವಡಿಯೆಗ ಳ್ವವರ ಕೈ ಸ್ವರುಗಳ್ಗ॥
ಬರೆಯು ಜನೆಂದುಂ ಮುಂದೆಶಂಬಾ। ಷ್ಷರಿಯ ನಷ್ಟ ರವಾಗಿಲ ಖಚಿತ।
ಜರಪು ತೆಖ್ಖದ ನಿರನೆ ಬಂದಿರೆ ಚೋದು ವೃದ ನರಿಯು॥ ೪೮೧
ಆರುದ ತೇಕ್ಷಿಷ್ಟಾ ವಿದಂ ವೀನರಿಯುದುದಿ ಮುಂವ್ವ ರರಮದಿಮೆಯು।

ನರಿದುಕೊಳ್ಳಿಂ ನಿದರ ಪಾರ್ವತಿ ನೆನೆತ ಬಸವಂ ಭಾಗ್ಯ॥
ನೋಡಿಯು ಅೀ ಪ್ರೈತ್ರಾಂ ತವಂತಾ ನರಿದು ಬಾ ಚೈತನ್ಯಂಗಳಂ ಮನ।
ಪರಿಗಿ ಬಾಂ ಸ್ವರ ಪಾಗಿ ಬರವೇ ಆದ ಪ್ಪ ದೊಡೆ ಕ್ಕೆ ಆಗ್ದ ॥೨೪॥
ಪಾಡವೆಂದೊಡೆ ಪೋ ಕದೆಗಿ ಪರಿಯಾದ ಐಲ್ಲಂದಾತ ಮದ್ಧರ।
ಇಷ್ಟದಿಂ ದ್ವೈತಂದು ಭಕ್ತ ತತ್ತಿ ಜಂ ನಮಿಸ ನಿಲಲು॥
ಮೋದಿನೀ ಶಂ ಶಿಮಯುತಳ ದಾಚಿ ದದಿಂ ತಾನಾಗ ಲತಿ ಪತಿ ಶೋ
ತೋದಿ ಶಾ ನವನ ನಾಸು ತುಂ ಬಾ ಚೈತನ್ಯನಂ ತೆಂ ತಿದಾ॥ ॥೨೫॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯ ಸಂಧಿ ಇಕ್ಕೆ ಪದಸೂ ೨೦ ೨ಳಕ್ಕಂ ಮಂಗಳ ತನಾ॥
॥ ಷೋಡ್ವಳ ಬಾಚರ ವರ ಪಾದದರ್ಥ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ನಿಲದು ಬದ್ದ ಪಾದಂಗಳಂ ಬಜ್ಜಳ ನಮೋ ವಿನಿ ದರಮನೆ।
ಸ್ವಲ್ಪನಿ ಷೋಡ್ವಳ ಬಾ ಬಿರಾಜ ಸ್ವರ ಪಡೆದೊಳ್ಗುಮಿಕಿದಾ॥

॥ಪದನು॥

ಯೀಪುರಲ ಜನರ್ಧಿಕ ಮಪ್ಪ। ಶ್ರೀ ನತಿ ಜನ ಪುತ್ರ ತ ಪ್ಪಗ।
ಭೂಮಿ ರಾಮಾತ್ಯದಿಳ ರಜನ ಶಿ ವೆಂತ್ಮ ಬಂದಿರಲು॥
ಯೀ ಕ ಭಿಗೆ ಬರಲಲ್ಲದಿದಗಿ। ಯೀ ನಮಂಯ ಕಮುನಿಂ ಸ್ವದತ್ತಿಂ।
ಚಿನರಳು ಮಾಡದಿಕೆರಿ ನೀ ನನ ತೊಡನೆಯಾ ಚರಣ॥ ॥೧॥
ಕೊಳ ದೀಕಿ ತರೂಕ ನಾಗಿತ್ರ। ಮಾಕ ತ ಶ್ರೀ ತಮಂ ತ್ರ ತಾ ತಾ।
ಟಿಗೋ ಕದಿಂ ದಾಂತ್ರಂವ ನ್ನಾ ಬಜ್ಜಳ ಮುಚಿರಿ ಕಂಗಳ॥
ಯೀ ಕ್ಷತಿ ಯೊಳ್ಗಂ ಜನನ ಕಾಯೊಳ್ಗಂ ಮರಣಮು ಖಾಕ ತಾದ ವರ ಪ್ರತಿಂಮುನಿ।
ಶಾಶ್ವತ ತಾನಿಮ ಸದ್ವೈವನಳ್ಳಿಂ ತ್ರಪ್ತ ಭೂತಾಂ ಲಾ॥ ॥೨॥
ಕರ್ತನೆಂದನು ತಕಿ ಗೆಂಬುದರೊಳು। ಕರ್ತನಾವ ಮುಕ ತರ್ಕ ಕರ್ತನರ।
ಕರ್ತನೆಂ ತ್ಮಯುಕ ಕರ್ತ ಷೋಡ್ವಳ ನಲ್ಲದೊಂದುಂ ಪಿ॥
ಕರ್ತನೊಬ್ಬನೆ ಶಂಭು ಕೆಲ್ಲ ಕರ್ತನೀ ಕರ್ತನ್ವ ಕೆಲ್ಲಂ ಕರ್ತನೇ।
ಕರ್ತನ್ವ ವೆಂದುಂ ಕರ್ತನಿಗೆ ಶಾಲಿಯುದ ನೇ॥ ॥೩॥
ಕರ್ತನ ಮರಳಿ ನಗೊತ್ತಿನ ಜೈತ್ರನೆ ಕರ್ತನ ವ ಜಮನ ಜಂನಿ ಮುರಳಿ ಕೃ।
ಕರ್ತನಾ ಪುರರಿ ಪ್ರ ನಜಾರ್ದ್ರರಿನೀ ಲ್ಪರ ನಿಕ ತ್ರಾಣ॥
ಕರ್ತನಾನಲ್ಲಂ ತ್ರಧಾನಂ ಕರ್ತನ ಸುವವರ್ಗ ಭಕ್ತನು।
ಕರ್ತನಮಂ ಶರಮೇ ತನಲ್ಲದೆ ಬ ತ್ರಕ್ತ ಬೇರೆಂ ಪಿ॥ ॥೪॥
ಹರಿಯಬ್ಜ ಆಯುವ ಜಂದ ಜಂದಿನಿ ಜರಾಜಿ ನಿರುಂ ರುಕ ನರಿಯು।
ಧರಣುಯ ತೋಳುಮ ಮುಕತ ನಾ ಮಹೇಶ್ವರ ನೆನ ತನು ದಿದಾ॥
ಹರಿ ವಿದಾ ಕವನರು ನಿಲ್ಲದಿ ಮೊರೆಯದಿರು ಸಿದ್ಧತಿ ಕರ್ತನಾ ದೊಡೆ।
ಹರಿಯದೇ ಕಕೆ ತನ್ನ ಮನನಂ ತಾ ಯಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾ ರಾ॥ ॥೫॥
ಜಡಿ ಜಾಪ ಭನಂ ದ್ವೈವ ಕೆ ಯು ಶ್ಚುದ ನಿ ಪುದು ನಿ ತು ತಂ ನರ ಕ್ವಲ।
ಂ ದಿವದ ದರ್ಶದಿಂದ ಕುಂ ನ್ನಿ ತ್ರಿಪುತ್ರಿ ಕ್ಷಾ ಕ ಕ್ಷಾದಾ॥

ಬಗೆಯೆಂದೊಡೆ ತಂನ್ನ ಶರೀರವ ನೋಡನೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳನೆಯು।
ಪ್ರಾಣವಿಂಮೊಳು ಬಪ್ಪ ಜೀವಿಗಳ್ಗೆ ದೇಹಗಳದೊಳ್ವರ್ನ॥ ೫೭೫
ದೈವಗಳು ಆ ಸಂಪ್ರದ್ಧರಾದಡೆ ಅವನಂ ಮನುಜಾಕೃತಿಯೊಳ್ವರ।
ಕೇವಲಭೂತಂಗಳು ನಿಜಮದತ್ರಮ ಮದು ನಿರ್ವಾಣಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ
ಜೀವಿಗಳು ಪ್ರಸುಬಾಂಧರ ಸುಗಳಾ ನಿರ್ಗಮನ ಶಕ್ತಿಗಳ್ಗುರಿಕೇ॥
ಭಾವಿಸಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗದು ತೋರದಿದರ್ದಲಾ॥ ೫೭೬
ಪುರವಣಿಯ ಬರೆಯಿಂತೆ ಸೋಲು ತಂಬರೆ ಬಪ್ಪವಿಯಂ ಪ್ರಸರದಾರುಂ।
ಧರೆಗೆ ಸೂಚಿಯು ದೈವವೆಂಬೀ ಮಾತಾಡದಿರೀ॥
ಪರದಶೆಯರದು ಮಾಯೆಗದರಿತಿರ್ಪ ದೈವವೆಯೀ ಕ್ಷವಧಿಕಾರರು।
ಅರಿಯಲರುಪ್ಪುದ ಮೂರ್ವರು ವೇದಬಾಂಧರರು॥ ೫೭೭
ಅವನೊಬ್ಬ ಮಕರ್ತೃನಿರತನೀ ಆವರೊಳುವೇ ಗುಣದರುಶನಂಗಳು॥
ನಾವರಮೇಲಾರನೆ ಗಣ ಕ್ರಮವಿಂ ತ್ರುಸ್ರುತಿ ಅಮೇಕಾ॥
ಯೋವರು ಪ್ರೋ ನಪ್ಪಿಂಯಬ್ಬಂದಾವನಂ ಕೇಳ್ವುಂದದಿಂ ಪರ।
ದೈವಗಳನೆಂಬ ವರ ನೀ ಲೋಕದೊಳರವಿಲುಂಟಿ॥ ೫೭೮
ವೇದವಲ್ಲೀ ದೈವವೆಂದೊಡೆ ಆದಿಯಲು ಪೋಮುಖವಕ್ಪ್ಯಯ್ಯಲು।
ಭೇದಿಸುವಿಷ್ಟು ಬ್ಬುಗದುಪ್ರದೇಶದ್ದು ಹಿಂಡುಮೆ॥
ಮೇದಿನಿಯ ಲಾ ದೈವವೆಂದೊಡೆ ಪ್ರೋದಲೆಣಿಂನಿಂ ನ್ನಮಲ ಮೂ
ತ್ರಾದಿಗಳ ನಿಂಬಾಗಿಪ್ಪುದೆ ತ್ರಾ ನಾ ವಿಕಾಲದೊಳೂ॥ ೫೮೦
ನೀರು ದೈವವಿದೆಂದೊಡಂ ಶಂಬ್ಯ ರವಪ್ಪುದು ರಹಿಚ್ಛೆ ಸುಂದುಗ
ಳೋಕೆಯಿಂದಿರು ತ್ರಿರ್ಪದೆ ಅಂನ್ನೈಯ್ಯಲದಸುಪ್ರದೇ॥
ಮಾಸು ತಾ ವ್ಸ ಮದೈವ ವೆಂದು ನಿಚಾರಿಪ್ರಾದೆ ಬಂಗಂ ಬದುಪ್ಪದೇ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ವಿವರ್ಗ ಭಷ್ಕರ ನಾಗಿ ಜರಿ ಸುವನೇ॥ ೫೮೧
ಘೂಳಿ ದೈವವಿದೆಂದೊಡಂ ದಕ್ಪಾಲ ನಾಗಿ ಕ್ರೌಂ ದುವಿಕ್ಕಿನ ಮೂಲೆ
ಂತೊಳು ತಾ ನಿಜನೆ ದೈವವಾವಲಾಂಗಗನೆ ವೆಂದರೂ॥
ಪ್ರೋ ಅಸುವರಂತ್ರಮಧರಿಂ ಲಯಕಾಲವೆಯ್ದುತಲಾ ವಿಕಳಮಂ
ಕಾಲುನಿಲ್ಲದೆ ತೊಳ್ಲು ಹೂಯ್ಯನು ದೈವವೆಂ ತ್ರರ ಸೂ॥
ದಿವದಿವಕ್ಕೆ ಕಿವಪ್ಪನಾಗುತ್ತ ಮ ಪರತವಂ ದೈವ ವರ ವೇ ತು।
ಅವರರಂಧ್ರ ಕಲಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಸೂಅಕ್ಕನಾದೊಡೆಯೂ॥
ಅವನ ತಮ್ಮ ಬದು: ಬವಿಮಿತಿಯೊಳ ನು ಭವಿಸು ತಲವಿವವೆ ಅಂತಾ।
ಗಿನಿತು ಒಂದೊಂದಕ್ಕೆ ದೈವಗಳ ದಯಿಲವಿ ತಾಪ್ರಾ॥ ೫೮೨
ಮುಂದೆ ದೈವ ಪುಂ ಮರ್ಗವಲ್ಲಕ್ಕೆಂದೊಡಂ ನಿ ಕ್ಕೇತವಂಕದು
ಮಂದವಾಕ ಮರ್ಗಂ ಅಳಕ್ಕ ಕಮರ್ಗವೆಂ ತ್ರೆನ ಲೂ॥
ವಂದಿಯನೆ ನಕ್ಕೆ ಸೂಡಿದು ಪ್ಪೊಂದದ ವರಾಧಿಗಳ ಸೊಡೆಯಮ।
ತಂದು ವಧಿತು ವಮೊತನಗೆ ತಾಂ ವಧಿ ನಿಹೊಳು ತಿರ ಸೋ॥ ೫೮೩
ಮುಮ್ಮಂದಾಕ ಮರ್ಗದಳಲವೊ ಬಂಧಿಸಿ ಕೊಳುವಪೊ ತಾನೆ ಕರ್ತೃ ಸು।

ಪರಿಸನವಿದರ್ಶಿಂತಾಗಿ ದಂಡಿಸಲ್ಕೆತರ್ನಮಂ ಬ್ರಹ್ಮಬ್ರೊ॥
ನಿಶಿತಶರ್ಮಸ್ಥಲಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಶಿವಶರ್ಮಾರ್ಧೀನ ನೀಶ್ವರ.
ಗವಮಲತರ್ನಮುಮಸ್ಥಲ ಧಾತ್ರಮಮಾಳತಿಯಿಂದ್ರೈವಾ॥ ॥೧೯೫॥
ಪಸಲಿಶರ್ಮ ಪ್ರದ್ಯುನವಾದಾಡಿ। ಶುಕ್ಳ್ಯತಿಶರ್ಮಯ್ಯನ್ಯೋಡಿಪ್ಷನ।
ಸಸ್ಪಮುಖದೊಳ್ಳುವಾಂಶನೆಯ್ದು ಶುದಾಯ್ಯುತತ್ತ್ವಮಾರ್ಗ।
ಪಪುರಿ ತದಿಶಿತ್ತನಂತಧಿಪುದಾ। ವಿಕಟಶರ್ಮಶಿ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತೋಲಗಿಪಿ।
ಘುಸರನಗಾಂಶದವಿಂತೊಳ್ಗಿಂದ ದಮುಶಂಭು ಸೊಲ್ಲಳ್ವಾ॥ ॥೧೯೬॥
ವೇಟಶರ್ಮದಸ್ಥರ್ತ ಮಡುಶಿತಿ। ಜ್ಞಾನನಸ್ವ ನಿದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ಪಷ್ಟದ।
ಜ್ಞಾನಯಲ್ಲಾ ಸ್ವಾವಸಿಕ ವರ್ಗಶ ಭಾಶುಚವೆ ನಿಶ್ಚ॥
ಸೋ। ಸೋಟವಾದಂ ಪಲ್ಲದೀನರಕೀ ಪತಿಕರಮಾತುಸಳ್ವೀತರಿ।
ಸೋಹಮಯೋಹೋರುದ್ರನದ್ವಿತೀಯಂದು ಶ್ರುತಿ ಮೊರೆಂದಿಳ॥ ॥೧೯೭॥
ಹರನೆಕತ್ತನುಹರಿಮು ಖಾಮರರುಶಿರ ಚರರು ಪಂಚಾಶರ ಗಾದೊಳ್ಪು।
ಶಿರಧಿ ಛ ಜಿಹುವಪ ಶುನಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಸತರ್ಗರೀತಾಂಪ್ರ॥
ಪೇರಿಕ್ರೊಡೆ ವಂಚೊಂದು ಕಾರ್ಯೋದ್ಧರಿಗಾ ರಾಗಾ ಮಾತ್ರ ದಾಂಡಾ।
ಚಂಡಿ ಶಿವಪದಸಿಕತ್ತರಲ್ಲದೆ ಅವರದೆಂತೆ ನಿಲಾ॥ ॥೧೯೮॥
ಕೆಲವಂ ಮಾಳ್ಪು ಳುತ್ತಿಮತದು। ಕೆಲವ ಸಳ್ಳಿಸಿಯು ಸತರ್ಗಲ್ಲದೆ।
ಫಲದಕತ್ತರೆಯುಂ ತತ್ತ್ವಕರ್ತರಕರ್ತ ನೀಶ್ವರನೇ॥
ಬಳ್ಳಿಂದರಿಯ ವೇಕಿ ದೃಷ್ಟವಿ। ನಿವಿಳಿಯ್ಯಹೊಳಿ ಘುವರವು ಸಂ।
ಬಳ್ಳಿ ವಿಶಿರ ಚರರಾಗ ಹರಿಮು ಬ್ರಹ್ಮರು ಭಜಿಸುವರಲಾ॥ ॥೧೯೯॥
ಲೋಕದೊಳ್ಗ ಸಶ್ರುತಿಶಿಮ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಪಿತಯೋತ್ಸಂಗಯು ಪ್ರಸು।
ಮಾಶ್ರುತಿಗಳಿಂಗಿಂಮು ತನಿಮಗಲನಿತ್ಯವಾಸಿಮಾರ್ಗ॥
ಯೋಗಿವಿರಪಾನಂದಮೂರ್ತಿ ಗಸವೇಶದುಮಗಲದುಃಖಿಷ್ಟದುಂ।
ಮಾರ್ಗ್ಯಶಿವಳವರುಂ ಭವಾವವೆಯುಗಪಲ್ಲೊತ್ತುಂತವೊಳ್ಗು॥ ॥೨೦೦॥
ಭಾವನಿಭಾರ್ಗವಪ್ರನಿದ್ಧರಿ ಕಾಶಿಶುದ್ಧ ನಿಶುದ್ಧಮೂರ್ತಿಗೆ।
ಜೀವಬುದ್ಧಿ ಶುದ್ಧಮೂರ್ತಿಗಳಿಂ ತತ್ತ್ವರಿಯರುರು॥
ಪಾಪರು ಪುಷ್ಪಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಪಾಪರು ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳವರ್ಗಳು
ಕಾಪದರಿಯೋ ಕಾಮವ್ರಿಂತೆ ಕಾಮಿನಗಳು ದರಿಯೋ॥ ॥೨೦೧॥
ಯೀಶಶಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಮಂಡಲಿಶ್ರು ವಾಶಕಿತೆನೆ ದಿವಮಾನವೆತ್ತ ಶೈವಾರ್ಕನ
ಕ್ಷೇತ್ರಪದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಶ ಕಲಸಳ್ಳಕ್ಕೀ ಲುಭೂತಿ ಲಾ॥
ಕ್ಷಿತಿಶರಕ್ಷಿ ಶಂಕರನಾಂತರಿಕ್ಷನಾಶ ದಂಡೋದ್ದಂಡ ಹತಿ ನಿಶಾಶ
ನಾಶವೈದು ವವಸ್ತ್ರತಿಯಾ ಕೀನಾಶನಾಶಂತೆ॥ ॥೨೦೨॥
ಶಂಕರಂಗೆ ಶಿವಂಗೆ ಕಂಕಾಲ್ಗಂಶಗಾ ಗಾನೆ ಶಂಕರಕ್ಕದ ಪರಿಕರರುದ್ರಿಯೊ।
ಕಿಂಕರರು ಸಂಚುಸಕಲಮಂ ಸಂಹಾರಂ ಮಾಡಿ॥
ಬಂಕದುಂ ಸ್ವತಿಯಂ ಶ್ರೀಕಂಠ ಭವಂ ಮರಂತೆ ಮಹಾತ್ರಿಶಯ ಭಂಯುಕ್ತಾ
ದಂಕೆಡುವತಂಕಿ ಡುವ್ವುತಿಯ ಬಿಡದ್ವೈತನ ಳುವಿರಿಯೋ॥ ॥೨೦೩॥

ಯಮಿಜನಾಧಿಕ ಶಾಪದಗ್ಧರು ಯಮಿಜನಾರ್ಚಿತಪದಯುಗಂಗೆ।
ಪಮತಿಪ್ರಾಜಿತ ಸಪ್ಪರಾವಲಿಂಸಳ್ಳ ಪಾತ್ರತ್ರವ್ರಾ॥
ಪಮಿಬಿಶ್ರಾಜಿ ಮುಪ್ರಂಬ ಪ್ರಾಜಿಕ। ಪವಿತ್ರ ದೊರೆಯೊಳ್ಪರ್ವ ದೇವ್ರೋ।
ತ್ರೈಪ ಮಹಿಮ ಶೀಲಾನ್ವು ದೇವಾಜಾದಿ ಪುರರರೇಖೆಯೊ॥ ೨೨೪॥
ಘೋರತರಶ್ಶಾನಲಕರಂಸಂ ಸ್ಫೋರಗರಶ್ಶಾನಲವಿ ಘಾತ।
ಶರೀರ ಸಳ್ಳು ಶಾದ್ಯಶ್ರಮೆ ಮುಕ್ಕಂ ನಾಡೇವಂಗೆ॥
ಘಾರು ನಾಬಿಯೊಳ್ಳಿಕ್ಕಂಗಾ ದ್ವೈವಸ ಗ್ರಾರಾಪರಿ। ಶ್ರುರದ ಸುಜದರಸವಿ।
ಶಾರದಂಸಂ ಶ್ರುರದ ಮುಜಭನ ಯಶಂಬಿ ತ್ರರುವರಿ ಯೋ॥ ೨೨೫॥
ಬಿರಿದಿ ನಂದಾದ್ಯಮುರ ಬೇದಿಸೆ। ಬಿರದಿ ನಂದಾದ್ಯಮುರ ಬೀತರು।
ಪರಿಯೆರರಿಕ ಪಲಜಮುರರ ಕಾಲಾಂಬಿ ಧಾರಂಗೆ॥
ಕರಿಕಮಲಜ ಪುರಾಪುರಾ ಪಕ್ಷ ಪರಿಯೆ ಜನಿ ಪಿದಯೋನಿ ಜಂಸಂ।
ಖರಿದಂಜ ನಂಗಳೊಳ್ಳು ಜನಾಮುರ ಯೋನಿ ಜರುವರಿಯೊ॥ ೨೨೬॥
ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗೆ ವಿಶ್ವ ತೇಜಿಷ್ಟಿರ। ಜಂಗತಾ ನಿಂದೊರ ಶಿ.ತ್ರ ಮಹಿ।
ಅಂಗಮಧ್ಯದೊಳ್ಳಿಟ್ಟ ಲಿಂಗಿಗಳಿಂ ಶರುಧರಿ ಯಕರೂ॥
ಪಂಗಳ್ಳೋದಂತು ನಿತ್ಯಲಿರಮೇ ಶಂಗನಿತ್ಯರುವರಿಂಯೆ ಮನೋಧೃಳ।
ಲಿಂಗದೇವನ ಪದ್ಯಳಕಿಯ ಷೋಡ್ಶಾಳದ್ವೈವಗಳ್ರಾ॥ ೨೨೭॥
ಕರನಖಿಳ ಸುರುಶಿವ ವಭವನೀಶ್ವರಸುಧೆ ಪುಪ್ಪತ್ತಿ ಶಾಶ್ವತಂ ಶಂ।
ಶರವನು ಶಿಮಂತ್ರಾನು ಡಾದೇವಂ ಶರಮನೆಂಬಾ॥
ನಿರತನಾಮಾವಳಿಂಯು ತರದೇವರಿಗು ಳವೆಮೋದುವಡೆ ಶಾಸ್ತ್ರ।
ತ್ರೈಶಪ್ಪರಂ ನಾಬಂಗಮ ನಿಸಮ ಭೂತ್ತಗಳ ವಿ ಶರದೊಳ್ಳಾ॥ ೨೨೮॥
ವಿಮತರದತ್ತಿ ಪ್ರಷ್ಟಂ ಪರಮವಿದ ವಸಿನಲು ತದ್ವಿಪ್ಪನ್ನಿ ನಿಶರವರ।
ಘುನಶಿದವಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠದಾಶಿ ಶ್ವಂತಿ ಶೂರಯನೆ॥
ಅನಘಮತಿಗಳು ಮೇಶವೊಬ್ಬನೆ। ಯುಮುತಶಾಸ್ತ್ರ ಧಮಧೀ।
ಮವರದೇ ತತ್ಕಿರಮರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಬಲಿ ಗೆಪಿಕ್ಕಿ॥ ೨೨೯॥
ಕುಮತಿಗಳು ನಾಯ್ಗಳವಂಡರೊ ತಮ ಪಿಡಿದು ಪುರುಷ ಳ್ಗೆದರೊವಿ।
ಭ್ರಮಿಸಿ ಪೋಲುದರೊ ಪೆದ್ದಫು ಗುಳಿಯ ಶಾಂಯುತಳ ನಾಂತ್ರಾ॥
ಘುಮಘಮಿಸಿ ಶಸಶಿವನಾಪರಿಂಯದ ಥಪುರಶಾಂಬರ್ಗಳರ ಮಡಿಸಳಂ ಭಾ।
ಶಮಜ ಯೊಂದುಂ ಶೀಳದಿರು ನೀ ನಿಂಪ್ರರೋಳುವೆ ಮಾ॥ ೨೩೦॥
ಯಂದಜತ್ವ ಮನಪ್ಪುಶ ತತ್ತ್ವ ಮಸೊಂದಿ ಕಂಕರಿ ಜ್ಞ್ಯಾಯುವಿ ನಾಪ್ರರು।
ದಿಂದುದ್ವೈಶಿದ ನಪ್ಪುತಂ ದಶಯೋನಿಗ ಘೋಷೃದೇ॥
ಘುಂದೆಂಬುದು ವಿಷ್ಣುಪಿಶಾಮರ ಯಂದುಬಾಮಂತ್ರಾವಿ ಪ್ರದೇಯಂ।
ದಿಂದಿ ಬಾಳಿತಿ ಜನಿ ವಿದನಲಾ ತತ್ಪ್ರಿ ಶಾಮರು॥ ೨೩೧॥
ಆಜನಸುಚಚೊಳು ಜನಿವಿದನಧೋಷೋಜ ನೆನಿಪ ಶಿವರಿಂದ ಯಿಂದ್ರಾ।
ಸಿಸುಜನೆ ನಲು ಪ್ರಷ್ಟ ದನಜ ಶಿಸಂ ಭೋಜ ಲೋಚನ ಮಾ॥
ನಿಜವಲಾದ್ವಾರದೊಳು ಭಾವಜ ಜನಕನಾ ಸುಧ್ಧಾ ವಿದಮು

ತ್ರಿಜಗಕರಿಯಲು ಬಾದರಾಯಣನೆಂಬ ನಾಮದೊಳು॥ ೬೨೧॥
ದಾನವಾಂತಕನಾಯುಕದೊಳಿತ್ತಾನೊಡೆಯುವೇ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬಭಿ
ಧಾನದೊಳು ವಂದೊಂದೆಡೆ ಎಂತೊ ಜಾವಿಷ್ಣುಲಯವಾಗೇ॥
ತಾನೆ ತತ್ತ್ವಿಷ್ಣುತ್ವಮುಧ್ಧರಿಸಿ ತಾನುಮಾದಿಯಕ್ಷರವನರಿಸಿ।
ತಾನುದ್ವೈತವನೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನೆ ವಿಷ್ಣುವೆನಲಾಗೇ॥ ೬೨೨॥
ಪುಲ್ಲನಾಭನವೃತ್ತಾಂತ ನಾನೆಲ್ಲ ತನಕೇಂದಾಕುವೆನು ಧರಣೀಶ
ಕಲ್ಲಭವ ಶಿರೋರತ್ನಂದೆಯೂತನ ವಿಧಿ ನವ ಧಿನಗಾಂ॥
ಸೊಲ್ಲವೆಂ ಶ್ರುತಿ ಮೂಲವಾಗಿ ಶಲಲ್ಲಿ ನೋಡೆಂದ ಪ್ರತಿಪ್ತಿಂಯು।
ನೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರತೀವಾದವೆಂದೆನಲಾನದಿದವಾಂ ತತ್ತ್ರಾ॥ ೬೨೩॥
ತ್ರೀಂದ್ರ ನಪ್ಪನರುಳೆಯ ರಂಕ್ಷ್ಮಾಯಿತಾ ದೂವಾಕವ ಸೊದಪಡೆ।
ಯೂಯುರಥನ ಳುಕ್ಷ್ಟಿ ಥ್ರೊಡೆಯನೆ ಕರಿರುಷಳು ಮಿಗಾಲಿಸಗಾ॥
ಬಂಧು ತೀಂತ್ರನೆ ವಾಲವಾಂಪಂತ ಜೀಯ ನುಳವಮನ್ಯು ವೃಕಳದೆಗ್ಗೆ
ಕ್ಷ್ಮಾಯುಧದಿ ಕಂಠವನಮುಸ್ಸುನೆ ಮುಂನ್ನ ಜನವರಿಯೋ॥ ೬೨೪॥
ಆ ಜಲಂಧರನೆಂಬ ದಾನವ ರಾಜನೊಬ್ಬ ಮನಗನವರ್ಗದೊ।
ಳಾಜಿಯೊಳು ಭಂಗಿತಸಲ್ಲದನಲಾ ಜನಾರ್ದನನಾ॥
ಆ ಜಲಂಧರನ ರಾಷ್ಟ್ರಮ ತೇಜದಿಂ ನಾಲಲೋರ ದಂಜಿಪ।
ಯೋಜನಾಭ ಮುನಿ ಮಿಗೆ ದಿನ ಭಕ್ತರಾಂಬಿದು ಮನಗನಗಾಂ॥ ೬೨೫॥
ಪಷಿವಾರವನಂಗಜಾಕುರಕ್ಷವರು ನಿಯ್ಯಾಡಿ ನಿದಪುದ
ನೀಕ್ಷಿತಿಯ ಬಲ್ಲದಿದು ಮೃಗಜಾಂದಾಲಗಾಧರ್ಭಕೃಷ್ಣ
ಕಕ್ಷಿಮತು ವಿಷ್ಣು ದಿನ ಸುನವಿನೆ ಖಕ್ಷ ಗಾಂವಿಷ ಮಂಧರಿನಿಕಮು।
ವಕ್ಷಂಯುದೊಳಿರೆ ಸುಡುವಿರೆಂ ಜ್ಞಾನನೇ ಗೌರೀ॥ ೬೨೬॥
ಮದಿನಿವಿಷ್ಣು ದಧೀಚಿಯಂ ಚಕ್ರದಿ ನಿಡಲು ಬೆನ್ನೊಡ್ಡಿಯೂಮನಿ।
ಯದೆ ನರೆ ಗಡಿದು ಪಂದೆಂ ಸುಪ್ತಿಯ ಬಿಷ್ಟಿ ಮಂಡೆಯೊಳು॥
ಪಿದರಿ ಸೋತ್ತೊಡಿದವಲಾ ಹರಿ। ಪದದಿಂ ಪೊಗು ಪೃಥ್ವೀ ಧರೆಯ ಮುಳ್ಳ।
ಸೋದರಿ ಬಲಿಯಂ ಕಟ್ಟಿ ಯೂಳಿಯಂ ಕೊಂಡವಾಳವೊಳು॥ ೬೨೭॥
ತ್ರೇತೆಯೊಳು ರಘುರಾಮ ನಾಮದಿ ಸೀತೆಯಂ ಪೋಗಾಡಿದಳಿರ।
ಕಾದಾತವಿಂ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಪಿಸ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ದಲ ವುತಿರನೇ॥
ಶ್ರೀಕವಾ ಪಂಕೃಷ್ಣನಾಮಿಕ। ರಾತ ನೆಚ್ಚನಿ ಕಾಂತ ಶರನಿಘಾತಕ।
ಕಾಂತಕದಿ ಮಡಿದ ನಲ್ಲಾ ಭೂತ ಳಾತ್ರದೊಳು॥ ೬೨೮॥
ಸೊಲ್ಲ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಕಾಲ್ಲಿಯಂ ಕೈಳು ವಲ್ಲಿ ಶೈವದಿ ಮುರಾರಿ ಸೋವಿಯ।
ಕಲ್ಲಿ ದಾದರ ವಾಡಿ ಬಿಕ್ಕನೆ ಕ್ರೋಪಿತ ವದಿಂದಾ॥
ತೆಲ್ಲಿಸಬ ನಿಕ್ರೋಧುತ ಬರುತ್ತಿದೆ। ದಿಕ್ಕು ಗಾವಿಸು ತ್ರಿಪುರನೆಲಪ್ಪಿ।
ವಲ್ಲಭಂ ನಂದೀಶ್ವರನ ಶಿವರು ಮಹುಶಳಗಳು ತೊಡಕೀ॥ ೬೨೯॥
ಶಾಂ ತಾನೆ ದೈವವೆಂದು ಮಹೋರು ಲಿಂಗಾಕಾರದಿಂದಂ
ಭಾಗವಂ ಪೋಗಾಡಿ ಮತ್ತೆ ವೆರಾಮನಾದವಲಾ॥

ವಾರಿ ಜಾಷ್ಟಮಮುತನನಡಿಕ್ಕಿ ಪಾರಮತಿಯೊಳ್ಪುಮೇಘರೂಪದಾ
ಪೂರದರನಂ ಬಲ್ರುಯುಗಂಗಸೊ ಘೋಲಮಿಬಿಡವಲಾ॥ ೪೪೧೫
ಪಂಕರಿಕೆ ಮತ್ಸ್ಯವತಾರವ ಮರಗಳಿಪಿಕಂ ಘುತ್ತಿದನಲಾ।
ಶಾರದಿನೊಳ್ಕುಳೂರ್ಮಗನ ಭಾರಂ ಕರಜಾರಮಧ್ಯದೊಳ್॥
ಕರಿಪಿಟಿಪ ವ್ರತದಿ ಶರಭರೂಪಂ ಧರಿದಿ ಭಂಡಾಂಬಿಯಲಂ ವರ।
ಹರಿಯ ಬಮಾರ್ಗಂ ಬರವ ಮುಷ್ಟಿ ಮಹಾವರ್ತಿ ಶ್ಮಶನಾ॥ ೪೪೨೦
ನಿರತವಾಂದಿವರಾ ಹದಂಷ್ಟ್ರವು ಹರನ ಹಸ್ತದ್ದೊಳ್ದುದ್ದದಲ್ಲಾ
ಫುರವರಂ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮನ ನೆಟ್ಟಿಲು ವಸುರೆಕ್ಕಿರೆದೂ॥
ಭರಿಪಿಡಮ ಖಟ್ವಾಂಗವೆನಲ್ಲಾ। ಕ್ಷತನಡೆಗೆಲೊಳ್ಪು ಯುಕ್ತ ಜೋಶಮಾ
ಹರಿಯ ನಿವಿದನಖವರ ಶೀವರವಪ್ಪುತಾ ತಿರ್ದುಗದಲಂ॥ ೪೪೨೫
ನಾರಿ ಜೆಯರವನಪೆಲ್ಲಿಡಿಯೊಳ್ಪಂದಿರೆಯೊ ಪಲ್ಲನವಂಬನನಿದುಗದು।
ಹರನವಿಶ್ವಕ್ಸೇನನಂ ಕೆಡೆಯಿಂದುಪಿಡಿದೆತ್ತಿ॥
ಕರದಖೂಲದೊಳ್ದುಗನದೆಯಾ। ತುರದಿ ಹರಿಕಲಕೇಕನಾನಿಂಬೆ
ಜೂರದವನಲ್ಲಾ ಕೋದಿತವಮುಸ್ತ್ರಾಂ ಬಕವಮುಂದೆ॥ ೪೪೩೫
ಯುತ್ತಿ ಶ್ಯುತಿಹರಿ ಸುಂದರಂತಿ ಯೆಮುತ್ರ ವೊರೆಯುಲುದಾ ಪ್ತ ಬಾಕ್ರಾ।
ದ್ಯುತ್ರ ಹರನ ಕರಿದ ನೆರ ಹರಿಹರವೆನಿಕಿ ಕರಾ॥
ಶ್ರೋತ್ರರುರನಂತ್ರ್ಪಿರ ಮದರರಂ ಚಿತ್ರ ಚನರರನದಿ ತಹರಮಂ।
ನೇತ್ರ ಗಜಹರ ವಕ್ಷುಹರಪುರಹರ ನುಭವಹರ ನಾ॥ ೪೪೪೦
ತ್ರತುಫ್ರರುಕ್ಷನಂ ಪೊಂದುಕೋದ್ರೋದ್ಧತ ಹುವಿತದಿಂ ವೀರಭದ್ರ।
ಚೆಪ್ಪಿತ ನಶ್ರರವಂ ಶಿಂ ಯುಜ್ಞನ ಶರಯನಲು॥
ಆತಿ ಮದಿ ನಿದೆವಧ್ವರಕೆ ತ್ರಾಂಕಿತಿಯೆ ಮುತ್ತ್ರಾಂದ ಷಮೊಡನಿರೆ।
ಶಕವಖಾಷ್ಟಂ ಪೊಡನಿ ಪೊಲ್ಯನೆಕಾನ್ನ ತಲೆಧರಿಯು॥ ೪೪೪೫
ಆಕನೇಕರೆ ಹಂಕರಿ ಬಿದಂತಾತ ಗುಬದು ಕುಂಪಿ ಜೋತೆಗ।
ಜಾತ ವೈರಿಯು ಬಾರಿಯೊಳ್ದು ಮೇಘಾಮರರಂದರಿಯು॥
ಖ್ಯಾತನಲ್ಲಾ ಯುಷನಿಷ್ಟನಿಶಾಂ ತತ್ಯಾಗಾವಂನೆಗಳ ಲಾರದೆ।
ದಾಕ್ಷಗೆಷ್ಟುರು ವಿಕ್ಷದಾತರು ತಾವೆಘುನವೆಂದು॥
ಕಮಲಗರ್ಭನಂ ಗಭಗಪಿ ಮೊದಂತ್ರಮಧನಾಧ ಮುಮುಂನ್ನವನಳಂ।
ಚಿಮಾರ್ರಕವನಾಕ್ರಪಿಕುತಾಗಲಿ ಚೆಪಟಂ ಬಿಪುಟ ನಲಂ॥
ಭ್ರಮಿಡಿಪುಗಳ್ಂ ಕರೀಗರೂಕದಿರ ಮಿಕ್ಷು ವಾನೀರ ಜಳವನಂ।
ನಿವುಷ್ಟ ದೊಳ್ಪುಕರಿಪಿ ವನತಿ ಪ್ಯಗಸ್ವಧರುದ್ರನಲಂ॥ ೪೪೫೦
ಶ್ರೀ ವಿದಾಳ ವನೊಡನೆಗಭಗಾಪಿ। ಹೊದಿ ಅವನವ ತ್ಸುವ ವಂಟಿಯೊಗನೆ।
ವಾಮದೇವನೆದೇವನೆಂದ ಕ್ಷ್ಯಮಿರದಿ ಮಡಿದು॥
ವ್ಯಾಪದೇವಂ ಕೊಯ್ದುವೆತ್ತಿ ದಾಪಮುಯುದೊಳ್ಪು ನಂದಿಕೇಶಮ।
ಕೀಪಿಮುರಿಂಯು ನೆಲತವೆಳದು ಕರಂಗಳ್ಂ ಮುನಿದು॥ ೪೪೫೫
ಅಂತುಮಲ್ಲದಹಂಕರಿ ನಿದಾ ಶಂಕ್ತಿ ಕಂಗನ ಕಂಕರಂವಾ।

ಚಾಂತರಿಂವತ್ರಿಬೊಡ ವೆಢ ಳಕಿ ಳದುಕ್ಕೋದನಲಾ॥
ಅಂತಕಾಂಕಕ ನೋಡುವೆಕಡು ಮಾರಾಂತ್ರ್ಯಾ ಮನು ವರುಷವರುಷಕ।
ನಂತೆ ಯೊಳು ಜನವರಿಯಲೆಲ್ಲಾ ಬೇಳ್ವಾತಿದರ್ಗರು ನೂ॥ ೫೩೦॥
ಕಾಲನಂಕ್ಕೇ ತವನಿ ಮಿತ್ರಾಂ ಶೂಲದಿಂದಿರಿ ದೆತ್ತಿದನಲಾ।
ಶೂಲದಷ್ಟ ನರಹಂಕರಿಸಿ ತಲೆಕೋದುದಕ್ಕಲ್ಲೀ॥
ಕೀಲನಿದಿ ಕಲೆ ಯಿಂದ ಪದಿದಲೆಯೆಪಾಷಿ ಮುರಾಳ್ಗಯೊಳು ತಾವಳಿಕ ನೇತ್ರನಿ।
ಕಾಲನೆಂದವಗಡಿಪಿ ದೊಡೆ ಭವ ವಷಿಯೊಡೆದುದಲಾ॥ ೫೩೧॥
ದೂಷಿಪೆದಡಾ ವೀರಭದ್ರನ ಕೋಪವೆಂಬನಲ್ಲನುದುಜರ್ಗನೆ
ಬಾಷ್ಪಮ ಖಳ್ವ ತಂದದಾರಿಯ ನಾವಿಕವನಂದಾ॥
ದೋಷಿಬಂದಿ ವೆನ್ನುತ್ತ ಜಂಬದ್ವೇಷಿಯಂ ಚೆನ್ನಟ್ಟಕರವಂ।
ಶೋಷವಿಂಂ ದಿದುಮ ಕಜನವಿಯು ಕಾಸಗೋಳ್ಗಾವಂ ಹಾಯ್ದ॥ ೫೩೨॥
ತಾನೆ ಭುವನತ್ರಾಣ ನೆನಳವಮಾನ ನೂರುಗಳ್ಗಂತರಿಯನೆ ಕಲ್ವ।
ಕಾಮವಂದ್ರೋರಿಯ ವುಖದೊಳ್ವಾಧ್ಯತಗೊಳ್ಗಲು ಬಂದೇ॥
ನೀನೆ ಮತಕವಿಯನೆ ಖಳದು ಜಿಂಹ್ವಾ ಸೂರಿಯ ವಿಜಯಮಂ ಬಾಧ್ಯಯ ಗಳವ।
ನಾನಿ ಶಾಂಕರವಂ ಶಿದಾಂಮುಕ್ತ ದೊಳ್ಗ ಕವಿಕ ಳ ದೂ॥ ೫೩೩॥
ಂಬಂ ಕುಹಂಕರಿಸಿದ ಮುರಾವಳ್ಗಂತಕಂ ನಿಕರಂಕರಣ ವರ
ಣಂತರಂಗಮ ವಕಲಜನರುದ್ಧರಣ ಕಾರಣ ವೂ॥
ಅಂತರದೊಳ್ಗತಿದು ನಿರ್ಗಣೀಷ್ಟೇಣ। ದಾಂಚಿರುಹ ವಪ್ಪುರತ್ರಯವನಡ।
ಕಾಂತಕಟಕ ಮಚೇಗೆಯಂ ಹುದುವಂತ್ರೆ ದುಟ್ಟನಲಾ॥ ೫೩೪॥
ಹೂಡಿವೂ ಜನವಾವುಕ್ಕುಕಿ ತೇಂಕಾಡಾಡುವ ಗಂಗೆಯ ನವೋಕನು।
ಮೂಡಿದವಲಾವು ಲ್ಲಿಕಾದಳ್ಗ ದಂತ್ರೆವೆ ಕೈಯೊಳ್ಗು॥
ನಾಡಿದರೆಯುಲ್ಲಂಧರಿವಿಕತೆ। ರೂಡಿಪದ ಭಿಣಾರಾಜನಂ ಶಿಜ।
ಚೂಡನಿಕ್ಕಿದವೊಂದು ಬೆರಳ್ಗನೆಮುದ್ರಿಕೆಯ ತೆರದಿ॥ ೫೩೫॥
ಬಾದು ತತ್ರ್ಪಳೆಯಾಸ್ತಿ ಯೊಳುಜನ। ಕಂದವಂಮಾದುತ್ತಬರುತಿಷ।
ಸಂಧರಿಸಿದನಲಾ ಮ್ಯ್ರದಂ ಜಂಬೂಫಲದವಾಂಸೆ॥
ಸಿಂಧುರಜರಾ ಭದ್ಮ ಶಾದೂರ್ಗಲಾಂಡಲಾಲಾ ತಾರಕಸುರಜ।
ಲಂಧರ ಪ್ರಮುಖಾ ಸುರಕ ನಕರಣಿಕವೆ ಶಿವನೂ॥ ೫೩೬॥
ಯಿಂತಿನಿ ಕುದೇವಕರ್ಗಳನೆಯುಂ ಮ್ಮನಲನೇತ್ರನ ದೇಕೆಂಬಿಂತಾ।
ಕೆನಕಿರಂಯೂಗಣ ನಬ್ಬನೇಪಾಲದೆ ಜನತ್ರಂಯುಕೆ।
ಜನಿಪುವ ಪ್ರವದಿರ್ಗಷ್ಟುವತತ್ತಿ ಬಂದನನವೆಯ್ದುವನಖಳ ತೊಳೆಂ
ಘುವಶಾವನಕಣ ನಬ್ಬ ನಿಂದಿಂತ್ರೆಂದದಂತ್ರಾಣಿ॥ ೫೩೭॥
ಶಿವನಖುನ ಕುಲು ವೆಸೋಂಮ್ನತಿಯ ಪೆಣೂದುವನ ಹಸೆಗೋ ಚಿರ ವಿಲುಪ್ರಿಲವಂ।
ಶಿವರಿವಹಳ್ಗ ವಲ್ಲಿರಮ್ಯ್ರ ಕೃತ್ಯ ದ ಮಾಕಮಾನಾ॥
ಅವಿರಳ್ಗ ನನಜರನನವುರಗೋಕೃತ ನನಭವನನಪ್ರತತತ್ವಗನ।
ನವಿರತಾನಂದಪ್ರರೂಪನ ನಾವನಾವನ ನೂ॥ ೫೩೮॥

ನಿತ್ಯಶಾಂತೆಲ್ಲರುವ ನಿತ್ಯರೂಪ ತತ್ವದೀ ಜವವರಿಯು ತೆಮತಂ
ನಿತ್ಯನೆ ವಿಮಲ್ಪನೃರೂಪ ನಿತ್ಯ ತಂದ್ಯಸ್ಮಾ।
ತ್ರಿತ್ವಯುವಲಾ ಧರಿಸಿ ಹೊಂದಿರ। ದೈತ್ಯನ್ರಿರಿ ನಿರಾಚಿ ಮುಖ್ಯಾ।
ದಿತ್ಯ ಶಾಂತಾಲಾಂಬ್ಬಿ ವೂಲಾಂ ವಳ್ಗನಳ್ಗೀವಾಕ್ಷೀ॥ ೪೧೯॥
ಶ್ರೀ ಶಿವಂ ದುರಮುಮ್ವನೆಂಬ ಮು ನೀಳವಂಶವ ದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಪಡೆ।
ದಾಶರಥಿ ನಿಂದಿಂದ್ರ ನೀಲದ ಲಂಗವಂ ಧರಿಸಿ॥
ಶಾಂಭವ ತಳುಬ್ರ ತಿದಿನ ಚರಿಸು। ಆಶಿವಂ ಭಜಿಸುವ ವಲಂತ।
ಕ್ಷೀರವಂ ತಲ್ಲಿಂಗವಂ ತಲ್ಲಿಂಗವಂ ನಿಜ ವಕ್ಷ್ಯೆಯೊಳು ಮುಚರ್ಗ॥ ೪೨೦॥
ಪಂದು ಸ್ಥಾವರ ತ್ರಾವರಿಗಳಿಂ ಬಾದಿರಾವಿ ತಿ ಪೂಜಿಸುತವ।
ಸ್ಲೊಂದರೊಳು। ಕ್ಷಂದಿವಡಿತ ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತ್ರದಿಂ ಕಂಪ್ಸಾ॥
ವಂದು ನಯನಾಂಬು ಜವ ವರ್ಗನಿ ಯಿಂದು ಪೋ.ಮೈಲ್ಗಳ ಯ ಸೊಲಿವಿರುಣಂ।
ಇಂದೆನೀಗಿದ ಚಕ್ರವಂ ತಾಂ ಪಡೆದನಾ ॥ ೪೨೧॥
ರಾಪ ಪೂರ ತೆಂಕಿಣಿಯೊಳು ಮತ್ಸ್ಯವತಾರಂ ಮತ್ಸ್ಯಕೇಶ್ವರ
ದೇವರಂ ತಾನಿಲಿದಿ ಭಜಿಸಿದೆ ದೊರೆ ರವಾಧಿರ್ಗಯೊಳು॥
ಕೇಶವವೆಂಬ ಪೋಗ್ರೀಶಮುಂ ಕೂರ್ಮಾವತಾರಮು ಪೂಜಿಸಿದರ ಮಹಾವತಾರದಾ
ಮಾವತಾರಮ ವೇತ್ತರಿ ಸೋಮರಾಮನಾದ ಸನೂ॥ ೪೨೨॥
ರಾಮನಾಥನ ನಿಚಿರ್ಗಿಸಿದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮನೋಹರ ಸೊಲಿದು ದುರಾಗ್ಥಾ
ರಾಮದೊಳು ದ್ವಾರಾವತಿಯೊಳುಂ ಪಾರ್ಥಶಿವಂ ಪೂಜಿಸಿ।
ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದ ನಾಥನ ನಾಮರಾಂತರಮ ಬ್ರಂತಿಗದವ।
ಭಗವಿರತಾಲರೆಲ್ಲರುಂ ಭಜಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪರಲಾ॥ ೪೨೩॥
ಅಂದಲಂಪುರದೊಳ್ ಕ್ಷೇತ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ವಂದಿಸುವ ನಾಬ್ರಹ್ಮನುತ್ಸವ
ದಿಂದವಾ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರನನಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಗಿರಿಯಲ್ಲಿ॥
ಬಂದು ಭಜಿಸುವ ನಿಂದ್ರ ವತ್ಸನಂದದಿಂದಿಂದ್ರೇಶ್ವರನ ಸೊಲ।
ವಂದಿಪಾ ಗಯೆಯೊಳ್ ಚಿಗ್ವಂಪಾಲ್ಪತೀಶ ವಂ ಪಾವಾ॥ ೪೨೪॥
ಪಂತಗಾಲಿ ಯೊಳ್ ಮದಿವೆಂಪರು ಕೋರಶಾಮರ ವು ನಿಕುಲಾದ್ಪುರು।
ನಾರಪತಿಯೊಳು ತಂವ್ರ ತಂಮ್ರಯುಶಿವ ಸರೊಳ್ ಗೊಂದೊಂದು॥
ಶಾರಲಾಶಿವಲಿಂಗಂ ನಂ ಪತಿ ಧಾರುಗಾರಿಯು ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ
ದಾರ್ಯವಿಭಜಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪರು ತೋರ ದೃಷ್ಟ ವಲಾ॥ ೪೨೫॥
ಅಭವನೀಘ ನದಾನಿಯಲ್ಲದೆ ಅಬ್ಬ ಮಕಾಥರ್ಗವನೀ ವದಾನ್ಯ।
ತ್ರಿಭುವನದೊಳರಿ ಬಂದ್ಯ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಣ ಜವತ್ಪ್ರಮುಖರಾದ।
ವಿಭುವ ಭಾರಾರಿಂದೆ ನಿಜ ಶಿವ ವಿಭವ ಮುಂ ಕೊಟ್ಟಿರುದರೋಜ
ತ್ರಿಭವ ವರರ ಮುಖ್ಯಾಸುರಾಧ್ಯರ ವರ ಮು ನೀಂದ್ರ ನಿಕೀ॥ ೪೨೬॥
ಯೀಶ್ವರೇಶ್ವರ ನೀಯ್ಯದಿ ದೊರ್ಗದೆ ಶಾಶ್ವತೈಶ್ವರ್ಯಂಗಳಿಂದಂ
ಶ್ರೀಶ್ವರಾಧಿರ್ಗ ದೇವದಾನವ ಮಾನವಾದಿಗಳುಗ॥ ವಿಗಳನೆವ
ಶಾಶ್ವತೋರ್ಕದೊಳಂತು ಬಾಳ್ವರೆ ನಶ್ವರಿಷ್ಟಿ ಪದ [illegible]ನೆ।

ಪ್ರಾಕೃತಮಿತ್ರಾಚರ್ಗಳುಪಾರ್ಶ್ವದೇವೇಂದ್ರನೇಕರಾರ್ ॥ ॥೬೭॥
ಯಿ ಪ್ರಕಾರದಿ ಷಡ್ಗುಣಾತ್ಮಕತ್ವ ಪ್ರಭಾವಮೊಳಿದೆವ ಜನದಾ ।
ಚಾತ್ರನರನಂತೆಂದು ಪೂಜಿಪ ಮಾತ ಕು ನಿತ್ಯಾತ್ಯಪೀ ॥
ಸುಪ್ರಭಂನಂತೆಯಿ ಭಕ್ತಾಮ್ನಾರ್ಥಪ್ರಭವದ್ದರಸುಪದವಿಸಲ್ಗಂ ।
ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂಶವದೆವೆವನಿಜ್ಞನ ಚಿತ್ರತಂತ್ರೀಲ್ಗಾ ॥ ॥೬೮॥
ಕರವನರದ ಬೆಳ್ಪಿಡ ಬಾಣಾಂತರ ತುಕ್ಕೆಯ್ಯ ಪೊಡನೆಯೂಕವ
ಕುರಕರಿಕೇಕರನೆಗೆಲಿದ ಚಿತ್ರದೊಳ್ಳಂಬಕಾರಮಣಾ ॥
ಕರಣಾಯಿಂದಂ ಪೊಕನದೊಳ್ ಸಾವರಿ ವಿಕುಪ್ರವನ ಬರದ ನಿರ್ಮಲ ।
ತರತಸುವವೀಯ್ಯನೆಮಯೂಕಂ ನಭಮ ತಿಸೆಮೆಚ್ಚಲ್ ॥ ॥೬೯॥
ಕರಿಯಂಕ್ಕೈಯ್ಯುಲು ಕಿಂಗದಿರದುರ್ದರದರುಪ್ಪುವ ವಂತವರುರಿಪಿ ।
ಕ್ರೋರಮೆನೆ ದಂಡಿಯ ಮಹೇಶಮ, ತಂನ್ನ ಮತಿರ್ಪೂಣಿಗಳಾ ॥
ಕರವಚರಣ ಕಿರಂಣನರ್ಗಿದಿ ಮರಳ್ವಡೆಯನೆ ಕಲಪುಕಂಗ್ಳ
ನಂದೆವಲುಕವಿಕಾಳ್ಗದಾವನು ವಶ್ಯವನಂಮತಿಪೀ ॥ ॥೭೦॥
ಸಂಗಲ್ಲಂಕ್ಲದಲಿಪಿದೆಗಡೆ ಜಿತಾಂಗ ಜಂಗಾವನಾನಿ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆ
ಯಿಪ್ಪಂತೆ ಜಪ್ಪುಗ ಕ್ರಂತಿಗಡೆ ನೆ ಮೋಪವದಿವಂಗಳಿಗಾಳ್ಗಾ ॥
ಲಂಗದುಗಾವರದೊಳು ನಗಾ ಪ್ರಂಗವಂ ಕೊಂಡೊಂಪ್ಪುವೆನ್ನ ।
ತ್ರುಂಸತ್ಪುಲಾವಿಕ್ಕೆ ಘಂಟೆಯ ಬಿರಿಕ ಕ್ರೋಧಿಲನಾ ॥ ॥೭೧॥
ಯೋಳುದಿವಕರಿಂರುಂತರಂ ಕರಾಲಿಕಜೋಳ ನ ಭಕ್ತಿ ಸದಿರ್ಗನಿ ।
ಜಾಳನೇತ್ರ ಮಕರಶಿಬದನ ಲಾ ರಸರ ವೃತ್ತಿಯ ಮಾ ॥
ತೋಲಿ ಭಾಷೆಗೆ ಸೆಗಾತರ್ಗಲಾ ತಿರು ನಾಲರಂತಂಗಾರು ತಿಗೆ ಶರ್ತಾ ।
ಪೆಳ್ಳಕೊಪ್ಪಸು ಅತಿಪೆ ವನ್ರ್ಯಾಮಾಮ ಭವರು ಬವಾಳ ॥ ॥೭೨॥
ತಿಲುಗಪ್ರೊಂಪ್ಕೆಯ್ಯಂ ಕೊಲುವ ಮೃಗಕುಲವನೊಯ್ಯುವೆರಾ ಜತಾದ್ರಿಗೆ ।
ಪುಲಕರ ಚೋರಮಗೆ ಪೊಡವೆ ತಂತ ಸುದ್ದಿಗೆಯಗಾ ॥
ಅಳ್ಕರನೇತ್ರ ಸುಪ್ರಮಥ ಮೋಹದ ಸೊಲಾದು ನಿಂಬಿನೆಮೂರೆ ಸೊಡವೇ ।
ಯಿಳಿಯೊಳಗೆ ತವನಿಧಿಯ ನೀಯ್ಯುವೆದಾನಿ ಪ್ಪೈಯ್ಯಂಸೇ ॥ ॥೭೩॥
ಕದಿರರಂಪ್ಪೆರಿಯ್ಯುಂತೆ ಧರಣಾವಮೊದವಿದಿದ ನೀಳ್ದವದರೆಗಾಸೊಳ್ಗ ।
ಪದಮಳ್ವಿವಾನದೊಳ್ಳ ಸೊಯ್ಯುವೆ ಪಾದಿರಾಜನಮಾ ॥
ಮದರುರವಪೃನರ್ಗವದೊಳ್ಬಿರಿದನಲಾಶೇಮರ್ಗಡಿಯಂಮ ಸುಣಾ ।
ಕದವಿಸೊಂಪ್ಪುನೆ ಪುಂದೆರಾಡು ತ್ರಿಪ್ಪುರಾಂತಕರನಾ ॥ ॥೭೪॥
ನಾಗಪಾಲಾಯಂಮ್ಮೆರವವಮದೊಳ್ಗಾ ನಿರೀಶನೂರುವರುಪರಿತವ ।
ದಾಗವಿಳ್ಕೆಯುವಾರುಕಂತಂಸ್ಮಿಳು ಟೆರನಿಕೆಗೊಂಡಾ ॥
ಭೋಗಿಗೆಟುಕನಗಾಣಿಕೃಪೆ ಕೋಗನಿತಂತ್ರಂ ಬೆರವಿಳವ
ಯೋಗದಿಂದಕುಮಾರಕಾಲರೆ ಸುಜರ್ಗರಮುಮುಂಸ್ಸಾ ॥ ॥೭೫॥
ಧರಣಾಯಿಯೊಳ್ಪು ಷ್ಪೋತೆ ನಗ ಗೊಂಗಳ್ ನಿರತ ವಿರತಿಗೆ ವಲದು ಬ್ರಾಂತ್ಲೀ ।
ಕ್ಷರಮು ನೆಲೆಗೊಂಡಿದರ್ಗೆ ಸೆನಲ್ಲಾ ಕೀರ ಮಧ್ಯದೊಳ್ಗಾ ॥

ಪುರಹರಂ ಮೆಚ್ಚುವ ಮತ್ತೇರಮುರವ ಗಾಯ ಮೇಳವ ಣಾಗೆ ಪ್ಯಗಯಾ।
ತರದ ಚೇಡ ಂಗಿಯ್ಯ ವೆ ಶವರಾತ್ರಿಶಕ್ತ್ಪಲವಾ॥ ೫೭೬
ಶ್ರೀಳಾಯಿಂದಂ ಪಂದ ಭಕ್ತರ ಚೌಳಗಳ ನಂತಂಗಳವ ರಿಗಳು
ಹೇಳರೇವರೆ ನೀನರಿಯ ತೇಜುವಕ್ಕಿ ಕೃಟ್ಟಿದಾರ್॥
ಬಾಳ ನೇತ್ರನ ಮೂ ತಿಗಯುರ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚೈಯ್ಯಾ ಶರಣಾಜನ।
ಮೋಲಹಿಂಸ್ಯರ ಚೆಗಂಮ್ಮದೇವನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದಾರ್॥ ೫೭೭
ಅಂಗವಂತರಿಗ ಭಾಶಮತಾಥ ಗಣಫಲಂಗಳಂ ಪೊರುತಿದರ್ಗಳಂ ಪೆಶಿ।
ಪಾಂಗದಿಂದ ಭವಂ ಬಳಕ್ಕಂ ತಾಗಿ ತೋರ್ಕಿದೊಳ್ರಾ॥
ಅಂಗಜಾರಿಗೆ ಪದ್ಯಶವಳ್ಳರಿಂ ಬಂಗಡಿಯೊಳಾಡುವ ನುಡಿಗಳುಂ।
ದಿಂವದಿಲ್ಲಾ ಶಾವನೆಯೆಂಬೀರಾತ್ರಿಾದವನೂ॥ ೫೭೮
ಶಿವರಿಡೆ ಶಾವ ಮಯುಂ ವಿಹ್ಲನೆ ನಿರಾ ನುಡಿಗಳು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳವು ಭಾವನೆಯುಂಬಾ।
ದುರುಕ್ತಿಗಳ ಶಾವನೆಯಂ ಬಾದುರುಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಮೂರ್ತಿಗಳು॥
ಶಿವನೆಯುಂ ಬಳ್ಪುಯುಕ್ತಿಗಳು ಮಾನವರ ನೀಳ್ದರ್ ಭಕ್ತರೇಣಬೆಯಂಗಾ।
ಬಳರ ಪೂತಂಕೇಳದವರ್ಗೆಲ್ಪಂತ ಶಾಕಕ್ಕೆ ವ್ರಾ॥ ೫೭೯
ಯೆಂದು ಪೊಡ್ಡಳ ಬಾಚರ ವಿ ಮುಳಿಸಿಂದೆ ಸೋದಿಂದ ಕ್ರಮಮೆಯಂ।
ಬಂದು ನೋಡಲು ಬೆದರಿ ಜಂಗಿ ಜೆರಿದುಂದು ಶರಸುತ್ತ್ರ॥
ಚೆಂದು ದಾಸನೆ ನೆರದ ತಾರ್ಕಿಗಳ ವೃಂದವುಂ ಬಾಜ್ಬಳನು ತಲೆವಾ
ಗಿಂದು ಮೆಳಯ ಶರಣಾ ಪೊಡ್ಡಳ ಬಾಚರಸ ವಮತೇ॥ ೫೮೦
ಕಿಲವ ಪ್ರಳ್ಳಡೆ ಮಾಡಕೋರ್ಬಿ ಜ್ಜ್ಬಳ ಜನರಿಯೇನಕರರಿದೆಯ।
ನಲು ಮೊಗಂಗಳು ಬಾಡಿ ನೆಲವನು ನೋಡುತಿದೆಸೆಯೊಳ್ಗಾ॥
ಕಳವ ಳಿಸಿಗರಡಿಡದವೊಲು ತಂಮ್ಮೊಳು ಮರಿದಾ ತು ಓ ಮಿಡುಕವಂ।
ಸುಳವರ ತುಸುಕ್ಕಿಂನ್ನದೇ ಮಿಕ್ಕಿಂನ್ನದು ಮಾಡಗ॥ ೫೮೧
ವೃತ್ತರಂಗೆಟ್ಟಿದರ್ ಪಾದಿಗಳುಕ್ತ ಪೋದುತ್ತಾ ನರೇಂದ್ರಾ।
ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ಸೂಂತಾನರುಗೆ ಲಜ್ಜಿಸಿ ದರ್ಪವಡಗಿದನು॥
ಪುತ್ತ ತಾರ್ಕಿಕರು ಬ್ಬು ಹೊಂದಿದರುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬಾಚರಾಜನು।
ದಾತ್ತ ಪರ ಮಮು ಮ ಕಸ್ಪಕಿವೆ ವಾಷಾತ್ರಿಯಾ ಬೆರ್ನನು॥ ೫೮೨
ಸತ್ಯವಿದು ತಾನೆ ಮತ ವತಿ ಪಂಡಿತ್ತವಾ ಮಾಡುತ್ತ ವಿಣ್ಣನೆ॥
ಮಾತ್ಸರತಂ ತಾರ್ಕಿಕರು ಸೆದಸಂ ತೋಲಗಂಕರಿದು॥
ಮತ್ಯವಾಯವನೆಯುದ್ಧೋದವು। ಮತ್ಸದಿಶ ನಾಥಮಯದೊಳು ಸ್ವತ
ಕೃತವ್ರದರ ಬಾಚೈಯ್ಯಮಂ ಬಸವಂಣ ನೋದಲಾವಾ॥ ೫೮೩
ಆಶ್ವಲ ಮಾಹೇಶ್ವರರುಮುಲ್ಲಾ ಪಿದಾ ಬೆಂಬಿದದರು ಚಿತ್ರವಿ।
ಲಾಪಸಾಂಪ್ರ ಜ್ಯತ್ರ ಭಾವಕ್ಕೂ ನಮಃ ಮೆ ವರ್ಧಿಸಲು॥
ಭಾಡುರೋಂನ್ನ ತಕಿಣ ತಿರ್ಗ ಜನದೊಳು ಮಾಡಿಪೊಡ್ಡಳ ಬಾಚರಾಜನು।
ಶಮುತೇನೆನು ತಿರಲು ಮುಂಕ್ಷನರರಿಯೊಳಿರುತಿದಾರ್॥ ೫೮೪
ಭಾತ್ರಿಯೊಳು ಬಾಚೈಯ್ಯನ ಮುಳ್ಳ ಚರಿತ್ರವಂ ಶರದು ಚಿತ್ರ ಕಧೆಂಯೊಳು।

ಶ್ರೋತ್ರವಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಬರದೋದಿದೊಡೆ ರಚಿಸಿದೊಡೇ॥
ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಕಳತ್ರ ವರ್ಧನ ಶಾಸ್ತ್ರರಪ್ಪರು ಪುಣ್ಯವಧ್ರುದುಂಬ ವಿಸ್ತ್ರಷ್ಟ
ಗಾತ್ರ ಛತ್ರ ಮೊದಲ ರಪ್ಪರು ಕೀರ್ತಿ ವೆತ್ತಿರರೂ॥ ೮೨೧
ಉದುಮಾಳಿ ಲವಾಕ್ಷೀ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಳವ ಪರಂತೋ ಜಟರಾಗಮದ ಷಷ್ಠ
ಷ್ಟ ದಿಂದು ನಿವಳಾಲ್ಪರಿಕ ನೋ ಮೇ ಶ್ರೈ ರಾರು ಣ್ಯಾ॥
ವದಗಿಬದ ಬಾಳ ಗಾತ್ರ ರೂರಾಶಿ ರೃದಯ ಬೋಮಕ ವಿಶ್ವ ಶೀಲತಾ।
ಛ್ರುದಯ ಬಸವ ಪುರಾಣ ಕಥೆಯೊಳು ವಿಸ್ತರಾಖ್ಯಾನಾ॥ ೮೨೪
ವಿಶ್ವರಷಮಯ ನಿಸ್ತರಣಿತಾ ಸುಸ್ವರ ಗರಳಭ ಕ್ಷ್ವ ಸುತ।
ದಿಗ್ರ್ರಮಣಾ ಶ್ರವಾಸ್ಯ ಸಂಣ್ಯ ಪ್ರದಸ್ತ್ರ ಬಲ ಶೌರ್ಯಾ॥
ಹುಗ್ರದಾತ ದಿಭಯ ಸ್ತ್ರದಾರಿ ಪುತ್ರಸ್ತ್ರ ಹಣ ಬುಧ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ ಪಂ।
ಸುಪುತ್ರ ಚರ್ತನ ನಿರತ ತ್ರೋಕ್ರ ಚರಿತ್ರ ವಿಮಲ ಬಸವೇಶಾ॥ ೮೨೫
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೭ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೨೧೧೧ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಗತಿ॥

ಬಸವ ಸಾಂಗ ಪುರ್ಣಯೆ ಸಕಲಕಥೆ॥

॥ ಕಲ್ಯಾಣಿ॥

ಧರಿಯ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಗಳ ಸೊಗದೊಳೆದು ಆವ ಸಾರ್ವೈಯ್ಯ ಸಂಗತಿ।
ಹರವಿ ಮೆರೆದನು ಬಸವ ಸಾಬಜ್ಜನನ ಸಭೆಯೊಳಗೆ

॥ಪದನು॥

ದೇವ ತಾಳ ವಕ್ತಾಳ ಬ್ದಾವ ದಾವದ ದಯಾವ ತೋಕ ನಭಾವ ಭಾವ ಭ।
ಶಾವಲೇಶಗ ಧೀವರ ವರದೇ ಣ್ಯಾ॥
ಜೀವಿತೇಶ್ವರ ಜೀವ ಮಹರಾ ಜೀವ ಪ್ರಸನ್ನ ವಿಭಾವರೀ ಶ
ದಾಮಾವ ತಂಪ ಪ್ರಭಾವದ ಬಸವ ಗೋವರಾ ಭ ಜಯಾ॥ ೫೭೧
ಮೈತ್ರೆಯುಂ ಪದ್ಮಸ್ತಿ ಸುಳಾವೆತ್ತ ಸುರು ತರ ಕೀರ್ತಿ ಭಕ್ತಿ ಜ
ಸ್ತೋತ್ರಮಂ ಆವ ಸಾಗ ಪುರ್ಣಯ್ಯ ದಾ ಪು ಶಾಬಾ ರಾ॥
ಚಿತ್ರ ಶೌರ್ಯ ಸುಬಸವ ಸುಕಾ ನಿಂತ್ರ ಣ ಬೀ ತ್ರಿಯಂ ಪ್ರೈಮಾಳು ತಧಂತವ।
ನೆತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಚಾರ್ವ ಕದಗ ಶ್ರೋಬಾಡು ತಿರಲು॥ ೬೨೫
ಮುಷ್ಟಿಗರುತಂಪ್ಯೊಳಗೆ ಸುಜು ಸುಜುವಡೆ ತಂಪಿಹಂಸುಪ ಯ್ಯಂ
ಬಟ್ಟಿ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾಯ ಸೊಡ ನಿಂತ್ರೆಂದು ಹೇಳುವರೂ॥
ಪಟ್ಟಬದ್ಧ ನೆಚಿತ್ರ ಯುಹು ಸುಪಲನೆ ಪಟ್ಟ ವಿಪ್ರ ಚಾಕಮುಂ ನೆರೆ।
ಚಿಟ್ಟಿವಾ ಚರಿಯ ಳುಮುಳಿದು ಬಗೆ ಪೈಯ್ಯ ತಾ ನಿಂತ್ರು॥ ೨೫
ಧರಿಯ ಭಕ್ತರು ಧರಿಯ ಭಕ್ತರು ಧರಿಯ ಭಕ್ತರೆ ಸುತ್ತ ಪುವಳ
ಧರಿದು ಸುಂದ್ರಿವ ನವರ ರಾಲ್ಪ ಸಮೇ ಲೆ ಬೋಳುವ ನೂ॥
ಮರಳಿ ತಾವ ವರುಂಡು ಮಿರ್ಪ್ಪದ ವಿರದೆ ಹೊಂಬನು ಕೈಯ್ಯ ಸಾಂತ॥
ಪರಿಭವ ಸುಬಿವ ವವರ ನೇ ಕೊಂಡಾಡು ವೆ ಸಾ ಬಳ ರಾ॥ ೧೪೫
ಜಿದರತಿ ದಬ್ಬ ವ ಶೈಲ ಸು ವಯು ವದಗಿ ನಿಂಪ್ಪಂ ಸಾದ ಸಂ ಮ
ಣಾ ಶನಿ ಜಾಂಕ ಶಾ. ಪಂ ಪುಂ ಗು ವಂ ಬಳಿಕ ತಾ ನ॥

ಕಡುಬ್ಬರಿಸಿ ಪೊಂಡಿರ್ದ ಛತ್ರಮಂ ಮದವಿಭ್ರಮ ವೀಣಿ ಯೋಳ್ಪು ಬರುತಂ।
ಬೆದರಕಂ ಬೊಳ್ಳಿಯುಂ ಪ್ಲಂ ಪೆರ್ಮ್ಮ ತನಿನಿಕು ಬಗೆ ಗೊಳ್ಳು॥ ೫೯
ಬಲ್ಲಿತನೆಳಲ್ವಾಗಕವದೆಲ್ಲ ಪ್ರಂ ಪೆತೆಗಲ ವಿರ್ಲೋಯಿತುಮಲ್ಲದು
ಉಂಮಲ್ಲಿಯ ಪ್ರವನಾರ್ತ್ರಮಂಗಳ ಪೆಲ್ಲನೀ ತಿಸಗಳು॥
ಯತಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಥಮರ್ತ್ರ ವೃದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲಿಯುದು ಯಗ್ನಾರಕ ಮರ್ಗಿ।
ಪೆಲ್ಲ ಶಂತಾಪ್ಯೋಗತೆ ದಿಂಪ್ಸಿಂತ್ರು ಧಂದರುವ್ಯಾ॥ ೬೦
ಭೂತಸಂಪದ್ಮಪ್ರರು ರಾಷ್ಟ್ರದಪಾಶಪ್ರೋ ಜಯ ಸುಬ್ಬದವರ್ಗಳ
ನೇಕರಿಯೊಳ್ ಕರಂಕದಿ ದೂರ್ದೆಸೆ ಳದೇಳ್ ವೊಡೇ॥
ಭೂತತಿಯಶಾಪಂಪ್ರವೇ ಶಪ್ರದಾಪ್ರಯೋಗ ಕರಂ ಬಾಳ್ವದಂಬ
ಪಭೂಶಪ್ರೊಂದದು ತಾಪವೆಮ್ಮಂಡೇಳ್ದೆವು ನಿಮಸೇ॥ ೬೧
ಧ್ವನಕಲಾರಾಜಾ ಗತೋಥರ್ಮ ಪ್ರ ವಿದಿ ತವಿದ ನೀವರಿಯುರಿ।
ಅವನಿಪಲ್ಲಭಯನಲು ಪೋಶಾಟತೋಶ ಶೂಶದೊಳ್ಳು॥
ತೆಪತಿಸುತ ಬಿಜ್ಜಳನು ಬದಿವ ಶಬಿವವರನಾಗನಿಕ್ಕರನಲು।
ಸ್ವವಧಿನಾ ಭಂಡಾರಿಯುಂ ಶಿವನಾಗಪ್ಯೆಯ್ಯನಳಾಂ॥ ೬೨
ಚಂಬ ದಿಸೆಂಯುನೇರಿದಿ ನಿಗಮರಿಥ। ಪಂಡಿತಮರ್ನ್ಯೆಸೊಟ್ಟವರ ನೊಡ।
ಸೊಂಡು ಬರು ತಿಲಾ ಮದ್ದೀ ಸುರರ್ಪ್ರೆಸು ಮೂಶದೊಳ್ಳೋ॥
ಕಂಡುನೀ ವದೆನೋದಿರೇ ಭೂಮಂಡಲೇಶ್ವರ ಹಿಂತಿರದೆಮುಂ।
ಕೊಂಡು ತಾನ್ಯೆತೆಂವಕನು ಪೊಲೆಗಲವಲೀಯವೇಗೇ॥ ೬೩
ಅಳುಕ ನಿನಿತುಂ ಮೋಡುತಾನಂದಳ್ವನೇರಿ ನಿಲತ್ತವಂ ಪ್ಯಲ।
ನಿಳೆಯಪ್ಯೆತಂದರುಮ ಬದಿವಾಮೂತ್ಯನಿಂಪುರ್ಗೆ॥
ಬಳಕದದ ನೆಂದೆನಲು ಪೋಶಂಬಳದು ಬಿಜ್ಜಳನರಮನೆಯ ಬಾಗಿ।
ಲೊಳ್ಳು ಪೊಗದಂ ತ್ರೋಳಗಂ ಸೊಟ್ಟಿಂತ್ರು ಪೊರಗಿರಲು॥ ೬೪
ಬೇಗದಿಂ ಬಗೆ ಸೊಳ್ಳದಂ ಜಡೆ ಪೋಗಿ ಬದಿವಗೆ ಮದ್ದಗದ್ದಗೆ
ಯೂಗೆ ತಂಪ್ಪಿಯ ಪೊಂದಶಿಯುಂ ತೆಗದಿಲಿಯ ಮೇಲರಿನೀ॥
ನಾಗಪ್ಯೆಯ್ಯನವಲ್ಲ ಮ ನದ ಮರಾಗದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿದಿ ಯಂಮ್ಮನ।
ನೀನಕರದಿದ ಮಜಾಕವೆನೆ ನಲರವ ಭೂಗಿತೆಮತಾ॥ ೬೫
ಕಲುಷ್ಕಿತಾನ ನ ನಾಸುತಂ ಬಿಜ್ಜಳ ನ್ಯಕಂ ಬದಿವಂಗಾಗಿಂದನು
ಪಲುವ್ಯದ ಷ್ಟಾದಶವಿತರ ವನಂಗಳಾಂ ದಿಯೊಳಗಾ॥
ಯುಳಿಂತೊಳ್ಳ ವ್ಯತಾ ನೀಸಲಾ ಕಶಿಪೊಲೆಗಲಶಿ ಪುಂಕುರುವನ।
ಗ್ಗಳದಿಂಯಿಕಲ್ವಗಾ ಕಟಕವನಂತ್ರುಶಿದಿಕಿ ವಲೇ॥ ೬೬
ಪುಲಕರವ ಕಷ್ಪೂರ್ತಿ ನಾಂಪ್ಲಯ ತಲೆಯೊಳ್ಳಾಯಿತೆ ನೀ ತಿಗಳ್ಳನತಿ।
ಗಳಪ್ರಮನ ದಪ್ರ ತ್ತಿಪ್ಪೆ ಪೂರಿದರುವಿ ಮಳ್ಗಗಳಾಂಪ್ಲಿ॥
ಚಿಳ್ಳವವೆನೀ ನಿರ್ಕಕರಿ ನಿಮಾಲದೊಳ್ಳರು ನಾಪಂಜುವಿಪ್ರ ನಿನ।
ಸುದ್ದವಗತೇನೆನಲು ನ್ಯವತ್ತಿ ನೆಬನಿವನಾಂತ್ತಿಂದಾ॥ ೬೭
ಭೂಪರನೆಣ್ಣೇಳ್ಳುಡಗಿ ಮಾಕಲದೇವಿಯುಂ ಪ್ತಿತ್ರಿಯೆ ಕುಲಜೆಯು।

ನೋಳ್ಪ ಮಾಡುತಿಹೆವೆಂದು ವಿಪ್ರರು ಕ್ಷೇತ್ರಸ್ಥರೀ ಮನವನು॥
೩ ತಾವು ಮಾಡಿಸಿಯಾ ಪಶುವಿನೊಳು ಗಾವನಿತ್ತೆಯುಂ ಪ್ರಾಣಿವಿಯ ವರೊಳು.
ತೀವಿದೊಸಂಭ್ರಮಯಿಪರು ರಕ್ಷಿಸ್ತು ನಲವುತ್ತಾ॥ ೫೧೪॥
ಅಂತನೆಂದು ಪೂರ್ವ ಕ್ರಿಯೆ ಯನೆಸಿ ಶಿಂದಿ ಪೋಯಿ ಕುಳ್ಳಿರೋಯಿತೆ ಮತ್ತಂ
ತಂತಮ ಜೆಗಳಿ ಶಾದಿಸುಕ ಪೈತರವೆ ತಾವವಳಂ॥
ಅಂತದೆಂಜಲದಾಲು ಮಂಡೇವಂತಳ್ಳದಿಪ ದಿದರಿಂತ್ರಿದ।
ಕಂತಿವಿದಯ ಗೆಟ್ಟು ಮತ್ತಾ ಹೊಂಸ್ಪಧೀಮನವನು॥ ೫೧೫॥
ಪಡಿವ ಶಂಸ್ರ್ಯಪ್ರೊಂಯುದ್ದತಂಮ್ಮೋಳು ನವಿಡಿವೃತ್ತಂ ಕಣಿಸಿಮೋ ಮಯಾಚಿಗೆ।
ಹೊಡೂವ ಭಾಗಂ ಬಲದ ಬರಿವೇದಾಂತಿಗಳ ಭಾಗಂ॥
ಯುಡದ ಬದಿ ಪಂಡಿತ ಭಾಗಂ ನಡ ಪ್ರವಾದ್ಯರ ಭಾಗ ವಿಕ್ಷ್ಯಲಜೆ
ಜಿಡೆಜ ಕುತರ್ಕೀದಿಗಳ ಭಾಗಂ ಮುಮುಡು ದೀಕ್ಷಿತರಾ॥ ೫೧೬॥
ಭಾಗ ಯುಡದ ಮೊದಂಲುಸ್ನವೇದಿಯ ಭಾಗ ಬಲದೊಡೆ ಕೃಷ್ಣರ್ವರ।
ಬಾಗಿ ಪ್ರರವಾದಿ ತ್ರಿಭುಟ್ಟರ ಬಾಗಿ ಪ್ರೊಟ್ಟಿಂಯದೂ॥
ಆಗಮಿಕ್ಕರ ಪ್ಲಂಗ ಕರಿಗಳ ಬಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಲ ಮಂತ್ರಿಕರವರ
ಬಾಗಿ ಪ್ರಳದು ದುಃಖತ್ರ ತರ ಕರದೋಗ್ಗಳಾಗಿ ಸುಕಾ॥ ೫೧೭॥
ಕಕುವನು ಬ್ಬವಸೊಳಿಸಿ ವಧಿಸುವ। ಕದಿಂದುರ್ಪೂವೆಯರ ಸೇರ್ಗಾ ಕ್ರೂವೆಂದರ।
ರುಪಿವ ಕ್ರೂವೆಯರ ಸುದಿಗಳಂ ಪೊಲುವುದೆ ಪೇಳುವವೇ॥
ಮಹು ಮತೀಶ್ವರ ಶ್ರುತಿಗಳಾಂದಿಯೊ ಕೈಸಿವವಿಧಿ ಕಲ್ಪಕ ಮಿದಾದಿಯೊ।
ಪದುರಿಂಡುವ ಜಾತಿ ಪ್ರಣಾವಕಿ ತಾವದೆಂತೆ ಸಲು॥ ೫೧೮॥
ವೇದ ಜೋದಿತ ಜಾತಿಗಳು ಯುರದಾದಿಯಿಂ ವರ್ತಿಸಿವವರ್ಗ।
ಸಾದವವು ಭವಂ ಮರ್ಗಸಂಸ್ಕಾರ ಪ್ರವರ್ತನೆ ನನು॥
ಆದಿಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದಾತನು। ಪೇದಿನಿಯೊಳು ನಿವರ್ತಕನು ಶ್ರುತಿ।
ವೇದಿತಾರ್ಥ ಚರಿತೆಗಳು ತ್ರಿರಮೊಂಸ್ಥೆ ಪುಟ್ಟಿದ॥ ೫೧೯॥
ಆಪಲಂಗ ಮೂತವೇತ್ತರಿಯೊಳ್ ಕನಾಥ ಪ್ರೋಕ್ತ ಪಾದಕ
ಪ್ರಾಕಪದ ಜಾತಿಗಳಲಾ ಧಿಷ್ಟಿತ ಶಂಗಳವಂ॥
ಯಾಕೆ ಕೇಳಲು ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ ಲೋಕದೊಳು ಕರದಿನೆಂಟು ವರ್ಣ॥
ಪಾಕೆ ಕಿಲ್ಲಂ ಭಕ್ತ ಲೋಕವೆ ಕುಲವಲಾಧಿಕಂಕೀ॥ ೫೨೦॥
ಪುಂಣ್ಯರೀವನ ನಕ್ಷೈಂಯ್ಯಲದ್ದಾರಕಾವಪೋದಾನಿಷ್ಪರಿಯೊಳು।
ಗಂಣ್ಯಕವನಾಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಭಕ್ತ ಮುಭವಿಯರಂಣ್ಯೇ॥
ಗಂಣ್ಯವೂನವ ವಾದಿ ಪೋರ್ವನು ಗಂಣ್ಯವೇ ಅಂತ್ಯಾಗಿ ಶರಣ।
ಶ್ರೇಣ್ಯ ಮಾನ್ಯ ಕವುಡ ಮೆಂಬುಂ ಭಾವಿಸುವ ವಡರಿಯುತ್ತೇ॥ ೫೨೧॥
ಶಾಲಿಸು ಜಾರಿ ನಿಶುರಿಯುಹು ನಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀ ಮಹಾಸ್ವಾಕಾರ ಗಾರ್ಹ್ಯಂ।
ಗ್ರಾಮ ಪೂರ್ಕರವಿ ತತ್ತಿ ಕಿರಿಯೇ ಕಾರಿ ಜಾತಕ್ಕೇ॥
ಭೂಮಿ ಜಂಗಮು ಕರಿ ಯುವುದು ಗಳು ಸೋಮಗೆ ನಿಯೊಳಿಲ್ಲಗಳಾಪಿ।
ತಾಮ ಧಾನ್ಯಗಿರಿಂತು ಮಡಿಸಳಂ ಪೋನಿಧಿಗೆ ಕರಿಯೇ॥ ೫೨೨॥

ಸುರನವದಿನಿಪಳ್ಳಂ ನಳ್ಗನೆಂತು ಸುರಗಿರಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಂಗಳ್ಗನೆಂತೋ
ಸುರಿಂತು ಸುರದೇ ಸುನೆಪ ಸು ಗಳ್ಳಿ ಶಿಗರಿಗಳ್ಗೆ ನೆಂತೋ॥
ಉರಸೊಡನೆಮ್ಮೋ ಗಾಳಿಕರದಿ ವಿಜಯವಿರಿಯುದರೆ ಶಿವನಾಗಪ್ಪಿಯ್ಯಗ।
ದುರುಳ ಭೂಮುರರೀ ಧರೆ ಯೊಳ್ಗೆ ನೆಂಗಲ್ಲ ದೆಂತ್ತ್ರ ವಲಾ॥ ॥೧೩॥
ಕೇಳು ವಿರಿಯಂದಿತಂ ಶಿಶುಮೆಲ್ಲ ಭಕ್ತ್ರವರಾ ಯನಂ ಕ್ರತ ಕಳಿಯುತ
ಶೀಲ ಶಿವ ಭಕ್ತ್ರರಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಜಯುವರಿಯುಂದು॥
ಶ್ರೋಲರಮವವರ ನಾಲಿಗೆಗಳ್ಗಂ ಶ್ರಾಕ್ಷ್ಯ ಶಿವನಂತ ಕಾಲನಾಶ್ವನ।
ದೊಳ್ಗೆನುತ ಶರ ಮುಬ್ಬಿಯಾ ಯ್ಯ್ರಯ್ಯ॥ ॥೧೪॥
ಧಗಧಗಿಪ ಕೆಂಡಂಗಳ್ಗಂ ಬಿಬಿ ಬಗಿದು ದವಿರಿಯ ಪ್ರೊತ್ತಿ ಯೊಳ್ಗು ಬಿಶಿ।
ಬಿಗಿದುಶರ ಯುಸ್ಸಳಂಗಳ್ಗಂ ತೆಗದಪ್ಪಿ ಫಲವಪ್ಪಿ॥
ನೆಗಳ್ದ ನೇಗವಪ್ಪಂದಿ ಕನಿದಂ ಪ್ರಾಗಳ್ತೆಂ ಭಕ್ತ್ರ ಯುಮನೆಮ ನಾಯಿ
ಯುಗಳ ಸಿರಿಯಲ್ಲಾದ್ದಿ ಜಯ ಕೇಳಿಂಪ್ನು ಭೂಶಾಲಾ॥ ॥೧೫॥
ಧರಗೆ ರಾವಿನಗಾಳ್ವೆಂಬಾ ಪ್ಪುರರೂಳ್ಪನು ಕಲ್ಲದೇವಂ
ಉರವರೂಶವದಲ್ಲದೆ ವಾನುಪ್ಪುರೂಳಲ್ಲಾ॥
ನಿರತವೆಂ ಕರನಾ ಮೊಷಂ ಕ್ಷೊರಿರು ಬಿ ಮೊಳ್ಪುರಡೇಶ ಬಂದಿರೆ।
ಉರಗನಾ ಪ್ರಾಣೊಳ್ಗೆ ಹೊಯ ಶಿಳ್ಪದು ನಿರಂತರಪ್ರಾ॥ ॥೧೬॥
ವಂದುದಿ ವರ್ಲಡೆವನಂ ಫ ಗಾಯಿತಾದು ಪತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಯೊಂಯ್ಯ।
ಒಯ್ಯಂದಯಾಳ್ಳನಾಗಿಯದರಶ್ರಾ ನಾವಂ ಪಡೆದೂ॥
ವಂದಿಮುತ್ತಿರೆ ಸವರುಂ ಪಾವಂದದಿಂ ಕುಂಮ್ಮಂ ದ ಭಕ್ತ್ರಯೊ।
ಳ್ಗೊಂದಿ ಕುರು ಶಾಭವಿಧ್ವಿ ಯೊಳ್ಗಾ ಪ್ರಾರ್ತಿಯ್ಯರು ತಿರಲು॥ ॥೧೭॥
ಮತ್ತೆ ವಂದಿ ಸರ್ಕಲ್ಲದೇವರ ತೊತ್ತು ತಾನಪ್ಪನಗಂ ಹೋಮತ್ತೆಲು
ಗುತ್ತಿರೆಯ ಪದ್ದಿ ಜನಪ್ಪಿ ಸೋಂಕಿ ವದವಳ್ಗು ತಂನ್ನಾ॥
ಕ್ರೊತ್ತ ಮಡದಿಯನಾಗಳ್ಗಂ ತೊಡಮೊತ್ತಿ ನೆಲದೊಳ್ಗು ರೂಳ್ಪ ಶಿವ ಶಿವ।
ಸುತ್ತ್ರ ಭಕ್ತ್ರಿಸಿತ ಶರೀರಿಯಾಸುತ ದಾಬಿ ಬೇರೊಂದು॥ ॥೧೮॥
ಹೊವಿಮ ಡಳಿಯಂ ಪ್ರೊತ್ತುಪೊಂಡು ರ। ಭವದಿ ಹೋಗಲು ರಾಗುತಾಶೀ।
ಷ್ಟಿಮತಸೋಡಾ ಕೊಬ್ಬಿರಳ್ಪು ವಮ ಬಂದಿ ಮೊತ್ತಿ ವಳ್ಗು॥
ವವಾವ ಶಿ ಮರನಾಸುತಂ ಸ್ಸನೊರ ನಿದನೆಸು ತಾ ಭಾಂಡ ವಂವ।
ಜಗದಿ ವೆಲ ಮೊಳ್ಗೊಡೆಪ್ಪ ಟ್ಟಿತಾ ಬೇರೊಂದುರರ ವಿಂತನೂ॥ ॥೧೯॥
ಯುಬಿಕೊಂಡ ದೆಪ್ರೊ ದರುಳ್ಪು ಧರ ಗಾಯಿಮುರರಿ ನಿ ತರರ ನೊರವವಂ।
ತ್ರೊವಂಕಿ ಪ್ರದಮು ನಿ ತಿಶೆರವಿಗದ್ದಿ ಜರವಂಟ್ಟಿ ಮೊಡೆ।
ದೋಷನೆಂ ಬಾಂಗಮವದುಂತ್ತೋ ದಾಶಿಯಂಪಿ ದಿತರಿವಿರಟ್ಟಾವಿ।
ಭಾವಿ ಮಂಡಿನಿದಲ್ಲದೆ ಮ ವಿನಂತ್ರ ಮಾ ನ್ನಿವರದೂ॥ ॥೨೦॥
ದಾ ಸತವಿಶ್ರುರುನೆರಮ ಕಲಿಯು ಗಮನಿವಿ ಜಾರಿಯ ನಿಶ್ಚಿಂಲದೇ।
ವವನವರು ಕರತರಿ ನಿತಾಮಂ ತ್ರೆಂಮರ ಗಾಳಬೊಳ್ಗು॥

ಅವಘಡಿಸಿರ್ಪಿರಿ ನಿಂತು ದೇಶಂಗಳೊಳ್ ನನವರ ಕತಿಲೀಕ್ರಮ ಮೊಳ್ ಗುಂ।
ದಿನಿಕ ಪ್ರಂಶೇಳದರಿಂದು ಸಿಂದುಂ ಪ್ರಾತ್ರುಕ್ಥೆಗಳ್ ಸಾ॥ ॥೨೧॥
ಪಲ್ಲಿದೇವನಳ್ವರುದು ಜನ್ ವಶಲ್ಲಿ ಪೆಜ್ಜ ಸರೆಂದು ಪೇಳ್ದುವೆ।
ಸೆತ್ತಿದೆಂತೊಳ್ಳಂ ವೀ ಪ್ರಶೆ ನಾಯಂ ಪೆದದಿ ನವಂ ಪ್ಪೆ॥
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಂ ದೆಪ್ರಮುಂಪ್ಪ ವೀದಿ ನವಲ್ಲಿಲ್ಲಂ ದೆ ಪುಸಾಪ್ರ ನಿಂತುಷ್ಪ।
ಸೊಳ್ಗರುವರಿವರೆಂದುನಿ ಚ್ಛೇಂ ಸುಂದ್ರಿ ಮುತಮಿರಪ್ರಾ॥ ॥೨೨॥
ನಿಂಪ್ರಮನೆದೊತ್ತಿ ನವಾಳ್ದುಕೆಳ್ಳಂಮ್ಮ ವಂಪೀಕ್ಕಾದಿದಳತಳ
ಗಂಮ್ಮ ಸೋದಿರೆ ಕ್ರಂತ್ರುಡಾರುವನಲ್ಲಿ ವಾ ಷಾತಾ।
ಬೊಂಪ್ಪನಳ್ಪಮ್ಮಟಿ ಬುಧರೊಳ್ದು ದಿಂಪ್ಪಿ ತಳ್ಪಬಿಳ್ಳಂನಮಸ್ಸ್ನು
ಸುಂಮ್ಮ ನೆಲ್ಲಾನಾದಿ ಸಳಿಕಿಳ್ದೊ ಮಂವರೂಜಿಸಳ್ವಾ॥ ॥೨೩॥
ಪ್ರಮುದೆಸಳಿಸಿಂದದಾಯರ್ನಾಯರ್ನಸುಗಮನಿಳುವ ಸುದಿಯೊತ್ತಿ ನೊಳ್ವವಿ।
ಶ್ರೀಮಬಿದಳ್ಳೊಳ್ ಅದೇವಶೀಳ್ವರೆ ನಿಂಪ್ಪ ಮನೆದಾಬೀ॥
ಸುಮತಿತಂಸ್ವನ ನಕ್ರುಜಂಮ್ಸೋಳಿಕ್ತ ಮನಕೈ ಸೊಂಡುದೆ ನುತ ತಾ।
ನಿತಿಂಷದಾದೊದಪ ಹ್ಹಿಕ್ಕಳದಳ್ ಕ್ರೊಕ್ತಭಾಂದನನಂ॥ ॥೨೪॥
ಮದಿನಿದಳನಳ್ ಶೂದ್ರರಂ ಮುಟ್ಟಿದ ಮದದೇವಕೆ ಸಲ್ಲದೆ ಸಾ।
ಣಾದೆಪೆ ಜ್ಜೆಲಕ್ಕಾ ನವಂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆಂದು ಮೂ॥
ಇದಿ ಕಮಾ ನಲುಕ್ಕೀಳಿ ದಪ್ಪದಲ್ಲದೆ ಥರಾವರರಂ ಗನಪ್ತ್ರಗಳದ
ಲದಪ ಸು ಜರಾನೆ ಸೊಂಕ್ಕಲಾನದಿದೆಂಬ ಜೊಂಡುಂ ಹಿ॥ ॥೨೫॥
ಆವನೀತಿಯಿದಾವದಮರ್ಂಯಿದಾವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರೀಕ್ಷೆತ್ರ ಭುವನದೊ
ಳಂವ ಭಕ್ತಿಯಿದೆಂತು ಜ್ಯೋರಿಪ ಬರ್ಪುದು ಪೇಳ್ವೆಯೊಳ್ವಾ॥
ನೀನೆ ಪೂಜ್ಯರು ನಿಂಪ್ಪ ದಾನಿ ಪರಾಶಿವದೆ ಯಿದೆಂಬ್ಪ ಮಂಚಿನ
ನಾವಸು ತೆಯಂ ಕಾಯುತಿದವನು ನಿಮಗೆ ಪರಾಪ್ಪಿ ಪೆ ದಾಂ॥ ॥೨೬॥
ನಾದೊಳ್ಗಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವಂ ನೀ ಮಾಡಲಕ್ಕದೇ ನಿಂಪ್ಪ ನಿದಿರೊಳ್ಳು।
ಸೋದಿಸೆ ಕೊಡಿ ದಿಸೆಂಬ ವೆನಲಾ ಕಲ್ಲಿದೇ ನೃಪಯೊಳ್ವಾ॥
ಆದ ಬೇಕಿಂಪ್ಪ ತ್ತ್ರರವ ನಿಂಪ್ಪಾ ದಿಸೊಡುಕೆ ನವರ್ಗ ಮುತ್ತಾ।
ಬಾದಬಗಿಗಂ ತೆಂದು ಸೂಡಿದನು ತಕ್ಷಣಂ ಮುಂದೇ॥ ॥೨೭॥
ಮಲಹರ ವಚ್ಛಕ್ರ್ತ ರಮಣಿಯ ಜಾಯಿಲಕ್ಕೆ ನಿಂಪ್ಪಂ ಮುಟ್ಟಲಾಗದು ಬ್ಬಾಹ್ಮ।
ಬಳ್ಳಿಗೆ ಶರ ಗಾರದಾನಿ ನಿಂಪ್ಪಂ ಮುಟ್ಟಲಂ ಕೆರುದೂ॥
ಮುಳ್ಳಿಯದಿರಿ ವೀವೆಂ ಬಮಾತಿನೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣರೆನೀ
ವಿಳ್ಳಿಯೊಳ್ಳು ಬ್ರಂಹ್ಮಂ ಪೆರಿತಿ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣಾಯನಲು॥ ॥೨೮॥
ನಿಮಗೆ ತಾಂ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದು ಮದುರ್ಗಶರ ಬ್ರಂಹ್ಮತ್ರೆಂಬು॥
ತ್ತ್ರಮಂಡಳಿ ನರತರ್ಗವಂ ತಿಳ್ಪರಿ ದಿದೊಡ ಕಾರೂ॥
ಸುಮತಿ ನಳ್ದುವರ ಮೇಲ್ ಶ ನೆಂದೊಡೆ ರವಮಾದಾಂವರ ಮಾತ್ರ ನೆಂದೊಡೆ
ವಿಮಳ ಕ್ಷೆತ್ರ ವರ ಬ್ರಂಹ್ಮ ನೆಂದೊಡೆ ಹರನ ನಾಮವಿಪ್ರಾ॥ ॥೨೯॥
ಪ್ರಳರರಂಗಲ್ಲದೆ ಭುವನದೊಳ್ದು ಹರದಿ ತಿಳಿರ ಶಬ್ದ ಪುಂಚಿ

ಪರಿಹರಿಸುವ ಮುಕ್ತರುಷ ಪದಪರ ಶಬ್ದರಂ ತ್ರಾತಿಗಳ॥
ಹರಿಯಾಜಾರು ಕರವಂತ ನೆಂದಂ ತ್ರಿಯಾಲಭ್ರುದೇವೇವ ಶಾಸ್ತ್ರ॥
ತ್ವರಸ್ವರಂ ನಾಧ್ರನಂಕ ಸ್ಥಳ ವಿಸ್ತರಿ ವಿಮೋದಿ ಮೊಡೇ॥ ೪೪೦೫
ಹರಿ ವಿಶಾಂ ಚಾದಿಕಳು ಜೀವಾ ತ್ಕರುರ ಬ್ರಂಹ್ಮನುಹರಂವಲೆ।
ಚರಿಯುವರು ಬ್ರಂಹ್ಮಂಜ್ವ ಮಾಕೇ ಶ್ವರರಾಪಿತ ತಾ॥
ವಿರತ ವಲ್ಲಾತ್ಕೀ ಶ್ರುತಿಪ್ಪಿರಿ ವರ ಶೃತಿ ಬ್ರಂಹ್ಮಾದಿಕಕಾಯ ಸು।
ತ್ರಿಕಲು ಮತ್ತ್ರಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿನ ತಿನುತ ರಲಾತಿ॥ ೪೪೧೫
ಬಿಡು ವಿಮಿತ್ರಂ ಬ್ರಂಹ್ಮ ವರ್ಣ ನವದ ವಿ ಪಾಂಕ್ಯಾ ಳ್ವನೆಲ್ಲಾಯದು ಗೀ।
ಳಿದಿರೆ ನಾಂಮ್ಮ ನೆ ನೆಯಲುಂ ಮುಟ್ಟಲು ಎಡ ತ ವ ಭ್ರುದೇ॥
ವಿದಿ ಕ ತಿ ಕರ ದಾ ವಗಲ ಲಾದು ದ ಪರಾಯರೆ ಜಾತಿ ಸ್ವಾವೃತ್ತ ದಶ
ಸ್ವರ ಕರಿಕ ವಿಮುತ್ರಿಯಾ ಚರ ನಡೆ ಮೊಳಲಾ ಬ ಭ್ರುದಾ॥ ೪೪೨೧
ವಳವೆ ಮೋ ಸುರುದ್ರೇ ಕರ ಕ್ರಿಯೆ ನಳು ಪಾರೂಶಿ ವಿರುದ್ರ ನಲ್ಲದೆ।
ವಳರೆ ಶ್ರುತಿರ ಕ್ಕರು ಜಾತ್ವೈಸ್ವರಿ ಶೆ ನಡೆಯ ಮೆ ವಿ ನೆಲ್ಲಾ।
ವಳ್ವ ನೆ ವಂ ಮು ಸ ಳು ಳ್ವ ದಿಂ ದೇ ಸ ಅಂ ವರೆಯ ನೆ ತೇ ಮು ಲೇ ಧ।
ಸ್ವಕನಿ ತಂ ಪ್ರಂ ಪಾಯ್ಯ ಳ ತೆ ಕಳ್ವಾ ದಿ ಸುಡಿಪೆಯಲಾ॥ ೪೪೨೫
ದಿಕ್ಕಾಂ ಶಿತೋ ಸಿ ನವ ಸ್ವಮೋಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀ ವಿ ತೆಂ ಮ್ಮ ನರಾದರಿ।
ದೆಕ್ಕ ನಕ್ಕ ನ ಪಾದಿ ನೆ ಗಾ ದಲ ನೆ ಹೊಂ ಡೆ ಸುದ್ದಿ ಅಯಾ॥
ಅಕ್ಕ ಪ್ರೆ ಯದು ಸಾಜಾ ಕಿ ನಿ ಮ ಸ್ವಸ್ತಿ ಪು ಳ್ಯಂ ಸ್ವ ರು ದ ಪಾಯಾಂ।
ಶಿಕ್ಷಿ ದಂ ತಾ ಯುಕ್ತ ಮೊ ಸುಡಿಪೇ ಲೇ ನಿಂ ಸ್ವಾ॥ ೪೪೪೫
ಕ್ರೋದಿಪಾಕರ ಬಂದನ ತಾಕ್ಷಾದ ಶಾ ಪನ ನೆಂ ಬ ವರೊ ಕ್ಷಾಂ।
ದಾದ ತೀ ನ ಳೆ ಪಾಂಮ್ಮ ಸು ಸರ ನರೆವ್ಯಂತ್ಯ್ರ್ವಂದೆ ನಲು॥
ಕೇದಕ ನಳೆಯ ಪಾಡು ವ ಶಾ ಸ್ವ ಪಾದ ಭಕ್ತ್ರ ರ ಮ ನೆ ನ ಲ್ಲ ಮೆ।
ಜಾಗ್ರಾ ದು ಕ್ಕೊಂ ಡೆ ಪ ತಾರ ಪೋ ಯ ಂ ನ ಳ ನೆ ನು ತ ನ ಸು ತಾ॥ ೪೪೫೧
ವಜ್ಜಾಂ ತ್ರಂ ಕ ಕಲ್ಲ ದೇ ವಂ ಶಿ ಜ್ಜ ತೇ ರ ವಿ ತಾ ಮ ದಾ ಖ್ಯ ನ।
ನಿಜ್ಜ ರಿಯ ಜಾ ಯಿ ಲ ಕ ಪಾ ಸ ಳೆ ಬ ಟ್ಟು ಲ ದು ತ್ವರ ರ ಪಾ॥
ವಜ್ಜಿ ಅಂ ಸಾ ೞ್ವಿ ಷ್ಟ ಭೋ ೇ ವಿ ಪ್ರ ಜ್ಞ ಪೊಂ ಕಾ ರಾಂ ಕ ಯೋ ವಿ ಯೆ।
ಪ್ರ ಜ್ಞಾ ರೆ ದಿ ವ್ಯಾಂ ಸ ತ್ವ ನ ಜಾ ಕ ತ ಪ್ರ ಜ್ಞ ಜ್ಞಿ ॥ ೪೪೬೫
ಯ ಮ ತ ಳ ರೆ ಯ ಲು ತ ಕ್ಷ ನ ದೊ ಳಾ ಸ ಪ ರೆ ಯ ತ್ರಂ ದು ಜ್ಞಾ ಕ ಲ ದೇ।
ವ ನ ವ ರ ದಿ ಸ ಳ ನೆ ರ ವಿ ನಿ ಲ ಲಂ ಬಿ ಸ ದ ಯಾ ಂ ಮ್ಯ ವ ಪಾ॥
ವ ನ ವಿ ಧಾ ಯೊ ಭೋ ಲಾ ದಿ ಮ ತ್ರಂ ಮು ನ ದೊ ಸು ರಾ ವಿ ಮು ನ ತ ತ್ಕ ಕ್ಷಾ
ನ ನ ಮು ದ ರ ವಿ ಪೋ ಮು ತೆ ನ ಸು ಶಾ ಯ್ಯ ಯ್ಯ ವಿಂ ತ್ರೆಂ ದಾ॥ ೪೪೭೫
ಆ ವ ಕೇ ದ ಮೊ ಳಾ ದ ರೊ ದ ರ ತಾ ವ ನೆ ತ್ರಿ ಯ ಮು ಸ್ವಿ ಪಾ ಭೂ ದೇ ವ ರ ಳ್ಳ
ಕೇ ವ ರೊ ಳು ಕ ಲೆ ವ ಲು ಸ್ವ ನ ಕ ಚ ಸೂ ರ್ವ ತಾ ಕಾ ದಿ ॥
ಭಾ ವಿ ಮು ತ್ವ ರ ದ್ದಾ ಸ ಪಾ ಭಾ ಪಾ ವಿ ರ ಳ ಪಾ ಪು ತ್ರ ನಂ ಸ್ವ ಮು ಹೊ
ಮೋ ವ ಪ್ರಕ ನಿ ಸ ಕೆ ಯ ಪು ಧ್ಯ ದೊ ಳ ಭ ವ ನಂ ವಿ ಲ ಪಾ ॥ ೪೪೮೫

ಮೋದದಿಂದಾಹುಂಚೆ ನಂತ್ಸೈದಾದಿ ಶ್ರೋತ್ರಿಯಾನಾಂತ್ರು ಷಟ್ಟು।
ದ್ವಾದಶ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಮ್ಮತಕರ ಸಂಕಟ್ಟಿ ದೃಷ್ಟಿಯನು॥
ಕೇದಿಮತ ನಾನಾಪ್ರದಿಮ್ಮು ನಂತು ನಾದ ಮಾರ್ದ್ರವ ಮಧುರ ಕಳಲಾ।
ನಾದಮುಖರ ವಿಶುದ್ಧ ಭಾಸ್ಕರ ಮುಕ್ಕರಂ ನಲ್ಲೊಳ್ಳು॥ ೪೬೯
ಲಷ್ಯಗಳೊಳೇಕ ಕೃತ್ರಪರಾಕ್ಷರ ತ್ರಯ ಬಿಂದು ನಾದಯುಗ
ತಾಷರದ ಮೋಂಕಾರವಂ ತಾಮ ಚಕ್ಕರಿದು ತೋರುತ್ತಿಹ॥
ಅಷ್ಟಗಳೊಳ್ ಭೂಮಿರಾವಳಿ। ಯಾಪೀತಿಯೊಳ್ ಪ್ರಾಂತಸಾಯುತವ।
ಮಷ್ಟದೊಳು ವಿದ್ಯೆಯ ಭಂಯೂತ್ರಾಂತಾತ್ತ್ವರಾಂ ನಿರಲಾ॥ ೪೭೦
ಮರಚಿರೋಪಾತ್ತ ಮದಾತ್ತ ಪ್ರಶಿತ ತಶ್ತ್ರ ಪಯಂಸಳಂ ಪ್ರೀತಿ.
ಬೆರಪಾದಳವಸರ್ಕ್ರಮಾದಿ ಸಶಿಕ್ಷಿದೆ ಪೂದಿ ರಲಾ॥
ವಿಲಗತ ಚಾತುರ್ ಶಕ್ತಿನಸ್ಸೊಳು ವಿಶ್ವರ್ಗದಿಂದೊಂದೊಂದು ತಾವಂ।
ಸ್ವರವಿಷಿಯಲರಿದೆ ತ್ರಿತು ಸಳವ ಮಷ್ಟಿಷ್ಟುತ್ತರಲಾ॥ ೪೭೧
ಈ ಸಳ್ಗಂ ಲದೇವಸಡ್ಡವ ದಾನದಿಂ ಕ್ರೋಮಾಗುಹಾರಗ
ಯಿರ್ಯಾನಿ ವೇದವಿತಾಮಹಾಯಾನಲ ಧ್ಯಯನ ಮಡುಸಿ॥
ಮೇಗನಿ ವೀಕ್ಷಿಸು ತೆರಲುಕ್ಕೋಳ್ಕರೆ ಯೀಗಕ್ಕಂಡಿರೆ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರು
ಭೋಗಿ ಭೂಷಣ ಭಕ್ತರುಂಸ್ವತ ಮದಿ ಮೆಸಳ್ವ ನಿಮಗಾ॥ ೪೭೨
ಬಾಲ ಜಾಯಿಲನಿಂದ ವೇದಶಿವ ಮೋಳ್ಳಯಿಂ ಜೋಡಿಸನೆರಾನಿನ
ಶಾಳಕಲ ದೇವಂ ಬಾಳ್ಕಾಪದ್ಧರಾಶಿ ಲಯ್ಯಾನಾ॥
ಅಲದಯಾದೊಳಗು ತಿಪ್ಪಿದೊಂದುಗೆ ಕಾಳಿಗಂಡವೆ ನಿಷ್ಪುಮವಿಳಂ
ಮೇಲೆ ನಿಪಾದಮ ವಿಗ್ಧದಕ್ಕೆ ಸುರುವದ ರಂವಸೋಲಿದರಗ॥ ೪೭೩
ಪಾರವೇಯವ ಸೋದಿ ಸಿಸಿ ಜಂಬೂದೋಳಗೆ ವೇದವನ್ನಾಂತ್ರಂ।
ದಾರಕವೋಡೆ ನೆವಾದಿನಿ ಪುರಾಣಾಳ್ ದೇವನಿದೊ॥
ಪಾರಗಂಡರಾಯುಲ್ಲಿ ಸೀಳ್ಕರೆ ಮಾರವೈರಿಯಶಾಂದ ಭಕ್ತಿ
ಸಾರವಂ ಕಾಯ್ದಿಪ್ಪ ಶುಸಕಂಸಳಗೆ ಭೂಮುರಸಗ॥ ೪೭೪
ಸುಕ್ತಿಯುಂ ಭೂತಳಿಯ ಮೊಳ್ಳು ಶವ ಚಿಕ್ರ ನಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರೈಸ್ವ ಮೊಬ್ಬನು।
ಚಿತ್ರ್ರಂ ಭಕ್ತುಮರರೊಡನೆ ಶಂವಾದವಾದ ದೊಳು॥
ವಕ್ತ್ರಂ ವಿಶಿಕೆ ಲಾಸಮಸ್ಪ್ರತ। ವೇಕ್ತ್ರವಿದ್ಯಾಜರೊಂದು ಸೋಳ್ವಾಜ।
ವಕ್ತ್ರಿಸೋಳ್ಗ ಮಾಡೋಳ್ ಶೃಂಗಸಮಾನ ವತ್ತಿಂದಮಾ॥ ೪೭೫
ಸಕಲ ವೇದವ್ಯಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರ ತ್ರಿಕರದೊಳು ವಿಶ್ವರಾದಿ ಕೋರಲು।
ಸಕಲಲಾತ್ರ್ಯರು ತಾವನಿ ತಮೊ ಲಾಕೋಸದವ ನೆಡೆಚಿ॥
ಶ್ರೀಕಟಚಚಾತ್ರಾ ವೃದ್ಧಮತ ಪಾಂಚಕಕ ಭೂತಧ ನಕ್ಕದಕ್ಕು ದಿವೇ।
ತಕೆನಿ ಜತ್ರಿ ಕೃಯಯ ವಮು ಕ್ಕೂಡಕಾಂ ಕ್ಷಯಾಸಲಾ॥ ೪೭೬
ಗಾಯಿಯ ಭಕ್ತರ ಕರರ ಸೊಂದಿ ಕಗಿರಿನಿ ವಂದೆಕಿಯೆಂದು ವಲಿ।
ಸುರವರರನೇರಿನಿ ತೋಟಿಯ ನೆಲ್ಲರು ತಾಗಿ ಸೋಡೆಲ್ಲೆ॥
ಧರ ಭಾಮೋರಣಾ ಶಾಂತರ ಷೆಯವರಿಯ ಮಾಳ್ಕೆ ಬಾರದಾದರು।

ಹರಗನಾಮಾಂಕಿತ್ರ್ಯಾಗ ಕೆಂತ್ತ್ರಂ ವಿಶ್ವಕೆ ನಾವೆಯುಳ್ಳ ॥ ॥೧೬॥

(ಶ್ರೀ ಅಂತ್ರ್ಯಾಪಂಥಿ ಅಳ್ಳಕ್ಕೆ ಪದಮಾ ೨೧೭ ಉಕ್ಕೆ ಮಂಟಪ ಮಠ ಶ್ರೀ ಗುರುದೇವರ ॥

॥ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನವರ ಪದ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ವಿಶ್ವಕಿಸೆ ಹೊಬ್ಬುರೊಳಗೆ ವಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಂತಾ ತೋರಿ।

ದಶಪ್ರತಿಮರರು ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನೆಳು ಮೆರದಂತಿರಲಾ ॥

॥ಚರಣ॥

ಚಾರುಲಿಂಗ ಗುರುಪ್ರಸಾದ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತ್ರಯಂ ಹೊಬ್ಬುರೊ।
ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಿಬ್ಬಿಬಾಚಯ್ಯನವರ ಮಹಿಮೆಯ ನೋಡ ॥
ಶ್ರೀಯುರಹಿರಾದ ಡಿ ವಿಪ್ರಾಳಿಮ ನಡೆಳ ಅವಲ್ಲಯ ನಾ।
ವೀರ ಭಕ್ತರ ನೆಯ್ದು ಶಿಗಳಲಿ ಶರಣ ಸಂಸ್ತ್ರಾಗೆ ॥ ॥೧॥
ಒಯ್ಯ ಪರಾಜನ ಸರಕೈಯ್ಯೊಳು ಗ್ರಾಮವರಿಯ ಉರಿ ಹಚ್ಚಿ ಕೈದು
ಭೂಮಿಯಿಂ ಲಕ್ಷೋಳು ಶೇಳ್ಕನು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಾ ॥
ಆಮರಿ ತವಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದದ ಸ್ಟೇಹ ಮಹವಂ ಸಂಪ್ರಾಣಾವಾಗರೆ।
ಶ್ರೀಮಹಾಕ್ಷಮವತಿ ಸುತ್ತ ತದಪ್ರಸಾರದೊಳು ॥ ॥೨॥
ವಂದು ಭಾಶಕ್ಕೆ ದರೊಳ ಪ್ರಜಕೆಂದು ಶದಾತ್ರ ವಧಮಗಮತ ಜನ
ವೃಂದಶದವಿಯ ನತಿಪಳ್ಳೆದು ವೇದಾ ದೂಮತ ದಿಂದಾ ॥
ಬಂದಿ ಬಿದವ ಜಭಕ್ತ್ರಾವದವಿಸೆ ಬಂ ದೂರೂ ದಿಧ್ಧತಿಯಿಂದೆ ಭಜ ಜ.ಕು।
ತ್ತ್ರಿಂದಿರದು ಮಾರ್ವಾನಲ್ಲು ವೇದಾರ್ಯ್ಯೊ ಜನಂಗಳೆ ಂಳೂ ॥ ॥೩॥
ಹಿಂಗ ಜಾಂತೆ ಶಕ ಭಕ್ತ ಹೊಸುರ ಬನಂ ಗಳಾಂದ ಚಿತ್ರ ತಿಗ ಸೊಳ್ಳುಕೆ।
ನರಂಗ ಚೈಗಳು ರಂ ರಂಗ ಳಿಗಳು ಕ್ರೈಗ ಳಿಗಳುರಂಗ ಳೊಳ್ಳು ॥
ಲಿಂಗವಂತರ ಕಾಂದರ ಷಾಂ ಪಂಗವಾ ವಿಕ್ರುಕ್ರು ಗಾಕೆ ನಳ ವ ತಿಕ
ಶಿವಂಗ ಮೊಗ ಉ ಧರಿ ವಿದಿತ ಭವಿತಿಂಗರಾ ನದೊಳಗ ॥ ॥೪॥
ಕುಣಿಯುವ ನಿಕಿಲ ಬಂಡಿಯಂಬಜ್ಜೆಗಳ ಕೆ ನಂದಿವ ತಾಳಿಗಳ ತೋ।
ರಣಾದೆಡೊಳು ಲಿಂಗಿದಿ ವಿಚಾರಂಗ ಳಂಕ ಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಝುಣಾರ್ಥಣಾಕು ತಂತು ನೆಗ ಳಂ ಫು ಣಾ ಫ್ರು ಣಾಯ ನಿರ್ವಸಂಪತಿ ಗಳ ನಾಕೊಂ।
ಷಣಾದಂರ ನೆಜ್ಜೆ ಗಳ ನಾ ಭರಣಾಂಗಳಂ ತೋಡಿ ವಿ ॥ ॥೫॥
ಚಮಲ ಖನೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ವಲಯಾವ ಳ ಗಳಂದುವ ನರಶಿಪ್ಪುಂಗಳ ~~ನಭಿನವಿಪಿನ~~
ಗಳ ನಭಿನವಿ ವಿ ಬಾಷ್ಪಿಂ ನಗಳ ನಿಕ್ಕಿರ ಣಾಸಿಗ ಳೊಳ್ಳು ॥
ಬಾಲ ವದು ಷೇಸ್ತ್ರೆ ಕನವಾವ ಸ್ಥಳಿವ ಬಲ್ಲಿ ತ್ತ್ವಗಳ ನೆರೆಗ ಲಿಪ್ಪಿ
ಲ್ಲಿಳಿವಿ ಭಂಡಾರಿಯೊಳ ಪ್ರದಾ ಸೀಳಗಿ ಗೊಳಿಲಿಡ ಗೂಡಿ ॥ ॥೬॥
ಮುಂದೆ ಜಾಂಗ ಬಲಾಂತು ನಿಶ ರವ ವಂದಿ ಮೊರೆಯುಲು ಫಿಂಯ ಮುತ್ತಾ।
ನಂದದಿಂ ನಲವೆಯುದ್ಧರರ ಣಾವದಾಂ ಬು ಜಂಗ ಳಗ ॥
ಬಂಧಿವಿ ಉ ಬಾಲವದ್ಧಳಂಗಳ ಮುಂದ ಭಕ್ತಿಂ ತೊಳವರನುಪದರ।
ನಂದವಂಶ್ಯ ಪತಿರೀಗಾಬು ವೆ ಪಲಾ ಫೊ ಬಾಕ ರಾರರಾ ॥ ॥೭॥

ಅೀಲೆಯಿಂದವರುಗಳ್ವವರೀ ಲಾಲಿತೀಂಯುಷ್ಪಷಾಬ್ಬಕೋ।
ತೊಲರಾತಿಕದುಭಂಯುಪಮುದಂಯು ಮುಕ್ರ್ಪಾದಾಯಗು॥
ಲಾಲಿಶಾಂಯುನವೋಯು ಮುತ್ತೆವಮೇ।ಳರತಿ ಖ..ಕ್ಕೋಡವಡುತ್ತಮು।
ಪೂಲಮಂಗಲುಶ್ರೀಗುರುಶ್ರೀತಿಬೆಂಬನೆನಲಿದಾಗ॥ ॥೮॥
ಪಿದಧಬಿಂಮೋಳಿಪ್ರಭಾವತಿ ಶುದ್ಧಭೋಗಪದಾ ಮರಾಗವಿ।
ಬದ್ಧರಾಮ ತವಗಳುಂ ಡೊರ್ಕ್ಕಶ್ರಿನಾದವಮೂ॥
ಬುದ್ಧಿಶಾರ್ಥಮಿದೆಂದು ತೊಗೆಮೊಗದುದ್ಧರಿಮು ಕಂಡಿಡೆನೆಗಳ್ ಗಭಾ।
ವೃದ್ಧಿಕರವಾಗಲ್ಕೆ ತಂದಾ ಭಂದಿಯೊಳ್ಗುತುಂಬಾ॥ ॥೯॥
ಅಪ್ರತಿ ಸ್ಥಿತಿಮತಿಯೊಳ್ ಭವಗಣಾಶ್ರಿಪಾದವ ವೆಂಯೆಲ್ದವದಗಿ।
ಪಶ್ರಿವಂ ನ್ನರುಬಿಬ್ಬಬಾ ಜ್ಞೆಯಾ ಭುಗಳೊಲವೃಂಗಾಳ್ಗ॥
ಭೂಶ್ರಿಪದಧಮೊಳೆಂದಿ ಪಂಕ್ತೆಲಬವೃಶ್ರೀರದಕೇಳ್ಕರಿಗಳ್ವಂರಕ
ವಶ್ರಿತತಿ ಮಗೆತಂದು ಗೊಬ್ಬರೊಳ್ಗುತ್ರಿಪಂಧ್ಯಂಮೊಳ್ಳಗು॥ ॥೧೦॥
ಅವುವಯಾಂಮಗೆಶತ್ರ್ಪಾದಮವನುಭವಿಮುತಿರೆ ಭೂಮರಾವಳ।
ಮವದೊಳ್ತತಿವತಿ ಬೊಳ್ಳುತನ್ಗ್ಗುಜುಗುಷ್ಟುತಿರಲಾಗಿ॥
ಅವಘೋರಾ ಪೂರಗಳ್ಪುವಿರಿಯು ಭರ್ತ್ರರಮನೆಯಲ್ವಬರ್ಕ್ಕಕಾನಂ।
ದಿವಶಿರಿಯೊಳ್ಕತಿದಂಭ್ರಮದೊಳ್ಮರಾಗದೊಳ್ಗುಕ್ರೋಗಿ॥ ॥೧೧॥
ಜಂಗಮಾಂಪ್ತ್ರಿದರೊ ಜಕ್ಕೊರುಬಪುಂಗಮಕ್ಕೃದಿರಾತಿಮಕ್ಕಪ್ಪಳ।
ರಂಗಳ್ಂಪುರಿ ಸಿಪ್ರಿನಾದಾಂಮ್ಯತದೊಳ್ಳೊಲಾಡಿ॥
ಶಿಂಗದಾ ಭುಕ್ತಾವಕೇಷ್ಕವ ನಂಗವಿದಿಮೊಗವೆಗದುಪಾಂಗೊ।
ಶೋಂಗಮಾಗಲುರಿಪಿಗೆಗಳ್ಪಾ ಬಂದಿಯೊಳ್ತುಂಬಾ॥ ॥೧೨॥
ಯಂದಿ ನಂದದಿ ಗಂದಿನಡೆಯಲು। ಮುಂದೆರಿಂವೆಡೆಯೊಳ್ಗೊಳ್ಗಾಡು।
ತ್ತಂದರಾಂಪುತ್ರಿಗೆಗಳಂಪುತ್ರಿಗೆಗಳ್ವೊತ್ತರಿಸಿಳ॥
ಪಂದ ಗಾಪಿರುಳ್ಳವಿಗೆರುಳ್ಳವಿಗೆಗಳೊಂದಕೊಳ್ಳರಮುತಿರೆಪ ವಯ।
ವಂದಿ ಪುಂಗಳ್ವ ಮಧುರವಾದಂಗಳ್ಪು ಮೊರೆವುತಿರಲು॥ ॥೧೩॥
ಬಿಬ್ಬರೆಗಳ್ಗಂಬಾರಿಮುವಗತಿ ಗುಬ್ಬುತುಬ್ಬುತ್ತೆಗೀತಜತಿಗಳ।
ಗೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಘೂವೃಘೆ ಜಾಂಗುಭಲಾ ಯುಮುತ್ತಿರಲು॥
ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುಬೊಬ್ಬೆಗಳ ನಿಡುಮುಬ್ಬರಿಸುತಬ್ಬರಿಸುತಾಂಕುತ।
ಬಿಬ್ಬಬಾಜ್ಜೈಂಯ್ಯಗಳ್ಗು ಗೊಬ್ಬರೊಳ್ಗೆಪೋಗುತಿರಲು॥ ॥೧೪॥
ಜಗವಿರುದ್ದಾಂನಿಂಮ್ರುರಿವತ್ತವಶಾರವ್ರಿಬಿರಿದದುಮೋರಣೆ
ರನೆಪಮುಕಿಗೆಯ್ದ್ವಿರೊ ಬಂದಿಯುದಕ್ಕೆ ಧುಂಭ್ರಮಪ್ರೂ॥
ಅವಿತರೊಳ್ಗೆರೀಳ್ಗುವೆ ವರಮುಜನತೆಮುಂನ್ವಂಳ್ಗಂಡೆವಂದಿದೆ।
ಎರುವತವಿಶ್ರೀರುಬಂದು ದ್ರೊವಿಲ್ಲುತ್ತೆ ಬಾರದಿರಿ॥ ॥೧೫॥
ದಾಳಬಂದುದೊ ತಲ್ಲಗಾಡ್ವದಿರಿರಾಳಗೆಕ್ಕೆಪ್ರೋದಿದಿರೊರುಗೆಯರ।
ವೇ। ತೆಯೊಬ್ಬರಿದಾರುತಿ ಜೊಬ್ಬಷ್ಟವೇತಕ್ಕೆ॥
ಕೂಲಿಭಕ್ತ್ರಮುವತ್ತ ನೊಂಬ।ಗೀಳ್ಕರಿಗಳಂಧಂತತಂವೂರಿ

ದಾಳಿಸಂತೆನಿಮುದಗಪ್ರಿಶಿಳಂಬಕದೆ ಬಾಂಕೃಮೊಳ್ಳೂ॥ ॥೧೧೬॥
ಪಡೆಸರಂಗಳು ಬರಂತು ತಕ್ಕಿನ ಸಡಬಡುಸಳು ಜಾಂಸುಭಲಗಳು।
ಪೊಡೆಗಳುಂದಳ್ವಿಸೆಗಳುಂ ತಡಬಡಿಪ ವಾದ್ಯಗಳೂ॥
ಪಡುಗದೂದುವ ಬಿರುಗರ್ಭಿಗಳು ಕಡೆಗೆ ಜಾರಮ ಸಂತ್ತೆ ಬೋಳವೆ
ಮೃಡಪುರಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಬೋಳವೆಪೋಸು ತಡ್ಡಿದಿರೇ॥ ॥೧೧೭॥
ಯಿಂತ್ತು ಭಯಪ್ಪುದಗ್ರ ಪ್ರಾರವ ವೆಂತ್ತ್ರುರವಗಾನಿರ್ವಗಬರ್ಪುದುನಿ।
ಸುಗಂತರವೆಳ್ಪುಲರೀಳ ಪರೆಂ ಜಲಮೂ॥
ಮುಂತೆಕೇಳದೆಗು ಪಿನಿ ತಂಪೋಳಂತೆ ಬಂದಿಯು ತೂಂಬಿಜೀಕೆಯ।
ನಂತ್ತ್ರಸಲು ಒಕ್ಕಿ ಮಹಾ ಸರನಮಂ ಮಾಡಿ ಬೆರ ತಡರೀ॥ ॥೧೧೮॥
ಇಡಿದು ಸೋಪಿದ ರೋಳೊಂದಾದಡೆ ವಿಶೇಷ ಮದುಂತ್ಪಿ ತ್ತೋಳಲು
ಬಿಡು ಬಿಡೀ ತಳೆರಲವ ನಾವಿಂಸ್ಸಂಜು ಕಿವ್ರನಿಮಗೇ॥
ಪ್ಪೊಡವಿಗಬ್ಬಾರ ನಾವು ಭಕ್ತಿಯ। ನಡೆ ಪೊಗಳ್ವ ವೆಮ ಗೀಠಿಯುತನ।
ಗಿಡದೆ ಪ್ರಾರವಡಿವಾಕುನಂ ಮೂಶಿಳ್ಗಿರದಿ ಠೆವಲೂ॥ ॥೧೧೯॥
ಗಾರು ಮಾಡಿಸಕ್ಕೆ ಪೇಕ್ಕೆ ಸಡಿವರಿ। ಬೀರು ತಂಮೂದಲವಿಂಯುಂ ಮ್ಮಂ।
ಮೀರಿಸುಡಿಂಯುಲು ನಿಂಮ್ಮ ಕವೆಗಳಿ ಕವನ ಭಕ್ತ್ತಗೆ॥
ಸೋರೆಗಳ್ರಾ ನೀವ್ರುನಿರಿಯೆ ತುಂರ್ಕಳ್ವೆನು ನಿಂಮ್ಮ ವಾಗ್ಗೆ।
ದಾರಿ ಪೋಗಲು ಪೊಳ್ಳ್ಗಳ್ರಾ ಬೇಗ ಮಾಡಿದಿರೀ॥ ॥೧೨೦॥
ಪೊಳ್ಳಲಾಗದು ನಿಂಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ತಕ್ಕ ತುತ್ತ್ರಂಶೊಳ್ಳರ್ಭಿಮಾ।
ನಕ್ಕೆಕೇಡಂ ಬಯಸದಿರಿ ನಾವೆಕ್ತ್ರನೀವೆತ್ತಾ॥
ಪಯುಕ್ತ ಪೆಕ್ಕೆದ ಮಾತುಗಳು ನಿಮಗಪ್ಪುವವೆ ನಿಂಮ್ಮರೆಗಳ್ರಲೇ।
ತಕ್ಕ್ರಿ ಮಾದಿವ್ರ ನಿಮಗೆ ನಮಗೆಯುಕಾರವ ದೇವೂ॥ ॥೧೨೧॥
ಕುಂಜರಾರಿಸ ಗಾತ್ರನಾದವ ನೆಂಜಲೆಂಜಲಿದೆಂದು ಕಾಳಿ।
ಕ್ಕಂ ಜದೆಂಬರಿ ಜಂಗಮತ್ರ್ರಸಾದದೂಷ್ಠರಾ॥
ಭಂಜರು ಕೆಂಪುಮನಭಿಕನಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಂಜದೊಳ್ಗೆ ಪಿಡಿಪ್ರುಕ ನೆಸುವಮಿರ।
ನಂಜು ಸೊರಳ್ವನಾಶ್ವಮಂಕ್ಕೆ ಸ್ವರಿಯುರೆ ಮುಂಪ್ಪಾ॥ ॥೧೨೨॥
ಅತ್ತ ಮೇಲಗ್ರಾವಿಧಾಂತುವದೆಗಳ ಸುತ್ತ್ರಿಶಿವವನಾವನುಂ ಬಂ।
ನಿತ್ತ್ರಪದ್ಮೋಮರಕ್ಷಾಪಾಮದ ನರಿಯರೇನಿಮಗೇ॥
ವೃತ್ತ್ರವಾದಕ್ಕೆ ಸೆದ್ಧಪ್ರಸಾದಮುರ ತ್ತ್ರಕವ ವೇಗಾ ಘುವಡೆ ನೀವೂ।
ಸ್ವತ್ತ್ರ ಚಿತ್ತ್ರರು ನೋಡಲುಂ ಮುಟ್ಟಲ್ಕೆ ಕೆ ಸವರ್ತ್ಯರೇ॥ ॥೧೨೩॥
ಭಕ್ತ್ರಿಗೆ ಶಿರಮಾಂಮ್ಯ ತಂಶವ ಭಕ್ತ್ರಿವೀ ನರಿಗಿದುಲಯೂಗ್ಗಿಯ।
ಭಕ್ತ್ರರುಗಳ್ರಕೆ ಬೇಗೆಯೊಳ್ಗಗಾಯಿಡಿಪಗಳ್ಕೆ ತೆರದೀ
ವೃಕ್ತ್ರ ಪುಂಬಿದೆ ಪೋರಿರಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತ್ರಿಯುಂ ಬೀನಿಲಲು ನಿಂಮ್ಮದು।
ರುಕ್ತ್ರಗಳು ಬೇಪಿಂವಸ್ಸಕೆ ಡಿವಿರಿ ಪಾರಿದೆವ್ರುನಿಮಗೇ॥ ॥೧೨೪॥
ಗರ್ಭದೊಳ್ಳುಗೆ ನೀಕೆಬಿರಲ್ಲದೆ। ಕಬ್ಬುರಂ ನಾವೆಂಮ್ಮವದಕ್ಕೆ ಕೂಟ್ಟುಕೂ
ಸುಬ್ಬುಪಂ ಬಡ ಶಾಂಬಶಿರಂಶೊಲಾಯಿ ಪ್ರದುಶ್ವರಾತ್ರ್ರವಾನೇ॥

ಹೊಬ್ಬದಿಹರಿ ನೀನೆನಲು ತಮತಮಗೆ ಬ್ಬರಿಸು ತಮರಾ ಜನಂಗಳು
ಬಬ್ಬಬಾ ಬ್ಬೆಂಗಬ್ಬಂಗಳೊದು ಸಿಂತ್ರೆಂದರಾ ಶ್ರವಿಪೀ॥ ೫೧೫
ಬೊಳ್ಳುಗೊರವರಕಲ ಬರೆಂಜಲ ಕೂಳ್ಳದೆಂಬುದು ಭುಜಗಪ್ರೊ ಶಂ।
ಡಾಲ ಪೊವಿಂಕ ಪ್ರೊ ಶರಬಪ್ರೊ ಪೇ ಬುರ್ಗಲಂಯೊ ವಿಡಿಲಗೆ॥
ಕಾಳ ಹೂಟ ಮೊರಾಡೆ ಇ ಬೊಳ್ಳೆ ಕಾಲ ಮೊಯಿದರಿಂ ಜಲೇಕಡೆ।
ಶೇಷು ತ್ರಿರಾರಿವ ಗಾ ಭಯಲುಕ್ಕೆರ ಕಾಂಗ ನೀನೆನು ಪಾ॥ ೫೧೬
ಪಾಪ ಪಾರ್ವರ ಮಂಚಿಗಾ ಶ್ರೀ ರಾಮ ಭಟ್ಟರಕ್ಷಮಾ ಬಿಸಾ ಬಲ।
ರಾಮ ಕಂಡಿಕರಳ್ಬಿಗಾ ದಾಮೋದರರ ಕಿದಿದಿ॥
ಪಾಪ ವೇದಿಯ ಜಂ ಪಪಿಕ್ಷ್ಮರ ಪ್ರೊಮ ಭಾಸ್ಕರದು ಕ್ಷಿಪ್ರಕೇ ಗವ।
ರಾಮ ನಾಗ್ರಾಧ್ನಾಯರ ಬಟ್ಟಮ ಧೂರ್ತ ನರ ಸಿಂಗ್ರಾ॥ ೫೧೭
ಮಗಿಯ ಉದೂವತಿ ದಬ್ಬೆ ಪಂಬಳ್ಳ ಪೆಗಳ ನೆಗೊಂದಿಡೆ ಯೊಳ್ಳಾ ಪು ದ ಗಿ ಯ।
ಕ್ಷಿಪ್ತ ಗಳ ಪೆಲ್ಲರು ಹೊಂದು ಇಡಿಡಿ ಭಂಡರ ತ್ರುಗಳ್ಳಾ॥
ಬಿಗಿದ ಬಲು ಪ್ರೊರಿಯ ಕೊಳ್ಳ ಜೊತ್ರ ಪೆಗಳಂ ಕರಿಕರಿ ನಿಮು ಪ್ಪಿದೊಳ್ಳು।
ಬಗೆಯ ದಿರುವರ ದೈದಿ ಮುತ್ತ್ರಂ ಪು ತ್ರಿಶ್ಶೈಲ್ಲೆ ಮುಲ್ಲರಿ॥ ೫೧೮
ಪ್ರೊಡುಗಳರಾ ನೋಡ ಲಾಕಡೆ ನೋಡಿ ಬಂ ಪ್ವಾರೆ ಪೀವೆ ಮುತ್ತ್ರಂ।
ಬಾಂಡಿ ಬರ ನಾ ಬಬ್ಬ ಬಾ ಚ್ಛೆಯಬ್ಬಂಗ ಲ್ಲೊದರು ತ್ರಾ॥
ಪ್ರೆಡಿರ್ರೈಕಲ್ಪಾಂತ್ರದರ ನಂ ಪೂಡಿ ಬರು ತಿದೆಯ ಮಕ ಪ್ರೋವಿವಿ
ರೂಡಿ ಪಿದ ಪಿದ ಛತ್ರ ದಾ ದದ ಮೇಲ್ರಾದಕೆದೆಗಮು॥ ೫೧೯
ಶೈಲಗಳ ಂ ಪೊಪ ಚಿತ್ರ ಮೊಡನಾ ಬೇಗ ಚೊಳ್ಳುಕೆಂಜಾ ಜಿಯೊ ಖಿಂಚೊ।
ಗಗನಮ ಗಾಬಿಯೊ ಇದ ಟ್ಟದು ಕೆಂಡಮೊ ಪುರಾಯೊ
ಆ ನಲಾ ಪ್ರದೆ ಸುತ್ತ ಭೂ ಸುರ ಶಾಗ ಶಿಕ್ಕಳಕ್ಕೆ ಯಿಂದ ಭಯಾಯಲ ನ
ರಾಗು ತಿರಿಹಿದ ನೋಡಿಂಟ ಮುತಂ ಜಲ್ಲತೊಡ ಪೆಯ್ದಾ॥ ೫೨೦
ಪಯಿರಿ ಯಿಕ್ಕು ಅ ರಿಲ ನದರ ಪೆಟಿಲ ಬನಾ ನಿರಿಯ ನೆಗಡ ಮೊಡಪಿಳ್ಳುಕ್ಕೆಪ್ಪರ।
ಮಿರಶ ತೋರ ಗಾಕೇಕ ನಂಗಳ ನಾರಶ ರಿಡಾಮುಕ್ಕಳೆಯು॥
ಪುರದೇಗಾ ಪಾಚ್ಛಂಡಿಂತುಂ ಕುನಿಕಿಂದು ಬರಲಾ ಕದಿರೆ ನು ತಮನ।
ದಶೆಯ ವಿಶ್ರು ಪಂದಗಾಗುತ್ತಿರಲು ತ್ರಿದಾದಿ ಗಳ್ಳಾ॥ ೫೨೧
ಫಿಟಿಫಿ ಟಿ ಲ್ ಫಿ ಟಿ ಭುಂಗಿಲು ಭುಗಿ ಭುಗಿ ಜಿ ಟಾಲು ಭುಗಿಲೆನೆನೆ ಗದುತಿ।
ಛಟಿ ನಿಟಲ ತಟನಯನ ನನಿಟಲನಟ ನಯನ ಶ್ರಮಯಾದಾ॥
ಪಟುಪುರಂಗಳು ಬೇಗ ಪ್ರೋಲು ಕ್ಷಟ ಪೆಳ್ಳೆನಿ ಸೊಬ್ಬಾಪ್ಪೋಳ್ಗ ಗದಾತಿ।
ಕುಟಿ ವಿಶ್ರೈಪ್ಪುರು ಜಯಮನಾ ಪ್ರಪುತ್ತ್ರಿ ಸೊಳ್ಳು ತ್ತರ ಲು॥ ೫೨೨
ಉದ್ಧರಿಗಳ ಮಾಳ್ಪುರಿ ಯಿತು। ಮೊದ್ದಾ ಪರ ಮ ನಟೆ ಳ್ಗಿರುದು।
ಕ್ರೊದ್ದದಾ ಪೊದರಶಗಿದ ಪುದಕ ನಾಯಿತ್ತ್ರಾ॥
ಮೊದ್ದ ಪ್ರೊಟ್ಟಿಯ ಮಾಧವ ನಮನೆ ಇದ್ದಾಗ ಲಾಯಿ ತೆಯ ಮನ ತ ಮನೆಯುಂ
ಉದ್ವಾದಿ ಕ್ಪರ ಪು ನೆಯು ಪೆರೆಘೂಳ ಕಿಟ ಪಾಯಿತ್ತ್ರಾ॥ ೫೨೩
ಕೊಟ್ಟಿಯ ಭಕ್ತ ತದೇವಪಾಲಯ। ಪಟ್ಟಿಪುಂದಿ ತು ಬಾಸ್ಕರನ ಮನೆ।

ಘುಟ್ಟಿ ಘೋಯಿ ತುಯ್ಯೋಪ್ಪರರ ಮನೆಗಳ, ಶಿಖಿಕ್ಷಿತದವೊ॥
ಶೆಟ್ಟಿವಧರ ನವಾರತ್ನಂಗದ ನರೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ ವ್ರಾರು ತ್ರಿ ತರಿಯಮು।
ಬಸ್ಸಿರಸ್ಫಂಗಾನಳ ಮಾನೆಯುಂ ಭಸಿಕ್ಕ್ರಾಯಿತ್ತು॥ ॥೨೪॥
ಯೂಗದ ವರ್ಗಗಳ ಮನೆಗಳ್ಕೃಡಿ ಬೇಗ ಬೆಂದವ್ವುಯಾಗ್ನ ಕರ್ಮಕರ।
ಬಾಗೆಗಳ ವರಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾಂ ಚಚ್ಚ ಜ್ವಾತ್ತ್ರಿದವೊ॥
ಆಗಮಿಕರ ಮನೆಯುಕವಿಕವಿಯಗಾಳಿದಯುತು ಮೂಸಿಕಬ್ಬಿಸ್ಪಿ।
ಶ್ವಾಮಡಿಲು ಸಂನಾಪ್ರನಿಗಳ ವುಳವೆಂಬ್ದು ಬೇಯಿತ್ತು॥ ॥೨೫॥
ಶೋಮಯಾಜನಗಳಯಂ ನಿರ್ದೂರ್ಮಧಾವ ವಪಾಯುತ್ತ್ರಿ ಶಿಕ್ಷ್ಮ
ಕ್ಷ್ವಾಮಿಗಳ ಮೊಂಟಳ ವುರಿದುದ ದಾರಬೆಂದಿತ್ತು॥
ದಾಮವೇದಿಗಳಾ ಬಳೆದ್ದಿಯ ದಾಮವಡಗಿ ಕುದಳ್ಕರಿಸೆನಾ।
ಸಾಗಮಪಾಯುತ್ತ್ರಿ ದುರಿದೆಂನ್ನದೆ ಮನೆಗಳಾ ದ್ವಿಜರಾ॥ ॥೨೬॥
ಘೂದೆಶಿವದೂಷ್ಕರ ಮನೆಗಳ ಕಿಡೆಸುತ್ತಂಕ್ರಿಗಳ ಯುವಂ ನ್ಯೂಯೊ।
ಳಾಂಡು ಕೆಂಪ್ರಮಧಾವಳಿನಲಂ ಕೆಬ್ಬಿ ಬೊಬ್ಬಿದುತಾ॥
ಕಾಂಡುತಾಡುತ ಚರ್ಕಿತ್ತಿರುತ್ತರೆ ಬಾಡಬರುಬೀತಾ ಕ್ಷೈರಾಗುತ।
ಫ್ರೋಪುತಿರೆಲ್ಲಲಕೆಲರುಮನೆಗಳ ಪ್ಪಿಸ್ಮಿಮಡಿವೂರಿಲೆ॥ ॥೨೭॥
ಕೈಕವಳಿಸುತುಂ ಬಿದ್ದೂರಲುವರು ತಲೆಗಳಂ ಬಿಕ್ಕಿರುತ್ತಿದರುಲಿಯು।
ಜ್ವಲವನೇತ್ರನ ಬೇಮುಲಾ ನಳಿಗೆಯ್ದು ಬದುಕುವರೂ॥
ಅಲಾವ ನಡ್ಡಮೀಬೆನಳು ಬೇಯಾಲು ಸಮೀಶದ ನಡಿನೆ ಬಾಳಿ।
ನಳೆಗ್ಗನದುಂ ಮ್ಮೆಸ್ಕವರು ತಂಮ್ಮಪ್ರಾಣಂವಂಟಿಸೆ॥ ॥೨೮॥
ಶೆಟ್ಟಿವೀರೆಗಳಿಯ ಲಕ್ಕಟಾಕೆಟ್ಟಿ ವೆಸುತೇಳ್ಕಂದು ದ್ಯೆಂವ್ವಂ।
ಬಸ್ಸಿ ಮಾಡೀಶ್ವರರ ಶರಣಾಂ ಬೊಕ್ಕ ನವಿಮವರಗ॥
ಘುಪಟ್ಟು ಕಳಿಯದ ಮುಂನ್ನ ಛತ್ರರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆಗಳಂ ಬಾದುರ್ಬದುಕುವ।
ರಿಟ್ಟಿ ಮಟ್ಟಿಯಾನಳಿದು ಭವಿಕವನಿಟ್ಟು ಕೊಬುವರೂ॥ ॥೨೯॥
ವಡಲುರಿಯುಲುಕ್ರಿತಾಳಿಮುತ ಬಂದೊಡೆಯುರವಿನ ಪೇಳತೆಕರದವರು।
ಮುಡದೆ ಘುಂನ್ನದಬಿಬ್ಬಿ ಬಾಜ್ಯೆಯ್ಯುನಳ ರಿಂದಿದುರ್॥
ಕೊಡವಡುವರುಂ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಿಂಮ್ಮೆದಿ ದಿ ಬೆಗ ನುರಿವುಟ ತರರ್ಗಂ।
ಮಡಿದುದಿರ್ವರಿಯಿಂದ ಪಡಕೆಂಗೆಟ್ಟುಮರನಟ್ಟು॥ ॥೩೦॥
ಕೊಗೆಯ ಜಂನ್ನಸ್ಪಂಗಳುಂ ಮಂಡಗೆಯವಧುದೇಹನೆಳು ವೇದಾಂ।
ತಿಗಳಕೃಶ್ಪ್ಲೆಕ್ಷ್ಮ ಕ್ಷಪಗಳ ಶೈರಾಗಲುಕರ ಬಲಭದ್ರರು॥
ಜಿಗಲ ವಿಷ್ಟುಂಗಾಗಳು ರಪ್ಪೆದಿಗಳ ಕೆಂಗಂದ ಶೂರ್ವಸ್ತುಟಿಸಾ।
ದಿ ಗೆವ್ವ ಜಕ್ಕಂಗಾ ಮಸ್ತುರೆಶಾರುತ ಕಾಯಿದೇವಗಳು॥ ॥೩೧॥
ಮಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟರು ಪಾರ್ಶ್ವ ಬೊಜ್ಜರು ಬೊಲ್ಲಿ ಬೊಪ್ಪರ ಕೇಶವಮುತ್ರಿ।
ವಲ್ಲಭರು ಗೋಪಾಲಭಟ್ಟರು ಬ್ರಂಹ್ಮ ಕಂಡಿತರು॥
ಪುಕ್ಕಿಗಳ ಕಿಲ್ಲಾಳ ಸಾಧುಮು ದಳ್ಳಕ್ಕ ದ್ವಾಲಯ ಕೂಟಗಳು ಮೊದ।
ಲಿಲ್ಲರು ಗೊಬ್ಬರ ಬಿಬ್ಬಾರುವರು ಸಬಸಿ ಕಸದರು॥ ॥೩೨॥

ನಿಂಮ್ಮ ಭಕ್ತರೆನಿಸುತಿಯ ಮುಕ್ತಿಸಂ ನಿಂಮ್ಮ ಧರ್ಮದೊಳ್ ವಿತೆಸ್ಸ್ವ ನೀ।
ನಿಂಮ್ಮವಂ ಕಾಯ ಮುತಳ್ಳುತ ದೆಶರದ್ಸ್ವ ಬಾಯ್ಸ್ವಡು ತಾ॥
ನಿಂಮ್ಮ ಶಾಬರಿಯು ನಾವೆ ಮುಕ್ತಿಂ ನಿಂಮ್ಮ ಶರಣಾಂ ಬೊಳ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಂ
ಬಿಂಮ್ಮ ಗೆಷ್ಟಿ ಷ್ಟಾಂಶದಿಂ ಪ್ರೊಡವಡು ತನಡು ದಾದೂರ್॥ ॥೪೨೨॥
ನೀನರು ನಳ್ಗಂವೇಲ ಧರ್ಮವಿಹೀ ನರು ನಳ್ಗಂ ಬಳ್ಳರ ನಶನತ
ಮಾನರಂ ಭ್ರಷ್ಟರ ನವ ನಶಾದ್ಧಿ ನರಂದು ಷ್ಟಾ॥
ಮಾನ ವೀರ ನತೋಷ್ಟರಂ ಮಾನ್ಗಾ ನದೂರರ ನಧ ಮರಂದೋ ಷಾ ಸುಕೂಲರ।
ಷಾ ಸುಕೂಲರ ನಲ್ಪರೀಲರ ನೆಂಮ್ಮ ಮುದ್ವರಿ ಪೀ॥ ॥೪೨೩॥
ನಿತ್ರಕಂ ಬಡುವೆ ಮನಭಯವನ ಮಸ್ರರಿ ವಿರಾಯಿರೆ ಜದಾ ಜಾ
ರತ್ರನ ಕ್ಷ್ಯರು ನೀವ್ರು ಜನ ಪೋ ಜಯಂ ಮುಮು ಸ್ವಿತ್ತ್ರ॥
ಅತ್ರದಾರಂ ಪಿದಂವೃನರವಿ ಜಮಸ್ಪದಲ್ಲುದ್ಧರಿ ನಿಧಾರಿಂತು।
ನತ್ರದಾಂದಾದೆರಡು ಪಿಂಮ್ಮಂ ಬ್ರಂರ ಪೃರಿನಳ ಮಾ॥ ॥೪೨೪॥
ಪ್ರರು ಕಾದಿಂದಂ ಶಲರಿಂಯ ಮುತಾ ಧಿರ ಧಾರ್ಮರರ ಷ್ಟಾಂ ರಾಸಿವ್ರ
ನರವಿ ವಂದಿದು ಕೇಳದಿ ಶರ್ರನ ನೊಲ ವಿವಿಂ ನೋ ದೀ॥
ಪುರುಷೂನಳ ರೆಳೋಳ್ವೆ ಮುತ್ತಾ ವರಿದಿ ಬೆಳ್ವೆ ಸುತೆ ನ ತತ್ವ್ರವಾದರ್ಕೆ
ಶರಯು ನಂಕಳ್ಳ ಸೊಸ್ಸಿ ಶರ ಕಾರು ಪೋದಲಂ ತೆಗಡನೇ॥ ॥೪೨೫॥
ಷುಳುಷುಳಿದಿ ಥಳಥಳರ ಬಕಳ ಜ್ವಲನ ಪಾಷ್ಪಕ ಮಾಜಿ ಪುಂಸ್ವಿನ।
ವಲು ವಿರು ಜ ನಿದ್ಧತ್ರವಾದವಿ ಭಾವನ ತೆಯಿಂದಾ॥
ಜೆಲು ವು ಲಿಂಗಲಾ ಬಿಚ್ಚಿಬಾ ಚಿತ್ಮಯ್ಯನಳ ಶರಣ ಥಳಯುಗಳದಲ್ಲಿಯು।
ನೆಲಸಿದು ದದು ತಕ್ಷ್ವಮಾಯದೊಳು ವಿಶ್ವರ ಮಾವೆಗಳಿಲ್ಲಾ॥ ॥೪೨೬॥
ಯಾದಿ ನಂದದೊಳ ಪೃದಪ್ರ ಜ ನವ್ಪಂದ ಪರಿಯದೆ ದೂರನಲ್ಲದು
ವಯಂದೆ ದೃಷ್ಟವಲಾಯಿದಳ್ಕ ಮು ಮಾ ನವೇ ಕರರ ಪಾ॥
ಯಿದುದುಧರ ನಂಭ ಜಿನಿ ತೊಲ್ಲದ ಪೊಂದದೆತ್ರಜ ವಾದೊಡಂ ಬಲಿ।
ಜಂದಪ್ರೊಲೆಯರ ಪೊಲೆಯನಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಮನೋಪದಡೇ॥ ॥೪೨೭॥
ಪೊಲೆಯು ನಾದಜ್ಜೆ ಶಾವನ ಜಿನಿ ಕುಲ ಜ ನಶ್ಪನು ಜಾತನೇಗಾನೆ।
ಪೊಲೆಯರಿಗೆ ಪುದಿನ್ಸು ಸು ಮುನ ತರ ಪೊಲೆಯಂ ನೆಪ್ರದಿಯಾ॥
ಪೊಲೆಯರಿಗೆ ಪೊಲೆಯರಿನೇ ನಿವೆ। ಪೊಲೆಯುಲ ಥಿನೆ ಶಾವಜತ್ರಿಮರುಮೆಯು।
ನಳ ವಂಯೆ ತ ಳಿಯಲಕ್ಕೆ ಬಜ್ಜಳ ಧರಣಾವಳಕ್ಕೇ ಳಿಯಾ॥ ॥೪೨೮॥
ಅಂಬಕಾಶ ತಿಬೆಂನ್ನ ಯ್ಯನ ಮವೆಯುಂಬಲದು ಮುಂ ಬಾನತೆಂಜಲಿ।
ವೆರಬ ಭಾವನೆಯುಂ ತೆನಂ ಬೊಳ ಯಂದು ತೆಂಲಗದ ನೇ॥
ನಂಬದಾಮಾ ಧರನ ವುರುಮಾ ದುಂ ಬರವ ಶ್ವಿತ್ರರಿದರಿದು ಬಾ।
ಳಾಂಬಡದದದು ಭಕ್ತರುನಳ್ಗಂ ಪೊಲೆಯಂಕೆ ನಲರುದೇ॥ ॥೪೩೦॥
ಕಾಳು ವಯೂಲರು ವಿಶ್ವರಲ್ಲು ಕೇ ಳುವಡೆರ ಮಾರ್ಗದಿನತ ಜಾಂಡಾ
ಡಾಲರಿವದಿರ ಮಾ ತುಸಳ ನೆಲೆ ನಂಬದಿರಲ ಭೂಪಾ॥
ಕೇಳದವೆ ನಿಂನ್ನಂ ಮುಕೋ ಶ್ವಕ್ರ ನಾಳು ಮಾದದ ದಾಡಯ್ಯಾಂ ಧೃತಿಕಾ

ಕೀಲಭಕ್ತರಿಗೋಲವಾಳಿದ ಮರಿ ಮೆಯ್ಯುಂತ್ತೆ ನಲ್ಲಾ॥ ॥೫೧॥
ಅಂದು ಮೈಲಿಯ ಕೆಟ್ಟವನಿಧುರ ನಿರುಕ್ಕೊಂದು ಕಿಕುಶಿನ।
ಇಂದಿಕ್ಕೋಸುತ ಪುಂದಿಹ ಮೃತ್ಯುವ್ಯಗಳ ಮರದ ಮನೆಯ ಕೆಬದಲ್ಲೀ॥
ಮಂದಯಿಸಿ ಜಲದಂ ಪ್ರಾಮುಗ। ಭೊಂದಿನ ನೆಯಲು ಜೊತ್ತು ಜೊರನೆ।
ತಂದಡಿವಳ್ಗಂ ಕೊಳ್ಳದು ಹೊಂದುದಯ ಜೊಳ್ಳು ನೋಡಲ್ಕೆ॥ ॥೫೨॥
ಬಳ್ಳಿಕ ಕೊವಕ್ಷಾಂಮೆ ಯಿಂದು ಜ್ವಲಿಸುತಿರಲಾ ಶಿಶ್ರ್ತ್ರವಚ್ಚರಿ
ಹೊಳೆಯ ಮನದೊಳು ಕರುಣೆನಾಸುತ್ತ್ರಾ ನಕರಿ ತಂದೂ॥
ನಲಿದು ಮೂದ್ಯೃಯ್ಯುಗಳ ಮಜ್ಜನ ಜಲದ ಹೊಗ್ಗದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುವೈ।
ಕಳ್ಳಿಪೊರಳಯೊಡಲ್ಕೆ ತನು ದಿವ್ಯಾಂಗವಾಗಿರಲ್ಕಾ॥ ॥೫೩॥
ಬಾಡಬಂಕಾ ನಲ್ಲಿ ಮಾದರ ದೂಡಿದೇವನಳಿದ ಕೆರಿಗೆ ಹೊಂ।
ಡಾಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಡದ ನಿಜ ರೊಳ್ಳು ಮನೆ ನೆಕ್ಕೋಗಿರಲ್ಕಾ॥
ನೋಡಿ ದಾರಿ ವಿಸ್ಮಯದ ಪ ಮಾದರ ದೂಡಿನ ನು ನಿಂವಿಂದ ದೆಡೆಯೊ
ಕೆಡೆ ಯೊಡಿ ಬಿದ್ದ ನಾಯುದ್ದವ ದಕೆ ಸ್ವರಂ ಕೊಳ್ಳದು ಹೊಂಡಾ॥ ॥೫೪॥
ಹರಿ ನಳ್ಳ ಕ್ಷಿಂ ಹಾನಳ ರುಷ್ಟು ಪುನರಿಕರಿಂದಿ ಕ್ರೋಧಯುತ್ತ್ರು ಹರರ
ತರಳು ಮುಂನ್ನ ಮ ನೋಡರವ ಕಾದೋದ ಕೆದಿರಂ ಪ್ಪಾ॥
ನಿರತ ತನುವಂ ಕಡದ ಸೆಂದಾ ದ್ವಾರವಟ ವ ಮಂಕೇ ಬ್ಬೈ ಹಿಂದೀ
ಧರೆಗೆಯೊಳು ಗಾಲ್ಕೆ ಪಟ್ಟುದೆ ಸುತ್ತ್ರೋತ್ರನೇಮಿತ್ತಂ॥ ॥೫೫॥
ವಿವಿಧ ಜನರಾಶ್ಚರ್ಯಗೋಗಿರೆ ಶಿವ ಪರಿದಂಕೇ [illegible] ಹರಿ ಕೆಂಡ
ದವರ ಮಜ್ಜನ ಜಲದ ಕೆಸರಿಕಿನ ಪ್ಪೊರ ಳು ತರಲಾಗೀ॥
ಭುವನದೊಳ್ಗೆ ಗೀಳರಿಯತೇ ಭುರ್ವನಿದಿ ವಿಜರ ಪಟ್ಟರು ಜನಗಳು।
ತವಿಸಿ ಕ್ಕೋದು ದನರಿಯಿ ಕಿಡೂದ್ಭೈಯ್ಯ ನವರಿಂದಾ॥ ॥೫೬॥
ಆಪ ಮಹೇತ್ರನದಾಸಿ ಬೀಮೈಯ್ಯನ ಪೆ ದೃಳ ನು ಮೈಕೆಟ್ಟ ಬೂಹರ।
ವಿವರಕೆಲ್ಲಂ ಮೈಯ ಸೀಯ್ಯನ ತೋರವರಿಯಲ್ಕೆ॥
ಭವಿ ನೆಯೂಟ ಮ ಸಂಗಳಂ ಮುಕ್ತಿದರಿಯಲದೀರ ಮಿಗಳ ನಿ।
ರವದ ಬುದ್ಧರ ಸುದಿ ಗಳಂಕೇಗುವರೆ ಜೂರಾಲಾ॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಸಂಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂತ್ರ [illegible] ಪುರಾಣ [illegible]
ಶಾಮವೇದಿಸ ಳಕಥೆ॥ [illegible]

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ವಿರಕ್ತ ಚೆಯಂಬಿ ಜ್ಞಾನ ಮ ಚ್ಚರಿ ವಡಲು [illegible]।
ಕರದೊ ಳಮೃತ್ತಾ ಪಾರವಂ ಕರ ವಿಪ ನಾ [illegible]॥

॥ಉಳಿದ ಸೊ॥

ಶಾಮವೇದಿನ ವಿಶೇಷ ಪ್ರವೃತ್ತ ಮ ಭೂಮಿದೇವಾತ್ರ ಗಾ ನ ಭಕ್ತಿ ಳ
ಗಾಮಿಯಾಗಿ ಚರಿಸುತಿರಲು ದವ ಚ್ಚೈಯ್ಯನೆಂ ಹೆಂಬಾ॥
ನಾಮನ ಚಳ್ಳನ ಭಕ್ತಿಯೋಲಪ। ನಾಮಜಾರ ಗಾಪ್ಯಂತ ರ ಮೊಳ ಭಾ।
ರಾಮಸದ್ಧಿ ಯಿಂದ ಬೋವ ವನೊದೆದು ಮಾಡಾತ್ತ್ರ॥ ॥೧॥

ಮೇಣೆ ಬಹುತ್ತರ ಧಾಮವೇದಿಯ ನಾಗಕಾಲಸೂತ್ರನವ ದೃಷ್ಟಿ ಸಹಿತ
ಶ್ರೀಗಚೋಳನ ಮೇಲೆ ಹರಿವ ಪ್ರೊಯಸು ತತ್ತರದಿ ಮೊಳಗು॥
ಚೇಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮತೆ ತೊಡಸಂತ್ರಾ ಸಮಿಕಸು ನಸು ತಲೆಂದ ಸು
ರಾಗವು ಬಹಿಂದೀಕ್ಷ್ಯ ಶಿಚ ನಾಂ ತಡ ಪ್ರದಡ ಸರ್ಕಿಟಾ॥ ॥೨॥
ದುರುಳ ಸೆಂಮ್ಮಂರಾ ಗಾತ್ರವೇರಾಳ್ಕೆದಿ ಸೊಳು ಮೂಚ್ಛಿದ ಮುಮೂಸನ।
ನರಿ ದರದಿವಂ ದುರ್ಗತಿ ನೆಂದಾ ಕತ್ತ ದೊಳರುಂಕರಿಜಾ॥
ನಿರುತ ಮಂತ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಸೆಟ್ಟಂ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್ ಡುಂಡುಭೋನತ್ರಿಗ॥
ಧರೆಗೆ ಗಳಿಯು ತೊಡ ನಾಶನಂ ಜುತ್ತಾ ನಚೈತ್ರಂ ದೊಳು॥ ॥೩॥
ವಿನಯದಿಂ ಸ್ವಕ ಚೈತ್ಯಯ್ವ ಗಳ ಶಿವ। ನವಜಯು ಗಳ ಕ್ಷೇರ ಗಿವಂದಿವಿ
ಮನವ ಲತು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯುಂ ಪಿತೆ ಶಿವ ಸದು ಶಿಸು ವಾಕ॥
ಜನವರಿ ಯಾಲವರ ಪ್ರಸಾದದ ಘನ ಮಹಿಮೆಯೊಳು ಮುಂನ್ನ ಹೊಂದ್ಯೈ।
ಯ್ಯನೆ ಮಹಾದೇವನವರ್ಕೆ ಛತ್ರೀಶನ ಸರಸಿಗ॥ ॥೪॥
ಧಾಮವೇದಿಸಳು ದುವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಂ ವಾಮದೇವನ ಚಕ್ರತ್ರಂದಿನ
ನೇಮಿಯಿಮಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದೇ ನಿಲ್ಲದಿದ ಸೃದೇ॥
ಶ್ರೀಮದಾಶಿವ ಭಕ್ತ ಪಾದೊಡ ನಾಮಿಕಂ ತಾ ಪುತ್ರಜನ್ಮನ
ನಾಮಿಕಾಥ ಮನೀಶ ಭಕ್ತ ವಿಡೀನ ಭೂಮಿಕ ನೂ॥ ॥೫॥
ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆ ಬಲ್ಲಿ ನಗರಾಂತದೊಳು ಪ್ರದು ಚಕ್ಕಿನ ನಿವಮ।
ಸಂತನಿಷ್ಪನು ಭೋಜರಾ ಜೋತ್ರ ಮನ ಪುರುವಾಸ॥
ಶಾಂತದಿಂ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಂ ವಿಧಿವಂತ ನಾಸಲು ರೊಟ್ಟ ಶ್ಯ ವೇ।
ದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ಪಂಡಿತದ್ಯ ಭಕ್ತಿಯೊಳು॥ ॥೬॥
ಆತನಿಳೆಯೊಳು ಸಂಖ್ಯವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಡಿನಿ ಭೋಜರಾಜಂ।
ಸೋಕುರಾಡುತ್ತಿರ್ಪ ಜಂಮ್ಮ ಕೈಯಾಂಬ ಶಿವಭಕ್ತೆ॥
ರೀತಿಯಿಂ ದಾಸುದ ಸಿಸುದು ಭಟ ನಾತ ಶಕ್ತ್ರಿಯಂ ಭಕ್ತಿರತಿಯಂ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರ ವೃತ್ತಿ ಶಿಳ ವೃತ ಭೋಗಿಸು ತ್ತಿರಲು॥ ॥೭॥
ಮಸು ಜರದು ಭುಂತ ಚಿತ್ರರಾಸು ತತನ ತನಗೆ ದುಃಬ್ಬಮತ ವಿರಲಂ।
ತನಘ ರುತ್ತಮ ಭನದು ರರು ಕುಲದೀ ನರಂ ತಾ ಪ್ರ॥
ಮನ ಮಹೇಶದೆ ರೂಢಿಕೊಂಡಿ ಶ್ಯನು ನಮೋಡಾ ರರರಿಶಿವ।
ಗಮಮ ತಿಳಿಯದು ತಾಪ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹರಿಯರಾ ನಿರ್ದೂಗ॥ ॥೮॥
ಯನ್ನು ನವಿಪ್ರರು ಭೋಜರಾಜಂಗಿನಿ ತ್ತಿಮಂಜೀಳ ಲಕ್ಷೆ ಶಿಂ।
ದಾವಶಿರಿಯೊಳ್ ಭಿವಂದಿಮ ತಕೊಂಡಾ ಡುತಿರಲ॥
ಮನವಿ ಜಾಂತರ್ಕ ಮುದು ಭಟ್ಯ ಯುಗ್ವನ ಫಲ ನಮರತ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಯಂ ಧೆ।
ದಿವಿಂಯೊಳಗೆ ಮೆರಯಿದ ಬಗದಾವಟ ವಿಟವಿ ಯೊಂದರೊಳು॥ ॥೯॥
ಭೂತವಂದಾ ವಟದೊಳಿದಗ್ಗ ವಾತರಂ ಮಿಕ್ಕಿದಿ ಮರುದಿವ॥
ಯಾತನದೊಳ್ ಯ್ಯಂದು ಶಾ ಗಾದೆ ಭೂತ ಜಾತನನೂ॥
ಶಾತರಿ ಪಿಶಳು ತೊರಲು ತ್ತಂ ಸಂಹಾರಿಸಳು ಹೊದರೆ ಯೊ ಬದಲು।

ಶ್ರೋತನಾದನೆ ನೆಸ್ಸಿ ತ್ರಿಲುಕೀ ಛಂದವರಾಧ್ಯನಿಯಮ॥ ೫೧೦॥
ಧಾರುಣೀಲೋಕತ್ರವದಿರೆ ಕೂಸು ವರಾಳ ಮಹತ್ತ್ವಂ ಭೋಜರಾಜನು ಶಿರೆ
ಶೌರ ಜನ ವೃಂದ ಹಿತವಲ್ಲಭನ ಗೆ ವಿಲಿಪ್ತದೊಳು ಬಂದು॥
ಪುರುವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ತರ್ಕ ವಶಿ ದೇಲಂಕಾರ ಗಾಂ ಕಾನಾವನಂಕರ।
ಹಾರ ವೃತ್ತದೆಕ್ಕೆ ~~ಸು~~ ವರ್ಬುದಿಯ ಯಕ್ಷಿಯನೆಲಾ ಭೂತ ಕೆಂದಿತ್ತು॥ ೫೧೧॥
ಆರವನೇಕಾ ಛಂ ಶಂ ಸ್ಥೈರ್ಯ ದ್ವಾವಿಕ ವರುಷ್ಠ ನ ವಳ ಬಾ ಬದೇವನ
ವಾರ ನಾವಸಿ ಕಾಂ ಕಿದ್ದೇಶ್ವರು ಇಮೂಕಂಗ ಶೋರಂ ತ್ರೈ॥
ವಿರುತವಿದೆ ವೀಯೊಲದಲ್ಲಿದೆ। ಜರಿಪದತ್ತಲು ವಿರತ ನೋಡು ತ।
ಜರಿ ನಾದ ದುರ್ಗದರಿ ಖಗನಾರದ ಯುದ್ಧವನು॥ ೫೧೨॥
ತಿರಿಗಿ ಬಂದಾನೊಬ್ಬ ಮೃಗದ ಮ ಮರುಳ ನಾದನು ಬಾಲ್ಯ ಬ ಗಾವಿಗೆ
ನೆರವು ತಪ್ಪಿದುದೆಂಬ ನಾ ಇನ್ನು ದಿಯಾ ಯುಕ್ತಿ ತೆಂಪ್ಪಲ್ಲಿ॥
ಧರೆಯೊಳ್ ಆವಿಲಾಸ ನೊಬ್ಬನೆ। ಶೂರಗ ಶಿದ್ದೆ ನೆವೃಕ ವಿಶೋಷ ಗಾಂ।
ಕರು ಣಾಜಿಯನನೇಳು ನೋ ಜೂರ ಕ್ಷಂಗಳು ಯ ಭಟನಾ॥ ೫೧೩॥
ಸುಡುವಪ್ಪೇ ಬೊಂಗ ನೆತ್ತೋಗ ತೊಡ ನಾಮ್ರಡ ನಪ್ಪಿಲಾಸಿಕೆ ಜೋದವು।
ಪೊಡವಿಯೊಳು ದಿ ತಿನೆಪ್ಪುತ್ತ ಳ ದೆ ನಾ ಬಳ ಲಾದೆ ಮ ತಂದೆ॥
ತಡೆಯದೆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ವನಂ ತೋಡ ನೋಡನೆ ವರಿಗಿ ಕೃಂ ತ್ರೈದೆಳ ಪಂ।
ಹೊಡುವ ಪೊಲಾಯಿತ್ತು ಕಾಂಡ ಮೃಗಂ ಗಳಿಗೆ ಭೂರಾ॥ ೫೧೪॥
ಮಲು ಕಬೆಳಗನ್ನಗ ಬಹುರಿಯರು ಕಳಿದ ಹೊವಂ ತೆಪ್ಪುರುವ ತೆರದಿಂ।
ಕಲತ್ರದೊಳು ನೆರೆ ಆ ವಿದ್ಯಾಲಂಕಿದೆ ವದೆದ ಕಾಂತೆ॥
ಜಲಪೂರಾಲಂ ಕ್ರೊಡಗಿ ಯಾಲದ ನೆತಿಯೊಳದೆಂದ್ವಿರ ವಳದು ನಾ।
ಪ್ಪಲ ಕೆವಿವಿ ತಲ್ಲಾತ್ರ ಶೂ ರಿಸು ದೆಂ ತ್ರೃದ್ಯೆ ರಿಷಾ ಕೆ॥ ೫೧೫॥
ಜಗವರಿಯಲಂ ಸ್ವಾದೊಡಂ ಕ್ಷ್ಮಾಕಿ ಗಳಂ ತರಿ ಅವೀಗ ತೆಗಿಲ್ಲ ನಾ।
ಕೊಗೆಂ ಬಿಸು ಮೃಷೋಂಕ ತೂಡನಾ ನೆಯ ಬುದ್ಧಿ ನೆಸು ಳವನಾ॥
ನಗರಿಗಿದುದಿಬವೀ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಗಲ್ಲಿಂ ವೃಷ್ಟಿ ವಾದುದು
ವಿಸು ವವಟತರಾ ಬೇರು ವರಿ ತಂಕಿ ಮೃಕೊಂಡಿತ್ತು॥ ೫೧೬॥
ಕೋದಪ್ಪೇಂ ಲೆಗಾರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಂ ಬಾ ವಾದುದೆ ನಲದ ಬ್ಬು ತಾ ಕ್ರಾಂ ಕೆರೋದ ಯೂಕ್ಕ।
ತೋದಯಾ ಕ್ಷದೊಳ್ ಪುರಜನಂ ಮೋಹದು ತಿರಲಾ ಗಿ॥
ಮೋದದಿ ಕ್ಷತ್ರ ವಿರಗಿ ವೂಡು ಪೆ ನಾದರ ಜೊಳ್ಳಿಂ ದೆ ಮ ನವು ನಡೊಳು।
ವೇಗದ ವೆಯ್ಯುವ ಮತಿಯುರುರಾ ಕ್ಷ್ಮಂಸ ಳಂಕಿಲವಾ॥ ೫೧೭॥
ತರಿವಿವತ್ತಿನಿ ನ ಪೃದಿ ವಾಪಂ ಬರ ವಿಕರ ಮಂ ಕ್ರಾಂ ದೆ ಕ್ರಾಸ ದು ಮ।
ಪ್ಪುರ ಸೊಳ ವಿ ತುಪ್ಪದೊಳ ಗಾವತ್ರ್ಯಂ ಗಳಂ ನಾಂ ಚಗ॥
ಪುರಿಗೆರವಿ ಯಂಕೆಂದು ತೊಡ ನೆದೆಕೆ ತಂದು ಬಂಗಿ ಬಾಗಿಲೆಮ ಕ ದ್ವಾರಿಯಂ।
ಬರಿಕೆ ನೆರೆಯಲು ತತ್ಪ್ರಮಯದೊಳು ಭರದೊಳೆತ್ತಂದು॥ ೫೧೮॥
ಭೋಜರಾಜನ ತನುಜೋತ್ರ ವರಾಜಮಿತ್ರರೆ ಳಿತ್ರ ಶೈತ್ರರು।
ಶರಣಾ~~ವಯುಂಭಾ ಆ ಜನಾವಳಿ ಕರವಿದಂ ಭ್ರಮದಿಂದ ಕದುಸ್ಥ~~ದೊಳು॥
— ಆ ಜನಾವಳಿ ಕರವಿ ದಂಭ ಮದಿಂದ ರಸುಕ್ಷ್ಮ ದೊಳು॥

ನೃಪಜಘನದವೇಣಿತೆಕ್ಕೆಗೆಮಿಸೆರಾಜಡೆಯುತಕ್ಷಣದೊಳ್ಕಾಪಟ
ಛನಾಜಮಂಪೆರೆತಿತ್ರಿಶೂಲಧುತಂಗಾಜಗಾಚಲಕ್ಕೇ॥ ೫೯೯
ಶಿರವುರರುಷಿತನಾಗಿಭೋಜಮುಖರಿಜನಾವಳುತಿರಲಿಕ್ಕೋದನು।
ಶರಣನೆದುಬಪದೇವವತುಳ್ಳಿತಭಕ್ತಿವುದಿಹೆಯುನೆಗಾ॥
ನರವಕೇಳ್ಗಾವುಪುನ್ನವರಿಂಬುತಿಶಿರಗಣಿಯೊಳ್ಭಕ್ತಿಬ್ಯಾತವಲ್ಲಾ
ಉರನಗಂನಳುಭುಚರಿನೆಯುಂಪುತ್ರಯುಂಶೀಳುಗಾ॥ ೬೦೦
ತ್ರಿವಿಧಭಕ್ತಿಶರಾಯಗಂಮತ್ರಿಪನಗಂಕೈಪ್ರಾಣ್ಯವೀಡಿದ್ವಿಜ।
ನಿವರುವೈರಿಂದುನಿಷ್ಪನರಿಯುಕೆವಬ್ಬಿಶೋವಿದಮಾ॥
ಅವನಿಶನವಗರಾತ್ರದೊಳುವಂದಿವಶಪ್ರೋದುತಪತ್ಪವಂಡೇ।
ಳುವಭೂರಾಣಬುಕಸಂತ್ರಿಶಿಲಬರುಕ್ಕೇಳುತರಲಾನೀ॥ ೬೦೧
ಯುದೆಯಲಜನಕವಲವಂರಿಡಿದವಮನೇತ್ರಮುಖಷಿದೂವನೆಂ।
ದಾಕುರ್ವನಲ್ಲದೆಮುಕ್ತಿವಿಶ್ವಕ್ಕೆನನೆಂಬುವಮಾ॥
ನಿಶಿತಶೂಲಾಯುಧದಿನಿರದಾಬಳರುಕಾಷನರರವಿರಾದನೆಂ।
ದುಧರರಯೊಲ್ಲನುಭರಜವಾದಪ್ರಾಣವಾರ್ಶನಮಾ॥ ೬೦೨
ಅಂದುಮುರಿನಿಂಕಪ್ಪುಬಲಂಯುಂಮುಂದೆಬೆಳ್ಳದುಂಪೆಕ್ಕಿಶಿರಾ।
ಯೊಂದನೆತ್ರಿದನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆತ್ರಿತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾ॥
ಶಾದೆಣಾಲುವಂಮುರಿದುರಿದಿದನುಕ್ಕಂದವಿಕನೆಂದೋದಯೊಲ್ಲನು।
ಬಂದುವಾರಾಣಬಾಧಿಯೊಳುವಿಶ್ವೇಶ್ವರನವುಂದೇ॥ ೬೦೩
ವಾವದೇವಂಕ್ಕೆಯುಪ್ಪನೆತ್ರಿದವಾಮರದೊಳ್ಗಂಡೆಂಬನಾತೋ।
ಕ್ಕೇವಿಹೊಂದಪ್ಪನಂಧಿವಾಥವಕ್ಕೆಯುಪ್ಪಲೆಂದೆಂಪ್ಪಾ॥
ವಾಯುದೇವನುಬಂದವಪ್ಪೃತವಾದಕ್ಕಂಬವುಕ್ರೂರರರಂಮುರ।
ನಾಶವನರಾಕವಂಶರಿದನೆಂದುದುರವಗ್ಗಾನೀ॥ ೬೦೪
ವರರುರಿಯುವೇಷಂದಳಿದುಭೂಶಿರದೊಳ್ಗಂದುರುರಂಣ್ಯಕೆನವವ।
ರಿಸಿದಮುರುರಿಯುಂಬನಲ್ಲದೆಶರಭರೂಶಿವಮಾ॥
ಧರಿಶಿರರರುರಿಯುಂರಿವಿಶವಿನರವನರಿದಾತಿದಿಯುಮುನಿದಂ।
ಬರವನೊಬ್ಬನುತ್ತೊಬ್ಬನೀಶ್ವರನೆಂಬೊರೆಯುನಿವಮಾ॥ ೬೦೫
ಅದುರ್ದವರ್ಗಂವಿಷ್ಣುಮುಯುವಾದೆಯುಮೊರೆದವೆನಲ್ಲದೆಂತಾ।
ವೆದೆಯೊಳ್ಗಂಮೃಡನೊಡೆಯವಾದರಿಗೆಂದುಮೆರತೊಲ್ಲಾ॥
ಯುಡೆವಿಡದೆದುರಿವಿಶ್ವನೆಂದುಪ್ಪುದಿಶಿನಲ್ಲದೆವಿಶ್ವತಲ್ಲಜ।
ನುದುಶಿಖಂಡಿಶಿಖಂಡಿಮೊಬ್ಬನೆಯುಂದುರ್ಪೆಕತೊಲ್ಲಾ॥ ೬೦೬
ದುರುಯುಂಧರಣಿಶಕ್ತಿತಾನೆಂಬೊಶಿವನಲ್ಲದೆದುರನೆಧರಣೀ।
ಕ್ಷಿರವುಶಿಂದೊಳೆಯುದುರುರಿಯುಮುರುಮಾಯುತಾನೆಂದೂ॥
ವಶಿವನಲ್ಲದೆನಿಜವನೆಗೆಯುಮು।ದುರುಬಿರಮದಾದೇವನೆಂದೀ।
ಕ್ಷರ್ಣನಾರುರಿದುರನೆವಿಶಿಷ್ಟಚ್ಛಾಧುರ್ಗವನರಿಯಾ॥ ೬೦೭
ದುರಿದುರಮುತಾನೊಬ್ಬನೆಂದುಂಬ್ರಿಶಿದೇವವನಲ್ಲದೆಮೋಕ್ಷ

ಪರಮಪರಿಯಂ ಧರಿವಿದಿದುಕಾರ ಆದಿ ಪರಿಪರದೊಳು
ಧರೆರಪರಮ ಧರಪರಮ ಮಂತ್ರಪರಪರನೆನೆಲು ಪೊರದಮ ಯತಾರ್ಥರನು।
ಸೊರೆಯತೊಲ್ಲನು ಶಷಿವಾತಿಶ್ವರಾಣಾ ಛತ್ತ್ವನೆಲಾ॥ ೧೯೮
ಸುದಿದುರು ಮದು ಭಾರಷ್ಷಿನಳ ವದಿನ ದಿನೆ ಛಾವ ಸಾದೆಯನು ಮರ್ವರಬ।
ಗಡೆಯವಂ ಶೊಲ ಲಕ್ಷದು ಮುಡಲಕ್ಷದ ವ ನಕ್ಷ್ರಾತ್ರನೆಯಾ॥
ಕಡೆಗೆ ಮಾಗರವಿದೇವದೆ ಸುತಕ್ಷುದು ಕ್ಷುದಿವಿ ಕಕ್ಕ್ಯವಯ್ಯಂಗಳಾಸ್ತ್ರಕ।
ವದಿವಿ ತದ್ರೋರಿಯುಸುವದಬಳ್ಳದಿ ವಿರಿಜಂ ತ್ರೈನರೊಳು॥ ೧೯೯
ಛಾರವನರೆಂದ ಟ್ಟಿಯೊಳ್ಳರಿದಿ ವಕುತಿರೆವ್ರಾಣಬಾಕ ವೊದಲು ಬಂಕ್ಕನೆ।
ಬರಿದುಂದಾಗಳೆ ಬಾಲವ್ರಷ್ಷುಗಳು ರಾಜಿಯಾಯಿತ್ತು॥
ಧರಣಬುದುರರವರರಿಯಕೆರೀ ಳರವೆದೋರಕರಕ್ಕ್ಯವಯ್ಯಂಗಳ್
ಶರವುಮರಿ ವೆಯನರಿದು ಛಕ್ತ್ರರ ನಾಡ ತಿಂತ್ರಕ್ರದೊ॥ ೨೦೦
ಛಾಕಳ್ಳೆಯ ದೊಳು ವು ತ್ರೆಯುಂ ಕಿಂ ಬಾವಿಯಂ ಬ ಮರತ್ರಕಾಂವದೆಗ।
ಛಾವಗಂ ಬೆಗಳ ಸ್ಯೆಯ್ಯುವನೆವಲತ ಶುದ್ಧ ಛಕ್ತಿಯೊಳು॥
ಫೋಳಿ ನಿಚ್ಛಂ ಬಂಗಜಂಗಮ ಜೀವನಾಂತ ಕ್ಕರ ಣಾವರವಳ್ಗ
ಛಾವನಾಶರಿದಾ ತರಿ ಚರಣ ಪೀತ್ರಿಯಿಂ ತೊಳ್ವರಲು॥ ೨೦೧
ಕರೆಸೊರಳ ಛವನಾಶರಣಾನಂ ಮೆರೆಯುದಿಲು ಬಗೆದೊಂದುದಿ ವರೊಳು।
ಕಿರುಕಲವರೂ ಲು ಪಕ್ತ್ರಕರವಂದ್ರೊತ್ತು ನೋಡುತಿಕರು॥
ಫೊರಗೆ ನೋಡಲು ರುದ್ರ ಮುದ್ರೆಯ ಪುರೂಡಿ ನೊಳ್ಳುನಡೆ ತಿಕಲು ರಾಣು।
ತ್ರೈರನಿವಾಷ್ಟಂಗ ಮೊಳ್ಗರದು ಕೆಯ ನಿದು ಬೋಗೈಯರ್ವ॥ ೨೦೨
ಅವು ಲಕಾರ್ಕ್ಯ ನರಿ ಗಲಕರವಂಕಿ ಳದು ಕಿಗೊಂಡ ಮತಂಷ್ಣ ಜೆಗಲಂ।
ಗಳ ವಲ್ಲ ನಿಷ್ಟೊಳು ತಾತ್ರೆನಂ ನಿಜ ಮಂದಾರಕೆ ತಂದು॥
ನಲವ್ರದು ನೆ ತಾನವರದಿನಳಂ ತೊಳೆದುವಂದದ ಪೆಡೆಯೊಳ್ಳಿ ನನೆ।
ನೊಳೆಯಲಾ ಮ್ಯದ ಮೂರ್ತಿ ಬೋಗೈಯ್ಯಳಗಂ ತ್ರೆಂದಾ॥ ೨೦೩
ಪಕ್ತ್ರರುವಿನ ಮಾಂಡವಂ ಮದವೆತ್ತಿ ಯೂರೂಗಿ ಘುವ ವೋಲಮ
ಛಾತ್ತು ಬಂಡೆ ಮ ನಿಂದ್ರೆ ಜಾಡರವಾ ನಿಯೆಡೆ ಗೆಂಬ್ಬದೀ॥
ಅಧಿಗಯಿಂದಾ ಕರುವನೆನವಿ ಪ್ರೊತ್ತು ವಾಕಂ ಮಾ ಡಿನೀಡೆನ।
ಲತ್ರ ಲಾಂದು ಗ್ಗಳಿಗೆ ದೀಳು ಕತಳುವ ಮಾಡಿದ ನೊ॥ ೨೦೪
ರಚಿದೆನ್ಯನೀ ವಾಚೆಗಡಂ ವಂ ಚಿನದ ದಿನಿ ನೀಡಿ ದಿದ ದಾರೋ।
ನಾಡುವೆ ನೋಡದೊರರುವ ನಾವೆ ನಲಂಗಲ್ಲಿ ಯ ನು ತಾ॥
ಹೊಡೆ ತ್ರೆ ನಲು ಷಾರಾಮೃತಲರ ಣಾಬಾದ್ಯವನು ಮರೆನಿ ಯಂತ ಮಾಗಿದೆಂಗ।
ಧಿ ಮರ ಮೂದವನ ಪಟ್ಟುಬದ್ರು ರಾಖಂ ನಳಂ ಸೂದಿ॥ ೨೦೫
ದಾರವ್ರದು ನರವಾದವಂ ಶ್ರೈಯೊರ್ವರೆ ಗದ ಣಾಬಿನಿಲಾ ಮರೆಳ ರಾ।
ಶಂಕ ವಾರೋಲಿವಿದಲ ನಿತಕಿಗಳು ಸ್ತ್ರಾಮದೊಳ್ ನಿದಾನ॥
ದಾಮ ವರು ತಾವೆಲ್ಲರು ವೀರ ದೂರು ಮೊಳ್ಳಿಗೆ ಕಲುದದಿನಳಂ ಕೊಂ।
ದಾರು ತೆಲಾಚೊಳ್ವಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ್ರರವಣಾ ವಿಕರಿ ತಂದೊ॥ ೨೦೬

ಮಣಿಲನೇರಿದು ಪುತ್ಥಳೀಗನದ ಕುಸಲ್ಲ ನಡೆ ಬಡಿಮೆ ನೆಗದರ ನಂ
ತ್ರಸುಳ್ಳು ಮಿಗೆ ಕಡೆ ಮೂಡಿವ ಳಕ್ಕೊರ್ಕ್ಕಂ ನಿ ಬೋಗಯಾ॥
ಬಗೆಯ ದಿಂದಿಪಿ ದಾಳರಿ ನಿ ಮಾದೆಗದು ರುಳ ನಂ ಕೂಗಲಯ್ಯದೆ।
ತೆಗದವನ ಕತೆಯಂ ಕಥಿಯುದಡಿಯೊಳು ಕೊಡದಳೆದಡೆ॥ ॥೩೭॥
ಅಕ್ರದಾರಂ ಕೊತೆಗಲನಿ ತೆಮ ತಾಗ್ರ ಇದಿ ಎಕ್ರರು ಮಡಿ ವೃತರೆ।
ಪುತ್ರ ಲೋಚನ ಪೂತಿಗಟ್ಟಿ ಗಳದ್ಯ ಳವ್ವಾ ಗಿರಲು॥
ಅತ್ರ ಜಾತ್ರ ಣಾ ಬಗೋ ನಿ ದೇವ ನು ದಗ್ರರಲು ಜ್ಞಾತ ವಾಗ ಭಕ್ತಿಕ್ಕ।
ಪುತ್ರ ತಾ ಲಾಳಂಗ ಳಾಂದಾ ದ್ವಿ ಜ್ಞಿರಾಗಂ ತ್ರೈಂದಾ॥ ॥೩೮॥
ಯಿಂ ತು ಅಂಕ್ವ ಜರಂ ತ್ವ ಜರುಮೆ ಸುತಂ ತರವ ವರಿಯದೆ ಗಳ ದಿ ದವಿ।
ಕಂ ತು ಕೃತ ಬಕ್ರದಂ ತ್ವ ಜಗೆರಂ ಮೂಲ ಯಂ ಗ ಳಿಗ್ರಾ॥
ಜಂತ ಕಂತ ತ್ಕಲ ಜರದ ನಿಜ ಮ್ಮಂ ತವಗರಂ ಕರವು ಭಕ್ತ್ರ ಸ್ಯ।
ಜಾಂ ತರ ಜಿಗಳು ಕೃತ ಬಾರದೆಂದೂಡೆ ನಿಂಮ್ಮ ವೇ ನೆಂಬೇ॥ ॥೩೯॥
ಕುರದಳ ನತ್ರಿ ಕ ಬಂ ಬ ವೆನಿವಿದ ವರಣಾರಂ ಧರ್ಮ್ಮರಿದಿ ನಿಂದಿನಿ
ನರಕ ಭಾ ಜ ನರಾದಿರೀ ಶ್ವರ ದೂಷಕರು ನೀ ವ್ಪ॥
ಚರನಿ ನಿಂಮ್ಮಂ ನೆಗೋಡ ಲಾಗದು ಕರ ದೆಗಡ ನೆಮೂತಾ ವಲಂಗದು।
ನರಕವಿದು ಡುರಿತ್ರಾತ್ಮ ರಿರವಾ ವೇಕೆ ನಿಮಗಿಂನ್ನು॥ ॥೪೦॥
ಆ ಮನೆಗಳಂತ್ವ ತ್ರಿ ಗಳ ನಿತ್ರಾಮ ವಂ ಕೊಂಡಿದು ನಿತ್ಯ ನಿಲಿ।
ಗಾಂ ಮ ವಾಂದೂಡೆ ವಾಳು ನಿಂಮ್ಮ ಕ ತಾಯೊಳ್ಳಿರಿದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ॥
ಭೂ ಮಿಸುರರಿರ ನಾವು ನಂಮ್ಮ ಭ್ರಾಮಿಗಳು ಕೆಯ್ಯುವರೆ ವೆಸು ತಾ ಪರಾಮ।
ಈ ಮನಾ ಭೋಗಧೀ ಮ ಣಾಂ ಯಮಾಗಕೂರ ವಂತು॥ ॥೪೧॥
ವೂರಮುಂ ದರೆಕೋ ಗತೊಡ ನಾ। ವೂರಲದು ಬಂತ ವೇ ನ ದೆಂದವೆ
ವೂರ ಕೆಲ್ಲವರ ಮನೆಗಳೊಳ್ ~~ನಿತ್ರಾಮವಂ ಕೊಂಡಿದು ನಿವಾಗಿ~~ ಶೈವ ಲಿಂಗ ಚೆಯಾ॥
ವೂರ ಳವ ಭವ ನಂ ಗಳಂ ಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರರುಲಿಂಗಂಗ ಳ ದ್ರೃಯುಂ ಬಗ।
ಜಾರು ಲಿಂಗವ ತಂಮ್ಮ ನಿಜ ಶೀರಂಗ ಳಂದಗಲ್ವಾ॥ ॥೪೨॥
ಮು ಚ್ಚು ಗದವು ಗಲ್ಲಂ ತೆ ಗೆದು ಪೊಳ್ಳು ಕಟ್ಟಿದಂ ಗಮನಿಚವ ಲಿಂಗವ।
ಮು ಚ್ಚಯ ಭೂಗಲ್ಲ ಮರಸಿಡೆ ಮೂಗ ಪೋರ ವಡು ವಾ॥
ಅ ಚ್ಚ ಲಿಂಗವ ಜಲರಿಯ ಕಡೆ ಗು ಚ್ಚ ರಿ ಚ್ಚುಕ ಪೋಳ ಲಿಂಗವು।
ಮು ಚ್ಚಿ ಭೋಗೈಯ್ವಂ ಗೆ ಇಸ್ಟತ ನಡಲಿಂಗ ಚೆಯಾ॥ ॥೪೩॥
ಲಿಂಗ ಳ ಶೆರಾ ಬಾ ಧದೆ ಗ ಮಿ ಕು ವ ಲಿಂ ಗ ಭಂ ತ ತಿಯ ಲ್ಲಿ ನೆ ಲ್ಲಿ ನೆ।
ಜಂಗ ಮಿ ವಿರಾಂ ಯ್ಯದು ತೆಯ್ಯುವ ಲಿಂಗ ಜಂಗಾಂನಾಂ॥
ಲಿಂಗ ಮೊಂದದ ದುರ ಣಾ ನುತ್ತಂ ಮುಂ ಗಡೆ ಗೆ ವೀ ರೋಟು ಪೋ ಡುತ
ಲಿಂಗ ಸಿ ಂ ವ ವು ಕೋ ಗಲಾರದೆ ವೋಲ್ಲ ನೆಯ್ಯುವವು॥ ॥೪೪॥
ಧರ ಗೆ ವಾತ್ಸ್ಯ ರಳು ದ್ಧ ಮೊಳ್ಳ ನೆನೆದು ರುಳ್ಳ ಲಿಂಗ ಪ್ರ ಥ ಮಂ ಬೋ।
ಜರ ಗ ತ ಳ ಂ ಗ ಮ ನಿಯುವ ಶಿವ ಲಿಂಗ ದಿಂ ಡೂ ರಾ॥
ಜರ ವಿ ಸೋ ಡಲು ಬೂ ಜರ ತ್ರ ದಿ ಕ್ರೊ ರ ಳದ ಭೂ ರ ಳ್ಳ ತೆ ರ ಳ್ಳ ಲಿಂ ಗೋ।

ತ್ರಿಶರವನಿಲ ಕೇಸದೊಳ್ಗಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿದೆ ನಡೆ ಜಾವಲಿಂಗ ಚೆಯಾ॥ ೫೪೩೫
ಕೊಲದೊಲದು ನಲದಿಲಿತ್ರಿಕಾರದಿ।ಕಲವು ಲಿಂಗಂ ಜೋಗದೇವನ।
ಬಾಳಿಸಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆವೃತ್ತಿರಲು ಶಿವಲಿಂಗವಿವರ್ತವೃಾ॥
ಚಲುವ ಲರಿ ಜೋಳಿಶಂತ್ರೆ ಭಕ್ತರು।ಪೂಳಿಸಿ ಜು ತಕೇಳಿಕೆಸ್ಥಂ ತಾಂ।
ವಳ ವಡಿಸು ತಾಡು ತ್ರವಾಂಡು ತಜೊಗುತ್ತಿರಲಿತ್ತಾ॥ ೫೪೬
ಕೊಳಲ ಜಾಗ್ವ ವು ತೆಸ್ಸಲಿ ಲಸಿಡಾ ಗಾಯ್ತ ಳೆಯು ಜಂ ಜಂಲ ನಿತ್ರುದಿಸ್ವು।
ಗಳುವಡಾಗಿದವು ಬಾಡಿದವು ವೃಷ್ಟಂ ಗಳ್ಗಂ ಬರವೃಾ॥
ಪೊಳ್ವಗಿ ಕಾರ್ತಿ ಮೂಡಿದವು ಪುರದೆಗ್ಗಳಗೆ ಕರಿಯು ಕ್ತ್ರಾಂ ಧರಾರವು।
ವಲದು ಕಗಳ ಅತ್ತಿವಾಳ ಪರದಿ ಗಳಿರುಗಿ ಬತ್ತಿದವೃಾ॥ ೫೪೭
ಭಾಳಕೆ ದಂಸ್ವ ವು ತ್ರಿಪ್ತವಾವಿಕೆ ಗಳು ಮುರುಟಿದವು ವಶು।
ಗಳ್ಳರಿ ಬಿದವು ಅದವೆಲ್ಲಾವಿಹಿ ಗಳು ನಂ ವೃಳ್ಳದವುದ ಗಲು॥
ವಳ್ಗೆಗಳ್ಗೆ ಸೆಲ ನುರಿ ವುತರೆ ವೆಸ್ವಳಿದಿ ಕೊಳ್ಳಯು ಧೂಳಿ ವೆಗವು ತ್ತಿ
ತ್ತಿ ವಿ ಯೊಳ್ಳ ಶರಿಂಯಂದ ವುತ್ತಾತಂಗ ಗಾಗಿರಲು॥ ೫೪೮
ಸೆರದು ನರರಂ ಭಗುರರು ವಚ್ಚರಿ ವಡುತ್ತಂ ನಡ ನಡುಳ್ತೂ ಗಿಯು।
~~ಮಾರುಟಿದವು ಕವು ಗರಜಿದಲ್ಲ ಲವ ವೆಲಾ ವಹಿಗಳು~~.
ತ್ರುರ ವಡವಿ ಯಂತ್ರಂದರಾ ಬೋಗ್ಯಯ್ಯನಿ ಲ್ಲರದೇ॥
ಕರಿರುರಿ ನಿಜೋಗಲ್ಕೆ ತಾವಿ ವುರದ ಲಿಂಗಂಗಳು ಗಮನಂ।
ಬರದೊಳ್ಗಾವ ನರಿಂ ದಿಕೊಂದನಿ ಮುತ್ತವಾದಿಂದು॥ ೫೪೯
ಯನಿತ್ರಾವಿರಿ ಕಂಗಳಾ ಯತ್ತ ನುಕ ಒಂತಿ ಗುಕೆಂಯ್ವ ಜೋಗ್ಯ
ಯ್ಯನ ಆರಣು ಪ್ರೊಸ್ತಾಕ ನಂರ್ಗಾಸತ್ತ ಬಲಸೊಂದು॥
ನಿವಂ।ದಾಂಡಾ ಪ್ರಾಂಗ ಕರಸುತ್ತ ನವುರಾ ಯ್ಯಂಯುಂಮು ನೆಲ್ಲರ।
ನೆಮುತದಿಪ್ಪಂ ದೆಳೆ ಯು ನಿವೇ ವನಗೆ ನು ಕ ಬಾಂಯ್ಯ ಡು ತಾ॥ ೫೫
ಅಳಿಧೆಂಯ ಹುತುಂ ನಿಂಮ್ಮದುಮಗ ದಳ ವಿ ತೆಗಳು ಪಾಪೆ ಮತ್ರದ್ಯೆಂಸ್ವಂ।
ಗವಿದು ಕೊಗಳ್ವು ಕಪ ಭರು ಮುವಡರಾಗಿ ವಂದಿಯು ತಾ॥
ಅವ ನಿಮರಾಗಿ ಒ ಬಯ ಮ ಕಂಸ್ಯಾ ಬ್ಲಾಲಿರಳಾಕ್ನ ನು ಜೊಸಿ ದೇವನು।
ಶಾವಗ ಬಾಳುತ್ರ ಗಾ ತಾವುಗಲಿಕೆ ಗಂಬಾವಿಗೆ ಯ್ಯುರಲು॥ ೫೫
ಅಂಗಕರಿರರದರೆ ನು ಕ ಜನಗಳೆಲ್ಲರು ಪೊಗಳು ಅರಲಂ।
ಲಿಂಗದಂ ಗವು ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನಿವಿಪ್ಪ ಜೋಗ್ಯಯ್ಯನಾ॥
ಮಂಗ ಳತ್ರದ ಭಕ್ತ್ಯಾವನ ಜಂಗಮಾಯುತ ಜನದೊಳ್ಗಂಕ ಮು।
ರಂಗವಾದಂ ಜೊಬ್ಬ ನ್ವು ಳವ ಭವ ಕ ಗಂಗಳಿಂಬು ಮೆರಸು॥ ೫೫
ಗುರಿಂಮುಲಿಂಗವು ಕರಿಂದ ರೀರಕೆ ಕಿಂ ಯು ಕಿರಕೆ ರಿಯ ಲಿಂಗವು।
ಪ್ಪುರಿ ತರು ಚರಪ್ಪುಟರ ಲಿಂಗ ಬಾಗಾ ಕಿರದೊಳು॥
ಪ್ಪುರಿ ತರುಚರ ಪ್ಪುಟರ ಕೀರಕೆ। ಮರಚಿ ರೋಂವ್ವತೆ ಬಾಗಾ ಲಿಂಗವು।
ಪ್ಪರವೇಡವು ಕಿರಿ ಜಂತ್ರು ತಿಪ್ಪಿ ಕವಾದವೆಯ್ತಂ ತಾ॥ ೫೫
ಬಾ ಮುಲಿಂಗವು ರಾಮುಕಿ ರಕರರಾಮುಲಿಂಗವು ಬಾ ಮು ಕೀರಕೆ।

ನೇಮಿಸಿದವೊಲಲ್ಲ ಗಲ್ಲಗೆ ಸೆಲ್ಲುವ ನಿ ನಿಲವು
ಭಂಗಮಿಯೊಳಗಿದ್ದುಷ್ಟ ಶಾಂತ್ಯವಿ ಕಾಮವಲ್ಲ ಭೋಗಿದೇವನು
ಧೀವರ್ಗಾಳು ಯುಕದು ಭಕ್ತಿಗಿಂ ಬಾಯಿ ತ್ತಶಿಂಬಾ ಶಿವ॥ ೪೫೪
ಚೋಗಿ ದೇವನ ಚೆಂಬಳಗಂಸೊಳು ರುಷ್ಟಾಂದ್ರನ ಭೋಯ್ಬದ ವಿತ್ತ ಮರ ಗದ
ಡೀನಗ್ರಾತನಕೂಡೆ ಬಂದೆಗಂದೊಂದು ಶೀರದೊಳ್ಗು॥
ಕಾಣಿಸಿದಳವಲಂ ನಮೂಶರನ ಗ್ರಾನಳು ಜನದಾತ್ಮಯಾಗಿರೆ।
ನಾಗಭೂಷಣ ಭಕ್ತರಶಿವ ತತ್ವಲ ಜರಿಂ ಬುದಶಿ॥ ೪೫೫
ಧರಣಾಶಲ್ಲಭಕ್ತೀಳು ವುತ್ತ್ರಯು। ನಿರಶಮತ ಸುಡ್ಡವ್ಯಯಿಷ್ಟುಳು।
ಶರರು ತಂನ್ನಂದಾರಿ ಯುಭಕ್ತಿಯು ನುತ್ತಮಿರಲಾ ಶಿವ॥
ಜರಿಸು ತಂತನುವು ಟ್ಟಿ ದಲ್ಲಗೆ ಮುರುಟ ಜೋಗುತ ವಿಡಾ।
ವರಿನಿರೂಳ ಖದಿಂತ್ತೃರು ತಿರಲ ತ್ತ ಲೊಂದು ದಿನಾ॥ ೪೫೬
ನಾವಟಾಗೆಯಂ ಬಾರ ಬೇಬಂತೊ ಭಾವವಿ ತೆಧೋ ನಶ್ಶೆ ಧರಣೀ॥
ದೇವರೆಂದರು ಬಹಶೊಲತಿ ವೈಗೆಷ್ಟು ವಳ್ಳು ನೀಸೊ॥
ಯುಗಾಯು ಧರಿತ್ತುರಾರದೆಗ। ಭಾವಸಂಪನ್ನಪೂರ್ಣ ಭೂರವದು
ಶಿವಶಂಬನೆ ನೆಗ್ಗ ಬಾರದಾರೆ ತ್ತ ವಿಚ್ಚಿಮೊತಾ॥ ೪೫೭
ಶಿವಶಮಗದ್ದ ಜರು ಸುಡಿಯಲು ಶಾಂತಿಸು ಕನಂಡ ವ್ಯ ಮನದೆಸು।
ಶಿವವೇಶಕ್ಕಿ ನ್ನ ಕೌಶಾಸ್ತ್ರಶ್ಕಿ ನಾವಿಯು ವಾ॥
ಅವರಮವಿಂದೆಂನ್ನರದುಲಂ ರೂಪು ಮಂಶದ ದಲ್ಲದೆ ಶಿವ ಮತ್ತೆ ಪುರದ ನೆನೆದೇ
ತಪ್ಪೆ ತ್ತೇಳುರಶಿ ನಡೆ ತಪ್ಪಿನೆಯಂದಾಶಿ ನಿಶ್ಚಿವಶೀ॥ ೪೫೮
ಮೃಡನ ರೂಪಂ ತಂನ್ನ ಮನದೊಳು ಮಡಗಿ ಸುಜ್ಞಾದೇವಿ ಪಂಪ್ಪುದ।
ವಡದುಗ ಶಿಶಾಸ್ತ್ರ ಭಿಮುಖ ಯೊಗಿಂತ್ತ ನಮಾಬಿಲು॥
ಅಡಿಸ ಗೊದುರೆ ತನುಮುರುವಿದೊಡೆ। ಮಡವಿಮೊಗ್ಗಾಯಾರಿ ಬಾನುಕ।
ನಡೆಯಪಿ ವೆಗಳ ಶಾಶ್ವಿನಗಂ ಮುದುವಿದೊಡೆ ಧೃತಿ ನೆಡವೇ॥ ೪೫೯
ಶೂರಳ್ವ ಫೂರಳಂತ್ತ ರದಿವ ಥದೊಳು ತೆಶಳು ತಿರಿಮ್ಯಬಿಂದು ಶೃಂ।
ಮೊರಿಯಲನಿ ಶರೂಳ್ದಿ ಕ ಕರು ಗಾವರಗ ಭಾವದೊಳು॥
ಹೈರಹರಂ ತಂನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಧರಿಸಿ ಶಾಂತೌಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲದ ನರರ ದೊಷ।
ಶ್ಶರನಿ ದಿವಸಂದಾಗ ನಿವು ಷದೊಳು॥ ೪೬೦
ಅಂಗನೆಯುವ ಶಾಸಂಗಮುದಿ ವ್ಯಾಂಗ ಮಾಗಿರಲೀಂ ಸುಲಾಲಲಿ
ಶಾಂತಿವ ಶಾಸಂಥ ನಮೊಳರಗಿ ವಂದಿಮತವುಂದಿರಿಳು॥
ಮಂನ ಗ್ರಾಂಗನುಮುತ್ತೆ ಶರಣ ಶಾಂನದೊಳು ಮೋಕ್ಷ ತ್ತ ನಿಂನ್ನತೆ।
ನಿಂನಭಕ್ತಿ ಶಿಮೆಚ್ಚಿದೆವು ನಾವಬ್ಬದೆಳ ನೇತ್ರ॥ ೪೬೧
ಹೊಡೆವೆ ನಭಮತವಿ ದಿಥಗಳ ನಿಂಮ್ಮದಿ ವಿನವಶಿದೆ ಬೇಡು ಬೇಡೆನೆ।
ತೊಡನೆ ಮಜ್ಞಾದೇವಿ ಬಿಂನ್ನವಿಸಿದಳು ಶಿವಮುನಿಮ॥
ವಡೆಯ ಚಿತ್ತವನೆಳಿ ಮತೆಂನ ತೊಡಶವೇಶಶೆ ನಿಧಿಯುದಿ ರೆಬ್ಬಾಶೆ
ಕಡೆಗೆ ಜಲನಂ ತೊಡೆಯ ಶೋಧವೆನೆಂಬ ಮೆರು ಳುಂಡಿ॥ ೪೬೨

ದೇವ ಜೀಯ್ಯ ಮದೀಯ್ಯ ಮಾನಸ ಭಾವ ಸಂಮ್ಯಕ ಮದಿಪ್ಪಿತಃ ತ್ರದ।
ತಾವರಾವಿರ ತತ್ರಯು ರಳ ಸುಗಾಂಬು ಪೂರದೊಳಗಾ॥
ಆವರಿಪಿ ದೆಂಪ್ಪಾತ್ಕ್ರ ಕುಲ ಶಂತಾವಳಿಯ ಪಿಲ್ಲಂ ತೊಳ್ಳೆದುಳ್ಳೆ ಳೆ।
ದೋವಿದಾರಿ ನೀವೆಂನ್ನ ಜನ್ಮಂ ಸಫಲವಾಯಿತ್ತು॥ ೧೭೨೩
ಯೋಗಿವರವರದಾನಿ ಶುದ್ಧ ರಪಾವನೀವಿರು ಮನೆಂಯೊಳಗದು ಸಾಂ।
ರಾಗಳುಂ ಬಿಟ್ಟ್ಯನವರಂಗಳ ಸೆಗಿಳ್ಪ ಪಾವೆನಲ್ಲಾ॥
ರಾಗದಂದಾ ನಾವ ಬಂಗೆ ಪ್ಪುರ ಭಾಂಗದೊಳ್ಗು ಸೋವೋ ಶ್ವರಂ ತೆಳ್ಗ।
ಜೋಗಿಸರಿಮೆ ವೆಗಳು ವೆರಡೆ ನಾ ಸುದ್ದಾವ್ಯೆ ನಂದೊಲಿದು॥ ೧೭೨೪
ಅಬಂತ್ರಸುದ್ದಾ ವ್ಯೆಯ ವಿಶಾಲ ಸಂತತಃ ಕೀರ್ತಿ ವಿರಾಜಿಸುದ।
ತ್ರಾಂತವೆಮುಂ ತೆಗೆ ರದೊಳ್ಳ ಸಾಕೆಯ ಭಕ್ತಿ ಮಹಿಮೆಯ ಸೂ॥
ಶಂತ್ರ ಸ್ತರ ರ ಸಂಭೋಗ ಳುರಿ ಯ ರಾಂಶೆಯುಂ ಬೆಗೆಯ ದೇವನಿಮುಕರ।
ತವಂತರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಧಿಯೊಳು ಪ್ಪೆನೆಟ್ಟು ತೊಳ್ಳಲದರೂ॥ ೧೭೨೫
ಭಕ್ತ ಸುದ್ದಾ ವ್ಯೆಂಬ ವಿಮಲ ಭಕ್ತಿ ಧರ್ಮ ಜನಂಗಳೊಳ್ಗುದು।
ವ್ಯರ್ತನಾಂಯು ಮಬಜ್ಜಳ ಕ್ಷಿತಿನಾಥ ಅಂತ್ರಾಣೀ॥
ಭಕ್ತರಂಪುಲರೀ ಪರೆಂದು ದುರುಕ್ತಿಗಳ ನಿಂತ್ರಾ ತಲವ್ಯದೀ
ಭಕ್ತತನುವೆ ಶಿವನಕ ಸುವ್ಯ ಭಕ್ತತನೂ॥ ೧೭೨೬
ಶಾಂತವಗಳು ಮುಕ್ತಿ ತಿಷ್ಠಾ ಶಾಂತ ಶ್ರಾವಗ ಮಾಗಿ ಮೆರದುದು।
ಅಂಗವಲ್ಲದಿಮತ್ರದಂ ಶಾಷಾಗಾವೆನಲಪ್ಪುದೇ॥
ಲಿಂಗಳಪ್ಪುದ ಶೈವದೀಕ್ಷಾ ಲಿಂಗಕೆ ನವಂತ್ಯ ಜನೆ ಸುತ್ತವೆ।
ಡಿಂಗ ನು ಡಿಯಲು ಬಪ್ಪುದು ಡೀಗ ಧಾರುಣೀ ನಾಥಾ॥ ೧೭೨೭
ಆರು ಶಿವದಿಂಯ್ಯುತನ ಪೂರ್ವ ನಾರಯಿ ವ್ಯದೆಲ್ಲಂ ಸುಲಿಂಗಾ।
ಕಾರವಂ ಶಾಲೆಂಬು ಪ್ಯೊಲಪ್ಪಂತೆ ಶಾತಳಪ್ಪಾ॥
ಮೋಕ್ಷವಂಜೋಂಕಿ ದತಲಾತರಕ್ಕಿರವನ್ನ ದೊಳ್ಕಪ್ಪುದು ಕಾಗೆ ಶಿ।
ಪಾರಿ ಸಲು ಲಿಂಗ್ಯೈಕ್ಯಭಾವ ರ ಕುಲವದಿರಮುವರೀ॥ ೧೭೨೮
ಆಗದಿ ಶ್ಯುದೇವಿ ದಧ್ಧರ ಸಿದಂಯೋಗದಿಂದು ವರ್ಸ ಮೂಂಟಿ।
ಪ್ಪಾನಿ ಮುಕ್ತಿಯೊ ಳೊಂದಿಶಾಂ ಮೃದ ರಂಗೆ ಲೋಕದೊಳ್ಳ॥
ಶ್ರೀ ಗುರು ಕರಪ್ಪರುಳ ನದಿ ಶರಿ ಭಾಗಿ ಕೆಲು ಕುಲವೆಂದೆ ಯುಲ್ಲಾ
ಆ ನ ವೆಗೆ ಕ್ರಿಯೊಳ್ಗಂ ತ್ತು ಶಂ ತತ್ವ ಜ ಪಾದಡ ತ್ರಜ ಸೂ॥ ೧೭೨೯
ಜಗಿನ ಕೀರ್ತಿ ಶ್ರುತಿ ಶಾಸು ಮಾಮಾ। ಸಾಶಿ ತರುದ್ರಾಯ ನವೊಬ್ಬಳೆ
ಬೋಧ ತ್ರಾಯ್ಯ ಜೆಸಲ್ಗೆ ಬೇರೆಲ್ಲಯಿದು ನೋಡುವಡೇ॥
ದೀಕ್ಷಿಸುವ ವರ್ಗೂ ಕ್ಯಮಂ ಕುಮಲ ನಾಕಿಂ ಮಿತಕಿಸಿಂ ಮುಸುಕಿ ದೋಡೆ
ಗೂಢ ಸೆಡುವುದೆ ಅದರ ರಾಂತೆ ಶಿವ ಭಕ್ತ ನಾದವೆ ಸೂ॥ ೧೭೩೦
ಧರೆಗೆ ಯೊಳು ದುಜಾ ಗತಿ ನೀಕ್ಷಂ ಬೆರಸಿದಾತನ ಶಿಂಪ್ಪುರೆದುವ್ವದೆ
ಧರನಿ ಜಂಶಂಕ ಜವಲಾ ಅದು ಶೂಜ್ಯವಾಯಿತ್ತು॥
ಅರಸ ಸಮ್ಮದೊಳೋಗೆದು ನಲವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಶಿವನ ಶರವೆಲಾಯು।

శరియొప్పంత్వజ నారదశ్రేం శౌనకృకృమత్రమనూ॥ ౪౨౦
యిష్టరివొప్పీభూషురరె సురుశ్మ జ్ఞాలతి నల్లా వ్యావ నొసెద సు
పులజరెల్లరొల్పత్రజం న్న సురుషి నవిష్టెనలా॥
తొల్లశివేల సూవర్ణినిశె జ నివిదుల లక్షుమతిమాతంగ నెంబా
స్వళంయ సు బ్ధవివిదనలా మాశంకి యుదశదలి॥ ౪౨౧
శునకగావర్జచతీరదుదర్శరె, వననరో ప్రస్ఫురంగ మాధిశ।
జనితశంస్మ నివల్లభరజంన్న నరెల్లయివ్వా॥
షు నశావాచకగనెయింవెలా శావననెనినివ్యాతి నెత్తరు।
జనరమగాయివిత్ర్రరరియురె యుందెనలు శేళుడు॥ ౪౨౨
శలుష్వివృలనాగ వింసెయ। నలుగుతబిజ్జళ్ళమరిరను।
వుళదునోయతబదీవరా జంగాగళంక్రెండా॥
శలవృశఘెగళనోదుగళ ఘుళవసుదిగళ నెంస్నిదనె నీ।
సూలయులార్వరెశ్చెళువర్గతిరుద్దతెశరిఫూ॥ ౪౨౩
భగుతరుగళం చవృందరె దాలుగువనెశరరం జవృందదడె।
పొసువృదదురక్త ప్రబళక్కి మూగ్రశెంబుదనూ॥
జగదొళెందు మనరియనెంబా జగతియొచెయనుడిగెపెల్లనె।
సుగుతబనిశా మాత్ర నైవిరశేళు శావెందా॥ ౪౨౪
వురమభవర్గ నెవబ్బ నెందరి దిరవెదు మాగంగళొళ్ళా
బరివదు సుర్గారావ జ్ఞవద్యోదిగళ వరహూడె॥
షురబరత్రణావాదిదివ్య ష్ఫ తవర మంత్రోళదేశాజసగాశె।
బరణాతెయిల్లవ శజ్ఞజ్ఞ ష్ఫద్రివరశగాదె॥ ౪౨౫
వేవభ్రాంతక్రాంతరెనలవవేదివీమురగాభర్భాధవు।
శాదవం దరశూడె భ్రుగ్యాప్ర్రోళగతరాగె॥
వేదనావర్ణిధగళోళర్గవి। శాదరమర్ద్ధ్రత్రచరొడనె।
నాదరదిలెషుగళహొలువశస్వరమిర్గళ శూడె॥ ౪౨౬
వీజవందశ్రా రియంతరదోష నాదెూడెమనమొళదిమం।
శూనదెవృనీడిహొంబతిశాతరరగూడె॥
నాదనాధిరనాగహొఖ్యతిలాసి తక్త్రైసొమనానవ।
శాసెయింశెళిసు తతక్షె మరిలమూరరశూడె॥ ౪౨౭
అసురొల్లము నే ఇబుహొందతు తానె సుత్రిరు శాబర్శొరు నా।
శాధవదూళల్ప్రతివిందుము దివదెదోష నాదవృద॥
నానిజవంత్రతిదోశవిద్ధడె దీననవలాభక్తిభాషెగె।
పూనవేళ్ళర సోడు నీవెంబంక్రెదృష్టదలి॥ ౪౨౮
జనవరింయుగవనానవేృయువన తనువినలతోరునెసుచాలన।
వనిమురశెళ్ళా దోమయూజియునిష్ట వంశిగాయు॥

ಋನಿತುವೀಶಂತೋರಿದಡೆ ದಿಕ್ಕನೆಯಿಂದ ಪೊರದಡೆ ನಿಂಮ್ಮನ
ನಿನಬರಂಶಿಟ್ಟನಾದ ಮುತ್ತಿನೆಲ್ಲತೊಟ್ಟಿ ಘೊಂಡೆಯು ಮುವೇ॥ ೫೮೦॥
ಯೆಂದುರಾಯ ನವಿಶ್ರರನುಮತದಂದವೆ ಬದಿವಾ ಮೊತ್ವನತಾವ್ವ।
ನಂದದಿಂ ಶಿವನಾಗಮೈಯ್ಯಂಗ ತಾಳ್ತ ಮವೆರದೀ॥
ವಂದಿಮುತ್ತವೆಳ ವರಿಣಾಯುಕ್ತ ನೆಂದೆ ನಿಳ ಶಿತ್ರುಕ್ಷ್ಮಿ ದತ್ತಂ
ನಂಧಿಮುತ್ತಂ ಭರವ ತಾಂಡು ವರಾಂನಿಲಾಲದುತೇ॥ ೫೮೧॥
ಶಿವನಾ ನಾಗ್ಯೆಯ್ಯನರವಲ್ಲಲ ಪರಿಬರುದ ವಂತಂಸ್ವದಪ್ಪಾಂ।
ಬುರುದಯುಗಳ್ವ ದಿರಿಡಿಮು ಪೆಲ್ಲನೆ ಕತ್ತು ತಿರ ತೊಡನೇ॥
ಅರರೆ ಜಿಂಮಿಮುತಂ ಬರಂ ಬರೆಡ ರಿದುನೆಗದಾವರಿದಿ ವೆ ಬರ್।
ತ್ತಿಂದೆ ನಲು ಶಿವ ಭಕ್ತಿಂಯಂಬಾಕಾ ಮದೇಮವದೂ॥ ೫೮೨॥
ಧರಣಿಯೊಳು ಬಡವಂಗೆ ದತ್ತೆ ಮೊಲೆ ತೋರೆ ದುಶ್ಚರವಂತ್ತಾಯ್ತು ಭರ್ಗನ।
ಶಿರು ಣಾದಿಂ ಕರಿಕಾಲಚೋಳ್ಗಂ ಪೊಂದುಪ್ಪೊಂಮ್ನಲ್ಲಯ॥
ಮುರಿದಿದನು ಪೆಣ್ಣಾಂಡ ಲೋಕಂ ನೆರದುರೆ ಗಳ್ಳಲು ನಾದಂಡನಾಥಂ
ಗುರುಭಂಧಾರವ ವೃತ್ತಿಯಂ ಶರವಿದನು ಶ್ರಂಕರನು॥ ೫೮೩॥
ಧಾರು ಣಿಯೊಳಗೆ ದುರ್ಗಲತ್ರಂಯ ದೂರರಾ ನಿರು ತಿರ್ಗ ನಿಮರ್ಗಲ।
ನಾರದೇಹಂನಿ ಜವಲಾ ತನರಾನೆ ನೋಡಿದೊಡೇ॥
ಬೀರು ಧರ ಮೊಂದಾಡ್ತಿಯುರ್ತ್ತ ಶರೀರದ ಮರ್ಗ ಕೃದೆಮತ।
ವಾಂ ರವರಿಯಲನರರುನು ತ ಮ ಕವಿದ್ಯಯಂ ಬಡುತಾ॥ ೫೮೪॥
ಅಮುಳ್ಳದಿವ್ಯಾಂಮೃತ ರಸ ನವಿದ್ದುವತಿ। ಬಳ್ಳಗೆಮವೃತ್ತ ಮಾನಿ।
ನಿಧಿ ಶಿಜಗತ್ತ್ರಯದೊಳಗೆ ವದಿಗರೆ ಭಕ್ತ ಪಂದೋಣಾ॥
ಅತಿಶಯೋಂನ್ನತಲಿಂಗಮುಖ ಜಂಯ ನಮ್ಮೊಂ ಬುಜ ರಾನಿ ನೋಡಲು।
ಪ್ರೀತಿಲಬಿಚ್ಚಳ ನದು ಭ್ರುತಾಶ್ರಾಂ ತಾಂ ಲಿಕಪಾಪ॥ ೫೮೫॥
ಬಂದು ಶಿವನಾಗಮ್ಮಯ್ಯನವರಿಗೆ। ವಂದಿಮುತ್ತಂ ಮುಂನ್ನ ಜಯಾಜಯ।
ಯೆಂದುದಿ ಬರ್ರುದತ್ತಿಮುಕ್ಕಳಿತರಾನಿ ಕ್ರೊಡವಡುತಾ॥
ಪೊಂದ ವಂತ ಸಲ್ಲದ್ದಮ ಜೀವಿಗಲ್ಗಂ ದುರಾಕ್ರರ ನದ್ವಿಶಾತರ।
ನಂದುರಿಯಾದ್ರಿರ್ಗೆ ಭೂತಭ್ಯಾಸದಿ ಪೋಡಾಡ್ಲುರನು॥ ೫೮೬
ಶಿವಣಬಶ್ಚಾಕ್ಷ ದೆಶಾಂಯ್ದುವಲಪ್ಪ ಬಿಂದುನಿಂವಸ್ಥದಿದಂ।
ಪೊರವಶೇರಮಭ್ರುರುತ್ತಾಯನುತ ಜಯಮಂ ಬೇಡುತಲ್ಲವಾರ್ಗ॥
ಧರಣಿ ಮುರರಂಕಾ ಯುದ್ಧರು ನೀರು ಭರದ ಲೋಚನದಿಂ ರಜತಾಕೋದಿ।
ದರದವಿಕಮುಖ ಕಮಲನಾಕುತ ದಂಡವಾಯುಕೆ ನೂ॥ ೫೮
ವಚನೆಮಿನೆ ಶಿವನಾಗಮೈಯ್ಯನು ನಡಮುದಂತಾಮ ಯವನೇರಿನಿ
ಬಸವರಾಜನು ತಾನು ಮಾತನ ದಿಂದೆ ಕೆಯೊಳೇರಿ॥
ಯುವತಿ ನಿಯೆ ತಂನ್ನರಮನೆಗೆ ಪಂಕ ವಿಮೊಳ್ಳದಿದ ನಂದಿವಂದದೊ.
ಚೋಳಿದು ಭಂಡಾರಿಯನು ನೆಯೊಳ್ಗೆ ಯೈಯ್ಯನು ನಿರಗಿದಾರ್ಗ॥ ೫೮
ಧರಣಿಯೊಳು ಶಿವನಾಗಮ್ಮಯ್ಯನವರ ಚರಿತೆಯಂ ಪೇಳ್ದದವರಿಗೆ

ಬರವವರಿಗೋದಿದವರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ವಿಶೇಷರಿಗೆ॥
ಘೋರ ಚತುರಾಮುಖ ಭಕ್ತಿ ಭೋಗದೇವು ಪರನ ಪಾಠ ವರಗನವಪವಿನ।
ಪ್ಪುರುತರಾಭಿ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪಂಚಾದ್ವಿಗಪು ಇದ್ದ ಷಗು॥ ೫೯॥
ಶ್ರೀಗುರುಶರಣಾಗ ಪ್ರಿಯಪ್ಪಗಳ ದಿವ್ಯಪ್ರಿ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳೆಗಳು॥
ನಮಿಸುತಲೆ ಶೃಂಗನ ಖಳ ಪರಿವಾರದವಿನ ವೈರಾಗ್ಯದು ವ।
ವರರದೊಳು ವಂದಿಸದ ಜಂಗಮವಬ್ಬನಂ ಗಡಿ ಯೊ॥
ಅವಸರದ ಲ್ಲಿಪೆಂಬ್ಬ ತ್ರಾಣೋಗಿ ಪುತಕ ಜ್ಞಾಯುತ ನೊಡಿದು ಪೊಡೆ।
ಬಸವನಾಗಮರಾತ್ರಿದಾ ದಕ್ಷಿಮತ್ತ ಪ್ರಕೊಳ್ಳಲು॥ ೬೦॥
ವಸುವ ಸುತ ಬಿಜ್ಜಳನು ತಂಪ್ನ ಮನವಿ ಪ್ರೊಗಾ ನಿಲ್ಲ ತನಂನಾ
ಚಿಪಲು ಬೇಕೆಂದೆಯಿದ್ದವ ಸುಳಿ ಬರುತ್ತ ಹುಪಪರದಲ್ಲ॥
ಪ್ರೊಥವಕರಿಯಪ್ಪಜ್ಞಾ ಯಾವದೆ ಕೋ ಬಸವನಾಮೆ ಜ್ಞಪಲುವ ನದೊಳು।
ಗಪಿಣಾಪೊಳ್ಳು ತುಂ ದಂಡನಾಯಕ ನೆಂದ ನರಪಂಗೆ॥ ೬೧॥
ಕೇಳು ಬಿಜ್ಜಳ್ನ ನಿರ್ವ ನಮಗೆಭೂಪಾಲ ಪುಟ್ಟಲು ಬಾರದೆನಲಾ।
ಕೇಳು ನಗರವನು ನೋಲುತ ಹೊಟ್ಟಿಂ ಬಲರೆಡತೆಯಿಂದಾ॥
ಕ್ರೋಗಲತಿ ವಡಿ ವುಕಲ್ಪ ವೆಂತೃಾ ಹೇಳು ನೀವೆ ನ ತೊಡುವೆ ಬಸವನು।
ಬಾಲವೃದ್ಧರುಗಳ ನಾಗರ ಜ್ಞಾನಾದಲಿ ತೆಗೋರಲ್ಪೆ॥ ೬೨॥
ನೋಡಿ ಪರೆಲವಿ ಯೋಗ ನ ರಿಕರಿ। ನಾದೆಯೊಡೆಂತು ನಂಪ್ಪ ನಮದೆಂಳ ಬ್ಬರಿ।
ಮಾಡಿ ಬಸವನ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಕೆ ತತೆಮೊಗ॥
ರೂಢಿಕೀರ್ತಿ ತಂಗಳೆಯೊಳಾ ಪಾರ್ವದೆ ಸುತ್ತ ಮನೆಗರದ।
ನೊಡಗೂಡಿ ಬಂದುದಲತ್ತ ಬಂದಾಂತಿಯ ಸುಕ್ಷುರುಪದಮ॥ ೬೩॥
ಅನುಶಿ ಮಿತಕವಧ ಮರ್ಗರಾಜ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳುಂ ಕರ ತತ್ಪಗೆಣ್ಣಿ।
ನವದವುಂ ತಕವಿ ತಕ ಕ್ಷುವಡು ಸಿರಾಡಿವಾ ದ್ಯರಾ॥
ವಿಸುತ ಕವರಿದಾನ್ಪಗಳು ವಿಷಂಯ। ಜನತಜಾಮುಖ ವ ಕ್ರಪ್ರೋಷ ಗಾ।
ವವರವುಂ ಬಸವರವಿ ವರಮನೆವೊಳೆ ವೈಭವ ಕ್ಷೆ॥ ೬೪॥
ಬಡಿಮರಿ ಡಡ ಸಂರುಡಿಕು ಪ್ರೊಡನೆಡರು ಕಡಿ ಹೋಲ್ಗಿಂ ಬಮು ಧಿನಳು।
ಪ್ರೊಡವಿಯೊಳ್ಳಗಾ ಅ ಶುಭ್ರದಂಡಾ ಧಿಕರ ಮನೆಗಳಲಿ॥
ಪ್ರೊಡವಡುವುದಿದಿ ಗೋರಂ ಬುದ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ರುದೊಡೆಯರಿಂಗೆ ಬೇಡಿದು ನೀಪ್ರದು।
ಬಿಡದಿರೆಂದಾ ಪತು ಬಸವಣ್ಣ ವರ ಮನೆವೊಳೆಂದು॥ ೬೫॥
ಸೂಚಿ ನಶ್ಯರಾತ ವ ಕರಗ ಗ್ರಾಮಿಗಳ ಕವ ಧವರ್ಗ ವಮರ್ಗರಿ।
ನೀತಿಗಳು ಕಾತ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರತಿಕರನೀತಿಗಳು ಗನ್ನನಾ॥
ಜೋತಿಗಳು ವಿಕಲಾ ಗವೊಲ್ರ್ತಿ ವಾತಗಳು ನಾನಾ ಭವವನರಿ।
ಖ್ಯಾತಿ ಘೆಳು ಬಂಡಾರ ಬಸವನವನಿತ್ತೆ ಜೋತಿಗಳು॥ ೬೬॥
ಪ್ರೇಕುಮೂಡುವ ಅಂಗವಂತರು। ಭಾತಿಗಳು ಶಿವ ಭಕ್ತಿ ಬೀಜಕ್ಕೆ
ನಾತಿಗಳು ಶರಣಾರ್ಥನ ನಿಜಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರಸೂತಿ ಗಳು॥
ಖ್ಯಾತಿಗಳು ದುಷ್ಕೃತಿ ತೆಗಳು ನೆವಿ ಭೂತ್ರೆ ಗಳು ಮದೇ ಕರಾಳಿಗೆ

ರಾತ್ರಿಗಳು ಪಂಕ್ತಿತಿಗೆ ಬಸವನ ನೀಲಕ್ಕೆ ಜಾತಿಗಳ್ಗಂ ॥ ೫೮ ॥
ಬಸವನಾಮಮಹಿಮೆ ಸಮೇಘಶ್ಯ ಭವನಿ ಶಾಚಾರಧರ್ಮಗಳಿ।
ಶಿವರವಿಕೆ ತರೀತ್ರರ ವಿಚ್ಛೋಸಹು ಬಾದಿ ನಿರಸವಪ್ಪ ॥
ಬಸವನಾಮಂ ತ್ರಿವಿಧ ಭಕ್ತಿ। ಶಿವಭವಮಷ್ಟಿಯ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ।
ಲಿಂಗವಾಗಳು ಬಸವನಾಮಂ ವಿಶ್ವದೋಳಿರೆ ದೊರೆಗಳು ॥ ೫೯ ॥
ಬಸವನಾಮ ವೇದಿವ್ಯನಾಮಂ। ಬಸವನಾಮವೆ ಭಕ್ತಿ ನೇಮಂ।
ಬಸವನಾಮಮ ಸಂಧ್ಯಾ ಪೂರ್ಣಾನ್ವರಾಮಯ ತದ್ಧಾಮ ॥
ಬಸವನಾಮಂ ಷೋಮವಾದ್ಯರ ಬಸವನಾಮವೆ ಬಂಧ ಲಲಾಮಂ।
ಬಸವನಾಮಂ ಶ್ರಮದ ಸಂಸಾರದ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ ೫೧೦ ॥
ಶಾಂತ ಉತ್ಪತ್ತ್ಯಾಕಾರರೋಳ್ ಜನ। ದೇವಾಧರಧರಮೂರ್ತಿಗಳು ಶಿ।
ಷೋಡಾ ಮದ್ರವ್ಯತ ನಿಧಿ ಸತ್ತೋಳಮಂದೆ ನಲು ಪೆರಡು ॥
ಶಿವೋಗಾ ಯೋಗ್ಯತೆವಿಶೆ ಶೇಸಕ್ತ ಪ್ರಸನ್ನ ಲ್ಯಾಗಾ ದೊಳ್ಳು ನಿತ್ಯಪ್ರತಿ ತೆರಿ।
ಲಾವಗಾ ಭಕ್ತಿ ನಿರಸನಗಳರು ತೊಲ್ಪಾಲವಿ ತೃದಲಿಲಿ ॥ ೫೧೧ ॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಾ ಸಂಧಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಿವದ ನೂ ೩೩೩ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇಗತಿ ॥
ವಿಷದಶಪಾದಾ ॥ ವೀರಶೈವಾಚಾರ್ಯ ಸಂಗಧರ ॥
ಅಶಿಲ್ಪಾರಿ ॥
ಶೈವದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲರು ತಾವು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಲು ಅಂಶದ
ಡಾಸಂಕ್ಷೇಪನಪ್ರಸಾದವ ನನು ಭಾವಿಸು ತಿರಲು ॥
ಅಪದವನು ॥
ರಾಜಮತ್ತಿಲಯ್ಯಗಳು ಮಡಿವಳ। ಮಾಚಿದೇವೈಯ್ಯಗಳ ಶಿಷ್ಯರು
ಮಾಚಿದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಪರಶಿವೇಕ್ಯರ ನಮರರಾದ ॥
ಮಾಚಿದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಲಿಂಗದ ಮಾಚಿದೇವನು ಸಂಧು ಸತ್ತರಿ
ಮಾಚಿದೇವನು ತಾಯಿ ಜನಸ್ಥರು ರುದ್ರದೇವೈಯ್ಯ ॥ ೫೧ ॥
ಪ್ರೋಂಶ್ಯ ಪಂಶ್ಯಯ್ಯಗಳು ಶಿಂಶ್ರ ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಶಿಂ ಪುದ।
ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯಗಳು ದಯಾಮರಮುಗಳು ರಾಜವದ ॥
ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಕುಲದ ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯನು ವಿವಾಹಯು।
ಬೊಂಮ್ಮದೇವೈಯ್ಯಂಗಳಂಶಲಕಿಂತ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥ ೫೨ ॥
ಜಕ್ಕಿಯರ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯವರ ಯಪ್ಪಿ ಮಾರೈಯಗಳು ದೊರೆರ।
ಶಕ್ತಿದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಚಂಡೇಶ್ವರನ ಜಾಮೈಯ್ಯ ॥
ಅಕ್ಕಿದೇವೈಯ್ಯಗಳು ಜವರದ ಚಿಕ್ಕದೇವನು ಬಸವದೇವನು।
ಕೊಳ್ಳಶದರಾಮೈಯ್ಯನುಂ ಶಿವರಾ ತ್ರೈಮಿಂಶಯ್ಯ ॥ ೫೩ ॥
ಶಿವರಾಜನು ವೃತ್ತ ಮಂಗಲ ಶಿವಧವ ಶ್ವೇಶ್ವರನು ಧೂಜಗದ।
ಶಿವಶಿವಮುದ್ದಯ್ಯನುಂ ಬಡಿಗೋಲ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಭಾಷೆವಂತ ಚೆನ್ನಯ್ಯನನು ಮಷ ಶಿವಾದೇವರದಾನಿ ಶಂಕರ।
ದಾನಿದೇವನು ವಿಮ್ಮಿ ದೇವನು ಶಿವದಿರರಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥ ೫೪ ॥

ಜೋಡೆಮತ್ತಲಿಯಪ್ಪಗಳು ಕಂದರ । ಮೂಡಿದೇವಯ್ಯಗಳು ಮಲ್ಲಿಂಯ ।
ಕೇಡಿದಾಸಯ್ಯಂಗಳ್ ಕ್ಷೀಕ್ಷರದಕ್ಷಿಣತೆಯಯ್ಯ ॥
ಬಾಡಗಿಯ ದಾಸಯ್ಯ ಮುಟ್ಟಿಯ ಚೌಡಿದೇವಯ್ಯಗಳು ಮರಗಿಂಯ ।
ಚೌಡರಾಯಂದಾ ಪರಿಕ್ಷೇತ್ರ ಬೊಂಮ್ಮದೇವಯ್ಯ ॥ ೬೫೪
ಶಿಂಗಿಬೊಂಮಯ್ಯ ಕರಗದೇವಂಗಳುಂ ಕಾವರಾತ್ರಿವಂಕಂ ।
ಕಾಂಗಳಂ ತೆಲುಗೇಶ ಮಸಣಸಯ್ಯನು ಮಹಾಬಲನು ॥
ಲಿಂಗದೇವನು ತೆಲುಗ ಜೊಂಮ್ಮಯ್ಯಂಗಳುಂ ಹಾಲಾಸ್ಯರುದ್ರಯ
ಯ್ಯಂಗಳು । ಗೊಸ್ಸಯ್ಯ ನವಿಲರೇಕಾಂತರಾಮಯ್ಯ ॥ ೬೬೪
ಮೋಳಿಗೆಯ ಮಾರಯ್ಯಗಳ್ ಶರಣ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯಂಗಳು ಮರ್ಕಂ ।
ಹಾಲದೇವನು ಮಲಯ ಚಂಡಯ್ಯ ಮಧ್ವಳದೇವ ॥
ನೀಲವಂತಸ್ವಯ್ಯ ಪರಾಶರ ಗಂಗಳಕಲ್ಲಯ್ಯಂ ಸಿಂಗಿ ।
ರಾಮದೇವನು ನಿಡುಬಚಂಡಯ್ಯಂ ಮುಗುಳಿದೇವ ॥ ೬೭೪
ಬಂಕಿದೇವಯ್ಯಗಳು ಶಂಕರದ ಬಂಕಿದೇವಂ ಬಂಕನಾಥನ ।
ಬಂಕಿದೇವಯ್ಯಗಳು ಮಾರಪಟದ ಬಂಕಿದೇವಯ್ಯ ॥
ತೆಂಕ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯಂಗಳು ಶಂಕಿತಯ್ಯ ಕೊಂಕಣದ ಸೆಟ್ಟಿ ।
ಶಂಕರದೇವಯ್ಯಗಳು ಮೋಕರೆದೇವಯ್ಯ ॥ ೬೮೪
ಕಲ್ಲಿನಾಥನು ಭೋಗದೇವನು ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಮತ್ರಾಣಿಕರಯ್ಯನು ।
ಬಲ್ಲಹ ರಿದ್ದಿಯಯ್ಯ ಕಂತೆಯ ಕಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ ॥
ಅತ್ತಿಮಯ್ಯಂ ಮದು ಕಯ್ಯ ಸೋಗಾಯ ಮಲ್ಲಿದೇವಂ ಭೋಗಿದೇವನು
ಕಲ್ಲುದತ್ತ ಮಹೇಶ ಸೂಗ ನಾದಾದಿ ಭೀಮಯ್ಯ ॥ ೬೯೪
ಮಾಯಿದೇವನು ವೀರ ಕಲಿಸದ ಸೋಮಿದೇವ ಮಲ ದೇವ ದಂಡಿಯ ।
ಕಾಂಚಿದೇವಂ ನಿರಂಜದೇವಂ ವೀರ ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಸೋಮಿದೇವನು ಗರುಡಿಯ ವಾಲಾಯಿದೇವನು ಶ್ರೀಶಿದೇವನು
ಜಾಯಿದೇವನು ಸಂಗದೇವನು ಮೋಳಿಗೆ ಮಯ್ಯ ॥ ೭೦೪
ದೇವರದಾಸಗಳು ವರದರಾಮಯ್ಯ ದೇವನಿಮುಕ್ಕಯ್ಯ ಭಾಸ್ಕರ ।
ದೇವನಿಂದಾಯ ಬೊಂಮ್ಮದೇವನು ಮುಂಚು ಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಕಾಳಿದೇವನು ಬಾಡಾನಗರದೇವ ಮಾಸಿ ಚೆಲ್ವ ಸಕ್ಕಯ್ಯ ।
ದೇವನುಂ ಸೋಮಾಜೀಶ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯ ಗಂಗಾಧರ ಗುರುದೇವ ॥ ೭೧೪
ತುಪ್ಪದಯ್ಯ ಮಹದೇವ ಸೂರತೆಯ ಬೊಪ್ಪಿದೇವನು ಬೋಳಬಿದೇವನು
ಶಿಪ್ಪಿಯಲ್ಲಮದೇವನು ನಾಗರಬೊಂಮ್ಮಯ್ಯ ॥
ಕಪ್ಪಲಗರ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಕಲ್ಲಿನ ದಪ್ಪಿದೇವನು ಬೆಲ್ಲದ ಕತ್ತೆಯ
ಗೊಪ್ಪಿದೇವನು ಮೇಳದ ಸೀವಯ್ಯಗಳು ಕೊಡಲದಾ ॥ ೭೨೪
ವೀರಭದ್ರ ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜಂಗಮ ಗೊಸಲ ಶರಣರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ
ವೀರತಂತ್ರ ಶಿವ ಸುಧಾ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಗೆಲ್ಲು ॥
ಸಿದ್ಧ ಯುಕ್ತಿ ನಂದಿ ತೋರು ಕರ್ತನ ಪದದಿ ನಿಜ ವೀರ ಭಕ್ತ ।

ಪ್ರವರಸ್ವತಂತ್ರತೆಯಿಂ ಕಿಡಿದು ಪರಮಾನುರಾಗದೊಳು॥ ೧೧೩॥
ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಾಂತರಂಗಗಳಿಂ ಶಿವಭಕ್ತರು ಸಂಗಭಿವೃದ್ಧಿಕರಮಂ।
ಭಕ್ತಜನಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ನವರಸಮುಂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಯೆ॥
ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಗಲು ಕಂಡು ವರ್ಗಗಳು ಯುಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸೌಭಾಗ್ಯದವರುಂ ಶಿವ।
ಭಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯೊಳ್ ಬಿಮ್ಮಿತಾವ ಮುಕ್ತಿಯಲಿ ಬಿಚ್ಚುಳಿಕೆ॥ ೧೧೪॥
ಜೀವಕೆ ಮಂತ್ರಪ್ರಸಾದದಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸ್ವರೂಪ ಜನಾರ್ಧನರು।
ಕೆಲವರಾ ಗುರುಕಾರುಣ್ಯ ಶಾಸನ ದಾರುಕರು ಬಂದರು॥
ತಾವು ತಮ್ಮ ಸಲ್ಲರುಂ ಮನವೋಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಲುಂ ಕಂ।
ದಾವಗಂತ ಮತ್ತ ಮಗೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಾಗಿಯೆನ್ನೇ॥ ೧೧೫॥
ಮೀರ ಮಾಡೇ ಶಕ್ತಿ ನಿರೂಪಾ ಬಂಧಮೊಳಗುಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಾ।
ಪಾರ ಭೋಗಿ ನಗಾ ನಿರುತ್ತ ಶಿರೋಬ್ಜ ಲೆರು ನೆರದು॥
ಧಾರು ಭಾವಿ ಶಿವನನೆಮ್ಮದ ನವಶರೀರ ಮೊಂದಲು ನಮಿಬಿಜಾಯಿಸ್ಯವ।
ಧಾರುನಿಂದ್ಯಮಯ ಪುರದೊಳು ಸ್ಥಿತಂಗಳಾಯಿತ್ತು॥ ೧೧೬॥
ಪರಮ ಶಿವರುಂ ಧರ್ಮ ಶಿವರುಂ ದುರಿತ ಮೋಚನ ಶಿವರು ಘೋರೆ।
ಶೈವ ಶಿವರು ಶ್ರೀಕಂಠ ಶಿವರುಂ ಶಂಕರ ಶಿವರು॥
ಹರ ಶಿವರು ಪರಮಾತ್ಮ ಶಿವರೀಶ್ವರ ಶಿವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಶಿವರು ಶಂ।
ಕರ ಶಿವರು ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿವರಂ ಪ್ರಿಯ ವಿಜಯ ಶಿವರು॥ ೧೧೭॥
ಜ್ಞಾನ ಶಿವರುಂ ಶಾಂತ ಶಿವರೀಶಾನ ಶಿವರು ವಘೋರ ಶಿವರುಮ।
ಮಾನ ಶಿವರುಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಿವರ ಚೆಲ್ವ ಶಿವರು॥
ಮೋನ ಶಿವರಾನಂದ ಶಿವರಂ ಭಾನು ಶಿವರಕ್ಷರ ಶಿವರು ವಿದ್ಯಾ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಶಿವರ್ ಸೋಮ ಶಿವರುಂ ನಿಷ್ಕಲದ ಶಿವರು॥ ೧೧೮॥
ವಿಮಲ ಶಿವರಾಚಾರ್ಯ ಶಿವರು ತತ್ವ ಶಿವರು ವೇದಾಂತ ಶಿವರಾ।
ಗಮ ಶಿವರು ವಿಶ್ವೇಶ ಶಿವರುಂ ನಿರ್ಗುಣಾ ಶಿವರು॥
ಅಮಲ ತೇಜ ಶಿವರು ಭೀಮ ಶಿವರ ಸುಮುಖ ಶಿವರು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ಶಿವರು।
ಕಮಲ ಶಿವರಾಧಾರ ಶಿವರಂ ತಾವರು ಮೊದಲಾದ॥ ೧೧೯
ಶೈವದೀಕ್ಷಾಚಾರ್ಯರೆಲ್ಲರು ಶಾಂಭವವತ್ಕಂಗಳೋಳಾಯಿದ।
ನಾವರಾಯಿಸೆ ಬಾಚಿವರೆವ ಮುಂ ಭಕ್ತರುಂ ಸ್ವಾದೇ॥
ಅವಗಂ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರೆನಿತ್ತಂ ಸೇವಿ ವಿಮುಕ್ತಿರುರಾ ಪ್ರಸಾದವ।
ನೇವಮೆಯಗನಿ ತಾಂ ಮೊದಂ ಪೊಡಲಲ್ಲರೀಯೂರ॥ ೧೨೦
ಪಲ್ಲಸ್ಸೆ ಜೀಯಿಸ್ಸಂ ಬಲ್ಲಜೀಯಿಸ್ಸಂ ಪಲ್ಲಜೀಯಿಸ್ಸ ಕೂಡುವರೆಮ।
ನಿಲ್ಲಯುದು ನೀನವಧರಿಸು ಬಿಜ್ಜಳ ಸಂಹಾರಂ ಯಾ॥
ಬಲ್ಲದಂ ಬಸವಂ ನಾಗಂ ಬೆಸೆ ಸೆಲ್ಲಯುಂ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಂ ಸ್ವವ।
ನಿಲ್ಲದಲಿ ಸಂಕೋಲು ಯುವ ಮನದು ಬಂದ ಛಂದವಮಾ॥ ೧೨೧
ಅಂದು ಪುರವಂಶ್ಯಾಯ ತಿಂದ ಯಿತ್ತಂದು ಬಾಲಕ ಮೋಕ್ಷ ನಡವಿಯ।
ಮಂದಿಯೊಳ್ ನಲಿದೊಂದು ಮರಳೊಳುಲಿಂಗವಂ ಪಾಡಿ॥

ಕಂದನಾತನರಾಲ ಮನೆನರ ತಂದದರ ಮೇಲರದೆರಡು ತಾಂ ತಂದು।
ಬಂದು ನೆರೆಕ್ಕೆಯಕ್ಕೆಯ ಪುಷ್ಪವೇರಿಮುತೇ॥ ೨೨೧
ಕಲವು ಕೂಲ್ಕೆವಮುಟ್ಟಿ ನಮಿಡುತ। ಬಳಸಿ ಬಳಸಿ ಬಳಕ್ಕೆ ಪೊಡವಡು।
ತೊಳದು ಪೊಂದಳೆ ಬಂದು ನೋಡುತ ಕುಬುಬು ಬಂದೆನು ತಾಂ॥
ಮೊಳಲ ಮಾದುತ ಗತಗತಗೆಮನ। ನಲನಲಿದು ಪೊಗಳಾಡುತಾ ಮುತ।
ಪಳ್ಳಲಲಿಂಗನ ಸಾತ್ತ್ರಾದಿ ನೆದಿದ ದಿನದಲ್ಲಿಹ ಜಾಡುತಿಕೇ॥ ೨೨೨
ಪಂದುಮೊಲ್ಲಗೆ ಕಾಲನಾದಡೆ ಕಂದು ಕುಡ ನಿನ್ನನೆಯ ಕರಸುಗಳ।
ಕೊಂದು ಜನನಿ ಜನಕರುಂ ಮೃತ್ಯುಮತ್ತ ಚಿತ್ತದೊಳ॥
ಕೊಂದಿಯ ನನಾಬಾನಿಳ ನರ್ಕಣಾ। ಮಂದಮತಿಗೆಯ್ದೆ ನೆನು ತಾ
ತಂದೆಯದನರಿದಾತ್ರವಿ ಕುತಲ್ಲಿಂದಳಲಿ ಕಂದುಮ॥ ೨೨೩
ಕಾಲನೆಲ್ಲಿಂ ಮಳಲನು ಡೆದ್ದಂಟುಮೇತಿರಡುಕ್ಕೆದ ವಿದಳಿ ನೆನುತಂ।
ಕಾಲತೊಡೆಯಲು ತಂದೆಯುಂ ನ್ನದೆರಡುಮುಳಿದುತಂನ್ನಾ॥
ನಾಳ ತೋಳಮೊಳು ಪದುರ್ಗನಿ ಖದರ್ಕರಾಳ ಕರ ಶುವವೆತ್ರಾಲಿಂಗವ।
ನಾಳ ಕೊಂದವ ನಡಿಗಳ್ಗಂ ಕಡಿ ಖಂಡವಂ ಮಾಡಿ॥ ೨೨೪
ಅಷ್ಟಗಂಡೊಳು ಷಷ್ಟಜನನುಗ್ರಾಷನಂ ಮೆಚ್ಚುನಿಕದೀಯ್ದನ।
ಮಷ್ಟದೊಳು ವಡವಂತ್ರನಾದಕ ನಾದಿ ಚಂಡೇಶರ॥
ಯೀಷಿತಿಯೊಳಿವ ಚಿತ್ತನದು ಮೊದು। ಲಷ್ಟಯವೆ ಸ್ತಕು ಭೋಗವಿದಳೆವು।
ವೇಷಿಸಿದಿರಿಂ ಕೆಂದು ವಂಶವನಂ ಕರದಬಳ್ದುದು॥ ೨೨೫
ಕೂರದೊಳಗಳು ಕೀರಮಾಸೇಷ್ಟರೆನಿಪಿತಾವೀತ ಕೇಳರೆ
ಧರಣಿಯೊಳು ತನಲಲಿ ಮುತಿ ಪುನಮನೆ ನುತದಿಕ್ಕರಿಸೀ॥
ವೆರಮುಚ್ಚುತ್ತಬದಿ ನರದಿ ನಿಂ ತೊರೆದುದ್ಧಮನಂ ತ್ರಂಗಳಿಂದಾ
ಪುರದೊಳಿಂ ಪೆಗದ ನೆಯ್ದೆ ಬದ್ಧವಿಕುದ್ಧರಾದವರು॥ ೨೨೬
ಜಲಪೂನೀತಿಯದಲ್ಲಿ ಕೆಂದನರ್ಗಳನೆ ಕೇಳುವದಲ್ಲದೊದೆನಿ।
ಕೆಳ ಮಾಡೇಶ್ವರರೆಳು ನಿಂಮ್ಮುರಿ ಮಳುಯುಬಾಗಿತೊ॥
ಜ್ವಾಲನ ಕೊಂಡುವನಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡ। ಬಳಗವೆಲ್ಲಂ ಬಂದು ಕೇಳುತಿ।
ಯೊಳಗೆ ಬಾಳು ಕೆನಿನಲರದ ನತಿ ಕುಸಿತ ಮುಬನಾ ಸೀ॥ ೨೨೭
ಬಸವನಂ ಬರವೇಳ್ದುದಕ್ಕೆ ಳುಕಲು ಬಸವನಾಗಲಿ ಕೇಳ್ದು ಬಂದಾ।
ಪಡುಮತಿ ನವನ ಪೊಂದೆ ಕಿ ಯೊಳಕಲಾ ತನಾಂತ್ರಿಂದಾ॥
ಬಸವನೆತ್ತರು ಹೊಡಗೆಳ ಜ್ವಾಲ। ಕೂಡೆಗೆ ಯುಂಡುಡು ನಾಮಾಗವಂದಿರ।
ನಿನಗುಯೊಳ್ಳಿ ನತ್ರನಾದನ ನಂಬುದಾನ್ಯದಿದು॥ ೨೨೮
ಆದಿಮಾರ್ಗವೆಂಬಲ್ಲಿಂಗೊ ಯಾದ ನೋಡಿಕೇಳಲ್ಲದೊದೇ ಮತ್ತೆ।
ಸಾಂದೊಚಂಗಾರನಂ ನಳುಬ್ಬಿದೆ ಯಾದಿ ಕೋಯಾದನು॥
ಮಾಡುಮುಂಪ್ಪಸು ಕಾಲುತ್ರಿಶುದು ಪರಿಯೊದೆನಿ ಮನೆನಲು ಬಸವಂ।
ನೋಡಿ ಸೀಕ್ರಳ ನತ್ರದೊಳಗಾ ನವರಾಗಂ ಕೆಂದಾ॥ ೨೨೯
ಯಾಲ್ಲಿಯಾ ಸತೀಳ ನತ್ರನಾದವ ನಲ್ಲಿ ಚಂಡೇಶಂಗೆ ತಾ ಸೀ॥

ವಲ್ಲಭಂಗೊಟ್ಟಂದವಾ ನೀವರಾಯಮೊಡೆಕೇಳ್ವು
ಜೆಕ್ಕಿಯೊಳ್ಗ ಶಿರಂನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವಲ್ಲ ನಗಡಿದಲಿಂಗ ಪಂಕ್ತಿ।
ದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ ಮೊಳ್ಳಬ ಲಿಂಗ ತೊಳಗಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಬೊಳ್ಗು ೫೨೭೪
ಬಿಲ್ಲವಿಂತ್ರಿವರಿಗೋರ್ಗೆ ಶ್ರೀಪಾದಂ। ಬಿಲ್ಲದೀಶ್ವರನಾನ ಮಂಗಳದ್ವಾರ
ಕೊಸಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ ಮುನ್ನಿಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗ ಶ್ರೀಪಾದವಿದೊ
ಯಲ್ಲಮಾಕೇಳಿಂಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗ ತಿದುಲರ್ಭಂ
ದುರ್ಲಭಂ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಂ ಧರಿಸೆ ಬಂಕೊಳ್ಳಲು ೫೨೬೧
ಪಾನಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರಸಾದಾ ನೂವನುಬವಂ ದವದೆಶರಣರಂ।
ತಾನೆಗಿತ್ತುವವಲ್ಲನೆಂತ್ಕತ್ರೆ ಸಳಗೇಶೆಪುದೂ
ಬಯೋನವೆಂಬಂ ನಿಂಮ್ಮನೆಲೊ ಅಗ್ಗಾ ನಿಗಳರಾ ಕಂಬುಕ್ಕಾರರ।
ಬಿಯೇನುಡಿ ನಳ್ವೇಶಿಂತ್ತು ತೆಗದೆವೆ ನಿಂಮ್ಮ ಪಾಮ್ಮವನಾಗ ೫೨೩೫
ಶ್ವೇತವೇಕೆಂಮ್ಮ ದನೆ ಬರದೇ ಕ್ರೋಧ ಮಾತಿನ ಬೇಡನೆಲವದಿರಲಿ।
ಜಾರದಾಂ ಬನವರಳ ಪೊರಮಂತ್ರೆಂದಳಗ್ಗಳಿಸು
ವಾರಣಾಬಾಂಪೆಯೊ ಳುಂಬುಮು ಗೆಯ ಕೋಶಾರದೋರ್ಗೆ ಪೆರೋಪ್ರೈಪೊಕ್ಕನಿ।
ನ್ತ್ರೀರದಾ ಷಾರಾಮ ಮೊಳ್ಳು ಶ್ರೀನಿ ರಿಯ ಪೊದಲಾದಾ ೫೨೪೫
ಅನಮನಾಥ ಸಂಗಳೂಳಗೆಮಗೇಗಳುಂಡಬತರಬನೀವಿಂತ್ತು
ತಿನಳನಿನಂ ದಿಲ್ಲಲೀನಿರಿಕ ಪ್ರಸಾದ ಕನಾ
ಜೋಗಿಕೆ ಪುರೋದಲಿಂದೆ ಬಲ್ಲದರಾನಿ ನೀವಿ ಒಮ್ಮೆಮೊಡೆ ಶುಂಮ್ಮನೆ।
ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲಿಯವಾಶಿವಲ್ಲದೆಂಮಂಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಯನಾ ೫೨೫೫
ಬಡುವೆ ಶ್ವೇತೆಂದೆ ಮತ್ತೆ ಜೇ ದರುಗಡುಬದಿ ಘುತೊಬಿಟ್ಟು ಬರೆದದ್ದಾವೆ।
ಘುಡಿದಿ ಮಡಿಯೂಲು ಬನ ವನವರಂ ನೋಡಿ ನಮನ ಗುತ್ತಾ
ಬಿಡದೆ ತನನವೆಸಾಂಕ ವಲ್ಲದೆ ನಡ ಮವದೆಗಿರಸಾಳು ಕಬ್ಬಿಗೆ
ಕಡೆನೆ ಚೆಂದು ನಲೀಳ್ಳ ವಲ್ಲದೆ ನ ನವವೆಪಂಡೂ ೫।
ಬ ಉಳಿ ಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಶೈದರಿಯಾಜ ಜಲದರರ ವವಗಲ್ಲವೆಂದೊಡು।
ಮ್ಮ ವಿಂತೆ ನಿ ಮಹೆಂಪ್ಪೋದನೆ ಮಾರಾಂತಾರೆಡ ಬೋದಾ
ವಲವುಡು ಗಿಡಲಿ ತಿಳಿ ಪ್ರಪುದು ನಳ ಗಂಬ ತಿಳಿದು ಕೊಂಬುದು ಜಾಂಪುಳ್ಳುದೆ।
ಬಾಳಿಕಶ್ವೇತಳಪಾಲಯ ಶಾಂಭ ನಂಗಳುಳ್ಳಯ ಲ್ಕಳ ೫೨೨೮
ಆವನಾದೊಳಗ ಪ್ರವರ್ಮೊಳ್ಳಗಾ ವೆಡೆ ಯೊಳಂದಾಂದು ಶಿವಭಕ್ತ।
ತ್ರಾವಳಿಯ ಮನೆಗ ಭೂಮ್ಮ ಕೊಳ್ಳೊವಿದ ಮುಳ್ಳುದುದವರುಶೀ
ನೀವು ಕೊಳ್ಳರೆ ನಾವು ಹೊಡುವೆವು। ಶ್ವೇತರಾಗಿ ಯವರುಶವನಿ
ಷ್ಠಾವದಾಬಿಗ ಭಾದವರುಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವನೂ ೫೨೮
ಮುಟ್ಟಿಲೀವರೆ ನೋಡಳೀವರೆ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿನಳ ನಾಡೆ ದಿರಿಮತಿ।
ನಿಷ್ಟವಂ ದಿರಿರಾ ಯಿದ ಕೆಡೆ ಕ ನಿಜನಾಮ ತರ್ಕನಿರಿ ೫
ನೆಷ್ಟಿ ನಿಷ್ಟ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದವ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂನ್ಯಾಸದಕೆ ಬಿತ್ತರಂ।
ನಷ್ಟ ಕೊಂಬದೆ ಕೊಳ್ಳ ಕೇಳಂನ್ನೊಂದನು ಮರ ಶಿವಮಾ ೫೨೯

ಪ್ರಸ್ತುತಪಪಾಶಾವಗಿರೀಶನ ಪವಿತ್ರ ಚರಿತ್ರ ವಿಲೋಚನಂಗಂ
ಪತ್ತ್ರಲಾಪಿತ ಭವನ್ನಿತ್ತಾನನ ಪ ವಿಜಾತಂಗೇ॥
ಪತ್ತ್ರ ಯುಗಳ ಜನದೀಶ ಶ್ಯರಣಂಗಂ ಸ್ತುತ್ಯ ಮಾತೃವಾಧಾತ್ರ್ಯಶ್ಯೇಶವ
ಪತ್ತ್ರ ರುಷಿ ನಲಿ ತಾಂ ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಂದು ತ್ರಿ ದೂರಂಗೇ॥ ೪೪೮೧
ಸಗರ್ವಕಲ್ಪರ ರತ್ರಧಾರಿಗೆ। ದರ್ಪಕತತ್ರ ಪುರಂಧ ಪಾಣ್ನಗ।
ಕರ್ಣತತ್ರ ಗುಣ ಶ್ರ ಭಾಮಯ ದಿವ್ಯದೇಹ ರೂಪಗೇ॥
ಪತ್ಪ ಭೂಷ ಗಾವಂಗ ಮೋಕ್ಷಂ ನರ್ಗನುವ ನಿಂದು ಸ್ವ ಗರ್ವ ವ।
ಸಾರ್ವ ನವರು ಬಂದಿ ಶ್ರೀನಾಂದ ಪಾವ ನೀದಿ ಹೊಳ್ಳದೆ ಯಾ॥ ೪೪೮೨
ಹೊಡುವಿದ ಕಿಂ ಸ್ವಾರ ಡೂಡೆ ನಡೆ ನಡೆಯ ನಬರುಂ ನೀವೆನಲು ನಿಡಿ।
ಮಿಡಿಹೊಳು ಬಿಡೆ ಕೈಯ್ಯ ನಕೆ ಟಾ ವಂಮ್ಮೆ ಯಲಂ ಮ್ಮ ತ ನಗಾ
ಮಡಿದಿನಿ ಪಲ್ಲಂ ತ್ರಿಂದು ಶಾಯವ। ಪಡೆದು ಪಾತ್ರಾಯ್ತು ಪ ಮ ವಿಷ್ಣು ರುಂ।
ಕುಡಿ ದಿವಿ ಕೊಂಡರೆ ನೆಂದು ನೆನ ದಮ ಭೂತಿ ಚಿತ್ರ ತಸಿಯಾ॥ ೪೪೮೩
ಷಂದ ವಾಯಿತು ಜೀವವಲ್ಲ ದೂಡೆ ಶಂಡುಕಾರೆಯ ಸೊಲ್ಲು ಸೆಂದದೆ
ತಿಂದು ಬದುಕಲು ಬಲ್ಲದೇ ಅರ್ಕ್ಕ ದೇಗು ನೆನ್ನಾ॥
ಯುಂಮನ್ನೆ ತ್ತಾ ನೇನನೆಂದೆನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂ ಮ್ಮ ದತಗಾ ವಿರಾದ ವ್ರ।
ಬಂದು ನಿಮ ಗದು ದಾರು ನಿಮ ಗಂಜು ವೆಕೈ ಬದ ವೈಲಯಾ॥ ೪೪೮೪
ಸಾದಹೊಳ್ಳಿನ ಕೋಗ ತ್ರತೆ ಕೋಗಾಡಿ ದಂತವನ್ನ ಮಿಕುಂಗಾದ।
ಬಾಡಿಹೋಪ ವಿರಿಂತೊ ಬುದಿಕ್ಕ ದಂದ ದೊಳಗಾ॥
ಮಾಡುವಂತವ ನಿಂಮ್ಮರು ಬಲ ಮ್ಮೇಡ ದೊಳು ದಾವರಿಯ ನುಡಿ।
ಬೇಡದಾ ವಂ ತ್ತಾಗಿ ಮರುಳ್ಳು ನಲ್ಲ ಲ್ಲದೇ ಆ ಲ್ಲವ್ವಾ॥ ೪೪೮೫
ಪ್ರೌಢವಿಯೊಳುಕ್ತವ ವೈತ್ತರಾದಾ ದೊಡೆ ವಿಷ್ಣುವ ನೆಂದ ತ್ರ್ಯರ್ಂಗಂ
ಕ್ರೋಧ ಮರುಳ್ಳದೆ ಹೊಡು ಬಲ್ಲ ಕ್ಲ್ಯ ಭಾವ ಸಾದೊಡೆಯಾ॥
ಮೃಡ ನಕ್ಕೈ ಕೊಂಡ ಶ್ರೀನಾದ ದರ್ಶದು ವಿಷ್ಣುವ ನಿತ್ತಂದ ರಾಪ್ರ ಬೈದೆ।
ಬಿಡದೆ ನಾವಿ ವಿಕೊಂಬೆ ವಿವೇಕಿ ಬಿಳೊಳು ನಲ್ಲಾ॥ ೪೪೮೬
ಜೋಗಿಮ ವಡೊಳ್ಳ ರತನಾಂಯ ನಡೋಗರಂ ಗ್ಗು ನಿಂಮ್ಮ
ಭಾಗವಿದಾನಿ ದಾಲಾ ಕುಲಮಧಾ ಶ್ರೀಳಯ ಗರಳ ವೆಂಮ್ಮ॥
ಭಾಗ ಧವೆಯಿದ ನೆರೆ ನೆ ಹೊಡು ವಿರಿ ನಾಗರ ಟರ್ಕಂ ಗಿತ್ರ ವಿಕ್ಷ ಮಂ।
ರಾಗದಿಂ ನೀವುಂದು ಪಾಯದೊಡಾ ಶ್ರೀನಾದವ ಸಾ॥ ೪೪೮೭
ವೇವೆಕ್ಕೈ ಕೊಂಡ ಸುಭವಿ ಮೇತಲೆ ಸೆಂ ವುಬೇಡೆವು ನಿಮಗೆ ನಿಲವೆಂ।
ದಾವಡೆ ಯೊಳಿರಡಕ್ಕೆ ಭಾ ಷ್ಟೆಗ ಳೆಂದೊಡಂ ಬಡಲಾ॥
ಭೂವರ ನೆವ್ರ ಛಮೊಂವ್ರತ ದೊಳಾಂ ದೇವ ದೇವ ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಜ।
ಸಾವಲ್ಲಯು ತ ವಾಗಿ ತಾ ನೈ ತಂದವೈ ಪ ಕೊಳ್ಳಾ॥ ೪೪೮೮
ಪಡೆಯಕೊಂಡ ತಮಂದ ರಿ ಟ ಲ ವೋ। ನಡೆವ ನೀಲಾತ್ರಿನ ಕೊಳ್ಳಿಂ।
ಬ್ಬಿಡೆದಕ್ಕ ಲ್ಲಿ ಬಗಿರಿ ನಲ್ಲೊ ರಾ ಬೋರ್ಗಂ ವೈಬಿ ತ್ರಿ ನಲ್ಲೊ॥

ನುಡಿಗಲಿತ ಪೂರಂಗ ಭಂಗಪೋಷಿತೆಯುದುಕಿಗದಬತಾರದಳ್ಗೆ ಯವ।
ಅಡವಿಡದೆ ನಂದ ಕಾಂಚಿ ಬೇಡರು ಬಂದರಾ ಯಡೆಗೇ॥ ॥೪೯೮॥
ತೆರಬಡೆವೆಗಳ್ಳ ಪೆಳ್ಳ್ವಗಂ ಕ್ಕಾಳ್ಳ। ಬೆರತಮೋಲೆಯ ಪುದುಗಿತಗಳ್।
ಒರ್ಕೆ ಪಡ್ಡದ ಕ್ಕಿದರು ಬೀಡೆಯ ಸೀನಿತಲ್ಲುಗ್ಗಳಾ॥
ಕರವ ಬಾಯ್ನೊಳ್ಗೆ ಗಂಟುಕ್ಕ್ಯೆಯ್ನ್ನ ಳಬರತೆ ದೆಸೆಗ ಭೋಳ್ಳ ಮಾಂಸಂ ಕಣ್ಣಳ್।
ಕಿರಿಕುಲರು ಬಂದರು ನೆರೆದು ರಾಕ್ಷಿಯ ದಳವಿರಿಯೊಳ್ಗಾ॥ ॥೪೯೯॥
ಸಿರಿಯುರ್ಕ್ಕಬ್ಬಿಕೈಗಳ ಕಳಿಗಳ್। ದರಧರದ ಪೊರೆಟಿಗಳ್ಳ ಜೋಳ್ಗಯ।
ನೆರವಿ ಪೂಡಿತು ಕಗಲು ಸತ್ತ್ಯಲೆ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದ ದೋಳ್ಗಾ॥
ಸಿರಿಯರುಗಿ ಗಳ್ಳ ರಾಜಿಗಳ್ಳ ಸೆರದುಗದಂದದಿ ಕಿಗಾಡಿ ಭುರಿಯೊಳ್ಗು
ಧರೆ ಪ್ರೊರದ ಪೊಲು ನೆರದವ ಭಂಬ್ಯವೆಸೆಬ್ಬಿಲರಾ॥ ॥೫೦೦॥
ವುರು ಜಟಾಮಕುಟ ಪ್ರೋತ್ತಮಾಂಗರು। ಪ್ಪುರಿತಳವಿ ತೋದ್ದಾಳಿ ಪಾಂಗರು।
ಭಿರಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾವಳಿ ಪನಿಲಾಲಿ ಭೂಷ್ಯಣರು॥
ನಿರತ ತ್ರಿಶಯ ಶ್ಚೋಲ ವಕ್ರಂ ರಾಶವರ ಕಾಂಸ್ವರ ಕಾರಶಪ್ಪಶೆರ ಕಳ್ಳ।
ಟುರ ಜಿಕೋರೆಸಿದ್ಧಳ್ಗೆ ಲತ್ತೆ ಶವಲಂಗಧಾರಕರಾ॥ ॥೫೦೧॥
ಪರಮ ಶೈವ ಪ್ರೋದ್ಧರ ಕಾರ್ಯರ ಕಾರು। ಪರಸಮಯ ನಿರ್ಮೂಲನ ಧಾಮರು।
ಪರಧಿಮ ಯಕ್ಷೋಲಾರುಟು ದಂ ಗಾವಳ್ಳರು ರುಕರಾ॥
ಉರಂತು ಶ್ಲೋ ವಿಜ್ಞಾತರರು ಪುರ। ಪರಸಮಯ ವಿಜ್ಞಾತರೆರು ನತ।
ನರ ವಿಶ್ವಜ್ಞ ಳನಿಧಿಶ ಮುತ್ತಾರರೆನಲು ಮೆರದರಾ॥ ॥೫೦೨॥
ಯುತ್ತಾರದ ನಂದಿ ಧ್ವಜಂಗಳ ಪೊತ್ತ ದಶಲಾಕೆಗಳ ಪಂಕ್ತಿ।
ಪ್ರತ್ರಾಸೆಯ ಜಾಲುಗಳ ನೇರ್ಕವಾಳ್ಯರು ರುಸ್ತಂಗಳಿಂ॥
ಸತ್ತ್ರಂ ಶಿವನಳ್ಳರಿಯ ಗಗನದ। ನಕ್ರಲತ್ರ ಕಾದೀಪ್ತಿ ಪ್ರೋಗಲಾಗ।
ದು ಕ್ರೊ ಮೋಕ್ತಿ ಮರುಂಕ್ತ ದೇವಾವೃದ್ಧಿ ಬಂದೆ ಶೆಯೊಳ್॥ ॥೫೦೩॥
ಪೇಳೆದಿವ್ಯದ ಮಾನಕತ್ತಯೊಳ್ಳು। ಲಾಲಿತ್ತಂ ಮಿಗೆಮ ಮೆಪಡ ದಶಶ ಶೆಟ್ಟು।
~~ಪಾಡ~~ ಮೌಳಿ ರುದ್ರರ್ಸ ಮಧಕ ವೀರರ್ಸವೀರ ಭದ್ರಾದೀ॥
ಬಾಳ್ಳನೇತ್ರರ್ಸ ಮಾನನಗಂ ಶಾಪಾಳ್ಗುರಾ ಧಂಬ್ಯತ ಗಣರತಿ
ಅೀತಯಿಂದೆಯ್ಯಂ ದು ಖಿದೆಗೆ ರುಗನವಮಾಂಗಗೆ ದೋಳ್ಗಾ॥ ।
ಪ್ರೋಳ್ಗೆಗೊಂಡು ಶಿಮಕ್ತ ಭಕ್ತಜ। ನಾಳ್ಗ ಶರಿತ ಬರೆವ ಮಂತ್ರರ್ಶ।
ಪಾಲಯಿಕೆ ನಡೆಕಂಡು ಶರಮಾನಂದದಿಂದಂದಾ॥
ಕಾಲಹೂವಿಂ ವಕ್ಷ್ಯನಾ ಭಿಯು ಪಾಲಕಲ ಮುಂಬಿಂಗ ಮೊದಲಾ।
ಬಳ್ಳಿಕ ಸೆಳ್ಗಂ ಗಳ ನವೆಲ್ಲಪ್ಪೆಲನಿಂಯರೆಯಿಂ ನೆಲಾ॥ ॥೫೦೫॥
ಘನವಿಷ್ಣ ಪತರ ಪಾಗಿ ವಿಷ್ಣೆಂ ಜನಿವಿ ಕೋರು ಭಪಮಂ ತ್ರಮೋಂಕ್ಕೆ ತೊಡ
ಪನಿ ಧರೆಯ ಜೀವಿಗಳ್ಳ ಭುಗಳ್ಗಂ ಬಿಕ್ಷ್ವರಿದುಂ ತ್ರೇ।
ಘನವಧ ದೋಳ್ಗಾಂಡುವ ಖಗಂಗಳ್ಳ ವನಿಸೆ ಬದ್ದುಮುರಡಿತಿದಪ್ಪಮಂ।
ಮ್ರ ನೆಯರದ ಶರಕರಾಳ್ಗು ತುಂಬಿದ ಬಾಳ್ಗು ತದ ಶ್ರೀಣವ್ವಾ ॥೫೦೬॥
ಘೋರ ಶವಿ ಪ್ರಮಣೋಡಿದು ಬಡುವು ವರಾರ ಸಮತ್ತ ನಡನಡು ಗಿರಿ ಕಾಂಚೆ ನ।

ಮಾರಮಾರಣಿ ಬೇಡ ಯೋಡಲು ಬಸವರಸ ನಾಗಾ॥
ಕ್ಷೀರಮುಖ ನಾಗುಕ್ತ ಹೊಡೆದವಾರತ ಮಿನರ ಳ್ಳಂನಳಿಲ್ಲಲೆ।
ಭೂರಿಯಾಂಗಲು ಕ್ರೋಂಸ್ಸ ಹೊಪ್ಪರಿಗೆ ಗಳೊಸ್ಕಗೆ ೩೭ ೩॥ ೪೩೭॥
ಅವಮಥಕ್ಷ ಸ್ತ್ರಾಂಪ್ತಿ ನಳ್ಳ ನಙನಿ ವ ಮಜ್ಞಾಂನಳನಳ್ಳು ಮ ಸೊಂ।
ದಿಧಿ ನಮಿನಿ ಜ್ಞಾ ತಾಯ ಕವರ ದಂಷ್ಟ್ರ ತನಳ್ಳಂ ಸ್ಥಾಯಿಡಿ॥
ಬ ಧಿ ಖ ವರಾ ಜಾ ಮುಂನ್ನತಾಂ ಮುದ್ರಿಖಿದ ಮುಕುಳಂತೆ ಗಹ ಂಯ ಕೊಡನತಿ
ನಾ ಬಿತನ ರಳೋಲ್ರೋಕ ವಾ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕೋಡೆ ನಿಡೆಗೇ॥ ೪೩೮॥
ನಾ ಕಾಲ ನಯನಸ್ಸ ಮೂರು ನಯ ನಜ್ಞ ವಿ ತರಾಂಬಾಕ ವಾತರ ನವೋಲು
ಖಿ ಹಾ ಖಿ ಹಾಲು ಘ್ಫು ನಿ ಘು ಅ ನಿ ತ ಸುತ್ತೆ ರಂಬೊಗಿನ ಗವು ತಿರು ಲಾ॥
ಜ ಕಾಲ ವಿಖಯ ವಿ ಮ್ಹೋ ಗ, ಸಿಂ ಲಾ ವ ಕಾಲ ನಂ ಬರ ನಂಮುರುಳ್ಳಲಾಂ।
ನ ಮುದರ ನಮ ಒಂದು ತೈ ಪ್ರಿಯಾದ ನರ ಕ್ಷರ ಸೂ॥ ೪೩೯॥
ಲೋಕ ವಾರಕ್ಷ ತ್ರ ಅ ತ್ರ ಸ್ವಾಮಲ ನ ವಾಯುತ್ತು ಳ್ಳದ ಭಾ।
ಆಗೋರ ವದಿರಿ ಮರ ನರ ಳೀ ನಳ್ಳ ನ ನಿ ಸೂರ ನಿ ದ ವ್ಯಾ॥
ಪ್ರಾಕ್ವೈರ್ವಾ ದಿ ಸೋ ಳುರಿದುರಳ ವೋ। ಲಾ ಕ ಹ ದು ಳ್ಳದಿದಿದ ಕ ತಾರಾ।
ನಾಳ ನದ ಸೂದ ನಿಯ್ಯೋರಿಮು ರಿಯಾದು ತು ದಿರಿ ದ ವ್ಯಾ॥ ೪೬೦॥
ಶ್ರೋಗಿಯ ನಾ ನಳು ಶ್ರಾ ಳು ತಿದಿಗಳು ಧಿ ನಿಲ ದಿ ನಿತಿ ನಿ ಬಿ ಸಿರು ಸೂಂಡ ತಿ।
ನಿ ಗಡ ಜೀತೆ ದಿ ರಾ ದ ರಕ್ಷ್ಟದಿ ಶಾದಿ ಪಾಯಶರ॥
ನಿ ಗ ಮು ದೂಂ ಪ್ರನ ಜಾಂ ದ ನೆಲ್ಲನ ಮಿನ ಮುಕ್ಷುಳ ಕ್ಷೆಂ ಶ ಡ ರಿ ಖಿಕ್ಷ್ವ ನ
ನ ಗ ನ ಪು ಲಂ ನ ಳ್ಳು ಸ ಜ್ಞ ಳ್ಳಾ ದ್ರಿ ನ ಳಂ ತೆ ಕ್ಷೋರಿ ದ ಯಾ ದೂ॥ ೪೬೧॥
ವ ದ ಬ ನಿ ಖಿ ಂ ಯ ಲ್ಲಾ ಯ ದಿ ಮು ಕೀ ಕ್ ಜ ಡ ದಿ ನ ಳ್ಳಂದ ದಿ ದ ವ್ಯ ಶಾ ಲ ದ।
ನ ಡಿ ಯ ನಂ ಧಿ ವ್ಯಾ ಂ ಯ ಲ ದಿ ಮ ತ ಜ ಂ ನ ದ ನ ದ ನಿ ನ ದು ನಿ ನ ಸೂ॥
ವ ದು ಲ ನ ಪಿ ಕಂ ಮು ದಿ ದಂ ದಿ ನ। ಪಿ ದು ನಿ ನ ಕ್ಷ ದ ದಾ ಳ್ಳ ರ ಳ ದಿಂ
ಶ ದ ನಿ ಬಂ ಯು ದಿ ನು ತ್ರ ಲ ಕ್ಷೀರ ಮ ನಾ ನ ಳು ಂ ಕಿ ದ ಸೂ॥ ೪೬೨॥
ಸ್ಥಿರಳ್ಳಗರ ಳ್ಳಿ ನಿಡಿ ಪ ರಿ ಯಾ ಳ್ಳಾ ತ್ರಿ ನಿ ದಿ ಶ್ವರ ಮು ಳ್ಳಯ್ಯ ಮು ದೂ ತಾ ನ
ನ ರ ದಿ ಮು ತ್ತ ರಿ ರ ವ ಗಾ ನ ದ್ಧು ಕ್ಷ ಮ ನೊ ದಿ ರ ಲಾ॥
ಧರ ॥ ಪಂ ಲ ನ ತಾ ಕ್ಷ ನಿ ರ ದಾ ನ ರಿ ನಿ ಕಿ ನು ತ್ತಂ ಕ ದ್ಧ ಲಾ ದಂ ಅ ನ ನ
ಬ ರ ನ ಮು ಕ್ಷ್ಮೋ ಗ ಳ್ಳ ಶ್ರಾ ರಂ ಕಾ ಂ ಬ ರು ತಿ ರ ಲಾ॥ ೪೬೩॥
ನಿ ಲ ಮು ಮಾ ನ ಥ ನಾ ಂ ಕ್ಷು ಧ ಲ ನ ಮ ಯ ವಾ ಗ ಲ ನ ತಿ ರೂ ಳೀ
ಶಿ ಲ ವ್ರ ಛ ತ್ರ ರ ಮ ದಿ ಮ ಯ ಂ ಳ್ಳ ದಿ ರ ಬ ದ ರಿ ರಾ॥
ಶ ಲ ವೃ ಗು ಜು ಹು ಜು ಮು ದ್ದಂ ರ ದಿ ವೃ ಬ ಳ ರ ನಾ ನಿ ವೃ ಕೀ ಳ್ಳ ದಿ ಲ ಮೇ।
ಕ್ಷ್ಮಲರು ನೀ ಳಿ ಪ ನ ದ ಕ ವಿ ರಿ ನಂ ದಂ ಬ ನಿ ದಿ ಬೇ ದಾ ೪೬೪॥
ಅ ಖ ಳ ಲಿ ಶೋ ರ ಶಾ ಲೋ ಕ ನಾ ಳ ರ ದೋ ಳ ಖ ಳ ಜ ಸ ದಿ ಳ ರ್ಹ ನ ಥ ತ್ತಿ।
ಯ ಖ ಳ ಶಾ ನ ನ ರ ದ್ವಿ ತೀ ಯ ರೂ ಮೇ ಳ್ಳ ಳ ನ ಸ್ಮಂ ತಾ ರ್ಥ॥
ಅ ಖ ಳ ದೊ ಳ್ಳು ನಾ ನಿ ಪ್ರಿ ಜ್ಞಾ ದ ಕ್ಷ ಖ ಳ ಯೋ ಸ್ವ ರಿ ದ ಲ್ಲ ಕ್ಷಿ ಮು ತಿ ರ್ಥ
ಅರ್ಥ ಖ ಳ ಶಾ ತ ರ ರಿ ನಿ ಕ್ಕೋ ದ ರ ನಿ ಸ್ಸಿ ದಿ ನಿ ದ ದ ಶಾ ಲಾ॥ ೪೬೫॥

ಗೆಲುವೆ ಮತ್ತಮೈ ದೂರಂ ಪೂರ್ಮಲತೆವಂದಿರ ಬಂದಿ ಪಂದಿಗೆ
ಮುಳ್ಳದೂರದಿಮು ವೆ ನಿಲ್ಲಧ್ವಾನಂ ನಿಮುಷದೊಳ್ಧೋಗ ತ್ರಿಗೇ।
ಫಲದೊಳ್ಳವೆ ಮನೆ ಮನು ಬ್ಬವನದೊಳ್ಳಲದು ಮಾರ್ಗಿ ಲ್ಕರ್ರರಂರು ಗಾ॥
ಜಲನಿಧಿ ಯೊಳ್ಳೇ ಲಾಡಿ ಬಪ್ಪವ ರ್ಗಂದಂಡ ಪಾಯಕ ನೂ॥ ॥೬೬॥
ಚಂದ್ರರವರದಂಗೆ ಶನಶನ। ಚಂದ್ರರ ಭಾ ಭಾಂಗತೋ ಬಾಗೆ।
ಚಂದಿರಾರಮ ನಾಂಜೆ ಪೂದಲಪಂಗಮೇ ಶಂಗೇ॥
ಖಂಡಶ ಶಧರ್ಮಲತಮಾಲಗೆ। ಖಂಡವರ ಪುಗೆ ನಿ ಶಕಶಿಷ್ಟ ನವನ
ಖಂಡಪದ್ಧಾಶ್ಮ ಯೊಳಲದು ಧ್ವಮರ್ಧ ಗಾಗಿಯಿದೂ ॥೬೭॥
ದೇವಾ ನೀವಾ ಶೋಗಿದೆ ಮನಮನೋ ವಿಶ್ವ ದೊ ಧ್ವಾಧ್ವನಿ ಜಗರಿ
ಪೂವಿಜೃಂಭಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯೊಳ್ಳೊರ್ವರಿಗೆ ನಳ್ಳ ಗೆಯ್ದು॥
ತಾವಲದು ತನು ತಮಗೆ ಭಕ್ತರು। ಅವ ಕ್ರೆಂಗಲ ಶಂಗಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕ।
ಪ್ರೊ ಶೆಗ ಲ್ಲೊಂಬ್ಗಂ ಕ್ರೊಂಶ್ಗನಂಬುಗೆನೆ ಲ್ಲೊಳು ಮೊಗೆ ಮೊಗೆದೂ॥ ॥೬೮॥
ತಂದು ಗಡ ಗಾಢು ತಳ್ಳ ವಡಿದು ತಾ। ನಂದಿದು ಕಲಾಪಾರ್ಶಿ ತಂಗಳ್ಳ
ನೊಂದಿದು ತಕ್ಕೈ ಹೊಳ್ಳು ವೃಕಂ ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವ ನೂ॥
ಬಂದು ಪುಳ್ಳರಿ ಜಂಗಮಾವಳ್ಳ ಧಂ ಗಾಧ ದಿರಿ ಯುಗ ಪದಿಂದಾ।
ನಂದದೇವಾ ಮೆಲ್ಲನಾಡಿ ಶೋಗಿಸು ಕರೆ ನೆಮಕ್ತ್ರ॥ ॥೬೯॥
ಶ್ರೀ ಬಸವ ಸಂಧಿ ೫೦ಕ್ಕೆ ಪದನೂ ೫೦೨ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರು ಪೇಶ ॥

ಕಬ್ಬಿಲರ ಕಾದಾ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಕಬ್ಬಿಲರಿಗೆ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಟ್ಟರಿಗೆ ಫಲಲೀಯ್ಯನೆಂದೊದ।
ಉಬ್ಬಿ ಬಸವರಾಜ ನರಿಯಲ್ ಕೆ ಸುಖದನವದಿರೆ ನೂ॥

॥ ಪದ ॥

ಲಿಂಗದೇವಾ ಕಂದ ಪೆಂಬಳಿಯುಂಗೆ ಯಿದೊ ಭಿಕ್ಷಾ ಬಳಿದೇ।
ಕಂಪಿಸಡ ಗಾಢ ಬಂದ ಪೆಂಪ್ಪರಿಗು ಪುರಳ್ಳ ದೇವಾ॥
ಕ್ರೊಂಚಿ ತ್ರಿದೇನಂ ಷ್ಣುದರ ಪೆಯಿದಿ ದೆ ಸಂಗಿ ದೇವಾ ಸರದೊಳನೆ ನಿಜ।
ಲಿಂಗದೇವ ಗಿಂಸ್ನ ಶೆರೆಶಂ ಗಾ ಖದೇ ಸ್ವೈಯ್ಯೂ॥ ॥೧॥
ನೀಲಕಂಠೈ ಮ್ಮಂಗೆ ತಂದಿದು ಪಾಲದ ಫೋ ಜಗ ಗನಿ ದೇವಾ।
ಆಳ ಗೊಳ್ಳ ನಿಧಿ ಶೇಷ ನಾದೊಡೆ ಯರದೇ ದೀಂಟ್ತುವೆ ನೂ॥
ವಾಳ ದೇವ ಪಮುಂದಿಳ್ಳು ಪ್ರಗಂಗಾಳ ವಂತ್ರ ಶೃರಾರಿ ದೇವನಿ।
ರಾಳ ದೇವಂ ಗಾಂಷ್ನ ನೆರೆಯದು ನೀ ದುರ್ಲ ದೇವಾ॥ ॥೨॥
ಮಾಗಾದರವಿದೆ ಬಿಗಿದಿ ಧ್ವದು ಕಲ್ಲಾಬು ದೇವಾ ತ ಗಾ ಯಿರೆ ಪ್ರೊ।
ದಾಡಿ ಗಾ ಪಂಥದಿಲ ನಿಧೆ ನಿಂನೆರೆ ವೀರಭದ್ರ ಯಾ॥
ಜಾಗಾ ವಪ್ಪುದರುದಲ್ಲಮಂ ನಿಂಷ್ಣಾ ಗಾವೆ ಯಾಪೋ ನಿ ನಿದಳಂ ನಿ।
ವಾರ್ಗಾಬಿದೇವಾ ನೊಸ ಮಾತ್ರೇ ಗಿರಿ ಪುರದ ಮುವ ಶರಿಯಾ॥ ॥೩॥
ಯೂರೆರ ಗದೆಳ್ಗ ತುಂಬಿ ತಂದೊಡೆ। ಬಾಳಲಾವಿರು ಕಾಷ್ಠ ದೇವಾ

ಶಂಕಾಶಪ್ರೋಜ್ಯೈಯ್ಯನಿನಗಾ ಶತತತ್ಪೂರ ನೈಲಾ॥
ಪಾಶರಿಪದಿರುಪ ವರ್ಗತ್ರೈಯ್ಯಾ ಯೋಕನಾಥ ನಭ್ರೂಪ್ತಿಸ್ತ್ರೈದಿವ,
ದೇಶರಪವಲದಷ್ಟಿವೇ ಪಾನದ ಗಣೇಪಾಂತಂದೂ॥ ॥೪॥
ಮಿಶಪೆಸಲ್ಲ ವಲುಗಾಡಿ ಪದರಾ ದಾಪದೇವಾಭರಿತ ಭೋವದ,
ಶೇಶರಾಜಂಗೊಂವ್ಕೇಯಾಯಿ ತಮಿ ಮಿಂಡ ವಂಗ್ಯೈಯ್ಯಾ॥
ಲೇಮುನಿಂಪ್ಪಾ ರೋನಗಣೇಯುಕರಿ ಭಾಷೆಯಂಪ್ರಾವ್ಯೆ ವದಿರಸೇ,
ಶಾಶನಾಥಂ ಮೆ ನಡಿವದಿರಾ ಭೋಗನಿರ್ವ್ಯೆ ವ್ಯಂಯ್ಯಾ॥ ॥೫॥
ಮಾಯುದೇ ನಿರಂಜನವಧವ ಳಾಯಿ ತ್ರುಣ್ಣಿಯ ದುಗ್ಗಳ ವ್ಭೈತಾ,
ಪಾಯಿಮುಷ್ಫಿದಸಾಂಗಲಾಯಿ ಭ್ರರಾ ವಶದಬ್ಬೆಪೈನ॥
ಪಾವದೇವಿಯು ಚಿಕ್ಕ ವಿಶೆ ಮಾದಾಯಿಶರ್ವದವವಿನ್ನಾಯಿ ಪುಂ,
ನಾಯಿಗಣದಾಕಪ್ಪೈ ನೇಮದವಿಲ್ಲ ಕಂಶ ವ್ಭೈಲ॥ ॥೬॥
ಪೋಶರವಿದಂಡಿಗೆಯ ಮೂಡ್ವಾದೇವಿ ವೋಚಲದೇವಿ ಮಾಚಲ,
ದೇವಿ ಕಾಚಲದೇವಿ ಪೋಚಲದೇವಿ ಶವದೇವಿ॥
ದೇವಲಾಂಬಿಕೇ ಹೆಳ್ಳಶಿಯ ಮರುದೇವಿ ಸಂಗಾದೇವಿ ಲಿಂಗಾ
ದೇವಿ ಬಾಚಲದೇವಿ ಬೊಂತಾದೇವಿ ಕಲದೇವಿ॥ ॥೭॥
ಶೇವಳ ದಗೌಶವ್ವ ಜೋಗಾದೇವಿ ಶೀತಲದೇವಿ ಜಾಕಲ,
ದೇವಿ ವೀರಾದೇವಿ ಕಾಮಲದೇವಿ ಮಲದೇವಿ॥
ಭೂವಿ ನಲ್ಲಮದೇವಿ ಚಿಕ್ಕಾದೇವಿ ವಿಶ್ವಮಲಾದೇವಿ ವಿಮಲಾ,
ದೇವಿ ರಾಮಲದೇವಿ ಯುಮದೇವಿ॥ ॥೮॥
ನೀವುಬಂದೀ ಮೇಲುಕಂಜಾಯ್ಯ ತಾವಿಚೆಲ ಪುಳ್ಳರಿಯುಮು ತ್ತೆಚೇ,
ತೋವಿಕಾಶದಿೂಳವಿ ಚತುರತಾ ಸೊವ್ವೆಪ್ಪಲ್ಲಾಳಾ,
ಭಾವವೋಶ್ರಿ ನಳ್ಳಿಂಪು ಮಿಗೆನಯ ವೋವಿ ಮಾತಾಡಿ ಸ್ತುತ ವಂದುಂವ್ವಾವರಿಯ
ಯೆವಿಳ್ಳೆರ್ರ ಜನಮಂಡಲದವ್ವಂದ ಣಾಯೂ॥ ॥೯॥
ಬಸವರಾಜಂ ಬಲ್ಲನೇನುತಂ ಋಮಾರು ತುಂಬಿಸುವಂಣ್ಣ ಹಾರೋ,
ಗಾದುಪಮಧ್ಯಾನದೊಳ್ಳನುತ ಸಾಲಗೆಯ ಸಾಡಿಬೂತಾ॥
ನದುಳ್ಳದಿರುಶಂಪಳಿನು ದರವೃಬ್ಬಿಸದೆನಾಮ ಟ್ಟುದವಪಡಿಲರಿ,
ಪಡುಮಡನುರು ನೆಭದಿಟ್ಟು ಮಂದೆರದಿದುರ್ಗದೆಯು ಮತ್ತೇ॥ ॥೧೦॥
ಗೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲನಚೇಶ್ರೀ ವೇವಿಪು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನವೆನುತ್ತುಂ
ದೊಳ್ಳುಪ್ರೊಷ್ಟ್ರಗೆ ಶಾಲದಿಂವ್ನು ಹೊಂದುಬಾಯನು ತಾ॥
ಬಲ್ಲನೀನೇಂವ್ನುವನೆನ್ನುವನೆ ನುತ್ರಂ ಮೆಳ್ಳ್ರದಿರಾಳಬ್ಬನೆನು ತದ
ನೊಳ್ಳಿನೀನೆ ನುತಂತೆರದು ಸೋಚೆಂವ್ನು ನಾದೆನು ತಾ॥ ॥೧೧॥
ತ್ರತೆಯುಪಲುಗಿಪಲಾ ಯುತಲ್ಲಾ ಭಲರೆಭಶರೆ ವಂದೆಯುಮು ತ,
ಗ್ಗಳನಿನೆನೆಂ ಮೊಡನೆವಾದವೆ ವೋಗಬಡೆನೆಮೂತಾ॥
ವಲವನಿ ತ್ರಸಾಲೋಗಿನಿಡಪೆಂನಲಭಲಾ ಪ್ಪೆಯುಂಪ್ಪ ನೆನುತಂ ಬಲು,
ಕಲಾನೀ ವಿದ್ಕೆನಾನೆ ಸರಿಯೆ ನೆಯುಮು ತಾ॥ ॥೧೨॥

ಶರಣಾ ಮೈಮರಿಯದಿರು ದರವು ಬ್ಬರಿಸಿ ಚೆಲ್ವದಳದ ಮನ ತಲೆಂ ನ್ನ ಜ।
ಠರ ಚೆಳ್ವ ಫಲದು ಪಡು ಖಡದು ಕಂದೆರ ಫ್ರದ ನೆಸು ತೆ॥
ಶರಶಿವ ಶಕ್ತಿ ಕ್ತೈಲ್ಯವ್ಯಯ ಸು ತೈಲ ಶರಿಸಿ ದಾರೆಗಾಗಿನೆನು ನಿಂನ್ನಯ।
ಶರಿಯ ನಡಿದ ನೆಲಾಂಯ ನುಕ ಮುಂದರಿಗಿ ಸೋಡೆನು ತ್ರಾ॥ ॥೧೩॥
ವಿನಗೆರಶ ಮಾಹೋದನೆ ಕ್ರೈಂತು ನಲು ನಿಂಸ್ನೊಳು ಪಶದುದೆ ನೆರಡೆನು ತ್ತೆ
ದೆನು ತತತೆಯ್ಯೋಳ್ಳಯಿ ಹೂಡಿದರ್ಗ ಫಲಾ ಯನು ತ್ರಾ॥
ಪನದೊಳು ದುರ್ಗದ ನೆಂತೆ ತೆಳ್ಲದೆ ಯನು ತಳಡೆವಾ ದೊಡ್ಡ ಫ್ರೊಷ್ಟೈಯ।
ನೆಸುತೆ ಬಿಡ ಮುಡಿಯಂ ನುಡಿವರೆ ಭಕ್ತ್ರೆ ಶೋಸ್ಯನೆ ನು ತಾ॥ ॥೧೪॥
ಯೋಗಿವಿ ನಿಂ ಬಿಡೊಡೆಂ ನ್ನ ಬಳ್ಳಲಕ್ಕೆ, ಮೂಕ ದೆನು ಕಂಶೂಶರಿಗ ಳ।
ಸೋಹರಿನ ಮಲ್ಲಂ ಫಿಡು ತೆಸ್ಕ್ರಿಕೊಳ್ಳ ನೀವೆನು ತೆ॥
ಲೇಕು ತೆಸೀಯೈಯ್ಯ ದುರಿಯತ್ತ್ಪೋದರಂ ತ್ರಾ ನೆನು ತಮೆ ಲ್ಲನೆ।
ಪಿಡಿದೆಗಳ ನಲುಗಿದು ತಪಾಂಶೋಗಿ ಡಾ ಕಶ್ಯಯ ನು ತಾ॥ ॥೧೫॥
ಜಲ್ಲಪಾದದೆ ಬಂನ್ನಯನು ಕಂ ನಯ್ಯೊಯ ನು ತಂ ಶರದೆ ನೀನೆನು।
ತಿಲ್ಲಗೆ ತಳೆ ತಂದೆತ್ತಾ ಕದಿರೆ ನು ಕ ವಿಮಗಲ್ಲಾ॥
ಅಲ್ಲ ಮೇಲ ನಾಶಂತ್ರಿ ಸೋಯುವ್ವೆ ನಲ್ಲದುರ ವರಾ ಹರಿಶೆ ನು ಕ ನನೆ।
ಯಲ್ಲ ನಾಶಿ ದೊಂದೆರ ದು ತಂಬುಗೆ ತಂಬಿ ತ್ರಡೆ ನೆನು ತ್ರಾ॥ ॥೧೬॥
ತುಂಬಿ ತಾಳ್ವ ಕಾಡಿದಳ್ ದೈಯ್ಯವ ಬಂಬಜ ಶರವಿದೆ ನು ಕ ಪಾದಿ
ನೆಂಬಿ ನೈ ದಿಂನ್ನ ಭವೆ ಯದೆ ತಲೆ ಮು ನೂಗರೆರದೆ ನು ತ್ತಾ॥
ವಂಬದಿದರ್ಗದೆ ಸೋಡು ಬರಿವೆ ದೊಂಬು ಬೇಧೆ ನು ತ್ತೈನ ನೀಂಟದೊ।
ಡಾಂಬು ಸೊಂಬುದು ಶರಣಾ ಮದರಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪಿಯ ತ್ತಿನು ತೆ॥ ॥೧೭॥
ನಫು ಪರಿಯಾ ನಾಕ್ರಿ ಮೇಲಾಯ ನು ತೆಪಿಶಪಿರ ದಾಗಿ ಗಡ ಉಪಿದೆ ನು ತೆ
ದೆನು ತೆಂಯ ಗಿ ವದಿರು ಗಿಪಿ ದೊಡೆ ಬನವಂನಾ ಸಂತಿರ ಲ॥
ಯನು ತ ಶೋಳ ಗಿಪ ಕ್ರೊಸ್ಟ್ರಿಗೆಗಲ ನನಿ ತು ಪಂತರ ವೇಳು ಜೇಗ ದೊ।
ಳಿನು ತ್ತಿರರರ ನಿಮಗದೇ ತೆಕ್ಕೆ ಮ ಡಗಿದ ಶಿವೆ ನು ತೆ॥ ॥
ಶಂದು ಗಡ ಬಿಬಿ ಲಿಂಪು ತವೆಗ ನಾ ನ್ನಂದ ವೆಯ್ಯಂದವರ ವರಿಗಾ।
ನಂದಿನು ತೆ ಶವಗರ್ ದು ತ್ತಂ ಶವ ಶಪಾಯ ನು ತೆ॥
ಮುಂದೆ ಶಿಯೊಳ್ವ ವಧಾ ನ ಚಿತ್ತ ದೊಳ್ಳೊಂದಿ ಯರೊಗಿ ದು ತೆ ಜುರುಜು।
ತ್ರಿಂದು ಮರಿ ವ ತೆ ಮತ್ರು ಮತ್ರ ನೆ ತ್ತಿಂಪಿ ತೊಲೆಯು ತ್ತೈ॥ ॥೧...
ನೀಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳು ತಂಶಾಲ್ಲ ಳಂನಳು ನೋಡು ತಂ ನಿ ಗುರುರುಕ್ತಿ ನಾಲುಹು।
ತ್ತೆಡಿ ಜುತ್ತ ವಶ್ಶ ಳಿಡು ತುಂ ಮುಪ್ಪು ಳ್ಳುದು ತು ಬ್ಬು ತ್ತಾ॥
ಬೇಡು ತಾರೋಗಿ ದು ತ ಶಾವಕ ತಿ ಪಾಡು ತಂ ಮೂಸು ಬಿಶ್ವರ ವಿಧಿಯೆಗಳ್ಳೊ।
ಲಾಡು ತಂಶ್ಶೂರ್ಷ್ಟ ತ್ತ ಹೊಗದು ತ ಪ ರ ಪಾಂಡು ತ್ತಾ॥ ॥೨೦...
ಕಂಗಳ ಳರೆ ಮುನಿವೃತ್ತ ನೆರಧೈರ್ಯಂಗಳೊಂದು ತ ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳ ನೆ।
ಸಂಸು ತಂಮ ಧಿ ದು ತ್ತ ಹಿರಳು ದಕ್ಕೆ ವಿಂಬ್ಬು ತ್ತಾ॥
ಅಂಗವಂಶಿ ಜಿಗದು ತ ನಲ್ಲಾ ಶಂಗಳ ಯಂವು ಗಾಬಿದಾ ಡಿ ದು ತ್ತಿಂ

ಂಣಾಕವೊಜ್ಜೈಯ್ಯನಿವಗಾಳಕತತ್ಪೂರ ಕ್ಷೈಲಾ॥
ವಾಕರಿಕದಿರುಪವರ್ತ್ಯೈಯ್ಯ ಯೋಕನಾಥನವೃತ್ತಿಗೈದಿರ।
ದೇಕಳಕವಲದಪ್ಪಿವೇ ವಾನದ ಗುಣವಾಂ ತಂದೂ॥ ॥೪॥
ಮೀಪೆಸಲ್ವ ನಲುಗಾಡಿ ಕಾದಿರಾ ದಾಣದೇವಾಭರಿತ ಭೋಜದ।
ಶೇಶರಾಜಂಗೆಂ ವ್ಯೈಯಾಯಿ ತುಮಿಂಡ ದಂಗ್ಯೈಯ್ಯಾ॥
ಲೇಮನಿಂಸ್ವಾರೋ ನಣುಣೆಯುವರಿ ಭಾಷೆಯುಂ ಪೂರೈ ಕದಿರನೆ।
ಕಾಶನಾಥಂ ಮೊ ಕಡಿವ ದಿರಾ ಭೋಗಿವ್ಯೆ ವ್ಯೆಂಯ್ಯಾ॥ ॥೫॥
ಮಾಯಿದೇ ನಿರಂಜನದಭವ ಳಾಯಿ ಕೃಷ್ಣಯ ದುಗ್ಗಲ ವ್ಯೈಶೆ।
ವಾಯಿರುಪ್ಪಿದನಾಗಲಾಯಿ ಭೈರಾ ವರೆ ದಪ್ಪಿವೈನೆ॥
ಶಾನಿದೇವಿಯು ಚಿಕ್ಕ ನಿಗೆ ಮಾದಾಯಿಕ ವರದರವಿ ಕಾಯಿವಂ।
ನಾಯಿಗಂದಾವವ್ವೆ ನೇಮದವಿಳ ಜಂಗವ್ವೆ॥ ॥೬॥
ಮೋಳರದಿ ದಂಡಿಗೆಯ ಗುಡ್ಡಾದೇವಿ ಪೋಚಲದೇವಿ ಮಾಚಲ।
ದೇವಿ ಕಾಚಲದೇವಿ ಸೋಚಲದೇವಿ ಶಿವದೇವಿ॥
ದೇವಲಾಂಬಿಕೆ ಕೆಳ್ಳಕೆಯ ಮರದೇವಿ ಗಂಗಾದೇವಿ ಲಿಂಗಾ
ದೇವಿ ಬಾಚಲದೇವಿ ಬೊಂತಾದೇವಿ ಕಲದೇವಿ॥ ॥೭॥
ಶೀವಕದ ಗೌರವ್ವ ಜೋಳಾದೇವಿ ಕೇತಲದೇವಿ ವಾಕಲ।
ದೇವಿ ವೀರಾದೇವಿ ಕಾಮಲದೇವಿ ಮಲದೇವಿ॥
ಭೂವಿನಲ್ಲಮದೇವಿ ಚಿಕ್ಕಾದೇವಿ ನಿಕಳ ಮಲಾದೇವಿ ವಿಮಲಾ।
ದೇವಿ ರಾಮಲದೇವಿ ಯುಮದೇವಿ॥ ॥೮॥
ನೀವುಬಂದೀ ಮೇಲು ಶಂಜ್ಞಾಂಯು ತಾನಿ ಪೆರಿ ಕುಳ್ಳಿರಿ ಯುನು ತೈಚೇ।
ತೋನಿರಾಶದೊಳಿ ಚತುರತಾ ಸ್ವೋನ್ನೈ ವಿಲ್ಲಾಗಿ।
ಭಾವಸೋಕ್ತಿಗಳಿಂ ವೃಮಿಗೆನಯ ಪ್ರೋಇ ಮಾತಾಡಿ ಸುಕ ಶಂದುಂ ಪ್ಲಾವರಿ ಯೆ
ಯೆನಿ ಭಕ್ತ ಜನಮಂಡಲದಪ್ಪಂದ ಣಾಂಯೂ॥ ॥೯॥
ಬಸವರಾಜಂ ಬಲ್ಲನೆನುತಂ ಬಾರು ತುಂಬಿಸುವಂಸ್ನ ಹಾರೋ।
ಗಿಸುಪ ಮಾರ್ಧನದೊಳ್ಗೆನುತ ನಾ ಲಗೆಯು ಮಾಡಿಮೂ ತಾ॥
ನಮ್ಮಧಿರಕಂದಕೆನು ದರವು ಬ್ಬಿಸಿದೆ ನೀ ಮುಟ್ಟದನೆ ಪಡಿಲವಿ।
ಮಮುದನುರು ನಿಬದಿ ಟ್ಟು ಮುಂದೆರದಿದುರ್ಗದೆಯು ಮತೆ॥ ॥೧೦॥
ಗೆಲ್ಲಸೊಲ್ಲನ ದೇಕೆ ಜೀವಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಗೆನುತ್ತಂ
ಡೊಳ್ಳುವೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಾಲದಿಂ ಸ್ನ ಹೊಂದು ಬಾಂ ಯ ಮ. ತಾ॥
ಬತ್ತನೀನೆಂಮ್ನ ವನೆಸ್ನ ವನೆ ಮುಕ್ತಂ ಮೆಳ್ಳದ ದಾರ್ಕಳ್ಳನೆನು ತದ
ನೊಳ್ಳನೀನೆ ನುತಂ ತೆಳದು ನೋಡೆಂ ನ್ನ ಬಾಡಿನು ತಾ॥ ॥೧೧॥
ತತೆಯು ನಲುಗಿದಲಾ ಯಿ ತಲ್ಲಾ ಭಲರೆ ಭಳರೇ ವಂದೆಯು ಮ ತ।
ಗ್ಗಳದಿ ನೀನೆಂ ಮೊದನೆ ವಾದವೆ ಕೇಳಿ ಗಬಡೆ ನೆಮೂ ತಾ॥
ವಲವನಿ ತವಾಯೋಗಿ ಬಿದವೆಂ ನಲ ಬಲಾ ಪ್ಯೆಯುಂ ವ್ವನೆ ನುತಂ ಬಾಲು।
ಕಲಾ ನೀ ನಿದಕೆ ನಾ ನೇ ನರಿಯೆ ನೇಯು ಮ ತಾ॥ ॥೧೨॥

ಶರಣ ಮೈಮರೆಯದಿರು ದರವು ಬ್ಬರಿಬಿ ಬೆಳ್ಳದಲೆ ದೆಮಕ ಲೆಂಪ್ನ ಜ।
ಶರ ಬೆಳ್ಳ ವ್ರದದು ವರು ಖಡದು ಕಂದೆರ ವ್ರದಿನೆಮ ತೇ॥
ಶರಶಿವ ತ್ರಿ ಶ್ರೈಯ್ಯಮ ಮ ಹೋ ಶರಿಬಿ ದಾರೆಗೋಗಿದೆನ ನಿಂನ್ನಯ।
ಶರಿಯ ನಡಿದೆನ ಲಾಯ ಮತೆ ಮುಂದರಿಗಿ ಸೋಡೆಮತ್ತ॥ ೧೧೨೫
ದಿನಗೆರಳ ಮಾಡೋ ದವೆ ತ್ರೈಯ ನಲು ನಿಂನ್ನೊಳು ವವದುದೆ ನೆಂದೆಮತ್ತ
ದೆಮ ತತಲೆಯೊಳ್ಳಯಿ ಹೂಡಿದರ ವ್ರದಲಾ ಯಮ ತ್ತಾ॥
ಪನದೊಳಿದುರದ ನೆಂತೆ ಕೇಳದೆ ಯಮ ತವಡೆ ವಾದೊಡ್ಡ ಪೊಕ್ಷಯ।
ನೆಮತೆ ಬಿಡ ಮಡಿಯಂ ಮಡಿವರೇಳಕ್ಕೆರೊಳ್ಗೆನೆಮತಾ। ೧೧೪೫
ಯೋಗವ ನಿಂ ಬಿಡದೊಡೆಂ ನ್ನೆ ಬಳ್ಳಲರೆ, ಮೂರು ದೆಮ ತಂಕೊಳರಗ ೪।
ಗೋಚರಿಸ ಮಲ್ಲಂ ಘಿಡಮ ತೆತ್ತ್ರೈಗೊಳ್ಳು ನೀಲೆನ ತೇ॥
ಲೇಮ ತೇನೀ ಯ್ಯ್ಯ ಮರಿಯಬ್ಬೆ ದರಂ ತ್ತಾ ದೆಮ ತಮೆ ಲ್ಲನೆ।
ಬಿಡಿಗೆ ನಲುಗಿಮ ತವಂಗೋ ಗಿದು ತಶ್ಯಯ ಮತ್ತಾ॥ ೧೧೩೫
ಬೆಲ್ಲಾವ ದೆ ಬಂನ್ನಯ ಮ ತಂ ನಮ್ಮಯ ಮ ತಂ ಶರದೆ ನೀನೆಮ।
ತಿಲ್ಲನೇ ತಕಿ ತಂದೆತ್ತಾವ ದಿರೆ ಮತ ದಿಮಗಲ್ಲಾ॥
ಅಲ್ಲಾ ಮೇಲ ನಾ ಶಂಕ್ತಿಗೊಯ್ದವೆ ವಲ್ಲದುರವ ನಾ ದರಿರೆ ಮತ ನನೆ।
ಯಲ್ಲ ನಾಶೆ ದೊಂದೆರ ದು ತಂ ಬುಗಿ ತಂಬಿ ವ್ರದೆ ನೆಮತ್ತಾ॥ ೧೧೬೫
ತುಂಬ ತಾಳ್ಕಾಡಿದಳ್ವೈಯ್ಯ ನಂಬಜಶರವದೆ ಮತ ವಾಗಿದೆ
ನೆಂಬವೆ ನ್ನೈ ದಿಂನ್ಮಾಳದೆ ಯದೆ ತಲೆ ಮ ನಾ ಗರಿರದೆ ಮತ್ತಾ॥
ವರಬದಿರದೆ ನೋಡುಬರಿವೆ ದೊಂಬು ಬೇಡ ದೆಮ ತ್ತೈಪ ನೀಂಟದೊ।
ದಂಬು ಸೊಂಬುದು ಶಶನಾ ಮದರಕಿ ತುಷ್ಪಿಯ ತ್ತ್ನಮತೇ॥ ೧೧೭೫
ಎನಘುವರಿಯಾ ಗಾತ್ರೆ ಮೇ ಲಾಯಮ ತೆಪಿರಬರಿದಾಗಿಗಡ ಬುಪಿದೆಮತೆ
ರೆಮತೆಂಯ ಗಿವದಿರು ಗಿಶಿ ದೊದೆ ಬನವಂನಾ ನಂತಿರಲ॥
ಯಮತ ತೊಳಗಿವ ಸೊಪ್ಪಿರಿಗೆ ಗಲ ನನಿತು ವಂತರವೇಳು ಜೀನ ದೊ।
ಳೆಮ ತ್ತಿರರದರ ನಿಮನದೇ ತರಿ ಮಡುಗಿದ ಶಿವೆ ಮತೇ॥ ೧೧೮೫
ತಂದುನಡ ನಯಿದಲಿಂಪು ತನೆಗ ನಾ ವ್ರಂದ ವೆಯ್ಯಂದ ವರವರಿಗಾ।
ವಂದಿದು ತೆಶವನಕಿ ದುತ್ತಂ ಶರ ಶರಾಯ ಮತೇ॥
ಮುಂದೆ ಶರಿಯೊಳ್ಳವಧಾನ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಗೊಂದಿ ಯಗಲೋಗಿ ದುತೆ ಜುರುಜು।
ರೆಂದು ಮರಿವ್ರತೆ ಮತ್ರು ಮತ್ರ ನೆ ತೆಂಪು ತೊಲೆಯ ತ್ತೈ॥ ೧೧೯
ನೀಡಿದೊಳ್ಳು ತಂ ಹಾಳ್ಲ ಳ್ಳಂನರು ನೋಡು ತಂ ದಿ ಸುಡುರುತ್ತಿ ನಿಲುಹು।
ತ್ತೀಡಿ ದುತ್ತ ವಲ್ಲ ಳಿದು ತುಂ ಮುಲ್ಲಿದು ತು ಬ್ಬಿತ್ತಾ॥
ಬೇಡು ತಾರೋಗಿ ದುತ ಶಾವರ ತಿ ಹೊದು ತಂ ಹುದು ಖಾಳರ ನಿಧಿಯೆಗಳೊ।
ಲಾದು ತಂತೊಳ್ಲ ತ್ತ ದೊಸದು ತವರ ದವಾದು ತ್ತಾ॥ ೧೨೦
ಸಂಗಳರೆ ಮುನಿವ್ರ ತ್ತನೆರದ್ವೈರ್ಬಂಗಳೊಂದು ತದುಳ್ಳು ದುಳ್ಳನೆ।
ಮುಂದು ತಂಮ ಧಿಮತ್ರ ಹೊರಳುದರೆ ವಿಂಶತು ತ್ತಾ॥
ಅಂಗವಂರೆ ಜಗ ದುತ ನಲ್ಲಾ ಶಂನಪ ಂದು ನಾಲದಾಡಿ ದುತ್ತಂ

ಅಂಗವಂ ಕರುಪೂಡಿವಲವೇರುತ್ತ ತವಾತಮಗೇ॥ ॥೨೧॥
ಜಾತುಕಂ ನೆಗವೃಕ್ಷ ಮಕೆವೃತ್ತಾ ನಲ್ಲರಿವೃತೆ ತನು ಮರುತ್ತಾ ಹೋಗಾಡುವ
ದೋನಿಸು ತಸುಂದಿದನೆರಿಂಮಾ ನಾಂಗ ಳುಂತೆ ನೆದುದು॥
ಕೈಗಳಿಂದ ಳವಡಿನಿ ಹೊಳು ತಮರಾನಾಮುತ ವಿರವೃತ ಮೋದುಕ
ತಸುಳಸುರ್ಕೋಲ್ ಕೊಂಡೆಕ್ಕಾಲೋಳ್ ಕೊಂಡು ನಡವೃತ್ತಾ॥ ॥೨೨॥
ವಬ್ಬರೊಬ್ಬರಮೀ ಜನಂಗಳ ನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ತೆನೆದು ಕೊಳ್ಳು
ತೊಬ್ಬಬ್ಬರೀದಿ ಹೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೈವಾಡಿ ಪ್ರನಾದವನೂ॥
ವಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೊರಳ ಡೆ ಪುಳ್ಳಿ ರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಪೋನಿದುತ ತಂ
ದೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿ ಗೀಯ್ಯುತೊ ಜೊಬ್ಬರುಕ್ಕಳು ಕೊಳ್ಳು ತಾಂ॥ ॥೨೩॥
ಕೈಂಡವಡುತ ನಕ್ಕೈಮುತ್ತಂ ಕೈವಾಡಿದುಳು ಜನವೃತೆ ತ ನಾವೃತಂ ಜೊ।
ಬ್ಬಿದುತೆವಾರು ತೆಜಕ್ಕೆಳಕ್ಕೆ ತವಾಡು ತಾಡುತ್ತಾ॥
ಮೃದಂಗ ನಾನಾವಳ ಯೋಕ್ರಾರದೊ। ಳುದುಗದ ತಿ ವಿಕ್ರಮವಿ ನೋದದೊ।
ಳದದುನಿಕ ಮಿವಿಷ ಕೇಳಯಂ ಕಲಮುತ್ತ ಮಿರಲೊಡನೇ॥ ॥೨೪॥
ಕರ ನಾ ಮ ಜಾನ ಗನಾವಾರ ನಿಧಿ ಬಪವರಥ ನಾ ಮಮ ಯದೊಳು ಜಂದೇ।
ಕೈಕವರಧ ನವಧರಿನಿದಾ ಕೋಪ್ಕತ್ರಿವಾದವ ನೂ॥
ಕರದು ಜನವನ ವಾಸ್ಯವನ ವಿಡ್ತ್ರ ರವ ಮದ್ರ ನಿಯೋಗದವರಕೆಂ।
ಬರಿನಿಕರ ಮಾದರಿ ವಿಕಂಕ್ರಿ ನಳಾಂ ನಿರೂಪ್ಯದಿ ಪೀ॥ ॥೨೫॥
ಅರವ ನಿನೆತಂಡೆರದು ವೊದ ಬೊಳ್ಳಗರ ಬಿಂಯಾನೆ ರೆದಾವಿಕ್ಕಾ ವಿನಿ।
ಂಯರಾನೆರದು ದಾದಿಯರಿ ನೆರದು ಕುಮಾರಕ ನೆರದು॥
ತರಿಬಿಸಾವಂ ತನೆರದು ನಿಕ್ಷರಿನೆರದು ನಂಟನೆರದು ಬಂಪರಿ
ನೆರದು ದವಿಗರಿನೆರೆದುವ ನಾಯಿ ತನೆರದುದು॥ ॥೨೬॥
ದಂಡನಾಥನೆರದುದು ಮಾತ್ಯರ ಕಂಡ ಕಂಡುಕ್ಕಿರದು ಕರ ನಾಳಕ
ಮಂಡಲಿಕೆ ಕಂಡೆರದು ಕೃಷ್ಟಿ ಗೆಕ್ಕಾರರಿಂ ನೆರದುದು॥
ಭಂಡಿ ಭೋಗವನೆರದು ನಾಯಕ ಮಂಡಲ್ಲ್ರೇಂ ನೆರದು ಸಾಟಿಕ।
ಕಂಡಿ ತನೆರದಾಲವಟ್ಟ ವನಿಪ್ಪ ವನೆರದುದು॥ ॥೨೭॥
ದಾಸ ದಾಸೀಜನ ನೆರದು ವಿಕ್ವಾಂನಿಗಳಗಾ ಹಡುಗರಿ ನೆರದು ಜಾ।
ವಾನಿಗಳರದಂಗರ ಷ್ಪಕ್ಕ ಜಾ ನಾದಿನ ನೆರದುದು॥
ಭೂಮಿ ರಾವಳ ನೆರದು ಳದ ವರದೇಶ ಗಳಿಗಲ್ಲ ನೆರದು ಕರಿ।
ದಾಕ್ಕ ನೆರದುದ್ದ್ರಾಕ ಜಾವಾಗ ವತ ನೆರದುದು॥ ॥೨೮॥
ಪಳೆಯರಿನೆ ಕ್ರಿಷ್ಟಿ ಗೆಯವರಿ ನಿದಬಲದವನೆರೆದೆದೆರದು।
ವತಿಕವಿ ಗಳನೆರಾ ರಕ್ಕ ಜನಕೆ ದ್ವೈವನ್ನರಿನೆ ವೈದ್ಯರಿನೇ॥
ಲಲತತ ತವಿಕ ತ್ರಾದಿ ವಾದ್ಯಕಲಾತೆ ಭರತನ್ನನೆ ಗಾಯಕ।
ಕುಲಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟಾರಿ ಗಳಗಂ ಬಂದಾರಿ ನ್ಯನೆರದುದು॥ ॥೨೯॥
ಆಗರಳವಂ ಬುಧ ವನಜಾಳ ನಿಯೋಗಗಳಿಕೆ ಯಲ್ಲವ ನರ್ಗ
ಜಾಗದುವಾಯುತ್ಪ ರಾಗಕೆ ಮುತ್ತ ಭಂಡಾರಿ॥

ನಾಗಭೂಷಣನಂ ಧರನಕೃಂನ್ನಾಗನಂ ತಂನ್ನಿತ್ರೀಕಿಬದೀಶ್ವರ
ಘೋರಗಮದಧರನೆವಿಲಾನಾಗವರೇಣ್ಯನಂತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೦೪
ಶಾಮಜೇಂದ್ರನವಿಭವರನ ನಾದಾಮರದ ನಿಲಲಾವನಂ ವಂ।
ಗ್ರಾಮವಿಜಯದ್ವಾರದವಂಶೋದಂಡ ಮಂಡನನಂ।
ಭೀಮವಿಕ್ರಮವಿಂದ್ಯಕರವನ ಭಿರಾಮದಾನನಶೇಖರನಂಧೂ।
ತ್ರಾಮದಂತಾವಳ್ಗತಿ ರಕ್ಷಕದಂತಿಯಂ ಕಂ ನ್ನಿ॥ ೪ ೨೧೪
ಶಾರದಾಪ್ರಿಯಮಹಾಸ್ತ್ರಂ ಭೀರಸ್ತೋತ್ರಮನಂ ನ ಭಾಯುಧ।
ವೈರಿಯಂದುರ್ಗಂತ ಪಂಜರರಾಜನಂತಂನ್ನಿ॥
ಘೋರತಾಪೆಲ್ಲವನನಳಮಾಡಾರಿತಧ್ವಿಪೇಮುಖ್ಯನಂಧರಿವಿಳಿ
ವೀರಪುಂಗವನಂ ಮತಂಗಜದೇವದಂತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೨೪
ನೀಲಕಂಠನಪ್ರಿಯನನಪತ್ಯ ಭೀಳಕಂಭಯವಿಶ್ವಸಾಧನವಿ।
ಶೂಲಮಧರರಲಿಯನಭವಕ್ಷ್ಯಂಗಾರಿತ ।ಂತಂನ್ನಿ॥
ಬಾಳಲೋಚನನಾದಸೋತ್ರಪಾಲನಂ ತಂನ್ನೀತ್ರಿಶೂಲಕಂ।
ಕಾಲವಿಭುವಂ ತಂನ್ನಿಕಂನ್ನಿನು ಭದ್ರಪ್ರಿಯನು॥ ೪ ೨೩೪
ಅಪ್ರತಿಮವಂತಂನ್ನಿ ಜಂಗಮಮುಕ್ತಿಪಾದಿಮನಂದಮರರರ
ಪಾತ್ರದಾರಿಯನವಿತಗಳಿನಗನಾಥನಂತಂನ್ನಿ॥
ಮುಕ್ತಿಕೀರ್ತನನಧಿಕನಾರುದ್ರತಾತನವದ್ವಮರುದ್ರನಿವೃತ್ತಿ
ಜಕ್ರತಿಮನಂತಂನ್ನಿಮಾವಂತರಿರನಾವೆಸುತಾ॥ ೪ ೨೪೪
ಬಗ್ಗವರಧನಾಂತೊಂದನೊಂದಂಪೆಬರುಶೋಭಾತಿಪ್ರಮೋದತೆವಿಳಿಗಜ।
ವಿಧರಮಂಷಣ್ಮೋಲ್ಕರಿದಿ ಮತ್ತಂ ನಿರೂವಿದಿದೆಂ॥
ಪುಷ್ಪಮಶರನಂತಂನ್ನಿ ದಂಡುಪಾರವಿದಿನಳನಂತಂನ್ನಿ
ನ್ನಿಧಮಹೋಲ್ಲಭವರದಯಂತಂನ್ನಿತೇಜದತೇಜಯಂತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೫೪
ಶಂನ್ನತೋಂನ್ನಿಕಪಾಜಿವನಂ ಕಂನ್ನಿದೇವಮರಾಂತುರನಮಾಂಕಣ
ಕಂನ್ನಿನಿಕಂಧರನವಿರಿವಾರುಮಂತಂನ್ನಿ॥
ಪುಂನ್ನತಾನಮನಿಪ್ರಿವರನಂ ತಂನ್ನಿಸೈನ್ಯಶೇರಾಜನಾಥಯಂ।
ತಂನ್ನಿಜನಕೀಜ್ಞಾದಿನಕ್ಷ್ಮಾಧಿಪ್ರಾದಿಶಕ್ತಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೬೪
ತಂನ್ನಗೀಂದ್ರಾಭರಣಘೋರಕಾಮಂನಿಶಿತಜಯಶೃಂಗವನನಾ।
ಶಂನ್ನಗೇಂದ್ರಪ್ರವರವಂದಾಂಭೋಜಯಂ ತಂನ್ನಿ॥
ಜಂನ್ನಾಥಿಯನಂನ್ಯಾಯಕಾರರಶಿಬೆಂನ್ನ ಬೆಂನ್ನ ಪಾಶೆಯುವಕುಟಾ
ಭಿಂನ್ನಬಲಯುತನಂ ಯಯುರುಮುಖಮುಕರನಂತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೭೪
ಧವರಮಂಗಲನಿದ್ಧಿಯಂ ಸಂಧವರವರನಂತಂನ್ನಿಶಂಕರ ।
ನಿರ್ವಕನವೃದ್ಧತೀಕ್ಷ್ಣಧುರಧ್ಯಂಗಳಂ ತಂನ್ನಿ॥
ಪೂರ್ವದಿಶಮೋಕ್ಷತ್ರೆ ಪುಂನ್ನದ ನವನಿದನಳನಕ್ಷತ್ರಿನನಿರತಾ
ಕುಶಾವನಜಯಮಂತಂನ್ನಿ ಘನಚಿತ್ರಾಂಗನಂ ತಂನ್ನಿ॥ ೪ ೨೮೪
ಪಾಯುವೇಗಿಯಮತ್ತಬಲಯುತಜೇಯಮುಖನಂ ತಂನ್ನಿಭಕ್ತಿದ।

ದಾಯಿಯಂ ಶಾಪಧರ್ಮಕೀರ್ತಿ ವಿಧೇಯಪಂತಂನ್ನಿಲ್
ಹಾಯಂಪೃಷ್ಟಿಯ ಮಾಜನಕನ ನಿಪ್ರಾಯುಧ ನನುಪ್ರಾಷ್ಕರರಾ।
ಷೇಯವರ ನು ತಂನ್ನಿಯತಿ ಪೌರೇಯನಂ ನಂನ್ನಿಲ್ ೧೩೯೫
ಜಂನ್ನನಂ ನೀಲನನಳ್ಗನಂ ತಂನ್ನಶೆಕ್ರೈಳ ಮೋಳ ಳಗನಂ।
ತಂನ್ನಿ ಜಂಬನಶೈರಸಂ ಮಿಗೆ ತಂನ್ನಿ ಬಾರರ ನೂಂ॥
ತಂನ್ನಿ ಶೂಲ್ಲಿ ನಕೂಡೆ ಮಂಗಳ ನಂವಿರ ತಪೊಂನನನ ಧಮನಂ।
ತಂನ್ನಿ ಬೋಳನ ನಿರಿವಿ ದಿರಿತಾರ್ಶರಿ ರಾ ನೀಪ್ರಾ॥ ೧೪೦೫
ನಯದ ಜವಹು ಮುದಯದ ಶ್ರೀ ಭನವುಯದ ಪಂಚರ।
ಜಯದ ದೃಢ ವಿದ್ಯೆಯದ ಜನದ ತ್ರಿಶಯದರಾ ಹಾಪ್ರಾಶ್ವಯದ ನಶ್ವರಯದಾ॥
ರಂಪದಪ್ರತ್ಯ ಶ್ರೇಯದ ರೂಪಾಕ್ಷಯದ ಧ್ಯಂರ ನಿಜಯದ ಲಿಂಗ।
ಪ್ರಿಯದ ಗಂಭ್ಯಾವನೀಶಯದ ಶಾವಹಯನಿ ಜಯ ಮಾತಂನ್ನಿಲ್ ೧೪೧೫
ವಂದ ನೂಂದು ವಿವರಿಸು ನಶೀಲ ವಂದದಿವು ಮೊದಲಾದ ಘೋಷಿಸೆ।
ವೃಂದಮಂ ಬಹುವೈಯ್ಯನಾಕ್ಷೇ ನಾ ಮಾತ್ರ ದೋಕ್ಷತ್ರಾದಿಲ್
ಹಿಂದ ದಾನೆಸ್ಗ ನೆರಂಬ್ಯಾಗೆ ಕಂದು ತಂದೆರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷೆಂಭತೆ।
ಹಿಂದು ಹವೆಯಲ್ ಜಿಂದಿಬೇಡರು ನಡನದು ನುತಾರಲು॥ ೧೪೨೫
ಹರನ ಭಕ್ತ್ರಸೆರ್ಗ ಬಕ್ಷಿಸಿಕೆ ಪೊಗ ಳತವ ವರಗ ನಾಂ ತಿಪ್ರಾ ಗಾಶ್ರನಾದಾ।
ಭರಿ ತರದ ಘನ ವೃಷ್ಟಿ ಬರುವನ ಮೇಲೆಸು ರಿಯುಕ್ತಿಲ್
ನೆರದು ನ ಭದೋಳ್ಗುರುದ್ರಾಕ್ಷಿಸಿ ತಿರಲುಘುರದುಂದು ಭನ।
ಘರಿಯಲ್ಲರದ ನವಶ್ವರಿ ವಷ್ಟು ನವಿರುಹಲ್ ನರರು ಜಯಯಿಂದುಲು॥ ೧೪೩೫
ಭವಲತಾ ಶತ ಶಾಸ್ತ್ರವರಮೋಕ್ಷವ ಪವಿತ್ರ ಶವೈಶ ಗೋತ್ರಸ್ತ್ರ
ತ್ರವಿಮಳೋರು ಚರಿತ್ರ ಜನಜ್ಞ ನಮ್ಯೆತ್ರ ಶುಭಗಾತ್ರ॥
ಶಿವ ಚರಿದುಂಚಿತ ಸ್ತೋತ್ರ ದುಃಖಾರ್ತನನವ ಪರೀತ್ರ ಪುಣ್ಯಶಿವ್ರತ್ರ
ತ್ರಿವಿಧ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ರಿಯಳತ್ರ ಶರ ಗಾಂವಪೂರ್ಣಮಗಾ ನೂತ್ರಾ॥ ೧೪೪೫
ಶತ್ರುನಾ ಖುರನಿ ತ್ರಕರ ಗಾಪಾತ್ರ ಜರಿತಾ ಮಿತ್ರ ಪಕ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರ
ಷೇತ್ರ ಜಂಗಮ ಸೂತ್ರ ದಾದಾ ಸ್ರತ್ರ ಕರರವಾದಿ॥
ಜೈತ್ರ ಮುಖು ಶ್ರೋತ್ರ ಧರ್ಮ ಶ್ರೋತ್ರ ನಿತ್ಯ ಜನತ್ರಯದಿ ।
ಚಿತ್ರ ಕೀರ್ತಿ ಷೇತ್ರ ಪಂತಶ ಶಾವಗ ಕ್ಷೇತ್ರಾ॥ ೧೪೫೫
ಪತ್ತಿ ಯೊಳವ ಗತಮಾದ ರುವ ವಿಮ ಗತಿ ಜಯವೆನೇ ದಂಗಳಿಲ್ಲಿ
ಶ್ರುತಿಯಶಮಿತ್ರ ವಿಕ್ಷಂಶ ಧ್ಯಮಿಮತಿ ರಲಾ ಗಲು॥
ನುತಿ ಶ್ರಲಳವೆನಿಂತ್ಗ ಮರಿ ಪೋಂನ್ನ ತಿಯ ನೆಮನೆಲೆ ಬಹವತಂದೆ।
ವಿತರಶ ದ್ವಾರ ಶ್ರೀವಧನ ಭಲರೆಯಂಮ್ಯೆ ಯಾನ್ನ॥ ೧೪೬೫
ಭಲರೆ ಭಲರೇ ತೋಳರಾವನ ಭಲರೆ ವಂದೀಶ ಶ್ರೀ ಭಾವನ
ಸಂಮುಲಾವರ ಖಾವ್ಯರೇ ಬಾವುಜ್ವ ಲಕೀರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಲ್
ಅಲಕ್ಷ ದಿಗರೋದ್ದಾರ ಬಾಳ್ವರೆ ಮಲರರ ಪ್ರಾತಿಬಂ ಬಮಾ ತಿರ।
ಯುಳ್ಳಿ ಮೊಳಿ ಗಾವ ಲೆಕ್ಕ ಬಿದ್ದೊ ರ ಲೋಳ ಶಿವಂ ನಿ ನನೆ ಬಳ ವಾ॥ ೧೪೭೫

ಶಾಂಯೂಕ್ಷೇಗಾಹಯನತ್ತುಳ್ವ ಬ ಲಾಯನ ಕ್ಷೇಯು ಮು ಬ ನಂತಾನ್ನಿ
ಊರ ನು ತೋ ಂಗ ಕಾರ್ಥ ಸಮಾಗಲ್ ಸರ ಳ ಮಂನಿಶಿ ನುಂಗಲಂಪ್ಪದೆ
ಹಿರ ಹೋಳ್ಗಂಥ ರಿನ್ನಿದ ನಲಾತ ತ್ ಶಂಗರ ನ ಮರ ಮೀ॥
ವರಿಯ ತಿನಿಕದು ಶಾ ಳ್ಕಗೂ ಬಿಕ್ಕಿ ನರಮ್ಮದು ಗತಿ ನಿಪ್ಪನಿ ಪ್ಪಮಂ
ಥರಕು ಮಾಡ ಮು ವ ಮ ಮ ಬ ಥ ವ ಗಾ ದಂಡ ನಾಯಕ ಸೂ॥ ॥೪೮೮॥
ಯಿಂದು ಭಕ್ತಿಗಾ ಕಾರ್ಥ ಸಮಾಗಲ್ಗಂದು ತಾಂನಿನ ಕಂಟಕ ದೊಳಾಲ
ವಂದಿಂಯೂರೋಗಿ ನಿದ ನಾ ಗಳ್ವ ಫ್ರೂರ ಮಾಗಿರಲು
ಅಂದ ಮೃತಿ ಮಂಜೇವಿ ಕ್ಷ ಮರರು ಕಂದಿಕರು ತ್ರ್ಯಕ್ಷರು ಕ್ಷ್ಯೆ ಬ ಥ ವ ನ।
ಪಂದ ವಿ ಷ ಮಂಶೀದ ರ ಕ್ಷ ಮ ದಿ ಶ್ಯಾಂಗ ನಾದ ವ ಲಾ॥ ॥೪೮೯॥
ಂಮ ಮ ತಿ ತೋಳ ಕ ದೆಂಯ್ಯಂ ಯದ್ದು ಕ। ಜ ನಿ ಕ ಮಾ ನದಿರಾ ಗಿ ಕ್ಯಾಗಳ್ಗಲ್।
ಕ ಸುಳ್ಗೆಳ್ವ ದ ಬೆದ ನ ಪ್ಪದಿ ವೃ ಕ ಕ ಬ್ಬಾ ಲ ರ ಬಳ್ಗ ಗಂ॥
ವಿ ಸು ತಿ ಪುತ್ತ್ರೇ ಡೆ ಗಿಡೆ ಸಿ ದ್ಯೆ ಗಿಡೆದು ನ ಮಿಸ್ಸುತೆ ಬ ಪಿ ವ್ಯೆಯ್ಯು ಭ ಯ ಮಂ।
ಪೂ ನ ಪಂ ಮಂ ಬುದ್ಧಿಂಯ ಭ ಯ ಮ ಭ ಯ ವ ಮಾ ತ್ಸ್ಯ ಶೋ ಖರ ನೇ॥ ॥೪೯೦॥
ಂಮಂದು ಪ್ರಂ ನಿಂಪ್ಪಿ ದಿಂ ಕುರರಿ ಯಿತಂದೆ ಯಂ ಮ್ಮಂ ಶರಿ ಚ ವಿ ಕುದಿ।
ದೊಂದು ಶೌರ್ಯ ಮೆ ನಿ ನಗಿ ಬ ಥ ವ ಕ್ರ ಭಂ ನಿ ಬಿಕಿ ಕ್ರೈರಿಮಾ॥
ಪುಂದೆ ದು ಜ ನ ಮಿ ತ್ರ್ರಾದು ದರಿಂದ ಪ್ಪ ಜ್ಞ ವರೊ ದ ವೆ ರ ಗತೀ।
ಶಂದು ದಲ್ಲಾ ಯ ದು ನಿ ಮಿ ತ್ರಂ ಶಾಯ್ದ ಧ ಲಕಿಂ ಮಾ॥ ॥೪೯೧॥
ನೀ ನೆ ದಿ ಕ್ಕುದೆ ಕಿ ಯು ಮ ವ ನಿ ಯೋಳಾವ ಮಂಟ್ಟಿ ನ್ನೆ ಮಗೆ ಸು ತ ನಾ।
ನಾ ವಿ ಥ ದೊ ಳಂ ಕಿ ತ ರ ಕು ನ ರಂ ನೋದಿ ರು ದೆ ದೊ ಳ್ಳು॥
ಹೋ ವಿ ಕೋ ಯ್ದಂ ಶರ ಗಾ ಪೋರ್ಕ ದೆ। ತೀ ವಿ ಜಂ ಶ್ವ ಥ ಮಯ ಮರ ತೆಂ ಯು।
ನಾ ನೆಡೆ ಯೊಳ್ಗಂ ಮೂಂ ಕಿ ದಂ ನಾ ದಂ ಗ ಲಿಲ್ಲ ಶ ಮಾ॥ ॥೪೯೨॥
ಬಲ್ಲ ನಿ ಮಿ ತ್ರ ಕ್ಕಿ ರ್ಫ್ರ ನಾ ದಂ ಹಲ್ಲ ಬೆಂದ ಮ ವಿಂದು ಕೆ ಗ ದ ಂ ಬ।
ಗಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಂ ಕರ ದ ಬಕ್ಕ್ರ ಗ ರ ಲ್ಲ ದುಳ್ಳ ದ ಸಿ ೀ॥
ಯ ಲ್ಲ ದೆಂ ತೊಳ್ಗಂ ತು ಟ್ಟ ಬಾರದು ಹೊಲ್ಲ ನೀಂ ಕ್ಷೇ ನೆ ಮ ತ ಧ ರ ಗಾ॥
ವಲ್ಲ ಭಂ ಶೀ ಳು ತ್ರಿ ರಲು ಕೀ ಳಾದ ನ ವಂದರಿ ನೀ॥ ॥೪೯೩॥
ಕ್ಕ ಳ ದ ನಿ ಳಿ ಯೊಳು ಭಕ್ತಿ ಬೀ ಜ ವ ನೆ ಳ ದ ಪಾಕ ಬ್ಬಾ ಲ ಕ ಶಿಂ ಶಂ।
ಶ ಳಿ ಯ ದ ನಂ ಪ್ರಾಯಿ ಗ ಳ್ವ ಶಿ ಲ್ಲಂ ಕ ಳಿ ದ ನಂ ನ್ನ ತಿಂ ಮ॥
ತೋಳ್ವೆದ ನ ಘು ಮ ಲ ಶಂ ಕ ಮಂ ಶ ರೆ। ಪ ಳ ದ ನಂ ಗ ವಿ ಕಾರ ವಂ ತೋ।
ತ್ರ ಳದುಳ್ದ ನರಿ ನ ಳ ನ ವ ನ ಮಂ ಬ ಥ ವ ಪಂ ಜರ ಸೂ॥ ॥೪೯೪॥
ಕಲ ನಿದಂ ಕಾ ವ ಧ ಮ ರ ಪಂ ಮೂ ಡ ಲ ವಿ ದಂ ಬ ಬ್ಬ ಳ ನ ಧ ಬೆ ಯೊಳ್ಗ॥
ಕಲ ನಿದ ಂತಂ ಸ್ವಯ ಧ ಮ ಂ ತು ಮಂ ಶರರ ಶಿ ಬ್ಬ ಟ್ಟ॥
ನಿಲ ನಿದ ಯಾಂ ಕಿ ಕರ ಸು ಡಿ ನ ಳ ನೊ ಲ ಕಿ ದಂ ತ್ರಿ ಪಾ ಥ ಕ್ರ ನಾ ದ ಕೆ।
ನೆಲ ನಿದಂ ಮ ದೃ ತ್ರ ವ ಥ ರ ನ ನಾ ಗಿ ಬ ಥ ವೈ ಯ॥ ॥೪೯೫॥
ಯೂ ಶ ಸ ನ ತ್ರಿ ನಾ ದ ವಿ ರ ಮ ಹೇ ಶ ಭಕ್ತ್ರ ಗಲ್ಲ ದೆ ದಿ ಳಿ ಯೊಳು।
ಮೀ ನ ಅ ದ್ದು ಮಿ ಕ್ಕ ನ ಧ ಮ ಯ ಳ್ಳ ನಿಂದು ಪ್ರಂ ಯ ಸು ತ್ರಾ॥

ಶಾಪವನು ಪೊಯಿದಿದನು ಶಾಪಭವನಾದ ಪುತ್ರರದು ಮುಂದೆ ಶತೆಂಬೊಳ್ಗೆ।
ದೇಶಂಪರಿಯೆಸಲ್ವಾಗ ದೊಳಗಾ ಬದಪಾ॥ ॥೫೬॥
ಖಿವರೊಳು ಬಿಜ್ಜಳನೃಪತಿ ಮಲ್ಲಾ ಬದಿಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬದವಳ।
ಜೀಕರಣನ ನವರತ್ನ ಮಯ ದಿಂಡಾದ ವದಮೊಳೀ॥
ಘಾಮುರಂ ಮಿಗೆ ಪೊಳ್ಳಲಿದಿನಾ ನಾದ ಮರ್ತ್ಯ ಭರಗಾ ನವರಸ್ತ್ರ ವಿಮಲಾ
ಸ್ತ್ರಾದಮುಜ್ಜಯಮಂ ದಮರಿಸಿ ನವಿಂದಿಕ್ಕೈವಮಿದುಾ॥ ॥೫೭॥
ದೇಶ ಭಕ್ತರುಪರಾಕ ಮಡಾ ವಿಪರ ಪಾರ್ಥ್ವನ್ನ ಸಳುರೆ ತಾಡಿನವನಂ
ತಾವಿಸಗನಂ ಬಿರಿಯಲಾ ಮರಿ ಮೋಡನ್ನತಿಯೊಳ್ಗಾ॥
ಭೂವರಂ ಬಿಜ್ಜಳನ ನದಿ ಮದಂತ್ರಾ ಪಳ್ಮ ಸೇರಿದಿ ಮುಕುಡಿಸಾ।
ನಾವಿ ಭಕ್ತಾದಿಂ ಮ್ಮರಿವಿಳಸುರಿದನಾ ಬಸವ ವಿಭುವಾ॥ ॥೫೮॥
ಶ್ರೀ ಶಾಂತ ಸಂಧಿ ಕರ್ತ ಶಿವದಮಾ ವಿಳಲ ಕ್ಷೇಮಂ ಸಮಾಪ್ತ ಶ್ರೀ ಗುರು ಕರುಣೆ ॥

॥ ಜಗದೇವಯ್ಯ ಸ್ಥಳಕಥೆ ॥

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತಿಯ ಪರುಷ ಮುಂನ್ನ ನ, ವೃದ್ಧ ಭಕ್ತರ ಜಂತೆಸು ಸಿರೆ।
ದುರ್ದ್ಧರಿದಿ ಜಗದೇವನಂ ಶರಿದನು ಬಸವೇಶಂ॥

॥ ಪದನು ॥

ಶಾವಸಾರ್ವತ್ರ ಮತ್ರಿಯುಂ ಜಗದೇವ ಮಂತ್ರಿ ವಿರೋಧಿ ಮದವಿದ್ರಾವಣಾ
ದವಿದ್ರಾವಣಂ ದುದ್ರಾವತಾರಂ ವೀರಶೈವಂ ಗಾರಂ॥
ಶೈವ ಪಮಯ ದಿವುದಭರಗಾ ವಿದ್ಯಾವಿ ಶಾರದನ ತಿವಿ ಭವದಿಂ
ಜೀವಿಮುತ ಶುಭ ಕಾಯಕ ಮಂಪಾ ಭಕ್ತ ತೊಂಡುಬಿನಂ॥ ॥೧॥
ಬಂದು ಬಸವಾ ಪೂಜ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಸಂದಬಿಂದು ಶಿಳಾಂಕ ದತ್ರಿಯ।
ದಾಂದೆ ತಂದವಿ ಭಯವಿಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನೀವೆಂ ನ್ಹಾ॥
ಮಂದಿರದೊಳ್ಗಾ ಶಿವ ನಿದೋಣಾ ನಿಂದು ಬದುಕು ಪೆನೆಂದೊಡೆ ಭಿನನಿ
ಕಂದಿಸಲ್ಬಂಡಾರಿ ಜಗದೇವಂ ಜ್ಞಾನಂ ಪೋದ॥ ॥೨॥
ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸಂದ್ಭಾವ ಭರವಿಂದೆ ಶ್ರೈಂದಿಲಾ ಶಿಂಯೊ ದೊಡೆ
ರಣಿಮಾಡಿ ಕುಶ್ರೋಗಿನಲ್ ಭರದಿಂದೆ ಮನೆಗೆಯ್ದಾ॥
ಜಾಂಗಮಾಗಲ್ಲಿ ವಿಧಿ ಭವಣಿ ನಂಗಳುಂ ಬಕ್ರ ವಿಧಿಶದಾ ಥುಣವಳು ಬಕ್ರಾಮಿಂಗೆ
ಥರ್ಣಂಗಳುಂ ಬಕ್ರ ಮಿಗೆರಚಿಸಿ ಯಾ ಜಗದೇವ ನೈರ್ಪರಿಬಾ॥ ॥೩॥
ಕರಮೊಣೆದು ಬಸವವನ ನಾಂತ್ರ ವನಿತಿದಿ ಬಾರದ ಮುಸ್ಸತಾನಾ।
ಚರಿನಿದರವಿ ನಿಯ ಮಾಡ್ಬು ದಯಳವನಿಸುತ ಭಂಜ್ರಮಿಸೀ॥
ಪರಕರನ ನೆಲದೊಳ್ಸಗ ಮಂತರಿದಿ ಮಂಡಲವಾನಿ ಶಾರಿಸಿ
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ನುಳ್ಳದು ಶಾರ್ವರ ಶಾಲ್ಸನಂ ತೋಳಿಯೆ॥ ॥೪॥
ಪರ ಚರರ ಶೈವಯೊಳ್ವ ಳ ಬಸವ ಸಿರಿಯ ವರಿದಾ ಗ್ರಾಮಿಕೆ ಕೆಪ್ಪೆ।
ಕುರದೊಳಲ್ಲಿ ಗೆ ಶ್ರೋಗ ತೊಲ್ಬದೆ ತಾನಿರುತ್ತಿರಲು॥
ಭರದೊಳಿತ್ತಲ್ ಮತ್ತೆ ಜಗದೇವರದ ಶ್ರೈಮುಂದೆ ಕಾಣುತ

ತೆರೆಯು ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸ್ತೋತ್ರವಂತ್ರಿಯು ಕಿಡಿಯು ಮನುಜರ ಶಾಸ್ತ್ರ॥ ॥೫॥
ಬಾರದಿರು ನಿಂತು ಗದಿರೆ ತೊಡಂಬಾರಿ ಜಾನವಗಲಂತ ಭಕ್ತಾನೆ।
ಬಿ ದೂರವಾದೆ ತೊತ್ತ ಮ ಘೋಗೆಲೊ ಭಕ್ತ್ರರಿಗೆ ಘೋರಗೂ॥
ನಿರ ಶೈವಾ ಜಾರ ಧ ಮರ್ ಘೋರ ವಂಗತ ಜಾರ ಭಕ್ತಿ ವಿ ಜಾರ
ಜಾರ ಭಾವನೆ ನಿನಗೆ ತಾನವಿ ಬಾರಿಸೇ ಕೃಷ್ಣದೂ॥ ॥೬॥
ದೇವದೇವೇಶಂ ನಿ ನಗೆ ಪುಲದೈವ ಮಂ ಮನೆದೈವ ಮೂನಿರ
ಲಾವಸಂಬದ್ಧ ಮೂನರ್ವನರ್ಕೆ ಸ್ತೋತ್ರದ ಧ ಮವಲಾ॥
ವಾವ ವಷನ ನ ಚಿರ್ ಮತ ಜಡ ಜೀವಿಸಳ ಗಾಕ್ಷೆ ನಾವ
ನಿವು ದದಾವ ಷ ತ್ತುಂ ನಾವಂ ಶಾ ವಾ ಗಮ ನಿಗಮ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳ್ಳೂ॥ ॥೭॥
ಮಲಹರ ಸಮಜ್ಞ ನಶ್ವರ ವಸ್ತ್ರಗಳ ನಿಟ ತರ ಭೂಮಿರ ರದಿಗಳಂ।
ತೊಸೆಯ ಲಭ್ಯದೆ ಶಿವ ಶದಾಂ ಬು ಜವ ಸುತ್ರ ಮಾಂಗದೊಳ್ಳೂ॥
ತಳೆದು ಭಕ್ತಿಗಳ್ಗಾಲ ನೀರಂತಳ ದುಷ್ಕೊಳ್ಳು ವರೆ ಶಾರ್ವರೀಶನ।
ನೊಲಿದು ಪೂಜಿಸಿ ಕಂಸ್ವವಿಶ್ವರ ಸ ನ ಚಿರ್ದಿಲ್ ಬ ಕೃದೇ॥ ॥೮॥
ಚಿತ್ತ ಜಾರಿಗೆ ನೆನೆ ಶಿವ ಸ್ತೋತ್ರ ನೆತ್ತು ವರೆ ನೇನು ವ ಪ್ರೀತಿಯರಿಗೆ
ವೃತ್ತ ಮದ ಲಂಗತ್ರ ವಾದಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ವಿ ಮು ಖರದಾ॥
ಮತ್ತ ಕಮರ್ತೃತ ಚರಣ ಸೊಲಕೆ ಕ್ರಿಯಂ ಡೊಡೆ ಶಾವವಂ ನೆರೆ
ಪ್ರೊತ್ರ ಸುಭವಿಸು ವಂದವಲ್ಲಾಸ್ಯೋಳದೆಂತ್ರೆ ಸಲು॥ ॥೯॥
ಶಾಂಗ ವಿದು ದಿವ್ಯಾಗಮ ಧರ್ಮದೊಳ್ ಗಂ ಜಾಂಕರ್ ಭಕ್ತರಾವಾ।
ನಂಗ ಶೋಲ್ ಸರಿಯುಸುತ ವತ್ತಿಕು ಕ ಸೋತ್ರ ಮು ಬೃತೊಳ್ಳೂ॥
ಲಂಗ ಪೂಜ ಕರಾದವರಿ ಗಳಂಗೆ ಮಾಡಿದರ್ ನಾಶತೋಳ್ ವಾ ತಂಗ।
ಸಂಗ ಕ ಸುತ್ರ ದೋ ಷಂತ್ರಾತ್ರಿ ಸುಗ ದಾ ಶೀ॥ ॥೧೦॥
ಯೀಳದ ಯೊಳ್ ದು ದ ಶರ್ ನಾದವಿ ಶಾರದಾಯ ನೆದ ಶರ್ ಸದ ವ।
ಲ್ಲಾಳ ಸತ್ತರ್ ನ ಶಯುನ ಭೋಜನ ಪಯೋವಾದೀ॥
ರೂಳ ಸಂಕರಾಗುಸಂಗೆಳ್ ತ್ರಾತ್ರಿ ಸುವವೆ ಭಕ್ತ್ಯಾದ
ನಿಕರಿಂ ಮೊಳಂಭವಿ ಜನ ಜಮಂಗಳ ದೆಶೆಯೊಳ್ ಡೊಂಡುವ ನೀ॥ ॥೧೧॥
ಶಿದ ನರ ರಪದ ಭಕ್ತ ವಂಶದ। ಮನವ ಗಳ್ಳಿಂ ಶ್ರೀಗುಗ ಳಂ ಪದವ
ಧ ವಾಕ್ಯಂ ಜಲ ಭಕ್ತಿ ವರರಂ ಮಾಡಿ ಕೂದ ಲ್ಲಾ॥
ಂಬದಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ವಚೆಂತ್ತೆ ನ ಖ ಬಂಮ್ಮದಿತ ನೀಲವ್ರತಜು ಭಕ್ತಿಯೊ।
ಳೊದವಿದೆ ಲ್ಲೋ ಶ್ವರ ನ ಕೇತಯ್ಯಂ ಗಳಿನ ಲೋಕ್ಷಿ॥ ॥೧೨॥
ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ಗಾ ವ್ಯಯ್ಯನ ಮಳ ಜರಿತ್ರಮಂ ಶೇಳಕ್ಕೆ ತಾನತ।
ಚಿತ್ರ ವತ ಶಯ ಶಾಲ ಸಂತುಂ ಧತ್ರಿಯೊ ಕ್ರಿಯೊಳ್॥
ವೃತ್ತ ಶ್ರೌತ್ರ ನರ್ ಜಸ್ ಳತ್ರಂ ಗೋತ್ರ ವರ್ಗಂ ದಾಸದಾಸೀ
ಮಿತ್ರರುಂ ಗೋವಾಲಕರ್ ಸ್ವಾಸ್ವಾ ನಕ್ ಮಾಜಾರ್ಲಾ॥ ॥೧೩॥
ಯುವ ಪೊದಲು ಸೃಕ ಜರರ ನೆಲ್ಲರ ತ್ತಾವರಾ ಕ್ಷರಂ ಮಾಡಿ ತಾ ನುಂ
ಭವಿ ಗಳಂ ನೆನೆಯಂಬುಳ್ಳಕೆ ನಿಟ್ಟಿರ ಸು ಮಾತಾದಂ॥

ಅವರನು ಜಯಂಕೀಳ್ತೆಗಳ್ ನುಮವರಜ್ಞಾ ಮೆಯನೆಯೆದ್ದೆಮೆಟ್ಟನು
ಪುರರಕ್ಕೈಯೊಳ್ಳೆ ಕ್ಕೋಳ್ಕೆ ನಾಯ್ಯನು ಬಂದುದು ಸುಂಮ್ಮಾರಾ॥ [illegible]
ಪುಡನೆರವ ನಿಯ್ಯಂಗ ವಗಳ್ಳೋ ಕ್ಕುಡನ ತಾರಂತಂದು ಪುಡನಂ।
ರಡೆಯೊಳ್ ನ ತಂಕ್ರೋಗಬಡನಬ ಮಾತ್ರನಂಚರದಂ॥
ಕ್ರೋಡವಿಂತೆಗಳ್ ಘವಯಂ ವಿಧಜಿನ್ನಿಕ್ಕೋಡವದು ತೆ ಚಳ್ಕಗೆನ್ನಿ ಜ್ಜೆ।
ಪುದುವುದು ಕ್ರಮತೆನಂ ತ ಲ ಳರಂ ಮೋಳ್ಳ ಕ್ಕತತಿನ ದಲೂ॥ [illegible]
ಅನವರನವೋ ಲೇಳ ಕೀ ತ್ಕೈಯ್ಯವಿ ನಿಶ್ಕಳ ರಾಲಜ್ಞೆತ್ತಿನೆ।
ಜನರು ಕೈರಿ ದವೆಡೆಗೆಡೆ ನಿಕ್ಕಿಲವೆ ಸ್ಟನ್ನ ಳ ನೆಂತೆಂ॥
ನೆನದುಮಾ ತಾದು ತ್ರಿರಲವಂದಿರ ಮನದಪ ಬಲಂಗಳಗೆ ಇಲ್ಲದೆ।
ಪುನಮರು ಮೆಯಿಂದಾಳ ತೈಕ್ಕಂ ವತ್ತನ ಮು ತ್ತರಲೂ॥ [illegible]
ಕೋಲವಂ ಕೋಳ್ಳಂ ಕೂದಂದು ನ್ನಿಲ ಭವಿಗಳ್ ಕೈಯ್ಯೊಳ್ ನುತುಂ
ಮೋಲ ಚಕ್ಕ್ರಂ ತಾ ನೆನಾ ತ್ರಂ ಬನೆಗೊಳ್ಳ ನಾಡವನು
ನಾ ಳಿ ಬಿತ್ತು ವಚೆಡೆ ವದವ ಕೈ ಕ್ಕರದು ನಾ ಅಂದು ಬಿತ್ತುಗ
ಳಾಲಯಂಗಳ ಮನಗಿಳ್ಳ ನೆ ನೆ ಸುತ್ತ ನಿಕ್ಕೈವಿ॥ [illegible]
ಬಂದು ತ್ರಕ್ಕೋಣಾಗಳು ಬೀಜದ ಮುದಿರಳೆ ವಿಗೆಕ್ಕ ಜ್ಜೆ ನಕ್ಕಿಯ
ವಂದಿಳೆ ತಿರಲರಿದು ಕ್ಕಿ ಕೈಯ್ಯಂಗಳ ಷ್ಷಿಸಾ ತಾ॥
ವೆಂದು ಕ್ಕೋಳ ಗಲ ಕೋದದೀನಾ ಮ್ಮಂದು ನೀರಿ ಪೋದಬೀಜನ।
ನೊಂದರೊಂದ ರವಿವರ ವಳಿಯದೆ ಗುಡಿ ಇಕಿಗೊಂಡೊಯ್ಯಂ॥ [illegible]
ಕ್ಕೋನ ತಿದೆನು ತೆ ಜೆಲ್ಲ ಕ್ಕೋ ಗಳು ತಿರಲದಮ ಚಕ್ಕ್ರಂ ಳಿ ತಿ ದೀವಂ
ಪನಿನೆಬ ತ್ರವಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಶಿರವಾ ಇ ಬೆಳ್ಳದ ನಲಾ॥
ವ ಘುದೆಯೊಳ್ ಕೆಳ್ ಇ ಳಿ ಮುಳ್ಳ ಜೊಂ ಮೈಯ್ಯ ವೆಡೆವನಾ ತವಮಲಿ ವೆಯಂ ಕೆ
ತಿನ ಲರಿದು ಬೀ ಜಾಗಳಂ ಬಿತ್ತದೆ ಬೆಳ್ಳವ ನಂದೂ॥ [illegible]
ಯಂದು ಶೀಳ್ ಪೆಟ್ಟು ಚೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆಕ್ಕಾ ನಾಲ್ಕು ಟ್ಟು ದಲ್ಲ
ಯಂದು ಳ ರಚ್ಚಕ್ಕರ ಮಾಡಿ ವಿಯಂ ಕೀಳ್ ಲರಿ ವೆ ಮ ತಾ॥
ವಂದ ಪುಂ ತತೋಳ್ಕಂ ಕ್ಕೋಗಳ ಅ ದರಂದೆ ಕ್ಕೋ ಗದ ಜಿಂಕ್ಕ ಬಾ ವ ನೆ।
ಬಂದ ವಂದಿರು ಮತ್ತೆಂಯಂ ವಾವಿ ಕ್ಕರೀನ ಮುನ॥ [illegible]
ಯಿತ್ತ ಲೀ ಕು ರವೆ ತ್ತ ಕೋ ಕ್ಕಾ ವೆ ತ್ತ ತ್ರಂ ಸ್ಸಯ ಭಕ ತ್ತಿ ನಿ ಕೆ ತ ಯಿ।
ಜೆತ್ತ ನಡೆ ಇಡಿಯತ್ತ ಲೀ ಡಂ ಬರದ ಕೀ ಷ್ಟ ವನಾ॥
ಕ್ಕಿತ್ತು ಪೊಧರಿಪಿ ಯಂ ಬಾ ಯರ ವೃತ್ತ್ರಯಾಲ್ಲ ದೆ ಭರ ಜವಲ್ಲ ನೆ
ನುತ್ತ ಜರವ ತ ನ ನ ಸು ತ ಮಿ ನೆ ಯಂ ತ್ರಂ ಗಳಂ ಕೆ ಗಾಕ್ಷಿ॥ [illegible]
ಬೋರ ರಾ ನೆ ಯಂತ್ರ ವಿಯ ಕರ ಇ ಲಾರ ಮುಂದಿ ವಿದಿ ದೊ ದೆ ರ ಳ್ಳರು।
ವೈರಿಗಳ ಮ ತ ಬಿ ದಿಂದೆ ಕ ಜ್ಜು ವಂದು ವು ಸೂಳ ಯದಂತೀ॥
ಮೂರರರ ಭಕ್ಕ್ರ ನ ತುರು ವ ನಾ ವೂ ರ ಕೈ ಲ ದೊಳ್ಕೆ ಳ್ ತ ರ ಲ ವಿ ಜಾ
ಚಾರ ದಿಂ ಜೊಂ ಡೊಯ್ಯ ಲಾ ವೃ ಗ ಳಂ ಗ ರೋ ಗುತ್ತ॥ [illegible]
ಯುತ್ತ ಲ ಕ್ರೊ ಳಾ ಶ ನಿ ದ ನ ಮಿತ್ರ ಜೆ ಗಳು ಕ ಕುಗಳ್ಳರ

ವತ್ತೆ ಕ್ಷಿತಿಯುಲ್ ಸರಿಸಿ ಸಳುಮಂ ತ್ರಾಂ ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬಿಸಳ್ವಂ ॥
ವತ್ತೆ ಸೋಳ್ಗ ನಿಲಲ್ಪಡದೆ ಬಾಂಯಿದರೆ ಯುಕ್ತ ಕ್ರಿಲ್ಲಿಸೆ ಮೋರೆಯಂ ಪಾಂ।
ತಿತ್ತೆ ನಿರಿಂಗಾಳ ಕರಿಯೊಳ್ಳಿಂದ ನಡೆವ ತರಯಿಂ ॥ ೭೨೪
ಯಿದ ವರಿಮ ಬಿಸೋಳರುವದಾ ದ್ದುತ್ತ ಕ್ರದಯರಾಸುತನಾವುದಿತಿತಂ।
ದಡು ಸೊಡಲು ನೀಳಗುಗಡಿಯ ತೂಲ್ಲುವ ಮೇಯುತೊಲ್ಲುವಿಪ್ರಾ ॥
ಕೊಂದಿವು ಇವೆ ಮೂನಾಲ್ಕು ದಿನ ವಿರಿದಿರ್ದೊಡ ವಳ್ವಂದುತ್ತು ಪೋಳಪ
ಬಡುಳು ವಂದುಂ ಬರಿಯ ಸಮನವದೇಕೆ ವ್ರೊತ್ತಿರಲಾಂ ॥ ೭೩೪
ಯೀಗಳರವಿಂ ತೀಳೆ ಶಾಖಸಳಂಸ್ಥೋಸ ಬಿಡಿ ನೀವೆ ಸುತ ಬಡ ಬೊಡ।
ನಾಂಗಳ್ಳಂತೆ ಮರುಳ್ಳುದ ಮಗೆ ನೆಗೆ ನೆಗೆದಾ ವಾಂಬುತ್ತಾ ॥
ಬೇಸದಿಂದ್ಯೂ ದುತ್ತ ನಾರುತ್ತಾ ನಿಕ್ಕೆಗೆಮುಗುಪವಂ ನೆಕೆ।
ನೀಸುತಂ ನಿಲಂಗಳಂ ಬೆಸ್ನುಗ ಳ್ಯೊನ್ನೊಂದಿ ಹುತಾ ॥ ೭೪೪
ಬಂ ದುಳಧವಂ ತಪ್ಪಿದೇಳ್ವಂ ನಬಂದ ವಾರಿಯ ನೇಳ್ಳು ಬಾ ವಕೆ।
ಕಂದಳ್ವಿ ಬರು ತಿಕೆಡೆ ಯೊಳಿಳ್ಳೋ ಕಳಿತ್ತೈಯ್ಯಂ ॥
ಮೊರದಿ ನಿಕ್ಕು ದೂರದ ಮೊಳಿರಾ ಣುಕ್ತೆ ಬಂದುಕೀಲಾರ ಕ್ಷೆಂ ದುಮುಳ್ಳ।
ಸಿಂದ ಪಟ್ಟೆ ಯೊಳಗು ಸೆಯು ವೃಗಲ ಯದಿಕ್ಕಿದ ಮೂ ॥ ೭೬೪
ಮುರದೆ ಸ್ತಿಯ ನಿಡುಕ್ಕಿ ಕ್ರೊಡೆಮರಿದೊಡೆ
ಕರ ಸರಾಯಿಂದಿ ಕ್ರಿಸವ ನಿಮ ತೊರಲುತಿಪೊ ಲೊಳ್ಳುವಿ ಸೊ ಬಿಟ್ಟು।
ಕರೆವೃತ್ತಿ ವರಮರಾ ತಳವೆ ಸುತ ಭೊಗ ಟೀಯ್ಯುದ ವ ತ ಸುಳ್ಳದೊಡೇ ॥
ನರಗಪ್ಪುಟವೆಂ ದಿಸು ವಪ್ಪಂ ಕ್ರಾಳಿತರಿಪಿಕೆ ಬುಸಂವುಲ್ಲನಿಕ್ಕಲ್।
ನೆರದು ತುರು ವಾಪೋರಿ ನಿತ್ತ್ಯಲು ನೋಡದಿರು ತರಲಾ ॥ ೭೭೪
ತರ್ಪ ನೆಂನ್ನಂ ವಾವ್ರತ ವೆಮ ತೊರಲು ತಿಪ್ಪಿಪೋಲ್ ವನಾಸೊ ಬಿಟ್ಟು ಕರವೆ।
ತ್ರಿವ್ವವಂ ಭೇಯುಮ ತತತಿಗಳ ನಿತ್ತ್ಯ ನೋಡು ನಪ್ಪಾ ॥
ಯಿಲ್ವೆಡೆಗ ಬಯುಡು ವವು ಬಾಗುತ್ತಿ ಕ್ಷ್ಪವರಮವೆ ಯಂ ಬಳ್ಳನಿ ಬರು।
ತರ್ಪವರ ಬುತ ನಾಲಾಗೆಗಳಂ ನೀಡಿಕ್ಕೊಳ್ಳು ತಿರುವ್ರಾ ॥ ೭೮೦
ಪೊಟ್ಟಿ ಯೊಳ ಸಂಚರಿಡುಳ್ವ್ರೊ ಮೃಂ ಮುಟ್ಟಿಪ್ರೂ ಜಳದೇವರಿಗೆಮನ।
ತಿಟ್ಟು ತಾವಂ ತೆರಗೆರಾ ನಿಲದಿಲಾಕ್ಕಿ ನೆಸಿ ದುವಪ್ಪಾ ॥
ನೆಪ್ಪಿ ಮಲ್ಲಿಂ ಫಿರು ಮೊಡಗಿ ದನಿಸು ಎಪ್ಪು ವುವು ತಪ್ಪಿಲ್ಲನೆಂಮಂ।
ದಿಟ್ಟ ಸ್ಟೈಯ್ಯಂ ಬಪೊಯ ಕೆಲ ಕೈಯ್ಯ ಸ್ಥಾದಿಮೊಳ್ಳದ ಪ್ರಾ ॥ ೭೮
ಆಕೆ ಸ್ಥುಸಳ್ಳಾ ಮಾಳ್ದಿಯಾಂದು ಪತಾನಿ ಮುತ ಬಾಯ್ಸು ಪಿಪ್ಪಿರಲು ತರಲಾ
ಅರಿಯ ನರಿದೊಳ್ಳ ನಿಳ್ಳಿದಾ ಸ್ವರುಗಳಿಲ್ಲಂ ॥
ಯೀಕದಂ ಕಪ್ಪಿದ ವಲಾ ಯನುತ್ತೋಳ ತಮತಮ ಮತ್ತಾ ಯಾಸ್ಥದಿಕೆ
ಗೆಪ್ಪಿರಿಯೊಳ್ಳಂ ನೋಡ ದರಿಬರೆ ಸಮರುಗದಿರು ತರಲಾ ॥ ೭೯೦
ಕರು ಸಳಂಮೇಲ ಯಿದದವಿ ತಾನೆ ಜ್ಜಂರಿ ಶಿಂತಂಸೆಕೈಯ್ಯಾ
ನರೆರವದರಿ ಜೊತಂಮೇಳು ಸಳ ವಿನಾಕಂ ಮುಟ್ಟು ದೊಡ ಮೋಡಿಲ ॥
ವರುವಿಮೊಳಕ್ಕೆ ಕ್ಷಿಲ್ಲದಿಳ್ಳು ದವರಿದು ವಳ್ಳಂಯುವಾಲು ಖದ ಸುಶೆಯುಂ
ತ್ರಿರೆಯು ತೊಡವಂ ಜಾವಮ ನವರಿ ಕಂದಿರದ ಪೊಸ್ಕಾಳ ॥ ೮೦

ಶಿಲಪ್ರತಿಂಬಾಲಿಂಗಲ್ಗಂ ನೆಗೆದಲತೆಂದಿಪ್ಪುದು ತನಿಸಿಟ್ಟನೆ।
ತಲೆಗಳ್ಗಂ ತಾಪದಿ ಹೊಸ್ತು ತಳರಿ ಆನವದೇವರ ನ ॥
ಬಳ್ಳಿದಿ ಬಳ್ಳಿದಿ ಬರುತ್ತ ಲಿಂಗದ ಬಳ್ಳಿಯೊಳ್ ಗಲಿದೆಗ ಮಾಡಿಸೋ ಸ್ತುತಿ
ಸಲಪು ತೊಪ್ಪುಗಳ್ಗರಲು ಮೋಟಕ್ಕಜನರು ಪರಿಗರರ ॥ ೨೨॥
ಯುಕ್ತ ಲಿಂಗದ ನಗಳ್ನಂಗಳಿಂದ ತ್ರಪ್ಪೋದುದು ಮೊದಲು ಶಿವಗಳ್
ಕೊತ್ತ ನಂಮ್ಮಯ ಪ್ರಿಲ್ಲನುದಕದ ಮೊಲ್ಲದಿವಗದಕೀಳ
ಪುಕ್ತ ಮುದಳಾವ ಲಿಂಗವೇ ನಿಜ ವೆಕ್ತ್ರ ಬಾಷ್ಪಯ ನೆಲ್ಲದ ಪರುಷಂ।
ಜೋತ್ನ ಲಿಂಗಪ್ಪರಾ ಖನದ ನಿಯಮಾ ಗಳ್ಗಂ ತಾಳಿತಿನೀ ॥ ೪೨೩॥
ಧಂಗಡಿ ದಿಕ್ಕಿ ತ್ರಿ ಮ್ಯಂಗಳ್ಗಪ ದಂಗಳ ನೆನವು। ಬಾಗಿಪ್ಪೊಡೆವಡು।
ತಂಗವು ಬಟ್ಟಿತ್ತೆ ಯದ್ದಿ ಮೆ ಜಂಗಮಾತ್ಮಗಾ ದೊರೆ ಕೆಬ್ಬೊಳ
ಲಿಂಗದಿಡೆ ಗೆಡಿ ಗಾಳಿ ದಳ್ಳಿನ ಲ್ಯಂಬಿ ನೋದು ಕಂಗಳ್ಗಂ ಪಡಿಪ್ರತ್ತ
ದಂಗಳ್ಗಂ ಪಡಿ ಪ್ರತ್ತ ನೆಕ್ಕಿ ಹೊಳ್ಳ। ತ್ತ ಮೆಪ್ರಗಳ ನೋ॥ ೪೨೪॥
ಮಲನು ತಾಳ್ಗಳ ಕೆಜ್ಜುಲುಗಳ ಗಳ್ಳದಿ ತೊಡೆ ಯೊಳ್ಗಿರವಿಂದ
ಗಳ್ಕೆರ। ಗಳ್ಗಂ ನೆನೆಯು ತಂ ಬೇ ಯಂದ ನಿಜ ತಿರಲಾ
ಬಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ತ್ರಿಮುಖಾ ಗಳಾ ಗೋಳಲ ನೆಲ್ಲಂ ಕ ತರ ನಿ ದಿಕ್ಕೆ।
ಕೊಳು ತಿರಲ್ಲವ ನರಿದುಕ್ಕರುಗಳ್ ಬಂದರಿ ಜುತರಲಾ॥ ೨೨೫॥
ಬಿಡದೊಡನೆ ತ್ರಾಯಿಗಳ್ ಕೂಲಿಗಳ್ ನೊಡ ನೊಡ ನೆರವುಗಳ್ಗೆ ಲಿಂಗ ಮೆಯ್ಯಿ।
ದಡವಿ ಬಾಚಿ ಹೊ ಳ್ಳುತ್ತಿರಲ್ಲಾ ಜಾಲ್ಲ ರಗಳ ನಪ್ಪಿದದೇಳ
ಆ ಡರಿ ತಾಳೀ ಲಾರಮಂ ತಾಗಡೆ ನಿಡ ದೇಕೀ ತ್ರಿಮುಗಳ ಮೆಸೆ।
ಯಡೆಯ ಶರಣಗಳ ತೆಲ್ಲಸಂ ರಾವ ಭಕ್ತರ ದವಲ್ಲಾ ॥ ೪೨೬॥
ಯೀ ಶ್ವರರಂ ಕೂಡಿ ಪೃಧ್ವಿಲ್ಲಂ ಮತ್ತಿ ಲೀನ ತೆಯಲ್ಲ ಗುರು
ಮತ ವಪ್ಪದೆ ಕೀಳತ್ತೆ ಶ್ರೋಂದರ ನಾ ಚೆತ್ರ ಮ್ಯಂತಂ ನ್ನಾ॥
ಪತ್ತಿ ವಿಮುಳ್ಗರಗ ಭರ ಪಾ ನಿದರ್ ತ್ರಿಶಯ ನಲಾ ಪಾಲಂ ನ್ನ ಜ ನಿ ಮುವ
ಮುತ್ತಗೆ ಲಿಂಗ ವನೊಂದ ನುದಯು ಮುವಡೆ ಮೊಳ ನಿಧಿಲಾ॥ ೪೨೭॥
ಸ್ಪಿಂದೆ ಜನಿಧಲು ಬಾಲಿಕೆಗೆ ಜಾ ಹೊಂದು ಲಿಂಗದ ಛಳ್ಳ ವಡಿಕ್ಷ ದಿವ
ಲಿಂದು ಮು ಖಿಳ ತಿ ಗರ। ದಿದಡಿತ ಪ್ರ ಶೇನ ನಾದ ನಲಾ॥
ಸಂದವಂ ನಿಲ್ಲದ ಬ ಮುಮು ಕಳ ಪಂದಪ್ಪುದಿದಂ ನೋಡಲಾ ಗದು
ಸ್ಪಂದ ಶರ ಗಾಣಿತ್ರ ಗಳಾ ಳಿಂ ತ್ರಾ ತ್ರಿಮು ನೋಡಿ ದೊಡೇ॥ ೪೨೮॥
ನಿನು ತಿದ ದ್ವಾರು ಧಂಗಲಿಂಗಂ ತನೆಯ ನಮೋ ನದಿಯ ಬಿದಿ ಮೊಳ ಕ್ಷಿಮಾತ
ಲ್ಲಿನು ಕಶ್ರೋಂದರ ನಾ ಚಿದೇವಂ ಜನವರಿಯ ಲಂಮಾ।
ತ್ರಮುಜನಂ ವಜನ ದಿದನಂ ಮೊಡವ ನಿಯೊಳು ತ್ತ ಮ ಮಾಗನಿ ರಣೀ।
ನಮುರ್ಧಾ ನಿದೆಪ ಮಾಗನ ಮಾ ಮಾಗನ ವೆನಿ ನನೆಕೀ ಳಾ॥ ೪೨೯॥
ನಿನೆಗೆಳ್ ಕರ್ಣಾ ತ್ರ ಕತ್ತಿ ಯಾರಿ ತೊಟ್ಟನೆ ಶಳುಗಳ್ಗಂ ಹೊಕ್ಕ ಮೆಲ್ಲಪು.
ಪನದಳ ಕುಳ ಮಗಳ ದುಃಕ್ಕ ಮನಂಗಳೊಳ್ ಗಿರಲಾ॥
ಮನವಿಜಾಂ ತಕ್ಕ ನಂತವನ ನುವಿಕ್ಕನೆ ಬಿಡುವನೆ ಮೊದಲ ನರ್ತ ಮಾ

ಗವರಿದಿ ಪ್ರಿಗೆಯಿಂದಮೊರವಿ ತೋರಿ ನಿದಕ್ಕೆ ಸ್ತವಿಯಾ॥ ೪೭೦
ಬಾಲರಾ ಮಕರ ಪೆಟ್ಟಿಯಾ ಜಾಂಡಾಲರೊಡನೇರಿ ಕಿರ್ತನಿಂತೆ
ಕಾಲವ್ರಂದ ದ್ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರೊಳ್ಗಲ್ಲದೇ ಬಳ್ಳಾಕ್ಕೆ॥
ಮೇಲೆ ನಿಜ ಶುದ್ಧಲಿಂಗಾನಿಲೋಲ ಭಕ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಂಗಾ।
ಬಾಳ್ವವರ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲವೊ ನಿಸ್ನೇಹರಿಯ ಬಳ್ವುದೂ॥ ೪೭೧
ಮರುಳ ನರಿ ವನೆ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪಾವರ ನರಿ ಫದೆಗರುತಿಯವಾ।
ಚರಣಿಯಂಗಾ ಫನ ಭವರಿ ವ್ರದೆ ಮೊದರ ದೇತ್ರಿಯಮಾ।
ಗುರುಡ ನರವ ನೇಕವುಡ ನೆಂಮಂ ಮೊಕವ ಶ್ರಬ್ಬವನೆ ಕ್ತ ಬಲ್ಲಂ।
ನಿರಂತ ವರಿ ವದೆಕಾಲ ಘನಿಯಂ ಕಿರುರೊಳಿರ ಬಕ್ಕನಾ॥ ೪೭೨
ಜ್ಞಾನನರಿ ವ್ರನೆ ನಾಲ್ಕ ಲೋಕ್ಕವ ನೇನ ಬಲ್ಲುದ ಬೇಕ ನಂಬುನಿ।
ದಾನದಾಳ್ವವರಿ ವುದೆ ನೊಗಾನದುಳು ಶುವರದವಂ॥
ಧ್ಯಾನವಂಕ ಬಳಿನ ಕಾಣ್ಬುದೆ ಜ್ಞಾನರೀ ನರಿ ಸಕಮಲಿಂಗಾ।
ಧ್ಯಾನಗ್ನಾನ ಭಕ್ತಿನಿ ಪಾನ ಬೋಧೆಯ ಪಂ ನರುದುಕ್ಕೆ ಗಾಂ॥ ೪೭೩
ಅಂಗನಾದ ವಿಧಿಂಯವಗೆಯ ಜೀವಂಬುಳ್ಳದಱು ಧೆಯ ನತೆ ಹವ ಶವ।
ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿಕ ಧ್ವಬೋಳ್ಳಲ್ ಚರಿಯುವ್ವದ ಮಾಣ್ದ।
ಕಂಗಳಗೆ ತಮ ಪುರಿದು ಮಾರ್ಗನಂಗಳೋಳ್ ಕ್ಷಣ ತಿನದು ವುದೆಲ್ಲಂ
ಮಂಗಳಾಂಬ ಕರ ಕ್ತವಿಕಗಾಜಂ ಧಂಸಿದಂ ತ್ತೇ॥ ೪೭೪
ಪಟ್ಟಿಯೋಳ್ ಮುರ ನೇನ ಬಂಪಳ ವಟ್ಟರಲುಲಿಗ ಪ್ಪಾಪಿಡಿದುಮ ತಿ।
ಗೆಟ್ಟುಕರ ದವೆ ನೆಂಬವಂನ ಪ್ರೋಲ್ಲರಿಯ ತವರಾಜಂ॥
ಕಟ್ಟೀದಿ ರೊಳ್ಗೇಗಳ್ಗುಲಿ ರಲದಾ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಕೆಡಂ ಮುಟ್ಟವವೋಲ್
ಘಷ್ಟಿ ವಜ್ರ ಮಿರಲ್ಕೆ ಮುರಗಿಯ ನದ್ದಿಗುವ ವವ್ರೊಳು॥ ೪೭೫
ಶಾರಿಜಾಶಂನೆರೆಯೋಳ್ಗುತರ ಭಗುರುರಂಗಳ ನೆಳ್ಳಲನ ತಿನದಿ।
ಶಾರದನ ವೋಲ್ ಲ್ ಪಿದೊರೆಯ ಮರಕ್ಕೆಡೆಗೆ ದಾಂಪಾದುಗಾ॥
ತೋರವರ ಬತ್ತದಿಪ್ಪ ರಿರಮಣ ವಡಾರಿ ಮೊಳೆಯೋಡಂ ವಿಡಿದು ತಾಂ।
ಕೆರೆಕೆಯ್ಯು ಪೆನೆಂದ ವನವೋಲ್ಕೇಳು ಜನದೇವಾ॥ ೪೭೬
ಶಿವ ಪಮಳ ಖು ಭಕರ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಂಪೆ ಮುಖ ಪಾ ಗಿರಕರ ಮರ್ಗವಿಧಿ ಗಳ್ಳ।
ತಮಕೆ ವಿಶ್ವಪೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಪ್ಪವೋದೆಯಲಾ॥
ಹುಮತಿಗಳ ಫುದೆಪರ ಭಕ್ತಿಯ ಪವ ಕೆಶ್ವವಲಿಂಗ್ರಕರ ತಿಯ
ಸಮವುಲಾವುರಿ ತಿರೆ ಕ್ತಿ ನದಕರುಂ ವಕ್ತೆಂದಿಮ ಗೇ॥ ೪೭೭
ಶಿಲವ್ರ ದಗ್ಗುದಕ ಮೊ ಳಲು ಬಿಪೆಳ್ಳೆ ಗಳೆದೊಗೆದೊಡಂ ಬಾಳ್ವದದಾದು
ಬಿಳ್ವ ದಕುದೆಂಬ ಳ ಪಗ ಕುಗಳ ನಿಕ್ಕ ಬಿಗಿದೊಡೆ ನಾಯ ಬಾಲವದಾ॥
ಬಾಳಕೆ ನಾಳ್ಗಕೆ ವನಿ ನವಪ್ಪದೆ ಜಲದೊಳ್ಗಳ್ಗಿನೆ ನೆಯ ಪಾದೊಡೆ।
ತಾಲ್ವಿಯು ಮ್ರುದು ಪಾನಿಘ್ನದೆ ತಾ ನಾವರಿ ಯಂದೋ ೪೭೮
ಬಡಕೆ ಕಾಲನದೇವ ನೆರದೊಡೆ ಬಡು ವುದೋ ಕೆಗಾ ನಿಷವನೆ ನಿತಾ
ಮೊಡೆ ಮಧುವನೆರೆ ವರೆದ ವಿದೊಡಂ ಬೇವಿ ನೊಳ್ಳನಾ ಮಾ॥

ಶಿಲಪ್ರಸಂಬಾ ಲಿಂಗಳಿಂ ನೆಗೆಳಲ ತಂದಿಪ್ಪಿಹು ಕನೆ ಬಿಟ್ಟನೆ।
ತಲೆಗಳಿಂ ತಾಪಾದಿ ಹೊಳ್ಳು ತ ಶಿರಿ ಶಿವನದ ಹೇ ವರ ನ ॥
ಬಳ್ಳಿವಿ ಬಳ್ಳಿವಿ ಬರುತ್ತ್ರ ಲಿಂಗದ ಬಳ್ಳಿಯೊಳ್ ಗಲದೇಗ ಮಾಡಿಸೋ ಕ್ಷುತೆ
ವಲವು ತಾವು ಗಳ್ರಲು ಹೋ ಟಿಕ್ಕ ಜನರು ವಿರಸರಿರ ॥ ೪೨೨
ಯುಕ್ತ ಲಿಂಗದ ನೆಗಳ್ದು ಕಳ್ರಿಂದ ಕ್ರಿಯೋದುದು ಮೊದಲು ಶಿವುಗಳ್
ಸ್ತೋ ತ್ರ ನಂಮ್ಮಯ ಪ್ರಿಯ್ಯನುದಕಿವ ಮೊಲ್ಲದಿವಗದಕ್ಕೇ ॥
ಪುಕ್ತ ಮದಶಿವ ಲಿಂಗವೇ ನಿಜ ಶಕ್ತ್ರ ಭಾಕ್ಷಿಯ ನೆಕ್ಷ ದರುಷಂ।
ಮೊಕ್ಷ ಲಿಂಗಕ್ಕಿರ ಶಿವನದ ನಿಯಮಾಗಳಂ ತಾಳಿದಿನೀ। ೪೨೩
ಧಂಗಡಾದಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯ್ಯಂಗಳ್ ಷ ದಂಗಳ ನೆನವ। ಬಾಗಿಪ್ಪಾ ಡವದು।
ತಂಗವು ಬ್ಬತ್ತೆ ಯಿದ್ದಿ ಪೆ ಕಂಗಾಕ್ಷ ಗಾ ದೊಳ್ ಬುದ್ದಿ ॥
ಸಿಂಗಡೆದೆಗೆದ್ದೆ ಗಾಳ ಕಳ್ರಿಗ ಳ್ಳುಂ ಬಿ ವೋ ದು ಕಂಗಳ್ಗಂ ಕೂಡಿಪ್ರಕ್ತ
ಕಂಗಳ್ಗಂ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕ್ತ ನೆಕ್ಕಿ ಹೊಳ್ಳ। ತ್ರೈ ಪ್ರಗಳ್ ನೂ ॥ ೪೨೪
ವುಲಗು ತೋಳ್ಗಳ ಕ್ಕಿಜ್ಜು ಲುಗಳ್ ಗಳ್ವಿ ತೊರೆ ಯುಲ್ಲ ಕುವಾಂದ
ಗಳ್ಕೆಕರುಗಳ್ಗಂ ನೆನೆಯು ಕಂ ಚೇಯಂದ ರಿಜು ತಿರಲಾ
ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯ್ಯಾ ಗಳಾ ಗೋಕುಲವ ನೆಲ್ಲಿಂ ಕ ತಿರ ದಿ ದಿಕ್ಕೆ।
ಕಿಗಳು ತಿರಲ್ಲ ವ ಪರಿದುಕ್ಕರುಗಳ್ ಬಂದರಿ ಜುತಿರಲೂ ॥ ೪೨೫
ಬಿಡಮೊಡನೆ ತಾಯಿಗಳ್ ಹೊಲಿಗಳ್ ನೋಡ ನೋಡ ನೆ ಕರುಗಳ್ಗೆ ಪಿಂಗೆ ಮೆಯು।
ದಡವಿ ಬಾಚಿ ಮೊ ಳ್ಳುತ್ತಿ ಕಲ್ಪಾ ಜಿ ಲ್ಲ್ಲೆ ಕಿಗಳ ನಕ್ಕಿಪದೇ ॥
ಅ ದಲಿ ತಾಕ್ಕೀ ಲಾರವುಂ ತಾಗಡೆ ವಿಷ ದೇಕ್ಕೇ ಕ್ರಿಯ್ಯಗಳ್ ಮೆನೆ।
ಯುಡೆಯ ಶಿಶುಗಳ್ ಕೆಲ್ಲಸುಂ ತಾ ವ ಭಕ್ತ್ರ ಕರುವಲ್ಲಿ। ೪೨೬
ಯಿ ಕರರಂಕೂಡಿ ಪ್ರುಗದೆಲ್ಲಿಂ ಪು ತಿ ವಿಶೀ ನ ತೆಯುಲ್ಲ ಸುರು
ಪುತವಪುದಕ್ಕೇಳ ಕ್ರೆ ಷೆಂದರ ನಾ ಜ್ಜ್ರಿಯ್ಯಂ ಕಂನ್ನಾ ॥
ಪ ತಿಗೆವಿಮುಳ್ರಗ ಭಗ ತಾ ಗದಗ ತಿಶ ಯ ವ ಲಾ ಶುಂ ನ್ನ ಜ ನಿ ಪುವ
ಪುತ್ರಗೆ ಲಿಂಗ ವನೊಂದ ನುದಯ ಪುವಡೆಯೊಳ್ ವಿಗಡಲೂ ॥ ೪೨೭
ಶಿಂವೆ ಜ ನಿ ಫಲು ಬಾಲಕ್ಕೆ ಗೆ ಚೀ ಕೊಂದು ಲಿಂಗವ ಕಳ್ವ ಪಡಿಕ್ಕ ದಿವ
ಲಿಂದು ಮು ಖಿವ ತಿ ಗರ। ದಿ ದಡೆವ ಪು ಕಾ ವ ನಾ ದ ನೆಲಾ ॥
ಸಂದವಂ ನಿ ಲ್ಲದೆಬ ಡು ಮು ಕಳ್ ಹಂ ದಪುದಿದಂ ನೋಡಲಾ ಗದು
ಧಂದ ಕರ ಗಾಳ್ಕೊ ನ್ನ ಗಳೊ ಳಿಂ ತ್ರ್ಯಾ ಕ್ರಿಯ ಮೋಡಿ ದೊಡೇ ॥ ೪೨೮
ವಿಸು ತದ ದ್ಯು ಪು ಧಂಗಲಿಂಗಂ ತನೆಯ ನ ಮೊಗದೆಯ ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಟ್ಟ್ಲಿಹುದ
ಪ್ಪಿಸು ಕ್ರಿಷ್ಟಂದರ ನಾ ಬಿದೇಕ ಜನವರಿಯ ಲಂ ವು।
ತ್ರಸು ಜನಂ ವಜ ನಿದನೆಂ ಮೋಡವ ನಿಯೊಳು ತ್ತ್ರ ಮ ಮಾಗ ನಿರನೀ।
ನನುರಾ ವಿದೆಪ ಮಾಗ ಕ ಮಾಗ ನೆ ನಿ ನಕೆ ಕೇ ಳಾ ॥ ೪೨೯
ವಿನಗೆಳ ಕ ಶಾ ಕ ಕ ತಿ ಯಾಕೆ ಕೋಟ್ಟನೆ ಕ ಶುಗಳ್ಗಂ ಹೊಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ಪು.
ವು ನದಕ ಕುಕ ಮಿಗಗಳ ದುಃಕ್ಕ ಪುಗಂಗಳೊಳ್ ಗಿರಲೂ ॥
ಮನವಿಜಾಂ ತಕ್ಕ ನಂ ತವನ ನುಪ್ಪಿಕ್ಕನೆ ಬಿಡುವನೆ ಮೊದತ್ರ ವಕ್ಕ ಮು

ಗವರಿದಾಬ್ಬಿಗೆಯಿಂದಮೊರದಿ ತೋರಿ ನಿದೆಕ್ಕ ನ್ನದಿಯೊ॥ ೪೪೦
ಬಾಲರಾಮಕರ ವೆಟ್ಟಿಯೊ ಚಾಂಡಾಲರೊಡನೇರಿಕಿರ್ತನಿಂತೆ
ಕಾಲಪ್ರಂಚ ದೃಷ್ಟಿಯುಕ್ತ ಬೊಬ್ಬಲ್ಲದೇ ಬಳ್ಳಿರಾ॥
ಮೇಲೆನಿಳೆ ನಿಜ ಶುದ್ಧಲಿಂಗಾನಿ ತೋಲಭಕ್ತಿಮಲಕ್ಷ್ಮಮಂತಾ।
ಚಾಳಪಾಪಜ್ಞೇಳಿಲನೊ ನಿವೇಳೆರಿಯು ಬಕ್ಕುದೂ॥ ೪೪೧
ಮರುಳನರಿ ವನೆ ಬುದ್ಧಿಯಂಪಾವರ ನರಿ ಪ್ರದೆ ಗರುವಿಕೆಯಪಾ।
ಚರಣವಿಯಂಗಾ ಫರ್ಭವರಿ ಪ್ರದೆ ಮೊದುರ ದೇಶ್ರೀಯಮೊ।
ಗರುಡ ನರಿವ ನೇಕ ಪ್ರದೆ ನೆಂಬುಂ ಮೊಳೆವ ಪ್ರಬ್ಬವನ್ನೆ ಕ್ರಬಲ್ಲಂ।
ನಿರಂತ ವರಿ ವದೆ ಕಾಲ ಫರಿಯಂ ಕಿರುಕೊಳ್ಳರ ಬಕನಾ॥ ೪೪೨
ಜ್ಞಾನನರಿಪ್ರನೆ ನಾಕ ತೋಳ್ಕವ ನೇವ ಬಲ್ಲುದ ಬೇಳೆ ನಂಬುನಿ।
ದಾನದಾಬ್ಬವರಿಪ್ರದೆ ಮೊಗಾವ ಮಕುಳುವರ ದಿವಂ॥
ಧ್ಯಾನವಂಕ ಕಾಲಮ ಕಾಣ್ಬುದಿ ಜ್ಞಾನರೀನರಿ ಗಳಮ ಲಿಂಗಾ।
ಧ್ಯಾನಗ್ನಾನ ಭಕ್ತಿನಿ ಪಾನ ಬೋಧೆಯ ಚೆಂ ನದ್ಯದುಕ್ಕೆ ಗಾಂ॥ ೪೪೩
ಅಂಗಣಾದ ವಿಧಿಂಯೂವನಿಯು ಜೀವಂಬುಳ್ಳದನು ಧೆಯ ನತಿವ ಳವ।
ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾ ಭಕ್ತಿ ಶ ಧ್ರವೆಬ್ಬೋಳ್ ಚರಿಯಪ್ರದ ಮಾಣ್ಬಾ।
ಕಂಗಳಗೆ ತಮ್ಮಪ್ರಾರಿದುಮಾರ್ಗ ಸಂಗಳೊಳ್ ವತಿ ನದು ಪ್ರಶಲ್ಲಂ
ಮಂಗಳಾಂಚಿ ಕರ ಕ್ರಕಾಶಿಗಾಜಾಂ ಧರಾಸಿದಂ ತ್ರೈಲ॥ ೪೪೪
ವೆಷ್ಟಿ ಯೋಳ್ ಮುರವೇನ ಬಂಪೆಳ ವಟ್ಟರಲುಲಿ ಪ್ರಾಪಿಡಿದುವು ತಿ।
ಗೆಬ್ಬುತ್ತಿರದಳೆ ನೆಂಬವಂನ ಪ್ರೋಲ್ಲಾರಿಯು ತವರಾಜಂ॥
ಕಬ್ಬೀದಿ ದೊಬ್ಬೇಗಳ್ಳು ವಾರಲದಾ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಡಂ ಮುಕ್ಕುವವಪ್ರೋಲ್
ಫೆಷ್ಟಿವಜ್ರ ಮಿರಲ್ಕೆ ಮರಗಿಯ ಸಧ್ಬದುವ ನಪ್ರೋಬು॥ ೪೪೫
ಕಾರಿಜಾ ತಂನೆಕೆಯೊಳ್ ಮುತಿ ಭಂಗುರ ರಂಗಳ ನೆಳಲ ವ ತರ್ನಿ।
ಕಾರಿದ ನಪ್ರೋಲ್ ಲೆ ದೊರ್ಗೆಯ ಮರೆಕ್ಕಡೆಗೆ ಬಾಂಬಿದುವಾ॥
ತೋರವರ ಬಲ್ದಿಪ್ಪ ಶಿರೆಮಡ ವರಾರಿ ಸೊಕೆಯೊಡಂ ಪಿಡಿದು ತಾಂ।
ಕರಿಶಿಯುಬ್ಬಿಪೆಂದವನ ಪ್ರೋಲ್ಕೀಳು ಜನದೇವಾ॥ ೪೪೬
ಕಾಪವಮಳ ಖ ಭರ ರ ಭಕ್ತಿ ಮಾ ಗಂಸಿ ಪುಖಪಾಶಿಕೆ ಕೆ ಮರ್ಗವಿಧಿ ನಲ್ಲಿ।
ತಮಕೆ ನಿಳ್ಕಿವೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಿಪ್ಪುಪ್ರೋದೆಯಲಾಂ॥
ಹಮಾ ಗಳ ಶುದೆ ಸಿರ ಚಿತ್ತಕ್ತಿಯ ದವ ಕೆ ಶ್ವರ ಲಿಂಗೈಕರ ರತಿಯೊ
ಗಮಪ್ರಲಾಪ್ರಾ ತಿರೆ ತಿ ನಧಕರ ಧಂವ ದತ್ತ್ರೆಂದೆ ಮ ಗೀ॥ ೪೪೭
ಶೆಲಪ್ರಧಗ್ಯಾದರೆ ಮೊ ಳುಲು ಬಿಗೆ ಗಳ ದೊಗದೊ ಡಂ ಬಿಳ್ದುದದು
ಬಿಳ್ದ ದರುದೇರಂ ಬಳ ದಗ ಕುಗಳ ನಿಕ್ಕಿ ಬಿಗದೊಡೆ ನಾಯ ಬಾಲವದು॥
ಬ್ಯಾಕೆ ನೀಳಕೆವಿನಿ ನ ವಪ್ಪುದೆ ಜಲದೊ ಳಿಗಳ್ಚಿ ನೆ ನೆಯು ಕದೊಗಡೆ।
ಕಾಲ್ಕೆಯು ಮೃದು ಪಾಗಿ ಪುರ್ಗದೆ ತಾ ನಾವಗಿರಿ ಯುಂದೇ ೪೪೮
ಬಡ ಕಾಲ ನದೇಪ ನೆರ ದೊಡೆ ಬಿಡು ಪ್ರದೇ ಕೆಗಾ ವಿಷವ ನಿತ್ತಾಂ
ಮೊಡಿ ಮಧುವ ನೆರೆ ನೆರೆದ ರೆ ಮೊಡಂ ಬೇವಿ ನೊಳ್ ಸಾ ಕೂ॥

ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಾನಿನಿವರುದೆ ಹೋಡೆಯ ಮಡು ಗದೊರತು ತ್ರೈರ ಮುತ ತ್ರೈಗಳ
ಬರಿಯ ಮಂಡಾಕ್ಷೇಳಸ್ಥದ ಲ್ಲಾ ಅಂತ್ಯ ಮಲ್ಲಬೆಯೂ॥ ೪೪೯೯
ಮತ್ತೆಯುಂಡೂಳಿಗ್ರಂನ್ನ ನೇಳಿಕೆಂ ಳ್ತು ತ್ತು ಗೂಳ್ಳದ ಬಾಳಜವಂನೆರೆ।
ಬತ್ತುವಂದಬೆರಳ್ಳುಗರದ ವೃಷಂಗಳಿಂಳ್ಳಡದು।
ಮತ್ತು ವರಕೆ ಳ್ಳುಯಿರು ಗಳ್ಳಾಗೆ ಕೆತ್ತೆ ಗೋಳ್ಳಚ್ಚಿ ಸೋಳು ಮೂತ್ರವಿ।
ರತ್ತೆ ದಾದಾಗವುತಯ ನತ್ತಕೆ ನೆಂಬ ಫಂದದೊಳ್ಳಗು॥ ೪೫೦೪
ವಲವುಮಾಗಲಲ ತ್ರಾಘುಸ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಂ ಜಲಾಯ ನವಿಗವಿ ಸಾಂಯಕಾಲಂ
ಕಾಲಂ ಕೆಸ್ಟೆದು ತ್ತೆರದಿಂಬಾಂ ಕ್ಷರುಂಬದೊ ಕಿರದು ದಕ್ಕದಂತ್ರೇ।
ನೆಳ್ಳಲುಕೆಪ್ಪೆಮದ। ಜದಂ ತು ಜ್ವಾಲಾಕಲಂಗಳಶಾಸ್ತ್ರ ಖಳನೆ [illegible]।
ಗಳುಖಬದಿ ಭವಬಂಧ ನಷ್ಟ್ವಳ ಗಾಕವೆಂತ್ರರ ಮಾ॥ ೪೫೧೪
ಭೂತ ಗ್ರಾಮದೊಳ್ಸ್ವಜನ ಗೋಗೇಕವುಮುಂನ್ನ ಗಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುದರಿಂ
ಶಾತಮಂಗಾಯಿತ್ತಲಾ ಗೋಳ ತತ್ವಜ ಗವರಾಯೋ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂಕ್ಕೆ ಗಾಬಕ್ಕೆವಿದಿರ ಜಾತರೆನಿವಿದ ಭೂಮಿಮಿದೇವ।
ಪ್ರಾಕೆರೆ ಚ್ಚಾಖೋಳ ಜನಮನಿಕ್ಕಿವಳ ಲಂಗಳ ಸೇ॥ ೪೫೨೪
ಅಷ್ಟಯನ ಭಕ್ತ್ರಗೆ ನವ್ವಿಲ ಡ್ಡಿ ಷವಂಕಂದಿಕ್ಕಿ ದುತ್ತ್ರವ।
ದಕ್ಷಯದಳ ಲಕ್ಕಿಂ ಸಮುನವುದಿವ್ಯ ಕ್ಷ್ಮಮಾನಿರಲು
ಯೋಷಿ ತ್ತೆಯೊಳ್ಳಧ ವಿಸ್ಗಿಕ್ಕಿಯುಂದವಲಷ ಗಾದೊಳ್ಳಾ ಚರಿಮು ತಿದೋಗದು।
ಋಷಿಸಲಿ ರ ದಬ್ಬಿ ಕ್ಕೆಡು ಗಾ ಳಲಳಲ ವಳ್ಳದು॥ ೪೫೩೪
ಯಾದು ಸಾನಾರಿ ತಿಯುಂದಾಂ ತ್ತೆಂದು ಚೆಸಮು ತರಕ್ಕೆ ಗೆಳ್ಳುತ
ಮಂಚ ಶೋಕ ಜಲಾನ್ವಿತಾಂ ಬಕೆಯು ಗದೆ ಜಗದೇವಂ॥
ಮುಂದೆ ಕೆಯೊಳ್ಳ ಕ್ಷ್ಟಾಂಗ ವಂದಲ್ಲಾದಿ ಮುತ್ತಾ ಶಾವಮದಾಗ ಗಾ
ವೃಂದಕ್ಕಬಿ ಮುಖವಾದಾ ಕಂನ್ನಾಕರಂಗಳ್ಳಂ ಮುನಿದೂ॥ ೪೫೪೪
ಕಕ್ಷ್ಮವಂಖಳ್ಳವಂದಕ್ಕೆ ಳ ಕಮೇಳ ಪ್ಪವಂದು ಮಹಲಕೆದಿಳ್ಳೆಯುನ೦।
ನಷ್ಟ ಸಾಲನ ಪಾರ್ಶ್ವದೂರ ನನಧ ಮಜೇವಕ ವಂ॥
ಅಷ್ಟ ಮಚನಗಕನ ನವಾರತ। ತುಷ್ಟಮಾನದ ವಂಟುಜ ನಜನತಿಷ್ಟ
ದಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರಾಧಿಯ ನವತ್ವನ ಸಾದಿ ಬಾಧಿ ತವಂ। ೪೫೫೪
ದೀನ ಸಂದೃಷ್ಟ ಭಕ್ತ್ರಿನಿಷ್ಠಾ ಶೀನನಂದು ರಕ್ಷಂಕರನ ಬಾ ಮಾರ್ಗ್ವ।
ಮೌಂನ್ವನಕರು ಗಾವರ ಗಾವ ನಭಾಗನನ ಮಾ॥
ದಾನವಿರಹಿತ ನಂ ವಿನತಮುನ್ನಾ ವಿಯೊಂಳ ವಿಶೋಷಿತಾಕಾಂ।
ದೀನನಾ ದುಃಖ್ಯನಯುತನ ವಶರಾಧಶತಶತವಂ॥
ಯಾನ್ನನೇನಂಪಾ ಪಾಕೊಂಬೆ ನೋಯುನ್ನದೋಳ ಷಷ್ಠಾ ವುದೊ ಪಧಿ। ೪೫೬೪
ಯಾನ್ನ ಭಕ್ತ್ರಿ ವಿದಾನ ನಕೆಗಳರಿದಾಕ ವೆಂಕಟದೋ॥
ಕಂನ್ನಗೇಂದ್ರಾ ಪ್ರತಿಗೆ ಬಾಳಕ್ಕೆ ನೋಚಿಂವ್ರಂ ~~[illegible]~~ ಮಾಡಿಕೊಂಬೆ ನೊ
ಯುಂನ್ನಿದಲಿ ಮರೆ ಅಂಗಳೂಜಾ ನಿಷ್ಠೆ ಯಿಲ್ಲದೆಕೆ। ೪೫೭೨
ತಾಗಬಳಿ ಸೊಧರೆಗಿವದೆಲ್ಲವ ಮರಿನ ಬೇಳಗಯೊಳ್ಳಿಯ್ದು ಬೇಳ ವೆಸೊ

ಶರಧಿಯೊಳ್ ಪೃಥ್ವಿರಾಜನ ಕೆಂಪ್ಪಡಲನಿಕ್ಕಿ ತಿರೆಯೊಳ್॥
ನೀರಿಯುಣಬರವ ನೋಡಿ ಕೆಡವಿನೊ ದುರುಳ್ವನು ದಳರಿಗಂ ತ್ರಾಮಡಿವೆನೊ।
~~ಮಡಿವನೊ~~ ಗುರು ಭಜನೆ ಯುಲ್ಲದಕೆ ಶಾಂತಿಯದಾ ಪದವದ್ಧಂ ಕೆಡುವಾ॥ ॥೫೮॥
ಯಮ ತೆಬಾಂದ್ಧ್ವ ಪುತ್ರ ನಮಿಧುತ ವಿನಯಭಾವದೊಳ್ ಓರ್ವ ಜಗದೇ।
ಶವದೆಗಲವ ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ಬರವ ರಾವನ ಗಾವ್ಯಯಾ॥
ಅ ಸೂಮುತಮೆಲ್ಲಂ ಕ್ರೋಧದ ವಾಕ್ಯಂ ನಿ ತುಹಿರಿ ದರದಿ ತಿಂ ವೃಶಿಲಶಿಲ।
ವಿ ಠ ನಕಳ ಶಾವದ್ರೋಹವ ಪುವದುಂ ಬಲಾದುದಂ ತ್ರಾಣ॥ ॥೫೯॥
ಮಡಿಯ ಭಾದ್ರೋಹಿಯ ನೆಮಗೂಡಂ ಬಡಿಕೆ ಯಾಯ ಮನಂ ಸ್ವರಲಡಿಕೆ।
ಸ್ವಡನೆ ಅಮಿತಾಂ ಪೆ ಚರ್ತ್ತನಂ ನಿಜ ನಿನಗಯಿಸ್ಕಿಂದು॥
ಕಡಕಿ ಚಕ್ರ ರಕ್ಷರ ಘಾಷಂ ನಿ ನಹೊಡೆಯರುಗಳುಂ ಕೂತುರ್ಗ ಕೊಟ್ಟಿರು
ಬರಿದಾ ಕಾಲಂಕೆಡಿಸಿ ಬಂದರು ತಂದೆಗಳ್ಗಂ ನಂ ಸ್ನಾ॥ ॥೬೦॥
ಮೂರು ಪೂಜೆಗೆ ನಾಯಿ ನೀತಿ ನಿ ವಗೆ ರಿಜಿದರ್ ಬರಿದ ನೀಕಸೇರ್।
ಜಾರದಿ ಕು ಶೀ ನೆ ನಲು ಪುರುಷತ ರಕ್ತ ಶಳ ದೊಳ್॥
ಪೂರಿ ನಮಿ ಧುತೆ ಪೂರ್ಣ ಕತೆ ತತೆದೊ ರಕ್ಕಿಯ್ಯಾ ದಿಶಿಬೆದನ।
ಶ್ವಾಡಿ ನೆಂ ಸ್ನದೆ ಶರದಂ ಬಲಪೂರ್ಣಗಂ ತ್ರಾ ಗಾ॥ ॥೬೧॥
ವಿನಯ ವಿಧಿ ಜನದೇವ ಶರಣ ನಮನೆಗೆ ಬದವಂ ಭಕ್ತ್ಯೋತ್ಸವ
ವಡ ನೆಧರಾಯಿಗಳ ಗೆನಡೆ ತಂದಾ ಕ್ಷಮಂ ಮಾ ಗಾ॥
ಮನ ನಯೊ ಚಿತ ಶಕ್ತಿಯೆ ಗಳ ನೆ ಮನ ದ ಗಾ ದರಂ ತ್ರಿಮಿಳ್ ಭಕ್ತರು।
ಮನ ವರ ತಂವಂ ಮುದಾಲ್ಬದರ್ಗಂ ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ॥ ॥೬೨॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯ ಸಂಧಿ ಶರಣ್ಕರದ ನೂ ೩ ಅಕ್ಷರಕ್ಕೆ ಪಂ ಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀಗುರುವೇಗ ತಾ॥
ಬದವಂ ದಾಸಂಗಮೇಶ್ವರ ನಲ್ಲಾಯಿಕ್ಯಾ॥

॥ಪಲ್ಲವಿ॥

ಪೂಜ್ಯ ಭಕ್ತ ದ್ರೋಹಿ ಯಾ ಮೊಲ ಕೇಳ್ಪುದ ಜನದೇವನ ನಿರಿ ವಿಧವ।
ಪೂಜ್ಯ ಬದವಂ ದಂಗಮೇಶ ನೊ ೩ಯೊಧಿ ಸ್ವಂಮ ವಾದಂ॥

॥ಶಿವ ನೂ॥

ಮತ್ತಿಯುಂ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಪಟದೊಳ್ ತ್ರಮಾ ಚಾರ ಕೃತ ನಿಯಮ।
ಚಿಕ್ಕರಿ ನಲ ಲ್ಲೊಯ್ಯ ಮಧುವೈಯ್ಯಗಳು ಶಿವ ಕತ್ತಾ॥
ಶಿವ ತ್ತ್ರರಂಯ್ಯೋ ರುವರು ಹೂ ಮುಷ ಸ್ವತ್ರಾ ಧರಾ ಪ್ರ ಕತ ರುದ್ರ ರಳ ಗಕ
ವಿತ್ತ ಮು ಶ್ವೇ ಕ್ಷ್ಯಾ ನಿವಾರ ಗಾ ರ ಮನ ಧಂ ಜಯರಾ॥ ॥೧೬॥
ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠಾ ಮಾನ ಧರು ಗುರು ಲಿಂಗಜೇ ವಾ ತತ್ಪರ ಗುಚರ।
ಲಿಂಗ ನಿಕ್ಷಾರಾಧ ಕರು ತ್ರಿನಿ ಧತ್ರ ಶಾದಿಗಳ್ ಗಾ॥
ಲಿಂಗ ವಾ ಕೆಲ್ಯಾಣದ ಲ್ಲಿಯ ಪಂಗಳೊ ಕ್ಕು ಕತ್ತ ಶಿ ಪ್ರಿ
ಸಂಗತಿಯೊಳ್ ಬದವನು ತಾವ್ಯಂ ಶ್ರವತ ಗ ಧ ಲು॥ ॥೧೭॥
~~[illegible]~~ ಹಿಳ್ಳು ಹೊದೆಗಳೊಂದಾ ಡಿ ಪಳ್ಳಿಯಗಳು ಮಧುವರ ಸುರುಗಳ್ ರುತಿರೆ
ಯುಕ್ತೆಯೊಡೆಯ ಬಿಜ್ಜಳ ನೃಪಾಲಂ ತನಗೆ ಮದಿ ಶಂಗ ಧರಿದೊಡೆ ಬ್ಯಾ॥

ಮುಳಿನಿನಿಂದವರುಗಳ್ ಸುರಿಪೆರಂಗಾಂ ತಳೆಯುತೆಳ್ಳುವೆನವದುರಿವಗಾಂ
ಪೊಱದು ತಂನ್ನ ಯಮಪೊಲೆಬಳ್ಳುದವರಿಯದಸ್ತ್ರಾಣಾ॥ ೫೭೫
ಪೊಗಳ್ವದವವಿರ ಮಾರಿಗಳ್ಗೆಲಿಯ್ಯಗಳ ಮನುಷ್ಯೆಯ್ಯಗಳ ನಾಗಳೆ
ಜಗತಿಲಿಂತ ಕ್ಷೀಣ ವಿಲ್ಲದೆ. ನಿಱತಿ ಯಲ್ಲದೂ॥
ಬಸೆಯದವರಂಕರದಿಕಂ ಗಾಂತೆಗಳಿದಂ ಮಾಡಿಸ್ವರರಮುರಿಪೊಡ್ಡ
ಪೊಗಳ್ವ ನುದದಂಡ್ಯ ತೆಗಳ್ವ ಕಾನನ ಯವೇಮುಂನ್ನಾ॥ ೫೭೬
ತೋಳ್ವಾಲಂ ಕೆಂಡೆ ಬಸೆದನೆ ಇಱಿಕಬಿಕ ವಿಂ ನ್ನೆಲ್ಪದಕ್ಕಬವಿ।
ಸಾಕ್ಷಿ ಛತ್ರ ಮುಸಿದೂಡಂ ಬದುಕುವ ನೆತ್ತಾನೆನು ಕಾಂ॥
ಪಾಪಕ್ಕಳ ತಯು ತತ್ವದಯುಗಾ ಗುತ ನೇಸರುಂ ಸುಬುಸು ಜಿಧು ತಿವಲು।
ದ್ರೋಹಿತನ ತ ಬಗ್ವವಂಧಿನಿ ತರರ ಛತ್ರ ಧಂದೋದಂ॥ ೫೭೭
ಅದ ಮಕ್ಕೆಗೆ ಶ್ರೋದ್ದಿವಿತಾಸೋಲ್ಲದೆ ನರಾ ಸುತ್ತೆಕೊಡಿ ವಿಕ್ರಮ।
ಸೆಡೆಯಲಲ್ಸೆಲಯ್ಯವು ಮಧುವೈ ಯ್ಯನಕಂ ಗಳ್ಗಂ ಕಿಡೆದೂ॥
ಬೆಡ ನೆಗ್ಗಾಯು ತುಕಾವ ಸೊಲ್ಪಂ ವಜನಿದ ವಿಂನಿವೂರ ನೆನು ತಲ।
ಬತಿವನುಂ ಛತ್ರಾಳಿಯುಂ ಜಗದೇವ ವಂಕರದೂ॥ ೫೭೮
ನಾಂನ್ನ ಮುಂನ್ನ ನ ಭಾಷೆಯಂ ಧಲವಿಂನ್ನ ಕಪ್ರೋದಿಯ ನಕರಂಸು।
ನಂನ್ನಿಯಂ ಮೊರೆಯ ನುತ ಜಗದೇವಂಗೆ ಬೆಸನತ್ತ್ರಾ॥
ತಂನ್ನರೇಂದ್ರನ ಮೊದಲ ಬರಹ। ಮುಂನ್ನಿರದಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸಾಂಪ್ರತ
ಜೋಗಿಂನ್ನತಿಯ ನಿಱತ ನರವಳ ಗವೆಳ್ಗಂ ತ್ತಾ ಕಾ ಡಯು ಧುಠಾ॥ ೫೭೯
ಬಲ್ಲಿಯವರವರೆಂನ್ನದೇ ನೀಕೆಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ ಕಷ್ಟ ಗಾದಬೊಳ್
ಬಲ್ಲಹನ ಸಾಂಪ್ರತಂ ಜಪ್ಪಮುಂಕ ಲ್ಯಾಣಾಕೆತ್ತಿ ನಾಪೂ॥
ಮಲ್ಲವಂನಾಶ್ವ ಕುದುದಿ ಬವನೆ ಜೊಲ್ಲದೆವು ನಾನೆ ನುತ ಕವಿಮಿ ತ್ತೆ
ಬಲ್ಲದಮಾರ್ಗಜ್ಪೈಯ್ಯನವರುಂ ಮುಕ್ತಿ ಚಕೌಡ್ವೆಯ್ಯಂ॥ ೫೮೦
ಬೊಂಮ್ಮದೇವಂ ಕರಗಿಕಂನ್ನರ। ಬೊಂಮ್ಮದೇವಂ ಧುಮತಿಕಂನ್ನದು।
ಬೊಂಮ್ಮದೇವಂ ಕಕ್ಕಯ್ಯಂ ಮಧನಾಮ್ಯೆಯ್ಯಲರೆತಾ॥
ಬೊಂಮಿದೇವಂ ಕೆತಿರಾಯ ಜಂಮಂಮರಾ ತಂಪೂದಿರಾಜ್ವೆಯ್ಯ
ಯ್ಯಂಮ್ಮದ ತನಿಕ್ಕಾಕಬಕ್ಕ ಡೊಳ್ಳಗಿರುತ ಆರ ನೆ ನಾಗ॥ ೫೮೧
ಲಂಗವಂತ ತ್ರರಂಡಕೆಂಡದ ಜಂಗಮಾರಳ ತಂನ್ನೆಡನೆ ಬರೆ।
ಶಂಗಮೊಸ್ತರ ಪುರಕೆ ಬದಿವಂ ನಡವು ತಿರ ಲಂಗ॥
ಯಿಂನಿ ಕಾಶಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಧಂಕ ತ್ಸಾಗ ಶಾಂಬುನಿ ಯರಪಶಿವನಗ।
ಗಾಂಗಳೆಲ್ಲರ್ಗೆ ರಬಕಲದ ಭಾಗ್ಯವಳಯುತ್ತ॥ ೫೮೨
ಧರಣಿಕಂವಿತ ಪಾಯ್ಯ ಸೂನಿಗಳುಳು ಡಗದರಿ ಬಿದವು ಶಗಲುಂ।
ನರಿಗಳ್ಳುಳದ ಪೃಳ್ಳು ಬಾದದವುಕಲ್ಲ ಮೂಳೆಮೊಲೆ॥
ಮರಿಯುತಾದಿತ್ಯೋಂದುಗಳ್ ನಾಂವರಿದಿ ತಾಳರಿ ವೇಷವತಿಬಿ
ಭರರದೊಳ್ಳ ನಿಲಂ ಬಿಱದಿದಂಕಂಧೂಳಿ ನೆಗಯುತ್ತ॥ ೫೮೩
ನೆಗಲು ಮುನ್ನಿತು ಸುಂಜು ಗ ತ್ರತೆ ಡಗನಮೊಳ್ ಭಾಕರ ಕೃತಾಂತಂ

ನಗಡುರೂಪಂ ತೋರಿದಂ ಶಿಷ್ಟಗಾದವಿಲಿಂ ಶಿವೆರ್ಗಳು॥
ಜಗತ್ತಿಯೊಡೆಯರಂ ಕಾರವನಿಲ್ಲದ ಬಿಡಾಗಿದಕೆ ಗಾನಂ ಕಂಡ ಸುದಯಾ
ದ್ವಿಜತ್ವರುಗಾಲು ಬರುವ ಮಯಂದೋಳ್ ಶ್ರುತಿ ಯುಕ್ತ ಸುದಯು ನಿದ ಸ್ಯಾ॥ ॥೧೨॥
ಉದರ ವೊಳ್ ಅಜನಾಗಲಾನಿದು ನಿರ್ಜೋಯ ಸುಕಧಂ ತ್ರಾಣಿ ಮುಕ್ತಂ
ಪಿದರು ತಾಳಿ ಜನನಿತ್ಯಲಾ ಜಗದೇವನಂ ತಂನ್ನ॥
ಸುದನಶ್ರುತಿ ರತ್ನ ಜ್ಞಾನಿ ನರಂ ಡೂದರು ತಾತ್ತನ ಮುಸುದನಿ ಷ್ಟಿಸು
ತಿದು ಸದಾಚಾರ್ಯರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶಿಥವಿಕೆ ಶೃಂಗನೇ॥ ॥೧೩॥
ಶಿವನ ಗಾತ್ರೋಲದವಚಿನ ವದು ತಿ ನಿಗೆ ಬಿಲ್ಲದ ವಾತ್ರದೊಳ್ ಶಿವನೆ।
ಜುವನನ ಚಾರದೊಳ್ ಗಿರಿ ಜಪ್ಪೇ ಉದಾರದೊಡೆ॥
ಶಿವವೃಷ್ಣೆ ಪಾದೊಡನು ಮಾನವ ಮಳದು ಶಿವಭಕ್ತ ನಿಕರ
ನವಯು ಬಿಲ್ಲದ ಶೋಭಂ ನಿವಾ ಜಂಡಿಯಂ ದೊಡೆಯಾ॥ ॥೧೪॥
ನಾಂಡು ಲಾರದೆ ಜೀವನಂ ಚರ್ಚಾಂಯದಾರಿಗೆ ಕೋಣಿ ಶಿಗ ~~ನಾಂಡು ತಾ ಮಧ್ಯ~~
ನಾಂಡು ತಂಸುಳ ಜೀವಕಂ ಗತಿ ಪಡುಲ ನಾದಂಗೆ॥
ತ್ರೀಯು ನಾದರ್ ಶರೀರಿ ಮಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಯುರ್ಕಂ ಮೆಚ್ಚುವ ಭಕ್ತ ನಿ।
ಧೀಯು ನಪ್ಪನೆ ಪೂರ್ವದೆಶಿಲಪಾಪ ಲೋಕಿಂನ್ನ॥ ॥೧೫॥
ರಾಗದಿಂ ಪೃಥಿವಿಂದು ಜೀವ ತ್ರ್ಯಾಗಕೊಲಿ ದವ ಧರಧನ ಮುಚಿತಂ।
ದ್ಯುಲೋಕಮಂ ನಿವಗಿತ್ತು ಶೋಚರವಲ್ಲದೇ ಋಷಿನಂ॥
ಆಗ ಶಿವೊಲಲಂ ಜತೊಲಗಿದರೆ ಗಣಾಂಗ ಜ್ಞಾಳವರೊಳ್ ತ್ರಾಣ
ತ್ರಾಣವ ಬಾಂಮುನಿ ದೊಡಂ ತೋಳಿಪ್ರ ಶಿಯವಪ್ರದಾ॥ ॥೧೬॥
ಇಂದು ದಕ್ಷನ ದಕ್ಷಯನಾನಿಯ ಮಂದಗರ್ತನಾಗ ಕರನಂ।
ನಿಂದ ಕಲ್ಪತಿ ನಿಂದೆಯಂ ಕೇಳ್ದ ಶಿವ ಶಿವ ಸುತಾ॥
ಕೊಂದರಾಂಗ ಚನಾನಿ ಕಲುಷಿತ ದಾಂ ದೊಗೆದು ಪರ ಪುರಿ ಪುರನಿ ಭರ॥
ದಿಂದ ಲಾಕೃತಿ ಸೊಪ್ಪು ಕಲ್ಲಾ ತಂನ್ನ ದೇವವನಾ॥ ॥೧
ರೂಪಿಸುವ ತಂನ್ನೇವ ನಿಂದಾಲಾಪ ಮಂ ಕೇಳ್ದ ದಿಮನದೊಳ್ ತಿ
ಕೋಪದಿಂದುಂ ಶಿವಮಂ ಸ್ತುವಾಗಳೆ ಗಾನ ಸ್ಸ್ವಾದನಲಾ॥
ಸೋಕವಾದನ ಭಕ್ತ ನಿಂದೆಯನಿಕರಿಯೊಳಿ ಶೋಕೋ ಪ್ರತಿದರ್ಪಂ।
ಶಾಪವಂ ಪದೆ ಘುಮ್ಮ ನಿಪ್ಪುದಿದು ನೀತಿಯೊಳ್ ನಿಸಗೇ॥ ॥೧೮॥
ನಿಂದೆ ಭಕ್ತಂದ್ರೋಹಿಯಂ ನೀಂ ಪೊಂದು ಬಂದೆ ತೋಯಿತ್ತು ಯಾಪಿತಿ
ಬಂದೆಂಬೊ ವೃಷ್ಣಾನಿ ನಿಂನ್ನೆಂತೆ ನಿವ ಕುಮಾರೀ ಗಾ॥
ನಿಂದಿರಾ ಜೀವನಾ ಚಿಕೆ ಶಿರ್ವಿಯಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರಾದವ
ನಿಂದು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ ದೊಡೆ ನಾಯಿ ಕದ್ರೂಪ ಬಂದಾ॥ ॥೧೯॥
ಯಾಸು ತನಿಂದು ಜ್ಞಾಬೆಚ್ಚರಿಯಾಂದೆ ನುತ ಚಿತ್ತಯಿಂ ಶಿಷ್ಯ ತ್ರೈ ತಂನ್ನರ।
ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ದಾತ್ರದೊಳ್ ಲಿಂಗ ಶ್ರುನಾದವನಾ॥
ಜನನಿತಂದವ ನಿಯೆಗಳು ಹರಿಯಲು ಮನಕೆ ವಂದದೊಳು ಚಿತವಪ್ಪುದು।
ಶಿವನೂತ ಜಗದೇವಂ ಪ್ರಾದವನುಂ ಬದಮಯದೊಳ್ಗಾ॥ ॥೨೦॥

ಲಿಂಗವಂತ ಮೋಕ್ಷ ಬೊಂಬೆ ಎಯ್ವಂಗಳ ನೆಲೆತಿ ವೀರಭದ್ರ ಕರ್ತ ಕಲಿ
ಲಿಂಗದಿಂದ ತನ್ನ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಳ್ಳಲಾ ತೆರೆಯಂ ಕೇಳ್ಗೂರ್ವಳ
ಲಿಂಗದಾ ಜಗದೇವನೆಡೆಗೆ ಕಡುಂ ನವಂ ದೊಂದಾಗಿ ಕಾವ್ರಂತು
ಮಂಗಳ ಪೂರ್ವ ಮರಾತ್ರ ಪಾದವ ನಾಗಳ ಕುಬೇರನಿಲಿ॥ ೬೨೧
ದೇವವ್ರತ್ರಿವ ನುಡುಪ ಭದ್ರಾಂಗಾದಿ ಭೃಂಗಿಳಿಗಾ ರಾಂಕಿತಾವಿ।
ರಾವಣಾರಸು ವೀರಭದ್ರಾದಿ ಶ್ರೀಮುಖ ವರರಾ॥
ಭಾವದೊಳು ನೆನೆದು ಸ್ತ್ರೈದುಗಳೋರಿ ಮೂವರು ತಮತಮಗೆ ಪರ।
ದಾವನಿತೆ ಹೊಲಿದರಗಿ ಕರಕೆಯ ಶಾನೆಗಳ ಧರಿಸಿಲಿ॥ ೬೨೨
ನಿಳೆಯ ಮಾಕ್ಷೀರ ಮಕ್ಕಳ ಬರಲಾತಿ ಖಳರವೃಷಭ ರಲವೃತ ಸುಂದಿಯ।
ತೊಲಗಿರು ತವುಂದೆ ಳೆಗಿರಾ ದಾರಿಯ ಕೋರಿ ವಡವುತಿರೆ॥
ಕೆಲಕೆ ತಳುವಿ ದೊಡಂಮ್ಮ ಮೋಲಗಾ ವಲುವಿಂಯಂ ಬವಿಸೇಶ ಬಂದನು।
ನೆಲವಿಸೆಂ ವೆರವಾನಿ ಕರೆಯಕ್ಕಿದು ವಲಾ ಯನು ತಾ॥ ೬೨೩
ಬರಬರಲುದ್ವಂದ ಗಾಲ ನಾನಾ ಕಂಘ ಹಾವಳ ಮೂವತು ನರು।
ತುರುಗಜ ಯುದೇರಾ ಬದಾ ರಾವುತರ ಸಂದೋಹಾ॥
ನೆರೆದು ಬರುತಿಪ್ಪವ ಗಳೆಲ್ಲಂ ತರಿದಿಪಾರಿಯ ನಿಂತಿಪ್ಪುದಿ ಲರರು।
ಪುರವಗಾಲದಿ ಅರಾವ ಕಾರರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ಕಲು॥ ೬೨೪
~~ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ವಳಿಯ ಮೇಲ ಲಾಳ। ವಟ್ಟಬದ್ಧ~~
ಪರಿಸೆಗಳ ಇದ್ದಾಯು ಧಂಗಳ ಕರದೆಡ್ಡರ ವಾಳ್ಗಳ ಬಲುಗಳ।
ಪರಳ್‍ಹಿಡಿದಗಳ ಬಳೆಗಳ ಬಿಲಂಗಳ ಕೋಲುಗಳು॥
ಸುರಗಿಗಳ ಮೊಲಯು ಧಂಗಳ ಕರಿ ವರಿಯ ಕೈದುಗಳ ವಿಡಿವಿಡಿ।
ಮುರವಗಾಲಯ ಬಂದಗಾಲಯ ಪರಿ ವಾರಂಗಳು ನಟ್ಟುದಿ॥ ೬೨೫
ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿ ವಳಿಯ ಮೇಲು। ವಟ್ಟಬದ್ದ ನೆದಾರ ದೊರೆ ಪಲ
ಕಟ್ಟ ಮರವರ್ತರಾರಿಗಳ ಪೊಂಗಟ್ಟುಗಳೊಳೆ ವೆವಾ॥
ಯಿಟ್ಟರೆ ಬಟ್ಟ ವರೆಗೂಲುಗಳ ವಿಡಿದಿಡು ಕಟ್ಟಿಗಾಲದಿ ಬಪ್ಪ ಹೊಕ್ಕ
ಕೆಟ್ಟ ಸಾರರ ನೆಟ್ಟನೆರಾಂಗಿಗಳ ನೆಲ್ಲರ ಸೊಕ್ಕಯುವಿ ನಡೆದು॥ ೬೨೬
ಕಾಲಕಡೆಯುದವೆಂಡೆಯಂಗಳ ತೋಳ ಮಗಾಲ ಗಳ ಪದ್ಮ ಕಡೆಗದ।
ನಾಲಮುತ್ತಿನ ತೊಂಗಳಡು ಕಿವ ಕೊರಳ ಹಾರಗಳು॥
ಹೋಲುವ ರತ್ನರಿಗೆಗಳ ಪರವಗಾಲ ಜಾಳದಾಭರಣಂಗಳಂ ಧರಿ।
ಸೋಳಯುಂದವರಿಳ ಜತಬ್ಜಾಳುಗಳುಮಂ ನೆದು॥ ೬೨೭
ಅಂದ ಗಾದ ಚಂದಗಾಲಯ ಗೊಂದಲ ವರಾದಿ ಯುಬ್ಬಿ ಯಾಗಿರಾ ಬರ।
ಕುಂದವಂದುಂ ತೊಳ ಕೊಳ ಗತ ಜಲ್ಲಿಳಿಸಿ ನಡೆತರುವ॥
ಮುಂದೆ ತೊಲಗಿದೆ ಷೋಡಶವರ ವಾದು ದುರಿಂದ ಗಾದು ಹೊಯ್ದುಪುಕೈದುಗ।
ಳಂದಚಿಂಮ್ಮ ರಬಂದು ಕೊಕ್ಕರು ರಾಜಮಂದಿರವ॥ ೬೨೮
ದ್ವಾರದ್ವಾರಂಗಳೊಳು ಗಲದಿರು। ವಾರಕರ ಬಗೆ ಸೊಳ್ಳದಂ ತಧಾರ
ಧಾರದಾ ಪಾವಾಗೆ ಗಳ ಮೀರುತ್ತ ನಡೆತರಲು॥

ಭಾರತಿನಿಯೋಗಾಳ್ಗೆ ಜನಕರದ, ಶೌರಿ ನಿಜವಂಗಳ್ಗಂದಶಾರಾ।
ವಾರಗಂಭೀರಂ ಮೆರೆವನ್ನವರ ಛೆ ಮೆರವುತಿರಲು॥ ೪೧೯೯
ಆಳ ಮೂಳವ ಗೌಳ ಕುರು ನೇರಾಳ ಕಳರರ ಬಳರರಂ ತಾಂ।
ಜಾಳ ಗುರ್ಜರ ಸಿಂದಾಳ್ಗಂ ಭೂಪಾಲರೋತೈಲೆಸೆ ನೀ॥
ಪಾಲಕ್ಕೈದೀವಿಗೆಗಳ್ಗಳ್ಗಿಲ ಪಾಲವಟ್ಟಂಟೆ ಮರಳುಂಜಂ।
ಡಾಳೆ ಯುವಿಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲಿರ ಬಜ್ಜಳನಳಂದೂ॥ ೪೨೦೪
ಆಯುಧ್ಧ ಸೋಲಂ ಗೇಗಮನಿವಿರಾಯನಂಗಾನುತ್ತ ತೈಲಕೊ।
ಳ್ಳಾಯುಧಂಗಳ ಮಜ್ಜನವಿ ಭೆರಸಿ ನಲುಬಿಜ್ಜಳ ನಾ॥
ರಾಯ ದೊಳೆಗೊಂದೆರಡು ಘೂರ್ಗಾರಾಯಕ್ಕಾ ಯುದೊಳ್ಗಿರಿದುಕೆಡೆ
ನಿಯ ಜೇಯತವಮರು ಮೂವರುಗ್ರೇದ ಕ್ರವೃತ್ತಿಯೊಳ್ಗು॥ ೪೨೦೯
ಅರುಹಾರು ತಲಂಘಿ ಧೃತ್ಯ ಶರೀರದೊಳ್ಗುರಿಗೇ ಮಂಜ ಕಂಚಿಳ
ಪೂರವಾ ಸುತ್ತ ಬ್ಬುಕಂಭ್ಹೋಬ್ಬುರ್ತ್ತ ವೊಬ್ಬಿಡುಕಾ॥
ಪೀರ ಭರ್ತ್ತಗಾರ್ದಿರು ಮಲೆವವರಾರೆ ಮತ್ತ್ರುಂಗರುಗದಿ ಮುತಿರ।
ತಾರಿಗಳ ಮದಂಥ್ಯ ಚಿಂಮ್ಮು ತ್ತ್ರೊದನೆ ನಿರುಘ್ರುತ್ರು॥ ೪೨೧೪
ಪಾಂಡುರಂಗಂ ತ್ರಿಶತ ಮವಂಶ್ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೊಱತ್ತೆ ಮೂವರ।
ದಂಡಿಲೇನಿಾಯ್ತ್ರೆ ಮತ ಭಪ್ಪ ರುಕಿ ಶಿಗಮುತ್ತಿರಲು॥
ಜೆಂಡ ಭಗ್ಗಲ್ರಾರೀ ಪರಿಯೊಳ ತ್ತುವದಂಡಿ ಕೆಯೊಳ್ಗಾ ಬಿಜ್ಜಳನ ಕೆಲದೆ
ಗೊಂಡಹೊಂಡಾಯಂ ಬಘೋನಾರ್ಘ ನರ್ರವವೆಸೆಂಯೆ॥ ೪೨೧೯
ಅಕ್ರಲರಮನೆಯಿಂದ ಘೂರಮಟ್ಟಿಕ್ರ ರಂಪ್ಪರ ಮನೆಗೆ ಪೀರಂ।
ಜೊತ್ತು ಮಲ್ಲಿಯ ಜೊಂಮ್ಮ ಯ್ಯುಂಗಳ್ಳಾವ ಮೆರಯ್ತಂದೂ॥
ಚಿತ್ರಕಾಯಿಗೆ ವಂದಿರುತ್ತ್ರಾಂ ಶ್ರೋತ್ರ ಪಿಂದೆ ಗಾಳಿಲದ ಪಿಂದಾ।
ಯಿತ್ತು ಪೆರದುತ್ತ ಪೆಯಕ್ರ್ಯೆ ಪಿಂಯಂಪಡೆದು ಜಾಗದೀವಂ॥ ೪೨೨೪
ಹೋತ್ರಕೃತ್ರೋ ನೇತ್ರರೂಶವಷ, ಯಿರಕರೆಕರವರವರಕನಿಕ್ರರುವದೀ ಕೃರಭಕ್ತ ಜನನಿ।
ಶ್ರರುವನವರುರಾರಿಖಿದನಿಕರೊಳೆ ಕೃೋಗದಾ ಖಳ್ಗಮೂ॥
ಅಹದೆಕೋಲ್ಲದೆ ಬಂದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿರಿಕೆ ಪಿಂದೊಂದುಂ ಟ್ಟುದಂಡಗಾಲೆ।
ಯಿಹಗೆ ಸುಕ್ತಾ ತ್ರಂಪ್ಪ ರಾರವಂ ತರದುಕ್ಕೊಳ್ಳ ತೊಡನೇ॥ ೪೨೨೯
ಹೋತ್ರಶ್ರೋತ್ರೋ ನೇತ್ರ ದಕ್ಷತ। ಶ್ರೋತ್ರ ಮಿಂತ್ರಂ ಮೆಚ್ಚಿಯೂರೆ ನ।
ಘುತ್ರತ್ರೋತ್ರರ ಳತ್ರ ಮಿತ್ರಪ್ರ ಮು ಖಗೋಕ್ರವಮ್ರೂ॥
ಚಿತ್ರವಿವಿಮಗ್ನುಮಯ ಮವನರಶನಿಶ್ರನಿವಮಾನಂಗ ಷೋಡಶ ನಾಜ।
ಗೋತ್ರದೆಡೆ ಗೋತ್ರೋಯದನಾ ಘುರ ಜನರು ನೋಡಲ್ಕೆ॥ ೪೨೩
ಕೈದಂಡ ಬೊಬ್ಬೆಬ್ಬ ಮೞಲದ ವಾಸಿದುದಶಾ ನಿರಿದಾಡಿದ ಘೂರಿ।
ದೊಡ್ಡ ಯೊಡದುದು ಕೃತ್ತಾದುದು ನಿರಿಂ ಲವದರೊಳ್ಗೆ ಗೇ॥
ಯಿದದ ಛತ್ರ್ರರ ಪಾತ್ರೆಯಂ ಕೇಳ್ದದ ಭರ್ತ್ರರು ಕೂಡೆ ನೋಡು।
ತ್ತ್ರಾದದ ಭರ್ತ್ತ್ರರು ಘೋದರೊಂದೊಂದೆರಡೆ ನೆ ಯೆಲ್ಲವಕೊಳ್ಗು॥ ೪೨
ಪೊನರೋಲಿದ್ರ ಪರಡಿದೊಡಾ ತನ ಮಾನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಯಿತ್ತ

త్రానగరియుం ఱుమనసరియాయి క్షేత్రమేశ్వాసఖ్యే ॥
అసరాధారబిజ్జళనవేం తానవెల్లెూళదెసెనిప్పంత
తానవాయితుహ దురిగళ్ ఖాలెగళెూళ్ళుదర్గంతే ॥ ౪౩౮॥
త్రదిదు బొక్కనే బిలిదు బాళ్ళదవు దురి యెబాలంగళెూళు కెందం
కరిగళుం కరిగళుకనల్లదిరాగ మిగెతాగ ॥
ధరెగెలుతళదొళ్ళెడదు మడిదప్పు జెరదు దివం త్రాదిచ్ఛటి
శంకర నిళరవు ద్వారమిదిదు నదరుకాదికం పొక్కళసే ॥ ౪౩౯॥
బది వరాజనదు కప్పుకొంపం శనమొరని లాళ్యాయ్యు కటికద
శిఖరవనిత రెూళ్ళు నితు మంక్షే ఇదనుళూడల్వే ॥
మనిసె కాన్పెదిద మర్కండం యుదిదదుర్గరు ధంగ మేళసన
మొగదు తమ క్రశ్నుకం గళగె దాష్టాంగనెరనిదనూ ॥ ౪౪౦॥
భక్తరుం తానుం బదవనమ్మక్రిమిగె మోక్షిత్రధంగ
క్రోధి యిందాత్పురదెూళ్ళుదర్గం ము బదొళ్ళపదెూళ్ళుగ ॥
భక్తియొళు సురులం గ బజనాశక్రిమూవదనాని వంజుళ
మూర్తియుం కదళి దరెంబెంటుగె కాతిన్ మూర్తదగం ॥ ౪౪౧॥
త్రిప్ర ~~నిరవమాన నిరస్త నిత్కల నిరవ సేంద్రియ నిర్విషయని~~
~~నిరుపర గానిర మాయనివార్నకాళన నిర్వికల్ప ॥~~
~~నిరతిశయ నిస్సీమ నిగమోకర నిరంత్వరనః పిత నిరుత్తర~~
~~నిరాకార మయ నిర్వికారాకార బిత్రేత్రమూ ॥~~
నిరవరవమయ దళ తళకర కళళధర నయు నసదస్తున
తీవననవధర నమనకన తయ జనతరధ ఝవదరనదనా ॥
వరదకరము మ మమనసత భయ దరద మనదరవదన మవరధర
ధరకనర నసధవభవరభవమ దనమదదమనా ॥ ౪౪౨॥
నిరవమాన నిరస్త నిత్కల నిరవ సేంద్రియ నిర్విషయని
నిరుపర గానిర మాయనివార్నకాళన నిర్వికల్ప ॥
నిరతిశయ నిస్సీమ నిగమోకర నిరంత్వరనః పిత నిరుత్తర
నిరాకార మయ నిర్వికారాకార బిత్రేత్రమూ ॥ ౪౪౩॥
నిరుతవగ నదిరథిర్ష్కబర్గయ నిరత నిష్కళ నిష్ప్రపంచ నిరూప
మనగళ నిరవయ నిష్ప్రళం కనిరంతనిర్వ్యాపితా ॥
నిరజనిధర నిత్వనిమూగల నిర్మల నిభకర నిర్మా
నిరళ నిరక్షరు గా నివృదద్వంగ నిజనిమాయ చిత్రేత్రమూ ॥ ౪౪౪॥
పరమ నత్వప్రకాశిని మిశ్ర పరవరాంతర మితము మదావద
పరమపుష్ప త్రయ పరత్ర వి చిత్ర జొంతిత్రా ॥
పరమ పరపర మూర్త పర మోక్ష్య పరబ్రహ్మాదితత్వ
పరపరం జ్యోతిర్మయ్రూపు నిరూప చిత్రేత్రమూ ॥ ౪౪౫॥

శాశ్వతాయ మహేశ్వరాయ గౌరీశ్వరాయ వృషేశ్వరాయ చ ।
గణేశ్వరాయ మునీశ్వరాయ సురేశ్వరాయ నమో ॥
విశ్వలోకాధీశ్వరాయ ధనేశ్వరాయ వరేశ్వరాయ చ ।
దీశ్వరాయ నమో నమో గురులింగమూర్తయే ॥ ౫౪౬ ॥
అక్షయాయ మహోక్షగాయ షడక్షర తత్త్వాక్షరాయ చ ।
పక్షపక్ష పక్షయాయ భవక్షయాయ నమో ॥
యింద్రియ హోదండక్షంతాయ పురక్షంతాయ దీమహ నిత్యమ ।
ద్రుష్టి నాశాయ నమో నమో గురులింగమూర్తయే ॥ ౫౪౭ ॥
జంగమాంగ లింగ సంగాంగ సంగమ భక్తరంగ లింగత ।
లింగైక్య జటాజూట శిరు గంగాంగ శూంత్రాక్ష ॥
మంగళాంగ సుదాంగ ప్రాంగ విభంగ నమో ధర్మాంగ మహిమో ।
త్రాణ కూడల సంగమేశ్వర లింగ మంత్రాక్ష ॥ ౫౪౮ ॥
శారదా వాణి నమదర్శనా జ్ఞానదారి మందురి కౌస్తుభ మదర్శన ।
శారదాం మజ్జన నరజ్జల వి త్రశిక్షగాం త్రా ॥
శారదాం వారు గ్ర్వ పింధు వే । శారదాం శరణ చైత్రయుండునే
శారదాం గురులింగమేశ్వర దేవ మహదేవా ॥ ౫౪౯ ॥
యిన్నం దుర్లింగమేశ్వర యంబక్షరపదా జ్ఞాన వేదాగమ
విరాదోలాద్మ మనశ్చ గుద్ద స్తోమ వామ సంప్లోదాంగ మునుకదశ్వదిందు గళు
వామదేవ పదాదిపీఠ మాది మహాదేవ మహాదేవ జ్యోతిర్లింగదన ।
జ్యోతి నవ దావ గుంగము దేవ మదేవా ॥ ౫౫౦ ॥
కాలకాలాతీత దవిన్నకాలకాలకకాలకరతె ।
కాళ కాళు జకలుంకుమాంక విశాల ఫణ నవ షాం ॥
కాళకూట గ్రీవ హరి కంరాళ ధరకర నిం మ్మనల్లా ।
కాల దోళ్ళ కిరణువిం భజి మతిధి నూ ॥ ౫౫౧ ॥
క్షేత్ర లింద్రాదిగజన జంగ త్రిక్షేత్ర జ్యోతిరంగ క్షేత్ర ।
లక్ష్మీ యురుద్రనం రుద్రంగేశ్వర నూ ॥
ఆక్షేత్ర లక్షేత్ర క్షేత్ర లింగ క్షేత్ర క్షేత్ర క్షేత్ర యుమక్షేత్రయు
మైత్రేయునిదాలవన మేలనామేలు నేనల్లా ॥ ౫౫౨ ॥
యింత్రుణమ్మ గురువంద మదూరా నంత్రదల్లాణా చరదాద్యా
త్రాంత ధము బితచత్త్ర యూదిగళంద త్రణ బిద నూ ॥
జ్ఞానతలరల భజిసిదం నిత్యాంక పాదోల బిదను మెచ్చిసి
దంత వక్రదోళ్ బంన్నసిదిదం కాంత్రణిద నేండిదు ॥ ౫౫౩ ॥
దేవశరణా మహో నిర్వేశన । దేవమధ్య వశాంశ్వాశన
దేవతుద్గురు దేవమత్కుల దేవమజ్జిరా ॥
దేవదయమ దేవ శుద్ధశరేవ నిజ ఛత్రత్రణాదవ

ನಾವಗಂಬಿಡದಂದು ಬಾಳ್ವಂತ್ತಾ ದಿನಂದಾತ್ತಾಗ॥ ೫೫೪
ಧ್ವವಭವಂಗಳೊಳ್ವರಶಿಂಕರ। ರವರಶಿಂಕ್ಕರ ನಾಗತರ್ಕ್ಕವ।
ನಹವರರುಗಾಡೊಳ್ಳೋದು ದುಂಷ್ಟಿಂತಲ್ಲದೇ ನಿಂಮ್ಮ॥
ಅವಧರಿಪ ನಾಂಚೋದಿ ದೊಡೆಯ ನಿತುವನೆ ನಗೆಹೊಟ್ಟೆ ಡೆಯು ತಪ್ಪಿಪ।
ನೆವದಿಪ್ಪರಿದಿ ಕಾಂಯ್ದೆಡೆಯು ನೀವುಳ್ಳೊಡಂಶೇ॥ ೫೫೫
ಇಂದೆ ನಾನೆಲ್ಲೇಳ್ದು ಬ್ಬ ದುದು ಹೊದಲಂದು ತನಹೊಂದಡುಕಿರಂಗಹೊ।
ಪೊಂದೆ ಮಧಿಕ ನೊಂನ್ನ ನಾ ನೋಲೈಪೆ ದೆಮ ಛಾವಿ ನ॥
ಕುಂದದಲಗದೆ ಬಿಟ್ಟಿಗಲರ್ದೆ। ಸ್ವಂದುಮಾಡುತ್ತಿದೊರ್ದಂ ನಿನ।
ಗಂದಳಲ್ಲಾಪೇವಜಾನಿರವರು ಕ್ಷವಾದ ದೆಯೂ॥ ೫೫೬
ಯಿಂತು ಹೋನದೊಳ್ಕ್ರದು ಚಿತವೆಳ್ರರಾಂತರಾಗಾಪೊ ಸ್ವಾಗತಿಯಂ ಪ್ಪಾ:
ಕ್ಷಂತ ವೃಷ್ಟಿಭವಹಾಥ ನಾಂಬಿಂ ನ್ನೆಲ್ರ ಕುತಿರಲಾಗ॥
ಮುಂತೆಕೇಳ್ದೆ ನಿಂಮ್ಮ ವೃಷ್ಟಿಜನ। ಪೆಂತ್ತು ಬಿಡದಿರುದೆಯುತಿ ಸ್ಸೆಂದಂ।
ಭಂತದ ದೊಳ್ವಿದು ಪೋಲವಹಿಲ್ಲನ ಗಾವರವತ್ತ್ರಾ॥ ೫೫೭
ಅಮುಳ್ತಾ ನಂದಿ ನವತವಗಾಯು ಶಮಡತವತ್ವ ರ್ಥ್ಪುರಭಾಗತಿ।
ಮತಿದರಾಯುಕ ಮರ್ದೃಕಂನ್ನಪ್ರಿ ತ್ರ ಶಿವಿತತೀ॥
ಧತಶಮುಂನ್ನಿಂಪಲ್ಲಾಕಲ್ಲಾ ಮತಿನಿಕರು ಗಾಕುನಾಂವ್ನಯೊಗ್ನ
ಗತಿಶಾಡಿದು ಬಂದುಳ್ಳ ಕ್ಷೆಂಲ ಧವ ನೆಯಿಪ್ಪ ಮಾಡಿದೆ ಪುಗ॥ ೫೮
ಯನೆಲುತದ್ದುರುಮೂರ್ತಿ ರ್ಕ್ಕರು ಗಾಂ ನವವನೆ ಜವನಲರಿ ಮುತಪುಂ। ೫೫೯
ನ್ನುನಳಿರಾಯ ಮ್ಮಾದಾಕ್ಷಿಗಾ ದೊಳ್ವಾದೇ ಕುಲದೊಳ್ವಿದೂರ॥
ಮನವಜೆದು ಪೊರಮಡಲು ಪ್ರಾಣಾ ತವಿ ಮತಿ ಕುತಲಾ ಬತಿವನಾ ಗುರಿ।
ವಿನ ಜರಗಾ ಪರ ವಿಜಯಗಳ ಶಗಾತಿಯೊಂದಿ ವಂದಿ ಕುಶಾ॥ ೫೫೯
ಭರತ ಧರಜಾ ನಂದ ಆಳ್ಜೆ ನಿಶರಥ ಮೇಲ್ಲಾರಿ ದೊತ್ತಿ ರಹಿಂಡಿ।
ನಿರುತ ಗದ್ದದಕಂಠ ಮೆಶಿಯಲ್ ಮುತ್ಪುಳ್ಕರಾ ಜೀ॥
ವೆರದುರ್ಥ ಬರ್ಲ್ತ ಮವಿನೊಳ್ಪುಂ ತಪ್ಪುರ ಹೃದಯನಾ ಗಾದರ್ ಮಗನಂ।
ಕರ ಸೆಂಜಿದುಕಿದಿ ಂನೆಸವಿ ತಂನ್ನ ತ್ರಿಜಾದವನೂ॥ ೫೬೦
ಕುಡುತೆ ಮ್ಮೆರಿಯ್ದದಪ್ಪರಕ್ತ ರರ ಸೊತ್ತ್ರೂಡ ನೆಲಡನೆ ಬಿಗಿಯ ಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತಂ
ಬಿಡದೆ ತಂನ್ನೊಳ್ಳೆ ಸೆಳ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಗುರುಮೂರ್ತಿ ॥
ಸುಡಿಯೊಳ್ವಾಗಳೆ ಪೊರ್ಕ್ಕೆ ನಿರ್ಭರ ಬೆಡಗದೆಂ ತಂಪೊಗಾಗಾ ಬಾರದು।
ಕಡು ವಿಚಿತ್ರಮಿದೆಂದು ಧಬರ್ರು ನೋಡಿ ಬೆರೆಸಾ॥ ೫೬೧
ಬಳಿವ ನಾಗುರು ಗಭರ್ವಾಂಪವ ನೊಡೆದು ಪೊಕ್ಕಿರೆ ಹಂಗ ಪೋಪ್ಪರೆ
ವಹಮಸಿ ಮ್ಮರುವಿನ ಶರೀರದೊಳ್ವೃತ್ತಂದು ತಂನ್ನೊಳ್ಗೆ॥
ಬಳಿವನಂಘಂದಿವಿ ಹೊಳ್ವಲು ಶವವಶರದೊ ರ್ಜಾಗಮಾಚಿತರಂ।
ಜಿನೆಲು ಬೆಳ್ಗರನೆ ದೇವತೂರ್ವಂಗಳು ಹೇಲರವು ತರಯು॥ ೫೬೨
ಧರಗಾಗಿಯೊಳ್ಳಮು ಪ್ರೇಮಾರಿಯೆ ಚರ್ಕ್ಕ್ರಮಗಳೂರು ತರಾರ ವಿಡಿಯಾತಿರೆ
ಇಂದು ಘೋಳಯ ಸುತ್ತಲ್ಲಿ ಡಿಯೊಳ್ಗಂ ಕೀರ್ತನೆ ಸೆಳ್ಗೆಲಯೆ॥

ಪೊರೆಯೊಳ್ ಜಯ ಜಯಘೋಷ ನಾಂದಿಗಳ್ ಶರಧಿ ಶರಧಿಯತೆ ಲೆಸೆಗಳ್ಬಿ।
ತ್ತೂರಿ ಮೊಳಗಾಡುತಪಾಡುತಂ ಪಲೆ ಕೇಳ್ಬರುತಿರ್ದುದು॥ ೪೭೨೪
ಅಲಕ್ಷ್ಯಮತಿ ಮಾಚಯ್ಯನುಂ ನಿಶ್ಚಲ ಚಿತ್ತಂ ಮಾದಿರಾಜನು
ಬಳ್ಳಿಕೆ ಪರ್ಶೋದವಾದ ಭಕ್ತರನರರ ಮಹರ್ಷಿ ದೀಕ್ಷಿಸು॥
ಯಿಳ್ದೆಂತೊಳ್ಗುಪ್ತ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಶಿಲಾಯು ಸಹ ಮಹಾಪ್ರವೇಶಿತಂಗಳು
ವಳಗೆ ಬನೆ ವಂದಾಂಗೆ ಭಾವದೇಶಿಗಳಿ ಮೋದಿದೆಂಚೇ॥ ೪೭೩೪
ಗಾಳಿಯೊಳ್ ಪಸ್ಸಳಗಾಳಿಯೊಗೆದಾ ಗಾಳಿಯೊಳ್ಕೆ ತಾಂ ಮತ್ತೆ ಪೆರನಿದ
ಪಲು ದಧಿ ಮೊಳಕ್ಕರೆಗಳೊಗೆದು ದಧಿಯೊಳ್ಪಡಗಿದಂತೆ॥
ಪೇಳನಪ ಮೊಳಗೆ ದುತ ಕುಲ ನಿತೆ ಅಲೆಯುಗೆಯುಂಬರ ದೊಳ್ಪಡಗಿದ।
ಪೊಲು ದೆಸೆ ಪಾದಾಲಿಕೆ ಲ್ಲೊಗೆ ರಲ್ಲಡಗಿದಂತೆ॥ ೪೭೪೪
ಹುರುದಂಯೂ ಪಿಂಗ ತಿಯೊಳ್ಬುದ ಯುನಿ ಗುರುದ ಯೂಶಂಕರ ದಿವದಿನಿ
ಗುರು ಪ್ರ ಕರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯೊಳ್ಬುತರ್ದ್ದು ಹುಕಿ ತಾನಾಗಿ॥
ಬೆರಸಿ ವನು ಶಿವ ಲಿಂಗ ತತ್ವ ದೊಳ್ಬೆರರ ಯುಗ ಕಳರಂಗೆ ಯುಲ್ಲಾ
ಪುರುಚರ ಗಾವಂ ಭಜಿಸೆ ಭಕ್ತರ ಚಿತ್ರ ಪದ್ದ ಮೊಳ್ಗಿಡು॥ ೪೭೫
ಬಪವರಾ ಜನು ಪೊಲಗದಾಗ್ಳುಗಡು ಮಹಿತಿಮ ಳ್ವೆಲ ಗೆಪಗಿಕ್ಷಂ
ಗಪೆದ ರುಂಗದ ದನವಲ್ಲದೆ ಬಳ್ಳಕೆಗ ತಿಯಲಂಪಿ॥
ಅಪವಂ ನೇತ್ರ ನೇತ್ರನ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಗೆ ಬುಂವೆ ಪೆರು ತಾಪ್ರೋಕ್ಷ ಳ್ಗಿಯು ಪ್ರಿಯರಾಲವ।
ರವಿಕೆ ಭಕ್ತ ಕಿರಾಧನ ಹಾಗಲು ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರ॥ ೪೭೬
ಯಿಕೆ ನಿಕ್ಷರ ನಂ ಶಿವಾನಿ ಮರಿ ಕ್ಷಳ ದೊಳ್ಗುದ ಯುಕುವ ವೆನು ತಂ।
ತ್ರಿಶಿ ವೆಳ್ಗುಣ ನುತಿ ಮುಕ್ತಿ ಮುಂಪ್ಪಿನ ಕೆರದಧುದು ಭಕ್ತಿ॥
ಪಾಂಕ ಪೊ ಖ್ಯಾಪ್ಯ ತಳೆ ಯೊಳ್ಧಿ ಯೊಳ್ಗೊ ಕು ತಾಪೋ ಲಾಡುತಿರ್ದ ನರು
ಖ್ಯಾಶಿ ಪೆತ್ತ ಲ್ಲಡೆ ಯೊಳ್ಗುಂ ಶಾವನಾ ಸ್ಥೆಯಂ ಪರದು॥ ೪೭೭
ಭೀಮಾ ಶಿ ಭಾಷ್ಕನಾ ಭಕ್ತಿ ಯೋ ಕಾತ್ರ ಗಾಯೆಂ ಜಂಗಮ ನಿಕರ ಚಿಂತಾ।
ಮಣಿ ಯೆ ಶರಣಾಗತ ಗುರು ರಕ್ಷಾ ಪಗೆ ಯೆದು ರಿತೇಭಾ॥
ಶ್ರೀ ಯೆ ಶಿವಧ್ವಮಯಾ ಬ್ಜ ಪನದಿ ನಮ ಗಾಯೆ ಭಕ್ತಿ ತ್ರಯ ವಿನಿಶ್ಚಲ
ಮಣಿ ಯೆ ಹು ಜನ ಬಿರಿಲೋಮಣಿ ಯೆ ಮದ್ಬ ರುವ ದಾಮ ಗಾಂತು॥ ೪೭೮
ಪುದಳ ದೊಳ್ ಸಂ ತ್ರುದಕ ಪೆ ಚೆರ ಬಿದ ಕ್ಷೆರ ದಿ ಕಾ ತೊಳ್ಗೆ ಕಾ ಲ್ಪೆರ ಕ್ಷಿ
ಬಿದ ಫೋಲಾ ಜ್ವ ದೊಳ್ಗಾ ಜ್ಬ ಪೇ ತಾಂ ಚೆರ ನಿದಂ ದದೊಳ್ಗು॥
ಕ್ಷರ ಮ ಳಾಂ ತ್ರಿಕೆ ಬಳೆವ ಧರ್ಮಾ ಪಾವಬದಿ ತ ಧ ವು ದಯ ತುಪ್ಪದ ಯ ಪಮ್ಮಮ।
ಶಿವ ವಿ ಯೊಳ್ಗು ಶಿವಲಿಂಗ ದೊಳ್ಗೆ ನಿಕ್ಷೈಕ್ಯವಿ ಯೂದೆಯಲು॥ ೪೭೯
ಆರಿಗಳ ವಸ್ತು ದ ಷಳ ದೃ ಢ ಬಾರ ಪೀರಾ ಬಾರ ಭಕ್ತಿ ವಿ।
ಬಾರ ಭಾವನೆ ಯು ಮಹಾ ಮರು ಮೂ ಮಹೋನ್ನತಿಯು॥
ಅರು ಬಲ್ಲರಾಹಂ ಬಸವ ರುಂ ಮಾರನಿಕ ಳೇಶ್ವರ ವೆ ಬಲ್ಲರು ।
ಧಾರು ಗಾ ವಳಿಯ ದೊಳ್ಗೆ ಶಿವ ವಿಂಮ್ಮ ಮ ವಿಶ್ವ ವೆ ಮತಾಂ॥ ೪೮೦
ಲಿಂಗ ವ ತ್ತ್ವದೊಳ್ಗುರು ಬಸವನ ಗಾಳಿ ಯವ ನವ ಖಾ ವನಿ ಕ್ಷ ಮುತ್ತಂ

ಲಿಂಗವಂತ್ರ ಮಾದಿರಾ ಜನ ಲಿಂಗವಂತರಿಗೇ॥
ಜಂಗಮತ್ರತತಿಗೆ ಮುಕ್ತ್ಯತಕರಂಗಳಂ ಬಿಂಪ್ಯದಿಹೊಡೆಲ।
ಸಂಗಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ದಿಂದ ಲಾತ್ರಿಗಿಂಗೆತ ಮನಿ ವಿದಾ॥ ೪೨೭
ಯುಕ್ತ್ರಿಲ ದ್ವಾದಶಕ್ಕೆ ರುಗಳು ರಕ್ತ್ಯಾರ್ಥರು ತಂಮಾ ಚಿದೇಶಗಳ
ಭಾಮೋಕ್ತ್ರಮನು ಬರುವಂದಾ ನಂವಿಂಗೆ ಕೂತೂರ್ಥಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿತ್ತಾ॥
ಚಿತ್ತ್ರಿಕಮಲವನಲರಿ ಮಿತ ಮುದವೆತ್ತಿ ತ್ರಾಮಂ ಜಂನ್ನ ಬಕವಂ।
ಕತ್ತ್ರ ವರನಡೆ ತಂದರಾ ವೃಷ್ಟು ವೆಯ ಮಹಾಮನೆಗೇ॥ ೪೨೮
ಚಂನ್ನಬಸವಂ ಬಿದ್ದುರು ತ್ರಿಲಿಂಗಕ್ಷ್ಮವ ಯುಗವಂಥ ತತಮಂ।
ತಂನ್ನ ಚಿತ್ತ್ರಾಂಬೋಜ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ನಿರ್ಮಿತ್ಯು ವಿಶಿ॥
ಚಿಂನ್ನಾಧಾನಂ ಭಾವಿಸುತ್ತ್ರಂ। ದಿಂನ್ನ ತಿಳಿಗಳಂ ಮಾಡುತಂ ವಿನಂತಿ
ಯೋಂನ್ನ ಕಿಯೋಗಂ ಮಾಚಿ ವೇವಗಳನು ಭವ ದೊಳ್ಳಿದಾರ್॥ ೪೨೯
ಭಕ್ತ್ರ ಮೋಕ್ತ್ರ ಮಭಕ್ತ್ರಿಯೊಳು ಸುತಿ ವೆತ್ತ್ರ ಬಸಿ ಚಕರಂತ್ರಮಂ।
ಭಕ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮರಪ್ಪಿಯುಪಂದರ್ಗಿದ ಹೂಳ್ಕಿಯುಂದೆ ನ್ವಾ॥
ಚಿತ್ತ್ರದೊಲವಿಂಕಳ್ಕಿ ಮೊರೆದೆನು ಪಾತ್ರ ಮತಿ ಯುಂದಂ ಪುರದ್ದುರು।
ತ್ರಿಕ್ತ್ರ ವಿದ್ಯಾಪ್ತ್ರಿಡಿಯಂ ಪರದಂ ಸ್ವೋಳ್ಗಕೆ ನಿತ್ತಾ॥ ೪೩೦
ಗಿರಿಜೆಯುರ ಥಂಗರಿಯ ಬಾರದ ಶರ ಮಾರಿ ಸ್ಮರರ ವಿಸ್ತರಂವ।
ಚರಿತಮಂ ವರ್ನಿಸುವಡಾನೇತರವ ನಂತ್ರಾಗೀ॥
ಧರದಿ ದಾಕಿಗೆ ತಿರ್ನಿದೆ ನಾ ಭಕ್ತ್ರರನೆ ಮತ್ತ್ರಂ ನ್ವತವ ನರಿಯೋ।
ನಿರತದಿಂದೀಂ ಗೊಂದು ಬಲುಮೆಯೊಳ್ಳಾ ದರ್ಶಿಂಪಿಂದಾ॥ ೪೩೧
ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ ತಂನ್ನ ನಾದಿ ಮರಂತರುಗಳ ತ್ರ್ಯಂತ ವಿಮಳಾ।
ನಂತರಂಕಿಗೆ ಕರ್ನೆಗಳಂದ ತ್ರಾಂತ ವರ್ಣ್ಯತಾರೇ॥
ಯುಂತು ಪುದ್ಧಾತ್ಮ ವನಾಥರ್ನಿ ತಾಂತ ಮಾಗಲವರ ನಿರಾಕಿವನಾಂ
ನಾಂತ್ರ್ಯಾರ್ಥಯುಂರ ಚಿಪಿದೆ ನು ಭಕ್ತ್ರರು ಮೆರವುದಿದ ನು॥ ೪೩೨
ಅನುಮ ಬಸವಪುರಾಣ ಮಂತಾಂಥರಗಳಂ ಪ್ರರಿಮುವ ನತ್ಮುತ ಪ್ರಂಣ್ಯ।
ವಿಧವಂದು ಭರ್ಗದ ಬೇರಾ॥
ಭನಿವನಾ ಕೃತ್ತ್ರಗಳ ನಂತೋಡಿ ಮುವ ನಾ ರಾತ್ರಾ ಶ್ರವಂ ಫೇದಿ
ದಿನುವ ನೂ ಜಿಗ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಂರಂಜಿಮುವ ನವವರತಾ॥ ೪೩೩
ಅಸಮ ಬಸವಪುರಾಣಾ ಮಂಮನ ಮನಿಸುಕೇಳದವರ್ಗೆ ವಿತರಂ।
ವನಿಸುವದು ಸದು ಭಕ್ತ್ರಾ ಗನೆ ಪೋದಿದವಗ್ಗೆಗೇ॥
ಕವನ ಕೃದು ಭಕ್ತ್ರರ ಕರುಣ ಪುಂವರು ಥೆಯೊಳು ಬರದರ್ಗೆ ದಿಂತ್ರಾ
ತ್ರಿಮ ವೃದಾ ದ್ವಾರ್ಥು ತ್ರಿಸಾದಾ ನಂದ ಶಂಬಿ ದಿಭ॥ ೪೩೪
ಆಯು ರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ವಿಭವ ಶೀಲದ ಜೇಯ ವೃದ್ಧಿ ಭಯ ನಷ್ಟ ಬುದ್ಧಿಯ
ನಾಯತ ಯಶೋವೃದ್ಧಿಯಂ ತೋರ್ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಯುಸು॥
ತ್ರಯುಮೇಶಂಕೊಡು ತಿರಲು ಸುತ್ರೇಯ ಶೋದಯರಾನಿ ಬದುಕುವ।
ದೀಯವ ವಿಯೊಳು ಬಸವ ಚರಿತೆಯ ನೋದಿದವರಿಲ್ಲ॥ ೪೩೫

మిత్ర సుద్రుక్త్రే జను పుత్త్రల మిత్ర నూజనతకాంతి మారుత,
మిత్ర సత్పంతత్రి త్రాపం బాళ్ళ తోలె కెసనా॥
మిత్ర సపిరది తాథ్య వుం మధు మిత్ర నం ఇక్ష్వరూ పుజం బాం,
మిత్ర సూంన్నెళ జోగ వతుదావ కృతియు నోడిదడేల॥ ౫౮౧
రుక్ష దంతెరె రక్షన ళ గాలకరి యుష్ష శాఖ జోళరక్షమా.
రక్షవాళ విపక్ష విక్షియుమయు క్ష రాక్షసరూప ఖాతెగళు॥
ఆ క్ష గాళ్ళదు రక్షియూనియుశేష జీవకదవిరక్షితియోళు,
దీక్ష సూరు బసవాక్షరత్రయదొల॥ ౫౮౨
బసవనెం బునిదా నవిరుతిరె, బసవనెంబసుమేరువిరుతిరె,
బసవనెంబెనూక్షజింతా రత్న విరుతిరలు॥
బసవనెంబరు కామధుక్షు, బసవనెంబెకల్పతరువిరె,
బసవప్పతియ వడెయ బారదవర్మ్రవాం దుంఖ్త్రిల॥ ౫౮౩
తారకా నిల నీరదర ర్యమ్బూరి వాం జన ధూరత్తవయూ
వారి విళకెట బారంతుమవాఘోరగత్త మండో(దా)॥
దారగా నిశాచార శుద్ధుకర, శౌరి సుమనిలతోలరు కరవిషు,
ఘోరసత్తర భాండార బసవరుమారశరణారామా॥ ౫౮౪(?)
బసవ బసవంగా బసవప్పయ్య బసవ విభవ శ్రీ ఘన బసవా,
బసవరాజా బసవ జోళాగా బసవ విదేవా॥
బసవంతంన్నస్వామి బసవా బసవయ్యంన్నరాం గానాథా
బసవణ్ణంయుంత్రీయు గతి మతి నీవెనగె బసవా॥ ౫౮౫(?)
దేవ సల్లె సునీ వెనద్గురు దేవనళ్ళసు నీవె జంగమ॥
దేవనల్లెసునీవె జంగమ ఇర్ధనళ్ళవనూ॥
నీవె జననీజనక సల్లెను నీవెబంధు పుంసు ళవల్లమ
నీవెయు సగళమర్మబారళె బసవ మఱుమూర్॥ ౫౮౬(?)
వాతకెందె సజ్ఞా తనిసు తఫురేశ శివ శ్వాత జింన్మయ,
జోరధిమయాత మంద జ్యోతి తిరినె బొంగ్వ॥
నీలవప్పుసె నీశధనుచ్ఛ్పాలశ యాళ ని మూత జత్రా
శాత యొబసవాయ జయయుబాశవ తి పుం గుస్వా॥ ౫౮౭(?)
పలకమల నళశంకశియుడెలాలతా నమ తేజపెని,
మూలతరవమక్షేనళి జవపాశం గృద్ధనజే॥
కాలకాఖ్ళనుమన సెవిభుం మాలి నిమూనల్పశనవరాశపి,
లాలితాప్షప్త్రశిమ బసవాయిత జయతూ॥ ౫౮౮(?)
కావుదళత్న్రా మృత్యు సళవె భుజ్ఞా పవాయుష్పసనదితరం,
భోశ్రదత్త్రలెవణ్ణ, శం ఐరవానిమ శిప్రగప్రా॥
శోవుదా శాశా శఖ్యసెరె, భోవు ద్దుత్రమ వృత్తిరతియం

ತೀವಿದಾಗಳೆ ಬಸವನಿಂತುನ್ನಂತೆ ನವಮಾನವರಾಂ ॥ ೪೮೯ ॥
ತ್ರಿಪದಿ ಶತಕಮುಂ ಶಂಕರ ಶತಕಂ ಶಿವಶತಂ ಚೋಳ ಯುಕ್ತಿವಿಷ।
ಷಟ್ಪದಿಗಳೆಂಬಾಕ್ಷಾ ಸವರವತ್ತೆರಡು ಸಂಧಿಗಳೂ ॥
ನದಿಗೆ ನವರಸ ಲಕ್ಷಣಾರ್ಥ ಸಹಿತ ದಯೆ ಭಾವೋತ್ಸವಗಳಿಂ ದೊಪ್ಪಿ।
ದುದು ಬಸವಪುರಾಣಗೀಶ್ವರ ಗಣ ಕಥನವಾಗಿ ॥ ೪೯೦ ॥
ಶ್ರೀವಿದರುಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೇಳಲು ದುದೀವ ವಿಧಿ ನಯುವೆಂದು ಶಂಕರ।
ಶ್ರೀವಿಶಳವರು ಷಡ್ಗಂಗಳಿಂ ಗಳ ಕೌಮ್ಯ ವತ್ಸರದಾ ॥
ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಷಷ್ಠದ ಶನಿವಾರದೆ ದ್ಯಾದಿ ವೃಷಭೇಂದ್ರ
ಪ್ರಾವತಾರದ ಬಸವಚರಿತೆ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ॥ ೪೯೧ ॥
ವಿಶ್ರೀಶ ಶ್ರೀಶೈಲ ಷಣ್ಣಜ್ಜನ ವಿಷ್ಣು ಶಾಪಾ ದುಷ್ಕರಾಜ ಸವೃಕ್ಷ।
ರಕ್ಷಮ ಬಿಕ್ಷ ಯರ್ಷಮ ಭಕ್ತಿಕ ಪ್ರೇಮದಾ ॥
ತ್ರ್ಯಕ್ಷಗಣಾರ್ಥ ವಿಮರ್ಷಕರು ಭೀಮಾಕ್ಷ ರಾಜ ಸತ್ಕೃಪ ಮೇಘ।
ದಕ್ಷರಾ ಬಸವ ಸೋಪಾನ ಸಿಂಹಾಸನದೆ ವಿಲಸಿಂತು ವಸ ॥ ೪೯೨ ॥
ಬಸವೇಶ್ವರಯುಂ ಪ್ರೇಮದಕ್ಷರ ದರ್ಶನ ಮಾ ॥
ಶಂಕರ ಸಂಗಮನಾಥ ನಾಡವನಾಥ ವರದುವಾಕ್ಯವ ದರ್ಶನ ಸಾರವಿ।
ಶರಾವತ ಸತ್ತ್ರಾವಧಿ ವರ್ಷ ವರ್ಗ ಶ್ರಾ ॥
ಧೂರ್ಜಟಿ ಪಾನಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ವರ, ವೀರೇಶ್ವರ ಶ್ರೀವಾಣೀಶ ಸಾರ ರ।
ಶೀರಭಂ ಧಾರಾಂ ಬಸವೇಶ್ವರ ಬಸವರಸರೇ ॥ ೪೯೩ ॥
ಶಾಂಬರಾ ಶಂಬರಾ ಶಶಿರ ವಸುಧಾ ಶಂ ಬರೋವಿ ನಿರ ವಿವಸುವ ಸುವಾ।
ಶಾಂಬರೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವಸುರವರ ಕಾವೇರಿ ತಿರಿರಾಂ ॥
ಶಂಬರಾರಿ ಶರೀರ ಶರ ಶರವಿ ಬಿಂಬ ನಿರಸಿರ ಧ ತುರಗಾ।
ಶಾಂಬರಾವಿ ಸಂವರಿ ಮೋವು ಬಸವೇಶಾಂ ॥ ೪೯೪ ॥
ಯಿದು ಪ್ರೀತಿಲ ಸಾರೇಶ್ವರಾಮೃತ ಶಿವ ಶರಯೋಜಿಸಿ ರಾಗದ
ಮದ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ರಿಶಿ ಭೋಮೋಶ್ವರ ವರಾರುಣಾವ್ಯ ॥
ವದಗಿದ ಬಳ್ಳಿಕಲಾಶ್ರೀಶಾಂತ ಹೃದಯ ಬಿಲಮರ ವಿಪ್ರಗಾಂ
ಹುದಯ ಬಸವಪುರಾಣ ಕಥೆಯೊಳ್ಗಾಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದಾಂ ॥ ೪೯೫ ॥
ಶ್ರೀ ಅಂತ್ಯಸಂಧಿ ೬೨ ಕ್ಕೆ ಪದ ಮ ೩೭೬೫ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಾ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇನಮಃ
॥ ಶ್ರೀ ಬಸವಪುರಾಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ॥

((ಇದು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರುವಿನ ಬೃಹನ್ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಚಿದ್ಘನಲಿಂಗ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಿ ದೊರೆತ ತಾಳವಾಲೆ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದು))
ಶ್ರೀ ಶಾ॥ ೧೮೫೨ ಪ್ರಮೋದೂತ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ ಆಷಾಢ ಕೃಷ್ಣ ಏಕಾದಶಿ ಬುಧವಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ॥ (16-7-1930)